

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

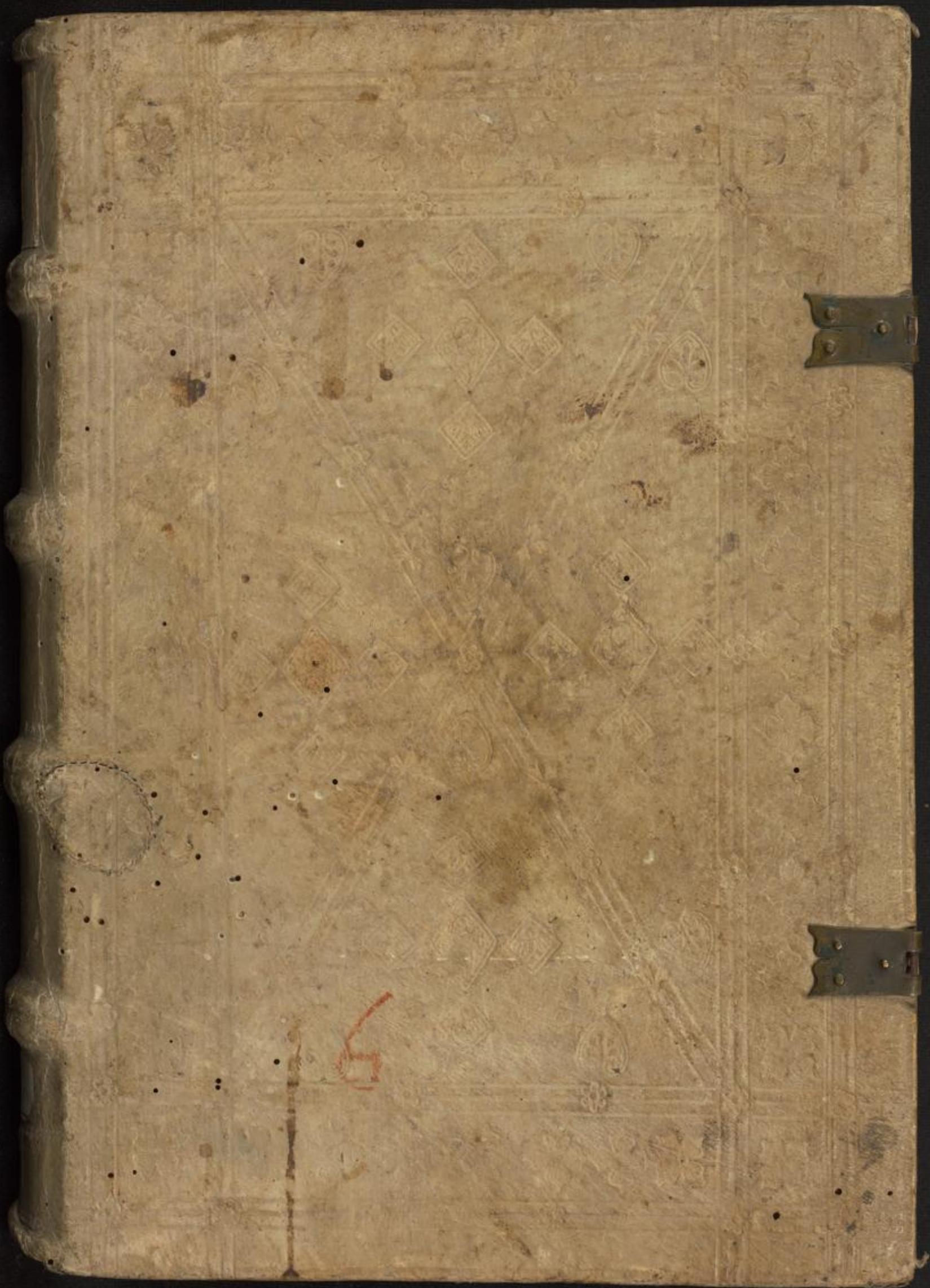
Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

[urn:nbn:de:bsz:31-300759](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-300759)



x 48

Reichenau

ER 60

Bl. x 7622

Kü

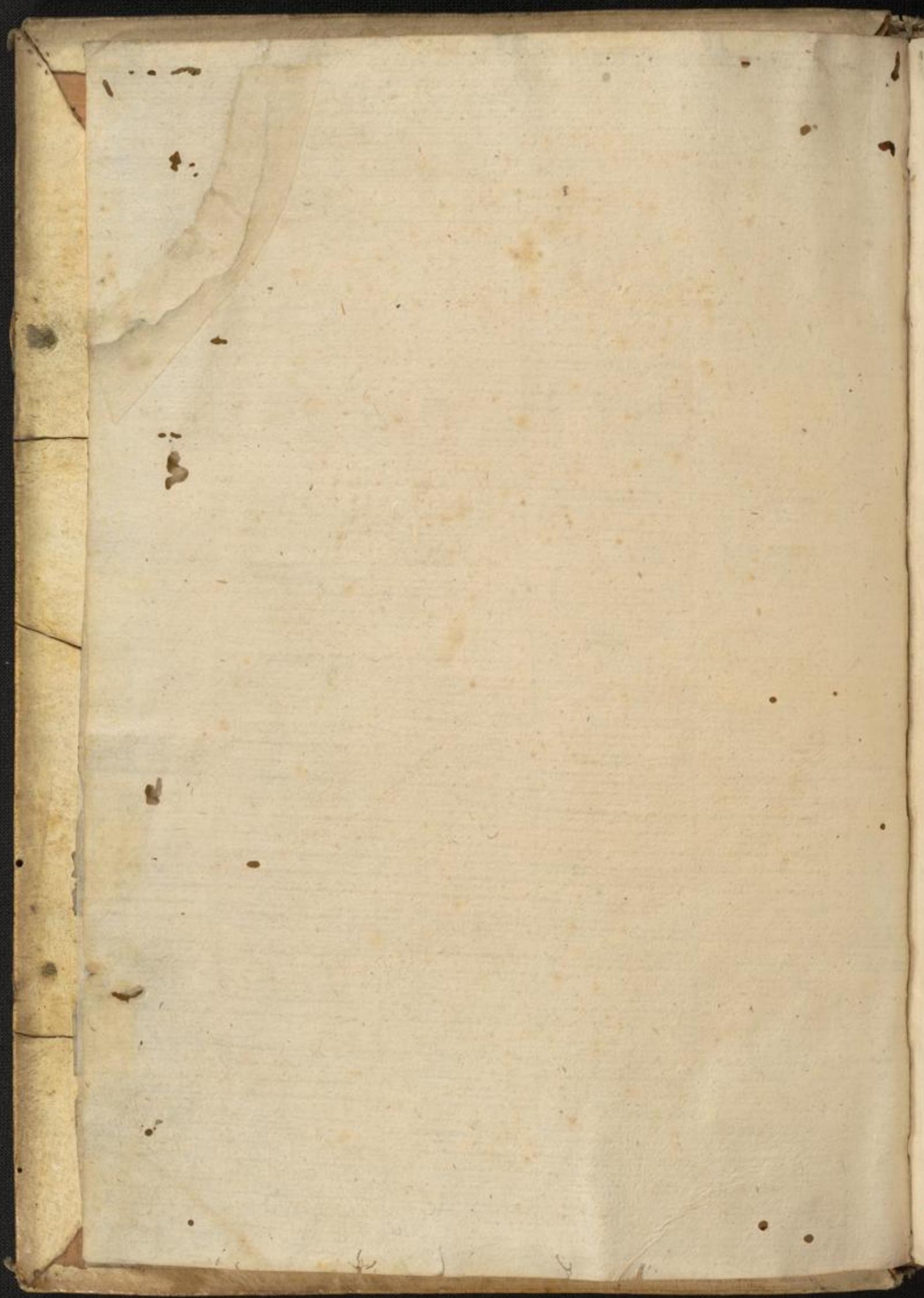
Gerson, Johannes

Opera. [Hauptb. Joh. Petrus]

P. 1-3. + Inventarium. 1488 20

I. 230 Bl.

Notiz f. B. selb. - No. W. 06!
Hand des Gall. Oben



D. G. S. N. g.

Haec pars una est libri debet:

**Prima pars operū
Johannis Gerson**



Epistola Jo. gerson ad frēm

Johānes cācellarius parisiē. Germano

suo carissimo Johāni ordinis celestinoꝝ Inclinauit cor meū vel curiositas/vel vanitas
vel vt pie cōfido caritas illi? cui dixit cor meū. de? cordis mei z pars mea deus in eternū/ vt
mibi describerem arma/ scutū/ cordis z fidei/ quale militiā mibi necessariā et accōmodam si
guraret p presenti vita. que teste iob. est militiā homis sup terrā. Deditatus sum cū corde
meo plurima. Tādē ascendit mens in hūc affectū cordis/ vt sibi sibi cor alatū z ignitū signatū
signo thau aureo/ poneret i etheris saphirini medio/ radiātibz illic aureo colore/ sole/ luna
et stellis/ quatinus ego peregrinus z aduēna (sic enī Gerson interpretatur significat) assidua
meditatiōe recordaret verbi celestis peregrini pauli/ Nostra cōuersatio in celis est. Nec me
proptus sefellit hec meditatio cordis/ dū illud tu dñe dilatasti. dum libero sibi volatu/ p am
plissimos sacre scripture celestes cāpos spaciari donatū est/ vbiq̄tens de corde fit sermo vi
uus z eff. car. que ad sensus/ nūc allegoricos/ nunc morales/ nūc anagogicos fructuosissima
iocunditate trahi pōt/ vt iugiter insonet illud ecclie: Sursum corda. Hoc tibi germane si
gnificare volui/ q̄ cōfors es peregrinatiōis mee/ tibi meū et mibi tecū debet esse cor vnū/ et
anima vna/ quatinus edificatiōis hui? nō ingrate/ particeps esse velis/ qz scies z poteris/ co
operante illo q̄ cor regis z hoim inclinat quocūqz voluerit/ qz finxit sigillatim corda eorum
In quo bñ vale feliciter z euola. Scriptum cōstantie prima Januarij. 1416.

xxx 2 r gerson fuit filius
mox

Dic precor/ iste quis est qui carmina condit ista
Gratia nomen ei/ cognomen et aduēna fecit
Esse peregrinus signis agnoscitur aptis
Lassidolum dextro/ factum dependet ab armo
Ad latus oppositū. celsum caput orbicularis
Pilleus obnubil/ soles quo pellat et imbres
A vultu infestos. baculusqz teres regit artus
Ferreā cui cuspis. munitur sura coturno
Scutum leua gerit/ saphiro celo ve sereno
Concolor. hic auro septē radiare planetas
Inspiceres. medio cor pennatum velut ignis
Emicat. et thau rutilo sibi signat in auro
Egide protectus hac hostica tela retundit
Nec caret angelico duce. sed caro visibus obstat
Sedulus hunc catulus vt thobiam comitatur
Gerson origo fuit. dat cancellarius almo
Lustris quinqz gradus studio tibi parisiōrum



Cōpendiosa laus

Johēnis de gerson Cancellarij parisiēsis.

Johannem de Ber
son parisiēsis quon
dam studiū cancellari
um. si quis doctorem
christianissimum vo
cet. is certe videbitur
eius merito ac digni
tati non impertinēs
nomen. indecentem
ve titulus attribuisse

Si enim autor christiani nominis Ebr
stus. finē et consummationē legis sue dile
ctionē constituit. si leue et sacramētis pau

cis astricū in gū posteris suis imposuit. si
pharisaicū illud paterna z traditionū on
a suorū humeris excussit. quis obsecro in
ter doctores legis hui? christiani agnomi
nationē iustius sortiet? Johāne de gerson?
qui operosa et pia industria p oēm etatē in
litteris sacris versatus. omne studiū in id
cōtulit. ei soli operā impēdit. vt christianis
qui succedētibz sub inde. multiplicatisqz p
ceptis hominū. ac innumera viuēdi varie
tate. pposita. inextricabili ferme cōsciētie la
byrinto circūerrare viderent. et egrediēdi
ex hoc callē nutū faceret. z planā securā. ac
regiā dilectiōis christiane viā quenam el
set luculentissime demonstraret. Plane si
q̄s forte dubitatioz de hoc fuerit. buic nul

la pbatio certius pſuadebit vt que pmiſſa
ſunt credat: q̄ ſi ſepe ⁊ attēte leger. q̄ plima
poſt ſereliq̄t cācellari⁹ ingenij ac doctrine
ſue monimēta. Inuenit etenim nō herētē in
curioſis abagib⁹. nō i vana ſubtiliū oſtēta
tione ſollicitū. neq; affectatōe eq̄ſite noui
tat⁹ turgētē. ſed iſ inſiſtētē nūmō. q̄ cogni
tu neceſſaria. ⁊ ope ſalubria i p̄ſcis docto
rib⁹ dephēdebat. q̄ p̄fecto ad vſu; n̄oꝝ tē
porū. ⁊ ad moꝝes in q̄b⁹ xp̄iana verſat reſ
publica. ſā ſcite applicuit et accōmodauit:
vt nihil clar⁹. nihil cert⁹ boies n̄r̄i legere
poſſint. p̄ q̄d ab hac miſera pplexitate: n̄ i
multis alijs. tum p̄ſertim i varietate leguz
hūanaz. q̄ nūc obligātes. nūc abolite aſſe
runt. nōnunq; verū i dubiū. ſeſe tuto do
ceant euoluere. **U**n factū ē vt q̄ ſoli vtilita
ti p̄cimi ſer. bēdo ſtuderet nulla affectōe p
uana alicui⁹ ⁊ doctorib⁹ q̄ eū p̄ceſſerant ſin
gularit̄ duceret. Quāuis enī ex his q̄ cele
bres erant neminē ignorauerit. eoꝝ t̄m q̄s
nō reſpuit. eccia. nec aliquē vſqueq; reſu
tauit. nec cuiq; ſeſe vbilibet obnoxiū cōſi
tuit imitatorē. ſydelut apis argumētola ſin
guloꝝ d̄paſt⁹ dulcorē. quē ex eo potiffime
ſapiebat. ſi q̄d naturalē aut diuinā legē ſin
cer⁹ redoleret. ſanū p̄ſpicuū ordianiffimuz
ſuauiſſimūq; ⁊ terebat. **L**ōge p̄fecto alien⁹
ab eoꝝ ſenſu. q̄ doctorē fauore. p̄bāt. ⁊ qui
bus nō tā p̄ſpecta vitas q̄ eius dē p̄ſſioif
p̄iunctio ſectādi alicui⁹ n̄ccitatē iponit. **H**ec
quidē i ſcholasticā theologia. **I**n myſtica
vō q̄ ita ē xp̄ianoz vt auctore dionyſio. ſol
lit xp̄ianis ⁊ ceſſa. q̄nt⁹ fuerit iohes de ger
ſon. q̄s clar⁹. q̄s copioſ⁹. q̄s iuſte xp̄iani ag
nomē p̄meruerit. ex ſc̄p̄s ſuis aduerſi ma
niſteſſie p̄t. **S**tudioſe ſiq̄dē curauit. quē
admodū de ſeip̄o plib⁹ i loc⁹ teſtaf. theolo
giā myſticā cū ſcolastica ⁊ cordare. **U**el q̄d
oñderet ſcolastic⁹ doctrinis illā nō eſſe ad
uerſaz. **U**el q̄d oēs qui crudis ſolūmō ſpe
culatōib⁹ deū iueſtigāt. ad exp̄imētale eius
guſtū inuitaret. ad quē ſc̄z tāq; ad margari
tā p̄cioſā ⁊ future beatitudis p̄libatiōez. oīs
xp̄iane p̄fectōis auidos anhelare docebat
eo certe efficaci⁹ q̄ ⁊ ipe nō mō doct⁹ verbo
ſz ⁊ vſu p̄t⁹ i ea re fuerat. **N**iſi enī guſtaſſet
q̄s ſuaus edūs. nūq; tale aliqd. q̄d melius
p̄cipi q̄s dici p̄t. tā dilucide tā ſignate tāq;
copioſe declarare potuiſſet. **H**ec mix ſane
Nā vt de vita q̄s ſua nō nihil afferat. ab in
eunte etate p̄ parētes ad dei amorē allec
tū. q̄s ipos pietate in deū nō mediocri

arſiſſe. iudicio ſūt liberi ſere oēs deo dicati
Hoc tradit⁹ bonis artib⁹ in pariſiēſi gym
naſio ita ſe exercuit vt. p̄ficiēte cū tpe peri
tia ⁊ integritate. oim illic theologiā p̄ſtētū
tpe ſuo lōge emineſſim⁹ h̄rēt⁹ ⁊ cēt. **S**in
gular⁹. p̄fecto glia viciffe pariſieſes i eo i q̄
ipi ceter⁹ ſtudijs oib⁹ ſemp p̄ſtitiſſent. **U**e
rū multo laus āplioꝝ ⁊ imenſuz ſere p̄coniū
ei⁹ ab his p̄ſurgit. q̄z adducunt meminit⁹
quidē. **Q**ue qz illuſtiorē dicēdi ornātū de
poſcūt alijs. ⁊ ali⁹ loco duximus reſuanda
Quis enī breuio cōplecti poſſet. accura
tiſſimā prudētā. laborē fortiffimū. mode
ſtiſſimā ⁊ ſilia. ſeruētiffimū zelū. quē inde
feſſus adhibuit p̄ ſedādo ⁊ vniēdo illo tur
bulētiffimo ſc̄ſimate q̄ etas illa q̄riebatur.
Quis legatiōes ſuas mira gravitate ⁊ pe
ritia obitas. ſatis digne cōmemorare poſ
ſet: q̄s p̄ frācoꝝ rege. eccia gallicana. ⁊ vni
uerſitate pariſiēſi. cum pl̄q; q̄s alias tum p̄
cipue ap̄d celiberrimū illō xp̄iani p̄p̄li ge
nerale ꝓaliū p̄ſtātienſe gnauiter admiſtra
uit. **I**llic etenim diligētia incredibili. ſaniffi
ma doctria ⁊ vehemētiffima vi dicēdi. q̄b⁹
p̄ſes monuit. p̄firmavit ⁊ q̄d factō op⁹ cēt
ap̄tiffime mōſtrauit. t̄m effectū p̄ cōi pacis
q̄ a tota xp̄iana rep. ecubabat recōciliatiōe
vt nō min⁹ neceſſari⁹ fuiſſe videat illi ſue
calamitoſe tēpeſtati. q̄s olim glorioſiffim⁹
doctor Augustin⁹ etati ſue pelagianoz be
reſe ⁊ taminare. **E**tāt ⁊ tractat⁹ ⁊ oratiōes
ei⁹ i eaꝝ re plime q̄ min⁹ necē ſit adducere
multa ad hec cōprobāda. **Q**uaſe ſilētiōp
tereant reliq; ſi vno v̄bo p̄ſuaſuz fuerit Jo
hānē de gerſon euidentiffimo intuitu vitas
tē p̄ſpectiſſe ⁊ nō miori p̄ſtātia ac fortitudi
ne p̄ſpectā turatū fuiſſe. **A**d eā ſiq̄dē ſenſū
puritate ⁊ ſimplificationē cordis deueni
rat vt velut eſereno pacatoꝝ aere deſpice
re ⁊ p̄uerti valeret oia q̄ ſub ſe turbida paſ
ſionib⁹. ⁊ ignorātie nube obdūcta i ceteris
agebat. **I**taq; expeditiffim⁹ ⁊ reſolutiffim⁹
erat i vero cognoscēdo. **I**n defendēdo autē
q̄s firm⁹ q̄s impertit⁹ fuerit. vt h̄ vni argu
mētō nob ſit. q̄d poſt grauiffimas alterca
tiones q̄b⁹ cōtra ipuſgnatoꝝ vitatū fidei
et p̄ceptoz dei corā ſacroſc̄to cōcilio certa
uerat. p̄ncipis etiā potētiffimi odiū nō ve
rit⁹. vclut alter **U**ryſoſtom⁹ aut **A**ubana
ſius ipm̄ tādē exiliū moleſtiſſimū p̄peti nō
decretauit. **Q** virū vere chriſtianū. **Q** ſe
poꝝ n̄oꝝ p̄ditiffimoz ſingulare fidus **L**u
cā quā a ſe pellūt ceteri vitatē etiā i exilio p

Tituli operū gersonis

quis. Tu teipm iniuria z pteptu maus
affici q̄ veritate. Tu vere fm nomē tuum
laudē tibi paras. Gerson eni aduenā signi
ficat. Tu ipi christi q̄ vt vitati testimoni
um daret nullū tormētorū gen^o expanit. cū
re et facto fueris imitator. cur non merito
tuo maximo ei^o cognominatiōē adipisca
ris: Quāobrem honorent doctores alij q̄sq̄
epitibero suo. Dicat h̄ sce^o ille seraphic^o ma
gnus iste irrefragabilis alter Subtilis. so
lennis. illuminat^o. vel q̄quid tale. p̄ merito
suo q̄sq̄ vocitē. Juste quidē z bñ. Sūt et
eni. Liceat obsecro Jobānē q̄z de Gerson
nō fraudari laude sua. Liceat christianus
doctoz appellet. Is cui^o p̄mo doctrina ad
christi meras traditiōes oēm nram assertio
nē p̄tēdit meriti. Cui^o deinde studiū p̄ma
rie xpi opatiōi p̄pter quā i mundū venerat
testimonio scz vitatis intēnissime fuit addi
cū. Cui^o postremo vite p̄clusio tanta ana
gogice z vere xpiane contēplationis dulce
dine z amore flagrauit. vt velut cigni^o mo
dulato cātorū carmīe morte suscipiēs i fe
licē familiā christi quē docuerat. p̄ q̄ certa
uerat. et quē totis visceribz desiderauerat.
nō imerito i etna bñtūdie recept^o eē credat^o
Plura possent alia in laudē hui^o xpiani
doctoz anecti quoz aliq̄ ex eplis archiepi
lugdunēsis z fratris sui poris celestinoz
cōcipi p̄nt q̄ ad finē hui^o opis habēt. Ve
rū passim plima sese obijciūt laudē z hono
re digna studiosis scriptozū ei^o. e q̄bz z hec
paucā q̄ p̄missa sūt clar^o intelligi possunt.
Huius itaq̄ vtilissimi doctoz tractat^o z
opera quotquot colligi potuerūt etiā nō si
ne singulari labore. in h̄ volumie castigate
admodū imp̄ssa fuerūt. Quō tribz sane p̄tibz
si cui libuerit. poterit secerni. Earū p̄ma cō
tinet ea q̄ z fidē z ecclie regimē z circa ea er
rores cōcernūt. Secūda cōplectit ea q̄ ad
morales traditiōes p̄tinēt. Tertia mystice
theologie accōmodata subiūgit. hunc autē
partū ordinē nō esse incōgruū h̄ scripture
sacre p̄sus p̄ueniētēz ap̄te intelliget. si q̄s
bonauēturā i libello de reductiōe artūz ad
theologiam in quarto lumine leget. Inter
hec autē opa licet nonnulla sint q̄ Jobis de
gerson nō esse verisimili^o sit vt ē tractat^o cō
tra p̄prietarios. S. augustini. Lōpēdium
theologie. sermo de cōceptiōe. z si q̄ p̄les re
periant tñ q̄ auctoz ali^o nō patebat idolo
co suo p̄stiterūt. Alij autē tractat^o q̄ sibi nō
nūcūq̄ tribuunt. h̄z tñ auctozē certū h̄nt. Ut

est libellus de cōceptu mūdi. quē cōstat a q̄
dā thoma canonico regulari editū. et p̄les
alij nō sūt opibz suis inserti. Verū nonnulli
ad finem opis p̄pter conformitatē materia
rum subiuncti.

Annotationis titulo

rū operū doctozis christianissimi Johan
nes de gerson cācellarij parisiēsis. eo ordie
quo in h̄ volumine sese cōsequunt. q̄d tribz
p̄tibz distingui pōt. ponunt. Primo titū
li prime ptis. q̄ tractat^o p̄tatem ecclesiasticā
et fidē potissime cōcernētēs complectitur.

| | |
|--|-------|
| De laude scriptozū .i. A | |
| Unū ex quatuor siue mono tesseron. post | I K |
| De p̄tate ecclesiastica. i. L O | |
| Sermo pro viagio regis ro manozū | 2 Z |
| De auferibilitate pape ab ecclesia | 3 F |
| De modo se habēdi tpe scismatis | 3 E |
| Scismata quot fuerunt | 3 T |
| Declaratio defectū viuoꝝ eccliaꝝ. | 3 A |
| De vnitāte ecclesiastica | 4 A |
| De statibus ecclesiasticis | 4 J |
| De modo viuēdi oim fidelium | 4 R |
| Sermo de signis ruine ecclesie | 4 U |
| De scismate quidam tractatus | 5 E |
| De scismate alius tractatus | 5 D |
| De cōcilio generali vni ^o obediētie in scilicet Concilij constantiensis (mate) | 5 D |
| decretum Frequēs. post | 5 E |
| Sermo in die circūcisōis corā papa Ap Epistole ad ducē aurelia (paruit) | 5 Y |
| nēsem z cardinalē cameracēsem. | 6 R S |
| Sermo factus corā alexandro papa i die ascensionis | 6 Z |
| Sermo corā papa bñ dicto Passilie | 7 |
| Propositio facta coram anglia euntibus ad conciliū pisie | 8 B |
| Trilogus in materia ecclesie | 8 Z |
| Sermo eiusdem in festo sancti Antonij | |
| Nuptie facte sunt | 9 Z |
| Tractatus de nuptijs ecclesie zc. | 18 Z |
| Errores circa p̄ceptū nō occides | ii J |
| Sermo in die purificatiōis marie. ii. | S |
| Sermo corā cōcilio Ambulate dñ luce. i. z | |
| Propositio i cōcilio ex pte regis frācie | D |
| Sermo corā cōmissarijs fidei de erroribz | |
| Cōtra assertio (cōtra fidē z mores. i. z. A) | |
| nes mgi Jo. parui sermo eiusdē | 13 B |
| Que veritates sint de necessitate salutis | |
| Determinationes due (credēde. i. z. E) | |

| | | | | | |
|---|----|---|---|----|---|
| Per conciliū cōstantiense/post | 14 | Z | De cognitione venialium peccatorum et | | |
| De protestatiōe circa materiā fidei contra | | | mortalium | 32 | F |
| hereses diuersas | 14 | D | De arte audiendi confessiones | 32 | F |
| De p̄nacia cōsideratiōes ⁊ signa. | 14 | U | De confessione molliciei | 33 | A |
| Quō ⁊ an liceat in causis fidei a papa ap- | | | De remedio cōtra recidiuum | 33 | L |
| pellari ad cōcilium. | 14 | F | De statuto cartusienſium q̄ in mortali cer- | | |
| Contra petrū de luna | 15 | A | to confessus remittatur | 33 | E |
| De assertiōe illa sententia pastoris in iu- | | | Quisamentum pro modo confessiōis in re- | | |
| sta timenda et tenenda est | 15 | L | ligionib; non lapsis audiendi. | 33 | E |
| De susceptiōe humanitatis christi. | 15 | P | De modis excomunicatiōis et irregulari- | | |
| Cōtra tertiā p̄tē Ruifbroich de ornatu spi- | | | tatum et absolutionis ab eis | 33 | F |
| Libell' fris Jo (ritualū nuptiar.) | 15 | Z | Notabile de p̄mis motib; ⁊ sensu | 33 | D |
| hannis de sconbauia qui n̄it rui fbroich | | | De absolutiōe ⁊ fessiois sacramental. | 33 | F |
| tueri post | 16 | A | De absolutiōe defuncti cartusienſis | 33 | D |
| Cōtra illam defensionem | 16 | B | De moderata casuū reſeruatione | 33 | H |
| Lectiones super marcum | 16 | E | Epistola super eodem | 33 | O |
| Propositiōes defensu l̄ali sacre scripture | | | De p̄tate ligādi atq; soluendi | 33 | P |
| De cōmuniōe laicorum sub | 17 | L | Resolutio super casu quodam de irregula- | | |
| vtraq; specie | 17 | K | ritate | 33 | U |
| De probatione spirituum | 17 | R | De contemptu clauium et materia excom- | | |
| De examinatiōe doctrinarum | 17 | Z | municatiōis et irregularitatum | 33 | Z |
| Ep̄la ad patrē osualdū cartusienſem. | 18 | S | De cordis induratione | 33 | Z |
| Ep̄la ad studētes collegie nauarre/ qd ⁊ q | | | De indulgentiis | 33 | D |
| liter studere debeat nonus theologie audi- | | | Multaz breuiū ⁊ vtiliū q̄stionū resolutio | | |
| tor ⁊ p̄tra curiositatē studentium | 18 | T | De correptiōe primi. | 34 | L |
| Epistola ad eosdem | 18 | V | De parulis ad xp̄m trahendis | 34 | U |
| An monachus pro studio lectionis possit | | | De contractibus | 35 | B |
| se subtrahere a diuinis | 19 | A | De symonia | 36 | H |
| Epistola de studio religiosorū | 19 | H | De solitudine ecclesiasticorū | 36 | O |
| De libris quorundā caute legēdis | 19 | K | De testamento condendo | 37 | K |
| De diffictiōe veraz visionū a falsis. | 19 | L | Ep̄la sup testamēto librorū suorū. | 37 | L |
| Trilogiū astrologie theologicize | 20 | L | Epistola ad cartusien. super acceleratiōe | | |
| Cōtra supstitiosam obseruationem dierū | | | suffragiorū post obitū oblatorū. | 37 | L |
| presertim innocentium | 20 | T | De anniuersario quod sibi procurauit in | | |
| Contra supstitiōne cuiusdā medici sculpe- | | | ecclesia sancti pauli in lugduno | 37 | L |
| tis imaginē leonis | 21 | A | Testamētū quotidianū peregrini. | 37 | D |
| Cōtra obseruationē dierū q̄ ad opa. | 21 | D | Testamētū peregrini metricum. | 37 | P |
| De errorib; circa artē magicā ⁊ articulis re- | | | Ep̄la cōsolatoria sup morte fratris ad fra- | | |
| propositiōes p̄tra asser | 21 | F | De preparatione ad missam | 37 | Q |
| tionem fratris mathei grabon | 21 | S | et pollutione nocturna | 37 | R |
| Cardinalis cameracēsis respōsio super co- | | | De pollutione diurna | 38 | A |
| clusiones fratris ma- | 21 | V | Dialogus de celibatu ecclesiasticorū. | 38 | K |
| theti grabon post | 21 | V | Larmē p̄tra pulcritudinē corporis | 38 | O |
| Cōtra sectā se flagellantū | 22 | A | Cōtra spugnatēs ordinē cartusien. p̄pter | | |
| Ep̄la missa mḡro vicētio ordīs p̄dicatoz | | | paucitatē miracloz ⁊ n̄ p̄firmatiōz. | 39 | A |
| Contra proprietari/ (sup hoc | 22 | H | De nō esu carniū cartusienſium | 39 | E |
| os regule sancti augustini | 22 | D | De temperantia in cibo et potu et vestib; | | |
| Tituli librorum secūde partis in qua lo- | | | prelatorum | 40 | A |
| cata sunt p̄cipue opuscula ad mores accō- | | | Sermo de vita clericorum | 40 | F |
| modata | | | Sermo i cena dñi p̄ humilitate | 40 | P |
| R egule morales | 24 | A | Larmen contra tumidū cor | 40 | O |
| Compendium theologicū | 24 | D | Sermo de penitētia | 41 | A |
| Tripartitum. | 31 | O | Sermo de dominio euangelico | 41 | L |

Tituli operū gersonis

| | | | |
|---|-------------|--|--------------------|
| Larmen de volūtaria paupertate | 41 V | suum interiorum | 66 D |
| Sermo ad ecclesiasticos & cautelarū eruditores | | Dereligionis perfectione et moderamine | |
| Sermo de resurrectione xpi. 42. H | (41. Z) | De consilijs euangelicis et statu perfectionis | (67 A) 67 B |
| Sermo in concilio remensi Bonus pastor | | De perfectione cordis | 67 Z |
| De visitatione prelatorum vel cura curatorum | (42 Q) 43 B | De meditatione | 68 L |
| Sermo de quatuor domibus | 43 U | De simplicatione & stabilitione seu mundificatione cordis | 68 Q |
| Sermo de omnibus sanctis. Exultabunt sancti in gloria | 44 J | Larmen de simplicatione cordis | 68 J |
| Sermo de oib; scis. Bti q̄ lugēt | 45 H | De directione cordis | 69 A |
| Sermo de oib; scis Exultate qm̄ merces | | De illuminatione cordis siue vna preciosa margarita | 69 B |
| Sermo de oibus sanctis (vra. 46 D) | | De oculo | 69 Q |
| Videns iesus turbas | 46 P | De remedijs contra pusillanimitatē. | 69 X |
| Sermo in die natiuitatis dñi | 46 U | De tētationib; diaboli diuersis | 70 B |
| Sermo i dñica in septuagesima | 46 Z | Contra p̄fessum inobedientem | 71 A |
| Sermo de cōceptōe b̄tē virginis. | 47 L | De zelo et feruore nouiciatus | 71 E |
| Sermo de beato bernardo | 47 Z | De exercitijs discretis deuotorū simpliciū | |
| Sermo in die sancti ludouici francorum | | Documentum notabile de sacramento altaris | (71 F) 71 T |
| Larmen opratiuum vt regis | 48 L | Epistole quedam | 71 Z |
| lilia crescant | 48 D | De passionibus anime | 72 S |
| Sermo de oratiōe in cōcilio p̄statiē. 49 | | Larmen de somnio huius vite | 73 P |
| Sermo de sp̄sctō. 49. B. | (A) | De monte contēplationis | 73 Q |
| De verb; dñi Venite ad me oēs | 50 A | Epistole quedam | 73 D |
| Cause p̄pter q̄s voluit dimittere cācellarij | | De medicitate sp̄iali | 73 L |
| Recōmendatio licencian cam si p̄ | | Appellatio cuiusdam peccatoris a diuina iusticia ad misericordiā | 77 U |
| dorum in decretis | 51 Z | De oratiōe et suo valore | 77 X |
| Tractatus de nobilitate | 52 E | De cōsideratiōe in orādo deum | 78 B |
| Epistola ad papā martinum nomie regis francie reperta lugduni | 52 K | Expositio sup; Dimitte nobis debita nos | |
| De cōsiderationibus quas debet habere princeps | 52 L | Oratio cū peccator de pctis suis multū est anxius | (stra. 78. J) 78 K |
| Dialogus franci et angli | 52 X | De cāticorū originali ratione | 78 B |
| De puella olim in frācia eq̄tante in armis | | De canticordo | 79 F |
| De mirabili victoria puelle de post fetates recepte in ducē belli | (53 D) 53 Z | Lenlogiū decāticis & solatio | 80 P |

Tituli terrie parris
que contemplatiue vite p̄cepta tradentes tractatus continet.

| | | | |
|---|--------|---|--|
| De cōsolatiōe theologie | 54 A | Epitaphium Johānis de Berson. | |
| Dialogus apologeticus | 56 D | Epistola fratris Johānis de Berson ordinis celestinoꝝ super opusculis magistri Johānis de gerson germani sui cancellarij parisiē. | |
| Larmina nonnulla | 56 Z | | |
| Josephina | 57 B | | |
| Sermo i natiuitate b̄tē virginis | 59 B | | |
| Larmen de differentiā imunitate a peccato christi et matris sue | 60 E | | |
| Lenilogiū de cōceptibus | 60 F | | |
| De vita sp̄iali aie siue sex lectiōes. | 60 S | | |
| Lenilogiū de impulsibus | 63 U | | |
| De mystica theologia speculatiua. | 64 K | | |
| De mystica theologia practica | 65 U | | |
| De elucidatiōe scolastica mistice theologie | | | |
| Larmina de purificatione sen | (66 Z) | | |

Circa finem.

Einli opem arthous

Faint, illegible text in the left column, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text in the right column, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Incipiunt opera z

tractatus magistri Johannis de Seron/... crarum litterarū doctoris resolutissimi et christianissimi/ ac cancellarij parisiensis. Qui in tres partes distincti sunt. Quarū prima cōplectit tractatus/ fide et potestate ecclesiasticā cōcernētes. Quibz omibz premissus est tractatus de laude scriptorū. qz is ad cōmendatiōes omnū q libris multiplicandis studēt accommodari potest.

Scrutari scripturas et horum tabas olim iudeos christi. Johis. v. Scripturas videlicet in quibus putabatur se viam et vitam habere. De quibus loquitur apostolus secunda ad thimoth. iij. quod omnis scriptura diuinitus inspirata. vnde et ad doctorem ad arguendum. ad corripiendum. ad erudiendum in iusticia. ut profectus sit homo dei ad omne opus bonum instructus. Et ad romanos. xiiij. Que cum scripta sunt ad nostram doctrinam scripta sunt ut per patientiam et consolationem scripturarum spem habeamus. **U**lex quomodo scrutabuntur scripturas si non habeant. Qualiter habeant si non scribantur. Quia ratio scribit sine scriptoribus. Sicut igitur necesse est scriptores. Et hoc est quod huiusmodi incedimus suadere copellere nos ad huiusmodi multiplici circa scriptores librorum vtilium defectu quem patitur etiam nostra. Et in primis conclusio certam statuam dicentes. **S**criptor idoneus et frequens librorum doctrine salubris agit opus bonum de genere. Et opus hoc si pueniat ex caritate. est meritorium vite eterne nec fuisse dicendum est. **U**n primus habet de alio dubium cuius occasione audis prius opusculum quod quibusdam de monachis domus cartusie. Si licet diebus festiuis scribere deuotioribus libris gratias. **S**ed aduertendum in primis quod nomen scriptoris notat peritiam scribendi. cum visu assiduo vel frequenti. **S**criba vero dicitur magister in eis qui sunt diuine legis eruditus. qui et scrutator vel inquisitor dicitur per aut etiam dictator. **Q**uales erant scribe iudeorum qui legis esdras scriba veloz et ingeniosus in lege quales apostolus epianos theologi doctores seu theologice professores de quibus non erit principaliter sermo prius sed de scriptoribus quasi mechanicis et manualibus librorum. **E**t hi sunt in multiplici differentia penes eruditionem maiorem vel minorē circa scripturam/ quam transferunt ex inspecto exemplari libro vel quam de pronuntiationis ore suscipiunt/ sicut baruch de ore hieremie scripsit omnes sermones eius. **S**unt qui sicut sunt dicatores et scribe et scriptores. talia laudat fuisse diuino

Ambrosio liberos scribes quos dicebat. Sicut alij gradus infimi nullum penitus habentes intellectum eorum qui transcribunt. quos qui pictores appellamus. Sicut nonnulli tamen medijs gradus quibus aptus est factus sensus eorum qui scribunt/ saltem grammatically seu literaliter. quales omni fuerunt et adhuc esse ferunt in religiosis a pparat/ atque in vniuersitatibus et studijs rationabiliter institutis. **E**t de talibus loquitur quod principua nunc est intentio neque alios secludendo. quod vel sicut magis aliquid quam scriptores ut primi vel ut secundi/ qui parati sunt ad fructum spiritualem sue scripture capessendum idonei. **Q**uibus primo tatis. ut lucidior et breuior esset ordo dicendorum patet statim hec nostra conclusio. sciētibus quod est opus bonum de genere quod opus meritorium vite eterne quod opus fuisse. **V**erum placet ea per paratos alios quos in subsequenti duodecim consideratioibus applicando monstrare/ quos metz triplex cōspēdit. **S**us. **P**redicat atque studet scriptor. largitur et orat. **A**ffligit. sal dat. fore. lucetque futuris. **E**t deserta dirat. armat. custodit. honorat.

Consideratio prima

Scriptor idoneus et frequens librorum doctrine salubris (sic enim scriptura loquitur volumus et intelligi) predicare dicitur per certe si lingua silesmanus predicat fructuosus aliqui/ quanto scriptura venit ad plures vberior quam transiens primo. **N**ec obuiam dicitur hieronimi quod bene nescio quid latens energie vite vocis actus et in aure discipuli ex doctoris ore transfusa foris sonat. **S**ed iuuenies aliquos eruditissimos factos se per se didicisse scripta studendo ruminandoque secum quod per doctoris auditum. **Q**ualiter se fuisse videt bernardus glari dicens magistros suos fuisse quere et fagos. **P**roculdubio non sine prouta vel comite lectura librorum. **A**dde quod inter predicatorum sunt multi tamen nudi pronuntiatores eorum qui sumunt formaliter in scriptis. quod si mereri possit aureola predicatoribus debita/ cur non sicut scriptor noster cui prouta adesset adest. supponitur. non impar animarum saluificans zelus scribendo sicut alteri loquendo.

Consideratio secunda

Scriptor studet/ legenti et dictanti similis. **S**criptor huiusmodi scrutari studiose vel legenti doctraliter vel etiam dictanti non est vltimusque dissilis. **C**olligit ex preceptis dedit/ deductio prius consideratiois quod ad legere vel dictare. quod nedum per morula temporis exagua sed in annos decem. centum mille. scriptura durare prout geti se vel per multiplicatores exemplarum ab ea scri

Quibus scripturis an liceat p de duoris etc
Scriptor dicitur
scriba

ptoz. legētibz aut atq; dictātibz si defuerit
auxilia scriptoz. cū meoria sit labilis/obre
pat prin^o obliuio dicitatis/aut delect^o ob
liuio. Adde q; salubriora sūt plerūq; scpta
vetoz. q̄lia scriptoz n̄ eligūt q̄dictātia no
uelloz. Nō q; iprobem^o nouos dictatores
q̄les assidue cogit assurgere tū ppter altera
tionē variā gust^o spūalis/cupietis nūc hāc
nūc illā escā vbi celestis. nūc oēm penitus
abominātis. Tū vō ppter dubitātiōes no
uiter emergētēs iuxta q̄litatez psonaz tem
poz aliaz q̄ circūstātiāz. q̄ nūc plene to
tas se p̄debūt cū sint absq; nūero variabiles
Exēplū de medicis et morbis. Nō enī suffi
ciūt eis libri q̄ntūlibet ex arte cōpositi. S; z
oportet variare receptas/q̄les velle sil oēs
tradere eēt. put auicēna notat inexplēbile.

Prodest nihilomin^o apd rēpublicaz nō
mediocriter refuatio taliū p̄icularit^o dicta
toz. sic p̄tra morbos corpoz sic aduersus
pestes aioz. qd vtiq; facit scriptoz. **P**or
ro scrutatiōez studiosaz nō oī scribēti trades
re possum^o. sed sciētifico cur^o memoria firm^o
retinet ea q̄ scribit q̄ alia si vult intēde
re. tū ppter imorationē. tū q; segn^o irritant
aios demissa p aures q̄ q̄ sunt oculis subie
cta fidelibz. ait Placc^o. **A**ccipit ex hac ra
dice sue traditiōis originē ars memorie cu
ius memint Cicero. **R**eddit in super ra
tio cur expediat studiosis abbreviatiōes si
bi cōscribere certisq; notulis insignire pū
cta memoratu digniora.

Terna cōsideratio

q; scriptoz n̄ largit miseretur et cōmodat.

Scriptoz n̄ largit miseret. et cōmo
dat Tres eēt ptes satisfactiōis theo
logi tradūt. Una est elemosyna de
q̄ p̄ns ē cōsideratio. alta ē oīo. tertia ieiuni
um. de q̄bz erit cōsideratio seq̄ns Quis oro
dubitauerit qm̄ scptoz q̄lē loq̄mur sit largi
toz elemosyne multiplicē nedū ipalīs ad su
stētationē sui suoz q; fratū seu domestico
rū. Est enī lucrosa nō paz ista ars. Tene
bit insup locū elemosyne spūalis ad opitu
latōez aiaz. nūc aduers^o errores et scrupu
los p̄ eruditōez doctrinalē atq; p̄silij. nunc
ad cōsolatōez salutarē Falloz si nō ita mise
ricordiā receperūt. Jonathas cū ceteris iu
deis p̄mo Machabeo. xij. Dicētes se h̄re
solatio sc̄os libros ido nullo indigere. Lō
sonat apls vbi supra ad Rho. **S**unt ad
huc vt accipi nōnulli p̄fessozes regle b̄n̄si

mi Augu. q̄s canonicos regulares appel
lam^o apd Ollādiam. q̄z labor scribēdi pa
scit eos ipalibz subsidijs de p̄cio libroz. re
manētibz apd se plimīs ad spūale solatiū.
Tales iure dixerim^o b̄n̄ficatos a prophe
ta. Labozes inq̄t manuū tuaz qz māduca
bis. b̄n̄s es h̄ i spe. et tibi tādē erit in re
Voz tua mystice diuina sapia. vel religio
tua. v̄ celestis gr̄a. sic vitis abūdās i lateri
bus dom^o tue/q̄ ē ecclia v̄ sc̄ia. filij tui
l̄raliter p̄fessozes et sc̄tura. moraliter opa
tua. sic nouelle oliuaz i circūitu mēse dñi
q̄ parat aduers^o eos. demones et boies q̄ tri
bulāt nos. **L**ōpara nunc si potes alioz q̄
rundā eccliaſticoz multiplicata sup nūez
instituta sint i oratiōibz vocalibz. sint in ele
mosynis corpaliū. istoz paupi. neciā pau
peri s; diuini simplicitati. **F**uerūt an ad
huc sint n̄ sc̄io sc̄timoniales in h̄ op^o dedi
cate sic oli Origeni p̄ trāscribēdis opibus
suis nedū notarios p̄ diuites seclares. sed
pucllas sc̄i scribēdo peritas datas eēt Un
q̄o tot genera bibliaz. tot doctoꝝ volumi
na q̄ mō sup̄sūt i ecclia si nō ex sc̄toꝝ in
religiōe regētibz quoz ad p̄ns vix vllum
superest vestigium.

Quarta considera

tio q; scriptoz orat.

Scriptoz n̄ orat. h̄t ocul^o nūc
cordis oradi materiā sibi m̄strare
Quāuis nihil obsit qn̄ vocal^o q̄nc possit i
seri oīo v̄ cāticū suauē dū scribit. At vō satis
est iplere sc̄toꝝ n̄m monitiōez aplicā. q;
psallam^o et cātem^o i cordibz n̄ris dño. Nō
freq̄nter eo liberi iplere valet q̄ solitudie q̄
dā vber^o fruit. **P**uto palā mibi fieri q;
sc̄ptio v̄ sc̄tura ē op^o dei op^o religiosum
nō min^o sepe q̄ voc^o exaltatio i cātic^o ecclie
Pōt subinde vnū cōp̄sari p̄ aliez q̄nc sa
lubri^o q̄ ipal^o administratio ab eccliaſticoꝝ
officioz freq̄ntatōe saluat et absoluit. Ere
diderit. p̄inde sc̄toꝝ n̄r et pietate iugi reco
gitauerit toties deū sc̄tōs q; āgelos secū eēt.
toties sc̄toꝝ sacros ipz alloq̄. toties sp̄m
sibi blāda qdā osclā cōsolatiōis dare. q̄nc
eoz dicta salubria cōscribit q̄ mediate v̄
mediate disp̄sarunt. Qui dignitati q̄ pōt
merces alia ipal^o eq̄ri. Quis phibz talē ali
quē cōp̄latiū et eēt sil^o et dicit. **L**ōreplatiōez
itaq; lectio q̄ scribēdo fit nō ipedit s; pascit

Quinta considera.

De laude scriptorū Primū

q̄ scriptor affligitur.

Scriptor n̄ affligitur q̄ ieiunij vice tenet. Ieiunij purē tertia ps̄ satisfaciōis exēso noie d̄: a doctoribz ois afflicto corp̄ al̄ assūpta volūtariē p̄ domatiōe carnis v̄ vice satisfaciōis q̄ fit p̄ dolorem. Quēadmodū ps̄ al̄ q̄ d̄: ōo p̄cludit oēs mēs̄ eleuatōez; i deū cū hūili subiectōe r̄ ōbediētia. Elemosynā s̄o p̄dūt ad om̄e s̄b̄ fidij p̄rio misericordiē ip̄suz. Cōsonat v̄o tū paup̄tat̄ elemosyne. v̄o tū obediētie orationi. v̄o tū castitat̄ ieiunio seu corp̄is edomatiōi. Que talit̄ elucidata mox p̄spiciat̄ faciūt h̄c cōsideratōez cū duplici p̄cedēte. Nullus itaq̄ negauerit laboriosū eē scribē b̄r̄ exercitiū. acceptet igit̄ illō i p̄niam seu satisfaciōnē p̄ suis alienisq̄ delictis. sic enī directio sp̄ialis oculi reddet laborē suū nedum v̄no h̄ mō laudabilē r̄ meritoriuū. sed tot modis quot intētiōes bonas adducet ad decoratōez ac̄ s̄u. noiatim iuxta cōsideratōez duodeci q̄s sub septuaḡ p̄conijs apim̄. **I**ūge q̄ i foro p̄nie p̄t̄ iste labor ad satisfaciōez sacramētalē ip̄oni. quē laborē si null̄ ip̄onit hoim̄ ip̄osuit sane dē ab iūto cū dicit Ade r̄ posteris. In sudore vultui v̄scis pa. r̄. Porro q̄ i labore hoim̄ nō sūt nec cū hoibz flagellāt nō itumescāt s̄z t̄ meāt ne cū demonibz affligātur. Scripsit egregiū volumē Auḡ. de ope monachoz. q̄ totū potuerat ad rē q̄ nūc agit̄ traduci. N̄m si monachos opoz opari. q̄le dabit op̄ elis̄ h̄c p̄fessōi nedū min̄ aduersū. s̄z amplī p̄motiū. attēto q̄ nō om̄s idonei sūt ad difficilia q̄ia sūt p̄dicatio v̄ lectio doct̄ial̄. S̄z neq̄ missaz̄ obstat celebratō quā finit̄ hora breuis. Neq̄ p̄terea valet excusatio desidiē nōnulloz̄ dicentiū. imo q̄si gloriātiū nescio scribere. Discāt discāt. neq̄s verēdē v̄ desperēt q̄m̄ labor ip̄rob̄ om̄ia vicit. r̄ dur̄s veniēs i rebz̄ egestas. ait virgilī. Sallice besoenḡ fait̄ vicille troter̄ id̄ elat̄ie. H̄citas fac̄ vetulas currere. Qui se diē egere cū sibi possit faciēdo q̄d̄ i se ē p̄uidere s̄it mēdar̄. si s̄ic̄ ē. lector̄ diuidet̄.

Septima consideratio

q̄ scriptor sal sapientie tribuit.

Scriptor n̄ post̄ sal sapie adm̄nistrat. Subet apl̄us eē n̄m ratio nabile obsequiū r̄formit̄ ad figurā leḡs̄ p̄cipiēs̄ in oī sacrificio sal apponi. Videat̄ at̄ sc̄ptoz̄ ne suū sal isatuet̄ v̄ sibi si ei nō sapuerit̄ v̄ alijs̄ si corruptū p̄ ineprias scribēdi

reddiderit. Quales vere protulit etas n̄ra pl̄mos̄ q̄z̄ mēdosa fuerit adeo volumiav̄t p̄sultī fuisset. nulla q̄s̄ talia m̄strari cū l̄ris̄ incōdit̄ sine lege sine sensu v̄l ordie. adeo q̄d̄ v̄t auctori p̄prio seu dictatori nō itelligibilia redderet̄ quantūlibet̄ introspecta.

Hac existimāt̄ aliq̄ nō minimā tribuisse facturaz̄ studijs̄ ac vniuersitatibz̄ n̄re tēpē stas̄ dū q̄libet̄ admittebat̄ ad scribēdū. nō p̄bat̄ nō cognit̄. Exēplaria q̄z̄ dabāt̄ icor̄ recta. Quid n̄ multiplicior̄ corruptio seq̄retur. iūcta trāscribētiū v̄l inertia v̄l ignorātia. **S**̄dant̄ v̄sicator̄es i artibz̄ mechānicis ne fraus cōmittat̄ i opatiōibz̄ v̄t i p̄anis v̄l i pane v̄l cultellis r̄ ceteris. Quis dignetur op̄ p̄ciosissimū exp̄ers̄ eē v̄sicator̄is. ne corruptio sua serpat̄ iugit̄ i det̄erit̄. Sic oli ap̄n̄ sc̄os̄ p̄res̄ hēbat̄ electio sup̄ scriptoribz̄ nec passim admittebat̄ indoct̄ v̄t doct̄. s̄z v̄s̄ ad p̄ncip̄oz̄ formatiōem. q̄ lucē d̄at̄ magnā legētibz̄ examē hēbat̄. P̄ri sci doct̄oz̄es nomiatim hieronē si nō fallit̄ memoria subiūgebāt̄ i opusculoz̄ suoz̄ s̄z ne tribilē d̄ini nois̄ obrestatōez. v̄t scripta sua correxit̄ trāscriberēt̄ r̄ p̄ posteros ita fieri suaderēt̄. Alioq̄n̄ iuxta hieronimū quis v̄l scripsisse v̄l emēdasse fructus esset.

Octava consideratio

q̄ scriptor fontem ministrat.

Scriptor n̄ post̄ ap̄it fontē aq̄ v̄l ue salientis i vitā etnā. Intelligat̄ h̄ nō v̄t auctō p̄ncipal̄ q̄ sol̄ dē ē s̄z v̄t ministrator. Nā fons vite v̄bū dei i excelsis. Nō ne libri salubres q̄les̄ intēdīm̄ sunt nō cū sterne q̄d̄ veteres r̄ dissipate. s̄z fons ortorū purē aq̄z̄ viuētū q̄ fluūt̄ ip̄etu de libano. q̄ cādidatio nuncupat̄. Cui sapie fontis q̄nto p̄rimiores sūt riuuli sc̄iaz̄ tāto puriores salubrioresq̄ credider̄ illos. Quo p̄tra dū p̄ tras̄ i lōgiquū riuū sc̄iaz̄ dilabūt̄ nō retinēt̄ v̄tū r̄ gustū s̄oz̄ origial̄ sc̄ito q̄ de facili limū v̄scūq̄ p̄trahūt̄. v̄n̄ s̄mes pestilētes v̄t rane bufones colubz̄i geniti repūt̄ et potātes inficiūt̄ aut p̄imūt̄. Bibe igit̄ o sc̄ptoz̄ de aq̄s̄ tuis̄ viuētibz̄ veniētibz̄ delibano pot̄. Et ne dixeris. cū hereticis. a q̄ furtime dulciores sūt s̄z oia palā r̄ in luce clarescāt̄ pro quo sit sequēs̄ consideratio.

Septima consideratio q̄ scriptor luce dat.

Scriptor noster luce sequit̄ et eā post̄eris adm̄nistrat. Lex dei lux ē r̄ lucerna. Lucerna pedibz̄ meis̄ v̄buz̄

tuū/aie psalmista dñō/et lumē semis meis
Sic oportet ipi gaudiū. q̄ delectabile lumē
oculis ispicit q̄ iudic. Neq̄ hēc. vt tobias p̄q̄
ri. q̄le mibi gaudiū erit. q̄ i tenebris sedeo.
et lumē celi nō video Videt plane lumē ce
li scriptor n̄ qd̄ ē v̄bū dei descēdens a p̄e
luminū. dū aliq̄ accumulāt sup se terrā istar
talpaz defossi tenebris seculariū vel l̄raz
vel opationū. Gaudeāt pueri tales habuif
se parētes vel m̄ros q̄ talibz eos artibz sa
lubria scribēdi voluerūt instruere. Gaude
ant q̄ talētū artz b̄mōi susceptū nō ignauit
infodere s; vt lucernā ⁊ lucē strēnitate dili
gētī/ conāt p̄ntibz ⁊ futuris oñdere. Vide
Hō hōi ⁊ ars arti q̄ntū p̄stat ⁊ p̄fert/ Dedi
tus s; ad salutaria sp̄aliaq; / p̄ derelictis
aut impulsis ad noxia. q̄ v̄l auariciā nutriāt
vel ad flagicia p̄rahāt nō distrahāt a p̄ctis
Demū collige tecū scriptor n̄ q̄le sit t̄i
bi donū dei. posse frequētē emergere de te
nebris mūdanoz hoim̄. cū actibz suis teter
rimis. i seditiōibz / bellis / cōtradictiōibz.
Emergere dixerim p̄ obligatiōez animi dū
lucidis ⁊ trāq̄llis actiōibz mēs occupat se.
Nā vbi loc⁹ eēt i corde tuo tenebris. q̄ luc
scripturaz attrētiōe sua cōplet. Quā i re nō
parū accipit fructū scriptor q̄uis illat⁹.
nō min⁹ crebro q̄ hō nō intelligēs ecclē cā
ticis occupat⁹. Sēnt hāc lucē. Augusti
nus dū obediens celesti oraculo. tolle lege
tolle lege. cōiect⁹ i scriptura apli oculis. mor
depulse sūt ab eo dubitatiōis tenebre / luce
securitatis infusa. Itaq; dici nō p̄t q̄ mul
tipler olim ⁊ q̄tidie lucis splēdide fulgor ir
radiet legētes i scripturis / q̄s h̄ri nō posse
sine scriptoribz q̄s nesciat. P̄esto sūt v̄bis
liber scripta tibi si volueris. verba nō eque
Vides i illis defect⁹ tuos tanq̄ i speculo si
ne verecūdia v̄l pudore cui⁹ q̄ inspicētis
vel culpātis. Potes p̄ variatiōe palati sp̄i
ritualis nūc istis nūc illis scriptoz refici sa
poribz. Propterea sup̄vacua; ipoz multi
plicatiōez q̄s eēt culpauerit. Nōne lautiss
mā eēt puenit sapie mēsā multaq; ferculo
rū varietate refertā / Sumat vnusq; qd̄
et q̄ntū satis erit vel vsq; ad sobriā ebrieta
tē sp̄s. ad quā sp̄sus inuitat carissimos.
Comedite inq̄t amici ⁊ bibite in ebriami
ni carissimi Quālis ebrietas nō tenebrofi
tate obtusitatēq; s; luminositate affert inso
litam ⁊ vere diuinam.

¶ Zona consideratio

¶ Scriptoz ecclesiam dicit. **¶** Refertur
Augustin⁹ moriēs s̄bro inculcasse
q̄ ecclēsticā bibliotecaz magno studio qz
magnum sciebat eēt thesauz custodiret. Duo
cōtra nō h̄nt tyrāni de populatores regio
nū seu religionū efficac⁹ machinamētū q̄s
si libris ipas in p̄mis spoliauerit atq; p̄ua
uerit. Patuit i regibz assyrioz respectu hie
rusalē ⁊ iudeoz. Hoc p̄dē aiaduertū ē in cō
modū cepisse circa regnū francie xp̄ianissi
mū a q̄ libri distracti sunt assidue. et si non
apta t̄i occulta ⁊ palliata dep̄dantiōe / p̄pter
lucrū ad ceteras natiōes colligēdū. q̄s ne
q; defuerit aptissimi violētissimiq; direpto
res. Dicit i proverbio vulgari. Les bons
liures faut les bons cleres. i. boni libri fa
ciūt bonos clericos. Hoc p̄urbū v̄ez est
Dutaz q̄z libz. vt policia mutet vno mō
vel altero nec ē. Nec ad laudē scriptoz spe
ciāt. q̄z studiū ē ad oppositū libroz opau
perationē p̄trariū. ditare s; ⁊ populare li
bris sc̄is. Admirabil⁹ fuit ardor h̄ndi li
bros sacros ap̄d p̄tolomeū regē. q̄ p̄cio in
gētī cōpauit sibi p̄ septuaginta iterptes trās
lationē eoz. Duo v̄tinā puocaret⁹ infidelis
reg⁹ exēplo fideles p̄ntifices ⁊ p̄ncipes xp̄i
ani. F̄ct hui⁹ regis libraria q̄nq̄ginta mi
lia libros habuisse. Ceterz diuinitas hie
nō accipim⁹ solū i decore libroz. q̄ t̄i addi
tus si fuerit valorī sp̄iali / p̄cium duplex ac
crescit. sic i ornāmētis ecclēsticis ista lau
dam⁹. Sit scriptura laudabil⁹ p̄ thesauo q̄
lis nō ē i papiris ilico pereūtibz. vbi dicūf
sil labor recte papirē dep̄erire cū opa ⁊ im
pēsa. Pergamenū durabili⁹ ē. q̄ d̄ditio ca
ristiā ei⁹ supra papirū compēsat abūdantē.
S; neq; q̄sp̄ia excusauerit suā i scriben
do segnicie si nesciuerit l̄ras artificiose m̄
tū formare. l̄ra sit legibilis. sit p̄ctua. sit
purgata. q̄lis ē lōbardoz. nō inuolues se tra
cibz sup̄fluis. Sit demum sine mēdis fal
sitas. cū orthograuia vera. Illa sufficit i
ecclē thesauo reponi q̄uis paz fucati de
cor⁹ obtineat. nec t̄itūdem p̄ccij tēporalis
Non autem oportet ad extremum vnū
quēq; similes ad scribēdū libros assumere
quēadmodū nō est par in legētibz studiū
Lap̄at hic ampli⁹ deuotiōez vel gignere
vel nutrire / cui parua satisfaciūt opuscula.
Vult ali⁹ i altum eruditōis intellectualis
ascēdere / tali grādia doctoz h̄nda sunt vo
lumiā. q̄z traditiōes ordie doctrinali sc̄u

De laude scriptorū Primū

ref. Alioqn rectū i addiscēdo deserēs ordi-
nē letos iugra boeniū erit? nō h̄ret. Primū
simplicitati claustraliū religiosoz. Alterū
magis appropriatū ē studiositati sapiam cū
p̄dicandis officio p̄fiteri q̄rētū. Tu deni-
q̄ si nō potueris āplos libroz maniplos ad
aream ecclie reponere v̄l puulos z paucos
imo si gregorio credis v̄l vnū afferre stude
vt in tabnaculo dñi nō vacu? appareas. si
sol? et capraz pilos babueris v̄l miura duo

Decima considera

Scriptoz eccliam armat
Scriptoz n̄r eccliam armat. Tōpa-
rar salomō i cāticis eccliam turri da-
nid q̄ edificata est cū p̄pugnaculis et mille
cypei p̄dēt et ea / ois armatura fortiū. Et
ap̄ls: noiat verbū dei nūc cypeū ignitum.
nūc gladiū ancipitē z penetrāte. nūc gladi-
um spūs. Et psalmista sagittas potētis acu-
tas. Quisquis igit h̄t seū legis (z h̄t de-
bet sūmus p̄tifer p̄cipue cū pl̄s z dero)
vigilet oportet h̄c armaturā libris m̄stra-
tā augere aduersus oēm sciam extollētē se
se tra xpianaz religionē. S; heu q̄ dicit
ap̄ls. Dēs q̄ sua sunt q̄rūt nō q̄ iesu christi
Qui nec opponūt se murū nec armis spūa
libz induunt nec scripta q̄b; alij se fidēz di-
latēt. abūdare pcurat. Vide si nō carior est
bodie p̄scriptoz citationū q̄ euāgeliorum
Dētor si nō plur; emunt. si non sedulius
apud quosdā xpianos cōpanē scripture fa-
bulose q̄ religiose. z p̄phane q̄ sacre. et lūz
brice q̄ caste. I nūc z eccliam iter has ma-
nus p̄sperari cōfide. Si nō erat anim? ad
scrutādū iurta xpi iussione scripturas illas
tamen multiplicare reseruare q̄ p̄ necessi-
tatibus et oportunitatibus equum erat.
Non q̄ ipsi etiam theologi memoriter om-
nes incorporēt. Hoc enim nequa q̄ facti-
bile ē vel tēptādū cū sit p̄sulta? paucis rite
digerēdis imozari. Vex expedire reponere
repositasq̄ cogitare sc̄pturas velut i summa
quadā q̄rūt? p̄ loco z tpe possint h̄ri conse-
stim vt ita loq̄mur ad manū p̄ infidelibus
vel p̄uertēdis vel reuincēdis. Ad eruden-
dū etiā nūc h̄ mō nūcillo fideles. Talis sit
oportet ois scribadoc? i regno celoz simi-
lis hōi p̄rifamilias q̄ p̄fert de thesauro suo
noua z vetera. Cui pabolice similitudini nō
ne videt alludere sp̄sa blādies sp̄so. oia
poma noua z vetera dilecte mi suauitibi?
Offert h̄ loco se p̄siluz q̄d p̄ cōpationē

ad armaturā dei quā eē dicim? libros legi.
sit de armis diaboli libris reprobis facien-
dū. Legat q̄ nescit illud de actib; capi. xij.
multi ex eis q̄ fuerāt curiosa sectati p̄uicēt
libros z cōbussērūt corā oib;. Et cōputat;
p̄cis eoz iuenerūt pecuniā denarioz q̄n;
quagita milia. ita fortis crecebat v̄bū dei
et p̄firmabat. Sile factū nup accepimus
de libro magico estimatiōis mille aureoz
q̄ vt palmes iunilis aruit z arsit. Sic olim
parisi? i grauiā z nup i arrio maioris ecclie
Vtrū v̄o sit expedies apud platos z indū-
tores tales aliq̄s resuari p̄pter ecēplar? dē
natiōis similitū. ipi cōsiderēt. De bonis q̄
dē nulla fit dubitatio. q̄n videm? p̄cepto
dñi tabulas legis in arca custoditas fuisse
repositas. q̄ custodia euz honore signata ē
in ecēplari vita xpi q̄ libz legi postq̄ acce-
perat z legerat arma p̄ se contra p̄fidos ex
esaia p̄fere. p̄licuit libz referēter mistro
reddēs illū vt habet luce. iij. ca. Dore
rursus esse iudeis scribit Nicolaus de lyra
nō ita sedere alte q̄ alte positi sūt libri legi
Scitur insup de xpianis aliq̄b; q̄ ipis
par est deuotio ad libz aliq̄e sc̄m sic ad
sc̄oz reliq̄as. que vt signaculuz supra cor
vel pect? suū ponūt osculāt z stringūt. Nec
parū credūt opitulari. dū i se versant q̄d de
euāgelio mathēi super egros imposito tra-
dunt historie cum ceteris

Undecima cōside

Ratio q̄ scriptoz custodit eccliam
Scriptoz n̄r eccliam custodit. Dp̄i-
tulatio scripturaz duplex ē aduer-
sus hereticos. Vna vt vicant z sic armat.
Alterā ne vicāt z sic custodit. S; nob ta-
lia differētib; mox occurrere vidē aialis hō
z opponere p̄mo illō ecclastes i sine. q̄ scri-
bēdi p̄les libros null? est finis. Deinde q̄
desūt scrutatores scripturaz p̄ferti deuora-
rū. Ampli? q̄ p̄lectura libroz multi susce-
pēt occasiōem errandi imo z insaniendi.
Sic opposuit paulo q̄ dicebat Dulte lre
faciūt te insanire paulo Rurs? opteret libros
ipis etiā laicis z mulierculis p̄pinare vt do-
cerent p̄ se legēdo eos facta translatōe ad
vulgare suū si nō aliter p̄ciperēt. Atvero
primū nō impedit. vel obliterat laudē scri-
ptoris nostri. Nō enī p̄gredit in imensum
sine fine sed finē constituit cū eccliasse tū
morē dei. cū suoz observatiōe mādatoruz
Quo fine retēto nihil nimis. Neciam erit

Lib. magis q̄ p̄f. r.

Libroz m̄d. lre

De laude scriptorum

pluralitas librorum sed unitas. Fatemur et plāgim⁹ raritatem esse nimiam in scrutatoribus scripturarum deuorant. Sed maior adhuc inueniret occasio sublati librorum quos ingerere per scriptores expedit. Potest esse de affectione ut perfectione sua in veri cognitione positam aliquam scrutari. Ceterum nihil est tam sanctorum et salubre vel piū quod non contingat abuti. sic de libris euenit quorum non est culpa, neque scribentium sed scelus est in abusu. Postremum magis uigere uidetur, si non habeat zelus instructionis sanctam scientiam, si contempserit obseruare non violanda ecclesie hierarchia que habet ut inferiores laici per superiores clericos in lege dei peritos instructionem accipiant. Recedere debet publice nisi missus. Non enim esse dicimus oim vel hunc vel scrutari libros sanctos illos maxime, quod sua difficultate perit ceplanari per alios passus et glosas doctorum. Qualiter agere nec facultas est ingenij, nec eruditiois comoditas apud vulgus, quod ab ore sacerdotum oportet legere et quod rere. Neque in arcedi vident ab opusculis moralibus et deuotus nullam in se difficultatem nec ambiguitatem nec absurditatem in translatione gerentibus, cuiusmodi sunt historie vel vite vel legende scriptorum, nec non meditationes sancte. Translationes in reliquis iure culpantur propter erroris arrogantis, quod deuotio humilis, aut eruditio nis salubris materiam propinantes.

Duodecima consideratio scriptorū honorat ecclesiam

Scriptor noster honorat ecclesiam. Deducit hanc honorificationem promissis considerationes que simul ostendunt non mediocre latere uenerationem scribendo libros constitui. Unde surgit ratio meriti ad deum quod honorificat honorantes se. Qui legem quoque manus ecclesie spose sue non dimittit sed augere sed dilatare sed elucidare intendit. Quod si forte dixerit emul⁹ aduersus laudem scriptoris nostri. Cur laudet ille qui mercenarius est, cuius ad lucrum respicit oculus. Accipiat lucrum quod suum est, et vadat. Respondebimus per euangelicam et applicam suam quod dignus est operari cibo suo et mercede sua. Tamen modo principalis et finalis intentio in honore dei et ecclesie in caritate non fit, et sua demum aliorum propter salutem figurat ut sit finis lucri sub fine celesti, quatinus non iam duo fines aduersus sed unum utrobique censeat. Nonne scriptor noster propterea venit honoran-

das ab omnibus qui diligunt ecclesiam precipue qui regimini suo presunt. Sit honor ipse in beneficio, sit honor in aliquo insigni titulo, sit in largitione indulgentiarum non minus quam per peregrinatione vel ecclesie materialis constructione sit in puilegijs alijs. Quam si duplici honore dignos dicat apostolus qui laborat in verbo non quod descriptio silebimus. Non quod euangeliste unquam prophete, nisi quod paulus ipse profuerunt nihil scripto. Nonne plurimi quidam scripti edificat quod verba non audiunt. Hoc unum inuigendum promissimus. Visi scriptor omnis idoneus se prebeat. Quatinus ab istis tuis vel institutis principalibus scribis exemplaria que et quia sint irreprehensibilia suscipiat. Sic enim iubet dominus deuter. xvij. ut rex sibi descriptur deuteronomium legis exemplar a sacerdote tuis accipiat. et moysi dicitur, fac omnia secundum exemplar quod vidisti in monte, quod et angeli ministrantes obseruauit. Ecce quanta sterilitas per ecclesiasticos presertim plebanos rectores ecclesiarum et alios ociosos de ecclesia, perdidit inuenit. Apostolus quod nec breuissimum tenor unum habet diuino rum preceptorum, nec sacramentorum notatio, nec numerus articuloz. Copellunt hunc sinodalia quodam instituta, bene quod de, sed illud oportuit facere non tamen aliud omittere. Denique nihil impedit ut ad principium finis se referat libros seu tractatulos, vel codicillos deuotionis scribere diebus festiuis, bito moderamine que sapiens iudicabit in hope, quod utique non fuisse censendum est, sed in honore ecclesie pro aliquo uergens quam multiplicatio uocalis orationis, imo quam insolens in aliquibus missarum icalcario. Si quod ad extremum uobis est uel fidei uel christi. Pro uideat superiores in uniuersitatibus studiorum, in cenobijs seu monasterijs religionum, in collegijs ecclesiarum maxime cathedralium, non dum librarum hunc scriptores de suppositis suis instituire, cum relaxationibus onerum ceterorum congruis aut cum stipendijs opportunis. Que ubi deesse sent agat nihilominus scriptor noster uiriliter perca non infima, quatinus oculum uitet, quod uicia docet omnia, quod ea per sentina est aduolabilis et horreda. Speret promissum, speret, quoniam merces sua magna nimis erit deus iubens scrutari scripturas, ac per inde scribi, quibus habet eterna uita. Qui esse principes tanquam in libro suo scriptos largiat ipse nobis dominus noster iesus christus liber uite speciosissimum de benedictione in secula. Amen. Finit tractatus de laude scriptoris editus a christianissimo doctore Johanne de Herfon cancellario parisiensi. Lugduni. Anno domini. M. cccc. xxij. In apuli.

Prohemium

Arca lecturā
istarū concordantiarū cōside
randum est q̄ lra. **D.** posita
inter duo puncta significat q̄
mathe illā dictionē ponat. **D.** sequentē
Similiter q̄. **R.** ponit/ intelligendū est de
Marco. **Ubi.** **L.** lucā significam. **Eodē**
mō. **vbi.** **J.** ponit/ intelligendū est de **Jo**/
bāne. Unde si aliqui de literis p̄dictis duo
vel tres vel quatuor ueniūt cōsiderandū
est q̄ lre illoꝝ euāgelistaz in scriptis cōcor
dāt. Ex quo eliciunt duo. primū q̄ lre ad
iūctedictioibz inter duo p̄cta cōputantur
ad dictionē p̄cedentē; z ad illud qd̄ tali di
ctioni adiūgit. **S.** cōm q̄ lector cōtinue de
bet istas cōcordātiās lezere. z in legēdo ni
hil antēdere dictionē positas inter puncta.
Et sic habebit vñū cōtinuū euāgelii oim
euāgelistaz. **Augustinus** **I**nter oēs
diuinas autoritates q̄ sacris lris cōtinent/
merito euāgelii p̄cellit. **Dionysius**
Euāgelia legis impletio sunt. z in his
p̄cepta et exēpla uiuendi plenissime sunt
distesta. **Chrysostomus** **S**icut enim
in domū vbi cunq; fuerit positū euāgelii
nō audebat accedere diabolus. multoma
gis animā intelligētiās habentē tales z cir
cūferentē non tanget vnq; neq; supueniet
ei demon neq; peccati natura. **Attēdam**
igitur dilecti scriptur. et si nullū aliud euā
gelica saltē nobis circūstudiosa fiāt z hec p̄
manibz habeamus. **Confestim** enī expan
dens libzū n̄ p̄maneris vsq; ad finē. omnia
respues mūdāna. omnia deridebis q̄ hic
sunt. **Et si** diues fueris/ nihil reputabis di
uitias. si inops/nō cōfunderis inopia. **Nō**
rapies. non auarus eris. sed cōcupitor eris
magis inopie et despicias diuitias. **Si ve**
ro hoc fiet/ oia exterminabis mala. **Et**
itez **Quid** vnq; euāgelij eq̄le fiet? **Atiq;**
de p̄uersat̄ in terra hō ascēdit in celū. et fa
cta est oim vna p̄mixtio. **Angeli** cūz hoibz
chorū faciebant. hoies angelis cōmunica
bāt. et alijs celestibz supnisq; virtutibz. **Et**
erat videre antiquū repēte plūū dissolutuz
deū hoibz recōciliatū. diabolū cōsumum de/
mones fugietes. mortē p̄emptā. paradisu
apertū. maledictionē remotā. p̄ctū de me
dio sublatū. erroꝝ lapsum. veritatē reuer
sam. pietatis sermonē vbiq; seminatū z
vegetatū. celestem p̄uersationē in terre re
gione plantatā. supnas virtutes familiari

ter nobiscū loquētes. z ad terras sepe ange
los ventitātes. etq; his oibus spem firma
ri certissimā futurorum. hec ille

Prohemium seu pro
logus in concordātiās euāgelistaz colle
ctas p̄ venerabile magistrū **Johānem de**
Berson cancellariū parisiensem q̄s intitula
uit **monotellero** aut **vnum ex quatuor.**

Euāgelii
latū esse et magnū. z rur
sus cōcisū. diuinū **Bar**
tholomeus dicit/ **dyoni**
sio in de mystica theolo
gia teste. **Qui** ratio ml
tiplex/nre cōgruēs intē
tioni. pot̄ dici/ dū aliqd̄ ploqui volum⁹ su
per vñū ex quatuor nup̄ edita cōpilatōe **Ver**
bū quidē qd̄ in principio erat ap̄d deū / est
vñū z multiplex. put de spū sapie tradit sa
piēs vñū i essentia. multiplex i effectu **Est**
vñū rur⁹ ap̄d nos/ p̄grediēdo p̄ viā nega
tionis resolutorie. omnimodū vero/ p̄ viā
attributorie positiois. **Est** p̄terea vñū z ef
ficax/ cuiuslibet accōmode se cōp̄tās z lo
quēs verbū euāgelicū z penetrabili⁹ omni
gladio ancipiti. p̄tingēs vsq; ad diuisionē
spūs z aie. vt spūs a qdā aialitatē cōcretiōe
solut⁹/ liber z expedit⁹. fas habeat circūq; in
circūitu leuare oculos suos. vbi videt z af
fuer. et mirat̄ z dilatat̄ cor suū. **Ubi** rur⁹
est iuxta philosophicū dicitū intellectus ad
eptus qdā **Insup** habet inocētie stat⁹. vbi
vis⁹ fuissz de⁹ i libro creature totū/ claro cō
tēplatiōis intuitu. **Deniq;** verbū qd̄ erat i
p̄ncipio imensū. fecit de⁹ abbreviatū. dū
verbū caro factū ē. **Imo** si p̄funde specula
mur vbi istud vñū qd̄ erat i p̄ncipio ap̄d
deū. dici pot̄. tā i creatiōe rez q̄ i incarna
tione quodāmodo multiplicatū / iuxta me
thaphysicāle de creat̄ intellectibz p̄siderati
onē. **Qui** q̄nto sunt imp̄fectiores z a p̄ma
verbi luce distātiores. tāto maḡ plurificā
tur pluribus egentes speciebus et actibus
q̄ perfecti. **Et** certe sic experimur in huma
nis intellectibz q̄ p̄stantiores tā ingenio
naturali q̄ exercitio doct̄iali. sub paucio
ribz cōcept⁹/ pla maiorāq; sub vniuersalita
te cognoscūt. **Sūt** q̄ ad paucula vba pura

Prologus

ad orationem dominicā, considerationes
velut innumerabiles per multa septenaria
petitionū, donorum virtutū, beatitudinū
sacramentorum, dotum et similitū/sub om-
ni facilitate resoluūt. Et tanq̄ in libro le-
gētes et in serena mēte constituti, collectas
rerū magnitudinē quasi sub vno solis ra-
dio contēplantur. **¶** Cur ista dicim? Mi-
mirum quia si dignū est et salubre christia-
nos p̄sertim studiosos in theologia q̄ mul-
ta est s̄m p̄fatum Bartholomeum et mini-
ma vt ponāt sibi resolutionē et ordines ad
pauca, quoniā hēt omīs varietas ad vnū
vel pauca reduci. Quid erit illud vnū vel
pauca conueniētius accipiendū q̄ euā-
gelium. Ita enī narratū est de theologia
te ceelia q̄ semper euangeliū christi gere-
bat in pectore suo. Cuius exemplo nūqd
quid non est vtile sapiētie sectatoribz, vt su-
um omne studiū referāt ad euangelicā vni-
tatem. Proius erit hoc ad memoriā vtile
et ad pietatē pficiēs cū in eo reconditus sit
cultus dei p̄cipuus. Cū sit p̄terea in aucto-
ritatis arce locatum. Pro inde talis redu-
ctio habebitur faciliter si verbis singulis,
si p̄positionibus, si sentētijs, pondus suū
detur, cum inquisitionibz et solutionibus
dubioz, sicut edocent theologi tractato-
res. Et hoc sine fuerit doctrinis practicis
siue speculatiuis intēdendū. Uide totam
materiā de trinitate/locū inuenire congru-
um vbi dicitur. In principio erat verbū
et verbū erat apud deū et deus erat verbū
Materiā de creatiōe rerū ibi omnia p̄ ipm
facta sunt. Materiā de incarnatiōe ibi ver-
bum caro factū est. Materiā de grā et habi-
tati in nobis. Postremo de gratia sacra-
mētū ibi, vidimus eū plenū gratie et verita-
tis. **¶** Quisquis igit̄ voluerit vel legere vel
studere/quasi saluberrimū et solidissimū
diuine legis fundamētū/ostēsa est sibi via
latissima qua p̄grediā. Et omia que alibi
vel audierit vel studuerit/velut in vnū p̄n-
cipiū reducat colligat et reponat. Ita enī
theologiaz egregius doctor Bonauētura
in suo breuiloquio totā inchoauit media-
uit et finiuit a primo principio, quod sine
dubio est illud qd̄ in principio erat apud
deū. Ego inquit iēsus principiū qui et lo-
quor vobis. Et in apoc. Ego sum alpha et
o, principiū et finis. **¶** Quis digne lauda-
bit aureolū, qui totā sub paucis p̄clusioni-
bus bibliā p̄cipue quatuor euāgelia/mira

Aureolus

subtilitate cōpegit. **¶** Nonne sanctus Tho-
mas, totā pene theologie practicam (pro-
lixioribz licet verbis) in secūda secūde con-
clūdit. Quā summā si tanto q̄reret impen-
dio theologicōz sobria studiositas/quāto
conterit in supuacuis multoꝝ beu vana
curiositas haberent p̄fecto theologi/vnde
quorundā sapientiū in oculis suis insultra-
tio/fantasticos appellās theologos/refusa
cessaret. **¶** Conatus est n̄m vn̄ ex theo-
logie p̄fessoribz/notare semitam per quam
nouus theologie discipulus haberet p̄ge-
re. Sed dū etiā atq̄ etiā recogitauit/totū
uenit ingenioꝝ varietates, tot p̄terea p̄ di-
uerfitate finū multiplicitates medioꝝ, p̄
loco, p̄ tpe, et societate, deniq̄ p̄ occurrē-
tibus exercitijs, nūc in istis doctoribz, nūc
in illis, vt vit aut nūq̄ valeat vniformis
regula constitui. Veniebat rursus in ani-
mū/cudere quedā noua opuscula super
vnū ex quatuor, sed repressit modestior cō-
sideratio/et pauculis annotatiōibz voluit
esse contēta. **¶** Prospice quot et quāta pa-
teant a summis ingenijs elaborata super
euāgelia/p̄ glosas ordinarias, interlinea-
res, p̄ marginares, p̄ omelias, p̄ postillas,
per determinatiōes, p̄ concordantias ma-
gistrales, p̄ sermones et themata, per cōpi-
lationes, nūc summam, nūc cū ingenti
coacervatiōe ex alioꝝ dicitis, quis cūcta
dinumeret. Cōsultius idcirco visum est/re-
linquere propriū cultū studij/labor em-
ordinēq̄ querēdi, q̄ glosas itez super glo-
sas addere, q̄ nec sufficerēt curiosis, et ne-
gligētes vel oneraret vel non satis instrue-
rēt. Uescēdus est panis sed nedū materia-
lis sed doctrine/in sudore vultus nostri.
Nos iste nō viroz est, sed infantū, non
posse vel nolle cibū recipere nisi aut p̄ masti-
catū aut minutatim discissum. Vanitas q̄
q̄ nōnullorū ex scriptoribz/mystice notat̄
ab ecclesie, qm̄ diebz ac noctibz nō cessant
et sua summo labore q̄sita dimittūt hoi ex-
traneo et ocioso, q̄ vel nō vit, vel in super-
biā abutitur derelictis. Quid p̄derit oro ces-
cis vel auersis oculis/si digito (vt aiūt) lux
ip̄a mōstret. **¶** Ceterū si nō inspiciat Augu-
stinus in suo de doctrina xp̄iana, si hugo i
didascalico, si documēta summam notat̄
ta ab auctore de virtutibz et vitijs/sup mo-
do docilitatis tā in doctore q̄ in discipulo
Quid hēt exiguitas p̄sentū sperare scripto-
rum/vt legi mō digna putet/ne dixerimus

Keine Karte

Prologus

imitari. Quod si minus inuile sit noua quae nulla
sectari. duz optima quaeq; vetera p negligē
tiam intereunt. Nūquid non hec est causa
nō infima cur opiniones toties et fm arist
infinities reperiunt et voluunt. qz nimis
est fastidiosum cor humanū/quodam insa
tiabili pruritu noua semp appetēs et vete
ra seu que ab alijs dicta scriptaq; cognoue
rit etiā meliora/fastidians. Cur aliunde si
nō ex hoc tot lecturaz sup sentētiā et alibi
pregredes sarcine. Nōne ideo qz quod in
in vna pte alter tractauit/idē mox in alterā
ab illo retorquet. dū trita alteri semitā pu
der sequi. et placet contētiōib; intendere.
Nihilominus quisquis exercitationis
gratia/voluerit in hac cōpilatōe noua que
dicit vñ et qtuor/nouā expositōis semitā
inuenire vel progredi vel ostēdere non cul
pamus. Neq; enī paucior est spūaliū q̄ cor
poraliū gustuū varietas. Et suū cuiq; mos
est nec voto viuif vno. Alternis postremo
natura gaudet. donec venerim ad illō vñ
cū verbū qd erat in principio apud deum.

Prologus

Euangelicos canones cōposuit
Eusebius. Cesariē. in greco.
quos hieronim⁹/Damasi roga
tu/latinis tradidit. referens de
Amonio alexandrino/q̄ ediderit vñ ex q̄
tuor. Et ipm se dicit Eusebius imitatum
Sed vñ scriptoz et ppter varias trāsla
tiones euāgelioz/cōtextus illius amonij
Jero. teste false fedeq; lacerat inueniebat
tur. Ut igit maneret euāgelioz integritas
nihilomin⁹ notū fieret studiosis in quib; et
in q̄bus nō euāgeliste quenebāt/inuenta
est canonū pdicta cōpositio. q̄ iam pene re
cessit ab vsu. Forte ppter nouā in euāgelij
s (prouit et in alijs sacre scripture libris) p ca
pitula quotationē. Ut aut labor veterē tā
tus/nō ex toto periret/placuit tradere mo
dum. quo posset quilibet studiosus vñ p
fatis canonibus in libris etiā nō habētib;
eos. vel ipos nouiter inscribere fas habe
ret. Procedūt aut canones euāgelioz per
concordātiā nedū reales vel historicas.
sed quāq; p vocales. vbi cōstat nō esse eādē
doctrine vel historie narrationē. sicut d̄ pa
scha sicut de filio reguli. et de seruo cēturio
nis sicut de ceco sanato i ingresso iericho.
et de cecis. in egressu sanatis. et aprissime i
piscatiōe petri qñ fuit vocat⁹ ad sequelam

et de piscatiōe quā exercuit post resurrectio
nē qñ manifestauit se itez iesus. Joh. 21.
Cōstat enī nō eandē sed diuersam piscati
onē fuisse. et ita de plurimis qd expedit co
gnoscere. ne dissonātia difficilis et possibi
lis ad cōcordandū textualiter oriri videat
Vñ vero liber amonij. vñ et qtuor/re
periat vsq; apud latinōs. ignoro. Egregi
us aut doctor Augu. libzū edidit pclariss
mū de cōsensu euāgelistaz. in q̄ moduz ex
orsus est cōponēdi vñ et quatuor. Cui
nuper exordio/datū esse credim⁹ in reliq;
auctore dño cōplementū. qd op⁹ eo facili⁹
poterit incorruptū seruari q̄ in principio
nascētis ecclie/quō suscepta multiplicata
q; est vnica euāgelioz. Jeronimi trāslatio
S; heu nra hac etate misera. qd leget hec
quis studebit. qd trāscribet. Cernis et sen
tis frater carissime/quātus mō belloz plus
q̄ ciuiliū horroz circūtonat. quāta succe
scit heresum infelix pullulatio. quantū in
super pualēte iniquitate refriguit caritas.
quēadmodū rursus sacre legis studium in
termisum ne dicamus irrisum. Verū cō
latur nos pollicitatio xpi dicētis. In mun
do pressurā/in me pacē habebitis. de q̄ lo
quit ad dñm. ppheta dicēs pac multa dilis
gētibus legē tuā. Et iterū bñs homo quē
tu erudieris dñe et de lege tua docueris eū.
Et quid ita vt mitiges ei a dieb; malis et
hinc de sapiētia gliaf ali⁹/q̄ erit allocutio
tedij sui. qz nō hēt amaritudinē queratio
illi⁹ neccediū quictus illi⁹ sed leticia et gau
diū. **H**ac amplectamur frater carissime
vt tanq; altera lunamitis/suo calore viuif
do castoz/nram refoueat in misericordiā
vberi senectutē. Deniq; iuxta verbū Jero
ni. se cōsolāris. et inducētis bismeneum ca
namus nob et misis. imo deo et angelis si
aures surde fuerit ceteroz. Sive vt epicu
rus amico loquit. duo nos/magnuz satis
ibeatrū sum⁹. Aut certe sedebit solitari⁹ et
tacebit. qz leuauit se supra se. Nunq; min⁹
solus q̄ cū sol⁹. nec mag; actuosus q̄ cum
ociosus. Siquidē regnū dei intra nos est.
qd prorsus esse qd dubitet amplissimū. cō
pellēs ibi ratiōes et canones oim seculozū.
Ubi de⁹ oia in oibus. in quo hic et nunc et
iugiter deambulem⁹ animo. Vale frater.
Prophemius su per
vñ et quatuor. cuius titulus esse potest
tetramonij vel monoteseron.

Quam et quatuor euangelij copo-
 nere diuin^o aperuit Aug^o. q^o libro
 suo de consensu euangelistar^{um} subtilis-
 simo quide^m et operiosissimo/ copingit sub
 vna serie narratiois/ euangelioz verba / vsq^{ue}
 q^{ue} ad tempus q^{ue} predicare et baptizare iohanes
 exorsus est. q^{uoniam} h^{oc} ex^{em}pl^o / siue vt a me fa-
 ctu^m est inq^{uam} / siue alio mo^{do} comodofius fieri
 possit / videat vnusquisq^{ue} et in ceteris talib^{us}
 locis fieri posse q^{uod} hic factu^m esse fieri p^{ro}spe-
 xerit. **T**entamus ergo p^{ro}nuare pur in-
 choauerat. **V**isus est p^{ro} labor^{is} v^{er}it^{as} exple-
 bilis. maxime p^{ro}pter ordiⁿis rez gestaz incer-
 titudinē. **M**arcus eni^m (teste Jero) noⁿ ordi-
 ne reru^m gestaz sed ordiⁿe leuitice electiois
 coplex^{us} est. **L**ucas s^{ic} in multis J^{oh}es vo-
 seorsum plura posuit / ab alijs pretermissa.
 pauca iteras q^{ue} tradiderunt. **C**u^m igit^{ur} tri-
 plex sit ordo narratiois l^{it}eralis. **U**n^o rei ge-
 ste. alter anticipatiois reru^m. rememoratiois
 pur sp^{irit}ualis voluit nuc^{nt} ad huc. nuc^{nt} ad illu^m
 ordinē mouere scriptores. (Non eni^m refert
 iuxta traditionē Augustini: q^{uibus} verbis
 vel ordine / eade^m snia vel vitas / nota fiat)
Sufficiat pbabilis collatio facta / sine pre-
 iudicio aliter vel sententiū vel scribentiu^m
Noⁿ etiā tali ausu temerario / q^{uoniam} inteme-
 ratū velim^{us} manere q^{uod} duplicis euangeliste
 narratiois sacramētū. **Q**uis eni^m nesciat
 sp^{irit}u^m xpi^{um} / ponuisse sub vno eodēq^{ue} penitus
 verboz sniaz q^{ue} p^{ro}textu / tradidisse gestozū
 suoz verboz q^{ue} salutare hystoria: **S**ed cū
 magno sacramēti misterio sibi placuit sub
 quadā p^{ro}cordissima / si ita dici possit (disso-
 nātia / mētes fideliu^m cōmonere ad humilio-
 rē vigilātorēq^{ue} / necnō multipliciorē inue-
 stigatioⁿe veritat^{is}. palāq^{ue} fieret q^{uoniam} euā-
 gelistas. nō mutua cōspiratioⁿe / sed diuina
 inspiratioⁿe fuisse locutos. **N**ec offendat
 (petim^{us}) aliquē / si p^{ro}text^{us} q^{uoniam} euāgeliozū
 in vnu^m copact^{us} / nō potuit sonoritatē suam
 custodire / ab oi^{um} p^{ro}fus specie nugarōis et cu-
 iusdā apparētis dissonātie alienaz. q^{uoniam} sola
 text^{us} verba ponere miscēdoq^{ue} custodire / cu-
 ra fuit. **D**eniq^{ue} dabūt illustrationē / glo-
 se docto^{rum} p^{ro}sertim Aug^o. lib. p^{ro}tracto. q^{uoniam}
 pauclas annotare q^{uoniam} marginales glosu-
 las studiū fuit. obrestatioⁿe p^{ro}missa. ne sc^{ri}pto-
 res eas textui miscēat. neq^{ue} quotatioⁿes ca-
 pituloz et euāgelioz annotatioⁿes / omittāt
 vel cōfundāt. **S**it ipa merces increata dei
 sapiētia / pollicēs et dicēs. **Q**ui me elucidāt
 vitā eternā habebūt. **D**iuidit aut^{em} p^{ro}sentē

opuā in tres partitiones. et quilibet i suas ru-
 bricas et historias iuxta variā materie q^{uoniam}li-
 tate. **P**artitio p^{ri}ma p^{ro}inet originē et ingres-
 sum xpi^{um} vsq^{ue} ad progressum sue p^{ro}dicatiois
 ibi. Anno. **cx. cc.** **U**bi est secunda partitio
 vsq^{ue} ad egressum sue passiois et resurrectio-
 nis ibi p^{ri}ma aut^{em} die azimoz vbi ponit ter-
 tia et finalis partitio. **S**equit^{ur} tabula p^{ro}-
 nēs. i. s. o. rubricas q^{ue} tabula etiā p^{ro} se vtilis
 erit ad cognoscēdū in q^{uibus} p^{ro}ueniāt et in q^{uibus}
 euāgeliste nō p^{ro}ueniāt. **D**eniq^{ue} sup^{er}addunt
 rubricelle sub quoz p^{ri}ncipalib^{us} rubricis. ne
 lectoris memoriā / sua magnitudo p^{ro}funde-
 ret. **Q**ui lector aduertat plures q^{ue} hic p^{ro}cor-
 datias in canonib^{us} euāgelioz reperiri. q^{uoniam}
 plurime sunt tantūmodo vocales. videat
 si cor^{de} habeat ad illa.

Tabula continens

cl. rubricas. **R**ubricę partitiois p^{ri}me

1 Eterna xpi^{um} generatioⁿe Job. i.
2 De annunciatōe iohannis ba-
 ptiste et receptioⁿe eiusdem **L**i.
3 De annunciatōe chribi ad mas-
 riam per gabrieles **L**u. i.

4 De visitatioⁿe elisabeth p^{ro} mariā et h^{oc}ym
5 De ortu ioh^{ann}is (nus magnificat. **L**u. i.
 et circumcisioⁿe xpi^{um} **E**t benedictus domin^{us}
 deus israel **L**u. i.

6 De genealogia christi et apparitioⁿe an-
 geli xpi^{um} ioseph **M**a. i.

7 De edicto augusti. natiuitate christi.
 annunciatōe p^{ro} angelū ad pastores **L**u. 2.

8 De circumcisioⁿe christi. **L**u. 2. et de mas-
 gorum aduentu **M** 2

9 De oblatioⁿe xpi^{um} in tēplo **L** 2

10 De fuga iesu in egyptū et occisioⁿe inno-
 centū ac regressu ioseph de egypto. **M** 2

11 De inuētiōe xpi^{um} pueri in tēplo a parē-
 tibus ei^{us}. **L** 2. **E**t habitatioⁿe iohānis in des-
 erto **L**u. i.

Rubricę partitiois

secūde p^{ri}ncipalis de p^{ro}dicatioⁿe iohan-
 nis seu progressu p^{ro}conis

12 E p^{ro}dicatioⁿe et baptismo io-
 hānis i deserto. **M**. 3. **R**. 3. **L**. 3.

13 De genealogia christi s^{ec}undū lucā
14 De ieiunio xpi^{um} **L**. 3. **M**. i.

et tentatione. **M**. 4. **R**. i. **L**u. 4.

15 De testimonio iohānis de xpo. **J**oh. i.

16 De prima vocatione andree petri phi-
 lippi et natanael **J**ohis. i.

Tabula

- | | |
|--|---|
| <p>17 De mutatione aque in vinum. Jo 2 18 De primo aduentu ad pascha et solui uite templum hoc Joh 2 19 De Nicodemo Johā. 3 20 De q̄rela q̄ iohes baptizabat. Joh. 3 21. De incarnatōe iohis. D. 14. R. 9. L. 3 22 De iudea relicta a christo et de sama ritana D. 4. R. 1. L. 43. 4 23 De filio reguli J. 4 24 De libri traditione sp̄i iesu et eiectōe eius extra ciuitatē r̄ q̄ relicta nazareth venit ad capbarnai D. 4. R. 1. L. 4 25 De secunda uocatione quatuor (J. 4 apostolorum ad familiaritatem chri sti L. 5. D. 4. R. 1 26 De tertia uocatiōe ad seq̄lā. D. 4. 27 De expulsione imundi demo (R. i ni r̄ sanatiōe ois lāguoris. D. 4. R. i 28 De focu simonis. D. 8. R. 1. L. 4 29 De uocatiōe mathei q̄ fm aug. ē fa ca añ f̄monē dñi i mōte. D. 9. R. 2. 30 De lectiōe. 12. aploz et ser. (L. 5 monē dñi in mōte thabor q̄ p̄tinet ml tas rubricellas p̄ multitudinez doctri nar. D. 56. 7. ca. p̄ totū. R. 3. L. 6. ii. et. 12. 31 De leprosanato D. 8. R. 1. L. 5 32 De seruo cecurionis D. 8. L. 7 33 De filio vidue suscitato L. 7 34 De duobus uolētibz seq̄ sp̄. D. 8. L. 9 35 De q̄tatiōe maris ad iussum christi. D. 8. R. 4. L. 8 36 De duobus demoniacis curatis. D. 8. R. 5. L. 8 37 De palitico sanato. D. 9. R. 2. L. 5. 38 De cōuiniō in domo mathei D. 9 R. 4. L. 5 39 De suscitatiōe filij archisynagogi r̄ de emorroissa D. 9. R. 5. L. 8 40 De duobus cecis illuminatis. D. 9 41 De admiratiōe turbarū sup doctrina sp̄i D. 13. R. 6. cōsonat L. 8 42 De iussiōe facta discipulis rogare do minū mellis mittere oparios. D. 9. R. 6 43 De missione. xij. aplozum (L. 10 D. 10. et ii. R. 6. L. 9 44 De interrogatiōe iohānis. Tu es q̄ venturus es D. 11. L. 7 45 De phariseo qui rogauit xpm mādu care cū eo r̄ de maria magdalena. L. 7 46 De occisiōe iohis baptiste. D. 14. et 47 De pbatica piscina. J. 5 (R. 9 48 De herode dicēte iohannē surrexisse</p> | <p>et miracula facere D. 14. R. 6. L. 9 49 De reditu aploz ad xpm. R. 6. L. 9 50 De quinqz panibus et duobus piscis bus D. 14. R. 6. L. 9. J. 6 51 De ambulatione christi sup mare. D. 14. R. 6. L. 9. Johā. 10 57 De prediciōe eucharistie Jo 6 53 De missiōe. 72. discipuloz L. 10 54 De maledictiōibz ciuitatū in quibus xps pdicauerat D. 11. L. 10. R. 3 55 De demonio muto. D. 12. R. 3. L. ii. 56 De matre iesu et fratribz q̄rentibus loqui ei D. 17. R. 3. L. 8 57 De petētibz signū d̄ celo. D. 12. L. ii 58 De discipulis quibz demonia subicie bantur D. 11. L. 10 59 De samaritano curante vulneratum 60 De misterio marthe. L. 10. (L. 10 61 De doctrina oratiōis D. 6. L. ii 62 De traditionibus phariseoz r̄ repres hensis a christo. D. 15. L. ii 63 De confractione granorum sabbato D. 12. R. 2. L. 6 64 De anatione manus aride D. 12 R. 3. L. 4 65 De quatuor parabolis in mari D. 13. R. 4. L. 8. et 13 66 De tribz parabolis in domo D. 13 67 De reprehensiōe traditiōis iudeozum D. 15. R. 7. consonat. L. supra. c. ii 68 De chananea D. 15. R. 7 69 De surdo et muto sanato et multis alijs D. 15. et R. 7 77 De secūda refectiōe turbe et septē pa nibz r̄ paucis piscibz. D. 15. R. 8 71 De iudeis itez petētibz signū de celo et de fermēto r̄ phariseozum cauendo 72 De ceco sanato q̄ vi. (D. 16. R. 8 debat boies uelut arbores ambulans res R. 8 73 De interrogatiōe xpi quem me dicūt homines esse D. 16. R. 8. L. 9 74 De cruce baiulāda post xpm. D. 16 R. 8. L. 9. et cōsonat infra. L. ruij. 75 De trāsfuratiōe dñi. D. 7. R. 9. 76 De spū muto quē nō pote. (L. 9 rāt curare discipuli xpi. D. 17. R. 9. 77 De scenophegia r̄ pdicatiōe (L. 9 passiōe xpi. D. 17. R. 9. L. 9. ioh. 7 78 De muliere de phēsa i adulterio. J. 8 79 De uerbis xpi in gazophylatio. Joh. 8. 80 De alio sermone xpi p̄pter quē uolue rūt cum iudei lapidare Jo 8 b 2</p> |
|--|---|

81 De cecinato Jo 9
 82 De sermone xpi Ego sum pastor bo-
 nus Joh. 10
 83 De solutioe didragmar. B. 17. R. 9
 84 De conseruacione discipulorum qd cor vide
 refert maior doctrina xpi B. 18. R. 9. L. 9
 85 De correptione fraterna. B. 18. L. 17
 86 De seruo nequa cui omne debuit di-
 missum fuerat B. 18
 87 De illo qui eiciebat demonia et non
 sequebatur christum B. 9 L. 9
 88 De aduentu xpi in fines iudee et qd di-
 scipuli xpi non timeant eos qd occidunt cor-
 pus nec vult xps post diuidere heredi-
 tatem. B. 18. et supra. id. R. 10. L. 12
 89 De diuite habere fructum abundantiam
 et ne discipuli solliciti sint L. 12
 90 De galileis occisis et ficulnea L. 13
 91 De muliere incuruata L. 13
 92 De interrogatione iudeorum an liceat
 uxorem dimittere. B. 14. R. 10. L. 16.
 93 De puulis oblat. B. 19. R. 10. L. 18
 94 De filio prodigo L. 15
 95 De adolescente qd faciendo vi-
 tam etna possideret. B. 19. R. 10. L. 18
 96 De interrogatione petri ecce nos reli-
 quimus omnia B. 19 R. 10 L. 18
 97 De oparijs i vinea missis B. 20. L.
 98 De interrogatione facta xpo si
 pauci salui fiat et qd herodes querebat
 cum occidere L. 13
 99 De dropico sanator et hortatioe xpi
 ad humilitatem L. 14
 100 De vocacione pauperibus ad conuiu-
 et parabola de cena magna L. 14
 101 De odiendis parentibus pro xpm L. 14
 102 De villico iniquitatis L. 16
 103 De diuite epulone L. 16
 104 De peritioe discipulorum vt augeat in-
 105 De encenijs qm (eis fides. L. 17.
 voluerunt lapidare iesum iudei J. 10
Hic incipiunt pre-
 ambula passionis domini
 106 De suscitatioe lazari Jo 11
 107 De conspiratione facta contra iesum
 et eius egressum in effrem J. 11
 108 De ascensu iesu in hierlm B. 20
 R. 10 L. 18
 109 De leprosis sanatis i via. L. 17 (9
 110 De non receptioe xpi p samaritanos. L.
 111. De peritioe filiorum zebedei. B. 20. R. 10
 112 De illuminatione ceci de zacheo et de

decem mnis L. 18 et 19 R. 10
 113 De duobus cecis in egressu hiericho
 sanatis B. 20 R. 10
 114 De alabastro unguenti. B. 26. R.
 115 De fessione aselli B. (14. J. 12
 21 R. 11 L. 19 J. 12
 116 De actu iesu sup ciuitate et electione
 vendentium B. 21 R. 11 L. 19
 117 De genitibus querentibus videre iesum et
 predicatione iesu et regressu eius i be-
 thaniam B. 21 R. 11 J. 10
 118 De ficulnea arefacta B. 21 R. 11
 119 De questione baptismi iohannis. B.
 120 De duobus filijs (21. R. 11. L. 20
 quorum vnus fecit voluntate patris. B. 21
 121 De parabola vinee locate agricolis
 B. 21 R. 12 L. 20
 122 De indice iniquitatis et de phariseo
 et publicano L. 18
 123 De veste nuptiali. B. 23. et confos-
 nat L. 14 cum glosa
 124 De tributo reddendo cesari. B. 22
 125 De muliere se (R. 12 L. 20
 pteuira B. 22 R. 12 L. 20
 126 De dilectione dei ex toto corde B.
 22 R. 12 de quo et L. 10
 127 De quadam interrogatione phariseo-
 rum et alia interrogatione xpi cuius xps
 filius sit B. 22 R. 12 L. 20
 128 De doctrinis phariseorum audien-
 dis B. 23 R. 12 L. 20
 129 De ve multiplici. B. 23 L. 11. et 13
 130 De vidua duo minuta offerente. R. 12
 131 De edificio templi et omnia (L. 21
 tione et uersioe hierlm. B. 24. R. 13
 132 De signis iudicij. B. (et. L. 21
 24 R. 13 L. 17 et 21 et 22
 133 De vigilia et oratioe. B. 24. R. 13. L.
 134 De decem virginibus et de. p. tale (12
 tis et de modo iudicij B. 25
 135 De mo xpi in docedo L. 21
 De obstinatioe iudeorum J. 12
 136 De festo diei azimorum appropin-
 quate B. 26 R. 14 L. 22. J. 13
Sequitur rubrice
 tertie partis de egressu passionis et resurre-
 ctionis christi.
 137 De missione petri et iohannis prima
 die azimorum qua iohannes vocat an die
 festu pasche B. 24 R. 14. L. 22. J. 13
 138 De ablutione pedum J. 13
 139 De sacramenti eucharistie institutione

Tabula rubricarū

- D** 26 **R** 14 **L** 22
 140 De predicatione negationis et q̄stio
 ne discipulorum **D** 26 **R** 14
 141 De sermone dñi post cenā. Et conti-
 net multas rubricellas p̄ multitudi-
 ne doctrinarum ubi per totum de miste-
 rio trinitatis **F** 14 **I** 4 **I** 6 et **I** 7
 142 De oratione iesu in sua captioe. **D**
 26 **R** 14 **L** 22 **F** 18
 143 De missione iesu ad annam et prima
 negatione petri **D** 26 **R** 14 **L** 22
 144 De missione iesu ad capphā. **D** 26 **R** 14 **L** 22 **F** 18
 145 De secūda et tertia negationibus petri
D 26 **R** 14 **L** 22 **F** 18
 146 De tertia conuersione iudeoz et tra-
 ditione iesu pilato **D** 27 **R** 14 et
 15 **L** 22 et 23 **F** 18 et 19
 147 De ductione iesu ad crucē et eius cru-
 cifixione. **D** 27 **R** 15 **L** 23 **F** 19
 148 De trisione iesu in cruce et de uerba
 et signis post mortem. **D** 27 **R** 15
 15 **L** 23 **F** 19
 149 De sepultura domini **D** 27 **R** 15
 15 **L** 23 **F** 19
 150 De resurrectione dñi p̄ totū et continet
 multas rubricellas p̄ multitudi-
 ne apparitionū et gestorū **D** 28 **R** 16
L 24 **F** 20 et 21

Sequuntur. xx. Ru

- bricelle sub magna rubrica. xxx. de sermo-
 ne domini in monte supra annotata
 1 Beatitudinum enumeratio. **D** 5 **L** 6
 et hec post apostolorū nominatioez
 2 Aploz comēdatio et legi impleto. **D** 5
 3 Consilioz sup legē veterē additio. Et
 primo ad illud nō occides **D** 5
 4 Sup additio ad illud nō mechaberis.
 5 Super additio ad illud nō perjurabis
 6 Judicialium euacuatio vel moderatio
 7 Inimicorum dilectio. **D** 6 **L** 6
 8 Ipocrisis detestatio et comēdatio eli
 mofyne **D** 6
 9 Qualiter orādū. **D** 6 **L** 6
 10 Qualiter indulgendū. **D** 6 **L** 6
 11 Qualiter ieiūandū. **D** 6 **L** 6
 12 Qualiter thesaurizandū. **D** 6 **L** 6
 13 Qualiter inuētio dirigenda **D** 6
 14 Qualiter nimia sollicitudo uitāda et p̄
 uicētia deis pes ponēda. **D** 9 **L** 6

- 15 Qualiter miserendū nec indicandum
 nec improbe arguendū nec porcis nec
 canibus sanctorū dandū. **D** 7 **L** 6
 16 Qualiter instāter et fiducialiter agen-
 17 Preceptū uniuersū (dū. **D** 7 **L** 6
 18 Qualiter habēda falsoz p̄betaz a fru-
 ctibus eorum sit noticia. **D** 7 **L** 6
 19 Qualiter colēdus deus nō ore solū sed
 operū efficacia. **D** 7 **L** 6
 20 Qualiter opatio miraculoz non sal-
 uat nisi stabil in xpo p̄manētia. **D** 7 **L** 6

Rubricelle. xi. sub

- magna rubrica. ccl. de sermone dñi post ce-
 nā sumpte. iuxta diuisionē euāgelioz q̄ les-
 gunt in ecclia ex quoz capitulis scz. xiiij.
 xv. xvi. et xvii. Hoc faciam.
 1 Nō turbetur cor uestrum. **F** 14 finis.
 2 Si diligitis me mādāta mea seruate
F 14. finis me ipm.
 3 Si quis diligit me. **F** 14. finis sic
 facio
 4 Ego sum uitis uera. **F** 15. finis.
 impleatur.
 5 Hoc est p̄ceptū. **F** 15. finis det nob
 6 Dec mādāto uobis. **F** 15. finis ha-
 buerunt me gratis
 7 Cum uenerit paraclitus. **F** 15. et. 16.
 finis dixi uobis.
 8 Uado ad eū qui misit me. **F** 16. finis
 nū. annuntiabit uobis.
 9 Hodie et n̄ iam non uidebitis me. **F**
 16. finis. tollet a uobis.
 10 Amē amen dico uobis si quid petier-
 ritis patrem. **F** finis. a deo erit.
 11 Subleuatis oculis in celū dixit pater
 uenit hora. **F** 17. finis. Ad te uenio
 12 Subleuatis oculis in celū et sic dixit
 p̄ scē. f. e. **F** 17. finis. et ego in ipis.

Rubricelle. xi. sub

- magna rubrica. cclvi. de passione dñi.
 1 Sic tertia quēsto et datur iesus pylato
 2 Judas se suspendit.
 3 Iesus accusat et pilatus interrogat.
 4 Herodes Iesum spernit
 5 Barrabas requiritur.
 6 Iesus flagellatur.
 7 Iesus iterum interrogat nō r̄ndet.
 8 Uxor pilati monet pilatum.
 9 Barrabas iterū requiritur et datur.
 10 Prefes lauat manus.

- ii Iesus illuditur in pretorio.
Rubricelle. xii. sub rubrica ma
 gna. d. de resurrectione dñi sumpte iuxta divisione euangelioru q
 leguntur in ecclesia paucis immutatis.
 i Maria magdalena et maria Jacobi et salome, R. i. 6. finis a
 sicut dicit vobis.
 2 Una sabbati maria magdalena venit, Jo. 20. finis a mor
 tuis resurgere.
 3 Maria stabat ad monumentum foris, Jo. 20. finis. bo
 dixit mihi.
 4 Et mulieres exierunt, D. 28. R. i. 6. L. 24. J. 20. finis factu
 5 Duo ex discipulis iesu ibat, L. 24. finis. fractioe panis.
 6 Stetit iesus in medio discipuloy, L. 24. finis i oes gētes.
 7 Cū esset sero die illa, J. 21. finis. babeatis in nomine.
 8 Manifestavit se iesus discipulis suis ad mare, J. 21. finis
 a mortuis.
 9 Dixit simoni petro iesus, J. 21. finis. testimonium eius.
 10 Undecim discipuli abierunt in galileam, D. 28. finis.
 ad consummationem seculi.
 ii Recubēdo. xi. discipulis, R. i. 6. finis. sequētibz signis.
 12 Eduxit autē eos foras, L. 24. R. i. 6. J. 21. finis. sūt libros.

| | | | | | | |
|--------|-----------|---------|------------|-----------------|-------------|--------|
| J. i. | L. i. | L. i. | L. i. | D. i. | D. i. | L. 2. |
| J | ij | ij | ij | v | vi | vij |
| Erbū | mutus | ave | mōtanus | puer | liber | ortus |
| D. 2. | L. 2. | | D. 2. | L. 2. 2. | L. i. | |
| Reges | purificat | it | in egyptum | | reperitur | |
| D. 3. | | D. 4. | | | | |
| R. i. | | R. i. | | | | |
| L. ij. | L. 3. | L. 4. | J. i. | J. i. | L. 2. | J. 2. |
| ij | ij | ij | fv | fvj | fvij | fvij |
| Uox | fuit | clurjt | tu quis | dolus | ydria | pascha |
| | | | D. i. 4. | D. i. 4. | | D. 4. |
| | | | R. 8. | R. i. | | R. i. |
| | | | L. 3. | L. 4. | | L. 4. |
| J. 3. | J. 3. | | J. 4. | J. 4. | J. 4. | J. 4. |
| 12 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 24 |
| Spirat | baptizat | capitur | sons | regulus | ibat | |
| | D. 4. | D. 4. | D. 8. | D. 9. | D. 5. 6. 7. | |
| | R. i. | R. i. | R. i. | R. i. | R. 3. | |
| L. 5. | L. 4. | L. 4. | L. 5. | L. 6. ii. 2. 12 | | |
| 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | |
| Rece | secuti | demon | socrus | leuig | sermo | |
| D. 8. | D. 8. | | D. 8. | D. 8. | D. 9. | |
| R. i. | | | R. 4. | R. 5. | R. 2. | |
| L. 5. | L. 7. | L. 7. | L. 9. | L. 8. | L. 5. | |
| 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 |
| Sivis | dic | surge | sequitur | mare | legio | colle |

| | | | | | | |
|----------------------------|-------------------------|--------------------|--------------------------|------------------------|----------------------|-----------------------|
| D.9. R.2 L.5. 38 | D.9 R.5 L.8 39 | D.9 40 | D.13 R.6 41 | D.9 R.6 42 | | |
| Conuulū D.10.ii. R.6 | tibicen D.11 R.6 | ceci | doctrina D.14. R.6 | rogate D.14 R.6 | | |
| L.9 43 | L.9 44 | L.7 45 | J.5 46 | L.9 47 | L.9 48 | L.9 49 |
| D.14 R.6 | arundo D.14 R.6 | her | Doct | piscina D.11 R.3 | fama D.12. R.3 | scorsū D.12 R.3 |
| L.9. J.9. J.6 Jo.6 | J.6 | L.10 | L.10 | L.11 | L.8 | |
| 50. Quinq | si sup | 52 manna | 53 binos | 54 veve | 55 belzebub | 56 bisunt |
| D.12 L.11 | D.11 L.10 | L.10 | L.10 | L.11 | L.10 | L.10 |
| 57 Signa | 58 sathan | 59 stabulo | 60 pars optima | 61 nos doce | 62 stulti | |
| D.12 R.2. | D.12 R.3 | D.13 R.4 | D.13 R.4 | D.13 R.7 | D.13 R.7 | |
| L.9 63. | L.4 64 | L.8. et. 13 65 | 66 | 67 | 68 | |
| D.15 R.7 | D.17 R.8 | D.16 R.8 | R.8 | D.16 R.8 | D.16 R.8 | |
| 69 Surdus | 70 pisciculis | 71 afermento | 72 spuit | 73 absit | | |
| D.16 R.8 | D.17 R.9 | D.17 R.9 | D.17 R.9 | | | |
| L.9 74 | L.9 75 | L.9 76 | L.9 77 | J.8 78 | J.8 79 | |
| L.9 74 | vt sol | nequeūt | ascēdite | nemo | locutus | |
| J.9 80 | J.9 81 | J.9 82 | L.9 83 | L.17 84 | L.17 85 | |
| D.18 Abscondit | siloe | pastor soluit | minor | inte | | |
| | R.9 | D.18. et supra. 10 | R.10 | | | |
| 86 Requā | 87 pronobis | 88 qui me | 89 diues | 90 galilei | | |
| L.13 91 | D.19 R.10 | D.19 R.10 | D.19 R.10 | D.19 R.10 | | |
| D.18 Incuruata | L.16 92 | L.18 93 | L.15 94 | L.18 95 | | |
| | libellus | parui | prodigus | Imple | | |
| | | | | b 4 | | |

| | | | | | |
|--------------|--------------|----------------|----------------|----------------|--------------------|
| D.19 | D.20 | | | | |
| Rio | | | | | |
| <u>L.18</u> | | | <u>L.13</u> | <u>L.14</u> | <u>L.14</u> |
| 96 | 97 | 98 | 99 | 100 | |
| Quid nob | vincti | pauca | potramus | egenos | |
| <u>L.14</u> | <u>L.16</u> | <u>L.16</u> | <u>L.17</u> | <u>L.10</u> | |
| 101 | 102 | 103 | 104 | 105 | |
| Adit | no poteris | epulo | seru | sumus vni | |
| | D.20 | | D.20 | D.20 | |
| | Rio. | | Rio | Rio | |
| | <u>L.18.</u> | <u>L.7</u> | <u>L.9.</u> | Rio | |
| <u>L.11</u> | <u>L.11</u> | | | <u>L.18.19</u> | |
| 106 | 107 | 108 | 109 | no in | 112 |
| fere | abit | scandit | lepra | vis | dic ad me duo ceci |
| D.16 | D.21. | D.21. | D.21. | D.21. | D.21. |
| R.14 | R.11 | R.11 | R.11 | R.11 | R.12 |
| <u>L.19</u> | <u>L.19.</u> | <u>L.19</u> | <u>L.19</u> | <u>L.20</u> | <u>L.18</u> |
| <u>L.12</u> | <u>L.12</u> | <u>L.12</u> | | | |
| 114 | 115 | 116 | 117 | 118 | 119 |
| Urquid | re: her | gens | ficus | vnde | duo mihi vno |
| D.22 | D.22. | D.22. | D.22. | D.22. | D.22. |
| R.12 | R.12 | R.12 | R.12 | R.12 | R.12 |
| <u>L.14</u> | <u>L.20</u> | <u>L.20</u> | <u>L.10</u> | <u>L.17</u> | <u>L.20</u> |
| | | | <u>L.20</u> | | |
| 123 | 124 | 125 | 126 | 127 | 128 |
| Uitem | deo | septem | totio | dauidis | cahedra ve |
| D.24 | D.24 | D.24 | D.24 | D.25 | D.26 |
| R.12 | R.15 | R.15 | R.15 | | R.14 |
| <u>L.21</u> | <u>L.21</u> | <u>L.17</u> | <u>L.12</u> | | <u>L.21</u> |
| | | <u>L.22</u> | | | <u>L.12</u> |
| 130 | 131 | 132 | 133 | 134 | 135 |
| Plus | quido | figra | vigles | re | ordere pascha |
| D.26 | | D.26 | D.26 | J.15 | D.26 |
| R.14 | | R.14 | R.14 | 14.15 | R.14 |
| <u>L.22</u> | | <u>L.22</u> | <u>L.22</u> | <u>10.17.</u> | <u>11.22</u> |
| <u>L.13</u> | <u>L.13</u> | <u>L.13</u> | <u>L.13</u> | <u>L.13</u> | <u>L.13</u> |
| 137 | 138 | 139 | 140 | 141 | 142 |
| Lena | lauat | faciat | terme | docet | orat adannam |
| D.26 | D.26 | D.27 | | | |
| R.14 | R.14 | | | | R.14.15 |
| <u>L.22a</u> | <u>L.22</u> | <u>L.22.15</u> | | | |
| <u>L.13</u> | <u>L.13</u> | | | | <u>L.13.19</u> |
| 144 | 145 | 146 | | | |
| Ad corpbam | heut | vinctus | damnatur | inque | |
| D.27 | D.27 | D.28 | D.28 | | |
| R.15 | R.15 | R.15 | R.16 | | |
| <u>L.13</u> | <u>L.13</u> | <u>L.13</u> | <u>L.14</u> | | |
| <u>L.19</u> | <u>L.19</u> | <u>L.19</u> | <u>L.19.15</u> | | |
| 147 | 148 | 149 | 150 | | |
| In cruce | radetur | sepelitur | grinderungit | | |

¶ Numerus quatuor

¶ Sequuntur rubricelle in magna rubrica. 30.

3 2 3 4 5
 Octo beant lux lex archa q̄ viderit est nō.
 6 7 8
 Cedemalo benefac ingratia da sine teste.
 9 10 11 12 13
 Ora condona ieiuna cor sit tibi vbi lux
 14 15 16
 Flebis solicit⁹ damnās sanctū. canib⁹ dans
 17 18 19 20
 Dat p̄ arta bonos fruct⁹ opare petre par
 Sequunt rubricelle in rubrica. 141.
 3 2 3 4 5 6
 Sum via cū p̄redo vitis quā te sed odit
 7 8 9 10 11 12
 Obsequiū mundū modicū siquid p̄ vnū
 Sequunt rubricelle in rubrica. 146.
 3 2 3 4 5
 Pontio dāt victum iudas alb homicida.
 6 7 8 9 10 11
 Ecce homo nil vxor latro lauit ludif intus
 Sequuntur rubricelle in rubrica. 150.
 3 2 3 4 5 6
 Tres duo stabāt anete fregit stat medio
 7 8 9 10 11 12 (par)
 Octo nauī petre vobiscū tūngite signis

¶ Prima pars principi

palis de origine et ingressu christi. Et primo de eterna christi generatioe. Johis .i.
In principio erat verbum. et verbum erat apud deū. et deus erat verbū. hoc erat in principio apud deū. Omnia per ipm facta sunt et sine ipso factum est nihil. quod factū est in ipso vita erat. et vita erat lux hominū. et lux in tenebris lucet. et tenebre eū non cōprehenderunt. Fuit homo missus a deo cui nomē erat iohānes. Dic venit in testimoniū vt testimonium perhiberet de lumine. vt omnes crederent per illuz. Non erat ille lux. sed vt testimonium perhiberet de lumine. Era lux vera que illuminat omnē hominem venientem in hunc mundū. In mundo erat et mū

Glosa
 Fuit hic pocus
 p̄to de miss
 sione iohānis
 que postmo
 d us latius ex
 plicatur.

Et dicitur in apoc. 1. 7. et in p̄m. 1. 9. et in p̄m. 1. 10.

ditus per ipm factus est et mūdus cum non cognouit. In propria venit. et sui cum nō receperunt. Quotquot autē receperunt eū. dedit eis potestatem filios dei fieri. his qui credunt in nomine eius. qui nō ex sanguinibus. neq̄ ex voluntate carnis neq̄ ex voluntate viri sed ex deo nati sūt. Et verbū caro factum est. et habitauit in nobis. Et vidimus gloriā eius. gloriā quasi vnigeniti a patre. plenum gratie et veritatis.

*Hic focupa
 tio fit de ins
 carnatioe ver
 bi. q̄ postmo
 d us latius ex
 plicatur.*

¶ Prohemium Luce

Quoniam quidē multi conati sunt ordinare rerū narrationē que in nobis cōplete sunt. sicut tradiderunt nobis q̄ ab initio ipi viderunt. et ministri fuerūt sermonis. Visum est et mihi affecuto omnia a principio diligēter tibi ex ordine cōscribere optime theophile vt cognoscas eoz verboz de qb̄ erudit⁹ es veritatē

¶ Secūdo de annun

ciatione iohannis baptiste. Et conceptōe eiusdē. Luce primo. Ca. ij.
Erat in diebus herodis regis iudee sacerdos quidā nomine zacharias de vice abia. et vxor illi de filiabo aaron et nomē eius elizabeth. Erant autez ambo iusti ante deuz incedētes in omnibus mādanis et iustificationibus domini sine querela. Et non erat illis filiū eo q̄ esset elizabeth sterilis. et ambo pcessissent in dieb⁹ suis. Factum est autem cum sacerdotio fungeretur zacharias in ordine vicis sue. ante deū s̄m consuetudinē sacerdotij sorte exiit. vt incensum poneret ingressus in templum domini. Et erat omnis multitudo populi foris orans hora incensi. Apparuit autē illi angelus domini stans a dextris altaris incensif. Et zacharias n. bat⁹ ē vidēs. Et timor irruit sup eū. ait autē ad illū angelus. Ne sis meas zacharia. quod iam exaudita est dep̄catio tua. et vxor tua elizabeth pariet tibi filium. et vocabis nomen eius iohānez. Et erit gaudiū tibi et exultatio. et multū in natiuitate eius gaudebit. Erit enī magnus corā domino. et vinū et siccā non bibet. et spūscō replebit ad huc ex vtero m̄ris sue.

*Tres fuerūt
 herodes. vñ
 verius. Alco
 lonita necar
 pueros. Atipa
 tobiāz. Per
 cutit agrippa
 iacobum. dat
 carceri petrū*

Monotesseron siue

Et multos filiorū israel conuertet ad dñm deum ipoz. Et ipse pcedet ante illū in spiri tu et virtute helye. vt cōuertat corda patrū in filios. et incredulos ad prudentiā iusto rum. parare dño plebē pfectaz. Et dicit za charias ad angelū. Et vnde hoc sciā? Ego enim sum sener z vxor mea pcessit in diebꝫ suis. Et respōdēs angel⁹ dicit ei. Ego suz gabriel qui alto ante deū. z missus sum loq ad te. et hec tibi euāgelizare. Et ecce eris ta cēs et nō poteris loqui vsqꝫ in diē quo hec fient p eo q nō credidisti verbis meis. que implebunt in tēpore suo. Et erat plebs ex pectās zachariā. et mirabāt q tardaret ipse in tēplo. Egressus autē nō poterat loqui ad illos z cognouerūt q visionē vidisset in tē plo. Et ipse erat innuēs illis et pmanit mu tus. Et factū est vt impleti sunt dies officij eius. abijt in domū suam. Post hos autē di es cōcepit elisabeth vxor ei⁹. et occultabat se mēsis quinqꝫ dicēs Quia sic fecit mi hi dñs in diebꝫ quibus respexit aufere op probrium meum inter homines.

De anunciatione

christi ad mariā p gabriele. Lu. i. Ca. iij.

A mēse autē sexto missus est angel⁹ gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth ad virginē despon satā viro cui nomē erat ioseph de domo da uid. et nomē virginis maria. Et ingressus angelus ad eā dicit. Ave grā plena. dñs tecū. bñdicta tu in mulieribꝫ. Que cuz audis ser turbata est in sermone eius. et cogitbat qualis esset ista saluatio. Et ait angel⁹ ei. Ne timeas maria. inuenisti enī grā apd dñm. Ecce cōcipies in ytero. et paries fili um z vocabis nomē eius iesum. Diceris magnus z fili us altissimi vocabis. Et dabis illi dñs sedē dauid patris eius. et regnabit in domo iacob in eternū. z regni ei⁹ nō erit finis. Dicit autē maria ad āgelū. Quo mō fiet istō qm̄ vix nō cogno sco? Et respōdēs angelus dicit ei. Spūs sanctus supueniet in te. et virtus altissimi obumbrabit tibi. Ideoqꝫ z qd nascet ex te sanctū. vocabis filius dei. Et ecce elisabeth cognata tua. et ipa cōcepit filiū in senectute sua. Et hic mēsis est sex⁹ illi q vocat sterilis. qz nō erit impossibile apud deū omne s̄bū. Dicit autē maria. Ecce ācilla dñi fiat mi

bi. fm verbū tuū. Et discessit angel⁹ ab illa.

De uisitatione eli

sabeth p mariam et canticum magnificat

Luce primo. Capitulo. iij.
Ergens autē maria abijt in mōrana cuz festinatōe in ciuitatē iude z intrauit in domū zacharie z salutauit elisabeth. Et factū est vt audiuit salutationem marie elisabeth. exultauit i fans in ytero eius. Et reple ta ē spūs sancto elisabeth. Et exclamauit voce magna et dixit. Bñdicta tu iter mulie res z bñdict⁹ fructus vētris tui. Et vñ hoc mihi vt veni at mater domini mei ad me. Ecce enī vt facta est vox salu tatiōis tue in auribꝫ meis et ultrauit in gaudio infans in ytero meo. Et brā q credidisti qm̄ pficienti te q dicta sūt tibi a dño. Et ait maria. Magnificat aīa mea dōm. Et exultauit zc. vsqꝫ abraā et se mini eius in secula. Dāsit autē maria cū il la quasi mēsis tribꝫ et reuersa ē i domū suā

De ortu iohānis et

circūcisione ipsius et canticū zacharie. Be

Luce primo. Capitulo. v.
Elisabeth autē impletū est tps pari endi et peperit filiū. Et audierunt vicini et cognati qz magnificauit dñs misericordiā suā cū illa z z gratulabant ei. Et factū est in die octauo venerūt circūcidere puerū z vocabāt eū noīe patris sui zachariā. Et trūdēs mater ei⁹ dicit. Neqꝫ s̄z vo cabis iohānes. Et dixerunt ad illā. Quia nemo est in co gnatiōe tua q vocef hoc no mine. Innuēbāt autē pa tri eius quē vellet vocari euz. Et postulās pugillarem scri psit dicens. Johannes est nomē eius. Et mirati sunt vniuersi. Apertum est autem illico os eius et lingua eius. et loqbat bñ dicens deū. Et factus est timor sup oēs vi cinos eorum et super omnia montana iudeoz diuulgabant oīa s̄ba hec. Et postea rūt oēs q audierant in corde suo dicentes.

anunciam p mōris dñi
dñs dicit s̄m p mō x y ccc iij
p mō dñs

hic patet q
maria fuit de
genere sacer
dotali z rega
li vide q̄ter
in postilla.

hic fit pccu
pazio iura cō
muniōe opī
ntonē que po
nit mariā sus
sisse in circūci
sione iohānis
nis in die oc
tauo.

Unum ex quatuor

Quis putas puer iste erit? Etenim manus domini erat cum illo. Et zacharias pater eius impletus est spiritu sancto et propheta dicens: Benedictus dominus deus israel etc. usque ad viam pacis.

De genealogia christi

in apparitione angeli ipsi ioseph. Mathei primo. Cap. vi.

Liber generationis iesu christi filij dauid filij abraa. Abraam genuit ysaac. Ysaac autem genuit iacob. Iacob autem genuit iuda et fratres eius. Judas genuit phares et zara de thamar. Phares genuit esrom. Esrom genuit aram. Aram genuit aminadab. Aminadab genuit naason. Naason genuit salmon. Salmon genuit boos de rathab. Boos genuit obeh ex ruth. Obeh genuit esse. Esse genuit dauid regem. Dauid regem genuit salomon et ea que sunt post eum. Salomon genuit roboam. Roboam genuit abia. Abia genuit asa. Asa genuit iosaphat. Iosaphat genuit iozabab. Iozabab genuit iozabab. Iozabab genuit ioathan. Ioathan genuit achas. Achas genuit ezechiam. Ezechiam genuit manassen. Manassen genuit amon. Amon genuit iosiam.

Josias genuit ieconia et fratres eius in transmigratione babilonis. Et post transmigrationem babilonis ieconia genuit salathiel. Salathiel genuit zorobabel. Zorobabel genuit abiud. Abiud autem genuit elyachim. Elyachim genuit azor. Azor genuit sadoch. Sadoch genuit achym. Achym genuit eliud. Eliud genuit eleazar. Eleazar autem genuit matha. Matha autem genuit iacob. Iacob autem genuit ioseph virum marie de qua natus est iesus qui vocatur christus. Omnes ergo generationes ab abraa usque ad dauid. xiiij.

Et a dauid usque ad transmigrationem babilonis. xiiij. Et a transmigratione babilonis usque ad christum generationes. xiiij. Christi autem generatio sic erat. Cum esset desponsata mater eius maria ioseph ante quam veniret inuenta est habens in utero de spiritu sancto. Ioseph autem vir eius cum esset vir iustus et nollet traducere eam voluit occulte dimittere eam. Hec autem cogitante eo ecce angelus domini in somnis apparuit ei dicens. Ioseph fili dauid noli timere. Accipe maria coniugem tuam quod enim in ea natum

est de spiritu sancto est. Pariet autem filium et vocabis nomen eius iesum. Ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum.

Hoc auctorum factum est ut adimpleret quod dictum est a domino per prophetam dicentem. Ecce virgo in utero habebit et pariet filium et vocabit nomen eius emanuel quod est interpretatum nobiscum deus. Et ergo autem ioseph a somno fecit sicut precepit ei angelus domini. Et accepit coniugem suam et non cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum et vocavit nomen eius iesum.

De edicto augusti.

natiuitate christi: annunciatione per angelum ad pastores. Lu. 2. Cap. viij.

Hic autem est in diebus illis. Erant edicta a cesare augusto ut describeretur vniuersus orbis. Hec descriptio prima facta est a preside siriie liri no et ibant omnes ut profiterentur singuli in suam ciuitatem. Ascendit autem et ioseph a galilea de ciuitate nazareth in iudeam ciuitatem dauid que vocatur bethleem eo quod esset de domo et familia dauid. ut profiteretur cum maria desponsata sibi uxore pregnante. Factum est autem cum essent ibi. Impleti sunt dies ut pareret et peperit filium suum primogenitum et pannis eum inuoluit et reclinauit eum in presepio. quia non erat locus ei in diuersorio. Et pastores erant in regione eadem vigilantes et custodientes vigilias noctis supra gregem suum. Et ecce angelus domini stetit iuxta illos et claritas dei circumfulsit illos et tuerunt timore magno. Et dixit angelus illis. Nolite timere. Ecce enim euangelizo vobis gaudium magnum quod erit omni populo quia natus est nobis hodie saluator qui est christus dominus in ciuitate dauid et hoc vobis signum. Inuenietis infantem pannis inuolutum et positum in presepio. Et subito facta est cum angelo multitudo militie celestis laudantium deum et dicentium. Gloria in altissimis deo. Et in terra pax hominibus bone voluntatis. Et factum est ut discesserunt ab eis angeli in celum. Pastores loquebantur ad inuicem. Transcramus usque bethleem et videamus hoc verbum quod factum

rabilliter facta celebritas. 6. iugli.

Glosa. Hic fuit pater cupatio que postmodum explicabitur loco suo cum de circumsione dicetur.

Glosa. Tres hic os nuntiantes ges.

Glosa. Conuictio hec recipit p ces lebrt autu nu pnaru qui factus est postq ioseph inuenit Mariam concepsisse de spscato et per angeli preceptum accepit eam coniugem priusq appareret pgnans et utero tunc scete post res diti de mota nte qz tuc no fuisset bonos

Monotesserō sine

est qđ dñs ostēdit nobis. Et venerūt festi-
nantes et inuenerunt mariam et ioseph et
infantem positum in presepio. Vidētes au-
tem cognouerūt de verbo quod dictū erat
illis de puero hoc. Et om̄s qui audierunt
mirati sunt et de his que dicta erāt a pasto-
ribus ad ip̄os. Maria autēz conseruabat
omnia verba hec conferēs in corde suo. Et
reuerfi sunt pastores glorificātes et laudā-
tes deum que audierant et viderant sicut
dictum est ad illos.

De circūcisōe chri-

sti. Lu. ij. et aduentu magoz. Mathei. ij.
Lapi. viij.

S postq̄ consummati sunt dies
octo vt circūcidere puer vocatum
est nomen eius iesus quod vocatur est ab
angelo priusq̄ in vtero concipere. Cum
natus esset iesus in bethleē iude in diebus
herodis regis. Ecce magi ab oriente vene-
runt hierosolimā dicentes. Ubi est qui na-
tus est rex iudeoz? Vidimus enim stellaz
eius in oriente et venimus adorare eū. Au-
dicens autē herodes rex turbatus est et om-
nis hierosolima cum illo. Et congregans
omnes principes sacerdotum et scribas po-
puli sciscitabatur ab eis vbi christus nasce-
retur. At illi dixerūt ei. In bethleem iude.
Sic enim scriptū est per prophetaz. Et tu
bethleē terra iuda nequaq̄ es minima in
principibus iuda. Et te enim exiet durq̄
regat populuz meum israel. Tūc herodes
clam vocatis magis diligenter didicit ab
eis tēpus stelle que apparuit eis et mittens
illos in bethleē dixit. Ite et interrogate di-
ligēter de puero et cum inueneritis renun-
ciate mihi vt et ego veniēs adorē eū. Qui
cum audissent regē abierunt. Et ecce stella
quā viderāt in oriente aīcedebat eos vsq̄
dū veniēs supra vbi erat puer. Videntes
autē stellā gauisi sunt gaudio magno valde.
Et intrātes domū inuenerūt puerū cū ma-
ria matre ei? et p̄cidētes adorauerūt eū. Et
ap̄t̄ thesaur̄s suos obtulerūt ei munera au-
rū thubus et mirā. Et respōso accepto in som-
nis ne redirent ad herodem per aliam vi-
am reuerfi sunt in regionem suam.

De oblatione chri-

sti in templo. Lu. ij. Lapi. ix.

S postq̄ impleti sunt dies purga-
tionis marie fm legē moysi tulerūt
iesuz in hierlm vt sifteret eū dño sū-

cut scriptū est i lege dñi. Quia omne mascu-
linū adaperiēs vuluā sc̄m dño vocabitur.
Et vt darēt hostias dño fm qđ dictū ē i le-
ge dñi par turtuz aut duos pullos colūba-
rū. Et ecce hō erat i hierlm cui nomē simeō
et hō iste iust? et timoraz? expectās p̄solatio-
nē isrl? et sp̄s sc̄s erat i eo. Et m̄suz accepe-
rat a sp̄s sc̄s nō visuz se morē nisi p̄? vi-
deret t̄pm dñi. Et venit i sp̄i in tēplū. Et
cū induceret puez iesū parētes ei? vt face-
rēt fm p̄suetudinē leḡs p̄ eo t̄p̄e accepit eū
in vlnas suas et b̄ndixit deū et dixit. Hūc di-
mitis suū tū dñe fm s̄bū tuū i pace t̄c. vsq̄
q̄ pleb tue isrl. Et erat p̄r ei? et m̄ mirātes
sup his q̄ dicebāt d̄ illo et b̄ndixit illis sime-
on et dixit ad mariā m̄r̄m ei?. Ecce positus
est h̄ i ruina et i resurrectione multoz i isrl et
in signū cui p̄radicef. Et tuā ip̄i aiam p̄
trāsibit gladi? vt reuelēf et multz cordibz co-
gitatiōes. Et erat āna p̄phetissa filia pha-
nuel de tribu aser. Hec p̄cesserat i diebz ml-
tis et vixerat cū viro suo ānis septē a s̄gini-
tate sua. Et hec vidua erat vsq̄ ad annos.
lxxiij. q̄ nō discedebat d̄ templo. ieiunijs
et obsecratiōibz fuit deo nocte ac die. Et
hec ip̄a hora supueniēs p̄fitebat dño et loq̄-
bat de eo oibz q̄ expectabāt redēptiōez isrl.
Et perfecerunt oia fm legē dñi reuerfi sūt
in galileā in ciuitate suam nazareth. Puer
autem crescebat et confortabatur plen? sa-
pientia et gratia dei erat in illo.

De fuga in egiptuz

occasione innocentū et
er regressu ex egipto.

Mathei. ij. Lapi. x.

Cum magi recel-
sissent. Ecce an-
gelus domini.
Apparuit in somnis io-
seph dicens. Surge et
accipe puerum et matrē
eius et fuge in egiptuz
et esto ibi vsq̄ duz dica-
tibi. Futurum est enim
vt herodes querat pue-
rum ad perdendum illū.
Qui confurgens acce-
pit puerum et matrē eius nocte et secessit in
egiptum et erat ibi vsq̄ ad obitum hero-
dis vt adimpleretur quod dictum est a do-
mino p̄ prophetā dicentē. Et egipto voca-
ui filium meū. Tūc herodes videns quā

Glosa
Probabile ē q̄ an-
gel? iste fuerit gas-
trici. et q̄ in om̄i-
bus ministeriis in-
carnatiōis concer-
nētibus quotiens
introduc̄f angel?
apparuisse t̄p̄e fue-
rit. sicut fuit apud
pauelz. et ad pas-
tores. et ad magos
et q̄ter ad ioseph
et in agonia chri-
sti. et resurrectione
et in ascensione.

m̄suz l. r.

900 13

Unum ex quatuor

illius esset a magis iratus est valde. et mit-
tens occidit omnes pueros. qui erant in
in bethleem et in omnibus finibus eius a
bimatu et infra finem tempus quod exqui-
sierat a magis. Tunc adimpletum est quod
dictum est per hieremiam prophetam dicen-
tem. Vox in rama audita est ploratus et plu-
latus rachel plorans filios suos et noluit con-
solari quia non sunt. Defuncto autem herode.
Ecce apparuit angelus in somnis ioseph
in egypto dicens. Surge et accipe puerum
et matrem eius et vade in terram israel. Defun-
cti sunt enim qui querebant animam pueri. Qui
conspiciens accepit puerum et matrem eius et ve-
nit in terram israel. Audies autem quod Archelaus
regnaret in iudea pro herode patre suo timens
in illo ire. Et admonitus in somnis secessit
in partes galilee. Et veniens habitavit in ci-
uitate quam vocant nazareth. Vt adimpleret quod
dictum est per prophetam quoniam nazarenus vocabitur.

De inuentioe christi

pueri in templo a parentibus eius. Luc. ij. Et de
habitatione iohannis in deserto. Luc. i. La. xi.

Aliis pariter eius per oes annos
in hierusalem in die solenni pasche.
Et eius factus esset iesus annorum
duodecim. Ascendentibus illis hierosolimam
secundum consuetudinem diei festi. Resummasque
diebus cum rediret remansit puer iesus in hiero-
salem et non cognouerunt parentes eius. Existi-
mantes autem illum esse in comitatu. Venierunt iter
diei et requerebant eum inter cognatos et no-
tos. et inuenientes regressi sunt in hierusalem
requerentes eum. Et factum est post triduum inue-
nerunt illum in templo sedentem in medio doctorum
audientem illos et interrogantem. Strupe-
bant autem oes qui eum audiebant super prudentiam et
respondentem eius. Et videntes admirati sunt. Et
dixit mater eius ad illum. Filius quid fecisti nobis
sic pater tuus et ego dolentes querebamus te. Et
ait ad illos. Quid est quod me querebatis? An
nesciebatis quia in his que patris mei sunt oportet
me esse? Et ipsi non intellexerunt verbum quod
locutus est ad illos. Et descendit cum eis et venit
nazareth. et erat subditus illis. Et mater eius
conseruabat omnia verba conser-
uans in corde suo. Et iesus profi-
ciebat sapientia et etate et gratia
apud deum et homines. Puer autem
iohannes crescebat et confortaba-
tur spiritu et gratia. Et erat in de-
serto usque in diem ostensionis

Prius pos-
tū est hoc
lucā sed hic
reperit per
continuatiōe se-
quentium.

sue ad israel.

Incipit secunda

pars principalis huius libri de progressu
predicationis christi. Rubrica. xij. de
predicatione et baptismo iohannis in des-
serto. Dan. R. i. La. iij. La. xij.

Anno autem quinto
decimo Imperij
Tiberij cesaris per
curante pontio py-
lato iudea tetrarcha autem gal-
ilee herode. philippo autem fratre eius tetrar-
cha ituree et traconitidis regionis et lisania
abiline tetrarcha sub principibus sacerdotum
anna et caypha. Factum est verbum domini
super iohannem filium zacharie in deserto.
Et venit in omnem regionem iordanis predi-
cans. **R.** baptismum penitentie in remis-
sionem peccatorum sicut. **L.** scriptum. **R.** **D.**
est in libro sermonum ysaie prophete. **I**nitium
R. euangelij iesu christi filij dei sicut scriptum
est in ysaia propheta. Ecce mitto angelum
meum ante faciem tuam. qui preparabit viam
tuam ante te. **Vox.** **D.** **R.** clamatis. **L.** **R.** **i.**
deserto parate viam domini/rectas facite semi-
tas eius. **Omnis.** **L.** **D.** vallis implebitur
et omnis mons et collis humiliabitur. **E**t
erunt praealta in directa/et aspera in vias pla-
nas. **Et.** **L.** videbit omnis caro salutare
dei. **In.** **D.** diebus autem illis/venit iohan-
nes baptista predicans in deserto iudee et di-
cens/Penitentiam agite. Appropinquabit
enim regnum celorum. **I**pe. **D.** **R.** autem
iohannes habebat vestimentum de pilis ca-
melorum/et zonam pelliceam circa lumbos
suos. **E**scā autem eius erat locuste et mel silue-
stre. **T**unc exibat ad eum. **R.** hierosolymite
vniuersi et. **O.** **omnis.** **R.** iudea. et. **D.**
omnis regio circa iordanem. et baptizaba-
tur ab eo in iordane flumine. **R.** confiten-
tes. **D.** **R.** peccata sua. **V**idens. **D.** au-
tem multos phariseorum et saduceorum.
venientes ad baptismum suum/et turbas
que exibat ut baptizarentur ab ipso. dixit
D. eis. Progenies genima. **L.** viperarum
D. **L.** quis ostendit. **L.** vobis fugere a
ventura ira? **F**acite ergo fructus dignos pe-
nitentiae. **E**t ne ceperitis. **L.** velitis. **D.** dicere
intra vos. **P**atrem habemus abraam. **D**ico enim
vobis/ quoniam potes est deus de lapidibus
istis suscitare filios abraae. **I**am enim securus

Hic fuit ho-
mo missus a
deo cui no-
men erat io-
hannes.

Monotesseron siue

ad radicē arboris posita est. Dis ergo arbor que nō facit fructū bonū/ excidet et in ignē mittet. Et. L. interrogabāt euz turbe dicētes Quid ergo faciemus. Respōdens autē dicebat illis. Qui habet duas tunicas det unā nō habēt Et q̄ bēt escas/ similiter faciat. Venerūt autē et publicani vt baptizarent. Et dixerūt ad illū. Magister quid faciemus. At ille dixit ad eos. Nihil ampli⁹ q̄s quod constitutū est vobis faciat. In/terrogabāt autē eū et milites dicētes. Quid faciemus et nos. Et ait illis. Aeminē ꝑcutiatis/ necq̄ calumniā faciat. et cōtenti esto te stipēdijs vestris. Crīstimate autē populo et cogitātib⁹ oib⁹ in cordib⁹ suis de iohāne/ ne forte ip̄e esset xp̄s. Rōdit iohānes dicēs omnib⁹. Ego. D. quidē. L. R. aq̄ baptizo vos in penitentiā. D. Qui autē post me vētur⁹ est/ fortior me est/ cuius nō sum dignus calciamēta portare. et. R. procumbēs solvere. R. L. corrigiā calciamētorū eius. Ip̄e. D. vos. R. L. baptizabit i spiritalit̄e. R. igne. L. Cuius. D. L. vētilabit in manu eius et pmundabit et purgabit. L. areā suā. et congregabit tritum in horreū suū. paleas autē cōburet igni inextinguibili. D. ulta. L. quidē et alia exhortās euāgelizabat populo. Et factuz. R. est in dieb⁹ illis Venit iesus a nazareth galilee in iordanē. D. ad iohānem/ vt baptizaretur ab eo. Iohānes autē phibeat eum dicēs. Ego a te debeo baptizari et tu venis ad me. Respōdens autē iesus dixit ei. L. Sine modo. Sic enī decet nos adimple re omnē iusticiā. tunc dimisit eū. Factū. L. est autē dum baptizaret omnis populus/ et iesu baptizato a iohāne in iordanē. R. cōfestim. D. ascendit de aqua. Et. L. eo orāte. Ecce. D. aperti sunt celi. Et vidit. R. celos apertos et sp̄m sanctū dei. D. corporali. L. specie descendētē. D. sicut colūbam/ et venientē sup se et manentē. R. in ip̄o. Et. D. ecce vox de celis facta. R. L. est dicēs. D. Hic est filius meus dilect⁹ in quo mihi complacui. Tu. R. L. es fili⁹ meus dilectus/ in te. L. complacuit mihi.

De genealogia christi

si fm Lij. Lij. Lapi. xij. Ipe iesus erat incipiens quasi annorum. xxx. vt putabatur filius ioseph. Qui fuit hely. Qui fuit mathat. Qui fuit leui. Qui fuit melchi. Qui fuit

Janne. q̄ fuit ioseph. qui fuit mathathie. qui fuit amos. qui fuit nau. qui fuit irbesi. qui fuit nagge. q̄ fuit maarb. q̄ fuit mathathie. qui fuit semci. qui fuit ioseph. qui fuit iuda. q̄ fuit iohāna. qui fuit resa. qui fuit zorobabel. qui fuit salathiel. q̄ fuit neri. qui fuit melchi. qui fuit addi. qui fuit thofan. qui fuit elmadan. qui fuit her. qui fuit iesu. qui fuit beliezer. qui fuit iozim. q̄ fuit mathat. qui fuit leui. qui fuit simeon. qui fuit iuda. qui fuit ioseph. qui fuit iona. qui fuit elyachim. qui fuit melcha. qui fuit mennā. qui fuit matharba. qui fuit nathan. qui fuit david. qui fuit iesse. qui fuit oether. qui fuit booz. qui fuit salmon. qui fuit naalon. qui fuit aminadab. q̄ fuit arā. qui fuit esrom. qui fuit phares. qui fuit iude. qui fuit iacob. qui fuit ysaac. qui fuit abrahā. qui fuit thare. qui fuit nachor. qui fuit saruch. qui fuit ragau. q̄ fuit phalech. qui fuit beber. qui fuit sale. qui fuit caynā. qui fuit arpharar qui fuit sem. qui fuit noe. qui fuit lamech. qui fuit marulalem. q̄ fuit enoch. qui fuit iareth. qui fuit malalebel. qui fuit caynan. qui fuit enos. qui fuit seth. qui fuit adam. qui fuit dei.

De ieiunio christi

tentatione. D. iij. Ri. Lu. iij. La. iij. Iesus autē plenus spiritu sancto/ ingressus est a iordane et statim. R. spiritus expulit eum in desertū ductus. D. a spū in desertum vt tentaretur a diabolo. Et agebatur. L. in spū in desertū. Et erat. R. in deserto. xl. diebus et xl. noctibus et tentabat a sathana et. L. nihil manducauit in illis diebus. Eratq̄. R. cuz bestijs. Et. D. cum ieiunasset. xl. diebus et. xl. noctibus cōsummatis illis postea. D. esurijt. L. Et accedens. D. tentator diabolus. L. dixit. D. L. illi. Si fili⁹ dei es dic. D. vt lapides isti panes fiat. Dic. L. Lapidibus hui⁹ vt panis fiat. Et. D. rōdit ad illū iesus. Scriptū est enim qz nō i solo pane viuit hōs i oī vbo dei. L. qd̄ p̄cedit. D. de ore dei. Tūc assūpsit illū diabol⁹ i scāz citare et dixit. L. illū i dierim

Sto
Quomō Jo
seph duos hy
pares. i. be
li legalē et
cob carnalez
quere in po
stillo.

Scōm nar
rationē luce
mathe⁹ hic
pocaput et
incertum est
qs fuerit or
do rei geste
uide in po
stillo.

et. **D.** statuit. **L.** illi supra pinaculum templi et dixit illi. Si filius dei es mitte te deorsum. **S.** scriptum est enim quod angelis suis mandavit de te ut cõseruent. **L.** te et quod in manibus. **D.** tollere te ne forte offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ. **A.** illi iesus rursus scriptum est. **N.**õ tẽrabis dñm deũ tuũ et reducit. **L.** euz diabolus. **E.**t. **D.** iterũ assumpsit eũ in motem excelsus valde et ostendit ei oia regna mundi orbis. **L.** terre in momento ipis et gloria. **D.** eoz et ait. **L.** **D.** ei. **T.**ibi. **L.** p̃tatem dabo hãc vniuersam et gloria. **D.** eoz quod mibi tradita sũt et cui volo do illa. **D.** eoz. **D.** oia tibi dabo et erit tua oia si. **D.** cadẽs. **A.** adoraueris me. **T.**ũc dixit illi iesus. **V.**ade. **D.** sathana. **S.**criptũ. **D.** **L.** est enim dominũ deũ tuũ adorabis et illi soli fules. **E.**t cõsummata. **L.** oia tentatõe diabolus recessit ab eo vsq; ad tẽpus et reliquit. **D.** eũ. **E.**t ecce angeli accesserũt et ministrabãt. **D.** **R.** illi et regressus est iesus in virtute sp̃s in galileã.

De testimonio iohannis de christo Joh. i.

L.api. xv. **P.**lures sibi venit **I.**ohannes testimonium perhibet de ipso et clamavit dicens. **D.**ixerat quẽ dixi. **Q.**ui post me venturus est. **A.**n me factus est. **q.** prior me erat. **E.**t de plenitudine eius nos omnes accepim⁹ gr̃am p̃ gr̃a quod lex per moysen data est. **G.**ratia et veritas p̃ iesum christũ facta est. **D.**eũ nemo vidit vnq; **U.**ni genit⁹ dei filius qui est in sinu patris. **I.**pse enarrauit. **E.**t hoc est testimonium iohannis quoniam miserunt iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuitas ad eũ ut interrogarent eũ. **T.**u quis es? **E.**t cõfessus est. **E.**t nõ negauit. **E.**t cõfessus est. quod nõ sum ego christus. **E.**t interrogauerunt eum quid ergo? **H.**elias es tu? **E.**t dixit. **N.**õ suz. **P.**ropheta es tu? **E.**t r̃ndit nõ. **E.**t interrogauerunt eũ quod es ut respõsum dem⁹ his qui miserunt nos. **Q.**uid dicis de te ipso? **A.**it. **E.**go vocamini in deserto dirigite viã dñi sicut dixit esaias propheta. **E.**t qui missi fuerat erant ex pharisais. **E.**t interrogauerunt et dixerunt ei. **Q.**uid ergo baptizas si tu nõ es christus neq; helyas neq; propheta? **R.**ndit iohannes dicens eis. **E.**go baptizo in aqua. **M.**edi⁹ aut̃ ṽm scitit quẽ vos nescitis. **I.**pse est qui post me venturus est qui ante me factus est cui nõ suz dign⁹ ut solua ei⁹ corrigiã calciamenti. **D.**ec in bethania facta sũt trãs iordanẽ ubi erat iohes baptizãt. **A.**ltera die vidit iohannes iesus ad se veniẽtẽ

tem et ait. **E.**cce agn⁹ dei ecce qui tollit peccatũ mundi. **D.**icẽ de qui dixi. **P.**ost me venit vir qui ante me fact⁹ est. **q.**ui prior me erat et ego nesciebã eũ. **S.**ed ut manifestare ei isrl̃ p̃terea venit ego in aqua baptizãt. **E.**t testimonium perhibuit iohannes bannes dicens. **Q.**uia vidi sp̃m descendenteẽ quasi colubã de celo et mansit super eũ et ego nesciebã eũ. **S.**ed qui misit me in aqua baptizare ille mihi dixit. **S.**uper quem videris sp̃m descendenteẽ et manenteẽ super eũ hic est qui baptizat in sp̃scõ. **E.**t ego vidi et testimonium perhibui quia hic est filius dei.

De vocatione andree petri philippi et nathanael. Jo. i.

A.ltera aut̃ die stabat ite. **C.**pi. xvi. **A.**ndree iohannes et ex discipulis eius duo et respiciens iesum ambulãtẽ dixit. **E.**cce agn⁹ dei. **E.**t audierunt eũ duo discipuli loquentẽ et secuti sũt iesũ. **C.**õuersus aut̃ iesus videns eos sequentes se dixit eis. **Q.**uẽ queritis? **q.**ui dixerunt ei. **R.**abbi. **q.**uod dicit interpretatũ magister ubi habitas? **D.**ixit eis. **V.**enite et videte. **V.**enerunt et viderunt ubi maneret. **E.**t apud eũ manserunt illo die. **H.**ora autem erat quasi decima. **E.**rat aut̃ andreas frater simonis petri vn⁹ ex duobus qui audierat a iohanne et secuti fuerat eũ. **I.**nuenit h̃ primum fratrẽ suũ simonẽ et dixit ei. **I.**nuenim⁹ messiam quod est interpretatũ christus et adduxit eũ ad iesum. **I.**ntuit⁹ aut̃ eũ iesus dixit tu es simon filius iohãna tu vocaberis cephas quod interpretat̃ petrus. **I.**n crastinũ voluit exire in galileã et inuenit philippũ. **E.**t dixit ei iesus sequere me. **E.**rat aut̃ philippus a bethsaida ciuitate andree et petri. **I.**nuenit philippus nathanael et dixit. **Q.**uẽ scripsit moyses ille ge et prophete. **I.**nuenim⁹ iesus filiũ ioseph a nazareth et dixit nathanael. **A.** nazareth pot̃ aliqd boni esse? **D.**ixit ei philippus. **V.**eni et vide. **V.**idit iesus nathanael veniẽtẽ ad se et dixit de eo. **E.**cce vera israelita in quo dolus nõ est. **D.**ixit ei nathanael vñ me nosti? **R.**ndit iesus et dixit ei. **P.**riusq; te philippus vocaret eũ cõs sub ficu vidi te. **R.**ndit ei nathanael et dixit. **R.**abbi tu es filius dei tu es rex isrl̃. **R.**ndit iesus et dixit ei. **Q.**uia dixi tibi vidi te sub ficu credis mai⁹ his videbis. **E.**t dixit eis. **A.**men amen dico vobis. **V.**idebitis celum apertum et angelos dei ascendentes et descendentes super filium hominis.

De mutatioe aque

in vinum Iohannis. ij. Capi. xvij. Tertia die. Nuptie facte sunt in chana galilee et erat mater iesu ibi vocatus est aut iesus et discipuli ei ad nuptias. Et deficiente vino dixit mater iesu ad eu. Vinu non hnt. Et dixit ei iesus Quid mihi et tibi est mulier. Nondu venit hora mea. dicit mater ei ministris quocumq dixerit vobis facite. Erat aut ibi lapidee ydrie sex posite fm purificatione iudeoz capiētes singule metretas binas vel minas. Dicit eis iesus Implete ydrias aq. et impleuerunt eas vsq ad summus. Et dicit eis iesus haurite nuc. et ferte. Arbitrario et tulerunt. Et gustavit architrudinus aqua vinu facta et non sciebat vñ ceteri. ministri aut sciebant qui hauserat aqua. vocat sposum architrudinus et dicit ei. Dis homo primu bonu vinu ponit et cu inebriati fuerint nuc id qd deterius est. tu aut seruasti vinu bonu vsq ad huc. Hoc fecit in initu signoz iesus in chana galilee et manifestauit gloria sua et crediderunt in eum discipuli eius.

De primo aduetu eius ad pascha.

Et soluite templu hoc Iohannis. ij. Capi. xvij. Post hoc descendit in capharnaum ipe et mater eius et fratres ei et discipuli ei tibi mauerunt non multis diebus. Et ppe erat pascha iudeoz. Et ascendit iesus hierosolimam et inuenit in templo vendentes boues et oues et colubas et numularios sedentes. Et cu fecisset quasi flagellu de funiculis oēs eiecit de templo. Oues quoq et boues et numularioz effudit es. et mensas subuertit. Et his q colubas vendebant dixit Auferte ista hinc et nolite facere domu patris mei domu negociationis. Recordati vero sunt discipuli ei q scriptu est zelus domus tue comedit me. Responderunt ergo iudei et dixerunt ei. Non signuz ostēdis nob quia hec facis. Respondit iesus et dixit eis soluite templu hoc et in tribus diebus excitabo illud. Dixerunt ergo ei iudei. qdraginta et sex annis edificatu est templu hoc et tu tribus diebus

excitabis illud. Ille aut dicebat de templo corporis sui. Cu ergo surrexisset a mortuis recordati sunt discipuli ei qz h dicebat. Et crediderunt scripture et fmoni que dixerat iesus. Cu esset hierosolymis in pascha in die festo multi crediderunt in noie ei. Uideres signa q faciebat. Ipe aut iesus non credebat semenpm eis eo qz ipse nosset eos. Et qz op ei non erat. vt qd testimoniu pberet de boie. Ipe eni sciebat qd ceteri boie

De Nicodemo.

Iohannis. iij. Capi. xij. Rar autē hō ex phariseis Nicodemus noie pnceps iudeoz. hic venit ad iesum nocte et dixit ei. Rabi scim qz a deo venisti magister. Nemo eni pot hec signa facere q tu facis nisi fuerit de cu co. Rndit iesus et dixit ei. Amē amē dico tibi. Nisi qs renat fuerit denuo non pot videre regnu dei. Dixit ad eu Nicodem. quō p hō nasci cū sit sener. Nunqd pot in vterz matr sue iterato introire et renasci. Respo dit iesus Amē amē dico tibi nisi qs renat fuerit ex aq et spū non pot introire in regnu dei. qd natū ē ex carne caro est et quod natū est ex spū spūs est. Nō mireris qz dixi tibi. oportet vos nasci denuo. spūs vbi vult spirat et vocē eius audis et nescis vnde veniat aut quo vadat. Sic est ois q nat est ex spū. Rndit nicodem et dixit ei. Quō pnt hec fieri. Rndit ei iesus et dixit ei. Tu es magister in israel et hec ignoras. Amē amē dico tibi qz qd scimus loqmur et qd vidimus testamur et testimoniu nrm non accipitis. Si terrena dixi vobis et nō creditis quō modo si dixerō vobis celestia creditis. Et nemo ascendit in celū nisi q descendit de celo fili hois q ē i celo. Et sic moyses exaltauit serpētē i deserto ita exaltari oportet filium hois vt ois q credit in illo nō pereat sed habeat vitā eternā. Nō eni misit de filiū suū in mōm vt iudicet mōm s vt saluet mūdū p ipz. Qui credit i eū nō iudicat. Qui aut nō credit iaz iudicat ē qz nō credit i noie vnigeniti filij dei. h ē at iudiciū qz venit lux in mōm et dilexerūt hoies magis tenebras q lucē. Erāt eni eoz mala opa. Dis eni q male agit odit lucē et nō venit ad lucē vt nō arguāt opa ei. q aut fac vitatē venit ad lucē vt manifestent opa ei qz in deo sunt facta.

De qrela q iesus baptizat. Jo. iij. Capi. xij.

Colligit et eni gelia io. qz qd fuit ad min ad triplex pascha. licet alij euāgeliste de vnico solū faciūt mentionem. et inde venit apud alios quos naturaliter rationis cōfuso ponentes hoc pascha vñ vitimo

Annum ex quatuor

Quod hoc venit Jesus in iudea ter-
ra et discipuli eius et illic demora-
batur cum eis et baptisabat. Erat
autem et iohannes baptisans in
enon intra salim quia aque
millerat illic et veniebant mul-
titudine baptisanti. Non enim fue-
rat missus iohannes in carce-
rem. Facta est ergo questio ex discipulis
iohannis cum iudeis de purificatione. et ve-
niebant ad iohannem et dixerunt ei Rabbi quod
erat tecum trans iordanem cui tu testimonium
perhibuisti. Ecce hic baptisat et omnes
veniunt ad eum. Respondit iohannes et dixit.
Non propterea accipere quicquam nisi fuerit ei
datum de celo. ipsi vos mihi testimonium per-
hibetis quod dixerim. ego non sum christus sed
missus sum ante illum. Qui habet spiritum
sanctum et scit. Amicus autem spiritus sancti qui
stat et audit eum. gaudium gaudet propter vocem
sponsi. Hoc ergo gaudium meum impletum est. Illud
oportet crescere me autem minui. qui defur-
sus est super omnes est. qui est de terra de terra
est et de terra loquitur. qui de celo venit super
omnes est et quod vidit et audivit hoc testatur et
testimonium eius nemo accipit. Qui autem
accipit eius testimonium signavit. quia deus
verax est. quem enim misit deus verba dei lo-
quitur. Non enim ad mensuram dat deus spiritum
suum. Pater diligit filium et omnia dedit in manu
eius. Qui credit in filium habet vitam eternam
qui autem incredulus est filio non videbit vitam
sed ira dei manet super eum.

De incarnatione io-

bannis. **D.** xliij. **R.** vi. **L.** iij. **Ca.** xxi.

Herodes. **L.** autem tetrarcha cum cor-
ripere a iohanne de herodiade
uxore philippi **R.** fratris sui quia
duperat eas. et **L.** de omnibus malis que fecit
herodes. Dicebat. **D.** enim illi iohannes.
Non licet tibi habere. **R.** uxorem fratris tui.
A. dicit. **L.** et hec herodes super omnia tenuit.
D. iohannem et alligavit eum et posuit
D. eum in carcere propter. **D.** herodiam
uxorem fratris sui herodias. **D.**
autem insidiabatur ei et volebat occidere eum
nec poterat. Herodes autem metuebat iohannem
sciens eum virum sanctum et iustum. et
volens eum occidere timuit populum quia si-
cut prophetam eum habebat et custodiebat
R. eum et audito eo multa faciebat et libe-
ter eum audiebat.

De iudea relicta a

christo et de samaritana. **D.** iij. **R.** i. **L.**
iij. **J.** iij. **Ca.** xxi.

Um. **D.** autem audisset Jesus quod
iohannes traditus esset. et ut. **J.** co-
gnovit quod audierunt pharisei quod Je-
sus plures discipulos facit et baptisat quod
iohannes quod quod iesus non baptisaret sed disci-
puli eius. secessit. **D.** reliquit. **J.** iudeam et
abiit et **L.** regressus est in virtute spiritus
et. **L.** **R.** venit in galilea. **D.** **R.** **L.** **J.**
Oportebat. **J.** cum autem transire per samariam
venit ergo iesus in civitatem samarie que
dicit sichar iuxta pedum quod dedit iacob io-
seph filio suo. Erat autem ibi fons iacob ie-
sus quoque fatigatus ex itinere sedebat sic
super fontem. Hora autem erat quasi sexta. Ve-
nit mulier de samaria haurire aquam. Dicit
ei iesus. Da mihi bibere. Discipuli autem
eius abierant in civitatem ut cibos emerent.
Dicit ergo mulier illa samaritana. Quo-
modo tu iudeus cum sis a me bibere po-
scis que sum mulier samaritana? Non enim
contutur iudei samaritani. Respondit iesus
et dicit ei. Si scires donum dei et quis est qui
dicit tibi da mihi bibere tu forsitan petis-
ses ab eo et dedisset tibi aquam vivam. Dicit
ei mulier. Domine neque in quo haurias habes
puteus altus est. Unde ergo habes aquam vi-
vam? Respondit ei iesus. Tu maior es patre nostro ia-
cob qui dedit nobis puteum istum. et ipse ex
eo bibit et filii eius et pecora eius. Respondit ie-
sus et dixit ei. Omnis qui bibit ex aqua hac
sitet iter. qui autem biberit ex aqua quam
ego ei dabo non sitiet in eternum. sed aqua quam
ego dabo fiet in eo fons aque salientis in
vitam eternam. Dicit ad eum mulier. Domine
da mihi hanc aquam ut non sitiam neque veni-
am huc haurire. Dicit ei iesus. Vade voca
virum tuum et veni huc. Respondit mulier et dixit.
Non habeo virum. Dicit ei iesus. Bene
dixisti quia non habeo virum. quinque enim vi-
ros habuisti et nunc quem habes non est tuus
vir. hoc verum dixisti. Dicit ei mulier. Domine
ut video quia propheta es tu. Patres nostri
adoraverunt in monte hoc. et vos dicitis quod
iherosolimis est locus ubi oportet adorare.
Dicit ei iesus. Mulier crede mihi quia ve-
niet hora quando nec in monte hoc neque in
iherosolimis adorabitis patrem. Vos adora-
tis quod nescitis. nos adoramus quod scimus quia
salus ex iudeis est. Sed venit hora et nunc

Monotesseron siue

est quādo veri adoratores adorabunt patrem in spiritu et veritate. Nam et pater tales querit qui adorent eum. Spiritus est deus et eos qui adorant eum in spiritu et veritate oportet adorare. Dicit ei mulier. Scio quod messias venit qui dicitur christus. Tu ergo venis ille nobis annuntiabit omnia. Dicit ei Iesus. Ego sum qui loquor tecum. Et continuo venerunt discipuli eius et mirabantur quia loquebatur mulieri. Nemo tamen dicit quod queris aut quod loqueris cum ea. Reliquit ergo patriam suam mulier et abiit in civitatem et dicit illis hominibus. Venite et videte hominem quem dixit mihi omnia quecumque feci. Nunquid ipse est christus? Exibant de civitate et veniebant ad eum. Interea rogabant eum discipuli dicentes. Rabbi manduca. Ille autem dicit eis. Ego cibum habeo manducare quem vos nescitis. Dicebant ergo discipuli eius ad invicem. Nunquid aliquid attulit ei manducare? Dicit eis Iesus. De cibis est ut faciam voluntatem patris mei qui misit me ut perficiam opus eius. Nonne vos dicitis quod adhuc quatuor menses sunt et messis venit? Ecce ego dico vobis levate oculos vestros et videte regiones quod albe sunt iam ad messem. et qui metit. mercedem accipit et congregat fructum in vitam eternam et qui seminat simul gaudet qui metit. In hoc enim verbum est verum quia alius est qui seminat alius est qui metit. Ego misi vos metere quod vos non laborastis. Alii laboraverunt et vos in labores eorum introistis. Et civitate autem illa multi crediderunt in eum samaritanorum propter verbum mulieris testimonium prohibentis quia dixit omnia quecumque feci. Cum venissent ergo ad illam samaritani rogaverunt eum ut ibi maneret et mansit ibi duos dies. Et multo plures crediderunt propter sermonem eius. Et mulieri dicebant quia iam non propter tuam loquelam credimus. ipsi enim vidimus et scimus quod hic est vere salvator mundi. Post duos autem dies exiit inde et abiit in galileam. Ipse enim Iesus testimonium prohibuit quia prophetam in sua patria honorem non habet. Tu ergo venisti in galileam exasperavit eum galilei cum omnia vidissent que fecerat ierosolimis in die festo. Etenim ipsi venerant ad diem festum.

De filio reguli. Jo. iij. Ca. xxiij.
Venerat ergo iterum in chana galilee ubi fecerat de aqua vinum. Et erat quidam regulus cuius filius infirmabatur capbarnaum. Dicit cuius audisset quod

Iesus adveniret a iudea in galileam. abiit ad eum. et rogabat eum ut descenderet et sanaret filium eius. Incipiebat enim mori. Dixit ergo Iesus ad eum. Nisi signa et prodigia videritis non creditis. Dicit ad eum regulus. Domine descende prius quam moriatur filius meus. Dicit ei Iesus. Vade filius tuus vivit. Credidit homo sermonei quem dixit ei Iesus et ibat. Jam autem eo descendente serui occurrerunt ei et nuntiaverunt dicentes quod filius eius viveret. Interrogabat autem eum hora ab eis in qua melius habuerat. Et dixerunt ei. quia heri hora septima reliquit eum febris. Cognovit ergo pater quod illa hora erat in qua dixit ei Iesus filius tuus vivit et credidit ipse et domus eius tota. Hoc iterum secundum signum fecit Iesus cum venisset a iudea in galileam.

De libri traditione ipsi Iesu et electione eius extra civitatem. Et relicta nazareth venit capbarnaum. D. iij. R. i. L. iij. J. iij. Capitulum. xxiij.

Sama. Exiit per universam regionem de illo. Et ipse docebat in synagogis eorum et magnificabatur ab omnibus. venit nazareth ubi erat nutritus. Et intrauit secundum consuetudines suas die sabbati in synagogam. Et traditus est illi liber ysaię prophete. Et ut revolvit librum invenit locum ubi scriptum erat. Spiritus domini super me. vnixit me. euangelizare pauperibus. misit me. sanare contritos corde. et predicare captivis remissionem et cecis visum. dimittere contritos in remissionem. predicare annum domini acceptum et diei retributionis. Et cum plicuisset librum dedit. mirantibus et sedit. Et omnia in synagoga oculi erant intendentes in eum. Lepit autem dicere ad illos quia hodie impleta est hec scriptura in auribus vestris. Et omnes testimonium illi dabant et mirabantur in verbis gratie que precebebant de ore illius et dicebant. Nonne hic est filius ioseph? Et ait illis vnius dicitis mihi hanc similitudinem. Dedicetura te ipsum. Quanta audivimus facta in capbarnaum. fac et hic in patria tua. Ait autem Amen dico vobis quod nemo propheta acceptus est in patria sua. In veritate dico vobis multum viderunt in diebus helise in israel. quando clausus est celum annis tribus et

Colligit et hoc isaię in antea multa fecisse signa. quod lucas se non narrasse faciat. sciat et multa que non sunt scripta.

Unum ex quatuor

mensibus sex quādo facta est fames magna in omni terra et ad nullā illarū missus est belias nisi in sareptā sydonie ad mulierē viduā. Et multi leprosi erāt in israhel sub beliseo propheta nemo eorū mūdatus est nisi nazāma syrus. Et repleti sunt omnes in sinagoga ira hec audientes. Et surrexerūt et eiecerūt illū extra ciuitatē duxerūt illum vsq; ad supelium mōris sup quē ciuitas eorū erat edificata vt precipitaret eum. Ipe autē transiēs p mediū illorū ibat. Et relicta. D. ciuitate nazareth descendit. L. venit. D. et habitauit in capharnaū ciuitatem. L. galilee maritimā. D. in finibus zabulon et neptalim. vt adimpleret qd dicitū est p ysaiā pphetam. Terra zabulon et terra neptalim via maris trās iordanē galilee gentiū populū q ambulabat in tenebris vidit lucē magnā. Et sedentib; in regione vmbre mortis lux orta est eis. Et inde cepit iesus predicare euāgelii. Regni dicens Quoniā impletū est tps penitentiā. P. agite et credite. R. euāgelio. ap propinquabit. D. R. enī regnū celozum.

De vocatōne scōda aplozū ad familiaritatem. L. v. Ca. xxv.

Factum est autē cū turbe irruerent in iesum vt audirēt verbū dei ipse stabat secus stagnū genezareth et vidit duas nauces stantes secus stagnū. Piscaltores autem descenderāt et lanabāt retia. Ascendēs autē in vnā nauē que erat simonis rogauit eū a terra reducere pusillum. Et sedēs docebat de nauicula turbas. Et cessauit autē loqui dixit symoni. Duc in altū et laxate retia vestra in capturā. Et respondēs symon dixit illi. Preceptor p totam noctē laborātes nihil cepim; In verbo autē tuo laxabo rete. Et cum hoc fecissent cōcluserūt pisciū multitudinē copiosam. Rumpēbat autē rete eorū. Et annuerunt socijs suis qui erāt in alia nauē vt venirēt et adiuarēt eos et venerūt et impleuerunt ambas nauiclas ita vt pene mergerētur. Quod cū videret symon petrus proci; dit ad genua iesu dicens. Eri a medīe qz homo pctōz ego sum. Stupor enī circumdederat eum et omnes qui cū illo erāt in captura pisciū quā ceperāt. Similr autē et iacobū et iohannē filios zebedei qui erāt socij symonis. Et ait ad symonē iesus. Nolite timere. ex hoc tū eris hoies capiēs et subductis ad terrā nauib; relictis oibus se-

cuti sunt illum.

De tertiā vocatōne ad sequelā. D. iij. R. i.

Abulans. D. autē iesus et R. pteriens iuxta. D. mare R. galilee vidit duos. D. fratres simonē. D. R. q vocat petrus et and reā fratrē ei; mittentes rete in mare. Erant enī piscatores. Et R. ait. Vallis iesus Venite post me faciam vos fieri piscatores hominū. At. D. illi R. continuo relictis retib; et nauē secuti sunt eū. Et R. pgressus. D. inde pusillū. vidit. D. R. alios duos fratres iacobū zebedei et iohannem fratrē ei; in nauē cū zebedeo patre eorū reficiētes cōponētes. R. retia. D. eoz. Et. D. statim R. vocauit eos. Illi. D. autē. R. statim relictis retib; et pter. D. R. suo zebedeo in nauē cum mercenarijs suis secuti. D. R. sunt eum.

De expulsōe immūdi demonij et sanatione ois languoris. D. iij. R. i. L. iij.

Capitulum. xxvij.

Engrediebāt capharnaū. Et statim sabbatis ingressus in synagogā docebat eos. Et stupebāt sup doctrinā eius. Erat enī docens eos qsi ptātem habēs et nō sicut scribe. qz. L. in potestate erat fmo ipsius. Et in synagoga. R. eorū erat hō. L. R. demoniū habēs immūdū. Et exclamauit voce magna dicens. Sine. qd nobis et tibi iesu nazarene Venisti. L. an tempus pdere. L. R. nos. Scio qz enī sis sanctus dei. Et cōminatus. R. est eū iesus et increpauit eū; dicens. Obmutesce. L. R. et exi ab illo. Et discerpēs illū spiritus immūdus et exclamās voce magna exiuit ab eo. Et L. cū piccisset illū demoniū in mediū exiit ab illo nihilq; illi nocuit. Et fact; est pavor in omnibus et R. mirati sunt omnes ita vt pquirerēt inter se colloq;bantur. L. adinuicē dicētes. Quidnā R. est hoc; quē nā doctrinā hec noua; qd est hoc verbum quia in ptāte; virtute imperat immūdis spiritibus et exiit et obediuit ei. Et pcessit rumor eius statim. Et. L. diuulgabat fama de eo in omnē locū et. R. regionē galilee. Et circūibat. D. iesus totā galileā docēs

Non est improbabile dicere vocatos istos esse eandē cū precedētī licy scōdo modo si at narratio. nō tamen cōtrario. quāq; silca; hie de capta pisciū.

Attendite qz ibi plures sunt

Aug. vlt; l; b; vltimo. qz nō nocuit discerpēs. id ē mēbra nō debilitauerunt aliq;ndo solet

Monotesseron sine

in synagogis eorum et predicās euangeliū
regni ⁊ sanans omnē languorē ⁊ omnem
infirmatē in populo Et abiit opinio ei⁹
in totam syriā Et obtulerūt ei omnes ma
le habētes varijs languorib⁹ ⁊ tormentis
comp̄hensoꝝ qui demonia habebāt ⁊ lu
naticos ⁊ paralyticos ⁊ curauit eos. Et se
cure sunt eū turbe multe de galilea ⁊ decas
poli et de ierosolimis ⁊ de iudea ⁊ de trās
iordanem.

De socru simonis

D. viij. **R.** i. **L.** iij. **Capitu.** xxvij
Surgens autē Iesus de synagoga
et prius egredientes de synagoga
venerūt in domū symonis pe
tri. **D.** ⁊ andree. **R.** cum iacobo ⁊ iohan
ne. **D.** cūbebat autē et socrus symonis et
tenebat. **L.** magnis febribus. **Et.** **D.** vi
dit socrum eius iacentē. **R.** febricitantē.
Et statim dicit ⁊ rogauerūt. **L.** cum p̄ il
la. **Et** stans sup̄ illam impauit febrē et **R.**
accedens eleuauit eā apprehēsa manu ei⁹
et cōtinuo dimisit eam febris ⁊ **D.** surre
xit ⁊ ministrabat. **L.** **D.** **R.** eis. **V.** espere
R. autē facto cū occidisset sol **L.** omnes q̄
habebāt infirmos varijs languorib⁹ du
cebant illos ad eū. **A.** ferebāt ad eum om
nes male habētes ⁊ multos **D.** **R.** demo
nia habentes **Et** erat om̄is ciuitas cōgre
gata ad iannā. **Et** ille singulis man⁹ im
ponēs curabat eos. multos **R.** qui vexa
bant varijs languorib⁹ ⁊ demonia multa
eijciebat et spiritus. **D.** immūdos verbo
Et om̄es male habentes curauit vt adī
pleret quod dictū est p̄ isaiam p̄phētā dicē
tem. Ipse infirmitates nostras accepit et
egrotatōes nostras ipse portauit **Et** ub̄
L. autē demonia a multis clamātia ⁊ di
centia. **Quia** tu es x̄ps filius dei **Et** incre
pās. nō. **L.** **R.** sinebat ea loq̄ quia sciebāt
eum esse x̄pm **Et.** **R.** diluculo valde facto
die surgēs egressus abiit in desertū locum
ibi⁹ orabat **Et.** **L.** turbe req̄rebāt eū **Et**
R. p̄secutus est eum symon et qui cū illo
erāt **Et** cū inuenissent eū dixerūt ei **Quia**
omnes querūt te. **Et** dixit
illis. **Quia** in primis vi
cos ⁊ ciuitates vt ⁊ ibi p̄di
cem. **ad** hoc enī veni **Et.** **L.**
venerūt turbe ad x̄pm ⁊ deti
nebāt eum ne discederet ab eis **Quis** ille
sit. **Quia** et alijs ciuitatibus oportet me

euangelizare regnū dei quia ideo missus
sum. **Et.** **R.** erat. **L.** predicās in sinagogi
eorum et in om̄i galilea ⁊ demonia eijcies
De vocatiōe mathei que fm̄ august. sa
cta est ante sermonē dñi in monte. **D.** ix
R. ij. **L.** k.

Capitulu. xxviii
S post hoc exiit **Et.** **D.** dum
trāsiret inde **Egressus.** **R.** rursus
ad mare omnisq̄ turba veniebat
ad eū ⁊ docebat eos **Et** cum p̄teriret vidit
L. **D.** **R.** publicanuz
nōmie leui alphi. **R.** **D.** **R.**
theum. **D.** sedentem. **R.**
in teloneo **Et** ait illi. **S.**
querere me. **Et.** **L.** relictis oī
bus surgens. **L.** **D.** **R.** se
curus est eum.

Repetit post
modū vocatō
mathei vt cō
mōret p̄an
dū quod se
cit ei.

De electiōe. xij. apostolorū et sermone
domini in monte thabor qui cōtinet ml
tas rubricellas pro multitudie doctrina
rum. **D.** v. vi. vij. capitulis. per totuz. **R.**
ij. **L.** vi. xi. et. xij. **Capit.** xxx.

L. **R.** **L.** est autē in diebus illis
ep̄iens ascendit. **R.** in montē ora
re. **Et** erat. **L.** p̄no
crans in oratōne dei. **Et** cū
dies fact⁹ fuisse vocauit di
scipulos quos voluit ipse ⁊
venerūt ad eum. **Et** fecit vt
essent duodeci cum illo. **Et**
vt mitteret illos predicare
dedit illis p̄tētem curandi
infirmos ⁊ eijcendi de
monia quos. **L.** et aposto
los nominauit **Symone**
quē cognominauit **Petrū**
et **Andream** fratrem eius. **Et**
iacobū zebedei. **R.** ⁊ **iohan
nem** fratrem iacobi **Et** impo
suit eis nomina **boanerges**
quod est filij tonitruū. **Phi
lippum.** **L.** **R.** ⁊ **bartholo
meū** **Mattheū** ⁊ **Thomā** **Ja
cobum** alphi et **Symonē**
qui vocabatur **zelotes** **chana
neum.** **R.** **iudam.** **L.** **Jacobi**
thadeū. **R.** et **iudam.** **L.** qui fuit proditor
qui. **R.** tradidit eum **Et.** **L.** descendens te
sus de monte cum illis stetit in loco cam
pestri ⁊ turba discipulorū eius ⁊ multus
do copiosa plebis ab omni iudea ⁊ hieru
salem ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ sidonis qui vene
rant vt audirent eū ⁊ sanarent a languorib⁹

Blo.
Probabile ē
q̄ fuerit idē
sermo quem
Matheus et
lucas narrant
sicut hic con
nectit. Nihil
ominus pro
babilis est al
tera pars q̄
fuerint distin
cti pro diuer
sis temporibus
locis et pio
nis. non enī
mirabile est
si x̄ps pluri
es similia fe
cit. dicit ⁊ vo
cauit. **Et** hoc
per totū hu
ius narratio
nis contextū
ubi sicut con
tinentur ha
beant notari

Fuit inter p̄
dicatōes istas
sermo domi
ni in mon: et

¶ Num ex quatuor

suis. Et q̄ recabant a spiritibus immūdis curabant. Et oīs turba querebat illū tanq̄ gere quia virtus de illo exibat et sanabat omnes. Videns **D.** autē Iesus turbas ascendit in montē. Et cū se disset accesserūt ad eum discipuli eius. **L.** ipse elevatis oculis in discipulos suos. **D.** apicis os suū dicebat eos dicens. **B.** **L.** pauperes spiritu quoniam ipsoꝝ est regnū celozū.

B. Beati mites. **D.** quoniam ipsi possidebūt terrā. **B.** Beati qui lugent quoniam ipsi consolabūtur. **B.** Beati qui esuriūt et sitiunt iusticiam quoniam ipsi saturabūtur. **B.** Beati misericordes quoniam ipsi misericordiā consequentur. **B.** Beati mundo corde quoniam ipsi deū videbunt. **B.** Beati pacifici quoniam filij dei vocabūtur. **B.** Beati qui persecutionē patiūtur propter iusticiā quoniam ipsoꝝ est regnū celozū.

B. Beati eritis cum vos oderint homines et cum sepauerit vos et reprobrauerint et eicerint nōm̄ vestrū tanq̄ malū. propter filiū hominis. **B.** Beati estis cum maledixerit vobis homines et persecuti vos fuerint et dixerint om̄ne malū aduersum vos mentientes propter me. **B.** Gaudete in illa die et exultate. **D.** quoniam merces vestra copiosa est in celis. **Sic D.** enī **L.** persecuti sunt et prophetas qui fuerūt ante vos patres. **L.** eozum. **V.** Verū tamen ve vobis diuitibus qui habetis consolatiōem vestrā. **B.** Beati qui nunc esuritis quoniam saturabimini. **B.** Beati qui nunc stertis quia ridebitis. **V.** De vobis qui nunc ridetis quia lugebitis et flebitis. **V.** De vobis cum bñdixerint vos omnes homines. **S.** Secundū enī hoc faciebant pseudo prophete patres eozum. **V.** Vos estis sal terre. **D.** si sal euauerit in quo salietur. **A.** Ad nihilū valebit nisi vt mittat foras et conculcet ab hoibus. **V.** Vos estis lux mundi. **N.** Non potest ciuitas abscondi supra montem posita neq̄ accendit lucernam et ponunt eam sub modio sed sup candelabꝛū vt luceat omnibus qui in domo sunt. **Sic** luceat lux vestra corā hominibus vt videāt opera vestra bona et glorificēt patrē vestrū.

¶ Melnde prius descendit rat. vt dicit **L.** u. vel imāgināde sunt due ptes mō **L.** vna bassior altera.

¶ Si quis voluerit profūditatē et ordinē totius sermōis illi⁹ p̄gnoscere recurrat ad psallias.

qui in celis est. **¶** Nolite putare quoniam veni soluere legem aut prophetas. nō veni soluere sed adimplere. **A.** Amē qui p̄dico vobis donec trāseat celum et terra. iota vnus aut vnus apex nō preteribit de lege donec om̄ia fiant. **¶** Qui ergo soluerit vnū de mandatis istis minimis et docuerit sic homines minim⁹ vocabit in regno celozum. **¶** Qui autē fecerit et docuerit hic magnus vocabit in regno celozū. **¶** Dico enim vobis quia nisi abūdauerit iusticia vestra plus q̄ scribarū et phariseozū non intrabitis in regnum celozū. **¶** Audistis q̄ dictū est antiquis. **¶** Non occides

qui autē occiderit reus erit iudicio. **¶** Ego autē dico vobis quia omnis qui irascitur fratri suo reus erit iudicio. **¶** Qui autē dixerit fratri suo racha reus erit concilio qui autem dixerit fratri suo fatuere erit gehenne ignis. **¶** Si ergo offers mun⁹ tuū ad altare. et recordatus ibi fueris quia frater tuus habet aliqd aduersus te. relinque ibi mun⁹ tuū ante altare et vade prius recōciliari fratri tuo. et tūc venis ens offeres munus tuū. **¶** Esto consenties aduersario tuo cito dum es in via cū eo ne forte aduersarius tradat te iudici et inder tradat te ministro et in carcerem mittaris. **¶** Amen dico tibi. **¶** Non exabis inde donec reddas nouissimū quadrantē. **¶** Audistis quia dictū est antiquis. **¶** Non mechaberis. **¶** Ego autē dico vobis quoniam omnis qui viderit mulierē ad concupiscendū eam iam mechatus est eaz in corde suo. **¶** Et si oculus tuus dexter scandalizat te. erue eum et projice abs te. **¶** Expedit enī tibi vt pereat vnū membrorū tuozum q̄ totum corpus tuū mittat in gehennā. **¶** Et si dextera manus tua scandalizat te abscide eā et projice abs te. **¶** Expedit enī tibi vt pereat vnū membrorū tuozum q̄ totū corp⁹ tuū eat in gehennā. **¶** Dicitū est autē. **¶** Quicūq̄ dimiserit vxorem suam excepta causa fornicationis facit eam mechari et qui dimissam duxerit adulterat. **¶** Iterum audistis quia dictū est antiquis nō piurabis. **¶** Reddes autē domino iuramenta tua. **¶** Ego autē dico vobis non

¶ 2. **¶** Legis impletio.

¶ 3. **¶** Consultorum sup legē additio veterē et p̄lo ad illud non occides.

¶ 4. **¶** Additio sup illud. Nō mechaberis.

¶ 5. **¶** Supraditio sup illud. Nō iurabis.

Monotesseron sine

iurare omnino. **F**legit per celum quia tro-
nus dei est. neq; p terram quia scabellum
pedum eius est. **F**legit p ierosolimaz quia
ciuitas est magni regis neq; per caput tu-
um iurabis quia nō potes vnū capillum
album facere aut nigrum. **S**it autem ser-
mo vester ē: est. nō nō. qd
autē his abundantius a
malo est. **A**udistis qz
dictū est oculuz pro oculo
6.
lo dentē pro dēte. **E**go autem dico vobis
non resistere malo. **S**ed. **D.** si quis. **L.**
te percussit in dexterā macillam prebe illi
et alteram. **E**t qui vult tecum iudicio cō-
tendere et tunicam tuā tollere dimitte ei et
pallium. **E**t. **D.** quicūq; te angarique-
rit mille passus. vade cum eo et alia duo.
Qui. **D.** petit. **L.** a te da ei. **E**t volenti
D. mutuari a te ne auertaris. **E**t qui au-
fert **L.** que tua sunt ne reperas. **E**t prout
vultis vt faciant vobis homines et vos fa-
cite illis similr. **A**udistis. **D.** quia dis-
cū est: diliges proximū tu-
um et odio habebis inimi-
cum tuū. **E**go autem dico
vobis. **Diligite. D. L.** ini-
micos vestros benefacite his qui oderūt
vos benedicite male dicētib; vobis **E**t
D. orate. **L.** pro psequētib; et calūni-
antibus vob; **D.** sicut filij patris vestri
qui in celis est qui solem suum facit oriri
super bonos et malos et pluit super iustos
et iniustos. **S**i enim. **D.** diligitis. **L.**
eos qui vos diligunt quā. **D.** mercedem
habebitis: que vobis. **L.** est gratia. **N**az
et peccatores se diligētes diligunt. **N**on
ne. **D.** et publicani hoc faciūt: **E**t si salu-
taueritis fratres vestros tantū quid am-
plius faciatis. **N**onne et ethnici hoc faci-
unt. **S**i **L.** benefeceritis qui vobis bene-
faciūt que est vobis gratia: **S**iquidē et
peccatores hoc faciunt. **E**t. **L.** si mutuū
dederitis his a quib; speratis accipere q
gratia est vobis. **N**am et peccatores pecca-
toribus senerāt vti recipiāt equalia. **T**e-
runtamē diligite inimicos vestros et be-
nefacite. et mutuū dare nihil inde speran-
tes: erit merces vestra multa. et eritis filij
altissimi quia ipse benignus est sup ingra-
tos et malos. **E**stote. **D.** et
go pfecti sicut et pater vester celestis perfe-

ctus est. **A**tendite ne
iusticiam vestrā faciatis
coram hoib; vt videamini ab eis **A**lio
quin mercedē non habebitis apud patre
vestrū qui in celis est. **C**um ergo facis
elemosinā noli ante te tu-
ba canere sicut ypocrite
faciunt in synagogis: et
in vicis vt honorificent
ab hominib;. **A**men dico vobis receper-
unt mercedē suam. **T**e autē faciente ele-
mosinā nesciat sinistra tua quid faciat de-
xtera tua vt elemosina tua sit in abscondi-
to: et pater tuus qui videt in abscondito
reddet tibi. **E**t. **D.**
cum oras: nō eritis sicut
ypocrite tristes qui amat
in synagogis et angulis
platearū stantes orare vt videātur ab ho-
minibus. **A**men dico vobis quia receper-
unt mercedē suam. **T**u autem cum oras
ueris intra in cubiculū tuum et clauso bo-
stio ora patrem tuū in abscondito et pa-
ter tuus qui videt in abscondito reddet tibi.
Praes at nolite multū loq; sicut eth-
nici faciūt. putant enim q in multiloquio
suo exaudiātur. **N**olite ergo assimilari eis
scit enim pater vester quid opus sit vobis
anteq; petatis eum **S**ic
enim orabitis **P**ater no-
ster qui es in celis. **S**an-
ctificetur nomen tuum.
Adueniat regnū tuum.
Fiat voluntas tua sicut in celo et in terra.
Panem nostrum supsubstantialem. **D.**
quotidianū. **L.** da. **D.** nobis hodie. **E**t
dimitte nobis debita nostra **S**icut et nos
dimittim; debitorib; nostris. **E**t ne nos
inducas in tentationem. **S**ed libera nos
a malo. **A**men. **S**i enim dimiseritis ho-
minib; peccata eorum: di-
mitteret et vobis pater vester celestis peccata ves-
tra. **S**i autē non dimis-
eritis hominibus nec pa-
ter vester dimittet vobis
peccata vestra. **C**um
autem ieiunatis nolite fi-
eri sicut ypocrite tristes
Exterminat enim facies
suas vt appareat hominibus ieiunātes.

Ipoctis de
reflatio.

Comendatō
elemosine.

Quomō sit
orandum.

Blo.
lucas hāc ora-
tōnem ponit
sub quinque
titombus

10.
Quomō sit
indulgendū.

11.
Qualiter te
iunandum.

Unum ex quatuor

Amen dico vobis receperunt mercedem suam. Tu autem cum ieiunas unge caput tuum et faciem tuam lava ne videaris hominibus ieiunans sed patri tuo qui est in abscondito. Et pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi. **N**olite thesaurizare vobis thesauros in terra ubi erugo et tinea demolitur et ubi fures effodiunt et furantur. Thesaurizzate autem vobis thesauros in celo ubi nec erugo nec tinea demolitur et ubi fures non effodiunt nec furantur. Ubi enim est thesaurus tuus ibi est et cor tuum. **L**ucerna corporis tui est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex et totum corpus tuum lucidum erit. Si autem oculus tuus fuerit nequam totum corpus tuum tenebrosum erit. Si ergo lumen quod in te est tenebre sunt ipse tenebre quate erunt. **N**emo potest duobus dominis servire aut enim unum odio habebit et alterum diliget aut unum sustinebit et alterum contemnet. Non potestis deo servire et mamone. Ideo dico vobis ne. **N**olite solliciti sitis anime vestre quod manducetis aut corpori vestro quod indumini. Nonne anima vestra est plusquam esca et corpus plusquam vestimentum. **R**espiciat Deus volatilia celi quia non serunt neque metunt neque congregant in horrea et patet vester celestis pascit illa. **C**onsiderate cornos qui bus non est cellarium neque horreum et deus pascit illos quanto magis vos pluris estis illis. **Q**uis autem vestrum cogitans praedificare ad staturam suam cubitum unum. **S**i ergo neque quod minimum est potestis quod de vestimentis et de ceteris solliciti estis. **C**onsiderate. **D**ilia. **R**agri quomodo crescunt non laborant neque nent. **D**ico autem vobis quonia nec Salomon in omni gloria sua vestiebatur. **C**ooperus est sicut unum ex istis. **S**i autem fenum agri quod bodie est et cras in clibanum mittitur deus sic vestit quatomagis vos minime fidei. **N**olite ergo solliciti esse dicentes quod man-

12.
Qualiter thesaurizandum

13.
Qualiter in tentis virgenda.

14.
Qualiter sollicitudo in misericordia tollenda spes in dei providentia virgenda.

ducabimur aut quid bibemur aut quo operiemur. **E**t nolite in sublime tolli. **D**ecem autem gentes mundi querunt. **S**cit enim pater vester quia his omnibus indigetis. **Q**uerite ergo primum regnum dei et iusticiam. **D**eus eius et. **D**ecem. **L**omnia adhaerent vobis. **N**olite. **D**ergo solliciti esse in crastinum. **C**rastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi. **S**ufficit enim diei malicia sua. **E**stote ergo misericordes sicut et pater vester misericors est. **N**olite iudicare et non iudicabimini.

15.
Qualiter misericordiam nec iudicandum.

In quo enim iudicio iudicaveritis. iudicabimini. **N**olite condemnare et non condemnabimini. **D**ate et dabitur vobis. **M**ensuram bonam et conferam et coagitatam et superfluentem dabit in sinum vestrum. **E**adem. **D**quidem. **L**mensura qua mensi fueritis remetiet vobis. **D**icebat. **L**autem et illis similitudinem. **N**on quid potest cecus cecum ducere. **N**onne ambo in foveam cadunt. **N**on est discipulus super magistrum. **P**erfectus autem erit omnis si sit sicut magister eius. **Q**uid. **D**autem vides festucam in oculo fratris tui et trabem in oculo tuo non vides. **A**ut quomodo dicis fratri tuo. **F**ra-
Ter. **S**ine. **E**ijciam festucam de oculo tuo et ecce trabes est in oculo tuo. **I**pocrita eijce primum trabem de oculo tuo et tunc videbis eijcere festucam de oculo fratris tui. **N**olite. **D**sanctum dare canibus neque mittatis margaritas vestras ante porcos ne forte conculcent eas pedibus suis et canes conversi dirumpant vos. **P**etite et dabitur vobis. **Q**uerite et invenientis pulsate et aperiet vobis. **O**mnis enim qui petit accipit et qui querit inuenit et pulsanti aperietur. **A**ut quis est ex vobis

Non improbe arguendum.

Non portis et canibus sanctum dandum.

16.
Qualiter instanter et fiduciale orandum.

Monotesseron siue

homo quē si petierit fili⁹ suos panem. nū
quid lapidem porrigit ei. Aut si petierit
piscem nūquid serpentē porrigit ei? Aut
si petierit ouē nūquid scorpiōz porrigit illi
Si ergo vos cum sitis mali noscitis bo
na data dare filiis vestris. quanto magis
pater vester qui in celis est dabit spiritum
bonum petentibus se?

Omnia. **D.** ergo quecum
q; vultis/ vt faciant vobis
homines ita et vos facite il
lis. **Hec est enim lex et p̄phe**

Intrate p̄ angustā por
tam qz lata porta et spaciofa
via est que ducit ad perditō
nē et multi sunt qui intrāt p̄
eam. Quā angusta porta et
arta via que ducit ad vitam

et pauci sunt qui inueniūt eam **Attendite**
a falsis prophetis qui veniūt ad vos in ve
stimētis ouiu. intrinsecus autē sunt lupi
rapaces. **A** fructibz eorū

cognoscetis eos **Numquid**
colligit de spinis vvas aut
de tribulis ficus? **Non.** **L.**

est enī arbor bona que facit
fructus malos. Neq; arbor mala faciens
fructū bonū. **Unaqueq; enī arbor de fru**

ctu suo cognoscit. Neq; enī de spinis col
ligunt ficus neq; de rubo vindemiāt vva
Bonus homo de bono thesauro cordis

sui profert bonū. **Et malus homo de ma**
lo thesauro cordis sui profert malum **Et**
abundantia enim cordis os loq̄tur. **Sic**

D. omnis arbor bona fructus bonos fa
cit. mala autē arbor malos fructus facit.
Non potest arbor bona fructus malos fa

cere. neq; arbor mala fructus bonos face
re. **Omnis arbor que nō facit fructū bonū**
excidetur et in ignē mittet. **Igitur fructibz**

eorum cognoscetis eos. **Quid.** **L.** aut
vocat is me dñe dñe et nō fa
citis que dico. **Ho.** **D.** om
nis qui dicit mihi/ domine
dñe intrabit in regnū celo
rum sed qui facit voluntatē
patris mei/ qui in celis est.

ipse intrabit in regnū celozū **Multi dicēt**
mibi in illo die domine domine. **Nonne**
in nomie tuo prophetaui? et in nomie
tuo demonia eiecim? et in nomie tuo vir
tutes multas fecim? **Et tūc confitebor il**

lis quia nunq; noui vos. **Discedite a me**

omnes qui opamini iniquitatem. **Om̄is L.**
D. qui venit ad me et audit sermones me
os et facit eos ostendā vobis

cui sit similis. **Similis est**
homini edificati domū qui
L. fodit in altū et posuit fun
damentū supra petram **Et**

D. descendit pluuia et ve
nerūt flumina et flauerūt vē
ti et irruerūt in domū illam et non cecidit
fundata enī erat supra firmā. **L.** petram.

Et D. omnis. **L.** qui audit verba mea
hec et non facit ea. similis est viro stulto q
edificauit domū suam sup arenas sine **L.**

fundamento **D.** descendit pluuia et ve
nerūt flumina et flauerūt venti et irruerūt
in domū illam in quā. **L.** illisus est flui
us et cōtinuo cecidit et. **L.** facta. **D.** est rui
na domus illius magna. **Et D.** factum
est cum cōsummaser Jesus verba hec am
mirabāt turbe super doctrina eius. **Erat**

enim docens eos sicut potestātē habens
et nō sicut scribe eorū et pharisei. **D.**

De leproso sanato
D. viij. R. i. L. v.
Capitulum. cxxi.

Quam **D.** autē descēdisset iesus de
monte secute sunt eū turbe multe
Et L. factū est cum esset in vna ci
uitatum **Et ecce.** **D.** lepro
sus plenus lepra videns Je
sum veniens. **D.** adorabat
eum deprecans. **R.** et genu fle
xit et procidēs. **L.** in faciē ro
gabatur eum dicens. **Domine**

L. D. R. si vis potes me
mundare **Iesus.** **R.** autē mi
sertus eius extendens. **D.**

R. L. manum tetigit eum
dicens. **Volo.** mundare. et
cōfestim muudata est lepra
eius. **Et R.** cōminatus est
ei. statimq; eiecit illum et di
xit illi. **Et precepit. L. ei.** **Vide. L. R.**

D. nemini dixeris/ sed vade ostende te
principibus sacerdotū et offer pro emun
datōne tua mun? **D.** quod precepit moy
ses in testimoniū illis **Et R.** egressus ce
pit predicare et diffamare sermonē. **Perā**

bulabat. **L.** autē magis sermo de illo et cō

20
Qualr oper
ratio mirau
lozū non sal
uar sed stabi
lio in petra
xpo pmanen
tia.

Luce. xij. cō
tēditē intras
re per angus
tam portam
vide infra ca
pitū. cxxij.

18.
Falsū pro
phetarū not
cia saluet a
fructibus.

19.
Qualiter de
us sit colen
dus non ore
tantū s; ope
rū efficacā.

18.
Colligit ex
hoc loco et
alio plurib
q; euāgeliste
non sp̄sent
sunt ordines
rei ḡste. sed
vū sunt regu
la de focas
patōne et re
memorātōne
Videl autē
Mathe⁹ sept
us sequi ord
dinē rei ḡste

Unum ex quatuor

ueniebant turbe multe ut audiret illum et curarentur ab infirmitatibus suis. ita. R. ut iam non posset manifeste introire in civitatem sed foris in desertis locis esse. Ipse autem secedebat in desertum et orabat. R. conveniebant ad eum videntes.

De sermo centurionis. D. viij. L. vij.

Capitulum. xxxij.

Cum autem impleisset omnia verba sua ad aures plebis intravit in capharnaum. Centurio nomen eius cuiusdam seruus male habens erat mortuus qui erat illi preciosus. Et cum audisset de iesu missit ad eum seniores iudeorum rogans eum ut veniret sanare seruum eius. At illi cum venissent ad iesum rogabant eum sollicite dicentes ei Quia dignus est ut hec illi prestes. diligit enim gentem nostram et synagogam ipse edificavit nobis. Iesus autem ibat cum illis. Et cum iam non longe esset a domo misit ad eum centurio amicos. Accessit autem ad eum centurio rogans eum et dixit. Domine puer meus iacet in domo paraliticus et male torquetur. Et ait illi Iesus Ego veni et curabo eum. Et respondens centurio ait illi. Domine noli vexari. Non enim sum dignus ut sub tectum meum intres propter quod et in eis non sum dignus arbitratus ut venire ad te. sed dicit. Tuum dico. Et verbo et sanabit puer meum. Nam et ego sum homo sub prete constitutus habes sub me milites et dico huic vade et vadit. et alio venit venit. et sermo meo factus est et factus. Audies. D. autem iesus miratus est. Et conversus. I. sequentibus. D. I. se dixit. Amen. D. dico vobis non inveni tantam fidem in israel. Dico autem vobis quod multi ab oriente et occidente venient et recubent cum abraam et isaac et iacob in regno celorum. Filii autem regni eicientur in tenebras exteriores. Ibi erit fletus et stridor denticulorum. Et dicit Iesus centurioni. Vade et sicut credisti disti fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora. Et reversi qui missi fuerant domum inveniunt seruum qui languerat sanum.

De quietatione maris ad iussum christi. D. viij. R. iij. L. viij. Capitulum. xxxv.

R. Allo die cum sero factum esset ait discipulis suis Transeamus et dimittentes turbam assumemus eum ita ut erat in nave. Et ipse ascendit in naviculam. R. alie naues erant cum illo. Et ascendente eo in navicula secuti sunt eum discipuli eius. Et ait ad illos Transeamus trans stagnum et ascendet. Navigantibus autem illi obdormiit. Et ecce motus magnus factus est in mari. Et ascendit R. pcellaverunt magni. R. in stagnum. R. fluctus mittebat in nave ita ut R. ut navicula operiret fluctibus. Et R. pcellabant fluctibus periclitabantur. Ipe D. non dormiebat. R. erat in puppi super cervicali dormiens. Et accesserunt ad eum discipuli eius et suscitaverunt eum dicentes magister R. nonne ad te perimus quod perimus domine R. preceptor D. I. salva D. nos perimus. Tunc

De filio vidue suscitato. L. vij.

Capitulum. xxxij.

Et factum est deinceps Ibat Iesus in civitatem que vocatur naim. Et ibat cum illo discipuli eius et turba

copiosa. Cum autem appropinquarent porte civitatis. Ecce defunctus efferebatur filius unicus matris sue. Et hec vidua erat et turba civitatis multa cum illa. Quam cum vidisset dominus misericordia motus super eam dixit illi. Filius flere et accessit tetigit loculum. Et ait qui portabat steterunt. Et ait Adolescens tibi dico surge. Et resedit qui erat mortuus et cepit loqui et dedit illum matri sue. Accepit autem omnes timor et magnificabant deum dicentes. Quia propheta magnus surrexit in nobis et quod deus visitavit plebem suam. et exiit hic sermo in universam iudeam de eo et omnem circa regionem.

De duobus volentibus sequi christum. D. viij. L. vi.

Capitulum. xxxij.

Videns autem Iesus turbas multas circum se iussit discipulos ire trans fretum. Factum est autem ambulanti bus illis in via accedens unus scriba ait illi. Magister D. I. sequere te quocumque ieris. Et dixit ei iesus. Vulpes foveas habent et volucres celi nidus. filius autem hominis non habet ubi caput suum reclinet. Ait. I. autem ad alterum. Sequere me. Ille autem ait. Domine. I. permittite me prius ire et sepelire patrem meum. Ihs D. ait illi. Sequere me et dimittite. I. mortuos sepelire mortuos suos. Tu autem vade et annuncia regnum dei. Et ait. Sequere te domine sed prius permittite mihi renuciare his que domini sunt. Ait autem ad illum Ihs. Nemo mittens manum ad aratrum et respiciens retro aptus est regno dei.

De quietatione maris ad iussum christi. D. viij. R. iij. L. viij. Capitulum. xxxv.

R. Allo die cum sero factum esset ait discipulis suis Transeamus et dimittentes turbam assumemus eum ita ut erat in nave. Et ipse ascendit in naviculam. R. alie naues erant cum illo. Et ascendente eo in navicula secuti sunt eum discipuli eius. Et ait ad illos Transeamus trans stagnum et ascendet. Navigantibus autem illi obdormiit. Et ecce motus magnus factus est in mari. Et ascendit R. pcellaverunt magni. R. in stagnum. R. fluctus mittebat in nave ita ut R. ut navicula operiret fluctibus. Et R. pcellabant fluctibus periclitabantur. Ipe D. non dormiebat. R. erat in puppi super cervicali dormiens. Et accesserunt ad eum discipuli eius et suscitaverunt eum dicentes magister R. nonne ad te perimus quod perimus domine R. preceptor D. I. salva D. nos perimus. Tunc

Monotesseron siue

furgens impauit ventis et mari. R. com-
minatus est vento Incepauit. L. ventū et
tempestatē aquet dixit. R. mari L.ace ob-
murescer cessauit ventus et B. facta R. e. L.
tranquillitas magna. Dixit. L. autē eis.
Ubi est fides vestra? Quid. B. R. timis-
di estis modice. B. fidei nec. R. dū habe-
tis fidē: Porro. B. homines mirati sunt et
timuerūt. R. timore magno. Et dicebant
ad alterutrū. Quis putas est iste? Qualis.
B. est hic? qz L. ventis B. R. et mari im-
perat et obediunt ei.

De duobus demoniacis curatis. B.
vii. R. v. L. viii. **Capitulum xxxvi.**

Nauigauerunt. L. autē et. R. vene-
runt trans fretū maris in. B. regio-
nem. R. L. gerazenoꝝ que est cō-
tra galileā Et. B. tūc cū venisset et cū. L.
egressus ad terrā occurrit. B. ei duo ha-
bentes demonia de monumētis exētes/
seui nimis ita vt nemo trā-
sire posset p̄ viā illam. **Str**
ti. R. occurrit ei de monumē-
tis homo in spū immūdo q̄
habebat demoniū iam tpi-
bus multis et vestimēto non
induebat / neq; in domib;
manebat. Qui. R. domiciliū habebat in
monumētis. Et neq; catenis illuz quisq;
potuit ligare quin sepe catenis et cōpedib;
vincetus dirupisset catenas / et compedes
cōtinuiss; et nemo poterat eū domare Et
semp̄ die ac nocte in monumētis erat et in
mōtib; clamans et cōcidens se lapidib;
Videns autē iesum alōge cucurrit et ado-
rauit eū. Et. L. prociuit ante illū Et. B.
ecce ambo clamauerūt voce L. magna di-
centes B. Quid nobis et ti-
bi. Iesu R. B. fili dei al-
tissimi: Cur. B. vēsti huc
ante temp⁹ torq̄re nos? Adiuuro. R. te per
deū Obsecro. L. te ne me torq̄as Precipi-
ebat enī spiritui immūdo vt exiret ab ho-
mine. multis enī tempib; arripiebat illuz
et vinciebat catenis et cōpedibus custodi-
tus. Et ruptis vinculis agebat a demonio
isto in desertū. Dicebat. R. enī illi Iesus
Eri spūs immūde ab hoīe Interrogauit
L. R. autē illū iesus dicēs. Quod tibi no-
mē est? At ille dixit Legio. R. L. mihi no-
mē. R. est qz multi sumus. qz. L. demo-
nia multa intrauerūt in eum Et. R. depre-
cabatur eū multū ne se expelleret extra re-

gionem Et. R. rogabāt illum ne imparet
illis vt in abyssum irent Erat B. autem
nō longe ab eis grex porcorū multorū cir-
ca R. montē pascēs in agris in monte L.
Demonēs. B. autē rogabāt illum dicen-
tes. Si eijs nos hinc / mitte nos in gre-
gem porcorū vt in eos introeam⁹ vt L. p̄
mitteret eis in illos ingredi. et pmisit illis
Et cōcessit B. eis statim iesus Et ait B. il-
lis iesus Ite. At illi exētes abierunt. et R.
introierūt in porcos Et. B. ecce magno
impetu abiit totus grex p̄ preceptū. L. in
stagnū Et. R. precipit⁹ est in B. lo-
mare ad duo milia et suffo⁹ qdē et hic sta-
cati L. sunt in mari Et. B. gnū et mare.
mortui sunt in aquis. Quod. L. vt vide-
runt factū pastores B. q. R. pascebāt L.
eos fugerūt B. R. L. et venientes nūcia-
uerunt B. L. in ciuitate R. et in agros et
in villas. L. hec omnia B. et de his q̄ de-
monia habuerāt Et ecce tota ciuitas exiit
obuiam iesu Exierūt L. autē videre qd̄ fa-
ctum est et cōuenerunt ad iesum R. vidēt
illū qui a demonio verabatur a quo. L. de-
monia exierūt sedentē R. L. ad pedes L.
eius vestitū. R. et sane mētis et timuerunt.
Funciauerūt. L. autē illis et hi qui vide-
rant quō sanus fact⁹ esset a legiōe de por-
cis. R. Et viso. B. eo rogauerūt. L. B.
R. eum omnis multitudo regionis geraze-
noꝝ. vt B. trāsiret. R. a finibus eorum et
L. descenderet ab ipis quia magno timo-
re tenebatur. Ipse autē ascendēs in nauī
reuersus est Cumq; L. R. ascenderet nauī
uim cepit illuz depcari qui a demonio ve-
ratus fuerat vt esset cum illo Iesus autē
non admisit eum sed ait illi. Vade et redi
in domū tuam ad tuos et nūcia illis quan-
ta tibi domin⁹ fecerit et miseris. R. sic tui
Et. L. abiit p̄ vniuersam ciuitatem. Et
R. cepit. L. predicare in decapoli. R. quā-
ta sibi fecisset Iesus Et. R. omnes mirabā-
tur. Et cum ascēdisset Iesus in nauim et
rursum trans fretum cōuenit turba mult-
ta ad eum et erat circa mare factum L. est
autem cum redisset iesus trans fretum ex-
cepit illū turba. Erant enim omnes ex-
pectantes eum.

De paralitico sanato B. ix. R. ij. L. v
Capitulum xxxvii.

Sit. B. ascendēs in nauiculā trās-
fretauit et venit in ciuitatē suam et
interū. R. intrauit in capharnaum

Unum ex quatuor

post dies octo factū. **L.** est autē vna die / rīz ipse sedebat docens. **R.** auditū est qd / in domo esset et uenerūt multi itaqz non / caperēt neqz ad ianuā et loquebat eis ver / bum. **Et** erant pharisei sedentes et legi do / ctiores qui uenerāt ex omni castello galilee / et iudee et bethsaida. **Et** uir^o domini erat ad / sanandū eos. **Et** **D.** ecce offerebāt para / liticū iacentē in lecto qui **R.** a quatuor / portabat. **Et** **L.** querebāt eū in ferret po / nere ante eū et nō inueniētes qua parte eū / in ferret p: et turba Ascendit sup lectum / et **R.** nudauerūt tectū ubi erat et patefacien / tes submiserūt. **L.** **R.** eum in lecto in me / diū ante Iesum. **U**idens. **D.** **R.** autē Ie / sus fidem illorū dixit paralitico. Fili homo / **L.** **D.** cōfide remittūtur. **L.** **D.** **R.** tibi / peccata tua. **Et** **L.** ceperūt cogitare scribe / et pharisei dicētes intra se. **D.** **Q**uis. **L.** / est hic qd loqzr blasphemias. **D.** **R.** qd / pōt dimittere peccata nisi sol^o deus. **U**t / autē cognouit Iesus in spū. **R.** scō cogi / tatōes. **L.** **D.** eorū. **R.** ridens. **L.** dixit ad / illos. **U**t. **L.** **D.** **R.** quid cogitatis mala / **D.** in cordib^o uestris. **Q**uid est facilius / dicere paralitico. **R.** dimitūtur tibi peccata / tua. **U**t dicere surge tolle grabatū. **R.** tuū / et ambula. **U**t autē sciatis quoniā fili^o ho / minis habet p: et in terra dimitte di pec / cata. **A**it paralitico. **T**ibi. **L.** **R.** dico surge / tolle lectū tuū et uade in domū tuā. **Et** / **L.** cōfessim corā illis surgēs tulit lectum / suū in quo iacebat et abiit in domū suam. / **Et** stupor apprehēdit omnes et magnifica / bāt deū glorificauerūt. **D.** qd dedit pote / statē tales hoibus et. **L.** repleti sunt timo / re magno dicentes qd uidim^o mirabilia. et / **R.** nunqz sic uidimus.

De conuiuio in domo mathei **D.** **A**it. **R.** ij / **L.** **v.** **C**apitulum. xxxij.

F **E**cce **L.** autē ei conuiuū magnū / leui i domo sua. **D.** **E**t factū. **R.** / est discubente eo in domo sua ecce multi / publicani et peccatores ueniētes discube / bant cū Iesu et discipulis ei^o. **E**rat. **R.** enī / multi qui seqbant eum. **Et** **D.** uidentes / pharisei. **R.** et scribe qz māducaret cū pu / blicanis et peccatoribz murmurabant. **L.** / dicētes ad discipulos eius. **Q**uare. **R.** **D.** / cū publicanis et peccatoribz manducaret / bibit. **R.** magister uester. et. **L.** uos mādū / catis et bibitis. **Et** ridens iesus ait illis. / **H**on. **L.** egent. **R.** **D.** qui sani sunt me

dico sed qd male habēt. **E**tes. **D.** autē di / scite quid est. qz misericordiā uolo et nō sa / crificiū. **H**on. **D.** enī. **R.** ueni uocare iu / stos sed peccatores ad penitentiā. **L.** **E**t. **R.** / erāt discipuli iohānis et pharisei ieiunan / tes. **T**unc. **D.** accesserūt ad eū dicentes. / **Q**uare nos et pharisei ieiunā^o frequēter. **Et** / **L.** obsecratōem faciūt discipuli iohānis sū / mulz pharisei eorū. **T**ui autē edūt et bibūt / et nō. **D.** ieiunāt. **R.** **E**t. **D.** ait illis. **I**e / sus. **H**unqd pnt filiū sponsi et nuptiarum / **R.** qd iu cū illis est spōsus ieiunaret luge / re. **D.** **R.** **Q**uāto. **L.** **D.** **R.** tpe habent / secū sponsum nō pnt ieiunare. **V**eniet at / dies quādo auferet ab eis spōsus et tūc iei / unabūt in dieb^o illis. **D**icebat. **L.** autē et / similitudinē ad illos. **Q**uia nemo pmiss / surā a uestimēto nouo mittit in uestimētū / uetus. **H**emo. **R.** enī assumētū panni ru / dis assuit uestimēto ueteri. **A**liqd affert / supplementū nouū a ueteri. **T**ollit. **D.** enī / plenitudinē ei^o a uestimēto nouo. **L.** rūpit / et peior. **D.** et maior. **R.** scissura fit et. **L.** ue / teri nō uenit pmissura a nouo. neqz **D.** / mittit uinū nouū in utres ueteres. **A**lioz / quin rūpunt utres et uinū effundet et utres / pereūt. **S**z uinū nouū i utres nouos mit / tunt. et. **R.** mitti d:z mittēdū. **L.** est utra / qz cōseruētur. **D.** **E**t. **L.** nemo bibēs uet^o / statim uult nouū. dicit enī uet^o meli^o est

De suscitatioe filie

Archisynagogi de emozoussa **D.** **A**it. **R.** / **v.** **L.** **viii.** **C**apitulum. xxxij.

H **E**cce **D.** eo loquēte. **E**cce princeps / **v**n^o de archisynagogi. **R.** noie yai / rus cui. **L.** nomē yair^o. et ipe princeps sina / goge erat. **E**t cecidit ad pedes ihu rogans / eū. **U**idens. **R.** eū accessit. **D.** p: cecidit. **R.** ad / pedes ei^o et deprecabatur eū multū. **E**t adorabat / **D.** rogās. **L.** ut intrar^o domū suā qz unica / filia erat illi fere ānoz. xij. et hec moriebat / adorabat. **D.** eū dicēs. **D**ne filia mea mō / defuncta ē. i extremis. **R.** ē s: **D.** ueni. **R.** / ipone manū tuā sup eā ut. **R.** salua sit et ui / uat. **E**t. **D.** surgēs ihu seqbatur eū et discipli / ei^o. et. **R.** turba multa. **E**t. **P**etigūt. **L.** dum iret a / turbis p: mebat. **E**t. **D.** ecce mulier qd flu / xum sanguinis patiebatur duodecim an / nis que. **R.** fuerat multū p: pessa cū medic^o / pluribz. et rogauerat. **L.** oēm subam suā. / omnia. **R.** sua. nec quicqz p: fecerat. nec. **L.**

Unum ex quatuor

Tunc dicit discipulis suis. Messis quæ
multa operari autem pauci. Rogate ergo do
minum messis ut mittat operarios in mes
sem suam.

De missione XII

apostolorum. H. r. et. xi. R. vi. L. iiij.

Capitulum. xliij.

Convocatis. L. autem Jesus duode
cim apostolis cepit. R. eos binos mit
tere. dedit. L. illis virtutem præter om
nia demonia ut. D. eijceret et curaret om
nem languorem omnem infirmitatem. Duode
cim autem apostolorum hec sunt nomina. Pri
mus Symon qui dicitur Petrus et Andreas
frater eius. Philippus et Bartholomeus. Jaco
bus zebedei. et Johannes frater eius. Tho
mas. Mattheus publicanus. Jacobus alphaei
et Thadæus. Symon cananæ et Judas sca
riothis qui tradidit eum. Hos duodecim mi
sit Jesus predicare regnum dei et sanare infir
mos. precipiens eis et dicens. In via gentium
ne abieritis et in civitates samaritanorum
ne intraueritis sed potius ite ad oues quæ
perierunt domus israel. Eritis autem predi
cantes quæ appropinquant regnum celorum in
firmos curate mortuos suscite. leprosos
mundate demones eijcite gratis accepistis
gratis date. Nolite possidere aurum neque ar
gentum. Et præcepit. R. eis ne quod tollerent in
via nisi virgam tantum. **E**t
L. ait ad illos. Nihil tu
leritis in via neque virgas
neque peram neque panem neque
pecuniam neque in zona es
neque duas tunicas ha
beatis neque. D. calciame
ta sed R. calcietos sanda
liis. Dignus. D. est enim
operari cibo suo. In quâ
cunq; autem civitate aut ca
stellum aut domum. L. in
traueritis. Interrogate. D.
quis in ea dignus sit et ibi
manetez inde. L. ne exeat. Intrares. D.
autem domum. salutate eam dicentes. Pax huic
domui. Et si quidem fuerit domus illa digna
veniet super eam pax vestra. Si autem non fu
erit digna. pax vestra ad vos reuertetur. Et
quicumq; non receperit vos neque audierit
sermonez vestros. et exeuntes foras de do
mo vel civitate excutite pulverem de pedibus
vestris in testimonium. L. super illos. Amen

D. dico vobis. Tolerabilis erit terre
Sodomorum et gomorreorum in die iudicii
quæ illi civitati. ecce ego mitto vos sicut oves
in medio luporum. Estote prudentes sicut ser
pentes et simplices sicut colubæ. Cavete autem
ab hominibus. tradent enim vos in concilia et
in synagogis vestris flagellabunt vos. et ad pres
biteros et reges ducemini propter me in testi
monium illis et gentibus. Cum autem tradent vos.
nolite cogitare quomodo aut quid loquamini
Dabitur enim vobis in illa hora quod loquamini
ni. Non enim vos estis qui loquamini sed spiritus
patris vestri qui loquitur in vobis. Tradet autem
frater fratrem in mortem et pater filium. Et in
surgent filii in gentes et morte eos afficiet
Et eritis odio omnibus hominibus propter no
men meum. Qui autem perseveraverit usque in fi
nem hic salvus erit. Cum autem persecuerent vos
in civitate ista. fugite in aliam. Amen dico vo
bis Non consummabitis civitates israel do
nec veniat filius hominis. Non est discipulus
super magistrum nec servus super dominum suum. suffi
cit discipulo ut si sicut magister suus. et frater
sicut dominus. Si præfamilias beelzebub
vocaverunt quanto magis domesticos eius.
Ne ergo timeatis eos. Nihil enim est oper
tium quod non revelabitur. et occultum quod non sciat.
Quod dico vobis in tenebris dicite in luce
et quod in aure auditis predicare super tecta. Et
nolite timere eos qui occidunt corpus. animam
autem non possunt occidere sed potius timere qui
propter corpus et animam perdere in gehennam. Nonne
duo passeris asserventur per unum ex illis non
cadit super terram sine patre vestro. Vestri autem
et capilli capitis omnes numerati sunt. Nolite
ergo timere. multi passeribus meliores estis
vos. Omnis ergo qui confitetur me coram ho
minibus confitebor et ego eum coram patre meo qui
est in celis. Nolite arbitrari quia veneri mit
tere pacem in terram. Non veni pacem mittere sed
gladium. Veni enim hominem separe adversus
patrem suum et filiam adversus matrem suam et nurum
adversus socrum suam et inimici hominis dome
stici eius. Qui amat patrem suum aut matrem plus
quam me non est me dignus. Et qui amat filium aut
filiam super me non est me dignus. Et qui non acci
pit crucem suam et sequitur me non est me dignus.
Qui invenit animam suam. perdet illam. Et qui
perdidit animam suam propter me inveniet illam.
Qui recipit vos me recipit. et qui me reci
pit. recipit eum qui me misit. Qui recipit
propheta in nomine prophete. mercedem prophete reci
piet. Et qui accipit iustum nomine iusti mercedem

Monotesseron sine

iusti accipiet. Et quicumque dederit potum
vni ex istis minimis calicem aquae frigidae tan-
tum in nomine discipuli. Amen dico vobis
non perdet mercedem suam. Et. **P.** factum est cum
summasset iesus verba haec precipiens duo
decim discipulis suis egressi. **L.** circumibat
per castella euangelizantes. et curantes vbi-
que predicabant. **R.** ut penitentiam agerent. et des-
monia multa eiecibant et ungebant oleo mul-
tos egros et sanabatur. **Trasijt. P.** autem
Iesus inde ire doceret et predicaret in ciuita-
tibus eorum.

De interrogatōne

Johannis. Tu es qui venturus es. **Dat.**
Ca. Lu. xij. Capitulū. clxij.

A. Anunciauerunt. **L.** autem Johanni
discipuli eius de omnibus his Johan-
nes. **P.** vero cum audisset in vinculis opa
ipsi mittens duos de discipulis suis ad Iesum.
L. dicit. Tu es qui venturus es. An alium expe-
ctamus? In ipsa autem hora curauit multos
a languoribus suis et plagis et spiritibus malis.
et cecis multis donauit visum. **Et. P.** rñ-
dens Iesus ait illis. Eritis renunciate Jo-
hanni qui vidistis et audistis. cecum videt. clau-
di ambulat. leprosi mundantur. surdi audi-
unt. mortui resurgunt. pauperes euangeliza-
tur. Et beatus qui non fuerit scandalus in
me. Illis autem abeuntibus cepit Iesus dice-
re ad turbas de Johanne. Quid existis in de-
sertum videre? arundinem vento agitata? Et
quid existis videre? hominem mollibus vestitum?
Ecce qui mollibus vestiuntur et qui. **L.** in peccato
sauescunt in deliciis in domibus regum
sunt. **Sz. P.** quid existis videre? prophetam
Etiam dico vobis et plusquam prophetam. Hic est
enim de quo scriptum est. Ecce ego mitto an-
gelum meum ante faciem tuam qui praeparabit viam
tuam ante te. Amen dico vobis. Non surre-
xit inter natos mulierum maior Johanne bap-
tista. Qui autem minor est in regno dei
maior est illo. A diebus autem Iohannis bap-
tistae usque nunc regnum celorum vim patitur et
violenti rapiunt illud. Quis enim propheta lex usque
ad Iohannem baptistam prophetauerunt. Et si vultis
recipere ipse est helyas qui venturus est. Qui huius
aures audienti audiat et. **L.** omnes populi audi-
ens et publicani iustificauerunt deum bap-
tistae baptismo Iohannis. Pharisei autem et legispi-
ti consilium dei spreuerunt in semetipsis non ba-
ptisati ab eo. Ait autem dominus. Cui ergo similes
dicam homines generationis huius? et cui similes

sunt? similes sunt pueris sedentibus in foris lo-
quentibus adinuicem et dicentibus. Latuimus
vobis similes? non saltastis. lametauimus
non plorastis. Venit enim Iohannes baptista
neque manducans panem neque bibens vinum et
dicitis demonem habere. Venit filius hominis
manducans et bibens et dicitis. Ecce homo vorax.
P. et potator vini/publicanorum et pec-
catorum amicus. et iustificata. **L.** est sapien-
tia ab omnibus filiis suis.

De phariseo qui

rogauit ipsum manducare cum eo et de Ba-
ria magdalena. **L. xij. Cap. clx.**

R. Rogauit autem illum quidam de phari-
seis ut manducaret cum illo. Et igres-
sus domum pharisei discubuit. Et
ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix
ut agnouit que accubuit in domo pharisei
attulit alabastrum unguenti et stans retro se-
cus pedes eius lacrimis cepit rigare pedes
eius. et capillis capitis sui tergebat et oscu-
labat pedes eius. et ungento ungebat. Vi-
dens autem phariseus qui vocauerunt eum. ait
intra se dicens. Dic si es propheta sciret utique
que et quis es? mulier que tangit eum? pecca-
trix est. Et respondens Iesus dixit ad illum. Sy-
mon habeo tibi aliquid dicere. At ille ait. Ma-
gister. Dic. Duo debitores erant cuiusdam fene-
ratori. unum debebat denarios quingentos et
alius quinquaginta. Non habentibus illi rem-
deret donauit utrisque. Quis ergo eum plus
diligit? Respondens symon dixit. Estimo quod
is cui plus donauit. At ille dixit ei. Recte iu-
dicasti. Et conuersus ad mulierem dixit. Sy-
mon. Vides hanc mulierem? Intraui in do-
mum tuam aquam pedibus meis non dedisti. Dec-
auit lacrimis rigauit pedes meos et capil-
lis suis terxit. Osculum mihi non dedisti. Dec-
auit ex quo intraui non cessat osculari pedes me-
os. Oleo caput meum non unxisti. hec autem un-
gento unxit pedes meos. propter quod dico tibi
Remittuntur ei peccata multa quoniam dilexit multum.
Cui autem minus dimittit minus diligit. Dixit
autem illi. Remittuntur tibi peccata tua. Et cepe-
runt qui simul accubebant dicere intra se. Quis
est hic qui et peccata dimittit? Dixit autem ad mu-
lierem fides tua te saluam fecit. Vade in pace

De occisione Iohannis. Dat. xij. R. vi.
Um. L. autem dies. Ca. clxvi.
C. opozurum accidisset herodes nata-
lis sui cenam fecit principibus et tribu-
nis et primis galilee. Quis intransisset filia

Unum ex quatuor

ipſi herodiadis & ſaltaret in medio. **D.** et placuiſſet. **R.** herodi ſimilq; recubentib; **R.** ait puelle: Petec a me qd vis & dabo tibi. **E.** iuravit illi qz quicqd petieris dabo tibi licz dimidiu regni mei. **Q.**ue cu erit dicit mri ſue. **Q.**uid petat. **E.**t illa dicit **C.**aput iohis baptiſte. **C.**uq; introiſſet ſtatim cu feſtinatōe ad regē petiuit pmonita. **D.**a matre ſua. **C.**olo. **R.**ptinus in qd. **D.**da mibi hic in diſco caput iohis baptiſte. **E.**t triſtat' ē rex. & ppter iuſurādū & ppter ſil' diſcubentes noluit eam triſtare ſ; miſſo ſpiculatore pcepit afferri caput iohis i diſco. & dedit illd puellez puella dedit matri ſue. quo audito diſcipuli ei' venēti & tuſerit corp' ei' & poſuerūt illd ac. **D.** ſepelierūt i monumēto. **R.** **E.**t. **D.** veniētes nūciauerunt Jeſu. quod cū auდიſſet ieſus ſeceſſit in nauiculā in locum deſertū ſeorſum.

De probatica piſcina. Joh. v.

Capitulum. lxxij.

P.ost hoc erat dies feſtus iudeorū & aſcēdit ieſus hieroſolimam. **E.**t autē hieroſimis probatica piſcina q̄ cognoſcitur hebraice berſaïda q̄nq; portis. **I.**n his iacebat multitudo magna languentiū cecorū claudoz aridoz expeſſantiū aque mortū. **A.**ngel' autē dñi em' p'ps deſcendebat in piſcinā & mouebat aq̄. **E.**t qui prior deſcendiſſet in piſcinā poſt aque motionē. ſan' fiebat a quacūq; detinebat infirmitate. **E.**rat autē ibi qdaz hō p'xvii. ānos hñs in infirmitate ſua. **D.**ūc cū uidiſſet ieſus iacentē & cognouiſſet. qz multū iam tps h'et. dixit ei. **U.**is ſan' fieri. **R.**ndit ei languid'. **D.**ñe. **H.**oiez nō habeo yr cū turbata fuerit aqua mittat me in piſcinā. **D.**ū uenio enī al' an' me deſcēdit. **D.**icit ei Jeſus. **S.**urge tolle grabatū tuum & ambula. **E.**t ſtatim ſan' factus eſt hō & ſuſtulit grabatū ſuū & ambulabat. **E.**rat autē ſabbatū in illa die. **D.**icebāt ergo iudei illi q̄ ſanus fuerat. **S.**abbatū eſt. **N.**ō licz tibi tollere grabatū tuū. **R.**ndit eis. **Q.**ui me ſanū fecit ille mibi dixit. **T.**olle grabatū tuū & ambula. **I.**nrogauerūt autē eū. **Q.**uis eſt ille homo q̄ dicit tolle grabatū tuū & ambula. **J.**o autē qui ſan' fuerat affect' neſciebat q̄s eſſet. **J.**eſus autē declinauit a turba conſtituta in loco. **P.**oſtea inuenit eū. **J.**eſus in tēploz dixit ei. **E.**cce iā ſan' fact' eſ iā noli peccare ne deteri' tibi aliqd' p'rigat

A.bijt ille homo & nūciauit iudeis qz. **J.**eſus eēt q̄ fecit eū ſanū. p'perea pſe q̄bant iudei ieſum qz hoc faciebat in ſabbato. **J.**eſus autē rñdit eis. **P.**ater meus yſq; mō opatur & ego opor. **P.**ropterea ergo magis q̄rebant eum iudei inefficere. qz nō ſolū ſoluebat ſabbatū. ſ; & patrē ſuū dicebat deū. eūq; lem ſe faciēs deo. **R.**ñ itaq; ieſus & dixit eis. **A.**mē amen dico uobis. **N.**on p' fil' a ſe quicq; facere niſi qd uiderit patrē faciētes. **Q.**uecūq; enī ille fecerit hec & fil' ſiſt' facit. **P.**ater enī diligit filiū & oīa demōſtrat ei q̄ ipſe facit & ma

I.oia his demōſtrabit ei ope ra ut uos miremini. **S.**ic enīz pater ſuſcitat mortuos & uiuificat ſic fil' quos uult uiuificat. **N.**ec enī pat' iudicat quēq; ſ; iudiciū omne dedit filio ut oēs honorificēt filiū ſicut honorificāt patrē. qui nō honorificat filiū. nō honorificat patrē q̄ miſit illū. **A.**men amē dico uobis qz q̄ uerbu meū audit & credit ei q̄ miſit. me h'z vitā etnā & in iudiciū non uenit ſ; trāſit a morte in uitā. **A.**mē amen dico uobis qz uenit hora & nūc eſt qñ mortui audierūt uocē filij dei & q̄ audierint uiuēt. ſ; cur enī pat' h'z vitā in ſemet ipſo ſic dedit & filio vitā h'et in ſemet ipſo. **E.**t p'ratem dedit ei iudiciū facere qz fil' hoīs ē. **N.**olite mirari hoc qz ueniet hora in q̄ oēs q̄ in monumētis ſunt audient uocē ei'. **E.**t p'cedēt q̄ bona fecerūt in reſurrectōez uite. q̄ uero mala egerūt in reſurrectōez iudicij. **N.**ō poſſum ego ipſe a me ipſo facere q̄cūq;. ſ; ſicut audio iudico & iudiciū meū iuſtū eſt. qz nō q̄ro uoluntatē meā ſ; ei' q̄ miſit me. **S.**i ego teſtioniuꝝ phibeo de me. teſtioniuꝝ meū nō eſt uerū. **A.**li' eſt q̄ teſtioniuꝝ phibet de me. & ſcio qz uerū ē teſtioniuꝝ ei' qd phibet de me. **U.**os miſiſtis ad iohānē & teſtioniuꝝ phibuit ueritati. **E.**go at' ſi ab hoīe teſtioniuꝝ accipio ſ; hoc dico ut uos ſalui ſitis. **I.**lle erat lucerna ardēs & lucēs. **U.**os at' uoluſtis ad hōrā exultare i luce ei'. **E.**go at' hēo teſtioniuꝝ

H.ic primo cepit dominus iudeis manifeſtare uirtutē ſuam. qz patres videlicet habet deum.

M.aſſeſte loquitur hic dñs de patre & filio. unde iudeos indignatio & odium generat contra ipſū. **E.**t hie ſ; uerbu xpi p' fundit error. **A.**rrii qui di xit xpm nō eſſe filiu natu rales patris. neq; patri cō ſubſtātialem neq; coeternū. ſed minores parte di cētis. **E.**t qñ nō fuit filius quaſi qui ceſ perit ex tpe.

Monotesseron siue

maius iohāne. Opa enī q̄ dedit mibi pater
terry pficiā ea. ipsa opa que ego facio testi
moniu3 phibēt de me qz pat me misit. Et
qui misit me pater ipse testionu3 phibz de
me. Neqz vocē ei⁹ vnq̄ audistis/neqz spēs
ei⁹ vidistis. z verbum ei⁹ nō habetis in vo
bis manēs qz quē misit ille huicvos n̄ cre
ditis. Scrutamī scripturas qz vos putatis
in ip̄s vitā eternā habere. z ille sunt que re
stimoniu3 phiberet de me. z nō vultis ve
nire ad me. vt vitā hēat. Claritatē ab ho
minibz nō accipio s̄ cognoui vos qz dile
ctōem dei nō habetis in vob. Ego veni in
noīe patris mei z nō accepistis me. Si ali
us venerit in noīe suo illū accipiet. Quō
potestis vos credere q̄ gloriā ab inuicē ac
cipitis. z gloriā que a solo deo est nō que
ritis. Nolite putare qz ego accusatur⁹ sum
vos apō patrē. Est q̄ accusat vos moyses
in quo spatis. Si ei crederetis moysi cre
deretis forsitan z mibi. de me enī ille scri
psit. Si enī illius litteris nō creditis. quō
verbis meis creditis?

**De Herode dicēte Johāne surrexisse z
miracula facere. Mat. xiiij. R. viij. L. ix.**

Udiuit. L. at herodes tetrarcha.
fama. D. de iesuz oia L. q̄ fiebat
ab eo. manifestū R. enī factū est nomē ei⁹
z heitabat L. eo qz dicebat q̄busdā qz io
hānes surrexit a mortuis. A q̄busdā vero
qz helyas apparuit. Ab alijs at qz pheta
vn⁹ de antiq̄s surrexerit. z. D. ait hero
des Johāne ego decollavi. q̄s est iste de
quo ego talia audio. Et q̄rebat videre eū
et D. ait pueris suis. Dic est ioh. bap. ipse
surrexit a mortuis z virtutes opant in eo
quē. R. ego decollavi ioh. hic a mortuis
surrexit.

De reditu aplozū ad xpm. R. vi. L. ix.

L. reuerti apli cōueniētes. R.
ad Iesum renūciauerūt ei oia q̄
egerāt docuerāt. Et ait illis Venite seoz
sum in desertū locū z req̄sцитe pusillū. Et
assumptis L. illis secessit seoz sum in locū
desertū q̄ est bethsaida Erāt R. enī qui ves
niebant z redibant multū nec spaciū mā
ducandi habebant.

De q̄nqz panibz z duobz piscibz. Mat. xiiij.

R. vi. L. ix. J. vi. Ca. l.
Ascendētes. R. in navi abierūt
trās mare J. galilee qd̄ est tyberia

dis in desertū. R. locū. qd̄ D. cum. L. au
dissent turbe secute sunt eū Et R. viderūt
eos abeuntes z cognouerūt multi z pede
stres de oibus ciuitatibz cōcurrerūt illuc
z p̄uenerūt eos. Et exiēs vidit turbā mul
tā Iesus z miseri⁹ est sup eos qz erāt sicut
oues nō hñtes pastore z excepit L. illos
loq̄bat illis de regno dei. Et R. cepit illos
docere multa z curauit D. lāguidos eoz.
Sequebat L. autē illū ml
tudo magna qz videbat s̄
gna q̄ faciebat sup his q̄ in
firmabant. Abijt at in mon
tem iesus z ibi sedebat cū di
scipulis suis Erāt at primū
pascha dies festus iudeoz.

Vespē D. aut factō accesserūt ad eum dī
scipuli ei⁹ dicentes. Desertus est locus et
hora iā preterijt dimitte turbas vt eūtes
in castella. L. villas qz q̄ circa sunt diuer
tant vt inueniāt escas vt emant. R. cibus
quos māducēt qz in loco L. deserto sum⁹
Iesus D. aut dixit eis. Non hñt necesse
ire date illis vos māducate. L. L. suble
uasset ergo oculos iesus z vidisset qz mul
tudo maxima venisset ad eū dixit ad phi
lippū. Cū enim⁹ panes vt māducet hi
hoc autē dicebat tentās eū Iosephi scie
bat qd̄ esset factur⁹ R. enī philipp⁹ Duce
torū denarioz panes nō sufficiūt vt vnus
quisqz modicū qd̄ accipiat Et R. dixit eis
Quot panes hētis. Sic z videre. Dixit ei
vn⁹ qz duodeci. Andreas frag symonis pe
tri. Est puer vn⁹ hic hñs q̄nqz panes oz
deaceos z duos pisces. S. z bec qd̄ sunt
inter tātos. nisi. L. forte nos eam⁹ z amat
m⁹ in oēm hanc turbā escas. Dicit J. ergo
iesus. facite hoies discūbere p̄ quinia. L.
quingētos. Erāt autē fenū multū in loco.
Discūberūt ergo viri q̄si numero q̄nqz
milia in ptes. R. p centenos. z q̄nquage
nos. Accepit J. ergo iesus panes z intus
ens. R. in celū benedixit z fregit. Et cum
gratias J. egisset dedit R. discipulis suis
vt ponerēt an. e eos. Discipuli. D. autē z
dederunt turbis. Similr autē z de pisci
b⁹ distribuit discūbentibz q̄ntū volebant
Ut autē impleti sunt L. oēs z saturati di
xit discipulis suis. Colligite que supauer
runt fragmenta ne pereāt. Collegerūt er
go z impleuerūt duodecim. R. copinos
fragmentoz ex quinqz panib⁹ oz deaceis z
duobz piscibus que sup fuerāt bis qui

Unum ex quatuor

manducauerat. Manduca-
cium. **D.** autē fuit nūerus
quinq; milia virozū exceptis
mulierib; & puulis. **Et R.** sta-
tū coegit discipulos suos ascē-
dere in nauim vt pcederent
eum trans fretū a bethsaida
dū ipse dimitteret populum.
Illi ergo hoies cū vidissent
q; fecerat signum dicebant.
Quia hic ē vere ppheta q; vē-
turus est in mūdū. **Iesus au-**
tem cū cognouisset q; vēturi
essent rapent eū & facerēt eū
regē. fugit in montē itez ip-
se solus orare. **Vespe autē fa-**
cto solus erat ibi.

De ambulatione xpi supra
mare. D. xij. R. vi. J. vi.
Capitulum. li.

V. **I.** autē sero factū
est descēderūt disci-
puli ei; ad mare cū ascendissent nauim. **Ve-**
niūt trans mare in capharnaū & tenebre
iā facte erāt nō venerat ad eos iesus. **Pa-**
re autē vento magno flāte exurgebat. **Na-**
uicula **D.** autē in medio mari iactabatur
stib; **Erat autē vent; p;trarius eis. & vidit**
eos laborātes in remigādo. **Aut. L.** ergo
remigassent stadia q; viginti q; aut tri-
ginta circa. **R.** quartā vigiliā noctis venit
ad eos ambulās supra mare & volebat p-
terire eos. **Illi v; viderūt eū ambulāte**
supra mare putauerūt fantasma esse & ex-
clamauerūt p;re timore. **D. Dēs. R.** eniz
viderūt eum & turbati sunt. **Stati. D.**
q; iesus locut; est eis dicēs. **Habete fidu-**
ciā. **Cōfideite. R.** ego sum. **Nolite timere.**
Rōndens. D. autē petr; dixit. **Dñe si tu es**
iube me venire ad te sup aquas. **Et ipse dis-**
pit. **Veni. Et descēdēs petr; de nauicula**
ambulabat sup aquas vt veniret ad iesuz.
Vidēs autē ventū validū timuit. Et cū ce-
pisset mergi clamauit dicēs. **Dñe saluum**
me fac. **Et cōtinuo iesus extendēs manū**
apprehēdit eū & ait illi. **Hodie fidei q;re du-**
bitasti. **Voluerūt. J.** ergo eū recipere in nau-
im. **Et D.** cū ascēdisset in nauiculā cessa-
uit vētus. **R.** multo magis intra se stupe-
bāt. **Nō enī intellexerāt de panib;.** **Erat ei**
cor eoz excecātū. **Qui D.** autē in nauicu-
la erāt. **venerūt & adorauerūt eū dicētes. Ve-**
re fili; dei es. **Et J.** statū nauis fuit ad terrā

Sicut augu-
stus nota-
tū nō fieri per
eūdes euang-
gelistā men-
tio 8 scda re-
sectōe septē
panū videre
tur eē inter
euangelistas
contradictō
quasi narra-
rent p;trarie
vnā & eandē
refectionem
& hoc videli-
cet p; concordā-
tia talis vt
dicatur plu-
ries facta q;
nō nisi sp; vi-
dēt esse nar-
rata.

ad quā ibāt. **Et D.** cū trāsserassent vene-
rūt in terrā genezareth. **R.** applicuerunt.
Lūq; egressi fuissent de nauim. p;tinuo co-
gnouerūt eū & pcurrentes p; vniuersam re-
gionē illā ceperūt in grabatis eos q; male
habebāt trāsserre vbi eū audiebāt esse. **Et**
quocunq; introibat in vicos vel in villas
aut ciuitates in plateis ponebāt ifirmos
& depcebant eū vt vel fimbriā vestimēti ei;
tangerēt. **Et q; q; tangebāt eū salui fiebāt**

De p;dicatōe eucharistie. J. vi. Ca. li.

A **l**tera autē die turba q; stabat trās
mare vidit q; nauicula alia nō erat
ibi nisi vna. **Et q; nō introiit; J.**
esus cū discipulis suis in nauim s; soli disci-
puli ei; abijissent. **Alie vero supuenerūt na-**
ues a tiberiade iuxta locū vbi māducaue-
rant panē grās agētes deo. **Lū ergo vidis-**
sent turbe q; iesus nō erat ibi neq; discipu-
li eius ascēderūt nauiculas & venerūt ca-
p; barnaū querētes iesuz. **Et**

cū inuenissent eū trās mare. **Augu.** videt
dixerūt ei. **Rabbi qñ huc ve-**
nisti. **Rñt iesus & dixit. Amē**
amē dico vobis q;rit; me nō
q; vidistis signa sed q; man-
ducastis ex panib; & satura-
ti estis. **Opamini nō cibū q; perit sed qui**
pman; in vitā eternā quē fili; hois vobis
dabit. **hūc ei p; signauit de. Dixerūt ergo**
ad eū. **Quid faciem; vt opemur opa dei;**
Rñt iesus & dixit eis. Hoc est op; dei vt cre-
datis in eū quē misit ille. **Dixerūt ei. Qd er-**
go tu facis signū vt videam; & credam; ti-
bi; **Quid opas; P;res nostri māducaue-**
rūt māna in deserto sicut scriptū ē. **Panē de**
celo dedit eis māducare. **Dixit ergo eis. Je-**
sus. **Amē amē dico vobis. Nō moises des-**
dit vob; panē de celo. s; p; me; dat vob; pa-
nē de celo vt p;. **Panis ei dei est q; descēdit**
de celo & dat vitā mūdo. **Dixerūt ergo ei. Do-**
mine sp; da nobis hūc panē. **Dixit autē eis**
iesus. **Ego sum panis vite. q; venit ad me**
nō esuriet. & qui credit in me nō sitiet vn-
q;. **S; dixi vobis q; r; vidistis me & nō cre-**
didistis. **Dñe qd; dat mihi p; ad me veni-**
et. & eū qui venit ad me nō eijciā foras. q; r;
descēdi de celo. nō vt faciā voluntatē meā
sed voluntatē ei; q; misit me. **Hec est ar volū-**
tas ei; q; misit me p;ris. vt omne qd; dedit
mihi nō pdam ex eo sed resuscitē illō in o-
uissimo die. **Hec est enī volūtas p;ris mei**
q; misit me vt ois q; videt filiū & credit in eū

Monotesseron siue

habeat vitam eternam et ego resuscitabo eum in nouissimo die. Murmurabat ergo iudei de illo quod dixisset Ego sum panis qui de celo descendit. Et dicebat. Nonne hic est iesus filius ioseph cuius nos nouimus patrem matrem? Quod ergo dicit hic quod de celo descendit? respondit ergo iesus et dixit eis. Nolite murmurare inuicem. Nemo potest venire ad me nisi pater meus qui misit me traxerit illum. Et ego resuscitabo eum in nouissimo die. Est scriptum in prophetis. Et erunt homines docibiles dei. Quis qui audiuit a patre et didicit uenit ad me. Nonne pater uidit quisquam nisi is qui est a deo huiusmodi dicit pater. Amen amen dico uobis qui credit in me. habet vitam eternam. Ego sum panis uite. Patres uestri manducauerunt manam in deserto et mortui sunt. Hic est panis de celo descendens si quis ex ipso manducauerit non morietur. Ego sum panis uite qui de celo descendit. si quis manducauerit ex hoc pane uiuet in eternum. Et panis quem ego dabo. caro mea est pro mundi uita. Litigabant ergo iudei ad inuicem dicentes. Quod potest hic nobis dare carnem suam ad manducandum? Dixit ergo eis iesus. Amen amen dico uobis. Nisi manducaueritis carnem filii hominis et biberitis eius sanguinem non habebitis uitam in uobis. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem habet uitam eternam. Et ego resuscitabo eum in nouissimo die. Caro enim mea est uere cibus et sanguis meus uere est potus. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem in me manet et ego in illo. Sicut misit me uis pater et ego uiuo propter patrem. Et qui manducat me et ipse uiuet propter me. Hic est panis qui de celo descendit. Non sic manducauerunt patres uestri manam et mortui sunt. Qui manducat hunc panem uiuet in eternum. Hec dixit in synagoga docens in capharnaum. Multi ergo ex discipulis audientes dixerunt. Durum est hic sermo qui potest eum audire? Sciens autem iesus apud semetipsum quod murmuraret de hoc discipuli eius dixit eis. Hoc uos scandalizat? Si ergo uideritis filium hominis ascendere ubi erat prius. Spiritus est qui uiuificat. caro non potest deus esse. Verba que ego locutus sum uobis. spiritus et uita sunt. Sed sunt quedam ex uobis qui non credunt. Sciebat enim ab initio iesus qui erant credentes et quos traditurus esset eum dicebat propterea dixi uobis quod nemo potest venire ad me nisi ei datum fuerit a patre meo. Et multi discipulorum eius abierunt retro et iam non cum illo ambulabant. Dixit ergo iesus ad duodecim filios

quod et uos uultis abire? Runt ergo ei symon petrus. Domine ad quem ibimus? Verba uite eterne habes nos credimus et cognouimus quod tu es christus filius dei. Runt eis iesus. Nonne ego uos duodecim elegi et uos uobis diaboli? Dicebat autem de iuda symonis scariothis. hic enim erat traditurus eum esset enim ex duodecim. De missione septuaginta duorum discipulorum. L. x. Capitulum. lxxij.

Post hoc autem designauit dominus alios. Lxxij. et misit illos binos ante faciem suam in omnem ciuitatem et locum quo erat ipse uenturus. Et dicebat illis. Messis quidem multa. operari autem pauci. Rogate ergo dominus messis ut mittat operarios in messem suam. Itaque ego mitto uos sicut agnos inter lupos. Nolite portare sacculum neque peram neque calceamenta neque uiam salutaueritis. In quamcumque domum intraueritis. primum dicitis pax huic domui. Et si ibi fuerit filius pacis requiescat super illam pacem uestram. Sin autem ad uos reuertetur. In eadem autem domo manete edentes et bibentes qui apud illos sunt. Dignus est enim operarius mercede sua. Nolite transire de domo in domum. Et in quamcumque ciuitate intraueritis et susceperit uos manducate que apponunt uobis et curate infirmos qui in illa sunt et dicitis illis. Appropinquit in uos regnum dei. In quamcumque autem ciuitate intraueritis et non receperint uos exiite de plateis eius et dicitis. Etiam puluere qui adhesit pedibus nostris de ciuitate uestra extergimus in uos. Et non hoc facite quod appropinquit regnum dei. Dico uobis quod zodomis in die illa remissus erit quasi illi ciuitati. De maledictionibus ciuitatum in quibus predicauerat christus. D. xi. L. x. R. iij. Capitulum. lxxij. **U**nc. D. cepit exprobare ciuitates in quibus facte sunt plime uirtutes eius quod non egissent penitentiam. **U**e tibi. D. corozaim ue tibi bethsaida quod si in tyro et sydone facte fuissent uirtutes que in uobis facte fuerunt. oli in cilio et cines re sedentes peniterent. **U**erum dico. D. uobis tyro et sydoni remissus erit in die iudicii quam uobis. **U**t tu capharnaum. Nunquid usque ad celum exaltaberis. usque ad infernum descendes quod si in zodomis facte fuissent uirtutes que in te facte sunt forte mansissent usque in hunc diem. **U**erum dico uobis quod terre zodomorum remissus erit in die iudicii quam tibi. **Q**ui uos. **L**audit me audit et qui uos spernit me spernit. **Q**ui autem me spernit spernit eum qui me misit. **E**t R. uenit ad domum et uenit iterum

Unum ex quatuor

turba ita vt nō possent neq̄ panē mādu care. Et cū audissent sui discipuli exierūt tenere eū. Dicebat enī quoniā in furores versus est.

De demonio muto. D. xij. R. iij. L. xi

Lapitulum. lxi.
O Blatus. D. est iesu demoniū habens cec̄ et mut̄. Et erat eijc̄es demoniū et illud erat mutū. Et cū eieciſſet demoniū locut̄ est mut̄. Curauit. D. aut̄ eū ita vt loqueret̄ et videret̄ admirate. L. sunt turbe dicebat. D. Nūquid hic ē filius dauid pharisei at̄ scribe. R. q̄ ab hierosolimis descenderāt audiētes. D. dixit rūt qm̄. R. beelzebub h̄. Et. L. in beelzebub p̄ncipe demonioꝝ eijcit demonia. Alij tentātes. signū de celo q̄rebant ab eo. Et R. cōuocatis eis ipse. L. vtridit cogitātōes eoz̄ in pabolis. R. dicebat illi. Quō p̄t satbanas satbanam eijcere. Dm̄. L. regnū in seipm̄ diuisum desolabit̄ et domus supra domū cadet. R. nō p̄t stare regnū illud. Et ois. D. ciuitas vel dom̄ diuisa cōtra se nō stabit. Si. L. at̄ satbanas in seipm̄ diuisus est. quō stabit regnū ipsius. Si. R. satbanas cōsurrexerit in seipm̄ disperit̄ est. nō poterit stare s̄ finē habet. Quia dicit̄ in beelzebub eijcere me demonia. Si. at̄ ego in beelzebub eijcio demonia. filij vestri in q̄ eijciūt. Ideo ipsi iudices vestri erunt. Porro si in digito dei. spū. D. dei eijcio. L. demonia p̄fecto p̄uenit i vos regnū dei. Lū fortis armat̄ custodit armū suū in pace sunt oia q̄ possidet. P̄mo. R. p̄vafa fortis ingressus in domū diripere nisi p̄us forte alliger. Si. L. at̄ fortior eo supueniēs vicerit eū. vniuersa vafa eius auferit in q̄bus cōfidebat et spolia ei⁹ distribuet et R. tūc domū ei⁹ diripiet. Qui nō est mecū aduersum me est. et q̄ nō colligit mecū disperget. Am̄. R. dico vobis qm̄ oia dimittent filij hoim̄ pet̄ et blasphemie q̄b̄ blasphemauerūt. Qui aut̄ blasphemauerit in sp̄m̄ sc̄m̄ nō hēbit remissionē in et̄ nū sed re⁹ erit et̄ni delicti qm̄ dicebat sp̄m̄ ritū immūdū h̄. Quicūq̄. D. dixerit verbū cōtra filiū hois remittet̄ ei. Qui at̄ dixerit cōtra sp̄m̄ sc̄m̄ verbū nō remittet̄ ei neq̄ in hoc seculo neq̄ in futuro. Aut facite arbore bonā et fructū ei⁹ bonū. Aut facite arbore malā et fructū ei⁹ malū. Si quid ē et fructu arbore cognoscit̄. Progenies viperarū quomō potestis bona loq̄ cū sitis

mali. Et abundantia enī cordis os loq̄tur. Bonus hō de thesauro bono p̄fert bona. et mal⁹ hō de thesauro malo p̄fert mala. Dico aut̄ vobis quoniā de osni verbo ocioso quod locuti fuerint hoies reddēt rationē de eo in die iudicij. Et verbis enī tuis iustificaberis et ex verbis tuis condēnaberis. Lū. D. at̄. L. immūd⁹ spūs exierit ab hoie ambulat p̄ loca arida q̄rens requiēt nō inuenit. Tūc dicit. Reuertar i domū meā et exiui. et veniēs inuenit eā vacātem. scopis mundatā et ornātā. Tūc vadit et assumit septē alios spūs secū neq̄ores se et intrātes hīat ibi. Et sūt nouissima hominibus illi⁹ peiora p̄orib̄. Sic erit generatōni huic pessime. Factū. L. est cū hoc diceret. Exollēs vocem quedā mulier de turba dixit illi. B̄tis venter q̄ te portauit et vbera q̄ sūtisti. At ille dixit. Quinimo Beati q̄ audiūt verbū dei et custodiūt illō

De matre Iesu et fratrib̄ querētib̄ loq̄ ei. D. xij. R. iij. L. xvi.

Adhuc. D. eo loquēte ad turbas. Ecce mater ei⁹ et fratres eius foris stabāt querētes loq̄ ei. Nō enī poterāt adire p̄tē turba. Et R. miserūt ad euz vocātes eū et sedebat circa eū turba. Dixit. D. aut̄ ei quidā. Ecce mater tua et fr̄es tui foris stant q̄rentes te. L. videre. At. D. ipse r̄ndens dicēti sibi ait. Que est mater mea et q̄ sunt fr̄es mei. Et R. circūspiciēs eos q̄ in circūitu ei⁹ sedebāt. Et. D. extendens man⁹ suas in discipulos suos dixit. Ecce mater mea et fratres mei. Quicūq̄ enī fecerit voluntatē patris mei q̄ in celis est ipse me⁹ frater. foror et mater est. mat. L. mea et fratres mei sunt hi qui verbū dei audiunt et faciūt.

De petentib̄ signū de celo. D. xij. L. xi.

Lapitulum. lxi.
Unc. D. r̄nderit ei quidā de scribis et phariseis dicētes. Magister volum⁹ a te signū videre. Concurrentibus. L. aut̄ turbis cepit dicere. Generatio hec generatio neq̄ est. Generatio. D. malā et adultera signū querit. et signū non dabit ei nisi signū iōne prophete. Nam. L. sicut Jonas fuit signū niniuitis ita erit filius hominis generatōni isti. Sicut. D. enī Jonas fuit in ventre ceti trib⁹ diebz̄ trib⁹ noctibus sic erit filius hois in corde terre trib⁹ diebz̄ trib⁹ noctibus. Viri niniuite surgent in iudicio cū generatōe ista et condē

Monotesseron siue

nabunt eā qz penitentiā egerūt in p̄dica
tionē iōne. Et ecce plusq̄ iōnas hic Regi
na austri et surget in die iudicij cū genera
tione istarū condēnabit eā quia venit a fini
bus terre audire sapientiā salomonis. Et
ecce plusq̄ salomon hic. **Aemo. Lucernā**
nā accendit in abscondito ponit neq̄ sub
modio sed sup candelabru. vt q̄ ingrediā
tur lumē videat. Lucerna corp̄is tui oculo
tus tuis. Si oculo tuus fuerit simplex to
tum corp̄ tuū lucidū erit. Si autē nequā
fuerit etiā corpus tuū tenebrosū erit. Vi
de ergo ne lumen qd̄ in te est tenebre sint.
Si ergo corp̄ tuū totū lucidū fuerit non
hīs aliq̄ā p̄tem tenebrarū erit lucidū to
tū z sicut lucerna fulgoris illuminabit te.

**De discipulis q̄bus demonia subijcie
bant. Mat. xi. Lu. x. Capi. lviij.**

Renesi. **L.** sunt autē oēs. lxxij. disci
puli cū gaudio dicētes. Dñe etiā
demonia subijciunt nobis in no
mine tuo. Et ait illis. Videbā sathanā si
cut fulgur de celo cadentē. Et ecce dedi vo
bis p̄tatem calcādi sup serpētes z sup scor
piones z sup oēm p̄tatem inimici. z nihil
vos nocēbit. Verūm in hoc nolite gaude
re qz spūs vobis subijciunt. Gaudeat autē
qz nota vestra scripta sunt in celis. In ipsa
at hora exultauit iesus in spūs sc̄to. **Et d̄.**
r̄ndens. **L.** dixit. Cōfiteor tibi pater dñe
celi z terre qz abscondisti hec a sapiētibz z
prudētibz reuelasti ea puulis. Ita p̄ qz
sic placuit aī te. Quia mihi tradita sunt a
patre meo. **Et. L.** nemo. **D.** scit q̄ sit fili
nisi pater neq̄ q̄ sit pater nisi fili. z cui vo
luerit filius reuelare. Et cōuersus ad disci
pulos ait. Beati oculi q̄ vident que vos vi
detis. Dico enī vobis qz multi reges z p̄
phete voluerūt videre que vos videtis z nō
viderūt audire que auditis z nō audierūt.
Venite ad me oīs q̄ laboratis z onerati
estis z ego reficiā vos. Tollite iugū meū
supervos z discite a me qz mitis sum z hu
milis corde. Et inuenietis requiē anima
bus vestris. Iugū enim meū suauē est et
onus meū leue.

**De samaritano curate vulneratū. L. x.
Capitulum. lix.**

Ecce qdā legisp̄itus surrexit tē
rans illū z dicens. Magister qd̄ fa
ciēdo vitā eternā possidebo. At ille dixit
ad eū. In lege quid scriptū est. Quō legis
At ille r̄ndens dixit. Diliges dñm deū tu

um ex toto corde tuo z tota anima tua et
ex oībz viribus tuis z ex oībz mente tua
z proximū tuum sicut teip̄m. Dixitq̄ illi.
Recte r̄ndisti. Hoc fac z viues. Ille autē vo
lens iustificare seip̄m dixit ad iesum. Et
quis est meus p̄xim. Suspicies autē ie
sus dixit. Homo quidā descēdebat ab hie
rusalē in iericho z incidit in latrones qui
etiā despoliauerūt eū z plagis impositis
abierūt seminuo relicto. Accidit autē vt
sacerdos quidā descēderet eadē via z vi
so illo p̄teriuit. simul z leuita. cū esset sec̄
locū z videret eū p̄transit. Samaritanus au
tem qdā iter faciēs venit sec̄ eū z vidēs
eum misericordiā motus est. Et appropiās
alligauit vulnera eius infundēs oleū z vi
nū z imponēs illū in iumentū suū. du
xit in stabulū z curam eius egit. Et altera
die ptulit duos denarios z dedit stabula
rio z ait. Curā illius habe z qd̄cūq̄ supe
rogaueris ego cū rediero reddā tibi. Quis
horū triū videt tibi p̄xim. fuisse illi q̄ inci
dit in latrones. At ille dixit. Qui fecit mi
sericordiā in illū. Et ait illi iesus. Vade z
fac tu similiter.

De ministerio marthe. L. x. Capi. lx.

Factū est autē dum irenē z ipse in
trauit in quoddā castellū. Et mus
lier quedā martha noīe excepit il
lum in domū suā. Et huic erat soror noīe
maria. que etiā sedēs sec̄
pedes dñi audiebat verbū il
lius. Martha autē satagebas
circa frequēs ministeriū que
stertit ait. Dñe nō est tibi cu
re q̄ soror mea reliq̄t me so
lam ministrare. Dic ergo il
li vt me adiuet. Et r̄ndens
dixit illi dñs. Martha mar
tha sollicita es z turbata es
ga plurima. Porro vnū est necessariū. Ma
ria optimā p̄tem elegit q̄ nō auferet ab ea.

De doctrina orōis. L. xi. Capi. lxi.

Factū est cū esset in loco quodā
orans. vt cessauit dixit vnus ex di
scipulis ei. ad eum. Dñe doce nos
orare sicut z iohēs docuit discipulos suos.
Et ait illis. Cū oratis dicite
Pater. Sanctificet nomē tu
um. Adueniat regnū tuum.
Panem nostrū quotidianū
da nobis q̄tidie. Et dimitte
nobis debita nostra. si q̄des

**Probabile
est q̄ hoc fu
erit repeti
tū z vne pe
titiones p̄
termis.**

Unum ex quatuor

et ipsi dimittim' debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Et ait ad illos. Quis vestrum habet amicum et ibit ad illum media nocte et dicet illi. Amice accommoda mihi tres panes quoniam amicus meus venit de via ad me et non habeo quod ponam ante illum. Et ille de intus respondeat dicens. Noli mihi molestus esse. Nam enim hostium clausum est et pueri mei mecum sunt in cubili. non possum surgere et dare tibi. Et ille si perseverauerit pulsans dico vobis etsi non dabit illi surgens eo quod amicus eius sit propter improbitatem autem eius surget et dabit illi quotquot habet necessarios. Et ego dico vobis penitentem dabitur vobis.

De traditioibus phariseorum reprehensis a ipso. Luce. xi. Capitul. lxiij.

Et cum loqueretur rogavit illum quidam phariseus ut pranderet apud se et ingressus recubuit. Phariseus autem cepit intra se reputans dicere. Quare non baptisatus es ante prandium? Et ait dominus ad illum. Nunc vos pharisei quod deforis estis carnis et carum mundanis. quod autem intus est et verum stru' plenum est rapina et iniquitate. Stulti. Nonne quod fecit quod deforis est. etiam id quod intus est fecit? Verum quod superest date elemosinam. Et ecce omnia munda sunt vobis.

De confractione granorum sabbatis. D. xij. R. ij. L. vi.

Capitulum. lxiij. **P**ater I hac rubrica variam esse tam occupationem quam rememorationem et hoc ex quotatone capitulorum nec habet regest. ceruorido. putrefert ad noticiam veritatis vel salutem. **E**t cum loqueretur rogavit illum quidam phariseus ut pranderet apud se et ingressus recubuit. Phariseus autem cepit intra se reputans dicere. Quare non baptisatus es ante prandium? Et ait dominus ad illum. Nunc vos pharisei quod deforis estis carnis et carum mundanis. quod autem intus est et verum stru' plenum est rapina et iniquitate. Stulti. Nonne quod fecit quod deforis est. etiam id quod intus est fecit? Verum quod superest date elemosinam. Et ecce omnia munda sunt vobis.

sabbatis sacerdotes in templo sabbatum violant et sine crimine sunt. Dico autem vobis quod templo maior est hic. Si autem sciretis quid est misericordia volo et non sacrificium nunquam condemnassetis innocentes. Et dicebat. R. eis. Sabbatum propter homines factum est et non homo propter sabbatum. Itaque R. I. D. dominus est filius hominis etiam sabbati.

De sanatione manus aride. D. xij. R. iij. L. iij. Capitul. lxiij.

Et cum inde transisset factum est et in alio sabbato ut intraret in sinagogam et doceret. Et erat ibi homo et manus eius dextera erat arida. Observabant autem scribae pharisei et sabbato curaret ut inueniret eum et accusaret eum. Ipse enim sciebat cogitationes eorum. Et d. in interrogabat eum dicens. Si licet in sabbatis curare ut accusaret eum? Et R. ait. Homo habet manum aridam. Surge et sta. I. in medium. Et surgens stetit. Et ait ad illos iesus. Introsgoyos si licet in sabbatis bene agere an male? aiam saluare an perdere? R. illi tacebant. Ipse d. ait dixit eis. Quis erit ex vobis homo qui habeat vineam et ceciderit baccam in sabbatis in foueam? Nonne tenebit et leuabit eam? Quanto magis est homo melior ouis? Itaque licet sabbatis bene facere. Et circumspiciens R. eos cum ira et tristitia super cecitatem eorum dixit homini. Extende manum tuam et extendit et restituta est manus illius et sanata. D. sic aliter. Ipsi autem repleri sunt invidia et colloquebantur ad inuicem quod non facerent de iesu. Erant autem pharisei et ceteri faciebant statim R. cum herodias aduersus eum. quod eum perderet. Ihesus autem sciens recessit inde et secuti sunt eum multi et curauit eos omnes et precepit eis de manifestum eius faceret. ut adimpleret quod dictum est per ysaiam prophetam dicens. Ecce puer meus electus quem elegi dilectum meum in quo bene placuit aie mee. Pona spiritum meum super eum et iudicium geritibus nuntiabit. Non contumet neque clamabit neque aliquid in plateis audiet vocem eius. Irundinem quod sata non refriget. Et lumem fumigatio non extinguet donec eiciat ad victoriam iudicium et in nomine eius geres spabunt. Iesus R. ait cum discipulis suis recessit ad mare et turba multa a galilea et iudea secuta est et ab ierosolimis et ydumea et trans iordanem et circa tyrum et sidonem multitudo magna. Audientes quod faciebat et venerunt ad eum. Et dixit iesus discipulis suis ut nauicula sibi desuaret propter turbam ne comprimeret eum. D. Ios eum sanabat ita ut

Monoteseron sine

irruerēt in eū: vt eū tāgerēt. Quotq̄ at hē
bāt plagas. ⁊ spūs imūdi cū illū videbāt
procidebāt eiz clamabāt dicētes Tu es fi
lius dei. Et yebemēter cōminabat eis/ne
manifestarent eum.

**De quatuor pabolis in mari. D. xiiij.
R. iij. L. viij. ⁊ xij. Capitulu. lxx**

Et factū. L. est deinceps. Et ipse
iter faciebat p ciuitates ⁊ castella.
p̄dicās ⁊ euāgelisans regnū dei et
duodecim cū illo. Et mulie
res aliq̄e q̄ erāt curate a spi
ritibz malignis ⁊ infirmita
tibus. Maria q̄ vocabat ma
gdalene de q̄ septez demoia
eribant ⁊ Johāna yxor chu
se pcuratoris herodis ⁊ su
fanna ⁊ alie multe q̄ mīstra
bant ei de facultatibus suis
In D. illa die exiēs Jesus
de domo / sedebat secus ma
re. Et R. cepit iterū docere
ad mare Et D. congregare
sunt ad euz turbe multe. ita
vt in nauiculā ascendens. sederet in mari
R. ⁊ oīs turba in litore D. circa R. mare
sup terrā erant. Lū. L. autē plurima tur
ba cōuenirez de ciuitatibz pperarēt ad eū
locutus L. est ⁊ docebat. R. eos i pabolis
multa. ⁊ decebat illis in doctrina sua p sū
militudinē Audite. R. Ecce D. exiit L. q̄
seminat seminare semē suū seminās R. ad
seminandū Et L. dū seminat aliō cecidit
secus viā ⁊ cōculatū est. ⁊ yenerūt R. volu
cres celi ⁊ comederūt illud. Et aliud L. ce
cidit supra petrā. vbi R. non habuit terrā
multā. ⁊ statim exortū est / qm̄ non habe
bat altitudinē terre. Et qm̄ exortū ē sol ex
stuauit ⁊ L. natū aruit. qz nō hēbat hūo
rem. ⁊ D. eo q̄ R. nō habebat radicē. Et
L. aliud cecidit inter spinas. ⁊ siml exort
te spine ascendeit. R. ⁊ creuerūt. D. ⁊ suf
focauerūt L. illud. ⁊ fructū R. nō dedit Et
L. aliud cecidit in terrā bonā ⁊ ortum fe
cit fructū ascendētem. R. ⁊ crescentē Aliō
D. centesimū R. aliud sexagesimū aliud
tricesimū. Nec L. dicens clamabat. Qui
habet aures audiendi audiat Et R. cū eēt
singularis accedētes. D. discipuli inter
rogauerūt eum hi qui cū illo erant duode
cim pabolam exponere / que. L. esset hec
pabola. Et D. dixerūt ei. Quare in pabo
lis loq̄ris eis? Quibz. L. ipse dixit. Quia

Quāto cō
nectatur vī
ta trū euā
gelistaz. ni
biloin' pos
sunt itelligi
varijs tem
poribus suis
se repetita.
sicut supra d
sermone do
mini in mō
te notatū ē.

D. vobis datum est nosse misterū regni
dei L. celozū. **D.** Ceteris L. autē qui R.
foris sunt / omīa in pabolis fiunt. ⁊ D. il
lis nō est datū Ideo in pabolis loquor
eis. vt R. videntes videāt ⁊ non videant /
et audientes audiant ⁊ nō intelligant. qz
D. videntes nō vident ⁊ audientes non
audiūt neqz intelligunt. vt adimpleat in
eis pphetia ysae dicentis. Auditū audie
tis ⁊ nō intelligetis / ⁊ videntes videbitis
⁊ nō videbitis. In crassatū enī est cor: po
puli hui' / et auribus grauitē audierunt
et oculos suos clauerūt / nequādo vide
ant oculis ⁊ auribz audiant ⁊ corde intelli
gant / et cōuertant et sanem eos ⁊ dimittā
tur. R. eis peccata. **Vestri D.** autē beati
oculi qui vidēt / et aures vestre que audiy
unt. Amen quippe dico vobis / quia mul
ti prophetē iusti cupierūt videre que vi
deris et nō viderunt / ⁊ audire que auditis
⁊ nō audierūt. Et R. ait illis. Hecitis pa
bolā hanc. Et quomō omnes pabolas
cognoscetis. Vos. **D.** autē audite pabo
lam seminātis. Est. L. autē hec parabola
Semen est verbū dei. qui R. seminat verbū
bū seminat. Qui L. autē secus viā vbi R.
seminat verbū hi. L. sunt q̄ audiunt. Et
R. cum audierint p̄festim venit sathanas
⁊ tollit. L. verbū de corde eozū ne creden
tes salui fiāt. Omīs D. eui qui audit ver
bū regni dei ⁊ nō intelligit venit mal' ⁊ ra
pit quod seminatū est in corde. Nam L.
qui supra petrā hi sunt qui cū audierint
stantim. R. cum gaudio suscipiūt illud. Et
L. hi radices nō habent in. R. se quia rē
porales sunt qz ad tempus credūt. deide
orta tribulātōne ⁊ p̄secutōne propter ver
bum cōfestim scandalizant. L. in tempe
tentatōne recedūt. Quod autē in spinis
cecidit hi sunt qui audierunt et a sollicitu
dinibz seculi. D. istius et fallacia diuitia
rum ⁊ voluptatibz. L. vite cuntes ⁊ circa
R. reliqua concupiscēne introcūtes suffo
cantur. L. ⁊ nō referunt fructū. Qui autē
in terrā bonaz hi sunt qui in corde bono
et optimo audientes verbū suscipiūt. R.
L. et retinent. L. et fructū afferunt in pa
tientia. Et. **D.** facit. R. aliud quidē cen
tesimū. Aliud autē sexagesimū porro ali
ud tricesimū. Et dicebat R. illis. Nunquā
vēt lucerna vt sub modio ponat aut sub
lecto Nemo autē accendit lucernam ⁊ ope
rit eam vase aut sub lectū ponit s; supra

¶ Unum ex quatuor

candelabrum et intrantes videant lumen.
Non enim est occultum quod non manifestetur
nec absconditum quod non cognoscatur et in
palam veniat. **S.** R. q. s. habet aures au-
diendi audiat. et dicebat illi. **¶** **Secunda pa-**
lis. Videte ergo **L.** quomo- **rabola.**
do et quid. **R.** audiat. **In**
qua mensura mensi fueritis remetietur vobis et
adiciet vobis. **Qui** **D.** **L.** **R.** enim habet dabi-
tur ei et abundabit. **Qui** **at** non habet et quod habet
putat. **L.** se habere auferet ab eo. **Aliam**
D. **pabola** **D.** **posuit** eis dicens. **S.** **ile** **fa-**
ci est regnum celorum. **hoi** qui seminat bonum
bonum in agro suo. **L.** **at** dormierunt homines
venit inimicus eius et supsemitavit zizania in
medio triticum et abiit. **L.** **at** creuissit herba et
fructum fecissit. **tuc** apparuerunt zizania. **Ac-**
cedentes at serui patrisfamilias dixerunt ei.
D. **ne** **h**one bonum semine seminasti in agro tuo
vnde ergo habet zizania. **Et** **ait** illi. **Inimicus** **ho-**
fecit hoc. **Serui** **at** dixerunt ei. **Vis** **imus** **et**
colligim **ea**. **Et** **ait** **ho**. **Ne** **forte** **colligen-**
tes **zizania** **eradicetis** **simil** **et** **triticum** **cu** **eis.**
S. **inite** **ut** **traq** **crescere** **ysq** **ad** **messem.** **Et**
in **ipe** **messis** **dic** **am** **messorib.** **Colligite** **pri-**
mu **zizania** **et** **alligate** **ea** **in** **fasciculos** **ad** **co-**
burendu. **triticu** **at** **co** **gregate** **in** **horreum**
meu. **Et** **dicebat.** **R.** **eis.** **Sic** **est** **regnu** **dei**
qu **eadmodu** **si** **faciat** **ho** **semente** **in** **terra.**
et **dormiat** **et** **exurgat** **nocte** **et** **die** **et** **seme** **ger-**
minet **et** **increscat** **du** **nescit** **ille.** **Utro** **eni**
terra **fructificat** **primu** **herba.** **deide** **spica.**
deide **plenu** **fructu** **i** **spica.** **Et** **cu** **ex** **se** **pd-**
gerit **fructu** **stati** **mittit** **falee** **qm** **adest** **mes-**
sis. **Alia** **D.** **pabola** **posu** **it** **tertia** **pa-**
it **eis** **et** **R.** **dicebat.** **Lui** **assi** **rabola.**
milabim **regnu** **dei.** **Aut** **cui** **pabole** **ppa-**
sim **illu** **et** **cui** **L.** **sile** **ee** **estimabo.** **Sile**
est **regnu** **celoz** **grano** **sinapis** **qd** **ac-**
ci **piens** **ho** **semitauerit** **i** **agroz.** **L.** **misit** **i** **oz-**
tu **sui.** **Qd.** **R.** **cu** **semitau** **est** **in** **tra** **mini-**
su. **D.** **qd** **est** **in** **oib** **semitu** **q.** **R.** **sunt** **i**
terra **cu** **nati** **fuerit** **et** **D.** **creuerit** **maius**
est **oib** **olerib.** **Ascendit.** **R.** **in** **arbor** **e** **ma-**
gn **a** **L.** **et** **fit** **D.** **arbor** **et** **R.** **facit** **ramos** **ma-**
gnos **ita.** **D.** **ut** **volucres** **celi** **veni** **at** **et** **ha-**
bit **et** **in** **ramis** **ei** **et** **R.** **possint** **sub** **ymbra**
ei **bitare** **et** **volucres** **celi** **requerunt** **in** **ramis**
ei. **Alia** **D.** **pabola** **locu** **Alia** **para-**
tu **est** **eis** **Et** **L.** **iteru** **dic** **it.** **bola.**
Lui **sile** **regnu** **dei** **estimabo.** **Sile.** **D.** **L.**
est **regnu** **celoz** **fermento** **qd** **acceptu** **mlter**
abscondit **in** **farine** **satis** **tribu** **donec** **ferme**

ratu est totu. **Hec.** **D.** **oia** **locu** **est** **Jesus**
in **pabolis** **ad** **turbas.** **Et** **talib** **R.** **multis**
pabolis **loq** **bat** **eis** **verbu** **put** **poterat** **au-**
dire. **Sine** **pabola** **at** **no** **loq** **bat** **eis** **vt** **D.**
impleret **qd** **dictu** **est** **p** **phet** **a** **dicere** **Ape-**
ria **in** **pabolo** **os** **meu** **et** **eructabo** **abscondi-**
ta **a** **co** **stitutioe** **mudi** **Sorsum** **R.** **at** **disci-**
pul **suis** **differ** **ebat** **oia** **Tuc.** **D.** **dim** **issis**
turbis **venit** **in** **domu** **et** **accesserunt** **discipu-**
li **ei** **ad** **eu** **dicere.** **Edissere** **nobis** **pabola**
zizani **oz** **agri** **Qui** **r** **is** **ait.** **q** **semitat** **bonu**
seme **est** **fili** **hois.** **Ager** **at** **est** **mud** **bonu**
vero **semen** **sunt** **filij** **regni** **zizania** **at** **sunt**
filij **neq** **Inimic** **at** **q** **semitat** **ea** **est** **diabo-**
lus. **messis** **vero** **summatio** **seculi** **et** **Des-**
fores **at** **sunt** **angeli** **Sic** **ergo** **zizania** **col-**
ligunt **et** **igni** **oburunt.** **Sic** **erit** **in** **sum-**
matioe **seculi.** **Dit** **er** **filij** **hois** **angelos** **su-**
oz **colliget** **de** **regno** **ei** **oia** **scadala** **id** **est**
eos **q** **faciunt** **iniquitate** **et** **mittet** **eos** **i** **caminu**
ignis **Ibi** **erit** **stet** **et** **stridor** **dentiu** **Tuc** **ip-**
sti **fulgebunt** **sicut** **sol** **in** **regno** **parris** **coz.**
Qui **habet** **aures** **audiendi** **audiat.**

¶ **De** **tribus** **pabolis** **in** **domo** **D.** **xij.**

¶ **Capitulum** **levi.**

S. **imile** **est** **regnum** **celoz** **thesauro**
abscondito **in** **agro** **que** **q** **inuenit**
ho **abscondit** **et** **p** **gaudio** **illu** **vadit** **et** **vedit**
yniuer **sa** **q** **h** **z** **emit** **agz** **illu.** **It** **ez** **sile** **est**
regnum **celoz** **hoi** **negociatori** **q** **renti** **bo-**
nas **margaritas.** **Inu** **eta** **aut** **vna** **peiosa**
margarita **abiit** **et** **vendidit** **oia** **q** **habuit** **et**
emit **eam.** **It** **erum** **simile** **est** **regnum** **celoz**
rum **sagene** **misse** **in** **mare** **et** **ex** **omi** **genere**
piscium **co** **greganti** **Qua** **cum** **impleta** **es-**
set **educetes** **et** **secus** **lit** **sedetes** **elegerunt**
bonos **in** **vasa** **sua** **malos** **aut** **foras** **mise-**
runt. **Sic** **erit** **in** **summatioe** **seculi.** **Exi-**
bunt **angeli** **et** **sepabunt** **malos** **de** **medio**
iustoz **et** **mittet** **eos** **in** **caminu** **ignis.** **Ibi**
erit **stet** **et** **stridor** **dentium** **Intellexistis**
hec **omnia.** **Dicunt** **ei** **etiam.** **Aut** **illis** **Ido**
omis **scriba** **doctus** **in** **regno** **celoz** **z** **simi-**
lis **est** **homi** **patrisfamilias** **q** **pfert** **de** **thes-**
sauro **suo** **noua** **et** **vetera.** **Et** **factum** **est** **cu** **z**
co **summasset** **iesus** **pabolas** **istas.** **transit**
inde **et** **veniens** **in** **patriam** **sua** **docebat**
eos **in** **synagogis** **coz** **um** **ita** **vt** **miraretur**
et **diceret** **Un** **huic** **sapientia** **hec** **et** **virtutes.**

¶ **De** **reprehensione**

traditiois **iudeoz.** **D.** **xx.** **R.** **vij.** **et** **L.** **co-**
lonat **supra** **ca.** **xi.** **¶** **Capitulu.** **levij.**

Monotesseron siue

Unc. **D.** accesserunt. **R.** conueniunt ad eum ab hierlomis. **D.** scribe et pharisei. **Et R.** cum vidissent quosdam de discipulis eius comibus manibus non lotis manducare panem vitupauerunt. **Pharisei autem et omnes nisi crebro lauent manus non manducant tenentes traditōes seniorum.** **Et a foro redeuntes nisi baptisarent non comedunt.** **Et alia multa que tradita sunt illis huare baptismata calicium uiciorum et eramētorum et lectorum.** **Et interrogabant eum pharisei et scribe dicentes. que discipuli tui transgrediuntur. **R.** non abulant iuxta traditōes seniorum. **Non enim lauāt manus suas cum panem manducant. **R.** comibus manibus manducant panem. **Ipse D.** autem rōis ait illis. Quare et uos mandatum dei transgredimini propter traditōes uestrā. **Relinquentes enim mandatum dei tenentis traditōnes hominum et baptismata uiciorum et calicium et alia filia his facitis multa. **Et dicebat eis. Bñ irritum fecistis mandatum dei ut seruetis traditōes uestrā. **H. de dicit et R. moyses. Honora patrem tuum et matrem. **Et qui maledixerit patri uel matri morte moriat. **Uos autem dicitis. **Si dixerit homo patri aut matri corban hoc est donum quodcumque ex me tibi perierit. **D. et non honorificabit patrem suum aut matrem suam. **R. ultra non dimittitis eum quodcumque facere patri suo aut matri rescindentes uerbum dei pro traditōe uestrā quā tradidistis et multa filia hominū faciatis. **Ipocrita D. bñ prophetauit de uobis isaias dicens. **Scriptum est. **Populus hic labijs me honorat. **cor autem ipsorum longe est a me. **In yanū autem sine D. cā colunt me docētes doctrinas et madata hominum. **Et uocatis itez. **R. ad D. se turbis dixit. **Audite me omnes. **R. et intelligite. **H. qd intrat in os coinquinat hominem. **Aihil R. est extra hominem introiēs in eum quod possit eum inquinare sed que de homine procedūt illa sunt que coinquinant hominem. **Si quis habet aures audiēdi audiāt. **Et cum introisset in domum a turba accedentes. **D. discipuli eius interrogabant. **R. eum pabolā. **Et D. dixerunt ei. **Scis quia pharisei audito hoc uerbo scādalisati sunt. **At ille respondit ait. **Dis plāratio quā non plantauit pater meus celestis eradicabit. **Sinite illos. **ceci sunt et duces cecorum. **Lecus autem si ceo ducatur postet ambo in foueam cadūt. **Respondens autem petrus dixit ei. **Ediffere nobis pabolā hāc. **At ille dixit. **Adhuc et uos sine intellectu. **sic R. et imprudētes estis. **H. **Et de lu. ser. to supra trigesimo rubi**

intelligitis. quia omne extrinsecus introiēs in homines. **Omne D. qd in os intrat non. **R. pr. cum coinquinare quod non introit in cor ei. **Sed in ventre vadit et in secessum emittit purgans omnes escas. **Dicebat autem quoniam que de homine exiūt illa coinquinant homines que. **D. autem procedūt de ore de corde exiūt ea coinquinant homines. **Abint. **R. eni de corde hominum male cogitationes procedūt homicidia. **D. adulteria fornicationes furta falsa testimonio blasphemie auaricie. **R. nequicie dolus ipudicia oculi malus supbia stulticia. **Dia hec mala abint. **procedūt hec. **D. sunt que coinquinant hominem. **H. lotis autem manibus manducare non coinquinat hominem.**************************

De chananea. R.

Ex. R. vij. Capitulum. lxxij.
Et D. egressus inde surgens recessit. **D. et abiit R. in pres. D. in fines R. tyri et sydonis et ingressus D. domum nemine uoluit scire non potuit latere. **Et D. ecce mulier cananea stans. **R. ut audiuit de eo cuius filia habebat spiritum immundum egressa D. a finibus illis inter clamauit. **D. dices ei. **Miserere mei dñe fili dauid filia mea male a demonio uexatur. **Qui non respondit ei uerbum. **Et accedentes eum discipuli ei rogabant eum dicentes. **Dimitte eam quia clamatur pro nos. **Ipse autem rōis ait. **H. non summissus nisi ad oues que perierunt domum isrl. **At illa uenit adorauit eum et prostratus ad pedes ei. **Erat enim mulier gentis syrophenissa generet rogauit eum ut demonium eijceret de filia ei. **Dices D. Dñe adiuua me. **q. rōis ait. **Sine. **R. D. pro saturari filios. **H. est bonum sumere panem filiorum et mittere canibus. **At illa respondens dixit illi. **Etia D. dñe nāz et catelli edūt de micis que cadūt de mensa dñorum suorum. **et comedūt. **R. de micis sub menia pueroz. **Tūc. **D. rōis iesus ait illi. **O mulier magna est fides tua fiat tibi sic utis. **pp. **R. hūc fmonē yade. **exiit demonium de filia tua et sanata. **D. est filia ei. **et illa hora. **Et R. cum abiisset domum suam inuenit puellā sedentē sup lectum et demonium exisse.
De surdo et muto sanato et multis alijs. **Ex. R. vij. **Ca. lxxij.
TR. uex episcopus de finibus tyri uenit pro sidonē sec. **D. mare quod est R. medios fid**

cella quidam ama.

At de marcus dicitur quod episcopus sanauerit in domo filia sed con textus iste concordat cum matheo.

Et de lu. ser. to supra trigesimo rubi

Unum ex quatuor

deca poleos et adducit ei surdū et mutū et deprecabatur eū vt imponat illi manū et imponēs illi manū et apprehendēs eū de turba seorsum misit digitos suos in auri culas eius et expuēs tetigit linguā eius Et suspiciēs in celū ingemuit et ait Effera qd est ad apire. et statū loq̄bat recte. Et p̄cepit eis ne cui dicerēt q̄nto autē eis p̄cipiebat tāto magis plus p̄dicabāt et de eo ampli⁹ admirabāt dicētes. Bñ oia fecit et surdos fecit audire et mutos loq̄. Et H. ascendēs in montē sedebat ibi. Et accesserūt ad eū turbe multe hñtes secū mutos et claudos debiles cecos et alios multos et piccerunt eos ad pedes ei⁹ et curauit eos ita vt turbe admirarēt vidētes mutos loq̄ntes et claudos ambulātes. cecos vidētes et magnificabant deum israel.

De sc̄ba refectōe turbe ex septē panib⁹ paucis piscib⁹. **D.** xv. **R.** viij. **Ca.** lxx.

In dieb⁹ R. illis. Tū turba multa eēt cū iesu nec haberēt qd māducarent. Cōuocatis discipulis suis ait illi. Nisi seruo sup turbā qz ecce iā triduo sustinent et pleuerant. **D.** mecu. nec hñt qd manducēt. et dimittere eos ieiunos nolo ne deficiāt in via. Et R. si dimiserō eos ieiunos in domū suā deficient in via. qdaz eni ex eis delogeuerūt. Et ruderūt ei discipuli. Tñ illos poterit qd saturare panibus in solitudine. **Tñ D.** nobis panes in deserto tantos vt saturem⁹ turbā tātā. Et R. interrogabat eos. q̄ panes habetis? Qui dixerūt septē et paucos. **D.** pisciclos. Et p̄cepit turbe vt discūberēt sup terram. et R. accipiēs **D.** septē panes grās agēs fregit et dabat discipulis vt apponerēt et apposuerūt turbe et dederunt. **D.** pplo. Et hēbant pisciculos paucos et ipos bñ; dixit et iussit apponi. Et manducauerūt oēs. **D.** et saturati sunt. Et sustulerūt. R. quod supauerat de fragmētis septē sportas plenas. Erāt autē qui māducauerāt. R. q̄si quatuor milia hoim extra. **D.** paruulos et mlieres et dimisit. **R.** eos. Et dimissa **D.** turba ascendit in nauiculā. **R.** cū discipulis suis et venit. **D.** in fines magedon ptes. **R.** dalmanutha.

De iudeis itez petētib⁹ signū de celo et de fermēto phariseorum cauedo. **D.** xvi. **R.** viij. **Capitulum.** lxxi.

Exierunt. **R.** et accesserūt **D.** ad eū pharisei et saducei tētātes vt ro-

garēt eū. Et R. ceperūt cōquirere cū eo q̄rētes ab eo vt. **D.** signū de celo oñderet. At ille rñdēs ait illis. Facto vespe dicit⁹. Serenū erit. rubicūdū est ei celū. Et mane. hodie tēpestas. rutilat ei triste celū. **F**acie ergo celi diiudicare nostis. **S**igna atē tēporū nō potestis. Et ingemiscēs. **R.** spū ait. Quid generatio ista signū q̄rit. **G**eneratō **D.** mala et adultera signū q̄rit. **A**mē. **R.** dicoyob. Nō dabit generatōi huic nisi **D.** signū iōne p̄he. Et relictis illis ascendit in nauim et abiit trās fretū. Et cū venissent discipuli ei⁹ trās fretū obliti sunt panes recipe. Et R. nisi vnū panē nō habebāt secū in nauī. Et p̄cipiebat eis dicēs. **I**ntuemini. **D.** R. et caute a fermēto phariseoz et saduceoz. et fermēto. **R.** herodis. **A**c. **D.** illi cogitabāt intra se dicētes qz panes nō accepim⁹. **D.** duo. **R.** cognito. ait illis iesus. qd **D.** cogitatis in vros modice fidei qz panes nō hētis. nondū. **R.** cognoscit⁹ nec vrelligit⁹. **A**dhuc cecatū hēt⁹ cor. vest⁹. oculos hñtes et nō vidēt⁹. et aures hñtes nō auditis. **N**ec recordamī qm̄ qnqz panes fregi in qnqz milia hoim. **D.** Et q̄t cophinos fragmentoz. **R.** plenos tulistis. **D.** dicit ei duodeci. **D.** n̄ septē panes in quatuor milia hoim. **D.** Et q̄t. **R.** sportas fragmentoz tulistis. **D.** dicit ei. viij. Et dicebat eis. quō nondū intelligit⁹ qz **D.** nō de pane dicit vobis. **C**auete a fermēto phariseoz et saduceoz. **T**ūc intellexerūt qz nō dixerūt cauedū a fermēto panum sed a doctrina phariseorum et saduceorum.

De ceco sanato qz videbat hoies velut arbores ambulātes. **R.** viij. **Ca.** lxxij.

Venit bethsaidā et adducit ei cecū et rogabāt eū vt illū tāgeret. Et apphensa manu ceci. educit eū extravicū expuēs i oculos ei⁹. ipositis manibus suis interrogauit eū si qd videret. Et aspiciēs ens ait. **V**ideo hoies velut arbores ambulātes. **D.** eni itez iposuit man⁹ sup oculos ei⁹ et cepit videre et restituit⁹ eū ita vt clare videret oia. Et misit illū i domū suā dicēs. **V**ade i domū tuā. **E**t si i vicū introier⁹ nemini **D.** De interrogatōe xpi que medi dixer⁹. **D.** cū hoies eēt. **D.** xvi. **R.** viij. **Ca.** lxxij.

Ingressus. **R.** est iesus et discipuli eius in castella. **V**enit autē in ptes cesaree philippi. **E**t factū est cum solus orans. et discipuli eius cum eo et. **R.** in via. **D.** Interrogabat

Monoteseron siue

discipulos suos dicēs. Quē. R. dicūt ho-
mines esse filiū hoīs. quē. L. me esse dicūt
turbe. Qui rīderūt illi dicēs. Alij. D.
Johem baptistā. Alij. belīā. Alij. vero. hie-
miā. Alij. R. q̄s vñ de p̄phetis. Alij. L. qz
p̄phetayn de prioribz surrexit. Tūc. R. di-
xit illis iesus. Vos. D. autē quē me eē di-
citis. R̄s. Symon petrus dixit. Tu es x̄ps
filius dei viui. R̄s. autē iesus dixit ei. Be-
atus es. Simō bariona qz caro et sanguis
non reuelauit tibi sed p̄r me. q̄ est in celis.
Ergo dico tibi. qz tu es petrus et sup̄ hanc
petrā edificabo eccliam meā et porte inferi
nō preualebūt aduersus eā. Et tibi da-
bo clauēs regni celozū. Et q̄cunqz liga-
ueris sup̄ terrā erit ligatū et in celis. Et q̄cunqz
solueris sup̄ terrā erit solutū in ce-
lis. At. L. ille increpans eos cōminat. R.
est eis. et p̄cepit. D. discipulis vt nemini
dicerēt de R. illo q̄ ipse eēt x̄ps. Et inde ce-
pit iesus docere. R. eos et ostendere. D. disci-
pulis suis qz oporteret eū ire hierlīmā et
multa pati et. R. reprobari. L. a. R. sum-
mis senioribz a scribis. D. et p̄cipibz sa-
cerdotū et tertia die resurgere. R.
palā verbū loq̄bat. Et assumēs. D. eū pe-
trus cepit illū increpare dicēs. Absit a te. Nō
erit tibi hoc. q̄. R. uersus vidēs discipu-
los p̄minat. est petro dicēs. Uade retro p̄
D. me satana / scandalū es mihi qz nō
sapis ea q̄ dei sunt sed ea q̄ hoīm.

De cruce baiulāda post x̄p̄z. D. vi. R.
vii. Et p̄sonat. L. infra. viii. et. Luce. ix.
Capitulum. lxxiiij.

A Vocata. R. turba cū discipul' su-
is dicebat ad oēs. Si q̄s vult p̄
me venire. R. me seq̄ / abneget. D. L. se
metipm̄ tollat crucē suā et seq̄tur me. Qui
D. eni voluerit. L. aiām suā saluā facere
p̄det eā. Qui at̄ p̄diderit aiā suā p̄pter me
et euangeliū. saluā faciet eā et inueniet. D.
eam. Quid eni p̄dest hoī si inuērsus mū-
dū lucret. aiē vero sue detrimētū patiat se-
metipm̄. L. p̄dat et detrimētū sui faciat.
Aut. D. R. quā dabit hō p̄mutatōez pro
aiā sua. fili. D. eni hoīs v̄etur. est in glia
patris sui cū angel' suis et tūc reddet vnicui
qz fm̄ opa sua. Qui. R. eni me p̄fessus fue-
rit et verba mea in generatōe ista adultera
et peccatricez fili' hoīs p̄fitebit eū cū vene-
rit i glia patris sui cū angel' suis. Nā. L. q̄
erubuerit me et f̄mones meos hūc fili' ho-
mīs erubescet eū cum venerit in maiestate

sua et patris et scōz angeloz. Et. R. dicebat
L. illis. Amē. vere. L. dico vobis. Sunt
D. q̄dā. R. L. de hic stātibz q̄ nō gusta-
būt mortē donec videāt regnū. R. dei veni-
entis in virtute filiū. D. hoīs venientē in
regno patris sui.

De trāfiguratōe dñi. D. xvij. R. ix. L. ix.
Capitulum. lxxv.

A ctū. L. est autē post hec verba se-
re dies octo post. D. dies. R. sex.

Assumpsit iesus itez petrus
Jacobū et Johānē fratres ei' et
duxit illos in montē excel-
sum seorsuz solos. R. vt ora-
ret. L. Et trāfiguratus. D.
est ante illos. Et. L. facta est
dū oraret spēs vultus ei' alte-
tera et resplēdit. D. facies
eius sic sol. vestimēta at̄ ei'

Regula tyco-
nij d' t̄pibus
hic habet lo-
cus. Marcus
eni nō noiat
p̄mū et vlti-
mū dīc qz fue-
rūt ipseci.

facta sunt alba candida. splendida. R. ni-
mis velut nix. et glia fullo nō p̄t cādida fa-
cere sup̄ terrā. Et. D. ecce duo. L. viri ap-
paruerūt. D. eis moyses et helias cū eo lo-
q̄ntes vñ. L. in maiestate et dicebāt excel-
sum ei' quē p̄pletur erat in hierlīm petrus
vero et q̄ cū illo erat grauati erāt fomno. Et
euigilātes viderūt maiestātē eius et duos vi-
ros q̄ stabāt cū illo. Et factū est dū descen-
deret ab illo. R̄s. D. petrus dixit ad Je-
sum. Dñe p̄ceptor. L. Rabbi. R. bonū. D.
est. R. nos. L. hic eē. si vis. D. faciam. hic
tria tabnacula tibi vñ moysi vñ et helie
vñ. Nō. R. ei sciebat qd diceret. Erāt ei t̄o-
re exterriti. Adhuc. L. at̄ illo loq̄nte. Ecce
D. nubes lucida obūbrauit eos et timue-
rūt. L. illis in nubē intrātibz. Et. D. ec-
ce venit vos. R. de nube dicēs. Hic est fili-
us dilectus. D. charissim'. R. in quo.
D. mihi bñ placui ipm̄ audire. Et audie-
tes discipuli ei' ceciderūt in faciē suā et ti-
muerūt valde. Et accessit ihs et tetigit eos
dixitqz eis. Surgite nolite timere. Et. L.
dū fieret vos leuātes. D. oculos et circūspi-
cientes. R. neminē. D. viderūt ampl'. R.
nisi iesum tm̄ secū. et inuēns. L. est ihs so-
lus. Et. D. descēdentibz. L. illis de mō-
te p̄cepit illis iesus dicēs. Neminē dixerit
visionē donec fili' hoīs a morte resurgat.
Et. R. verbū cōtinuerūt ap̄ se q̄rentes
qd esset cum a mortuis resurrexerit. Et ra-
cuerunt. L. ipsi et nemi dixerunt in ill' die
bus quicqz ex illis que viderāt. Et interro-
gauerūt. D. euz discipuli ei' et dicebāt. qd g

Unum ex quatuor

dicunt scribe et pharisei. R. quia helyam oportet venire primū. Qui rñdēs ait illis helyas. D. qdē ventur⁹ ē. Dū venerit R. p̄rio restituet oīa. r quō scriptū est in filiū hoīs vt multa patiat⁹ r tēnat. Dico. D. autē vobis qz helyas iā venit r nō cognōrunt eū sed fecerūt in eo quecūqz voluerūt sicut. R. scriptū est de eo. sic. D. r fili⁹ hoīs minis passur⁹ est ab eis. Tūc intellexerūt discipuli qz de iohē baptista dixisset eis.

De spiritu muto

quē nō potuerūt curare discipuli xpi. D. rñ. R. it. L. it. Lapi. lxxvi.

Item. L. est autē in seqnti die descendētibz ill de mōte r veniēs. R. ad discipulos suos occurrit ill turba multa. r. R. vidit turbā magnam circa eos r scribas conq̄rentes cū illis. Et cōfessim oīs ppl̄s vidēs iesum stupefact⁹ est r expauerūt. Et. D. cū venisset ad turbā occurrētes. R. salutabant eū. r interrogauit eos. qd̄ inter vos conq̄ritis? Et. L. ecce rñdens R. vir. L. vn⁹. R. de turba accessit. D. ad eū genibz puoluit⁹ añ cū clamauit. L. dicēs. Magister. R. attuli ad te filiū meūz buc hñtē sp̄m mutū q̄ vbi cūqz apprehēderit eū illidit eū r spumat r stridet dētibz r arefcit. Dñe. D. miserere filio meo quia lunatic⁹ est r male patit⁹. Nā sepe cadit in ignē r crebro in aquā. Magister. L. obsecro respice filiū meū qz vnīc⁹ mihi est. Et ecce spūs apprehēdit illū r subito clamat r elidit r dissipat eū cū spumat. Et. R. dicit. L. cedit dilamās eū. r obruli. D. eū discipulis tuis rogauit. L. r dicit. R. vt eijcerēt eū r nō potuerūt curare. D. eū. Rñdens iesus ait. O generatō incredula infidelis. L. et puerfa vsqz quo ero apud vos et vobiscum. D. q̄d dñi. R. vos patiar. Afferte. D. buc illam ad me. Adduc. L. buc filiū tuū. Et. R. attulerūt eū. L. cū accederet vidisset. R. illū statim spūs turbauit illuz r elisit. L. eū demoniū r dissipauit. Et. R. elisus in terrā volucabat spumās. Et interrogauit patrē quātū t̄pis est exq̄ ei hoc accidit. Et ille dixit. Ab infantia r frequēter eū in ignē r in aquā misit vt eū pderet. s. r si qd̄ potes adiuua nos miser⁹ nostri. Iesus autē ait illi. Si potes credere. omnia possibilia sunt credenti. Et continuo exdamis pater pueri cū lachrymis aiebat. Crede dñe. adiuua incredulitatē meā. Et euz

vidisset Iesus cōcurrentē turbā. cōminatus est spiritui immūdo r increpauit. D. L. eū iesus dicēs. R. Surde r mute spiritus. Ego p̄cipio tibi exi ab eo r amplius ne introeas in eū r exclamans r multū discerpēs eū exiit ab eo demoniū. D. Et factus. R. est sicut mortu⁹ r multi dicerēt qz mortu⁹ esset Iesus autē tenēs manū eius eleuauit eū r surrexit r curatus. D. est puer/ in illa hora sanauit. L. puerū r reddidit illū patri suo. Stupebāt autē omnes in magnitudine dei. oibusqz mirātibz in oīibz q̄ faciebat dixit ad discipulos suos. ponite i cordibz vestris f̄mones istos. Filius eni hoīs futurū est vt tradat⁹ in manus hoīm. Et. R. cū introissent domū discipuli eius accesserūt. D. ad eū secreto r dixerūt ei. Quare nos nō potuim⁹ curare eum? Dicit illis iesus p̄pter incredulitatē vestrā. Amen dico vobis. Si habueritis fidē sicut granū sinapis dicet⁹ mōti huic transi hinc et trāsibit. r nihil impossibile erit vobis. Hoc. R. at genus in nullo pōt egire nisi in oratōne r ieiunio.

De scenopheia et

predicatōe passionis xpi. Math. rñ. R. it. Luce. it. Joh. vii. Lapi. lxxvii.

Et. R. inde p̄fecti p̄tergrediebant⁹. Abulabat p̄ hoc ihs i galileā. nec. R. volebat quēqz scire. Nō. J. ei volebat abulare in iudeā qz q̄rebant eū iudei inficere. Erat ei in p̄rio dies fest⁹ in deoz scenopheia. Dixerūt at ad eū frēs ei⁹. Trās hinc r vade i iudeā vt r discipuli tui videāt opa q̄ tu facis. Nemo q̄ppe i occulto aliqd̄ facit q̄rit ip̄e in palā cē si h̄ facis manifesta teipz mūdo. Nec ei frēs ei⁹ credebāt in eū. Dixit ergo eis ihs. t̄pis meū nondū aduenit. t̄pis at vestz sp̄ est patū. Nō p̄ mūd⁹ odisse vos. me at odit. qz testimoniuz phibeo de illo qz opa ei⁹ mala sunt. Vos ascēdite ad diē festū hūc. ego at nō ascēdā ad diē festū istū. qz t̄pis meū nōdū iplētū ē. Hec cū dixisset ip̄e māsit i galilea. L. oīer santibz. D. at eis in galilea docebat. R. discipulos suos. D. dixit. R. illis iesus. Filius hoīs tradēdus est in man⁹ hoīm r occidēt eū r occisus. R. tertia die resurget. Ac illi ignorabāt verbū istū. r erat velatus añ eos vt nō sentirēt illū. r. L. timebāt. R. eū interrogare de hoc verbo r t̄ritati. D. sunt r vehēter. Ut. J. at ascēdēt frēs ei⁹ tunc r ip̄e ascēdit ad diē festum. non

manifeste. sed quasi in occulto. Iudei ergo querebant eum in die festo. et dicebant. Ubi est ille? Et murmur multum erat de illo in turba. Quidam enim dicebant quia bonus est. Alij autem dicebant non. sed seducit turbas. Nemo tamen palam loquebatur de eo propter merum iudeorum. Jam autem die festo mediante ascendit Iesus in templum et docebat et mirabantur iudei dicentes. Quomodo hic litteras sciat cum non didicerit? Respondit eis Iesus et dixit. Dea doctrina non est mea sed eius qui misit me. Si quis uoluerit uoluntatem eius facere cognoscat de doctrina utrum ex deo sit an ego a meipso loquar. Qui a se meipso loquitur gloriam propriam querit. Qui autem querit gloriam eius qui misit illum. hic uerax est et in iusticia in illo non est. Nonne Moyses dedit uobis legem. et nemo ex uobis facit legem? Quid me queritis interficere? Respondit ei turba et dixit. Deum non habes. Quis te querit interficere? Respondit ei Iesus et dixit eis. Unum opus feci et omnes miramini. propterea moyses dedit uobis circumcisionem. non quia ex moyse est sed ex patribus. Et in sabbato circumcisionem habetis hominem. Si circumcisionem accipit homo in sabbato ut non soluat legem moysi. mihi indignamini. quia totum hominem sanum feci in sabbato? Nolite iudicare secundum faciem sed iustum iudicium indicate. Dicebant ergo quidam ex hierosolymis. Nonne hic est quem querunt interficere? Ecce palam loquitur et nihil ei dicunt. Nunquid uere cognouerunt principes quia hic est christus. Sed hunc scimus unde sit. Christus autem cum uenerit nemo scit unde sit. Clamabat ergo docens in templo Iesus et dicens. Et me scitis et unde sim scitis et a meipso non ueni sed est uerax qui misit me quem uos nescitis. Ego autem scio eum. Et si dixerit quia nescio eum ero similis uobis mendax sed scio eum quia ab ipso sum et ipse me misit. Querebant ergo eum apprehendere et nemo misit in illum manus quia nondum uenerat hora eius. De turba autem multi crediderunt in eum. Et dicebant. Christus cum uenerit nunquid plura signa faciet quam que hic facit? Audierunt pharisaei turbam murmurantem de illo hic. Et miserunt pharisaei et principes ministrum ut apprehenderent eum. Dixit ergo Iesus. Adhuc modicum tempus uobiscum sum et uado ad eum qui misit me. queritis me et non inuenietis. Et ubi sum ego uos non potestis uenire. Dixerunt ergo iudei ad seipsum

Quo hic iturus est quia non inueniemus eum? Nunquid in dispersione gentium iturus est et dociturus gentes? Quis est hic sermo quem dixit. Queritis me et non inuenietis et ubi sum ego uos non potestis uenire? In nouissimo autem die magno festiuitatis stabat Iesus et clamabat dicens. Si quis sitit ueniat ad me et bibat. Qui credit in me sicut dicit scriptura flumina de uentre eius fluent aqua uiuae. Hoc autem dixit de spiritu quem accepturi erant credentes in eum. Nondum enim erat spiritus datus quia Iesus nondum fuerat glorificatus. Et illa ergo turba cum audissent haec sermones eius dicebant. Hic est uere propheta. Alij dicebant hic est christus. Quidam autem dicebant. Nunquid a galilea christus uenit? Nonne scriptura dicit quia ex semine dauid et de bethleem castello ubi erat dauid. uenit christus? Dissensio itaque facta est in turba propter eum. Quidam autem ex ipsis uolebant apprehendere eum sed nemo misit super illum manum. Uenerunt ergo ministri ad pontifices et pharisaeos et dixerunt eis illi. Quare non adduxistis eum? Respondit illi. Nunquid sic locutus est homo sicut hic homo loquitur. Respondit ergo eis pharisaei. Nunquid et uos seducti estis? Nunquid aliquid ex principibus et pharisaeis credit in eum sed turba haec que non nouit legem male? Nota quod nicodemus iam uenerat. m. ad eos. Ille qui uenit ad eum nocte quia uisus erat ex ipsis. Nunquid lex nostra iudicat hominem nisi audierit ab ipso prius et cognouerit quid faciat? Responderunt et dixerunt ei. Nunquid et tu galileus. scrutare scripturas et uide quia propheta a galilea non surgit. Et reuersi sunt unusquisque in domum suam.

De muliere deprehensa in adulterio. Ioh. viij. Capitul. lxxvij. Iesus autem prexit in montem oliueti et diluculo iterum uenit in templum et omnis populus uenit ad eum et sedes docebat eos. Adducunt autem scribe et pharisaei mulierem in adulterio deprehensam et statuerunt eam in medio et dixerunt ei. Magister haec mulier modo deprehensa est in adulterio. In lege autem mandauit nobis dominus homo lapidari. Tu ergo quid dicis? Haec autem dicebant tentantes eum ut possent accusare eum. Iesus autem inclinans se deorsum digito scribebat in terra. Cum autem perueraret interrogantes eum erexit se et dixit eis. Qui sine peccato uestrum est. primus in illam lapidem

Unum ex quatuor

mittat. Et iterū se inclinans scribebat in terra. Audiētes autē vnus post vnū exibat incipiētes a senioribz et remāsit solus mulier in medio stās. Erigens autē se Iesus dixit ei. Mulier vbi sunt qui te accusabāt? Nemo de mine. Dixit autē ei Iesus. Nunc ego te condemnabo. vadez amplius noli peccare.

De verbis christi

in gazophylatio. J. viij. Cap. lxxix.

Iterū ergo locutus est eis Iesus dicens. Ego sum lux mundi. qui sequitur me non ambulat in tenebris sed habet lucem vite. Dixerunt ergo ei pharisei. Tu de teipso testimoniū phibes testimoniū tuū non est verū. Rōdit Iesus et dixit eis. Et si ego testimoniū phibeo de meipso. verū est testimoniū meū quia scio vnde veni et quo vado. vos autē nescitis vnde venio aut quo vado. Vos sicut carnem iudicatis. ego autē non iudico quēquā. Et si iudico ego. iudicium meū verū est. quia solus non sum. sed ego et qui misit me pater. Et in lege vestra scriptū est quia duorum hominū testimoniū verū est. Ego sum qui testimoniū phibeo de meipso. et testimoniū phibet de me qui me misit pater. Dicebāt ergo ei. vbi est pater tuus? Respondit Iesus. Neque me scitis neque patrem meū. Si me sciretis forsitan et patrem meū sciretis. Hec verba locutus est in gazophylatio docēs in templo et nemo apprehendit eū quia nondū venerat hora eius.

De alio sermone

christi propter quē voluerūt iudei eū lapidare. Jo. viij. Cap. lxxx.

Quātū ergo iterū eis. Ego vado et queretis me. et in peccato vestro moriemini. quo ego vado vos non potestis venire. Dicebāt ergo iudei. Nunquid interficiet se metipsum. quia dicit quod ego vado. vos non potestis venire? Et dicebat eis. Vos deorsum estis ego de superius sum. Vos de mundo hoc estis ego non sum de mundo hoc. Dixit ergo vobis quia moriemini in peccatis vestris. Si enim non credideritis. quia ego sum moriemini in peccato vestro. Dixerunt ergo ei. Tu quis es? Dixit eis Iesus. Principiū qui loquor vobis. multa habeo de vobis loqui et iudicare sed qui me misit verax est et ego que audiui ab eo hec loquor in mundo. et non cognouerūt quia patrem eis dice-

bat deū. Dixit ergo eis Iesus. Cū exaltaveritis filium hominis tūc cognoscetis. quia ego ipse sum et a me meipso facio nihil. Et sicut docuit me pater hec loquor et qui misit me mecum est. et non reliquit me solū quia quę placita sunt ei facio semper hec illo loquente multi crediderūt in eum. Dicebat ergo Iesus ad eos qui crediderūt ei iudeos. Si vos māseritis in sermone meo. vere discipuli mei eritis et cognoscetis veritatem et veritas liberabit vos. Responderūt ei. Semen abrahe sumus et nemini seruiimus vnde. quomodo tu dicis liberi eritis? Respondit eis Iesus. Amen amen dico vobis. quia omnis qui facit peccatum. seruus est peccati. seruus autem non manet in domo in eternū. filius autem manet in eternū. Si ergo filius vos liberabit. vere liberi eritis. scio quia filij abrahe estis. sed queritis me interficere. quia fimo me non capit in vobis. Ego quod vidi apud patrem loquor. et vos que vidistis apud patrem vestrum faciatis. Responderūt et dixerunt ei. Pater noster abraha est. Dixit eis Iesus. Si filij abrahe estis. opa abrahe facite. Nunc autem queritis me interficere hominē qui veritatem vobis locutus sum quā audiui a deo. hoc abraha non fecit. Vos facitis opa patris vestri. Dixerunt ergo ei. Nos ex fornicatione non sumus nati. vnū patrem habemus deū. Dixit ergo eis Iesus. Si deus pater vester esset diligeretis vtiq; me. Ego enim ex deo processi et veni. neque enim a meipso veni sed ille me misit. quare loquor quod audiui a deo. quare loquor quod audiui a deo non cognoscitis? Quia non potestis audire sermonem meū. Vos ex patre diabolo estis et desideria patris vestri vultis facere. Ille homicida erat ab initio et in veritate non stetit. quia non est veritas in eo. cū loquitur mendaciū ex proprijs loquitur quia mendax est et pater eius. Ego autem quia veritatem dico non creditis mihi. Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico quare non creditis mihi? Qui est ex deo verba dei audit. propterea vos non auditis quia ex deo non estis. Responderūt ergo iudei et dixerunt ei. Nonne benedicim⁹ nos quia samaritanus es tu et demoniū habes? Respondit Iesus. Ego demoniū non habeo sed honorifico patrem meū et vos in honorastis me. Ego autem non quero gloriam meam. est qui querat et iudicet. Amen amen dico vobis. Si quis sermonem meū serua verit. mortē non videbit in eternū. Dixerūt

c

Monoteseron sine

ergo iudei. Hunc cognouim⁹ quia demoniū habes. Abraā mortu⁹ est et prophete ⁊ tu dicis si quis sermonē meū seruauerit mortē non gustabit in eternū. Hūquid tu maior es patre nostro Abraā qui mortu⁹ est ⁊ prophete mortui sunt. quē tu teipm facis. Respondit Iesus. Si ego glorifico meipm gloria mea nihil est. Est pater meus qui glorificat me quē uos dicatis qz deus noster est. ⁊ nō cognouistis eū. ego autem noui eū. Et si dixero nescio eū. ero similis uobis mendax sed scio eū sermone eius seruo Abraā pater uester exultauit ⁊ uideret diē meū uidit ⁊ gauisus est. Dixerunt ergo iudei ad eū. Quinquaginta ānos nondū habes ⁊ abraam uidisti. Dixit ergo eis Amen amē dico uobis anteqz abraam fieret ego sum. Tulerūt ergo lapides ⁊ ut iacerēt in eum Iesus autem abscondit se et exiit de templo.

De ceco nato J. ii.

Capitulum lxxi.
Preterit⁹ uidit hoīem cecum a natiuitate. Et interrogauerūt eū discipuli sui Rabbi. Quis peccauit hic an patres eius ut cec⁹ nasceret. Rndit Ihs. Neqz hic peccauit neqz pntes ei⁹ s⁹ ⁊ manifestent opa dei in illo. De oportet opari opa eius qui misit me donec dies ē. Uenit nox quando nemo potest opari. q̄d iudicium in mūdo lux sum mūdi. Hoc cū dixisset exiit in terrā ⁊ fecit lutū ex spūto ⁊ linxit lutū sup oculos eius ⁊ dixit ei. Uade laua in natatoria syloe quod interpretat⁹ missus. Abiit ergo ⁊ lauit ⁊ uenit uidēs. Itaqz vicini ⁊ qui uiderant eum prius qz medicus erat dicebāt. Nōne hic est qui se debat ⁊ mendicabat. Alij dicebant qz hic est. Alij autē nequaqs sed similis eius est. Ille uero dicebat. qz ego sum. Dicebāt ergo ei. Quomō aperti sunt tibi oculi. Rndit. Ille homo qui dixit Iesus lutū fecit ⁊ unxit oculos meos ⁊ dixit mihi. Uade ad natatoria syloe ⁊ laua ⁊ abij ⁊ laui ⁊ uideo. Dixerūt ei. Ubi est ille. At nescio. Adducunt eū ad phariseos qui cec⁹ fuerat. Erat autē sabbatū quādo lutū fecit Iesus ⁊ aperuit oculos eius. Iterū ergo interrogabāt eū pharisei quomodo uidisset. Ille autem dixit eis. Lutū posuit mihi sup oculos ⁊ laui ⁊ uideo. Dicebāt ergo ex phariseis qdam. Non est hic homo a deo qui sabbas

tum nō custodit. Alij dicebāt. Quomodo pot homo pctōr hec signa facere. Et scis. Ma erat inter eos. Dicit ergo ceco iterū. Tu qd dicis de eo qui aperuit tibi oculos tuos. Ille autē dixit quia propheta est. Nō crediderūt ergo iudei de illo qz cecus fuisse ⁊ uidisset donec uocauerūt pentes eius qui uiderat. Et interrogauerūt eos dicētes. Hic filius yester est quē uos dicis. qz cecus natus est. quomō ergo nunc uidet. Rnderunt ergo eis pentes ei⁹ ⁊ dixerunt. Scimus qz hic est fili⁹ noster ⁊ qz cec⁹ natus est. quomō autē nunc uideat nescim⁹ aut quis aperuit oculos ei⁹ nos nescim⁹ ipsum interrogate. etatē habet ipse de se loquat. Hec dixerūt pentes eius qz timebāt iudeos. Jam enī cōspirauerāt iudei ut si quis confiteret eū esse christū ⁊ extra synas gogā fieret. propterea pntes ei⁹ dixerūt etatem habet ipm interrogate. Uocauerunt ergo rursus hoīem qui cec⁹ fuerat ⁊ dixerūt ei. Da gloriā deo. Nos scim⁹ quia hic homo pctōr est. Dicit ergo ille. si peccator est. nescio. Unū scio. qz cum cecus essem modo uideo. Dixerūt ergo illi. Quid fecit tibi. quomodo apuit tibi oculos. Rndit eis. Dixi uobis iam ⁊ audistis. Quid iterum uultis audire. Nunq̄d ⁊ uos uultis discipuli eius fieri. Daledixerūt ei ⁊ dixerūt. Tu discipulus illius sis. nos autē moysi discipuli sumus. Nos scim⁹ quia moysi locutus est de⁹. Hunc autē nescimus nū sit. Rndit ille homo ⁊ dixit eis. In hoc mirabile est. quia uos nescis. unde sicut aperuit oculos meos. Scim⁹ autē qz peccatores deus nō audit. sed siqs dei cultor est ⁊ uoluntatē eius facit. hūc deus exaudit. A seculo nō est auditū quia q̄s aperuit oculos ceci nati. nisi esset hic a deo nō poterat a cere quicqs. Responderūt dixerūt ei. In peccatis natus es totus ⁊ tu doces nos. Et eiecerūt eum foras. Audiuit Iesus quia eiecerūt eum foras ⁊ cū inuenisset eū dixit ei. Tu credis in filiū dei. Respondit ei ⁊ dixit. Quis est dñe ut credā in eū. Dixit ei Iesus. Et uidisti eū ⁊ qui loquitur tecum ipse est. At ille ait. Credo domine. Et p̄dens adorauit eū. Et dixit ei Iesus. In iudicium ego ueni in hūc mundū ut qui nō uident uideāt. ⁊ qui uident ceci fiant. Et audierūt ex phariseis qui cū ipso erant. ⁊ dixerūt ei. Nunq̄d ⁊ nos ceci sumus. Dixit eis iesus si ceci eētis nō haberetis p̄am

¶ Unum ex quatuor

Hunc vero quia dicitis quia videm⁹ pec-
catū vestrū manet.

De sermone chri-

sti. Ego sum pastor bonus. Johan. x.

Capitulum. lxxv.

Non amē dico vobis qui nō in-
trat p ostiū in ouile ouīū. s; ascen-
dit aliunde ille fur estz latro. Qui autē in-
trat p ostiū hic pastor est ouīū huic osti-
arius apit^r oues vocē eius audiuntz ppi-
as oues vocat nō inatim z educit eas. Et
cum ppias oues emisit vadit ante eas.
z oues illū sequūtur quia sciūt vocē eius.
Alienū autē non sequūtur sed fugiūt ab
eo quia nō nouerūt vocē alienorū. Hoc p
uerbiū dixit eis Iesus. Illi autē nō cogno-
uerūt quid loqretur eis. Dixit ergo eis itē
rū Iesus. Amē amen dico vobis quia ego
sum ostiū ouīū. Omnes quotq̄t venerunt
fures suntz latrones sed nō audierūt eos
oues. Ego sum ostiū. per me siq̄s introi-
rit saluabit z ingredietz egredietur z pas-
scua inueniet. Fur autē nō venit nisi vt fu-
retz maciet z pdat. Ego veni vt vitā habe-
antz abundantiū habeant. Ego sum pas-
tor bonus. bon⁹ pastor dat animā suam
pro ouib; suis. Mercenarius autē z qui
nō est pastor cui⁹ nō sunt oues. ppi-
e. vidz lupū venientē z dimittit oues z fugit z lu-
pus rapit z dispergit oues. Mercenari⁹ autē
fugit quia mercenari⁹ estz nō pnet ad eū
de ouib;. Ego sum pastor bon⁹ z agnosco
oues meas z agnoscut me mee. Sic nō
uit me pater z ego agnosco patrē et aiām
meā pono pro ouib; meis. Et alias oues
habeo que nō suntz hoc ouilz illas opor-
tet me adducere vocē meam audiēt et fū-
et vnū ouile z vnus pastor ppter ea me pas-
ter diligit qz ego pono animā meā z iterū
sumā eam. Nemo tollit eā a me sed ego po-
no eā a meipō. ptiātem habeo ponēdi ani-
mā meā z potestātē habeo iterum sumēdi
eā. Hoc mandatū accepi a patre meo. Dis-
sensio iterū facta est inter indeos ppter ser-
mones hos. Dicebant autē multi ex his.
Demoniū habet z insanit. quid eū audi-
tis? Alij dicebāt hec verba nō sunt demo-
niū habentis. Nunqd demoniū potest ce-
corū oculos apire?

De solutiōe didra-

gmatis. D. xvij. R. ix.

Capitulum. lxxv.

T. R. venerūt capharnaū et cum
venissent. D. capharnaū accesserunt
qui didragma accipiebāt ad
Petru^m et dixerunt ei. Magister vester non
soluit didragma. Et ait Enam. Et cū in-
trasset in domū. puenit eū Iesus dicēs.
Quid tibi viderur Symon? Reges terre
a quib; accipiunt tributū vel censum. a fi-
lijs suis an ab alienis? Et ille dixit. Ab ali-
enis. Et dixit ei Iesus. Ergo liberi sunt fi-
lij. Ut autē non scandalizemus. Vade ad
marez mitte hamū. et euz pisce qui prim⁹
ascenderit tollez aperto ore eius. inueni-
es staterē. illum sumēs da eis pro mer te.

De contentione di-

scipulorum quis eorū videret esse maior
z de doctrina christi. D. xvij. R. ix. L. ix.

Capitulum. lxxv.

Illa h. hora itrauit. L. in eos
cogitatio quis eorū videret esse
maior. At Iesus videns cogitatio-
nes cordis eorū cum. R. domi esset inter-
rogabat eos. Quid in via tractabatis? At
illi tacebant. Siquidē in via inter se dis-
sputauerāt. quis esset illorū maior. Acces-
serunt. D. discipuli ad Iesum dicentes.
Quis putas maior est in regno celoz? Et
R. residens vocauit duodeci. et ait illis.
Siquis vult prim⁹ esse. erit omnīū nouis-
simus et omnīū minister. Et. D. aduo-
cans Iesus paruulū accipiens. R. appre-
hendit. L. et statuit. D. eū secus se in me-
dio. D. eorum. Quem. R. cum cōplexus
esset. ait illis. Amen. D. dico vobis. Si
si cōuersi fueritis efficiamini sicut paru-
li nō intrabitis in regnū celozum. Quicū-
q; ergo humiliauerit se sicut paruulus iste/
hic maior est in regno celozū. Et qui sus-
ceperit. vnū paruulū talem in noie meo.
me suscipit. Et. R. quicūq; me susceperit
nō solum me suscipit sed eū qui misit me.
Nam q; minor. L. est inter vos omnes. hic
maior est. Qui. D. autē scandalizauerit
vnū de pusillis istis minimis q; in me cre-
dunt expedit bonū. R. est ei magis vt. D.
suspendatur mola asinaria in collo eiusz
dimerget in profundū maris. Ve mūdo
a scandalis. Necesse est enī vt veniāt scan-
dala. verūtamē ve homini illi p quē scan-
dalum venit. Si. D. autē. R. manus tua
scandalizat te absceide eā et projice abs te.

Monotesseron sine

Bonum. R. est tibi debilem vel claudum
D. introire in vitam q̄ duas manus vel
duos. D. pedes habentē mitti ire in ge
bennā ignem. D. eternū inextinguibile
R. vbi vermis eorū non morit̄ r̄ ignis nō
extinguit. Et si pes tuus scādalizat te. am
puta illum. bonus est tibi claudū intrare
in vitam eternā q̄ duos pedes habentē
mitti in gebennā ignis inextinguibilis vbi
vermis eorū non morit̄ r̄ ignis nō extinguitur.
Et D. si oculus tuus scādalizat te
erue eum r̄ projice abs te. Bonū. R. est tibi
lulco cū D. vno oculo vitam intrare re
gnū R. dei q̄ duos oculos habentē mit
ti in gebennā ignis vbi vermis eorū non
morit̄ r̄ ignis nō extinguit. Om̄is enī v̄
crima igne salietur om̄is victima sale sa
lietur. Bonum est sal q̄ si sal insulsum fu
erit in quo illō condietis. Habere in vo
bis salem. et pacem habere inter vos. Vi
dete. D. ne cōtemnatis vnū ex his pusil
lis. Dico enī vobis quia angeli eorū in ce
lis semp̄ vident faciē patris mei q̄ in celis
est. venit enī filius hoīs saluare quod pie
rat. Quid vobis videt̄. Si fuerint alicui
centū oues. errauerit vnā ex eis. Nonne re
linquit nonagintanouē in monte vadit
querere eam q̄ errauerat. Et si cōtigerit vt
inueniat eā. Amen dico vobis. q̄ gaudet
sup̄ eam magis q̄ super nonagintanouē
que nō errauerūt. Sic nō est voluntas an
te patrē vestrū qui in celis est vt peccatus
de pusillis istis.

De correptione fra terna. D. xvij. L. xvij.

Capitulum. lxxv.

Atendite vobis si. D. autē pec
cauerit in te frater tuus. Vade et
corripe. increpa. L. illū inter D.
te r̄ ipm̄ solum. Si audierit te r̄ peniten
tiam. L. egerit. dimitte illi. lucratus. D.
es frater tuum. Et. L. si septies in die pec
cauerit in te septies in die ad te cōuersus
fuerit dicens penitet me dimitte illi. Si
D. autē non te audierit adhibe tecū ad
huc vnū vl̄ duos vt in ore duorū testiū
vel trium stet om̄e verbum. q̄ si nō audie
rit eos dic ecclesie. Si autē r̄ ecclesiam nō
audierit sit tibi sicut ethnicus r̄ publica
nus. Amen dico vobis quecūq̄ alligaueris
sup̄ terram. erunt ligata et in celis et
quecūq̄ solueritis super terrā erunt solus

ta r̄ in celis. Iterū dico vobis quia si duo
ex vobis cōsenserint super terrā de om̄i re
quamcūq̄ petierint / fiet illis a patre meo
qui in celis est. vbi enim sunt duo vel tres
cōgregati in nomine meo ibi sum in me
dio eorū. Tunc accedēs Petrus ad eum
dixit Domine quoties peccabit in me fra
ter meus r̄ dimitta illi. Vsq̄ septies. Dix
it illi Iesus. Nō dico tibi vl̄ q̄ septies s̄
vsq̄ septuagies septies.

De seruo nequam cui oē debitū dimissum fuerat. D. xvij.

Capitulum. lxxvi.

Ideo assimilari est regnum celoꝝ
homini regi qui voluit rationem
ponere cum seruis suis. Et cum
cepisset rationem ponere oblatas est ei vn̄
qui debebat decē milia talenta. Cum autē
tem nō haberet vnde redderet. inussit eum
domin⁹ vendari r̄ vtorē eius et filios et
om̄ia que habebat r̄ reddi. Prociēs au
tem seru⁹ ille rogabat eum dicens. Patiē
tiam habe in me r̄ om̄ia reddā tibi. Dis
seruus autē domin⁹ serui illi⁹ dimisit eū.
et debitum dimisit ei. Egressus autē ser
uus ille inuenit vnū de cōseruis suis qui
debebat centū denarios r̄ tenens suffoca
bat eum dicens. Redde quod debes. Et p̄
cidens cōseruus eius rogabat eū dicens.
Patientiā habe in me r̄ om̄ia reddā tibi.
Ille autē noluit sed abiit r̄ misit eū in car
cerē donec redderet debitū. Videntes au
tem cōserui eius que fiebat tristati sunt
valde. et venerunt et narrauerūt domino
suo om̄ia que facta fuerāt. Tunc voca
uit illum domin⁹ suus r̄ ait illi. Serue ne
quā om̄e debitū dimisi tibi quoniam roga
sti me. Nonne ergo oportuit r̄ te misereri
cōserui tui sicut r̄ ego tui miserus sum.
Et iratus domin⁹ eius tradidit eū tormen
tis quoad vsq̄ redderet vnū vn̄ sum debi
tum. Sic et pater meus celestis faciet vo
bis si nō remiseritis vnū quisq̄ fratri suo
de cordibus vestris.

De illo qui eicie bat demonia r̄ nō sequebat christū. R. ij.

L. ij. Capitulum. lxxvii.

Respondens. L. autē illi. R. Jos
hannes dixit. Preceptor. L. ma
gister. R. vidimus quendam in no
mine tuo eicientē demonia et p̄hibuim⁹

Unum ex quatuor

eum quia non sequit te nobiscum. Et ait ad illos Jesus. Nolite prohibere. Nemo est qui faciat virtutem in nomine meo et possit cito male loqui de me. Qui. R. L. enim non est aduersum vos pro nobis est. Quisquis R. vobis potum dederit calicem aque frigide in nomine meo quia christi estis. Amē dico vobis non perdet mercedem suam.

De aduentu christi

in fines iudee et quod discipuli non timeant eos qui occidunt corpus nec vult christus diuideri hereditatem. D. xvij. et supra. c. R. p. l. m.

Capitulum. lxxvij.

Et factum est cum consummasset sermones istos Jesus inde exurgens et migravit. Et a galilea venit in fines iudee trans iordanem et secute sunt eum turbe multe. Et conuenerunt Riterum turbe ad eum et curauit. Et eos ibi er. L. sicut consueuerat iterum docebat eos. Multis autem turbis circumstantibus ita ut se inuicem conculcarerent cepit dicere ad discipulos suos. Attēdire a fermento pharisaeorum quod est ypocrisis. Nihil autem operatum est quod non reuelatur neque absconditum quod non sciatur quoniam que in tenebris dixistis in lumine dicentur et quod in aure locuti estis in cubilibus predicabitur in tectis. Dico autem vobis amicis meis ne terreamini ab his qui occidunt corpus et post hoc non habent amplius quid faciant. Ostēdant autem vobis quem timeatis timeate eum qui postquam occiderit habet potestatem mittere in gehennam. Ita vobis dico hunc timeate. Nonne quinque passerces veniunt asse. D. dipondio. L. et vnus in illis non est in oblivione coram deo non. D. cadit. R. in terram sine patris vestri voluntate. S. et capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Nolite ergo timeare multis pariteribus meliores. D. pluris. L. estis vos dico. I. autem. D. vobis quicumque me confessus fuerit coram hominibus et filius hominis confitebitur eum coram angelis dei. Qui autem negauerit me coram hominibus denegabit eum coram angelis dei. Et omnis qui dicit verbum in filium hominis remittetur illi. Si autem in spiritu sancto blasphemauerit non remittetur ei. Lum autem inducent vos in synagogas et ad magistratus et potestates nolite solliciti esse qualiter aut

quid respondeatis aut quid dicatis. Spiritus enim sanctus docebit vos in ipsa hora quid oporteat vos dicere. Ait autem illi quidam de turba. Magister dic fratri meo ut diuidat mecum hereditatem. Et dixit ei homo quis me constituit iudicem et diuisorem super vos. Dixitque ad illos. Videte et caute ab omni auaricia quia non in abundantia cuiusque vita eius est ex his que possidet.

De diuitie habentibus

fructum abundantiam et ne discipuli solliciti sint. Luce. xij.

Capitulum. lxxviii.

Dixit autem similitudinem ad illos dicens hominis cuiusdam diuitis vberes fructus ager attulit et cogitabat intra sedicens quid faciam quoniam non habeo quo congregem fructus meos. Et dixit hoc faciam destruiam horrea mea et maiora faciam et illuc congregabo omnia que nata sunt mihi et bona mea et dicam anime mee. Anima mea habes multa bona posita in annos plurimos. requiesce comede bibe epulare. Dixit autem illi deus. Stulte hac nocte reperent animam tuam a te. que autem parasti cuius erunt. Sic est qui sibi thesaurizat et non est in deo diues. Dixitque ad discipulos suos. Ideo dico vobis Nolite solliciti esse anime vestre quid manducetis neque corpori vestro quid vestiamini. Anima enim plus est quam esca et corpus plus quam vestimentum. Considerate cornos quia non seminant neque metunt. quibus non est cellarium neque horreum et deus pascit illos. quam tomagis vos estis pluris illis. Quis autem vestrum cogitans potest ad staturam suam adicere cubitum vnum. Si ergo neque quod minimum est potestis quid de ceteris solliciti estis. Considerate lilia agri quomodo crescunt non laborant. neque nent. Dico autem vobis quia nec Salomon in omni gloria sua vestiebat sicut vnum ex istis. Si autem fenum quod hodie in agro est et cras in clibanum mittit deus sic vestit. quam tomagis vos pusille fidei. Et vos nolite querere quid manducetis aut quid bibatis et nolite in sublime tolli. Dec enim omni

Multa que hic ponuntur posita sunt supra sententiam vel et in verbis in sermone in monte.

nia gentes mundi querunt. pater autē vester
scit quoniam his indigeris. Veruntamen
primū querite regnū dei: et hec omnia adijci
ent vobis. Nolite timere pusillus grex quia
complacuit patri vestro vobis dare regnū
Cœlestis que possidetis / et date elemosy
nam. Facite vobis sacculos / qui non vete
rascunt. thesaurū non deficientē in celis /
quo fur non appropriat. neque tinea corrup
pit. Ubi enim thesaurus vester est ibi et cor
vestrū erit. Dicebat autē ad turbas. Cum
videritis nubem orientē ab occasu statim
dicitis nimbū venit et ita fit. Et cum au
strum flātes / dicitis quia estas erit ita fit
Ipscrite faciem celi et terre nostis proba
re. hoc autē tempus quomodo non proba
tis? Quid autē et a vobis ipsis non iudi
catis quod iustū est? Cum autē vadis eus
adversario ad principē in via da operam
liberari ab illo ne forte trahat te apud iu
dicem. et iudex tradat te exactori et exactor
mittat te in carcerem. Pico tibi quia non
eris inde donec etiam novissimū minu
tum reddas.

De galileis occisis

et de ficulnea. Luce. cxiij.

Capitulum. xc.

Aderant autē quidā illo tēpore nū
ciantes illi de galileis quorū san
guinē Pilatus miscuit cum sacri
ficij eorum. Et respondēs dixit illis Pu
teris quia hi galilei pro omnibus galileis pec
catores fuerūt quia talia passi sunt? Non
Dico vobis. sed nisi penitentiā egeritis si
militer omnes pibitis. Sicut et illi. xvij.
super quos cecidit turris in syloe et occi
dit eos. Putatis quia ipsi debitores fue
runt propter omnes homines habitātes in hie
rusalem? Non. Dico vobis / sed si non pe
nitentiā egeritis omnes similiter pibitis.
Dicebat autē hanc similitudinē. Arborē
fici habebat quidā plantatā in vinea sua.
et venit querēs fructus in illa et non inuenit
Dixit autem ad cultorē vinee. Ecce anni
tres sunt ex quo veni querens fructū in fi
culnea hac. et non inuenio. Succide ergo
illam / ut quid etiā terrā occupat? At ille
respondēs dixit illi. Domine dimitte illā
et hoc anno vsque dum fodiā circa illam et
mittam stercora. et si quidem fecerit fructū
bene. Sin autē in futurū succides eam.

De muliere incur

uata. L. xij.

Capitulum. cxi.

Arat autē in synagoga eorum do
cens sabbatis Et ecce mulier que
habebat spiritū infirmitatis an
nis decem et octo et erat inclinata nec omni
no poterat sursum respicere. Quā cum vi
deret Iesus vocavit ad se et ait illi Mulier
dimissa es ab infirmitate tua. et imposuit
illi manus et cōfestim erecta est et gloriificat
bat deum. Respondens autē archisynago
gus indignās / quia sabbato curasset Ie
sus / dicebat turbe sed dies sunt in quibus
oportet opari. in his ergo venit et curami
ni et non in die sabbati. Respondit autē ad
illum dominus et dixit Ipscrite vnusquisque
vestrū sabbato non soluit bouē suū aut asi
num a p̄sepio et ducit ad aquare? Hanc au
tem filiā abrahe quā alligauit sabbathas ce
ce decem et octo annis non oportuit solui a
vinculo isto in die sabbati? Et cū hec di
ceret. erubescerāt omnes adversarij eius. et
omnis populus gaudebat in vniuersū que
gloriose fiebant ab eo.

De interrogatōne

indecorū an liceat vxorē dimittere. Mat.
R. c. L. xvi.

Capitulum. cxiij.

Accesserūt pharisei tenta
tes cum atque dicentes Si licet boi
dimittere vxorē quacūque et cau
sa? At. R. ille respondēs ait. Quid vobis
precepit Moyses? Qui dixerūt Moyses
pmisit libellū repudiij scribere et dimittere
Qui. R. respondens ait illis. Ad legistis
quia qui fecit hominē ab initio creature.
R. masculū. B. R. et feminā fecit eos de
us. Et dixit propter hoc relinquet homo
patrē et matrē et adheret vxori sue et erūt
duo in carne vna. Itaque iam non sunt duo
sed vna caro. Quod ergo deus coniungit
homo non seper. Dicūt. R. illi. Quid. B.
ergo moyses mādauit dari libellū repudiij
et dimittere? At ill. Quoniam. B. R. mo
yses ad duriciā cordis vestri pmisit vobis
dimittere vxores vestras. et scripsit vobis
preceptū istud. Ab initio. B. autē non fu
it sic. Et. R. in domo iterū discipuli eius
interrogauerūt eū. Et ait illis. Dico. B.
autē vobis quia. B. R. quicūque dimiserit
rit vxorē suam nisi ob fornicatōem. et alia

Unum ex quatuor

duxerit mechatur. et. R. adulterium comit
tis super ea. et. R. qui L. dimissam a. L. vi
ro duxerit mechatur. Et si vxor dimiserit vi
rum suum et alij nupserit mechatur. Dicitur
ei discipuli eius. Si ita est causa hominis
cum vxore non expedit nubere. Qui dixit
Non omnes capiunt verbum istud sed quibus
datum est. Sunt enim eunuchi qui de matris
vtero sic nati sunt. Et sunt eunuchi qui
facti sunt ab hominibus. Et facti sunt eu
nuchi qui seipos castrauerunt vel eunuchi
facti sunt propter regnum celorum. Qui potest
capere capiat.

De paruulis obla

tis. D. pr. R. L. Luc. viii. Ca. xciij.

Uinc. Oblati. R. sunt ei puuli
infantes. L. vi. L. tangeret. R. eos
et manus. D. imponeret et oraret
Quod L. cum viderent discipuli increpa
bant L. D. illos et cominabatur. R. offe
rentibus. Quos cum vidisset indigne tulit Je
sus. L. autem conuocans illos dixit D. eis
R. Sinite. D. R. L. puulos venire ad
me et nolite prohibere eos talis est enim re
gnum celorum Et dixit. R. Amen. R. dico
L. vobis quicumque non acceperit regnum vt
puer non intrabit in illud. Et complexus
illos et imponens manus sup eos benedi
cebat illos. Et. D. cum imposuit eis ma
nus abiit inde.

De filio prodigo

L. xv. Capitulum. xciiij.

Rant autem appropinquantes ei pu
blicani et peccatores vt audirent
illum. Et murmurabant scribe et
pharisei dicentes quia hic peccatores reci
pit et manducat cum illis. Et ait ad illos
pabolam istam dicens. Quis ex vobis ho
mo qui habet centum oues et si perdidit vnā
et illis. Nonne dimittit nonagintanoue
in deserto et vadit ad illam que perierat donec
inueniat illam? Et cum inuenierit illam impo
nit in humeros suos gaudens et veniens do
mum conuocat amicos et vicinos dicens il
lis Congratulamini mihi. quia inueni ouem
meam que perierat. Dico vobis quia ita erit
gaudium in celo sup vno peccatore penitē
tiam agente quā sup nonagintanoue iustis
qui non indigent penitentia. Aut que mu
lier habens dragmas decem et si perdidit

dragmā vnā. Nonne accendit lucernā.
et euertit domum et querit diligenter donec
inueniat? Et cum inuenierit conuocat amicos
et vicinos dicens. Congratulamini mihi
quia inueni dragmā quam perdideram
Ita dico vobis gaudium erit angelis dei sup
vno peccatore penitētiā agente. Aut
autem. Homo quidam habuit duos filios. et
dixit adolescentior ex illis patri. Pater da
mihi portionem substantie que me contingit
Et diuisit illis substantiam Et non post mul
tos dies congregatis omnibus adolescenti
or filius pege profectus est in regionem
longinquā et ibi dissipauit substantiam su
am viuendo luxuriose. Et postquam omnia con
sumpsisset facta est fames valida in regione
illa et ipse cepit egere et abiit et adhefit vni ci
uium regionis illius et misit illum in villam
suam vt pasceret porcos. Et cupiebat vtri
trem suum implere de siliquis quas porci
manducabant nemo illi dabat. In se au
tem reuersus dixit Quamti mercenarij in do
mo patris mei abundant panibus. et ego
hic fame pereor. Surgam et ibo ad patrem
meum et dicam illi. Pater peccaui in celum et
coram te. et iam non sum dignus vocari filius
tuus. fac me sicut vnum de mercenarijs tuis
Et surgens venit ad patrem suum. Cum au
tem adhuc longe esset. vidit illum pater su
us et misericordia motus est. Et occurrens
cecidit sup collum eius et osculatus est eum.
Dixitque ei filius. Pater peccaui in celum
et coram te. iam non sum dignus vocari fili
us tuus. Dixit autem pater ad seruos suos Ci
to proferte stolam primam et induite illum et da
te annulum in manu eius et calciametra in pe
des eius et adducite vitulum saginatum et occidi
te manducem et epulemur quia hic filius me
us mortuus erat et reuixit perierat et inuentus est
Et ceperunt epulari. Erat autem filius eius se
nior in agro. Et cum veniret et appropin
quaret domum. audiuit symphoniam et cho
rum. et vocauit vnum de seruis. et interroga
uit que hec essent. Iosque dixit illi frater tu
us venit et occidit pater tuus vitulum sagina
tum quia saluum illum recepit. Indignatus est
autem et volebat introire. Pater ergo illius
egressus cepit rogare illum. At ille respondens pa
tri suo dixit. Ecce tot annis seruo tibi et nunquam
quod mandatum tuum preterui et nunquam dediisti mihi
edum vt cum amicis meis epularer. sed propter quod hic
filius tuus quem deuorauit subas suam cum meretrici

Monotesseron siue

bus venit. occidisti illi vitulū saginatum. Et ipse dixit illi. Fili tu semper mecum es et omnia mea tua sunt epulari autēz gaude re oportebat quia frater tuus hic mortuus erat et reuixit. perierat et inuentus est.

De adoleſcēte que rente quid faciēdo vitā possideret. *D. xij R. L. xvij.*

Capitulum. xcy.

Abiit *D.* inde *Jesus et. R.* cum in gressus esset in via. Et ecce. *D.* vnus princeps. *L.* p̄currens. *R.* et accedens. *D.* genu. *R.* flexo ante eum interrogabat. *L.* et rogabat. *R.* illum dicens. *D.* agister. *D.* bone. *R.* quid. *L.* boni. *D.* faciendo. *L.* vitam eternā possidebo. Dixit ei *Jesus.* Quid *D.* me interrogas de bono? Unus est bonus deus. *Hemo. R. L.* bonus nisi solus deus. *Si. D.* autem vis ad vitam ingredi serua mandata precepta. *R. L.* nosti? Dixit *D.* illi. Que *Jesus* autē dixit illi. Non *D.* homicidiū. *R. L.* facies. Non adulteraberis. Non facies furtum. Non falsum testimoniū dices. *Ne. R.* fraudē feceris. *Donora. D.* *R. L.* patrē tuum et matrē tuam. Diliges *D.* proximū tuum sicut teipm. Dixit illi adoleſcens. *Dec. D.* omnia. *R.* custodisti. *La.* iuuentute mea. Quid *D.* adhuc mihi deest *Jesus.* *R.* autē inuitus est euz dilexit eum. *Quo. L.* audito *Jesus* ait. Adhuc vnū tibi deest. *Si vis. D.* perfectus esse uade et. *D.* uende. *R. L.* omnia que habes et da paupibus et habebis thesaurū in celoz ueni et sequere me. *Lū. D.* autē audisset adoleſcens uerbū. contristatus in uerbo abiit. *R.* tristis. *D.* et merens. *R.* Erat. *D.* Reni habens multas possessiones. et diues. *L.* valde. *Uidens* autē *Jesus* tristē factū ait discipulis. *D.* suis. *R.* Quam. *R. L.* difficile qui pecuniam habēt in regnū dei intrabūt. *Amen. D.* dico uobis quia diues difficile intrabit in regnū celozū. *Discipuli. R.* autē obstupescēdāt in uerbis eius. At *Jesus* rurſus respondēs ait illis. *Filioli q̄* difficile est cōfidentes in pecunijs in regnū dei intrare. *Et iterū. D.* Dico uobis facilius *D. R. L.* est camelū per foramē acus trāsire q̄ diuitem intrare in regnū celozū. in regnum. *R. L.* dei. *Auditis. D.* autē his

discipuli mirabant valde. *Quid. R.* qui *L.* hoc audiebant magis admirabant dicentes. *D. R. L.* ad seipſos. *R.* et. *L.* q̄ *D.* potest saluus fieri? *Et intues. R. D.* illos *Jesus* ait illis. *Apud. D.* homines hoc impossibile est. sed apud deū omnia possibilia sunt. que. *L.* impossibilia sunt apud hoīes. possibilia sunt apud deum.

De interrogatōne

Petri. Ecce nos reliquimus omnia quid erit nobis. D. xij. R. L. xvij.

Capitulum. xcvi.

Tunc *D.* respondēs *Petrus* cepit. *R.* ei dicere. *Ecce. D.* nos. *R.* reliquimus. *D.* omnia et secuti sumus te. quid. *D.* erit nobis. *Respōdens. R.* *Jesus* ait eis. *L.* Amen. *D.* dico uobis quos qui secuti estis me in regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue. sedebitis et uos sup sedes duodecim iudicantes duodecim tribus israel. *Et omnis qui reliquerit domū. R. L.* et fratres aut sorores aut patrē aut matrē aut uxore aut filios aut. *D.* agros. *R. L.* propter. *D.* nomen meū. propter. *R.* me et propter euangeliū et. *L.* propter regnū dei. centuplū. *D.* accipiet multo. *L.* plura nunc. *R.* in hoc. *L.* tempe domos fratres et sorores et se et matrē et filios et agros cum p̄secutionibus et. *R.* in seculo futuro vitam eternā possidebit. *D.* *D.* *R.* *D.* autem primi erūt nouissimi et nouissimi primi.

De operariis in uineam missis. *D.* *Capitulum. xcviij.*

Simile est regnum celozū homini patrifamilias qui exiit primo mane conducere operarios in uineam suam. *Conuentione* autē facta cum operarijs et denario diurno misit eos in uineam suam. *Et egressus* circa horaz tertiā uidit alios stantes in foro ociosos et dixit illis. *Ite et uos in uineam meā et quod iustum fuerit dabo uobis. Illi autē abierunt. Ite* rum autē exiit circa horam sextā et nonaz et fecit similiter. *Circa undecimā uero exiit et inuenit alios stantes et dixit illis. Quid hic statis tota die ociosi? Dicunt ei q̄. nemo nos conduxit. Dicit illis. Ite et uos in uineam meam. *Et sero factum esset dicit**

Unum ex quatuor

dominus vince. pcuratori suo. Voca ope-
rarios et redde illis mercedē incipiēs a no-
uissimis usq; ad primos. Cū venissent er-
go qui circa undecimā horam venerāt ac-
ceperūt singulos denarios. Veniētes autē
et primi arbitrati sunt qd plus essent acce-
puri. Acceperunt autē et ipsi singulos de-
narios. Et accipientes murmurabāt ad-
uersus patrēfamilias dicētes. Di nouis-
simi vna hora fecerūt et parcs illos nobis
fecisti qui portauim⁹ pōdus diei et estis?
At illi respondens vni eorū dixit. Amice
non facio tibi iniuriā. Nonne ex denario
conuenisti mecū. tolle quod tuū est et va-
de. Volo autē et huic nouissimo dare sicut
et tibi. Aut nō licet mihi facere quod volo?
An oculus tuus nequā est qz ego bonus
sum. Sic erūt nouissimi primi et pmi no-
uissimi. Multi sunt enī vocati pauci ve-
ro electi.

De interrogatōne

facta christo si pauci fiant salui et qd heros-
des querebat eū occidere. L. xiiij.

Capitulum. xviiij.

Et ibat per ciuitates et castella do-
cens et iter faciens in hierusalem.
Aut autē illi quidam. Domine si
pauci sunt q saluantur? Iterū autē dixit
ad illos. Cōtendite intrare per angustas
portā quia multi dico vobis querēt intra-
re et non poterūt. Cum autē intrauerit pa-
terfamilias et clauerit ostiū incipientis for-
ris stare et pulsare ostiū dicētes. Domine
aperi nobis. et respōdens dicet vobis. Nescio
vos vnde sitis. Tūc incipientis dicere
māducauimus corā te et bibimus et in pla-
teis nostris docuistis et dicet vobis. Nescio
vos vnde sitis. Discedite a me omnes opa-
rij iniquitatis. ibi erit fletus et stridor denti-
um. Cū videritis abraā et ysaac et iacob et
omnes pphetas in regno dei. vos autē expel-
li foras. Et venient ab oriente et occiden-
te et aquilone et austro et accūbent in regno
dei. Et ecce sunt nouissimi qui erāt pmi.
et sunt primi q erant nouissimi. In ipsa
autē die accesserunt quidā phariseorū di-
centes illi. Et tu vade hinc herodes vult
te occidere. Et ait illis. Ire et dicite vulpi
illi. Ecce eicio demonia et sanitates perfici-
o hodie et cras et tertia die cōsumor. Vesi-
runt autē oportet me hodie et cras sequē-
ti die ambulare quia nō capio pphetam q

re extra hierusalem.

De idropico sana

to et de exhortatōne christi ad humilita-
tem. L. xiiij.

Capitulum. xciij.

Et factū est cum intraret in domū
cuiusdā principis phariseorū sab-
bato manducare panem. et ipsi ob-
seruabāt eū. Et ecce hō quidā idropicus
erat ante illum. Et respōdens Iesus dixit
ad legisperitos et phariseos dicens. Si li-
cet sabbato curare? At illi tacuerunt. Ipe
vero apprehensum sanauit eum ac dimi-
sit. Et respōdens ad illos dixit. Cui⁹ ve-
strum asinus aut bos in puteū cadet et nō
cōtinuo extrahet illū die sabbati? Et nō
poterant ad hoc respondere illi. Dicebat
autē et ad inuitatos parabolā intendens
quomodo pmos accubit⁹ eligerēt dicens
ad illos. Cum inuitat⁹ fueris ad nuptias
non discumbas in pmo loco ne forte ho-
noratior te sit inuitatus ab illo. et veniēs
qui te et illū vocauit dicat tibi. Da huic
locum et tūc incipias cum rubore nouissi-
mū locum tenere. Sed cum vocatus fue-
ris vade et recumbe in nouissimo loco vt
cum venit qui te inuitauit dicat tibi. Ami-
ce ascende superius. tūc erit tibi gloria co-
ram simul discumbētibus. quia omīs q
se exaltat humiliabitur. et qui se humiliat
exaltabitur.

De vocandis pau-

peribus ad conuiuū et parabola de cena
magna. Lu. xiiij. Capitulum. c.

Et dicebat autē et ei qui se inuitate-
rat. Cum facis prandiū aut cenā
noli vocare amicos tuos neq; fra-
tres tuos. neq; cognatos neq; vicinos di-
uites ne forte et ipsi te reuident et fiat ti-
bi retributio. Sed cū facis conuiuū vo-
ca paupes debiles claudos cecos et beat⁹
eris quia nō habent retri-
buere tibi. retribuatur enī
tibi in resurrectione iusto-
rum. Nec cum audisset
quidam de simul discum-
bentibus dixit illi. Beati-
tus qui manducat panē
in reg⁹ dei. At ipse dixit. Hō
quidā fecit cenā magnā et
vocauit multos. Et misit

Si fuerit
hec eadē pa-
bola cui vna
q ponit in
fra Mathei
vicesimo scō
capitulo gre-
gorius relin-
quit sub vu-
bio dices q

Monotesseron siue

seruū suum hora cene dīcere inuitatis vt venirent quia iā parata sunt omnia Et ceperūt simul omnes se excusare. Primus dicit illi. Villam emi ⁊ necesse habeo exire ⁊ videre illā/ rogo te habe me excusatū. Et alter dicit. Iuga boū emi quinq; et eo probare illa. rogo te habe me excusatū. Et alius dicit. Uxorē duxi et ideo nō possum venire. Et reuersus seru⁹ nūciauit hec domio suo. Tunc iratus paterfamilias dicit seruo suo. Exi cito in plateas ⁊ rivos ciuitatis et paupes ⁊ debiles cecos ⁊ claudos introduce huc. Et ait seruus. Dñe factus est vt imperasti. ⁊ adhuc locus est. Et ait domin⁹ seruo. Exi in vias et sepes ⁊ cōpelle intrare vt impleat domus mea. Dico autem vobis q; nemo virorū illorū qui vocati sunt gustabit cenam meā.

Mauult alle
no itellecui
vel sensui ce
dere q; con
tentōni des
seruire. et
bat modum
cōcordādi si
dicatur eas
dem vide.

De odiendis patrē

tibus propter christū. L. xiiij.

Capitulum. ci.

Erant autē turbe multe cū eo ⁊ cōuersus dicit ad illos. Si quis venit ad me et nō odit patrē suum ⁊ matrē et vxorē ⁊ filios ⁊ fratres et sorores adhuc autē animā suā non potest meus esse discipulus. Et qui nō baiulat crucez suam ⁊ venit post me/ nō potest meus esse discipulus. Quis enī ex vobis volēs turrim edificare. Nonne prius sedens cōputat sumptus qui necessarij sunt si habeat ad perficiendū/ ne postea q; posuerint fundamentū/ ⁊ non potuit perficere omnes qui vident incipiāt illudere ei dicentes/ quia hic homo cepit edificare ⁊ nō potuit consummare. Aut quis rex iturus cōmittere bellum aduersus aliū regem. Nōne sedēs prius cogitat si possit cum decē milibus occurrere ei qui cū viginti milibus venit ad se. Alioquin adhuc illo longe agere legationem mittēs rogat ea que pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis qui nō renūciat omnibus que possidet nō potest meus esse discipulus. Bonū est sal. Si autē sal euauerit in quo condiet/ neq; in terram neq; in sterquiliniū vtile est sed foras mittetur. Qui habet aures audiendi audiat.

De villico iniqui

tatis. L. xvi.

Capitulum. cii.

Icebat autē ⁊ ad discipulos suos. Homo quidā erat diues qui habebat villicū ⁊ hic diffamatus est apud illū quasi dissipasset bona ipsius. ⁊ vocauit illum ⁊ ait illi. quid hoc audio de te. Redde ratōnem villicatōnis tue. Jam enī non poteris vltra villicare. Ait autē villicus intra se. qd faciā quia domin⁹ meus auferet a me villicatōem. Fodere nō valeo mendicare erubescō. Scio quid faciā. vt cū amotus fuero a villicatōne recipiant me in domos suas. Aduocatis autem singulis debitorib⁹ domini sui dicebat primo. quantū debes domino meo. Et ille dixit. centū cados olei. Dixitq; illi. Accipe cantōnem tuā et sede cito scribe quinquaginta. Deinde alio dixit. Tu vero quartū debes. Qui ait. Centū choros tritici. Ait illi. Accipe literas tuas/ et scribe octoginta. Et laudauit domin⁹ villicum iniquitatis/ quia prudēter fecisset. quia filij huius seculi prudētiores filijs lucis in generatōne sua sunt. Ego vobis dico. Facite vobis amicos de māmone iniquitatis. vt cum defeceritis recipiant vos in eterna tabernacula. Qui fidelis est in minimo ⁊ in maiori fidelis est. ⁊ qui in modo dico iniqu⁹ est/ et in maiori iniquus est. Si ergo in iniquo māmōnā fideles non fuistis quod vestrū est quis credet vobis. Et si in alieno fideles nō fuistis quod vestrū est. quis dabit vobis. Nemo seruus potest duobus dominis seruire/ aut enim vnū odiet ⁊ alterū diligit. aut vni adhibet ⁊ alterum cōtemnet. Nō potestis deo seruire ⁊ māmone. Audiebāt autem omnia hec pharisei qui erant auari et deridebāt illum. Et ait illis. Vos estis qui iustificatis vos corā hominib⁹. Deus autem nouit corda vestra. quia quod hominib⁹ altū est abominatō est apud deum. Legit prophete vsq; ad Johannē. Ex eo regnū dei euangelisat et omnis in illud vim facit. Facilius est enī celum ⁊ terrā preterire q; de lege vnū apicem cadere. Omnis qui dimittit vxorem suam ⁊ ducit alteraz mechatur/ et qui dimissam a viro ducit mechatur.

Sequitur. ciiij. capitulū.

¶ Unum ex quatuor

De diuine epulo

ne. l. xvi. Capitulū. ciiij.

Homo quidam erat diues et induebat purpuram et bisso et epulabatur quatuor diebus splendide. Et erat quidam mendiculus nomine lazarus qui iacebat ad ianuam eius ulceribus plenus cupiens saturari de micis que cadebant de mensa diuitis et nemo illi dabat. sed et canes veniebant et lingebant ulcera eius. Factum est autem ut moreretur mendiculus et portaretur ab angelis in sinu abrahe. Mortuus est autem et diues et sepultus est in inferno. Eleuatus autem oculos cum esset in tormentis vidit abraam a longe. et lazaram in sinu eius. Et ipse clamans dixit. Pater abraam miserere mei. et mitte lazaram ut intingat extremum digiti sui in aquam ut refrigeret linguam meam quia crucior in hac flamma. Et dixit illi abraam. Fili recordare quia recepisti bona in vita tua. et lazarus similiter mala. Nunc autem hic consolatur te et cruciatur. Et in his omnibus inter nos et vos chaos magni firmatum est ut hi qui volunt hinc transire ad vos non possint neque inde hinc transire. Et ait rogo te ergo pater ut mittas eum in domum patris mei. habeo enim quatuor fratres ut testetur illis ne et ipsi veniant in locum huius tormentorum. Et ait illi abraam. Habent Moyse et prophetas. audiatur illos. At ille dixit. Non patet abraam sed si quis ex mortuis ierit ad eos. penitentiam agat. Ait autem illi. Si moysen et prophetas non audierunt neque si quis ex mortuis resurrexerit credent.

De petitione discipulorum ut auget eis fides. l. xvij.

Capitulū. ciiij.

Et dixerunt apostoli domino. Adauge nobis fidem. Dixit autem dominus. Si haberetis fidem sicut granum sinapis. dicetis huic arbori moro. eradicare et explantare in mare. et obediret vobis. Quis autem vestrum habens seruum arantem aut oues pascentem qui regresso de agro dicit illi statim transi recube. et dicat ei. Para quod cenam et precinge te. et ministra mihi donec manducem et bibam et post tu manducabis et bibes. Nunquid gratiam habet seruo illi quia fecit que sibi impauerat. Non puto. Sic et vos cum feceritis omnia que precepta sunt vobis. dicitis serui inutiles sumus quod debuius facere fecimus.

De encensis quando

voluerunt Iesum lapidare iudei. l. xv.

Capitulū. cv.

Hiera sunt autem encensia in hierosolymis et hiemps erat. Et ambulabat Iesus in templo in porticu salomonis. Circumdedere ergo eum iudei. et dixerunt ei. Quousque animam nostram tollis. Si tu es christus dic nobis palam. Respondit eis Iesus. Loquor vobis et non creditis. Opera que ego facio in nomine patris mei hec testimonium perhibent de me. sed vos non creditis quia non estis ex ovisibus meis. Oves mee vocem meam audiunt et ego agnosco eas et sequuntur me et ego vitam eternam do eis et non peribunt in eternum et non rapiet eas quisquam de manu mea. Pater meus quod dedit mihi manus omnibus est et nemo potest eas rapere de manu patris mei. Ego et pater unum sumus. Sustulerunt ergo lapides iudei ut lapidarent eum. Respondit eis Iesus. Multa bona opera ostendi vobis ex patre meo. propter quod hoc opus me lapidatis. Responderunt ei iudei propter bonum opus non lapidamus te sed de blasphemia et quia tu homo cum sis. facis teipsum deum. Respondit eis Iesus. Nonne scriptum est in lege vestra. Ego dixi dii estis. Si illos dixit deos ad quos sermo dei factus est. et non potest solui scriptura que patris sanctificauit et misit in mundum vos dicitis quia blasphematur. quia dixi filius dei sum. Si non facio opera patris mei nolite credere mihi. Si autem facio et si mihi non vultis credere. opibus credite. ut cognoscatis et credatis quia in me est pater et ego in patre. Querebant ergo eum apprehenderet exiit de manibus eorum. Et abiit iterum trans iordanem in eum locum ubi erat Iohannes primus et mansit illic. Et multi venerunt ad eum et dicebant quia Iohannes quidem signum fecit nullum. Omnia autem quecumque dixit Iohannes de hoc. vera erant et multi crediderunt in eum.

Incipiunt

preambula passionis domini de suscitacione lazari. Iohan. xi.

Capitulū. cvj.

¶ Potuissis hic fieri una principio quonia inchoat occasio proxima dicitur passio nis.

Monotesseron siue

Erat autē quidā languēs lazarus a bethaia de castello marie ⁊ marthe sororū eius. Maria autē erat que unctis dñm unguento ⁊ extersit pedes eius capillis suis cui⁹ frater lazarus infirmabat. Miserūt ergo sorores eius ad eū dicentes. Dñe ecce quē amas infirmatur. Audiēs autē Jesus dixit eis. Infirmitas hec nō est ad mortē s; pro gl'ia domini vt glorificet filius dei p̄ eam. Diligebat autē marthā ⁊ sororē eius Mariā ⁊ lazaru. Ut ergo audiuit quia infirmabat tūc quidē mansit in eodē loco duobus dieb⁹. dein⁹ de post hec dicit discipulis suis. Eam⁹ in iudeā iterum. Dicunt ei discipuli Rabbi nūc querebāt te iudei lapidare ⁊ iterū vasis illuc. Rñdit Jesus. Nonne. xij. hore sunt diei. Si q̄s ambulauerit in die non offendit qz lucē huius mūdi videt. Si autem ambulauerit in nocte. offendit qz lux nō est in eo. Hoc ait. Et post hoc dicit eis Lazarus amicus noster dormit sed vado vt a somno eruscit illū. Dixerūt ergo discipuli eius. Dñe si dormit salu⁹ erit. Dixerat autē Jesus de morte eius. Illi autem putauerūt qz de dormitōne somni diceret. Tūc ergo dixit Jesus manifeste. lazarus mortu⁹ est sed gaudeo propter vos vt credatis quia nō eram ibi sed eam⁹ ad eum. Dixit ergo thomas qui dicit didimus ad condiscipulos. Eam⁹ et nos ⁊ moriamur cum eo. Venit igit⁹ Jesus ⁊ inuenit eū q̄tuoꝝ dies in monumento iam habentē. Erat autē bethania iuxta hierosolimā q̄si stadijs. xv. Multi autē ex iudeis venerāt ad marthā ⁊ Mariā vt consolarent⁹ eas de fratre suo. Martha autē vt audiuit quia Jesus venit. occurrit ei. Maria autē domi sedebat. Dicit autē Martha ad Jesum Domine si fuisses hic. frater me⁹ nō fuisset mortuus. sed ⁊ nūc scio. qz quecūq; poposceris a deo dabit tibi deus. Dicit illi Jesus. Resurget frater tu⁹. Dicit ei Martha. Scio quia resurget in resurrectōe in nouissimo die. Dicit ei Jesus. Ego sum resurrectō ⁊ vita. qui credit in me etiā si mortu⁹ fuerit viuet. Et om̄is qui viuit ⁊ credit in me. nō morietur in eternū. Credis hoc. Ait illi. Utiq; domine. Ego credidi qz tu es christus filius dei viui qui in hūc mundū venisti. Et cū hec dixisset. abiit ⁊ vocauit Mariam sororē suā silentio dicens. Magister adest. ⁊ vocat te. Illa autē vt audiuit. sur-

rexit cito ⁊ venit ad eum. Non dū enī uenerat Jesus in castellū. sed erat adhuc in illo loco vbi occurrerat ei Martha. Iudei igitur qui erāt cum ea in domo ⁊ solabantur eam cū uiderent Mariā quia cito surrexit ⁊ exiit. secuti sunt eā dicentes qz vadit ad monumentū vt ploret ibi. Maria ergo cū uenisset vbi erat Jesus. Uides cum cecidit ad pedes eius ⁊ dicit ei. Dñe si fuisses hic frater me⁹ nō fuisset mortu⁹. Jesus autem vt uidit eam plorantē ⁊ iudeos qui uenerāt cum ea plorātes. fremuit spū et turbauit semetipm ⁊ dicit vbi posuistis euz. Dicit ei. Dñe ueni et uide ⁊ lachrymans est Jesus. Dixerūt ergo iudei. Ecce quomodo amabat eū. Quidā autē ex ip̄s dixerunt. Non poterat hic qui oculos ceci nati aperuit facere vt et hic nō moreret⁹. Jesus ergo rursus fremēs in semetipso uenit ad monumentū. Erat autē spelūca ⁊ lapis superproposit⁹ erat ei. Ait Jesus. Tollite lapidem. Dicit ei Martha soror eius q̄ fuerat mortu⁹. Dñe iam feterat quatuor diebus. Dicit ei Jesus. Nonne dixi tibi si credideris uidebis gloriā dei. Tulerūt ergo lapidē. Jesus autē eleuatis sursum oculis dixit. Gratias tibi ago pater quoniā audisti me. ego autē sciebā quia semp me audis sed propter populū qui circumstant dicit vt credāt quia tu me misisti. Hec cū dixisset uoce magna clamabat. Lazare ueni foras ⁊ statim p̄iit qui fuerat mortu⁹. ligatus erat ⁊ pedes institis. Et facies illius sudario erat ligata. Dicit ei Jesus. soluite eū ⁊ sunite abire. Multi ergo ex iudeis qui uenerant ad mariā ⁊ uiderāt que fecit. crediderūt in eū. Quidā autē ex ip̄s abierunt ad phariseos ⁊ dixerūt eis que fecit iesus.

De conspiratōe facta cōtra Jesum ⁊ eius egressu in effrem.

J. xi. Capitulū. vii.
Conlegerūt ergo pontifices ⁊ pharisei conciliū. ⁊ dicebāt. Quid facim⁹ quia hic homo multa signa facit. si dimittam⁹ eum. sic om̄es credent in eū. ⁊ ueniēt Romani ⁊ tollent nostrū locū ⁊ gentē. Unus autē ex ip̄s cayphas uolens esset pōtifer anni illius dicit eis. Vos nescitis quicūq; nec cogitatis qz expedit uobis vt vnus moriat⁹ homo pro populo. ⁊ nō tota gens peat. Hoc autē a semetipso nō dixit. sed cū esset pōtifer anni illi⁹ p̄phauit

Unum ex quatuor

quia Jesus moriturus erat pro gente non
tamen pro gente sed ut filios dei qui erant dis-
persi congregaret in unum. Ab illo ergo die
cogitauerunt ut interficerent eum. Jesus au-
tem iam non in palatia ambulabat apud iude-
os sed abiit in regionem iuxta desertum in ci-
uitatem que dicitur Efrata et ibi morabatur cum
discipulis suis. Et abierunt multi ierosoli-
mita de regione ante pascha ut sanctificarent
seipos. Querebant ergo Jesum et colloque-
bantur adinuicem in templo stantes. Quid pu-
tatis quia non venit ad diem festum? Dederunt
autem pontifices et pharisei mandatum ut si
quis cognouerit ubi sit indicet ut apprehen-
dant eum.

De ascensu Jesu

in hierusalē. *D. xx. R. c. L. viij.*

Capitulum. c. viij.

Erant. R. autē in
via ascendentes in
hierosolimā. et pcedebat
illos Jesus. et stupebāt et
sequētes timebāt. Et. *D.*
ascendēs. *D.* iesus hiero-
solimā assumpsit itē. *R.*
duodeci. *D. R.* discipu-
los. *L.* suos secreto cepit
R. eis dicere que essent ei
ventura. Et. *D.* ait. *R.* il-
lis. *L.* Ecce nos ascendē-
m⁹ hierosolimā et cōsum-
mabūtur omnia que scri-
pta sunt p̄ p̄phas de filio
hominis. Tradet. *D. R.* enī principib⁹ sa-
cerdotū et scribis et seniorib⁹. *R.* et condem-
nabūtur. *D. R.* eum mortem tradet. *D. R.*
illū gentib⁹ ad illudendū et flagellandū et
crucifigendū. et. *L.* conspuet. *R.* Et postq̄
flagellauerint occidēt eū. et. *D.* tertia. *R.*
L. die resurget. Et ipsi nihil horū intelle-
xerūt. et erat verbū istud absconditū ab eis.
et nō intelligebant que dicebātur.

De x. leprosis sa-

natis in via. *L. viij.* *Capitulum. c. ix.*

Factū est dū iret in hierusalē trā-
sibat p̄ mediā samariā et galileam.
et cū ingrederet quoddā castellum
occurrerūt ei decē viri leprosi. qui steterūt
alonge et leuauerūt vocē dicentes. Jesu p̄-
ceptor miserere nostri. Quos ut vidit dis-
cit. Sic ostendite vos sacerdotib⁹. Et factū

est dū irent mūdati sunt. Tūc autē
ex illis ut vidit quia mūdatus est regressus
est cū magna voce magnificās deū. et ceci-
dit in facie ante pedes eius gratias agēs. et
hic erat samaritanus. Respondēs autē Je-
sus dixit. Nonne decē mūdati sunt. et non
uicem ubi sunt? Non est in uicibus qui redi-
ret et daret gloriā deo nisi hic alienigena. et
ait illi. Surge. vade quia fides tua saluū
te fecit.

De non receptioe

christi p̄ samaritanos. *Luce. x. Cap. c.*

Factū est autē dum cōplerent dies
assumptōis eius et ipse facie suā
firmavit ut iret in hierusalē et mi-
sit nūcios ante conspectū suū. Et euntes
intrauerūt in ciuitates samaritanorū ut pa-
rarēt illi. et nō receperūt eum quia facies eius
erat eūstis in hierusalē. Tūc autē uiderunt
discipuli eius Jacobus et iohannes dixerūt
Dñe si uis dicim⁹ ut ignis descendat de ce-
lorū cōsumat eos sicut et belias fecit. Et cō-
uersus increpauit eos dicens. Nescitis cui-
us spūs estis. filius hominis nō uenit aīas
p̄dere sed saluare et abierūt in aliud castellū

De petitione filio-

rum zebedei. *D. xx. R. c. L. capitulum. c. xi.*

Unc. *D.* accessit ad eū mater fili-
orū zebedei cū filiis adorās et pe-
tens aliqd ab eo.

Quid dicit ei. Quid uis. Et
R. accedit ad eū filij zebedei
Jaco. et Johan. dicen-
tes Magister uolum⁹ ut
quodcūq̄ petierim⁹ faci-
as nobis. At ille dixit eis
qd̄ uultis ut faciā uobis.
et dixerūt da nobis ut yn⁹
ad dexterā et alius ad sini-
strā tuam sedeam⁹ in gloria tua. Ait. *D.*
illi mater. Dic ut sedeant hi duo filij mei
ynus ad dexterā tuam et yn⁹ ad sinistram
tuā in regno tuo. Respondēs. *D. R.* au-
tē Jesus dixit eis. Nescitis quid petatis.
Potestis. *D. R.* bibere calicē quem ego
bibō. *R.* bibiturus. *D.* sum. aut bap-
tismo. *R.* quo ego baptizo. baptisari. Ait. *D.*
illi. *R.* dixerūt ei. Possim⁹. Ait illis Jesus
R. D. calicē quidē meū bibetis et. *R.* ba-
ptismo quo baptizo. baptisabimini. sedere
D. R. autē ad dexterā uel sinistram meam

Potuit uirū
q̄ fieri q̄ et
mater pete-
ret et sui. ut
dicatur pe-
isse q̄ matrē
mouerāt ad
petendū iō
dominus re-
spondit eis.

Monotesseron siue

non est meū dare vobis sed quib⁹ parat⁹ est a patre. **D.** meo. **R.** Et audietes. **D.** R. decem indignati sunt de duob⁹ fratrib⁹ iacob⁹ **R.** et Jobāne **J.** **D.** autē. **R.** vocauit eos ad se et ait illis. **S.** Scitis. **D.** R. quia. **D.** principes gentiū hī. **R.** qui videntur principari gētib⁹ domināt eis. et **D.** qui maiores sunt potestate exercent in eos. **H.** Non ita. **D.** R. erit inter vos. sed **D.** quicumq⁹. **R.** inter. **D.** vos voluerit maior. **R.** fieri sit. **D.** vester minister. **R.** Et **R.** quicumq⁹ voluerit inter vos primus esse. erit. **D.** R. vestrū. **D.** omnīū. **R.** seruus. **D.** R. sicut. **D.** filius. **R.** hominis nō venit ministrari sed ministrare et aiam suam dare redemptōem pro multis.

De illuminatione

ceci et de zacheo et de decē mnas **L. xvij. et xix. R.**

A. Actū. **L. de. c. xvij.** est autē cū appropinquaret **J.** iericho. **C.** cū quidā sedebat secus viā mendicans et cū audiret turbā pretereuntē interrogabat qd hoc esset. **D.** Dixerunt autē ei qd **J.** nazaren⁹ trāsiret. **E.** Et clamauit iesu fili dauid miserere mei. **E.** Et qd preibat increpabāt eū vt taceret. **I.** Ipe vero multo magis clamabat fili dauid miserere mei. **I.** stās autē **J.** iussit illū adduci ad se. **E.** Et cū appropinquasset interrogauit illū dicens. quid vis vt faciā tibi? **A.** ille dixit. Domine vt videā. **E.** **J.** dixit illi. **R.** Respice. **S.** fides tua saluū te fecit. **E.** et confestim vidit. et sequebat illū magnificās deum. **E.** et omnis plebs vt vidit dedit laudē deo et veniunt. **R.** iericho. **E.** **L. de. c. xix.** ingressus pambulabat iericho. **E.** et ecce vir nomie zacheus et hic erat princeps publicanorū et ipse diues. et querebat videre **J.** qd esset et nō poterat pre turba qz statura pusillus erat. et p̄currens ascendit in arborē sicomoriū vt videret illū. quia inde erat trāsiturus. **E.** et cū venisset ad locū suspiciēs **J.** vidit illū et dixit ad illū. zachee festinans descende qz hodie in domo tua oportet me manere et festinās descendit et suscepit illū gaudēs in domū suā. **E.** et cum viderēt omnes murmurabāt dicentes qd ad hominē peccatorē diuertisset. **S.** Stans autē zacheus dixit ad dominū. **E.** ecce dimidiū bonorū meorū dñe do paupib⁹ et si quid aliqūē defraudauī reddo quadruplū. **A.** ait **J.**

ad eū. quia hodie domui huic salus facta est eo qd et ipse sit filius abrae. **V.** Venit enī filius hominis querere et saluū facere qd perierat. **D.** Dec illis audietibus adiciens parabola dixit eo qd p̄e hierusalē esset. **E.** et qd esset marē qd confestim regnū manifestaret dicit ergo. **D.** Domo quidā nobilis abiit in regionē longinquā accipe regnū et reuertē. **V.** Vocatis autē decem seruis suis dedit illis decē mnas et ait illis. **R.** Negotiamini dū venio. **L.** Cives autē eius oderant illū et miserūt legationē post illū dicentes. **N.** Nolum⁹ hunc regnare sup nos. **E.** et factū est cū rediret accepto regno iussit vocari suos quib⁹ dederat pecuniā vt sciret quantū quisq⁹ negociatus esset. **V.** Venit autē prim⁹ dicens. **D.** Dñe mna tua decē mnas acq̄siuit. **E.** et ait illi. **E.** Euge serue bone qz i modico fidelis fuisti. eris potestare habens supra decē ciuitates. **E.** et alter venit dicens. **D.** Dñe mna tua fecit qnq⁹ mnas. **E.** et huic ait et tu esto sup quinq⁹ ciuitates. **E.** et alter venit dicens. **D.** Dñe ecce mna tua quā habui repositā in sudario. timui enī te quia homo austerus es tollis quod nō posuisti et metis quod nō semiaisti. **D.** Dicit ei de ore tuo te iudico fue nequā. **S.** Scias qd ego homo austerus sum tollēs qd nō posui et metēs quod nō seminavi. **E.** et quare nō dedisti pecuniā meā ad mensaz et ego veniens cū vsuris vtiq⁹ eregissim illam? **E.** et astantibus dixit. **S.** Auferite ab illo mnā et date ei qui decē mnas habet. **E.** et dixerūt illi. **D.** Dñe decē mnas habet. **D.** Dico autē vobis quia omni habenti dabit⁹ et abundabit. **A.** Ab eo autē qui nō habet et qd h̄ auferat ab eo. **V.** Et runtāmē inimicos meos illos qui noluerūt me regnare sup se adducite huc et interficite añ me. **E.** et his dictis precedebat ascendēs hierosolimā.

De duobus cecis

in egressu iericho sanatis. **D. xx. R.**

C. Capitulū. **C. xij.**

E. Regredientibus. **D.** illis ab iericho et proficiscen

R. eo et discipulis eius secuta. **D.** est cum turba multa. **E.** et ecce duo ceci sedētes secus viā audierūt qd **J.** trāsiret et clama

C. Consonat illa parabola cū illa de talentis infra Mathei vi. c. c. l. m. o. q. n. o.

C. Marcus nominat hunc solum qd fortis motus erat et non esset improbabile

Unum ex quatuor

uerūt dicentes Dñe misere nostri fili dauid fili us. R. autem thyme bar thyme cecus sedebat secus viam mendicās. Qui cū audisset qz Jesus nazare nus est cepit clamare z dicere. Jesu fili dauid misere me. Turba. V. autē increpabat eos vt tacerēt z cōminabant. R. multi. Ar. V. illi magis clamabant dicētes. Dñe misere nostri fili dauid. et. R. stans. V. Jesus vocauit eos z vocabāt R. cecū

dicentes ei. Animes qz esto Surge vocat te. Qui pietro vestimēto suo cecū veni ad eum. Et ait. V. Jesus. R. Quid. V. vultis vt faciā vobis. Dicūt dñe Raboni R. vt. V. apianf oculi nostri. V. disertus autē eorū Jesus tetigit oculos eorum Jesus autē dixit. Uade fides tua te saluū fecit. z cōfestim V. viderūt z secun sunt eū

De alabastro vnguenti. V. xvi. R. xiiij. J. xij. La. cxiiij

Iesus J. ergo an sex dies pascevit bethaniā ubi fuerat lazarus mortuus que suscitauit Jesus. Fecerūt autē ei cenaz ibi in. R. domo symonis leprosi z Martha. J. ministrabat lazarus vero erat vnus ex discipulis. Et R. cū discumbere veniēs R. Mar. mulier Maria J. accepit librā vnguenti nardi pistici preciosi z vnxit pedes Jesu z extersit capillis eius pedes Jesu. Et. R. fracto alabastro effudit super caput ipsius recubentis. V. z domus. J. repleta est ex odore vnguenti. Erant. R. autē quidā indigne ferētes intra semetipsos discipuli V. z dicentes R. Ut quid peditio hec vnguenti facta est? Dixit. J. ergo vnus ex discipulis suis Judas scariothis qui eū erat traditur? Quare hoc vnguentū nō venit trecentis denarijs z datū est egenis? Poterat R. enī vnguentū istud ven

dicere qz alia sit historia Marci alia Marbel. sicut diuersis vicibus posuit Ihesus egredi de iericho z sanare nūc vnus nunc vnū cecū Ideo suppleat hic intelligētia lectoris modū loquēdi nūc ad duos.

Non est hec historia dñi Lucas supra c. vij. et tres euangeliste loquuntur p rememoratiōē dñi hoc referūt p̄o die azimop.

Potest saluari hoc qz solus Judas murmurabat p modum quo dicitur plures aliquid face

nundari multo. V. R. plusqz trecentis denarijs z dari paupibus. Dixit. J. autē hoc nō. quia de egenis ptinebat ad eū sed qz fur erat z loculos habens ea que mittebātur portabat. z fremebant R. in eam Scies. V. autē Jesus ait illis Sinite. Lallazyt in diem sepulture mee seruet illud. Quid molesti estis. V. huic mulieri: opus enī bonum opata est in me Semp enī paupes habetis vobiscū z cū voluerit. R. poteritis eis benefacere. me V. R. autē. J. non semp habebitis qd habuit. R. hoc fecit preuenit vngere corpus meū in sepulturā. mittens V. enim hec vnguentū hoc in corpus meū ad sepeliendū me fecit. Amen V. dico. R. vobis vbicūqz predicatū fuerit euāgelium hoc in toto mūdo et qz hoc fecerit narrabitur in memoriā eius.

De sessione aselli

V. xxi. R. xi. J. xij. Lapi. cxv

Cognouit. J. ergo turba multa ex iudeis qz illic esset z venerūt non propter Jesum tm̄ sed vt lazarus viderēt que suscitauit a mortuis. Logitauerunt autē principes sacerdotū vt z Lazarū interficerēt quia multi ppter illū abiebant ex iudeis z credebāt in Jesu. In crastinū autē turba multa que cōuenerat ad diem festū cum audisset quia Jesus venit hierosolimā. acceperūt ramos palmarū z processerūt obuiā ei. Et factū. L. est cū appropinquasset Jesus ad bethfagez bethaniā ad mōtem qui vocat oliueti misit. V. R. duos discipulos dicēs illis. Ite in castellum qd contravos est In quod. L. introcūtes statim inuenietis asinā alligatā z pullum. L. R. asine alligatū cum ea cui nemo vnqz hoīm sedit. Soluite z adducite illū. Et. L. si quis vos interrogauerit quare soluitis. sic dicetis ei quia dominus operā ei desiderat z necessari. R. est. et dominus V. his opus hz cōfestim dimittere eos Hoc autē factū est vt adimple retur qd dictū est per prophetā. R. dicentē. Dicite filie syon. Ecce rex tuus

re qñ vnus ex eis male facit vel qz solus male mouebatur. alij pie.

Sequuntur hic euāgeliste diuersas trāslatōnes illius qz habet zacharie ix. put ei voluit sp̄s cū trāslatōnem

venit tibi mansuetus sedens sup asinā & pullum filiū sub iugalis. **Noli.** J. timere filia syon. **Ecce rex tuus venit sedens sup pul lum asine.** **Dec nō cogno uerūt discipuli eius dñm sed quando glorificat⁹ est Jesus. tūc recordari sunt quia hec scōpta erāt de eo & hec fecerūt ei.** **Euntes.** **D.** autē discipu li fecerūt sicut precepit eis iesus. **Et.** **R.** in uenerunt pullū alligatū ante ianuā foris in binioꝝ soluerunt eū. **Soluētibus.** **L.** autē illis pullū dixerūt dñi eius ad illos/ quid soluit pullū. **At illi dixerūt sicut.** **R.** precepit eis iesus. qz. **L.** dñs eū necessa riū habet. **R.** et dimiserūt eis & adduxerūt **D.** asinam & pullū & imposuerūt sup eos uestimenta sua et eū desup sedere fecerūt. **Euntes.** **L.** autē illo pluri ma. **D.** turba strauerunt uestimēta sua in uia autē ramos de arborib⁹ cede bāt & sternerāt i uia. **Tur be autē aque pcedebāt q̄ sequebant clamabāt dicē tes.** **Osanna filio dauid.** **Benedictus q̄ uenit in noīe dñi. & R. bñ/ dictū quod uenit regnū patris nri dauid osanna in excelsis.** **Et cū appropinqret iā ad descensum mōtis oliueti ceperūt om nes turbe descendiū gaudētes laudare de um uoce magna sup omnibus quas uide/ rant uirtutib⁹ dicētes.** **Benedict⁹.** **J.** qui uenit in noīe domini. par in celo & gloria in excelsis. **Benedictus q̄ uenit in nomie dñi rex israel.** **Testimoniū ergo phibeat turba q̄ erat cum eo quādo lazarꝝ uocauit de monumētoꝝ & suscitauit eū a mortuis p pterea & obuiā uenit ei turba quia audie/ runt eū fecisse hoc signū. **Pharisei ergo di xerūt ad semetipos.** **Uideris quia nihil p ficim⁹.** **Ecce mūdus totus posit cum abijt.** **Et quidā.** **L.** phariseoꝝ de turbis dixe/ runt ad illū. **Magister increpa discipulos tuos.** **Quib⁹ ipse ait.** **Et si hi tacuerint la pides clamabūt.****

De fletu Jesu su/ per ciuitatē et eiectōe uendentū. **D. cxi.** **R. xi. Lu. xix.** **Capitulum. cxi.**

Septuag nra uenire ad gē tes ita uoluit ut trāsferret et hoc uidell cet p̄ satisfi ctione om̄ i quibus sep/ tuaginta de fecerunt ab hebraica ue ritate.

Glosa Accipiendū est q̄ succes sive sederit dñs sup asinam & pullū

Et. **L.** ut appropinquaret uideō ciuitatē fleuit sup illā dicēs. **Quia si cognouisses & tu.** **Et quidem in hac die tua que ad pacē tibi.** **Nūc autē ab seōdita sunt ab oculis tuis.** qz uenient dies in te. & circumdabūt te inimici tui. **Et circundabūt te & coangustabūt te yn/ diqz & ad terrā prosternēt te & filios tuos/ qui in te sunt. & nō relinqerēt in te lapides sup lapidē eo q̄ nō cognoueris temp⁹ uisi tatonis tue.** **Et R.** introiit hierosolimā **Et cum.** **D.** intrasset cōmora est uineri/ sa ciuitas dicēs. **Quis est hic?** **Populi āt dicebāt.** **Dicest iesus.** **pheta a nazareth galilee.** **Et intrauit iesus in templū dei et eiiciebat om̄es uendētes & emētes in illo.** **L.** de templo. **D.** et mēsas numularioꝝ et cathedras uendentū co/ lumbas euerit & nō. **R.** si nebat ut quisqz trāsferret uas p templū. **Et docebat eos dicēs.** **Nōc.** **R.** **D.** scriptū est. **domus mea dom⁹ orōnis uoca bitur cūctis.** **R.** gētib⁹. **Uos.** **D.** autē **R.** fecistis eam speluncā latronū. **Et acces serūt.** **D.** ad eum ceci & claudi in templo et sanauit eos. **Uideres autē principes sa cerdotū mirabilia que fecit & pueros clā/ mātes in templo/ & dicētes.** **Osanna filio dauid indignati sunt & dixerūt ei.** **Audis quid isti dicūt.** **Iesus autē dixit eis.** **Utiqz. Nunq̄ legisitis.** **Et ore infantū deus & la ctenū p̄fecisti laudē.** **Et.** **L.** erat quonū die docēs in templo. **Principes autē sa/ cerdotū & scriber principes plebis quere bant illū pderet nō inueniebāt quid face rent ei.** **Om̄is enim populus suspensus erat audiens illum.**

De gentibus que/ rentib⁹ uidere iesum & de predicatōe ei⁹. **J. xij.** **Et regressu eius in behaniam.** **D. cxi.** **R. xi.** **Capitulum. cxi.**

Et. **L.** autem gentiles quidā ex his qui ascēderat ut adoraret in die festo. **Di ergo accesserunt ad philippū qui erat in behsaida galilee: et rogabāt eum dicētes.** **Dñe uolum⁹ iesus uidere.** **Uenit philippus & dixit andree. Andreas rursū & philippus dixerūt. **Ie su.** **Iesus autē rñt eis dicēs.** **Uenit boza****

Hec fuit e te cno secun da lūz bethora scolastica v̄ deat cū hāc misere p̄s mā. d̄ qua su pra Jo. scō & miset b̄s storiā de tū codemo.

¶ Num ex quatuor

vt clarificet filius hominis. Amen amen dico vobis. Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit ipsum solum manet. Si autem mortuum fuerit multum fructum affert. Qui amat animam suam perdet eam et qui odit animam suam in hoc mundo in vitam eternam custodit eam. Si quis mihi ministrat me sequetur et ubi ego sum illicet minister meus erit. Si quis mihi ministraverit honorificabit eum pater meus qui est in celis. Nunc anima mea turbata est et quid dicam? Pater salvifica me et hac hora sed propterea veni in hanc horam. Pater clarifica nomen tuum aliam filium tuum. Venit ergo vos de celo et clarificavi et iterum clarificabo. Turba ergo que stabat et audierat dicebat tonitruum factum esse. Alii dicebant. Angelus ei locutus est. Respondit Jesus et dixit. Non propter me vos devenit sed propter vos. Nunc iudicium est mundi. Nunc princeps huius mundi ejectionem foras. et ego si exaltatus fuero a terra omnia traham ad meipsum. Hoc autem dicebat significans quia morte erat moriturus. Respondit ei turba. Nos audivimus ex lege quia Christus manet in eternum. et quomodo tu dicis oportet exaltari filium hominis? Quis est filius hominis? Dixit ergo eis Jesus. Adhuc modicum lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis ut non tenebre vos comprehendant. Et qui ambulat in tenebris nescit quovadit. Dum lucem habetis credite in lucem ut filii lucis sitis. Hec locutus est Jesus et abiit et abscondit se ab eis. Et relicto illis circumspexit. R. omnibus cum iam vespera esset hora exiit in bethaniam cum. xij foras. B. extra civitatem ibique mansit docebat eos de regno dei.

¶ De ficulnea arefacta

cap. xxi. R. xi. Capitul. xviii. Tertia. B. die. R. cum exiret de bethania mane. B. revertens in civitatem esurijt. L. unquam R. vidit se longe ficut secus. B. via habentem. R. folia venit ad eum. B. si quid. R. forte in ea inueniret. Et cum venisset nihil inuenit preter folia. Non enim erat tempus ficorum. Et respondens dixit illi. Nunquam. B. ex te fructus nascat in eternum. Ad R. amplius in eternum ex te quicquid fructus manducet. Et arefacta. B. est continuo ficulnea. Et videtes

Dicit Aug. q. tertia die mirati sunt ita q. secunda die scilicet

discipuli ficum. R. aridam factam a radicibus mirati. B. sunt dicentes. Quo modo continuo aruit. Et recordatus Petrus dixit ei Rabbi. Ecce ficus cui manducasti aruit. Respondens autem Jesus ait. Habete fidem dei. Amen. B. dico. R. vobis si habueritis fidem et non hesitaveritis non solum de ficulnea facietis sed et si monti huic dixeritis. tolle te et iacta te in mare ita fiet. Propterea. R. dico vobis. Omnia quecumque orantes petitis credite quia accipietis et veniet vobis. Et cum stabitis ad orandum dimittite te si quid habetis adversus aliquem et pater vester qui in celis est dimittat vobis peccata vestra.

ne ficulnea fuit arefacta et non videtur esse aliqui dicitur Et ly. continuo referre ad die precedente.

¶ De questione baptisimi Johannis

cap. xxi. R. xi. L. xx. Capitul. cxi.

¶ T. B. cum venisset in templum factum est una dierum docente illo populum in templo et evangelizante conveniunt et accesserunt. B. ad eum docente principes sacerdotum et scribe. L. cum senioribus populi. B. dicentes. In qua potestate hec facis? et quis dedit tibi hanc potestatem ut ita facias? Dic. L. nobis? Respondens. B. Jesus. R. dixit. L. Interrogo vos et ego vobis sermo nem quem si dixeritis mihi et ego vobis dicam in qua potestate hec facio. Baptismus Johannis unde erat? De celo an ex hominibus? Respondere. R. mihi. Et illi. R. cogitabat. L. intra se dicentes. Si dixerimus de celo. dicet nobis quare ergo non credidistis illi? Si autem dixerimus ex hominibus. timeamus turbam. Omnes enim habent iohannem sicut prophetam. Et respondentes iesu dixerunt. Nescimus. At illis et ipse. Neque ego dico vobis in qua potestate hec facio.

¶ De duobus filiis

quorum unus facit voluntatem patris. cap. xxi. Capitul. cxi.

¶ Quid autem vobis videtur. Homo quidam habebat duos filios et accesserunt ad primum dicit. Fili vade hodie operari in vineam meam. Ille autem respondens. Nolo. postea autem penitentia mortuus abiit. Accedens autem ad alterum dixit filii. Et ille respondens ait. Ego domine et non iuravi. Quis ex duobus istis fecit

¶ Monotesseron sine

voluntate patris: Dicitur primus Dicit eis
Iesus. Amen dico vobis quod publicani et me-
retices precederunt in regnum dei Venit autem
ad vos Johannes in via iusticie et non credi-
distis ei. publicani autem et meretricis credi-
derunt ei. Vos autem videntes nec peniten-
tiam habuistis postea ut crederetis ei.

¶ De iudice iniqui-

tatis et de phariseo et publicano. L. xvij.

Capitulum. cxxi.

Dicebat autem et parabolam ad illos
quonia oportet semper orare non
deficere dicentes. Iudex quidam erat in ciuita-
te quadam qui deum non timebat et iudicem non
reuerabat. Vidua autem quedam erat in ciui-
tate illa et veniebat ad eum dicens. Vindica
me de adversario meo et nolebat pro multo
tempore. Post hec autem dixit intra se. Etsi de-
um non timeo nec hominem. reuereor tamen quia
molesta est mihi hec vidua. vindicabo eam
ne in nouissimo veniens suggillet me. At
autem dominus. Audite quid iudex iniqui-
tatis dixit. Deus autem non faciet vindictam
electorum suorum clamantium ad se die ac no-
cte et patientiam habebit in illis. Dico vobis
quod cito faciet vindictam illorum. Veruntamen fili-
us hominis veniens putas inueniet fidem super
terram. Dixit autem et ad quosdam qui in se confi-
debant tanquam iusti et aspernabantur ceteros pa-
bolam istam dicentes. Duo homines ascenderunt
in templum ut orarent. vnus phariseus et alter
publicanus. Phariseus stans hec apud se ora-
bat. Deus gratias tibi ago quod non sum sicut
ceteri hominum. raptores iniusti. publicani.
adulteri velut etiam hic publicanus. Ieiuno
bis in sabbato decimas de omnibus que possi-
deo. Et publicanus alio gestans nolebat nec
oculos ad celum leuare sed percutiebat pectus
suum dicens. Deus propitius esto mihi peccatori.
Dico vobis. descendit hic iustificatus in domum
sua ab illo. quod omnis qui se exaltat humiliabitur
et qui se humiliat exaltabitur.

¶ De parabola loca-

te vinee agricolis. B. xxi. R. xij. L. xx.

Capitulum. cxxij.

Aliam. B. parabolam audite. Cepit
R. autem ad plebem dicere parabolam
hanc. Homo. B. quidam. R. L. erat. B.
paterfamilias qui plantauit vineam et. R. sepe
circudedit eam fodit in ea torcular. lacum. R.
fodit et edificauit. B. turrim. et locauit eam

agricolis colonis. L. Et profectus est peger
B. R. multis. L. apibus. Cum. B. aut
tempus fructuum appropinquasset in. L. tpevin/
demie misit. B. R. L. suos suos ad agri-
colas cultores. L. ut de fructu vinee daret
illi. Et. B. accipent ab agricolis. R. fructus
B. eius. Et agricolae apprehensis suis et
alium ceciderunt et dimiserunt. R. L. vacuum et
inane. L. alium. B. occiderunt. alium vero la-
pidauerunt. Itaque misit alios suos plures
prioribus et fecerunt eis sistrum in capite. R. cedentes
L. vulnerauerunt. R. et contumelios affe-
cerunt. et addidit aliter mittere qui et illum vul-
nerates eiecerunt. Nouissime. B. autem ad-
huc. R. vnus vnus filium charissimum dixit. L.
dominus vinee. Quid faciam. Dixit autem filium meum
dilectum. et illum. B. R. misit ad eos nouissi-
me. dicens quod forte verebunt. L. filium meum
cum huius viderit. Quid. L. cum. B. vidissent
coloni cogitauerunt intra se et dixerunt. Rad-
inice. Dic. B. est. L. heres. R. venite oc-
cidam eum et habebimus hereditatem. L. no-
stra sit hereditas. Et. B. apprehensum. R.
L. cum. eiecerunt eum extra vineam et occiderunt.
Luz ergo venerit dominus vinee quod faciet agri-
colis illis. Veniet. R. L. et paret colonos
Balos. B. male paret. et
vineam suam locabit alijs
agricolis. qui reddet ei fru-
ctum tempore suis. Duo. L.
audito dixerunt illi. Absit
Ille autem respiciens eos
dixit. Quid ergo est hoc
quod scriptum est. R. nec. B.
scripturam hanc legistis. La-
pidem quem reprobauerunt
edificantes hic factus est
in caput anguli. A domino fa-
ctum est istud et est mirabile
in oculis nostris. Ideo. B. dico vobis quod
auferec a vobis regnum dei et dabitur genti facien-
ti fructum. L. et. D. misit. B. qui ceciderunt su-
per lapidem istum conuassabunt. super quem autem ce-
ciderit conuertet et perteret eum. Et cum audis-
sent principes sacerdotum et pharisei para-
bolas eius cognouerunt quod de ipsis diceret. Et
querentes eum tenere et. L. mittere in illum ma-
nus in illa hora timerunt populum quod. B.
sicut propheta. illi habebat et relicto eo abiit.

¶ De veste nuptiali.

B. xxij. L. sonat. L. supra. xvij. cum. Bl. an

Capitulum. cxxij.

Hoc est intel-
ligendum vis-
sisse christum
vel aliquos
de iudeis. il-
lud autem quod
sequitur absit
dixerunt alij.
vel ipse oes
intellecta pa-
rabola xpi.

Unum ex quatuor

Respondens Jesus dixit iterum in pabolis eis dicens. Sile factum est regnum celorum homini regi qui fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare invitatos ad nuptias et volebant venire. Iterum misit alios seruos dicens dicitte inuitatis ecce praedium meum paravi. thauri mei et altilia occisat et omnia parata venite ad nuptias Illi autem neglexerunt et abierunt alius in villam suam alius ad negociationem suam. reliqui vero tenuerunt seruos eius et contumelia affectos occiderunt. Rex autem cum audisset iratus est et missis exercitibus suis perdidit homicidas illos et civitatem illorum succendit. Tunc ait seruis. Nuptie quidem paratae sunt sed qui inuitati erant non fuerunt digni. Itaque ad exitus viarum et quoscumque inueneritis vocate ad nuptias. Et egressi serui eius in vias congregauerunt omnes quos inuenerunt malos et bonos et implete sunt nuptie discumbentium. Intrauit autem rex et videret discumbentes et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. et ait illi Amice quomodo hic intraisti non habes vestem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris. ligatis pedibus manibus mittite eum in tenebras exteriores. Ibi erit fletus et stridor dentium. Multi enim sunt vocati pauci vero electi.

De tributo reddendo cesari

Respondens Jesus ait illis. Nonne ideo fratris nescientes scripturas neque virtutem dei filii. L. huius seculi nubent et tradunt ad nuptias. Illi vero qui digni habebunt seculo illo et resurrectione et mortuis non nubent neque. V. nubent. R. neque. L. ducunt uxores neque enim ultra mori poterunt. Equales V. R. enim angelis sunt. et V. sunt angeli dei in celo. et L. filii sunt dei cum sint filii resurrectionis. Qui vero resurgunt mortui. De. R. mortuis. V. quod resurgat moyses. L. ostendit se rubum sicut dixit dominum deum abraham deum ysaac et deum iacob. Nunquid. R. legistis in libro moysi quod. V. dictum est a deo dicente vobis Ego sum deus abraham deus ysaac et deus iacob. Deus. L. V. ait. R. non est mortuorum sed viventium. Deus enim vivit et ei. Vos. R. ergo multum erratis. Et V. audientes turba mirabantur in doctrina eius. Respondentes R. autem quidam scribae dixerunt Magister bene dixisti. L. amplius non audebat eum quicumque interrogare.

V. est imago beati et subscriptio eius. L. ius. L. habet imaginem et subscriptorem. Et respondentes. L. dixerunt ei. Cesari. V. R. Tunc. V. R. ait. L. illis reddite ergo quae sunt cesaris cesari et quae sunt dei deo. et L. non poterunt reprehendere verbum eius coram plebe. Et. V. audientes mirati sunt omnes. R. super eo et mirati. L. sunt in rursus eius et tacuerunt. et relicto eo. R. abierunt.

De muliere septem

In illo. V. die. Accesserunt ad eum discipuli qui dicunt non esse resurrectionem et interrogauerunt eum dicens Magister moyses dixit et. R. scripsit. L. nobis. V. R. si. L. cum. V. frater mortuus fuerit et dimiserit uxorem non reliquerit. et V. frater. R. eius. L. ducat uxorem illius et suscitet seminem fratri suo. Et erat ergo apud nos septem fratres. Et primam uxorem ducta defunctus est sine. L. filiis non. R. relicto semine et non. V. huius semen reliquit uxorem fratri suo. Similiter secunda accepit. R. eam et mortuus est sine. L. filio et nec. R. iste reliquit seminem et. R. tertiam. L. similiter. V. accepit. L. eam usque. V. ad septimum. et. R. acceperunt eam septem et non. L. reliquerunt seminem. L. mortui sunt. Nouissima. V. R. omnium mortua est et mulier. In resurrectione ergo eorum cuius erit uxor. siquidem septem habuerunt eam uxorem. Et respondens Jesus ait illis. Nonne ideo fratris nescientes scripturas neque virtutem dei filii. L. huius seculi nubent et tradunt ad nuptias. Illi vero qui digni habebunt seculo illo et resurrectione et mortuis non nubent neque. V. nubent. R. neque. L. ducunt uxores neque enim ultra mori poterunt. Equales V. R. enim angelis sunt. et V. sunt angeli dei in celo. et L. filii sunt dei cum sint filii resurrectionis. Qui vero resurgunt mortui. De. R. mortuis. V. quod resurgat moyses. L. ostendit se rubum sicut dixit dominum deum abraham deum ysaac et deum iacob. Nunquid. R. legistis in libro moysi quod. V. dictum est a deo dicente vobis Ego sum deus abraham deus ysaac et deus iacob. Deus. L. V. ait. R. non est mortuorum sed viventium. Deus enim vivit et ei. Vos. R. ergo multum erratis. Et V. audientes turba mirabantur in doctrina eius. Respondentes R. autem quidam scribae dixerunt Magister bene dixisti. L. amplius non audebat eum quicumque interrogare.

De dilectione chri

sti ex toto corde. D. xxij. R. xij. de quo et Lu. x. Capitul. cxxvi.

Pharisei. S. autē audientes q̄ si lentū imposuit saduceis cōueniunt in vñū. Et accessit R. vnus de scribis legi. S. doctor qui R. audierat illos conquerētes et vidēs q̄ bene illis rīderit int̄rogauit tentās S. cū Magister quod est mādātū magnū R. primū S. in lege S. omniū. R. Rūdit. R. ei. Jesus. S. q̄ primū omniū mādātū est. Audi israhel dñs deus tuus de⁹ vnus est. Et diliges dñm deū tuum ex toto corde tuo et ex tota aña tua et ex tota mēte tua et ex tota v̄tute tua. S. est R. primū et maximū mandātum. Scōm simile est huic. Diliges proximū tuum sicut teipm. maius R. hoz aliud mādātū nō est. In his. S. duobus mādātis tota lex pender et p̄bete. Et R. ait illi scriba Magister bene in veritate dixisti q̄ vnus est de⁹ et nō est alius p̄ter ip̄s et vt diligat ex toto corde et ex tota mente et ex toto intellectu et ex tota aña et ex tota fortitudine et diligere proximū tanq̄ se ipsum maius est om̄ibus holocausto m̄tib⁹ et sacrificijs. Jesus autē videns q̄ sapienter respondisset ait illi Non longe es a regno dei.

De quadā interro

gatione phariseorū. L. xvij. Et alia interrogatōne cui⁹ est xps filius S. xxij. R. xij. Lu. xx. Capitul. cxxvij.

Interrogatus L. autē a phariseis q̄ndo venit regnū dei et respondit eis et dixit. Non venit regnū cū obseruatōne nec⁹ dicēt. Ecce hic aut ecce illic. Ecce enī regnū dei intravos ē. Cōgregat⁹ S. autē phariseis Interrogauit eos Jesus dicens. qd̄ vobis videt de xpo: cui⁹ filius est. Dicit ei dauid. Et R. rīdens iesus dicebat docens in tēplo. Quō ergo dicunt scribe xpm filiu dauid cui ipse dauid dicebat in spūscō. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis Donec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuorū: Quō ergo dauid in spū in L. libro psalmorū Vocat S. eum dñm et. R. vñ Quō. L. est filius ei⁹ Et ne mo. S. poterat rīdere ei verbū Et R. ml̄ta turba libēter eū audiebat. nec⁹ S. ausus fuit quisq̄ eum ampli⁹ ex illa die inter

rogare.

De doctrinis pha

riseorū audien dis. S. xxij. R. xij. L. xx. Capitul. cxxvij.

Tunc S. Jesus locut⁹ est ad turbas et ad discipulos suos et dicebat eis in doctrina sua. Sup S. cathedram Moysi sederūt scribe et pharisei. Dia ergo quecunq̄ dixerint vobis seruate et facite. fm̄ vero opa eorū nolite facere. Dicit enī et nō faciūt. Alligant autē onera grauiā et importabilia et iponūt in humeros hoīm digito autē suo nolūt ea mouere. Dia vesro opa sua faciūt vt videātur ab homib⁹. Attendite. L. et caute. R. a scribis. Dilatant. S. enī phylacteria sua et magnificāt fimbrias. Volunt. L. R. in scolis ambulare amāt. S. R. L. autē primos recubitus in cenis et. L. cōuiujs. prias S. L. cathedras in synagogis et in primis cathedris sedere in synagogis et S. salutarōes R. L. i foro qui. R. L. deuorāt domos viuarū sub obtētu R. prolux orōnis similitates. L. longā orōem. hi accipiūt dānātionē maiorē et. R. plixius iudiciū Amāt S. vocari rabbi. vos autē nolite vocari rabbi. Un⁹ est enī magister vester. Om̄es autē vos fratres estis. et patrē nolite vobis vocare sup terrā. L. vnus est enī pater vester q̄ in celis est. Non vocemini magistri q̄ magister vester vn⁹ est xps. Qui maior est vestrū erit minister vester. Qui autē se exaltauerit humiliabit. et qui se humiliat exaltabitur.

De ve multiplici.

S. xxij. L. xi. et. xij. Capitul. cxxij.

Veritate qui clauditis regnū celorū an̄ homies. vos enī nō intrat⁹ nec introcūtes simitis intrare. Ve vobis scribe et pharisei ypocrite qui comeditis domos viduarū lōga orōe orātes. p̄pter hec amplius accipiet⁹ iudiciū. Ve vobis scribe et pharisei ypocrite q̄ circuit⁹ mare et aridam vt faciatis vñū psellitū et cū fuerit fact⁹. faciet⁹ eū filiu gehenne duplo q̄ vos. Ve vobis duces ceci qui dicitis quicūq̄ iurauerit p

Quānis ista reponantur sub eo cōter tu victa per euāgelias potest tamē dia q̄ dicitur sic temporibus fuerunt predicta.

Annum ex quatuor

templū nībil est Qui autē iurauerit in au-
ro rēpli debet. stulti z cecī. qd enī mai^r est
aurū an templū qd sanctificat aurū? Et q
cūqz iurauerit in altari nībil est. qui autē
iurauerit in dono qd est sup illud d; Ceci
Quid enī maius est donū an altare quod
sanctificat donū? qui ergo iurat i altari iu-
rat in eoz in omībz que sup illd sunt Et q
iurat in templo iurat in illo z in eo q habi-
tat in ipso. Et q iurat in celo iurat in thro-
no dei z in eo q sedet sup eū. **Ue. D.** vob
scribe. **L.** z pharisei ypocrite q decimatis
mentāz anetū rutā. **L.** z ciminū. **D.** z oē
L. olus z relinquitis. **D.** **L.** q grauiora
sunt legis. iudiciū z mīam. z fidē z charita-
tē dei. Hec autē oportuit faceret illa non
omittere. **Duces D.** ceci excolātes culicē
camelū autē glutietes. **Ue. L.** vobis pha-
risei q diligitis pmas cathedras in syna-
gogis z salutarōes in foro. **Ue vobis** qui
estis vt monumēta que nō apparēt z ho-
mines ambulātes nesciūt **Rūdēs autē** qui
dā ex legis pīs ait illi. **D.** agister. Hec dī-
cens etiā nobis cōtumeliā facis **At ille ait**
Ue vobis legis pīs vt qui oneratis hoīes
oneribus q portare nō pnt z ipsi vno digi-
to nō tangit sarcinas. **Ue D.** vobis scri-
ber pharisei ypocrite qui mūdatis qd des-
foris est calicis z parabsidis. intus āt ple-
ni estis rapina z immūdia. **Pharisee ce-**
ce munda prius qd intus est calicis z pa-
rabdis vt fiat illud qd deforis est mūdū
Ue vobis scribez pharisei ypocrite qui si
miles estis sepulcris dealbatis q foris ap-
parēt homībz speciosa intus autē sunt ple-
na ossibz mortuoz z omī spurcicia. **Sic z**
vos qdē a foris apparetis homībz iusti.
intus āt pleni estis ypocris z iniquitate
Ue D. vobis **L.** scribez pharisei ypocrite q
edificatis sepulcra pphetaz. patres. **L.** āt
vestri occiderūt illos z ornatis **D.** monu-
mēta iustoz. **Et dicitis** si fuissē in die-
bus patrū nostroz. nō essem^r socij eoz in
sanguine pphetaz **Itaqz testimonio estis**
vobis metipsis. z **L.** pfecto testificamī q
p sentis opibz patrū vestroz qz **D.** filij eo-
rū estis qui pphas occiderūt. qm quidē. **L.**
ipsi eos occiderūt **Vos autē edificatis eo-**
rū sepulcra. z D. vos iplete mēsurā pīm
vestroz **Serpētes genimīa viperaz** quō
fugiens a iudicio gebēne. ppter ea. **L.** z sa-
pientia dei dicit. **Eccc D.** ego **L.** mitto ad
vos pphas z aplos **L.** z sapiētes **D.** z scri-

bas z **D.** et illis **L.** occidetis z crucifige-
tis z er eis flagellabitis in sinagogis vris
z psequimini de ciuitate in ciuitatē vt veni-
at sup vos z in qrat **L.** omīs. **D.** sanguis
iustus sanguis **L.** oīm pphaz q effusus ē
sup **D.** terrā a cōstitūtōe **L.** mūdi a gene-
ratōne ista a sanguine abel iusti vsqz ad san-
guinē zacharie filij **D.** barachie quē occi-
distis et. **L.** perit inter templū z edē. **R.** z
altare **Ita dico vobis** reqret ab hac gene-
ratōe **Amē. D.** dico vobis veniet hec oīa
sup generatōem istā. **Ue vobis** legis pīs
q tulistis clauē scie et ipsi nō introistis et
eos qui introibāt phibuitis. **Cū** hec ad
illos diceret ceperunt pharisei z legis pī
grauiter insistere z os ei^r opprimere de ml-
tis. insidiātes ei. z qrentes aliqd capere ex
ore ei^r vt accusarēt eū **Hierlm. D.** hierlm
L. xij. que occidit pphas et lapidas eos
q ad te missi sunt. **Quoties** volui grega-
re filios tuos quē admodū gallina congre-
gat pullos suos sub alas suas z auis **L.** nī
dū suū sub pennis z **D.** noluit **L.** Ecce
relinquet vobis dom^r vestra deserta **Dico**
enī vobis nō me videbitis amodo donec
veniat. **L.** **D.** hora cū dicetis. **Benedi-**
ctus qui venit in nomine domini.

De vidua duo mi-

nura offerente. **R. xij. L. xi. Lapi. cxxx.**
L. **R.** sedens Jesus contra gazo-
philaciū aspicebat eos qui mitte-
bāt munera sua in gazophilaciū
quō. **R.** turba iactabat es z multi diuites
iactabāt multa. **Cū** venisset autē vna vī-
dua paup. misit duo minura qd est qua-
drans. **Vidit. L.** autē Jesus paupulam
illā viduam mittentē era duo minuta. **Et**
cōuocatis. R. discipulis suis ait ill. **Amē**
vere. L. dico vobis quonīā. **R. L.** vidua
hec paup plus oībz misit q miserūt in ga-
zophilaciū. **Dēs** enī ex eo qd abundabat
illis miserūt in munera dei. **Hec** autē ex eo
qd illi deest z. **R.** de penuria sua oīa q hab-
uit misit totū victū suū.

De edificio templi

et comminatōne euerfionis hierlm. **D.**
R. xij. L. xi. Lapi. cxxi
L. **R.** cū egredere^r accesser^r **D.** di-
sepulci e^r vt oīderēt ei edificatōz tēpli **Et**
qd dā **L.** dicētibz d tēplo qbois lapidibz

Monotesseron siue

et donis ornatus esset. **Ait.** R. illi vnus et
discipulis suis. **Magister** aspice quales la-
pides et quales structure **Ipsē** **D.** autē re-
spondēs ait eis. **Vidētis** hec oīa. **R.** ma-
gnas edificatōes. **Amen** **D.** dico. **R.** **L.**
vobis veniet. **L.** dies in quibus nō. **D.** re-
linquet **R.** **L.** hic lapis sup lapidē q̄ non
destruat. **Sedente.** **D.** **R.** autē eo super
montē oliueti contra templū. **Accesserūt**
D. ad eū discipuli et secreto. **R.** interro-
gabant eū separatim **Petrus** et **Jacobus** et **An-**
dreas et **Johānes** dicētes. **D.** Dic nobis
p̄ceptor. **L.** quā hec erūt et **R.** hec fient **D.**
quod **R.** **L.** signū aduētus tui et cōsumma-
tōis seculi. **R.** quō signū. **L.** cū hec fieri
incipiēt cōsummari **R.** **Et.** **D.** **R.** **R.** **R.**
R. **L.** **Jesus** dixit **Videte** ne quis vos sedu-
cat. **ml̄t̄** veniet in noīe meo dicētes. **Ego**
sum x̄ps et multos seducēt. **L.** temp̄ ap-
propinquabit. **Nolite** ergo ire post illos.
Audituri. **D.** enī estis prelia et opiniōes
preliorū. **Cum** autē. **R.** **L.** audieritis pre-
lia et seditiōes nolite treri. **Videte.** **D.** ne
turbemini oportet. **D.** **R.** enī primū hec
fieri sed nondū statū finis **Tūc** dicebat il-
lis. **Surgēt** gens cōtra gentē et regnū ad-
uersus regnū et terremot̄ magni erūt p̄ lo-
ca et pestilentie et fames terroresq̄ de celo
et signa magna erūt. **Hec** **D.** autē. **R.** oīa
initia sunt dolorū **Videte** **R.** autē vosmet
ipsos **Sed** **L.** an̄ hec om̄ia inūciēt vobis
man̄ suas p̄sequēt tunc. **D.** tradēt vobis
in tribulatōem et occidēt vobis **Tradent** **R.**
L. enī vobis in cōcilijs et in sinagogis suis
vapulabitis. et an̄ reges et p̄sides stabit̄
propter me. p̄pter **L.** nomē meū. **Contin-**
git autē vobis in testimoniū illis **R.** et erit̄
tis. **D.** odio om̄ibus gentib̄ propter no-
men meū. **Et tunc** sc̄dalisabunt̄ multi et
inūicē tradent et odio ha-
bebūt inūicem. **Et multi**
p̄seudo p̄phete surgent et
seducēt multos. **Et quos**
nūā abūdabit inīqtas et
frigescet charitas multo-
rū. **Qui** autē p̄seuerauerit vsq̄ in finē hic
saluus erit. **Et predicabit** hoc euāgelīū
regni in vniuerso mūdo. et in oēs gentes
primū oportet predicari euāgelīū in **D.**
testimoniū om̄ibus gentib̄. **Et tūc** veni-
et cōsummatio **Et.** **R.** cū duxerint vobis tra-
dentes ponite. **L.** in cordib̄ vestris nō p̄-
meditari quē admodū r̄deat. **Nolite** **R.**

precogitare quō loquimini. **Nō** enī vos estis
loquētes sed spūs sanctus. **Ego.** **L.** enim
dabo vobis os et sapientiā cui nō poterūt
resistere et cōtradecere om̄es aduersarij ves-
stri. **Tradet.** **R.** autē frater fratrē in mortē
et pater filiū et cōsurgēt filij in parētes. et
mortē eos afficient. **Tradem.** **L.** enim a
parētib̄ et fratrib̄ et amicis et cognatis et
eritis. **L.** **R.** odio om̄ib̄ hoībus propter
nomē meū et. **L.** capillus de capite vestro
nō peribit. **Qui.** **R.** autē sustinuerit vsq̄
in finē hic saluus erit. **In** paciētia. **L.** ve-
stra possidebitis aīas vestras. **Cū** **D.** et
go. **R.** videritis abominatōem desolatio-
nis que dicta est a danielē p̄pheta stantem
in loco sancto vbi **R.** nō debet qui. **D.** **R.**
legit intelligat. **Cum.** **L.** autē viderit̄ cir-
cūdari ab exercitu b̄rlm̄ tūc sc̄itote / quia
appropinquabit desolatio ei **Tunc** **D.**
R. qui. **L.** in iudea sunt fugiāt ad mōtes /
et **D.** qui. **R.** in tecto nō descendāt aliqd̄
tollere de domo sua / et q̄ in agro nō reuer-
tat̄ tollere tunicam suā et **L.** qui in medio
eius sunt discedāt / et qui in regionib̄ nō
intrent in eā / quia dies vltimōis hi sunt
impleant̄ om̄ia que scripta sunt. **Ue** autē
D. **R.** **L.** p̄gnatib̄ et nutritib̄ in illis
dieb̄. **Orate** **D.** **R.** ne fiat fuga vestra h̄c
me vel sabbato. **Erit.** **L.** enī p̄ssura ma-
gna sup terram et ira populo huic. **Et** cas-
dent in ore gladij et captiui ducent̄ in om-
nes gentes et hierusalem calcabit̄ a gentib̄
bus donec impleant̄ temp̄a nationū.

De signis iudicii.

D. **xxiij.** **R.** **xxij.** **L.** **xxij.** **et.** **xxi.** **ac.** **xxij.**

Capitulum. cccxij.

S **L.** ait ad discipulos suos veni-
et t̄ps quā desiderabit̄ videre vnū
diē filij hoīs et nō videbitis. **Erit** **D.** enī
tunc tribulatio magna **Erit** **R.** autē dies
illi tribulatōis et tales quales nō fuerunt
ab in itō creature quam cōdidit deus vsq̄
nūc neq̄ fient. **Et** nisi abbreviasset domi-
nus dies illos nō fuisset salua omnis car-
ro sed propter electos quos elegit domi-
nus abbreviabit dies. **Et** **L.** dicēt vobis.
Ecce hic ecce illic. **Tūc** **D.** si. **R.** quis vo-
bis dixerit. **Ecce** hic est christus aut illic /
nolite credere nolite. **R.** ire neq̄ secretum
Surgēt **D.** **R.** enī p̄seudo x̄pi et p̄seudo
p̄phete et dabunt signa magna et p̄digia et
portenta. **R.** ad seducendos si fieri poterit

Annum ex quatuor

erit electos Ita B. vt in
errore ducant si fieri potest
erit electi Ergo predicti vo
bis oia. vos ergo videte.

Si ergo B. dixerint vo
vobis. Ecce in deserto est nolite exire. Ec
ce in penetrabilibus nolite credere: Fla. L.
sicut fulgur erit. B. ab oriente cornuscans
L. de sub celo in ea que sub celo sunt ful
getz apparet B. vsqz in occidentem. ita L.
erit filius hominis aduentus B. in die L.
sua. Ubi quis B. fuerit corp' illuc cogre
gabuntz et aquile. Primu L. aut oportet
illum multa pati z reprobari a generatōe
hac. Stati B. R. aut post tribulatoz die
rum illoz sol obscurabit. z luna nō dabit
lumē suūz stelle cadent de celo Et L. erūt
xxi. signa in sole z luna z stellis z in terris
pressura gentiū pre pfusione sonit' mar' z
fluctuū arefcentibz hoibz pre timore z expe
ctatōe q' supueniet vniuerso orbi. Et B.
virtutes. L. celoꝝ et. R. que sub celo sunt
mouebunt. B. R. L. Et tūc. B. appar
rebit signū filij hois in celo z. B. tūc. R.
L. plangēt se oēs tribz terre. Et tūc vide
bunt filij hois venientē in nube cū p'ate
magna. R. L. z gloria. R. et maiestate L.
B. Et mittet. B. R. angelos. cū tubaz
voce magnaz cogregabūt electos a qtuoz
vētis a summis celoꝝ vsqz ad terminos eo
rū. a. R. summo terre vsqz ad summū celi.
Ab. B. arbore. R. fici discite pabolā Lū
iam ram' a' p'ener fuerit z folia nata. p'no
scitis. R. qz in proxio sit estas. His. L. at
fieri incipientibus respicite z leuate capita
vestra qm' appropinqt redēptio vestra Et
dixit ill' similitudinē. Videte ficulneā z oēs
arbores cū producūt iā ex se fructū scitote
qz p'pe est estas. Ita. B. z. L. vos. R. cū
videritis hec fieri scitote qz prope. B. est
et in ianuis z hostijs. R. regnum. L. dei.
Amen L. B. R. dico vobis qm' nō trās
ibit generatio hec. donec oia fiant. Celū z
terrā trāsibūt. verba autē mea nō trāsibūt
Attēditē L. at vobis ne forte grauent eoꝝ
davestra crapula z ebrietate z curis h' vi
te z supueniat sup vos repētinā dies illa.
Tanqz ei laqūs supueniet in oēs q' sedēt
sup faciē ois terre. De. B. die R. at z ho
ra illa nemo scit neqz angeli celoꝝ neqz R.
filij nisi sol' pat. Sicut at. L. fuit. xvij. in
diebz noe ita erit in diebz aduent' B. filij
hois Sicut enī erāt ante diluuiū p' medē

Possumt hec
intelligi dis
era vne: sis
viciab' licet
fontent.

tes z bibētes. nubētes z nuptui tradentes
edebāt. L. z bibebāt z yrozes ducebāt/ et
dabant ad nuptias vsqz ad eū diē in quo
intrauit in arcā noe z nō cognouerūt do
nec venit diluuiū z tulit z pdidit L. oīes
B. Ita erit aduentus filij hois. Sicut. L.
sicut factū est in diebz loth edebāt z bibe
bāt emebāt vendebāt plantabāt z edifi
cabāt Qua die aut exiit loth a zodomis
pluit dñs ignē z sulphur de celo z oēs per
didit fm hoc erit qua die filius hois reue
labit. in die illa qui fuerit in tecto/ et vasa
eius in domo ne descēdat tollere illa Et q'
in agro similt nō redeat retro. Demozes
estote yrozes loth. Quicūqz quiesierit ani
mā suam saluā facere pder illam. Et qui
cūqz pdiderit eam viuificabit illā. Dico
L. vobis B. In illa nocte erūt duo in le
cto. vnus assuget z alter relinquet. Duo
erūt molētes in ynū in. L. mola vna assu
getur z altera relinquet. Duo in agro vn'
assuget z alter relinqtur Rūdētes dicunt
illi. Ubi dñe? Qui dixit illis Ubi quis fue
rit corp' illuc cogregabuntz z aqle. Uigila
te. L. xxi. itaqz oī tpe orātes vt digni habe
amini fugere oia ista q' futura sunt z stare
ante filium hominis.

De vigilia et ora

tionē B. xxij. R. xij. L. xij. La. xxxij
Ide. R. vigilate z orate nescitis
enī qn' tps sit. Sicut enī hō q' pe
gre pfect' reliq' domū suā z dedit
fuis suis p'atē cuiusqz opis z ianitori p'
cepit vt vigilaret Uigilate ergo nescitis eī
qn' dñs dom' veniat sero an media nocte
an gallicātu an mane. Ne cū venerit repē
te inueniat vos dormiētes. Nō at vobis
dico. oibz dico. vigilate. Sint. L. lūbi ves
stri p'cincti z lucerne ardētes in manibz ve
stris. Et vos siles hoibz expectatibz dñm
suū qn' reuertat a nuptijs vt cū venerit/ et
pulsauerit cōfestim aperi
ant ei. Beati sunt fui illi
quos cū venerit dñs iue
nerit vigilātes Amē dico
vobis q' p'cinger se z faci
et illos discūberet z trāsiet mīstrabit illis
Et si venerit in scōa vigilia z si in tertiā vi
gilia venerit ita inuenit Bti sunt fui il
li. Uigilate B. qz nescis q' hora dñs ve
stretur' sit. Hoc. B. at L. scitote qm' si
scis p' familtas q' hora suruēret vigilarz

Possumt hec
intelligi po
sita per re
memoratiōz

vtiqz et nō sīneret p̄fodi domū suā. **E**t vos estote parati quia q̄ hora nō putatis fili⁹ hominis veniet. **A**it. **L.** aut ei petr⁹. **D**ñe ad nos dicis hāc pabolam an et ad omnes? **D**ixit autē dñs. **Q**uis putas est fidelis dispensator et prudēs quē constituit dñs super familiā suam vt det illis cibū in tempore. in tpe. **L.** tritici mēsuram? **B**eat⁹. **L.** **B.** ille seruus quē cū venerit dñs inuenit sic facientē **A**men. **D.** **L.** dico. **B.** vobis sup omnia bona que possidet p̄stituet eum. **S**i. **D.** autē **L.** dixerit male ille seruus in corde suo. morā facit dñs meus venire et ceperit p̄cutere cōseruos suos. pueros. **L.** et ancillas et edere et inebriari. manducet autē et bibat cū ebriosus. **V**eniet. **L.** **D.** dñs serui illius in die qua nō sperat et hora qua nescit. et diuidet eū. partēqz ei⁹ cum infidelibz ypocritis. **D.** ponet. **I**bi erit fletus et stridor dentium. **I**lle. **L.** aut seruus q̄ cognouit voluntatē dñi sui et nō se preparauit et nō fecit s̄m voluntatē eius plagis vapulabit multis. **Q**ui autē nō cognouit fecit digna plagis vapulabit paucis. **O**mnī autē cui multū datū est multū q̄retur ab eo. et cui cōmendauerūt multū p̄petet ab eo. **I**gnē veni mittere in terrā. **E**t quid volo nisi vt accendat. **B**aptismo habeo baptisari et quō coartor vsqz dū p̄ficiatur. **P**utatis qz pacē veni dare in terrā. nō dico vobis sed separationē. **E**rit ex hoc q̄nqz in vna domo diuisi. tres in duos et duo in tres. **D**iuidet pater in filiū et filius in patrem suū. **E**t mater in filiā et filia in matrem suā. **S**ocrus in nurū suā et nur⁹ in socrū suā.

De decem virginibus

et de decem talentis et de modo iudicij **D.** xxv. **C**apitulum. cxxiii.

Quoniam simile est regnū celozū decem virginibz que accipientes lampades suas exierūt obuiā sponso et sponse. **Q**uinqz autē ex eis erant fatue et quinqz prudētes. sed quinqz fatue acceptis lampadibz nō sumpserūt oleū secuz. **P**rudentes vero acceperūt oleū in vasis suis cum lampadibz. **H**orā autē faciente sponso dormitauerūt omnes et dormierūt. **M**edia autē nocte clamor fact⁹ est. **E**cce sponsus venit erite obuiā ei. **T**ūc surrexerūt omnes virginē illerz ornauerūt lampades suas fatue autē sapiētibz dixerūt. **D**ate nobis de oleo vestro qz lampades nostre extinguunt

Rūderūt prudētes dicētes. **N**e forte non sufficiat nobis et vobis ite pot⁹ ad vendētes et emite vobis. **D**ū autē irent emere veniit sp̄sus et q̄ parate erāt intrauerūt cum eo ad nuptias. et clausa est iānuā. **N**onissime vero veniūt reliq̄ virginē dicentes. **D**ñe dñe aperi nobis. **A**t ille r̄ndens ait. **A**mē dico vobis. **N**escio vos. **V**igilate itaqz qz nescitis diē neqz horā. **S**icut enī hō p̄egre proficiscēs vocauit suos suos et tradidit illis bona sua et vni dedit q̄nqz talenta. alij duo. alij vero vñū. vnicuiqz s̄m propria virtutē p̄fectus est statim. **A**bijt at qui q̄nqz talenta acceperat et opatus est in eis et lucratus est alia q̄nqz. **S**ilr et qui duo acceperat lucratus est alia duo. **Q**ui autē vñū acceperat abijt et fodit in terrā pecuniā domū suā. **P**ost multū vero t̄pis venit dñs seruozū illozū et posuit ratōem cū illis. **E**t accedens qui q̄nqz talenta acceperat obtulit alia quinqz talenta dicēs. **D**ñe quinqz talenta tradidisti mihi ecce alia quinqz talenta sup lucrat⁹ sum. **A**it illi dñs ei⁹. **E**uge serue bone et fidelis qz sup pauca fuisti fidelis sup multa te cōstituiam. **I**ntra in gaudiū dñi tui. **A**ccessit atz qui duo talenta acceperat et ait. **D**ñe duo talenta tradidisti mihi. ecce alia duo sup lucrat⁹ sum. **A**it illi dñs ei⁹. **E**uge serue bone et fidelis qz super pauca fuisti fidelis sup multa te p̄stituiam intra in gaudiū dñi tui. **A**ccedēs autē q̄ vñū talentum acceperat. **A**it. **D**ñe scio qz dur⁹ es. metis vbi nō semiaſti. et congrega vbi nō sparsisti timēs. **A**bijt et abscondi tolentū tuū in terrā. **E**cce habes quod tuū est. **R**ūdes autē dñs eius dixit ei. **S**erue male et piger sciebas qz meto vbi nō semio et congrego vbi nō sparsi. oportuit ergo te pecuniā meā committere numularijs et veniēs ego accepissem vtiqz quod meū est cū vsura. **T**ollite igitur ab eo talentū et date ei q̄ hz decē talenta. omni enī bñti dabit et abūdabit. ei at q̄ nō hz et quod videt h̄re auferet ab eo. et iutile fuit ei⁹ cite i tenebras extiores. **I**llic erit fletus et stridor dentium. **C**ū at venerit fili⁹ hominis i maiestate suā et oēs angeli eius cū eo. tūc sedebit sup sedē maiestatis suē et cōgregabūt ante eū oēs gētes et sepabit eos ab inuicē sic pastor segregat oues ab edis. et statuet oues quē dē a dextris. edos at a sinistris. **T**ūc dicet rex his q̄ a dextris ei⁹ erūt. **V**enite bñdicti patris mei possidete parū vobis regnū a constitutōe mundi. **E**surii enī et dedistis

Annum ex quatuor

mibi manducare. sitiuiz dedistis mibi bibere. hospes era et collegistis me. Audus eram et coopuistis me. infirmus ei visitastis me. In carcere era et venistis ad me. Tunc respondebunt ei iusti dicentes. Domine quando revidimus esurientes et pauperes. sitientes et dedimus tibi potum? Quando autem te vidimus hospitem et collegimus? Aut nudum et cooperuimus te? Aut quando te vidimus infirmum aut in carcere et venimus ad te? Et respondens rex dicit illis. Amen dico vobis. Quod fecistis vni de his fratribus meis minimis mibi fecistis. Tunc dicit et his qui a sinistris eius erant. Discedite a me maledicti in ignem eternum qui paratus est diabolo et angelis eius. Esurivi enim et non dedistis mibi manducare. sitiui et non dedistis mibi potum. hospes eram et non collegistis me. nudus et non operuistis me. Infirmus et in carcere et non visitastis me. Tunc respondebunt ei et ipsi dicentes. Domine quando vidimus te esurientem aut sitientem aut hospitem aut nudum aut infirmum aut in carcere et non ministravimus tibi? Tunc respondebit illis dicens. Amen dico vobis. Quod non fecistis vni de minoribus his. nec mibi fecistis. et ibunt hi in supplicium eternum. Iusti autem in vitam eternam.

De modo Christi

in docendo. L. xxi. et de obstinatione iudeorum. Jo. xii. Capitulum. cxxv.

Rat. L. autem in diebus docens in templo. noctibus vero exiens morabatur in monte qui vocatur oliueti. Et omnis populus manebat ad eum venire in templo audire illum. Cum. J. autem tanta signa fecisset coram illis non credebant in eum ut sermo ysaię impleretur quem dixit. Domine quis credidit auditui nostro? et brachium domini cui revelatum est? Propterea non poterant credere quia iterum dixit ysaias. Et excecavit oculos eorum et induravit cor eorum ut non videant oculis et intelligant corde et convertantur sanem eos. Hoc dixit ysaias quando vidit gloriam eius et locutus est de eo. Veruntamen ex principibus multi crediderunt in eum sed propter phariseos non confitebatur ut de synagoga non eiceretur. Dillexerunt enim gloriam hominum. magis quam gloriam dei. Jesus autem clamavit et dixit. Qui

credit in me non credit in me sed in eum qui misit me. Ego lux in mundum veni ut omnes qui credit in me. in tenebris non maneat et si quis audierit verba mea et custodierit ego non iudico. Non enim veni ut iudicem mundum sed ut saluum faciam mundum. Qui spernit me et non accipit verba mea. habet qui iudicet eum. Sermo quem locutus sum ille iudicabit eum in novissimo die. quia ego ex meipso non sum locutus sed qui misit me pater. ipse mihi mandatum dedit quid dicam et quid loquar. Ego scio quia mandatum eius vita eterna est. Que ergo ego loquor sicut dixit mibi pater sic loquor.

De festo azimorum

appropinquante. D. xxvi. R. xiiij. L. xxij. J. xiiij. Capitulum. cxxvi.

Appropinquare. L. autem dies festus

azimorum qui dicitur pascha. Erat

R. autem pascha et azima post biduum. Et. D. factum est cum consummasset Jesus

sus sermones hos omnes dixit discipulis suis. Scitis quia post biduum pascha fiet et filius hominis tradetur ut crucifigatur? Tunc congregati sunt principes sacerdotum et seniores in atrium principis sacerdotum qui dicitur cayphas et consilium fecerunt. Et. R. querebant. L. summi sacerdotes et scribe quomodo eum dolo tenerent et occiderent. timebant vero plebem. Dicebant. D. R. autem non in die festo ne forte tumultus fieret in populo. Intrauit. L. autem sathanas in iudam qui cognominatur scarioth vnum de duodecim. Tunc. D. abijt. R. L. vnum de duodecim ad principes sacerdotum et summos R. sacerdotes ut prodere eum illis. Et L. locutus est cum principibus sacerdotum et magistratibus quemadmodum illum traderet eis. et ait. D. illis. Quid vultis mibi dare et ego vobis eum tradam? Qui. R. L. audientes gausi sunt et promiserunt. et pacti sunt pecuniam illi dare. Et illi constituerunt ei triginta argenteos et spondit. Et. D. exinde. R. L. querebat oportunitatem ut eum opportune. R. traderet sine L. turbis. Ante. J. diem festum pasche sciens Jesus quia venit hora eius ut transiret ex hoc mundo ad patrem. cum dilexisset suos qui erant in mundo in finem dilexit eos.

Hec est dies mercurij anni dies veneris sanctam.

Et potest hoc intelligi postquam hic per memoriam nem quando sequitur ad ea que Christus dixit ante sex dies pasche.

Tertia pars

principalis huius p[er]terus degressu passionis et resur[re]ctionis christi.

Hec est dies Jouis in cuius uespere fiebat eius agni. et hec uocat[ur] prima dies azimop

De missione

Petrus Johannis prima die azimaru[m] qua[m] Johannes uocat ante festu[m] pasche. D. xxvi. R. xiiij. L. xxiij. J. xiiij.

Capitulum. cxxvii.

Prima R. aut[em] die azimop[er] quando. R. pascha immolabatur. in qua. L. necesse erat pascha occidi. Accesserunt. D. discipuli ad iesum et dicunt. D. R. ei. Quo uis eamus et paremus tibi ut m[an]duces pascha? Et mittit ex discipulis suis Petru[m]. L. et Johanne[m] dicens. Euntes parate nobis pascha ut manducem[us]. At illi dixerunt. Ubi uis paremus? Et dixit ad eos. Ite. D. in ciuitatem. R. ad quenda[m]. D. Ecce. L. intro euntis uobis in ciuitate occurrerit uobis homo amphora[m] aque portans. seq[ui]mini eu[m] in domu[m] in qua[m] intrat[ur] dicetis patrifamilias domus. Dicit tibi Magister. Tem[er]e p[ro]p[ter] me. D. meum p[ro]p[ter] te facio pascha. ubi R. est refectio mea? Ubi. L. est diuersorium ubi. L. R. pascha cu[m] discipulis meis manducet[ur]. Et ipse ostendet cenaculu[m] magnum stratu[m] ubi parate. Et. R. abierunt discipuli eius et uenerunt in ciuitate. Euntes. L. R. aut[em] inuenerunt sicut dixit illis iesus et parauerunt pascha. Uespere. R. aut[em] facto uenit cu[m] duodecim. L. cu[m] facta esset hora discubuit et duodecim ap[osto]li cu[m] eo.

Hic fuit eius agni

De ablutione pedu[m]

Johan. xiiij. Capitulum. cxxviii

Cena facta cu[m] diabolus iam misisset in cor[de] ut traderet eu[m] iudas simonis scarioth sciens quia omnia dedit ei pater in manus. et q[ui]a a deo exiit et ad deu[m] uadit. Surgit a cena et ponit uesimenta sua. et cu[m] accepisset linteu[m] precinxit se. Deinde misit aqua[m] in pelu[m] et cepit lauare pedes discipuloru[m] suoru[m] et extergere linteo quo erat p[er]inctus. Uenit ergo ad symone[m] Petru[m] et dicit ei petrus. Domine tu mihi lauas pedes? Non lauabis mihi pedes in eternu[m]. Respondit ei Iesus Si no[n] lauauero te no[n] habebis partem mecum.

Dicit ei Symon petrus. Non t[ame]n pedes. sed et manus et caput. Dicit ei Iesus. Qui lot[us] est no[n] indiget nisi ut pedes lauet. s[ed] est mundus totus et uos mundi estis sed no[n] o[mn]es. Sciebat na[m]q[ue] quisna[m] esset qui traderet eu[m] propterea dixit no[n] estis mundi omnes. Post q[uo]d ergo lauit pedes eor[um] accepit uestimenta sua. et cu[m] recubuisset iteru[m] dixit eis. Scitis quid fecerim uobis? Uos uocatis me magister et domine et b[ea]ti dicitis. Sum etenim. Si ergo ego laui pedes uestros domin[us] et magister. et uos debetis alter alteri lauare pedes. Exemplu[m] eni[m] dedi uobis ut queadmodum ego feci uobis ita et uos faciatis. Amen dico uobis no[n] est seruus maior domino suo. Neq[ue] ap[osto]lus maior eo q[ui] misit illum. si hoc feceritis beati eritis si feceritis ea

De sacramenti in[stit]utione.

D. xxvi. R. xiiij. Luce. xxij. Capitulum. cxxix.

Discubentibus. R. cis et manducantibus ait Iesus. Desidero. L. desiderauim hoc pascha manducare uobiscu[m] anteq[uam] pariar. Dico eni[m] uobis q[uo]d ex hoc no[n] manducabo illud donec impleat in regno dei. Cenantibus. D. aut[em] illis. Accipite iesus pane[m] gratias L. egit et benedixit. D. et fregit. D. L. deditq[ue] discipulis suis et ait. Accipite. D. et comedite. hoc. D. est L. corpus. R. meum q[uo]d pro uobis tradet hoc facite in mea[m] comemoratio[n]e[m]. Similiter et calice[m] postq[uo]d cenauit accipiens. D. gratias egit et dedit illis dicens. Accipite. L. et diuidite inter uos et bibite. D. ex hoc omnes. Hic est sanguis meus noui testam[en]ti. Hic. L. est calix noui testam[en]ti in meo sanguine. L. qui pro uobis et. D. pro multis effundetur in remissione[m] peccatoru[m]. Dico autem uobis quia no[n] biba[m] amodo de hoc genere uitis usq[ue] in die illu[m] cum illud biba[m] nouu[m] uobiscu[m] in regno patris mei dei. R. Et biberunt ex eo omnes.

Uide[re] intellegendu[m] q[uo]d cena agni u[er]e erit alia e[ss]e uel eade[m] uis co[n]tinuata p[er] pedus lonos nem ut intel ligat[ur] p[er] uita[m] Johannis.

De predictione negationis Petri et questione discipuloru[m]

D. xxvi. R. xiiij. L. xxij. J. xiiij. Capitulum. cxi.

Unum ex quatuor

Unc. **V.** **L.** dicit illis Jesus. Amnes vos scandalū patiemini in me i ista nocte quia scriptū est. Percutia pastorē et dispergent oues gregis. sed postq̄ resurrexero precedā vos in galileam. Respondēs autem Petrus ait illi Et si omnes scandalisati fuerint in te. ego nunq̄ scandalisabor. **Et. V.** ait illi Jesus priusq̄. **R.** gallus bis uocem dederit ter me es negaturus. **Amē. V.** dico tibi. q̄ in hac nocte anteq̄ quā gallus cantet ter me es negaturus. **Et. R.** ille amplius loq̄batur. **Et. V.** si oportuerit me mori tecum te nō negabo. **Silr.** et omnes discipuli dixerūt. **Hon. J.** de omnibus uobis dico. Ego scio quos elegerim. sed ut adimpleatur scriptura. Qui māducat panē meū leuabit cōtra me calcaneū suū. **Amē** amen dico uobis priusq̄ fiat ut cui fuerit factū cre-

Intelligēda ē trina negatio petri uelut una negatio primus atq̄ incepit aq̄q̄ gallus cōtaret et sic intelligit eū q̄ geliste trina negatio ouem factay aq̄q̄ gallus cantaret sed cōsumata est aq̄q̄ secūda galli cantay ut post **Mar.** nec repugnat q̄ sp̄s vtrūq̄ dicitur nēv̄ macus ponit s̄ bis. nūc ut alij ad maiorem ex aggerationem.

Intelligēda ē q̄ iohānes p̄p̄ius te su inclinauit facie suay ad facie ihesu ipm familia ritere silēter interrogans

de quo dicit. Itaq̄ cui re-
cubuisse ille sup̄ peccatōe
su dicit ei. Domine q̄s est? **R.** Respondit Je-
sus. Ille est cui ego intinctū panem por-
retero. Et cum intingisset panē dedit illi
de symoni scariothis. Et post bucellam
tūc introiuit in eum sathanas. Et dicit ei
Jesus. Quod facis fac ceteri
us. Hoc autē nemo sciuit
discumbentiū ad quid di-
xerit ei. Quidā enim puta-
bant q̄ oculos habebat
Judas q̄ dicit ei Jesus.
Em ea que op̄ sunt nobis
ad diē festum. Aut egenis ut aliquid
daret. Cum ergo accepisset ille. cecidit con-
tinuo. Erat autē nocte. Cum ergo cecidisset
dixit Jesus. Nūc clarificatus est fili⁹ homi-
nis et deus clarificatus est in eo. si deus cla-
rificatus est in eo et deus clarificabit eū in
semetipso et cōtinuo clarificabit eū. **Fi-**
lioli adhuc modicū uobiscū sum. queritis
me et sicut dixi iudeis quo ego uado uos
nō potestis uenire. Et uobis dico modo.
Mandatū nouum do uobis ut diligatis
in uicē sicut dilexi uos. ut et uos diligatis
in uicē. In hoc cognoscet omnes quia mei
estis discipuli. si dilectōem habueritis ad
in uicē. Dicit ei Symō petrus. Domine
quo uadis. Respondit Jesus quo ego uado
non potes me sequi modo. sequeris autē
postea. Dicit ei Petrus. Quare non pos-
sum te sequi modo? **Ans.**
mā meā p̄ me pones. **R.** nō
ihs. aiaz tuā p̄ me pones
Amen amē dico tibi. Nō
cātabit gallus donec ter
me neget. Et ipsi cepē
querere inter se quis esset
qui eum traditurus esset
Facta est autē contentō
inter eos. quis eorū uideretur esse maior.
Dixit autē eis. Reges gentium dominā-
tur eorum. et qui potestātē habent super
eos benefici uocātur. Uos autē non sic s̄
qui maior est in uobis fiat sicut minor. et
qui precessor est sicut ministrator. Nam
quis maior est. qui recūbit. an qui mini-
strat? Nonne qui recūbit? Ego autem in
medio uestrū sum sicut qui ministrat. Uos
autē estis qui p̄māstis meū in tentatōi
b⁹ meis. Et ego dispono uob sic disposuit
mibi pater me⁹ regnū ut edatis et bibatis sup̄

cui xpus sub
misse rōdit.

Dicit hoc p
mittendo nō
tubendo nec
scelus apert
endo.

Hoc potest i
teelligi eleua
te uel deplle

Monotesseron siue

mēsam meā in regno meo. et sedeat in sup
thronos iudicātes duodecī tribus israel.
Ait autē domin⁹ Simoni. Simon ecce
sathan expetiuit vos vt cribraret sicut tri
ticum. Ego autē rogauī pro te vt nō defici
at fides tua. Et tu aliquādo cōuersus cō
firma fratres tuos. Qui dixit. Domine te
cum sum paratus et in carcerē et in mortē
ire. Et ille dixit. Dico tibi Petre. Non cā
tabit hodie gallus doneceter abneges nos
se me⁹ dixit eis. Quando misit vos sine sac
culo et pera et calciamentis. Nūquid aliqd
defuit vobis? At illi dixerūt. Nihil. Dixit
ergo eis sed nūc qui habet sacculū tollat/
similr peram/ sed q non habet vendat tu
nicā sum et emat gladiū. Dico enī vobis
quoniā adhuc hoc quod scriptū est opoz
tet impleri in me. Et cū iniustus deputat⁹
est. Et enī ea que sunt de me. finē habent.
At illi dixerūt. Ecce duo gladij hic. At il
le dixit eis. satis est.

De sermone domini

ni post cenā et cōtinet multas rubricellas
pro mltitudine doctrinarū vbi p totū de
mysterio trinitatis Jo. xiiij. xv. xvi. xvij.

Capitulum. cxi.
Ait discipulis suis. Non turbe
tur cor vestrū. Creditis in deum et
in me credite. In domo pa
tris mei mansiones multe. **P**ria rubris
sunt. Si quo min⁹ dixisset cella.
vobis qz vado pare vobis locū et si abiero
et preparauero vobis locum. iterū venio ad
vos et accipio vos ad me ipsum vtrū ego
sum et vos sitis. et quo ego vado scitis. et
viā scitis. Dicit ei Thomas. Dñe nescim⁹
quo vadis et quomō possum⁹ viam scire.
Dicit ei Jesus. Ego sum via veritas et vita.
Nemo venit ad patrē nisi p me. Si cognouissetis me et patrē meū vtiqz cognouissetis.
et amodo cognoscetis eū et vidistis eū.
Dicit ei philippus. Dñe ostende nobis
patrē et sufficit nobis. Dicit ei Jesus. Tā
to tempore vobiscū sum et nō cognouistis me.
Philippe qui videt me. videt et patrē me
um. Quomō tu dicis ostende nobis pa
trē? Non credis qz ego in patrē et pater
in me est? Verba q ego loquor vobis a me
ipso nō loquor. Pater autē in me manēs
ipse facit opa. Nō creditis quia ego in pa
trē et pater in me est. Alioquin ppter opera
ipsa credite. Amē amen dico vobis qz cre

dit in me. opera que ego facio ipse faciet et
maiora horū faciet quia ego ad patrē va
do. Et quodcūqz petieritis in noīe meo fac
faciam vt glorificet pater in filio. si qd pe
tieritis in noīe meo hoc facia. **S**i dili
gitis me mādata mea seruate. et ego roga
bo patrē et alium paracitū dabo vobis vt
maneat vobiscū in eternū spiritū veritatē
quē mūdus nō potest ac
cipere. qz nō videt eū nec
scit eū. Vos autē cognos
citis eū. quia apud vos manebit et in vos
bis erit. Non relinquā vos orphanos. ve
niam ad vos. Adhuc modicū mūdus me
iam nō videt. Vos autē videtis me. quia
ego vivo et vos viuetis. In illo die vos co
gnoscetis. qz ego in patrē meo et vos in me
et ego in vobis. Qui habet mādata mea et
seruat ea ille est q diligit me. qui autē dili
git me diliget a patrē meo et ego diligā eū
et manifestabo ei meipm. Dicit ei Judas
non ille scariothis. Dñe
quid factū est qz manife
staturus es teipm nobis?
et nō mundo? Respondit
ei Jesus et dixit ei. **S**i
quis diligit me sermonē
meū seruabit et pater me⁹ diliget eū et ad
eum veniemus et mansionē apud eū facie
mus. Qui nō diligit me sermones meos
nō seruat. Et sermonem
quē audistis nō est meus
sed ei⁹ qui misit me patē.
Nec locut⁹ sum vobis apō vos manens.
Paracitus autē spūs sanctus quē mitter
pater in noīe meo ille vos docebit omīa et
suggeret vobis omīa quecūqz dixero vob
Pacem relinquo vobis pacē meā do vob
nō quomō mūdus dat ego do vobis. Nō
turbet cor vestrū neqz formidet. Audistis
quia dixi vobis vado et venio ad vos. si di
ligeretis me. gauderetis vtiqz. quia ad pa
trē vado qz pater maior est. Et nūc dixi vo
bis priusqz fiat vt cū factū fuerit credatis
Iā nō mltā loquar vobi
scū. Venit enī princeps
mūdi hui⁹ et in me non hz
quicqz. sed vt cognoscat
mūd⁹ qz diligo patrē et sic
mandatū dedit mihi pat
sic facio. Surgite etamus
hinc. **E**go sum vitis ve
ra et pater meus agricola est.

Secunda rubricella.

Quarta in de Apollola.

Tertia rubricella.

Implendus sermo sps.

Quarta rubricella. Secundum alios quos dicitur in capitulo. xv. Jo. nō explicat eū quia quomō dicitur et

¶ Unum ex quatuor

Omnē palmite in me nō ferentē fructū tollit eū. et omnē qui fert fructū purgabit eū vt fructū pl^o afferat. Jā vos mūdi estis p^rpter frōnē quē locutus sum vobis. manete in me et ego in vobis. Sicut palmes nō p^ot ferre fructū a se metipso nisi māserit in vite. sic nec vos nisi i me māseritis. Ego. J. xv. sum. vitis et vos palmes. qui manet i me et ego in eo hic fert fructū multū quia sine me nihil potestis facere. Si quis in me nō māserit mittet foras sicut palmes. et arecet et colliget eū et in ignem mittet et ardet. Si māseritis in me et verba mea in vobis māserint. quōcūq; volueritis petetis et fiet vobis. In hoc clarificatus est pater me^o vt fructū plurimū afferatis et efficiamini mei discipuli. Sicut dilexit me pater et ego dilexi vos. Dantes in dilectōe mea. si p^rcepta mea seruaueritis manebitis in dilectōe mea sicut et ego p^rcepta patris mei seruavi et maneo in eius dilectōe. Nec locutus sum vobis vt gaudiū meū in vobis sit et gaudiū vestrū impleat. ¶ Hoc est p^rceptū meū vt diligatis iuicem sicut dilexi vos. Maiorē hac dilectōem nemo habet vt aīam suā ponat quis p^r amicis suis. Vos amici mei estis si feceritis que ego p^rcipio vobis. Jam nō dicā vos suos quia seru^o nescit quid faciat dñs eius. Vos autē dixi amicos quia omnia quecūq; audiui a patre meo nota feci vobis. Nō vos me elegistis sed ego elegi vos et posui vos vt eratis et fructū afferatis et fructus vester maneat vt quōcūq; petieritis patre in noīe meo det vobis. Nec mandabo vobis vt diligatis iuicem. Si mūdus vos odit scitote quia me priorē vobis odio habuit. Si de mūdo fuissetis mūdus quōd suū erat diligeret. quia vero de mūdo nō estis sed ego elegi vos de mūdo. propterea odit vos mūdus. Memerote frōnis mei quē ego dixi vobis. Nō est seruus maior dño suo. si me p^rsecuti sunt et vos p^rsequerentur. si sermonē meū seruauerint et vestrū seruabūt. Sed hec omnia facient vobis p^rpter nomē meū quia nesciūt eū quī misit me.

dixerit sequi. quia nōdū trāst terat correns tem cedron. nec erat ymnus dicitur. Nisi veltmus vti regula v^l anticipatio nis vel reme mozarionis

¶ Preceptū dilectionis.

¶ Quinta rubricella.

¶ Sexta rubricella.

Si nō venisset locutus eis fuisset peccatus non haberet. Nūc autē excusationem nō habet de peccato suo. Qui odit me et patre meū odit. Si opa non fecissem in eis quā nemo alius fecit. peccatū nō haberet. Nūc autē et viderunt et oderunt et me et patre meū. sed vt impleat sermo quī in lege eorū script^o est quia odio habuerunt me grat^o.

¶ Lū autē venerit pacificus que ego mittā vobis

¶ Septima rubricella.

a patre spm^o veritatis quā a patre pcedit ille testimoniū phibebit de me et vos testimoniū phibebitis quia ab initio mecum estis. Nec locutus sum vobis vt nō scādalisemini. Absq; synagogis faciet vos. sed venit hora vt omnis qui interficit vos arbitretur obsequium se p^rstare deo. Et hec faciet vobis quia nō nouerunt patre neq; me. sed hec locutus sum vobis vt cū venerit hora eorum reminiscamini quia ego dixi vobis. Nec autē vobis ab initio nō dixi quia vobiscū eram.

¶ Et nūc vado ad eū qui

me misit et nemo ex vobis

interrogat me quo vadis

¶ Octava rubricella.

Sed quia hec locutus sum vobis tristitia impleuit cor vestrū sed ego veritatem dico vobis. Expedi vobis vt ego vadā. Si ei nō abiero pacificus nō veniet ad vos. si autē abiero mittā eū ad vos. Et cū venerit ille arguet mundū de peccato. et de iusticia. et de iudicio. De peccato quidē quia nō crediderunt in me. de iusticia vero quia ad patrem vado et iā non videbitis me. De iudicio autē quia princeps hui^o mūdi iam iudicat^o est. Adhuc multa habeo vobis dicere. sed nō potestis portare modo. Cū autē venerit ille spūs veritatis docebit vos omē veritatem. Non enī loquetur a semetipso sed quicūq; audiet loqutur que v^octura sunt annuntiabit vobis. Ille me clarificabit quia de meo accipiet et annuntiabit vobis.

¶ Modicū et iā non videbitis me. et iterum modicū et iā non videbitis me. quia vado ad patre. Dixerunt ergo ex discipulis ei^o ad inuicē. Quid est hoc quod dicit nobis modicū et nō videbitis me iterum modicū et videbitis me? quia vado ad patre? Dicebat ergo quod ē hoc quod dicit nobis modicū? Rescimus quod loqutur. Lognouit autē Jesus quia volebat eū interrogare dixit eis. De hoc quod dicitis inter vos quia dixi modicū et nō videbitis me iterum modicū et videbitis me. Amē amē dico vobis.

¶ Nona rubricella.

Monotesseron sine

quia plorabitis et flebitis vos. mundus autem gaudet. vos autem contristabimini. sed tristitia vestra vertet in gaudium. Mulier cum parit tristitia habet quia venit hora eius. Cum autem peperit puerum. iam non meminit pressuram propter gaudium quia natus est homo in mundum. Et vos igitur nunc quidem tristitia habetis. Ite autem videbo vos et gaudebit cor vestrum et gaudium vestrum nemo tollet a vobis. Et in illo die non rogabitis quicquam. Amen amen dico vobis si quid petieritis patre in nomine meo dabit vobis. **D**ecima ru-
Usque modo non petistis quicquam in nomine meo. Petite et accipietis ut gaudium vestrum sit plenum. **H**ec in pueribus locutus sum vobis. Venit enim hora cum iam non in pueribus loquor vobis sed palam de patre meo annuntiabo vobis. **N**on dic in nomine meo petetis. Et non dico vobis quia ego rogabo patrem de vobis. Ipse enim pater amat vos quia vos me amatis et credidistis quia a deo exiui. **E**t ut a patre veni in mundum. Ite relinquo mundum et vado ad patrem. Dicit enim discipulus eius. Ecce nunc palam loqueris et per verbum nullum dicis. **H**unc scimus quia scis omnia et non est opus tibi ut quis te interroget. **I**n hoc cognovimus quia a deo exiisti. **R**espondit eis Iesus. **V**os dodo creditis. Ecce venit hora et iam venit ut dispergamini unusquisque in propria et me solum relinquantis. et non sum solus quia pater mecum est. **H**ec locutus sum vobis ut in me pacem habeatis. **I**n mundo perjuram habebitis sed perfidite ego vici mundum. **H**ec locutus est Iesus et suble-
Unde ca-
tens in celum oculis dixit. **P**ater-
ter venit hora clarifica filium tuum ut filius tuus clarificet te sicut dedisti ei partem omnis carnis ut omne quod dedisti ei det eis vitam eternam. **H**ec est vita eterna ut cognoscant te solum et deum quem misisti iesum christum. **E**go te clarificavi super terram. opus consummavi quod dedisti mihi ut faciam. et nunc clarifica me tu prope apud te ipsum claritas te quam habui priusquam mundus esset apud te. **M**anifestavi nomen tuum hominibus quos dedisti mihi de mundo. **T**ui erant mihi eos dedisti sermonem tuum servaverunt nunc cognoverunt quia omnia que dedisti mihi abs te sunt quia verba que dedisti mihi dedi eis. et ipsi acceperunt cognoverunt vere quia a te exiui et crediderunt quia tu me misisti. **E**go pro eis rogo non pro mundo rogo sed pro his quos dedisti mihi

quia tui sunt. Et mea omnia tua sunt et tua mea sunt et clarificatus sum in eis. Et iam non sum in mundo et hi in mundo sunt et ego ad te venio. **P**ater sancte serva eos in nomine tuo quia de disti mihi ut sint unum sicut et nos. **U**nde esset cum eis ego servabam eos in nomine tuo. quia dedisti mihi custodiam ut nemo ex eis periret nisi filius perditionis ut scriptura impleatur. **N**unc autem ad te venio et hec loquor in mundo ut habeant gaudium meum impletum in semet ipsis. **E**go dedi eis sermonem tuum et mundus eos odio habuit quia non sunt de mundo sic et ego non sum de mundo. **N**on rogo ut tollas eos de mundo sed ut fues eos a malo. **D**e mundo non sunt sicut et ego non sum de mundo. **S**anctifica eos in veritate. **S**ermo tuus veritas est. sicut tu me misisti in mundum. et ego misi eos in mundum et ego pro ipso sanctifico me ipsum ut sint et ipsi sanctificati in veritate. **N**on pro his autem rogo tantum. sed et pro eis qui credituri sunt per verbum eorum in me. ut omnes unum sint. sicut et ego pater in te et tu in me. et et ipsi in nobis unum sint. ut mundus credat quia tu me misisti. **E**t ego claritatem quam dedisti mihi. dedi eis. ut sint unum sicut et nos unum sumus. **E**go in eis et tu in me ut sint consummati in unum et cognoscat mundus quia tu me misisti. et dilexisti eos sicut et me dilexisti. **P**ater quia dedisti mihi ut rogo ut vobis ego sum et illi sint. nec ut videant claritatem meam quam dedisti mihi. quia dilexisti me ante constitutionem mundi. **P**ater iuste mundus te non cognovit. ego autem cognovi et hi cognoverunt quia tu me misisti et notus feci eis nomen tuum ut dilectio. quia dilexisti me in ipso sit et ego in ipsis.

De oratione Iesu

et sua captione. **D**. xxvi. **R**. cum. **L**. xlii. **J**. xvij. **C**apitulum cclij.
In **H**.c. **J**. cum dixisset Iesus et. **D**. hymno. **R**. dicto exierunt in montem oliueti et. **L**. egressus ibat secundum consuetudinem in montem oliuam trans torrentem. **J**. cedron in villam. **D**. in predium. **R**. cui nomen gethsemani. **S**ecuti. **L**. sunt autem eum et discipuli eius. **S**ciebat **J**. et iudas qui tradebat eum locutus. quia frequenter fuerat iesus illuc cum discipulis suis et. **D**. dixit **R**. Sedere hic donec. **D**. vadam illuc. **D**. et orare. **R**. Et coassumpto. **D**. **R**. petro et duobus filiis zebedei cepit. **D**. tristari et

Unum ex quatuor

mestus esse pauere. R. et redere Tunc D
ait. R. ill. Tristis est aia mea vsq; ad mor
tem. Sustinete hiez vigilate mecu; z L.
ipse auulsus est ab eis qntum est iacr' la/
pidis Et pgressus D. R. pusillum proci
dit. D. in facie sua sup. R. terra et orabat
vt si fieri possz trāsiret ab
eo hora Et dixit Abba pf
omnia possibilia sunt tibi
transer hunc calicē a me.
sz nō qd ego volo sz qd tu
Di. D. pat si possibile est trāscat a me
calix iste. Ueruntamē nō sicut ego volo sz
sicut tu. Et venit ad discipulos suos z D.
inuenit. R. eos dormientes. z dixit petro
sic. Symō. R. dormis. Nō. D. potuisti
R. vna hora vigilare mecum? Uigilate z
orate vt nō intretis in tentatōem. Spūs
quidē promptus est caro autē infirma.
Iterū scō abijt z orauit eundē sermonē
dicēs. Pater D. mi si nō pōt hic calix trā
sire nisi bibā illū fiat uolūtas tua Et venit
D. R. iterū z inuenit eos dormiētes Erāt
enī oculi eoz grauati z ignorabāt. R. qd
mīderēt ei. Et relictiis. D. illis itez abijt
z orauit eundē sermonē. z positis L. geni
bus orabat dicēs. Pater si uis trāsfer cali
cem istū a me. Uerū nō
mea sed tu uolūtas fiat
Apparuit autē illi angelus
de celo cōfortans eū. Et factus in agonia
prolixi orabat. z factus est sudor ei sicut
gutte sanguis decurrētis in terrā. Et cu; z
surrexisset ab orōe z uenisset ad discipulos
suos inuenit eos dormiētes p tristitia. et
ait illis Quid dormitis? Dormite iā D.
R. z reqesce. Sufficit. R. surgite. L. et
orate ne intretis in tentatōem. Ecce. D.
appropinqbit. R. hora z fili hois tradet
in man' pctōz. surgite eamus Ecce qd me
tradet ppe est. Judas J. ergo cū accepisset
cobortē a pontificib; z phariseis mīstros
uenit illac cū laternis z facib; z armis. Et
D. adhuc R. iesu loquēte Ecce iudas sca
riothis yn' ex. rti. z cū eo turba multa cu; z
gladijs z fustib; missi D. a principib; sa
cerdotū z scribis R. z seniorib; D. R. po
puli. Dederat at traditor eis signū dicēs.
Quēcunq; oscular' fuero ipse est tenere eū
z ducite. R. caute z. L. antecedebat eos z
appropinquit iesu vt oscularē eū Et D.
cū uenisset R. statim accessit ad eū z ait Rab
bi. R. Aue D. rabbi. z D. oscular' R. est

Potest intel
ligi qd xpus
his ita dixit

Probabile ē
q fuit gabii
ei.

eum. Dixit D. ei Iesus Amice. Ad qd ve
nisti? Iuda osculo filiū hois tradis Iesus
I. itaq; sciēs oia que uetura erāt sup eum
pcessit z dixit eis. que queritis? Rūderūt
ei Iesum nazarenū dixit eis iesus ego su;.
Stabat atz iudas qui tradidit eū cū ipf
Ut ergo dixit eis Iesus
ego su; abierūt retro: su; z
z ceciderūt in terrā. Itex
ergo eos interrogauit Quē
queritis? Illi autē dixerūt
Iesum nazarenū. Rūt ie
sus Dixi uobis quia ego
sum. si ergo me qritis si
nite hos abire Ut ipleret
sermo quē dixit qd ds dedisti mihi nō per
didi ex eis quēq; Tūc D. accesserūt z ma
n' D. R. iniecerūt in iesum z tenuerūt eū
Uiderēs. L. at hi qui cū ipso erāt. quod
futu; erat dixerūt ei. Dñe si pcutim' igla
dio. Rūs at iesus ait. sinite vsq; huc Sy
mon D. R. ergo petr' hūs gladiū eduxit
eum z pcessit pōtificis summi. R. sacerdo
tis seruū z abscidit auriculā ei' dexterā J.
Erat autem nomē seruo
malebus. Dixit ergo Je
sus petro Mitte gladiū z
in uaginā. Calicē quē de
dit mihi pater non uis ut
bibā illū? Dēs D. enī q
acceperit gladium gladio peribūt An pu
tas qz nō possuz rogare patrē meū z erbi
bebit mihi mō plus qz duodeci legiōes an
geloz? Quō ergo iplerunt scripture? qz
sic oportet fieri. Et L. cū tetigisset auricu
lam ei' sanauit eum. Dixit autē Iesus ad
eos qd uenerāt ad se picipes sacerdotum z
magistrat' repli z seniores L. anq; D. L.
ad. R. latronē existis cū gladijs z fustibus
cōprehēdere me. cū qtidie. L. fueri uobis
cum in tēplo z sedebā D
docēs z nō D. me. R. te
nuisti. sed hec est hora ve
straz pās tenebray Hoc
D. autē. R. totum factū
est vt ad implerētur scri
pture pphetay Tunc D
discipuli R. relicto eo om
nes fugerunt. Adolescēs R. autē qui daz
sequebat eum amict' sindone sup nudo z
tenuerunt eum Et ille relicta sindone nu
dus pfugit ab eis. Cobozs. J. autē et tri
bunus et mīstri iudeozum cōprehēderūt

Intelligen
dū est postq
iudas oscula
tus est iesū
qz pcesserat
re gressus ad
turbay ad q
iesus pcessit

Intelligen
dū est q non
expectata re
sponōe xpi
petrus pcut
sit.

Superuene
rāt forte ali
qui cum tur
ba. vel post.
vel iō dicunt
picipes ve
nisse qz mise
ruūt suos.

Jesum et tenentes. D. Ligauerunt eum et adduxerunt eum ad Annam primam. Erat enim socer Cayphas qui erat pontifex anni illius. Erat autem Cayphas qui consilium dederat iudeis quia expediret unum hominem morti pro populo. Et conuenerunt in unum omnes sacerdotes scribae pharisaei et seniores.

De missione Jesu

ad Annam. Et prima negatione petri. D. cxxvi. R. cxxv. L. cxx. J. cxxv.

Equabat. J. autem Jesum Simon Petrus et alius discipulus discipulus autem ille erat notus pontifici et introiuit in atrium principis cum Jesu Petrus autem stabat ad ostium foris. Exiit ergo alius discipulus qui erat notus pontifici et dixit hostiarum introduxit petrum. dixit ergo petro ancilla hostiaria sum mihi sacerdotis cum uidisset Petrum calefaciebat se. Et B. tu cum iesu nazareno R. galileo eras. R. quid. J. et tu ex discipulis es hominis istius? Et hic. L. cum illo erat. At D. ille R. negauit. L. illum coram omnibus dicens. Mulier. L. non noui illum. R. sum neque R. scio. neque noui quid dicas. Stabat J. autem serui et ministri ad prunas quia frigebat et calefaciebatur se. Erat autem cum eis et Petrus et calefaciebat se. Et R. cecidit foras ante atrium et galileus carauit. Pontifex. J. ergo interrogauit Jesum de discipulis et de doctrina eius. R. dixit ei Jesus. Ego palam locutus sum mundo ego semper docui in synagoga et in templo quo omnes iudei conueniunt et in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? Interroga eos qui audierunt que locutus sum ipsis. Ecce hi sciunt quod dixi ego. Hec cum dixisset unus assistens ministrorum dedit alapa Jesu dicens. Sic respondeas pontifici. Respondit ei Jesus. Si male locutus sum testimonium prohibe de malo. si autem bene quid me cedis? Et misit eum annas ligatum ad Caypham pontificem.

De missione Jesu

ad caypham. D. cxxvi. R. cxxv. L. cxx. J. cxxv.

Capitulum. cxxv.

Et illi tenentes Jesum duxerunt illum ad Caypham principem sacerdotum ubi scribe seniores et pharisaei conuenerat. Petrus autem sequebatur eum a longe usque in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro sedebat cum ministris. Videre sine. Accenso. L. autem igne in medio atrio et circumstantibus illis. erat petrus in medio eorum et calefaciebatur se ad ignem. Principes autem sacerdotum et omne consilium querebant falsum contra Jesum testimonium ut eum morti traderetur non inueniebatur cum multi falsi testes accessissent. R. conuenientia testimonium non erant. Nouissimum. D. autem uenerunt duo falsi testes. R. falsum testimonium ferebant aduersus eum dicentes. Quoniam nos audiimus eum dicere. Ego dissolua templum hoc manus constructum post triduum aliud non manufactum edificabo. Hic. D. dixit possum destruere et plura deus post triduum reedificare illud. Et R. non erat ueniens testimonium illorum. Et ceterum summi sacerdotes in medium interrogauerunt Jesum dicens. Non respondes quicquam ad ea quae tibi obiciuntur ab his? Ille autem respondebat nihil. Respondit Rursus summi sacerdos interrogauit eum dixit ei. Adiuro. D. responde deum uiuum ut dicas nobis si es christus filius dei benedicti. R. Dixit illi Jesus. Tu dixisti. Ego. R. sum. Veritatem dico uobis. amodo uidebitis. D. R. filium hominis sedentem a dextris virtutis dei uenientem in nubibus caeli. Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua dicens. Blasphemauit. quod adhuc egemus testibus et desideramus. R. testes. Ecce. D. nunc. R. audistis blasphemiam. quid uobis uidetur? Qui. R. omnes. D. condemnauerunt eum reum esse mortis. Et. L. viri qui tenebant eum illud eum. Tunc. D. expulerunt. R. L. in faciem eius et relauerunt. L. eum cedentes. L. cum colaphis. R. et. L. interrogauerunt. D. cum dicentes. pharisaei nobis. Christus quis est qui te percussit? Et R. ministri cum alapis cedebant et alia multa blasphemantes dicebant in eum.

Difficultas puenit i hoc passu qz tres euangeliste si loquuntur de Anna io videtur pben dere factum Anne cu facto cayphent i pma negatione petri qz hic ponit cu duab' alijs.

Quibus dicitur diuersi modo videtur: ad loq de no co cordandi tripliciter negatione petri ita ut Aug. sententia videatur tota iusse l. uero Anne. Ipe nihilominus vel alij non intendat iudicare. p. b. b. i. t. o. i. m. o. dicendum si ex textu possit etia sciri eum videtur mox hic contentus iudicet lector.

Unum ex quatuor

De secunda et ter

na negatione petri. D. xxvi. R. xiiij. L. xiiij. J. xvij. Capitulum. cclv.

Escunte. D. autē petro ianuā tur
sus R. cū vidisset
illū alia. D. an
illa R. cepit dicere circū
stantibz Quia hic et illis
est. Hic. D. erat cū Jesu
nazareno. Et. L. post pu
sillū alius vidēs eū dixit.
Et tu de illis es. Erat J.
autē Simon petrus stās
et calefaciēs se. Dixerunt
ergo ei. Nunquid tu ex di
scipulis eius es? Et iterum
negavit cū iuramento qz
nō noui hoīem. Et. D.
post. R. pusillū interval
lo L. qsi hore vni rursus
D. R. qui astabant dice
bant petro. Uere et illis
es. Hā et galileus es et lo
quela. D. tua manifestū
te facit. Dixit J. vñ ex ser
uis pontificis cognatus
eius cui petrus abscedit au
riculā. Nonne ego te vidi
in horro cū illo ille. R. at
cepit anathematizare de
testari. D. et iurare. D. R.
qz. R. nescio hoīem istuz
quē dicis. Et continuo L.
adhuco loquēte itez R.
gallus D. R. cātauit. L.
J. Et. L. cōuersus domi
nū respexit petrus. Et. D.
recordatus. L. R. est pes
trus verbi dñi sicut dixe
rat qz pulqz gallus cantet
bis R. ter me negabis Et
egressus foras fleuit amare.

De tertia cōuentō

ne seniorū et traditōe iesu pilato. D. xxvij. R. xiiij. et. xv. L. xiiij. et. xvij. J. xvij. et. xij.

Capitulum. lvi.
Anc. D. autē fa
cto vt factus. L.
est dies conciliū D. inie
runt omnes principes sa
cerdotū et seniores popu

Glosa
Intelligen
dū qz in qua
libet negati
one petri ml
te pnone los
cute sunt sic
fuit i tumult
tu. et qz petr
nūc exijt nūc
redijt vt tur
bar. nō p̄s
derās qd vt
cerz aut age
ret p̄ timore
et nūc stabat
nūc sedebat
Possit etiā
intelligi tres
esse in nocte
gallicar. cir
ca mediā no
ctē. circa ter
tiā. circa au
rorā. nō autē
videt qz ihe
sus et petrus
manserūt in
domo Anne
vel ad scdm
aut tertium
gallicantum
Et forte eti
am petrus i
prima nega
tione ter ne
gavit anteqz
gallus cāta
ret. qz nō ne
gat euāgelis
uz plures qz
tres fuisse ne
gationes

Prima rubi
cella.
Intelligen
dū est qz bis
puenerūt in
domum cap

li aduersus iesum vt eum
morti traderēt. Et addu
serūt L. cū in consiliū su
um dicētes Si tu es xps
dic nobis. Et ait ill. Si
dixero vobis nō creditis mihi. si autē in
terrogauero nō rēdebitis mihi neqz dimit
tetis. Ex hoc autē erit filius hoīs sedens
a dextris virtutis dei. Dixerūt autē omnes
Tu ergo es filius dei? Qui ait Vos dicis
quia ego sum. At illi di
xerūt. Quid adhuc desi
deram? testimoniū. ipsi ei
audiuimus de ore ei? Et
surgens omnis mlitudo
eorū et. R. vincietes. D.
iesum duxerunt illū ad pi
latum a caypha in p̄torū. Erat autē mas
ne et ipsi nō introierūt in p̄torū vt non
contaminaretur sed manducaret pascha.
Eciuit ergo ad eos Pyla
tus foras et vincum D.
adduxerūt et tradiderunt
Pontio Pilato p̄sidi.
Tunc videns qz eum
tradidit qz dānatus esset
penitētia ductus retulit
xxx. argenteos principibz
sacerdotū et senioribz populi dicētes.
Peccavi tradēs sanguinē iustum. At illi
dixerūt. Quid ad nos? Tu videtis. Et p̄
iectis in templo argēteis recessit abiens
laqueo se suspendit Principes autē sacer
dotum acceptis argēteis dixerūt. Non li
cet mittere eos i carbonā quia precū san
guinis est. Consilio autē inito emerūt ex
illis agrum figuli in sepulturā peregrino
rum p̄pter hoc vocatus est ager ille achel
demach. hoc est ager sanguinis vsqz in ho
diernū diem. Tunc adimpletū est quod
dictum est p̄ Jeremiam p̄
phetam dicentē. Et acce
perūt. xxx. argenteos pre
cisiū appreciati quod app̄
ciauerūt a filiis israel et de
derūt eos in agrū figuli si
cut constituit mihi domi
nus Iesus autē stetit an
te p̄sidem. Et J. dixit p̄
ses. Quā accusatiōem as
fertis aduersus homines
hunc? Responderunt et di
xerunt ei. Si nō esset ma

Cphe referre
to ibidē et a
seruis custo
dito nō sine
contumelijs et
flagello.

Litera ang.
habs ad cap
phā. sed hec
est clarioz ly
saluet suam
vide.

Atendēda
est mltiplex
acceptio pa
see vide i po
sillis.
Scda rubi
cella.

Tertia ru
bica cella.

Quamuis
hec prophe
tia sit ma
gis in yacha
ria. nihil o
nus venit in
mētē hieres
mie propter
aliquā simi
litudinē quo
rundam ver
borū hic po
sitorum cum

Non tesseron siue

lefactor: nō tibi tradidisse
mus enī. Dixit ergo eis
pīlatus. Accipite eū vos
et sūm leges vestras iudica
te eū. Dixerūt ergo iudei
Hobis nō licet interfice
re quēquā ut sermo iesu im
pleret quem dixit signifi
cās qua morte esset mori
turus. Leperūt L. xxi. at
illum accusare dicentes.
Nunc inuenim⁹ subuer
tentē gentē nostrā. et phi
bēre tributa dari cesari et
dicentē se xpm regē eē. Pi
lat⁹ ergo interrogauit eū dicēs. Tu es rex
iudeorū. At ille respondēs ait. Tu dixisti
At autē pīlatus ad principes sacerdotū
et turbas. Nihil inuenio cause in hoc ho
mine. At illi inualescebāt dicētes. Cōmo
nit populū docens p̄ ynīuersam iudeam
incipēs a galilea usq; huc Pīlatus autē
audiēs galileā. Interrogauit si homo ga
lileus esset. Et ut cognouit qd de herodis
potestate esset remisit eū ad herodē qui et
ipse hierosolimīs erat illis dieb⁹. Hero
des autē viso iesu gauisus est valde. Erat
enī ex multo tempe cupi
ens videre eū qd audie
rat multa de illo. Et spe
rabat signū aliquod ab eo videre fieri. In
terrogabat ergo illū multis sermonibus.
At ipse nihil illi rēdebat. Strabāt etiā prī
cipēs sacerdotū et scribe cōstāter accusan
tes eū. Sprenit autē illū herodes cū exer
citu suo et illū sit indutū veste alba et remi
sit ad pīlatū. Et facti sunt amici herodes
et pīlatus in ipsa die. Nam antea inimici
erāt ad inuicē. Pīlatus autē cōuocatis prī
cipib⁹ sacerdotū et magistratib⁹ plebe di
xit ad illos. Obtulistis mihi hominē hūc
q̄si auertentē p̄p̄m. Et ecce ego corā vob
interrogās nullā cām inuenio in homie
isto ex his in quib⁹ eū accusatis sed nec he
rodes. Nam remisit vos ad illū et ecce nihil
dignū morte actū est ei. Intrauit ergo ite
rū in pretoriū Pīlatus. et vocauit iesum et
dixit ei. Tu es rex iudeorū. Respondit Ie
sus. A temetipso hoc dicis. An aliū tibi di
xerūt de me. Rēdit Pīlatus. Nunquid iude
us ego sum. Sens tuar pontifices tradi
derūt te mihi. quid fecisti. Respondit Ie
sus. Regnū meū non est de hoc mūdo. Si

verbis suis et
non curauit
mutare. quo
niā oēs pro
p̄tēe vno
spiritu locu
ti sunt tanq̄
si vnus scri
tor: diuersis
calamus con
scriberet ea
dē scriptura
videret. ut
de i postulis

et hoc mundo est; regnū meū mīstri mei
vniq; decurrerēt ut nō traderet iudeis. Hūc
autē regnū meū non est hinc. Dixit itaq;
pīlatus. Ergo rex es tu. Respondit Iesus.
Tu dicis. qz rex sum ego. Ego in hoc na
tus sum et ad hoc veni in mundū ut testio
niū phibeā veritati. Omnis qui ex veritate
est audit vocē meā. Dixit ei pīlat⁹. Quid
est veritas. Et cū hoc dixisset ad iudeos
iteq; exiuit dixit eis. Ego nullā cām inue
nio in eo. Est autē cōsuetudo vobis ut
vnū dimittā vobis in pa
sca. vultis ergo dimittā
vobis regē iudeorū. Cla
mauerūt rursus oēs dicētes. Non hunc
sed barrabam. Erat autē barrabas, latro/
qui L. xxiij. erat propter seditiōem quan
dam factā in ciuitate et homicidiū missus
in carcerē. Iterū ergo pīlatus locut⁹ est ad
illos volens dimittere Iesum. At illi suc
clamabāt dicētes. Crucifige crucifige illū.
Ille autē tercio dixit ad illos. Quid enī
mali fecit ille. Nullā causam mortis inue
nio in eo. Corripā ergo
illū et dimittā. Tunc J
xiij. ergo pīlat⁹ apprehē
dit iesum et flagellauit et mi
lites plectētes coronā de
spinis imposuerūt capiti
eius et purpura circūdēde
runt eū et veniebāt ad eū
et dicebāt. Aue rex iudeo
rum et dabant ei alapas.
Exiit iterū pīlatus foras
et dixit eis. Ecce adduco
eū vobis foras ut cogno
scatis quia in eo nullam
causam inuenio. Exiit er
go Iesus portās coronā
ipineā et purpureū vestim
tum et dicit eis. Ecce hō.
Cum ergo vidissent eum
pōtīfices et ministri clama
bant dicētes. Crucifige crucifige eū. Dix
it eis pīlatus. Accipite eū vos et crucifige
te. Ego enī nō inuenio in eo causam. Res
ponderūt ei iudei. Nos legem habem⁹ et
sūm legē debet mori qz filium dei se fecit.
Cum ergo audisset pīlatus hūc sermonē
magis timuit. Et ingressus est iterū in
pretoriū et dicit ad Iesum. Unde es tu. Je
sus autē respōsum nō dedit ei. Dicit ei pi
latus. mihi nō loqueris. Rescis quia pot

Quarta rubi
cella.

Sexta rubi
cella.

Glosa.
Vident etiā
plures fuisse
flagellatores
epi ut illa q̄
facta ē ad sa
tisfaciendus
iudeis. vclū
n quēdā pn
nitio altera
vero iuxta le
gē romanorū
sūm q̄ prius
flagellabat
occidend⁹

Septima ru
bucella.

Unum ex quatuor

testatē habeo crucifigere te? potestare habeo dimittere te? Respondit Iesus: Non haberes potestare aduersus me vllā nisi tibi esset datus desuper. propterea qui me tradidit tibi maius peccatū habet. Et exinde quere bispal artus dimittere eū. Iudei autē clamabāt dicentes. Si hūc dimittis nō es amicus cesaris. Omnis enī qui se regem facit tradidit cesari. Pilatus ergo cū audisset hos sermōes adduxit foras iesum et sedit p̄ tribus nali in loco qui dicitur licostratus hebraice autē galilathah vel golgatha. Erat autē pasce pascue hora q̄ si sexta. Et dicit iudeis. Ecce rex vester. Illi autē clamabāt. Tolle tolle crucifige eū. Dicit ei pilatus. Responde vestrū crucifigā? Responderūt pōtīfices. Nō habem⁹ regem nisi cesarē. Et. R. xv. accusabāt eum summi sacerdotes in militis et seniores. D. populi et nihil respondit. Pilatus autē rursus interrogauit eū dicens. Non respondes quicquid vides in quāris te accusant? Iesus autē amplius nihil respondit. Itaque miraretur Pilatus preses. D. vehementer. Per. R. xv. die autem festum solebat dimittere illis unū ex vincis quēcumq̄ petissent. Erat autē q̄ dicebat barrabas qui cū sedicio vincus erat qui in seditione fecerat homicidiū. Et cum ascēdisset turba cepit rogare sic semper faciebat illis. Longregatis. D. ergo illis dixit pilatus. Quē vultis dimittere vobis barrabā. an Iesum qui dicitur christus. Sciebat enī q̄ p̄ inuidiā tradidissent eū summi. R. sacerdotes. Sedente. D. autem eo pro tribunali. misit ad euz yxor eius dicens. Nihil tibi et iusto illi. ml̄ta enim passa sum hodie per visum propter eum. Principes autē sacerdotū et seniores persuaserūt populo et concitauerunt. R. turbam v. D. peterēt barrabaz Iesum vero perderēt. Respondens autem preses ait illis. Quē vultis vobis de duobus dimittere? At illi dixerūt. Barrabam.

Probabile est iesum crucifixum inter terrā et sextam horā. et q̄ mediu p̄cipat exrema Marcus ponit terrā. Alii sextam v. q̄ sextam. Inrelligen⁹ dū est multa fuisse facta dicta et p̄ pilatū et iudeos quoz alia qua narrat e uāgelista aliter alia et alia quādo talia que videtur eē similitima sicut posse p̄ueniunt.

Octava rubicella.

Nonā rubicella.

Dicit illis Pilatus. Quid ergo faciam de Iesu qui dicitur christus? Dicit omnes crucifigatur. At illis preses. Quid enī mali fecit? At illi magis clamabāt dicētes crucifigatur. Videns autem pilatus q̄ nihil proficeret sed magis tumultus fieret accepta aqua lauit manus coram populo dicens. Innocens ego sum a sanguine iusti huius vos videtis. Et respondens vniuersus populus dicens. Sanguis eius super nos et super filios nostros. Adiudicauit. L. xxij. fieri peritōem eorum. Tunc. D. dimisit illis barrabam. Iesum autē flagellatū tradidit eis vt crucifigeret. Tūc milites presidis suscipiētes Iesum in pretorio cōgregauerunt ad eum vniuersam cohortē et cruciētes euz clamidē coccineā circumdederūt ei. Et plectentes coronaz de spinis posuerunt sup caput eius et arundine in dextera eius et genu flexo ante eum illudebāt dicentes. Ave rex iudeorum. Et percipientes in eum acceperūt arundinem et percutiebant caput eius. Et post q̄ illuserunt et exuerunt clamidē et induerunt vestimētis eius et duxerūt eum vt crucifigeret. Pilatus. R. autē volens populō satisfaccere dimisit illi barrabā et tradidit eis Iesum flagellis cesum vt crucifigeret. Milites autem duxerunt Iesum intro in atriu pretorii et conuocāt totā cohortem et induit purpura et imponit ei plectentes coronam spineā et ceperunt salutare eum dicētes. Ave rex iudeorum. Et percutebant caput eius arundine et conspuēbāt eum et ponentes genua adorabant eum. Et post q̄ illuserūt ei exuerūt illuz purpura et induerunt illum vestimētis suis.

Decima rubicella.

Undecima rubicella.

Hec flagellatio videtur eadē cū p̄cedenti.

De deductione iesu ad crucem et eius crucifixione. D. xxvij

R. xv. L. xij. J. xij.

Capitulum. d. xvij.

Ascēperūt. J. at iesum et duxerūt eū et baiulās sibi crucē exiit i euz q̄ dicitur caluarie locū hebraice golgatha. Et cū duceret eū Apprehēderūt Symonē quendā cyrenēsem venientē de vilis

Monotesseron siue

la. patrē. R. alexādriz rufi. Dūc **D.** anga
riauerūt vt tollerēt crucē eius. Et. **L.** im/
posuerūt illi crucē portare post iesuz. **Be-**
quebat autē illū turba mltā populi z mu-
lierū que plangebāt z lamentabant eum.
Conuersus autē ad illas iesus dixit. Filie
hierusalē nolite flere sup me sed sup vros
ipsas flere z sup filios vestros. Quoniā ec-
ce veniet dies in quibz dicent. Beate steri-
les z ventres que nō genuerūt z vbera que
nō lactauerūt. Tūc incipiet dicere monti-
bus cadite sup nos z collibz coopite nos.
quia si in viridi ligno hoc faciūt in arido
quid fiet. Ducebant autē et aliq duo neqz
cum eo vt interficerent. Et. **B.** venerunt
in locum qui dicit golgata qd est caluarie
locus. Et dederūt ei vinū
mirratum. **D.** R. bibere
B. cū felle mixtū z cum
gustasset noluit bibere. et
nō **R.** accepit. **Ibi.** **L.** cru-
cifixērūt eū z latrones vnū a dextris z alte-
rū a sinistris hinc. **I.** z hinc mediū autem
Iesum. Et. **R.** impleta est scriptura q̄ dicit.
Et cū impijs deputat⁹ est Iesus. **L.** autē di-
cebat. Pater dimitte illis. Non enī sciunt
qd faciūt. Scripsit. **I.** autē z pilat⁹. **L.** tū-
tulū cause. **R.** eius z posuit sup crucē sup
caput. **B.** eius. **Erat.** **L.** autē supsc̄ptio
scripta sup illū literis grecis latinis z he-
braicis. **Dicit.** **D.** est Iesus nazaren⁹. **L.** rex
D. R. iudeoz. **L. J.** Dūc. **L.** ergo titū-
lum multi legerūt iudeoz quia ppe ciuita-
tem erat locus vbi crucifig⁹ est Iesus z erat
hebraice grece z latine scriptū. Dicebant
ergo pilato pontifices iudeoz. Noli scri-
bere rex iudeoz sed qz ipse dixit rex suz iu-
deozum. Rūdit pilatus qd scripsi scripsi
Militēs ergo cū crucifixissent eū acceperunt
vestimenta eius z fecerunt quatuor
partes vnicuiqz militi partem z tunicam
Erat autem tunica incōsutilis desuper
cōtecta p totū. Dixerūt ergo ad iuicē. Nō
scindam⁹ eā sed fortiamur de ea cuius sit.
Vt scriptura impleat⁹ dicit⁹ Partiti sunt
vestimēta mea sibi z in vestē meā miserūt
sortem. Et milites qdē hec fecerūt. Erat
autē hora tertiā z crucifixērūt eum.

De irruisione Iesu

in cruce z de verbis eius z signis p mortē
Dat. xxxij. **R.** cy lxxij
z **J.** xij. **L.** clviij

P. Retereutes autez

Altra glo. p
dicit videas
in Aug. qu

blasphemabant eum mo-
uentes capita sua / et di-
centes Uach qui destru-
is templum dei et in tri-
duo illd reedificas. salua
teipz si filius dei es descē-
de de cruce. **Silr** z principes sacerdotū
illudētes ad alterutrū cū scribis z seniori-
bus dicebāt. Alios saluos fecit seipm
nō potest saluū facere. **Si** rex israel est / descē-
dat nūc de cruce z credim⁹ ei. **Confidit** in
deo liberet eū si vult. dixit enī qz filius dei
sum. **Idipsum** at z latro-
nes q̄ crucifigi erāt cū eo
improperabāt eiz iuicia
bant. **R.** z. **L.** stabat ppls
expectās z deridebāt illuz
principes cū eis dicētes.
Alios saluos fecit seipm
saluū faciat si hic est xps
dei electus. **Iludēbāt** autē

ei z milites accedētes z acetū offerētes illi
z dicētes. **Si** tu es rex iudeoz saluū te fac
Unus autē ex his qui pendebāt latroni-
bus blasphemabāt eum dicēs. **Si** tu es
xps saluū fac teipm z nos. Rūdes at alter
increpabat eū dicēs. **Neqz** tu times deuz
qz in eadē dānatōne es. z nos quidē iuste
nā digna fact⁹ recipim⁹. **Hic** vero nihil ma-
li gessit. **Et** dicebat ad iesum. **Dñe** memē-
to meidū veneris in regnū tuū. **Et** dixit il-
li Iesus. **Amē** dico tibi hodie mecū eris i
padiso. **Erat** autē fere hora sexta. **Stabat**
I. autē iuxta crucē Iesu **Maria** mater ei⁹
z soroz matris ei⁹ **Maria** cleophe z **Maria**
magdalene. **Cū** vidisset ergo Iesus ma-
trē z discipulū quē diligebat. dixit matri
sue **Mulier** ecce fili⁹ tu⁹. **Dein** dicit discipu-
lo. **Ecce** mī tua. z ex illa hora accepit eam
discipul⁹ in sua. **A. D.** sexta. **R. L.** at hor-
ra tenebre facte sunt sup ynnersaztrā vsqz
ad horā nonā z obscurat⁹ ē sol. **Et** **D.** cir-
ca. **R.** horā nonā exclamauit ihs voce ma-
gna dicēs. **Heli heli** lamazababani. **Hoc**
est de⁹ me⁹ de⁹ me⁹ vt qd dereliqisti me: qui
dā at illic stātes z audiētes dicebāt **Heliā**
vocat iste. **Et** p̄tinuo currēs yn⁹ ex eis ac-
ceptā spōgiā impleuit aceto z iposuit arūdi-
ni z dabat ei bibere. **Letri** vero dicebāt.
Sine. videam⁹ an veniat **Heliā** liberās
eū. **Postea** sciēs ihs qz iā oīa p̄sumata sūt
vt consummare⁹ scriptura dixit. **Sitio.**
Vas ergo positum erat aceto plenu. **Illi**
at spōgiā aceto plenā isopo circūponētes

refert hoc di-
cū R. ad cru-
cifigionē lin-
guarū ita po-
nē hic p̄ res-
mōtationem

Domit sic
fuisse in p̄s-
cipio h̄ vnus
cōcūsus est
Dei z mod⁹
loquēdi quo
faciunt vnus
refertur ad
plures.

Unum ex quatuor

obtulit ori eius. Cum ergo accepisset iesus acetum dicit consummatus est. Et clamans voce magna iesus ait pater in manus tuas commendo spiritum meum. Et haec dicens expiravit. R. L. et inclinato J. capite tra didit et emisit. D. spiritum. Et D. ecce. R. ve lum templi scissum est in duas partes a sum mo usque deorsum. Et D. terra mota est et petre scissae et monumenta aperta sunt. Et mi ta corpora sanctorum quae dormierant resurrexerunt. Et exiit de monumē

tis post resurrectionem et venerunt in civitate sanctam et apparuerunt multis. Cetero. D. R. L. autem quae cum eo erant custodientes Iesum. viso terremoto et his quae fiebant. et quae sic cla mans expirasset timuerunt valde. Dicentes. Vere filius dei erat iste. Et glorificavit. L. dei centurio dicens. Vere hic homo iustus erat et omnis turba eorum qui simul aderant ad spectaculum istud et videbant quae fiebant percutientes pectora sua reueriebant. Strabatur autem omnes noti ei a longe. Erant. D. autem. R. et ibi mulieres de longe aspicientes. Inter quas erat Maria magdalene et Maria Jacobi minoris et Ioseph mater salome et matris filiorum zebedei. Et cum essent in galilea sequebantur eum et ministrabant ei et aliae multae quae simul ascenderant cum eo iherosolimam.

De sepultura do

mini. D. xxvij. R. xv. L. xxij. J. xij. Capitulum. c. lxxij.

Iudei. L. ergo quoniam pasche erat et non remaneret in cruce corpora sabbato. Erat enim magnus dies ille sabbati. Rogauerunt pilatum ut frangeret crura eorum et tollerent. Venerunt ergo milites et primi quidem frangerunt crura alteri qui crucifixus est cum eo. Ad iesum autem cum venissent viderunt eum iam mortuum non frangerunt ei crura. sed unum militum lancea lateris aperuit et contulit sanguis et aqua. Et qui vidit testimonium prohibuit verum est testimonium eius. Et ille scit quod vera dixit vos credatis. Facta sunt enim haec ut scriptura impleret. Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia scriptura dicit. Ut non debuit in quem transfuerunt. L. D. sero. R. autem factum est quod. R. erat pasche quod est ante sabbatum. Venit. D. quidam homo dives ab arimathia nomine Ioseph nobilis. R. de

curio. Vir. L. bonus et iustus. Hic non consenserat consilio et actibus eorum quae expectabat et ipse regnum dei. Et. D. discipulus. J. erat Iesu. occultus. L. autem propter metum iudeorum. Et audacter introiit ad pilatum et petiit corpus Iesu. Pilatus autem mirabatur si iam obisset. Et accessit centurione interrogavit eum si iam mortuus esset et cum cognovisset a centurione donavit et iussit. D. reddi corpus iesu ioseph autem mercator sindonem et deponens eum in uoluit sindone munda. D. Venit. J. autem nocte primus ferens mixturam mirre et aloes libras quasi centum. Acceperunt ergo corpus Iesu et ligaverunt linteis illud cum aromatibus sic mos est iudeis sepelire. Erat autem in loco ubi crucifixus est ortus et in orto monumentum novum. Et. D. posuit eum ioseph in monumento suo novo quod excidit in petra in. L. J. quo nondum quis posuit fuerat. Ibi. G. R. propter pasche iudeorum quod iuxta erat monumentum posuerunt iesum. Et aduoluit. D. ioseph factum magnum ad hostium monumentum et abiit maria R. autem magdalene et maria ioseph aspiciebant ubi poneret sedentes. D. in sepulchro. Et. L. dies erat pasche et sabbatum illucescebat. Subsecute autem mulieres quae cum ipso venerunt de galilea viderunt monumentum et quae ad modum erat positum corpus eius. Et reuertentes pauperunt aromata et unguentum sabbato quod de siluerunt secundum mandatum. Alia. D. autem die quae est post pasche. Conuenerunt principes sacerdotum et pharisaei ad pilatum dicens. Domine recordati sumus quod seductor ille dixit adhuc vivens post tres dies resurgam. Iube ergo custodiri sepulchrum usque in die tertium. Ne forte veniant discipuli eius et furem eum et dicant plebi surrexit a mortuis. Et erit nouissimus error peior poro. Ait illi pilatus. Habetis custodiam ite custodite sicut scitis. Illi autem abeuntes munierunt sepulchrum signantes lapidem cum custodibus.

De resurrectione domini per totum. Et. xxij. mltas rubricellas per multitudinem gestorum. D. xxvij. R. xvi. L. xxij. J. xij. et. xxi. L. cl. Espe. D. autem sabbati quae lucebat in prima sabbati venit maria magdalene et altera maria videre sepulchrum. Et ecce terremoto factus est magnus. Angelus autem domini descendit de celo. Et accedens revoluit lapidem et se debat super eum. Erat autem aspectus eius sicut fulgur et vestimenta eius sicut nix. Pre timore autem eius exterriti sunt custodes et facti sunt velut mortui. Et. R. cum transisset sabbatum. Prima rubricella.

Dubium est an modo veloie resurrexerit et si rursus o bedierit vis de doct.

Monotesseron siue

Maria magdalena et maria iacobi et salo-
me emerunt aromata et venientes ungerunt
Iesum. Et valde mane vna sabbatorum ve-
niunt ad monumentum orto iam sole. Et dice-
bant adinuicem. Quis reuoluet nobis li-
pidem ab ostio monumenti? Et respicien-
tes viderunt reuolutum lapidem. Erat quip-
pe magnus valde. Respondens. V. autem ange-
lus dixit miseribus. Nolite timere vos scio
enim quod Iesum quem crucifixus est quiritis non est
hic surrexit enim sicut dixit. Et introeuntes
R. in monumentum viderunt iuuenem sedens
tem in dextris coopertum stola candida / et
obstupuerunt. qui dicit illis. Nolite erpa-
uescere Iesum quiritis nazarenum crucifixum
Non est hic Ecce locus ubi posuerunt eum. sed
ite. dicite discipulis eius et petro. quia prece-
deret vos in galilea ibi eum videbitis sicut di-
xit vobis. Et factum est dum mente essent
confestinate de isto. Ecce duo viri steterunt
secus illas in veste fulgen-
ti. Cum autem timerent et de-
clinarent vultum in terram di-
xerunt ad illas. Quid quiritis
viventem cum mortuis? Non
est hic sed surrexit. Recordamini
quod quiritis locutus est
vobis cum adhuc in galilea
esset dicens quia oportet fili-
lium hominis tradi in manus
hominum peccatorum et
crucifigi et tertia die resurgere.
Et recordate sunt verborum eius.
At ille creuites fugie-
runt de monumento. Inuaseras
enim tremor et paor et nemi
de qua dixerunt. time-
bant enim. **¶** **¶** **¶** **¶**
Una. **¶** **¶** **¶** **¶**
autem sabbati maria magi-
dalene venit mane cum ad-
huc tenebre essent ad mo-
numentum. Et vidit reuol-
utum lapidem a monumen-
to. Lucurrit ergo et venit
ad Simonem Petrum et ad
alium discipulum quem dilige-
bat Iesus et dixit eis. Tu-
lerunt dominum meum et nescio
ubi posuerunt eum. Exiit
ergo petrus et ille alius di-
scipulus quem diligebat Ie-
sus et venerunt ad monu-
mentum. Currebant ergo
duo simul et ille alius di-
scipulus praecurrit citius pe-
tro et venit primus ad monumentum. Et cum

se inclinasset vidit linteamina posita non ta-
men introiit. Venit ergo Simo petrus
sequens eum et introiit in monumentum et vi-
dit linteamina posita et sudarium quod fue-
rat super caput eius non cum linteamini-
bus po-
situm sed separatim inuolutum in vnum locum.
Tunc ergo introiit et ille discipulus qui ve-
nit primus ad monumentum et vidit et credi-
dit. Non dum enim sciebatur scriptura quod opor-
tebat eum a mortuis resurgere. Abierunt ergo
iterum ad semetipsum discipuli Maria
autem stabat ad monumentum
tum foris plorans. Dum ergo
fletet inclinavit se et pro-
spexit in monumentum et vidit duos angelos
in albis sedentes. vnum ad caput et vnum ad
pedes ubi positum fuerat corpus Iesu. Dicit
ei illi. Mulier quid ploras
Dicit eis. quia tulerunt dominum
meum et nescio ubi posuerunt
eum. Hec cum dixisset conuer-
sa est retrosum et vidit Ie-
sum stantem et non sciebat quia
Iesus est. Dicit ei Iesus
Mulier quid ploras: quem quiris: illa existi-
mans quia ormulanem est dicit ei. Domine si tu
stulisti illum dicit mihi ubi posuisti eum et
ego eum tollam. Dicit ei Iesus. Maria. Lo-
uersa illa dicit et Rabboni
ni quod dicit magister. Di-
xit ei Iesus. Noli me tangere.
Non dum enim ascendit ad patrem meum. Va-
de autem ad fratres meos et dic eis. Ascendo
ad patrem meum et patrem vestrum deum meum et
deum vestrum
¶ **¶** **¶** **¶**
Et mulieres exi-
erunt cito de monumento cum
timore et gaudio magno
curreres nunciare discipulis suis. Et ecce Ie-
sus occurrit illis dicens. Quete. Ille autem
accessit et tenuit pedes
eius et adorauerunt eum
¶ **¶** **¶** **¶**
Tunc ait illis. Nolite ti-
mere. Ite nunciate fratribus meis ut eant in ga-
lilea ibi me videbunt. Quae cum
abissent ecce quidam de custodi-
bus venerunt in civitatem et nun-
ciauerunt principibus sacerdotum
omnia quae facta fuerant. Et congregati
cum senioribus consilio acce-
perunt pecuniam copiosam dede-
runt militibus dicentes. Dicite
discipulis eius nocte veniunt furati
sunt enim nobis dormientibus. et si b-

¶ Tertia rubi-
cella.
¶ Glofa.
forte ideo
conferat
quam angel
assurrex-
erunt plemie
obitu.

¶ Prima appa-
ritio.
¶ Quarta ru-
bicella.
¶ Secunda ap-
paritio.
¶ Potest intel-
ligi quod ille ma-
licioo satis
prope erant
ad mariam
magdalenam
qua do vidit
iesum. et quod
redendo id
xit se cum eis
et iterum vidit
spem in via.

¶ Secunda ru-
bicella.
Vide quod ma-
ria magdale-
na esset vna
ex istis. quae
dixit Petro
christum subla-
tum Sed in-
telligendum est
quod nemi ibi
existenti quod
dixerunt si
cur custodibus
Principum
erat diluculi
quo sunt si-
mul tenebre
et lux solis.

¶ Prima appa-
ritio.
¶ Quarta ru-
bicella.
¶ Secunda ap-
paritio.
¶ Potest intel-
ligi quod ille ma-
licioo satis
prope erant
ad mariam
magdalenam
qua do vidit
iesum. et quod
redendo id
xit se cum eis
et iterum vidit
spem in via.

Unum ex quatuor

auditu fuerit a p̄side nos suadebim⁹ ei et
securos vos faciem⁹. At illi accepta pecu-
nia fecerūt sicut erat edocti Et diuulgatū
est verbū istud apud iudeos vsq; in hodi-
ernū diem. Surgēs. R. autē Iesus mane
prima sabbati apparuit p̄rio marie mag-
dalene de qua eiecerat septē demonia. Et
R. illa vadēs nūciauit his qui cum eo fue-
rāt lugentib⁹ et flentib⁹. Venit. I. eni ma-
ria magdalene annūcians discipulis qz
vidi dñm et hec dixit mihi. Et illi audien-
tes qui uiuere et uisus esset ab ea nō cre-
diderūt. Erant. I. autē Maria magdale-
na et Johāna et Maria Jacobī et ceterē q̄ cū
eis erant q̄ dicebāt ad ap̄los hec. Que re-
gressa a monumento nūciauerūt hec om̄ia
illis. xi. et ceteris om̄ibus. Et uisa sunt añ
illos sicut deliramentū uerba istar nō cre-
debant illis Petrus autē surgēs cucurrit
ad monumentū et p̄cumbens uidit linthea
mina sola posita et abiit secū mirās quod
factum fuerat. Et ecce

**Quinta rus-
ticella**
duo. et illis ibant ipsa die
in castellū qd̄ erat in spa-
cio stadiorū. I. ab hierl̄m noīe emaus et ip-
si loq̄bant ad inuicē de his om̄ibus q̄ acci-
derant. Et factū est dū fabularent in uia et
secum quereēt et ipse Je-
sus appropinquāns ibat cū
illis. Oculi autē eorū tene-
bant ne eum agnoscerēt et
ait ad illos. Qui sunt hi
sermōnes quos cōfertis
ad inuicē an. oulātes et est
tristes? Et rīdens ynus
cui nomē cleophas dixit
Tu sol⁹ pegrin⁹ es in hie-
rusalē? et nō cognouisti q̄
facta sunt in illa his die-
bus. Quib⁹ ille dixit. Que? Et dixerunt.

De iesu nazareno q̄ fuit uir p̄pheta potēs
in ope et sermone corā deo et om̄i populo.
Et quō tradiderūt eū summi sacerdotes/
et principes nostri in damnatōez mortis
et crucifixerūt eū. Nos autē sperabam⁹ qz
ipse esset redēpturus israel. Et nūc super
hec om̄ia terna dies est quo hec facta sunt
Sed et mulieres quedā et nostris terrue-
rūt nos que añ lucē fuerūt ad monumentū
et nō inuēto corpe eius uenerūt dicētes
se etiā uisionē angelorū uidisse. que dicūt
eū uiuere. Et abiērūt quidā ex nostris ad
monumentū et ita inuenerūt sicut mulie-

res dixerūt. ipsum uero nō inuenerūt. Et
ipse dixit ad eos. O stultiz tardi corde ad
credēdū in om̄ibus que locuti sunt p̄phes-
te. Nōne sic oportuit pati christū et ita in-
trare in gloriā suam? Et incipiens a moi-
se et om̄ibus p̄phetis interpretabatur illis in
om̄ibus scripturis que de ipso erāt. Et ap-
propinquauerūt castello q̄ ibant et ipse se-
sit in long⁹ ire. Et coegerūt illū dicētes.
Dane nobiscū qm̄ ad uespasit et inclina-
ta est iā dies et intrauit cū illis. Et factum
est cū recūberet cū illis. Accepit panē et be-
nedixit ac fregit et porrigebat illi. Et ap̄ti-
sunt oculi eorū et cognouerūt eū et ipse euas-
nuit ex oculis eorū. Et di-

**Tertia appa-
ritio.**
xerūt ad inuicē. Nōne cor
nostrū ardens erat in no-
bis dū loqueret nobis in uia et aperit⁹ no-
bis scripturas? Et surgēs eadē hora res-
gressi sunt in hierl̄m. Et inuenerūt cōgre-
gatos. xi. et eos q̄ cū ipsis erāt dicētes. qz
surrexit dñs uere et appa-
ruit symoni. et ipsi narra-

**Pater hic qz
appuerat sy-
moni.**
bāt que gesta erāt in uia et
quō cognouerūt eū in fra-
ctōe panis. Nec R. illis crediderūt. Dum
I. hec loqueret iesus stetit in medio eo-
rū et dixit eis pax uobis ego sum. nolite ti-
mere. Conturbati uero et
cōterriti extrimabāt se spi-
ritum uidere. Et dixit eis
Quid turbati estis et cogi-
tatōes ascendūt in corda
uestra. Uidete man⁹ me-
as et pedes meos qz ego
ipse sum. Palpare et uide-
re qz spūs carnē et ossa nō
habet sicut me uideris ha-
bere. Et cū hoc dixisset oñ-
dit eis man⁹ et pedes. Ad

**Sexta rubi-
cella.**
huc autē illis nō credētib⁹ et mirātib⁹
pre gaudio. dixit. Habetis hic aliqd̄ qd̄
manducez? At illi obtulerūt ei partem pi-
scis assī et fauū mellis. Et cum māduca-
ssēt coram eis sumēs reliq̄as dedit eis et dixit
ad eos. Nec sunt uerba que locut⁹ sum ad
uos cum adhuc essem uobiscū quonīā ne-
cesse est impleri om̄ia que scripta sunt in
lege moysi et p̄phetis et psalmis de me.
Tūc aperuit illis sensum ut intelligerēt
scripturas et dixit eis quonīā sic scriptum
est et sic oportebat xpm̄ pati et resurgere a
mortuis t̄tia die et p̄dicare i noīe ei⁹ p̄ntia

Intelligēdū
est nō de om̄i-
bus sed de
aliquibus is-
ter quos tho-
mas fuit qui
egressus pro-
pterea nō ui-
dit illo die
christū cū as-
sī in quita
appartione

Monotesseron siue

et remissionē peccatorū in oēs gētes inci-
pientib⁹ ab hierosolima. Vos at̄ estis tes-
tes horū z ego mittā pmissum patr⁹ mei
in vos. ¶ Cum J. xxi. sero

ergo esset die illa vna sab-
batoz z fores essent clau-

Septima ru-
bricella.

se vbi erāt discipuli cōgregati ppter metū
iudeoz venit Iesus z stetit in medio z di-
xit eis. Pax vobis. Et cū hoc dixisset ostē-
dit eis manus z latus. Hausi sunt ergo di-
scipuli viso dño. Dixit ergo eis itez Jhs
pax vobis. Sicut misit me patr⁹ ego mit-
to vos. Hoc cum dixisset. Insufflauit z di-
xit eis. Accipite sp̄m sc̄m quozū remisit
tis peccata remittunt̄ eis z quozū retinue-
ritis retenta sunt. Thomas autē vnus ex
duodecim q̄ dicit didimus nō erat cū eis
quando venit Iesus. Dixerūt ergo ei alij
discipuli. Vidim⁹ dñm Ille autē dixit eis

Nisi videro in manib⁹ eius figurā clauoz
z mittā digitū meū in locū clauozū z mit-
tam manū meā in latus eius nō credā. Et
post dies octo iterū erāt discipuli ei⁹ int⁹ z
thomas cū eis. Venit Iesus ianuis claus⁹
z stetit in medio z dixit. Pax vobis. Dein-
de dicit thome. Infer digitū tuū bucris
de man⁹ meas z offer manū tuam. z mitte
in latus meū. et noli esse incredulus sed fi-
delis. Rñdit Thomas z dixit ei. Domin⁹
meus z de⁹ meus. Dicit ei Iesus. qz vidis-
ti me credidisti. Beati qui nō viderūt et
crediderūt. Multa quidē z alia signa fecit
Iesus in cōspectu discipuloz suoz q̄ nō
sunt scripta in libro hoc. Nec autē scripra
sunt vt credatis qz Iesus xps est fili⁹ dei z
vt credentes vitā habeatis in nomie eius.

Postea manifestauit se iterū Iesus ad
mare tyberiadis manife-

stauit autē sic. Erāt simul
Symon petrus z Tho-

Octava ru-
bricella.

mas qui dicit dydim⁹ et natbanael q̄ erat
in chana galilee z filij zebedei z alij ex disci-
pulis eius duo. Dicit eis symon petr⁹. Va-
do piscari. Dicit ei. Venim⁹ z nos tecū.
Et exierūt z ascenderūt in nauim z illa no-
cte nihil prendiderūt. Mane autē iam factū
est stetit Iesus in litore. non tamē cogno-
uerūt discipuli qz Iesus est. Dixit ergo eis
Iesus. Pueri nūquid pulmentariū habe-
tis. Rñderunt ei. Non. Dixit eis. Mitti-
te in dexterā nauigij retez inuenietis. Mi-
serūt ergo retez iam nō valebant trahere p̄
multitudine pisciū. Dicit ergo discipul⁹

ille quē diligebat Iesus Petro. Dñs est.
Simon petr⁹ cū audisset quia dñs est. tu-
nica succingit se. Erat enī nudus z misit
se in mare. Alij autē discipuli nauigio ves-
nerūt. Non enī longe erāt a terra sed qua-
si cubitis ducētis trabentes rete piscium.

Et ergo descenderūt in terrā viderūt pru-
nas positas z piscē suppositum z panem.
Dicit eis Iesus. Afferte de piscib⁹ quos
prendidistis nūc. Ascendit autē Symō
Petrus z traxit rete pleni magnis pisci-
bus centū quinquaginta tribus. Et cum tā-
ti essent nō est scissum rete. Dicit eis Jhs
Venite prandete. Et nemo audebat dis-
scumbentū interrogare eū. Tu qs es. scil-
entes quia dñs est. Et venit iesus z accepit
panēz dabat eis z piscem similt. Hoc
iam tertio manifestat⁹ est Iesus discipul⁹
suis cum resurrexisset a mortuis. ¶ Cū er-
go prādissent dicit symo-

ni Petro iesus. Simon io-
hānis diligis me pl⁹ bis

Nona rubi-
cella.

Dicit ei etiā dñe tu scis qz amo te. Dicit
ei pasce agnos meos. Dicit ei iterū simō
Johānis diligis me. At illi. Etiam dñe
tu scis quia amo te. Dicit ei pasce agnos
meos. Dicit ei tertio Si

mō Johannis amas me.
Cōtristat⁹ est Petr⁹ qz dixit
tertio amas me z dicit
Dñe tu omnia scis tu scis
quia amo te. Dicit ei pas-

Interrogat⁹
tur petrus z
papa p̄stituit
E z sua mors
ei p̄dicatur.

sce oues meas. Amen amen dico tibi cū
esses iunior cingebas tez ambulabas vbi
volebas. cum autē senueris extendes ma-
nus tuas z alius te cinget z ducet quo tu
nō vis. Hoc autē dixit significās q̄ morte
clarificatur⁹ esset deū. Et cum hoc dixisset
dixit ei. Sequere me. Cōuersus Petrus
vidit illū discipulū quē diligebat iesus se-
quentē. qui z recubuit in cena sup pectus
eius z dixit. Dñe quis est q̄ trader te. Hūc
ergo cū vidisset Petrus dixit Iesu. Dñe.
hic autē quid. Dicit ei Iesus. Sic cū vo-
lo manere donec veniā quid ad te. tu me
sequere. Exiit ergo ser-

mo iste inter fratres qz di-
scipulus ille nō morit⁹. Et
nō dixit Iesus qz nō morit⁹ sed sic eū volo
manere qd ad te. Sic est discipul⁹ ille q̄ te
stimoniū p̄hibet de his z
scripsit hec. z scim⁹ qz vtz
est testimoniū ei⁹. Undecim

Decima ru-
bricella.

Probabile ē
m̄kos alios

Probabile ē
m̄kos alios

Et autē discipuli abierunt in galileā in montem ubi constituerat illis Jesus. Evidentes adorauerunt. quidā autē dubitauerunt. Et accedēs Jesus locutus est eis dicens. Data est mihi oīs potestas in celoz in terra. Euntes docete oēs gentes baptisantes eos in nomine patris et filij et spūs sancti. Docentes eos fua re oīa quecūq; mandaui vobis. Et ecce ego vobiscū sum oībus diebus vsq; ad cōsummatōez seculi. **¶** Nouissime R. autē recubentibus. Apparuit illis iesus et reprobrauit incredulitatē illoz et duriciam cordis quia his q; viderāt eū resurrexisse nō crediderūt. Et dixit eis. Euntes in mūdū vniuersam p̄dicare euāgelium oīi creature. Qui crediderit et baptisatus fuerit saluus erit. Qui vero nō crediderit cōdemnabit. Signa autē eos qui crediderint hec sequētur. In nomine meo demonia eiciēt. linguis loquētur nouis serpētes tollent. Et si mortiferū quid biberint nō eos nocēbit. Super egros manus imponent et bene habebūt. **¶** Eduxit autem eos foras in bethaniā et eleuatis manibus suis bñs dixit eis. Et factū est dum benediceret illis recessit ab eis et ferebat in celū. Et R. dñs quidē iesus post q̄ locutus est eis assumptus est in celū. et sedet a dextris dei. Et Lipsi adorantes regressi sunt hierusalem cū gaudio magno. Erant semp in templo laudātes et bñdicētes deū. Illi. R. autē p̄fecti p̄dicauerūt vbiq; dño coopāte et sermonē cōfirmante sequētib; signis. Sunt J. autē et alia multa que fecit iesus. que si scribantur per singula. nec ipm arbitroz munduz capere eos qui scribendi sunt libros.

Ibi fuisse ab xi. sicut ap̄s loq̄t q̄ appuit pl̄ q̄ q̄n gēna fratris bus simul in quib; aliqui potuerūt dubitare v̄l nō credidisse v̄l is qui videbant.

¶ Andeca rubricella.

¶ Duodecima rubricella.

¶ Blosa. Vide apud Lucā hec app̄ditō fuisse facta in die pasche v̄bi uigillāter intrē datur altorū simul euāgelistay narratō supplementum eoz que Luc. omittit nō q̄ ex ignorantia sic patet. Scitum ē. vbi narrat se p̄misisse v̄l uō in multis argumentis p̄ dies quadraginta.

Finit unum ex quatuor Magistri Johannis gersonis

Sequitur tractat' 2

eiusdē Cancellarij Parisien. de potestate ecclesiastica. Et de origine Juris et legū. editus Constantie tempe Concilij general.

Potestas ecclesiastica debz ab ecclesiasticis quid et qualis et quāta sit agnosci. Habz hoc itaq; fieri. vt et honores cognita. cū deus dederit talem potestātē hoībus et vt in suis terminis honorata seruet ne plus dūbito false eā opinioniones vel deprimāt vel exalcent. Quā primū est sacrilege impietatis Alex. de adulatione pestifera suspectū est. **¶** Costat igitur q̄ de potestate ecclesiastica disputare v̄l inq̄rere nedū lz sed decet et expedit. tantūmodo sit intentōis ocul' simplex et rectus. Quidni sic liceat. cū de ipsi' dīpotētis dei potestate crebz fiat absq; oīi temeritate cōquisitio. **¶** Hec me p̄sideratio mouit vt de potestate ecclesiastica sub pauculis cōsideratōib; differerē quatin' materia que quodāmodo videt' infinita. sicut tractari solet ab aliq̄bus p̄ autoritates et allegatōnes. resolueret ad paucos certos et claros terminos. p̄ descriptōes et diuisiones resolute p̄cedendo allegatōnū cōfusione dimissa. q̄les apud doctozes inuēire. nō est difficile. **¶** Ceterū non vsurpo nunc in hoc opusculo vel alijs. me diciturū aliquid qd alibi nō inueniat scīēs illud comici. **¶** Nullum est iā dictū qd non dictū sit pri' **¶** Satis est si et bene inuētis et doctrinis aliorū ego meis verbis. meo ordine fauū aliquē veritatis instar apū p̄pria quadā arte compingā. **¶** Fiet autē in itū a quid nois terminorū. qm̄ hoc ignorato palogisant' facili inquisitores veritatis. **¶** Erit vero finis de origine Juris et legum.

Prima considera.

Potestas ecclesiastica est p̄as que a xpo supnaturaliter et specialit' collata est suis ap̄lis et discipul'. ac eorum successorib; legitimis. vsq; in finē seculi ad edificatiōem ecclie militantis. fm̄ leges euāgelicas. pro cōsecutiōe felicitat' eterne. **¶** Hec descriptio data est p̄ causas quadruplicē fm̄ quā distinguit' potestas ecclesiastica ab alia qlibet potestate. **¶** Potestas ibi ponit' pro genere. **¶** Est aut' potestas. facultas p̄inq; ad creidū in actuz.

non est p̄nt' iure legi
p̄nt' non legi

b

Propterea in q̄ cor̄ fm facultate remotā
z obedientiale nō est impossibile ap̄ de
um om̄e verbū. ¶ Porro nota causa ef
ficiens principalis cū dicat. A xpo supna
turaliter collata. ¶ Causa vero materiā
lis vel subiectiua signat cum subdit. suis
ap̄lis. zc. ¶ Causa formalis insinuat cū
dicat fm̄ leges euāgelicas dant enī formā
vendi. ¶ Deniq; causa finalis cōcludit
Ad edificatiōem ecclesie militāris p̄ cōsecu
tōne felicitatis eterne. ¶ Additū est hoc
adverbū specialit̄. ad exclusionē donoz
supnaturaliū. que om̄i viatori p̄nt esse cō
munia. sicut sunt fides/spes/charitas/p̄
phetia/timor pietas z silia. ¶ Tūz eccles
sia cōtracte sumit dum loq̄mur hic de ec
clesiastica ptate. pro illis videlicet q̄ specia
li quodā signaculo dedicati sunt ad diu
nū seruitiū. a clericatura que infimū tenet
gradū. vsq; ad supremū quo papa decora
tur. ¶ Falloz si nō sit hec descriptio pp̄ria
cōpetens om̄i z soli ecclesiastice potesta
ti. qm̄ om̄is alia potestas. vel est naturali
ter indita/quo ad cām efficientē. vel ē fm
leges naturales aut humanas regulata q̄
ad causam formale. vel est ad finē natura
lem imediate z principalit̄ ordinata. ¶ Vel
deniq; quo ad cām subiectiua radicaf in
habentib; eā fm̄ dona naturalia. etiā vbi
supnaturalia nō adessent. q̄lia sunt fides
spes. z charitas. ¶ Unde potestas secular
is cōuenit alijs q̄ xp̄ianis baptisat. ¶ Po
testas autē ecclesiastica de necessitate fun
dat in dono supnaturali sicut est caracter
baptismalis de cōmuni lege. qui caracter
in viatoribus. eos de ecclesia militāre red
dit. facit insup idoneos z capaces ecclesia
stice ptatis. ¶ Fatemur itaq; q̄ charitas seu
gratia gratū facies valde decens est in su
scpturis. vel iā habentib; ecclesiasticā po
testatē. non tamē exigit pro dando titulū
quasi sine ea nequeat i aliq̄ fundari l̄ sub
sistere potestas huiusmodi. Dic ei fuit er
roz vetus z valdensiū z paupez de lugdu
no qui p̄ z ycleff z sequaces suos renoua
ri quesit̄ est. sed iuste dānat̄. Cur itaq; he
hierarchicus ordo potestatis ecclesiastice
maneat instabilis vagus z incertus cū ne
mo sciat an amor vel odio dignus sit. Et
minus hoc de grā predestinatōnis cōstet
quā ponunt radicē necessariā p̄ titulo vel
iure cuiuslibet ptatis. ¶ Hic itaq; descri
ptione p̄supposita p̄ intelligētia quid sit

ecclesiastica potestas in genere. descende
mus ad species. Pro quaru noticia mlti
plex animaduertēda est distinctio. vt dif
ferentie que addite generi constituūt spe
ciem innotescant.

Consideratio. II

Potestas ecclesiastica secernit p̄ria
sui diuisione in potestatē ordinis
z potestatē iurisdicōis. ¶ Rursus
potestas ordinis duplicē habet respectū
Un̄ est sup cor̄pus xp̄i mysticū vtz. quo
ad consecratōem eius. Alter est sup cor̄p
xp̄i mysticū seu membra ei⁹. Et hoc dupl.
vel quo ad administratiōem corpis xp̄i
veri. vel quo ad administratiōem vel exhibitō
nem alteri. ¶ Sacramēti sicut est ordo vel cō
firmatio. vel penitētiālis absolutō. ¶ Po
testas iurisdicōis duplex est. vna in foro
exteriori. Altera in foro cōsciētie interiori
¶ Rursus potestas iurisdicōis in foro
exteriori dupliciter cōsideraf. vno modo p̄
ut imediate tradita est a xpo fm̄ legem
euāgelicā. Alio mō. put supaddita est ex
humana cōstitutōne vel dono per princ̄
pes seculares aut aliter. Subide ptās iu
risdicōis in foro interiori cōfurgit ex du
plici radice. Vno mō ex prebois vltro se
subiiciētis tali potestati sicut cū sp̄ōre cō
fitens subicit se p̄sbitero. z ordināo ep̄o
Alius subiectōis modus cōfurgit ex auto
ritate superioris. hūc vel illū tali vel tali su
biiciētis quod fieri potest nō ad arbitriū
illius q̄ subicit Et sic inter duplicē hanc
subiectōem differētia magna patet. ¶ Et
quoniā ad pauca aspiciētes de facili enū
ciant. z enūciantes seipos vel dicta sua
nō resoluūt sed cōfundunt. Eoz doctrina
reddit vel erronea vel in intelligibilis. v̄
difficilis z p̄plexa. Doctrina vero sapiētū
facilis teste sapiēte. quia resoluet z ordina
te p̄ distincōes tradent om̄ia separantes
preciosum a vili. z pauētes ne lucē veri
tatis tenebrosa nubes erroris inuoluat
sed sit ignis sine fumo. Declaratōez multi
plicis hui⁹ distincōis meli⁹ aliter dare nō
possum⁹ q̄ si sua. cuiuslibet membro donec
descriptio vel specialis notificatio. ¶ Di
cam⁹ itaq; q̄ potestas ordinis primo mō
cōsiderata est ptās ecclesiastica respiciēs p̄
cipaliter z essentialiter cōsecratōnem cor̄
poris xp̄i veriqua. s. p̄t hūc cas̄ p̄secrare
cor̄p⁹ z sanguinē xp̄i virtute verboz sacra

ca. 1. a. h. v. h. a. c. h. w. p. h. v. f.
7. j. p. m. p. 2.

mentaliū. **P**onit hic p̄as eccl̄astica p̄ ge-
nere. que potestas q̄d & qualis sit imedia-
te predictim. cuius descriptōem hic et in
om̄ibus consequēter dicēdis absq̄ alia re
peritōe supponim. dū vtēmur hoc termi-
no p̄ genere potestas eccl̄astica. Additur
hec clausula respiciēs p̄ncipalr̄e tanq̄
p̄ differētia specificā. distīnguēte eā a qua
libet alia eccl̄astica potestate. Hec p̄as de
lege cōi inabdicabilis est. inaufēribilis. &
illimitabilis in sua essentia. quoniam q̄sqs
est sacerdos rite consecrat. si temptet euz
inuentōe. & cū forma & materia debitīs cō-
secrare. cōsecrat vt̄iq; etiā si excoicatus / si
beretic. / si quōcunq; degradat. extiterit /
peccaret nihilomin. i hoc casu nec ad vt̄i-
litarē suam sed dānatōem hoc ageret.
Iuxta q̄d vt̄iliter distīgui solet. q̄ aliqua
sunt de necessitate executōis h̄mōi p̄as
duplr̄. **U**na est necessitas solius p̄cepti
cui. trāsgressio graue peccatū est. sicut q̄
excoicatus nō consecrat. veruntamen hec
trāsgressio nō impedit cōsecratōis effectū
p̄ncipalē. qui est trāsubatio. **A**ltera est
necessitas cōsecratōis vel sacramenti. cō-
sistens in hoc q̄ minister sit rite ordinar.
h̄ns intentōem cōsecrandi cū forma & ma-
teria debitīs. q̄d si alterū defuerit. nihil ef-
ficat. & peccat. **H**anc potestare tradūt do-
ctores p̄corditer parē esse in om̄ibus qui
consecrati sunt sacerdotes. q̄ p̄as collata
fuisse credit in cena dū dixit x̄ps apostol.
hoc facite in meā cōmemoratōnem. **U**bi
doctores cōiter sentiūt q̄ Judas illic fuit
sacerdos cōstitut. sicut p̄us elect. in apo-
stolatū p̄atē p̄dicandi & faciēdi miracu-
la suscepit. **E**t hic sumit argumentū q̄
p̄as eccl̄astica nō necessario fundat in fi-
de vel gratia. sed in caractere baptismali /
que de lege p̄muni necessario p̄supponit.

Consideratio .IIII.

Potestas eccl̄astica ord̄is alio mō
cōsecrata p̄out respicit ministrā-
tionē corp̄is x̄pi fidelib. & ministrā-
tionē sacramētoꝝ ord̄inis & cōfirmatōis.
Consecratōem insup virginū. **A**bbatuz
& eccl̄iaz. & institutōem ministroꝝ eccl̄ie
nō est eq̄l̄iter in quolibet sacerdote. **C**ui.
rō est q̄m simplex sacerdos iuxta cōez do-
ctoꝝ sentētia nō p̄t ord̄ines cōferre. neq;
sac̄m cōfirmatōis dare neq; cōsecrare vir-
gines. &c. **E**tia de facto sic q̄ si tale aliq̄d

temptet agere. nihil tñ efficit. q̄ neq; p̄fir-
mat neq; ord̄inat. **E**ps autē si uolentē cō-
firmari. si uolentē p̄teā ad ord̄ines p̄mo-
ueri. qui sit eoz susceptibilis (q̄d d̄i p̄ter
secū mulieb̄e temptauerit vel cōfirmare /
vel ord̄inare / ord̄inat vt̄iq; vel p̄firmat de-
facto licz excoicatus. licet irregularis. licz
degradatus extiterit. **E**t in hoc par in oī-
bus ep̄is / ab infimo vsq; ad supremū qui
papa dicit. p̄as ord̄inis. **N**on autē in sa-
cerdotib. minorib. est hec p̄as vt̄ dicitū ē
saltē in tali plenitudine seu p̄fectōe q̄ hoc
possint. **L**icet concedat cū maiori p̄te do-
ctoꝝ q̄ supra sacerdotū simplex. nulla est
altera p̄as ord̄is. neq; i ep̄is. neq; i papa.
Sed aliter est in ep̄is & papa aliter in sim-
plicib. p̄sbyteris. sicut exp̄licat. q̄ ea-
dem est hūanitas in hoīe dū est puer. & ea-
dē dū factus est vir. vir nihilomin. genera-
re p̄t sibi filie. puer nequaqs. **E**t i ḡit fuerit
inter ap̄los & discipulos tal distīctio. sicut
int̄ ep̄os & simplices curatos sacerdos
res. sicut notat vs̄. & magister in .iiij. disti-
cti. ca. viij. allegans eū. p̄spicua est veri-
tas hui. consideratōis. **S**i vero loq̄re-
mur de p̄ate iuris. iuxta q̄d dicit solet. **N**il
lud possum. q̄d de iure possum. certior
adhuc est ista consideratio. q̄ null. sacer-
dos rite ministrat aliq̄d sac̄m. secluso ne-
cessitatis casu nisi iurisdictionē habeat su-
p̄ illū cui ministrat. **S**ed sup̄ hac re da-
bitur cōsideratio sequēs. satis sit interim
aperuisse. q̄l̄iter sit vel nō sit eq̄lis p̄as or-
dinis in oīb. p̄sbyteris q̄ q̄ ad consecratō-
nez corp̄is x̄pi veri / eandē h̄nt sacerdotes
oēs p̄atē. **Q**uantū vero ad sacramētoꝝ
ministratōem. dispar est in ep̄is & simpli-
cib. p̄sbyteris p̄as seu facultas. tā de iure
q̄ de facto. **S**imilr̄ in ministroꝝ eccl̄ia-
sticōꝝ institutōe. que est p̄as cōpetēs p̄-
mis hierarchijs. de p̄io ord̄ine sc̄do. nō
autē inferiorib. quē admodū sunt curati.
qui licz purgare illuare & p̄ficere possint
plebē suam. pur inferior angeloz hierar-
chia purgat illuare. & p̄ficat subcelestē vel
humanā hierarchiā. nihilomin. hec pote-
stas curatoꝝ non exēditur ad hierarchi-
rū specialē institutōem. de instituto cōi.
Addam. q̄ etsi prim. hierarcha sum-
mus pontifex / vel alij consequēter suo mō
possint p̄ rōnabili causa vel necessitate. da-
re suis inferiorib. adiutores ad exercēdū
hierarchicos act. q̄ sunt purgare. illuare

Ingenit + 50
Ingenit

et p[ro]ficere plebes sibi subditas sicut inue-
nit de penitentiarijs et p[ri]vilegiatis. hoc t[ame]n si-
ne manifesta ratione vel necessitate facere
non debz vel cu[m] eorunde[m] deiectione. irre-
verentiaz et ilip[er]sione apud illos quibus ho-
nor d[omi]n[us] esse et a quibus debita sustentatione[m]
recipere pro suo statu[m] ministerio p[ro]p[ri]o. Quis
enim tutor dederit adulto / prud[en]ti p[ro]vid[er]e
et pot[er]it. senol[er]e? Nec tand[em] claudica-
re debz. obligatio mutua ep[iscop]o[rum] vel curatoru[m]
ad plebes suas. Claudicat aut[em] dum ple-
bes erumuntur libertant[ur] si ista libertas n[on]
iniquitas est. Quis eligere sibi p[ro]nt hierarchi-
santes eos in foro conscie. vel in p[re]dicato-
ne. aut sacro[rum] alio[rum] ministrato[rum]. Prelati
vero maiores vel minores reman[ent] hac ob-
ligato[rum] constricti / ut no[n] liceat eis pleb[em]
suis negare quicquid in p[re]dicatis q[ui]suerint /
tanq[ua]m nedum deo. sed eis ro[ati]o[n]em reddituri
sint. etia[m] p[er]d[ic]tali si epidemiali si qua-
vis alia abominabili co[n]tagione morbi la-
boraverit. Preterea si tales vice pastoru[m]
dati. lupoz accipi[unt] et off[ic]iu[m]. si seducat sub-
ditos. laceret et devoret. nulla reliquit eis
obviandi vel p[ro]mou[er]endi p[ro]p[ri]as. nisi forte di-
cat q[uo]d hi superiores h[ab]ent p[ro] iudicio. Sed aper-
ta est r[ati]o plator[um] de quibusda[m]. Inimici
nostri sunt iudices. Attendat lector cir-
ca co[n]siderationem ista[m] de ep[iscop]atu. si sit ordo
vel sacerdotiu[m]. q[uo]d apud theologos et iuristas
est co[n]cordia in re. bene co[n]cipi[en]do. s[ed] expli-
catio diversa est. Quia iuristes vocat ep[iscop]atu[m]
esse ordinem. quonia[m] p[otes]t ultra sacerdotiu[m].
Theologi vero co[n]cedu[n]t sed m[ag]is q[uo]d ep[iscop]at[us]
est p[ro]p[ri]as hierarchica supra sacerdotiu[m]. sed
q[uo]d nihil addit p[ro]p[ri]as supra corp[us] ep[iscop]i v[er]o.
p[ro]p[ri]as no[n] dicit q[uo]d sit novus ordo sed b[ea]t[us]
nova p[ro]p[ri]as et hoc credit in id[em]. Rursus
attendat q[uo]d de co[n]firmato[rum] dicit sc[ri]pt[ur]a tho-
mas cu[m] mitti posse a papa simplici sacer-
doti. p[ro]p[ri]as b[ea]t[us] greg[orius] q[ui]ddam dicit. pluribus
tame[n] hoc no[n] placet. et dicit illos de quib[us]
loquit greg[orius]. no[n] fuisse confirmatos tolera-
ri aut[em] sic manere. q[uo]d co[n]firmato[rum]. non
est necessitatis sac[ra]m[en]ti. Deniq[ue] datur ro-
per doctores cur mulier no[n] sit susceptibil[is]
cuiuscu[m]q[ue] ordinis quonia[m] subiectio[n]is se-
xus est. non hierarchice dominatio[n]is.

Ep[iscop]us in p[ro]p[ri]as v[er]o

ante n[on] in s[ed] suscept[us] ad n[on]

Consideratio. III

Potes[ti]as ecclesiastica iurisdic[ti]o[n]is in
foro exteriori / est p[ro]p[ri]as ecclesiastica
coerciva. que vale[re] exerceri in alte

rum etia[m] inuitu[m] / ad dirigendu[m] subditos i
fine b[e]n[e]d[i]ctio[n]is eterne velut in fine p[ri]m[us] et
p[ri]ncipaliter intentu[m] Addita est fatemur
hec v[er]ba clausula descriptio[n]is ad exp[re]ssio[n]e[m]
magis q[uam] necessitate[m] / q[uam] bec includit in
hoc no[m]i[n]e posito p[ro] genere. p[ro]p[ri]as ecclesiastica.
sicut in descriptio[n]e sua notatu[m] est. Att[en]d[en]s
dat aut[em] q[uo]d iurisdic[ti]o[n]e dicit no[m]i[n]e generali
quasi iuris dicitio. i. p[ro]p[ri]as dicitio. i. p[ro]mulgato[rum] vel
notificatio seu p[ro]nunciatio. Prop[ri]as vero
dicit iurisdic[ti]o[n]e facultas seu p[ro]p[ri]as p[ro]p[ri]as
dicitio vel sententia[n] di ius in alte[rum] etia[m] in-
uitu[m]. Et bec duplex est. T[er]p[ro]p[ri]as et sp[irit]ualis
T[er]p[ro]p[ri]as exercet s[ecundu]m leges civiles ad finem
q[ui]ete co[n]versato[rum] hu[m]ane pro hac v[er]ba Spi-
ritualis aut[em] exercet s[ecundu]m leges canonicas
ad finem p[ri]ncipale[m] eterne b[e]n[e]d[i]ctio[n]is co[n]f[er]en-
quende. Ateru[m] p[ro]p[ri]as bec iurisdic[ti]o[n]is
ecclesiastica. adeo vicina est iurisdic[ti]o[n]e secu-
lariz politica / q[uo]d laicis imo et mulierib[us] ple-
ru[m]q[ue] et in multis casib[us] co[n]cari p[otes]t executio.
vel co[m]mitti. Hac p[ro]p[ri]as co[n]tulit ep[iscop]o mar-
tyri. du[m] dixit petro vice oim. Si peccave-
rit in te frater tu[us] vade et corripe e[um]. et. Se-
quit[ur] q[uo]d si te no[n] audierit dic ecc[lesi]e. q[uo]d si ecc[lesi]e
no[n] audierit. sit tibi sicut ethn[ic]us et pub-
licanus. Quo in loco fundat iuridica po-
testas exco[m]m[un]icatio[n]is vel interdictionis ab ecclesi-
cis sacram[en]tis et co[m]m[un]ione fideliu[m] / rebelles et
inobedientes ecclesi[ie]. sicut v[er]sus est ap[osto]lus et
id[em] hortat[ur] est ad titum. iij. scribens hereti-
cu[m] boiem post p[ri]m[us] et sc[ri]ptam correptione[m]
deuina. Et sile dixit p[ro]p[ri]as ad cori. v. Si q[ui]s
frater no[n] iat interyos. et. sequit[ur]. Tu h[ab]e
nec cib[us] sumere. Fundat rursus absq[ue]
oim calu[n]ia ponibili in hoc textu pleni-
tudo p[ro]p[ri]as gladii sp[irit]ualis et executio eius
in ecc[lesi]a sup[er] quelibet xpianu[m] qui est frat[er]
noster. etia[m] si papa fuerit. Nec accipiendu[m]
est hic. dic ecc[lesi]e. i. pape. Om[n]i ep[iscop]o petro lo-
quebat[ur]. qui no[n] dicit[ur] sibi ipsi. It[em] q[uo]d sub-
iectu[m] est p[ro]p[ri]as. Qu[er]it[ur] q[uo]d ligaveris sup[er]
p[ro]p[ri]as terr[am] et. Deniq[ue] si no[n] h[ab]et ecc[lesi]a tale
p[ro]p[ri]as et executio[n]is frustra dixisset ep[iscop]o. dic ecc[lesi]e
quia potuisset impune no[n] audiri. co[n]tra
illud q[uo]d sequit[ur]. Si ecc[lesi]a no[n] audierit
sit tibi et. Fundat etia[m] in hoc textu ne-
du[m] p[ro]p[ri]as exercendi sed p[ro]p[ri]as diffiniedi deter-
minandi statuendi decernendi / constituendi
precepta leges et canones. Procededi des-
tinat[ur] co[n]tra no[n] obedientes vsq[ue] ad sententia[m]
exco[m]m[un]icatio[n]is inclusive. imo s[ecundu]m canones

Et si p[ro]p[ri]as

nunc institutos. vsq; ad inuocatoem bra-
 chij secularis: quia dicitur in rectu q; si ec-
 clesia non audierit. rē. Audire igit debet
 ecclesia quilibet frat noster q; dicit ad deū
 Pater noster sicut explicat alibi p̄ps Qui
 vos audit me audit. **C**onfirmā hāc sen-
 tentiā. statuta r; practicata in h̄ sacro Cō-
 stan. cōcilio p̄sertim vi Aprilis anni D.
 cccc. lxx. in sessione publica. Cui⁹ inter ce-
 tera sunt hec decreta duo pria. Et primo
 declarat q; ipsa in sp̄s sancto legitie cōgre-
 gata. generale conciliū faciens. r; ecclesiā
 catholicā militantē representās prāte im-
 mediate a p̄po h; cui q;libz cuiuscūq; sta-
 tus vel dignitatis. etiam si papalis existat
 obedire tenet in his que p̄tinent ad fidē. r;
 cōt̄p̄tōnē dicit scismatis ac generalē re-
 formatōem eccleie dei in capite r; in mēbr̄
Ite declarat q; q;cuq; cuiuscūq; stat⁹
 vel dignitatis etiā si papalis existat q; mā-
 datis statutis. seu ordinatōib; aut p̄ces-
 sibus hui⁹ sancte Synodi r; cuiuscūq; al-
 terius concilij generalis legitie cōgregati
 sup̄ p̄missis. seu ad ea p̄tinētib; factis vel
 faciendis obedire cōtūmacit̄ p̄tempserit.
 nisi resipuerit cōdigne penitētie subijcia-
 tur. r; debite puniat. etiā ad alia iuris sub-
 sidia si op̄ fuerit recurrēdo. **C**oncludi-
 tur autē ex p̄missis q; si prās p̄dicta. sit ec-
 clesie data cōciliū generale rep̄ntans eccle-
 siā. h; illā. immo videt q; ecclesia vt sparsim
 p̄siderata nō h; illā prātem nisi in quodā
 materiali seu potēiali. sed cōgregatiōe sua
 r; vnitate que fit in concilio generali dar
 ei formā sicut in alijs cōt̄ratib; ecclēpluz dari
 p̄t. Et fundat̄ p̄dicta prās ecclesiastica
 iurisdicōis in vnitate vel vnione tali. quē
 admodū notasse videt̄ elenat⁹ Augustin⁹
 q; clauēs ecclesie date sunt vnitati. **C**le-
 ritamē hoc nō impedit quin date sint pe-
 tro tanq; monarche. legitimisq; successo-
 ribus suis p̄cipalibus in eccleie. P̄rio rōe
 indēuitabilitatis. q; porte inferi nō p̄uale-
 bunt aduersus eā nec deficiet fides ei⁹. nō
 sic de papa. **S**ecūdo rōe regulabilitatis.
 qm̄ h; regulare vsū prātis papalis. nō
 sic ecōuerso. **T**ertio rōe multiplicitaris
 qm̄ ecclesia cōtinet prātem quālibet eccle-
 siasticā. etiā papalē nō sic papa p̄sertim in
 extensioe. **Q**uarto rōe obligabilitatis. qm̄
 ecclesia p̄t cōdere leges obligātes r; regulā-
 tes etiā ipm̄ papā tam q; ad p̄sonā q; respe-
 ctu vsus prātis. Non sic ecōtra p̄t papa in

dicare totā ecclesiā vel vsū sue prātis li-
 mitare. imo si papa condar leges r; cano-
 nes videt̄ obseruandū illud qd̄ sentēiali-
 ter dicit Augu. Leges instituuntur cū pro-
 mulgant. firman̄ autē cū moribus vtenti-
 um approbant. Hoc enī dicit ad repris-
 mendū p̄sumptōem quorundā summoz
 pontificum. vel eis adulantū. qui vidēt
 voluisse debere seruari p̄ regula imutabi-
 li de papa respectu cuiuscūq; puincie vel
 totū ecclesie. Quod placuit principi legi
 habz vigorē. quasi nullū sup̄esset examē
 sup̄remū. **A**ddita est vero p̄ inobedien-
 tiā coertione penalis ecōicatio. Et sunt
 qui dicūt penā hanc esse vltimā quā insti-
 gere possit ecclesiastica prās iurisdicōis
 ex institutōe xpi sola primaria. sic q; nō ex-
 tendit̄ ad incarnatōem. nec vt aliq; ad ius-
 dicei mortis vel flagello corpali. sed facit h̄
 ecclesiasticus dū facit. ex cōcessione p̄ncip̄
 p̄ū quē admodū multā ob eozū deuotōez
 iurisdicōis tempalis autoritatē cler⁹ ac-
 cepit. q; nihilomin⁹ iurisdicōis vel censura
 dicit̄ sp̄ialis sicut et ecclesiasticozū bona tē-
 poralia. p̄pter dedicatōem r; applicatōem
 ad eos qui ministrāt ecclesie. sicut panes
 propositōis. p̄micie. r; decime. vasa isus
 p̄ templi. vestes r; silia dicebant̄ in lege ve-
 teri sacra. vel sancta. sic r; noua lex hoc re-
 tinet. **A**c proinde cōsurgit. q; ecclesiasti-
 ca cēsurā quā p̄ps contulit r; p̄mulgari vo-
 luit vbi prius **D**at. xviii. consequēter post
 dotatōem ecclesie in bonis tempalib; ap-
 plicata est ad defensionē coertitiā volenti-
 um vendicare sibi. vt impedire tēpalitatē
 h̄mōi. p̄ ecōicatioes videlicet interdita/
 que pena vel censura videt̄ p̄mit⁹ insti-
 tuta cōtra p̄iaces scismaticos r; hereticos
 et alios incorrigibiles viciosos. Cui legi-
 tanq; diuine r; naturali papa subijct. sic r;
 frater est. potens delinq̄re. **H**ec autē ap-
 plicatio. gladij spiritual. ad defensionem
 tempalium. si confusionē magnā in eccle-
 sia. si vili pensionē. vel contemptū euange-
 lice hui⁹ censure sue que est ecōmunicatō
 nis gladius extreme formidabilis Si de-
 niq; laqueos anabns multozū magis q; salu-
 tē sp̄ialem induxerit vel inducat/
 expientiam testem voco. Itaq; sicut tēp-
 poralitas addita est eccleie pro dote sua vi-
 deri potest aliq;bus q; ad eius defensionē
 similē addere suffecerat aduersus imperi-
 tores. penaz vel censurā tempalem. vt est

S
hanc in p̄ colū p̄na dicit
in d. r. r. r.
hanc est q; dicit dicit p̄na hanc
hanc p̄na hanc q; dicit hanc dicit

clauēs quō dicit p̄na hanc q; dicit

multuatio pecuniaria vel corporalis detentio vel arrestatio bonorum proprioꝝ.

Consideratio .v.

Potestas ecclesiastica iurisdictionis in foro interiori q̄ nō est pprie coerciua. s; magis spōtanea quā ad subijcētes se eisdē. est p̄as ecclesiastica sup corp̄ xp̄i mysticū illuando et pficiendo ip̄m p doctrinā et sacramentorū ministratōem et purgādo p baptismi et penitentie sacramēta. **A**duertendū est itaq; q̄ hec p̄as iurisdictionis q̄ radicaliter fundatur in p̄ate ordinis sacerdotalis et ep̄alis dum in sua generalitate considerat. respicit multipliciter corp̄ xp̄i mysticū. qd̄ est fidelitū ecclesia. q̄s fideles oportet fm tres actus hierarchicos regere q̄ sunt fm dionisiū. purgare illuare. et pficere. Purgare p infictōem penalem excomunicatiōis vel interdicti. si rebelles inueniant/ quod spectat ad iurisdictionem coerciua de qua predictū est. q̄uis hec purgatio fiat p baptismū et p sacramētalem absolutōem. nō tñ coerciue. **O**portet insup illuare. p predicatōem et doctrinā. **O**portet demū pficere per alioꝝ sacramentorū ministratōem.

Porro talis ministratio sacramentorū nō habet p materia debita res solū in sensibiles prout est in cōsecratōe corporis xp̄i vbi p materia debita requiritur sufficit panis triticus et vinū. **H**ec refert quoad cōsecratōis necessitatē. si panis sit ip̄ius cōsecratōis vel alterius. **S**ecus est in ministratōe sacramentorū vbi requiritur q̄ p̄sona cui fit ministratio sit ministranti subdita: p̄terq; in baptismo qd̄ est necessitatis sacramētū nō iterabile **S**it in sacramēto cōfirmatōis et ordinis quib; indelibilis caracter imprimi/ inde sufficit de necessitate sacramēti. nō tñ p̄cepti subiectō volūtaria suscipiētis hec sacramēta ab illo qui cōferre p̄t illa peccāt tñ dans atq; suscipiens. si nō assit subiectō p̄ supiorē ordiatā **S**ecus at̄ est in penitētie sacro. vbi de necessitate sacramēti p̄cepti requiritur p̄dicta duplex subiectio. in p̄a cōmuniōe doctorū sententiā. sic q̄ alicui nō dat absolutio etiāsi dari temp̄et. q; materia deficit/ que est p̄tor subdit. **S**ubdit̄ inq; nedū volūtaria subiectōe. sed aliena supior; auctoritate. **H**oc r̄te statuit prim; legislator ip̄s. hoc ecclesia sic elucidat/ et tradidit. ne

cōfundere ecclesiasticū regimē. et ne hierarchicus ordo que tradit dionisi; talem esse. vt in summa reducā ad sup̄ma p̄ media/ turbare. **V**idere est igitur quē ad modum p̄as hec ecclesiastica iurisdictionem quandā erigit cui puenit q̄ libera sit et spontanea vere vel interpretatiue circa p̄sonā in quam exercet hec iurisdictionem. aut salte q̄ nō feratur in inuitū. **Q**uis eni diceret q̄ aliq; inuitus vel baptisat. vel confirmat vel absoluitur in foro conscie. vel ordinat. et ita de reliq; **H**inc est q̄ papa qui nulli p̄sonę particulari subest vt coecri iuridice possit in exteriori foro. subest tamē quo ad iurisdictionē h̄c annexā ordini sacerdotali cōfessori suo. et ordinatori suo. si antea sacerdos nō fuerat vñ et ab hostiē p̄secrat ep̄o q̄ minor est **P**roficiat autē supra modū talis distinctio duplicis iurisdictionis coerciue. scilicet nō coerciue. cui; ignorantia vel inaduertētia gignit cōfusiōē ap̄d aliq; infinitā. **N**am cū vsus doctorū cōis habeat dicere q̄ p̄as ordinis. eglis est in oib; sacerdotib; et p̄latis. accipiūt consequēter occasiōē erroris. q̄ q̄libet sacerdos possit quēlib; absolue. possit p̄dicare n̄ missus possit eucharistiā ministrare. **I**nuenimus autē q̄ hec iurisdictionis p̄as p̄missa est aplis an̄ passiōē xp̄i **D**at. xxiij. Amē dico vobis quecūq; alligaueritis sup terrā. erūt ligata et in celis etc. **E**t p̄missa fuit petro **D**at. xvi. **T**ibi dabo clauēs regni celoz. **S**ed p̄ resurrectōem suā collata ē aplis quādo insufflans in eos dixit. Accipite sp̄m̄ sc̄m̄ quozū remisistis p̄ctā remittuntur eis etc. **J**o. xxi. **E**t ibidē vlti. dicitū est petro **P**asce oues meas. **A**ddita est seu pot̄ p̄firmata potestas p̄dicadi. cum p̄ate p̄ferendi baptismū vel potius iā date p̄tatis executio in illa est **D**at. vlt. **E**untes in mundū vniuersum p̄dicare euangeliū om̄i creature baptisantes eos in nomine patris et filij et sp̄s sc̄i. **E**n̄ licet in casu necessitatis. q̄libet vniuersū baptisare possit. **S**t̄ faciūt ex officio vel ecclesiastica p̄ate soli sacerdotes. **H**uic autē p̄ati iurisdictionis que in latitudine sua considerata. nedū ad sacramētū penitētie. sed ad alioꝝ sacramentorū ministratōem. et ad predicatōē extendit. annexa est potestas ius seu facultas accipiendi vite necessaria **D**at. x. **E**t **L**u. x. qd̄ apostol; cōfirmat. i. cor. i. **Q**uia dign; est oparius mercede sua.

Sadly videtur hunc textum esse corruptum

Consequenter fundat in hac potestate sumendi vite necessaria. rōnabilitas do/ raris ecclesiastice loco decimar. r primici/ arū legis antique. Deniq; potestas faciendi miracula etsi videat anneta fuisse p p̄m licentie p̄dicandi verbū dei. quans do misit discipulos ad p̄dicandū / r dicit eis. Infirmos curate. demonia eijcite. rē. Nihilomin⁹ videt hec potestas donū gra tis datū. cōuenire potēs cuilibet ex fidelib; bus. put ad edificatiōem eccleie iudicabit expediēs spūsanctus q̄ distribuit singulis prout vult.

Consideratio .VI.

Potestas ecclesiastica cōsiderari potestz debet tripl. Uno mō forma liter in se r absolute sine respectu. Alio modo materiali seu respectiue put applicat ad banc vel illā personā. iure legi timo. quod cōmuniter fit per cōsecratiō nem r electiōem. q; sicut dicit apls. Nemo sibi assumit honorē. sed q̄ vocat a deo tan q; aaron. P̄tis hec dicit institutiō mīstro rī tam actiue q; passiue. Considerat tertio modo q̄ ad exercitiū vel executiōem. q; fru stra est potētia fm p̄m si nō habeat actū. Proficat hec cōsideratiō que distinguit r resoluit modos loquēdi varios. r az theo logoz q; canonistarū de ecclesiastica pote state cuius resolutiōis ignorātia. vel inad ueritiā. falli plerūq; facit r fallere. qm̄ ali ter loquēdū est de ecclesiastica potestate/ dū in se cōsiderat formalr r absolute. Ali ter dum cōsiderat materialr seu respectiue. Aliter dū cōsiderat quo ad exercitiū vsu r vel executiue sicut infra docebit. Note mus p̄tea modos essendi in q̄s in meta phisica posuit Aristo. quozū inaduer tena facit oberrare quosdā dū inquirūt. In quo vel in q̄b; sit plenitudo ecclesiastice po tēstas. Un⁹ modus essendi in. est sicut ps integralis in suo toto. Alius sicut totū in tegrale in suis p̄tib; . Tertius sicut spe cies in genere. Quart⁹ sicut genus in spe cie. Quintus sicut forma in materia/ que forma triplex est. essentialis accidentalis et mathematicalis. Sext⁹ sicut effectus in sua causa efficiēte. dirigente vel regēte vt regnū est in rege. Septim⁹ sicut ordinata in finē sicut in suo fine. quēadmodū virt⁹ in beatitudine. Octau⁹ sicut locatū in lo co. Ex qua prin⁹ distinctiōne manifestū

est q; fm quadruplex gen⁹ cause q̄druplex reperit r adaptat modus cēndi in/ sic; ad dant r aliq; Subiūgam⁹ iterū distinctiō nem de vsu p̄tis ecclesiastice. Est enī vsus aliq; licitus r rati⁹. Est vsus illicitus r rati⁹. Est vsus licitus r nō rati⁹. Est vsus illicitus r irratus. Exemplū primi dū sacerdos cōsecrat vel absoluit cum circūstantiis oib; bus ad hoc req̄sit de necessitate. vel sacra mēti vel p̄cepti. Exemplū secūdi dū sacer dos cōsecrat in pctō mortali vel cū trans gressiōe p̄cepti. Exemplū tertij dū sacer dos quantū in se est bona fide r intentiōe credit absoluerē cōfiteētē sibi. vtens in b; bene clauib; qui cōfiteētis q; mentit in cō fessione sua. vel obicem secreto ponit neq; q; absoluit. Exemplū quarti in casu prio ri si sacerdos sciētē q̄rit vti clauibus erga aliquē. cui fidei agnouerit. r q̄ neq; sibi sibi subiectus est. Colligit cōsequēter alia distinctiō valens ad intelligentiā pre missozū sequentiū dū querit an p̄tis ecc lesiastica sit eq̄lis in oib; Quia q̄rit de potestate vel facti vel iuris. Facti sic q; dū attendat fieri. sit siue bñ siue male. Iuris ve ro dū bñ sit iuxta allegatū. Id possumus qd de iure possum⁹. Redit autē hec dis tinctiō ad alterā p̄teractā de necessitate du plici. in cōsecratiōe corpis xpi. Quā altera est facti. Altera est p̄cepti. Et hec sūt disti ctiō pōt extendi ad ecclesiasticā p̄tatem sup corp⁹ xpi misticū. q̄ ad ministratiōes sacra mētoz. que characterē imprimūt sicut sunt bap̄tism⁹. cōfirmatiō. r ordo. qm̄ sicut in potestate ordinis sup corpus xpi vix sat ficit aliqd de necessitate facti. qd nō suffi cit de necessitate p̄cepti q; peccat q; cōtra: vel p̄ter ordinatiōem eccleie cōsecrat. Sic inuenim⁹ in potestate ecclesiastica sup cor pus xpi misticū p̄ferri q̄ ad ministratiōes triū sacroz q̄ dicta sunt. His distinctiōi bus r alijs que p̄dicta sunt attendis. possee stari inuestigari q̄d r in quo sit plenitudo ecclesiastice p̄tis. Nihilomin⁹ antea iuxta priorē distinctiōem trimēbrē. tres assigna bim⁹ cōsideratiōes septima octauā r nonā.

Consideratio .VII.

Potestas ecclesiastica si cōsideretur in se formalr r absolute ipa est in uariabilis. r eadē a principio na scētis eccleie vsq; in finē p̄seuerat. Eccle sia siquidē dū sic cōsiderat in suis p̄tib; b 4

1174 4 2014
1174 7 2014
1174 10 2014
1174 13 2014

5 1174 10 2014

essentialibus pmanētibz q̄ sunt papat^o car
dinalat^o p̄iarchatus archiepatus epat^o.
sacerdotiū hz integrari ex his oibus. sic q̄
ablata penitus vna tali p̄tate. iam nō ma
neret ecclesia prout a xpo seminaliter. ve
lut in quodā germine suo. p̄fecte fuit insti
tuta. vt si papat^o p̄ imaginatōem p̄scinda
tur a reliq̄s p̄tātibus inferioribz. id quod
sup̄est nō dicit ecclesia. Propterea q̄rere si
papalis auctoritas sit maior q̄ ecclesiā vel
ecōuerso. redit in idē acti p̄teret. nōne to
tū mains est sua p̄te. vel p̄ minor suo to
to. **P**roinde seq̄tur. q̄ si generale cōcili
um rep̄nter vniuersalē ecclesiā sufficiētēz
integre. necesse est vt includat auctoritates
papales. siue papa sit siue defierit esse per
mortē naturalē aut ciuile. Sic dicimus
de p̄tate romane ecclesie vel sacri collegij.
Sic de p̄tate epali sic de sacerdotio qd̄ ē
p̄tās curatorū. qui sunt in ecclesia p̄lati mi
nores. **S**i vero velle aliq̄s curiosus in
q̄rere. q̄liter hz fieri talis abstractio p̄tātis
ecclesiastice. Esi sit aliq̄d vniuersale reale
specificūz q̄diratiū. p̄ter omnē opatiōez
intellect^o. sicut in q̄rif de animalitate. z hūa
nitate. remittim^o ad metaphisicā. Conce
dim^o itaq̄ q̄ abstrahentiū nō est menda
ciū p̄ Arist. licet negauerim^o hec vniuer
salia realia. sicut nec mathematici menti
unt. siue p̄tāta sint realiter siue nō. **U**n
dicim^o quātū nobis hic satis est q̄ vniuer
salitas est in opatiōez abstractōe quā facit
intellect^o ex re singulari exteriori q̄gni
tō nevidēdo qualr ipse res adinuicē cōue
niūt vel differūt essentialiter vel accidēta
liter vt q̄ qlibet homo cōuenit essentialr
in hoc cū altero q̄ est aial rōnale qd̄ intel
lect^o attendēs. abstrahit innata sibi virtū
te. similitudinē hanc. q̄ nō est extra nisi sin
gulariter in singulis hoibz. z denudat eaz
a loco. a tpe. z ab omī generaliter acciden
tiū cōfusione. z ita p̄manet vniuersalis/et
absolut^o cōceptus hoīs in aīa q̄ nihil omī
n^o originat^o ex rebo ad extra singularibus.
Sic de ecclesiastica p̄tate sentire possumus
dū in se formalr absolute cōsiderat. **D**ēs
enī sacerdotes cōueniūt in sacerdotio. oēs
epi in epatur ita de reliq̄s. **Q**ueret for
te aliq̄s quo pacto ecclia romana dicat^o ea
dē isto mō cum ab initio fuerit petr^o in an
thiochia. R̄sio facilis est fiat abstractio
talis a cōnotatiōe loci. z dicam^o. q̄ ecclia
romana est illa diocef. puincia vel sedes/

que peculiariter hz regi per auctoritatē pa
palē. z eā cōplectitur. **S**ic veritatē hz vul
gata vox. vbi papa ibi roma. **N**ec in dubi
um veni d̄z q̄n isto mō romana sedes z ec
clesia. sit caput. mater. z magistra ceteraz
quia sup̄emā petri p̄tatem includit.

Consideratio. VIII

Potestas ecclesiastica considerata re
spectiue z quodāmodo materialr
prout applicat ad hoc vel illō sup
positū dici p̄variabilis. z aufertibilis i ca
sibz multis. **H**oc p̄spiciū est quonidie dū
fiunt imutatōnes. nūc per nouā consecra
tionē nūc p̄ nouā electōem vel institutōez
ministroy. Ita cōseq̄nter dicere possum^o
de p̄tate papali q̄ mutabilis est z aufertibi
lis p̄ mortē naturalē sicut p̄stat/vel p̄ ciui
lem videt^o p̄ depositiōez. saltē q̄ ad pleni
tudinē sue iurisdictionis q̄ depositio qualr
z ex quibz caus^o fieri possit lat^o i alijs opu
sculis apertū est. **U**n sicut papa renun
ciare p̄ papatum. z dare libellū repudiij ec
clesie etiā sine culpa ipsi sponse. **L**icet h
facere nō debeat sine causa. Sic ecclia pōt
būc vicariū spōsi sui dimittere. z ei libellū
repudiij dare. etiā sine culpa sua licet nō si
ne causa. **E**xplificauim^o alias in sex casibz
in quibus ver^o papa deponi p̄t ex culpa sua
etiā vbi nō esset realiter heretic^o ad intra
q̄uis ad extra talis iudicaret. **E**xplifica
uim^o in alijs sex casibz quibus deponi p̄t pa
pa sine culpa sua licz nō sine causa. etiā p̄
ter liberā ei^o cessionē. **T**ractatū in titula
ri p̄t de aufertibilitate pape ab ecclia z inci
pit. **G**enerat^o autē oies cū aufert ab eis spō
lus. p̄terea breuitatis amor hic ista nō re
petit. **U**ex p̄tatem hanc ecclesiasticā que
respicit institutōez ministroy ecclie a sum
moyes deorsum. cōfundit magna caligi
ne cupiditas ambitiosa/ q̄rens q̄ sua sunt
z q̄ cretētibz bñficioz doctoribz impudē
ter excreuit. **I**tavē vix discerni mō possit/
qd̄ ex primaria institutōe xpi. vel inuaria
bili iure diuino tenēdū sit in h̄mōi minist
roy ordinatōe. **M**ira siquidē q̄ ad vsum
talis p̄tātis varietas incessit. q̄ ex cronica
summoy pontificū z ex tenore generalū
cōciliōez decretalūz decretoz se oñt. **N**ec
est opusculi p̄ntis. p̄ hec oia discurrere.
Sed dicam^o hic aliter esse discernēdū in
ecclesiastica policia. dū est ordinata p̄plete

sub quadā explicatōe pfecta z nūerosā mē
bzoꝝ suozū in ministris. p status grad⁹. z
officia. Aliter dū ab initio firmata est ecci
lesia in magna tā ecclīasticoz q̄ fidelium
paucitate. velut in quodā semiario vl ger
mine seu botro. Potuit enī tūc rōnabiliter
suprem⁹ ille pōtifer petrus h̄re facilliter p
sentā p̄ciliū generalis. sicut in electōe ma
thieꝝ cessatōe legalitū. Potuit z instituire
ministros. p diuersas puincias et loca de
mādato suo. sicut ad eū facilis patebat ac
cessus. Hecygebat auaricia qz primi pri
mo petebant ad mortē. Que oīa cessant
in hac tā copiosa fidelitū multitudine p
tot inra tot leges tot decreta z decretales
summoz pontificū z generalitū cōcilioꝝ
editas ad regēdā feliciter ecclesiā. **S**up
penit hoc loco cōuenientissime conciliū.
Iterō datū moisi **E**to. xviij. qd sic habet
Sulto labore psumeris. tu z ppls tuus
qui tecū est. vltra vires tuas est negotium
solum illō sustinere nō poteris. **S**ed audi
verba mea z cōsilia mea z erit dñs tecum.
Esto tu populo i his q̄ ad deū prinēt vt
referas q̄ dicunt ad euz/ oīdasqz populo
cerimonias. z ritū colendī. viāqz p quā in
gredi debeat op⁹ qd facere debeat. pvide
autē de oī plebi viros potētes z timentes
deū. in quibz sit veritas. z q̄ oderint auari
ciā. z cōstitue ex eis tribunos z centurio
nes qn quagenarios z decanos. q̄ iudicēt
populū in oī rpe. Quicqd autē mal⁹ fue
rit referat ad te. z ipsi facilliora tūmō iudi
cent. **L**eu⁹ qz tibi sit p̄tito in alios onere
Si hec feceris implebis impiū dei. z p̄ce
pra eius potueris sustinere. z oīs hic popu
lus reuertet cū pace ad loca sua. Quibz au
ditis moyses fecit oīa q̄ ille suggererat

Edoceatur ex hac scriptura calamo dei
scripta de multis. **S**pecialiter qz si moy
ses loquēs deo familiariter sicut amic⁹ ad
amicū/ obediēter audiuit cōciliū gentilis
hoīs in regimie tot⁹ synagoge. q̄ntoma
gis d̄z hoc summ⁹ pontifex/ ad dictamē to
tius ecclīe vel generalis conciliū suo nomi
ne. **R**ursus si iudicia minora reprobant
tur in moyse/ videam⁹ in summo pōtifice
z curia sua/ qd de tot pphanissimoz indū
gnissimis causaz z litigioꝝ cōtinuis z an
tis occupationibz. **Q**uid de beneficiorū
quozūcūqz etiā minorū collatōibz z signa
tōibz manu papē. **Q**uid de annataz exa
ctionibz. **Q**uid de in nūeris similibz dice

dum iudicabit. relicta omni cura sollicitu
dine vel studio de omī eo quod spūale ē.
quod diuinū est. qd deniqz fidē cōcernit.
z religionē xpianā. **C**oncludim⁹ tandē
ex dato moisi cōsilio z p̄cepto legis deut.
xviij. et ex institutōe p̄p̄i. **D**at. xvij. q̄ nul
la fuit hacten⁹. nec erit in posterū. p̄nicio
sior pestis in ecclesia q̄ omīssio generalitū
cōcilioꝝ z puincialitū. vel in re ipsa vel au
toritate. **A**utoritas itaqz nulla erit. si so
lus summ⁹ pontifex oīa velit inferiorū ecci
lesiasticoz vsurpare institutōnes. iura.
status. grad⁹. z officia. **D**eminerit itaqz
summ⁹ pontifex. datā sibi a deo p̄tatem su
p̄mā in ecclesia ad edificatōem ei⁹/ p̄out
sapiēs iudicabit. **J**udicat autē sapiēs de
p̄tatis vsu variabiliter/ inuariabilis ex̄tis
sicut est generale conciliū. z hoc pro tem
porū locozū reliquazqz circumstātarum
diuersa qualitate. **T**eneat ergo suū iudici
um. z maneat ecclesiastica policia optimo
regimie. quale fuit sub moise gubernata/
qm̄ mixta fuit ex triplici policia/ **R**egali in
moise. **A**ristocratica in. lxxij. senioribus. z
in timocratica dum de populo z singulis
tribubz sub **M**oise rectores sumebantur.

Sed opponūt plurimi nolētes ad oz
dinaris remitti ministroꝝ ecclesiasticoz
rū institutōes neqz p̄ electōem. neqz p̄ col
latōes. **E**xpertū est inq̄nt qz turbaret oīa
vēderēt dissiparet. p̄tim cupiditate carna
li. p̄tim seculari p̄tate tracti. de literaz qz
studijs actū eēt. **E**xz in p̄mpto est r̄ssio/
corrigeret summ⁹ pontifex abusus h̄mōi.
z autoritatis seueritate sup̄ma vigilanter
adhibita. poneret aspera in vias planas
deponeret potentes intrusos de sede. z ex
altaret humiles. sine p̄ce vel mūere. **H**oc
est enī architectozis officū. **D**uz vero pec
cat in his summus pōtifer/ qz ministroꝝ
corrigere. vel presumere vel poterit. **D**ices
qz hoc poterit generale conciliū. **V**ide qz
nec crebro. nec facilliter habet. **A**ix enim
statuit libenter aliquis sibi correctōis iu
diciū. **D**eniqz si propter abusus ordinari
ozum in ministroꝝ institutione putent
aliqui sublatum esse ab eisdem hoc exerci
tium. simile in papa ratōnem. qz ab eo de
beat vsus tolli nūc inueniri dicit ab alijs
maxime dum recipit annatas/ quonā ex
hac copula q̄diu p̄seuerauerit oriet in cui
tabilitate/ leprosa pestis symonie/ inficiēs
sua cōtagione. nedū caput. s̄z pene singla

ecclesie membra. Superest apponatur si
cur apponi querit in reformatioe puilio.

Consideratio. IX.

Potestas ecclesiastica si consideretur
quo ad usum vel exercitium, illa
mutabilis est et multipliciter var.
abilis. Hec consideratio cum duabus prece-
dentibus soluit proin^o questionem hanc. Si
potestas ecclesiastica sit immediate a deo, vel me-
diata ab hominibus. Nam consideratio eccle-
siastica potestatem primo modo concedendum
est absque ulla dubitatione quod illa fuit et est im-
mediate a deo hoc ipso, sic quod a nullo alte-
ro fuit instituta. Hec congregatio totius uni-
uersitatis hominum, secundo ipso dotuisset sibi
potestatem hominum instituire, quemadmodum pos-
tuit vel possit instituire sibi potestatem imperia-
lem super omnes, potestatem regalem, potestatem ducal-
tium, comitatuum et baroniarum et ita de reliquis
potestatibus pure secularibus. Non autem potuit
sibi instituire sacerdotium, nec papatum si-
cut habet ecclesia. Nec similiter desinituire
sicut nec mutare legem christi, que mutatio sequi-
tur de necessitate patet arguitur. Aplos, quod trans-
lato sacerdotio necesse est ut legis translatio
fiat. Si vero potestas ecclesiastica consideretur
secundo modo tunc in principio nascens ec-
clesie collata est immediate a deo tam petro
quam aplos et discipulis, quibus immediate christus
contulit sacerdotium super corpus suum, et
super mysticum et aplos dicit se recepisse eu-
angelium non per homines, et sicut mysterium et mistra-
tionem corporis christi. Ego inquit accepi a domino
quod et tradidi vobis etc. Et ita consequen-
ter probabile est quod sicut christus immediate contu-
lit hanc potestatem primitus suis aplos et disci-
pulis applicando, scilicet istis et non alijs, sic et
immediate concessit usum, actum vel exercitium
eius, quod datus forma dat consequentia ad for-
mam. Dicimus tandem his non obstantibus vel
ita se habentibus quod successores petri et alio-
rum apostolorum de eodem lege, secundo miraculo
vel noua reuelatione, fuerunt et sunt institu-
ti mediate per homines, ut per consecrationem et ele-
ctionem vel aliam institutionem. Usus similiter
vel exercitium receperunt atque recipiunt medi-
ate per humanum mysterium vel concessionem.

A Et forte quod ad usum vel exercitium potestatis
ecclesiastice, sic euenit ipse etiam apostolis et
discipulis, quod post immediatam concessionem
vtriusque, scilicet potestatis et usus, facta a christo, primo
modo cretente numero fidelium fuit ad tollendum

scismam ad exemplandum posteris. limita-
tio facta talis potestatis quo ad usum et hoc per
per summum pontificem de consensu totius
ecclesie primitiue vel generalis concilij, ut
non quilibet possit in quolibet vti potestate
sua antequam christi ordinatione primaria quos
luit ecclesia sua regi principaliter sub uno,
et ab uno monarchice, sicut est vna fides
vni baptismata, vna ecclesia, vnitatem capi-
tis, tam primarij quam vicarij, quam iste est op-
timus principatus, preteritum in spiritualibus ad
conservationem vnitatis fidei ad quam obligat-
ur omnes. Non sic autem est de legibus civili-
bus quod debeant esse similes, et eadem apud omnes
nationes propter varietatem morum et condi-
tionum in diuersis prouincijs. Quoniam insu-
per gladius ecclesie spiritualis est videlicet
et exercitatio, que potest extendere se quantum
libet in longinquis nationes. Aliter est de
gladio materiali. Propterea non oportuit
nec forsitan expedit quod in temporalibus potesta-
te eadem vna psequeris monarchia per orbem vni-
uersum sicut de spiritualibus potestate preteritum insti-
tutum fuisse iure diuino primitus in persona petri
Ioh. vi. Pasce oues meas patet scilicet docto-
res et ecclesia tenendum tradiderunt. Summa
enim materiale, conformem tradidit di-
ni, spirituali quod inuenit in sole, quod solum lumen
non illuatur ab alio corpore sed illuans. De
inde sunt alij que ab eo illuantur, consequent-
illuans, nonnulla vero que illuantur sed illu-
minandi virtute carent, quam in ipse lux occul-
bit. Exemplum aliud est in Angelica triplici
et hierarchia vni licet quo ad naturam gratiam
et gloriam, sit quilibet angelus immediate forma-
tus a deo, nihilominus quod ad exercitium actum
hierarchicorum que sunt purgate illuaretur per
tres primi ordines hierarchicorum non hie-
rarchicorum ab alijs. Tres medij hierarchi-
cantur hierarchicorum. Tres infimi hierarchi-
cantur, et non alios angelos hierarchicorum.
Papalis autoritas suo modo cum cardinali
imitatur triplicem primam. Altera vero medi-
am, imitatur Patriarchalem, Archiepiscopalem, episco-
palem et sacerdotalem autoritas in hominibus subie-
ctos sibi. Quod dicitur propter curatos, vel etiam pro-
solos titulares episcopos carentes plebe. Ulti-
mi sunt istar triu hierarchie, que hierarchi-
cantur in ecclesia sed non alios autoritatiue
hierarchicorum quemadmodum sunt populi et
simplices religiosi secundum dionysium.

Consideratio .X.

Potentia ecclesiastica in sua plenitudine est formalis et subiective in solo romano pontifice. **S**upponitur itaque prius quod licet alius possit eligi in papa non sacerdos. sicut eligi alius in episcopo. Ipse nihilominus appellari non potest aut deus summus pontifex nisi fuerit sacerdos et episcopus consecratus. Et quis ex electione possit aliquid iurisdictionis habere. non tamen habet a se consecrationem in episcopi plenitudine ecclesiastice potestatis tam ordinis quam iurisdictionis utriusque. quod perspicuum est ex terminis.

Dicatur autem consurgit equiuocatio non modica propter duos iuristas qui loquentes de plenitudine potestatis papalis solum loquuntur de potestate iurisdictionis ex qua locutione videtur hec absurditas sequi quod pure laicus imo et femina possit esse papa. hinc plenitudines ecclesiastice potestatis. **S**upponitur insuper etiam dictis quod ex institutione christi nullus in ecclesia debet dare vel suscipere gradum hierarchicos qui sunt purgare illuminare perficere. si non interneat vere vel interpretative autoritas summi hierarche. vel monache in ecclesia sancta dei quatenus in eam videtur confusio optimo regimine gubernet ad exemplar ecclesie triumphantis. propter quod dicitur Jo. in Apocalypsi. **S**eruidisse nouas ciuitates hierusalem descendisse de celo. Et moysi dictum est. **E**xide ut oia facias iuxta exemplar quod tibi ostensum est in monte. **S**upponitur rursus illud philosophi quod actioes sunt supposito. **T**andem ex his precedentibus possumus describendo dicere quod plenitudo potestatis ecclesiastice est potestas ordinis et iurisdictionis que a christo collata est supernaturaliter petro sicut vicario suo et monache primo per se et suis successoribus legittimis usque in finem seculi. ad edificationem ecclesie militantis. pro consecutione felicitatis eterne. **D**icit in hac descriptione supernaturaliter. ad differentiam potestatis vel iurisdictionis. que successoribus petri potuerunt conuenire secundum leges humanas civiles et politicas. vel dictam iuris naturalis. quod vult ut summus in aliquo politica gaudeat multis honoribus et privilegiis super alios vel ex speciali donatione seu donatione principum et aliorum secularium vel tandem ex ipsius ecclesie seu conciliorum generalium fauorabili concessione. sicut ceteras perfecta. suo capiti naturaliter dare potest. **C**ui concessiois vna fuit ratio non mala quatenus honores in interpretandis iuribus et emergentibus quotidie dubijs circa

regime ecclesiasticum quia facilior est recursus ad papam cum curia sua. quam ad ipsum generale concilium. **Q**ue causa mouit ab initio reges instituere et eis potestatem leges condendi et interpretandi tribuere. **H**anc autem distinctionem non attendentes alii putauerunt omnia que nunc summis pontificibus conueniunt. competere et primarie christi institutione et immutabili iure diuino quod falsum est. quoniam staret aliquid esse ex papam perfectum quod careret actualiter multis talibus privilegiis et honoribus in quibus non consistit plenitudo ecclesiastice potestatis. qualis in petro fuisse descriptum. et quia nullus hominum pro christi imo nec ecclesia tota conferre potuit ita nec auferre sicut in consideratione. **I**tem notatum est.

Contendunt nunc aliqui pollentes literis quod post institutas per generalia concilia regulas super electionibus faciendis et beneficiis per ordinarios conferendis iuxta fundatorum intentionem. que admodum obseruatur de iure prius natus apud laicos. nequaquam licitum fuit papae tales cassare regulas. presertim ita generaliter et passim per resuaciones. et aliter sicut visum est a centum annis vel ultra. **N**on licuit propterea facere. tot et tales non obstantias eorum que constituta sunt in generalibus conciliis. et et qualibus non obstantibus vti solet passim in bullis suis. adeo quidem. ut Alexander quatuor inducit in presentibus quibusdam bullis ponere non obstantiam huius saluberrimi ac celeberrime obseruati statuti. **D**isvtriusque sequitur.

At vero rident alii. non ad originem ecclesiastice potestatis positam a iure diuino tantum de considerantes. quantum respiciunt decretales cum glossa allegatis concordantibus sine numero doctorum vniuersi ad alterum. ut ouis gregi mos est. **R**idetur inquam per vnicuique verbum. quod semper intellexit concilium generale. autoritatem summi pontificis exceptam esse in omni constitutione sua qualicumque. **N**imirum quia posuerunt isti papalem autoritatem supra concilium. aut saltem non impari. **E**st autem certum apud eos quod par in pare. et minor in superiore non habet imperium. **B**enedictus autem deus qui per hoc sacrosanctum Constantiense concilium illustratum diuine legis luce. date ad hoc ipsum. vexatone presentis scismatis intellectum. liberauit ecclesiam suam. ab hac pestifera. perniciosissima magis doctrina. qua semper manere. perseuerasset semper scisma nutritum ab ea. **D**eclaratum nempe decretumque est. quod et sine papam generale concilium conuocari. **E**t a

Jur. Jus. 2. 3

De potestate

concilio papa iudicari certis casibus potest. Et insuper habet auctoritatem generale concilium prescribere leges seu regulas secundum quos plenitudo potestatis papalis non quidem in se quod semper eadem est sed in usu suo moderata regulanda est. **N**ec putandum est insuper concilia generalia sic excepisse papalem auctoritatem in constitutionibus suis. ut eadem promitteret effrenis libras ea destruedi leuissime/que tanta gravitate et digesta sapientium maturitate condita sunt. **I**ntelligit ergo papalis auctoritatis exceptio facta prout occurreret necessitas. vel euidens utilitas postulabat. ubi primum creatus ad generale concilium non parebat. Alioquin non erat ibi ubi plenitudine papalis potestatis/ sed abuti plenissime. **A**lium vero validum fuerit et ratum quicquid ex abusu tali processit diffinire sub vna generalitate non audeo. **S**cio quod multa sunt iniqua multa in expedienter multa in deformatione ecclesie. que tamen facta tenent. **A**lium videtur apponenda per hoc sacrosanctum generale concilium talis declaratio per quam appareat quo pacto auctoritas papalis et quousque cognoscat excepta/ in constitutionibus vel iam factis/ vel de nouo condendis. quoniam ut autem non est ad preterita lex. **Q**uoniam denique male gestorum preteritis temporibus cessatio vel annullatio. neque facilius neque forte iuridica. et in expedienter plane videret. **A**tendatur regule que sequuntur facientes ad elucidationem precedentium de legum vel constitutionum interpretatione. **P**rima leges humane dantur secundum illa que ut in pluribus accidunt. Quoniam omnes causas particulares enumerare. et remedium specialis legis apponere neque possibile est humano legislatori. cum sint in infinitum variabiles. sed nec expedire propter confusionem fastidiosissimam immo et perplexam. que ex illa multiplicitate consurgeret. **E**rit autem lex secundum usum. honesta iusta possibilis seruari/ et secundum consuetudinem patrie. loco temporis conueniens necessaria. utilis manifestaque ne aliquid per obscuritatem in capite contineat. nullo privato comodo. sed per communi utilitate conscripta. **A**ltera regule leges humane que feruntur generaliter promittunt et debent exceptionem recipere dum deficit ratio legis. quoniam videlicet legislator si adesset. vel alius prudens interrogatus exciperet a generali constitutione casum particularem. que taliter aut taliter occurreret. **H**ec autem exceptio multi-

pliciter nominatur. quoniam Epitome. sicut ab Aristotele/ quandoque Juris interpretatio. sicut a legibus/ quandoque dispensatio sicut a canonicis/ quandoque bona fides sicut a politicis. dicentibus bonam fidem esse ubi non sit aliud et aliud agit. quoniam dicit equitas sicut ait propheta domino. **O**mnia mandata tua equitas hoc est secundum equitatem implenda. **T**ertia regule. **T**riplex inuenitur iuris interpretatio vel exceptio. **Q**uedam est iudicialis prescriptis ad legislatores et iudices quemadmodum dici solet. **C**ui est condere et est interpretari. **Q**uedam est doctoralis auctoritatis/ prescriptis ad illos quibus data est auctoritatem summi pontificis licentia interpretandi seorsus laice iura vel que super his interpretandis. scia pollent arte vel experientia iuxta illud **C**uiuslibet expertus in sua scia credendum est **E**t iterum. **A**nusquam bene iudicat de quibus nouit. **Q**uedam interpretatio est inuitabilis necessitatis. potest cadere circa quemlibet. dum certitudinaliter videt imminens periculum suum nisi vi repellat. et egerit contra generalia verba legis. que casu est sine culpa apud deum. **Q**uoniam dolere debeat quod incidit in hac necessitate **E**t si docere potest legitimis testimoniis apud iudicem humanum absolutus erit. aliter non. quoniam apud illum idem est de illis que non sunt. et que non apparet. **Q**uarta regule. **J**uris interpretatio. seu dispensatio. vel exceptio que est iudicialis prescriptis hoc operatur. quod agens. contra verba legis non puniatur apud homines in exteriori foro **S**ed apud deum in foro conscientie. peccabit uterque. sed dispensans. et cum quo dispensatur si talis non fuerit que dispensat. quale defecit propter fidelitatem et prudentiam. **F**idelis ne quomodolibet propter priuilegium seu honorem que fuerit derelictio domino vel communi bono **P**rudens ut circumspectus vndeque ratio legis. et legislatoris in rebus **E**t est dispensatio. et mensuratio seu distributio boni communi. que est lex ad singulos secundum legem intentos. putat circumstantiarum varietas occurrerit/ que dispensatio si non fidelis et prudens fiat ea appellatur **B**erri. dissipatorem non dispensationem. intellige que ad deum conscientiam. si hoc constituerit aut consistere debuerit **T**ener vero frequenter apud homines secundum exteriora iudicantes hec dispensatio si non contineat errorem apertum. **A**ut nisi fuerit superior lege prohibita/ que dicitur propter statuta fieri possibilis/ ea papalis usum prescriptis per generale concilium. **Q**uinta regule **J**uris interpretatio vel exceptio que est doctoralis auctoritatis releuat plurimum. si

Leges humane dantur

obedientes nudo legis verbo. tã quo ad iudicia forensia. sicut est ab expensis releuatio. q̄s in foro conscie & diuino iudicio / p̄ scriptum dũ sunt doctores famati. plures et epera in arte sua. & in morũ honestate p̄ bati. Alioquin sepe mentis iniquitas sibi. dum corrupta est p̄cevel p̄cio. Et ecceãt eni munera. etiã oculos prudentiũ. Et si credidit Aristoteli experientie verba loquẽti. Valẽcia facit errare. nedũ circa cõclusiones elõgatas a primis p̄cipiis s; in ip̄ismet p̄cipiorũ moralium ianuis. quẽ admodũ reputabat olim latrocinium apud almanos / licitũ teste Julio de bello gallico. Ac peccatũ innaturale & sordidũ ap̄d romanos p̄m aplm ad eosdẽ. Et ita de plũb; hoĩb; datũ in reprobũ sensum. p̄ varietate dãnatiois vicioꝝ. **S**exta regula Juris interpretatõ vel exceptio. dispensatio. s; h; exigat dũ fit altero p̄dictoꝝ modoz indicaliter vel doctrinaliter q̄ habeat duplex intuitus. vn̄ ad bonũ diuinũ & publicũ. Alter ad p̄cularẽ re cõmodũ illũ p̄ quo fit iuris interpretatio vel dispensatio. Euenit itaq; sepi; q̄ dũ p̄sim lacat rigor legis ex quadã vt fingit cõpassione. & misericordiã cõdescensioẽ ad alios quos p̄culares positos sub lege / deperit et altera pte stabilitas & rigor discipline q̄ rigor est p̄cipue in oĩ lege seruãdas. Docuerũt hoc romani q̄ p̄rios etiã filios occiderunt. q̄ in seip̄os rigore legũ suaz exerceuerũt. quatin; disciplina militaris. & obediẽtia legalis inuolara maneret. Docent hoc fr̄es Carthus. q̄ sup̄ esu carnium. v̄l nũ q̄ vel rarissime dispensatõem recipiũt. Ac p̄inde disciplina regularis viger ap̄d eos que q̄ntũ sit collapsa apud religioes q̄sdã alias passim dispensatõib; vtretes / videre stupor & dolor est. **S**up̄ qua re iã Bernar di pro tẽpe suo q̄rela nascebat. Quid mō dicendũ putabim; de tã facili vt appellat dispensatõem p̄ papam & p̄latos sup̄ iuramẽtis licitis. **S**up̄ votis rōnabilib; Superfluentia bñficioꝝ p̄latate. **S**up̄ generali concilioꝝ nō obstãtia. **S**up̄ priuilegioꝝ r̄ẽ exemptionũ cõe ius priuantũ & cessiõne. Quis oĩa dinumeraret p̄ que hũc vigor ecclesiasticus. imo & euangelice discipline tot; vere languit. emarcuit. euauit. **P**ro uideat sup̄ oĩb; sacrosctm̄ hoc Constãtiẽ. conciliũ. **F**undat in hac radice stabilitas legũ. q̄ consuetudo est optia legũ posituarũ interpretis. ita si neq; iuri diuino

neq; naturali fuerit cõtraria. **F**undat & illud Aristoteli. politisantis. Non esse dandũ premiũ inueniẽtib; nouas leges. q̄s in se meliores exaterint. qm̄ mutatio legum frequẽs causat instabilitatẽ. neq; p̄mittit eas in cõsuetudinis fixa radice roborari. **H**oc ania duertat qui ad oẽm motũ capitũ ad oĩne quod bonũ agi fantasiatũ fuerit / cõdere satagũt nouas leges / penas penis adq̄cere. q̄si sup̄ oĩni re que bona est si fieret. bonũ s; expediẽs legem penalem addere. Non enĩ res publica regit per si. **F**undat in eadem radice. rōnabilitas abolitõis vel abrogatõis. quarũdam legũ posituarũ p̄ oppositos mores subditoꝝ qui uersi sunt in naturã. **F**undat & rōnabilitas p̄missiois quorundã maloz. non vt approbent. sed ne puniant in detertius. **F**undat & ius p̄scriptõis puniẽtis ne fiat incerta dñia / neglectores rez p̄ priarũ ac iuste trãfferẽtes et. ã apud deũ & consciam tale dominiũ in bone fidei possessorẽ & p̄scriptorẽ legitimũ.

Consideratio. XI.

Potestas ecclesiastica in sua plenitudine est in ecclia sicut in fine. & sicut in regulã applicatõem et vsũ huiusmodi plenitudinis ecclesiasticę potestatis. p̄ seip̄am vel p̄ generale conciliũ ip̄am sufficiẽter & legitime repũtans. **C**õstat vtiq; datã fuisse petro plenitudinẽ ecclesiasticę potestatis a x̄po ad edificatõẽ ecclesie sue sicut cõformiter ad apostolũ. ponit descriptio. **P**ropterea loq̄tur August. cum alijs q̄busdam. q̄ clauẽs ecclesie date sunt nō vni sed vnitati. et q̄ date sunt ecclesie. **E**t hoc cõuenienter potest intelligi modis quos explicat cõsideratio. quoniam clauẽs date sunt p̄pter ecclesiã & vnitatẽ eius / tanq̄s propter finem. **P**otest etiã dici in ecclia vel in concilio hec plenitudo ecclesiasticę potestatis nẽdũ in se finaliter. sed alijs duob; modis videlicet quo ad applicatõem ad hanc vel illã personam. **E**t quo ad vsũ regulandũ / si fortassis in abusum verti quereret. **C**õstat his tribus modis plenitudinẽ ecclesiasticę potestatis esse in ecclia. et in generali concilio tanq̄s in gerente vices eius. **E**t quidẽ de duplici modo / p̄rio & secũdo non est difficultas. **S**imiliter nec de tertio si cõsideremus descriptioẽ plenitudinis

De potestate

ecclesiastice potestatis, ubi ponitur quod data est ad edificandam ecclesiam. Et igitur summus pontifex habens eam subiectivam sit peccabilis, et possit hanc potestatem in destructionem velle convertere. Sicut sacrum collegium quod ei datum est, et consistit quasi civitas aristocratica, non est in gravi fide confirmatum, superest ut aliquid sit relicta in obliquabiliter indevotabilis regula ab optimo legislatore christo, secundum quam possit abusus huiusmodi potestatis reprimi dirigi atque moderari. Nec autem regula est vel ecclesia, vel generale concilium. Unde cum medium virtutis aliter non habeat nisi put sapiens iudicabit, finalis resolutio, ad hanc sapientiam fieri ad ecclesiam ubi est sapientia indevotabilis vel ad generale concilium. Hic fundantur ea multa que per hoc sacrum concilium et constituta et practicata sunt. Et quod papa iudicari potest et deponi per concilium. Quod deinde in regulatone sue potestatis quod usum subiecti et sibi potestati. Cur ita facis, et ita de pluribus que recollecta sunt in illo sermone. Pro sperum iter faciet nobis deus. Possunt ad hanc considerationem addere quod plenitudo ecclesiastice potestatis, si consideret in sua latitudine, ipsa non est in solo papa, nisi quodammodo fontalis, potestativum originaliter suo modo. Decem latitudo potestatis complectitur in se alias potestates ecclesiasticas collectivam, a summo usque ad deosum, et est in eis plenitudo ecclesiastice potestatis papalis tanquam pars integra in suo toto, et ita non est maior, vel superior ad totam ecclesiam, sicut nec pars maior toto. Si vero consideret hanc plenitudinem in sua summitate, tunc absque ulla dubitatione plenitudo ecclesiastice potestatis papalis, superior et maior est ad reliquos, sed iam illud quod reliquum est, nullo pacto potest constituere generale concilium iuxta illud quod dictum est prius quod generale concilium in sua ratione formali includit de necessitate, papalem auctoritatem siue papa sit siue non sit, quod si papa est et vult facere debitum suum de convocando concilio certe debet auctoritari per ipsum. Si vero pertinaciter renuit in destructionem ecclesie, iam tunc agendum est acti non esse et remanet in ecclesia potestas seipsum congregandi, et sibi providendi ac ordinandi de potestate papali, scilicet tertio modis quod ad applicationem ad usum, sicut de capitulo de cano, vel de universitate et rectore, suo modo dicere. Si occurrit difficultas principalis quod mortuo papa, vel electo, possit ipsum concilium. Potest itaque prius consti-

tuere sibi papam unum modo solito per electores dominorum cardinalium, vel alio modo per compromissum vel per viam spiritus sancti, si probabilem sperare posse fieri quod omnes concordarent in unum. Vel forte per expectationem divini miraculi sicut fuit in electione Hartie. Et de hac potestate potestatis concilii non est difficultas quin sibi possit facere caput unum. Alia multa sunt que papa mortuo vel electo potest exercere concilium per seipsum vel per organum aliquid quod vice omnium, quod admodum sepe practicum est in hoc concilio de diversis sententiis et decretis respicientibus exercitium iurisdictionis coercitive sicut in vocatone depositone pape sicut in excommunicatione et interdicto, relaxatone et absolutione factum est in causa tridentina et Argentina, in quibus omnibus introducta sunt Synodalia loquens decernens diffinitives. Sic inveniunt in primis conciliis, tunc apostolorum et aliorum quod concilium loquebatur non papa etiam dum vivebat. Unde dicitur apostoli et senioribus Act. xv, scribentes acta illius concilii. Visum est spiritui sancto et nobis. Et simile notat actu, vi. de convocacione ecclesie per xv. apostolos. Et in conciliis generalibus tales inveniuntur modi loquendi. Placuit sancto concilio, vel concilio diffinit, vel statuit sanctum concilium vel sacri auctoritate concilii vel Synodalis ordinatio vigeat. Et ita in similibus. Denique tertio sunt alia que non possunt exerceri nisi per suppositum determinatum iuxta iam allegatum quod actus sunt suppositi. Circa que diffinitiva, quod vel illa sunt talia, que nulla potest exercere nisi sit papa, nec per missionem nec aliter. Vel sunt talia que committi possunt per aliquem vel aliquos per quos exerceri non possunt, sicut cura parochialis. Et de curato non sacerdote, que potest committere simplici sacerdoti non habenti plebem aliquam, que in cura sua celebret missam et secreta. Et audiat confessiones et absolvat, que mittret eucharistiam, et ita de reliquis spectantibus ad sacerdotium. Poterit igitur sicut concilium, committere sacerdotibus ut agant talia que nec concilium per se nec illi sacerdotes sine commissione vel lincia concilii possent exequi saltem licite. Quocirca restat persequendum de illa conditionali si sit aliquid potestatis in papa que possit in aliquid in quod nulla altera potestatis ecclesiastica potest attingere neque de facto neque de iure. Et videtur potestatis facie que non iuxta conditionem doctorum sententiam, que dicitur potestatem ordinis esse equalem in omnibus sacerdotibus comprehendendo more apostoli episcopatum sub sacerdotio. Non enim videtur que sit aliquis

13 cardinalis

15

16

actus ordinis in que possit papalis auctoritas. quin in illu possit de facto potestas epalis. Ceteru de potestate iurisdictionis quodcumq; fiat sermo videt q; conciliu possit illa concedere in defectu pape in subijciendo. A ep. tales populos quales voluerit. p sacramentoru licita r rata ministracione. Et ita practicauit hoc conciliu circa Samayas legatos eis dando. qui licite possent omnia que sunt ordinis r spualis iurisdictionis. Proinde qd de largitoe indulgentiar tenendu sit lectori interim considerandu relinq; si solius pape concessioe. mediate vel immediate tradi possint. Putant aliq; q; p;as hec respicit clauis in foro penitentie. Propterea conuenit in eodez foro cuilibet sacerdoti maxime ep. si no fuerit hec p;as a supiore. quo ad vsu l; mitata/ aut couenit illi qui habet cura cōmunitatis ecclesie fm thoma Conciliu v; ro talē cura h; Porro iuxta huc dicēdi modū potest occurrere scandalū trahens ad hoc in couenitēs. q; ecclesia poss; bñ re; gi vsq; in finē seculi sine papa/ vt si generale conciliū daret licentia omib; ep; sacerdotibus cuilib; supra plebē suā absq; v; la iurisdictionis limitatōe vel restrictioe. qz sic ep; possit constituere sacerdotes. imo r ep; licite r rate. r vt clauib; ita de reliquis oib; hierarchicis actib;. Rūdem q; etsi ad tps aliqd generale conciliū possit aliqd tale facere. qm habere papā est p;ceptū affirmatiuū. obligās ad sp. s; no p; sp; sicut apparuit dū vacauit sedes p; duos aut tres ānos. sicut nū vacat. Nihilominus generale conciliū neq; debet. neq; possit talē defectū capitis vsq; in finē secl; tollere. stāte lege pōt tñ suppleredū necessitas v; ger. vel suadet euidēs vtilitas. r hoc vel p; vñū ep; q; si vicariū. vel p; plures. si mul aut successiue. Et hoc mō dicit eē plenitudo p;as ecclesiastice in ecclesia suppletur. Cognoscim; ex his q; false sunt r iuriōse concilio generali. tales assertioes q; negant ab eo vel ab ecclia. executō; p;as supme iurisdictionis. Negāt insup decernēdi vel diffiniēdi p;atē/ dū papa ē/ reponētes in eo solo hāc auctoritatē diffiniēdi. cū et multis concilijs r certa rōe cōstet oppositū. An r apostoli miserūt in samaria petz r iohes tanq; subditos ecclesie. Et iacobo p;ulit diffinitōez sacri concilij sup cessatōe legalij. de quo Act. xv. notatū est qm tñ pe-

trus p;sidebat. r residebat in ecclia legitime/ cū esset in grā r firmat; die pētecostes.

Possum; tandē canones apparēter discordes sup laude plenitudis p;as papalis rōnabiliter ad cōcordia reuocare si distinetōez trimēbz ē acceptōis ecclesiastice potestatis acute viderim;. Hanc enī potestatem formaliter r in se consideratā p;io mō/ nemo iudicare p;r neq; Augusti. neq; populus neq; tot; cler; imo nec vniuersalis ecclesia. Sec; in alio duplici mō. An sicut ex cōsideratōne p;as h; stupendet miraculose ipatores etiā r reges p;umbunt ad oscula pedū pape. Et inde cōsurgit aliqū ex hūana fragilitate arrogans supbia in p;ona pape referētis ad se qd impēdit potestati. Non aliter existimandū est de p;oribus sanctis patrib;. extollētib; papā mēris modis. Et inde suborta est in q;busdā summis pōtificib;. arrogātia maior debito. qd est vsurpare id qd iure non poterat

Hinc cuidā gloriāt; q; pedib; suis cōculcāret impatoris caput. retudit hāc arrogantiā/ acriter satis Impator; hoc mordaci verbo. Nō tibi inq; sed petro. Hic sit p;erea q; absq; mendacio vel adulatōe papa neq; sūm; p; appellari sanctissimus p; adorari cultu dulcissq; ad oscula pedū r ita de reliq; honorib;. Sic ecclia q; maculā non h; neq; rugā que instar Marie virgo est; m;f. introducūt qnq; tanq; peccatrici r fordidā non quidē p; se. r in se. s; p; peccatis filioz. sicut anima sana fert r regit corpus egrorū

Consideratio. XII

De potestate ecclesiastica papalis nō ita hab; dominia r iura terreni simul et celestis impij q; possit ad libitū suum de bonis clericorū. r multo minus laycorū disponere. q;uis concedi debeat. q; hab; in eis dominia quoddā regitiuū directiuū. regulatiuū. r ordinatiuū. De claratōem hui; consideratōis quā discretio moderat; atq; mediat; ponit inter errores oppositos/ dum facere meditare r occurrere visa est protinus in ipso meditatiōis mee secreto. duplex improba pestis. Nomen vnius detractio liuida. Nomen alterius adulatio subdola. Prima potestatem ecclesiasticam deprens. subijciebat tempali. Altera sustollebat in immensū r velut ad similitudinē altissimi r fundens iura

Ne Denuntio

cuiuslibet alterius potestatis. Tolle tolle clamat detractio temporalitate omnium ius vel dominium ab ecclesiasticis. Quare? Quia sic instituit christus. cuius ista vox est. Nisi quis renuerit auerit oibus que possidet non potest me esse discipulum. Sic improperebat Julianus apostata christianis. rapiens eorum facultates. Addit detractio que ecclesiastici nequaquam capaces sunt iurisdictionis temporalis. etiam si principes alij conferre voluerint. Inducit apostolum quod nemo militans deo implicat se negocijs secularibus. Addit detractio. Nihil habere ecclesiasticos. neque decimas. neque oblationes quod a terminis alias dotaciones vel possessiones nisi ex pura elemosina donantur. Et que ab ecclesiasticis peccatis saltem habitualiter possent per seculares potestates optimo iure tolli. quod data est potestas hec secularis in vindictam malefactorum. neque sine causa gladius portat. Addit quarto nitens apostoli verbis. Nites alimeta. et quod regamur his contenti simus. quod quequid habet ecclesiastici ultra simplicem victum et vestitum. totum illud est pauperum. cuius retentio ne dum furtum vel rapina simplex est. sed sacrilegium putatur. Quod ad hanc sententiam tam hieronimi verba que bernardi. Vult tandem detractio ecclesiasticos omnes ad illam apostolorum et discipulorum primam paupertatem. sine equis. sine thesauris sine calciamenis sine possessionibus. de necessitate salutis redigere. execras in ecclesiasticis pompam omnem vel seruentium. vel ciborum vel equorum vel indumentorum. **C**onsurgit ex aduerso blandiens et subdola adulator. et ad aures ecclesiasticorum precipue summorum pontificum insusurrans. Quanta est. que sublimitas ecclesiastice potestatis tue. Quod sacer dote. que nihil est secularis autoritas tue comparata. Quod si sicut christo collata est omnis potestas in celo et in terra. sic eam christus omnem petro suisque successoribus dereliquit. Unde nec constantinus que Siluestro pape contulit. quod non esset plus suum. sed reddidit iniuste detentum. Porro sicut non est potestas nisi a deo. sic nec aliquid temporalis vel ecclesiastica imperialis vel regalis nisi a papa in cuius femore scripsit christus. Rex regum. dominus dominantium. De cuius potestate disputare. instar sacrilegij est. cui neque quisquam dicere potest. Cur ita facis. Si etiam temporalia omnia si ecclesiastica bona. atque dominia mutauerit. diripuerit distraxerit. Denique si non inueniuntur hec scripta

ab illis etiam qui sapientes sunt in oculis suis. Si preterea non inueniuntur fuisse per aliquos summos pontifices hec credita. Notum est illud. Satirici. Nihil est quod credere de se non possit cum laudat deus equa potestas. Et illud comici de adulatore. Dic peccato et stultis insanos facit. Senties autem adulatori. quod ad oculos nimis se cognosci. studeat quasi modestiori sermone depressius vti. ut credibilior appareat. Concedit seculari potestati possessiones et iurisdictiones proprias que tollere neque pro libito papa. Recognoscit Constantinum vel alios principes aliquid ecclesie nouiter contulisse. Nihilominus tradit quod summus pontifex summus est monarcha nedum in spiritualibus. sed temporalibus habens potestatem banc immediate a christo. sed alij reges omnes et principes suam recipiunt donationem ab eo. et solum mediate a deo. Alioquin ut monstruosus esset hic mundus. si haberet tot capita que non sub vniuerso regerentur. Rediretque manichei deliramentum ponentis duo principia. Unum bonorum et spiritualium. Aliud malorum et temporalium. unde et sicut corpus est propter animam. et ab anima viuunt regitur. sic potestas secularis propter spirituales a qua recipit suum esse legitimum. Quia autoritate spiritualis que negat vel impugnat sunt interius sunt foris ecclesiarum prout gladio vel spirituali excoicationis sicut catholici vel debellatores sicut infideles feriunt. Eorum dominia vel bona in alios transferri. **H**anc existimatorem habuisset ius est Bonifacii octauum in quadam decretali. Et hac fundari putat ab aliquo dominorum prutenorum aduersus infideles debellatores. suorumque bonorum et dominorum conquisitio. Putat ab alijs depositio vniuersi Regis fracie per papam zachariam. hic esse fundata tamquam papa sit que transferre possit reges et regna. **R**ursus aiad uertens. adulatio. durum esse multis hunc sermone. et ideo minus credibile studet loqui restrictius. concedens quod sicut ante petrum fuerunt apud infideles vera dominia que admodum irrefragabilis autoritas sacre scripture et euangelice narrationis testis est. Sic non oportet nunc post petrum. ut omnis potestas imperialis Regalis vel altera secularis sit immediate robur habens a summo pontifice sicut rex francorum christianissimus superior hoc modo non habet nec recognoscit in terris. Idcirco transferret verbum suum adulator loqui de dignitatibus officijs et bonis ecclesiasticorum que omnia sic subijcit

Ingenio fedeliter

C

L

summo pōtifici vt quicquid circa ea placue-
rit disponere mutādo transferēdo. appro-
priando hoc possit hoc teneat raturū sit
licet hoc sine causa. licet cū peccato suo pe-
gerit. q̄uis petm̄ circa hoc vult adulatio
longe a papa sit facere. vt cū symoniā pos-
se neget cōmittere. quoniā suā sunt omnia
ecclesiastica bona. Lōcedit in sup̄ q̄ sup̄ ius
est/potens ab altero ius suum tollere r̄ q̄
nec ab eo appellari/ neq̄ euz indicialiter
euocari. nec obedientiā ab eo subtrahi. p̄
sertim extra casum heresis sit aliquaten⁹
possibile. Hic solus symbolū fidei cōde-
re hic solus causas eiusdem fidei. r̄ maio-
res ceteras tractare potest/ solus vt iaz ta-
cū est. diffinitōes. regulas. leges. r̄ cano-
nes condit. Alioquin quicquid p̄ alios dif-
finitur. decernit. cōditur. statuit. irritū est
r̄ inane. Nec aliqd̄ ex eis que statuerit. p̄
nisi per ip̄m quolibet cassari vel infringi.
Fallor si nō ante celebratiōem hui⁹ sacro-
sancti Constan. synodi sic occupauerat
mentes plimoz. literalit̄ magis q̄ litera-
torū ista traditio. vt oppositoz dogmati-
fator. fuisz de heretica prauitate vel nota-
tus. vel dānatus. Hui⁹ rei signū accipe/
quia post declaratiōem ex theologie prin-
cipijs luce clarioz. r̄ quod vrgenti⁹ est
post determinatiōem r̄ practicatiōem eius-
dem sc̄e Synodi/ inueniūt q̄ talia pa-
lam asserere non paueant. tam radicati r̄
vt cancer serpens tā medullit̄ imbibitus
fuit hoc p̄isce adulariōis virus letiferū.
Tandē miserāte deo moderat̄ discre-
tio. collustrata lumine legis euāgelice. me-
diam ac regiā viam tenēs inter deuos er-
rores extremos. detractōis r̄ adulariōis
ponit dictā hanc cōsideratiōem duodeci-
mā cum prioribz. tanq̄ signū aliqd̄ osten-
siuū itineris recti. ne forte offendāt ad la-
pidem erroris. pedem sue inq̄sitiōis kru-
tatores veritatis. Unde dicim⁹ ecclesias-
ticos r̄ capaces esse bonozū temporalū. et
multa eis ex debito. nō ex elemosina pura
cōpetere. r̄ nō debere eos coerceri. vel spo-
liari p̄ secularē potestātē. nisi vocata sit in-
sui iuris subsidiū. quod dicit̄ propter he-
reticos r̄ rebelles. Possunt ipsi deniq̄ cū
diuitijs aliter q̄ apostoli viuere cōuersari
vel incedere pro tempoz loco r̄ aliaruz
circūstantiaz varia q̄litate/ prout sapiēs
iudicabit. Nec ita sunt hieronimi vel ber-
nardi verba. generaliter ad omnes ecclesias

sticos tanq̄ propriū habeāt nihil. detoz/
quēda. Donachis autē quib⁹ loqueban-
tur alia lex est. Vitam⁹ ex aduerso stultis
tas r̄ falsas adulariōis insanias. attribu-
entes summo pōtifici plenitudis potesta-
tem. q̄lem descripsim⁹ que tāta est quantā
sapiētissim⁹ legislator x̄ps prouidit suffi-
cere ad edificatiōem continuam ecclesie
dilectissime sponse sue. quā propria mor-
te firmauerit dorauit. Cui prāti detrabere
esset impietas sacrilega indignissimaq̄.
Sed glorificent deū qui potestātē talem
dedit hominibz. misericordissima pietate
sua. que potestas q̄to sublimior est pul-
crior r̄ dignior. tanto ne vertat in abusus
vilē. turpem. et indignū. prouidere debet
summ⁹ pontifex eam vt sapiēs iudicabit
regulare. Quid autē sapiētius in terris ge-
nerali cōcilio quod r̄ sp̄sancto regitur. r̄
cuius agifrentis summa libertas est. Pre-
clare dixit Aresto. Non esse seruitutē obe-
dire legibus. Addam⁹ summū pontifi-
cem cū collegio suo ita presidere bonis ec-
clesiasticis. vt de eis statū habere sufficiēs-
tem r̄ decentē oporteat. Sed nō ita vt cas-
put grauiduz membra reliq̄ obruat mole-
sua. neq̄ velit vsurpare p̄tra naturā singu-
laris mēbri omnia officia mēbroz/ quib⁹
singulis vt ait apostolus. p̄riū datum est
officiuz. Nam si omnia ocul⁹ vel caput vbi
pes/ vbi man⁹. Lōcernit hoc collatiōē
beneficioz/ multiplicatē exēptionū odio-
sissimā. plenā erroris r̄ cōfusionis in eccle-
siastica hierarchia r̄ ita de reliq̄s. Reserva-
tiōē preterea tot casuū. tot exēcutionū
in foro cōscientie. euocatiōem tā facile qm-
nū causaz ab ordinarijs sint cause ille p̄-
phane sint sacre fidei quales fidei causas
omnes ab ordinarijs singulis p̄serti in do-
ctrinis notorie scādalis antibz dioceses su-
as/ r̄ vbi vident studia literaz velle phibe-
re quid aliud est. q̄ ianuam grandē erro-
ribz ap̄ire. Postremo suis se termis
ita potestās ecclesiastica coarctat. vt memi-
nerit potestātē secularē etiā apud infide-
les. sua habere p̄ria iura suas dignitates
sua leges sua iudicia. de quibz occupare
se ecclesiastica potestas nō p̄sumat vel vsur-
per. nisi dū redundat abusus prāti secu-
laris in impugnatōem fidei r̄ blaffemiaz
creatoris/ in manifestā ecclesiastice prāti
iniuriā. tūc enī attendere cōuenit vltimā
hui⁹ cōsideratiōis duodecime p̄culā. q̄

bona p̄didi. an p̄didi. q̄

De potestate

in his ecclesiastica potestas habet dominium quod
dam regium. directiuum. regulatiuum. et ordi-
natiuum. **C**oncludunt hoc et nihil fere
aliud rationes et allegaciones omnes induci solite
quod plenitudo potestatis papalis superior est
ad omnem aliam ecclesiasticam et regalem. Quia
sub hoc respectu potestas uniuersalis ecclesie
vel generalis concilii legitime congregati. di-
ci possit maior in amplitudine vel exten-
sione. maior in infallibili directione. maior
in more reformatione in capite et in membris
maior in coerciua potestate. maior in cau-
sariu fidei difficultiu ultimata decisione. ma-
ior denique quod copiosior. complectitur enim salte
virtualiter omnem potestatem. et omnem politicu
regime. papale. imperiale. regale. aristocra-
ticum et tyocraticu prout alias deductu
est ex descriptione concilii generalis que ta-
lis est. **C**oncilium generale est congregatio
legitima autoritate facta ad aliquem locum.
ex omni statu hierarchico. totius ecclesie ca-
tholice. nulla fidei persona que audiri req-
ratur exclusa ad salubriter tractandū et ordi-
nandū ea que debentur regime eiusdem eccle-
sie in fidei moribus respiciunt. **D**icamus
hic aliqua circa diffinitionem hanc concilii ge-
neralis. **E**t primo quod congregatio legitima au-
toritate facta dicitur regulariter a papa. sic
sonant decreta et decretales innuere. **E**xci-
piuntur tamen tres casus. ubi congregatio con-
cilii generalis fit legitime sine papa. **U**n-
de dicitur esse per mortem naturalem vel civilem
seu canonicam. que est depositio. **U**el si ca-
dat in perpetuam maniam. **A**ut si ad eum capti-
uatum non pateat accessus. **A**lius dum suffi-
cienter requisit de conuocando concilio. renuit
contumaciter in pnie ecclesie presentis si ratur
ipm. **T**ertio si concilium postquam est a papa le-
gitime congregatum statuatur certum tempus et locum
per celebrando generali concilio sicut infra tri-
ennium vel de decennio in decennium. etiam ubi
papa renueret. **N**ec refertur prior secundo
casu per quem euocet concilium. dummodo congreget
quomodocumque sicut pif. **H**ilom in expedire
decernere per futuro modum conuocatois sicut
in reformatione salubriter est auisatum. **S**u-
perius et synodaliter iam esset diffinitum. **D**ica-
mus secundo iuxta probabilem valde sententiam quod de
statu hierarchico ecclesie non sunt proprie nisi
duo status. **P**relatorum maiorum videlicet quod suc-
cedunt apostolis. et sunt episcopi archiepiscopi. **E**t ita sur-
sum. **E**t minorum. quod successores sunt. **L**xxij.
discipulorum. **E**t dicitur plati scilicet ordinis di-

gnitatio vel honoris. quales sunt curati qui-
bus ex statu et ordinario iure. conueniunt
tres actus hierarchici. primarie. essentialiter et
immediate a christo. quod sunt purgare per correctio-
nem. **I**lluare per doctrinam et predicacionem. **P**er-
ficere per sacramentorum ministracionem. **F**undat
hec sententia. **D**at. **xviiij.** ubi postquam christus dixit
perat dic ecclesie. subiungit de quibus loquatur dicit
ait. **D**ecumque solueritis super terram etc. **C**onstat
autem quod nedum apostolis sed et discipulis loquatur in
ista glosa doctorum in hoc loco. **E**t **D**at. **x**
et **L**u. **x.** ubi fit sermo de missione. **L**xxij. di-
scipulorum. **D**at. **xvi.** ubi christus petro dicit per
oibus. **D**ecumque ligaueris. **E**t iterum super
hanc petram edificabo ecclesiam meam. et porre
inferi non poterit. **C**oncordat
Aug. **D**iero. **v**si. **B**eda. **D**agister ubi p-
us. et expresse multum **D**amasus papa. **N**on
ampli inquit quam duos ordines inter discipu-
los domini esse cognouimus id est. **xij.** apostolorum et
lxxij. discipulorum. **U**n ista precesserit ignoras
m. et quod ratio caret extirpare necesse est lo-
tur contra coepiscopos. **D**icamus tertio
naturam generalis concilii talis est. ut nullus
fidelis qui audire voluerit. debeat excludi ab
audientia quatenus vel doceat vel doceat si
cur legitur in principio concilii. **D**istin-
gui tamen solet de his tribus vocem in concilio.
Quidam habent consultiuam. **A**lij diffinitiuam.
Primi sunt quibus inest noticia talium que
tractant etiam usque ad mechanicas artes. **E**t
si querat de more reparatois ecclesiarum. **M**ates-
rialium esse poterit in lathomis uot consulti-
ua. **S**ic in aurifabris et fabris. **S**ic dum
fit questio de philosophicis et moralibus
disciplinis ut sunt precepta decalogi. pnt se-
culares eruditi in phia legato et moribus da-
re concilium. et aliqui salubrius quam nonnulli pre-
latoz vel curatoz vel etiam theologoz usque
adeo. quod in generalibus conciliis contra **A**riuz
tpe **A**thanasij fuerit interrogat. **G**enit. **P**hi-
losoph. de materia nedum pure morali. sed
quod tangebatur beate trinitatis eandem essentiam.
Letex de uoce diffinitiuam quales ea habe-
ant non est dubium de episcopis et superioribus platis
sicut iuxta predicta practicatū septem inuenit
in prioribus conciliis. **S**ed neque videt ambi-
guitas esse de minoribus platis quod sunt cura-
ti et hierarche. **N**ec de illis quod ad hunc dupli-
cem platoz ordinem reducuntur. quibus non
ex privilegio solo sed ex statu et ordinario
iure competit animarum cura. quomodocumque
sunt multi **A**bbates decani ppositi cum

ma 7. q. 9. p. 1. p. leg. hanc
p. 1. p. 1.

similibus. **F**acit ad hoc determinatio sacre facultatis theologie parisiensi nuper edita contra temeritatem extollentium privilegia eos sup curatos in predicandis et confessionibus. ubi sic dicitur in duobus primis articulis. **D**ñi curati sunt in ecclesia minores prelati et hierarchie et primaria institutio neque quibus competet ex statu ius predicandi ius confessiones audiendi ius sacramenta ecclesiastica secundum exigentiam sui statum et parochiano ministrandi ius sepulchras dandi ius in sup decimas et alia iura parochialia recipiendi. **S**ecundus articulus quod ius predicandi et confessandi competat prelati et curatis principaliter et essentialiter et mendicantibus de p accidens et privilegio. quoniam sunt introducti vel admissi ex concessione et beneplacito dñorum prelatorum. **D**icam postremo quod licet ea que statim dicta sunt non videntur iuri dñorum obsequationi priorum concilio atque ratio. Nihilominus concilium potest certis de causis et ad tempus sustinere voces distinctivas in pluribus vel paucioribus. et in alijs que dicitur sint / satis sicut ad illa que facta sunt et fieri possunt vario modo circa institutionem prelatorum ecclesiasticorum maiorum et minorum que quandoque fiebant a toto populo et clero. quoniam a toto clero solum quoniam a solis canonicis ecclesie cathedralis. et novissime crebra? p solum papam sicut plimorum est iudicium

Consideratio. XIII

Potestas ecclesiastica sicut et alia quilibet originatur a prima iusticia secundum quam iura omnia leges iurisdictiones atque dominia pulchra ordinis varietate fundantur. **D**escribitur itaque iusticia que est perpetua constantis voluntas. ius suum unicuique tribuens. **H**ec autem descriptio competit principaliter iusticie divine. in ordine ad suas creaturas. **D**eus nempe solus est qui voluntate perpetua constanti. dar unicuique rei quod suum est. suum inquam non ex debito rigoris. sed ex liberalissima et dignatissima donatone creatoris. **H**ic in quolibet retentum est de iure. quantum de entitate. **H**ic enim res quelibet ius seu titulum id habendi quod habet ex dictamine regis sive proprie iusticie. **I**us vero sic describitur ius est præs seu facultas propinqua convenienter alicui secundum dictam primam iusticie. **P**orro dictam hoc lex dicitur quod lex est regula conformitatis huius ad dictam recte rationis. **D**ictamen vero recte rationis prime.

et iusticia conveniunt in deo synonymice. **P**roinde dictum est in descriptioe iuris quod est facultas propinquare. propter illa que in potentia obedientiali convenire possunt cuilibet creature / quod posse dicere possumus vel obedientiale vel logicale secundum quale non dicitur proprie res habere ius vel legem sicut non dicitur mus. quod dñati ius habeat ad beatitudinem eternam. **H**ec quod stella ius suum seu facultatem habeat in tanta luce quanta refulget in sole licet in potentia obedientiali creature vel absoluta dei possint hec omnia fieri. **C**onsequenter ab hac amplissima iuris legis acceptioe. sicut videtur scriptura dum ait **D**e sunt leges celi et terre. et alibi pluries et apud boetium. **L**eges pati sidera cogis / fit descensus restrictior. ad ea que creaturam rationalem respiciunt ut rationalis est. **S**it subinde distinctio de iusticia quod quedam est essentialis et primaria. quoniam pre descripta est **A**ltera est participata seu derivata et attributive dicta que sic describitur. **I**usticia est habitus vel tanquam habitus conformis divine iusticie. eiusque imitativus participatioe. quo habitu inclinatur habens eam. facere ius vel reddere. **I**ta quod ius velut actus vel usus vel effectus vel titulus talis iusticie. **R**ursus de iusticia sic accepta participative dicitur quod quedam est iusticia originalis quedam regni celestis ut ibi. **P**rimum querite regnum dei et iusticia eius. **E**t hec duplex est quedam glorie. quedam gratie. **A**ltera item est iusticia legalis. alia civilis. **I**usticie vero civilis vel alia distributiva alia commutativa. **E**t ita de reliquis acceptioe iusticie specialibus. **I**usticia legalis est omnis virtus sicut caritas est tota lex christi. **P**orro iusticie distributive contrariantur promotores indigne et intrusiones in officijs reipublice et beneficijs ecclesie. **C**ommutative autem contrariantur contractus illiciti. usura et fraus in temporalibus. **S**imoniam et gratiam in spiritualibus de quibus non est hic dicendum per singula. **D**icam preterea tot esse legum varietates. quod modis iura variantur secundum dictam participatam iusticie. **P**ropterea sunt quedam leges proprie divine quedam proprie naturales. quedam positive vel humane. **Q**uoniam alique sunt canonice vel ecclesiastice alie sunt civiles seu politice. **E**t quoniam paucerepian leges. quin mixte sunt ex participatioe diversarum. nihilominus denotatur lex a pre dñanti seu a principali quod in ea reperitur. **Q**uibus pre suppositis dicam ulterius descriptioes

De origine Juris

huiusmodi legum. **L**ex quoniam lex dicitur a ligando id est obligando vel a legendo id est dictando quod agendum sit. Conformatur ad hanc obligationem seu dictamen recte rationis describentur principaliter leges obligatorias. quod de consuetudinibus et promissionibus. et si que sint alie. facilius habebitur ex his cognitio. **L**ex divina obligatoria est signum verum reuelatum creature rationali notificationem recte rationis diuine volentis teneri seu ligari illam creaturam ad aliquid agendum. vel non agendum pro consecutione felicitatis eterne. Dicitur hic et infra Signum notificationum / quoniam proprie nulla lex obligat liberum arbitrium si notificata non fuerit. Hoc autem signum triplex est quoddam mentale / quoddam vocale / quoddam scriptum / si cut est lex scripta / plata / indita / literal / vocalis / mentalis De mentali scribitur in psalmo Signatum est super nos lumen vultus tui domine. Et ad Rhoma. ij. pulcre pro totum. Et iterum in psal. Legem tuam in medio cordis mei. **L**ex naturalis obligatoria describitur quod est signum naturaliter habitum. notificationem recte rationis diuine. volentis creaturam rationalem humanam teneri seu ligari ad aliquid agendum vel non agendum. pro consecutione felicitatis sui naturalis / qui est felicitas humana siue monastica siue iconomica siue politica. Dicitur autem signum pure naturaliter habitum. illud quod inditum est cuiuslibet homini. non impedito in usu debito rationis. Impedit autem pro corpore. pro erroribus. pro peccatis multa. **N**otificatur ex hac duplici descriptione. differentiis et convenientiis diuine legis ad naturalem principalem ex modo acquisitionis. et ex parte finis. **L**ex enim diuina de ratione sua habet primam ut acquisitionem pro reuelationem. Deinde quod ordinat de primo et se ad felicitatem eternam. **L**ex vero naturalis etiam possit sic acquiri. et ordinari sicut patet in datione preceptorum decalogi. in utraque lege veteri et noua. Hanc tamen non habet de ratione sua ut naturalis est. sed transit in diuinam. **L**ex canonica describitur quod est signum habitum per humanam traditionem notificationem recte rationis diuine. volentis creaturam rationalem humanam teneri seu ligari. ad aliquid agendum vel non agendum principalem pro consecutione felicitatis eterne. Per hanc ultimam clausulam conuenit lex canonica cum diuina. et differt a naturali. Et per primam ab utraque sub sua ratione. quod est ut habeat eius cognitionem et robur per humanam traditionem magis quam per puram reuelationem. vel natura-

turali euidentiā. **L**ex civilis describitur quod est signum habitum per humanam traditionem positivam volentem quod homo teneat seu liget aliquid agere. vel non agere pro consecutione finis sui naturalis qui est humana felicitas. vel monastica vel iconomica vel politica. **P**arter descriptio ex prioribus. **U**bi diligenter attendendum est quod sicut in speculabilibus sunt primo principia naturaliter nota. **S**unt secundo conclusiones euidenter ab illis principijs demonstrate. **S**unt consequenter tertio conclusiones tantummodo probabiliter deducte ex predictis veritatibus circa quod est solus opinio. **T**andem quarto sunt alie propositiones sic elongate a primis veritatibus quod non apparet quod ex illis sequantur vel repugnent. ut si astra sint paria vel imparia. **P**roportionabiliter suo modo dicendum est de veritatibus moralibus sub hac distinctione quadruplici. **E**t intra duplicem primum gradum accipitur ius pure diuinum si veritates sint certitudinaliter reuelate. vel ex reuelatis manifeste deducte. **S**ed si cognoscantur per euidentiā. naturalē. accipitur ius proprie naturale. **C**irca tertium gradum et quartum proportionabiliter sumitur canonice et civile. addita legislatoris auctoritate. que facit ut propositio moralis aliunde solus probabilis vel improbabilis legibus proprie diuinis vel naturalibus robur habeat. et ut obligatio ad alterum finem vel supernaturalem. et sic est lex canonica / vel naturalis. et sic lex civilis vel politica nominatur. **R**ememorandum est tamen id quod iam dictum reperitur. paucissimas inueniri leges que non se mutuo principent. sed ratione distinguunt eas secretum. **T**ertiam consequenter per sermonem de iusticia de iure. de lege. loquitur de iurisdictione de dominio. et de policia. **I**urisdictione describitur vel interpretatur quod est iuris dictio. id est potestas seu facultas exercendi ius. **V**el dicitur iurisdictione quasi iuris dictio id est pronuntiatio seu promulgatio iuris. **Q**ue iurisdictione quadruplex est iuxta quadruplicem legem. **D**iuina. scilicet naturalis canonica civilis. **I**taque iurisdictione diuina est potestas exequendi ius. quod pertinet alicui secundum legem proprie diuinam et hoc in alterum vel tanquam in alterum. **N**on enim proprie dicitur habere quod iurisdictiones in semetipsis nisi forte consideret tanquam alter sit / ut vellet aliqui de penitentia dicere. **P**roportionabilis est descriptio triplex triplicis alterius iurisdictionis secundum triplicem legem. **D**ividitur autem quoniam iurisdictione in coercitiuam que lex

fertur in inuitu. Et in directiua seu regu-
lariua et ordinariua qualis fuisset etiam in
statu innocencie. et qualis est sapiens ad in-
fipientiores. et perfectioris ad imperfectiores.
Et in angelis etiam posuit dionisi. **S**ub
iungam de dominio. quod ita describi potest.
Dominium est potestas in qua assumendi
res alias vel ut alias in sui facultatem vel
usu licitum sine iura vel leges rationabiliter in-
stitutas. **I**nuenit autem hoc modum dominium
septuplex. Beatificum. originale. gratificum.
euangelicum. canonicum. politicum. Beatificum
est dominium sine leges glorie. Originale do-
minium est sine leges originalis iusticie. Gra-
tificum est dominium sine leges gratificatis.
Euangelicum est dominium sine lege pro-
pria euangelica. Et ita dereliquis duobus
suo modo. Primum fundat in titulo glorie/
secundum in titulo originalis iusticie. et ita de-
reliquis suo modo. **P**ossunt autem contra-
ctius loqui de triplici domino quorum unum
fundat in titulo charitatis. gratificantis.
Alter in titulo alicuius gratie supernaturalis
solum gratis date non gratificantis. Tertium in
titulo doni alicuius pure naturalis. sicut est
electio vel naturalis successio ad aliquem
principatum. **D**escribit autem dominium quod
appellat a multis euangelicum per appropria-
tionem quod est dominium immediate a deo istis-
tium. cooperans secum ex equo quilibet dominus
et inabdicabile seruata charitate se exten-
dens ad omnia. **D**e hoc dicit apostolus quod nostra sunt omnia
quod diligenter deum omnia cooperant in bonum
quod ad titulum charitatis ad iungunt omnia ab ubi
ad fruendum vel utendum quod in celis sunt et in
terra in mari et in omnibus abyssis. **D**escri-
beret conformiter dominium originalis iusti-
cie quod est donum dei quo creatura rationalis
ius habet immediate a deo assumere alias res
inferiores in sui usum et conseruatum plu-
ribus cooperans ex equo. et inabdicabile ser-
uata originali iusticia. seu integritate na-
turali. Hoc modo habuit ad dominium super
volucres celi et pisces maris. **D**escribere
tur proportionabiliter dominium libertatis create
quod est facultas in qua resultat ex libera-
lissima condescensione dei sed donatis ad agendum
vel non agendum cum anima rationali in pro-
ductioe suorum actu elicitorum vel in eorum sus-
pensione ad finem consequendum beatitudinis or-
dinata. **P**orro quod sic dominium aliud funda-
tum in gratia supernaturali solum gratis da-
ta potest apparere considerati naturam gratia

lis sicut dicit apostolus. quod spiritus prophetarum subie-
cti sunt eis. et fides informis facit miracu-
la. **C**ontractum tamen locuti sumus in priora
consideratione dum potestate ecclesiastica de-
scripsimus que dominium ecclesiasticum dici potest.
Preterea civile dominium seu politicum est
dominium peccati occasione introductum. non con-
petens pluribus ex equo retinibile et abdicabile.
seruata vel non seruata charitate. funda-
tum in legibus civilibus politicis sine quibus
potest abdicari. vendendo. donando. negligendo.
permutando. **T**ertium et apud ecclesiasticos
inuenit tale dominium suo modo. Nec fundat
in charitate. nec in fide. quoniam apud infideles
et iniustos peccatores. iuste manet tale dominium.
Postremo tandem habito sermone
de iusticia. de iure. de lege. de iurisdictione
de domino. loquimur aliquid de policia describentes
eam quod est coitas ordinata ad finem alium
que perfectum. Est autem ordinatio vel ordo/
parium dispariumque rerum sua unicuique tribu-
ens dispositio. **C**onuenit igitur proorsus ordo
cum iusticia que dat unicuique quod suum est
propterea diuine fuit enunciatum per prophetam
quod opus iusticie est pax. **C**ur ita? Plane quod
nihil aliud est pax quam ordinis tranquillitas.
Hanc vero tranquillitatem ordinis facit ius-
ticia. ius suum unicuique tribuens. quod in re dis-
cretum est. **I**usticia et pax osculate sunt. **P**o-
liciarum vero alia est celestis. de qua nihil ad pre-
sens. Alia est humana duplex viatorum.
Una que vulgato et approbato nomine dicitur
ecclesiastica. Altera secularis. **S**ecularis autem
diuiditur ab Aristotele politisante in tres.
Quarum primam vocat regnum. secundam dicit aris-
tocratiam. tertiam nominat vocabulo generali
appropate policiam. quam dicere possumus ty-
mocratiam. **D**escribit regnum quod est policia
sub uno bono. **V**el expressius quod est congregatio
coitatis perfecte sub uno sine leges suas
as bonas pre publicas. **D**icit autem vnus ille
bonus. vel rex vel imperator seu monarcha quod
non proprium principalem sed commune bonum inten-
dit in suo principatu. **D**escribit aristoc-
ratia quod est policia sub paucis bonis. vel
expressius quod est congregatio coitatis perfecte. sub
paucis bonum reipublice per leges suas prin-
cipalem intendentes ut Senatus. **D**escri-
bit policia approbato nomine seu tyocratia
quod est policia sub plurimis bonis. **V**el ex-
pressius. quod est congregatio coitatis perfecte
sub plurimis utilitate reipublice per leges suas
as principalem intendentes. **D**icit perfecta

De origine Juris

coitas ad differentiã economicẽ cõuerfa
rõnis que sibi pfecte nõ sufficit Dicit fm
leges suas. quoniã in hoc attẽditur prin
cipatus dñantis. si fm leges suas inueniã
tur vltro regere policiã. aliena lege nõ ar
ratus ¶ Omnis idcirco policiã eccliaſtica
siue dominet vnus. siue pauci. siue plures
boni. dicit p: proprie diuina. q: fm leges su
pnaturales debet qlibet regulatiõem acci
pere. Et ita pspiciũ est. q: tres iste policiẽ
vniũtur in ecclia aliter q: in ciuili policiã
ppter dñe legis vnitatẽ. ¶ Pspiciũ est
consequẽter questionẽ hanc sapere blas
phemiã z heresim pelagianã. si in ecclia
stico regimine theologia pponi debeat al
teri scientie naturali vel hũane. Non enĩ
sumĩs hic ecclia pro templo materiali qd
edificare meli: sciz: lathom: q: theologus
aut inrista. Nec de ecclia tãtũmodo debet
fieri sermo p solis puentibus z redditibz
z iurisdicõibz eccliaſticis. ad tgalitatẽ
et vitã hanc ciuile respiciẽtibz. qm̃ esset
hoc pure gentili: sãpe. Ita tñ aniales etiã
de ecclia plerũq: cõcipiunt. put opibus z
verbis insinuãt extollentes vsq: in celuz.
si quis eps aut abbas laborauerit vt stent
mentia z pre dia cũ suis iurisdicõibz z per
mittat ruere sub ditos p errorũ deuia in fi
de catholica z bonis moribz. Sic autem
posset secularis vn: expertus iconom: . iu
dicari frequẽter vtilior in eccliaſtico regi
mine q: theolo gus aut inrista. Cõsidera
ri igit: debet ecclia put instituta est a xpo
supra firmã petrã fidei ad finẽ supnatura
le m. fm legẽ euangelicã. z sacre scripture
diuini: reuelate fm quã debz regulari iu
diciũ de fidei moribz subditorũ. quoniã
rectũ est iudex sui z obliqui ¶ Pro q: fide
conferuãda si deberent in curia rhomana
constitui auditores causaz fidei in theo
logia purissimi nec corrupti moribz. quas
causas oēs dicũt aliq: ad sedẽ aplicã referẽ
das esse. licet hoc nimis generaliter intel
ligant Attendat si hoc eque rãõnabiliter
fieret. sicut auditores causaz pphanarum
sunt ordinariẽ z collegialr instituti ¶ Pos
sum: cõformiter ad pdictã phi policiã tri
plicitẽ distinctã in naturali regimie. pos
liciã eccliaſticã diuidere q: Alia est papal
Alia collegialis Alia synodalis seu cõcilij
general. papalis imitat regalẽ. Collegia
lis dñoz cardinaliũ imitat aristocratiam
Synodalis generalis imitat policiã seu

tyrocratia. Vel potius est pfecta policiã
que resultat ex omibz. ¶ Sũt et aduerso
policiẽ si taliter appellari merẽtur. q non
libero z tanq: paternali regimie ducũt. si
cur pcedentes. sed despotico z seruilis iugo
trabũtur. vel ex p:io demerito pmittente
deo q: regnare facit ypocritã dicente Job
ppter peccata popli. Vel aliunde iusto eius
dem dei iudicio. Vocat aut eas Aristote.
primã Tyrannidẽ. Alterã oligarciã. Ter
tiã democratiã. In tyrãnide p̃sident vn:
propriũ tantũmõ bonũ inqrens volens
subditos impotẽtes. indoctos z diuisos
ab iniucẽ esse. In oligarcia p̃sident pauci
similis p̃ditõis sup alios In democracia
p̃sident sibũpsi multitudo necq: vbi que
rit vnũsq: q: sua sunt. nõ q: cõia. ¶ Los
gnosceret ex his studiosus lector. si possit i
eccliaſtica policiã tale aliqd triplr z ppor
tionabiliter inueniri. ¶ Deniq: de poli
tũs mixtis nihil exp̃ssim: quoniã fere nul
la est q: mixtionẽ excludat. sed a p̃dominã
ti talis vel talis nominat Decvero lanus
explicata sunt in tractatu quodaz de vita
spirituali. Et in sermone illo. Dedit ei pa
ter omnia in manus.

Epilog: premissoꝝ

¶ Pilogando dicim: q: a pria iusti
cia deriuat. Jus generalr in om
nẽ creaturã specialr in creaturã ra
tionalẽ et hoc fm multiplicẽ leges. Se
cundũ p̃prie diuinã. fm p̃prie naturalẽ fm
canonicã. fm ciuile. Fundat in p̃cipata
iusticia imitat: diuine ¶ Debinc iurisdic
tio q̃druplex fm q̃druplicẽ legem. p̃
prie diuinã. p̃prie naturalẽ. canonicã z ci
uile ¶ Et de qualibet harũ dupliciter ha
beri sermo p̃t Quoniã alia est coerciua in
inuitũ. Alia doctrinalis. directiua vel ar
bitraria seu spontanea. dici p̃t ¶ Porro
fm leges z iurisdicõnes fundantur dñita
Vnũ glorie. Alterũ iusticie original. Ali
ud gratie gratificãtis. Aliud euangelicũ
fm leges p̃prie diuinas. Aliud euãgeli
cũ fm leges canonicas Aliud politicũ vel
ciuile. fm leges ciuilitẽr datas ¶ Ampli:
vero fundant fm pdicta. diuersẽ policiẽ.
Vna regalis seu libera. Altera seruilis et
despotica. Et vtraz diuidit in eccliaſticã
z secularẽ. Secularis libera z bona diui
dit in Regnũ. in aristocratia z tyocratia
Seruilis z mala in tyrannidẽ. In oligar

ciam & democratiā. Ecclesiastica bona divi
ditur proportionabiliter in papam in cardinala
tū & synodū. Valde vero re ipsa magis huic
adverso triplici mō cognoscit q̄ nomine.
Adē sub ecclesiastica policia cōtinet ap
propriato noīe p̄as ecclesiastica q̄ p̄io di
vidit q̄m vna est ordīs. Altera iurisdicō
nis. P̄as ordīs duplex. vna sup corpus
p̄iyez in consecratōe. Altera sup corpus
p̄i militiū in sacoz mīstratōe. P̄as iur
isdicōis duplex. Una in foro exteriori.
Altera in interiori. P̄as in exteriori du
plex vna coertōnis seu correctōis fm legē
proprie diuinā q̄ est excoicatio. Altera fm
leges positivas. canōicas seu civiles q̄ iur
isdicōi seculari filis est. Rursus potestas
iurisdicōnis in foro interiori duplex est.
Una clauū sciētie & p̄as in absolutōe
seu remissōe culpā. Altera in pene cō
mutatōe p̄ largitōez indulgentiaz. Po
stremo tripliciter h̄z cōsiderari p̄as eccle
siastica. Uno mō in se formaliter vel abso
lute. Alio mō vt in hoc vel illo supposito
materiali seu subiectiue. Tertio mō vsu
liter vel exercitatie. Usus vero q̄druplex
est licitus & rarus. licit⁹ & nō rarus. Illicit⁹
& rarus. Illicit⁹ & irritus. Rarus vero du
pliciter. vel de iure. vel de facto.

Finit tractat⁹ magis ad inq̄sitiōez ve
ritatis q̄ ad determinatōez edit⁹ & p̄nūciat⁹
Constanti. tpe generalis Concilij p̄ parte
Lancellarij Parisien. Anno a natiuitate
dñi. M. cccc. xxij. die. vi. Februarij.

Concordia quod

plenitudo p̄as ecclesiastice sit i summo pō
tifice. & in ecclesia. q̄uis nō oīno similiter
& hoc sub triplici cōclusiōe. **L**ui declaratō
p̄ce tractatu cui titul⁹ est de p̄ate ecclesi
astice & de origīe iuris & legū. **P**ria cōclō
Plenitudo p̄as ecclesiastice cōplectit in
se plenitudinē duplicē. p̄as scz ordīs iur
isdicōis tā in foro interiori q̄ exteriori
q̄ circa quēlibz de eccia p̄t imēdiare & abs
q̄ limitatōe exerceri clauē nō errāte. **S**z si
errat p̄t p̄ solā eccia; synodaliter cōgrega
tā. error iudicialit⁹ corrigi. & ne fiat vlteri⁹
lex iponi. cui tenebit h̄is h̄mōi p̄ates re
uerent obedire sic matri. & sp̄se xpi. et sic
regule a spiritu sancto directe. **2. cōcluf.**

Plenitudo p̄as ecclesiastice sic p̄prie
sumpta. nō p̄t esse de lege ordiata. nisi in
vnicō summo pōtifice formaliter & subie

ctiue. Alioq̄n ecclesiasticū regimē nō eēt mo
narchicū & h̄re posset multiplex caput ex
eā. qd̄ apte est hereticū. **N**ec tñ plenitudo
p̄as papalis. sic intelligēda est imēdiatē
re sup oēs xpianos. q̄ p̄ libito possit imē
diatē iurisdicōis in oēs p̄ se vel alios extra
ordarios passim exercere. sic ei p̄iudicatz
ordinarijs. q̄ ius h̄nt imēdiat⁹. imo imē
diatissimū sup plebes eis cōmissas actus
hierarchicos exercēdi. **E**xcedit igit plenitudo
p̄as pape sup oēs inferiorēs. solū dū
subest necessitas ex defectu ordinariorū. **U**el dū apper
tū eēt vtilitas eccle
quē ad modū dici pōt de ep̄is respectu ple
banorū seu p̄iorū sacerdotū. q̄z p̄nt sup
plere defect⁹. **T**ertia cōclusio. **P**lenitudo
p̄as ecclesiastice dū ponit in eccia synodali
ter cōgregata cū plenitudine executōis h̄mōi
p̄as. si variatio vel equoicatio de h̄ qd̄ est
eē in. qz nō eodē mō est plenitudo p̄as
ecclesiastice i papaz in eccia. **S**arēdū est tñ q̄
est vtrūq̄ & p̄cipali⁹ in eccia suo mō et
hoc q̄druplici respectu. s. in diuinitatē
ac indefectibilitatē. extēsiōis. regulatiōis.
& generalis obligatiōis. cui subiecit etiā
ip̄e papa tāq̄ ip̄atrici sp̄se reḡ summi. q̄
pōt cōdere canones & diffinire etiā si fuerit
papa p̄ns. **F**aciūt auctoritates subseq̄n
tes p̄tra q̄ p̄t scōe cōclusiōis cū p̄iaz ter
tia. **D**icit ei Bonauētura p̄e. vi. ca. v. sui
breuiloq̄i ex dicit Aug. Sic igit baptisim⁹
p̄t eē extra ecciam. mun⁹ at̄ breuē nō nisi
intra ecclesiā repit. q̄ supra petra fundata
est. q̄ ligādit & soluedi clauēs accepit. **N**ec ē
vna q̄ tenet & possidet oēs sui sponsi & dñi
p̄atē p̄ quā iugale p̄atē. etiā de ancillis
parere filios p̄t. **I**te steph̄a papa sic scri
bit Gualbro p̄iarche. **N**ūcyero iterato ti
bi sc̄psim⁹. nolētes alie eccie p̄uilegiū ifri
gere. h̄ aplica p̄rogatiua possum⁹ de quibz
eccia clericū ordiare. **N**otē dēcreta cū su
is glof. **E**xeth papal p̄as extēdat ad oēs
imēdiatē. supple in casu necessitatē vel eū
dētis vtilitatē. n̄ tñ vult alie eccie p̄uile
giū infringere. supple qz nec ita velle d̄z.

Prohemium quod

expedit inq̄rere de ecclesiastica potestate.
In p̄ia cōsideratōe describit p̄as eccle
siastica p̄ cam q̄druplicē. **I**n sc̄da di
stinguit p̄as ecclesiastica. multis mōis & oī
dit q̄ p̄as ordīs ē eqliis in oīb sacerdoti
bus. quo ad consecratōem corp̄is christi.



Sermo pro viagio

In tertia ostendit quod potestas ordinis non est simpliciter equalis in omnibus sacerdotibus et episcopis.

In quarta ostendit quid sit potestas iurisdictionis in foro exteriori.

In quinta ostendit quid sit potestas iurisdictionis in foro interiori et de duplici subiectione.

In sexta ponit quadruplex distinctio utilis et necessaria pro intellectu sequentium.

In septima quid dicendum sit de ecclesiastica potestate dum consideratur formaliter et absolute.

In octava quid dicendum sit de ecclesiastica potestate prout consideratur respectu et quodammodo materialiter seu subiective.

In nona quid dicendum sit de ecclesiastica potestate dum consideratur quo ad usum vel exercitium et illic fundat supra plenitudinem ecclesiasticæ potestatis.

In decima ostenditur quod in papa est plenitudo ecclesiasticæ potestatis et describitur.

In undecima ostendit qualiter plenitudo ecclesiasticæ potestatis sit in ecclesia vel generali concilio.

In duodecimo ostenditur de plenitudine potestatis papalis pro respectu ad bona ecclesiasticorum atque laicorum.

In tridecimo fundatur omnis potestas a prima iusticiæ variis et multis modis.

Et sit epilogus premissorum.

Sermo factus per

eundem die Julij Anno domini M. cccc. xv. super processibus faciendis pro viagio Regis Romanorum ad petrum de luna.

In quo ponuntur etiam conclusiones seu regule practice in sacro generali Concilio.

¶

Prospere iter faciet nobis deus salutarium nostrorum. Ita loquitur propheta in psal. lxxvij. cuius initium est. Exurgat deus et dissipent inimici eius etc.

Fiat ita quod sumus prosperum iter et faciat nobis deus salutarium nostrorum. Auxiliante te beatissima virgine. In qua est omnis gratia vite veritatis. quam imploremus et salutem dicentes. Ave Maria. Prosperum iter faciat nobis deus salutarium nostrorum. Ita si

eri credimus et speramus. O Domine deus salutarium nostrorum. Nec mirandum si speramus et credimus quoniam te donare assumus. Ecce ordinatoni sanctissime nuph facte quas inspirasti. sit conuetus iste celeberrimus et deuotus ad orandum et deprecandum faciem tuam plenam gratiarum et dicendum. Domine saluum fac regem. Iterque suum in salutis tue prosperitate dispone. Sed que nobis prosperum iter fieri petimus viri patres et fratres Reverendissimi sapientes illustres atque doctissimi. et in omnium virtutum decore preclari. Nobis inquam prosperum iter quo pacto fieri petimus. etiam qui loco manemus nec moueri quocumque extra disponimus. Sed profecto videmur iter agere. dum facit iter nobis hoc est ad utilitatem nostram ad obsequium nostrum. ad vniuersalem ecclesie pacem. Serenissimum Romanorum regem preterea eiusdem ecclesie fidelissimum. Prosperum sit iter suum suppliciter et salubriter imploremus. quoniam in prosperitate sua salus nostra reponitur. Ita enim prosperum facies iter nobis. O deus salutarium nostrorum. si pedes eiusdem regis nostri in via pacis direxeris. si concesseris eum redire cum exultatione portantem verberes unionis perfecte mancipulos. Sic enim fas habebit ex sententia dicere cum Abrahe seruo. quod prosperum feceris iter suum quod preterea fueris secum in omnibus ad que precepit. Ambulet igitur ipse rex via regia per arma iusticie. a dextris et a sinistris te duces te comite. qui es via veritas et vita te dicente ad eum. Intellectum tibi dabo et instruam te in via hac qua gradieris. firmabo super te oculos meos. Nades deus angelis tuis ut custodiant eum in omnibus vijs suis portent eum in manibus tue protectionis. ut non offendat ad lapidem cuiuslibet obstaculi. vel obdurationis partis aduersæ. pedem suum zelum suum. Sic enim prospere iter facies. nedum sibi sed nobis et hoc ad utilitatem nostram tu deus salutarium nostrorum. Potuerat sermo noster prolixius extendi. qui deuotas pro regis itinere prospero fundendas orationes commonefaceret atque suaderet. Sed inspicio vestrum deuotionis ardorem qui ut continetur vel in maiorem desideriorum flammam erumpat. non exeret flatu verborum meorum eriguo. per se enim satis in meditatione vestra exardescit ignis. piorum sanctorumque desideriorum. ut iugiter leuatis sursum cordibus. ut tractis et imo

pector' suspirijs atq; gemitibus dicat unusquisque apud semetipsum Prosperum iter faciat nobis deus salutarium nostrorum. faciat pro faciat. nam apud hebreos ut Nicolaus de lyra dicit. futurum indicatum. pro optatio solet poni. **D**ivertat nunc paululum pergam ad alia non aliena sermo noster. Ecce quod offert in ipsa meditatione mea iter quod non terrestre quod agit pedibus corporis. sed spiritualiter celeste iter eternitatis quod pagrat pedibus mentis quod sunt cognitio pes sinister in intellectu. et volutio pes dexter in affectu. **H**ec iter quod est si quis introgauerit non deat probeta id esse viam mandatorum dei. quam ne dum ambulasse sed cucurrisse gloriabatur ipse cum ait. **V**iam mandatorum tuorum cucurrisse dilatasti cor meum. **E**t rursus. **I**n via testimoniorum tuorum delectatus sum sicut in oibus divitijs. **E**t talia sunt in hanc sententiam absque numero. **E**tenim tu qui pegrinarius hic a domino. si pegrando vis ad vitam ingredi serva mandata. **H**ec est enim via regia. hoc iter prosperum. hec copendiosa semita. quod ducit ad vitam. **A**t vero videre mihi video consequenter in ipsa meditatione mea. collectum esse sacrosanctum patris concilium ut viam istam prepararet dirigat ut prosperum hoc iter nostrum faciat. cedente deo salutarium nostrorum. **N**ave mundo a scandalis. et hostilibus insidijs. super quibus est illa probete questio. **I**n via hac quod ambulo. abscon. superbi laquam mihi. **E**t rursus intra iter scandalum posui. mihi. **Q**uis ait omnia intra iter mandatorum dei posita superbos/demonum carnis. et mundi scandala dinumeret? **Q**uis omnes laquorum nodos. artes et modos agnoscat? **Q**uis non cum Anthonio panescens exclamaverit. **D**os domine laqueos omnes. hec scandalorum retia quis euadet? **A**t qui benedictus deus salutarium nostrorum qui prosperum nobis fecit iter spirituale mandatorum suorum. dum voluntate facultate et contulit conveniendi seniores in unum. convocandi ceterum. congregandi ecclesiam. ut viderent quod facto opus esset. ad tollendum tot scandalum posita in vijs syon ita ut lugerent eo quod non esset quod veniret ad solennitatem. **H**inc offendeat scandalum scismatice divisionis. **H**inc scandalum multiplex hereticorum pravitatis. **H**inc multiplicata supernumerum scandala/offensiones et retia cuiuslibet viciositatis. **O**bsidebat precipue. hoc iter spirituale monstrum horrendum ingens/mole potentis/supbia et filia eius improbilissima. di-

ra dominandi libido. prohibuerat toto malignitatis spiritu et astu/ne celebraret generale concilium quod efficacissimum erat. et pene unicum. adversus hec omnia scandala remedium. **E**culter vero nunc omnis fidelium turba. **N**unc magnifice gratias referat deo salutarium nostrorum quod prosperum fecit iter mandatorum suorum contulit celebrari sacrosanctum. generale concilium sufficiens ad scismatum sedationem. **A**d heresum extirpationem et ad morum reformationem. **E**t hec ex paucis in hoc eodem practicationis concilio. non tam de clarare. quod summam narrare vel annotare curabo. **N**on accurato quidem sed doctrinali quotidianoque sermone. **S**atis erit ita loqui ut intelligat. **C**onsiderans itaque mentalibus oculis/patris generale concilium et actus eius **I**nvenio quod ipsum ab itinere spirituali remouit primo quadruplex scandalum obstas scismaticis sedationi. **R**emouit alio quadruplex scandalum nocens heresum extirpationi. **R**emouit alter quadruplex contrarias morum reformationi. et ita contrarias. ut iam non esset prosperum sed infaustum iter pacis fidei et virtutis. **C**onformiter ad hanc triplicem eternitatem scandalorum numerem. **C**onclusiones. regulas aut leges. quod in hoc concilio. vel explicitely vel implicitely stabiliuntur quasi totidem directiones salutare. per quas prosperum iter fecit nobis deus salutarium nostrorum. ut in hoc itinere sit unitas ratione primis sic veritas ratione secundis. sit bonitas respectu tertium. **S**it insuper modus spiritus ordo. **S**it denique mensura numerus et pondus. **C**onformiter ad potentiam sapientiam et bonitatem patris et filij et spiritus sancti. **H**oc modo prosperum iter facit nobis deus. scilicet ut sit iter planum iter lucidum. iter pulchrum. dum iusticia ponit in via gressus suos/dum vestigia sua relinquit impressa/quasi certa totidem signa/ne oberremus vel exorbitemus. nobis data.

Prima lex in via

Assignat pro prima parte que est (pax) de via pacis. prima lex siue directio liberans iter nostrum a primo scandalo. que data est in sessione publica. v. Aprilis anni presentis **C**oncilium generale potestate a christo immediate habet. cui quilibet cuiuscunque status vel dignitatis. etiam si papalis existat obedire tenetur/in his que pertinent ad fidem/et extirpationem scismaticis. ac generale reformationem ecclesie dei in capite/et in membris. **C**onscribenda

Sermo pro viagio

prosus esse mihi videretur in eminentioribus locis. vel inculpanda per omnes ecclesias. saluberrima hec determinatio. lex vel regulatantum directio fundamentalis. et velut infalibilis adversus monstruosum. horredumque offendiculum. quod hactenus positum erat per multos de ecclesia in itinere mandatorum dei. de terminantes ex textibus grosse. non ad regulam evangelicam et eternam acceptis. papa non esse subiectum generali concilio. neque iudicari posse per ipsum. Quod preterea generale concilium totum ab ipso robur immediatum sumebat. Nec poterat sine eo casu quocumque vel convocari vel stabiliri. Quod nemo poterat ei dicere. Cur ita facis. quonia solutus erat legibus et supra ius. Et ita de plerisque per quam blanda fallax subdola adulario fovebat libidine dominandi et tyrannidem ecclesie destrucricem. papatum seu eius usque convertebat ita ut non pateret via reductiois seu pacis. Scripsit super hoc errorem vel scandalum Reuerendissimus pater dominus Cardinalis cameracensis. preceptor me inclit dudum et nup anteque fieri hec constitutio reputas esse perniciosissimum sic asserere. sicut de multis dictis per quosdam inuidentes suis iuribus positus annotavit. Nunc ex quo iam lex posita est nec iam licet dubitare probationes omittam. Sola hec probatio sufficeret. Si ecclesiam non audierit sit tibi ut ethnicus et publicanus.

Secunda directio

Concilium generale potest (siue lex salutaris) testem esse reputat summum pontificem. necdum consultiue inducere. sed autoritative compellere ad offerendum viam cessionis vel ad cedendum papatum etiam sine culpa sua licet non sine causa. Qualis causa multiplex esse potest quoadmodum in publicis sermonibus tacitus fuit in hoc concilio. Hec lex per hoc sacrum concilium determinatiue statuta est. et in papa Johanne xxiii. practicata. quod via cessionis viam generale concilio primum obtulit. dein cessit. Tollit ex hoc scandalum dicentium viam cessionis practicari non posse inuis contententibus de papatu. Tollit denique collusio seu tergiversatio volentium inuito generali concilio vel ecclesie perniciose papatum detinere. nunc aut quolibet in futurum. Etenim si per summum pontificem dare libellum repudij ecclesie spose christi sicut egit Celestinus et laudat. cur non viceversa poterit sponsa christi repudiare non dicam sponsum suum. sed sponsi vicarium. presertim ubi

subest vel culpa vel causa.

Tertia directio.

Concilium generale sic est supra papam quod ei bullas processus vel ordinationes et statuta potest irritare vel annullare. Potest insuper translationem curie romane a loco concilij impedire. Compellere rursus papam stare cum concilio et ita de similibus. Hoc determinatum est in publica sessione multiplici practicata. Tollit ex hoc scandalum quo per indirectum quereret nunc aut alias dissipari generale concilium.

Quarta directio.

Concilium generale sic est super leges omnes positivas. vel a summis pontificibus. vel a generalibus conciliis editas. quod eas potest interpretari mutare vel tollere. pro quanto viderentur impedimentum vel scandalum esse ad iter ecclesie scilicet unionis. Hoc practicauit prius concilium tollendo penas omnes et inhabilitates. etc. Suspensio insuper futura summi pontificis electionem. Recipiendo denique ad cautelam et humili quodam modo defensione. presens confirmatio concilij a domino papa. cum multis similibus quod quia iurium positivorum rigor non admittit.

Secunda pars prima

capialis devia veritatis. Exposuimus in hac parte prima quatuor scandalorum genera quibus obstitit prius concilium ut prospere iter faceret nobis de salutari nostro ad dirigendos pedes nostros in viam pacis. et ad sedationem scismatice divisionis. Traseamus per secula pre ad destructionem alterius quadruplicis scandalum quo videbatur impediri declaratio veritatis. et hereticę prauitatis destructio.

Prima directio salutaris in via catholice veritatis.

Concilium generale potest et debet circa omnem personam cuiuscumque preeminentie vel status existat absque favore vel timore. vel personarum acceptatione / iudicium in causa hereticę exercere. patet ex tenore commissionis date Reuerendissimis patribus dominis quatuor cardinalibus. et alijs de quolibet natione. Hoc insuper practicatum est circa inquisitionem sacram de papa Johanne xxiii. et circa Johannem Huss. qui quis esset status parvi. habuit tamen fautores plimos fortes acres. et potentis. Hoc autem est presertim et efficaciter

iter ad extirpationem errorum dum nullis parcitur. sed constantiter procedit ad emendationem vel si corrigi noluerint ad punitionem et ex terminationem errantium. Alioquin non satis destruuntur errores. si permittuntur liberi et impuniti patentes et notorii. verbis aut factis heresum defensoribus. Si preterea predicatores catholice veritatis non subest plena libertas elucidandi legem sanctam. Tollitur ex hoc preterea concilio dictum per illi. quod leges compabatur tel araneas. eo quod debiliores muscas retinent transmittunt fortiores.

Secunda directio

sive scilicet in ordine. Concilium generale preter debet assertiones hereticas et erroneas in fidei moribus que fuerunt sunt in scandalum publicum diligenter examinare reprobare et damnare. etiam non factoprius vel simili processu aduersus assertores. Hoc pluries practicum est in hoc concilio ut de assertionibus que conciliandi erant laici subvtraque specie. Et de ista assertione quilibet christianus potest et debet. Denique tam rationes quam similitudines manifeste. et exempla sanctorum probant idem. ut de falso numismate et famoso libello. Tollitur ex hoc scandalus vel tolli debet eorum qui per bono accessorio quod in facto consistit. elucidationem veritatis vel impediunt vel perastinant. hoc autem procrastinare quid nisi impedire est.

Tertia directio.

Concilium generale preter damnare propositas multas. cum suis autoribus. licet habent glossas aliquas vel expositiones vel sensus logicales veros possint. Hoc practicum est in hoc concilio de multis articulis videlicet et Joh. Huss. quomodo aliqui poterant vel de vi logice vel grammaticae. defensionem aliquam recipere. ut in articulis que sunt indefinite traditi. vel qui loquuntur. de possibilitate put posse logicis est non perhibere. Vel que possent ad aliquem sensum vtrahere. si seorsum poneret. Sed concilium hoc solenter attendit. pro quo iuxta hilarium intelligentia dictorum ex causa est assueta dicendi. Inter illud August. Liberis verbis vtrahunt perhibere in rebus ad intelligendum difficillimis offensionem parum aurium non primescunt. Nobis autem scilicet theologis. ad certam regulam loqui fas est. Illud denique vulgatum fundamentum in Aristotele quod philosophi accipienda sunt secundum materiam subiectam. Unum mo-

ralis sententia sumit. Ea est enim divine forme substantia ut quod nec in extrema dilabatur nec in se extraneum aliquid ipsa suscipiat. sicut de ea pimenides ait. Verum orbem mobilem rotat dum se immobilem ipsa profuat. quod si rones que non extra petitas sicut intra rei quam tractabimus ambum collocatas agitauimus nihil est quod ammirare cum platone sciencie didiceras cognatos de quibus loquimur rebus oportere esse sermones. iij. de consolatione vlti. pfa in fine. Sicut theologia sua habet propria logica et sensum literalem. aliter speculatiue scie. Hec directio vel lex profuauit hactenus per claram vniuersitate parisiensi. a pluribus erroribus dum scholasticos suos se ad certam regulam fidei loqui iussit et copulit. Utinam in aliis studiis hec disciplina similiter teneatur. Mala libertas est male erronee loqui posse.

Quarta directio

sive octava in ordine. Concilium generale preter et damnare propositas multas vel assertiones hereticas que non possunt ex solo et nudo textu expresso sacre scripture patenter reprobari. sed nisi expresso doctorum vel vniuersitatis ecclesie et ceteris. Hoc practicum est in hoc concilio in multis assertionibus Johannis et videlicet et Jo. Huss. imo et de ista que conciliandi per laicos subvtraque specie panis et vini. Hec directio vel lex profuauit facit iter ad heresim et hereticorum exterminandorum. quoniam heretici que vidimus defensionem suam ut plimum accipiunt quod nolunt hereses absolute reuocare sed tamen aditionali si videlicet ex rigore textus sacre scripture conuincant errare. dicentes quod expositiones doctorum. decreta decretales sint apocryfe. neque de illis curandum. Hec autem presumptio que late pateat ad errores. nemo non intelligit.

Tertia pars principi

palis de via morum et virtutum. Declarat vel narrat scandalum quatuor obuiantibus errorum extirpationi. loquimur per tunc vltima parte aliquid de remotioe totidem scandalorum obstantium morum reformationi in capite et in membris narrando quod duplicem legem directorum practicatam in hoc concilio. ut per sepe iter faciat nobis de salutarium nostrorum.

Prima directio la-

lucaris in via morum et virtutis. Concilium generale sic est super papam et alius quemlibet de ecclesia. quod ipsum

Sermo pro viagio

papā potest deponere pro quocūq; crimi-
ne. de quo notoriez incorrigibiliter scan-
dalisat ecclesia. Hoc est practicātū duduz
de papa. Job. xij. et nūc de Job. xxiij. In-
civus deiectione nō inferit q; fuerit hereti-
cus vel a fide devius. Et si ita actū est de ce-
dro libani. quare nō timebit humilis her-
ba deserti. Accusatus tamē inter cetera fu-
it et cōvictus q; fuerat notorie symoniac.
Et quo cōfunditur illa quozūdā temeris-
tas. qui papā in collatione beneficiorū nō
posse cōmittere symoniā vel disputabant
vel diffiniebant.

Secunda directio

siue decima lex

Conciliū generale quōvis nō possit nec
debeat plenitudinē potestatis papalis cō-
mūssam a xpo petro et successorib; eius tol-
lere vel minuere s; de ea gratias agere deo.
qui cōtulit eamq; reuereri debet et ample-
cti. Pōt nihilomin; vsū p̄tatis illi; cer-
tis legib; statutis limitare in edificatōez
ecclesie. Hoc practicauit p̄ns conciliū. tū
in multis. tum specialr in hoc q; legem p̄-
fuit in eligendo papā futurū et suis electo-
ribus q; Reuerendissimū patrē dñm An-
geluz corario. ob laudabilitatē sue cessio-
nis spontaneē. nullus papa futur; posset
eum a collatis cardinalatu et potestate le-
gati p hoc cōciliū deponere. nec eū sup̄-
terius quibuscūq; factis quōlibet impe-
tere vel punire. Jure quidē indulgēt cō-
descensioe hoc factū est vt exemplū poste-
ris detur vltro cedēdi dū illud efflagitat
eccleivel p̄vilitas. vel vrgēs necessitas.

Expedit autē nūc ante summi pontifi-
cis electōem ita fieri circa multa generalē
statū ecclesie cōcernētia. In quibus summi
pontifices vsuz plenitudinis sue potesta-
tis passim nimis verterūt in abusum. vt
q; noluerūt generalia cedebrare p̄cilia. Nec
inferiorib; platis ordinaria iura relinq̄re
Dōq; in statutis generalium cōcilioz nūc
cassando ea. nūc mutādo. nūc ad libitum
interpretando. nūc privilegia et exceptiōes
largiēdo. palāz absq; manifesta rōe vlti-
mitate deviarūt. Qñ sic in vsu disp̄satio
nū. p̄cessione privilegioz. innovatōe des-
cretalium nō expedit vsū potestatis papa-
lis sic restringi. vt in om̄i casu tali. fiat ad
cōciliū generale recursus. p̄pter difficulta-
tē et raritatē sue p̄uocatiōis. qualis nō erat

in primitiua ecclesia. qñ cōi cōsensu dice-
te hieronimo fiebat om̄ia. Sic non expe-
dit talē laxatōem fieri q̄ vim et robur gene-
ralium cōcilioz in suis cōstitutōib; passim
tollat et eneract. Considerari posset in h
loco Arestore. traditio de triplici policia
Regali scz monarchica. In q̄vnis bene
p̄ceest cui tyrann; opponit. Altera est ari-
stocratia. vbi dominatur pauci et boni.
cui opponit oligartia. Tertiā ponit ty-
mocratia in qua p̄pls benedicitur q̄ oppo-
sitā h; democratia. Est autē iter istas po-
litias illa melior q̄ aliqua singularis. que
ex Regali et aristocratia cōponeret. vt in re-
gno frācie vbi rex instituit plamentuz a q̄
iudicari nō refugit. Esset vero oim op̄tia
et saluberrima policia. q̄ triplicē hanc bo-
nā complecteret. regalē/aristocratia/ et ty-
mocratia. Est autē generale cōciliū pol-
licia talis cōposita h̄is suā directōez. ma-
gis et assistētia speciali sp̄sifici. et p̄missio-
ne Jesu xpi. q̄ ex natura vel ex humana so-
la industria. Hinc est illd qd̄ p̄dicim;
q; ip̄s est saluberrimaz efficacissima reglā
ad regimē totius ecclesie trāquillū. vel p̄seruā-
dū vel reformādū vel inueniēdū. tanq; su-
prez et sufficiens legislator vniuersalis et
potēs epickes. Præterea legitim; et secur;
nec suspect; rōnabiliter ab aliquo r̄p̄tans
cū p̄cedat oim vel q̄i oim cōi cōsensu vel
assensu. Quid at̄ est generale cōciliū ali-
as descriptū est et repeto. Cōciliū generale
est cōgregatio legitima auctoritate facta/ ad
aliquē locū. et om̄i statu hierarchico. toti-
us ecclesie catholice. nulla fidei p̄sona que
audiri req̄rat excusa/ ad salubriter tractā-
dum et ordinandū. ea q̄ debent regimē ei-
dem ecclesie in fide et morib; respiciūt. De-
duci posset ex hac descriptōne cū p̄cedētib;
bus qualiter plenitudo potestatis papal
collata est a xpo. in his que supra naturā
sunt. In alijs etiā q̄ leges natural. canoni-
caz civil sibi tribuūt vt monarche sup̄mo
statz cōcordat cū patrē cōciliū q̄ dicta ē/ q̄
niā in cōcilio papalis p̄tās includit. q̄vis
aliter sit bec p̄tās in papa aliter in cōcilio
Sic aliter clauēs petro tradite sunt. alit
ecclesie. Vñ cōciliū in multis q̄ papā resp̄-
ciūt. h; auctoritatē cōsiliatiuā et dictatiuā/
papa exercitatiuā et executiuā. Nō enī pos-
set cōciliū p̄ seip̄z. vel absolue in foro cō-
sciētie vel p̄sbiteros ordiare. vel cor̄p̄ xpi
p̄ficere. vel obellare manu armata infidelēs

ip̄s xpi suū sp̄s

ita de multis. sed ad ipꝛ spectat circa hec
huiꝛmodi cōsulere vel dictare / cuiꝛ dicta
mini q̄ repugnat cōtumaciter / repugnat
spiritui sancto / cuius est ipꝛm cōciliū in di
ctando vel cōsulendo dirigere. Exemplū
in homine. xbi rō potestare habꝛ dictati
uāꝛ p̄siliariā volūtas exercitiū ꝛ executōꝛ

Tertia directio.

Conciliū generale p̄ꝛ de dissensioꝛibus
ꝛ guerris inter p̄ncipes xp̄ianos seu iētes
in p̄ncipiē totius xp̄ianitatis ꝛ p̄ditōis ho
minū in ania ꝛ corpe. auctoritate legitima
cognoscere. prohibēdo eis vias facti ꝛ ad
suscipiendū vias iniuriꝛ rōis p̄ cēsuras ec
clesiasticas cōpellendo. Hoc p̄acticare
p̄posuit Serenissimus rex rromanoꝝ sp̄
Augustꝛ qui p̄usqꝛ recederet ab hoc cōci
lio ad locū conuētiōis cū rege Aragonū. et
petro de luna. orōem ad deputatos habu
it. om̄i religioꝛa pietate. ꝛ vera xp̄iana reli
gione plenissimā. quā his auribꝛ nō sine
pia cōpunctōe letus audiui. Narravit il
lic p̄positū suū esse. tēdere post sedatōꝛ scis
matis. ad pacificatōꝛ Regū Francieꝛ An
glie. maxime p̄ auctoritatē huiꝛ cōciliꝛ. Nar
rauit de pacificatōne Regis polonie cum
p̄utenis. Dehinc de passagio hierosoli
mitano p̄cedēte pacificatōne regis polo
nierē. Fundamētū seu regulā p̄curauit
inducēdo quālibꝛ p̄tū. vt se generali con
cilio. siueqꝛ diffinitōi p̄orsus summitterē
rēt. cuiꝛ auctoritati ipsemet rex / quēadmo
dū tūc pluries antea. sub attestatōe diui
ni nois prestatus est debebat ꝛ volebat cē
subiectꝛ. ꝛ hoc in speculū ꝛ exēplar eternū
cuiꝛlibet p̄ncipis catholici temp̄alis.

Quarta directio si

ue lex duodecima ꝛ vltima.
Conciliū generale p̄ꝛ ꝛ debꝛ cōstituere
crebriore generalitū cōcilioꝛ celebratōem
qꝛ retroactis t̄pibꝛ fuerint celebrata. vt de
decēnio in decēniū. p̄ficia futuris summis
p̄nificibꝛ ista lege. quā trāsgredi nō liceat
Fundat in p̄missis hec cōsideratōꝛ p̄ ar
gumentū ex oppositis. qm̄ si totꝛ t̄ā enoz
mia discrimina p̄uenerūt ecclie dei dñi cel
satū est a cōcilijs generalibꝛ / q̄nta demum
erit salutaris vtilitas ex frēq̄ntiori celebra
tione / p̄spiciū est Quis itaqꝛ nesciat qꝛ iꝛ
sup̄iorū p̄ctā minꝛ vigebrūt. dñi minorē si
bi sentiet esse peccādi licētiā. vel ipunitatꝛ

spem / dñi seꝛ reddituros serōem corā iudi
ce suo. generali cōcilio p̄spiciēt. Sūt qꝛ
pe nōnulli. q̄ etsi deū nō timent / hoies tas
mē reuerēt. Deniqꝛ si nō sit assidue lex
viva. dirigens regēꝛ ꝛ actuanꝛ leges mor
tuas ad effectū. ipse nō satis p̄ficiūt. vñ et
p̄hs tradere fatagēs mediū virtutꝛ nō pos
tuit illud efficacꝛ inuenire qꝛ vt diceret p̄
ut sapiēs indicabit. Potuerāt ex p̄miss
sis oibus velut ex fundamentalibꝛ q̄bus
dā regulis directōibꝛ signis in via mada
toꝛ dei leges elici p̄iculariores. ad tollē
dū scandala impediētia p̄ospex. iter pacē
fidei ꝛ virtutis. ad sedatōem scismatū quo
ad p̄imū. ad extirpatōem erroꝛ q̄ ad se
cundū. ꝛ ad reformatōꝛ moꝛ q̄ ad tertiu.
sed neqꝛ rps neqꝛ locus sufficiūt. Quia te
tigerūt insup multa ex eis prudētēs ꝛ stu
diosi suis in scriptis Quia rursus debent
hmōi leges ꝛ cōstitutōes p̄culares. magꝛ
p̄ mutuā collatōem oim de cōcilio agitari
tractari ꝛ diffiniri. iuxta regionum aut pa
triarū varietatē. Quia deniqꝛ decreta ꝛ de
cretales viderētur abūdanter sufficere. si
p̄ legem viuā fierꝛ efficacꝛ executio Alioqꝛ
multiplicatio constitutionū hmōi. etiam
penaliꝛ. qñqꝛ plus onerat ꝛ aggrauat qꝛ
subleuet aut p̄ficiat. Faciamꝛ tandē in
orōe finē verbis. vt qꝛ reuolēt ad c. ꝛ dica
mus obsecrātes. P̄ospex iter faciat no
bis deus salutarū nostroꝛ. Iter nedū ter
restre sed spūale ꝛ celeste. iter eternitatꝛ ad
deū salutarū nostroꝛū qui est deus bened
dictus in secula. Amen. **Finis**

Libellus de aufe

ribilitate pape ab ecclesia Johānis de ger
son Cancellariꝛ parisiē.

Eniet autē dies cuiꝛ auferet ab
eis sp̄sūs Barci.ij Circa quē
tertū pro materia nūc corrente
Querit. Si auferebilis sit sp̄
sus ecclesie a filiis suis vel ab ea Et ponā
hic cōsideratōnes. xx.

Prima cōsideratō

Auferebilis nō est sponsus ecclesie
christꝛ homo. ab ipsa tota ecclesia
lege stāte Siquidē caput ecclesie
p̄ps ē. ad ep̄. iiii. ꝛ colof. i. et. ij Puto autē
nemo cōcesserit q̄ absqꝛ capite valeat p̄ma
nere corpꝛ aliq̄d vepꝛ vel misticū Sꝛ ecclie
corpꝛ misticū manere sp̄sꝛ q̄ ad p̄sumatōꝛ

De auferibilitate pape

seculi necesse est lege stare. Math. ultimo. 2. c. 23. Hoc ergo fiet p. viuificū influruz capitis in ipm. Pro quo facit parabola q. xps se viti cōparat discipulos palmitib. Q. si quis dixerit oppositū dicens ecclesiaz incepisse ab abel iusto fm grego. quo tpe nondū xps erat in carnat. Rndeat Jobā nes in apoc. qui dicit agnū fuisse occisus ab origine mudi p. uisue scz acceptatiue a deo. licet nōdū cor p. aliter exhibitiue. quia nec ipsis antiqs erat sal. nisi in fide. multū tū implicita z generali mediatoris z capitis ecclesie xpi tūc futuri. q. b. erat necessariū credere sc. illud symbolū qd de us est. z q. est remunerator in se credentiū.

Rursus deducit qd dicitur est et ipsa cōditiōne matrimonialis vinculi inter xpm sponsum z ecclesiam spōsam. sicut iohēs in apoc. ecclesiam sub typo ciuitatis noue hie rusalē vidit descendente de celo sicut spōsam ornata viro suo. Nā ad exēplar celestis ecclesie terrena formata est. Qd ar de cōiunctio homo nō sepat. ita vt lege stare nō posset aut debeat dari libellus repudiij inter spōsum z spōsam cōiunctos legitime. Que autē cōiunctio matrimonialis magis legitima q. xpi sit ad ecclesiam cōfederatio. Propterea dicit p. osee. Desponsabo te mihi in eternū. z p. alter p. p. betam. Si potest obliuisci mater q. nō misereat filio vteri sui ego tamē tui nō obliuiscar. Loq. tur de ecclesia spōsa sua. Nā relinquet homo patrem matrē z adheret uxori sue. sic z xps ecclesie. cū matrimonij carnale idōsumat indissolubilitatē. quia sacramētūz magnū est in xpo z ecclesia. qz est illi. ma. trimonij sacrum signū.

Consideratio. II.

1708 supra lege stare

Auferibilis est absolute loquēdo sponsum ecclesie xps homo ab ipa ecclesia. Neq. eni min. hoc est possibile q. xps desineret esse hō sicut spon tanea voluntate verbū caro factū est. aut q. desineret esse nedū ecclesia ipsa. sed ois generaliter creatura. Porro sicut nō est absoluta z inauferibilis habitudo cuiuscunq. creature ad alterā creaturā. neq. tanq. finibilis ad suū finē. neq. tanq. effect. ad suam cām. sic nō est hoc modo cēntialis vel inauferibilis habitudo ecclesie ad xpi humanitatē. quā vtiq. cōfitemur creaturam. Et ita stare absolute xpm hominē esse et

ecclesiam similr esse. nec tamē ipam a xpo vt homo est. vitales influrus suscipere.

Consideratio. III.

Auferibilis est spōsus militatis ecclesie xps a quolibet suozū filiozū hic in via. licet nō ab oibus colle ctiue q. dū pmanebit militans ecclesia z lege stante. sicut deinceps loqui sponim. Perpicua est p. ria ps bui. d. iuncti. q. nā nullus est homo viuēs qui nō videat mortē. z si hoc nō sufficiat qz dicit aplus q. siue viuim. siue morimur zc. aut pinde nunq. sepamur a xpo. Constat tū q. fit se patio p. mortē talem. q. definit esse q. s. via. tor z de ecclesia militate. Constat p. terea q. q. d. iū manebit hic aliquis in via. sicut p. pficere. ita deficere culpabilr z a xpo vera vite vt palmes aridus. et cōbustioni soli aptus separi. nisi tamē fuerit p. cōfirmatō nem quodāmo positus extra statū. p. out est viator. Altera pars disiuncti scq. tur ex p. ria consideratōe z eius deductiōe. qm z oim collectio nihil aliud est q. ecclesiastici corpis indissolubilis cōpago. quēadmo dū dici solet. totū nihil aliud est q. sue partes simul sumpte. sed hec cōpago manet in eternū lege stante.

Consideratio. IIII.

Auferibilis nō est spōsus ecclesie xps ab ipsa qui influat quotidie tam p. modū meritū impetratōis vt aliq. sc. z plus q. ipsi. q. etiā p. modū dignatiue cōdespiratōis z viuificatiōis. per spm sc. suū. fidē. spem. z caritatē. cū ceteris donib. infundēdo gratis. virtutū donozū beatitudinū z maxime sacramētoz. Itaq. sicut nō pmanet corpus aliq. v. z viuens. nisi habuerit qlitariuas d. i. spōsitiōes reddētes cōplexionē armoniacā z decentē. per manutentiā forme cū corpore organico. fm exigētā ipsi. ac forme actiuitatis. z opationū suarū. cur aliunde venit mors. nō aliter sentiendū est de corpore mistico ecclesie. Ipe eni spū sc. q. est spūs xpi. est etiā suo modo forma corpore ecclesie xpi. p. bens ei vitā vnitatē. z mortē z hec nō pmaneret cessantib. qlitatis uis dispositionib. p. renoiatōis diffusio p. totū corp. ecclesie z p. mēbr. avaria. pur vni cuiq. mēbro donatum est. z pur op. h. z ad edificatōnez corpis vniuersi. Tndit hoc

ap'la clarissime scribens ad ephesios. iij.
Soliciti inquit suare unitatem spūs. in
vinculo pacis. vnū corpus et vnus spūs.
sicut vocati estis in vna spe vocatōis et
stre. Vnus dñs. vna fides. vnū baptisma
vnus deus et pater oim. sequitur. Vnicuique
autē nostrū data est grā s'm mensurā do-
natiois xpi. sequitur. et ipse dedit quosdā q/
dem aplos et Quinctiā articuli quatuor
principales apostolici simboli. fundat il-
lam cōsideratōem. Un' est. Credo iā spi-
ritū sanctū et viuificantē. Quid viuificantē
nisi sanctā ecclesiā. sicut p'tinus additur et
vnā sanctā ecclesiā catholicā. Deinde se-
quit. sanctorū hoc est sacramētū. cōmu-
nionē. ac deinde remissionē peccatorū in-
telligit consequitur vitam eternam.

Consideratio .v.

AUferibilis nō est ab ecclesia mili-
tante spūs suus xps homo qui
semp inluat in eandē ecclesiā spō-
sam suā p membra variā. grad' hierarchi-
cos/officiorū et administratōnū et digni-
tatū et statutū ab ipso constitutorū dū
ecclesiā fundauit primū et edificauit. Si
enī pmanebit ecclesiā vsq ad cōsummatō-
nem seculi. pmanebit vt pfecta dei enī per-
fecta sunt opera. nō solam in inchoatōe.
sed magis in cōseruatōe. et cōsummatōe
S; nemo dubitauerit quin ablatio vni'
membri a corpe diffōmitatē grandem. et
impfectōem inducat. Manebit ergo sem-
p ecclesiā cum suoru integritate et pfectiōe
membroz. Scribit de his ap'ls. i. ad co-
rinthecos. xij. Diuisiones inquit gratiarū
sunt. idē autē spūs. et diuisiones ministra-
tionū sunt. idē autē dñs. et diuisiones ope-
rationū sunt. idē autē de' qui opat' omnia
in omībo. Vnicuique autē dat manifestatō
spūs ad vtilitatē. alijs quidē p spiritū dat
sermo sapiētie/alijs autē sermo sciētie s'm
eundē spiritū. alteri fides in eodē spū/alijs
gratia sanitatū in vno spiritu. alijs opatio
virtutū/alijs pphētia/alijs discretio spiritu-
um/alijs genera linguarū/ alijs interpretatio
sermonū. Nec autē omnia opat' vnus atq;
idē spūs diuidēs singulis. putruit. Cō-
cludam' ex his pauli verbis. q' assidu' crit
in ecclesiā vsus ministratōnū et grāz gra-
tis datarū/ quas enumerat et hoc quātūz
expediāt et decursū et edificatōi. sic erunt
sapientes sic pphēte sic discretiores spiritu

um qbus ex officio hierarchico cōmisso
eis a xpo et spū sancto cōueniūt tales act'.
ita vt ab humana quīs autoritate neque
ant ipediri/suspēdi vel p'hiberi. sicut nec
status papalis. nec apostolicus. vel pasto-
ralis. fuerūt enī primit' velut in quodāz
seminario viuifico positi in ecclesiā p christū
et postmodū crescēte ecclesiā discretio tali
um magis innotuit. velut si stipes vince
se in folia et flores et ramos explicuerit.

Consideratio. vi.

AUferibilis nō est spūs ecclesie
xps ab ecclesia taliter/ quin semp
habeat in se viuificū semē. quo p't
per successiōes generatōis et generatōis
sele cōtinuare in corpe toto et in membris
p'sertim officialib' similiter et in filijs. Tra-
ducit ad hoc illud xpi Johan. xij. Amē
amē dico vobis nō p'teribit generatō hec
donec omnia fiant loquēs de generatōe in-
storū/ que cōtrariat illi de qua dictum est
Amen amē dico vobis q' red'itur a gene-
ratōne hac omnis sanguis ab Abel iusto.
Itaq; si dñs in rez mutabiliū creatōe sin-
gulis indidit se mētē s'm genus suū ad p-
pagatōis sue generatōem. Si tam in le-
ge nature/ q' in lege moisi status sacerdos
talis durabat/ vel in primogenitis/ vel p
successiōne hereditariā filioz p patribus
suis/ oportuit multo ampli' legem gratie
pfectissimā/ habere in semetipsa secūdi-
tatē pro sui cōtinuatōne legitima. Ad qd
inducit apostolus ad romanos. it. certū
prophete euangelici. Iai. i. Nisi domin'
exercitū reliquisset nobis semē quasi zo-
dona fuisset et quasi gomorra similes
essem'. Hoc autē quid aliud debet intelli-
gi q' suis insita spiritualis et ars quedā vi-
uifica. in vniuersum corpe ecclesie. p quaz
hierarchicus ordo suus. pōt vsq in fines
subsistere. Et ex his p'tinus infer' q' ec-
clesiā vel cōcilū eam representās pōt in sti-
tuere vel eligere vel designare summū pon-
tificē in sacra sede petri. Potest insup mo-
dum determinare vel limitare eum taliter/
vel taliter instituendi siue designandi/ ita
q' non spectat hoc ad solū pontificē sum-
mū. alioquin ipso vel mortuo vel nolente
dare legem eligēdi successorē posset eccle-
sia permanere iugiter sine summo ponti-
fice quod neq' fieri lege stante. Et si quis
dixerit. Dodos qui nūc obseruātur pro
k 2

De auferibilitate pape

electōne summi pontificis determinatos esse p̄ summos pontifices. Placet. Sed ecclesia consensu suo vero vel interpretatiōe non approbat/ aut in defectu q̄lez predictimus. fas haberet imutare. et ita fas vt in contrariū nullius possit. cuiuscūq; p̄ntificis auctoritas legem dare.

3 Consideratio. VII.

Auferibilis nō est sponsus ecclesie p̄s ab ecclesia sp̄sa sua et filijs ei. sic q̄ remaneat ecclesia in sola muliere. imo nec in solis mulierib⁹ omnibus. imo nec in laicis solū. lege stante et nō facta diuinit⁹ noua institutiōe. Da oppositū. ecclesia deficere posset in suis gradibus et officijs hierarchicis. In suis etiaz sacramētis vsq; in finē. Patet hoc p̄supponēdo q̄ sacerdos a nō sacerdote et episcopus a nō ep̄o neq; institui. imo ne ca tota multitudine laicorū aut mulierū similē cōgregata. si p̄ casum mortui essent omnes sacerdotes. Additū est nō facta diuinit⁹ institutiōe noua. q̄ spiritus sc̄to dictante et operāte noua prestari posset auctoritas q̄lis nondū collata est. quēadmodū prius q̄ deus instituit; sacerdotiū nouū supremū et alios inferiorē grad⁹ hierarchicos in ecclesia. non dubiū quin hoc poterit. Porro nulla cōitas vel vniuersitas hominū mortaliū similē cōgregata talem aliquē gradū nullo modo instituire potuiss; cū potestate qualis in quolib; regitur q̄ supra naturā existens ipam sibi p̄supponit et substernit quodāmodo sicut forma materiā. Nec opinor q̄ aliquis doctorū theologorū senserit in hoc contrarie. quāuis verba quedā epistole cuiusdā tractat⁹ de concilio generali videri possant aliquat̄ hoc sonare. nisi benigno interprete foueantur.

Consideratio. VIII.

Auferibilis est aut mutabilis lege stante quelibet politia civilis mo

narchica seu regalis. vt fiat aristocratica/ et nō sic de ecclesia que in vno monarcha supmo p̄vniuersum/ fundata est a christo

Posset deduci cōsideratio tam a priori q̄ a posteriori/ deducendo variatiōes que fuerūt in alijs politijs/ quia nullā aliam politia instituit x̄ps imutabiliter monarchicā. et quodāmodo regalem. nisi ecclesiam. Et oppositū sentientes de ecclesia q̄. fas est eē plures papas. aut q̄ quilib; episcopus est in sua diocesi. papa. vel pastor suprem⁹ equalis pape romano. errant in fide. et vnitrate ecclesie. contra articulū illū in vnam sanctā. etc. et si p̄tinacis maneāt iudicandi sunt heretici. Sicut martinus de padua et q̄dam aliorū. Consonat ratio quia sicut ad vnā fidem et ad eadem sacramenta obligant omnes viatores. Sic oportet vt nō esset scisma. reductionem finalem fieri ad vnū supremū. Secus vbi cōitas regitur legib; solis naturalibus et traditiōib; humanis/ que p̄ varietate tēporū et locorū laudabilē et vtilius variant q̄ v̄vno tenore ligent omnes/ quēadmodū tradit Aristoteles exemplificās de regula leſbie. Quocirca dicam q̄ incidenti consequēter q̄ nec summ⁹ pontifex nec aliq; aliorū debz conari vt canones positi/ vel alie traditiōes hūane. obseruetur vbiq; p̄ totā ecclesiam et p̄ omnes inuariabiliter natiōes. Oppositū fatigare dedit forte occasione grecis discedēdi a latinis dat preterea q̄tidie materiā multā. litium scrupulorū grauiū/ dum equali tenore q̄ritur obseruari lex hūana siue sit illa canonica secularis vel civilis. quēadmodū custodiri diuinā absq; vlla variatiōe necessē est. Inde venit illa christi questio Mathei. xv. Irmiti fecistis mandatū dei propter traditiōes vestras.

Consideratio. IX.

Auferibilis est vicari⁹ sponsus ecclesie p̄ voluntariā eius cessionē/ aut renūciatōez a papatu. fuerat eni olim dubitatio post renūciatōem. Celestini nūquid talis renūciatio iure substiteret. Tum p̄tervotum quo se papa obligat ad ecclesiam. Tum p̄ter desponsatōez et matrimoniū quoddā spirituale in papam et ecclesiam. Tum preterea quia papa diuino iure statutus est in hoc gradu. Et si que sunt alie rationes. Occasione cuius

reſponſus q̄

dubitationis facta est decretalis determinans affirmatiua q̄ hoc licet. Et ita licet q̄ ex hac humili renūciatione cum ceteris patribus Celestin⁹ annumeratus est catalogo beatorū. **S**unt autē casus aliqui etiā per iuristas expressi quando licitum est plato, immo quādoq̄ debitū. cetera de re statui suo, vnus est grāde scandaluz subditorū. quod non expectat alio modo probabiliter terminandū q̄ p̄ cessionē. Alius casus est dum occupatio seu retentio p̄ latere patenter vergit in detrimentū salutis proprie. Nam qd̄ prodest homini si vniuersum mūdū lucret/ anime vero sue detrimentū patiat. aut quāz dabit homo pro ania sua cōmutatiōem. Alius casus est vbi manifeste talis retentio impediret maius bonū vel in prelato vel in subditis. **M**ultiplices essent casus in particulari fm̄ illud triplex gen⁹. Sed breuitati noſtre satis sint ista pro nūc. Per que dissoluitur prima ratio que fiebat de voto/ qd̄ nō obligat dum vergit in detrimentū salutis/ vel etiā deteriorē. Alterā rationes soluit dissimilitudo q̄ est inter matrimoniu carnale/ spūale. licet cōueniāt in multis. Dissimilitudo est quantū ad hoc q̄ in spirituali nō est sacramentū/ ex quo cōsurgat indissolubilis nex⁹ ex institutiōe diuina. Quemadmodū de carnali est exp̄sa lex. quod de cōiunxit homo nō sepe/ et sacramentū hoc magnū est. Dico autē in christo. et ecclesia in q̄t apostolus. Ac p̄ inde soluit ratio tertia/ q̄ solus christ⁹ est proprie sponsus ecclesie. Alij sunt tantūmodo vicarij quos p̄ humanā designatiōnem vel electiōem voluit institui. quibus officiu sit diuinū. et sola auctoritate diuina p̄mitus ordinatum.

Consideratio .x.

Afferibilis est in casib⁹ dabilibus vicarius sp̄s ecclesie. ab ip̄a ecclesia/ et hoc p̄ eam/ vel p̄ conciliū generale representas eam/ vel per aliquos ad hoc p̄ eam institutos/ siue cōsentiat ip̄se vicarius. vel nō cōsentiat sue cessionī. **S**umit in primis argumentū p̄ hac consideratione ex veritate precedentis. Nam si vicarius sponsus potest resignare sponte ip̄si ecclesie dando ei libellū repudiij. cum sp̄s et sponsa nō debeant quo ad hoc impari iure cēseri/ poterit similiter repu-

diare sp̄sum talem ip̄sa ecclesia sponsa. dū par ratio vel potior adducit pro ip̄sa cōtra sponsū/ vel quia p̄stituerit querit eā q̄tum in se est/ vel tyrannide seu tracta/ re/ laniando eam/ vel placitādo bona sua dissipando. vel q̄ abuti conasea in perniciem filiorū. Nullū quippe statū nullum gradū dignitatis/ nullū ministratiōis genus dedit de⁹ nisi in edificatiōem suā/ vtilitate cōmunē/ patz ad ephesios. iij. et ad corinthios. vi. Dedit vtiq̄ ad pacē eius cui⁹ fines posuit pacē fm̄ psalmistam. Et hanc opatur dilectio/ propter qd̄ finis legis ab ap̄lo ponit dilectio in qua etiā fundauit sp̄s officium pastoralis. Si diligis me/ inquit xp̄us petro/ pasce oues meas/ Johānis. ultimo. Sed quis nō videat casus multos esse possibiles. quorū alij nūc tacti sunt in quib⁹ ecclesia nō edificaretur sed destrueret/ nō vniiret sed dissiparet nō pasceret sed depasceret. si non cederet volūtarius vel cūceret in nitus hic qui in vicariū sponsū ecclesie rite canonice fuerat ordinatus. Hec sit cui⁹ illd̄ ammiratiōni qd̄ dicimus q̄si contrariātes illi iurisdictioni nolite tangere x̄pos meos/ quomō etiam vni singulari persone fas est/ in casu violentie attentate p̄ papā verū. contra castitatem suam vel vitā vim vi repellere. cū appositioe inculpate tutele. et ita licite stabit q̄ tangat papā violenter. vel in mare deiciat. Cur similiter in casu nō liceat idē toti ecclesie pro defensione sua. et violētie attentate cauta repressione?

Consideratio .xi.

Afferibilis est in casu vicarius ecclesie p̄ conciliū generale eo non cōsentiente/ vel inuito celebratuz. **F**ateamur prius q̄ regulariter conciliū generale nō est celebrandū de iure etiam diuino non vocāte vel approbāte papā/ si est vnicus/ nec aduersus eū allegatiō legitima. Sed regule generales bene suscipiūt exceptiōes. sicut in grāmatalibus ita et in moralib⁹/ presertim vbi casus particulares incidūt modis variabiles in finis/ ad quas exceptiōes ordinata est lex superior interpretis aliarū quam Aristoteles vocat epikeiā. v. ethicozum. Et alia diuini⁹ quam gnomi appellat in. vi. ethicozum. Hec autē lex semp̄ habet locū in interpretatione legum aliarum particularium

De auferibilitate pape

vbi deficere cernit ratio et finis institutio nis ipsaz. Finis autē legum oim nedum humanarū sed diuinarū est dilectō. q̄ vni tatem opatur. Sit ergo casus vbi legi ali cui⁹ observatio dissiparet vnitatē. et obesset publice salutē. Quis ratione vtens diceret eam tenere oportere. Nimirū nec sibi ipsi quisq̄ vellet hoc fieri. quanto min⁹ tota cōmunitas rātionabiliter hoc fugiet. **Q**uod si q̄s interrogaret q̄ auctoritate fulciatur vel vretur huiusmodi conciliū acephalum vt videtur sine papa. Respondē dum q̄ auctoritate xp̄i capitis sui et indefectibilis sponsi/auctoritate p̄terea legū suarū tam diuine q̄ naturalis. q̄ hanc licentia/vel necessitati/vel manifeste caritati/vel religiose pietati concedūt. Pro quo facit textus Bar. ij. De excusatione discipulorū vellentū spicas in sabbato/per legē necessitatis/confirmatā exemplo Dauid qui comedit panes propositionis.

Consideratio. XII.

Auferibilis est in casu vicari⁹ spōsus ecclesie/p̄cclesiā vel conciliū generale nedū cōciliatiue. aut diuicratiue/vel denūciatiue. sed auctoritatiue iudicialiter/atq̄ iuridice. Presupponamus q̄ iurisdicō idē est q̄ iuris dictio seu potestas vel iurisdicō et facultas propinqua dicēdi ius. Et solet restringi ad cōciliā iurisdicōem. que fert vel dicat in alterū etiam inuitū. Sequit̄ protin⁹ ex hac descriptione. consideratōnis v̄critas. quōd ecclesia seu conciliū habet in casu facultatem propinquā vel auctoritatē seu potestates dicēdi ius. etiā in alterū qui in papā fuerit rite susceptus et electus. Nolum⁹ tamen impugnare quā in summ⁹ pontifex habeat potestatem regitiuā et auctoritatiuā. respectū omniū hominū. quantū christ⁹ voluit et cognouit expediēs sibi dare pro exercendo eam. nō pro se tantūmodo. sed magis ad vtilitatē ecclesie. qualē auctoritatē ecclesie nō habet totū ecclesie residuū. nisi vniūtiue quodāmodo vel electiue. Et ex ista diuisione verū est q̄ clauēs date sunt nedū vni sed vnitati. Ex hoc tamē nō habetur q̄ ecclesia tota vel conciliū. absente papa presertim suo demerito nō possit auctoritatiuā iurisdicōem exercere. sicut lex q̄daz diuina et indeuicibilis ad reducendū ipm vel corrigendū vel compescendū. ne noc

at ipse nedum ecclesie sed sibi inmet tanq̄s freneticus. vel vt pessima malarū passionū ebrietate seductus. sic enī tradit arefotiles. v. politice. q̄ ad cōitatem totā spectat principis vel correctio/vel totalis destitutio. si inemendabilis p̄seueret. et hec p̄as inauferibilis vel inabdicabilis est a cōitate libera. que de reb⁹ suis facere pōt ad libitum. nec p̄ appropriatiōem vel aliquā legem pōt suspēdi. quātomagis hoc habebit ecclesia. **J**udaisabat olim petr⁹ p̄ dissimulatōnē paulus ei restitit in facie ad galath. ij. Introducebat Petrus rem nouā in ecclesia dei/ad cōturtionē gentilē intravit actuū. et subortū est murmur in ecclesia ita vt cōpulsus sit petrus doctrinā insequi quā tradidit scriptis. vt scilz parus esset corā tota ecclesia rationē reddere de ea que in ipso erat fide et spe. alioq̄m nō sibi credidisset ecclesia. Quanto fort⁹ et rōnabilius. possunt duo cōtendentes. diffamati apud bonos et graues de scismate de p̄uicio. de heresis suspitōe cōpelli rationē reddere si se cognouerint innocētes. Sic machus. sic brūus marcell⁹. sic ipse gregorius. sic alij plures iudiciū subiere cōciliū. nequaq̄ ex humili condescēsiōe sicut fingunt aliq̄. sed ex debito et obligatōne. q̄m multos q̄ cōciliū nō reperit p̄ictos de crimine reliq̄t causam corū examini iudicis dei terminandā.

Consideratio. XIII.

Auferibilis nō est vicari⁹ sponsus ecclesie p̄cclesiam aut conciliū generale. quo ad ea q̄ sunt ordinis sacerdotis cuiusq̄. quin semp remaneat vel sacerdos vel eps. si in talē fuerit aliq̄ consecratus. Sicut etiā de papatu. si diceret ordinē a sacerdotō vel episcopatu distinctū. **D**udū tempe beati Cipriani martiris in africa dū scētus Cornelius papatū Rome gerebat. fuit error multorū. etiā magnorū. q̄ scismatici et heretici excoicati et simoniaci deiiciebant ab omni gradu et dignitate et ordie. ita q̄ nō remanebāt sacerdotes nec ep̄i retinebāt episcopale gradū. nec diaconi diaconatū et ita de silibus. Immo vsq̄ ad hoc denētū est vt diceret ab eis q̄ tales nullo modo valebāt baptizare. s̄ baptisabant ibi quos baptisauerāt. Similiter nec consecrabāt nec ordinabāt quin totū postea diceret iterandū. Introducebātur

est amf

pro seipf multos passus scripturaz vt illō
 Maldicā benedictōibus vestris. rē. Ab
 firmabāt deniq; q̄ tales spiritū sanctū da
 re nō poterāt quē vtq; nō habebāt. Hora
 ta sunt hec in decretis causa prima in q̄r
 to sententiarū distinctōe. rē. et distinctō
 ne. rē. vbi magister nō tenet. licet loquat
 magis recitariue q̄ determinatiue. **Illu**
 strissimus vero doctor augustin⁹. post Li
 prianū materiā hanc declarauit cōformi
 ter ad cōcilia generalia. ante eum et post ce
 lebrata. et hūc insecuti sunt doctores theo
 logi/ dicētes q̄ ea q̄ sunt ordinis. stabilia
 sunt/ et indelebilia. propterea dicūt hī im
 primi characterē quē appellant indelebile
 et nō iterabilem. **At** tamē pro cōcordan
 tia diuersarū sententiarū in hac pte. profi
 cit duplex distinctio. Eps itaq; hereticus
 et degradatus ab ecclia aut intendit dare
 et facere cōformiter ad intentionē ecclie.
 vel baptizat vel cōsecrat vel ordinat vel cō
 firmat materiā insup et formā debitas ob
 seruat. Aut deficit in aliquo istorū. Intē
 tione scz corrupta et erronea vel in materia
 vel in forma. **Scōm** hanc distinctōnem
 procedūt mltē auctoritates sanctorū. quo
 rum aliq̄ dicētes q̄ sacerdotes heretici nī
 hil agāt. intelligūt de his qui secūdo mo
 do deficiūt. quales erāt plurimi heretico
 rum vt arriani et errātes in ipsa substantia
 sacramentorū. Alij dicētes oppositū si
 cut augustin⁹ et ecclia de priorib; intelli
 gunt. **Rur**sus alia est distinctio de effi
 cacia sacramentorū collatorū ab indignis
 sacerdotib; et ab hereticis. Nam q̄ talia sunt
 efficacia potest intelligi/ vel quo ad utilita
 tem vel quo ad veritatē. Si prio mo illa
 dicunt esse nulla. qz neq; profunt scienti
 bus. neq; scienter recipiētib; sed obsunt
 poti⁹. Si secūdo modo. sic cōsecratōnes
 hereticoꝝ sacerdotiū. efficiā habere et ve
 ritatē. fatendū est. **Tandē** ex hac cōside
 ratione cū suis probatōnibus que latiori
 deductōne ponūtur ab auctoribus. seq̄tur
 q̄ durante p̄nti scismate nō oportet dubi
 tare q̄n vtrobiq; fuerint cōsecrati et sint ve
 ri epi et sacerdotes per mutuā successione
 vsq; in p̄ns. **Nec** est difficultas in colla
 tōne sacramentorū nisi de sacramēto peni
 tentie in quo iurisdictio quedā requiritur/
 quā non habēt heretici et scismatici vel ex
 comunicati sacerdotes. Sed hec difficul
 tas redundat similiter in illos q̄ ante scis

ma fuerūt ordinati. et fm estimatōem illo
 rum/ qui iudicārēt hanc vel illā partē esse
 scismaticā. et ex cōsequēti nō habere sacer
 dotes nisi excommunicatos/ et suspensos.
 Et ita vanū est forte scandalosum gloria
 ri q̄ presbiteralis vel episcopalis ordina
 tio suscepta fuerit a scisma p̄ns. potius q̄
 hoc tempore. **Si** per hoc velint hmoi glo
 riantes vocare se veri esse sacerdotes et epi
 scopos q̄ posteriores. **Si** velint preterea
 dicere sicut aliqui dixerūt et scripserūt tem
 pibus istis q̄ vera sacramenta et veri sacer
 dotes et veri epi et verū corpus christi et ve
 rus baptismus cū similib; non sint in hac
 parte obedientie vel in illa.

Cōsideratio. XIII

Aferibilis est vicarius sp̄sus ec
 clie. p̄ ipsam eccliam. aut genera
 le conciliū quo ad executōem licē
 tam eorū omniū que potestātē ordinis re
 spiciūt. id est q̄ non licite talia ager. Data
 quippe est papalis potestas ipsi ecclie. et
 sua est. sicut est ipsi pape. q̄nis alio et alio
 modo. **Sua** est in quā et pape. ad edifica
 tionem ecclie. nō ad destructōnem. **Do**
 test ergo vsus talis potestatis tolli. vel su
 spendi p̄ eccliam ab eo qui vellet vti mani
 feste in perditōem ecclie. aut membrorū
 suorum tali dignitate. vnde et si potestas
 ordinis sit immediate a deo. sit etiā inde
 lebilis. tamē vsus ipsius multū dependet
 ab ecclia et a rectorib; suis qui vices eius
 exequūtur. **Et** hic fundabilis est possi
 bilitas subtractōis vel suspēionis obedi
 entie ab aliquo in papā rite electo. Nam q̄
 obedientia tali prestet est preceptum affir
 matiū. quod nō obligat pro semper. nec
 in p̄ncipem ecclie. **Si** viderit ergo ecclie
 sic q̄ prestare nūc obedientiā pape in am
 ministratōne ordinum. sacramentorū et si
 miliū fieret ecclie perniciosus/ et pape in
 instrumētum malicie. cur nō suspendere
 potest huiusmōi obedientiā. quousq; nul
 lum in obediēdo cadat periculum? **Dec**
 autem subtractio obedientie magis ad
 huc fundabilis est in his que sunt tempo
 ralis administratōnis. **Sed** vtrum
 hec obediētie subtractio vel suspēio vale
 at p̄ aliū q̄ per eccliam vel generale conciliū
 forte videretur respondendū negatiue. p̄
 sc̄tim si fiat sermo de subtractōe generali

epi hōm u hōm q̄stionē

k 4

De auferibilitate pape

et autoritativa. et que ligat omnes de ecclesia in hoc stare. Secus est de subtractio ne particulari/quo ad hos vel illos/que non ferunt autoritative. sed vel doctrinaliter et in sinuatiue/vel necessitatis quadam inductione. **I**nbebit (Exempli gratia) summus pontifex coram theologis expertis quod fideles credant spiritum sanctum non procedere a patre et filio/ dicimus quod theologorum erit doctrinaliter resistere. et dicere quod sibi non obediat. **I**nbebit alter summus pontifex quod vastetur regnum francie igne et gladio. dicimus quod regis erit resistere et iubere quod ei non obediat sed resistatur. hoc enim fas est agere cuiusque in quem illicitum vellet inferre etiam verus papa. **N**on est par inbebit ipse idem quod unio ad pacem ecclesie. non queratur vis convenientibus et congruis. aut etiam per eum iuratis aut quod ecclesia nequaquam congreget ne forte ipsum eiciat. **D**icimus quod omnium catholicorum erit resistere et non obedire. **Q**ui sit aliquis qui totam presidentiam suam. et papalem dignitatem/ conuertere velit in instrumentum nequicie. et destructionis alicuius partis ecclesie in temporalibus vel spiritualibus. nec pateat sufficiens remedium aliud nisi subducendo se ab obedientia talis potestatis seuietis. et seipsa abutentis. et hoc ad tempus. vel quousque ecclesia vel concilium prouiderit. hoc fas erit. dum tamen illud agere pia quedam impellat necessitas. non libido. seu cupiditas assumendi improbe velamen malicie libertate. **F**atemur enim duo illa nullo modo debere fieri. nisi manifestis causis urgentibus. ne in toto corpore ecclesie deterior et generalior scissura fiat: et inducat. dum particularia membra consuecunt non obedire. **S**icut notat aristoteles in politicis pessimum esse consuecere non obedire principi siue regi. Quantomagis erronea et dananda est assertio. quod licet unius cuius subditorum. mox ut aliquis est tyrannus. ipsum vis omnibus fraudulenter et dolose sine quauis autoritate vel declaratione iudiciali. morti tradere. presertim si addat hec assertio quod tyrannus ille omnibus est qui non potest ad utilitatem subditorum sed de hac re alibi. de qua viderint assertores.

Consideratio xv.

Auferibilis est vicarius spiritus ecclesie per ecclesiam. aut generale concilium perpetuo vel ad tempus. quoad

ea omnia que sunt iurisdictionis. Satis in directe. deductio consideratio istius patet ex precedenti. Nam possunt ab aliquo rite in papa electo tolli tam de iure quam de facto subditi in quos debet iurisdictionem exercere ita per indirectum iurisdictionem non subsistet. **U**trum vero directe et absolute possit omnis potestas iurisdictionis a papa rite electo remoueri. possit esse duplex imaginatio. quo ad aliquas iurisdictiones quas est iurisdictionem respiciens sacramentales absolutem. que alterius est rationis quam alie respicientes forum exterius. Hanc enim iurisdictionem habet confessor pape super ipsum. cui tamen non possit comunicari iurisdictionem in foro exteriori supra papam. ut quod cum possit excommunicare. Hanc in super iurisdictionem habet in casu necessitatis omnis sacerdos apud peccatorem sibi volentem confiteri. **D**iceret ergo aliqui de hac spirituali iurisdictione sicut de potestate ordinis. quod licet in auferibilis sit in se et in sua essentia. tamen est super usus impedibilis modis tactis. Sicut etiam impediuntur scismatici et heretici prescisi ab ecclesia ne quisque eis nisi in casu necessitatis debeat confiteri. **D**icerent alij quod talis iurisdictionem non sola impeditur in suo usu sed etiam tollitur ministerio ecclesie. et prelati superioris dum degradat hereticus aliquis prelatus. vel sacerdos hoc quia descendit de tollere ab illo sacerdote potestatem diuinitus sibi collatam per ministerium talis. tanquam per causam sine qua non sicut imaginant doctores multi de potentia collata sacramentis respectu gratie quam figurat. non enim attingit illa virtus actiua sacramentorum substantiam gratie. sed tamen sunt causa sine qua non talis gratia nequaquam crearetur. **S**icut preterea dicimus de infusione anime in embryone dispositum. Et magis ad propositum de recessu anime a corpore per inductionem discouenientem qualitatum. presertim si imaginemur quod anima sicut creabatur prius. ita nunc annihilaret consequenter ad has dispositiones vel ad alias. **U**el exemplificemus de annihilatione gratie per peccatum mortale. **A**duertamus tamen in hac materia quod oportet nos concedere consequenter ad premissa et ad factum celestini qui cessit papam. quod papatus non dicat ordinem super sacerdotium. vel episcopatum. **Q**ui insuper non dicat iurisdictiones

inabdicabilem humana voluntate supra episcopatum. Alioquin tunc temporis remanent duo habentes papalem dignitatem. aut talem que fuisset superior ad episcopalem vel archiepiscopalem. **O**portet ut videtur consuetudine dicere quod mortuo vel cedente bonifacio qui in locum celestini successit. ipse celestinus potuerat assumi in papatum sine noua alicuius ordinis vel potestatis iuridice essentialis et inabdicabilis collatione. quem admodum dicimus de episcopali dignitate in his qui fuerunt degradati vel deiectioni. qui iterum possunt restitui nulla consecratione noua facta. **D**e autem consideratione proficiunt studiosis ad cognoscendum magis et magis quid dicat vel importet et quod non papalis dignitas. et qualiter potest exercere iudicium ecclesie circa papam. **H**ortetur Bonaventura in distinctione. cxxv. ubi ubi dicit si episcopatus sit ordo supra sacerdotium et ponit quod neque episcopatus neque papatus dicit nisi plenitudinem aliquam. vel dignitatem in ordine. et ordinem nouum nullum addit.

Consideratio. XVI

Atribuitur est vicarius sponsum ecclesie per ecclesiam aut generale concilium ut dictum est et dum hoc enunciat probabile est quod magis fiat destitutio et iuridice. quam solam declaratiue seu dictatiue seu consiliatiue. **F**uerunt due opinioniones ut alias tangebatur de destitutioue pape. **U**na ponit quod papa dum labitur in heresim. iam damnatus est. et eo facto per deum depositus. et perdidit iure diuino papalem dignitatem siue hec heresim sit secreta ut ampliat aliqui. siue sit manifesta. ut placet alijs loqui restrictius. **C**redunt alij quod nullus rite in papam electus redditur per aliquod crimen. eo facto depositus licet bene sit deponendus. et manet talis rite electus semper papa. usque ad sententiam depositiōis latam contra eum. per ecclesiam vel generale concilium. aut nisi cesserit sponte sua. quem admodum in alijs episcopatus dignitatibus minoribus dicunt esse certum. **I**ta quod resolutio finalis huius opinionionis. quam nunc dicimus probabilem. stat in hoc quod sicut nullus efficitur papa lege stante et nisi fieret noua reuelatio vel miraculosa institutio. nullus inquam talis rite efficitur papa. nisi per legitimam electionem dominorum cardinalium. aut aliorum quibus hec potestas col-

lata fuerit per ecclesiam. aut per generale concilium. sic nullus talis rite electus definit esse papa. nisi per destitutiōem legitimam factam ab ecclesia. vel concilio. vel alijs quibus voluerit conferre ecclesia vel concilium huiusmodi potestatem. qualis nondum collata esse reperitur. **P**robabilitas huius opinionionis fundata est. alias in alio opusculo. **E**t nunc breuiter repetamus dicentes aliquid. **P**rimo quod status hierarchicus in ecclesia debet esse certus et constans. **D**a operosum. **I**am ecclesia non fuisset sufficienter instituta. quia subditi remanerent semper expositi discrimini peccati mortalis. inobediendo vel non obediendo suis superioribus. cum non possent eis consistere sufficienter. quando superiores ius perdidissent in presidendo. vel ipsum retinerent. **A**c proinde dicimus consequenter quod titulus Ecclesiastice dignitatis vel auctoritatis. non est fundatus in sola sanctitate. quem admodum dixerunt heretici qui nominabantur pauperes de lugduno. et alij similes. sicut deducit Bonaventura in distinctione. cxxv. quartam. **A**lioquin nihil esset certum in actibus hierarchicis. **S**icut nemo scit an odio vel amore dignus sit. **E**t eadem radice pateat quod per prescientiam vel reprobationem eternam. non datur vel auferretur prescise titulus ecclesiastice dignitatis. **N**am Judas prescitus fuit apostolus. et multi predestinati carerent tali dignitate. **S**equitur amplius quod titulus ecclesiastice dignitatis non est fundatus in donis gratuitis latentibus in anima. quia de illis consistere non potest subditis. nisi forte per reuelationem. et presertim si sint dona que statim habita statim perdi possunt. quod dicitur propter caracteres indeliberes. postquam semel habitum sunt. et de quibus presuppofita fide. potest haberi sufficiens certitudo. dum aliquis rite suscipit sacramenta imprimetia tales caracteres. **A**ddamur **R**ursus quod sicut iniustus homo sine charitate et in peccato mortali potest iuste dominari temporaliter. et esse rex vel princeps iusto titulo. **S**ic etiam potest esse episcopus. vel sacerdos. **E**t hoc sequitur ex prioribus contra imaginatōnem aliquorum nostris temporibus in anglia. et alibi. qui posuerunt omnem dominium et omnem dignitatem fundari in iusticia charitatis et sine ea nihil potest esse iustum neque iuste fieri neque possideri. quod vtius repugnat assertionibus

De auferibilitate pape

sacre scripture in locis plurimis/in quibus
idolatrie et pessimi homines et reprobi ap-
pellant reges. ut Saul et Achaz. Unde
et ipse docuit quod pharisaeis et reprobis dare-
tur obedientia in doctrina eorum. dum ait.
Supra cathedram moysi sederunt scribe et
pharisaei/que dicunt facite etc. Dicam^{us} con-
sequenter quod dignitates ecclesiasticae non fun-
dantur in fide interiori/neque in spe sancta. ne-
que in caritate. patet ex eisdem fundamentis.
Ac proinde sequitur ulterius quod deficiente
fide in aliquo prelato. non est consequens ut mor-
piderit pastoralem dignitatem quia nec fi-
des est necessarium eius fundamentum. Pa-
ter amplius quod canones sacre scripture. ac
summorum pontificum dicentes hereticos esse
vitandos tanquam ebrios et anathematiza-
tos. vix dicunt dum constat eos tales esse. et
maxime per sententiam iudicariam. aut propria
confessione. aut facti eundem. Nihilominus
quod tales sint eo facto depositi a dignitatibus
et quod eas perdidit sine destitute non habet
ex eisdem canonibus. Aut si alii canones vi-
deant hoc sonare de notoriis et manifestis
hereticis/ qui sunt eo facto depositi intelli-
gi posset quod contra tales non requiritur processus
iudicialis. ordinatur ad degradandum eos per
sententiam diffinitivam. sicut in occultis et non
confessatis oporteret. Dicam^{us} ergo conclu-
dentes probabilem. quod sicut humana electio dat
ius et titulum ad papalem dignitatem si homo
sit capax huiusmodi electionis. atque dignitatis. et si
sit viator baptisatus/ sit per humanam desti-
tutionem perdit illam presidentiam non aliter.
eo invito. siue sit hereticus siue sit scisma-
ticus. Et dum opponitur quod hereticus non
potest esse membrum ecclesie/ quantum potest
esse caput eius. vel vicarius suus. aut sponsus
multa in hanc sententiam. Respondetur quod
hec ratio vel similis si bene perpendatur/ om-
nino fuit illa que fundavit omnes errores de quibus
prerogatum est. quod solus iustus iuste defini-
tur. vel est sacerdos vel presbiter. et ita de simi-
libus. Notemus ergo sine processu lon-
giori/ quod multe sunt conexiones membrorum
in corpore mystico ecclesie sicut diverse sunt
in eodem corpore unitates. Una est enim
unitas caritatis. Et ita soli habentes cari-
tatem dicuntur vere membra ecclesie. Alii quam-
tumcumque fideles. sunt vel ut precisa velut
arida. et emortua membra imo sunt per di-
tores domini sui. nec de familia eius. hoc
modo dici possunt. nec sunt digni pane/

quo vescunt. **C** Alia est unitas in donis
nature. sicut omnes homines/ connectuntur
in intellectu et in ratione. Alia est unitas
in simili participatione sacramentorum. et pre-
sertim in unitate baptismatis in quo character
imprimatur in qua unitate connectuntur om-
nes qui baptismate rite suscepti. etiam ubi
fidem actuali. vel habituali. perdidissent.
Et hec unitas videtur absolute sufficere ad hoc
quod aliquis rite in papa electus/ maneat ca-
put ecclesie quousque fuerit per sententiam dif-
finitivam depositus. **N**olo tamen proprie-
rea dicere quod semper sit obediendum tali here-
tico/ vel non sibi resistendum aut quod sit appel-
latio papalis dignitatis honoranda. Quo-
nia in casu sicut iam tactum est posset papa
verus manens papa licite etiam ligari. vel in
carcerari. vel in mare demergi quanto ma-
gis posset obedientiam sibi. vel reuerentialis
nominatio denegari.

Consideratio. XVII

Auferibilis non est vicarius sponsus
ecclesie rite prius electus. quin pos-
set creare veros sacerdotes/ et epi-
scopos. et alia facere que ordinem suum respi-
ciunt in tali plenitudine receptum. absque hoc
quod iterari debeant ea que fecisset/ quod valida
sunt iure diuino. quibus peccabit ipse cum
principibus suis si hoc attemptauerit. **C**on-
similiter ea que iurisdictionem puram respiciunt. illa
possunt dici valida que egerit talis quod di-
tolerat ab ecclesia. et hoc iure seu approba-
tione totius ecclesie. vel precedentium pontificum.
et conciliorum generalium institutione. preterea ni-
si aliunde ex culpa subditorum talia reddita
fuerint inuvalida. quod participant in crimine.
Rursum hec consideratio multis dubita-
tionibus que potuerunt oriri/ durante hoc
pestifero scismate. tam in collationibus ordi-
natum. quam in dependentibus et collationibus
beneficiorum et similibus. ubi facilius se et pe-
dit opinio quam probabili modo possumus
in precedenti consideratione circa obiecta. **S**ul-
tum perdest insuper eadem consideratio ad ce-
leriores et expeditiores terminandum scisma-
tis. per viam cessionis. omnia qualibet dis-
cussione faciendum.

Considera. XVIII.

Auferibilis est vicarius sponsus ec-
clesie tanquam hereticus aut scismaticus
etiam ubi in casu. ipse non est veraciter

z mentaliter talis. ¶ Assignem⁹ summari
casus aliquos circa personas alias. qui si
milit possunt in papā cadere. Duos inue-
nim⁹ in iuribus expressos. ¶ Un⁹ est dū ali-
quis sustinet excommunicatiōem vltra an-
nū. z citatur sup materia fidei. nec respon-
det. ¶ Alius dū citat⁹ corā iudice renuit
prestare iuramentū. Talis a liq̄s poterit
manere semp verus fidelis atq̄ ipse tanq̄
hereticus iur⁹ p̄sumptiōe dānabit. ¶ Ter-
tius assignatur casus si timore mortis vel
alia passione mot⁹ q̄s vocali negat ea que
sunt fidei. nec possit aut velit sufficiēter se
purgare. ¶ Quartus casus vbi p̄ act⁹ he-
reticales. aut idolatricos. habebit p̄sum-
ptio vehemēs cōtra aliquē. z talis nec pos-
terit aut velit sufficiēter se purgare. Dicū-
tur autē actus hereticales vel idolatrici. q̄
sunt cōtrarij vel oppositi actib⁹. quib⁹ so-
let fieri p̄fessio fidei. z religionis xp̄ianē. z
cultus diuini. sicut est genuflexio corā sa-
cramento altaris. z ingressus tēpli. z simi-
lia. Et in hoc multū valet vsus hoīm. sicut ta-
lia signa. vel talia accipientū. Unde si q̄s
exhibet talia in honorem machometi. vel
idolorū. aut si oppositis factis detestaret⁹
sacramentū altaris. z templū dei. z sacras
imagines. z similia faceret. haberi debet
de heresi z idolatria suspectus. z hoc vlt⁹
bemeret vel grauiter. vel leu⁹. s̄m q̄ plu-
res cause suspitiōem aggrauātes z paucio-
res releuantēs cōcurrerēt. Et hic esset lon-
gus sermo de modo accusatiōnis taliū co-
ram iudicatore. q̄n sc̄z q̄n nō veniūt iudi-
cialiter in materia fidei vel idolatrie. p̄tra-
ctādi. ¶ Casus quint⁹ inuenit. vbi quis
per falsos testes accusat. atq̄ cōuincit sus-
p̄sus relapsus in hereses iam dānatas. Ille
plane dānabit. z iuste dānabit p̄ ecclesiaz
que nō iudicat de occultis. sed de allegatis
et probatis p̄ sententiā. ¶ Sextus casus in-
cidens cū quarto. vbi quis etiā leu⁹ suspi-
tiōne notatus de fide. vocat⁹ fuerit ad iudi-
ciū. z venire neglexerit. seu cōtēpserit. aut
forte nō potuerit. de qua tñ impotentia si-
dem facere nō valebit. Tum enī summus
pōtēstas iuxta probata prius. possit tā do-
ctrinalit⁹. q̄ iudicialit⁹ denūciari deferti. et
accusari corā cōcilio generali in materia
fidei. z cultus diuini. nō repugnat casus
istos z similes in ipso posse repiri. qui cir-
cūdat⁹ est infirmitate sicut dicit apls
Experientie voce loquens.

Cōsideratio. XIX. ¶

¶ Describibilis est vicari⁹ sponsus ec-
clesie. p̄ ecclesiaz etiā sine culpa sua.
¶ Quis nō sine causa. ¶ Tangam⁹
similr casus aliq̄s. Vbi corā tota ecclesia
vel concilio generali p̄poneret. z probaret
per testes q̄ papa q̄ forte est detēns inter-
saracenos iā obijt. z cū ecclesia iā nō pos-
sit cōmode diu⁹ remanere sine papa. vbi
detur oino q̄ in hoc casu conciliū poterit
creare nouū papā z cū nō possint esse duo
simul. videt⁹ q̄ prim⁹ erit destituit⁹ p̄ conci-
liū. Posset etiā destitui. vbi cōstaret de vi-
ta. si de eo ablata esset spes ois redeūdi.
¶ Alter casus est vbi q̄s rite elect⁹ in papam
efficeret adeo inutilis. p̄pter in dīspōsitiōz
corpalem. ac p̄pter carentiā perpetuā vsus
rōis. q̄ per cōciliū iam p̄ eū cōgregatū dū
sane mentis erat. expediret aliter p̄videri
de summo pōtēstas. ¶ Alter casus est vbi
post electiōem canonicā alicui⁹ in papam
p̄ cardinales. ipsi cardinales oēs morirēt
prius q̄ possent electōz suā canonicā pub-
licare. cōstat q̄ ecclesia nō tenet hūc recipe
p̄ papā. z ita posset ad electiōem alteri⁹ p̄ce-
dere. ¶ Alter casus similis stat cū priorū
vbi nullo mō cardinales etiā viuentes
possent facere fidē sufficientē de electiōne
canonica facta circa vñū. q̄lis casus videt⁹
eēt fuisse in scismate p̄nti si bñ p̄pēdat. Et
iō circūstātia ei⁹ multū iustificat p̄cessus
habitos p̄tra illos. p̄tendētes z aduersus
cardiales. ¶ Alter casus p̄pter cōm errozē
aut estimatiōem subditorū. aut ipsoz ma-
licia generalē de q̄b nō est p̄sumēdū q̄ vñ
q̄s debeat obediētiā prestare tali. q̄ fuit in
papā rite elect⁹. tñ alteri nouiter eligendo
pari sunt. vt forte si greci vellēt ad vñitatē
eccle redire. dūmō tolleret papa iā existēs
z nou⁹ rite canonicē crearet. ¶ Cōfirmat h⁹
imaginatio casus illi⁹ iuxta positiōem in-
nocētij z alioz iuristarum. q̄ dicūt hoīm
expsse p̄fessum in religione. posse vxorem
ducere pro saluatōe magne gentis aut ad
fidem conuersiōe. Cur nō similiter p̄ ali-
quo tanto bono posset rite electus. p̄ eccle-
siā aut conciliū generale destitui bono ze-
lo. et integra charitate. ¶ Casus alter
sextus esset vbi per iuramentum et votū
aliquis in Papam rite electus. seipsum
ad cessionem obligasset. sed differret hoc
adimplere. In scandalum populorum.

De auferibilitate pape

putantium ex tali facto pape/ q' neq' iura
mētis suis obligant/ neq' votis/ q'lem ca
sum habere videmur in manib' **D**eni
q' si casus notati in hac r' precedēti cōsi
deratōe. vix aut nunq' visi fuerint/ nib' lo
min' expedies est tāgere ad inq'sitiōem so
lidiorē veritatis r' ad cōfutatōem illoz. q'
in iuribus suis scriptis oīa particula tim
et sufficiēter arbitrantur esse decisa.

Consideratio. XX.

Auferibilis non est vsq' ad cōsum
mationē seculi vicari' sponisus ec
clesie/ q'n aliquis cert' r' vnic' pre
ficiat/ r' hoc lege stante/ r' p'supposita mun
di duratōne lōgissima **D**etur oppositū
tunc ecclia maneret imperfecta vsq' ad con
summatōz seculi/ nec suoꝝ gauderet inre
gritate mēbroꝝ/ r' p'sertim mēbz p'cipa
lis. **Q**uo circa cōcludam' sub q'drupli
ci corollario morali cōformiter ad p'dicta
r' ad alias cōsideratōes alibi notatas su
p' eadē materia **E**t dicam' p'io q' hi re
pugnāt ordinatōi xp'i/ r' spiritui scō rebel
les sunt/ qui p'ntis scismatis terminatōm
impediūt modis talib' quos sciūt aut sci
re debēt/ ad pacē protin' reducendā/ eē vl'
inutiles vel nocuos vt si querat fieri pap
p' reductōem vni' obediētie ad alterā. vl' p'
vim armatā vel p' dispositōem iuris. q' nō
sunt pbabil' r' salubriter expectanda **N**ec
sufficit dicere. habem' papā xp'm. sufficit
vt credam' in euz/ nam talis vniō ad xp'm
r' si sit necessaria/ nō tñ vsq' q' sufficit/ vt
in ea stemus nō pcurando q'ntū in nobis
est vniōne alterā ad vniū vicariū suū in ter
ris/ de quo cōstat ecclie **A**ddim' cōse
quēter pro scōo corollario/ q' hi fallunt r'
fallūtur/ qui p'pter affectōem qualēcunq'
cōmodi/ vel honoris/ vel amicitie circa al
terū contēdentū/ tenderēt ipedire suā ces
sionē/ pro impletōe iuramentoꝝ r' votoꝝ
suoꝝ/ r' pacis datōe/ si nollent suā deiectō
nē/ vbi hoc agere renuerēt/ imo p'ius q'n
to magis aliq's fuerit amic' / tanto ampli'
d'z hoc querere vt eoꝝ spūs salu' fiat/ et vt
pateat oībz q' nō zelo malo zelati sunt eos
aliqu' / sed zelo charitatis. licet forte vel er
ror. vel deceptio in iudicio p'iculariū agē
doꝝ/ interuenire potuerit. **D**icam' p'reter
rea p' tertio corollario q' hi nutu dei r' spi
ritu sancti (sicut credendū est) inspiratiōe
tracti fuerūt. q' ad cōuocatōem sacri concii

lij p'is celebrādi dederūt operā r' p'mpti
tudine prestiterūt/ prestant r' prestabunt
Ille orando. ille exhortando. hic p'regen
do. ille compendo. r' ita de singulis Impe
ditores si q' essent numerādi sunt inter il
los de quib' nūc tetigim'. qui rei sunt de
trimentoꝝ omniū tam tempaliū q' spiri
tualiū. ex hoc scismate horredo nascētiuz
qualia vix suffecerit tractat' grādis vel sū
mati enarrare. **N**ā quō patus esset audire
eccliesiā. qui suā congregatiōem vel nollet
damnabiliter. vel dānabilius impediret
Danc cōuocatōem pro finali scuto sue p'
rectōnis ad deū. quesitū in morte rex frā
cie karolus q'ntus. **A**d hāc esse debet fina
lis resolutio oīm qui de scismate nolūt in
crepari apud deū. immo ad hoc redit neu
tralitas accepta si bene capiat' **D**icam'
ad extremū p' quarto corollario q' hi qui
sacri conciliū p'isanū constituerūt. suffi
cientem habeant autoritatē dei i cōcedi duos
cōtēdētes. aut suos cōplices. si noluerit
parere dictatis p' hoc conciliū. in cessione
facienda realiter. r' de facto r' cito r' alijs re
quisitis poterūtq' procedere ad electōes
vniuz certū vicariū. qui tert' r' indubita
tus ab eccliesiā poterit debere reputari.
Et iā vbi nō oēs obedire vellem sic electo.
quod tamē nō est indebite presumendū.
Ecce ergo viginti consideratiōes quo
dā ordine geometrico se sequētes. Que iū
ctis alijs sedecim in quarū qualibet initi
um est vniitas eccliesiastica **A**dditis q' alijs
q'ntoz dudū tarascone p'dicatis. reddūtur
xl. consideratiōes. **E**t he qualē possint af
ferre studiosiorib' cognitōis materiā. sit
eorū iudiciū qui viderit. **P**ostulem' tā
dem vt in auferibilis spōsus. eccliesie xp'o.
vicariū certū. r' vnicū nobis instituat. ad
gloriā noīs sui r' nostrā oīm salutē. prestā
te eodē q' est benedict' in secula se. Amen.
Sedecim consideratiōes quarū hic
mentionē fecit. paulo post subsequēnt.
Quatuor alie in sermōe tarascone p'edi
cato. q' incipit Apparuit gratia dei r' etiā
subiungentur. **6m**

Sententia Magi

stri Johannis de Heron de modo haben
di se tempore scismatis.

Ad tollēdū quorū d'z in p'nti scis
mate p'rinaciā in pbitatē q'nimā
specialiter in patria flādrensi. si p'

meritis aut falsis assertionibus suis certissima
 et pnciosissima scismata formantur et fraternā
 violant caritatē. Dū hoies ab obediētia de-
 bita suoz supiorū auertunt. Dū postremo
 p instabili sua opinioe et humana traditōe
 ne legē dei sanctā et stabilem deserere contē-
 nere et violare compellunt. Dignā duxi que-
 das fundamētalia p me posita / saluo semp
 in omnibz supiorū ac sapientiorū iudicio
 nūc sub aliquorū conclusiōnū compendio po-
 nere. **¶** Quocūqz de papatu pcedentiū de-
 monstrato nō ē hereticū dicere. **¶** Nō est pa-
 pa. **¶** In casu p dīcto stat aliquos esse apō-
 quos istud pncipaliter asserere. **¶** Nō est pa-
 pa saper heresim. **¶** In scismate pnti tā du-
 bio / temerarium / iniuriosus et scandalosus
 est asserere oēs tenētes istam ptem / vel altes-
 raz / vlt omnes neutrales etiaz absolutos / eē
 vniuersaliter extra statū salutis. vlt excom-
 nicatos / vel rāonabiliter de scismate suspe-
 ctos. **¶** In scismate pnti licitū immo cautū
 est pstantibz obediētā istī vel illi / eaz sub-
 pditōe tacita vlt expressa tribuere. **¶** Qua-
 cūqz pte demonstrata temerariū / et scandalo-
 sum / et sapiens heresim est asserere / sacramē-
 ta edesie suam efficacā non habere / aut sa-
 cerdotes / non esse psecratos / pueros nō eē
 baptisatos sacramētū altaris non esse psec-
 tum / et similia. **¶** In scismate pnti temera-
 riū et scandalosum est / asserere quicūqz pte de-
 monstrata / q non licet audire missas coruz
 vel sacramētis non coicare / psertim attēta
 diuersitate locorū / tēporū / atqz psonarū.
¶ Possibile est aliquos vere pti assentiē-
 tes esse veracit scismaticos / et aliqz false pti
 modo p dīcto assentiētes / scismaticos nō exi-
 stere. **¶** Halubrius / iusti / et tutius / est quere-
 re vniōnē edesie inf / tēdo circa pcedētes
 de papatu / et hoc p / cessiōis vtriusqz / vlt
 subtracōis obediētie / vel alterius licite co-
 actionis / qz subditos p excomunicatōis cēsuras
 vel aliter vexare / seu turbare / aut q vna ps
 pntitatis ab alteri coione pncipaliter sepef.
¶ Rō pme conclusiōis hec ē / qm nlla pposi-
 tio / ad cui vificatōz ecigif vitas vni ppo-
 sitōis ptingēs / et ad fidē iprinētis ē de necēta-
 te aut integritate fidei. **¶** Nā sic ppositō copu-
 laria / cui vna ps ē ptingēs / ē tota ptingēs
 cui vna ps ē falsa aut impossibilis / ē tota falsa
 aut impossibilis / sic i pposito. **¶** Cōstat at ad vifi-
 catōz illi / ē papa / ecigif n solū vna s / ml
 te ptingēs / pure eē vna / vt q electō sit rite
 celebrata / et ab illi q bebāt pntem / et pntes

mlte. **¶** Ex hili rōe colligit q quicūqz sacerdote
 demonstrato / ista nō ē heretica / iste nō ē sa-
 cerdos / et sequit sequitur q nec ista h nō ē cor-
 pus xpi i altari etc. **¶** Rō scde ppositōis qm
 ppositio dī sapere heresim. qm ex ipa coasū-
 ptis aliqz vtr / q rōnabilit negari nō pnt
 sequit erro: i fide / s / possibile ē aliqz hoies
 p reuelatōz / vlt alie / sic certificatos eē / q oia
 rite facta sūt i electōe / et psecratōe ei / i papā
 A / q rōnabilit dubitare nūc nō pnt. **¶** Si ne-
 gāt A eē vel fuisse papā incidit i erro: ē illū
 q rite elect / et psecrat / in papā / nō ē nec vn-
 qz fuit papā / et q n succedit p erro: / et similia
 q sūt heretica. **¶** Rō tertie conclusiōis qz ml-
 ti sūt ex vtraz pte / et neutrales / qz non est
 materia ista clarificata / qn rōabilr possint
 negare vel dubitare istā ppositōz / qz cūqz pte
 dēnū dōmōstrato / A ē aut fuit rite elect / A
 nō ē scismatic / aut heretic / et pntes ad qz
 seqf A nō ē papa. **¶** Assūptū docet expiētia
 et tot doctorū diuersa aduerses snie. **¶** Et con-
 stat multos eē simplices / q ad talia dubia i-
 nvestigāda nō tenent alios seq / nec mouēt
 fauore / vel odio / seu qstu ad nō pntiēduz
 huic parti vel illi / et pati sūt obedire vitati
 sufficient agnate / nec sūt pntes / igif nec
 excomicati / nec de scismate rōnabilit suspe-
 cti. **¶** Tota rō fūdat in h q nūqz fuit tā rōna-
 bilis vebemēs cā dubitatōis / in aliq scisma-
 te sic in isto. **¶** Cui signū euidēs ē varietas
 opinionū doctorū / et int doctissimos / et pro-
 batissimos ex vtraz pte / qnetiā suppletis
 eis q facti sūt pcessis / ad huc restaret qōnes
 iuris ad vtrūlibet disputabiles / q oia incer-
 titudinē rōabilr generāt in h scismate / et ab
 errore pncioso plures excusant. **¶** Pōt igif
 illud dici rōnabilit dubitabile qd plim et
 magis sapiētes dubitabile reputāt et p dīcāt
¶ Rō qrtē conclusiōis colligit ex pcedēti / et p-
 simile de adoratōe hostie i altari / dū occur-
 rit aliq dubitatio / q pbr celebrās nō cōple-
 nerit oia rite ad psecratōz requisita / suffic ei
 adorare sub p dīctōe i plicita / imo sp d / sub-
 iū / p dīctio i plicita ista vtr / vel simit. si oia
 rite facta sint fm institutionē / xpi et edesie
¶ Cui igif in casu pntis scismatis. tam du-
 bio et qd non tā pnt tangit statū salutis et
 et fidei. non poterit aut debet apponi cō-
 ditio ista vel pntis / si talis fuerit cano-
 nice electus / et consecratus / et non sit hereti-
 cus / aut scismatic / et deprauatus. **¶** Rat. o-
 quinte conclusiōis manifesta est aduertē-
 ti / quoniā ne p scisma / neqz heresim / neqz

De modo habendi se tempore scismatis

aliud quodcumque vitium/obstat in ministro
quin sacramentorum collatio habeat suam
efficaciam/duimodo deferentes intendit id fa-
cere/quoque propter ecclesia instituerunt/et recipient
illud recipere/sic rationabiliter presumi debet de
omnibus. **R**atio septime conclusionis manifestat
ex precedentibus quoniam nihil debet rationabiliter a
talibus impedire excoicatio lata/si non assit p-
tinacia. **N**on ergo excoicatio intendit fieri nisi in
principales/qui non sunt parati audire ecclesiam.
Alioquin frustra ferretur excoicatio. imo dan-
nabiliter/et in ecclesie destructione. **N**on autem
data est potestas ministris ecclesie quibuslibet ad des-
tructioem/et ad edificatioem/ sed solum apostolice. que ad
modum medicina datur/ut deferre possit sani-
tatem. et sanitas rationi. **S**ic finis excoicatiois
est subdito remedatio/qui si clare per excoicatioem
videatur. aut videri debeat/non sequi emenda-
tio. vel fructus danabilis in opposito deferri vi-
deatur sicut Augustinus in parabola de zizanijis. **D**at-
ur. cum ibidem notatur. **R**ursum ista conclusio
apte trahitur ex tertia et quarta conclusionibus. **S**i
ei multi ex utraque parte sunt in statu salutis/et in
principales/ imo pati stare et mori in veritate
agnita sufficienter/ aut qui sub conditione etiam
falsae potest assentire/ qui conditio est eisdem ab erro-
re danabili reddit excusatos/ stat quod tales
non debuerunt nec potuerunt rationabiliter excoica-
ri/ et persequens nec eorum coicatioem prohibem?
Si dicatur quod est excoicatio iniuste lata time-
da est. **N**ec oppositio male intelligitur a plerisque
et scrupulos varios et piculosos igerit. **T**am-
quam ad potestatem sufficit rident/ quod si latoz non res-
putet iudex. eadem executioe quod fit/ persequens
ter excoicatio non tenere. **E**t quod multi tenen-
tes unam partem dicit rationabiliter tenere quod alij sunt
in statu salutis non principales. et pati stare ius-
ri agnito. imo qui forte suo pape assentire sub
conditione. potest excoicatioem eis impende-
re. **N**on enim debet suo papae tale crimine im-
ponere quod voluit homines non principales excoicare
vel eos qui tenent antipapam/ sub conditione
tamen/ rationabiliter appositam. si et in quantum fuerit
rite electus/ et non aliter/ a coicatioem ecclesie
sua canonice segregare. **R**atio septime
conclusionis est quod stat/ aliquem vere potest
assentire/ et pertinacem esse/ quod vel propter quantum
vel propter vanam gloriam vel aliam causam/ non
habet animum paratum ad obediendum veritati
agnite. si per ecclesiam vel aliter repiret eun-
dem errare/ vel etiam dum in tanto dubio involu-
to. per sua assertione sustinenda/ separet se a me-
bris veris et vivis ipsius ecclesie. **D**atus sunt

multi de parte opposita/ ut dictum est. **N**on est
enim scisma tamen in separatione membrorum a capite
sed etiam in separatione principali membrorum
ab invicem. **E**t quo consequenter habetur
quod temerarium et periculosum est pertinaciter
unam partem/ vel alteram impugnare/ et ab eius-
dem coicatioem eam detestando declinare. **A**l-
tera pars conclusionis patet ex tertia conclusio-
ne. **R**atio octave conclusionis perspicua
est ex precedentibus/ quoniam ubi radix et origo ta-
lis. vel principalis ipsius scismatis consistit/
ibi eradicatio fieri debet/ aut antidotum sum-
mi. per unitatis adeptione. **I**psi enim sunt qui
peccaverunt/ alij autem qui oves sunt/ quod in ve-
runt. **I**psi sunt propter quos tempestas orta est
in mari. **D**ederunt denique/ et dant scandalum/ pro-
pter quod ad illud remouendum de necessi-
tate salutis obligantur. **N**on negandum tamen
est quod quilibet pro parte sua obligatur sicut do-
num a deo sibi prestitum querere que ad par-
tem sunt/ hic orando/ ille monendo/ alter
docendo. **A**ltima pars quod non expedit unam
partem generaliter vitare alteram/ et facere
scissuram in principalioribus actibus religio-
nis christiane/ et fraternam caritatem violare/
patet ex precedentibus/ et principaliter ex qua-
ta conclusioe et sexta. **V**erum est enim quod
singularitas in opinione propria contra alicuius
alios condemnans/ incomparabiliter vis-
detur esse periculosior/ et deterior/ quam commu-
nicatio fraternalis per caritatem/ que est co-
pago membrorum ecclesie/ sub intentione
semper recta/ et firma de obediendo ecclesie
Et enim qui aliter agit pro incerto vero/ il-
le se exponit certe violationi fraternae carita-
tis. **N**ec oportet allegare iura super pe-
riculis et maledictionibus eorum/ qui non ob-
bediunt preceptis et institutionibus sum-
mi pontificis et sententijis. **H**abet enim locum
cum talium allegatio/ apud illos qui nulla
possunt rationabili causa excusari/ quin sci-
ant vel scire debeant/ talem vel talem esse su-
um superiorem. **S**i vero est ignorantia pro-
babilis/ sicut est in presenti scismate/ apud
multos de utraque obedientia/ et apud neu-
tros/ non reputantur talibus sententijis ali-
ligati. **E**t omnibus predictis videntur
posse elici quedam documenta. **P**rimus
est quod in presenti scismate potest apud
plurimos applicari rationabiliter documen-
tum Ambrosij ad Augustinum de ieiunando
vel non ieiunando sabbata/ sicut diversitate tempo-
rum locorum/ et personarum. **P**otest sine

ex qd. In Justo S. m. d. a.
que m. d. a.

2

periculo scismatis aut dānationis / nūc illi nūc isti / modis istis obedire. et nūc cū istis nūc cum alijs cōionē p̄stare. Et h̄ totū dicitur p̄pter pbabilē ignorātiā iuris istius / vel illius p̄tis. Et supposito q̄ ab initio scismatis forte tentanda fuisset alia via / ad sciendū si p̄ excoīcationes / aut p̄dicationes / vel aliter / oēs ad vnā obedientiā trahi potuissent. Attamē cognito p̄ experientia / q̄ talia nihil p̄ficerent / imo nocuerūt / q̄ de die in diē maior inuolutio sequit̄ / vidē faciendū vt dicit̄ est. **S**ecundū documētū q̄ inter oēs eiusdē obediētie / expedit adberere sententijs latis a suo supiore credito / alioqn̄ non eēt vinculū caritatis. **T**ertū documētū est de casibz referuatis pape / de dispensationibz / et alijs in foro conscientie / vel publico / p̄nt hoies fm̄ credulitate sue p̄tis et seip̄os q̄tare p̄ facto tenendo id q̄d eoz supior credit̄ fecerit. Neutrale aut̄ vidē habere sufficientē recursū ad ordinarios apud q̄s fm̄ eoz op̄inonē cōiter loq̄ndo / eēt p̄tis deuoluta. **S**. Fac pacē x̄pe de q̄ tractam̄ / iste Disputat atz pia mediatrix esto maria. Pastor et ecclie dē en grex nē balat ad te. Ergo cā tui / nē misere sui. **F**init.

Tractatus qui ascri

bit Jobi de Bersonno. Qualis fuerit stat⁹ ecclie in veteri / et nouo testamēto. et q̄liter ecclia fuerit erecta t̄p̄ibz p̄dicat̄ / et q̄t scismata / et q̄t intrusiones fuerūt in ecclā romana et q̄liter in scismatibz p̄terit̄ fuerit actū / fm̄ veras chronicas.

Postq̄ supior stat⁹ et effectus p̄sentis scismatis / ac acta et agenda in vniuersali ecclia / et sp̄cialit̄ in roma / fm̄ veros p̄phetas / diḡgesta et notata sunt. Pro pleniori noticia p̄dictoz acut̄ stil⁹ / vt fm̄ veras cronicas et approbatas. et specialiter antistitis nostri reuerendi archiepi Eufontini verissimi antiquatū relatoris / et fris̄ P̄tholomei de luca venerabilis croniste / status et acta p̄terita i dicta ecclia lucidi⁹ cognoscant̄ / et sciant̄ a lectoribz. Inuenim⁹ enī ego / Theoforus et socius me⁹ carissim⁹ frater Eusebius / in p̄dicat̄ / et alijs cronicijs / vt infra d̄r̄ fideliter referendo q̄ Eufontinus et P̄tholome⁹ gesta et acta romane ecclie denotarunt / a natiuitate x̄pi vsq̄ ad annū dñi. D.ccc.vi. a quo t̄p̄e citra nullū scisma fuit in ecclia dei / vsq̄ ad istud nouissimū temp⁹. **P**e-

tri de luna / et angeli carozio. **E**t quarum cronicaꝝ lectione dare repim⁹ / q̄ ecclia tam in veteri testamento / q̄ in nouo / exigētibz peccatis / et malicia sathane. multas tribulationes passa est. Tamen ab omni tribulatione ip̄am semp̄ deus liberauit / cū ip̄ si hūiliter et cōtrito corde ad deū p̄uersi sūt veniā petentes et maiorē quietē. Aliq̄ i no. test. habuit ecclia dei a destructione friderici impatoris secūdi / vsq̄ ad t̄p̄a bone memorie dñi Greg. pape. xi. q̄ quies et abundantia diuitiaz / reduxerunt eccliam in peccata / et vitia / p̄pter que ecclia patitur p̄sens scisma / et multa discrimina / et maiora patiet̄. **I**n veteri aut̄ testamēto ecclia multas tribulationes passa est. Primo decem plagas dū fuit in terra egypti. Item in t̄p̄e habite possessiōis terre p̄missiōis / vsq̄ ad templi edificationē. et p̄secutiōes passa est ecclia. Item post templi edificationē suscitauit durissimā iacturam et scisma / q̄d fuit in ieroboaz et ieroboā. Itē suscitauit t̄m̄ migrationē totius sacerdotij / et destructionem tēpli in babilonia per patrē nabuchodonosor. Item passa est t̄p̄e nabuchodonosor / quo tempe multi fuerūt pseudo pontifices maximi / et scismata / clerus magnam p̄secutionē passus / et fuit vltima in veteri testamento. Cui p̄secutioni p̄sens / et p̄secutio friderici tertij / et magni vltimi antichristi futuri / similes erunt scōm̄ abbatem ioachim libro de vltimis tribulationibus. **I**n nouo autem testamento ecclia etiam varias et diuersas p̄secutiones passa est / exigentibus peccatis / et opere nature humane hostis. **I**n primitiua enim ecclia summi pontifices apostoli / p̄lati / et alii clerici / opprobria damna et iniurias et mortis diuersa martyria passi sunt. **I**n celsantibus martyrij / et crescente dicta ecclia / a constantino magno / et ab alijs p̄cipibus / a populo christiano / inceperunt hereses menandri / primi heretici Arii / et aliorum hereticorū / maxima scandala generantes in ecclia dei. **P**ostq̄ autem in ecclia multiplicata sunt dominia in tēporalibus et spir. tualibus / inceperunt intrusiones et scismata in romana ecclia / p̄pter que dominia et potestates / continue fuerunt odia et rancores / inter summos pontifices / imperatores romanos / et dominos temporales. **Q**ue scismata fuerunt viginti cum p̄senti et intrusiones q̄draginta unū

l 2

In veteri et nouo testamento.

¶ Quorū primū scisma incepit anno natiuitatis dñi. ccc. liij. inter primū Lornelium et Nouacianū. **¶** Secundū scisma fuit anno. ccc. liij. inter liberū et felicē. **¶** Tertium anno. ccc. lxxij. inter Damasum p̄mū et Ursinū. **¶** Quartum scisma fuit anno. ccc. xxvij. inter Bonifacium primum et Eulaliū presbyterum. **¶** Quintum anno dñi. lxxvi. inter Simachū primū et Laurentiū. **¶** Sextū anno do. ccc. xliij. inter Bonifacium et Dioscorū. **¶** Septimū decc. liij. inter Stephanū tertium sanctū viz et Costantinū. ij. qd̄ scisma si bñ videat q̄si p̄ oia simile est instāti scismati et pl̄ assilāt p̄nci scismati q̄ alia p̄terita. **¶** Octauū scisma fuit anno decc. lxxij. inter Eugeniū scdm et Sisinum. Nonū fuit decc. cccc. inter Leonē q̄ntū et p̄p̄o forū p̄b̄m. Decimū fuit āno decc. ccc. xij. inter Johes scdm nobilē romanū et Leonē octauū. xi. fuit decc. ccc. xliij. inter Gregoriū q̄ntum et Johes ep̄m placētū. xij. decc. ccc. xliij. inter B̄ndictū nonū et Leonē p̄dictū. xliij. **¶** xxxvi. tpe benedicit octauū. q̄ a romanis ei cū et alius intrudis postea B̄ndictus restituit. xliij. scisma fuit āno. D. liij. tpe B̄ndicti q̄ cum iā sedisset multis ānis alij q̄ sūt electi expulso Benedicto. xv. fuit. D. lxxvi. ij. inter Alexandz scdm et Rodullū ep̄m p̄m̄ sem. Decimū sextū fuit. D. lxxvij. inter Gregoriū et ep̄m p̄m̄enf. xvij. scisma fuit D. c. i. ter pascālē. ij. et tres p̄latos q̄ nomē et offm̄ occupauerūt fauore heretici impatoris. xv. ij. fuit. D. c. xi. inter gelasū scdm et bitōdinū hispanū. xij. fuit. D. c. xxxi. inter innocentū scdm et petrū leonis. xx. āno. D. c. lxxij. inter Alexandz tertium et quorū scismaticos. xxi. scisma fuit tēpe Ludouici de bavarū q̄ Ludouicus veniente et regnate iohanne. xx. q̄ iohes assumptus fuit ad papatum Anno dñi. Dccc. xliij. fecit fieri antipapam fratrem Petrū de carbario ordis minorum a quo coronaz imperij recepit. Tamen facta dictorum antipape et antimpatoris annullata sunt infra annos. **¶** Vice simū secundū scisma presens est et melius coloratū aliquo alio. app̄erātū a sp̄s̄sancto p̄ punitōe cleri et reformatōe eccle. Circa q̄z intrusione scismati et fictōz p̄cessū ordinationē ablationē et finez ex flore supradictorum notū est. **¶** Et p̄t notari singulariter q̄ oia et singula scismata et intrusiones p̄dicta et ficta forā et nutrita s̄p̄ fuerūt ope ingenio et inuidia pessimoz sacerdotū et cleri

dei. sibi semp̄ fauentibz et auxiliantibus imperatoribus et populo romano excepto karolo magno. et tribus Ottonibz primis de saxonā qui ecclesiā multū afflictā semp̄ exacerūt. **¶** Itē notam⁹ q̄ in omni scismate s̄p̄ ille vicit et obtinuit qui habuit ius siue prius siue secūdo elect⁹ fuisset. Et s̄p̄ antipap̄is et seq̄cibus male successit. **¶** Itē in omni scismate iste papa visus est habere ius et obtinuit q̄ elect⁹ fuit a maiori parte electorū et habentū vocē in electionē pap̄e. **¶** Itē notamus q̄ de cōuersione magni Costantini circa et postq̄ roma et maxima pars dem christi agnouit q̄ imperatores romani vel populus romanus. xxxv. veros summos pontifices expulerunt de roma et ipsos diuersis penitentijs afflixerūt iniuste. Quorum summoz pontificū nomina sunt hec Julius p̄mus simachus. Siluerius p̄m⁹ Vigilius p̄mus. Martinus p̄mus. Leo tertius. Eugeniū scdm. Johes octauus. Leo q̄ntus vel sextus. Johes decim⁹. Benedictus octau⁹. Johes decimusquartus. Johes decimus sextus. Gregorius q̄ntus. B̄ndictus nonus. Gregorius septimus. Victor tertius. Pascalis scdm. Alexander tertius. Bonifacius sextus. **¶** Item notatum fuit q̄ reges fracie qui p̄ tempore fuerunt nunq̄ in aliquo dictorū scismatū adhererunt scismatico sed semp̄ veris pontificibus. imo qd̄ plus est reges francie octo summos pontifices de sede expulsos possuerunt et reducerunt in romam in sedem priam/ quozum summoz pontificum sunt hec nomina. Vigilius vel Eugeni⁹ Leo Zacharias. Stephanus. Calixtus. Innocentius. Alexander tertius et Pascalis. **¶** Item singulariter notatum est q̄ quando cunq̄ ecclesia in scismate vel alio modo vacillauit semp̄ ecclesia erecta fuit per aliquos principes seculares vt per karolū magnū Ottonē de saxonā. Reges francie cōmune p̄sis seu Pisanos et diuersos alios. Nūq̄ enim ecclesia relapsa vel vacillans suis operibus vel viribus se crexit. **¶** Item singulariter est notatum q̄ nūq̄ in scismate per ecclesiam conciliū generale fuit vocatum. Sed illi qui fuerunt in scismatibz veri pontifices vocauerunt concilia particularia in diuersis locis prout videbatur sibi expedire. **¶** Amen non reperio aliquod scisma sine concilio aliquo fuisse ablatum. **¶** Item reperio q̄ tempore Gregorij sexti et

Clementis. ij. quo tempe erat scisma in ecclesia qm Henricus ipator suocavit et gre...

nec est in culpa. Denique q inquirendum est de iusticia vere pris. sine cuius cognitione...

Consideratio prima

Unitas eccie generalis sic impedita est p divisiones filioz suoz tanq membroz putrescentiu...

Incipit tractatus

eadem Joh. Gerson de unitate ecclesiastica

Unitas ecclesiastice tractatoribus vnus et zelatoribus eiusdem pacis via felicit inuenire. Et si alligatu corp vinculis occupationu...

Consideratio secunda

da contra primam allegationem.

Unitas eccie eentialis sp manet ad xpm sponsu suu. Nam caput eccie xps in q sum omis vnu fm aplm. Et si no hz vicariu...

Unitas qppe ecclesiastica. ad vnum certu xpi vicariu stantibus terminis in qbo est ecclesia Anno dni. Dec eccle. eccie. Januarij no est retardada ppe...

Consideratio tertia

Contra secundam allegationem.
Fitas eccie ad vnu certu vicariu
epi q ddammo accidentalit atz mu
tabil e n dz ipediri mime vel differri ppe co
teroz duoz de papatu/aut fautoz suoz/si
qrat sic manere p allegatoes iurii positiuo
ru. iustificatoes varias. z qonco q sunt
spoliati/ z q dnt an oia restitui vel aliude.
S; videt expedies. q ea q retro sur obliui
scetes. Isti de pccilio. i. a terio: a sic apls loq
tur/ se credat. vt iuxta narratoz ab Augco
meorata/ pl qrat quod libabit eccia ab hac
scimatis fouea pfudissima/ qz qlit/ z a qv i
ca est plapfa. **C**onsideratio. iij. cōtra
secundam allegationem.

Fitas eccie ad vnu certu epi vica
riu sic amada e/ vt p sua adeptione
possint roabilic/ plima mala singulariu p
sonaz dimitti/ nē vel in postez/ sine pena
Et qda va singularia iura pnt differri. sic
q fiat cessatio voluntaria de eis/ vl et coacta
p aucte silij. Hoc nimiz dicitur nature let
vt ps qlibet p suo toto saluado/ se det z ex
ponat. Et si qd pcedenti iustificare se seu i
iuste secu agi pcederit/ dicat ei tu te tuaz
oia debes eccie/ tu q pastor e te noias/ qtu
cuqz sis inocēs. debes p ea vel saluada/ vel
vniēda/ vel n qvif scadalizada/ pat eē po
nere vita ppiā/ qto magz qlibet dignitate
qredo q sut iesu xpi/ z n fm dictamē ppiū
um vel carnale s; publicū z icorruptū spūa
le/ put pcciliū qd vtiqz sapiēs est iudicabit.
Alec p; sus h agēdo defes gregem. sed pa
sces vnies z manere diceberis.

Consideratio Quinta

Fitas eccie ad vnu epi vicariū/ nō
bz nccē q nūc pcurē fuādo tñios
lfales/ aut ceremoniales iuriaz positiuoz/
aut pcciliū ordinarioz/ i euocatōib/ accu
sationib/ dilationib/ aut silib/ s; sūmarie
z de bōa grossaqz eqtate/ pte pcedere pcciliū
istō generale. In q residebit sufficiens au
ctozitas iudicial vredi epikēya. i. interprā
di oia iura positia/ z ad finē celeriozē/ z salu
briozē hūde vniōis/ eadez adaptādi aut si
op fuerit relin qndi. Qd ei p ecclesiastica pa
ce z salute institutū e si rite z n tirānicā/ mali
gnitate fuerit institutū/ n dz eaz militare/
ne ptiō data videat ostōnib/ hūanis in de
structioz eccie/ n i ei edificatoz. Auctas ho
doctrinalit vredi epikēya. residet pncipalit
apō ptiōs i theologia. q ē architectozia res
spectu aliaz. Et pūter apō ptiōs i scia iur;

canonici z ciuilib/ put ex pncipiis iuris di
uini z naturalis bnt accipe fundamenta

Consideratio. vi. cōtra qrtā allegationē.

Fitas eccie ad vnu certu epi vicari
um/ videt p pcciliū nūc celebrāduz/
sic pcuranda q pmo def securitas/
tā p pncipes/ qz p alios qsciqz/ p duobz cō
tendētib/ si voluerit pperē pcedēdo ad im
plendū iuramēta sua atqz vota. Et si nolue
rint pfidere qrat ab eis cessio p pcuratoz es
ltimos. Et si vtiqz pte pserint/ pcedat pte
ptis ambobz pcedētib/ ad electōz vni/ p
cōem assensū ton/ p silij roborātis z appro
batz illō qd due de collegia dñoz cardina
liū/ aut eoz ps maior z sanioz pstituerint/
aut fecerint. Et si voluerint aliqui pertina
citer adberere alteri contendentiuz/ nec in
seq sniam pcciliū/ qd n ē leuit psumēdū/ vrb
rint ipi de salute sua/ qz pcciliū istō/ z seqces
ei/ se apud deū z homies a scimatis impu
tatione liberauerint

Consideratio. vii. cōtra tertiā allegationē

Fitas eccie ad vnu certu epi vicari
um/ sic pūlegiata z scā ē. vt eā sine
ro zelo qretes/ nullo mō debeāt res
putari a pcedētib/ sui aduersarij. s; amicti
mi i xpo/ dū cessionē ipoz voluntariā qrit/
vel eis nolētib/ cedere/ petū deiectionē q
tinus vt spūs eoz saluus fiat/ nec eccia diu
tius pcurēf. Et qū d ppe tam rez ipoz cō
tendentū. qd qd qlibet christian/ aggre
debet. Immo iustione dei bnt in tā despa
to/ z inueterato mris cōis morbo. Dec est
radix inuolāda z sufficiens pie necessitatis
z necessarie pietatis/ in q christianissimus
rex francoz/ vere inocētissim/ nec qrens q
sua sunt. nec quepiam odio habēs/ funda
uit hactenus omnē agibilib/ varitate lauda
bilē/ circa pacis reductionē. sicut littera sua
patens indicat. cui in itū est post salutatō
nē. Pax ecclesiastica zc. P; declarā itaqz attu
lit excusationē Licero in philippic. dū in
constās in amicitia cesaris. z varius fuisse
culpāref/ cui est hec snia/ qz sba nō habeo
Lesare ait nunqz dilecti. nisi p qto dilige
re visus est rempublicā. Dū ergo mutauit
amorē ad eandē rempublicā/ factus tirān.
q psequer aduersus eū amicitia cōmutauit

Consideratio. viii. cōtra tertiā allegatōz.

Fitas eccie ad vnu certu christi vi
cariū/ nō debet impedire ppter res
stitutionē obedientiaz/ ambobus
contendētib/ tanqz spoliati sint/ pvs facie;

dam. Nam q' iniustus detetoz vel p'do spo
liat' sit restituend' e' mag' ex inst'one p' osi
tina z iudiciaria non pure naturali vel di
uina. Propterea tenet i solis casib' exp'ssis
nec in p'uidi' cu' iur' d'ni z naturalis z b'oi
cois est aliq' ten' ob'f'anda. Neq' n. restitui
no d'z fieri ee'pl' g'ra/hereticis neq' scisma
nicis manifestis neq' furiof' z ebrijs in sui
p'nicie neq' intruf' in papatu. neq' petenti
voto: e' no' des'pofabile. aut affinez in gradu
p'hibito iure d'no. neq' petenti beneficium
qd' tenere non potuit. alio iam ec'nte ltimo
posseflore neq' postremo volenti reb' deten
tis abuti in p'umeliā creatoris. aut in eccie
p'nicie. aut in hois libi fuitute/ aut p'ra ca
sitate alicui' z vitā. z si q' sūt similia. Sul
tas aut' exceptiones h'mōi p'ra p'tendentib'
um quēlibet intuenire videre facile est.

Consideratio nona

D ma contra octauam allegationem
v' f'itas ecclie ad vnū certum christi
vicariū videt' meli' p'ocuranda. si
neq' ante cōcilū neq' in cōcilio. neq' post
modū q'ant fieri iustificationes vel inu
stificationes eoz q' hinc inde facta sunt. vt
de intrusione huius vel illi' in papatū. de
p'cessibus p'mo fulminatis in alterutro. de
violacione iuramētoz z votoz. de subtra
cione/ aut neutralitate/ vel libertatis eccliaz
p'ncipaliū reductione. De imputacione scis
matū/ vel heresi. de adhesionē reprobanda
vel laudanda alterius p'ris obediēte. De
sentētijs eccl'icationū/ aut aliaz penarum
cessent' d'ppe talia z iura rōes p' via ces
sionis z p'actica e' alias p'les oīfā/ p'cedaf
auferēdo p'cessus factos. z iustificando vel
ratificādo aut ēt tolerando p'terita/ put rez
q'litas patiet' aut p'lima ad statū q' p'us crāt
an' scisma p'ris/ absq' alia discussione repo
nēdo/ puidēdo rursus ambob' p'tendētib'
de sufficiēti securitate/ z statu p' cessionez.
si eā p' se. vel p'curatores ltimos vltro facer
ēt sero voluerint. q' cessio eis p' cōcilū p' pur
gatione oim' p'us imposito z tāq' sufficiens
reputet' valitura. **C**onsideratio decima

V contra septimā z q'ntā allegationē
f'itas ecclie ad vnū certū ep'vicari
um. tāto zelo q'renda ē. v' v'it possit
sobria esse. z nō temeraria reputatio alicu
ius xp'iani/ q' sufficient' ad h' obitū pegerit
q'sto min' h' q'spiā auderedz asserere iuramē
to/ p'p'rim vbi boim' ma'cia multitudo repu

tat' p'uarū/ h. n. q'd aliud ā. q's p'rinacit' z in
corrigibilit' talē in erratis p'sistere. Rur
sus occurrere p'nt casus multi in q'ib' p' ad
ceptione pac' publice/ aut iuste defensionis
/ sic vim vi repellēdo. Liceret a rite electo
in papā subtrahere obediētiā. Liceret in
neutralitate manere. Liceret ipsum corpo
raliter incarcerare. Liceret ei administratō
nē oēm publicā int'dicere. Liceret p' appel
lationē aut sile remediū sibi resistere. Fie
retq' sic ei obediētiā vā/ pot' q's p'radictō
vel resistētiā. Liceret p'missas snias suas q'
lesciūq' nō timere. nec timēdas asserere. sed
lacerare eas/ z in caput suū retorq're. Lice
ret p'terea accusare eū de scismate/ vel heresi
Tam doctrinalit' in locis publicis/ p' theo
logos z sapiētes. q's secrete in correctiōe fra
terna. cui subiect' tāq' p'ctōz in foro p'nic. et
iuridice corā tota ecclia/ cui silt' subiect' est.
tāq' deuābilis i deuābili. Liceret cōcilū
generale. eo iuito celebrare. Liceret tandē
ipm ad cessionē cōpellere/ vel renitētē dei
cere ab oī honore z gradu. imo z vita p'uare
Nec oia deniq' talit' licere p'nt / sub tali
iure d'no z naturali. q' aduersus hāc f'itā
nulla lex vel p'stō puri hois cuiuscūq' sine
noua auctorisatione dei/ fieri d'z. q'n erroris
intolerabilis dānanda sit. An vō p'dicti
casus in scismate p'nti p'currerūt/ discutiē
do neq'q' assumim' / cū distinctōnes p'icu
lariū casuū omitti debere mag' estimem' **E**

Consideratio xi. p'ra octauā allegationē
f'itas ecclie ad vnū certū ep' vica
riū. nō req'rit vt errātes p'rim i du
bio pbabili circa obediāz v' pape
penitēre n' possint. nec eē in statu salut'. ni
si exp'sse z absolute p'siteant' erratū suū cum
sepe in talib' p'nia vel absolutio p'ditiona
ta sufficiat. S'z nec oportet oēs inculpate de
scismate. q' in tanta iuris papalis dubietā
te p'surgere/ ex factis dubijs/ z varijs certaz
vō pape n' p'stiterunt obediā. Sic nēpe
verus papa potuit in scismatis culpā labi
si p'riat' fuerit in recusando ea q' pacē vni
uersalē hēbant' reducere/ vt cōcilū genera
le/ vel p'mp'itudinē animi ad viāz cessionis
iurate/ z voti cōplemētū. Sic excusari pote
rūt mlti aduersātes ei/ si fuerit h' zelo vniōis
hūde/ si fuerit ex dubio pbabilis i grantie/
dū tū patos sp' audire eccliaz ec'hibuerit ses
menpos z obedire p'gnite veritati

Consideratio Duodecima.
f'itas ecclie ad vnū certū christi vi

carium sicut inchoanda impetrandaque est
est porones detotas / r mox correctiones
sic in ei⁹ reformatione a sumo vsq; deo: suz
poem suorum membrorum principalis
vel non principalium iuncturam / debet
cum facta fuerit studiū vehementissimū et
p̄tinuū adhiberi / ne iusto dei iudicio dete-
rius qd p̄tingat si p̄ cessam di miaz vnio-
nis salutarē recidivatio por fiat. ¶ **Qualia**
ho in ecclesiastica policia veniāt reformāda,
poterūt docere tā libri exp̄ientie. q̄ multi
plices carule / tā sup h̄ editē / r relatiōes ec-
clesiasticorū in cōcilio fide digne. ¶ **Deniq;**
si cōtingerit forsitā generale cōciliū retardari
p̄ p̄ncipiū vel alioz in diuersis patrijs di-
uisiones / vel aliūde / sic q̄ multi notabiles
vel neq̄ant / vel noluerit coparere / nec mit-
tere / sed differre / r dñi cardiales vtrobiq; se-
tiāt p̄abili p̄iectura. q̄ tales mlti r magni
de vtraq; pte n̄ obedirēt sue electiōi / videre
tur exp̄ediēs in h̄ casu / q̄ ip̄i cardinales cō-
parētes in cōcilio inuenirēt saltē modū tol-
lēdi p̄petuitatē in h̄ scismate / puidendo q̄
p̄ decessum amboz p̄cedentiū / r si nō citi⁹
par h̄retur. q̄ melius eēt sero / q̄ nūq; et h̄
iuxta modū q̄ in alio cōcilio frācie fuit con-
clusus / vt p̄ suos ambasiatores q̄reret r p̄se-
q̄ret ap̄d amboz p̄tendētes / r sua collegia
de nō eligendo. s. quēpiam in casu mortis
hui⁹ r illi⁹ / cū ceteris clausul⁹ ad h̄ oportunitis

Sequuntur quatuor consideratiōes ad fulcimentū r declara- tionem p̄missorū. ¶ **Consideratio. i.**

Veritas eccie ligat q̄druplici lege di-
uina. s. vel euangelica / naturali / ca-
nonica / r ciuili. Quaz duas extre-
mas regulare necesse est p̄ p̄ma / fm ep̄ikey
am. i. bonā eq̄tatē. Hoc itaq; ex traditio-
nis carundē legū vltimaz quincū / quartū
annotationes aliq̄s p̄ min⁹ eruditis r l̄ra-
tis placet adducere. ¶ **Prima annotatio**
¶ Non debet rep̄hensibile iudicari. si fm
varietatē tēporū statuta q̄nq; varian⁹ h̄uā-
na. p̄sertim cū vrgens necessitas vel euidēs
utilitas id exp̄scit. qm̄ ipse deus ex his q̄
in veteri testamento statuerat nōnulla mu-
tauit in nouo. Dec Innocētius tertius in
cōcilio generali r habet in decretali. Non
debet de cōsanguinitate r affinitate in anti-
quis. ¶ **Secunda annotatio.**

¶ Quoniā nulla iuris sanctio q̄tumcūq;
p̄penso digesta cōsilio ad h̄uane nature va-

rietatem / r machinationes ei⁹ inopinabis
les sufficit / nec ad decisionē lucidā sue nos-
dise ambiguitatis attingit. eo p̄f̄rim q̄ n̄
bil adeo certū clarumq; statuit / qn̄ ex caus
emergentiū / q̄bus iura tā p̄dicta mederi n̄
p̄nt / in dubiū reuocet rē. Dec Joh. xxij. in
p̄hemio demētis. ¶ **Tertia annotatio.**

¶ Nō p̄nt oēs casus seu iuris articuli legi-
bus cōprehēdi. sed cū aliq̄ casu sn̄ia legum
manifesta est. is q̄ iurisdictioni p̄est ad silia
p̄cedere / atq; ius ita dicere debet. Dec h̄nt
in l. non possunt. ff. de legibus.

¶ Quarta annotatio.

¶ Certū est q̄ is cōmittit in legem. q̄ legis
verba cōplectens / cōtra legis n̄it⁹ volūta-
tem. h̄ b̄etur in regula iuris. Certū in. vi.
Cōtra facit qui id facit / qd̄ lex p̄hibet. In
fraudē legis facit. q̄ saluis verb⁹ legis sn̄iaz
eius circūuenit. Dec h̄ntur in l. cōtra legē
ff. de legib⁹. ¶ **Quinta annotatio.**

¶ Nulla iuris rō / aut eq̄tatis benignitas
parit⁹ / vt q̄ salubriter p̄ utilitate hoim intro-
ducunt / ea nos interpretatione duriorē cons-
tra ipsorū cōmoda perducamus ad seueris-
tatem. Dec habētur in l. Nulla. ff. de legi-
bus. Cum quo concordat regula iuris ca-
nonici in. vi. Quod ob gratiā alicui⁹ conce-
ditur non est in eius dispēdiū retroquen-
dum. Item ip̄e leges cupiūt vt iure regan-
tur. Item ait scipio nasica. Consul dū ius
ris ordinem seq̄tur / id agit vt cum legibus
suis romanū corruat impiū. Ideo iuris or-
do est in casu vt scilicet iuris ordo non ser-
uetur. ¶ **Secunda Consideratio**

Veritas eccie ad vnū certū christi vi-
cariū / neq̄t mō pcurari cōmode / s.
ne recursu ad ep̄ikeyā / seu bonā eq̄-
tatē. q̄ interpretatur litterā iurū positio-
rū / fm intentionem legislatoz / radicātā in lei-
gibus eternis / ac imutabilibus diuine legi-
per quam legum cōditores iusta decernūt
atq; fm dictamen legis naturalis. Dicau-
tem p̄cessus antonomatice / r summe iudicij
cādus erit iuridicus / si innitē legib⁹ / r iuri-
bus / r canonibus / p̄prio r v̄ro nomine sic
vocādis. ¶ **Veritas consideratiōis legi-**
tur clarissime in libro exp̄ientie / p̄ prudē-
tes / r circūspectos / nec p̄teruos / nec male
affectatos. dū considerāt materiā presentis
scismatis / cum circūstantijs omnibus / q̄les
nunq; v̄se sunt cōcurrē / in aliq̄ casu lege
positiua memorato. Quid igit mirandū /
si nō b̄etur in eisdem traditiōib⁹ positū

uis/modus ad remediandū exp̄sus / quē
admodū multi vigeant morbi p̄us q̄s le-
ges nūc dicitate essent / q̄bus nō erat exp̄s
se p̄sum / r̄ cū leges h̄mōi facte sunt / stat
q̄ nō poterit infinitari casuū possibiliū / p̄
uidere. **S**unt autē ipsius iuris diuini r̄
naturalis regule tales immobiles r̄ eterne
vt exempli gratia.

Prinicipia iuris diuini r̄ naturalis
Bedire oportet magis deo q̄s hoī
bus Dedit de^o p̄tatem hoībus in es-
dificatōez nō in destructionē eccie
Nihil possum^o p̄tra veritatē. Plenitudo
legis atq̄ finis eius est dilectō. Dilectō est
causa vnionis atq̄ pacis. Dilectō nō que-
rit que sua sunt. Finis omīs potestatis et
hierarchie ecciasticę est dilectō par r̄ vnio.
Finis ipōnit necessitatē bis q̄ ad finē sunt
id ē fm̄ exigentiā finis cetera dñi moderari
Necessitas nō habet legē. Felix necessitas
que ad meliora p̄pellit. Bon^o pastor ponit
aiam suā p̄ ouib^{us} suis vniciendis r̄ saluādis.
Inimici hoīs domestici et^o a. carnales sen-
sus. Sp̄ialis hō omia dijudicat. Dedit
um virtutis accipiendū est vt sapiēs iudica-
bit. Vm vi licet repellere. Fas est vniciū
q̄s feruere. r̄ rem suā defendere p̄tra vim in-
iustā. Qui suo iure vti nemi facit iniu-
am. Deteriora sunt aniarum q̄s corpaliū
vel rerum exteriorum detrimenta. Depos-
tum non est reddendū in depositarij / v̄l rei
publice detrimentū. Salubri^o panis aut
vitis aut gladius ab abusiuis subtrahitur
q̄s donetur. Vnicuiq̄s maudauit deus de
peccato suo. diliges inquit proximū tuū s̄
cut teip̄m. Quod pro caritate institutū est.
cōtra caritatē militare nō debet. Si pes tu-
us aut manus r̄ ita de capite scandalizat te
proijce abs te. Qui ecciam nō audierit sic
sicut ethnicus r̄ publicanus. Toleranda
sunt zizania. ne simul eradicetur r̄ triticum.
Cōmunis error facit ius. Non piurabis.
Reddes altissimo vota tua Omne iuramē-
tū r̄ votū quod sine detrimento salutis pōt
custodiri / seruandū est. Quis est condere
vel doctrinali vel iudicialiter / eius est simi-
liter interpretari. Intelligētia dictoz ex cau-
sis assumēda est. dicēdi / r̄ similia multa.

Tertia Consideratio.

Vitas eccie ad vnū certū xpi vica-
riū / dū pcurat p̄ epikēyā / seu bonā
equitatē nō exigit in sic epikētib^{us} / seu les-
gum posituaz interpretib^{us} / q̄ hēant euiden-

tiam mathematicā / seu demonstratiuā / s̄ sa-
tis est si certitudinē moralē seu ciuile r̄ poli-
ticā attulerint. **C**onsiderat q̄ppe bon^o
epikētes circūstātiās oēs p̄ticulares. q̄les nō
potuit legislator p̄uidere / nec exp̄mere. qui
bus attēns aspiciat finē q̄ se q̄refrigorē lra-
lis exp̄sionis obfualet / q̄ dū videt ex hac
obseruatione / lesurā fore ex legib^{us} diuinis
vel eternis / contra intentionē debitā legis-
latoz / dicat vel doctrinalit̄ vel auctoritari-
ue / q̄ lex scripta sic vel sic / applicāda est seu
deserenda / fm̄ imaginationē phi de regu-
la lesbia / q̄ erat plumbea r̄ non ferrea. i. s̄
p̄bilis non imutabilis. **C**onstat autem
q̄ de circūstantiis moralib^{us} non pōt haberi
certitudo nisi moralis. fm̄ phi sniam in
ethicis. **E**xpli grā. Tyrannus p̄sequitur
rēpublicā cautelis doloz / sic lupus rapax.
nihilomin^o ip̄e teget se vestimentis ouū.
q̄ sunt tā v̄ba q̄s facta apparenter scissima /
in q̄bus est frequenter equocatio / vel ipocris̄
Ago inquiet ista p̄republica / ago p̄ salute
ppli / p̄ q̄b^{us} patus sū etiā mori / nec dicētib^{us}
opositum quolibet fides datur. Ita mēta
tirānus / r̄ multos ex simplicibus seducet.
Prudentes vero r̄ iudices quozū est ep̄i-
keya vti. legent in opibus suis oppositum
fm̄ artez xpi. **E**x opibus eoz cognoscens
eos. **V**ult dicere consideratio / q̄ prudēti-
bus ip̄is credendū est / etiā si nescuerint ra-
tiones euidentes / r̄ incalūniabiles addu-
cere / alioquin periret confestim omnis po-
licia. Deniq̄ apte sunt hoc loco parabolice
narrationes de lupo r̄ oue / quam lupo
diuersis fraudibus nunc ostendendo simi-
litudinem r̄ amiciciam / nunc falsam impo-
nendo calūniā / querebat fallere vt vora-
ret. **P**ropter quod monuit christus. **A**t-
tendite a falsis prophetis.

Quarta Consideratio.

Vitas eccie ad vnū certū xpi vica-
riū / nunc per conciliū
p̄sanū domino concedēte pro-
curanda / debet solidius inniti sententiis / r̄
deliberationibus huiusmodi concilij / r̄ sa-
pientum in eo venturoz / etiā si nō offe-
rāt rōnes euidentes / q̄ allegatiōib^{us} / vel as-
sertionib^{us} / vel excusatiōib^{us} / aut iustificatiō-
nib^{us} / vel p̄tendentū de papatu vel fautoz
suozum. **D**educit facilliter consideratio
ex hoc q̄ medium virtutis accipiendum
est vt sapiens iudicabit / et vt spiritus
qui omnia dijudicat dicet / non vt carnalis

mo qui non sapit que dei sunt / sibi fingit.
¶ Quis. n. dubitauerit. qm plures cae co-
currere habeant pro omnibus de concilio vt
eis fides det / q laborat ad vnionem dandam
q p alijs pcedentibus ad sua p fidentia tales
qle occupanda. **¶** Amor qppe nimirum et car-
nalis ad seipm et ad suos: none fallere solet
et in errores ipios traducere / et vsq ad imi-
tationem luciferi / vt adorari velint sic di / neq
reputet se subditos esse cuiq / sic filij belial /
sine iugo nec sibi posse dici. cur ita fac: qui
nec deum timet. nec hominem reueret. cum tñ bñi-
liores esse debeat / et ad fruendum pmpriores
et plationis mueri qto se obligatior es esse
piciunt in reddenda rone / **¶** Postremo tñ b
sumope cauendum est iudicio. ne vs epikere
passim et absq manifesta rone fiat / trasmuta-
do lege scripta. Alio n tolleret prin a legi-
bus sua stabilitas q nutantibus tota repub-
lice disciplina inuenit esse collabi. et ex pñti
republica corruere vel turbari necesse est. In
de ptingit apd romanos ista seueritas. et in
nece pñtior filioz / ne labefaceret optimas
reipublice disciplinam. **¶** Finit.

Quatuor considera-

tiones q ad robur pdictoz faciunt: repiuntur
postea i oratione Apparuit gratia. 6. **¶**

Incipit tractatus

eiusdem de statibus ecclesiasticis

Dixi quia oes obfuare puenit cum
oib: tñ maxie circa misteriu reli-
giōis xpiane / nūq solidi sub-
stit. q si vitate et iusticia tāq so-
rorib fulciat. Nā si nō i ha iusticia / et iusta
vitae / reddat vnicuiq qd suū ē / none scil-
ma prin irripēs pacē exturbabit. **¶** Au-
diā idcirco sub breuiū p fidecationū nūe-
ro. qd stat sumoz pñticiū / qd platoz / qd
curatoz qd medicātiū possit / qlibz de suo
misterio vacit offeri / ne trasgressio finiu p-
porum / seu dilatio nimia / sepet iusticiam
ab osculo felici pacis proinde lites / sedas vt
assoler introducat.

Sequuntur sex con-

derationes sup statu sumi pñtici. **¶** Cōsid. i.

¶ Statū papalis institutus ē a xpo sup
naturalit et imediate. tāq pmatuz
bñs monarchicū / et regalē / in eccia
stica hierarchia / fm que statū vnicū et sup-
mū / eccia militās d: vna sb xpo. que statuz

qsq impugre / vel diminuerē / vel aliar ec-
ciastico statui pñtici coeque psumit. si h p-
tinacit faciat. hereticus ē / scismaticus. ipi atz
sacrilegus. **¶** Adit. n. in heresim toties expse
dānatā a pncipio nascens. eccie vsq bodie
tam p instōnem christi de pncipatu petri
sup alios aplos. q p traditōz totius eccie in
sacris eloquijs suis / et generalibus cōcilijs

Consideratio Secunda.

¶ Statū papalis h non oino vacet
seu deficiat p morte pape naturalē
vel civilē / nec p pñs eccia definit esse vna
nihilomin emi debet xpiani sub pena sac-
matit / q i b statu pstituat et p fideat assidue
vnicus / et certus sumus pñtice. qm fieri
pōt. p loco et tpe. sic q nō est licitū sciter i
pedire / q minus sit vnus talis sumus pō-
tice in eccia / in q sit ecclesiastice pñtis ple-
nitudo / et nō sint plures in q tāq ecclesiasti-
cū regimē desinerē posse monarchiū / et
in aliā policie spēm / vt in aristocraticā / aut
tā democraticāz reueret. qm papatus bas
policiaz species non excludat h assumat /
quē admodū de sacro dñoz cardinaliū col-
legio et de generali concilio videre est

Consideratio Tertia.

¶ Statū papalis non eximit papā a le-
gibus pure diuis q vel in euāgelijs
vel generalibus concilijs posite sunt. **¶** Et
ex h psequitur p q papa sub iurē legi illi de
correctione frāna. Si peccauerit in te fra-
ter tuus etc. Sic q p fraternalit corripit duz
peccat. Et si tandem noller audire ecclesiā
quā generale cōcilium repñtat / d: hñ sicut
ethnicus et publicanus. Et ita pōt h modo
p conciliū vel iudicari vel coerceri vel p
cōcicato haberi. **¶** Consideratio. iij.

¶ Statū papalis nō eximit papam
a iuribus q sunt pure de dictamine na-
turali. quē admodū sunt pncipia
iuris naturalis. Propterea cū lex natural
dicat q bonū cōe tanq aliqd diuinū pferē-
dum est pncipali bono. Deducit ex h q ad
bonum totius ecclesie / quā conciliū genera-
le repñtat. reducēdū ē bonūz psonale pape
sic q in p iudicium boni cōis / pncipalare bo-
nū pape seu cōmodū vel statū / retentio vel
dilatatio pualere nō debet / cum fm exigen-
tiā finis cetera debeāt moderari. finis autē
papatū est vtilitas eccle. **¶** Consideratio. v.

¶ Statū papalis / quō eximit papā
a legibus pure posituis / canonicis / vel ci-
uilibus / sic q fm eas coerceri pūitue

non pot' vt p'cite tales sunt/nihilomin' pa
pa no' debet aut pot' leges positivas p'rim
p'cciliu' generale/ad qd' sufficient' spectat
discernere vel dicere si papa palā p'uertat
p'ratem suā in destructionē ecclesie nō i edi
ficationem.

Consideratio sexta

Statu' papalis obligat papā tāto
ampli' q'to maior est in ecclia/ s'bi
cere se legib' diuinis/naturalib' r'
canonicis ad vtilitatē ecclie. Propterea cū
magis videat oculi/ q's oculus/ videt q' nō
sine grādi discrimine salutis/ papa possit
delibationes vel instituta generaliu' r' alio
rū dremere/ vt nō fm cōem sed p'riā deli
bationē extendat in ecclesiastico regimine p'
sidere. Propterea bñ dictū est/ q' papa nō
potest generalem statum ecclesie immutā/
re vel tollere.

Sequuntur sex con/

siderationes de statu summi pontificis et
dominor' sacre romane ecclie cardinalium

Consideratio prima.

Stat' summi pōntificis ac sacri col
legij dñor' cardinaliu' sibi collate/
raliū fūdat' est in ecclastica hierachia sub
celesti/ immediate a xpo/ nec hūana instōne
seu p'sumptione pot' destitui. Qui statui q'
p'rinaciter derogat/ cōsensus ē iuxta sacro
canones hereticus/ atq; sacrilegus.

Consideratio Secunda.

Stat' p'dictus/ dotandus ē vel fone/
dus/ p' debita r' honesta sustentatōe
tpaliū/ sine q' b' in hac vita misera/ spūalia
diu nō subsistūt/ quēadmodū alter stat' q'
cunq; ecclasticus inferior seu subditus dota
tus est/ vel dotandus iuxta sui qualitatem.

Consideratio Tertia.

Stat' p'dictus/ nō iō p'dit iura sibi
conuenientia/ q' posuit/ p'positō duplex
p'cedes/ si forte fuerint abusus aliq' p'sona/
les/ oli/ vel nūc inuēti. Alioqñ sic argueret
aduersus oēm statū nedū ecclasticū/ s; tpa/
lē/ q' dissipādus ē/ defendendus/ r' p'dendus/
qm in mutlis offendimus omnes

Consideratio Quarta.

Stat' p'dict' potuit/ r' p' i subuētio
nib' t'pali' r' honeste sustentatōis
p'scribere de certo mō/ vel q'ta subuētionis/
sicut plati vel curati inferiores respectu s'bi
uentionis facte p' subditos/ in oblatiōib'/

decimis/ r' similib'. etiā vbi status p'dictus
aliūde dotat' esset ex patrimonialib' bonis
vel alijs/ quēadmodū in prelatib' dicimus
r' curatis.

Consideratio Quinta.

Stat' p'dictus dñi recipit r' querit
subuentiones p'suetas/ in oblatiōi
bus/ decimis/ vel annatis/ r' s'lib'.
nō d; coipo de simoniaca p'ranitate notari
nisi forte vitiiū aliud in executionis mō cō/
currerit. qd' vitiiū corrigi d; nō obinde sta/
tus minui destrui/ culpāri. vel iurib' alium
de debitis defraudari. Sic ab ifirmo mor
bus tollēdus est. nō subiectū vel corp' de/
struendū. Oppositū vō p'rinaciter ipos
nens. notādo general' de simoniaca p'ran
tate totū statū istū/ temerarius esset nec ferē
dus.

Consideratio Sexta.

Stat' p'dictus p' r' d; ronabil' resis
tere p' viā appellationis/ aut alias
si aduersus p'dicta voluerit aliq' de
facto p'cedere/ p' p'rim dñi p'sone de illo stato
subiiciūt se/ r' statū suū/ debite regulationi
scē mris ecclie/ si forsitā aliq' fuerint i eis res/
formāda/ r' agēdo. nedū nō scādalisant a/
ctiue vel peccāt. s; merent' tāq; defensores
iurū nō solū suoz p'sonalū/ vel ecclie p'ricu
laris romane. s; vniuersalis ecclie/ r' ad vtil
tatē honestatēq; totū r' publice xpiane/ q'
p'sistit i suo dēore mēbroz maxie p'ncipaliū.

De statu prelatorū

Consideratio prima.

Stat' platiōis ep'alis in ecclia/ sic
est de p'maria r' immediata/ ac sup'na
turali instōne christi/ q' naturali/ vel hūana
solū aucte/ nō potuit institui sic potuit stat'
dñationis t'pali' regie. vel imperialis. hūa/
nitus r' naturaliter ordiari.

Consideratio ij.

Stat' platiōis ep'alis in ecclia q'
ad sui collationē p'rimariā. fuit im/
mediate a xpo datus p'mis aplis.
sic status papalis Petro. Licet postmodū
talis collatio vel adq'sitio fieri potuerit r' a
tra sit i successorib' p' hoies. sic Barthias
fact' ē apls p' electōz vel sortē/ r' successores
et Petri fuit nec p' hūanā electōz dñor' car/
dinaliū/ q' mod' potuit r' p' variari vt infra
ponet.

Consideratio iij.

Stat' platiōis ep'alis/ hūit aplis r'
successorib' vsum vel exercitiū sue
p'tatis/ s' b' papa petro/ r' successorib' ei' tanq;
s' b' hūre vel hūitib' plēitudinē fōtale ep'alis
auctatis. Cū r' q' ad talia miorē plati. l.

curati subsunt ep̄is / a quibus vsus sue pos-
testatis q̄nq̄ limitat vel arceat. ⁊ sic papa
posse fieri circa p̄latos maiores et ceteris et
rationabilibus causis non est ambigendum

Consideratio Quarta.

Status ep̄alis nō ita subest statui pa-
pali. q̄ illū possit papa annullare. si-
cut nec stat⁹ papalis possit hūanit⁹ desti-
tui. Nihilomin⁹ idē stat⁹ ep̄alis q̄ ad adq̄-
sitionē istī p̄sone / ⁊ q̄ ad exercitiū / subest rō-
nabili pape volūtati ad vtilitatē ecclēie / vt
dictū est. De caū rōnabilitas videt attendē-
denda seu regulanda / maxie p̄ determinatio-
nes p̄ciliorū generalium / p̄sertim iā factas
de p̄sensu ⁊ auctē summoꝝ pontificum

Consideratio Quinta.

Status ep̄alis q̄ ad sui adq̄sitionē
istī p̄sone / ⁊ q̄ ad exercitiū / non ita
subest mere volūtati pape / q̄ p̄ libito possit
sine iniuria et pctō / circa h̄mōi adq̄sitionē
⁊ destitutōz / p̄p̄latōz ⁊ restrictōz opari. qm̄
data est ei p̄tās dicēte ap̄lo nō ad destructō-
nē / s̄ edificatōez.

Consideratio vi.

Status ep̄alis / h̄z ex se ⁊ xpi instōne
p̄maria. p̄tatem p̄ficiēdi corp⁹ xpi
et ministrādi sacra ecclēastica oia / ius in sui
per predicādi / ius stipēdia tp̄alia sumēdi /
ius excoicādi / ius p̄latos miores. s̄ cura-
tos istimēdi / ius ecclēias p̄secrādi / ius b̄nfi-
ciū ecclēasticū / vel stipēdiū tp̄ale p̄feren-
di / vel facere p̄ferri ministrātibz sub se sp̄ua-
lia / ius indulgētias dādi. Et ita de reliq̄s
multis q̄ summo p̄ntifici cōpetūt vt in son-
te.

Consideratio Septima

Status ep̄alis q̄ ad sui vsū vel exerci-
tiū. nō ita subest pure volūtate pa-
pe. sic stat⁹ p̄uilegiatorū medican-
tiūz vel aliorū / q̄b̄ eēntiali ordie ⁊ hierarchi-
co statu / p̄dicta iura ep̄alia n̄ cōpetūt. P̄t
idcirco papa sub talibz p̄uilegijs / ⁊ p̄uile-
gijs / absq̄ iniuria / vel peccato / imutatō-
nes opari / restringēdo / vel tollēdo / non sic
passim in p̄latis vel curatis.

Consideratio Octaua.

Status ep̄alis h̄ esse possit in aliq̄
sine plebe / ⁊ sine vsu vel exercitio
hoc fieri non p̄uenit. quia vanū ⁊ mōstruo-
sum in ecclēsia videt / qm̄ frustra est p̄tās
cui non subest operatio.

Consideratio Nona.

Status ep̄alis si nimis arctetur in sui
iuris eēntialibz / q̄ ad restrictōez
vsus vel exercitiū / passim / cōmuniter p̄ pa-

pam / absq̄ vtilitate maiori ecclēie / sine h̄
esset in exemptionibus subditorū ab eo si-
ue in reservatione casuum in foro peniten-
tie / seu in restrictōe stipēdiōz tempaliūz
seu in reservationē b̄nfiōz ecclēasticorū
sub eo seu p̄ inductionē onerosaz p̄uile-
giatorū / aut modis similibz. Ille inq̄ sta-
tus ep̄alis possit rōnabiliter de ferre q̄relā /
nedum ad papā ⁊ generale conciliū / quod
est cōuenientissimū mediū. sed ad p̄ncipi-
pes orthodoxos / implorando iuuamen o-
portunum.

Consideratio decima

Status ep̄alis sicut nō adq̄ritur in aliis
quo p̄ solū titulū fidei / vel caritatis /
ita nō dep̄dit per solā heresim / vel
pctm̄ mortale / nō inueniēte hūana instō-
ne vel diuina reuelatione / alioq̄n status ec-
clēie hierarchie / p̄sus eēt incert⁹ / cui suo
vsu vel exercitio / qd̄ nō est conueniens dice-
re. de policia a sup̄mo legislatoꝝ cōstituta

Consideratio Undecima.

Status ep̄alis sicut p̄t diuersis t̄p̄is
bus / ⁊ instōnibz / modis varijs ad-
q̄ri ⁊ siml̄i auferri / sic ⁊ status papalis in ca-
su / per ordinationes papales. aut p̄ cōcilij
generale sicut ⁊ factū est aliquando potest
immutari.

Consideratio Duodecima.

Status ep̄alis p̄t ab aliq̄ p̄pter suaz
maliciā auferri / licet reniteret occu-
pās. sic ⁊ stat⁹ papalis / vt videt in
casu / p̄sertim p̄ cōcilij generale possit aufer-
ri. cū stat⁹ papalis dat⁹ sit ecclēstice cōitas
ti. que in hoc habet quid diuinum tanq̄
cōmune bonū / ad quod papalis auctori-
tas conferuandum fuit instituta.

Consideratio Tertiadecima

Status ep̄alis habet rōnabiliter mo-
narchā sup̄mūz sc̄z papā. rōne vni-
tatis fidei ⁊ sacroꝝ. sed h̄ nō ita p̄spiciū est
esse debere ex institutione xpi / ⁊ p̄ vtilitate
vniuersalis ecclēie / respectu dispensationis
bonoz tempaliūz / ⁊ iurisdictionū p̄tentiō-
saz seu coercitiūz / que diuersis legibz / seu
decretalibz / aut statutis / p̄ diuersitate loco-
rum ⁊ tempoz regi debet. sic ⁊ alia meretē
palia / regalia / vel impalia. Nō h̄n̄ dictū ē
q̄ quelibet p̄uincia in sensu suo abūdat.

Consideratio. Quattadecima.

Status p̄latōis si fiat limitatio sui
vsus in b̄nfiōis p̄ferēdis / vel in ex-
emptionibus / nō debet rōnabiliter p̄quiri
dū hoc manifeste sit propter studiū litera-
rum p̄sertim sacre doctrine quod per talia

promouetur / et dum homo potenter fit ad reprehendendos abusus notorie puenientes / siue hoc sit ex importunitate dominorum temporaliu / vel ex propria pusillanimitate / vel alia quamvis corrupta affectione. Sed in hoc capere medium conueniens / non aliter videtur posse determinari. Quod iuxta Aristotelis sententiam scilicet ut sapiens iudicabit. Nihil autem videtur in hoc sapienti quod generale concilium rite et libere celebratum

De statu curatorum

Consideratio Prima: Status curatorum succedit statui loci discipulorum christi quo ad legem nouam et figuratus est in antiqua lege per leuitas. Ac perinde status curatorum est de institutione christi et apostolorum suo a principio fundationis ecclesie que institutio per declarationes summorum pontificum cum et synodorum tam generalium quam specialium magis ac magis innotuit.

Consideratio Secunda: Status curatorum est de essentiali ac intrinseca ecclesie hierarchia sicut status prelatorum quibus inferior sit et per sua perfectione variabilior. Quia ratione curati simpliciter non eque proprie dicuntur sponsi sicut episcopi liberiusque permittuntur cedere vel renunciare curis suis.

Consideratio tertia: Status curatorum institutus est ad regimen animarum dirigendam in finem vltimum per conuersionem sacramentorum et peccatorum remissionem et promotionem ad virtutes.

Consideratio quarta: Status curatorum annexa habet obligationem docendi et publicandi verbum dei suis parochianis saltem quodam generali tenore legis euangelice quo ad credenda et agenda secundum statum sue simplicitatis sicut maioribus prelatibus conuenit ex obligatione scientie reddere rationem particulari de ea que in eis est fide et spe apud omnes tam que deforis sunt quam que intus fideles scilicet et infideles. hec enim obligatio consequitur ad obligationem priorum que est de spirituali regimine subditorum.

Consideratio quinta: Status curatorum est status perfectionis non solum adquirende sed etiam exercende cum sibi competat tanta obligatio quam auctoritas / reducendi animas ad deum secundum hierarchicos actus qui purgare illuminare perficere nominantur.

Consideratio Sexta: Status curatorum superior est hierarchice ecclesie ad statum simplicium religiosorum sicut dicitur Dionysio et Hieronymo in preecedentis considerationis determinant ratione.

Consideratio Septima: Status curatorum ecclesias parochiales sibi deputatas habet in tali libertate quod nulli alteri sacerdoti fas est ipsis inuitis aut sine eorum licentia predicare in eadem presertim dum predicare voluerint ipsi sed nec confessiones illic audire nec sacra ministrare / salua sepe auctore vel rationabili ordinatione superiorum prelatorum.

Consideratio Octava: Status curatorum huiusmodi et titulum recipi eadem decimas et oblationes et funera lia / aut alia emolumenta loco illorum pro sustentatione sufficienti status sui. Et hoc sit tantum de iure diuino quam naturali presupposito dominio. Determinatio autem huiusmodi vel illius que vel commutatio in aliam subuentionem huiusmodi fieri solo iure positiuo.

Consideratio nona: Status curatorum sicut habet de sibi subditis omnibus cogitare in ministracione sacrorum ut scilicet suscipiantur sic decet maxime ut quilibet parochianus se prius ostendat suo curato generali vel speciale in foro conscientie quam eadem sacra suscipiat. potest in super eadem generale vel speciale suis parochianis super se per curatos ne aliter se ingerant promulgari.

Consideratio decima: Status curatorum securius et iustius eligi debet quam est de se et ceteris paribus pro confessione sacramentali facienda a parochianis quam alio status presertim que non est superior secundum institutionem ecclesie hierarchice. pro quod mutua et correlatiua est obligatio parochianorum ad curatos vniuersimodis magis obligant. Collusiones preterea hinc inde possibiles fieri magis ex hoc euitantur. Denique remedia spiritualia celerius et efficacius in casibus multis exhibentur. potest nihilominus apud preiudicatos quandoque ratio potius inueniri.

Consideratio undecima: Status curatorum sanctus et salubris non debet inculpari vel infamari pro quod scilicet si in eo quibus sint persone minus idonee ad debitum regimen animarum. Alioquin nullus esset status in ecclesia militate que culpari non deberet sic nullus absque macula et ruga de villo statu visus est diu stare.

Consideratio duodecima: Status curatorum potest sufficienter regere suos parochianos si polleat bona caritate et simplici morum honestate

De statibus ecclesiasticis

etiam ubi litteratura magna deesset. Propter
hoc non leuiter se eis preponere debent
alieni / quibus inuentantur magis litterati.

Consideratio tertiadecima.

Status curatorum potest / cum facili
studio habere ea et scire que ad pa-
rochiam suam regendam sufficiunt.
Hoc autem si agnoscere neglexerint debet
apud eos correctio episcopalis maxime vi-
gil esse. ut astringantur seuerius. tenorem
habere in scriptis eorum que scire debent in
punctis regiminis / tam institutiones sino-
dales positivas. / quam ceteras.

Consideratio decimaquarta.

Status curatorum potest obuentiones
ordinatas licenter exigere. Verum
tamē tali modo / et tpe / que simonia /
ca prauitas / vel eius suspicio nequaquam incur-
ratur. ut que propter negationem temporalium spiri-
tualium interim ministratio non negetur /
nec interueniat questuosa mercatio.

Consideratio decimaquinta.

Status curatorum debet cum bona gra-
tia. suscipere statum privilegiorum / tan-
quam coadiutores missos / habentes a
superioribus licentiam predicandi / et confessiones
audiendi / si non appareat rationabilis causa
aliqua talē repellendi / utpote si detra-
ctor. si collusor. si corruptor. si questuosus. si sedu-
ctor appareat. Aut parochianorum multi in-
de veniunt in contemptum curatorum. Aut si tunc
curat pro seipsum id agere circa parochianos
suos quod agendum sit satis ponuerit / que vide-
ret preferendus nisi legitima fieret exceptio con-
tra eum.

Consideratio decima sexta.

Status curatorum videtur preter parochia-
nis sine peccato sic temerari / que eorum
licentia neque in generali / neque in spe-
ciali prius queratur. dum alibi confiteri / aut missas
vel sermones audire / tpe diuini fuit / die-
bus dominicis et festiuis voluerint. Que licentia
si sine causa rationabili denegatur / sufficit excusare
frequenter eos que alibi confiteri / licentia non obtenta
sed petita.

De quibus. x. consi-

derationes que ponuntur pro statu privilegiorum.

Consideratio prima.

Status privilegiorum ad predicandum / et
confessiones audiendum / statum est post
primariam ecclesie institutionem / rationabiliter
ordinatur ad subleuamē eorum que hierarchicos

in ecclesia statum habent. Preterea pro talē et tantam
in temporalibus durationem / que seculum attulit multas
occupationes.

Consideratio secunda.
Status privilegiorum dicitur cum bona carita-
te licentia sua. Non ad questum / non ad em-
ulatioem / non ad ambitum. non denique
in iudicium temporale vel spirituale curatorum / sed in
statu clarum et palam apud parochianos. quatenus
honorē debitum / ac sustentationem suis reddat
curatis. Alioquin faciunt quod sibi fieri nolent
peritosque repellunt / si de quibus aliter confiteri
et excommunicationem a canone nonnunquam incurrit

Consideratio tertia.

Status privilegiorum et omnium generaliter
religiosorum. prohibet sub pena excommu-
nicationis late sine / nisi faciem eucharistie mis-
sistrent. et matrimonium solemniserint.

Consideratio quarta.

Status privilegiorum habet / que in suis locis
et publicis predicare possunt. dum pluri-
tus nec predicat / nec predicatorem instituit. Simi-
liter habet in ecclesiis parochialibus de li-
centia curatorum.

Consideratio quinta.

Status privilegiorum habet / ut idonei
pnefici sufficientes pro superioribus suis
ad plerumque diocesanum / valeant in locis
suis / confessiones audire diocesanorum. et eos
absolvere cum tali pretere. et in casibus talibus que
admodum curati parochiales ordinarię sufficiunt
et non apostolorum. nisi de specialibus quibus plerumque
eis fuerit elargita pretere.

Consideratio sexta.

Status privilegiorum habet / ut quis sa-
cramentum pnefici possit pluries super
eadem peccata sui effectum sortiri. saltem que
ad augmentum gratie / cum sit faciem iterabile / et li-
cet meritorie eadem peccata pluries confiteri / nec
sit repugnancia quoniam adhuc possit tpe obliga-
ri. nihilominus confessio privilegiorum non tenent
iuri eadem peccata apostolorum confiteri / plerumque que si suis cu-
ratis eadem confessio fuisset questum est ex pretere efficacie
faciem. Doc. n. p. Joh. xxij. fuit declaratum. et
vltus coram hoc obtinuit.

Consideratio septima.

Status privilegiorum habet / ut a confessio
sibi non debeant curati noua exco-
municatio / que confessionem de eisdem peccatis. pre-
sertim si secreta sunt / nec debet prohibere pa-
rochianos cum talia voluerint eis confiteri.
Fas sit curatis imo tutum inquirere a parochia-
nis suis / quomodo et qualiter a quibus confessiones
receperint. Quibus veritatem rēdere si quis
parochianus negauerit / vici statum salutis esse cre-
di posset. Preterea in hoc casu / peccati eucharistie
faciem / rationabiliter denegaret / dicendo. nescio si

confessus sis ab habente potestatem / et an in hoc te decipias. vel alter te

Consideratio Octaua.

Status puilegiatorum habet. dum dicitur publicis absoluit parochianos / ut ipsi debeant facere fidem de absolutione / et absoluedi pretere. si super his a curatis parochialibus fuerint requisiti. sub pena de negadu rationabiliter talibus cum se dicunt absolutos eucharistie sacramentum.

Consideratio Nona.

Status puilegiatorum habet / ut non debeant inducere voto vel pmissio / alios ad eligendu sepultura in ecclesiis suis et locis suis. Ut ad pstitendu in iaz eleca ibide. Et sub pena excoicationis late sine. Debet pretere reddere qrtam pre lega toz / seu funeraliu / curato parochiali ipsius defuncti / que pars canonica nominatur

Consideratio Decima

Status puilegiatorum ad pdicanduz debet fm qntate auditorum formare fmonem / ne coram laicis et subditis de regat vitia clericorum atqz dnoz. Hoc ei esset no extirpare vitia. sed nutrire rebelliones / scz murmuracionis et contemptus apud audientes. Fiat insup pdicatio pncipaliter de pncis nostre religionis in fide spe et caritate cum ceteris virtutibus. Sed / et pferim confessions mulierum et iuueniu / no nisi locis patentibus et publicis audire / nec queticula in cameris et angulis agere psument. ab oi specie mala abstinentes se.

De utroqz statu simul.

Consideratio Prima.

Status uterque curatoz scz et puilegiatorum / inuigilet cognoscere casus reseruatios plaris. ne seducant et seducant / si transgrediant limites sue pccis quibus expediret pauciores casus pferim occultos reseruari ut sunt pccata illa carnis que frequissime comissa vix cofitent. pferitiz per mulieres et adolescentulos.

Consideratio Secunda.

Status uterque studeat alter alteri onera portare sine contetione et emulacione / de rebus predicatis / vel alijs / ne si inuicem more cornicu se mordeant / osuman tur. Ne pretere surgat feda opinio ecclesiacoz apud laicos / et vitupes ministeriu vbi dei. Nonne de quo abunde diues est / potibus. Nonne pacis est de / no diuisionis.

Deniqz qd pdest pbarisaica pntentio de status peminencia qn sanctius est dare opam. ut qd pfecto inueniat. qd si iaces in imis / de pfecto stat glief. Attetio pnti qd pccilioz ecclesiacoz bfuatio / n pnta cludi sub regul qbuscuqz. qn necesse sit currere sepissime ad glosa sapienissimi Augu. tracta ex opibz vpi vicy / q talia dant in obfuanda animi ppa tione. et no sp opis exhibitioe. Que animi pparatio pnt apud oem statum et psonaz vpi / ue religionis si vult inueniri. Finit.

Incipit tractatus

eiusdem Cancellarij parisiensij de modo viuendi omnium fidelium.

Ad nobiles Consideratio prima.

Regula prima que spectat ad nobiles potentes / et scabinos. ne pauperes videlicet per potentiam suam opprimant et a subditis suis opprimi permittant. Valos vsus in villis suis destruant. Causas pauperum / viduarum / et orphanorum / libenter audiant. et cito iuste iudicent. Quuera pro iudicio faciedo vlt festinando. aut retardando. non accipiant Nil a subditis suis extorqueant.

Ad milites Consideratio secunda.

Regula ad milites tangitur Luce. ij. Feminez concutiatis scilicet in persona per potentiam indebite. Femini calumniam faciatis in rebus qua per militiam facere possentis. Et pten esto / te de stipendijs vestris id est redditibus vestris multis temporibus. accipiendo vero ad defendendam patriam. ij. Nachabeo. xv. Accipe gladium sanctu munus te. Ro / manoz. xij. Non sine causa gladiu portat

Ad simplices Consideratio tertia.

Regula simplicium quo ad ecclesia vt ieiuni ad missam veniant. In missa non loquantur nec circumpisciant. Ante missam orare debent / vt gratia dei recipiant. In missa memoriam passionis christi habeant. Ante euangelium sancti Iohannis no exeat. Sermones libenter et diligenter audiant. et referre post missam gratias deo satagant.

Ad episcopos et prelatos.

Regula epoz et prelatoz satis patet ad Thimothe. iij. Oportet episcopum sine crimine esse sicut dei dispensator rem. Et Matt. xx. Qui maior est vestz sit vester miler. i. Loz. vi. Dormamur vos te

R

De modo vitendi

U Est aut officium episcopi malos corrigere et arguere bonos et pusillanimes pacificare. **U** sic dominus Petrus in persona cuiuslibet prelati ait **P**asce oues meas. **U** **T**essalo. v. **F**res corripite in quos / solamini pusillanimes. **U** **D**e istis. ij. ad **T**imo. iij. **P**redica verbum in sta optime. in optime. obsecra. argue. increpa in omni patientia et doctrina. **U** **E**t **S**al. vi. **S**i peccator tuus fuerit homo in aliquo delicto etc. **U** **A**d clericos

R **E**gula clericorum est hinc doctrina sana. vita sancta. fama odoriferam. **U** **D**eb. v. **S**acerdotes habent hostias pro delictis suis offerre. **U** **A**ug. in regula sua **S**it vobis cor unum et anima una in domino. **P**s. **S**acerdotes tui induant iusticia. **U** **C**olof. iij. **I**nduite vos sicut electi dei. viscera misericordie et pietatis habentes. **U** **A**d religiosos

R **E**gula religiosorum est vivere in obedientia. castitate. et paupertate. **U** **E**t debet deuote orare et contemplant. et carum mortificare / contra vitia et concupiscentias **U** **A**ug. in regula monachorum. **I**n omnibus et super omnia amet et honorificet deum. **U** **H**ugo de seculo victore de claustris anie. **S**uma religionis regula in hoc dependet ut prelati custodiant subditos suos. subditi prelati benigne obediunt. deuoti sint senes. iuuenes vero laboriosi. **S**it honestas in habitu. mediocritas in victu. **S**int in claustris assidui / et ad inuirta rari. **N**on sint ciuiles sed claustrales. **S**it intenti psalmis non cauis. **N**on sit rumor in claustris / sed dilectio. **I**n capitulo non lites / sed consensio. **I**n choro sit sacra simplicitas / et circa altare reuerentie honestas

U **A**d diuites.

R **E**gula diuitum ne aliquid iniustum adquirent. **N**e propter diuitias suas pauperes vicinos suos despiciant. **P**auperes sustineant. **O**perarijs suis bene et cito persoluant. **A**dulatores neque adulatrices in mensa recipiant. **D**iligenter et libenter ad concordiam vicinorum suorum laborent

U **A**d pauperes.

R **E**gula pauperum / ut diuinibus libenter et fideliter seruiant. nec diuitibus propter diuitias suas inuideant nec propter paupertatem adulatione vel detractione peccent. **N**ec impatienter sed gratanter paupertatem sustineant. nec iniuste ditari cupiant. nec ecclesias propter diuites vicinorum / nec ab alijs retineant.

U **A**d virgines.

R **E**gula virginum. **N**on sint loquaces. sed simplices corde et bitu. **A**d virginitatem matris christi cogitent. et eam diligant. **A**boreas vitent. **I**nter iuuenes non sedeant. nec se ab eis palpari permittant. **N**on ament aliquem illicito amore. **A**dulatores neque adulatrices recipiant nec audiant. **O**rationes libenter dicant. **S**ordida verba et inhonesta fugiant

U **A**d viduas.

R **E**gula viduarum est ut continentiam diligant. et in vestibus humiliter se habent et orationibus libenter insistant. **N**omines suspectos in hospicio suo non recipiant. **D**e consilio propter se gubernent et viuunt **S**ancta Anna et Elizabeth viduas cogitent. **F**amiliam castam habeant. **P**arum per vicinos currant. **U** **A**d nuptias.

R **E**gula nuptiarum est timore. bono rare superiores. diligere maritum regere familiam. diligenter gubernare domum. et seipsum honestam et irreprehensibilem ostendere siue exhibere. **U** **A**d mulieres

R **E**gula mulierum est quod non se indecenter ornatas ostendant. **A**ures. collum guttur et caput tegant. **H**umiliter in ecclesia et vbiq; se habeant. nec alias mulieres per superbiam suam inueniant

U **A**d maritos et viros.

R **E**gula virorum ad viros et eorum so ponit **E**pistola. vi. **V**iri diligite viros vestros. sicut et christus dilexit ecclesiam suam. viros autem timeat virum suum. **I**j. **C**orinthiorum. **V**iri cobabitantes secundum conscientiam. quasi infirmiorum in saeculo muliebri impertientes honores.

U **P**arentum ad filios.

R **E**gula parentum ad filios **E**pistola. vi. **E**t vos patres nolite proocare ad iracundiam filios vestros. sed educate eos in disciplina et correptione. **I**ij. **C**orinthiorum. **N**on debent filii blasphemare parentibus. sed parentes filijs.

R **E**gula filiorum ad parentes est quod parentes honorent / et eis in bonis obediunt / nec eis sua furent. **A**nre eos non rideant. **A** maledictioibus omnino se caueant. **I**n parentibus aliquando ad ecclesiam vadant libenter / in negocijs parentum suorum fideliter laborent.

U **D**ominorum ad seruos.

R **E**gula dominorum ad seruos **E**pistola. vi. **V**os domini eadem facite illis / remittentes minas. et soluite domino quod iustum

est. et equū suis p̄state. sciētes q̄ et vos dñm in celis habetis eccl̄i. vij. Ne ledas seruū tuū in veritate opantē. Seruus sensatus sit tibi dilect̄ q̄si aīa tua. nō defraudes illū libertate. neq̄ inopem derelinquas illū

Regula seruorum ad dominos. Colloſen. ij. Serui obedite dñis carnalibz. nō ad oculū seruientes. quasi hoibus placentes. sed in simplicitate cordis / timētes deum. scientes q̄ a dño accipietis retribu- tionē hereditatis. i. Petri. ij. Serui subdī si estote in omni timore dñis vestris non t̄m bonis rē. **Ad familiam.**

Regula ad familiā. Ne fraudē dñis suis in seruiēdo. negligendo. faci- ant. Fideles sint in rebus suis cu- stodiendis. Nihil ab eis auferant occulte / nec alios facere pmittant. Nunciū malum non faciant. vxori vel filiis dñi sui. De ma- le r̄ndendo caueāt. Valos rumores fugi- ant. vñ in domo malum oriri possit sed di- scordias etiā reportare vitent. Nihil cito reuertant. Mercedē suā in supbia vestiūz nō expendāt Ita viuāt in humilitate. vt la- bor eorum sit eis in remissiones peccatorū suorum. **Ad mercatores.**

Regula mercatorū est vt non in die dñica mercant. Nec piurent. Ab illicito sibi caueāt lucro. Nec ad di- em vendant vel carius p̄pter dilationem. Ut debitū suū t̄pe p̄missio soluant. Nec sci- entes mentiant. Equā staterā habeant. eōq̄ pondera / et equam mensuram.

Ad tabernatores.
Regula tabernatorū est / ne pmittāt ludere ad tabillos in tabula sua. neq̄ in tabna sua. Deū blasphemarē nō pmittāt. Nec meretrices recipiāt de no- cie. Plenā mensurā dent omibus. Vinūz cum aq̄ ad vendendū nō misceāt. Nec aliq̄ pocula vel fercula aliquo modo ad vendē- dum defraudēt. **Ad hospites.**

Regula ad hospites ē / q̄ malos in hospicio suo nō pmittāt / vel sciēter recipiāt. Nec hospitibz suis furent auenā vel fenū. Nec sustineāt q̄ hospites sciēter fornicent in hospicio suo. Iustā bo- nā rōnabilem computationem cum hospi- tibus suis faciant. **Ad senes**

Regula ad senes ē. In eccl̄ia libent̄ iaceāt. Iuuenibz bonū eccl̄iā p̄be- ant. De maledicēdo siue malefaciēdo ipos

rephēdāt. Turpia v̄ba nō bēant. Ne clau- det malicias corā iuuenibz. Pulierculas a bono nō retrahāt. Nec iuuenes laudet in supbijs suis. **Ad omnes.**

Regula ad oēs ē. vt excōicatos vitēt. Nō seiebrēt Paupes p̄ possessuo sustineāt. Sacerdotes et religiosos / et eccl̄iaz vbiq̄ honoret. Et deuote ab eis doctrinā audiāt. Festa bñi custodiāt. Decias rite sol- uāt. Detractionē caueant. Ab adulatōe / a blasphemia / a mēdacio / a periurio / ab assi- duo iuramēto / a turpibz verbz / et maxie a lu- xuriosz verbz se abstineāt / q̄z circūstātes rau- diētes ab eis inflāmant. Precepta eccl̄ie te- neāt / p̄nias sibi iniūctas diligēter iplēant. Alē alterz ad bonū op̄ inuitet / et de malo re- phēdat. Dent libētē elemosinas. q̄z sicut aq̄ extinguit ignē ita elemosina extinguit pctm. Dissas / f̄mones / et p̄fessiones libē- ter colāt et freq̄ntēt. Ablata restituāt. q̄z nō dimittit pctm. nisi restituat ablatū vt dicit Aug. In vespe. i. in fine vite tormēta infer- ni. et gaudia paradisi cogitent.

Regula oim̄ ponit. Danth. xxxvij. Bap̄tīzantes oēs gētes / in nomie p̄ris / et filij / et sp̄s sancti. vt fm̄ illz Joh. i. oēs crederēt p̄ illū. i. Pet. ij. In fi- de aut oēs vnanimēs. In orōne estote cō- patiētes. fraternitatē amatores. misericō- des. modesti. hūiles. non reddentes malūz p̄ malo. neq̄ maledictū p̄ maledicto. sed e- cōtrario bñdicētes rē. Eccl̄s vl. Dcū time- et mādara eius obfua. h̄ est omnis bō rē. Vñ ad Gal. vi. Qui hāc regulā secuti fue- rint. par sup illos et misericōrdia. Finit

Sermo eiusdē doc

toris / de tribulationibz et defectuoso eccl̄ia- sticoz regimie / adhuc eccl̄ie puentur / et de signis earundē / et snia p̄nūciat̄ de receptō ne gl̄iose v̄gis Marie in cilio Cōstāntiē

Domin⁹ dabit vob signū. Ec- ce v̄go recipiet et pariet filius. **E**saie. vij. recitatū rē. **A**lic q̄ ad scōm. Reue. p̄res et dñi / restat oñdere quō signū oīpo- tētie et lūme clemētie / factū sit signū p̄tradi- ctiōis et ruine. Contradixit enī achaz pete- re signū qd̄ p̄ p̄ham scz. **E**saia a dño sibi es- rat p̄ceptū. Nō petā inq̄t / et nō tentabo dñz. **D**oc q̄dem addidit / et nō tentabo dñm / for- ma quidē p̄teritis sed non v̄tus. **C**olebat achaz idolū qd̄ deferere noluit / et iō ne dñs

m

exaltaret / et idolum vilipenderet / signum petere
recusavit. Et propter hoc teste be. Hiero. in glo.
in graue ruina incidit / quia totaliter a domino dres
lictus fuit. **¶** Ulex quia ipius abbas traditio
ctio / signum aduentum loque precessit. Considerem
illud quod in ista? Simeon et timoratus? post signum
ortum prophauerit. Ecce inquit positus est in rui
na multorum in ista? / et in signum cui traditio
Ad virginem deo / tuam inquit ipius aiam pransi
bit gladius Luc. ij. Quod vix ordo signo
herodes impleuit / quia mor pueri aiam quasi
Postmodum tradiderunt iudei / tradiderunt
psecutores. tradiderunt heretici / quia aliqui
virginem non de suba carnis christum edidisse dog
matizabant. Alii filium non peperisse sed repisse
sibilabant. Alii deo cognita blasphemabant
Alii dei nomen audire non sustinentes / magnam
illud nomen theotocum ipsissime suggillabant
¶ Sed cunctas hereses in suis auctoritati
bus sola virgo in ruina detrusit / quando ar
changelus signum nunciantis credidit. **¶** Sed
propter hos magis contradicitur alij. scilicet moderni
ecclesiastici / qui nudi signo tradidit / sed gladio
virginis aniam crudeliter transfigit. Per
virginem noto ecclesiam / cuius typum gerit virgo
Maria / quam trahunt in ruina per mala exem
pla. Neque enim hereticorum atque psecutorum con
tradictio / tantam ecclesie intulit ruina / quam
ipsa semper in sobolem cresceret nimiam / imo
quanto maiore contradictione sustinuit / tanto
plures sue virginitatis defensores peperit.
Tales pgebant intrepidi in eius adiutori
um. galeam bonorum exemplorum iponebant
capiti. et accingebant gladium spiritus / quod est ver
bum dei. Porro si quandoque hic videbatur cal
cari in sanguine tamen vivebat / et eo amplius
crescebat ex dei virtute domino de eo loquente sub
noie hierusalē Ezech. xvi. In die quam nata es
inquit / vidi te calcari in sanguine tuo / et dixi
tibi. In sanguine tuo vive / et loquitur de
tempore martyrum. Sequitur et multiplicata es / quasi
germen agri et grandis effecta es / emundavi
sanguinem tuum ex te scilicet cessante perse
cutione. Grandis quidem effecta erat multi
tudine credentium. grandis speciositate vir
tutum. grandis copiositate temporalium. eodem
propheta subsequenter dicente Dedi inquit coro
nam decoris in capite tuo / et ornata es auro et
argento. Decora facta es nimis vehementer
et perfecisti in regnum / et egressum est nomen tuum
in gentes propter speciem tuam quia perfecta
eras in decore meo / quem posueram super te.
Magis videtur historia hec quam prophetia.

de prosperitate ecclesie. **¶** Sed quod Reue. pa.
et domini de moderno tempore idem propheta sub
iungit audiamus. Et habes inquit fiduciam in
pulcritudine tua. scilicet in temporalium abundantia / et
seculari potentia / fornicata es in nomine meo.
loquitur similitudinarie de fornicatione. sicut
miles presbiter venale quod nata fecit non venale de
fornicari. Sic est de fornicari secundum doctores
presbiter venale prece. procio. vel inordinato fauo
re. quod gratis erat dandum pro virtute. **¶** Sed
tur. Et post omnes abominationes tuas non
es recordata dicitur ad adolescentiam tuam. scilicet de tem
pore martyrum et sanctorum patrum. sed in cunctis
plateis ad os caput vix edificasti signa pro
stitutionis tue. et obominabile fecisti deco
rem tuum. Tunc sequitur punitio et grauis
ruina. Ecce ego inquit dabo te in manus odii
tuum et destruent lupanar tuum. et demoli
entur prostibulum tuum / id est locum in quo exercebat
iniusticia et simonia. et denudabunt te vestis
mentis tuas / et auferent vasa glorie tue / et re
linquent te plena ignominia. **¶** Decidit do
minus omnipotens Ezech. xvi. **¶** Sed for
san aliquid blandientes sibi putant hec sic di
cta de futuro / quia non sunt timenda / aut quia ve
nire debeant de prope. Et ideo quis non
sit nisi nosset tempora vel momenta que pater pos
uit in sua parte / tamen pono ex dictis docto
rum / et sacra scriptura aliquid contradictionis
et ruine signa adducere / ex quibus possumus
propinquitatem suspicari vel coniectere. **¶**
Primum signum est rebellionis et inobediens
tie. Et hoc sumitur ex verbis apostoli. inquit ad
saloniam. ij. Et nisi venerit discessio primum
Quod beatus Hiero. xi. q. ad inquisitiones
algasie exponit de romani imperii desola
tione / inter quam et ecclesie persecutiones preui
as antequam quare una / forsitan erit prima
temporalium ablatio / nullum ponit medium
Quedam glosa dicit quod erit discessio aliarum
ecclesiarum ab ipsa romana ecclesia. **¶** **¶** **¶**
Magister super verbo premissis has simul iungit.
Completa inquit hac accessione ad ro
manum imperium et ecclesie obedientiam. ad
erit discessio ab utroque imperio. Accessiones
nouimus fuisse ante huius scismatis ortum
postmodum completa videtur fuisse discessio
¶ Et primo ab imperio temporalium. Hoc satis
evidenter apparuit. quia vix ciuitas baro
aut miles / ante huius gloriose virginis ab
sumptionem romano imperio obedire cui
rauit. Et si aliqui videbant obedire. hoc erat
vel in sanguinis propinquitate / vel presidentis

pprii domini p[re]s[ent]e. **D**isce[ss]io a romana eccia videt[ur] in eccia c[on]pleta. Nam si p[ri]mo vel sc[ilicet] electus in exordio scismatis fuerit p[on]t[ifex] vere t[un]c ab vtroq[ue] vel successorib[us] recessus videt[ur] c[on]pletus. Nam ad tanta[m] ambiguitate[m] vniuersalis eccia deuenit. q[uo]d i[st]ig[ur] rat apud qua[m] p[re]m[ia] vera sedes romana erat nisi forsan de[us] alicui reuelasset. aut Salo[mon]is iudiciu[m] de puero diuidedo. et vera et falsa matre. hoc p[er]suaderet.

Secundum signu[m]

desolationis est inuerecundia. Et hoc sumit[ur] ex illo q[uo]d efficitur morib[us] peior[ibus] q[uam] fuit sinagoga cu[m] imminabat ei[us] ruina. **U**no[rum] fm beati Hiero. triplex erat peccatu[m] phariseo[rum] qui dicebant[ur] clerici iudeo[rum]. s. auaricia/ quia columbas in templo vendi p[er]mittebant. Solu[m] labijs deu[m] honorabat. Et t[ame]n q[uo]d ipocrite docebant que non facieb[ant]. **S**ed nunq[ua]m pe[ccatu]m est sacrilegiu[m]. ecclesiastica beneficia et sp[irit]uales potestates p[re]ce. p[re]cio aut inordinato fauore distribuere/ q[uo]s colu[m]bas in templo vendi p[er]mittere. An ne minus malu[m] sit solu[m] labijs deum honorare/ aliosq[ue] p[er] h[ab] ad deuotionem inducere/ q[uam] locu[m] ministerij/ solum spe questus suscipere/ et cessare ob superbia[m] a laude dei/ et silere. **D**e talib[us] Esai. lvi. Canes muti non valentes latrare. Canes impudentissimi nescientes saturitate[m]. Venient dies sup[er] vos etc. **D**e mu[n]d[u] nunq[ua]m minus nocuu[m] videt[ur] eccie p[ro]p[ri]am malicia[m] ipocritis pallio cooperire/ et velutes sonans et cymbalu[m] tinnies/ alios p[er] p[re]dicatio[n]is officiu[m] docere/ q[uo]d inuerecunde p[re]uans morib[us] eccl[esi]e subditos secum in ruina[m] trahere. **E**stimo eni[m] q[uo]d nemo boni iudicij p[ro]uariu[m] diceret/ sed illud Hieremie. iij. **P**on[is] completu[m] p[ro]cederet. **I**ustificauit anima[m] sua[m] auer[sa]t[ur]e israel/ id est sinagoga/ c[on]s[er]uatione p[ro]uaricationis iude. **I**bi **D**rigenes de nobis/ inquit/ hec intelligit **E**zechiel. lvi. **D**ns loquens eccie. **S**oror tua samaria. i. sinagoga dimidiu[m] p[er] c[on]tra tuoru[m] non peccauit/ sed viciisti eam sceleribus tuis. **S**equitur ruina. **E**rgo et tu porta cofusionem tua[m]. **E**t infra. cxiij. **P**ostq[ue] diffuse descripsit malicia[m] et destructionem sinagoge. adiecit dicens de eccia. **P**lus insaniuit libidine et fornicatione sua p[re]buit impudenter diuitibus/ et magistratibus ad se venientibus. induta veste varia. **E**t bene inquit induta veste varia/ insaniuit libidi-

ne. id est cupiditate diuitiaru[m]. et concupiscentia deliciarum. **E**rat namq[ue] futurum vt prelati ecclesiar[um] non vererentur ecclesie p[ri]mitiue venerandam pudicia[m] p[re]cio ac precibus/ et impijs actibus infamare. **I**ta vt impletum sit quod sequit[ur]. **C**onfracte sunt mamme pubertatis tue. **S**ubiungit t[un]c ruina[m] repetendo causas ei[us]. **R**ecessit anima mea ab ea sicut recesserat a forore eius. i. sinagoga/ q[uo]d scelus tuu[m] et fornicationes tue fecerunt hec tibi/ loquitur de fornicatione superius expressa id est simonia.

Tertium signu[m] su[m]

mitur ex personarum dispositione. et est immoderata inequalitas/ qua alius/ et sepe dignior esurit. **A**lius/ et frequenter indignior p[re] multitudinem et magnitudine beneficio[rum] ebrius est. **N**am sicut in bona armonia requiritur vocu[m] inequalitas p[ro]portionalis t[ame]n et moderata. q[uo]d si nimia fuerit tollit melodia. **I**ta sc[ilicet] p[ro]p[ri]um p[ro]pter ciuium disparitatem/ et p[re]sertim indigno[rum] exaltationem/ digno[rum] q[ue] depressionem/ obruitur policia. **E**t ideo dicit q[uo]d policia in qua sunt plures mediocres. est diuturnior. **S**ed non puto q[uo]d vnq[ui]s fuerit aliquaz[um] gentium policia/ in qua esset tanta sacerdotu[m] differentia vt bi quide[m] e[ss]ent maiores p[ri]ncipib[us] huius seculi licet indoctiores. **A**lij eiusde[m] grad[us] et ordi[n]is l[icet] doctiores et sapientiores deiectiones vulgo. **C**omunitas enim talis apud eundem p[ro]p[ri]um vocatur oligarchia p[re]terea videmus in corpe humano. cui apostolus in pluribus suarum epistolaz[um] passim/ ecclesiam comparat. q[uo]d si nutrimentu[m] fluit ad vnum membru[m]/ ita vt enormiter ingrosset. et alia nimia attenuatione demacrentur/ non potest diu viuere. **S**ic in corpe ecclesie si superiores fiant ita graues attractione substantie. q[uo]d inferiores vic possunt p[re] inopia se sustinere/ hoc est signu[m] iam p[ro]pinque ruine. **D**e talibus eni[m] ait d[omi]n[u]s **A**mos. iij. **V**accet pingues in hierusalem. qui caluniam facitis egenis. et c[on]s[er]ingitis pauperes. **E**cce dies venient sup[er] vos. **E**t infra sexto. **V**e qui opulenti estis in sion id est in ecclesia.

Quartu[m] signu[m] est fastus et supbia prelato[rum] et alio[rum] ecclesiastic[orum].

Quauis ei ex naturali prudentia et morali p[ro]bia. s[ilicet] et theologia cedit/ q[uo]d ecclesiastici d[omi]n[u]s b[ea]t[us] v[er]u[m] possint honeste viuere

m 2

re/ q̄ populares. ⁊ plati q̄ subditi. Et hoc tamē nō admittitur familie ⁊ equorū ⁊ ves- stiū sup̄flua pompa. queraro absq̄ super- bia pōt duci ⁊ salua iusticia sustineri. ⁊ ple- riq̄ nō sine iniurijs ⁊ delictis gubernari. Nā tantus fastus in dei eccia potissime tē- pibz istis nō tam paucos mouet ad reuerē- tiā q̄ multos ad indignationē. ⁊ plures in- uitat ad predā q̄ se reputarēt forsan deo sa- crificiū offerre. si possent quosdam diuites ecciasticos spoliare. Tales fastuosos no- tat dñs Amos. vi. Optimates capita po- pulorū. ingrediētes pompatice domū Isra- el. Quibz in signū ruine in eodez capitulo ve dicit Esaie. xxvii. De corone superbie pedibus cōculcabitur. Quod abbas Jo- achim exponit de magnis platis. qui ppter eoz supbiam pcurarēt fiant in eccia dei sci- smata

Quintū signū sumi

tur ex tirānide p̄sidentū. q̄ cū sit violēta du- rare in eternū nō pōt. Unde p̄prietas tirā- ni ē q̄rere non bonū publicū subditoz. sed utile p̄p̄iū. Tales sūt pastores q̄ nō pascūt gregē dñi. s̄ semetip̄os. Quibz dicit ve Eze- chie. xxxiiij. Gaudēt de male factis eoz q̄ pecunialiter possunt p̄dēnare. Nec querit q̄s q̄stum deliquerit. sed q̄stum q̄s soluere possit. Quibz dñs dicit Michae. iij. Audi te duces dom⁹ israel. Vos odio hētis bo- nū ⁊ diligitis malū. q̄ violēter tollitis pel- les eoz desup eis. Qui comederūt carnes populi mei ⁊ pellē eoz desuper excoziane- rūt. Jdo dicit domin⁹ Ezech. xxxiiij. Ces- sare eos faciā vt nō vltra pascāt gregē meū liberando eum de ore eoz ⁊ non erit eis vl- tra in escam.

Septimū signū est con-

turbatio principū ⁊ commotio populorū. quam in multis ptibus expimur irrecupe- rabiliter destruere ecclesiam ⁊ destruxisse. ita vt impleatur illud Hieremie iij. Con- tritio super contritionem vocata est repen- te. vastata sunt tabernacula mea. Ezechiel yij. Adducam pessimos de gentibus ⁊ pos- sidebunt domos eorum. ⁊ quiescere faciāz superbiam potentum. ⁊ possidebunt san- ctuaria eorum. Conturbatio super contur- bationem veniet. ⁊ auditus super auditus. Et ista videm⁹ impleta in grecia. in hun- garia. in inclito oliz bobemie regno. ⁊ plu-

ribus vicinis regionibus

Septimū signū est

recusatio correctōis si forte de principibz ecclesie intelligat. Qd scriptū est Zacharie vij. Noluerūt attēdere ⁊ cor suū posuerūt ad amātem ne audirēt verba que misit dos- minus in spū suo p manus p̄phetarum suorū. ⁊ Esaie. xxx. Filij mendaces nolue- runt audire verbum dei. qui dicunt. Nolis- te inspicere nob que recta sunt. Loquimur- ni nobis placencia. quia nolunt intelligen- re vt bene agant. De quibus Amos. viij. Odio habuerunt in porta corripientem. ⁊ loquentē p̄fecte abominati sunt. Tales salutaria monita ⁊ sacraz scripturam repu- tant fabulas. ⁊ in ea meditātes iudicant fā- taliticos. Contra quorū ecclesiā dominus Dsec. iij. Quia tu scientiā repulisti. repel- lante ne sacerdotio fungaris mibi. Et obli- ta es legis dei tui. obliuiscar ⁊ ego filioz tuoz ⁊ fm multitudinē eoz sic peccauerūt mibi gloriam eoz in ignominia cōmuta- bo. Et erit sicut populus sic sacerdos. Et Ezech. vij. Et p̄bit a sacerdote. ⁊ consiliū um a senioribus.

Octauū signū ē no-

uitas opinionū. Ex hoc enim surgūt heres- ses. scismata orta defendunt. ⁊ defensa ra- dicant. radicata vt expimur fidem ⁊ ecclesi- am destruunt. Hodeno enim tempe vn⁹ quisq̄ interpretari ⁊ trahere non veretur sa- cram scripturā iura sanctorūq̄ patrum in- stituta ad libitū sue voluntatis / put amor- odium. inuidia. spes p̄motionis / aut vni- dicta / eum inclinat. Aliqui eorum leuiter nimis alios hereticos dicūt. quos tamen nondū hereticare nouerūt. Alij verecūdia ducti quōq̄ forsan errores defendūt. ne leui opinione vulgi videant inquinati. Hi in- uicem vt ait aplhs languēt circa q̄stiones / ⁊ pugnas verboz. ex q̄bus oriunt inuidie p̄tentiones blasphemie. suspensiones male- li. Thimo. vi. Et. ij. Thimo. iij. Erūt in- quit tps̄cū sanam doctrinā nō suscipiēt. s̄ ad sua desideria coaceruabūt sibi magros p̄riiētes auribz. Et a veritate quidē auditū auerēt. ⁊ ad fabulas p̄uertēt. Fabule ⁊ nō sane doctrine q̄dē sunt / q̄ in p̄suasibilibus hūane sapiētie verb / vel in sublimitate ser- monū / aut fm zelū / ⁊ p̄tentionē / aut inanā gloriā / non in reuelatione spū sancti / s̄ fm

traditionē hoim consistūt. A q̄bo q̄tuor nos
cautos reddit vt nō circūferamini inq̄t oī
vento doctrine: r̄ neq̄cia hoim. in astutia / r̄
circūuentiōe erroꝝ. **P**reter hec sunt alia
signa. viz recessus iusticie. Hec fuit cā des
structionis romanor̄ / pur̄ dēducit Auḡ.
libro de ciuitate dei. Destructio studioꝝ
quā comitat̄ penuria sapiētū. r̄ hāc seq̄bat̄
destructio grecor̄. Prelatio pueror̄ ac iḡ
rānū ac p̄anoꝝ. Et hec erit destructio lati
noꝝ. **P**lura alia sunt scripta in p̄phetis
de deiectione sacerdotalis bonoz̄. Et q̄
bus r̄ p̄dictis sapiēs pōt cōcludere ruinas
tempaliū ecclesie de p̄inquo iminere. Et
for̄san iuxta illud **E**saie. xxx. Subito dūz
nō sperat̄ veniet cōtrātio. Quia p̄urbioꝝ
i. scribit̄. Despectistis oē cōciliū meū r̄ oēs
inreparationes meas neglexistis. Ego autē
in interitu v̄ro ridebo / cū irruerit sup̄ vos
rep̄tina calamitas q̄n veniet super vos tri
bulatio r̄ angustia. Hec debem̄ reputare
hoc impossibile. q̄ n̄ris tēpib̄ vidim̄ ali
qua / que nup̄ erāt incredibilia. Et timēdū
est maiora eē in posteriorib̄. Immo verifi
m̄le puto q̄ a multis annis nō fuerūt tot
maluoli / tanti corde rebelles r̄ animo ac
cēsi / cōtra ecciam sicut hīs diebus. **V**idē
enī q̄ dñs cōuertit cor̄ eor̄ vt odiret̄ popu
lū eius. r̄ dolos faceret̄ in suos eius. scilicet
in sacerdotes p̄s. cūq̄. Quos in longū con
pescere neq̄q̄ valebim̄. nisi signis st̄tutis
manifestis ad beniuolentiā eos inclinaueri
mus. Hec multū p̄derit / vel for̄san ad mo
dicū durabit v̄nio / nisi cessēt p̄missa signa.
que etiā fuerūt cā scismatis. r̄ seq̄tur norabi
lis r̄ magna moꝝ reformatio. **A**d h̄ enī
Re. pa. r̄ dñi. de oipotēs / miro quodā mō
cūctis p̄us inestimabili / vos diuersos q̄n
r̄ aduersos / tāta multitudine in v̄nū cōgre
gavit. Ad vos tot̄ mūdus tanq̄ ad signū
ducens naufragātes ad portum / respicit̄.
Hoc ip̄a eccia inenarrabilib̄ lachrymis et
gemitib̄ / a q̄libet v̄strū q̄redo req̄rit **J**ob
xxi. Quis mibi tribuat vt sim sicut fui in
diebus adolescētie mee. q̄n oipotēs erat me
cū: Tunc enī oipotēs erat secū. q̄ i p̄scis
p̄ribus nullū apparuit cōtradictiōis signū
Prestolaf etiā dies adolescētie sue. vt
morib̄ r̄ doctrinis sanctor̄ patrū decorata
possit / vt ait br̄s Augu. in sermone sup̄ cā
tica / exēplo virginis credēdo verbū diuinū
cōcipere / r̄ predicādo parere. rebelles quo
q̄ r̄ cōtradictēs / vigore sue adolescētie i

ruinā detrudere. Hoc significauit virga aa
ron. quādo domin̄ p̄cepit **M**oyse **H**u
meri. xvij. Deser̄ inq̄t virgam aaron in tab
ernaculū. vt seruetur in signū rebellium
filiorū israel. Virga aaron florida / r̄ fructi
fera q̄uis nō sarculo culta nec humefacta.
virginē concipientē r̄ parientē q̄uis virū
non cognoscentē signat. que posita erat in
signū rebellū. i. cōtradictentū / r̄ ruinam.
Et hoc p̄pheta nūciauit domui dauid. vbi
thema. Nunq̄d pax vobis est molestos eē
hoibus. i. cōtradictēs. q̄ molesti estis et
deo meo: p̄ter hoc dabit dominus ip̄se vo
bis signum. **F**init.

Sequitur declaratio **A**
tio compendiosa defectuum virorū eccle
siasticorum.

Dixit dñs mibi / eccia fūdara ē
sup̄ firmā petrā / flauerit v̄tū
iundauerit flumia. n̄ est passa
ruinā. quō tu dicis reformatio
ne indiget. **A**ur dic in qui
bus. Sed si in nullis eius p̄ribus ethero
genijs id est in eius statib̄ / vel in nullis p̄
ribus materialib̄ / siue fluentib̄ id est sin
gularib̄ suppositis hodie correctione r̄ es
mendatione ecclesia indiget / queso vbi sūt
tūc precedentium patrū / sanctor̄ r̄ rōnabīs
les cōstitutiones / innūere / in eorū cōsilijs / v̄l
epl̄is papalib̄ tradite: quaz̄ obseruantia
nūc oblita nedū exp̄diuit olim / sed r̄ maḡ
mō fidelib̄ saluberima eēt r̄ optuna. Et
vt de pluribus taceaz̄ r̄ gradiorib̄.
i. **P**rior vbi ē q̄ ep̄s bon̄ / r̄ p̄bat̄ ope
r̄ doctria / eligat̄ n̄ puer / n̄ hō carnal / sp̄ia
liū ignariū. **ii.** **U**bi est. q̄ derici in
duab̄ ciuitatib̄ / r̄ ecclesijs / p̄endas vel p̄
lationes nō hēant. **iii.** **U**bi q̄ p̄ sepultra
ra / p̄fessione / ordinatione / p̄mōtione / nul
lo p̄textu vbi cūq̄ aliqd̄ ecigat̄ aut detur
iiii. **Q** null̄ p̄ncipiū laicoꝝ / capellanū
hēat nisi ab ep̄scopo datum in casu ab ep̄
scopo deponendum vel corrigendum.
v. **Q** nullus ep̄scopus aut sacer
dos muneribus p̄cibus ac fauoribus per
sonarum acceptionibus p̄moneatur. **vi.**
Ubi est q̄ ep̄scopi extra diocesi
non moꝝentur. **vii.** **Q** non plures
q̄ sufficiant ordiuentur. **viii.** **Q** ep̄
scopi r̄ sacerdotes / spectaculis r̄ ludis nou
interfint / nec delectentur. **ix.** **Q** sa
cerdotes nihil fenoz̄is. aut rustici ministes



Declaratio defectuum

rij ecerceat. nec mercatores veatores aut negociatores fiant. ¶. ¶. ¶. Ex negotia casa pfe stius diebus z in ecclesijs non tractentur.

¶. ¶. ¶. Ubi est hodie ne rectores ecclesiarum in suis strenui sint rebz/ z in ecclesiasticis remissi. aut plus ppria q̄ ecclesiastica iura percurent. ¶. ¶. ¶. Ex non liceat dominis/ z plaris/ obseruationibus supsticiosi gentiliu attendere. nec diuinos cōsulere aut stel larū cursus respicere in agendis.

¶. ¶. ¶. Ubi sunt sinodi puuiciales fm patrum cōfōnes semel vel bis in anno celebrade. ¶. ¶. ¶. Ubi q̄ nō liceat quēcuq̄ q̄ clericū vel ep̄m die dñico absentē esse. s̄ missaz solēnijs intesse ieiunū.

¶. ¶. ¶. Ex clericis ad matutinū seu vesperinū officia nō venientes deponant. nisi ep̄o vel decano satisfacciant. ¶. ¶. ¶. Ex nō liceat clericis ante tertiam horam prandere.

¶. ¶. ¶. Ex nullus sacerdotū a q̄nq̄gesima vsq̄ ad pasca carnes comedat. ¶. ¶. ¶. Ex sacerdotes aduentum christi ieiunēt.

¶. ¶. ¶. Ex clericis a subiectione non cessent. ¶. ¶. ¶. Ubi est hodie ne quicq̄ p gradibz/ pro dignitatibus/ p diuinis sacramentis accipiatur. ¶. ¶. ¶. Ne plati monasterijs/ vel ecclesijs/ consanguineos suos vel eis fauentes preficiant.

¶. ¶. ¶. Ex nō ordinēt qui psalmoz canticoz seu hymnoz ignari sūt. ¶. ¶. ¶. Ex scripturis diuinis studeāt ep̄i z sacerdotes/ maxie monachi z religiosi sciētis litigiosz z practicis omissis. ¶. ¶. ¶. Ubi/ q̄ oppsolores pauper/ potentes z tirannos/ episcopi arguant z corripiant.

¶. ¶. ¶. Ubi/ q̄ p annos singulos ep̄i parochias suas circueant cū effectu. ¶. ¶. ¶. Ut ad mensam ep̄i scripture diuine legantur.

¶. ¶. ¶. Ex ep̄s angarias/ z impositiones vel huiusmodi grauamina subiectis nō imponat. ¶. ¶. ¶. Ex clericis scurrilis z verbis turpibus plenus ab officio retrabatur.

¶. ¶. ¶. Ubi est nunc clericorum singularis decore continentie/ in gestu. in vestitu victu/ z risu/ ¶. ¶. ¶. Ubi/ ne clerici comā barbā ve nutriat. aut calciamēta z vestimēta aliter q̄ religionē deceret habeant.

¶. ¶. ¶. Ubi/ q̄ stipēdia clericoz iuxta merita distribuant psonaz.

¶. ¶. ¶. Ubi est hodie ne quicq̄ p gradibz/ pro dignitatibus/ p diuinis sacramentis accipiatur.

¶. ¶. ¶. Ne plati monasterijs/ vel ecclesijs/ consanguineos suos vel eis fauentes preficiant.

¶. ¶. ¶. Ex nō ordinēt qui psalmoz canticoz seu hymnoz ignari sūt.

¶. ¶. ¶. Ex scripturis diuinis studeāt ep̄i z sacerdotes/ maxie monachi z religiosi sciētis litigiosz z practicis omissis.

¶. ¶. ¶. Ubi/ q̄ oppsolores pauper/ potentes z tirannos/ episcopi arguant z corripiant.

¶. ¶. ¶. Ubi/ q̄ p annos singulos ep̄i parochias suas circueant cū effectu.

¶. ¶. ¶. Ut ad mensam ep̄i scripture diuine legantur.

¶. ¶. ¶. Ex ep̄s angarias/ z impositiones vel huiusmodi grauamina subiectis nō imponat.

¶. ¶. ¶. Ex clericis scurrilis z verbis turpibus plenus ab officio retrabatur.

¶. ¶. ¶. Ubi est nunc clericorum singularis decore continentie/ in gestu. in vestitu victu/ z risu/

¶. ¶. ¶. Ubi/ ne clerici comā barbā ve nutriat. aut calciamēta z vestimēta aliter q̄ religionē deceret habeant.

¶. ¶. ¶. Ubi/ q̄ stipēdia clericoz iuxta merita distribuant psonaz.

¶. ¶. ¶. Ex clericis nuptialia vitēt diuina.

¶. ¶. ¶. Ex clericis tabnas nō igrediant. nec in eis dñict rapula z ebrietas.

¶. ¶. ¶. Ubi est illud cartaginēf p̄siliū q̄rti/ vt ep̄s vilem suppellectile z mensam ac victū pauperem beat/ z dignitatis sue auctem fide z vite meritis q̄rat.

¶. ¶. ¶. Ex ep̄s p rebz transitorijs nō leuē litiget.

¶. ¶. ¶. Ex ep̄s de loco ignobili ad nobile p ambitionē aut auaritiā nō trāseat.

¶. ¶. ¶. Ex studentū est clericis vt dissidentes fr̄es magis ad pacem q̄ ad iudiciū cohortēt.

¶. ¶. ¶. Ex clerici p plateas z fora discurrere nō dñt.

¶. ¶. ¶. Ex clericis quēlibet verbo eruditat/ z ne pauper grauent/ vt paul/ artificio victū q̄rat.

¶. ¶. ¶. Ex cleric/ artificio vel agricultura sibi victū absq̄ sui officij demerito pparet.

¶. ¶. ¶. Ubi est/ q̄ cleric in aliena ciuitate sine cā legitima nō morētur extra p̄bedas vl' eccias suas.

¶. ¶. ¶. Ex ab his q̄ sacris diuinis infuit singularis castitas custodiāt.

¶. ¶. ¶. Ex clericis act/ seculariū vel pcuratiōes nō suscipiant.

¶. ¶. ¶. Ex laici clericos actores vl' rectores sibi nō constituāt.

¶. ¶. ¶. Ubi ē hodie illd calce doñ. xliij. mō achi tmmō intētū sint ieiunij z orōni/ in locis vbi renūciauerint seculo/ nec ecciasticis/ vel secularibz negotijs ppria mōasteria deferēdo insistant.

¶. ¶. ¶. Et maxie qd op' est monachos euocari/ cū infiniti seculares hodie studeāt in facultatibus linū iuris s̄z z legū.

¶. ¶. ¶. Ubi est/ q̄ nō liceat ep̄o a sua eccia p' tribz/ hebdomadis abēē.

¶. ¶. ¶. Ubi/ q̄ cleric allectores venatores z cōione puenit.

¶. ¶. ¶. Ex officia ecciastica pecunia nō obtineant.

¶. ¶. ¶. At nihil p ordinatione vel pallio vel pastillo def aut accipiat ca. v. e. pistole terrie Gregorij pape.

¶. ¶. ¶. Nunquid vult mō vbu illud ēē rez. s̄z bñ Hierony.

(q̄d q̄ clericoz audierit ambece' aures sine ant) Veteres in q̄t scrutās scripturas inuenire nō possum scidisse ecciam z de domo dei plos seduxisse/ pter eos q̄ sacerdotes a do positi fuerāt z pphē.

¶. ¶. ¶. Et Crisost. sup illd Matt. xxi. Et intrauit iesus templū/ sicut dixit de tēplo oē bonū egredit̄ ita in de tēplo oē malū pcedit.

¶. ¶. ¶. Si emi sacerdotiū integrū fuerit/ tota eccia floret.

¶. ¶. ¶. Si at corruptus fuerit/ oim fides z stus marcida ē/ sicut cus videris arborē pallētibz folijs/ intelligis qz vitū hz in radice. sic cū videris pplm indi sciplinatū/ sine dubio cognosce qz sacerdotiū ei' nō ē sanū.

¶. ¶. ¶. Ubi ē forte pp' h' deuotō z obedia inferiorz. defesio militū/ par pncipiū xpianoz/ ad finē vt int se pcordez ipu gnet scismaticos z infideles/ precipitando re

giones q̄s tā xpianis abstulerūt z puertere
 ¶ Nunquid hodie oēs sacerdotes dñi et
 plati in antedictis z p̄ dicendis culpabiles
 sunt malis: Absit. Reliquet enī dñs sibi in is
 rael. vij. milia viroz. q̄z genua nō sūt cur
 uata nū baal. iij. Regū. xii. ca. zc. ¶ Et
 Ierū ad qd expedit aut qd vilitat eccie
 p̄fert tā magna p̄ncipiū gloria / z tā sup
 flua platoz z cardinaliū pōpa / vt q̄si se ho
 mios eē ne care faciat. Et q̄ vtiqz abomina
 tio q̄ vn̄ tenet ducēta / alter tricēta bñficia
 ecciastica. Nōne inde cultus dñus dimini
 tur. eccie de paupanz valētibz viris z docto
 ribz puant. fidelibz mala ecēpla danf. ¶
 ¶ Quid sibi voluit q̄ cardinales solū de
 vna natione / vel q̄si de vna patria fiebant.
 in q̄s de singulis / vel notabilibz linguis
 aliq̄ eē deberēt. nunquid ap̄d xpm̄ ē d̄ra / gre
 ci / latini z almani / hispani / z hūgari zc.
 ¶ li. Quid ē q̄ hodie vn̄ / vt inā medio
 crē doct̄ / tenet q̄tuor: q̄nqz vel sex vel octo
 bñficia. q̄z vno nō est dign̄. q̄bz octo su
 ffcari possent / doctrinis / orōnibz / z dñis
 laudibz insistentes. Attendite an pot̄ ho
 die q̄ canes / anes / z supflua ecciasticoz fa
 milia p̄rimonii eccie comedere debeāt / q̄
 paupes xpi: vel q̄ ad dñi cultū apliationē
 z p̄ infidelium p̄uersione / aut in h̄mōi p̄tira
 tis op̄ibz modis p̄gruis expēdendū sit. ¶
 ¶ li. ¶ Quor hodie loca d̄ni cultū / vt mōa
 steria / z venerabiliū martyz eccie / rome / et
 alibi / ob p̄dicta z ex platoz incuria deserte
 sunt z destruce. ¶ liij. Judicate etsi iu
 sū q̄nqz sit / vel ec̄tiones ab ep̄is clerico ipo
 ni vt collectoribz soluat. ¶ liiij. ¶ Quid ē
 ē q̄ hodie oēs mediū xpianitatis / pingui
 bus abundis bñficijs tanq̄ centrū q̄er̄ am
 biūt. derelictis p̄tibz eccie in circūitu / vbi ī
 p̄j ambulāt / inuisitatis: z a doctoribz imit
 tēdis z p̄mouendis / vacuis z iculis. Vbi
 fides est debilis. virt̄ imperfecta. scismatici
 abundant. infideles impugnant. vtiqz o
 pus esset in lege christi ec̄pnoribus prelat̄
 z doctoribus magistris / atqz p̄biori z abū
 dantiori militari potestate. ¶ li. ¶ Quid
 est q̄ gladius ecclesie scilicet ec̄cōicatio in
 sui contempnū mō tā leuiter extrahit. z pro
 modica re. vt p̄debitis vel h̄mōi tā crudeli
 ter in pauperes extendit. ¶ li. ¶ Quid
 est q̄ vna causa sup modica re durat tā mul
 tis annis. q̄re litiū p̄licitas / paupēz spolia
 tri / conuenienti modo non rescinditur
 ¶ liij. ¶ Quare conuersis iudeis de eozū

bonis / misericordie n̄ dat vite nec̄tas poti
 q̄s egestate p̄puli apostatēt / z xpianos im
 pietatis arguāt. ¶ liij. Etiam q̄re non or
 dinat / iudeos int xpianos morari nō debe
 re. nisi vel xpianis fuiendo. vel agros colē
 do. vel in mechanicis laborando adq̄rant
 victū suū. z nō vsurādo / eis in pctm̄ / z chri
 stianis in spoliū. ¶ li. ¶ Quid etiam sibi
 vult q̄ q̄rundā ecciasticaz cathedra liū ca
 nōici calceis rostrati / vestibz accurtati / ab
 iecto habitu clericali / z assūpto militari / in
 armis z hastiludijs se exercēt. Ep̄iqz cap
 pa / suppellicio / libroz depositis / arma su
 mūt in campis armati pugnāt / vt p̄ncipes
 seculares. ¶ li. ¶ Quid est q̄ nonnulli p̄
 lati / iurisdictionē spūalem z tempalem qui
 busdam potētibus tyrannis z auaris / p̄ ce
 tera sūma locāt / i grauamē ecclesie / subuer
 sionē iusticie. z opp̄sionem paupēz. ¶ li.
 ¶ Quid est q̄ hodie ep̄i abbates mōachi
 sunt p̄ officiales / q̄s xpi. toris nisi bus
 militātes mūdo. in curijs p̄ncipiū z seculari
 um iudicioz seu plamentoz. ¶ liij. Ec
 ce qd sibi vult etiā q̄ modo pot̄ oēs ep̄i p̄
 lati z parochiales sacerdotes / per papā cō
 stituunt / q̄ eligantur p̄sone notet aptiores
 de p̄ria. vt nō p̄ferant ecclesijs hoies extra
 nei in moribz / z linguis / z cōsuetudinibus
 ¶ liij. ¶ Quid est q̄ hodie potentū z nobis
 liū pueri ecciasticis dignitatibz p̄ferunt / et
 clerici famosi in vita z doctrina eis subijci
 untur. ¶ liij. ¶ Quid ē q̄ nūc spūaliuz pe
 nit̄ ignaris. qui a puero mūdane z litigio
 se scientie / vt legū q̄rum studiū sacerdotis
 bus est p̄bitū / vacauerunt. regimē eccles
 sie potius cōmittūt. Nunquid eccia per
 mundū gubnanda est / z non potius contra
 morem mūdī. eo q̄ scriptū est nolite con
 formari huic seculo / z cetera multa. ¶ li.
 ¶ Rursus oculos aperite / z inquirete si q̄
 hodie claustra monialium facta sunt q̄si p̄
 stibula meretricum. Si ve cōsecrata cano
 nicorum monasteria / fiant quasi fora z di
 uersoria. Si que cathedrales ecclesie facte
 sunt sicut spelunceraptorz / z latronum. ¶
 ¶ li. ¶ Scrutemini si alicubi sacerdotes
 in consuetudinem duxerunt sub pretectu
 ancillaz h̄re z cubinas. ¶ li. ¶ Judi
 cate si tāta imaginū z picturaz i ecclijs va
 rietas expedit. et an plures simplices nō
 nunq̄s ad idolatriaz p̄uertant. ¶ li.
 ¶ Videte si tanta religionum numerositas
 z varietas conueniat. ¶ li.
 m 4

Declaratio defectuum eccle.

Examine si religioes militares faciunt
debitum, habeant in honore sacerdotium, ser-
uent mores fide, regulas et canones patrum
lxxi Discutite si expediat quidam lar-
ga exceptio et privilegiatio atque ab ordinariorum
coercione sit comoda subductio **lxxii**
Si ueniat urbanum quantum / brigida de sue-
cia / ducem britanicum carolum non obstante nimia
scorum multitudie canonisari. **lxxiii** Si
deceat quidam nouorum scorum festa solennius
pagi / quibus precipuorum apolorum. **lxxiiii** Si ius-
tum sit potes scorum solennes ecclesias deseri
et destrui / redditibus a collectoribus vel cardialibus
liberari / et quibus post ad eorum memoria vel
quali gloriam / capellulas nouas edificari
lxxv Rursus perate si equum est famulos
pelle / et sapientes sub esse iuuenes diuini. senes
famulari. ignaros ardua discutere. sciens lo-
qui non audiri. equorum famulos in primotibus
preponi / eloquiorum dei discipulos postponi
lxxvi Perquirite si que scripture apocri-
fe / aut hymni / aut orationes / successu temporis stu-
dio vel ignorantia in detrimentum fidei intro-
ducte sint Et corrigite opinionum discor-
dias. utpote de conceptioe virginis glorie et
similium **lxxvii** Sedate iniquas leges. consue-
tudines prauas emendate Nonne in saxoniam
reperiunt iniuste leges a theologis impug-
nate. Et que christianorum consuetudo danabili-
or esse potest / qua iam clerici et laici / plati et
principes vbiq; insaniunt sanctissimam natali
nocte celebrantes ludu tapalloz / non prepla-
tione celestium misteriorum Nonne in liuonia / sue-
tudo inoleuit / ut nulli rusticorum sacramentum
eucharisticum deservat Nonne ibidem reperitur du-
as uxores viuas habeat et mulier plures ma-
ritos? **lxxviii** Quid plura? Ab episcopis ad concilium ge-
nerale venientibus / de quibus puincia / de omnibus in-
digne abusiuis consuetudinibus / et punitis ritibus
quibusq; occasione in ecclesiis / et hominum statibus res-
gionum diuersarum introducis / ut super deuiatoni-
bus premissis et similibus / omnes ecclesie statim / vel
in generali concilio reformentur. aut in concilio
prouincialibus reformari maderent / ut de auctori-
tate vestra repetit ecclesia / et purgetur domus dei ab
imunditijs vitijs et erroribus vniuersis Docent
ut diligenter fierent / sancti potes presbiteros ordina-
rent. et ordinaciones eorum / posteriores sepe in con-
silijs confirmauerunt. ut scilicet bis in anno / in quibus pu-
uincia celebranda esset synodus. **lxxix** In casibus
terraconensis concilij. c. viij. ita dicit. Prop-
ter ecclesiasticas causas et altercationum solutio-
nes placuit per singulas puincias bis in

anno concilia fieri / conuocante metropoli-
tano omnes episcopos puinciales / ita ut ad conci-
lium procedat omnes presbiteri vel diacones / vel bi-
lesos se existimat / ut in concilio cause examina-
re ad iustum iudicium pducant. **lxxx** Sed
cudumque capitulum cartbaginensium. concilij tertij
dicit similit. Placuit ut propter causas ecclesiasticas
que ad puincias plebes sepe inuente sunt / singulis
annis concilio puinciale conuocet. Rursus ca-
pitulum septimum toletanum concilij sexti / quibus
inquit / potes neque siluiter de tanto facinorose co-
silia / non dicebat / ut ea que frequenter per uariatio-
ne iterant / frequenter sententia condemnent. quibus
ut scribit in eodem concilio / sepe pullulana pra-
uitatis. germina sanctorum sepiissime patrum
iusta nouerimus seueritate danata / tamen
que crebris conspiciunt denuo vigeret adibus
iusticie acrioris vigore / radicitus ea ampu-
tari sancimur. **lxxxi** Capitulum tertium quatuor-
tesimum toletanum ita loquitur. Nulla pene discipli-
ne mores ab ecclesia christi magis expellit / quam ne-
gligencia sacerdotum / que contemptis canonibus
ad corrigendos ecclesiasticos mores / sinodos
facere negligunt. **lxxxii** Ob haec nobis diffinitum est
ut quod iuxta antiquorum patrum decreta / bis in
anno / difficultas temporis fieri concilio non sinit
saltem semel a vobis celebraretur. Ita tamen
ut si fidei causa est / aut quilibet alia ecclesie con-
munitis generalis totius hispanie et gallie
sinodus conuocetur. **lxxxiii** Si vero nec de eccle-
communi utilitate tractabitur. speciale erit
concilium / prout vniuscuiusque prouincie
metropolitani elegerit peragendum / **lxxxiiii**
ibi. **lxxxv** Et quibus omnibus arguitur a si-
mili / quod etiam propter defectum conciliorum
generalium totius ecclesie que sola audet intrepide
de corrigere omnes / ea mala que vniuersa-
lem tangunt ecclesiam manentia diu incor-
recta crescunt / et inuenta sunt de malo in pe-
donec tandem iniqua sub fictione consue-
tudinibus / reputentur licita **lxxxvi** His itaque per
actis ut in illo sit nostrum explicuisse / a quo
nobis fuit inchoasse. inuisibilis omnium
creatoris / principis pacis / imploro opere sus-
fragijs. ut meis / vobisq; energia / tenuibus
tamen / vi tribuat effectum / propter fragilitate
quibus uiam / dicitur illustret fulgoribus / ut licet
pictatis se non opponat pertinacem / ne
diuine seueritatis ultio postmodum corri-
piat contradictores et non / ut recto ratio-
nis libramine amplectentes viam consilia
pacis misericordia pluens / patet perpetua / et
gloria suscipiat sempiterna.

Clemens vrbano lites qz mouerat/ergo:
 Explicat errantem codex valurus in orbes
 Consilij placeat nominetur epistola pacis
 Si facit anterior: torpor: vel deuius error
 Uraceant lingue/mundū transire libelle
 Scismenecat tale pote conciliū generale
 Clama/nō metue montes trāsire peraltos
 Persiluas/z aq̄s/yalles/lacrasq̄ miricas
 Non defers merces/sed veri portitor: es tu
 Et si displiceas veri qz nūcius/et q̄.
 Assen vñ valet eē tuū. qd si laceraris.
 Finit epistola pacis

De eodez scismate
 alius tractatus eiusdem.

Inquisitiōe veritati tāgentis
 primū scisma/z statum eius/op
 ter n̄ eē monoculū. sic qz tm̄ vno
 culo ad rem ipam attēdam⁹. qd
 sic dum illa tantum nō que p parte nostra
 faciunt aspiciunt⁹. z aduersas rōnes videre
 negligimus. Et qz multi vt suppono/offe
 rent oculis videre volentū rōnes/que faci
 unt p sua opinione/in materia que nunc
 ventilatur. scilicet de subtractione obediē
 tie a domino nostro in toto vel in parte. de
 creui qdam similiter in aspectu adducere/
 in oppositū facientia. **P**rimo notet que
 z q̄is psona et/cuius fama et status nūc
 tractatur/z q̄bus priuilegijs/q̄ dignitate/
 z superioritate/dorat⁹ est. Idcirco summe
 cauendū est ne qd temere aut inconsiderate
 aut precipitanter fiat. **S**ecūdo notet qz
 obtulit semp z publice in pmo cōsistorio/qz
 vics hēbat p̄mittudinē animi ad mortem
 p ouibz sustinendā/anteq̄ nō fiet vnio ec
 clēsie. **T**ertio notet qz cessio sua si nunc
 fieret nō esset oueniens/sed pessima/nisi p
 us ab aduersa pre alia sentirem⁹. Et ita nō
 debet accusari de piurio si nō cesserit vel ce
 dat/p̄sentialiter. **S**i dicatur qz nec hoc pe
 titur/sed qz reddat se voluntarium z prom
 ptum ad cessionem. **P**rimo videat si iu
 ramentum hoc importat qd vocaliter nūc
 istud offerat. **S**ecundo aduertatur si il
 la oblatio de p̄mittudinē ad mortem/sat
 hoc importat qz etiam patus est cedere an
 teq̄ non fieret par. **T**ertio videatur si
 possit habere colorem sufficientem/ad ex
 cusationem suam. qz vocaliter p nunc non
 offert cessionē anteq̄ sciat voluntas eorūz

de aduersa pre. quia estimat forsan z non si
 ne apparentia/qz aduersarij magis fortifi
 carentur vel indurarentur. Et dicerent inē
 p̄tantes istā oblationē in malū/qz diffidit
 de iure suo/z hoc non sine colore. **Q**uar
 to principaliter notetur/qz p bullam in r̄s
 sione tertia/offert simpliciter z absolute/qz
 vult tenere iuramentum in forma. **Q**uō
 igitur poterit argui de piurio? **S**i dicatur
 qz intelligit aliter iuramentū/qz cardinales
 z alij nō obstat. qz nondū vidim⁹ ueceni
 mus ad h̄/qz cessio debeat compleri quous
 qz viderimus de r̄sionibus aliorum alte
 ter⁹ obediētie. Et si tūc papa velit subter
 fugere/z glosare/z ita pacem p hoc impedi
 re. locum habebit interpretatio/z sue interp
 tationis si mala sit/impugnatio. **Q**uin
 to notet qz p nuncium apostolicū/qui nō
 uissime venit/ fecit multa offerri domino re
 gi z alijs/ sup declaratione voluntatis sue.
 z difficile esset iudicare eū nisi talia scirent/
 que tū nou est necesse reuelare vniuersitati
 vel omnibus/psertim vbi negocia non tra
 ctant ita secrete/quin faciliter sari possint.
Sexto notetur qz in quarta questione
 inter illa que ponuntur/supponitur qz pa
 pa fuerit prestatus de nō recedendo a vjs
 suis. quod multi omnino falsum estimant
 imo potius offert omnem viā rōnabilem.
Septimo notetur qz via cessionis est in
 efficac/z insufficientis si alij de alia obediē
 tia nolint illam recipere. Et ideo mirum vi
 deretur qz ad talem viam que ex ypotbesi
 possibili/esset inefficax/aliquis obligare
 tur. **S**i dicatur qz saltem papa/tenetur
 scdm p̄parationem animi acceptare istam
 viam. Non video qualiter istud possit ne
 gari/quia etiam tenetur acceptare isto mo
 do mortem. Sed qz non habeat istam p̄m
 ptitudinem non potest sciri. cum sit in mē
 te. **N**ec videtur qz teneatur explicare voce
 vel signis exterioribus pro nunc/ propter
 aliqua tacta circa tertium notatum. qz nec
 etiam hoc iurauit. Et forte expediens est si
 lere vsqz ad tempus renunciationis/ ppter
 ambitiones illorum. qui tenderent ad pa
 patum/ diuersis vjs/cautelis z modis et
 possent impedire factum totum. **O**cta
 uo notetur qz possibilis est alia via/conue
 niens z bona. z que ab aduersarijs forte ac
 ceptabitur/z in hoc casu qui clarus est pa
 pa sufficienter se absoluet apud deuz z ho
 mines. si illā viam acceptet p quā fiet par.

Nā supposito qđ cessio de se eēt via melior
 tñ p̄ fieri insufficiens p̄ accidēs. Item non
 semp̄ meli⁹ bonū cadit sub obligatiōe. qñ
 sufficiat min⁹ bonū acceptare. Duob⁹ enīz
 p̄p̄ sitis hōis maiori ⁊ minori stat qđ ad n̄
 lū obliget. Stat ē qđ ad min⁹ obliget ⁊ n̄
 ad maius. ⁊ stat qđ ad vtrūq; obliget / sub
 distincione. Et in casu illo est qđ apud do
 ctōres / an teneat acceptare mai⁹ bonū. ⁊ n̄
 est dubia illa qđ si mai⁹ bonū sit mihi diffi
 cilius / si ceteris p̄ib⁹ ⁊ stāte eā facilitate.
 In casu isto si dimittā mai⁹ bonū / dicūt ali
 qđ qđ pecco p̄p̄ p̄p̄tū / apud alios opposi
 tū ē multū pbabile. Un̄ p̄p̄tū expiendā lib
 tatē meā / vel aliqđ tale / possū / vt videt / licē
 te mai⁹ bonū deferere miōri acceptato. Tē
 applicet in casu n̄ro / ⁊ stat qđ papa dicere
 poterit de ista via / ⁊ alia minus bōa / qđ cete
 ra nō sūt paria. ¶ Nono notet qđ papa nō
 pōt teneri ad cessionē / sedulo iuramēto / ni
 si iste tres cōditiones ponant. Primo qđ p
 cessionē hēatur vniō. Scđo qđ alit nō pos
 set hūanitē h̄ri. Tertio qđ malū illud p̄pter
 qđ sit cessio faciēda. sit mortifex aiab⁹ / ⁊ qđ
 p̄ cessionē nō augeat. Hūc bñ attēdamus
 si reb⁹ adhuc stātib⁹ vt stāt / p̄p̄tū apud ad
 uersarios n̄ros / qđ opiones igram⁹. possz
 dici apparēter aliquā trū cōditionū deesse /
 nūc in cessione. ¶ Decimo notet qđ ē de p
 te n̄ra / rex hispanie. ⁊ rex aragonū. ⁊ p̄p̄tū
 ei⁹ p̄p̄tū / nō sūt adhuc determinati ad istam
 viā cessionis / imo dicūt multū vidisse ml̄tas
 l̄ras / qđb⁹ oppositi dare p̄p̄dit. Et istis sic
 p̄durātib⁹ p̄stat qđ cessio n̄ eēt via totalitē suf
 ficiens. imo multa formidāt / ne iā sit forma
 tus vn⁹ rācor ⁊ qđdā seminariū discordie i
 ter illos hispanos ⁊ aragonū. ex vna p̄te / s̄
 gallicos / ⁊ interpretant qđ in odiū eoz volūt
 papā deponere / qđ de patria. ¶ Undecimo
 notet qđ l̄ter p̄ determinationē istaz qđonim
 si nē fierēt / posset poni scisma i fide int̄ vni
 uersitatē pieñ / ⁊ papā n̄m ⁊ sibi adberen
 tes ex vna p̄te. Eundē ⁊ alias vniuersitates
 alteri⁹ obedie / qđ sūt emule ei⁹ / ⁊ in qđb⁹ sunt
 clerici ⁊ vigit vniuersitas. ¶ Duodecimo
 notet modus qđ tenet d̄ scedulit / ⁊ mō vocū
 seu opinionū / vel delibationū / qđ in illis qđ
 fiūt p̄ modū vniuersitatis / facultas theolo
 gie ad quā spectat p̄ncipalissime illud ne
 gociū. nō h̄z nisi q̄rtā vocē. ⁊ facultas medi
 cine tantā. ¶ Tertio decimo notet / quō p̄
 re qđri salua scia / qđ a papa qđ nō ē iudicatus
 scismatic⁹ / aut heretic⁹ / posset remoueri o /

bediētia / circa ea qđ ad eū sp̄ spectare p̄fessa
 sunt. Et aduerrere debēt talia agētes / sup
 penis exp̄ssis / ⁊ de pctō ad deū notat. q. iij
 noue. cū ibi allegat. Si dicat qđ papa oñ
 dit se scismaticū. h̄ nō est. claz per p̄cedētia
 Item non est talis iudicatus ab habentib⁹
 bus p̄tatem / ⁊ nō est in p̄tate libera cuiuslib⁹
 bet sic iudicare de papa. ⁊ ab ei⁹ obedia res
 mouere. aut cōtemnere snias suas vel iuris
 dictionē diminuere. Et videat si tales sint
 suspecti de scismate p̄tra papā. Itē notent
 p̄ncipes qđ tales facerēt cōtra eos si ip̄one
 auderēt rē. Et quā fidelitatē seruaret. quia
 sic dicere possent qđ eēt tyranni. ¶ Quar
 to decimo notet si expediret simplicit̄ ecclie
 qđ p̄lati darēt bñficia. ⁊ si meli⁹ distribuēt
 tur attēto statu eoz ⁊ familiarit̄z rē. Et an
 studiosi in vniuersitatib⁹ h̄erent bñficia. Et
 an mali p̄lati fierent peiores. qđ magis bo
 norarent. ⁊ eis adulareretur in peccatis. ¶
 Quinto decimo notet qđ si expediat p̄nci
 pes iucitare / ad remouendū vel diminuē
 dū iurisdictionē / vel reddit⁹ ecclie / siue rōne
 siue alterius auctoritate / ⁊ si bona meli⁹ di
 stribuerēt / ⁊ si licite h̄ facerēt. Et si totus
 clerus finalit̄er infra breue tps p̄deretur / et
 affligeretur / maioribus p̄mo destructis ⁊
 afflictis. ¶ Decimo sexto notetur circa iur
 ramentum pape. Si factum ante papatū
 liget eū postq̄ est assumptus. Item si poss
 set secum dispensare. Item si iudicet qđ ver
 gat in detrimētū sault⁹ ⁊ tot⁹ ecclie obfua
 tio iuramēti. Itē si interpretō spectet ad euz.
 Itē si mag⁹ ps clicoz sp̄alit̄ doctoz vtrius
 q; iuris diuini ⁊ humani / sit secum / qđ obfua
 tio illa iuramenti esset in detrimētū sa
 lūtis rē. An excusetur. Item vt iam dictuz
 est offert qđ vult obfuarē. Et qđ laboratur i
 terim apud alios. Item si habuerit causaz
 male suspicandi in materia ista / ⁊ cauterē
 spondendi / attenta variatione circa eum / ⁊
 Clementem / ⁊ moribus quorundam car
 dinaliū. Et qđ sibi negabat modus p̄acti
 candi viam cessionis. ¶ Decimo septimo
 notet qđ in prima respōsione sua / in qua
 aliqui dicunt eū reprobasse simplicit̄er mo
 dum cessionis / non potest hoc exp̄p̄tū ba
 beri / quia illud quod ponit de scandalo ⁊ p̄
 nicie rē. refertur ad modum exequendi illā
 viam si esset ineptus. Et ideo illum pctō
 bat modum exequendi. ⁊ circa hoc miran
 tur aliqđ / quomō h̄ sibi potuit rōnabilit̄er
 gari / cū maxie h̄ t̄gat eū / ⁊ sit caput rē.

Decimo octavo notet / r aduertat vniuersitas / quod aliq d supposito probat simpliciter / de plano vias qd ipa reputat vtiliter / bonas r conuenientes / r p quaz qualibet possit hri par r rones ad h dedit r se obtulit in lris patribus / qualibet illaz / r tra / que liber sustinere. Et videat si circumstantie sic sunt imutate / vel ex psona / vel tpe / q oes vie alie pter cessionem sunt facte in epte / r iusticiaes / imo q illaz coloratores / aut opinatores digni sunt punitione / vel infamia / noe / r pfrim qz in impugnatione dictarum viarum / sunt rones ab aliqb / que p oit tpe militat / rra eos / si qd vntis beant / r si sit in honore vniuersitatis ipa viderit. **Decimo nono notet** spealit pbatio / r cili generalis / qd m necessario fiendu qdam bn apparet p sua debet / pte electione noui pape. Et hec est radice snia breui. Quia magna ps catholico est neutra / sic q credit q neuter sit papa. aut in dubio suspesam se tenet. Isti vo pnter hnt credere / aut dubitare / d cardinalibus vtriusq ptis / q no possint esse filii eligere papam nouu / qz si neuter sit papa maria ps eorum / nec hre pot ptatem creandi noui papam / nec alij qcumq a cardinalibus nisi p cilio generale. **Supposito** to q oes catholici piculariter / sententia alijs certis / p eligedo nouo papa / si no fieret collegialiter nihil eet. Alioqn vrbanus intrusus habuisset maximam appentiam. Si dicat q cardinales soli antiq creabunt nouu / primo dubiu est apud multos an p dide / rit ptate eligedi. Itē si alij cardinales oes sunt veri cardinales / si antiq no hebunt nisi ptiales voces. Alij eni hnt ptates in electione pape / sic ipi. Io non eet fm ista rone / plena pacificatio oim / sine cilio generali. **Decimo notet** / Si papa incipiat psequi alios / qz videt int cetera q illi q sunt p se ab eis psequunt / r quedā talia / r vtaf ex / cōicationibus / vtz ille erit timede vel non. Si remoueat bnficia / vtz repient alij qui capiāt. Si illi excoicent / r non curēt. vtrū psumendu sit simile q alij non curabunt / r q debent conuere r cōicare cū eis sic ante. Et quod erit remediū i celebrare volēte / r in articulo mortis / an erit aliq sic negligens / p rā salutē aut temerarius / q no for / midet sniam illi / que tenet aut tenere debz papā. saltē q no est iudicatus no ee talis. Et qd erit etiam in vita remediū / vel releuamen.

Sequitur item aliu

23

us tractatus de eodem.

P Resupposito q papa possit fieri scismaticus / r heticus. Eo et q de his criminibus possit accitari / si de his eet vehemeter / famatus / r suspectus. Quoz

vtrūq qdam negare voluerunt. **Queri** tur vtz rebstantibus vt nūc turbate sunt in eccia / sit expediēs accusare iudicialiter dñz / Benedictū noui sime in papā electū super / hmoi criminibus heres / r scismatis. **Primo** q sic / qz no debet fideles se exponere discrimini. Amans eni piculū peribit in illo / in / qz sapiēs. Sed obedire homini scismatico / vel heretico vt vo pape eet discrimē peccati mortalis / vt videt. Et no obedire eidē si sit verus papa / r no scismaticus / est filii discrimē / iō i casu dubio sic ē mo apd multos / dz i qti / r sciri vntas. Et videt fudari posse ista / rō i reglā mgrali theologie / q dubitans de aliq actu an sit pccm mortale / r faciēs illuz / actu dz ee certus q peccat mortali. **Cui** rō assignat illa q dicta ē / qz expdit se discrimi / ni. **Qu** at nē sit dubiu apd multos an bndictus sit scismaticus / r hereticus / vln. p ad oculū de multis q sibi obediūt / r aliq n. Et de sua obediētia ee de eod reg / imo r i eadē vniuersitate / vl collegio. **Tollēdu** ē igit illud dubiu a cordibus hoiz / ne obediēdo exponat se discrimi / rōe dubitatis an dicit. **Notet** / r. / d. / Anastasi / q cōcauit forino r archatio. **Secdo** sic n min / necē ē vel expediēs scire an sbractō sit / r annada / qz sunt expediēs cogscer an eet faciēda / s expediēs fuit scōs / vt nē suppoit. igit / r p mū. **Ans** p pma pre / fudatū vidē i sufficiēti similitudie. **Addito** et q p sbractōz / mlta facta sūt / r aliq oblata p bndictū / pte q mlta varie sēnt de sbractōe / r annada / vl n / r annada. **Dicētib** alijs qz bndictus / sbractō / r cessat cāe sbractōis. **Alijs** in oppositū asserētib / q nec cessant / imo nec cessare possunt vt vnq possit i papatu ius habere / propterea necessaris est vt videtur iuridica discussio. **Tertio** sic **Caritas** obligat r mandat curare de proximis r eorum salute / r reductione ad cognitionem veritatis. **Si** ergo sumus certi / sufficiēter q Benedicto nullo modo est obediendum sub pena scismatis quia scismaticus est / nos ex hoc debemus procurare q alia regna vel singularia supposita

eidē nullaten⁹ obediāt: h̄ fieri nō p̄t absq̄
 disculsiōe iuridica vt videt. Nā si nō vo
 carē salū. ip̄i de facili p̄tēnerēt q̄cqd̄ agere/
 mus. Si aut̄ ad huc dubitam⁹ recit argu/
 mentū p̄mū qd̄ exponim⁹ nos discrimini/
 ptinuando subtractionē ab illo. Cui autē
 sit obediendū dubitam⁹. Quarto sic autē
 cā p̄cisa fuit nccario via cessionis. sic multi
 tenēt/dicēt q̄ sic fuit p̄nūciatū p̄ can cella
 riū frācie ex deliberatione p̄ciliū platorū / nec
 alit̄ plati iudicauerūt / aut fuerūt cum h̄ alie
 cāe. Si p̄mū p̄stat vt d̄: q̄ offert ip̄e b̄ndi/
 c̄ / r̄ d̄ns A. obtulit eandē viā cessionis r̄
 largi⁹ q̄ petebat. Si scdm̄ dicat q̄ fuerūt
 alie cāe q̄rit an cessent. r̄ si sic. idē qd̄ p̄us.
 Si nō cessant ip̄e / ḡ b̄ndic̄ p̄tinuat pec
 ca / ū suū in grāde scādalu ton⁹ eccie: r̄ ita d̄z
 p̄fcti fieri p̄cessus p̄tra cū / ad ei⁹ d̄stitutōz
 totalē realit̄ r̄ de facto / q̄nt⁹ possit eccie me
 lius de pastore p̄uideri. Silt̄ tales cāe qz ū
 nouitate sūt ap̄d oēs nec certe / ille d̄nt ma
 nifestari / ne exi⁹ grantia faciant sibi restōez
 aliq̄ / p̄ quoz auxiliū ip̄e possit multiplici⁹
 grauare ecciam / r̄ p̄cipue suos cardinales /
 r̄ alios sibi inobediētes / q̄s odit r̄ p̄sequit⁹
 vt multi estimant / odio capitali / sicut ex mi
 nis ei⁹ r̄ p̄cessibz vt fama fert p̄tra eos icho
 anis / iudicat. imo p̄ h̄ possit d̄stituere oēs
 cardinales veteres / r̄ nouos creare. Exalta
 refautores suos / r̄ alios iusticie zelatores
 crudeliter ip̄ugnare. His autē incōuenien
 tiōz q̄s nō videat expediēs cē remediū ap
 ponere. Hoc autē fieri nō p̄t vt videt abs
 q̄ iuridica iuestigatione causaz. oim̄ / r̄ mo
 tuoz tā iur̄ q̄ facti / sup̄ rōnabilitate sub
 tractionis r̄ eiusdē p̄tinuatiōis. **A**ddūt
 aliq̄ q̄ oia q̄ p̄misit ec̄ns i carcere sup̄ cesso
 ne / refutabit dū erit lib̄ / r̄ allegabit timores
 cadentē in p̄stantē viz. Alij dicūt q̄ h̄ non
 ipedit. alioq̄n obligat⁹ eēt nūc ad ip̄osibiz
 le. qz nihil p̄t agere nisi in carcere dū sp̄ in
 illo est. Nō est tñ alibi p̄suandus. nec in re
 gno nec extra / vt alioz ē assertio. **A**d op̄
 positū arguit sic. Discussio iuridica d̄z corā
 iudice cōpetenti fieri / r̄ audita p̄te / h̄ nulla
 p̄sona / vel ēr cōitas / nisi eccia / aut conciliū
 generale r̄ p̄sentans ecciam / debet eē iudex
 cōpetens pape / imo nec ip̄m p̄t iudicare
 vt q̄dam iuriste dicere volūt / sed p̄ nūc op̄
 positū supponit. Concludit ergo q̄ ista ac
 cusatio / discussio / r̄ declaratiō / fieri debet
 corā concilio generali ton⁹ eccie / saltē isti⁹
 obediētie. Tūc vltra arguit / si nō est expe

diens celebrare h̄mōi conciliū pro hac cau
 sa p̄ncipaliter / nō est expediēs discussiōne
 fieri / sed nō est expediēs celebrare h̄mōi cō
 ciliū generale pro hac causa / igit̄ r̄. Sup
 posita maiore / p̄bat minor multipliciter.
 Primo ex p̄te conuocantis. Secundo ex p̄
 te p̄uocatoz. Tertio ex p̄te mediū in tractā
 do. Quarto ex p̄te finis in obediendo. **P**
 rimo sic ex p̄te conuocantis. Nulla cōgre
 gatio habet vim cōciliū generalis / nisi fiat i
 forma iuris / vel saltē non erit r̄ simile vel
 necesse / q̄ oēs obediāt snietalis cōgregatiō
 nis. q̄ non erit in forma iuris conuocata / et
 ita erit totū qd̄ ibi agē dubiū / fluctuans r̄
 inualidū. Conciliū autē generale nō p̄t p̄uo
 cari in forma iuris / nisi auctē sūmi pontifi
 cis. di. xvij. cū ibi allegatis. Et p̄sum si sit
 aliq̄s talis / vel talis reputatus / in ecclesia /
 r̄ si non p̄tinacit̄ refutauerit celebrare p̄cili
 um / dū sup̄ h̄ rōnabiliter fuerit requisitus.
 Istas duas exceptiones reputat̄ aliqui
 iuristaz etiā sup̄fluas. quia tenēt regulam
 in suis terminis generaliter esse vcrā / tamē
 ita dicimus in p̄posito. Supponim⁹ insu
 per q̄ Benedict⁹ nondū depositus ē de pa
 pam / qz nec fuit iuridice accusat⁹ / nec audi
 tus / r̄ p̄sequis non p̄uictus. Nam r̄ si be
 reticus r̄ schismaticus sit iure deponēdus / r̄
 apud deum sic mereat / non est tñ depositus
 de facto ante sniam. nota. v. q. iij. **H**oue.
 r̄ glose sup̄ hoc verbo. Exempla sunt mul
 ta in similiō materijs / de ep̄is / aut inferiori
 ribus p̄ncipibz / aut p̄relatis. Quod si q̄s
 dixerit non esse expectandā sniam a iudice
 laico dū ferat a iure dum notoriū factū est
 Istud dicere est confundere oēm ordinatio
 nem policie / r̄ cōtra oēm eccie regulā. Nā
 q̄libet ad libitū dicere poterit de non noto
 rio q̄ est notoriū. r̄ sic q̄libet erit iudex i cā
 sua. Sicut ad p̄positū p̄ns possim⁹ appli
 care. Nā multa dicūt a multis esse notoria
 crimina p̄tra benedictū / q̄ alij vel negant
 vel approbant. **D**einde dicētes q̄ papa
 bereticus minor est quocūq̄ catholico r̄ iu
 risdictioni eccie subest. intelligūt q̄ ab alit̄
 p̄t vt inferior iudicari. sed ante iudicium
 debet semp̄ reputari maior. Nō eni inseq̄
 mur errorem quozundam dicentium inia
 stū non posse iuste dominari. Jura ad hec
 non allego. quia totus textus libri concilij
 liorum ab Isidoro / plenus est q̄ conciliū
 nullum robur habet nec potest conuocari
 nisi auctoritate pape / r̄ q̄ etiā ante omnia

U

spoliatus debet restitui. In plogo vocat istas duas regulas duas claves et duos gladios sufficiens etc. Et est casus in terminis de simaco papa. qui h. accusat. etc. de here. si. uocauit conciliū et añ oia restitutus est. Postmodū se purgauit. Repit etiā q. cler. romanus. i. cardinales puniti sunt eo q. a papa discesserāt. **H**is suppositis arguamus ultra. quō dñs Benedict. uocabit conciliū stās in carcere et spoliat. ut dicit. Qualiter ē illi q. nō restituit obediāz iā subtra. etiā sibi parebūt. Qualiter etiā ipemet in cā sua audiet ut iuris est. si nō relaxetur siue deflibrati saltē in concilio. Qualiter p. terea poterit mltos a concilio abijcere vel petere moneri tāq. inimicos sibi. sp. alit. p. prios frēs dños cardinales. Et an cām hēat sup. h. rōabile videte qd psumēdū. **S**ecūdo sic arguit ex pte uocādoz. **Q**ui vey sit. p. uer. dñi. **U**bi multitudo ibi p. fusio. p. cipue h. habet v. itate qm nō est vno sub aliq. capi. te neq. sub eadē regula siue lege. **S**z uo. cidi de diuers. regnis. imo de eodē regno nō cōuenient in iudicio et opinione sup. eodez capite. p. reale et oimodā obediām. ut verifi. militer supponit. **E**t h. est q. n. ueniūt s. b. eadē regula siue lege q. est de subtractionis rōnabilitate. dicēdo alijs subtractionem bñ factā et continuandā fore. alijs non sic. h. et male facta fuit. **E**t si bñ facta. tñ reb. i. mutat. nūc ē mutāda. et ita murmur. erit in ter eos. et q. cōpescet illō. **D**eniq. nondūz scim. an alijs pncipes volēt puenire nobis scū. p. prim. ad h. tractādū si p. sciuerint. **N**ecesse tamē est ut p. sciat. nec p. sumēdū est qn ante omnia h. scit. flagitent. dū p. ponetur eis i. l. d. conciliū. **Q**ui si ab eis veritas celetur et mendacijs seduci q. rant. q. indecor. h. eēt imo piculofissimū et scādalo. f. s. s. m. nescit nemo. **Q**ue dicatur eis nos velle tractare a u. Benedict. sit verus papa vel scismaticus. et qd certū putāt in dubiū reuocare. verifi. mili. est q. respondēt se certos eē nec velle hoc discutere. sicut obediētia p. tris intru. si nunc vsq. respondet. **E**cce igitur q. diffi. cile sit vel impossibile cōuocādos in vnam viam cōiungere pro discussiōe negocij qd loq. mur. **T**ertio sic arguit ex par. e. me. dioz in tractando. **P**resupponamus ita. q. illud. quod non est verisimile. q. omnes vnanimi assensu de ista obediētia. velint conuenire ad conciliū. pertractando hanc materiam. cū non solam tamen p. cipue. et

principaliter istam. **C**onstat q. Benedict. et sui pro se audientur in sui defensione. p. p. terea videndum est ante omnia si ea que opponuntur contra ipsum vel opponent. sint talia. que debeant facere fidem omni. bus etiam sibi obedientibus et fauentibus quia si non sint talia et taliter euidentia nō solum frustra imo confusibiliter ea p. pone. mus. nos qui subtractionis continuatiōz defendimus. et ponemus nos in periculo note scismatis. et condemnationis opp. o. b. iose. **A**ddito hoc q. fauor. et amor. multū impediunt iudicia hominum. et iustorum. licet hoc non credant vel videant. **C**um g. maior pars in concilio erit d. eis q. subtractō nem aut saltem subtractionis p. r. inuatiōne reproben. non restat nisi ut condēnemur. **N**ec valet hoc dicere. q. dominus nō p. mittet errare conciliū. quoniā in eis que sunt facti aut iuris positivi. et breuiter in oī bus alijs. p. terea in materijs que sunt pu. re de fide. ecclesia fallit et fallitur. seruata ca. ritate. **P**atet cum cōpellit aliquē habitare cum non sua. **I**te vero p. positiones. **S**ub. tractio fuit bene facta vel male facta. non sunt p. positiones pure de fide. sed p. suppo. s. nūt alias iniurias q. sunt pure de facto. **R**ursus ad idem si Benedictus accuset de aliquibus. quis dubitat quin accusabit fratres suos et alios aduersarios. de pluri. bus. et forte de maioribus. et magis colora. tis. et fundatis tam in materia fidi. q. i. ma. teria scismatis. **E**xempli gratia. **A**ccusabit cardinales de rebellionē ad eū. et cōspiratiō. ne. et crimine machinatiōnū dolosarū. aut de alijs criminib. ut simonia et sibi. **Q**ue habet qdam scripta aliquoz in q. bus sunt here. ses manifeste. dū credūt eundem ipu. g. re. ut q. soli cardinales sint successor. es apo. stolo. **Q**ue eccia. tota nō posset creare papā nisi per medium cardinaliū. nec vnq. po. tuit. **Q**ue res eē p. hibita a deo si iuret. d. z. seruari in reuerentiam iuramenti. **Q**ue Je. pte occidens propriā filiam meruit. **Q**ue de. us potest obligari. **J**ez de alijs. **Q**ue possūt eē plures summi pōtifices. **Q**ue decreta. et de. ciales plus uocuerunt ecclesie q. profue. runt. **Q**ue clauē date sunt vnitati non vni. **Q**ue omnis obediēs vel p. curans obediētia ad ipsum Benedictū. stantib. terminis in. q. bus sum. est scismaticus. et per. sequens p. rina. **Q**ue p. b. alile est. stante dubio p. b. ab. i. li. et notorio. de alijs cōtendentibus de

Tractatus

papatu dicere. q̄ alteri est obediendū. ē error in fide et moribz. Nā cū casus p̄ntis scilicet matis sit in tali dubio p̄babili et notorio. si vnq̄s fuit vel erit tale dubiū. oēs q̄ obediuerūt vsq̄ nūc vel obediūt vni p̄ri vel alteri errāt in fide et moribz. Item q̄ in eodē dubio q̄libz p̄tendēs tenet cedere iuri si qd̄ bz et silia. Itē q̄ a papa h̄ appellare. et q̄ licite appellatū ē in hac materia. Cui⁹ t̄m oppositū determinauit nup̄ totū conciliū cardinaliū vt d̄r. Itē forte accusabunt multi de multis criminibz tā in fide q̄ in moribz q̄ d̄nt p̄niri morte. et merēt fm̄ leges et decreta p̄petratores taliū exheredari. p̄ se et suis posteris et ita videre facile ē q̄ horreda scissura fieret. Ita t̄m debere fieri in tractādo materias aūdictas/videt̄ verisimili⁹. Nā si b̄ndict⁹ accuset ad mortē et sui fautores. nōne credibile ē/ant̄o suo q̄ alios siml̄r accusabit ad mortē si poterit. P̄estim si fautores aliq̄s beat̄ eoz q̄s accusare voluerit/iimicos ōdiosos/imo et forte accusabit p̄laros regni de sentētijs excoicationis multz/et noiatim quia p̄senserūt contra iura vt dicit. et contra ecclesiasticam libertatem/subsidia p̄o dominis sp̄alibz absq̄ cā manifeste neci⁹ tatis etc. ¶ Prelati e contra volēt se uer/ uolēt ē dare b̄nficia ad nutū sicut modoz et hoc forte b̄ndict⁹ nō uolet neq̄ sui cardinaliales. Item forte retorq̄bit oia p̄ra p̄deceforem suū Clementē et sui fautores q̄ p̄ra ipsum allegabunt. saltez q̄ ad ipsa p̄cernūt modos diuersos machinādi p̄ impedimēto vnionis. non dico q̄ iuste/ sed nec etiam q̄ iniuste/ p̄cat oibus deus. ¶ Postremo q̄ ad hoc videnda sunt sc̄pta d̄tinētia rōces contra Benedictū. et videātur siml̄r m̄sionēs/atq̄ ponderent̄. Et forte videbimus/ quicqd̄ sit in re/ q̄ nō poterit sufficēter deheresi aut scismate iudici/ qd̄ tamē erigitur. Est eni difficillimū p̄uincere aliquē p̄tina cē/ et incorrigibilem fuisse aū iudiciū. Nāz et si aliq̄s millestes rep̄tuerit/ et p̄testatus fuerit ante sn̄iam/ q̄ defendet errorem suum nec reuocabit/ t̄m admittit ad veniā in p̄uictio sn̄ie p̄ferēde/ si se mōstret penitere/ et vel le stare iudicio superioris sui/ q̄uis ip̄e okan videat oppositum in suo dialogo suasisse. Contra qd̄ est vsus et lex eccie. ¶ Quarto sic arguit̄ ex fine concilij/ i obediēdo. ¶ Videamus itaq̄ fm̄ verā et iustā estimationē. Si q̄libet de concilio tenebit maiorē partē bene sentētiā/ se/ q̄sumctiq̄ sit in sui opprobriū

vel dānū/ vel infamiā. Nā cū conciliū etiā totum posset errare/ ut dictū est in his q̄ tractāda h̄ p̄ponunt/ nonne poterit leuiter dicere p̄demnat⁹ in h̄ concilio/ certe conciliū errauit/ conciliū male sententiam. Fuit hic inimicitia/ vel odiū/ vel ignorantia facti/ vel alicuius silis. Considerem⁹ obsecro/ si pars q̄ subtraxit nec vult obedire/ condemnaret male egisse/ aut saltē d̄bere obedire. In p̄areret huic sn̄ie. scio q̄ facile ē dicere/ ita/ obediēt. Sed an h̄ debeat fm̄ moralē estimationē et p̄iecturā credi/ ex his q̄ vt in pluribz accidāt b̄niamitus. viderint q̄ sic vidēt/ ego non video. Si vero nihil sententiet/ ut/ foruz/ et vauū erit conciliū. Si aliqd̄ sententiet qd̄ non teneatur. erit perniciosum/ et scandalosissimum pro omnibus concilijs in posterum celebrande/ et erit scismatum in numerabiliū et irreparabiliū causatiū/ non solū inter istā obediām in p̄tibus suis. imo et inter istā obediām et alterā. qm̄ remanēbit in irrisione et in infamia ap̄d eos p̄petua/ i fabulā q̄z et derisum. Et forte nō poterit ēē p̄cordia in mō restituēdi/ q̄ alij uolēt ex toto/ alij ex p̄te. Isti uolēt in sp̄ialibz/ alij i tp̄alibz. Aut ergo volum⁹ nos q̄ subtraximus/ restituere obediām. et ita meli⁹ est q̄ nos ipsos libere faciamus q̄s coacti iudicio. Aut nolim⁹/ et ita exponim⁹ nos p̄cilijs p̄tatis si petamus conciliū. ¶ Sed dicit aliquis istud conciliū peti debere/ non qd̄ fieri debeat/ aut speretur. sed quod interim absq̄ scandalo tempus p̄trahatur/ quo currente morietur Benedictus et ita liberabit nos dominus. et eligendi libertatem dabit. Posset bic allegari illud vulgatz pueris notissimū. In mortē alterius noli sperare salutem. Quis scit enim q̄tum viuet quādo moriet̄. Et interim in quo statu sumus immo in quos status corruim⁹/ nemo non videt. Porro et si cras moreret̄ Benedict⁹ attendamus incredibilia pericula. P̄imo diceretur/ ab inobediētibz sibi q̄ mors eius fuisset/ proditorie accelerata. et ita suspēcti de hoc p̄sequerent̄. Itē obediētes nūc sibi/ obediētiām negarēt ab illo qui non t̄ter eēt elect⁹. Tum qz iudicarent cardinales amisisse ius electionis/ tum qz verisimiliter alium eligerent per aliquos cardinales qui non subtraxerūt. Aut forte ad aliaz obediētiā se diuerterēt. Immo rebo se habentibus inter nos/ vt se habent/ cecus est

qui non aspiciat periculum diuisionis ciuili in regno francie/qualis nō fuit a diebus sue institutionis. Et sane eo piculiosior eēt diuifio q̄ magis intranea/ r̄ q̄ magis inter capita regni. Et q̄ sub specie religionis fiet. Nam expectandū eēt illud qd̄ dicit scriptura. Amic⁹ q̄ vult recedere ab amico/occafiones q̄rit. Et illud decreti. Scisma disponit ad heresim. qz̄ recedēs ab eccia/errores fingit vt̄ recte discessisse videat. Et hoc iam piculū habem⁹ in ianuis nisi celeriter r̄ cautissime puidem⁹. Addito q̄ nlla sit iplacabilior r̄ irremediabilior diuifio/ q̄ illa q̄ fit sub religionis p̄textu. In tm̄ q̄ in h̄ casu putet frater se obsequiū p̄stare deo pse q̄ndo fr̄s. Addito p̄terea q̄ magna ps̄/ nedicā maior nō spōte/ p̄sensit in subtractione. Vel nūc/ dū videt q̄ secuta sunt/ voluntaria r̄ p̄missima ē obedire r̄ reuerti/ nec obstat forte ad reuertendū nisi timor. q̄ sublatō/ r̄ data audacia/ ipi ēt cū piculo corporis et rez suaz/ suā oniderent voluntatez. Quid si descenderim⁹ ad p̄ricularia/ q̄ sciēt omittim⁹/ arbitramur idubie q̄ rei hui⁹ ingēs r̄ horredus pateret aspectus. r̄ stuporē vehementē sola sui cogitatioē causaret. Ne ve regno huic a scandal. ve pesti scismatice/ si diuifione in regno adducat. sicut iā posuit in ip̄erio. Sed ve supra modū si nob̄ hereses p̄uriat. qd̄ ipm̄ scisma irremediabilie radicez/ r̄ radicatuū iugiter alatur/ crescat/ dilatetur/ atqz̄ roboretur.

Et his omnibus

bincinde tactis/ r̄ insolus/ p̄picuū est in q̄ li labyrintho vic̄ egressibili positi sum⁹/ et vincul' vic̄ extricabili/ irreniti/ q̄si vic̄/ p̄suerim⁹ in r̄betib⁹ pedes/ r̄ in macul' eozuz ambulem⁹/ iuxta v̄ba Job. Cū igit̄ agustie nob̄ sint v̄ndiqz̄/ r̄ cū igram⁹ qd̄ agere debeam⁹/ ego in insipientia mea h̄ solū vido residui r̄ cōsiliū/ cū iofaphat rege. ij. Paralip. x. Ut oculos n̄ros ad deū dirigam⁹/ si forte auertat irā suā a nob̄. Si forte nō auferat cōsiliū a prudentib⁹/ r̄ seniorib⁹/ sic videtur hactenus abstulisse. Quāuis h̄ fieri in tāta peccōz abominabiliū colluue in tam obstinata r̄ icorrecta flagitioz nephādoz multiplicatioē/ vic̄ expecto r̄ vic̄ spo. nisi q̄ mie dī n̄ ē nūer⁹. r̄ sol⁹ ē medic⁹/ q̄ desp̄atos morbos ad sanitatē adducit. ne gliet̄ aū eū stulta p̄sumptio ois carnis. q̄si hō pacē effecert. Si qd̄ autē vel in dubio dicere

necesse sit/ p̄ medio p̄nti dīcā sub correctōne. Videt itaqz̄ aū oia/ tractādū h̄ nego/ ciū int̄ d̄nos oēs de sanguie regio. cōi cōfē su/ r̄ absqz̄ maliuola/ aut acerba cōtentiōe. cum q̄busdā p̄tis nō nimis hinc vel inde affectas. Et q̄ nō tm̄ timerent de statu suo in postez/ nec tm̄ affectaret nouā stat⁹ exaltationē q̄ mētiri velle p̄sumerent/ iordina/ to/ timore/ odio/ v̄l fauore/ cuiuscūqz̄. Quibus in v̄nū p̄gregat⁹/ r̄ ambulare volētib⁹ i domo d̄ni cū cōsensu/ spandū est in illo q̄ ē deus pacē r̄ dilectiōis. r̄ cuius locus in pace fact⁹ est. r̄ q̄ est in medio eoz. q̄ se cōgregant in noie suo. q̄ ipse expedies aliqd̄ in materia m̄strabit. Alioq̄n si seoz/ sū p̄ p̄tentiones/ r̄ p̄cialitates/ r̄ similitates/ r̄ cōmīnatiōes/ negociū h̄ de pace restaurāda tractet. nō nisi diuifioes crudeliores/ r̄ multipliciores generabunt/ r̄ erit immedicabile vulnus. Et tandē qd̄ dei pietas auertat su/ p̄ capita n̄ra dū p̄cedem⁹/ r̄ ritabimur/ imodū nos plus q̄ hostiliter ad mortē p̄sequemur/ irruent q̄quauerū/ hostes alieni/ insidiatores regni hui⁹/ ad p̄dandū r̄ vastādū patissimi/ nos iā/ nō vt̄ hostes suos/ s̄ vt̄ scismaticos r̄ hereticos/ r̄ saracenos liberius p̄sequēdos inuadēt/ vt̄ in fabulis aq̄la fecisse fingitur/ de rana/ r̄ mure/ certantibus. Sit v̄tinam van⁹ iste timor quem timeo nec tm̄ timere desinā/ pus q̄ aliqd̄ remediā dī genus aliud q̄ queri video/ aspiciere me ruero. Finis.

Sequuntur quedā

p̄p̄tatum dominū Johem Berson edita tempore scismatis ecclesie.

Atur⁹ occasione sapiētibus vt̄ sapientiores fiant. p̄pono eoz̄ examinationi p̄positōes negatiuas/ q̄ sequuntur super materia cōis cōsiliū huius obedientie. Et qd̄ patebit citius si sit expediens aut nō/ cōciliū h̄mōi celebrari r̄ si sic q̄ cautela debeat obseruari.

Non expedit fieri

cōciliū generale hui⁹ obediē/ ad tractādūz r̄ sentētiandū de criminib⁹ d̄ni B̄ndicti sibi p̄ q̄sdam ipositis/ v̄puta de piurio/ r̄ scismate/ r̄ heresi/ aut de suspitione vehemēti sup̄ istis. Primo qz̄ obedia ista in se r̄ in p̄tib⁹ suis diuifia est circa iudiciū/ de actis p̄ papā. alijs dicentib⁹ qz̄ bonus est/ r̄ suffi-

De concilio generali

cienter obtulit p̄sertim nouissime, alijs cō/
trariū asserentibz. Tractare igit̄ talia corā
multitudine multipliciter diuisa/ esset po
t̄ induratio ⁊ noua multiplicatio diuisio
nū. q̄ illaz sedatio. attento q̄ ita req̄reret
dñs B̄ndict̄ fieri sup̄ dictis hereticis illo/
rū q̄ sibi subtraxerunt. ¶ Secundo qz cō
ciliū h̄mōi ad hūc finē. aut fieret fm̄ formā
p̄scriptā a iure. aut noua inuētiōe. Si pri
mo mō p̄stat q̄ b̄ndict̄ deberet p̄esse etiaz
sub noua submissione/ ⁊ tñ rebz stantibz vt
stāt nō videt̄ q̄s loc̄ esset ap̄t̄ sibi ad secu
ritatē cū detineat̄ inclusus. Nec videt̄ q̄ p̄
manētes in subtractione sue vocationi obe
dirēt. et ita nihil agerēt. Si aut̄ fieret cōcili
um p̄ nonos modos p̄ter formā iuris/ non
videt̄ mod̄ h̄simil̄/ aut̄ celebratiōez cōcili/
quō plati ⁊ p̄ncipes in vñū cōcordarēt. vno
volente vñū modū/ altero aliū. et cēt tracta
tus in tractādo h̄ dispendiosissim̄ ⁊ sūptu
osissim̄ sine maḡ fructu. ¶ Tertio qz in de
terminatione hui⁹ materie necesse esset multa
p̄currere et allegare/ tāgentia fidē ⁊ mores/
sed tales materias nō expedit in h̄ cōcilio v̄
tilare ad determinādū. put̄ statim dictū est
¶ Quarto qz nūc oīa p̄nt fieri ad vñitatem
vniuersalē eccie/ erga aliās p̄curendā/ quē
admodū si tota hec materia cēt i cōcilio isto
terminata/ siue papa remaneat siue nō/ at
tento q̄ offert oīa q̄ nouiter elect̄ quecūq̄
posset offerre/ imo ap̄d talem aut̄ p̄ tali no
uiter electo/ fieri possent noue colligatiōes
et p̄firmatiōes peiores p̄oribz/ et fieret h̄simi
liter noua diuisio/ aut̄ iā facta p̄tinuare
tur in hac obediā. ¶ Non expedit fieri cō
ciliū ad tractādū determinatiue materias/ si/
dei. Rō ad h̄ qz esset dare occasiōē scādali
⁊ piculi magni i fide n̄ra. si aliū determinar̄
ista p̄s siue altera/ in materia q̄ oēs tāgit. et
q̄ ab oībz d̄z approbari. quē admodū patu
it de latinis ⁊ grecis. Facile tñ cēt ⁊ h̄simi
le q̄ determinationē in hac pte factaz/ non
approbaret altera p̄s. p̄t̄m si in aliq̄ tāgi
videret̄ stat̄ eoz in materia hac scismatis.
sicut tñ tāgeret etiā apud istā pte. Et forte
ita apud aliā d̄nr multe assertiones de fide
in q̄bz esset aduersissima sn̄ia int̄ diuersas
obediētias. imo ⁊ inter multos eiusdē obe
dientie. Ut sup̄ materia appellatiōis a pa
pa. Et super eo q̄ renuēs cedere/ aut̄ celsio
nē facere est scismatic̄. Et q̄ non adherēs
subtractioni est suspect̄ de scismatic̄/ vel
ecclesie aduersus/ vel in latitudine scismatic̄

corum/ et ita de similibus multis/ Constat
qz de p̄ma istaz p̄positionū est p̄trouersia i
regno francie apud theologos ⁊ decretistas
⁊ inter multos de cōcilio regis ⁊ de plamen
to/ ⁊ alios de vniuersitate. ⁊ inter se mutuo
ampli⁹. qm̄ altera obediētia nunq̄ tales
p̄cederet. imo reputaret erroneas/ p̄ter q̄
p̄spicuum est nō esse tutū talia determinā
re p̄ modū auctoritat̄ cōciliū generalis. S̄
nec deberēt tales assertiones leuiter in p̄
cularibz poni qz reputat̄ h̄ ab alijs ad inu
riam suā. vt dicere q̄ error sit in fide si as
seratur q̄ stante dubio probabili de papatu
apud duos contendentes alteri sit adherēs
dubiu⁹ p̄babile/ q̄ sit in casu presentis scis
matis. et tñ vtraq̄ obediētia dicit̄ obediēs
dū suo. Et ita de similibus. vt q̄ nō sit alia
via humanit̄ iuenibilis ad sedandū scisma
q̄ via celsionis/ cum iam videatur reddita
p̄t̄ se inefficax/ nisi cōcurrat salte cōciliū
generale/ quod excludere non bene saperet
⁊ qz certe circūstantijs negocioz variatis
p̄nt vie ⁊ remedia ad vñitatem habendā/ va
rio modo repiri. sicut ⁊ necessariū esse expe
rientia p̄ns notum facit. ¶ Non expedit
fieri cōciliū h̄mōi ad tractandū reformatiōez
eccie in moribz per modū determinatiōis.
Ratio ad h̄ est q̄ ad multa eadē sicut ad p̄ce
dentem p̄positionē. addito qz reformatiō ec
clesie vniuersalis/ fieri nō p̄tin moribz/ sine
abolitione multoz statutoz sup̄ excoicatio
nibz ⁊ ceteris traditiōibz nimis multipli
catis/ que nec obseruant̄ nec obferuari p̄nt
rōnabiliter vbiq̄/ p̄ter varietatē moz ⁊ tē
poz. Et tñ tales remotiones statutoz ⁊ ca
nonū antiquoz/ aut̄ additiones nouoz
fieri neq̄unt rōnabiliter p̄ tota ecclesia sine
consensu cōmuni. alias posset esse statiz di
uersitas nimia in moribus ⁊ iudicijs/ quo
ad ea que papa et cōsilia statuerūt. Si vero
diceretur qz multa bona p̄nt ibi auisari di
scuti sed nō determinari/ pauca esset ibi vñ
litas in cōpatione tanti facti. nam paucivi
ri l̄rati et p̄bi/ facilliter et forte p̄gruentius
ista considerarent/ extraherent ⁊ ordinarēt
¶ Holo tamen dicere qm̄ in multis partibus
possit eccia p̄ suas p̄tes reformari/ imo h̄
necesse esset. Sed ad hoc agendū suffice
rent cōcilia puincialia/ ⁊ ad qdam satis ef
sent concilia diocefana ⁊ sinodalia/ put̄ su
per bacre iā aliq̄ septa sunt ⁊ auisata. si q̄s

vellet ad op^o manū mittere et ad fortia. Sed
 beu desolatione desolata est ois terra: qz ne
 mo est q̄ recogitet corde. et q̄runt oēs q̄ sua
 sūt. ¶ Non expedit p̄ restituēdo obedienti
 am pape in spūalibz fieri p̄ciliū hmoi ge
 nerale. Primo qz videt implicatio sicut ta
 cū est qz maneat subtractio hmoi a papa/
 et qz fiat p̄ciliū. Secūdo qz facili^o ista resti
 tutio et reductio tractari poterit in solo reg
 francie si vez sit qz oēs alij iam restituerūt
 obedientiā. aut in ea p̄māserūt si vez sit et
 qz subtractio nō est facta pape etiā in regno
 nisi sub p̄ditione explicita: vt qdā dicunt/
 aut saltē implicita et q̄ de iure et eq̄tate debz
 intelligi. Nec p̄ditō est q̄usqz papa fecerit
 debitū suū et concesserit ea q̄ sibi petebant
 et p̄p̄ qz negationē fiebat subtractio. Nam
 cessante cā cessare debet effectus. Addi
 to hoc qz subtractio nullo mō potuit fieri iu
 ste nisi ad finē vnionis: tanq̄ mediū ad h
 necariū. Alio qn tū malū et insolitū nullo
 modo posset a culpa defendi. Si ergo nūc
 videatur qz subtractio non p̄dest ad vnio
 nem. vel nō est necessaria: p̄pter p̄descensio
 nem pape ad ea que petebant: cessare ipsa
 debet. qz si rebz stātibz vt stant erga pape
 p̄mptitudinē de cedendo: nō p̄d̄ de nouo
 fieri subtractio. sic p̄cedere hnt aduersarij/
 vt videt. non p̄t aut debet eisdem rebz stā
 tibus eadē subtractio p̄tinuari. Tertio qz
 restitutio hui^o obedientie q̄ ad spūalia fieri
 comodius et breui^o p̄t per assensum cardī
 naliū et reconciliationem mutuā indulgē
 do p̄terita: ratificando que ratificāda eēt
 ad cautelā futuroz et emendationem secu
 riorē p̄teritoz et p̄scientiaz serenationem
 et ad abolendam omnē infamie aut rebel
 lionis notā et q̄tinus in viā pacis cōi anio
 et eodē pede p̄cederz hoc obedientia p̄cordi
 us: qm̄ faciendo restōem debitīs modis
 nec subtrahētes: nec ille a quo facta est sub
 tractio: remaneret notati de talibus: quod
 difficilius esset euadere. si p̄c conciliū ali
 qd̄ feret determinatiua decisio.

¶ Non expedit cōciliū tale celebrari p̄ re
 stituendo obedientiā pape in administra
 tōibz bñficiōz et alioz hmoi. qz h̄ annexa
 sūt spūalibz. tū p̄t spalia notari. Primo
 qz rōnes aliq̄e potes de non expediendo
 reformationē ecclesie vniuersalem in mori
 bus tractare: faciūt p̄ hac p̄te et p̄ altero p̄n
 cipali argumēto ad hāc p̄tē. Tamē aduer
 tendū est qz si p̄cederet papā h̄re de iure

diuo dñum vniuersale spūaliū et tpaliū/re
 spectu oim. Tū p̄stat qz p̄ diuersitate tpm̄ et
 locoz et statūū. nec papa nec eccia habue
 rit aut h̄re dñt in talibz dispensationibus
 aut administrationibz bñficiōz et tpaliū iu
 risdictionū sile exercitiū aut executionem
 aut vsū. Itaqz notū est qz eccia tpe xpi et
 aploz nullū habuit exercitiū aut executio
 nē iuridicā et ciuilit̄ circa hmoi spalia: imo
 xps plus videt factō et vbo tale exercitiū iu
 risdictionis ciuilit̄ p̄hibuisse q̄ p̄misse. h̄
 nō dicā qz p̄hibuerit aut oppositū p̄solue
 rit nisi p̄ loco et tpe. Quia enī eccia tūc ml
 tiplicanda erat per discursum aploz et h̄b
 lū. id talis iurisdicō tpalis et possessiones
 fuissent eis ad impedimētū et tales sunt ad
 h̄ p̄gruentie multe. Sed p̄ tpe Siluestri
 et Costantini magni placuit dño ad dilata
 tionē eccie inspirare tum p̄stantino / qz tal
 les possessiones daret. tū eccie qz reciperet: et
 durauit hmoi dotatio ecclesie vsqz ad tēpa
 nra p̄ successiones sanctissimoz patz Gre
 gorij et Ambrosij et alioz q̄s non est credi
 bile in retentione talium errasse cōtra xpi ius
 sionē. Sed longe aliter in p̄m̄iua dotatio
 ne distribuēbant bona talia: q̄ postmodū
 tpe platoz q̄ ceperūt paulatim refrigescē
 re a sanctitate poz tandem abusi sunt tali
 ter collationibz bñficiōz et hmoi administra
 tione: qz pape paulatim et successiue ad se ml
 ta renouauerūt vsqz ad eo qz finaliter dans
 occasioibz et acceptis q̄s nō est h̄ op^o recita
 re: q̄si tota collatio et iurisdicō talis: penes
 papā et ei^o curiā remanebāt. Ita vt vix eēt
 p̄lat^o q̄ posset minimū bñficiū p̄ferre. Lō
 currebāt ad h̄ exactiones multiplices p̄ sta
 tu pape et cardinaliū: et si fraudes et abusus
 et simonie cōmitterent: relinq̄ iudicanduz
 exp̄tis. ¶ Decid̄ circo dixi qm̄ forte aliq̄b
 videret qz sit expediēs eccie vniuersali: redi
 re oia ad p̄stinū statū eccie. seu illi^o q̄ fuit tē
 pore aploz q̄stū fieri p̄grue posset: abiectis
 talibz iurisdicōibz p̄ magna p̄te q̄ reddi
 derūt ecciam totā brutalē et carnalē: et nihil
 fere sapientē de his q̄ dei sunt erga salutem
 animaz: non ex se q̄dem sed abuentiū vi
 tio. Vel redeūdū esset ad statū eccie tpe sil
 uestri et gregorij: qm̄ q̄libet p̄latus dimittē
 batur in sua iurisdicōne et sollicitudinē
 parte: et papa tenebat que sua erant / absqz
 tot reuocationibus tot et continuis magnis
 qz exactionibus p̄ sustinendo statū curie et
 capitis nimis forte crescentem: suū ceteros



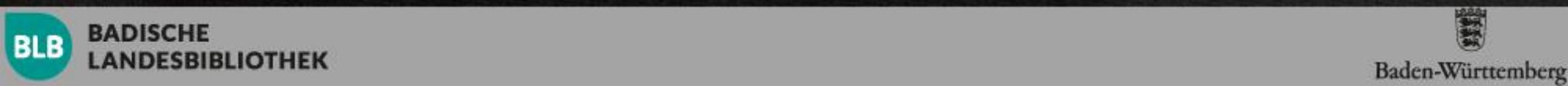
De concilio generali

membroꝝ status. ¶ Ad sciendum igitur istud/cum multis appenditijs de pũsioe clericorum sufficientiũ rē. 7 ad puidendũ expediēs est fieri determinationem 7 reformationem vniuersalē ecclesie. nā vniuersalē statũ tangit. Sed dictum est p̃us q̃ reformatio talis fieri non debet in cõsilio solius obediētie istius. ¶ Si vero quis obijciat q̃ istud sic stare non p̃t cū eis que dicta sunt de restitutione obediētie quo ad sp̃alia/quoniã esset ita bene periculũ in obediētie culpabilis in vno sicut in alio. Respondetur q̃ latissima est differentia in sp̃ialibus 7 temporalibus quo ad hoc/7 vti nam fuisse bene semp̃ intellecta a p̃oribus 7 modernis. forte q̃ adhuc starent greci cū latinis. Parer enim ex p̃ore deductione q̃ papa potest remanere papa vniuersaliter in p̃fectioe magna imo maiori q̃ erat Siluester/7 tamen nullum habebit exercitiũ actuale circa temporalia ecclesie vniuersalis per dioceses/7 tuncunq̃ habeat dominium vel plenitudinem potestatis in habitu/que potestas ex causis certis p̃t cohiberi 7 arceri. immo debet/ne exeat in actũ sed dimittat singula singulis ministrare. Nonne christus fuit papa perfectissimus nõne similiter Pet̃. ipsi tamen omne exercitiũ abdicauerũt a se in talib̃/7 q̃s christi cum summa facilitate illud obtinere potuisset. Nihil ergo de p̃fectione status summi pontificis diminuit si pro causa rationali/remouetur ad temp̃ aut suspenditur sibi/7 anxia sollicitudo /7 torcuraz immoztaliũ 7 piculosissimarũ in anima 7 corpore pro h̃mõĩ exercitio circa temporalia distribuenda aut conferenda. augetur poti⁹ sua p̃fectio. 7 gratulari p̃fecto deberet in domino. ¶ Videtur vltcrius pro hoc multis q̃ non expedit vnũ solum caput p̃esse in tali exercitio administrationis t̃paliũ. sicut expedit immo sicut necesse est vnũ soluz p̃esse in sp̃ialibus respectu omnium. Cui⁹ ratio est quia ea que fidei sunt debet eadez apud oēs/7 hec identitas 7 vnitas vic aut nunq̃ p̃petuari potest/nisi recursus eēt finalis ad vnũ caput. Sed de traditionib̃ humanis p̃ regimine temporalium ecclesie/7 taliter oppositũ inuenit. quoniã p̃m varietate tempoz locoz/7 gentiũ/7 respectuum variãde sunt decretales 7 ordinationes super collationib̃ 7 regimine taliũ t̃paliũ. ¶ Ex his omnibus que lan⁹ possunt deduci

ci pbabiliter vellēt aliqui dicere nõ esse expediēs fieri conciliũ decisivũ sup̃ restitutõne vniuersali t̃pali administrationis pape. Sed sup̃ hoc debet conciliũ vniuersale celebrari. Nec oportet illos esse vel dici scismaticos/7 occasione data 7 accidere/7 talem in temporalibus fecerunt aut faciũt subtractiones q̃ etiã stante vnitate eccle/talis subtractio cõtingebat vel in toto vl̃ in pte fieri fortassis debuisset/7 h̃ si absq̃ grauiori scissura in sp̃ialibus hoc potuisset cõtingere. 7 ita sapiētissima lucet in hac pte dei puidenna. q̃ ex malo scismatico/7 alia bõa sciet elicere. ¶ Et si petat de quo viueret papa interim 7 cardinaliales. Respondetur q̃ si faciant debitum suũ laborãdo 7 diligenter inquiredo sinez scismaticis. p̃sumẽdum est q̃ cito inueniẽt/7 tunc puidabit eis cõciliũ generale qualiter erit expediēs bon estũ p̃ statu tantozũ dñõ rũ. Similit̃ de modis pũsionis sufficientiũ clericorum tunc tractandũ esset p̃ futuro ¶ Non expedit cõciliũ p̃fatũ fieri tanq̃ viarũ vnionis t̃mmodo reprimũ. Ratio est q̃m materia h̃mõĩ iã totaliter apta est 7 discussa. q̃ ad possibilitatẽ viarũ 7 r̃onabilitatẽ vel irrõnabilitatẽ eaz/7 non restat nisi cõuenire istã obediētiã cuz altera in aliqua viarum. Hoc autẽ fieri potest si vnq̃ debeatur fieri absq̃ tali cõcilio huius obediētie q̃m non videt q̃ alia cõclusio ibidem concluderet/7 q̃ q̃ summarẽt aduersariũ de aliq̃ via assumenda. si enĩ vña particula ris viarum limitaret incidere in incõueniẽs quale patimur. ¶ Ex his oibus nõ determinatiue positus sed t̃mmodo examinatiue videtur seq̃ q̃ nullo modo expedit nũc cõciliũ istũ obediētie fieri nisi forte solũ ad habendã liberã in p̃sulcõ deliberationẽ. 7 plenã p̃cordiã capitũ 7 mēbroꝝ ad inuicẽ/7 sup̃ modo 7 forma vñendũ hanc obediētiã fecũ 7 cū alia/7 hãc vnionẽ cõcorditer p̃sequedi. ¶ Ad qd̃ ampli⁹ declarãdũ/7 possent adduci p̃riculares circũstantie sup̃ diuersis affectionibus 7 int̃erionib̃ diuersoz. 7 super piculo maõio nouaz dissensionũ sub oriendaz 7 vic vnq̃ sopiẽdaz in sp̃ialibus 7 t̃paliũ. Nisi p̃us autẽ oia limitarent ea q̃ tractãda eẽnt in cõcilio sup̃ q̃b̃ fieret. Nisi p̃terea fieret talis pũsio sup̃ p̃missis nõ det̃minãdis q̃ tãgũt fidẽ 7 vlem ecciam/q̃ cõuocato cõcilio nulli sup̃ ipa disceptare aut saltẽ det̃minare p̃sumeret. Deniq̃ p̃statã liq̃s affectã/7 totalẽ penit̃ decisioẽ b̃ndi

eti. et alij penit? si nolunt. sed totis viribus obni-
terent. nec est ratio patens ad sui destitutioem/ sta-
tim sic inveniēda ut dicitur. **R**estat igitur
cōi et p̄cordi p̄silio vel deliberatioe t̄mmodo
q̄rere cū alijs viā aliquā/ in q̄ nobiscū p̄ue-
niāt p̄ uniēdo eccliam. siue via illa sit p̄uen-
tio/ siue cōp̄missio/ h̄ns vim p̄siliij gene-
ralis i modificatioe sua/ siue p̄siliū genera-
le/ formaliter/ siue cessio/ siue oēs vie in vñū
si debeat p̄fectus haberi finis/ put multi do-
ctores opinant. **N**ā et cessio ut dicitur fieri ne-
q̄t q̄ uniōne det verā in ecclia sine p̄silio ge-
nerali/ et p̄ p̄ns neq̄ absq̄ p̄uentioe/ et p̄ser-
tim renuēte cedere altero p̄tendentū/ q̄m
p̄ p̄siliū taliter artabit q̄libet aut artari po-
terit q̄ requiret eoz p̄sensus. **N**ā si dissen-
serint obedire p̄silio/ erūt palā scismatici. et
si scismatici erūt deponēdi. Quibz de p̄sili-
is p̄cedendū erit ad nouā electionē libere
fiendā/ sicut eis a vita separatis/ aut libe-
dentibz. **I**n v̄o ista sola causa/ vltimo
tacta/ sit sufficiens causa ad hoc q̄ expediat
aut de necessitate celebrandum sit h̄mōi cō-
lium cōe isti? obedientie/ atq̄ta difficultate
in cōnocādo/ et expens/ et p̄iculis in p̄tinu-
ando. indicēt illi ad q̄s spectat. et incōueni-
entibz maioribz prudent occurraut. **U**t
vitas flāma ex discussione ventilatioe da-
tio: emergat/ p̄ponemus et soluem? obiectō-
nes p̄tra viā mediā q̄/ put expedit/ tacta est
In p̄mis dicēt aliqui p̄tra scdm expedi-
ens q̄ absq̄ discussione eoz q̄ hacenus fa-
cta sunt non p̄t sincere/ et p̄ p̄siliāz sere-
nacione illud fieri quod p̄ponit. **N**ā si B̄n-
dictus ex vna p̄te cum suis adherētibz/ aut
alijs ex altera fuerit culpabiles de scismate aut
heresi vel de rebellione aut alio talivitiō. q̄
liter tales absq̄ recognitione p̄prie culpe et
postulatione venie indulgentiā apud deū
et homines merebuntur. non remittitur pe-
na nisi p̄fiteatur culpa. **S**ed responde-
mus q̄ hec obiectō frivola est/ et sophistica
atq̄ fieri posset in oī materia dubia/ sicut
fieret ad impediendū viam cessionis libe-
re absq̄ discussione iusticie. **D**icimus igit
fm̄ catholicā veritate/ q̄ in dubijs potest
fieri confessio sub conditione/ et ex tali con-
fessione veniam absolutam peccator cōse-
quet. **A**ddimus ad hec q̄ oia et fere oia di-
ci possunt dubia in foro exteriori/ que non
dū sunt iudicialit̄ diffinita. **P**ropterea n̄
lus erit scrupulus obediedo dño B̄n̄dicto
etiā vbi fuisset heretic? aut scismatic? si resi-

pisceret/ vel si h̄ non p̄staret per diffinitivā
sniam ecclie. Similr de subditis rebellan-
tibz/ si qui fuissent/ diceret. **Q**uis nesciat
multa apud antiq̄s patres et nūc q̄tidie to-
lerari. ut de simonijs et alijs/ que si iudicia-
liter essent ventilata et p̄uicta/ tolerari non
possent. **S**upaddim? q̄ tota res p̄ns/ ma-
gnis dubioz inuolutis p̄recta est/ et vtrius-
q̄ colorata **S**ed nec sunt aliqua que p̄prie
et nude tangāt opposita fidei/ q̄n magis in
factis diuersis et diuersi mode receptis/ q̄s i
iure p̄sistunt. **N**ulli idcirco p̄nt aut vix p̄nt
de scismate et heresi p̄naces p̄uinci in hac
p̄te **D**eniq̄ dicim? q̄ regula mgr̄alis theo-
logie nō d̄z nos scrupul inq̄tare ut fiat di-
scussio/ illa. s. regla/ q̄ si illō sit dubiū. an li-
ceat an si liceat illō fieri. si fiat certū ē illō cō-
peccatū/ q̄m p̄ p̄dicta/ nō habebit rōnabili-
ter dubiū de eis q̄ fuerint p̄cordata/ et p̄re-
supponet q̄libet aut nō errasse/ aut de erra-
tis penitere. et ita in suo honoris grada/ iu-
re/ aut saltem m̄ia remanere. **E**terū ab
alijs sc̄da fieret obiectio/ p̄tra scdm expedi-
ens. **C**rimina inq̄unt nō ita generaliter re-
manere d̄nt impunita/ alioq̄n iacentium
tribuerēt delinq̄ndi. **S**ed nec salua p̄scien-
tia/ forsā poterit dñs B̄n̄dict? ea ratifica-
re aut nō infringere q̄ facta sunt/ nisi p̄prim-
venia/ et nouā p̄firmationē singuli p̄ se pe-
tant. aut nisi de nouo abilitent et ordinent
Sed respōdm? q̄ frequēter p̄cipue i delictis
tangētibz cōitatem aut homines grandis
status/ consultius tolerātur errores cōies.
q̄m vindicari seuro rigore quererentur.
Nunq̄d nō tolerat ecclā meretricē? **N**ōne
hec est exp̄ssa prudētissimi Augustini sen-
tētia in sc̄ptis suis multis/ cui? dicta sicut
nec alioz hic nō inserim? q̄ a clericis satis
cognoscitur. q̄ insup magis rōnem q̄re ta-
lia dicta sunt. q̄s vbi dicta sūt/ nūc et alias of-
ferre conamur. **N**on deessent ratōnes et ex-
empla/ nisi breuitatis amor obstaret/ et si n̄
experientia doctrice pateret veritas. **P**re-
terea quod additur de conscientia do-
mini **B**enedicti/ satis dissoluitur per hoc
idem dictum/ q̄ etiam vbi mala fuissent p̄-
perrata. illa potest salua conscientia p̄ do-
no et utilitate tanti negocij complendi/ tole-
rando dissimulare. **S**icut regulariter vez
est q̄ prelatus non solum potest imo debz
aliqua agere vel omittere propter genera-
lem inclinationem subditorum/ vbi etiāz
quandoq̄ mala esset/ que alias agere v̄l o-



mittere in graue delictum sibi verteretur.
Juxta quod inferunt aliqui qd etiam vbi
via cessionis minus bona fuisset. tamē at-
tentis deliberationibz omnium subditorum
super postulatione huius vie / dominus
Benedictus illā acceptare tenebat / sicut nūc
acceptauit / q̄tumcūq; alias ad eā acceptā-
dam nō fuisset artat / vel artandus. Sed h
omittam. volumus enī nihil discuti de factis
hacten / vel inde. Rursus ea q̄ facta sunt in
p̄motionibz / et similibz durate subtractione
auctoritata sunt p̄ ordinarios loco / ad q̄s
ge iure cōi spectabāt talia. Cur ergo nō po-
terit dñs Benedictus p̄sumere illos / qui a se
aut p̄decessoribz suis fuerant ad hec electi
et p̄mori / imemores nō fuisse sue salutis. q̄
re neq̄bit absq; scruplo tolerare ne dicam
approbare q̄ facta sunt. ¶ Deniq; qd sub-
iungit de venia singillatim postulada mas-
gis ad verecundā multoz turbationē qm
ad tranquillitē et pacē satis eē debet po-
stulatio venie generalis et modis honestis
executa. ¶ Facit p̄dictis qd oīa sacramē-
ta / nisi forte p̄nia / vim suā habēt / vt collatō
ordinū baptisim / et similia / q̄tumcūq; fue-
rint a peccatoribz distributa. stantē tñ debi-
ta intētionē faciēdi q̄ ecclia facere intēdit / et
p̄cipue vbi nō est affectata ignorātia iuris /
sed ex facti iusticia peccatū extortū ē. p̄fecta
non erūt reordinādi iam ordinati. ¶ Dein
de tertio obijcient aliq̄ cōtra idē secundū et
tertiū expediēs. et dicēt qd implicatō est i ter-
minis / vt dñs Benedicto fiat obediā tanq̄
summo p̄ncipi. et nihilominus coartē eius
p̄tās ad certa / et p̄ ceteros modos / et qd sibi
coadiutores sociēt. ¶ Sed rōdemus p̄-
mo iuxta positionē illoz q̄ subtractionē qd
licite fieri potuisset cōfirmat. sic reuera aut
in isto aut in multis casibz pot̄ euenire. Dici-
mus itaq; qd papalis dignitas nō p̄ extollē-
tia aut fauore p̄sone / s; p̄ ecclie vtilitate a
p̄p̄o statuta ē / quā obzē fm exigentiā vtilita-
tis ecclie / tanq̄ finis / dz hec dignitas agibi-
lia sua moderari. p̄fctim in eis q̄ nō sūt exp̄s-
sa in iure diuino. Hoc enī dicere eēt de iure
naturali cuiuslibet pollicie qd violari non
pot̄ aut mutari. Si q̄ p̄tingit qd p̄dicta fie-
ri sit expediēs peccā / attentis circūstātijs
negocioz / aut vidz p̄t culpā dñi Bndicti
seu aliq̄s ei / additiōes / min / ciuiles et vtilēs
ecclie. et vbi nō eēt culpabiles / aut p̄pter
generalē affectiōz et deliberationē omnium
subditoz / etiā vbi errarent et minus bene

iudicarent / dicim / non solū ista licere fieri
imō posse p̄surgere obligatōne ad agendū
¶ Acq; in h̄ derogat auctatati papali neq; ple-
nitudini potestatis sue collate sibi a p̄p̄o s;
implet. Nā posse mala et in expediētia ec-
clesie facere / q̄s diceret eē posse / q̄s crederet
hoc a christo collatū extitisse. Porro de istis
tp̄alibus admistrationibz ecclie / possessi-
onū / iuriū / beneficior / et similibz p̄p̄s p̄ se
ipm̄ immediate nullaten / se intrōmisit / nec
ordiare curauit. sciēs et volēs talia eē varia-
bilia fm exigentiā tempoz / p̄sonaz / et loco-
rū / ad cōmunē ecclie vtilitatē. nō ad vniū
aut paucorū singularē pompā / aut inutiles
vanitates / siue voluntatē. Ratio postulat
nec negam / vt dñs pape et suis cardinali-
bus fiat sufficiens p̄uisio de bonis ecclia-
sticis / sicut olim summo sacerdoti inferior
res / suas dēimas offerebā. S; hec p̄uisio
nonne poterat adimpleri / absq; h̄ qd necesse
se sit ex toto ius ordinariorū cassari / vt suspē-
di. ¶ Profecto sic. Postremo dicēt aliq̄
hec via q̄ dicitur media compleri non potest
absq; cōsilio huius obediētie generalis / et ita
cadit in illud qd videt velle fugere. Dicim
dem / qd si cōsiliū generale nō q̄reret fieri ni-
si sub modificationibz tactis in hac via me-
dia. non videret incōueniēs aut periculus
celebrare h̄mōi cōsiliū. Lessaret enī omnia
q̄ cōtra ip̄ius vtilitatē audiuim / allegari.
¶ Nihilominus illud cōsiliū neq; iudicam /
necariū p̄ p̄plemēto celeriori et faciliiori hu-
ius vie. et absq; impens / innūeris / et tractu
tp̄is. qd nūc interim p̄susq; ista concordata
sint / dubia quedā oriunt sup̄ p̄uocatione
cōsiliū / et q̄busdā similibz / q̄ dicit cessant. Du-
bitabit forte aliq̄ qd dñs Bndictus audita
ista via illā aut impediet / aut nō cōcorda-
bit. Propterea forte tutius est / vt ante oīa
secrete / q̄tum fieri poterit / hēatur p̄sensu
maiorū omnium istius obediētie / aut saltē p̄-
cipalium / vt cōi consensu totius sue obediē-
tie / fiat oblatio talis / cui vniuersali p̄sen-
sui si renuat assentire. quis nō videbit tūc
ei / modū p̄cedendi penit / improbabilem
eē. quis non iudicabit ab eo iure recedēdū
fore. Non. n. poterit aliq̄ tergiversatione /
fauore / scismatis et subuersiōis ecclie de-
negari. ¶ Ex si quis ad extremū dubitauit
rit similiter de principibz alijs qd nō appro-
babūt viā hanc mediā / fatemur h̄ non vsq;
quaq; certū esse / nisi put in moralibz sumē-
da est certitudo ex his q̄ vt i pluribz fm ve-

similes et pbabiles conjecturas eueniunt
 Si in oibus pdicta via nihil petit diffici-
 le aut onerosum vel inhonestum/queritur
 ppter quid pncipes r plati debeant impro-
 bare/maxime pro tanto bono reuentionis
 obedientie huius totalis obrinendo. Quid
 eni graue erit qd oia indulgeant pterita / et
 non discant qd dñs Benedictus habeat
 ar bonos ptilarios nō suspectos cuiusq;
 pñi/fm quoz iudiciū agat qd acur^o est/qd
 ipse a vindicando prias aut alienas iniurias
 immunis sit / r deo committat / aut certe
 vniuersali bono ecclesie r pacis illas donet
 Idē dicim^o de subditis qbuscuq; erga do-
 minū Bndictū. Profecto nihil istoz diffi-
 cile ē nisi forte apd illos/apd qd hūilitas r
 caritas r ecclesiastica vnitās fuerint onerosē /
 ses q turbationib; gaudent r querunt q sua
 sua sunt / nō q Jesu xpi. Aut q suis senten-
 tijs ceruicosa aiositate nimis credūt. Aut
 si difficilia esse ista quisq; contēderit / animi
 aduertat ille obsecro si plures sint in alijs
 vjs / difficultates r ambages / aur viam ali-
 qua oī difficultate carentē afferat i mediū
 nos letis animis cōplectemur. Ex si h vel
 facere nō vult. vel qd magis credim^o / non
 pōt tunc cū aliqd agere necesse sit / pgar nō
 biscum in hanc sniam / r attendat qd plus
 beāt dñi p ecclesia. vel sic stare / imo qtridie
 magnis lapsib; corruere / r dñm Bndictū
 incarcerationatū esse / r cardiales suis honorib;
 spoliatos / r pncipes ad pentionē piculosq;
 dispositos videre / aut q ita sparem^o nos
 p hanc reuentionē pma r totalē huius obediē-
 tiae cū alia celeriter r vtiliter tractare valea-
 m^o / r qliter / si qd qsiuerit / iā in pteritū ē
 r a prudētijs erit diligenti^o inqrendum
 r inueniendum facilius.

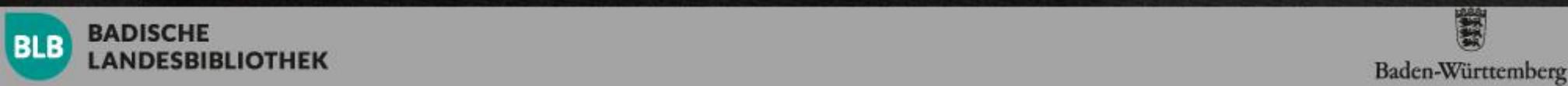
Finit.

Decreta in sessione

publica cōcilij generalis Constantien. die
 sabbati. x. octobris Anno. Mcccxxvij. Et
 pmo pbemū sup futuris cōcilij celebran-
 dis / r puisione aduersus futura scisma

Requēs generalij cōcilij ce-
 lebratio: agri dñici precipua
 cultura est. qv ptes spinas et
 tribulos heresū / errorū r scis-
 matū extirpat. excessus corri-
 git. deformata reformat. r vineā dñi ad fru-
 gē vberime fertilitatis adducit. Illoz vo-

neglectis pmissa disseminat atq; fouet.
 Dec pteritoz tempoz recordatio / r pntiū
 pnsideratio / an oculos nros ponūt. Ea ppter
 hoc edicto ppetuo sancim^o. decernim^o atq;
 ordinamus / vt amodo generalia concilia
 celebrent. Ita q pmi a fine huius cōcilij i
 qinquennij immediate sequēs. Secundū
 vō sine illi^o mediate sequētis concilij in
 septennij / r deinceps in decennij ppetuo
 celebrent / in locis q summus pntifex p mē-
 sem ante finē cuiuslibet concilij approban-
 te r pntiente concilio / vel in eius defectū
 ipm conciliū deputare r assignare teneat /
 vt sic p quādā continuationē semp aut p si-
 liū vigeat. aut p tmini puidētiā expectet.
 Quē terminū liceat sumo pntifici de frat-
 suoz scē romae eccie cardinaliū p silio / ob-
 emergētes forte casus abbreviare / s; nulla
 ten^o proget. Locū aut p futuro cōcilio cele-
 brādo deputatū abiq; euidentē necitate nō
 mutet. s; si forte casus aliq; occurrerit q ne-
 cessariū videret ipm locū mutari puta ob si-
 diōis guerra r pestē aut silis. Tūc liceat su-
 mo pntifici de pdictoz frat- aut duaz pte-
 um ipoz pnsens atq; s bscptōe / aliū locū p-
 us deputato loco viciniorē r aptū s; eadez
 tū natione / surrogare. nisi idē vl' sile ipedi-
 mētū p totā illā nationē vigeret. tūc ad ali-
 quē aliū locū viciniorē alteri^o nationis aptū
 hmoi cōcilij pōtē pducari. ad quez plati et
 alij q ad cōcilij solēt cōuocari / accedēt tene-
 ant ac si a pncipio locū ille fuisset deputatus
 Quā tū loci mutationē vl' termi breuiatoz
 teneat dicit^o sum^o pntifex ltime / r semel p an-
 nū an pfixū tminū publicare / r irimare vti
 ad ipm conciliū celebrandū pdicti possunt
 statim termino cōuenire. **S**i vero qd
 absit in futurū scisma oriri contingeret / ita
 q duo vel plures p summis pontificib; se-
 gerent. a die quo ipi duo vel plures insi-
 gnia pontificatus publice assumpserint.
 seu administrare ceperint. intelligatur ipi
 iure terminas concilij tunc forte vltra an-
 num pendens / ad annū pimum breuiat^o
 ad quos omnes prelati r ceteri qui ad con-
 cilium ire tenentur / sub penis iuris r alijs
 per concilium imponendis / absq; alia vo-
 catione conueniāt. Necnon imperator ce-
 teriq; reges et pncipes personaliter vel p
 solennes nuncios tanq; ad commune in cō-
 dium extinguendum / per viscera misericor-
 die Jesu christi ex nunc exorati cōcurrant.
 Et qlibet ipoz p romano pntifice se gerēs



Decretū concilii constantien

Infra mēsem a die q̄ sciam habere potuit/
aliū vel alios assumpsisse papat̄ insignia
vel papatu administrasse/teneatur sub in-
minatione maledictionis eterne et amissio-
nis iuris si quod forte sibi quesitū eēt a pa-
pato/ quā ip̄o facto incurrat. et vltra hoc ad
quaslibet dignitates actiue et passiue sit in-
abilis/ cōcilii ipsū ad terminū anni p̄di-
cti/ loco prius deputato celebrandū indi-
cere et publicare. et p̄ suas litteras cōpetito-
ri vel cōpetitoribz ipsū vel ipsos puocā-
do ad causam/ vel ceteris p̄latis ac princi-
pibus q̄stum in eo fuerit intimare. Necnō
termino p̄fixo sub penis p̄dictis ad locum
cōcilij p̄sonaliter se transferre. nec inde di-
scedere donec p̄ cōcilii causā scismatis/ ple-
narie sit finita. Hoc adiūcto q̄ nullus eoz
p̄cedēti de papatu i ip̄o cōcilio/ ut papa p̄si-
deat. Quinimo ut tāto liberi⁹ et citi⁹ eccle-
sia vnico et idubitato pastore gaudeat/ sint
ipsi oēs de papatu p̄cedētes/ postq̄ ip̄m
cōciliū inceptū fuerit/ auctate hui⁹ sc̄e fino-
di ip̄o iure ab oi administratiōe suspēsi. nec
eis aut eoz alteri/ donec cā ip̄a p̄ cōciliū ter-
miata fuerit quōlibz a quocq̄ sub pena fau-
torie scismatis obediat. ¶ Et si forte electio
nē romani pōtificis p̄ metu q̄ caderet in cō-
stantē vix seu imp̄sionē de cetero fieri cō-
tingat/ ip̄am nullius d̄cernim⁹ efficacie vl
momēti/ nec posse p̄ sequentē p̄sensum eti-
am metu p̄dicto cessante/ ratificari vel ap-
probati. Non tñ liceat cardinalibz ad aliā
electionē p̄cedere. nisi ille sic elect⁹ forte re-
nūciat/ vel decedat. donec per generale cō-
ciliū de electione illa fuerit iudicatū. et si p̄ce-
dit nulla sit electio ip̄o iure. Sintq̄ sic se-
cūdo eligētes et elect⁹ si se papatu in gessit/
omni dignitate/ honore/ et statu etiā cardina-
latus et pōtificali/ ip̄o iure puati. et inabiles
de cetero ad easdē/ ac etiā ad papalē/ nec a-
liquis eidē secūdo electo/ ut pape sub pena
fauorie scismatis/ obediat quocq̄ modo. Et
eo casu cōciliū de electione pape puideat il-
la vice. Sed liceat imo et teneant electores
omēs aut salte maior ps ip̄oz/ quā cito si-
ne piculo p̄sonaz p̄nt/ etiā si piculū omniū
bonoz immineret/ se trāsferre ad locū tutū
et metu p̄dictū allegare/ corā notarijs publi-
cis et notabilibz p̄sonis in multitudie po-
puli/ in loco insigni/ ita tamē q̄ allegantes
metū huiusmodi habeāt in ip̄ius met⁹ al-
legatione exp̄mere specie et q̄litate/ dicti me-
tus/ et iurare solenniter/ q̄ metus taliter al-

legatus est verus/ et q̄ credunt se ip̄m posse
probare/ et q̄ per maliciā vel calumniā hui-
usmodi metu non p̄ponūt. Nec vltra pro-
ximū futurū conciliū villo modo possit dis-
ferri allegatio dicti metus. Teneant insu-
per postq̄ se transtulerint et metu allegaue-
rint modo p̄dicto/ puocare sic electum ad
conciliū/ quod cōciliū si vltra annum
pendeat a die puocationis huiusmodi/ in-
telligatur ad annum vt supra ip̄o iure ter-
minus breuiat⁹/ et nihilominus teneatur
electus ip̄e sub penis p̄dictis et cardina-
les puocantes sub pena amissionis cardina-
latus et omniū beneficiorū suozum. quā
ip̄o facto incurrant/ infra mēsem a die pu-
ocationis/ concilii ip̄m vt supra dicitur
indicere et publicare/ et q̄ citi⁹ poterit intī-
mare/ cardinales ip̄i/ ceteriq̄ electores ad
locū concilij tempore convenienti persona-
liter se transferre/ et vsq̄ ad finē causē expe-
ctare. Teneant quoq̄ prelati et ceteri vt
supra ad cōuocationē cardinaliū in/ si for-
te sit elect⁹/ puocare cessare/ accedere. ¶ Et
sic elect⁹ in cōcilio ip̄o non p̄sedeat/ quin-
imo sit a termino iniriandi cōciliū ip̄o iure
ab omni administratiōe papat⁹ suspensus
nec sibi a quocq̄ sub pena fauorie scisma-
tis quomodolibet obediat. ¶ Et si infra
annū ante diem indicti concilij p̄tingat
supradicti casus. vix q̄ plures se gerāt pro
papa vl q̄ vn⁹ p̄ metu seu imp̄sionē eligat
cēseāt ip̄o iurē. tā gerētes se p̄ papa q̄ elect⁹
p̄ metu seu imp̄sionē/ et cardiales ad dictū
cōciliū puocati/ teneatq̄ in ip̄o cōcilio cōpa-
rere p̄sonalr cām exponere et iudiciū cōciliij
expectare. ¶ Et si dictis casibz occurrētibz
p̄tingat forte casus aliq̄s q̄ necariū sit locū
cōciliij mutare vel obsidiōis vl guere vl pe-
stis vel silis. teneat nihilomin⁹ tam oēs su-
pradicti q̄ omēs p̄lati/ ceteriq̄ qui ad con-
ciliū ire tenent ad locū p̄ximiorē vt p̄mittit
qui sitabilis ad conciliū puenire. possitq̄
maior pars p̄latorum qui infra mēsem ad
locū certum declinauerint/ illum sibi et ali-
is pro loco concilij deputare. ad quem cere-
ri conuenire teneantur ac si a p̄ncipio fuisset
deputatus. ¶ Locū aut vt p̄fert duo-
cantur q̄gregatum de hmoi scismatis causa
cognoscēs/ et in p̄tumaciā electoz seu gerē-
tiū se pro papa vel cardinaliū si forte veni-
re neglexerint. litem dirimat/ cām q̄ diffini-
at/ ac culpabiles i scismate p̄curādo/ seu nu-
triendo/ vl in administrādo/ aut obediēdo

Sermo eiusdem

5

vel administratio fauendo seu extra inter-
dictū supras eligendo. vel calūniosos in al-
legando menti. etiā vltra p̄dictas penas. cui-
iūctis gradus stat^o seu p̄minēte existat
ecclesiastice vel mūdane. sic puniat. vt ym-
dicte rigo. trāscat ceteris in exemplū. ¶ Et
aut metus seu imp̄ssiois molestia in electō-
ne pape eo formidulosi^o euitet. q̄ tori t̄p̄ia/
nitā lamētabilius eoz inculsiō seu factō
p̄parat. vltra p̄dicta sp̄cialit̄ ducim^o statuē
dū. q̄ si q̄s h̄mōi metū vel imp̄ssionem aut
violentiā electō. ibi ipsis vel alicui eoz in
electione pape intulerit. seu fecerit aut fieri
p̄curauerit. vel factū ratū habuerit. aut i
h̄ cōsiliū dederit vel fauorē. facientem ve-
scienter receperit vel defensauerit. aut
negligens in executione penarū inferius
memoratarū extiterit. cuiuscūq̄ status gra-
dus vel p̄minētie fuerit. etiā si imperia-
li regali pontificali aut alia quīs ecclesiasti-
ca aut seculari p̄fulgeat dignitate. illas pe-
nas ipso facto incurrat. q̄ in p̄stitutione fe-
licis recordationis Bonificij pape octauī
que incipit Felicitas. p̄tinent. illis effectua-
liter puniat. Ciuitas vero etiā si q̄s absit
vrbis Romana fuerit vel alia quecūq̄ vni-
uersitas. que talia facienti consiliū vel au-
xilium dederit aut fauorem. vel infra mens-
sem saltem taliter delinquētem prout tan-
ti facinoris enormitas exegerit et facultas
ei affuerit non ducit puniendum. coipso
subiaceat ecclesiastico interdicto. Et nihilo-
minus p̄ter dictam vrbem/p̄sificiali et su-
pra. coipso sit puata dignitate. non obstā-
tibus p̄uilegijs quibuscūq̄. ¶ Volu-
mus in sup̄ q̄ in sine cuiuscūq̄ cōcilij gene-
ralis hoc decretū publicetur solēniter. nec
nō quādoq̄ vbiq̄ romani ponti-
ficis electio imminēbit faciēda. ante in-
gressum conclauis legatur. et publice in-
matur.
Finit.

Sequitur sermo

eiusdē cancellarij factus in die circūcisiois
dñi corā papa apud rarasconam.

¶ Apparuit gr̄a dei et saluatoris
nri omib^o homib^o. crudiens
nos. vt abnegātes impietate
et secularia desideria. sobriēz
iuste ac pie. viuamus in hoc
seculo. et reliq̄ que nūc audiuit ex eplā pau-
li. vltra deuotio. Quā apparuit gr̄a dei

et saluatoris nri. ad eam^o cū fiducia thronū
gracie eius. vt miam eius cōsequamur et gi-
tiam in auxilio opruno. Nā q̄ si noster
sup nos. et nos debilitati cōfractiq̄ iacem^o
in imo et limo p̄figimur. cōfundat pelagia-
na heresis. q̄ gr̄a dei p̄ subleuatione ne-
cessariam. abnegare p̄sumit. Rursus q̄ de
gr̄a dei sermo habēdus est et de noie Jesu/
quē nemo p̄t dicere nisi in sp̄sancio. vt
ipse Iesus fm nomē suū sit nobis Iesus.
vt p̄terea condēnatos in curia iusticie gra-
tie nos curia suscipiat. dum interim sedet i
throno sue gracie. p̄usq̄ legitimū temp^o cō-
parendi p̄tereat. appellem^o ad curiā et thro-
nū gr̄e. allic nos p̄sentemus in p̄fessionib^o
vbi soror nostra mater est eiusdē gracie. et
aduocata nostra. que plane despiciere nos
non poterit. Caro enim et sanguis noster
est. et curie sue iura defendet. iura gr̄e. S̄
quis est iste thronus gracie. Ille p̄culdus
bio puer hodie circumcisus. cuius vocatū
est nomen Iesus. vt per iesum gr̄a fieri
sicut lex per moysen data est. vt saluaretur
mundus per ipsum. quem vidimus plenū
gracia. immo gratiā. Deus meus. mi-
sericordia mea. inquit propheta. Et quid
misericordia nisi gratia. ¶ Sed dicit for-
tasse timidior aliquis. Ego apertos habē
oculos cordis in lumine fidei. et lucerna es-
uangelice veritatis hodiernē. intueor in h̄
puero seueritatem diuine iusticie seueram
valde. que etiā proprio filio dei non pep-
cit. quin eum nuditati et frigori et duro vul-
neri dū tenellus circumcitur. exponeret
Et tu mihi apud ipsum puerum inuenire
thronum gracie repromittis. Si in viri-
di hoc fecit deus. si innocētissimo filio nō
pepercit. in sicco quid fiet. peccatorib^o ser-
uis qualiter ignoscat. Quin etiā mater
eius. mater benedicta. quibus oculis pec-
catores inspiciet. qui tota hodierni dolo-
ris sui causa sunt. qui totam sue grandis
anxietatis materiam prebuerunt. dum p̄-
pter eos vnigenitum dilectissimum. ex a-
cri vulnere cruentum. ex nuditate et frigore
vagientem cognoscit et dolentem. Tu vero
quisquis hoc dixerit sciat nil tale timendū
satisfactum est iusticie. satiata est. non pu-
niet bis in id ipsum eum qui gratiam hui^o
pueri flagellati meruit. qui factus est a deo
nobis iusticia atq̄ redēptio. in q̄ et si iusti-
cia appareat in ei^o attritioe. p̄pter peccā nra
supeminēter tū apparet gr̄a dei. q̄ vt seruū

¶ Sermo factus in die

redimeret tradidit filiū / q̄si peccatorē puniendum. Sed et tu virgo dignissima non abhorre peccatores. sine quibus nunquā foret tali digna filio qui licet ex te genitus est. attamen nobis natus nobis datus. Adimus ergo cum fiducia te. et filium tuum. In quibus talis apparuit gratia dei ut tu mat̄ dei fieres iuueniēdo gratiā apud deū / et ipse hō fili⁹ dei diceret. Ita ut nō dubitauerit Aug. asserere. nullā in rebus p̄ ipsos ortis maiorē ista esse gr̄am / dū verbā caro factū est. De h̄ verbo locutus⁹ dei ipse nob̄ gratuita benignitate v̄bū efficac̄ et fructuosum: meritis et p̄cib⁹ tuis v̄go gloriosa / que ab angelo vocata es gr̄a plena a tonomatice. et diuina salutatiōe quā repetim⁹ dicētes. **Aue rē.** ¶ Apparuit gr̄a dei et saluatoris nostri. et reliq̄. Exhilarare te q̄ perieras / miserā de hō / erige aures / audi. et gr̄as age / quā apparuit gr̄a dei. datū certe optimū et donū p̄fectū. quā gratia dei vita eterna. et si domin⁹ dat gr̄am. dabit et gl̄iam. Nō igit̄ in uanū hāc dei gratiā accipias / nō p̄ ingrati tudinē in hui⁹ anni p̄ncipio enceniū tam insigne p̄cipēdas. Et attendas vigilant. qz nō dicit ap̄ls. apparuit sapia dei. apparuit iusticia dei. appuit potētia. Illas q̄ppe magis extimescebat hō rē / p̄ditōr / et damnat⁹. quā d̄siderabat Quā sapia accusabat et nō hēbat locū negatio. nec valebat excusatio Adā vbi es rē. Si voluerit mecum cōtendere (dicebat Job asilic⁹) nō potero rēdere vnū p̄ mille. Iusticia accusatū p̄denabat. et nō inueniebat appellatio. qz audisti vocē vxoris me rē. Propterea idem Job verebatur oia opa sua. sciēs qz nō p̄cerz delinquēti. Hinc qz est p̄betica supplicatio. nō intres in iudiciū cuius tuo do: qz nō in. in con. tuo om. viues. Potētia d̄nig accusatū et p̄denatū puniebat / et nō erat euasio. A facie man⁹ tue. i. potētie ego defeci / plorabat psalmista. Et rursus quis nouit p̄tatem ire tue / et p̄ timore tuo. i. c. di numerare. Et nemo est q̄ de manu tua possit eruere. Nō q̄rebam⁹ sapiam accusantem. nō iusticiā p̄denantē. nō potētiā executioni sniam demānantē / atqz senientem. Ubi senientē. Senientē nūc in celo extra apostatas āgelos. nūc in paradiso extra parētes p̄mos. nūc in turri babel p̄ cōfusiōnē linguaz. nūc in terra p̄ diluuiū aquarū multaz. nūc in p̄tāpoli peccatrice. p̄ subuersionē p̄uersoz. Tandē in iser⁹ p̄ inclu-

sionē oim. S; solā gratiā misantem et absolūcē petebam⁹. q̄ salui essem⁹ / nō ex operib⁹ iusticie q̄ fecim⁹ nos. Et hec hodie nobis apparuit. dum celauit deus potētiā in infirmitate. sp̄iam in infantia. iusticiam in pietate et circūcisionis satisfactiōe. Tā q̄ imposuerit deus silentiū eis. et dedit audientiā totā mie. Ita superatis omib⁹ datur triūph⁹ gratie. Et hec apparuit hodie nob̄ valde necessaria. Nam qd̄ ageret / q̄ se v̄teret hō condēnat⁹ in curia iusticie / si nemini datus esset locus appellatiōis ad curiam gratie / si non superaret misericordiā iudicium. ¶ Dicamus iterum qz p̄ sempiterna dei virtus atqz diuinitas (teste apostolo) per eis que facta sunt intellecta cū spiciebatur. sicut antea dixerat sapiens. qz ex magnitudine speciei et creature / potest visibiliter earum creator agnosci. Sed et sapientiam eius ex operibus agnouit que exclamans dixit. q̄ magnificata sunt opera tua domine: omnia in sapientiā fecisti. Poterat quoqz dei benignitas v̄cūqz agnosci in rerum dignantissima conseruatione et directione in suos fines. sicut potētia ex creatiōe. et sapientia ex gubernatiōe videbatur. Quapropter forte gratiā appellat sapiens nutricem omnium. Sed ex reparatione lapsi. ex recreatiōe deperditi. et iustificatione impij. maxime apparuit gratia dei. Nam que gratia maior / que liberatior. vel dici vel existimari potuerat / qm̄ vt tantum daret deus homini. vt pauper fieret: quis hoc crederet. si nō p̄sciis secretorum dei Paulus assereret. quia pro nobis egenus factus est / vt illius inopia diuites essemus. Gratia insuper qualis mirabilior / q̄ vt taliter compateretur homini misero deus. qz miser fieret. opprobrium et abiectio plebis. Ista nōne sunt viscera misericordie dei nostri. in quib⁹ v̄sitauit nos deus oriens ex alto. In quibus apparuit gratia dei et saluatoris nostri hodie circūcisi. ¶ Amplius vero domina natura. vt huiusmano more loquamur. quāuis in suo creaturarum speculo pulcherrimo. in libro capicissimo. in carmine sonoro. et armonico / monstraret potētiā dei efficientem / et sapientiam exemplantem. et bonitatem cūcta finientem. primum ex v̄nitare. secundū ex v̄itate. tertij ex bōitate creaturaz. Rursus p̄mū ex eaz mō. scdm̄ ex specie. tertij ex ordine. Sicut ex creaturaz mensura potētiā

Circumcisionis domini

Et eam numero sapientia. Et poterat habere in suos fines bonitatem. ut quidam circulo intelligibili ex ipso creatore et per ipsum exemplantem et in ipso finire sunt omnia / nihilominus mundus hac sapientia dei potentia et bonitate cognoscere hunc non significavit deum neque gratias egit. Sed voluerat sibi omnia et obscuratum factum esse insipientes cor eorum et defecerunt scrutantes scrutatio. Quia obrem ordinavit de facere opus noue gratie supra naturam. ut esset gratia diuina re/gnans nature. Nam gratia eius quod est et in natura supra omnia opera eius. Que gratia habet supra oculos sua luminis ositate cecauerit. illustravit mentes huius mundi. sic exultans iesus in spiritu. Confiteor inquit tibi pater celi et terre. quoniam abscondisti hec a sapientibus et prudentibus et reuelasti ea paruulis. Ita pater. quoniam sic placitum est apud te. Placitum non meriti. ut non gloriatur autem cum stulta presumptio omnis carnis. que in sapientia deum non cognouit. Iam placuit per stulticiam predicatiois noue gratie. saluos facere credentes. Hoc autem opus gratie. apparuit manifeste in eo quod uerbum caro factum est / ubi totum operatur gratia. totum sibi datur. Nil autem paucis habet natura / neque ex radice superiorum astroz et constellationum. sic impietas quidam finxit. Neque ex actione inferiorum elementorum. saltem quod ad modum quod subitum fuit. Ubi preterea patet misericors et misericors dominus. ut saluet et regnet per uaricatorum hominum. Apparuit ergo benignitas et humanitas saluatoris nostri dei ut alibi gaudet apostolus. Apparuit inquit mistis et bech humanitas. ut signum magni in celo celorum deo. Nam sibi hipostatice unione coniuncta est et bech quasi mulier amicta sole iusticie quod plena gratie lumine et luna totum mutabilitatis nature sub pedibus eius / ratione auctoritatis impiose. et corona stellarum. quod sunt. et. progratue singulares in capite eius. et diuinitatis sublimitate. Nam et benigna humanitas dei saluatoris nostri uniuersum modum spiritualium eternarumque creaturarum purgat. illustrat. et perficit. superior eis in ordine hierarchico stabilita. ut sol quodam eternitatis. Imperium quod possidet supra uniuersum materiale atque corporum. ut ex miraculorum operatione monstratum est. Duodecim postremo progratiuis. quasi totidem sideribus coronata refulget. quatuor in compositione ad diuinitatem. Totidem in compositione ante ad carnem et rursum totidem in compositione ante ad totam reum uniuersitatem. Considera humanitatem huiusmodi pueri hodie circumcisi in ordine ad diuinitatem. et inuenies quod in ea tanquam in ope perclarissimo super aliud / omne creatum relu-

cent quatuor attributa. que sunt dei potentia. scilicet sapientia. dei iusticia. et supereminet dei gratia que circulo quodam spirituali infimum summo iungit. pacem operans in terris et in celo. Considera iam in ordine ad carnem et in ueris carne ab ea quod duplici dote decorari. Agilitate. subtilitate. impassibilitate. et claritate. Et quod in uia non ita fiebat. sed erat speciale dispensationis diuine miraculum. Deinde si consideraueris humanitatem huiusmodi pueri in ordine ad creaturam uniuersam. uideb eam tanquam instrumentum diuinitatis habere omne partem in celo et in terra in mari. et in omnibus abyssis. huiusmodi illustrat et perficit in celo. uiatores iustificat in terra. alios non plene iustificatos dimittit huiusmodi uel alibi in mari purgationis. Alios obstinatos damnat et deturbat in abyssum damnationis. **A**uero quod multus est huiusmodi sermo. et ad interpretandum difficilis / et ordo nostra ad alia peras expediri desiderat. coartem eam infra limites prius celebratatis. Et duobus quasi gradibus itinere breuiato decurrat. Et dicam quod apparuit gratia diuini primo in humili subiectione sua ad legem circumcisionis. Postquam impleti sunt dies octo ut circumcideret puerum inquit euangelista. Apparuit secundo in populi redemptione secundum nomen saluationis. uocatum est nomen eius iesus quod uocatum est ab angelo postquam in utero perciperetur. Causas reddit angelus apud Dathan theum quoniam saluum faciet populum suum a peccatis eorum. Hoc modo euangelium cum epistola sociantes. utrunque per alterutrum deducamus sub duobus tantum gratie dei signis. que sunt humanitas seu humilitas primum signum. et secundum benignitas seu caritas. Unum in circumcisione. In nomine natione alterum / ut uerum sit quod apparuit humanitas in primo misterio. benignitas in secundo. et gratia in utroque dei saluatoris nostri. **U**terque quis fidelium non perspicuum habeat et compertum / gratias dei hodie apparuisse. dum attendit quod ipse legis conditor. duro se legis vinculo quasi seruus astringit. et fit sub lege uelut infans. uelut impotens. et peccatis obnoxius. Ad quid ita. **A**mirum ut ingratitude neque presumptio nis humane confunderetur et erudiretur. que in tantam prorupit audaciam / magis uero amentiam / ut diuinitatis maiestatem appetere. uolens esse sicut deus. sciens bonum et malum. propterea deus medicamentum contrarium humilitatis opposuit descendens a summo sue maiestatis / ad ima uilissima nostre humanitatis.

Sermo factus in die

Sic aduersus auariciam primi hominis ipse summā liberalitatez. Sic aduersus gulā ei⁹ ipse summā frugalitatez. Sic aduers⁹ ingratiudinē nimiam ipse gratiā oñdit infinitā erudiēs nos facto certissimo. vt abnegātes impietate malā hospite z sodalē pfidiā z secularia desideria q̄ mergūt in iteritū. Sobrie z iuste z pie viuam⁹ in h̄ seculo. Sobrie q̄ ad nos. Iuste q̄ ad primos. Pie q̄ ad deū z sc̄ōs. **H**ūiliemur igit⁹ aīas n̄ras legi. imitātes hūc puez. z circūcidam⁹ p̄ disci- pline cultz. vicioz sup̄fluitate a nob̄ z sen- sū n̄ris. Circūcidat⁹ cor a p̄suptiois p̄pu- tio. ne plus sapiat q̄ optet. nec prudētie p̄ pie iuitat. Circūcidat⁹ ip̄m ab oī carnalita- tis excessu z sine sordibz collūnie volupta- tis. sit puz z mūdū. Circūcidat⁹ oculi ne vi- deāt vanitatez/os z lingua ne loq̄nt mēda- ciū/aures ne audiāt detractionē. tact⁹ z gu- stus ab oī lubricitate/totū corp⁹ a rebellio- ne z aiām z tumaci. Ut sobrie viuam⁹ in nob̄ismetip̄is. **V**iuam⁹ z iuste apud pri- mos reddētes vnicuiq̄ qd̄ suū est. cui vcti- gal. vctigal. cui bonozē. honozem. **V**iuam⁹ tādē pie dō adberētes p̄ fiē z sp̄e z p̄ caritatez/circūcidētes oēm errozē z sup̄stiti- onē p̄ fidē/oēm desparoz z p̄suptoz p̄ spem oē odiū z cupiditatez p̄ caritatez. Sit in no- bis fides v̄a z viuā fm̄ vim rōnabile exre- cognitōe inēse sapie. Sit spes certa fm̄ vi- irascibile ex p̄fessioe sūme ei⁹ potētie. Sit caritas seruida/ex p̄sideratiōe sūme beni- uolētie z gr̄e q̄ appuit hodie in circūcisiois hūiliariōe. **H**oc mō sobrie itra nos / nuste iuxta nos / z pie supra nos. viuam⁹ in h̄ se- culo. **S**z vt tibi pessima. vt tibi neq̄ in- gratitudo cordis h̄iani/cordis incircūcisi z certe in hūiani/dū ad tantā gr̄am norissī- mā dei tui/n̄ corrigeris/nō emolliris/n̄ fle- cteris. **H**ūilis est ip̄e q̄ est de⁹ b̄ndictus in secula. z tu cernicē erig. tu sup̄b̄ tra z cinis **T**u sordida pell̄ inflaris z tenderis. **T**u in q̄ inflaris z tenderis sordida pell̄is/saccus stercoz z v̄mū. **H**ūilis ē ip̄e legislator tu⁹ obfūas legem tuā/z tu q̄tidie legis sue iugū suauē z leuē z tumaciū excutis z p̄frin- gis. **H**ūilis postremo inuenit̄ pius erga te misericors z benign⁹ z tu plen⁹ impietate. er- rozes fingis. z seq̄ris sup̄stitiones/de eo q̄z vel sup̄be p̄sumis. vel desperas superbius **A**d ip̄m deniq̄ nullo pietatis. nullo dile- ctionis affectu mouer̄. **P**udebat fortassis inseq̄ humilē boiem. vsq̄ q̄ pudebit hūi-

lē xpm̄ imitari. **V**ide stupēdū z horrefce. flagellat⁹ in circūcisioe leo dentu iuda. vt hūilē canis mortu⁹. filius boīs putredoz v̄mis. **C**ircūcidit⁹ in carne puer **J**esus. vt absq̄ p̄pucio nos in corde z sensibz maneamus. vt cū abraā nos filiū vnigenitū cum tota familia z v̄nacul. **H** est sp̄m̄ n̄m̄ cū af- fectionibz z cognitionibz vniuersi circūcō- rediscipline cultro neq̄q̄z omittam⁹/sz tol- lam⁹ opprobriū egypti/si neq̄z pure d̄ pp̄lo neq̄z sed⁹ d̄i irritū efficere voluerimus. **D**ēs q̄dem h̄ agere puenit clez p̄cipue. sic ip̄e p̄ ceteris in d̄ni forte electus ē. **E**cultet igit⁹ cū tremore humili. z gr̄as agat. z appa- reat in eo gr̄a dei z saluatoris n̄ri. **S**ed heu cler⁹ hodie quē p̄ maiori gr̄a. gr̄e vici- situdinē repēdere dignū fuerat / plus alijs replet ingratiudinē. z p̄puciu sibi fecit ip̄ies- tantibz z secularibz desiderijs. neq̄z sobrie neq̄z iuste. neq̄z pie viuēs in h̄ seculo. **I**ta p̄gebā in meditatiōe mea. fatirā in clez de- clamare. **H**ec. n. in tā vberī indignōis ma- teria deesse v̄ba potuerāt. **D**um ecce stu- diositas speculatriz / ipozunitate q̄dā sua. gr̄adem q̄onum speculatiuaz siluā appo- nere videbat. vt plus sibi q̄ edificatiōe de- fuisse. **D**ic inq̄t si xps̄ circūcisus est an circūcisus resurrexit in gl̄ia disp̄gentibz fa- ctus. **I**ta me pie tenere r̄ndi. ad honozem eoz ex q̄b̄ xps̄ fuit fm̄ carnē. q̄ est d̄s b̄ndi- dictus. z ad pueroz p̄fusione. **D**ic p̄ri- culā illā carnis d̄ginē. vt multi ferūt dimi- sit in terris. **E**t talis de effuso tūc sanguine qd̄ est: **R**ndi q̄sdaz p̄res esse de integritate hūane nature z necessitate sine q̄b̄ nō sub- sisteret. **Q**uāsdā de p̄gruitate. sine q̄b̄ neq̄z p̄fecte neq̄z decent existeret. **Q**uāsdā de sup̄fluitate. **P**rimē due resumpre sunt sic i alijs resurgentiū fiet nō optet h̄ de reliq̄s. **S**i q̄s igit⁹ v̄tenderit p̄riculā illā cum san- guine fuisse de integritate humanitatis p̄- mo vel sc̄do modo illa resumptra sunt. **E**vel in terra nō manēt vel multiplicata sunt. **E**rat ne igit⁹ pars illa carnis vel sanguinis per cōicationem idiomaticū de⁹. z si de⁹ v̄tz homo. **H**uius r̄nsionem tāq̄ egentē lōgā- sima z subtilissima p̄scrutatiōe / p̄creo. **E**t conseq̄nter illā si sit adorāda adoratiōe la- trie. **P**erge ad alia. qz melius est. hic nihil q̄ pauca dicere. **D**ic ad qd̄ p̄derat circū- cisio: **R**espondeo proderat originale pec- catum delendo z dando gratiā. sed nō ap̄- riebatur ianuā paradisi. **D**ic q̄le dabatur. p

feminis remedium: Responsio fides pro
pria si adulte erant, vel parentū p puulis.
An alienigenas obligabat: Rñsio non.
Cur añ die octauū nō ipēdebat: Rñsio
ppter tenerrudinē. 7 ad resurrectiōis misterium.
Quid de filiis isrl in dextro nō circū
cis: Piet teneo fuisse cū eis a deo reuelante
morsū dispēfatū. Dic si p cognatione spūa
lē circūcidēs circūcisio iūgebat: Puto cog
tionē hāc magi būana pñtōne. q̄ naturali
vel diuino iure inuētas. Quod si q̄s aliter
sentiat ppter grām q̄ p̄fert. dicat p̄sequēter sic
de baptisimo. **D**ic an circūcisus filq; ba
ptizat? Insigniebat duplici caractere / 7 si i
eo grā duplex augebat. Ita si capax erat v̄
triusq; 7 dū circūcisio currebat vtiliter.
Dic cur circūcisio q̄ data i fed? eternū cessa
uit. qd dico cessauit / imo facta ē mortifera
adeo vt Paul? denunciaret si circūcidimini /
p̄ps nihil vob pdest: Dico q̄ p̄pe nō cessa
uit. s; trāsit in baptisimū. cur? erat figura /
qd̄ igit mirādū. s; iure exhibita figura cesserit.
Sauget q̄onīs admiratōz. cur p̄p̄ p̄
uationē circūcisionis 7 alioz legalitū / pau
lus restitit petro? i facie / cū tñ ipē q̄sdā circū
ciderit. Igit q̄ pacto rep̄bēdit ipse qd̄ age
bat? p̄p̄m supiorē i auctate. ap̄latū senio
rē. 7 in grā p̄firmatū die p̄tecostes. q̄liter i
culpat paul? eū / 7 narrat non recte abulasse
ad vitatē euāgelij Rñsio distinguēda sunt
tpa 7 recordabūf scripture. Tps circūcisōis
triplex cucurrit. Currebat p̄mo vtiliter vsq;
ad baptisimū. Secūdo p̄missiue apud iu
deos vsq; ad publicationē euāgelij plenis
tē. vt m̄ sinagoga honestas h̄ret exēq̄as.
S; tūc apud gētes / 7 p̄ ap̄ oēs pestifera
fuit ei? obfauatio. p̄p̄ea Pet? 7 Paul? lic
te q̄sdā circūciderit ex iudeis tpe illo medio
S; q̄ facta petri circa iudeos. gētilēs sc̄ā
dalyabāt. q̄ si sic deberēt circūcidi. Paul?
doctor gētiū auertit petz de re h̄mōi. q̄ to
ta sibi hūilitate paruit / 7 ita neut peccauit
saltē mortali. **S**ed dic si Pet? nō erra
bat in fide q̄liter sibi dixit Paul? cur ita fa
cis. Certe ex auctate legis diuine iubētis fra
ternā correctiōz / cui lege nemo nō subiect?
est. Quid si pet? vsa vice Paulo restitit
ser in facie nolēs adq̄escere. An paul? se ab
eo subtrahere. an nō obedire? An ad eccle
p̄siliū appellare potuerat? Si sc̄iliū in h̄
supius erat petro vel ecōtra / si paul? restitit
petro vt ei? cardinal ex̄ns? vel vt eq̄lē se des
putās et nihil a petro auctatis. sic nec euā

gelij suū recipies? Quid si de facto in pau
lū excoicationis snias pmulgasset. an eas
Paul? tenuisset? Quid si Pet? p̄stitisset i
heroze. nunqd̄ eo facto papatū pdiderat?
q̄ si nō nunqd̄ tñ deponēdus erat 7 p̄ q̄s 7
quō? An sc̄iliū sine eo potuisset in h̄ casu
celebrari? Quid si pet? vi armata errorem
suū defendere voluisset? nunqd̄ ipō etiā ma
nēte papa. vim v̄licuisset repellere aut ver
bis aut carcerib; aut ipa deniq; morte. **H**
ieronym? p̄trea 7 Aug. doctores eximij
cū discōdēt in hac materia nunqd̄ alter eo
rū dicēdus est heretic? Ille paulū dispēsa
tionē mētū. h̄ Petz iuste rep̄bensū fuisse
defendit. **P**orro cur in cōcilio de cessatō
ne circūcisionis pet? sūmus p̄difer nō tu
lissimam s; iacob? Innuēbā studiositate vt
taceret / 7 nō poneret in celū os suū Tūc ex
clamās dixit: Nunqd̄ nō expedit de talib;
in q̄rere. vt sciat q̄libet magn? cū pusillo q̄
litate sue potētie. sue subiectionis sui cor
dis. q̄ sibi cōpetit iure diuino / naturali. vel
hūano. Alioq̄n error facile surripet 7 con
fusionis horrore cūcta fedarent. Quid est
igit qd̄ innuis mibi q̄si non liceat de potē
tia Petri disputare? Nonne de oipotētia
dei q̄tidie p̄q̄rimus. Sed tñ vis vt ista nē
p̄trea. reuertamur ad p̄uez Jesum. **D**ic
si p̄uez istū circūcisionis dolor atigit. cur
vtiq; gaudio magno frueret. Sic 7 forte
tātus q̄tus in passione nūc p̄uisa. **D**ic si
cor eius motib; oppositis dilatazione 7 cō
strictiōne simul mouebatur? Responsio nō
oportet. quia gaudiū superioris portionis
non redundabat in corpus. **D**ic si vere
compatiebat ei mater sua cōscia tanti gau
diū. tantiq; misterij non ignara? Responsio
compatiebat 7 iam p̄transibat gladius ani
mam ei?. vt non eximeret ab illa regula. q̄
p̄ multas tribulationes optet nos intrare i
regnū dei. Et hoc horrendū p̄ peccatorib;
quia aut hic erūt in labore hominum per
penitentiam. aut in societate demonum p̄
damnationem. **L**eterum dic cur hoc po
tissimum die christus circūcidi voluerit.
superstitiones impie in his Januarij kal.
plus vigeant. Responsio vt eas deserens
das ostenderet. **C**ur nondum cessauer
runt neq; in clero. neq; in populo. tam sup
encenij 7 alijs obseruationibus vanis et
varijs. q̄ super ritibus improbis per eccle
sias. quos appellant ludos fatuorum. si
cur de fatuitates sūt. imo infanie sacrilege

Impie et blasphemie. q̄s int̄ ecciasticos ipu-
ne fieri stupor est. Aliquid apponi debet
p̄uisio. Ita deberet. sed plures audisti q̄
q̄o p̄ debet/ soluit p̄ nō facit. Prouideat gr̄a
di saluatoris nr̄i et sum̄p̄ōt̄ificis diligētia
¶ **Q**uestiones h̄mōi multiplicare maḡ et
magis satagebat ip̄ortune nimis studiosi-
tas speculatric̄ in meditatione mea. Cui
ego. Holi p̄cor̄ mihi molesta eē. Locū et tē-
pus aliō expecta. Hō e iste disputōis spe-
culatiue act̄. sed edificatiōis practice. Tu
interi secedas aliorū. vt de gr̄a dei et signis
ei⁹ certo p̄gat̄ itinere f̄mo nr̄. p̄sertim ad si-
gnū secundū q̄d eē posuim⁹ benignitatem
saluatricē. sic notat̄ in nois impositione.
Si tū p̄us ex eis q̄ circa p̄mū signū dixim⁹
q̄d est h̄ūanitas seu h̄ūilitas / p̄siderationē
morale q̄druplicem notauero / f̄m q̄tuor ef-
fectus gratie dei. q̄ sūt abnegare ip̄ietatē et
secularia desideria. Sed et sobrie et iuste et
pie viuere in hoc seclō. Quāq̄ malefusa
pestis adulatio p̄strepit / et susurrās loq̄ p̄-
hibeat / asserēt q̄ vetere puerbio. vitas odi-
um parit. Et q̄ nō opus est teneras morda-
ci radere / vero auriculas. S; plus robōris
affert apl̄s in sine epl̄e / stimulas quēlibet
p̄dicatore in p̄sona Tyti. Hec loq̄re et ex-
hortare. et argue cū omni ip̄erio. Nemo te
contemnat.

¶ **Prima considera-**

tio ad apparētē gr̄am di in circūcisione hu-
milis pueri Iesu. Princeps vel plat⁹ q̄lis
bet / et dicat solut⁹ legib⁹. pari d; legē quaz
ip̄e tulerit. Tu p̄ subditoꝝ exēplo. tū p̄ re-
uerentia p̄stada dō / vt appareat gr̄a dei in
eo / q̄ nō ip̄ietas aut secularia desideria vide-
deant d̄nari. Poterā hic vt gentiliū exem-
plis p̄prias in se leges q̄uis durissimas p̄-
uantū / q̄z Valer⁹ meminuit. Sed abuius
de sac̄ e ad exemplū sūm⁹ legislator x̄ps / et
p̄ōt̄ifer sūp̄m⁹ / q̄ ob h̄ legē p̄pria nō soluere
s; in semet ip̄sere voluit vt ei⁹ actio eēt in h̄
p̄ncipiū platoꝝ q̄ instructio. ¶ **U**bi nihil o-
minus notadi occurrit p̄tra eos q̄ tāta ob-
stinatiōe legib⁹ mortuis h̄ūanis adherēt /
legē viuā fundatā in lege et̄na / et in eq̄tate
seu ep̄ikerā penit⁹ vel igr̄ates vt spernēt̄es
q̄ lex p̄ficiat et iplef̄dū vel in finē meliorē / vt
salubriorib⁹ medijs ordinat̄ / q̄ finis e caris-
tas / f̄m apl̄m. Alioq̄n x̄ps legē antiquā n̄
iplef̄et / q̄ soluisset. Et h̄ documētū n̄ me-
diocriter spectat ad sc̄lisma p̄ns / cui⁹ sedatō

nē inuenire nō sufficerēt leges h̄ūane iā cō-
dite. nisi sup̄ior lex diuina viua et architecto-
nica p̄sulat. Qd̄ q̄ forte n̄ fat̄ actū e vsq̄ i
p̄ns. obrigit q̄d ait d̄ns in Elia. Timue-
rūt me mādato boim et doctrinis. Jō ecce
ego addā vt admirationē faciā p̄plo huic.
miraculo gr̄adi et stupēdo Peribit enī sapi-
entia a sapientib⁹ ei⁹. et intellect⁹ p̄ndēt̄is
ei⁹ abscondet. Et q̄ loco sup̄sit Iesus illud
ip̄operiū p̄tra p̄barifcos. q̄ inuū faciebāt
mādātū dei p̄p̄ suas traditiōes. Audirent
vtinā ista auri b̄ suis bi q̄ legē euāgelicā. le-
gē diuinā cū p̄fessorib⁹ suis deserēt̄es. h̄ūā-
nis inuentiōib⁹ in cumbūt̄ toni / adeo vt ad
superiorē legē illā oculos attollere vel non
ualeat̄ ex ruditate. vel nolint ex iniquitate. vt
negligāt ex inerti segnicie. Tu tū vbi leges
h̄ūane nō sufficiūt / put in sc̄limate p̄m̄ cō-
p̄tū videt̄ / vt ad legis diuine radicem et int̄-
p̄rationē p̄sultatio referat̄. et f̄m eam p̄stitu-
tio forme / necesse est. Quid at̄ mali q̄d pe-
riculi. q̄d p̄fusionis attulerit p̄tempus fa-
cre scripture / vtiq̄ sufficiens p̄ regimie ec-
clesie (alioq̄n x̄ps fuisse legislator ip̄fect⁹)
interroget̄ exp̄ientia. p̄sideret̄ derus. cui de
sp̄ōsari debuerat sapiētia. q̄ de sursum e pa-
cifica et pudica / an ip̄e fornicat⁹ est cū dul-
tera illa meretrice / sapia terrena / animalī
et diabolica. Status in sup̄ ecclie nō ne fas-
tus est tot⁹ q̄si brutalis et monstruosus / vbi
celū deorsum. h̄ est. s. id q̄d sp̄ūale est / et ter-
ra sursum. sp̄ūs fuit̄ / et caro dominās. p̄n-
cipale accessorū. et accessorū p̄ncipale / vsq̄
q̄ ad h̄ / vt quidā delirare nō dubit̄. q̄ p̄
uētiōnes h̄ūanas et meli⁹ q̄ p̄ legē diuinā
euāgelicā regeret̄. q̄si min⁹ sit aia / q̄ corp⁹.
et sp̄ūalis q̄ carnalis fruct⁹. Nec asserō / p̄
meā fidē. blasphemā e. nedū falsa. Euāge-
lica q̄ppe doctrina p̄ suos p̄fessores dilata-
uit eccliam vsq̄ in celū. q̄s filij agar ex q̄ret̄
sapiam q̄ de terra est / detrusit vsq̄ i cenū
Et q̄ nō ex toto corruerit e ex gr̄a dei. et sal-
uatoris nr̄i. Nec ego loq̄reo liberius / quo
mihi p̄scius sum nō ex c̄l̄u. non ambitū. n̄
ad laudē p̄p̄riā mee p̄fessionis / sed p̄ asser-
tione vitatis. et vtilitate publica hec dice-
re. Quia ad veritatē / curia ista theologia
hacten⁹ min⁹ debito p̄mouit. ne dicā sp̄es
uit. q̄ tū omnē sibi / q̄ pollet / gl̄am addidit
¶ Per q̄d: Per p̄dicatiōē h̄ūilem generari-
cem deuotionis in cordib⁹ h̄ d̄m̄ maxime
p̄ncipiū. Nā si desit religiosa deuotio. h̄
notatio eccliaz q̄lis erit? Prouideat gr̄a

summi pontificis vt nunc cepit.

Consideratio secunda

Apparens gratia in humilitate pueri Jesu circumcisi docet prelatum quem liber. vt iuxta consilium sapientis/positum a Tullio q̄to maior est. humiliter se in omnib. Et ab omni se superbie intemperantia signo/circumcidat. Tanto enim esse humilior/et ad seruicium promptior q̄sq; debet munere aut Grego. q̄to se obligatorem esse conspiciat in reddenda ratioe. Haz ab eo cui plus committit plus exigitur. Ita vt saluberrimum sit christi documentum/metaphisicali ratione fundatum. Qui voluerit esse maior: inter vos erit omnium minor et minister/q; fm magnitudine dominationis est subiectionis gradior obligatio. quā ob rem summus potest non ficta verborum humilitate sed veritatis attentione profunda/nominatur seruus seruorum. Et certe ita seruus. vt fm p̄gatione cordis et si nō semper fm exhibitione opis/ipe vitā suā q̄to magis statū suū exponere p cuiuslibet subditū sui salute. nedū p toto grege/ teneatur. Hoc ita sentire catholicū est stabilitū in h̄ vitatis verbo. bonus pastor aiam suā ponit p ouib; suis. Et ita corde credit ad iusticiā ore autē v̄ scripto p̄fessio fit ad salutē. Alio dñ nō inuit? sit lucifer qui ita p̄fesse voluit fm doctores vt subiectionis vicissitudinem subditis nō referret/cū et opposito ipe pl̄ aliorū comodis obseq; velle debuerat. Et hac itez p̄sideratione/culpanda redduntur pompa supba. p̄pa male sobria plato rū q̄rundā in fastu mūdano. querentū n̄ bilomin⁹ excusationes in petis. et dicentū q; bec pompa honorat ecclesiam. Honorat vero. imo vere onerat et destruit factis et eēplis. Neq; enī in ornatu sp̄dido. neq; in tanto viuio neq; enī in discolorū et comatuloz clientū numero/ sed in spū mundo/ et cōsideratione sc̄tā/ honor ecclesiastic⁹ illu stras. Q; si q̄s platorū in pompis istis puerili et vana exultatione delectetur. si ad honores caducos gloriabūdus exbilare sc̄t. si de se faciat idolū et statuā. Habuchodonos/ gaudēs laudari. gaudēs coli/ et nō potius eborreat instar xpi. q; summos inter honores fleuit. si nō memor sit iubētis in vestitu negligēs vnq;. et die honorū sui ne extollar? Quidat obsecro vidat talē ne tādē seip̄ tanta p̄rie et aliene adulationis ludificatō

ne decipiat/ qd̄ iuxta v̄bū comici/ ex stulto h̄ et ex vano glioso/ insan⁹ fiat. Qualit̄ insanus: Lertelusus in iudicio rōnis sic ledit philocap⁹. Dis q̄ppe passio p̄fundata et radicata circa aliqd̄ occupabile. sit illud bonoz sit opulētia. sit ābitio. sit voluptas/ reddit boiem demoniaco silem. fm dicitur Dugenis in exp̄tētia fundatū. Dētor si nō tpe meo talis appuit/ et v̄boz copia et iurū sc̄ia et abstinētia samar⁹/ corpe vegeto et forti/ quē vsq; ad h̄ insanū reddidit ābitio ceca. p̄tēptit̄ alieni ois p̄silij/ laudib; suis credula. vt putauerit p̄ illudōes plurimas eē ver⁹ papa recordit̄ elect⁹. Et cū ita desiperet nihilomin⁹ affirmabat se p̄ multos ānos nihil tērationis a vana glā sensisse. Cū p̄tērea moneret vt sapiētiorū crederet p̄silio. nō in q̄t q; factū meū tale t̄m̄q; ē/ vt ali⁹ a me nemo illd̄ itelligat. S; qd̄ mirandū ē in boie fragili demētā h̄ac surrepsisse cū sapiētissim⁹ oli āgeloz lucifer/ q; seipm nō in luce vitat/ s; vmbra p̄rie vanitatis intuebat. eē voluerit n̄ solū silis altissimo/ s; extollit sup oē qd̄ d̄ de⁹/ et ifana et fantastica p̄conceptione d̄nationis libidine. Vult q; ritib; et sacrificijs coli/ p̄ similitudinē ad deum. sic sacrilege artes magice palā tradit. Propterea saluberrimū ē/ vt plar⁹ libēter audiat et frequētē q̄ hūilia sunt et culpabilia de seip̄o. q; nō ē q; n̄ peccet. dicatq; cū p̄pha. Incepabit me iust⁹ et c. Amis ei h̄ multos q; vel adulatione/ vel dignitatē honoratōe sibi loquūē magnifica/ appouētē fomētū morbo supbie. quē vix illū medicamē. vel tiriaca p̄rie rephēsionis et fragilitatis/ sufficit expellere. et dare locū gratie dei saluatoris nostri.

Consideratio tertia. 5

Apparens gr̄a dī saluatoris n̄ri i subiectione ad legē p̄p̄iaz circumcisiōnis documēto ē plar⁹/ vt iuste vinētes n̄ iponāt onera gūia statutoz et legū hūerū subditoz. d̄gito āt suo nolint illa mouere. quē admodū ipropat xps phariseis. Nec p̄sideratio redit ad p̄mā/ in itēte illi snie. ex emplo xpi firmate. Patere legē quā ipe tulit. Et eēt p̄fecto gr̄adis in h̄ loco q̄relaz materia/ p̄tra tot et tā leues excōicationū et irregularitatū fulmiatōes. p̄tra tot onera statutoz. puincialiū et sinodaliū. ad lucz q̄ le. vel aie vel burse. nouit de⁹. Cōtra tot re/ fuationes casuū in foro p̄fessionis p̄t̄im

occultoꝝ. q̄ confessionē supra q̄ dici p̄t ipedi
unt. Loqr̄ exp̄t̄ r̄ doc̄t̄ ab exp̄tis. S̄z de
his alias. X̄ps legislator. nōne legē euāge/
licā dilatare ponerat. Potuerat eq̄dē. sed
hūane fragilitati gr̄ose descendēs. necē/
ria nos docuit ad salutē. ea p̄ nibilo q̄si des/
putās. q̄ mortale hāc vitā/iamiaz in momē
to periturā. vel regere vel sustētare viderēt.
sciēs q̄ nisi lex vīna euāgelica r̄ etna dñē.
leges sc̄pte nō solū sup̄uacue/ s̄ crebro p̄ni/
ciose reddant. Vult ḡ p̄lar̄ ecciam subditā
felicē dirigi. Vult arbitroz/ bonos ille vi/
ros. timētes deū eq̄tate r̄ meritis p̄spicuos
regimini p̄ficiat. nō oneribz legū r̄ statuto/
rū subditos p̄mar. Flā sup̄ hūc cardinē vo/
luj̄ dz eccie reformatio/ q̄m si colline putres
si inualide sūt/ sustētari debētes ecciam. p̄/
tes reliq̄ q̄li v̄tute subsistēt/ inuitētes parie
ti iclinato r̄ macerie depulse. Multiplicē
q̄nlibet hūane traditōes. Si cupiditas
carnal/ r̄ fast̄ nō hūilitas regnet in platiō
audiam̄ q̄d seq̄t̄ incōmodi. Etenī p̄tās cō
ferēdi bñficiā/ r̄ silia/ aut relinq̄t talibz. Et
q̄s dubitauerit. q̄s nō viderit. q̄tū subuer
tēt. puerit̄ r̄ enertēt oīa p̄motiōibz indiḡz
Si ablatō fiat ab eis. retinēte sibi oīm col
lationē sūmo pōtifice. nunq̄d nō supra vi/
res erit h̄ negociū/ nunq̄d nō cū moyse stul
to labore p̄sumēt. Flōne mōstruosū cr̄itv̄/
dere caput vsurpās mēbroꝝ oīa inferiorū
officia. r̄ q̄si sit gladī delphic̄ ad omīa se
aptās. S̄z r̄ curia sua. curia romana. q̄ ad
silitudinē hierarchie āgelice ordināda erat
r̄ replēda viris caritate feruētis/ r̄ p̄templa
tiōe suspēs. vt seraphin. viris sapia diuina
splendidis vt cherubi. viris eq̄tate firmissi
mis vt throni/ nōne mutabit̄ curiā peccā/
tū. r̄ q̄ nutiri debebāt in croceis āplexabū
tur stercoꝝ. Ita enī arbitrat̄ ē oīa spalia/
eqū arbit̄ apls. Fiet̄ q̄z mlti pcuratores r̄
corotarij bñficioꝝ. (Holo de simonia q̄c̄q̄
dicere) Fiet̄ insup nō tā p̄motores q̄ inuo
lutores cāz friuolaz atz p̄fanaz / dimissa
oi spūalitat̄ cura. Quid dico dimissa. Uti
nā h̄ cēt. s̄z sic neq̄ssimū/ irridebit̄. ab omīa/
bit̄. p̄seq̄t̄. r̄ ad imitatōz curie diabolice. ma
ior ille freq̄nt̄ erit/ q̄ astutior. q̄ p̄fidior. q̄ i
portunior. detrior. cupidior. mis̄rior. Auert
tas h̄ nefas gr̄a dei r̄ saluatoris nostr̄.

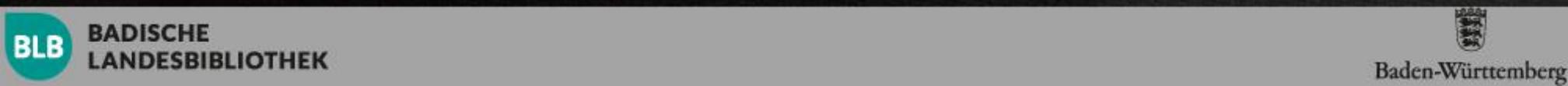
Quarta considera.

Pparēs gratia di r̄ saluatoris nostr̄
Iesu/ exigit vt platus nō potētia sub

ditis/ s̄z gr̄am ofidat̄. vt ip̄e p̄trea dolorē
r̄ gemit̄ offerat deo/ p̄t se circūcidēs. pie
q̄ viuēs/ necdū alijs p̄dicauerit/ officio enī
platiōis adiūcta ē obligatio p̄dicatōis/ ip̄e
reprob̄ inueniat̄. Quidni p̄lar̄ gratiosus
se/ nō rigorosū p̄beat/ cū ip̄e circūdat̄ sit in
firmitate. egēs gr̄a dei. nesciēs introitum r̄
exitū suū. iḡrans an turbationes in subdi
tis. ex culp̄is p̄p̄is tanq̄ occultis. vel ab al
lienis. vel sil̄ ab v̄tr̄iq̄s suscitēt. ita vt necē
bēat obsecrare cū p̄pha. Ab occultis meis
mūda me dñe. r̄ ab alijs p̄ce suo tuo. Hāc
sic p̄ delicto populi pastor. ita p̄ pastoris
errore p̄pls plectit̄. Hoc vidit iob q̄ dicit d̄
deo. q̄ regre facit bipocritā p̄t p̄ctā popu
li. Qualis aut̄ p̄niciosior pestis p̄ populo
alta ē. q̄ bipocrit̄ in suo vel p̄ncipe vel p̄la
to. S̄z ita digni sunt aliq̄ nō nisi p̄ reprob̄
bos regi. r̄ aliq̄ nō nisi reprob̄ p̄fici demerē
tur. Quidni igit̄ ip̄e pastor sp̄ pauid̄ inue
niatur. nō se iustificans. nec iustificari cup
piēs. extimescens ne dederit cām scandalo
dicens. cum David. Ego sum q̄ peccauī. r̄
cū Jona/ si p̄pter me turbatio facta est mis̄
tite me in mare. Quo v̄bo magnū illū Gre
goriū nazanzenuz vsū fuisse r̄ ob h̄ v̄bi
Constantinopolitane cui punilis erat/ cessis
se. ecciastica meminit̄ historia. (Recogi
tet platus enī deuotionis sibi conscius. p̄
sertim dñi innumerabiles viri in oppositā ad
se pergūt sniaz. Recogitet q̄d dicit aposto
lus. Nihil mibi p̄sciū sum. sed nō in h̄ ius
tificatus sum. Quis ad hoc verbū nō ex
pauescat. Sed r̄ āgel̄ sathane trāfigurāt
se in angelū lucis. insidiatur in abscondito.
spargit v̄biliber laq̄os q̄s obumbat specie
virtutū. Ita vt horrendū valde sit q̄d dicit
Sap. est v̄ia q̄ videt̄ homini iusta. nouissi
ma aut̄ eī ad mortē ducit. Sic platus nō
nunq̄ dum eē gloriā plenius gratia dei. re
plet̄ est insensibiliter astucia diaboli. Quā
multa q̄tidie (exempli gr̄a) credit aliq̄s fa
cere ex magnanimitate/ q̄ sūt ex arrogātia
r̄ p̄sumptione. q̄ multa ex indulgētia hūili
q̄ pietate/ q̄ oriūt̄ ex desidiolo torpore. vel
certe (q̄d mirādū ē) ex vana ostētatōe r̄ glo
riatōe sup̄bissima/ ad h̄ dūtaxat/ vt patētie
r̄ mic laudē cū magnis viris meruisse cre
dat̄. Sic furor icaut̄/ r̄ emulatō maledicta
q̄ p̄inat. Zel̄ q̄z nō fm sciam dur̄. ceruis
cosus/ inexorabilis/ ipterit̄. nementi cedēt
nullū scādalu reformidās. s̄z dicēs si dāna/
ri volunt̄ q̄ rōne saluare potero vel teneo/

inuitos: talis inq̄ furor/mētī se zelū boni
 publica r cōis libtatis. Sic ipliatō fruo
 la/rstult⁹ labor in minimis/tāna se diligen
 tia simulās sic ppleta scrupulositas sp va/
 allās. nihil expediet. bone sibi pscie nomē
 vsurpat/q̄ est ex radice supbie. nolēt se pe/
 ritoz iudicō pformare. Sic abit⁹ honoz
 palliat se. q̄ nō p se. s3 p dignitatis honore
 r alioz edificatiōe pqrif. Sic abitio/retē/
 tiōne dignitātū. in pnciē eccie/subtili ma/
 lo fingit se velle multis pficere. nec ecciam
 exponere discrimini puerloz. Et h plane
 ē dōmonū meridianū/q̄d facit q̄nq̄ ē mar
 tēre diaboli. dū ēē gliaf q̄s in pleq̄ntibus
 martēre dei. Nonet insup dicere boiem. qz
 diues sū r null⁹ egeo. Et nescit qz paup ē
 r misabilis r cec⁹ r nud⁹. **S**ed qd in nu
 merabilia diaboli machinamēta diuīsera
 re pcedim⁹. q̄b mētī r blādīf inīqtas sibi
 q̄ plena sit grā dei. Dicam⁹ pon⁹. q̄s eua
 surus ē illa. Rūdeat nō ego s3 ppha/p ora/
 culū q̄le factū ē Antonio. Hūiliat⁹ sū r li
 bauit me. hūiliatus intellectu. hūiliat⁹ affe
 ctu. Inrogata nimiz grā dī/q̄ eēt sig ei⁹
 quib⁹ apparer in boie. Rūdit. Prīmū r p
 cipuū signū meū ē hūilitas. hec sedes mea
 becrequies. Deus itaq̄ hūilib⁹ dat grām.
 Logice igit hūilitatē. r tu meā hūitationez
 igrare nō poteris. **I**nrogata vō hūili/
 tas d signis suis. mltā numerās. ea tandez
 ad duo pstrinxit q̄ sūt hūile sapere r hūile
 velle. adiūgēs de boie quē inbitauerit/qz
 euz reddid tractabile q̄si pfulū oleo leticie.
 suauitē. bonis pscientem. minus sp p/
 prio q̄ alieno fidentē p silio. abiect⁹ est r vi
 lis in oculis suis. nō se iactās. nō iustificās
 nō mag pmitēs. nō sollicitē se excusās. **E**
 t aduerso cognita sūt supbe elatiōis sig
 si se colit. si amat. si cōplacet in se sibi. si sa/
 piēs ē in oculis suis. alienū vel nō req̄rēs
 vel odiēs vel nō iplēs p silū. p scō iā se hēt.
 r p tali q̄ dign⁹ sit reuelationib⁹ atq̄ mira/
 culis regi. Et qm̄ obstupuit in malis/nec
 se necq̄ morbū suū nouit. se hūiliorē se san/
 ctiorē oib⁹ iudicat. solos q̄ loquūt placen/
 tiā retinet sibi/ alios odit. rādēq̄ abijcit q̄/
 cunq̄ q̄sito colore. r si ad horā dissimulet/
 amare se veritatē. Si scādaliāf aliq̄ n̄ vrif
 s3 irascit eis. tāq̄ sol⁹ imunis sit a delicto/
 tāq̄ scādalo cām nullā pbuerit/ imaner i o/
 pinionib⁹ pprijs. q̄s defere necq̄ alioz mo
 nitio. necq̄ p silio. necq̄ xpientia maloz se
 q̄ntiū psuaderi p̄r. Egrediet poti⁹ r excādes
 scit aduers⁹ monita salubria. **E**le ve eccie r

religioni cuiq̄ a peste tali. **H**ic. n. satis de/
 phēdi p̄r. qz regit ouina pelle. s3 per doctissi
 mos sciētes pbare spūs si ex deo sūt/ ex fru/
 ctib⁹ cogscit. r marie dū ad inbonozatiōis
 cuiuslibet/ vel quā estimatōez. quasi furit/
 vt philocap⁹ amate sue lesionē exhorrescit
 Nilomin⁹ cū p tales depheā fuerit. vic
 ē inuenire remediū. qz nec expelli facile p̄t
 necretēta corrigi. nisi p miraculosā opatōz
 grē dei saluatoris nrī. **T**alē cursū habue
 rit fmo nrī p pmū signū q̄ appuit grā dei r
 saluatoris nrī. in ei⁹ hūilitate subijciete
 se legi circūcisōis/ r de ipius imitatiōe de/
 bita p platōf r clez/ vt pariat plat⁹ legē quā
 tulerit/ vtq̄ q̄ro maior ē. hūiliet se in oib⁹.
 vtq̄ n̄ iponat onera graua ceruicib⁹ subdi
 toz. vtq̄ grōsū se n̄ rigorosū oīdat/ r ita ab
 negata ipietatez secularib⁹ desiderijs/ r so/
 brie/ r iuste/ r pie viuam⁹ in h seculo. **R**e
 liquū ē vt p scdm signū dīne grē/ qd ēē dīci
 m⁹ benignitatē seu caritatē. pleni⁹ sigra3 i
 nois ipositōe/ fmonis nrī cursus/ psumatō
 nē accipiat. Vocatū ē nomē ei⁹ **J**esus in/
 q̄t euāgelista. **D** nomē tonēs vocatū r dsi/
 deratū nomē tādu cū suspitijs expeccatur.
 s3 bodie pmitus ipositū cum vocatū est no
 men ei⁹ **J**esus. Dudū enī lōge a pccōrib⁹
 salus. i. **J**esus/ r ppe erat vltionū dñī. **H**oc
 dō cogscēs postulabat nomē nō potētie/ et
 dñatiōis/ s3 grē r benignitatē. **D**ic in q̄t aie
 mee salus tua ego sū. **J**esus tu⁹ ego sū. **H**ā
 qd iesus nisi salus: **N**ōne sic tibi loq̄ vidēt
 dō deo. sat⁹ dixisti. ego dñs. ego omnipotēs.
 ego iust⁹ r terribilis. **A**bscōdāf obsecro hec
 noia p̄rās. r exhibeat nomē grē r benigni/
 tatis. **E**t dico. ego **J**esus. **H**oc ē nomē no
 uū qd os dñī noiauit. qd vocatū ē ab ange
 lo pusq̄ in vto p̄capet. nomē ab aplīs p̄dī/
 catū/ sic dicit ac⁹ aploz q̄ omī die n̄ cessa
 bāt in tēplo r circa domos euāgelizantes
 iesū. **H**ic magn⁹ ille p̄dicator/ q̄ loq̄bat sa/
 piām int pfectos/ nihil iudicabat se scire ni
 si iesū xpm/ r hūc crucificū. **J**esū p̄p̄ea toti
 ens viues r moriēs noiauit/ r imitator ei⁹
 ignan⁹. **N**omē p̄trea a creatur⁹ oib⁹ adora
 tū. qz i noie **J**esu oē genu flectat/ celestium
 terrestriū/ r ifernoz. qd p̄picuū fecit mira
 culoz opatio. **N**omē deniq̄ ab oib⁹ inuo/
 cādū qz oib⁹ salutifer⁹. **H**ā ois q̄ inuocauē
 rit nomē dñī. h salu⁹ erit. **E**t n̄ ē aliō nomē
 sub celo/ affirmat pet⁹/ datū boib⁹ in q̄ op/
 teat nos saluos fieri. r itez. **N**ō ē in aliq̄ as
 lio sal⁹. **S**i penites/ r times deū vltionum



Sermo factus

appella ad deū grāz. dicēs vt ppe nomē su-
um iel. sit tibi iel. qm scribit nob filiō su-
is Johes qz remittit nob pctā ppe nomen
ei. Nā qd legi i euāgelio inuocasse nomen
iesu. et exaudit? nō fuisse. Si dānata mor-
te pctā. remanet moribz. cupie audi qz i no-
mie iesu spētes malaz suggestionū tollit.
Etsi mortifex qd delectatiōis bibi nō no-
cebit. Si feroces insultus inimicōz oim-
timueris. attēde qz in noie iesu dmonia cū-
ciūt. et fere māsucūt. vt gliabaf Agatha/
et turris fortissima pdicat a sapiēte nomen
dñi. Si tēratōe vel alia afflictōe fatigatus
depmeris/imitare aplos q ibāt gaudētes
a p̄spectu p̄silij/qm digni bitū sūt p noie ie-
su etumeliā pati. et aplos patū se offert nō so-
lū ligari. sed et mori in hierlm/ p noie iesu.
Apparet igit grā dei in h noie iesu. qd ē in
remediū et malū culpe. i refrigeriū et ma-
lū cupie. in h̄sidiū et ma-
lū pugne. et in solaciū et ma-
lū pene. Ampli⁹ qz necē est
nob viatoribz in q̄rentibz celestē hierlm vi-
am aḡscere. ania duertam⁹ qz deducit nos
dñs super semitas iusticie propter nomez
suum. Porro quia ignobilis es nobilita-
ri desideras. dat dñs p̄tatem filios dei fieri
bis q credūt in noie ei. Magna plane no-
bilitas. qz si filij dei. et heredes. heredes q
de dei. coheredes at̄ xpi. et ex p̄sequenti eius
frēs. Qd agnosces angel⁹. adorari a iohē
noluit. Vide ait ne feceris. p̄suus eni tuus
sum. et frat̄z tuoz habētū testimoniū iesu
Egen⁹ es. et multa te petere necē ē offerri
tibi iesus p titulo p̄tationis i curia dei pa-
tris. sic obfuit eccia/instituta ab eo q dixit
qd quid petieris. patre in nomie meo dabit
vob. Quo noie q insigniti fuerit saluabūt
iuxta figurā Ezechiel de signo ihaū q signi
saluati sūt. Deniqz nōo vtutē. nōo sanitatē
hui⁹ nois nouit/nisi q accipit p epientā.
et gustat qd illud est. O leū effusū nomē tu-
um. Qualiter accepit q dicebat. Dñe no-
mē tuū et mēoriale tuū in desiderio aie. Et
ait. In te glificabūt oēs q diligūt nomen
tuū. Rursus ait. Ego at̄ in dño gaudebo
et exultabo in deo iesu meo/qi diceret. Dau-
deāt alij i anxia diuitiaz et sarcinaz iutiliū
accumulatiōe. alij in effrenatiōe fordidā vo-
luptatum. alij in alijs nocijs atqz pduris.
ego at̄ exultabo i do iesu meo. qm potissimū
appuit grā dei i eo. **S**z ecce dnuo f̄monē
intrūper conat̄ studiositas ipoztia Et q̄rit
quō uez hz qz ois q inuocauerit nomen dñi
salu⁹ erit. cū alibi septū sit. Nō ois q dicē mi-

hi dñe dñe/intrabit in regnū celoz. Respō-
sio. req̄rit tertiū dñe. qd ē opis. sic pmū est
cordis. scdm ē oris. Dic cur apls tant⁹ vir-
petēs in noie iesu carnis stimulū tolli. ex-
audiri nō potuit. Rñsio. nō petiuit ad salu-
tē. Assocari q̄ppe d̄z orō q̄tuoz comitibz vt
exaudibilis sp fiat/ qz pic. i. ad salutē/ qz ple-
uerant sine pctā intrūptōe/ qz iuste h̄ est in
grā et p se. **E**t ita q̄s in ipo ēt moribz ar-
ticulo pctā h̄ puniri in curia grē. libabit a
pena futura. vbi ē curia iusticie/ et volabit
lib in celū. sic deducit domin⁹ Antisidiorē
suo mediāte merito xpi et pena bira in p̄nti.
Verbū qd ē qd dicit apls qz nemo p̄t dice-
re domin⁹. Iesus nisi in sp̄scō/ cū pessimi-
nedū illō noiare/ sed in vtute ei⁹ miracula
facere memorēt. quē admodū viderūt apli
quēdā in noie iesu demonia cūciētē/ sic et il-
li reprobi q dicēt in iudicio dño. Nōne in
noie tuo p̄bauim⁹/ et in nomie tuo vtutes
multas fecim⁹ et. q̄bz dicit. Nescio vos?
Rñsio qz nemo p̄t dicere dñs Iesus nisi in
sp̄scō illustrāte intellectū sic nec aliquā ve-
ritatē/ vel ipo simul mouēte affectū et illus-
trāte intellectū vt in bonis. Ex aut̄ mali fa-
ciūt miracula h̄ est p̄ p̄tate publice iusticie
in attestatiōe veritatis. Propterea nō suf-
ficiūt ostēderē aliquē sanctū/ nisi comes fue-
rit hūilitas/ et sc̄itas. Nec vō gratia miracu-
loz iō dat q̄bz reprobis/ ad ipoz p̄dēna-
tiōne/ ne iusti p̄ magno deputēt si vel habe-
ant vel nō hēant hāc gratiā. Nolite inquit
xps gliari qz sp̄s vob subijciūt et. Ex si si-
gillū et signū p̄p̄iū dñe p̄tatis qd est mira-
culū. adhiberi q̄ratur in testimoniū falsita-
tis/ deus h̄ nunq̄ p̄mittit/ qn reclamauerit
vel reclamet/ quē admodū pdicit. ne credas
mus signis antichristi. Et est h̄ ad p̄batō-
nem electoz. **P**roperabat rursus quere-
re studiositas. Cur non mō fit baptismus
vt oli/ in noie Iesu. et cur nō ad inuocatiōz
eius danf genera linguaz/ et opationes mi-
raculoz. et similia. Dū bec in loquēdū su-
periruit zelus feruidus/ fili⁹ caritatis. ab-
scēde hinc/ aut o studiositas speculatric. nō
est tps disputādi sed plorādi. Nā si p̄tēta
deus appellatus est Iesus. si in h̄ apparu-
it grā ipius vt saluemur. vnde tot nob ma-
la/ tot incōmoda. q in ipm credim⁹. ipm in-
uocam⁹. Ecce iminui sum⁹ et ira dei effu-
sa sup nos/ plus qz gētes q nomē domini ū
nouerunt neqz inuocauerūt. Et vt alia p̄te-
reā. ecce qz exēcrādo sc̄ismate ecciam sp̄sā
suā cōcunt sinit det̄i/ p̄teri/ rūpi/ lacrarī.

Et ubi sunt mic tue antiq̄ dñe: ubi ē illa quā
apls tu' scribit appuisse gr̄a: ubi ē nomen
sc̄m tuū atq; gliosum qd̄ invocatū est sup
nos? Cur derelinqs nos dñe de' n'r? Ubi
abūdanna illa pacis quā oriturā asseruit p
pheta in dieb; tuis: et quam angeli cecine
rūt dicētes. *Gl̄a i excels; do. et in tra par; ho.*
Sed ve tibi mala volūtas. volū
tas ingra. Tu istā a nob; di gratiā abscoedis
Tu dñm illud carmen obturbas/dissonis
morib; tuis. Tu surripis gl̄iam deo prem
suā. Quidni pace spolieris/parce tua? Tu
igif bñ viuere docēda eēs/non acute dispu
tare. neq; fortassis tps docēdi sed faciendi.
qm̄ mala radicata q̄ in mores abierūt. nō
vboz fomētis/sed factor; securib; atq; fer
ramētis/ectirpare necesse est. **S**ed assit
pon' tps miserendi dñe Jesu. tps miserēdi
ei'. qz venit tps. succurrat gr̄a tua. Appare
at illa miseris. qz adiutor es in oportunitatib;
in tribulatōe. Impera vēs. et cessabit
q̄llatio taura seuerior et asperior. Recorde
ris gr̄e tue antiq̄ dñe. Recorderis infantie
suscepte. p̄ nos s; et circūcisiois tue: et no
minatiōis salutifere meoz esto. Bñdic p̄n
cipio anni benignitatis tue. qd̄ p̄ncipium
tu corona mīa et miserationib;. qm̄ illd̄ tibi
dedicam' nō fabuloso Jano bifronti. sciē
tes qm̄ bñs est vir cui' est nomē dñi. spes
ei'. et nō respicit i vāitates. et isanias falsas
Tu summ' es pōtiffex n'r. des in nouitate
or' tui et coronationis tue gr̄az vbratem
et indulgentiaz plenitudinē elargire. Sig
redignē gr̄a tua n'ras expectationes ad p
bendas celestis illi' et cathedralis eccie tue
magne hierl'm/eccie trīsp̄hantis/ad quaz
tendim' quā rota deuotione cupimus. ex
pectantes brām spem. Nō p̄fūdas nos ab
expectatione. qz ve patientib; repulsam. si
vel in signatione/vel in bullis/vel p̄cessu
vel possessione defecerint. Sit hodierna
sanguis tui effusio expectationū n'raz va
lida signatio. fit eternū salutare. vt ubi ini
q̄tas abūdauit. supabundet et gr̄a. **T**al
erat i meditatione mea zeli plāgor q̄rul'. cō
mouēs/orās/et obtestans. vt sublata mala
volūtate de medio n'ri (illa enī sola pacem
cogit in exiliū. illa sc̄isma parit. fouet et nu
trit) nos coadiutores gr̄e dei sum'. q̄ p̄iis
conatib; non deerit. **C**ui studiositas. et
cur ait non in q̄rit clerus cū platis suis. q̄li
bus vīs occurrere puenit tantis et tot incō
modis. Seu p̄gregationē factam in no

mine Jesu. q̄ aderit in medio. Seu per se
dile disputationis officium. tendentis non
ad contentionē. sed veritatis inq̄sitionem
Seu p̄ inuestigationē criminū regnantū
in xp̄ianitate. vt euelli cognita possent: Et
eēt clerus/exemplo Jesu/p̄pli saluator. nō
lupus dissipator. Expedi ne me studiofi
tate in talib; occupari. **C**ui zelus. Expe
dit quidem et iā multa a tuis sectatorib; cō
scripta sunt vt oīa rite p̄pentur. q̄ agenda
fuerint in consilio. Alioq̄n verendū est ne
sc̄ismati radicationē afferret exemplo gre
cor; et ne sc̄ismas (qd̄ auertat dei gr̄a) ml
tiplicaret amplior; es/ q̄lia nūc oīa dicere re
clamat vt vides breuitatis amor. et subdo
la blāndaq; adulatio contradicit. Nihil o
minus obsecratione facta p̄ gratiam domi
ni nostri Jesu christi et per me zelum dom'
dei/ vt tempus modicum detur veritati et
eius inquisitioni. propulso omni morda
cūtatē desiderio. quod longissimum frequē
ter vanitati datur et fabulationi. dic tu stu
diositas radices aliquas ex iure diuino. s; b
generalib; p̄ncipijs/vtiles ad sedandū pe
stiferum sc̄isma. quoniā illud primū et prin
cipalius occurrit in ecclesia reformatum.
Tunc studiositas visa est quedam ape
rire/sub consideratione quadruplici/ que
qualia sunt. vestrū erit iudicium.

Prima cōsideratio

In is policie ecciastice/ et cuiuslib;
legis eā regulā/ est par salutaris/
Hoc satis exp̄ssit diuin' n'r p̄ius
Paulus q̄ finem legis et p̄cepti/ nunc dile
ctionē esse dixit/ nūc iesum/ intelligens i di
lectione pacem/ in iesu salutem. vt sit finis
par salutaris. Neq; opus ē auācia deductō
ne alia/ cum natura nos doceat/ ens quod
libet non min' suam vnitatē et pacē appe
tere/ q̄s entitate/ fm deductōz diuini Dio
nysij/ augustini et Boetij/ ita vt par sit bo
nū qd̄ omīa appetūt/ adeo q̄ p̄ticularis or
do nature plerūq; inuēat in reb; vrynitas
p̄seruetur. Manifestat h̄ ascensus grauis
sursum/ et leuis deorsū/ Si in corpe vō/ cur
nō i mīstico p̄t vicissitudo talis q̄ri/ vt pro
pace retinenda/ fiat deorsū/ q̄ sursū est/
vt par p̄maneat. Cū igif fm exigētā finis
cetera debeāt moderari/ et finis est q̄ iponit
necitatē reb;/ necessitas vō legē nō habet/
perspicuu; est/ q̄ nulla lex habeat aliquid
firmitatis/ si paci faciende vel consuande/

ius enim straria sed dicitur interpretari ut fuit
 paci vel penitenti aboleri. alioquin iuxta dictum
 comici summum in summa est malicia / pro
 miter ad inuersionem sapientis noli esse iustus ni
 mis / sic athenienses fecerunt ad tempus leges Lycur
 gi non esse / ut semper essent / et nasci scipio dum co
 sul / inquit iuris ordinem sequitur id agit ut cum
 omnibus legibus romanum corrumpat imperium. Huius
 lo pacto igitur seruatur / non obsequio legis
 sine quo est pax. Sicut in simili christiana
 doctrina scribens Augustinus deducit pro regula
 memoranda quod nullus textus sacre scripture in
 sua expositione retinet sensum spiritus nisi il
 le caritate edificet. Et quoniam huius scismatis
 tam extranea videtur esse pestis / ut tale nunquam
 visum fuerit minus huius puisionis humane
 remedium / docere hoc sua in dies radicatio
 expedit ad eius expulsionem institutio nouorum
 canonum / cum ea que non nouo emergunt nouo ege
 ant auxilio / vel iam conditorum necessaria est
 moderatio. Sed quis et pro quid moderatio
 Sane pro regula infallibile et inobliquabile le
 gis diuine / cuius sectatoribus et amicis pax
 multa est / si perbet creditur / et non est illis
 scandalum. Ex quibus elicitur conclusio
 saluberrima quod nulla via proficiens ad se
 dationem scismatis repudianda est. Quoniam cum
 que iura vel leges humane videantur opponi
 ut de electione summi pontificis quod est sic et
 sic celebranda / et similes dummodo diuini
 mandati vel ius maneat inuiolatum / Quod
 scire ad illa spectat scientiam pro qua legum condito
 res iusta decernunt legem eternam imitan
 tes. Nec est lex euangelica que si pretemna
 ab aliquibus illi sunt inepti pacis ecclesiastice
 tractatores / que admodum inutiles sunt ho
 mines ita adherentes nudis terribus / ut epi
 scopum bestequitatem ignorat / quales Are
 stoteles nominauit immanissimos in opinio
 nibus impijs. Ex his denique quis non vi
 deat quod impius est / presertim apud eos qui
 se ecclesiasticos dici volunt / si peritos in eu
 angelica lege vel non consultare / vel abij
 cere / vel maiori sacrilegio / habere pro co
 gnoscant / hinc erroneos / hinc presumptuose
 assertiones / hinc perplexitates inexplicabi
 les / hinc obstinate defensiones adinuentio
 num humanarum in principio ecclesie / et pacis sa
 lutifere finis sui surgunt. ut quod non licet dispu
 tare de potentia pape / quod non potest sibi di
 ci cur ita facis / cum tamen sit peccabilis. quod
 non potest in aliquo casu ecclesia sine eo con
 uocari vel aggregari / quod dicitur fidei articu

lus. Benedictus est papa exempli gratia / quod
 non potest in aliquo casu ad alium papa
 vocari. Quod absque eo non stat salus / cum ta
 men salus ecclesie in solum deum ordinem ab
 solute et essentialiter / et in hominem christum de
 ordinata lege / sed accidentaliter ordinatur
 in papam mortalem / alioquin dum vacat
 sedes per mortem pape vel naturalem vel
 civilem ut puta si sit hereticus depositus /
 quis hominum saluus esset. Alii papam pre
 dicant impeccabilem. alij omnipotentem
 alij sine ulla exceptione credunt extra salu
 tis statum quemlibet sue parti non obedire
 tem / quod contra temeritate dicatur ipsi syde
 rint assertores.

Secunda considera.

Ueliber in ecclesiastica hierarchia
 potestas in pacem salutiferam ordi
 natur. Nec inferitur ex prima. Quia
 igitur non sit data potestas in destructionem
 sed edificationem teste apostolo. Si quis abu
 sui potestatis hoc est tyrannidi resistit / ille
 non resistit dei ordinationi / sed obedit qui
 iubet malum tollere de medio sui / et partem
 scandalizantem abijcere. sicut et licet cuiquam
 erga quemcumque vim illatam vi repellere
 cum appositione moderate cautele. Nec
 consideratio facili deductione traducit
 quorundam scripta super obedientie laudibus
 et inobedientie penis ad oppositum illud
 quod persuadere conant. Nam si obediendum
 est hominibus quanto magis deo. Elucet
 preterea quod si salutifera pax tollatur / ex eo quod
 in Iohanne exempli gratia potestas eccle
 siastica quedam remanet / qua repudiata
 pax rediret. abijcere potestatem / in hoc
 casu est eadem bene uti. retentio autem ver
 teretur in abusu. Adhuc quod nulla potestas
 inuenitur hic in via / que non subijciatur legi
 diuine et naturali / et que non sit peccabilis et au
 feribilis vel abdicabilis. aut pro tempore
 ab executione suspensibilis. Fundatur
 in hac consideratione dictum illud memo
 rabile et vere dignum summo pontifice / quod
 bis auribus pluries accepi ab ore domini
 nostri. hoc sine adulationis spiritu refero
 paratus sum / inquit etiam usque ad mortem
 vel immolationem proprii corporis si ita
 res exigat / ecclesiasticam unionem procu
 rare / quanto amplius usque ad propriam abij
 dicationem. Nam quando daret vitam / qui
 non desereret vestem auri vitam / coronam seu

mitta: **U**ellent aliqui rursus obijcere contra eplam anglicana q' via cessionis i effectu reddi possit practicabilis casu pposito inuitis ena' tendendo de papatu / q's si habeat hic allegatione rationabilem co' actio ipsi viderint velint itaq's nemo cogit At vero quicqd de hoc sic stat viaz cessionis esse possibile / immo in casu necessariuz ad cui' laudem spectat qd scribit Dionysius (non ille ariopagita) ad donatu. recita / tunc in ecclesiastica historia. Dionysius donato fratri salutem. Si inuit' vt ais in b venisti / offendis in eo si dimiseris volens oportuerat quide' etiā parti omnia pro eo ne scinderetur ecclesia dei / r erat non inferior gloria sustinere martyrum p eo ne scinderetur ecclesia / q's est illa ne idolis immolet' am mo fm meā sententiā maius hoc puto martyri esse q's illud / q' ibi vnusquisq's p sua tantum ania. in hoc vero p omni ecclesia martyriū sustinet. Nec ille. Deniq's plura sequerentur de quibus non est dicenduz per singula.

Tertia cōsideratio

Quilibet rationis capax obligatur fm vocationē suā / pacē ecclesie saluiferam procurare. Ille orando / h' disputando / hic predicando / hic exhortando / hic agendo. vel quolibet mō alio. Summerentur argumenta pro hac cōsideratione ex radice filiationis ad ecclesiam / r ex radice dilectionis r iusticie ad proximum / ex radice pietatis seu religionis ad deum. Nulla siquidem in presenti scismate potest serpere deterior labes / q's inuertia querendi pacem. siue illa pueniat ex ambitione. vel adulatione. vel timore. aut alia occupatio / ne non admittente curam hanc salubriore' pecciora nostra duas nō admittētia curas ait satiricus. Audiam' a sapiente quid pigricies stulta / operat' in agro vel vinea ecclesie. Per agrum inquit viri pigri transiui r p vineam viri stulti. r ecce totum replentur vitice. operuerat faciem eius spine / r maceria lapidum destructa erat. **E**x si p' h'ferum est r maledictioni proximum / negligere opus hoc diuinum q's criminofum est / q's ne pharium laborantib' non applaudere sed irasci. **P**ropterea stat aliquem adberentem iuste parti plus esse de scisma / te culpabilem / q's alterum qui adberet parti falsē. vt si p'mus aliqua passione vitiosa

tractus obsistat quo min' fiat pax / nec autē dire paratus sit ecclesiam. Ali' querit cū omni sollicitudine vias pacis. p'mptum habet animū obediendi ecclesie iudicio seu veritati / dum sibi claresceret. Ea namq's q' dissensionē afferūt in presenti scismate sunt talia que in facto maxime p'sistunt. in quib' errare sine piculo salutis pōt non solū iste vel ille. sed etiā in talib' ecclesia fallere dicit' r falli sicut dū mltō tempore feminā pro papa coluit. **P**orro manifestari potest est extra dice hac / q's excusantur a vitio scismatis. Et q' stat scire q' scisma est in ecclesia r tamē nescire q's in ea sit scismatic' Ec h' p' sequēter aperit quales sunt anathematizandi et vitandi / r quales nō. Nam velle oēs indifferenter p'ris falsē extra ecclesiam r salutē trudere / quale sit / iam tenemus. **H**is crebus p'picuū fit deinceps / q'sta laude / quib' p'conioz titulis / cōmendanda reddūt partit' nostre diligentia / p'ferim in inditissimō francie regno / r q'stum a scismatis obstinatione procul existat / vbi quesita est hactenus pax saluifera tanto labore / tot expensis / tot legationibus / assiduūq's consilijs. **N**ec est q' aliquis opponat quasdam vel zizanias vel paleas malarum actionum in quibusdam dōtas / inter hanc virtuose operationis segetem / vel q' non satis efficaciter diligentia respondit ad votum. **A**scribatur hoc humane fragilitati. **R**aro enim nascitur granū virtutis sine palea aliq' defectuositate. **N**ihilomin' h' p'fecto pl' de laudis zel' ille diligēs q's alioz uegligēs torpor / quoniā scisma si dimittit' absq's agitatione / proferet radices malas altius r icuulsi biles / r productas roborabit. **N**am mala per longas cōualuere moras. **D**oceat nos scisma grecoz quod iam non curatur. nemo non desperat. **Q**uo in loco grandis offertur ad loquendum materia / super laudibus parisiē. vniuersitatis p'clarissime studiorum. super zelo feruido ipsius q' non cessauit hactenus eniti pedibus vt dicitur r manibus. aliterq's desides aliqui et inutiles / qui facere nihil volunt. vel nesciunt / obstrepunt ramen facientibus / solis contumelijs fortes r armati. **S**ed silentium imperat tum benignitas / tum modestia / ne in eius laude videamur propriam querere. **E**cce autem quis est / qui non dicat / qui nō clamet / pax / pax / fiat pax / pacem volo / paces super omnia concupisco.

Considerationes. IIII. de pace

At vero nonne irridetur deus / quonia simili
le est pacem non velle / et illam vel inutiliter
et desidiose velle / vel impossibiliter velle /
hoc est medijs ad eam impossibilibus con
cedere / vt si queratur vnio aliquo qualiter qua
liter haberi non valet / neq; via debellati
onis / neq; via ronis seu reductonis / neq;
via anathematizationis seu separationis / ne
q; via pdesensionis aut sistr. Quis itaq; pa
stor teneat no min⁹ reuocare oues q; iudi
cat errates q; fuare no errates non edz / vt si
at vnu ouile / modū possibile et verisimilez
hagēdi / velle pseq / et cū dimissioe greg⁹ / p
prij et obediētijs / si p h fuerit et vniū grex vter
q;. Hec est h defere gregē more mercenarij
et fugere / s; saluare / et vt vere sic dicam⁹ / fu
giēdo manere. S; hec cessio die aliq; sic
ret pntiosū poster⁹ exēplū / fatemur id pol
se ptingere. Nā q; reb; no ptingit abuti
atū p incerto maloz euentu / no eēt tā certū
et oprandum presentis pacis bonum repu
diandum / vel negandum.

Quarta considera.

Antū est pac⁹ saluifere bonuz / vt
p ei adeptōe neq; mūdan⁹ bonoz
neq; stat⁹ neq; grad⁹ / neq; ppria v
tilitas debeāt aliq; deterrere / et nihil p
nisi pctm ptra legē dei eternā. Hec pside
ratio posita ē ptra illos q; dicūt. Ob fuerit
honor pntis nre. hēam⁹ victoriā pfusionē
euitem⁹. Ecce q; lia sustinuit opprobria su
m⁹ pntis / vt faceret vtra vnu / recōcili
ans i suo sanguie ea q; in celo sūt et in terra
factus opprobriū hoim et abiectio pleb / et
no dicēs fuerit bonoz me⁹. Sufficiebat ei
testimoniū bonū pscie ad deū. Igit vt par
beāt / nulla plane via repudiāda ē q; p ab
q; pctō deduci et q;to breu⁹ tāto salubrius
Quāto insup patēti⁹ / tanto accepti⁹ apud
oēs / qm res tāgit oēs et vitas lucerni amat
Quo circa vie p dnm nrm oblate / pferā
h sine adulationis oleo q; no indiget et salua
pace oim / q; nunq; mibi vife sūt iuri dno
palā ptraire / nūq; vife sūt sistr penit⁹ repro
bāde. nisi forte struat calūnia ex iuramēto
suo. et ex ton⁹ obediētie sue p sensu / iudicio et
requis / alioz tendētib;. Propterea rur
sus no improbabile videt⁹ / attētijs circūstan
tijs offerētib; se i pnti scismate / si ps iusta
possit a iuris sui psecutiōe desistere / vt ad i
iustā ius suū trāfferet / et fieret iusta seu per
nouā electōz intrusi / seu p aliā viā i iur⁹ scripto

no bitā / dūmō ius dnm vtrobiq; iuiolatus
maneret / et hec via ppter timorē i honozatiōis
mūdanē no eēt penit⁹ abhorreda. Nā q; q;
qd a maluo / interpretib; dicere. desup res
derz ispector cordiū de⁹ / et iudex. vras et ca
ritas abūde remunerās. Nonne laudata.
nonne victrix effecta ē mī illa et isant sapō
salomonē q; filiū maluit integz abhēre.
illoz carere / q; diuisus in suā cederet por
tionē. Deniq; in laude. Q. fabij maximi
pclarissimā dixit Ennius q; non ponebat
rumozes ante salutē. Nonne sancti⁹ ē vltro
dare grē. dare caritati fratne. et paci bono
rē suū caducū / imo vitā ppriā cū merito / q;
sine laude et pace mox naturalis necessitas
vtrūq; diripiat. Concedat q; libent⁹ grē / id
qd / velit nolit obtinēs / pnt⁹ relinq; natu
re. Ampli⁹ no videt⁹ improbabile / q; ex
pediat in casu eccliam ad tps sumo pastore
carere / vt interi p tractatū vel alit adeptō
pacis celerioz hēret. Si canones opposi
tū sanxerūt / lex dīna no dissonat. Nā ex di
cto / p abscq; papa mortali stare sal⁹. Qd si
timeat infamatio pntis illi⁹ / vlti⁹. Jā nūq;
posuim⁹. Cōsequēnt deducim⁹ / q; ppter
rē succūbedi aut in honozatiōes hūane / q;
vtrūq; vitiosa no sūt / pcciliū generale vlls ec
clesie no videt⁹ repudiādū. s; pū ē credere /
q; in tractatione pntis materie no erraret.
Audiam⁹ rōem / stat itaq; q; in materijs
fidei terminādis error no cadit in generali
pccilio. Rōem dāt doctores ex spēalitate
tia spūscī. et xpi regē / eccliam / nec pmitent
tis errare in his ad q; hūana iuestigatio p
uenire no pōt. Sed in his q; vel facti sunt
vel hūana ratione terminari possunt. Nūc
autem scisma presens q; in his que facti
sunt plurimum bereat / eius nihilominus
terminatio tam perplexa cernit / tam q; dif
ficilis / vt supra hominum vires ingenia v
uentiones et consilia / videatur. Ubi vero
deest humanum / potest et debet absq; teme
ritate diuinū auxilium etiam miraculosz
expectari. Ita enim de sortibus mittendis
in casu determinat augustin⁹ / dum sciens
tibo tirānis inquiri quis de multes planis
pro gregis salute remanebit / qui recedent.
Nonne igitur absq; periculo causa illa cō
mitti deo et vniuersali concilio possit absq;
formidine q; maior pars vinceret si esset in
iustioz / et maxime in perniciem ecclie / qd
addo quoniam in casu cōmunis error face
ret ius pferentem error facti / vel ex facto

orum habens. Avulium tale miraculosum nonne in bello corporali iudas machabeus nonne moyses nonne fidelium alij taliter ceperunt / quoniam persequebatur unum mille et duo suabatur. et milia: quanto securiori fide per hanc scisma refimendo potest in opitulatiois digne assistentia spali per tractatum uniuersalis palij spes bñ: Et quod obsecro tate prescriptiois inueniri poterit / ut determinatis per tot viros celeberrimos / propria opinionem vel preferret / vel eorum dicantur non imitaret. Pium quod sentire est ut non nisi via media / via pacifica / et utrobique honorabile sententia retentum. Nec tamen ignoro multas circa hec et alia / suboriri difficultatum nebulas. Sed eas oes lux digne legis suis radijs facilliter excideret / si non ultra cernicosa tradidit libido ostiterit. Si oculos rationis neque segnitates inqrendi clausit / neque ruditas obtuderit / neque eos lippitudo carnalitaris / neque curarum puluis / neque sumptuosis suffoderit / neque postremo malitia cecauerit quod minus apparere possit gratia dei saluatoris nostri. Ita studiositas per zelum stimulata pregebat in logium. Cui ego fmonem interruptum / et finiens / exclamaui. Appareat o vna bone iesu patris nra. salus nostra. appareat tandem aliquando gratia tua / ut per illustrationem sinceram / et agenda videamus et ad ea que viderimus ipsa digne conualescamus. Respondeo in obscuro nimis demersa est. nam et nobis caligines / pulueresque difficultatum ambulando sponte suscitamus. Deest insuper apud multos gratia humani auxilij / que sibi apparere et cooperare debuerat gratie dei. Obscurat ea presens rea vel abscondit amor proprius / quodrens que sua sunt / et incuriosum corde ambulans per desideria carnalia / atque secularia / neque sobrie neque iuste neque pie viuens in hoc seculo / quasi non expectaret beatam illam spem que sola desideranda est. sola velut encensum digne gratie iugiter postulanda. Provideat meliora vicinioraque saluti gratia eadem dei et saluatoris nostri habet nos iustificas / et glorificas in futuro amen.

Finit fmo de circumsione coram papa apud Tarasconam. Anno. Mccciiij.

R Epistola eiusdem ad dominum aurelianensem. de fmonem precedentem.

Reuerentissimo principi et militi regis polie / domino aurelianense. Suus Johannes cancellarius ecclesie pisensis in digno obsequio humile pacisque precantis cum eterna / donum felicitatis adipisci. Dul-

ta hactenus sepsi strenuissime dñe. Plima dixi que ad ecclesiasticam pacem vilia videbantur / persequens pacem exultare / latratu que potui / ego de genere catuli / offerens insuper virili portione ad opus tabernaculi dei / cum hominibus / ea que de manu sua videbar suscepisse. Nec igitur posse ea a tot capitibus / varias facili traduci / snias et forsitan aduersas / que tamen omnia si cum distinctioe tempore circumstantiarum que sese offerentium multiplici tate presari digni fuerint / arbitror ea inuenturi nexu cordi vitarum inter se iuncta esse / utpote que circa idem centrum eundemque cardinem per se desiderij voluebat. Uia itaque cessionis bene practicata / ego breuissimam et optimam celsi / iudicant ad eius receptos / fmo per partem animi / abos commedentes de papatu iure digne restrictos. Nec erat que allegaret coactos. Uellet itaque cogebat neque. Porro in exclusione subtractionis non affuit / quam tamen conclusam ipugne perniciosa / sitate non presumpsit. Sed postquam dominus noster benedixit via cessionis / et alia que petebat accommodata per pacem / et reformatioe ecclesie dicitur esse acceptasse / opponit se puitas mea / cum odij et discriminibus non modicis / ut ipse neque papatum de facto irreuersibile amississe / neque hereticus aut scismaticus iudicando esse careat. Placuit que ex parte qua et predicauit coram celeberrimo conventu populo. Per hac itaque / ab ea nostra secum unita / portum pacis generalis attingere facillime sperabat Denique non tam missus quam coactus legatus ad dominum nostrum super hac materia / per preueniuerunt studiose studio / cui ego filii / negare potui nihil / prosum primo massillie Debita tarascone fmonem hunc / quem decorum presencie vestre nobilissime fulgor illustrauit. Hunc fmonem sic et prout proposuisti / postulare dignata est celsitudo vestra ab exiguitate mea / quibus at ego sum ut huiusmodi vel aliis que propria denegat presumpsit / accipite itaque fmonem quilibet ille est / ubi aliquid sed pauca ex dictis / in margine posita sunt / que breuitas precepti eripuit ne preferre. Bene valeat preclara dominatio vestra / ad communitatem pacem / et propria salutem consequenda / scriptum tarastone Anno. Mccciiij. i. vigilia epiphaniie.

Epistola domino cameracensi existenti in curia.

Reuerentia reuerende patris. et preceptoris singularis accurati / si vacasset per dictatum / quod scribere constituit / de sinistra vel interpretatioe / vel relatione dictorum imo plurius non dictorum in fmonem circumsionis habito tarastone coram domino nostro / tempore legationis mee pro parte alme vniuersitatis Parisiensis matris mee.

Sermo corā alexandro papa

Experior itaq; verā eē comiti sniam nihil eē qn male narrādo possit dteriorari. Hāc ego eē vnā ex maxis difficultatib; estimō/q; reddūt offm̄ pdicationis onerosissimū. q̄s difficultates atq; discrimia Greg. 7 Criso. qlibet in suo pastorali/7 Aug. uij. d. doctri/na xpiana/copiosissime narrauerunt. Fit enī plerūq; (roq; centies exptus) vt pntes in f̄mone aliq; non solū dep̄rauet b̄ndicta sed ea q̄ nullo mō dicta sūt/stantē affirmēt pro platis. Stultoz quid infini⁹ est nūe/ rus. Est tñ sapiētis assertio/ Stult⁹ n̄ capit vba prudētis/ nisi ea dixerit q̄ v̄lant in corō suo. Clez q; ē dictū apuley mltos eē q̄ sol aurib; corpis philofophant/ intellectu v̄o vel nullū h̄nt/ vel illū variāt p̄varietate pas/ sionū 7 affectionū/ quē admodū in sonitu cāpanaz sumim⁹ argumētū/ Dicunt ei (vt vulgari more loq; qd̄ volum⁹. Porro mi/ bi p̄sa⁹ suz/ nihil p̄ulisse tūc/ qd̄ n̄ eēt sacre f̄di/ monitūq; salubrib; accōmod. 7 exami/ nata v̄itate stabilitū. Nibiomin⁹ q̄t b̄oe ie/ su sup eodē f̄mone mibi relata sūt/ q̄ ne dū nō dixerā/ s; nec cogitauerā. Quor puer/ se capta 7 puerius ipūgta audacter asserē/ re q̄sdā postmodū pntes/ viderint ipi quo studio vel d̄dicendū vel vane cōplacēdi/ seu zelo vel iḡrantia moti/ q̄sisse veritates per me positas ipugnare/ 7 p̄ rōes palā crone as/ s; nolo seq; relationes solas boīm in cā/ to negotio defendēde veritatis/ ne pugnes mus/ vt dicat in tenebris. Dabuissent igi/ ditorū meorum formā ppriam/ 7 limitatio nē/ adeo vt transpositō sepe vel omissio vni/ us vocabuli sniam variasset/ dabuissent in q̄ formā ipam/ dabuissent vicuērsa solide q̄ dixissent/ nūq; refugissem p̄ veritatis de/ fensione cōgredi. s; qd̄ agerā/ nihil obiectū est qd̄ struerim/ dū essem p̄ns/ potensq; ver/ botenus r̄ndere/ sed longo postmodū int̄/ uallo me absente 7 surdo vocib; eoz pluri/ ma/ variāq; in oppositū dicta predicataq; ego solis rumorib; accepi/ q̄b; cur non ma/ gno conatu r̄ndere pauperim itaz exp̄ssi. Ho/ nissime at̄ hesterno vespe sc̄psit ex vñ⁹ amic⁹ fidelissimū/ se audisse ab altero/ q̄ similiter audierat ab alijs grauib; (vt dicebat) v̄ris me dixisse in ter cetera q̄ homie in articulo mortis ec̄ntē qlibet sacerdos h̄z eālem ptā/ tem cū papa in indulgē. ijs dandis/ a pena 7 culpa. Hanc v̄o assertionē certissim⁹ sum nec sensisse nec dixisse/ quāquā si de po/ testate ordinis in casu necessitatis fieret lo

cutio/ scitū est satis/ qd̄ doctores sententiēt Deniq; quid dixerim/ vñ error talis potue rit/ in aliquib; paz forsan aduertētib; ad v̄ boz formā/ elici. Pono diffusiori f̄mone i cartula colligata p̄ntib;. Tu p̄ictoz sapiē/ tissime corā iuis oculis toi⁹ palam sū/ ubi int̄ 7 in cute not⁹. Digneris accipe baculū defensionis mee in b̄ articulo/ q̄ app̄bēfo/ voces oppositas/ si ita dignū visuz fuerit/ valeas cōpescere. Postremo totū ipm̄ ser/ monē quē hacten⁹ recōditū at̄ sc̄s mltipli/ catōe in alias man⁹ habui/ mittere/ si ita eē fueris/ pai⁹ sum/ int̄tione talis finis. Det dñs ip̄e b̄n̄ valere iugit in dño/ ad p̄secutō nē b̄tē spei/ 7 ad v̄nionē celerius remeandā in regionē ecclesie sancte dei.

Sermo factus corā

ram Alexandro papa per magistrum Jo/ hannem de Herion cancellariū parisiē.

In die ascensionis domini.

Adiuua rex celestis 7 tu regina genitrix v̄ go pauperem 7 inopem de regno israelitū/ co locuturum.

Domine si in tempore hoc res/ stitues regnum israel. Dignū/ naliter Actū. i. ca. 7 recitati ue in epistola presentis festi/ uitatis. Non sum nefcius beatissime pater/ vosq; cardines orbis ter/ rarum/ 7 ceteri domini sapientia clara sub/ gentes/ me subire sermonis onus proflus impar exiguis viribus. Idcirco pulsabo ianuas deuote/ regis celestis/ vt imp̄fectū meum suppleat. humili det gratiaz. linguā infantis faciat disertam. Et quo facilius eraudiar oretur pariter eius pia genitrix/ illiq; saluatio presentetur angelica. Que grana plena rē. Domine si in tempore hoc rē. Quiescerunt hoc apostoli ab ascendē/ te domino. eisdem quidem verbis. s; sensu vario. qua varietate breuitatis studio pre/ terita. quoniam duplex est regnum israel. hoc est videntium deum. alterū celestis/ umphantis ecclesie/ cuius ciues deum vis/ dent per speciem. alterum terrestre militan/ tis. cuius ciues deum intueniunt per fidem. Dicā primū quō celestis/ deinde t̄reni rui/ nas ascēsiō dñica hodie restituerit. Hanc mibi p̄tione n̄ me⁹ sensus s; diuin⁹ cōtulit ap̄ls. a q̄ septū memi dēū p̄ez. p̄posuisse in disp̄satōe plenitudis ipm̄ istaurare oia in xpō q̄ in celis 7 que in terra sunt. Ecce me

docet aplos tu' vas electionis tue dñe Jesu
 que tibi ruderelicerit qrentib; discipulis
 dñe h i tpe h zc. Na si p te eent instaurada
 q snt in cel' vni affirmare illu pspicio. qd tñ
 bi lem' q hñc illis veritatem rñdēte ptea
 scādere celos vt ciuitatē dimīnūtā z mag' p
 te sua p scel' orbatā turpe reintegrates. Ip
 sa maloz oim pma parēs supbia / luciferū
 illū q mīe oriebat' cū tertia stellaz pte tra
 pit ad tenebrōsū occasū. Et q's crederet nō
 inderegni supni claritatē obūb; atā: **T**ol
 lite ex h' celo visibili lucifery / z cū co tertiaz
 pte stellaz / cū dubiū ē noctes obscuriores
 futas? Quis nesciat ipsectā remāsisse scōz
 āgeloz societatem suo numero dimīnuto?
 Quis in dubiū vocabit corp' ciuitat' illi'
 p' h' anillimoz mēbroz auulsiōne sensisse le
 sionē / z itegritatē pulcerrimā amississe? **A**l
 lus opinor. **E**rgo claudicabit scōz glo
 ria. nec obī ciuitas de sui integritate letabit.
Si natura tanto tpe vacuū ipsectet' z sic ex
 horrefcat. q pacto supnas sedes vacuas / ot
 culis eqs aspiciet scōz glia: Deniq; gau
 det angeli ad pñiam pctōz. **S**i gaudius
 ingerat angelis lachryme mee. qd delicie
 mee. **E**t si delicie mee gaudiū sit āgeloz. q'
 nō magis fuisset eoz q ceciderūt pñāsiō?
At illō ciuitati celesti deest. Fuisset igit' ali'
 q scōz iocūditas stātib; āgelis q rñētib; s
 lata ē. **E**rgo in qes pfirmati spūs cetero
 rū ruina mēti deplorauerūt. z q pte brōzū
 ciuitatē luc' igredere. **N**ō dico fleuisse. n̄
 mētos / n̄ tristes exiisse / viderūt culpā pec
 cātū. nō ind' letati sūt p' caritatē / neq; cō
 tristati p' pfirmatōz. **V**iderūt deind' penā
 z letati sūt iusti vidēdo vindictā / atz ad de
 lectōz ipioz affuerūt p'ditorū. **E**t enī micha
 el z āgel' ei' pñati sūt cū d' rācōe. z putas vi
 coria pñtos nō inde sup'sisse gaudiū?
Sz aliō ē aliquā deesse leticiā ipsecte cūi
 tan. aliō tristitiā admittere. **N**ōne vides de
 lectatōes ipas itellect' purissimas z sūieta
 te carētes cū assūt letificare. cū absūt nō cō
 tristare. **A**ccellit ad mali cumulu' q' ca su
 pbia q' pcepti i cel' dolorē. in paradiso trestri
 pepit iniquitatē. qñ p iuidiā indigra carnem
 eo viltiorē ascendere vñ pñātor spūs corue
 rat. hoi' p'dito ad replēdas sedes in celo va
 cue factas / in spēte dix' vit' aspsit. **S**ic. n.
 iuidia mors intrauit i orbe' t' rāz / qñis inis
 tū exiterit ois pcti supbia. **I**ta ex omi pte
 optate restōni supne ciuitatis / malign' ob
 uiabat. **A**tū spēs eū fefellit. restituta ē imo
 z āplificata dignitate. **L**ecidit lucifer p sup

bia ascendit ali' lucifer p hūilitatē. **I**nuecte
 tenebre p occasū pmi purgate fuerūt p or
 tū scōi. **I**lle minuit scōz nūex iste restaura
 uit z āplificauit dimīnūtū. **I**lle regni viola
 nit integritatē. iste violatā repauit. **I**lle in
 celo sedes vacue fecit / iste nouis laudatorū
 b; vacue factas adimpleuit. **I**lle mltos ex ā
 gelis / ex pto malo traxit in pcepto. iste pluri
 mos hoies iustificatos tanq; ceterimā ouē
 pus erratē pñis hūerit reportauit in celos
Iste ex oi pte sathan d' ludif. nec. n. i celos
 reascēdere potuit vñ tāq; fulgur ceciderat.
H ē furoris ipetu fuerat p'cipuat' / z ascēsus
 que hoi' atz restōem quā inuidit ciuitati nū
 laren' ipedire pualuit. **V**ex gladio suo ma
 nu potētoris crepto iugulat. z dū intētiō ē
 corrupta ab igressu glie nouos ciues p' h
 bere gloriosūq; dei regnū itegritate pulcer
 tima fraudare satagit / tā ciuib; fabricat co
 ronās / q; nouā dignitate regnū honestat.
Lucifer inde cecidit. sol ascēdit. **V**anitas
 e celis ciecta ē. vitas in celo reuecta ē. **A**mi
 serat illa ciuitas creatū angelum / ac recepit
 creatorē hoies. **C**ū z h' vez ē illō apli. **N**ō
 sic delictū ita z donū. **V**is ē audire nō
 uū gen' gaudiū qd nisi hō peccasset ciuitas
 illa nō sensisset. **N**ō vereor ne nimis audact
 loq' videat' cū seqr' **S**erū. auctorē q nō pus
 tar deū n̄ m totā hūitūz glie sine laudē / do
 nec veniāt q' i' spectu āgeloz pfallāt tibi.
Letati sum' p dieb; q' b; nos hūiliaf. an
 nis q' b; vidim' mala. **D**oc gen' leticie celi
 nescierūt nisi p ecclie filios. **H** nēo vnq; leta
 tur / q nūq; nō letat. **O**ppūne p' tristitiā
 gaudiū subit. p' laborē qes. p' naufragiū
 por' placet cūct' securitas / s; ei magis q' i
 munit. **I**ocūda oib; lux / s; euadēti de p'ate
 tenebrāz iocūdiōz. **T**rāsisse de morte ad vi
 tā / vite grām duplat. deest laudē si desūt q'
 dicāt trāsuum' p ignē z aquā z eduxisti nos
 in refrigeriū. **H**odie felix illa ciuitas no
 uis exlat gaudijs. ad hūc diē celest' ruine
 pdurauerūt. **A**n hūc diē nēo ascendit in ce
 los cū de xpo scpsert' ppha q' ascēdit pādēs
 ante eos iter. **A**n vero ipō ascendēte co
 ascenderint q' cum resurgente resurrexisse
 legūf. aias oi labe purgatas. **C**redo / sed de
 corp' b; haud q' cō remere diffinire velim.
Ergo leti fuerūt angeli xpo pcepto. leti
 nascēte. leti p'dicāte. leti hoiem redimente.
 leti resurgente. sed lenozes ascēdēte. **Q**uid
 ita? **Q**uia multa docēt mīstria xpo pñte q'
 pus absēte nescierit. **N**ec id mīz videat' cū
 scripsit aplos. **I**nnotescere principibus

Æ

Sermo corā alexandro papa

et patribus in celestibus per ecclesiam / multiformes
sapiam dei. Porro quod prius sola spe tenuerunt /
ruinas suas resarciendas / hodie relectio
reprehendunt. **Q**uis mihi det o domine Je
su / o gloriosissime restitutor regni celestis / quod
mihi det ut possim accipere quod intuleris ho
die celis festa gaudiorum. quod iocunditate beatorum
spirituum agmina ad novam solennitatem invita
ueris / quod tibi lencia calcatori torcularis / cum
rubris vestimentis celos introgredienti tota
superna curia certam obviam venerit / adveniens
se gratulata est / quod laudibus triumphatorum per
secuta est / quod iocundis ebulliens in sede excelso
re collocare studuerit. **S**i plerumque gaudeat super
vniuersi peccatoris penitentiam super nonagintanove
iustis quod ea non egere. quod de te gauisa est deo
hoie / mortis victore / tot penitentes in ipsam
domum patriam non reducere / reportate / quod ipse
es summum eius gaudium / summum amoris / summa iuui
tas. **I**n te enim tota desiderat / prospicere / re su
is ipsi oculis et propter quod ostendendum prentabas.
Quia incredibili voluptate sensus omnium in
fios tua vox illa permulsi. **C**ongratulamini mi
hi o amici et vicini / quod inveni oves que perierat / iue
ni dragmam perditam / mortui filii reuixit. **C**ele
brem / alacriter o christianitas / retrores incliti
celebrem / tantam festiuitatem / repntem in ter
ris angelorum leticia / quod per nostra illis salute prius
ingesta est. **N**obis gratulemur quod est hodie re
lacata imo et captiuata captiuitas. **A**scen
des enim spiritus in altum / captiuam duxit captiui
tatem / gaudium ingens hodie ex roboribus nre da
natoms deletum est. **Q**uidni hodie illa natura
in celum iit / cui dictum ante fuerat / terra es et i
terram ibis. **E**t ut thematis sententia con
cludatur a domino in tempore hoc restitutum est cele
steregnum israel. **D**ecipere oportet parte nri ser
monis satis sint. **D**omine si in tempore hoc.

Ractesia hec interrogatio de regno
pigrinatons ecclesie / quod ab Abel iu
lto ducens originem / postea sepela
borauerit / nonnuquam vniuersum incidit. **S**e
pe expugerunt me a iuuetute mea et non potuerunt
mibi floruit aliqui sub patriarchis duabus
iudicibus regibus sacerdotibus / rex aploz / tpe na
tionibus subiectum mire deflorauerat. **R**unde tu
querentibus domine Jesu / ego / sicuti ete ne opibus
non vocibus rudiisti / et si minus fortassis ad affe
ctum querentibus / non ad veritatem. **A**udistis / quoniam misit
vos ut eatis et fructum afferatis / eripiendo ci
ues israeliticos e manibus regis babilonis.
Audistis / quoniam precipio vobis ut eutes in mundum
vniuersum predicetis / euangelium omni creatur / ut sitis

mibi testes in hierosolima et iudea et samaria / et
vsque ad extremum terre. **L**uribus / Nisi ut quoniam
uersu hoste depulso / regnum israeliticum / vno
misterio dilaret. **H**uius rei gratia dedi quosdam
vram aplos / quosdam prophetas / quosdam euangelistas
alios aut pastores aut doctores ad presuma
tionem fetorum in opus misterium / in edificationem
regni israel. **P**ropterea alteri vram alteram mai
festationem spiritus patri dedit / patri dabo ad vilitatem
reparationis regni desolati. **E**t ne nudos ho
stium telis exponere succinti liberos vros in
vilitate / indui vos lorica iusticie / dedi pedum
calceos in preparatione euangelii / pacem / vultu scu
tum fidei / galeam salutis / et gladium spiritus quod est veritas
vniuersi dei. quod vobis libecillibus quales adhuc estis / bec
arma potius foret oneri quam vsui. **E**dico vobis
ab hierosolimis ne discedatis / quod ad usque re
ceperitis / virtute spiritus sancti supueniens in vos
quod non arma tantum sine molestia ferre / veritatis
cunctos impetis hostiles eludere / imo et exerci
tus datus fundere atque fugare possint. **N**am quod
dana celestia restituerit nisi ex his ciuibus re
gni terrestrius quodam sursum ascenderint. **D**ec
illis carum preceptorum / cuius vocibus diligenter pas
ruerunt. **U**ni per spiritus sancti susceptionem / perfecti per
dicauerunt vbi / domino cooperate et firmos
perfirmate sequentibus signis. **U**biq; circutiles
runt sagittas potestis acutas cum carbonibus
desolatoribus / vbiq; vicerunt regna / effugant
acie gladium fortes fuerunt in bello / castra vte
runt exterorum. **I**ta breui creuit ecclesia id est fa
cta est et posita est in supbia seculorum / donata est
a mari vsque ad mare / et a fluminibus ad ter
minos orbis terrarum. **A**dozauerunt cum oes re
ges / oes gentes fuerunt ei. **S**ed quod ad
bec ascensio / multum per oem modum. **Q**uipe
quod diu dominus in terris cum discipulis ouerfatus
est / humi repositus eorum dilectio / dulciter si quod
eum amauerunt / et per eius dilectionem spreuerunt
alia. **E**cce inquit reliquum / oiaz secuti sumus te
Nez / nescio / quod prenta vilitate carnis / spiritualis
amoris puritate non admittebat. **I**nde se
petantibus carnales obiurgant. **I**nde petrus
impatenter audies verbum de morte magistri /
sathanas vocat. **I**nde cuncti moleste tulerunt
quod de ascensu magistri discessu audierunt. **I**nde
plus illi sapiebat / vbi caro est / vbi veritas / v
bi sapientia iustia viri / pietas. **I**nde scri
ptum est illud / Nisi ego abiero / pacis non ve
niet. **E**t illud aliud / Nondum erat spiritus datus
quod nondum fuerat / Iesus glorificatus. **S**ed
magistri discessione apriorum subinde fuerunt
scilicet suscipe spiritum / a quo roborati atque firmati

disceret amare valide. predicare veritate itrepi
de frigida corda succedere. disceret pl^o iue
nire sapientis i vbo deo q̄ in s̄bo hoie. Ex
perire falioze amoris gradu iā eis oñsuz
a xpo dicere. spūs est q̄ viuificat/caro nō p
deit quicq̄. Ad hūc gradu Paulus ascen
disse videbat cū dicebat. Et si cognouim⁹
xpm̄ fm̄ carnē sed iā nō nouim⁹ fortassis
z p̄beta cū diceret. Spūs ante faciē n̄rā
xps̄ dñs. Hui⁹ igit spūalis amoris virib⁹
ac robore regnū israheliticū restituerūt. ¶
Sed heu z plus q̄ millies heu. q̄ grandis
nobis materia lachrymarū obijcit. Circū
feram⁹ oculos quoz sum cūq̄ liberit. nūq̄
q̄ par/nūq̄ irā quillitas. nūq̄ secura qui
es. vbiq̄ calamitas. afflictio perturbatio.
O me miserū/quō regnū vbiq̄ diffusuz p
bellatores inclitos/coartauit in angustuz
ac restrinxit rec̄ impi⁹ Babylonis. quō ma
torē anqui regni portiones abstulit xpo/z
cū ipaz q̄ scdm̄ sibi nomē retinuit innume
ris tempestatib⁹ iacratā afflictit. Nam quoz
ta sunt humani generis portio machome
nici ac ab octingētis ferme annis suauē xpi
iugū ceruicib⁹ excusserūt. Quota indi/fe
rū xpiane crucē insignib⁹ exornati s̄z ecclie
romane primatū ignorare. Quota greci/
at illos mala tempestas a sede Petri disie
ctos/non modo scismatis sed nōnulli etiā
heresis macula fedauit. Latinitas ipa pu
rior ac imaculatoz. sed enī habet Petri.
p̄ cui⁹ fide ne deficeret specialiter orauit il
le q̄ in omnib⁹ exaudit⁹ est p̄ sua reueren
tia. Ipa tamē tam multas q̄ diuturnas q̄
violentis scismatib⁹. tū antea sepe. tum no
stra repestare miserabiliter cōcussa languit
Unde nup̄ tantaz calamitatū impatiens
ecclia/ml̄tis suspirijs ac gemitib⁹ clamauit
ad dñm. Dñe si tpe h̄ restitues regnū israhel
Aliq̄ cepte audita ē. excitat⁹ est tanq̄ doz/
mies dñs. tanq̄ potēs crapulat⁹ a vino. et
p̄cussit inimicos suos i posteriora. oppoz
brū sempiternū dedit illis. Asportauit du
plicē sobnam tanq̄ gallū gallinaceū z fide
lē Eliachim substituit. Naz cui⁹ ē ista tua
substitutio. p. b. nisi xpi: vñ quocātō z silij
tā mira? Un̄ pus discordantiū inaudita cō/
sensio? Un̄ tot psulū ac psapientū z curfus
tā celer? Ad eā certe dissensionis s̄z pacis.
Non vocauit papa. fuit quentūculū. D̄ ri
denda ac irōnalis nimis rō. Regz vero ad
quoz illa z cilia q̄ i actib⁹ ap̄licis describūt
Petrus vocasse memorat. Regz sinodus

Nicena in siluestri. sed Cōstātinū que
nisse legit. Ad quintū vniuersale parz. z si
liū cōtra theodorū nestorij discipulū/nemi
ne quocātē/sele certatim p̄f̄el exhortati sūt
Fuerit ergo quentūculū? Laue dixeris. Co
lunt ab Aug⁹. tanq̄ euāgelia. Quid si scis
ma dubios reddat xpianos que duoz p̄ pa
pa colāt. Quid si qd̄ prax est summ⁹ pon
tificē labat in heresim⁹ vt legim⁹ Liberium
arriane prauitati subscripsisse. Barcellij
nūq̄ idol sacrificasse. Quid si intolerandis
onerib⁹ xpianitatē grauaret? An aduersus
tātos morbos vllā relinq̄s medelā? Relinq̄
quo inq̄es. Credo sane. Nā imp̄fectam nū
miū eccliam politicā astrueres/nec a do
cuius p̄fecta sūt opa salubriter institutam/
qd̄ credere nefas est. si q̄s in eā morbo possz
incurrere ztra que nlla possit adhiberi me
dicina. sed tū nulla memoratis casib⁹ relin
quit⁹ si nō aliq̄ sine pape vocatione que
nire possit ecclia. Libent⁹ hic diuit⁹ in si
sterē sed breuitate p̄hibeor. ¶ Quoniam
ergo te certū ac indubitātū pōtificē nobis
exhibuit deus/vt reliqua mala per te tollat
z regnū israhel nimis instritū itez. ampliet
ad te iā cōuertatur z clamitat ecclia/querēs
Dñe si in tempe hoc zc. Ad ab lōgis inq̄t
retro dieb⁹ quicq̄ me summ⁹ pontificē in tā
tam spem exerce recuperāde mee dignitatis
antiq̄/sicuti tu/que video ztrarie dispositū
illis q̄ me diuiserūt. Fac obsecro vt nō fru
stra sperauerim. Cōsidera etiā atq̄ etiā q̄
cū mihi donat⁹ es. tu⁹ esse certe defisti. nec
si te vocē dñm/ tu me p̄pterea famulā arbi
traris. Sic Sara obediebat Abrahē do/
minū illū vocās. Ad ego certe tua. s̄z tu me
us. oia si q̄dem mea sunt/sine Paul⁹ siue a/
pollo siue cephas. Tu te etiā filioz meoz
seruū vocas si nō es/cur te vocas? Si ve
re es. negato dñm/z vide q̄tū mihi debes
Si q̄spia te filioz meoz rōabiliter vti ve
lit/non potes te sibi negare vel furari q̄ su⁹
es: q̄n p̄ te vel aliū/necessitati sue succurras
q̄uis nil ambitioni/nihil auaricie/vel ma
licie debeas/si tantū singulis. q̄tū vniuers
sis: certe q̄tū vniuersis tantū mihi. Qua
re suspirabūda atq̄ plorabūda peto/vt ma
la mea respicias/vt regnū israhel hoc tpe re
stituas. ¶ Iustū petit pater br̄ssime. eā ec
audi. vniuersū studiū tuū ad regni sui resti
tutionē p̄feras. de vetusta illa saracenoꝝ
ruina/q̄uis o si resarciret. Cur ausim ali
quid dicere. s̄z nō existimē xpiani populi

¶ Berino corā alexandro papa

redies/ h̄ absoluti p̄cepto q̄d hodie tuis au-
rib̄ ironuit. Eūtes ī mōm̄ vniuersū/ p̄dica-
te euāgeliiū oi creature. alijsq; silib; . q̄d̄ia
fuerit aliq; gēs sine xp̄o. nec se putassent pa-
tres eoz apli. nec illi q̄tuor p̄ncipales do-
ctores eccie. p̄ q̄z tpa tāta pestis exorta est
Uez ab hac disputatiōe breuitatis amor
auocac̄ ac p̄perap̄it ad alia. De indis q̄d̄ di-
caz. D̄nt̄ p̄m̄ an pure q̄s doceat? Quis te
verat ad eos mittere q̄ referat oia? Facile in
eis fidei sinceritas corrupit. cū eccie roma-
ne nō cobereāt. a q̄ fidei certitudo petēda ē
Impiger extremos currit mercator ad in-
dos. Per mare pauperie fugies p̄ tela per-
ignes. Et ex te null' eo curret spe lucrificie
de rāte gētis. memēto tū illi te eē debitorēz
Jā v̄o de grecis loq̄rer q̄b; multa latini de-
bem'. Uez hūc locū eo negligēt' trāseo/
q̄ te erga grecoz reuocatōne oēs ad hūc
opas intelligo. Festina p̄. festina/ ne fugi-
at hora. ne labat occasio desup oblata / cui
nō est facile silis reditura. Ad rē felicit̄ tra-
ctādā/ tps oim̄ p̄mū est. Iudē descendū pu-
to de ea prelatinoz/ q̄ nondū tuā clarā ius-
ticiā insequit. sed duob; homib; hūano iu-
dicio d̄no q; d̄natis adhuc inheret. qm̄
z tua vigilātia/ z obedientiū p̄cipū seduli-
tate/ z tue v̄itatis/ p̄spicuitate/ spes ē cito d̄o
bū inuāterediturā. Laborem̄ op' est.
¶ Igit̄ his tāta breuitate decurf̄ p̄git̄ itez ec-
clesia q̄rere de ea p̄e q̄ tuā iusticiāz agscit.
D̄ne si in tpe s̄ rē. Tēcū forte cogitas. cur
h̄ q̄rat. nā cū becp̄s sit scismate libata. q̄nas
in ea ruine repandē relinquūt? Baudet sa-
ne scisma eē p̄nc̄ depulsū. s; nō radicit' cre-
dit̄ auulsū. Herēt̄ rē radices ex q̄b; pullus
lauerat malū germē. Ueref̄ ne si nō succin-
dāt̄ denuo repullulet/ q̄re cupit vt fodiat al-
t' labor tu' nō futura sine metu nisi vide-
rit̄ cūctas maloꝝ germinū stirpes penitus
auulsas. S; q̄ sūt ais iste radices? Absit si
h̄ a mea tenuitate. p̄sus absit vt tuā sumaz
sapiam veli instruere/ scio ab isania paulu-
lū distare volētē docere minerva. S; effū-
do corā te cordis mei affectū. imo p̄fero vo-
ces eccie scōꝝ/ z sine suspitiōe docendi/ oro
vt eas exaudias. Quis ei nesciat nos ī oro
nib; effūdere corā deo corda n̄ra. nec eū vel-
le docere? Dalo tū dicat ip̄amet̄ eccia p̄o-
ces scōꝝ suoz/ dicat q̄s velit stirpes excin-
di z q̄s plātrari. En loq̄t. nō iā in me s; in
eā intēdite. Ve misere mihi/ ve infelici. ex
q̄ dignitatis culmie/ māib; iniq̄z detracia

sum. quō mutat' ē color optim'. offuscāt'
faciei nitor. Celestis pulcritudo trenis sor-
dib; inq̄nata. exangue corp' effectū mi fan-
dū. incultū. hispidū vestimēns fragrantib;
spoliātū. Ecce rex z d̄itor meus/ me regni
scōꝝ celestis/ exp̄ssam imaginē eē decretes
rat. vt q̄tū fas eēt/ terrena rex oblita/ celo
pp̄inq̄rē/ z regnū illō sup̄nū ocul' mortalioꝝ
p̄ntare. Sic enī sub moyse nomie dictū fue-
rat. vade oia facias fm̄ creplar n̄bi mōstra-
tū ī mōte. Sic retulit postea discipul' quē
dilexit/ se vidisse ciuitatē scām hierlm̄ descē-
dentē de celo/ hūit claritatē. Duplic' v̄o si
militudie illā imitabar. P̄: imū q̄dē. qz sic
in celesti regno cherubin. seraphi ac ceti q̄;
q; vsq; ad āgelos ordinant̄ sub vno capite
d̄o. ita ī meo corp'e s; sūmo p̄ntificē/ p̄mas
resvl' p̄riarche. archiep̄it̄ ep̄i. archiep̄it̄ p̄f
byteri z abbates z reliq;. **¶** Est alia p̄ncipa-
lioz/ z cui' ḡra bec̄ instituta fuit/ vt q̄tū pati-
tur corp' corruptibile/ qd̄ celestis hūit p̄fe-
cte/ bēant̄ trestres ex pte. Illi vidēt̄ p̄ sp̄m̄
videat̄ istū p̄ sapiam z fidē. Illi dēū tenent
p̄ntē p̄ p̄phētiōnē. teneāt̄ absentē istū p̄ sp̄z
Illi deo fruūt̄ plēa caritate. fruunt̄ istū q̄sta
p̄ntē in corp'e p̄grauāte. Deū colāt z adorēt
quō b̄ti. casti sint quō b̄ti. sapiāt̄ q̄ surū sūt
nō q̄ sup̄ trā quō b̄ti. z sic possēt̄ discurrere
p̄ cet̄as v̄tutes. recte san. sic ordinauit sapi-
ens artifex. Naz̄i. pp̄ria rō mea h̄rit. z mei
collatio ad celestē ciuitatē faciēda zē. Ego
sū via z mor' in illā. illa finis acterminus.
Ego pegrinatio rapti trāsitiō. illa patria sp̄
manēs. Ego militariū iuge certamē. illa le-
tus victoꝝ triūph'. Ego vallis miserie/ illa
la mōs leticie. Ego mare tēpestuosū. illa
port' tranq̄llus. Ego exiliū. illa natale so-
lum Itaq; quēadmodū mor' ex suo termino
ad quē/ radit. sic ego ex illa. pp̄riā traho rōz
Quātū ad illā accessero tū v̄itatis adq̄ro.
Si tendere desidero/ amisso noie pp̄rio in
alterā formā p̄uertoz. Quē de' d̄itor meus
ascendēs in celū qd̄ aliō voluit q̄ vt eū mē-
te seq̄rer q̄ p̄grediebat̄ corp'e/ vt illic eēt cor
meū vbi eēt thesaur' me'. amor me' spes z
desideriū. Nōne affixit mihi pēnas. q̄b; in-
tris corp'e iacētē/ mēte volare ī celos. Sūt
etenī pēne volucres mihi/ q̄ celsa p̄scendūt
poli q̄s sibi cū veloz mēs induit/ tras posā
despiciat. S; q̄ sunt illē. fides spes caritas
nihil cū terra cōe gerētēs. sed tote celestes.
Nōne fm̄ has v̄tutes me p̄suscitauit deus
z p̄sidere fecit ī celestib; in xp̄o iesu? **¶** Mis

ra atq; dñs derabil' imitatio. q̄ celestior q̄ ter
restior effecta n̄ dubitor. **D**ia ciuitas illius
ordinē eloquūf. celi / federa / elemta / mixta
cū ordiatūm legib; dō fuit. **U**n̄ r̄ na
tura duce aū ep̄m meū natū / gēnū / sac̄do
tū p̄tes ita erāt ordiate / vt archisaminib;
flames subeēt. a q̄b; adhuc puinciaz ac
diocesiū discretō; p̄ntionēq; retineo. **P**̄tā
tes aut̄ terrenas q̄s ordiatas ābigat. **N**on
ē p̄tā nisi a dō. q̄ aūt a dō sūt. ordiate sunt
Ulex ordis mei pulcritudo lōge p̄stantior
exp̄ssior atq; uicinior. **H**ui' curā p̄cipuam
ac pone vnica custodib; q̄s mibi reliq̄t in
terris me' p̄dator. mādauit **E**xēplū in q̄nt
dedi vob; vt quē admodū ego feci ita r̄ vos
faciat. **S**i sicut dies pulcerrimas celestis
ordis i terr' / vos illas fuate. v̄m ē offm̄ vt
celos purget. illūiet. p̄ficiat. q̄tin' celestē
porret imaginē **I**dcirco vos purgari. illūia
ui. p̄fecti. q̄ nec sordulētū mūdificat. nec re
nebrosū illūiat. nec diminuta p̄ficiūt. **E**t
vos q̄les custodes mee sp̄se substituerit
ē atq; et caute p̄sideretis. **Q**uādiu recte his
mādati ē obeditū. sp̄s valuit. caro iacu
it. ecumia p̄ totū orbē trax̄ diffusa sūt. **P**ar
ybiq; portabat. ybiq; f̄cipiebat. ferrea cor
da linguis igneis r̄ v̄b; ignitū liq̄cebant.
Si; heu qd̄ de calamitate p̄ntū tēpm̄ q̄rar
misa. q̄b; p̄ celestī ordie / p̄turbor p̄fusiōe /
r̄ ex silitudine celestī q̄ mibi vita ē / ad infernī
silitudinē vbi null' ordo s; sēpit' horroz
inbitat q̄ mibi mors ē māib; ip̄i p̄raboz.
Deniq; ex distinctissima mēb; oroz decētia
i chaos. **A**natagoreū / nisi man' p̄dator. re
tēaret / p̄pe dilaberet. **S**iccine mi rex te se
q̄r. **S**iccine celos peto. **S**iccine m̄ris ce
lestis venerat imago. **U**ir iaz ordo meus
quē instituiti legi in libris. q̄sto min' in
morib;. **L**ernere est archiepos / p̄mates su
os / vel iurare vel p̄tēnere / aduers' illos aut
p̄suetudis diuturne p̄sc̄ptōnē / aut exceptō
nē allegare. **E**t nōne hec eadē ab inferiorib;
suis archiepi patiūt. **L**ernere ē p̄fessos pau
pratē / ita vt nec in puato nec i cōi sibi q̄c̄s
refaauerit. q̄ libius in terris caritatis ardo
referaphi. scie plenitudie cherubi imitarēf
aut ad platuras nisib; sūmis aspirare. aut
si nō aude it ad bñficiōz minoz qd̄ ē in
ustitius p̄mēdans currere / nō veritos ne
cū v̄core loth retrospectiētes in sal' effigie re
digant. neq; satis mēozes ananie r̄ saphis
Si; ē nō alios eq̄ festinare ditari bis q̄z
p̄fessio verat ditari. **L**ur. n. assidue pulsāt

aures aplicas / q̄tin' noua puilegia variāt
etoz q̄re. **S**i h̄ vt publice p̄ficiāt / magis q̄
marubia repleāt. splēdide uiuāt / paup̄ratē
quā vouerūt ecuat. ip̄i viderit. q̄q; multa
me exp̄ientia mḡra docuerit / noli tū iudica
re. **U**ideas alios nouē ordinib; p̄tētos. n̄
ei nouenis bñficijs saturant. tādū nouos
biat' p̄adere q̄s diu uiuāt / p̄iūgere domū ad
domū / agz agro copulare / q̄ i medio terre
soli bitarēt. ip̄m v̄z ve p̄pheticū p̄ fabula
p̄tēnere. **U**ideas fere oēs sūmis ip̄ortuni
tatib; in leges irruere / dū nē petūt gr̄z ob
tinēdoz sūt incōparabiliū. nē in absentia
posse fruct' colligere. nē aū om̄s maḡs dū
gnitates asseq. nūc ad sacros ordies nō cō
pelli. r̄ mille alia rect' legib; vetita. **U**bi n̄
est itolerādū maḡs p̄latos commissos sibi
greges lupis exponere r̄ q̄tidie ad dñatio
rū regioz supputatōes federe / nō veritos p̄
ceptū aplicū trāsgredi. **H**eo militās dō im
plicat se negocijs secularib; / eo sensu q̄ per
sacroscm̄ p̄caliū oli expositū fuit. **Q**uid
de illis loqr̄ q̄ de more patrie p̄mittit. vt un
gal eis. p̄ veste linea vestiūt ferrea. arma ferē
balla gerūt. fundūt sanguinē. p̄sules negāt
duces exhibēt. sp̄m̄ nesciūt. carnem fouēt
q̄si arma militie n̄e eēt carualia r̄ nō po
tentia deo ad destruendū omnē altitudinē
ectollentez se aduersus sciam dei. **E**t si ad
hec arma necessitas vigentior detruferit
v̄i nonnunq; accidere fateoz. non est ma
gis sperāda victoria ex pugna **J**osue / q̄m
orōne moysi. **P**orro illō q̄z absurdū in hie
rarchijs institutis. nullos actus hierarchi
cos exhibere / nō purgare. nō illūiare. nō
p̄ficere. **A**tq; v̄tinā exemplo suo malo non
inficerēt. i errores traberent / ac imp̄ficerēt
paup̄em plebeculā parā in alterutrū seq̄
aut bona exempla virtutū / aut praua vitio
rū. **Q**uid turpi' q̄m videre doctos aut be
ne moratos. aut extra ordines iacere. aut i
imis collocatos. ignaros autē r̄ imbrobos
altissimū gradū tenere. videre alios esurire
alios ebrios esse. **E**t si ad institutonē sacer
dotū atq; puisionem venire delectet. doleo
se miaria seri litiū. vbi lites seq̄ p̄pe nefas ē
Uir aliq̄s beneficia infra platuras p̄ferē
q̄n ip̄m / vni sūmus pontifex / alteri vero le
gat' aliq̄s itē ordinari' alteri p̄ferat. **Q**uid
est h̄ aliud q̄m litiū materiā exhibere. **N**ec
illō min' absonū q̄ maḡs fauozib; bñanis
aut gr̄a aut metu. aut cupiditate. aut con
sanguinitate. aut affinitate. aut aliq̄ ip̄etu
p 2

Sermo corā alexandro papa

animi quod iudicio aut delectu puiffiones iste
fuit. Hec ad ea dona spectat quod spiritu sanctus
membris meis varijs varia distribuit ad re-
gimen ordinatum atque per se sufficiens mei cor-
pis. **U**n fit ut auris ad videndum ad audie-
dum oculus non nisi applicet. similisq; cere-
roz membrorum confusio fiat. quod nulla maior per-
nicijs. **E**x quibus hec radices pullulasse cre-
didit erim. **P**rofecto ex sedis in ornamentis
clericorum. **U**n periere virtutes et quibus se-
cunda similitudo mea ad celestem hierarchi-
am intemerata saluabatur. sublatum est simul
omnis decor ordinis in quo prima fundabatur.
Priores illi sub quibus magna felicitate flo-
ruerunt sapia celesti fideque feruebant. **I**sti poste-
riores carnali prudentia corrumpunt. **I**lli in-
flamabatur amore dei. isti flagrant amore mu-
di. **I**lli firmabant in vero bono spe solida
isti spe mendacium falsi bonis inherebant. **D**uo
fit ut quemadmodum illi per sapientiam spiritus ceteras
que claras virtutes meum regnum fundauerunt
ornauerunt/amplauerunt/sic isti per carnis
prudentiam ceterasq; feda vitia/idem dirimat
macule restringant. **N**am cum caro concupiscat
aduersus spiritum/cui dubium est leges carnis spi-
ritualis polliciam potius subuere quam saluare. de-
terere quam emendare. minuere quam augere. **R**es-
cite dicit ethiopicus. **I**mperium facile bis artibus
retineri quibus in initio partum est. **U**nde
quod meis pugnantibus artes ille desunt qui
bus mihi dignitate ac opes antecessores
eorum pepererunt vndeque in meam dignitate
ac diuitias sit impetum. **E**t sicut ex illis tanquam
pacis radicibus par latissime exorta est. sic ex
istis tanquam discordiarum stirpibus/omnia scilicet
mata et creata sunt et nutrita. **I**ndignum
facinoroso sceleratissima perditionem. milites
mei et iudei filii quos ad honorem maximos
opesque sublimauit/proiectis armis sponsi
mei. lorica iusticie. scuto fidei. galea salutis
et gladio spiritus/ad hostem capitale tras-
fugerunt pactoque turpissime pacis federe ar-
maturam illius induerunt. lorica iniusticie. scu-
tum prudentie carnalis. galeam amoris inu-
dant. gladium carnis quod est verbum men-
dap diaboli. **U**nde pungant contra me et
in materna viscera vires peruertunt. **Q**uos
aduocet defensores que queram adiutores. que
mihi pugnatores sperem non a filiis derelicta
tamen sed hostiliter impugnata. **D**ixit olim se-
uere tyrannorum rabie/me tutata est constantia
martyrum. inuelescete hereticorum fraudulentam
calliditate me precepit sapientia doctorum mo-

do quid agam cum amici mei et proximi ad-
uersum me appropinquauerunt et steterunt
Quoniam non ergo sunt prudentes congeren-
dis opibus. austruendis dapibus. cumu-
landis honoribus. pompis fouendis: et ne-
gligentes regendis plebibus. alendis paupi-
bus. diligendis humilibus. et supfluitantibus
coercendis. **Q**uoniam non potius de beneficijs di-
scipant per leges Justiniani/ quam populum eru-
diat et doceat legem christi. doceant dico imo di-
scant. **N**am que est sacerdotum numero mihi dab-
no ignorari legis christi. **Q**uoniam non augmetis plus
inhiat facultatum quam lucris animarum. **Q**uis
autem hec a carnis prudentia pifici negauerit:
Ita vero multas mihi mouerunt lachry-
mas carnalis amoris argumeta clarissima
cum alium ambitione corruptum per scelus digni-
tates rape conari cerneret. ingratum abire.
eas abuti potentia. per eam vim adhibere.
aux polliceri. minus terrere. allicere blandi-
cium/ fas nefasque confundere. non reuocatum
neque metu legum neque exemplorum. **D**athan et
Abyron. **S**imonis magi. regis **D**isce. **L**a-
gebam quoque cernens alios auaricia rapaci
oues spoliare/ exactionibus exactiones cumu-
lare. accusationes struere. serere lites. falsis
criminibus inuocentes impetere. congere-
re pecunias. terrenis tantummodo negocia-
tionibus intendere/ quibus salubriter con-
sultum putarent si mallet Aristoteles audire
quam apostoli pretere mandatum. **I**lle paribus
familias concupulenti consilium dat ut admini-
strandarum facultatum atque familie negocium
percuratoribus imponat. christi vero similitudine viuat
aut philosophetur. **S**ed modicum miro quod
apud istos Aristoteles contemni/ apud que
nihil valet apostolorum exemplorum salubre. quod
ne verbum dei relinquere cogent septem dia-
cones per ministerio mensarum instituerunt.
Hec sine lachrymis inspicere poteram alius
concupulatu pollui. cui tamen ut puritates
angelicam emuletur connubium est inter-
dictum. luxuriam non clam. sed in paratulo ha-
bere. sedis factis feda verba coniungere. da-
pibus implere ventrem. inebriari vino do-
ctum et ad calices vigilantem stertere. naso. et
mille malis alijs prope spectis. fluebant mi-
hi lachryme. nec fluere desinent nisi malas
istas radices peiorum germinum mites/ succi-
sas agnouero. **N**am quod postremo despe-
mendaci pferat. **Q**uid sacerdotes spare dicam
ut sempiterna gloriam. **H**ec profecto eorum pot-
estrema cura est. **S**ed quod sperat beneficia con-

sequi. sperant emolumenta terrena. sub noua lege vetera sunt. cum nouis promissis eternis relictis ad legis moysi ueritate resoluuntur. et ex schola credo stoicorum non certe christianorum bonos istos caducos beneficiorum / duntaxat premia ducunt. Quod facturos non existimo nisi ita oculos ad opes honorumque uerterent. ut olera non aduenterent. nisi bonorum dulcedinem et non onerum amaritudinem inspicerent. An tibi uideatur naucleris sumis repositibus usque ad finem dieum meorum mari iactatus recte promissum putare terrenum commodum quod tantis periculis communi uiderit. Non putabit iniquos. nisi tempestatis imemor. **Lex** quod viator per laborum premio ea pecuniam suscipit. quam nisi per medios latrones prodonesque manu se portauerit possidere non liceat. Nullus iniquos nisi salutis oblitus. Ergo si in beneficiis statum lubricum semper neque penitentis facile periculum inesse certum sit. quod intelligens non ea magis suscipere meruit timore periculorum quam gratia spe commodo. **Quo** circa soleo mirari quod hi sibi uoluerunt quod promissum gratias expectantibus appropinquauerunt. sed ut video iam dudum uera rerum uocabula amissa sunt. **Habes** itaque uel maximas afflictionis mee causas quod dum omnia que sua sunt querunt non que Iesu christi et quod sibi ualeat quod non multis dum suam carnis pastum tantum carnales intendunt. currunt ad honores. onera reuocant querunt iocunda molesta fugiunt quod in alieno statu dulce uiderint ad serape re. quod in proprio amara cognouerunt in alios pericere molunt. **Inde** discordie. lites. scismata. rixae. simultates et totum ordinis mei turpissima confusio. **Quero** dum scis ab his pestibus hunc libabis a cretines regum israel. **Et** pro ut restituas. **Quod** factum subinde spero. **Quippe** spiritualibus eruditissimos sacerdotes dei lege ignorare non feret. ut si nedanationis periculis ignorare nequeunt. **Quod** multis auctoritatibus sacre scripture firmare sed breuitati studendum est. **Denique** cum a puero te celestis religio susceptum adeo spiritualiter uiuere docuerit. ut id tibi in naturam uersum sit. aduocabis spirituales viros ad beneficia ab his carnalibus arcebis. **Excludes** quod spes improba ad oportune petendum impulerit sed uentos intrare coges. quod puerpere terrene copatione celestium agnoueris. **Et** inde confusionem patris tuis reduces ad distinctum ordinem. **Loges** quem suum tenere locum suo gradu preterari / officium exercere ordinis suscepti / limites non excedere. non perturbare

terminos positos a patribus. **Jubebis** quilibet eorum contentum mensura statum decere. **Et** quam praua cupiditati terminum imponit non eo. tu oibus perfigere conaberis. **Preceptis** seminare spiritualia que metunt carnalia. **Ecce** contra leges recte laticas quilibet oportunitate perentium fatigeris. **Nullus** dispensabit nisi aut necessitas urgeat aut eorum prouocet utilitas. **Alioquin** fuerit potius crudel' dissipatio quam iusta dispensatio. **Cauebis** dispensationem ipsam lege commode facere ne turpe sit si regulam suam vincat exceptio. **Si** hec feceris ad que te suscepti officij debent astringit. tu scismatum auulsi radicibus partem ipsam christianam sibi terrarum orbem denuo redicabit. **Et** in hoc positum est uicium pacis stabile fundamentum / sine quo si quis edificare uoluerit nihil operabitur. **Quod** si det opera ut quia tecta peritibus arduis supponat. **Quorum** corruptio fuit prima causa mali. quod mox correctio erit prima causa boni. **Uerum** hic labor huius operis est. nec se facere possit nisi te perinde tui ad domesticum inuenit. **Proinde** gregorianum exemplo persuasus aduocabis tibi tantorum laborum socios clericorum ac religiosorum quosque prudentissimos ac optimos. **Orna** domum tuam scis prudentibus / modestis / integris / incorruptis. **Quam** enim domum decet scitudo si non tua domus. **Lex** te peram per futura est tua uisus / iusticia / si ea uiderit dissimulatio aliorum affectio. **Uteris** subinde membris tuis / regis summi secum exemplum. quem admodum ab illo discunt assidue spiritus angelici ad hominum misteria. sic diriget per orbem terrarum pacis nuncios. **Uide** tamen quilibet membris uicariis. **Sunt** quidam paralitica que si uolueris in deterrum mouere / praua potius ferent in sinistram. **Proinde** magna cura tibi subacta est ut ad hoc ministerium idonea diligas. **Post** habebis reum minorum curas / ut huic maxime maior ac efficacior infundas. **Uide** quod si careas oneribus. uide si quis alius tanta sollicitudine fatigetur quam tu. **Uere** si dixerim summus honor summus onus. **Sed** nete onus terreat / si bene ministeris summi oneris summum premium. **Uide** denique si non tibi incubat cum erumio regis perfallere durum quidem sed uigilantis uiri canis. **Si** dederis somnum oculis meis et palpebris meis donec inueniam locum domino. **Sed** quem locum. **Pace** / nepe. **In** pace factus est locus eius. **Sed** quem a est hec pax tranquilla bonorum concordia. **Non** est enim pax ipsius dicit dominus **Tolle** igitur uitia. **reduc** uirtutes. **Redde**

Sermo habitus massilie

mibi formā. redde vitā. redde etiā cui dñō gratū locū iuenire. cū h̄ tpe regnū israel res-
stitueris. **¶** Hec ecclia tecū. Lūius vocib⁹
nihil aliud adijcio. nisi p̄cationē hūilē. vt
det de⁹ dies vite acrobur stut⁹. vt sub tuo
pōtificō pulcre pacis dilatarionē amplissi-
mam videre possimus. Amen. Finit.

B Incipit sermo eius dem bitus massilie corā papa Benedicto/ Anno. Dcccij. nona nouembris.

Benedic hereditati tue scissim⁹
me pater Benedicte. bene-
dic obsecramus. vt fm nomē
tuum sit et laus et opatio tua/
det benedictionē benedictus
quoniā absq; benedictione preuia eloquiū
um nostrū proisus esset inualidū. eloquiū
in q; quod ego seruus tu⁹ pro parte et no-
mine hereditatis tue peculiaris. que ē vni-
uersitas parisiē. p̄clarissima absq; dubita-
tione et primogenita studioz. habitur⁹ suz
cum istis legatis suis p̄clarissimis et proba-
tissimis certe viris. S. t. fidelissimis. qui-
bus associatus sum immeritus. et dixi ver-
bi fac⁹. et hoc te propicio. pater beatissime
te benedicte. te benigno. Alioquin nisi tu
domin⁹ dederis benignitatē terra nostra q̄
est hereditas tua. quo pacto dabit fructum
suū. Nisi benedictionē dederit legislator/
subditi quib⁹ passib⁹ ibūt de virtute in stu-
tem. Deniq; nisi tu domin⁹ iusseris bene-
dicere. quo ausu auderet paruitas mea co-
ram sūma tue beatitudinis celsitudie in cō-
spectu huius celebris conuentus indig-
num os aperire. **¶** Igit⁹ Benedicte pater fan-
cte benedic tu mihi. benedic et hereditati
tue. Hanc ego benedictionis gratiam re-
portare sperās a beniuolētissimo et serenis-
simo S. t. spū. aperio rursus fident os me-
um. vtēs cōpellatione singulari nō quidez
p indignitate (pecul nefas tale) sed p singu-
lari dignitate. sicut tua singularis est digni-
tas. ne q̄s indigne ferat morē istū loquen-
dū ad deū et p̄scā scōz patz et oratorz p̄suetu-
dinē. et obsecrās dico p̄betica iprecatione
B̄ndic hereditati tue. **¶** Hereditas hec
tua cuius benedictionē expetim⁹. duplex
inuenit. vltis et p̄tial. iuxta qd̄ ordē nr̄am
in duos secernim⁹ articulos sic ad duo p̄n-
cipalit̄ missi sum⁹. **¶** Primū et h̄ p̄cipuū ē
q̄rere pacē sup israel. h̄ est sup eccliam q̄ est
vltis hereditas tua. Hereditas mea israel

ait ille cui⁹ vicari⁹ es in terris. et a q̄ tu pas-
stor illi. tu colon⁹ et agricola supm⁹ plat⁹ es
Propterea sane cū b̄to Martino. cuius in-
stat celebritas. felicē h̄c virtutū suaz. con-
summationē existimare debes si pacē ecclie
integrā reliq̄ris. **¶** Alter pinde nr̄e legatō-
nis articulus ē. b̄ndictionē gr̄az postulas
re p altera hereditate tua quodammodo pec-
culiari. et q̄ est ecclia h̄c hereditatis ps q̄
dā florētissima et p̄clarissima et electa. pace
aliaz dixerim. De q̄ gliari potes p̄betica
exultatione. et eni hereditas mea p̄clara est
mibi. Hec est hūilis et deuota S. t. filia. pa-
risien⁹ vniuersitas. q̄. cum iacob. nō dimit-
ter te. nisi benedixeris ei. consurgente au-
roza benignitatis tue. et serenitatis tue. **¶**
Eger nimis vtraq; hereditas ista b̄ndictō-
ne tua. vt ap̄tete te manū tuā. manū tue b̄n-
dictionis. oia impleant bonitate. et dñi sit sa-
lus. et sup pplm tuū b̄ndictio tua. Inuasit
itaz hereditatē ecclie aper de silua et singu-
laris fer⁹ depastus est eā. Dues q̄s et ceteros
armētōz greges. h̄ est p̄plos simplices
et ois p̄ditionis hoies miserādo morē. et ex-
ecrāda p̄mit⁹ diuisione disperūt. et heredi-
tatē tuam verauerūt. Quā ego olim elades
iuuenis pastozio carmine deplorās. Libe-
in q; Deu gregis ipacata lucis nimis. heu
grauerunt exitiū expta. ben pecoris fors
altera semp. aut perit externo insultu sus-
fert vlt acerbos. heretelz. cui morbos vicia
ve dāna. q̄lia misterū nē patit pec⁹. oia
postq; fato vsa malo tps tulit. et fuit error/
ricaz pastozum sub quem meet innocu⁹
grez. ducorē trepidat. fugiunt ps altera tū-
brim. ps rodanum. nullo in certo pars al-
tera sistit. **¶** Tuū vō est pater b̄ssime tali-
bus hereditatis tue calamitatib⁹ obuiare.
sue desolationi opem ferre. suū quoq; ma-
ledictionis scismaticice opprobriū in bene-
dictionem pacis decorā et secundā imura-
re. Dues in hac hereditate tua disp̄se sunt.
tu eas collige. p̄fracte sunt. tu alliga. saucie
sunt. tu sana. errantes sunt. tu reuoca. p̄dis-
te sunt. tu eas q̄sitas et inuētas p̄p̄is h̄c
ris et b̄tis benign⁹ imponēs gregi suo p̄lo-
cia. **¶** Et si aliq; fortassis misabili vicissitudi-
ne mutate sūt in lupos et beluas feroces et
seuas. vt de socijs vltis p̄ circē poetica et
moralis ē narratio. tu eas nō enecare nō p̄-
dereuolueris. Bonis qd̄ et discipolis debi-
tor es. sapiētib⁹ et insipiētib⁹. S; potētī v̄-
gute b̄ndictionis tue. in mīa et māstuetudie.

rales rursus in omni simplicitate transfor-
 re stude. Si vera est ps hereditatis tue in
 amaritudine et salugine/ob pestiferis scilicet
 ma in similitudine bonedi defri et vaste so-
 liandis. sicubi p vuis labrusce. p frugibus
 infelic solui et steriles dñant auene/ vt poc-
 ta loquit. et vt scriptura ait sicubi tra male-
 dica spinas et tribulos germinat. Flabit
 dñe spūs tu? bon? et suavis et fluēraq? gra-
 pinguecēt speciosa defri. et tue benedictio
 nis irroratōne renouabit facies tre. facies
 vltis hereditatis tue. **Nā** et mrem humoris
 pbi lunā vocat. **¶** At dices magna sūt ista
 nimis et supra sturē hois posita. Magna
 sūt nec inficior p? brissime ino maxima/ s?
 virtus dei cui inniti te puenit immensa est
¶ Oia possum in dē apls in eo q? me pfortat
 eps. Sed maledict? q? dicit in hoie. et po-
 nit carnē brachiū suū. Magna sunt / ptes
 rea magno egēt studio. cura sollicitudine
 gūis et labore. **Nā** vbi intēderis ingeniu-
 valet. ait Julius cesar apud salustiu. **¶** Ma-
 gna sunt / pteca deserēda sūt exigua / et disp-
 tienda linquēdaq? minorib. In h opus v-
 nū pcellētissimū figēdi sunt p?ideratiōis
 oculi. mittenda est manus ad fortia temp?
 quodq? res omniu? p?ciosissima / in alijs nō
 nisi parcellima raritate dispensandū. Alio-
 quin tale aliquid fieret q?si quis piscaretur
 homo aureo / iuncta verbum vni? e cesarib?
 aut quasi vile aliquid quereret in tenebris
 cū cereo centū aureoz. Alioqñ pteca redi-
 ret illa inculpatio hieo ad moysen / stulto
 labore cōsumeris. Sic petrus **¶** Clementes
 Sic Bernard? Eugeniu. Immo sic apls
 discipulū suū carissimū monuerūt. **¶** Memo-
 milis rē. **¶** Sectaria iudicia rē. **¶** Et iactib?
 aploz. **¶** Hō ē equū rē. **¶** Fortiora sūt bec q? vt
 allegationib? indigeāt. Magna deniq? sūt
 ista pacis vltis opa. quōobrem ea tecū a ml-
 tis q?ere puenit. **¶** Hāz vulgato puerbio qd
 a pluribus queritur citius inuenit. **¶** Et vbi
 duo vel tres congregati sunt in nomine meo
 rē. in dē christus rē. **¶** Et quis est o deus edf-
 sime / qd est ex christianis ecclesie filijs. q? nō
 inniti debeat p sua portione et vocatione /
 tantis opitulari miserijs? **¶** Quis taz luctuo-
 se desolationi. quis labefactioni tante be-
 reditatis tue non condolebit. et condolens
 quis p viribus nō obuiabit? **¶** Sed neq? h
 pbibere quisq? nisi mentis inops voluerit
 vt in cōmuni piculo. cōmune sit auxilium
¶ Quod si paz pspere successit hactenus

labor plurimoz. non iō despandū. nō suc-
 censendū eis. nō spernēde p?sus ope. Non
 est in medico semp releuet vt eger. **¶** Nec sp-
 feriet qd canq? minabit arcus. **¶** Nec eni q
 plātat neq? q? regat est aliquid / sed q? incre-
 mentū dat eps. **¶** Et nō mentiebāt qui dixit
 timide sunt et incerte puidētie nre **¶** Si post
 pmi naufragiū naua nauē. et p? pma vult-
 nera miles acie. et post vna sterilitate rusti-
 cus agz deferet. **¶** Ascriberet h nō cautele.
 sz ignauie. et q? sic p?fulerz. ageret infulse. **¶** Be-
 niamite iussu dñi bis descenderūt in plū-
 bis vici sūt. vt p?mu? purgati. humiliati et
 eruditi. victoria tertio plio fortireut. **¶** Sup-
 oia post opitulationē diuinā. si pacē vlem-
 qrim? / nō inefficaciter p?gram. q?raf necē
 est p?coris vniō hui? obedie tecū. p. b. et secū
 h est in capite et mēbris. p?stam in pclariss-
 mo potētissimo / p?panissimo frācie regno.
 cui? laudes q? p se celebres sūt. nō enūcro.
¶ Pax male p scisma et p?tentiones queritur.
¶ Nam vbi diuisio p?seuerat / audiat q? omē
 regnū intra se diuisū desolabit. et q? pueni-
 et nulli q? secū dissidet ipse. **¶** Absint igit? pcul-
 oēs aniositates odiose. **¶** Hō fiat aspect? res-
 trosum in quibus periculis et pcellis nau-
 nis eccie hacten? iactata sūt / sz docti ab aplō
 extendētes nos et velū in anteriora / portuz
 pacis optatū concordie laboris annisu pē-
 tam? **¶** Docēt nos historie gentiliū / p?sertim
 romanoz consulū. qui licet aliunde dissis-
 derent hostiliter. mox in amicitia puenies
 bārdum reipublice paz et vtilitas q?reretur
¶ Hoc. **¶** T. linus hoc valeri? / exēplis docēt
 et vetere grecoz instituto charistia seu cōis
 gra fiebat p cōi vtilitate / nō p?sus dissimil-
 lit ab anno iubileo iudeoz. **¶** Q? si filij isrl-
 aio pacifico ibāt ad plū. filij eccie q?by ani-
 mis debēt q?rere pacē bonū. **¶** Si herodes et
 pilat? facti sūt amici ad p?sequēdū xpm / quis
 dyce par ad eundē adorandū. **¶** **¶** His exē-
 plis cū certa ratōne permota humilis et de-
 uota **¶** S. r. filia. q? p?mu? vniuit se in se / re-
 tuocans omnes p?ditos a suo consortio vel
 gremio quomodolibet alienatos. et ad ho-
 nores pristinos restituens. monens infu-
 per et maternaliter iubens. vt iniuriarum
 p?teritarū nemo meoz sit aplius / sz bonoz
 matris et vtilitati pacis omnia condonent
¶ Recedāt vetera noua sint oia / quaten? libi
 orib? animis eo paz vltis querat quo nllap-
 ticlar? obstiterit discordia. **¶** Concordia in dē
 Salusti? pueri crescūt / discordia maxime



Propositio facta massilie

dilabunt. Quid est concordia fratrum predicatoꝝ
antea fere despata opata e. commemoras et lit-
teris suis inferes zelū grandē que p eades
concordia dudū p̄suis oñderas/studēs in h
et speras filia tua/tue scitanti nō mediocriter
cōplacere. ¶ Dabes igit̄ p̄r̄ b̄tissime/filiā
pacificā et euāgelice b̄titudis p̄cip̄ e. di-
gnā insup q̄ ad pacē v̄l̄s hereditatis tue q̄
redā admittat. vt dicat ex snia. Facta suz co-
rā eo q̄si pacē reperies. Sic it̄ qm̄ tale e
p̄cis bonū vt multa p̄r̄ eā toletare. m̄tra
idulgere. dissimulare p̄lima. q̄ v̄l̄ corrigi v̄l̄
ad regulā duci neq̄unt optet. Hoc sci p̄res
scpt̄ suis. h̄ exēplis docuerūt. Nūtur i p̄m
ptu dicta eoz in decretis et alibi copiose.
S̄ eoz dicta nūc allegare q̄tando corā sci
entibz logē loq̄z et vbi res in se p̄spicua est/
supflūū ne dicam̄ curiosū iudicamus et a
scōz patz vestigijs alienū. q̄ et oñtationes
redolet et cicatricosā fluidāq̄ reddit ozōes.
¶ Q̄rit ex p̄missis p̄sequenter intellect̄ dicti
illi salubrim̄ et v̄ssim̄ si sane capiat. q̄ cō-
munis error fac̄ ius. Hoc e q̄ p̄lat̄ d̄nan-
te opione eē erronea i subditis. m̄ta v̄l̄ age-
re vel omittēre tenet̄ q̄lia si faceret aut dissi-
mularēt opione h̄mōi nō extāte/ ipe graui
delicto teneret̄ obnox̄. Que doctrina p̄nti
negocio accommodatissima e si iam eā dila-
tare liceret. h̄ ozō n̄ra certis coartāda e limi-
tibus. et ad alia deproperat. ¶ Atm̄ p̄tergre-
di v̄llo mō neq̄ possū nec debeo dū ad con-
cordē h̄ obedie v̄nitatē exhorto: suadēs i
iuriāz q̄r̄libet obliuisci. q̄n̄sūm̄ a tue mā-
suetudis et mititatis laudē admirer/ q̄ exē-
plū māsuertudinū dō isecura. caput ad mā-
ledictōz iclinauit. vt a d̄no b̄ndictōz p̄ mā-
ledictōe reportaret. et b̄ndictione heredita-
tē possideret. Et cū Juda machabeo esset
mēoria tua in etnū in b̄ndictōe. Ecce sathā
accepta a dō lnia (alioq̄n qd̄ ipe potuisset)
p̄cussit te plagis m̄ltis tribulationū et āgu-
stiaz. iustissime qd̄ e l ordie ad p̄uidētissimā
mā dei dispositōz. qm̄ iust̄ e in oibz v̄ijs su-
is. et sc̄is i oibz opibz suis. Per cui? p̄uidē-
tiā sit vt diligētibz deū oia coopet̄ in bonū
Et q̄ p̄m̄merita plebiū dispōit vitā rectoz
vt ait grego. q̄ e p̄prio filio nō pepcit qn̄ es-
um saturaret opprobrijs. Demō nihilomi-
nus has p̄motōes p̄uersissimo intētiōis si-
ne mihi suscitasse videt̄. Ad qd̄: Nimis vt
eēt pedibz tuis in laqueū et offensiones et
scādaliū. Quo pacto sic/ Ut anim? tuus ge-
nerosus in indignationē. et de indignatiōe

in impatientiā. et de bacin odii et diffiden-
tiā et suspitiones anxias et trepidas. q̄ mul-
tos supplantari laberet. et in vindicādi lib-
bidinē exanderet. et vt tadē abiecta mā-
suetudine dimisso oī p̄silio ad postremum
oī studio p̄secutiōis ecciastice pacis. sp̄s
tuus natura mitis et suavis. ad solā vindi-
cte carnificinā sub zeli iusti specie raperet.
laceraretq̄ oues p̄rias. p̄tereret. abijceret.
dissiparet. et p̄ter suspitiones infidas et tur-
bidas/res oēs timide gelidēq̄ mistaret. q̄
li arto venatores ap̄ros in p̄ria p̄ritat̄ nei-
cē. et lepulos p̄ vanā pennevolūtatis for-
midinē in verū tradit̄ piculū et laq̄um. Et
b̄ndictus d̄ns et b̄ndict̄ tu. qm̄ laq̄us iste
māsuertudo nō solū nō sublata est. a. S. t.
bis fraudibz/sed mirā qd̄ effulgētia mā-
gis et magis emicuit/ vsq̄ ad quēdā intū-
tū stuporē. vsq̄ ad p̄ias lacrymas audiē-
tū et ad exēplū mēoriale et vere xp̄ianuz
apud omnes generatiōes posteroz. Que
exēpla oīa si referre voluero nitā in cassuz.
pus tps et lingua deficiēt. ¶ Tm̄ n̄ ex in-
nūeris qd̄ fidelissima relatione didici/ cōs-
memoret exēplū qd̄ dum p̄suis in fmo
ne publico restitutiōis. p̄ partē regis. scria
secūda post p̄secō. corā populosissima et ce-
leberrima viri vsq̄ status frequentia retulisse
illud suis suspirijs altis et subditis tacētes
approbari et nō pauci ad p̄ias vsq̄ laq̄u-
mas (nec mirandū) p̄p̄cti sunt. ¶ Postq̄
seuientibz v̄ndiq̄ intumescētibz p̄cellis
cira nauem ecclie. tu mistic? Jonas picc̄
es in mare. h̄ est in amaritudinē tribulatio-
nis. nō desruit te deus. sed mirabiliter in
ventre sacri palacij velut in vētre ceti p̄ser-
uatum eduxit ad littus libertatis. et facta e
tranq̄llitas maior. Tota quippe obedien-
tia ista a tumultu siluit. Eo tūc venit ad ve-
rendā tue celsitudis p̄ntiam homo quidā
non infime fortune qui vltro p̄fessus est te
patre et dominū suum imo nostrū omnium.
te xpm̄ dominū nedū ipic t̄gere. sed crudel-
iterum voluisse. Expauerunt opinōz qui
aderant/qua fronte vir tān̄ sacrilegū/ vir tā
nefarij facinoris conscius/ non solum hoc
facere. sed vel comparere p̄sumpisset. D̄
ti ceperūt toruos in eum oculos stercere. dē-
tibus fremere. vt man? cōtinere. nisi q̄ tu
am expectabāt sniam et q̄lem expectabant?
nisi vt dicerēs. tollā impi? et turbet sacri

legus, ligatis manib⁹ ⁊ pedibus trahat ad
carcerē/ vt tradat in mortē. At vō tu nihil
horū dixisti/ p̄ clemētissime/ sed mie ⁊ mā/
suetudis sinū aperies/ ⁊ clementie virgam
extendēs/ p̄ occupasti ⁊ fidentē reū. p̄usq; v̄
ba orōnis cōplectet. serenissimo q̄z vultu/ ⁊
verb suauib⁹/ plenā p̄cepti h⁹ flagiciū ve
niā indulxisti. vincēs in bono malū/ ⁊ cui⁹
eēs spūs/ cuius insup vicari⁹ facio certissi
mo palā docēs. Noceggisse nōne satis erat
ad miam. Addita ē asscuratio/ trepidare
vetās iureiurādo firmata/ Nam fit cui ml
tū dimittit/ multū ingrat⁹ si de dimissioe be
sitauerit. Dixit nāq; spūs tuus bon⁹ ⁊ sua
uis. h̄ faciat mibi dñs/ ⁊ h̄ addat/ si vllas
vni⁹ aduersuz te odiū/ vel vindicte reliq̄as
apd me fuauero. imo si quā penā in te po
sterius exercere voluero/ illa in caput meū
por cadat. Nec indulgētiā tūmodo ego p̄
isto si deinceps bene te habueris/ s̄z tibi tu
isq; silib⁹ oibus bñficiā polliceor apli
orē. **D**ignissimā sūmo pōtifice vocē. **D**
rāsum dīno viro pueniētissimū. **D** factuz
mie singularis. qd̄ p̄ em ⁊ pastore euāgelī
cum representat. **Q**ui post persecutiones
Paulum. Post trinam negationem Pe
trū. ⁊ post portiones hereditatis luxuriose
p̄sumptā/ iuniorē filiū plus amauit. **D** dī
uinū factū. qd̄ vniā oēs ppli oēs q̄quauer
sum nationes audiret/ tū p̄ exēplo ⁊ imita
tione. tū p̄ arguēdo mendaciū eos q̄ te rigi
dū ⁊ austex/ aut ire memorē criminari mo
lūit. **H**ec ē plane victoria xp̄iana. iniurias
⁊ iras nō iniurijs ⁊ ira/ sed māsuētudine ⁊
mia vincere. ⁊ imitari eū q̄ ēt in cruce posi
tus dixit. p̄ ignosce illis rē. **S**ic bñsim⁹
martin⁹ cū vigeret vt Briciū sibi cōtume
liosū abijceret. **S**i in q̄tēps iudā Partū
nus cur nō bñctum tolerabit. **S**ileant
nūchistorie gentiliū que suoz quondā p̄n
pum māsuētudinē amplissimis verb̄ ectu
lerūt vt Seneca Aeronē in duob⁹ volumi
nibus/ Cicero Juliū Cesarē in orōnibus
Suetonius octavianū augustuz in histo
rijs. ⁊ alij alios cōpantes eos vel asilo ro
muli/ vel ciuitatib⁹ refugij/ vel templo mise
ricordie/ quale describit Stacius thebai
dos. **S**iquidem incomparabilis est isto
rum laus ad tuā gloriā. sicut vmbra ad se
renam lucem. fumus obscurus ad purum
ignem/ palea volatilis ad solidū granum.
immo sicut victum ad virtutem. Ipsa enī
taliū mansuetudo/ non pro diuino honore

⁊ auctoritate quā spernebāt ⁊ tu colis vni
cā. sed inanē iactantiā/ quā tu calcas/ anhe
labar. **L**ollaudabūt alij cruētas belloꝝ vis
crozijs/ ⁊ ambitiosos ex his triūphos mi
rabunt. **P**lus apud me valet assertio sapiē
tis q̄ melior est sapiēs viro forti/ ⁊ qui dñā
tur anio suo expugnatoꝝ vrbū. **Q**uā sen
tentiā alijs v̄bis lyricus explicat. **L**acius
regnes fragile domando spiritū/ q̄ si lidiaz
remotis gadib⁹ iūgas/ ⁊ vterq; penus ser
uiat vni. **Q**uāobrem agnosce pater bea
tissime/ cum q̄sta cōscientie securitate. cum
q̄li serenitate cordis/ fas habet dicere reli
giosissima deuotio tua/ dñi crebro vel orat
vel missaz celebrat. **P**ater dimitte mibi de
bita mea/ sicut ⁊ ego dimitto debitorib⁹ me
is. **E**t rursus cū p̄pheta. **D**ñe deus meus si
feci isto. si est iniquitas in manib⁹ meis rē
Ita pater bñissime imitaris christū. qui cū
malediceret nō maledicebat. qui tentatus
est per oia vt misericors fieret. que videm⁹
p̄pter passionē gloriā ⁊ honore coronatum
Tantūmodo nō eripiat tibi blāda p̄speri
tas miam illam. illam patientiā pene diuī
nā/ quā seuiēs aduersitas ⁊ suauit⁹ reddidit
clariorē. **D**a veniā si scrupulosior sim i
bac parte. **N**am sit aliqñ suadēte pacis ini
mico/ nūc p̄ se/ nūc p̄ aduatoꝝ q̄ sunt ar
ma sua sagite. vt hō qui calamitate p̄sūs
eq̄nimitē omia nedū tolerauerat/ sed idul
serat/ postmodum succedentib⁹ prosperis
repetit omnia a debitoribus suis cum rigo
re ⁊ fenore. vt appareat indulgentiam prio
rem non ex virtute sed vindicandi impossi
bilitate natam. nec dimisisse ex corde. sed i
tempus more simearum distulisse. **N**ō ca
dat in hanc exprobrationē vera ⁊ p̄fecta di
lectionis tue māsuētudo. neq; fallat eam si
mulacrū fictuz iusticie/ quasi nō melius sit
viciisse mala per indulgentiaz quā seuerita
tem/ quasi rursus nō sit preclarissima iusti
cia indulgisse supplicibus ⁊ subditis pep
cisse. **S**ic misericordiam ⁊ gratiam in
uenias in conspectu tremēdi iudicij dei.
qui sub bullis patētib⁹ p̄misit misericor
diam misericordib⁹/ qui semel dimissa nō
repetit. qui iussit non esse memorē iniurie
ciuium suoz. **S**ic in oratione tua p̄fites
dñō exaudiaris. nō audias horrendū illd̄
ip̄operiū dñi irascētis. **S**erue neq; nōne
oē debitiū dimisi rē. **S**ic p̄trea cū dō p̄se
q̄r sedē r̄gni i mia. ⁊ mititate possideas trā
⁊ dlecter⁹ i mltitudine pac̄ sup eā **T**ādeꝝ

Propositio facta massilie

propter miritates doceat te dominus vias suas
ut absque offendiculis ad ipacietie lapidem
dirigat pedes tuos in viam pacis. quia a te pa-
ce petimur per beatissime dicentes. Bndic heredi-
tati tue. Non quilibet hanc pa-
ce pbere nisi sufficiens sit et firma nisi maior
agat deus ut apud Virgaliu est. pfrim in ta dpa-
to et radicato scismate quod est qui caeter egresces
mededo et igriffibil dedali labyrintho. et ca-
put hydre fabulose sua rescissione fecudius
ita ut pisse videat p siliu a sapientibus et dice-
pveniat cum Josaphat rege. Lmigram quod
ager debet h solū hēm residui ut oculos
nros ad te dirigam. Scimur nihilominus te
p deū cui vicari es decere. Scimur ad te
hierarchā supmū spectare bndictōez bndi
hereditatē ecclesiastice. ut fiat par in diebus nris
et tu maximus inter mōtes suscipias pacē po-
pulo. Quod si pficis. bndictus eris in oēs gna-
tiones et memoriā etnā bis quod p te futuri sūt
relinqs. Sinaut nō pferes. ichoaueris tū
et elaboraueris bōa et antiq fide diligenti
studio. pia et hūili voluntate p te et tuos (tui
qpe sūt oēs) nō pdes merces tua. n laus.
nō glia. res ipa pdenabit medatij eos quod vel
igratiā vel liuore crimiant sumā. et. S. dig-
nitate. tuā vigilantia. tuā caritate. Facis h
sedulo. Ita. n. te facere et me sentire equū ē
S; q amplius stimuleris ad agendū / ascē-
de frequenter sublimē mētē tue lucē / leuādo
te sup te. vbi despectis efursū terrē / vscs iu-
git et acrit ante mētis oculos in lūie fidei. in
sublimitate spei. in latitudine caritatis / cū il-
lo quod ait. Logitavi dies antiqz et. Videat
in qz acute / qz nihil sit oē illd quod mōs affert
glie iocūditanis / potētie. qz uana. qz lubrica
et vcto sonio qz simillima. imo qz aciat et ama-
ritudinibus respia. tristissima sint oia. Ecce
oēs morimur et qsi aq fluentes dilabimur
sup trā hodie et. cras papa moriet. Eheu
fugaces posthume labūt āni / deslet Orati-
us. et tragicus. Properat cursu vita citato
volucris die rota p cipit / voluit anni. et na-
so. Volat irrepabile tps. et nihil ē annis ve-
loci. Et ē oim horribilissimū quod dicit. qz in
pūcto ad iferua descēdūt. et. Ite maledicti in
igne etnū. Ceterz. qd qso vsqz ē tā altū aut
priosū / p q vel adipiscēdo vel retinēdo / ge-
nerosus animus et dinoz pscā / se pdere et ali-
os turbare dignū ducit. Uiderat h ex alto
quod tā sapiēter exclamauit. Uāitas uāitatus
et oia uāitas. Quā sniam / si saperēt. immo
ut saperēt / deberēt oīs in pūctibus pstituti
fm Crisostomi p siliu septiaz hēre in ianuis

suas. in penetrabilibus. in frōtibz. et maxie in
cordibus snis. Amplius si filij hōi seculi tā uui-
da sollicitudie curant pitura / adeo ut cū eis
perire nō formidēt / obsurdescētēs ad illam
increpatōez pphetica. Filij hoim vsqz gra-
ui corde et. Filios igitur lucis. imo te ptem
hōi filioz. qz apponere decet curas. qz
labores / qz vigilias. vbi de rebz etnis agit
vbi vey et vnicē expauescēdū p aiabz traca-
tur dānatois piculū / hō ē ista lis de paup-
reg. ut apud Statium ponit. necqz d lana cap-
na ut Satiricus ait / de vita et morte ppetu-
is res vlat agit et qz. Et si pastoralis p-
fidētie / delectet aliquē honor / volat et nō
mē iane. treat cū districtū iudicis examē in
reddēda de ouiu salute et nūcro rōe. Bscat
qm possit ē nō in destructōez / sed edificatōez
nō ad oculū sed laborē / et ut p eū iuxta verbū
maximi regis Artaxerx / secluso abusu potē-
tie / subditi oprata cūctis mortalibus pace p-
fruant. qm hō ē finis ois potētie / tā secula-
ris qz spūal. S; ad te p uertor p se. Si
ge pcor in ipa sublimitate meditatiois tue /
spōsa ecciam talibus vrentē qzulis plāgoribus
Eheu qz solabit anxiam. Et qz desolate
qz plaga crudeli pculse medebit. Int has
angustias qz me circūvallarunt vndiqz qz
dabit effugiū. qz mei misebitur. Ego illa
spōsa regis etni quā vidit oli vnus et filijs me-
is / nouā descēdēda de celo quā spōsa ornata
viro suo. Ego lota in sanguie agni imacu-
lari. ego tot sudoribus et sanguibus martyz inu-
merabiliū stabilita. viol p fessor. lilijs vgi-
nū coronata. Ego tāta deuotōe pncipum.
vsqz ad iuidiā dotata / ornata / diues facta
Hūc heu velut misella et ancilla / desicior p-
mor / despicioz. Filios enutriti et exaltati.
ipi aut spreuerūt me. et facti sūt hostes in ca-
pite. Pacē insup iocūdissimū in celo et in ter-
ra bonū / qz me donauerat spōsus meus / nascē-
p dicit / moriet / resurgēs / et regnās / p uerte-
rūt in scisma pnciosissimū. qd iam qz lu-
stris me p oēs art / misis modis depalcitur
et absūt. Pro mea oli defensione certamē-
rat vsqz ad mortē / et mō nihil aliud agi vel
qzri videt a multis / qz vt corruā / et misabili
labefactatione deficiā. et hostibus meis ludi-
briū fiā. Ecce vlat sūt oia fere in pmanū po-
ris mee instōnis / discipulie / et deoris / ornata
ornamēta / dū p corona hūilitatis puluis
fedus vanitatis / et p croccis spūalitat / sters
cora sola tēpalitatis aplexatur. et erigit sup
me sapiētia animalis et terrena et diaboli
ca / repudiata ea quod desursum est pacifica et

q̄eta. **S**i his tecū ecclesia planctibꝫ loq̄
ret. p. b. noui miseratōne animi tui/ que ab
vtero egressa est tecū. p̄tinere n̄ posses/ q̄n
erūperent la chryme ab oculis tuis. q̄n ad
succurrendū in flāmare totꝫ zelus tuus/ iaz
succensus/ r̄ diceret ex intimo cordis suspi
rio. **D**ies sup hac desolatione ante te oē des
sideriū meū. r̄ gemitꝫ meus a te nō est ab
scōditus. **S**uccurre ser opem. vt quid nas
tus sum videre mala gēnis mee: **R**apidos
rector: cōprime fluctꝫ: r̄ q̄ celi regis imensū
firma stabiles federe tras. r̄ disp̄sioēs israē
lis cōgrega. **S**ed q̄d ago: **D**uos sum ra
pior: **Q**uid mineru/ vt d̄: ipudēs doceo:
Premeditara sūt nangꝫ ap̄d tuā cōsideratō
nē assidue r̄ acriter illa salutis monita. **A**is
bilominꝫ patere. p. b. patere obsecro com
monefacere te r̄ orare p̄ pte deuotissime fis
lie tue/ vt facias q̄d facis. **N**am equū etiā
sponte velocē calcar adiunat. **F**ac vt calcar
ta seculi pōpa r̄ iniq̄s fabulatiōibꝫ eiꝫ. vt
nullis retrahētibꝫ vniūis vitiōsaz passionū
nō ira. nō odio. nō spe. n̄ gaudio fallacibꝫ
mclionibꝫ nangꝫ hospitiū digna est sc̄ritas
tua) abiecta rursus adulatorꝫ peste oia ad
grām nihil ad veritatē loquētiū. r̄ clauden
tiū ianuā veritati. ac scrupulos varios (vt
soli diligere videant) ingerentiū. de quoz
vno dixit comitꝫ. **H**ic p̄fecto ex stultis in
sanos facit. **E**t q̄ sunt stulti: vtiqꝫ vaneglo
riosi. prudētes in oculis suis. prudētie sue
inimicētes. **H**is inqꝫ pcul pulsus. tu totꝫ cū
pacificis qui nō oderūt pacē cogites ea q̄
ad pacem sunt biertim. totꝫ inuigiles imple
re id q̄d p̄ m̄re ecclie petit a te filia vtiūsqꝫ
velut altera colūba **H**oc ferens ramū paci
fere oliue/ p̄ nos hūiles nūcios/ clamctans
pia sollicitudie. **B**enedic hereditati tue. vt
nobis cōtūgat illud p̄phete. **D**ñs b̄ndicet
populo suo in pace. **S**ed quō r̄ quibꝫ
vīs b̄ndices populo tuo in pace/ si p̄gar a
liquis p̄ticulariꝫ inq̄rere. iubet hic hūilis r̄
deuota. **S**. t. filia q̄escere. ne suos p̄res. te
vici r̄ regē francie xp̄ianissimū/ aut lega
tos ab eodē p̄uenire arrogātiꝫ videat. siml
q̄ publicat celebrē audientia sup hac pacē
materia. si r̄ dū t̄po fuerit b̄ndicēti tui sup
plicat r̄ sperat obinere ex d̄: natura lanꝫ et
forte p̄ticulariꝫ. vt b̄ndicas eccliasice heres
ditati tue. **E**t r̄tūdē dicitū sit de p̄mo n̄re
legationis articulo.

Uperit alter r̄ postremꝫ n̄re lega
tionis articulo/ cuius iō lōge breui

or erit expeditio q̄ prioris. quia s̄z necessa
riꝫ existat. eū in neqꝫ tate dignitatꝫ neqꝫ pa
ris difficultatis exilio. **H**ic supplicamꝫ vt
b̄ndicas hereditati p̄tialitꝫ quodāmo pecu
liari. segregādo pluuiā volūtaria hūic here
ditati tue. r̄ q̄m ifirmata ē p̄ tenuitate r̄ ml
tis in cōmodis/ tu p̄fice eā. quā tua tuoz q̄s
p̄decessoz d̄: r̄ r̄ p̄lārauit. **P**reuenisti nos
p. b. in b̄ndicētibꝫ dulcedis. heri in osculo
pacis. pridē in odore bone fame/ māfuetu
dis/ r̄ libalitatꝫ tue. vt hāc a te b̄ndicētibꝫ
petere. hāc ipe certa p̄sumē auderemꝫ. **D**e
niqꝫ iā puēcios subleq̄ris. dū aures tue. **S**
tā beniuolas/ orōni n̄re p̄bet tua pastorā
sollicitudo/ recogitans vt arbitroz q̄m filia
tua p̄mogenita ē studioꝫ. cuiꝫ p̄mogenitu
rerōne/ p̄penit b̄ndicētio de roze celi desup r̄
de pinguedie ere. **H**. ē. in sp̄uali r̄ r̄pali p̄uis
sione. **R**urꝫ q̄ exēplo **A**lex filie **L**aleph
suspirat sedēs sup alinā. calcās. s. oēm bru
talitatē/ petēs b̄ndicētibꝫ a te p̄re suo. vīs eā
a libalitate p̄nitatꝫ tue/ irriguū iferiꝫ r̄ irri
guū supius expectare. **D**ic igitꝫ v̄bū **B**oos
ad **R**urꝫ. **B**̄ndicātes filia a d̄no. q̄cqd̄ d̄i
xerꝫ mihi/ b̄ faciā tibi. **E**t ita fac p̄ b̄rissime
vt sit aū te odor filie tue sic odor agri pleni
cui b̄ndixit d̄ns. **E**t b̄n̄ ager pleniꝫ ē filia tua
p̄fiteū. vniuersitas/ imō nihil errauero si eā
appellauero padisū voluptatꝫ. an q̄ ē lignū
scie b̄oi r̄ mali. r̄ fōs scie in q̄tuor facultatū
flumia cōdiuit. irrigās vniuersam supficiē
ere. **T**u h̄ possessor es/ tu pastor/ r̄ cultor/
vt operis r̄ custodias illā/ tāqꝫ agriculturā
vitiā vt **A**r. loq̄t in politis. **U**bi sub misere
rio nihil deē eoz q̄ egregiꝫ poeta v̄giliꝫ in
georgicꝫ/ r̄ **P**alladiꝫ i de agricultura/ de be
reditate agraria p̄sc̄pserūt/ distiguētes agz
q̄druplicē/ q̄lē figurat i hereditate tua p̄m
q̄druplicē facultatē repimꝫ. **U**nꝫ ager ē a
p̄ricꝫ r̄ florifer p̄ apibꝫ/ figurās sub q̄dā ap
p̄ariōe facultatē theologie **A**ltꝫ ē pascual
p̄ ouibꝫ r̄ domesticis aiantibꝫ/ figurās facul
tatē decretorꝫ. **A**ltꝫ frugifer p̄ boim vita/ si
gurās facultatē medicie. **Q**uartꝫ vitifer et
pomifer i oi genere suo figurās r̄ p̄pice artū
facultatē. **T**uū ē igitꝫ hereditatē tuā hāc
b̄ndicere colere r̄ augere/ vt fructū suū der i
tpe suo. **E**cce ipi theologi velut apes itelle
lectuales puolitāt i hereditate tua flores sa
croꝫ eloq̄oz/ d̄ roze celi rosidos. p̄pingūt
mel i cellulas r̄ fauos/ vt sit cera i illūiatōe
itelligētie. r̄ mel i oblectatōz affectiue. **H**āc
hereditatis tue portionē spectās. dicere ha

Propositio facta massilie

bes et snia illō Ecclī. Hereditas mea sup
mel et fauū. Nā eloq̄a dñi dulciora sup mel
et fauū: et pceptū dñi lucidū illūians oculos
in intellectu. **C**enerat in mentē laudes
hōi tum augere. tum suo modo deducere/
de reliq̄s hereditatis tue partib; hoc est fa
cultatib;. quo magis animaret. S. t. sibi be
nedicere/ sed negligent? istud ago breuita
ti studēs. et sciēs nihil laudū harū te latere.
Dicā vero te cōcedere id quod nup̄m me
ditatione mea dū sol? essem: et non sol? so
lus q̄dem corpe: nō solus cogitatione/ ver
sabat. Itaq̄ posita erat ante metis oculos
sedes tua p̄clarissima et thron? sicut sol et lu
na p̄fecta. assistit regina illa virtutū dilectio
a dextris tuis in vestitu sapientie deaurato.
circūdata varietate virtutū. Nam ita iussit
rex optim? et maxim? xps vt sedē papalem
dilectio stabiliret. dū ait Petro interrogato
ter. et ter rōdente q̄ diligeret eū. pasce oues
meas. pasce agnos meos. Que dilectō vna
est in q̄dam trinitate virtutū/ in mīa et veri
tate q̄ custodit regem oēm duab; manib;
hic et inde portētes thronū ei? et i p̄clarissī
ma virtutū iusticia et neq̄s hēspet? neq̄s luci
fer ita admirabilis. Has sub cōpendio nu
merauit p̄pheta reginas/ eas paci consoci
ans. misericordia inq̄t et veritas obuiaue
rūt sibi. iusticia et pacē osculate sunt. Quaz
officiū alibi descripsit p̄ter veritates/ inq̄t
de christo cui? vicari? es. et mansuetudinē
et iusticiā/ et deducet te mirabiliter dextera
tua. Nec p̄clara dilectio seu caritas vna
in hac trinitate virtutum sicut apostol? in
sinuauit ad Corinth. scribēs/ parabat orarē
p̄ filia tua parisiē. vniuersitate vt ei mo
do quo dicim? benediceres tanq̄ heredita
ti tue. Nā vbi adesset vel q̄n rogaret dilectō
si int? p̄rem deest et filiā? Nihilomin? affuit
et sarban a sinistris. ita mihi mōstrabat me
ditatio mea. Aderat et infelix. p̄les sua emu
latio liuida/ p̄ quā mors intrat in orbē ter
raz/ monstr. heu horrendū informe ingēs
Lui q̄t insunt in dilectione v̄tutes. tot in
sūt vitia. crudelitas. falsitas. iniq̄tas. Cru
delitas p̄tra mīam. cōtra veritatē falsitas/ et
iniq̄tas p̄tra iusticiam. Agnouit ex descrip
tione nasonis quenā illa eēt. Pallor in ore
sedet. macies in corpe toto. nusq̄s recta aci
es luēt rubigine dētes. Pectora felle virēt
lingua est suffusa veneno Risus abest nisi
quē vili fecere dolores. Nec frui? somnoui
gilantibus exata curis tē. Obstupui vīsa

subito gelidusq̄ cucurrit ossa tremor. Dū
ecce terrifico boatu/ rabida ora lacans/ et dē
tibus frendēs. Ebeus p̄ scē/ caue b̄ndice
ris hereditati huic tue/ q̄ facta ē tibi sic leo
in silua. odi p̄terea eā et maledic. Laue be
nedixeris ei in collatione gr̄az. Nā et tarō
venerūt et in multis a tua snia defecerunt.
Abijce eos poti? a te. calcab; p̄tere. et impe
ra vt discedāt maledicti. **I**ta pabat por
tentū hoc horrificū magno conatu/ contu
meliosa nefandaq̄ mēdacia p̄tra filiā tuā
delatrare/ dū tu pater b̄ssime h̄ indigna
bunde ferēs/ toruū e latere vultū paulisp̄
hāc emulationē impiā mendacē et neq̄s vī
sus es declinare. et vt cōfestim abscederet
pare. Abi hinc in malā borā et in crucē tuā/
pestis horrida. satirē discordie/ mater neq̄
cie. Q̄side ne vltra mutire vel apparere pre
sumperis. Attende ne filiā. criminari stu
dueris ap̄d p̄rem. cui etiā p̄ magno peccat
to satis esset modicū supplicij Fallens si te
recipi/ v̄l audiri exstimas. vbi in p̄spectu
meo p̄na dilectio v̄ar/ et iusta p̄ eis decre
uit orōnem assumere. Dicim dilectō. Hoci
crepatōe deterrita emulatio tristis abcessit
et dilectio sic orsa est. Facis p̄ sc̄ssime id
q̄d te decet/ te p̄rem erga filiā/ et talē filiā. te
vicariū illi? q̄ accusatorē frat̄z deturbauit
in stagnū ignis ardētis. q̄ iussit pontificē
agere in spū lenitatis/ q̄m et ipse circūdatus
est infirmitate. q̄ postremo p̄ decē iustos
tori p̄napoli peccatrici pepisset p̄terea
me dilectionē iussit assistere a dextris tuis
que natura patiens suz. benigna sū. nō emu
lor. nō ago p̄perā. Age igit p̄ b. age quod
agis ne vlla te vnq̄s accusat̄z emulatio / a
meo p̄sortio diuulserit. Nō audiat p̄cor ad
uersū me crudel? bec et maligna emulatio.
Abiit vt p̄dat hāc maculā in glia tua. spre
uisse hereditatē tuā/ abiecit a te et pedib;
tuis supplices tuos/ cultores q̄q̄ in vinea
dñi sabaorb/ et coadiutores tuos vacuos
absq̄ vtili p̄uisiōe in gliosq̄ remisisse. vbi
tāta ē p̄uisiōis tenuitas de bonis ecclesi
cis. vt vit pauci et m̄gr̄is et doctorib; et in
theologia/ sine aliq̄ q̄stu valeāt b̄re aliq̄ta
et q̄b; regā et h. xvij. an? agit. Nec ē hēditat
tua peculiaris et electa et p̄clarissīa studioz/
velit nolit emulatio/ vbi gnarō p̄terit et gnā
tio aduēt. h̄ ipa tra tua i etnū stat. Tu sup
mus pastor et custos iopie sue puidere/ iri
rigare arida. ruinosa reparare. nō con qual
fare. positus es hoc misericordia petit titulo

filiationis hoc veritas titulo studij veritas. hoc iusticia titulo militie et laboris.

E Porro tarditas hmoi postulationis benedictionis tue protuli pntationem nunc non antea non tarditate meretur exauditionis vt accusat emulatio / sed celeritatem / quate nus sint nouissimi primi / qz bono intentionis sine fiebat dilatio / magno sicut arbi / trabantur zelo psecutionis vnionis ecclesi astice mouebant / nec soli mouebant / reges et regna cu suo clero piter sentiebant. Huc post experimenta plurima / qd inculpanduz si mutatis rebz mutauerit sniam. Esto rur sus fuisset in aliquibz dissidens eoz sententia a tua. Non potuit hoc fieri sine mei lesione / qz sine obstinatione. Non paulus z baruabas tales viri sic cotenderut vt discederent ab inuice. Et paulus petro restitit i facie. Et pnceps psaru bonus fm Grego. restitit michaei et vtrobiz illesa me matre oim caritate. **A**duenit ecce supplex z humilis deuota filia tua. p. b. absqz vlla diffcultate pcellensia studioz z suo nuc aduetu dat palam intelligi / q nulla diffidentia iur / tui vt aduersarij falso fingebat. nulla indignatione pueria suu differebat accessuz ad petendu sibi benedicti / p pntationem rotuli more solito qliter nuc pntat reuenter i appbationem iusticie tue / et in egregiaz laudem mansuetudinis tue. Neqz eni peteret bndictione gratia ab eo que non crederet iuridicum largitione. neqz ab eo que benignu exauditione non speraret. **U**n i capite rotuli ita scripui e fiducia accepit. b. p. nuc rotulu istuz supplicationu generaliu z spaliu pntaduz apud. s. v. celsitudinē humilis z deuota. i. s. v. filia. p. vniuersitas / plus in paterna benivolentissime libertatis vre gra qz in meritiprijs post deu spem repones. plus insup studes ex hoc rotulo inscribere comodis ecclesie qz auare cupiditati vt deniqz obediētiā sincerā ac filialem dicta filia erga. s. v. sublimitate non timō sboz aut litteraruz assertionē sed fractoz soliditate monstraret. **D**ecibi. **H**uc igit pater sancte p me dilectionem mrem oim bene vinctu exorat per qz virtutes meas inclitas miam veritatem et iusticia ppter quas deducere habet te mirabiliter dextera tua / z p si qd vnqz de te bene meruimus apud deu / apud hoies iustificādo te. exaltādo te. liberādo te. et p spem futuri pmij si nob pseueranter inbeteris. oramus petimus obsecramus vt benedicas

huic hereditati tue / huic filie tue alūne nostre. cōcedendo talē in gratijs suis signationem aut certe vberiorē. Qualem peturab initio dedisses anno pmo. **F**lam hic ē an? benignitatis tue. annus nouenari? / terna / rio ter in se ducto coronatus. bndices huic corone anni. huic ano coronato benignitatis tue. z campi tui replebitur vbertate. **H**anc de te tua qz affluētissima libertate spem cōceperut hanc cōceptā multis. p modū et magnis indicijs roboratā aueraz qz senserunt etiā heri. Tu aut spem nūc i rē ipam cōuertito. tui quippe sunt. sed tu eos maior tibi vinculo cōstrinxeris. tu postremo nō mediocriter illustraueris glām tuā et famam tuā / que sicut nō est ambiciose qrenda. ita non est negligēda crudeliter. **E**t vbināgērium pōrfame celebritas / vel scripti / vel viuīs vocibz ampliori dilatiōe vulgari. qz vbi cōfluūt et reflūūt ex oi fere natione que sub celo est. viri litteris oibz et studijs eruditi. ita vt in obscuro esse nequeat si grate si benigne respōderis. si bndixeris huic hereditati tue. quē aq modū tu benedices speramus et obsecramus / fiat fiat. **A**n aduertis. p. b. redeo eni et ad tuā scitātē et ad meam puitatem / aī aduertis qliter trāssigurau sub noie prialis dilectionis / sup / plicationem p humili et deuota. s. r. filia z id quidē aptissima videor fecisse rōne. **S**uas quippe sedem vbi collocaret dilectio vbi p ozaret / si inter prēm et filiā sacratissima dilectionis noia apō ipos etiā barbaros honoranda defuerit. **A**tuero neqz volo ne qz equū iudico qe qz ad hēcere / qz qz aliq dīceda suspint. **V**ereor enim ne iam multiloquum nostrum minus sit fauoris habiturū dum occupationes tue celsitudinis alioz / sum te vocant et trahant. **Q**z postremo super isto et pōre articulo audietias aliquas obrinere clam et palam supplicamus z speramus vt nō frustra spem hanc cōcepimus de benignissimo. s. r. spiritu pater sanctissime. **S**ic bndicat te dñs ex syon vt sis re et nomine bndictus. **S**ic videas bona hierusalem militantis sponse tue. et triumphantis illius que desursum est mater nostra oibus diebus vite nostre p̄sentis et future. **S**ic p̄terea videas filios filioz tuoz i spiritali ppagine et tandem qd est omne bonum et benedictionis cōsumatio et consumationis finis / videas pacem sup israel et nos tecum. hic inchoatue p gratiam. et be

Propositio facta corā anglicis

ato cōplemto p gloriā in futuro prestā/
te eo q̄ est bñdictus in secula seculoz amē.

Finit.

Sequitur propo-
sio facta ab eodē dño Lancellario coiā an-
glicis p̄sidiū ad sacrum cōciliū p̄sidiū
ex pte vniūsitatis p̄sidiū. An. dñi. mcccclv.

Bongratulatur v̄re deuotioni/
v̄ro zelo seruētī/v̄re laborio-
se s̄ laudabilissime legationi
Congratulatur et applaudit o re-
uerēdissimi et p̄clarissimi pa-
tres/doctissimi et sapiētes viri et fr̄es in
xp̄i dilectiōe carissimi. Congratulatur inquā
et cōgaudet amatric et admiratric et cultrix
bonoz oim/p̄ficiē. vniuersitas itaqz nō e-
mulatur nec gaudet sup iniquitate. cōgaudet ac
veritati. Quid ni cōgaudeat iḡ sup veri-
tate/q̄ v̄ soletis āplectimini et cōplexā reti-
nētis. et retentā ad effectū deducere totū stu-
dioz neruis conamini Est autē mō cōgra-
tulatiōis n̄re sp̄ialis/thema satis accōmo-
dū verbū **O**zee p̄phicū. **O**zee p̄mo. Congra-
tulabatur filiū isrl̄ et filiū iuda p̄ter Itaqz li-
bet exclamare **E**cce q̄ bonū et q̄ iocūdum
habitare fr̄es in vniū/cōuenire sc̄z et congre-
gare ad vniū cōciliū. nam in cōcilio iustoz
et cōgregatione magna opa dñi Et hoc est
cōciliū sacrum et venerādū/ad qd̄ legati p̄gi-
tis. qd̄ p̄sidiū deo duce et auctore celebrabit
vtinā felici. put optandū et sperandū est ad-
uentu. Aut quippe veritas q̄ omne regnū
in se diuisum desolabit. et a cōtrario vniū
in se regnū manet qd̄ vidit salustius Con-
cordia inq̄t p̄eres crescūt. discordia maxi-
me dilabūtur. **C**ur ergo nō bñ sperabitur
dū adunaf eccia. dū cōuocat cētus/dū con-
ueniūt seniores/videte de verbo hoc. p̄ser-
tim cū teneamus certissimā xp̄i p̄missionē
dicētis. vbi duo vel tres rē. Audiuimus p̄-
terea letanter et gaudēter q̄ cōgregabūt rē.
Catūero ne p̄lixior vel euagator sermo
tediō sit vel oneri. coartamus si placet totā
dicēdoz materiā totāqz deductiōez thēma-
tis ad q̄tuor snias sumptas ex thēmate ex
verbis ip̄i. p̄tinus appositas. **E**t videam⁹
quid in illis loquit̄ deus. q̄ loquit̄ pacem
in plebē suā. Postq̄z enī dixit dñs p̄ **O**zee
Congregabūtur filiū isrl̄ et filiū iuda pari-
ter. p̄ p̄ma snia/mox subiūgit et ponent sibi
caput vniū/eccē scōdam sniam. **E**t ascendēt
de terra/eccē tertiā/q̄ magnus dicit israhel

ecce quartam. **I**ncipientes ergo p̄sequa-
mur et inuenimus puto cās q̄tuor sufficiē-
tes/q̄re cōgregabuntur filiū isrl̄ et filiū iuda
pariter. **I**pi enī q̄ sunt p̄p̄s vniū dei. se-
da nunc diuisione. p̄bnefas disp̄si sunt / ve-
lut olim in figura sub roboam et Jeroboā
cōtigisse meminit scriptura. iij. R. xvij. Et
est tanq̄z materialis aliq̄ rō et cōfusa b̄mōi
cōciliū celebrādū. **I**nuenim⁹ p̄terea cām
finalē luculēter exp̄ssam in altera snia. **E**t
ponēt inq̄t sibi met caput vniū **D**enig
tangit cā dispositiua et velut efficiens cele-
brationis hui⁹ cōciliū dū idē in altera sen-
tentia q̄ ascendēt de terra/et qd̄ terra mili-
ce nisi terrenus affectus. **Q**uid iḡ ascen-
dere de terra nisi de terrenis affectib⁹ quib⁹
opp̄si sunt b̄ctenus multi. ad sp̄iales et
diuinas affectiones se potenter/erigere / et
erigendo salubriter ascendere/tanq̄z audir⁹
quosq̄ de excelsō clamantē deū. **E**cce qui
dormis. **E**t rursus. **S**urgite postq̄z sederi-
tis. **H**abemus p̄terea cām quodāmodo
formalē/et ad hui⁹ celebratiōem cōciliū vi-
uifice p̄parantem. q̄ forma est semen dei vi-
uum et efficacē semen sp̄is sancti b̄nis virtu-
tem formatiuam et reformatiuam totū vni-
tatis / totius ecclesie corp̄is/ in vna fide et
spe et caritate sub vno deo et dño p̄ omnes
iuncturam s̄m deductiōem apli ad Ep̄he-
sios. iij. **Q**d notat̄ in hoc verbo israhel
qd̄ interpretatū sonat idē q̄ semen dei vel se-
minauit deus. **E**t q̄le semen istud? **P**lane
illud de quo alibi p̄pheticus sermo dicit **R**i-
si dñs exercitū reliquisset nobis semē qua-
si zodomā fuisset/et q̄si gomorra simi-
les essemus **Y**sa. p̄mo. **B**ranas tibi de⁹ isrl̄
qm̄ accessit nūc dies magnus isrl̄/magnus
sc̄z dies seminis dei. qd̄ habet in se artem et
virtutē viuificam. qua misticiū corp̄us ec-
clesie se viuificare potest et vnire salubriter
in cuius efficacia et virtute congregabunt
filiū isrl̄ et iuda pariter. **B**ene hec iacta
sunt fūdamēta/sicut ex ciccone sumit la-
ctantius **H**ec autem fundamēta s̄nt p̄se-
cūbilitas eccie p̄ congregationē/ vt cā ma-
terialis. ordinabilitas ecclesie vt cā ma-
terialis. ordinabilitas ecclesie vt ad vniū
capitis positionem. vt cā finalis. intelli-
gibilitas in ep̄keyando seu interpretando / vt
efficiens. **I**nsita fecūditas in se conuersan-
do vt formalis dispositiua **S**upēdifice
mus fabricam quadrangularem quatuor
consideratiōnū p̄ncipaliū ad erectionē edī-
ficiū p̄sentis congregationis ampliorē

Et dicamus p prima cōsideratione iux-
ta p̄mam cām in verbo notatam.

Prima cōsideratio

Cōgregatio filioꝝ israel et iuda piter q̄
ritur ab eccia, quē admodū materia querit
formam, et imp̄fectū p̄fectiōem, et ml̄t vix
sive sponsa sponsum. Tractat diuin⁹ Dy
onisi⁹ et post eū Boe, et Aug⁹, quib⁹ ex
periciā suffragat q̄ res q̄libet nō min⁹ di
ligant appetit cōgregatiōem suū p̄ius q̄
p̄riā entitatem/nimirū q̄ ens et vnū con
uertitur. Hinc est ille dolor illa cōcussio il
le vehemens horroz in corpore vero dū mē
brat⁹ querit diuidi vel disp̄gi. Sic nemo
dubitauerit quin eccia diuisione suā refu
giat et horreat, cū sit corpus mysticū fm de
ductiōem Apli ad Eph. iij. Et. i. Cor.
ij. et ad Roma. iij. et alibi sepiissime Est et
terribilis vt castrorū acies ordinata. Acci
vero q̄s nesciat separatiōem max̄ imū affer
re detrimentū. Est insup eccia ciuitas de q̄
gloriosa dicta sunt. Est regnū dei. Est hier
archieba subcelestis, et ita de multis similitudi
nibus fm q̄s cōuincitur diuisiōem et atq̄
separatiōem scismaticā esse penitus odiosa.
Potuerat hoc loco fieri sermo pl̄tior
deducens p̄fectionē ecciasticū corpis stare
p̄ncipaliter in vnitare tanq̄ in cōsumma
tione ois boni. Falloz itaq̄ si nō optabun
dus p̄pha postulat hoc imp̄cās pacē super
israel/sciēs qm̄ posuit auctor ei⁹ deus fines
suos pacē. Vide si nō hinc ortū ē illud xp̄i
ad ip̄am hierlm̄ q̄ figurā tenet eccie. Hieru
salē hierlm̄ quoties volui cōgregare filios
tuos sicut gallina cōgregat pullos suos/et
noluisti. Ad hoc q̄ppe mortuus est Iesus
vt filios suos disp̄sos in vnū cōgregaret tā
q̄ lapis angularis faciens vtrāq̄ vnū. Et
ecce heu fera pessima/monstrū horrendum
ingens/mōstrū biceps potentū iam, xxi.
annos hūc/scisma pestiferū/pulcerrimam
banc et p̄fectā pacē/ q̄stum in se fuit lacerā
uit dissipauit in exilij longinquā regionē
trist. Sed veniat o vnā par iuxta vo
tum ysaiē. Veniat et req̄scent in cubiculo
suo/qd̄ est eccia, q̄tis expulso discōuenien
ti scimate/forma pacis cōueniēs inducat
Nam qualis est ista deformitas, qual im
p̄fectio, videre corpus mille p̄tib⁹/miseris
modis laceratū dissipatū et disp̄sum. Qui
lacerationi nulla hactenus p̄fuerit effica
citer b̄iana remedia/quin potius scisma b̄

horrendū velut insanabilis cancer egrescit
medendo, vt de trano loquit virgili⁹. Ip
sum deniq̄ tanq̄ fabulosa hydra redit ex
succisione sua fecūdi⁹. Hinc scādala po
puloꝝ sine numero/aduersus fidē nostraz
religiōem nrām/mores sanctos/aduersus
spem q̄ future beatitudinis, cōtemptū se
culi/sanctitatē immobilē iurifurādī/voti/
sacramētoꝝ virtutē obedientiā ad deum ⁊
ad oēm disciplinā Quare? Quia seuislima
dñandi libido m̄ infauit scismatis hui⁹
pestiferi cōfundit hec oia/fasq̄ nefas q̄ ve
lut hiantī voragine mergit sorbet ⁊ obruit
Quid porro de paganorū infidelitū q̄ fa
buler p̄bro et irrisione aduersus catholi
cos. Demū tota illa flebilis hieremie lamē
tatio si ad calamitatē eccie p̄item deflectat
nescio si satis illā vt dignū est exp̄sserit dū
ait. Quō sedet sola ciuitas plena p̄plo ⁊c.
Requit p̄sus equari verbis/ q̄ta res ipsa
videat indigna. Pro q̄ reformāda celeriter
expeditissimū est q̄ cōgregentur filij israel
et filij iuda pariter.

Secunda cōside

ratio p causa secūda. Cōgregatio filioꝝ
israel et iuda piter q̄renda exequēda q̄ est
vt ponant sibi met caput vnū. Iste est finis
hec incētio imminētis sacri cōcilij pisfis ce
lebrandi, ad qd̄ vos cū ceteris religiosa ⁊ fi
liali ad nrām ecciam pietate p̄gitis ⁊ p̄ue
nitis ozo feliciter. Nō ignoratis scio o do
ctissimi et sapiētes viri q̄ caput eccie p̄ma
riū et p̄ncipale sp̄ vnū est/inuariabile et p̄
manēs sicut testat apls. Caput inq̄t eccie
xp̄us. Xp̄us aut̄ manet in eternū vt idē ait.
sempiternū hūc sacerdotiū ⁊ papatū. Ita
q̄ salutifer xp̄e caput n̄ fm esia quo fluunt
in eccia sensus oēs/et motus viuifici, sp̄ia
les ac gratuiti, ac p̄inde nunq̄ eccia tua cē
p̄tēst acephala, neq̄ te sponso suo vidua
ra. Nihilominus tu quondā ascensur⁹ ad
patrem reliquisti sibi vicariū sup terrā/tan
q̄ caput aliqd̄ secūdariū, stuens et resuēs
in stabili loco tui sacerdotij ⁊ papatus cēn
tialis indefectibilis ⁊ manēs vsq̄ ad con
sumatiōem seculi/quando euacuabis om
nem dñatiōem p̄ncipatū et p̄tatem, et tra
didideris regnū deo patri. Nūc aut̄ p̄obdo
lor/viri p̄res et frēs, nunc scandalifant ad
uersus hoc caput p̄marū/duo cōtendētes
dum simul illud/qd̄ fieri neq̄ est/rep̄n
tare volunt/vel vices gerere/vel in suis locū

Propositio facta corā anglicis

succedere. Sic in impiam cedimus male/
dictidem hanc q̄ facti sunt eius hostes ec/
clesie in capite. Oportebat quidē ad vnita
tem papalis sacerdotij vnicū sacerdotē et
certū vicariū xp̄i sup̄ terrā assumi/succeden
tem petro. et nō p̄barisica cōtentione dice
re sicut olim cōquestus est ap̄tus/ego sum
gregorij ego sum b̄ndicti. Sanctius quo
q̄ et filiali q̄ ad m̄rē caritati cōuenienti
us est relinq̄re papalē dignitatē et petri sedē
vni tertio sub pace possidendā sub q̄ gre
gari essent filij israel et filij iuda vnus p̄pls
dei. q̄ sedissima seditione pariter obedi
entia et sp̄geret grex q̄si nō esset vnū ouile et
vnus pastor. **Q**uasi rursus indecēs cēt
q̄ cōgregarent filij israel et filij iuda p̄ter.
Deditur hęc nup̄ in abscondito scruti
nio cordis mei p̄sus p̄ferret. dū ecce aia
lis hō nō sapiens q̄ dei sunt sed ea q̄ de ter
ra sunt loquēs. numeratus quippe est iter
filios a gar. de quib̄ dicit scriptura q̄ ex q̄si
erunt sapiam q̄ de terra est. cōiungit quip̄
pa ip̄i sapie terrene aiali et diabolice nō ei q̄
desursum est. p̄terea obscuratū h̄y intelle
ctū ap̄e in q̄ aialis hō vt impatiens bebes
et p̄ceps. et quo pacto inquit opus est cōgre
gatione filioꝝ israel et iuda. q̄si res iuncta
sit sup̄ iure p̄cium q̄si p̄terea liceat vel expe
diat nunc cōcilij generale nouū celebrari.
Hō itaq̄ licet cū nō possit cōcilij generale
sine papa celebrari. et nisi p̄mitus aī om̄ia
spoliatus ab obediētia sua restituat eidem
Quō p̄terea decens esset ea q̄ certa sunt. et
tam p̄ longissimos t̄pis tract̄ in consuetu
dinem versa. rursus in discussione tāq̄ du
bia renocari. Et q̄ vera et iusta pars expo
nat se discrimini cōdemnatiōis. Hā euen
tus iudicioꝝ varij sunt q̄ fallunt et fallunt.
Deniq̄ qd̄ expedit cōtra niti voluntati diui
ne sueq̄ providentię q̄ iusto iudicio p̄mit
tit hereses fieri. et dicit esse necesse vt veni
ant scandala. Qui etiā ait. Nolite arbitra
ri q̄ venerim pacem mittere in terra sed gla
dij. Qui demuz olim prohibuit fieri cō
gregatiōem filioꝝ isrl et iuda p̄ter. asserēs
diuisiōem ab eo factā esse. **M**ulta maio
raq̄ pabat aialis hō delatrare aduersus ce
lebratiōem concilij/asserens q̄ nec licebat
nec decebat nec expediebat illud fieri. Duz
exhorruī fateor. nihilomin⁹ aio ad eū. Om
nutesce impoztune et stulte/aur expecta do
nec cōsiderationū ceptarum numerus im
pleatur. Audies forte ea q̄ cōtradictioni/

bus tuis imponere possint silentium. Et/
corā velut ab inuito dilatiōem vt tertia et
quarta cōsiderationes liberiori sermōe cō/
plerentur.

Tertia considera

Tertio cōgregatio filioꝝ israel et iuda pa
riter/babet fieri tanq̄ a cā dispositiua q̄ re/
mouet prohibens. dum ip̄i ascendunt de
terra/boc est fm̄ moralem intellectū dum
de terrenis affectib̄ ascendunt ad celestes
et fiunt de animalib̄ spirituales. dumq̄ lit
tera dimissa q̄ occidit ip̄i sp̄m q̄ viuificat
amplectunt. hoc tñ observato ne qd̄ nimis
ne dum nimis obseruari q̄ritur sp̄m? ob
ruat simul caro cum sp̄itu. **U**nde que
so tādiu viri patres. tardata est fieri cōgre
gatio concilij generalis et sacri. nisi q̄ tam
diu nō fuerunt auditi spirituales viri qua
les si ap̄lo credit̄ d̄iudicant de omnib̄. Ec
ce qd̄ p̄clara vniuersitas oxoniē. vnde su
bi meruit cōgratulari/p̄dem ad hoc concilij
lium petendum determinauit se et misit in
franciam/scio q̄ p̄sens interfui dum p̄pone
retur hęc cōclusio cōpendij sub hoc bema
te Joelis p̄mo. Vocate cetum/coadunate
senes Sed p̄dem antea parif. vniuersitas
ab exordio nascētis diuisiōis deliberauit
solenniter et cōcordi sententia cōclusiones
hanc petendā et prosequendā esse. quā ex p̄
te sui p̄posuit reuerendus pater ac p̄ceptor
meus p̄cipuus/dñs nunc cameracē. corā
ludoꝝ vico duce andegauē. tunc regenti
in frācia. Circa qd̄ t̄ps scripsit pro eadem
cōclusionē clarissime memorię mgr̄ Hen
ricus de bassia mgr̄ in theologia parif. vi
ce cancellarij sub mgr̄o Johe de caloze t̄nc
cācellario parif. Scripsit in sup̄ dñs p̄po
situs r̄ormacē. magnus et deuor⁹ et licen
tius in artib̄ parif. Scripserunt quoq̄
ali j sicut ex eozum tractatib̄ adhuc cōstat.
Ampli⁹ v̄o scripsit p̄ multos ānos vniuersi
tas p̄ficiē. eplam grādem cōtinentem tres
vias/inter q̄s cōcilium generale numera
tum est. **E**cce q̄ viri spirituales et erudi
ti non innitentes soli littere/ascendentes
de terrenis affectib̄ et in liberum atq̄ pu
rum ether lucidissime veritatis desiderio/
rum q̄ splēdidorū sese attollentes q̄siuēt
olim multo studio concorditer q̄ congre
garent filij israel et filij iuda p̄ter. Et hęc est
non pua congratulationis materia q̄ in
vnā conuentum est sententiam/per duas

vniciuitates toto orbe celeberrimas/et ip
sis nōne fides dari dicitur. cū illi sint viri spūa
les et sapiētes/ fm q̄ha iudicia mediū vtrūq̄
accipe iubet phs. Illic p̄terea sunt idonei
cōditores legū doctrinali et instructiue/ q̄
bus silis interpretatio p̄ epikēyam debita ē.
Illic sunt q̄ mēiri nesciūt. de quibz noue
runt mēitēs. sed arguere p̄nt. dū a vō fal
sum/ a licito illicitū sciunt discernere. Cū er
go cōueniunt cōgregatio multiplex sapien
tiā in celebrationē hui⁹ cōcilij generalis tā
q̄ in rem expediētē vt in p̄ma cā dicebatur
In rem p̄terea decentē sic vīsum est i scōa.
Hā q̄d decē q̄ vt vnū corp⁹ hēat caput
vnū. Postremo sup̄est oīdere hāc eē p̄ se
licitā atq̄ legitīmā q̄d in q̄rtaz vltima con
sideratiōe videbimus que talis est.

Quarta cōsideratō

Cōgregatio filioz israel et iuda p̄ter/ su
mē suā est. caciā et vtrūq̄ a diuino semie q̄d
p̄ ecclesiā corpus tanq̄ sanguis viuific⁹
diffusum est/ et radicaliter seu inseparabiliter
infernū. Ponamus p̄ solido fundamēto p̄
sentis cōsideratiōis et alioz tā dicitoz q̄ dē
cendoz/ textū apli ad Eph. iij. Soliciti
seruare vnitatē spūs in vinculo pacis vnū
corp⁹ et vnus spūs. sicut vocati estis i vna
spe vocatiōis v̄re. vn⁹ dñs vna fides/ vnū
baptisma vn⁹ de⁹ et p̄ oīm q̄ sup̄ oēs et sup̄
oīa et i oībz Sedē. Et ip̄e dedit q̄suā q̄des
aplos. q̄sdā autē p̄phas. alios vō euangeli
stas. alios autē pastores et doctoz ad con
firmatiōem scōz/ in opus ministerij/ i edī
ficatiōē corp⁹ xp̄i/ donec occurrat⁹ oēs
in vnitatē fidei et agnitiōis filij dei in virū
p̄fectū. in mensura caritatis plenitudinis xp̄i.
Sequit. Veritatē autē faciētes in caritate
crescam⁹ in illo p̄ oīa q̄ est caput xp̄us/ ex q̄
totū corp⁹ cōpactū et cōdētū p̄ oīm iunctu
ram subministratiōis fm opationē in mēsu
rā vniciuitatis mēbz/ augmētū corp⁹ fa
cit in edificatiōē sui in caritate. **E**licia
m⁹ et his paucissimis sed sententiōissimis
apli verbis aliq̄s veritates. **P**rima Cō
gregatio ecclesiastica ad vnū caput xp̄m facit
et cōglutinā p̄ vinculū amorosuz spūscti
mediātibz q̄litariis dispositiōibz/ reddē
tibz in corp⁹ mystico cōplexionalē armoni
am viuificā et decentē. De cā dōna sunt
virtutes theologice fides spes et charitas.
sunt etiā sacra ecclesiastica. sunt diuersediu
siones gr̄arū put vniciūq̄ cōcessum ē. hoc
est semen in q̄ cōueniūt ambe obie/ q̄le nō

abstulisset scisma pestiferū/ si de pace refoz
mando nihil actū eēt/ pur alias scripsit ip̄
sis romāis pisicū. vniuersitas. **S**cōa
Cōgregatio ecclesiastica ad vnū caput xp̄m
copiosior ē atq̄ secūdiōz q̄ fuit cōgregatiō
synagoge. Hō ei hūit synagoga talē i sacris
et alijs multis cōmutatiōē adiūctiōis sic
eccia. nā extra eā stabat salus. quē admodū
saluatus Job oīdit. **T**ertia. Cōgre
gatio ecclesiastica ad vnū caput secundarium/
multiplicior est et maior q̄ sit cōgregatio ci
uilis sub vno rectore vel impatore v̄ rege.
Cōnectio q̄ppe talis politice ciuilitatis fit
p̄ leges et dona nature p̄ncipaliter et in illis
cōstituit suā vnitatē. Eccia vero vt policia
et ordinata/ h̄ hāc vnitatem et vltra hanc
h̄ alterā sup̄naturalē et diuinā q̄ dēa ē. Et
ita sequit cōsequēter q̄ ecclesiastica pluribus
legibz regit q̄ altera policia. **Q**uarta.

Cōgregatio ecclesiastica nō h̄ vel hūit ex se
ptatē ordinādi et cōsumēdi p̄ gradus vari
os atq̄ hierarchicos dignitatū et administratiō
nū. q̄les in ip̄a rep̄m⁹ a sumo p̄sultu vsq̄
ad infimū administratiōis gradū q̄cunq̄
sit ille. **H**ic q̄ sup̄naturalis est hec institū
tio cōsurgē ex solo b̄i placito liberalissimi
cōditoris. Hec vt opinor voluissz vnq̄ op
positū sentire p̄fat⁹ mgr Henric⁹ de bassia
dū ponit q̄ eccia possit sibi instituire sum
mū pontificē si nō fuisset imēdiatē cōstitu
tus a xp̄o. Addit eni q̄ hoc potuisset eccia
a spūscto edocta et auctorifata q̄d ē pbabili
ter sentiendū. **Q**uinta. Cōgregatio
corp⁹ mystici ad vnū caput xp̄m sp̄ hēbit
p̄ oīm iuncturā grad⁹ dignitatū et officioz
et administratiōnū de quibz dictū est. p̄z ex il
lo verbo donec occurrat⁹ oēs et c. Propte
rea dicit eccia despōsata xp̄o in sempiternum
Dicit p̄mo. Dicit p̄terea h̄re sp̄ in se semen
ad sui p̄pagatiōē et cōseruationē vsq̄ ad
cōsumatiōē seculi. **S**exta. Cōgre
gatio ecclesiastica ad vnū caput xp̄m lege stā
te nō remanebit i sola muliere. imo nec in
solis laicis/ s̄ erūt vsq̄ ad cōsumatiōē se
culi ep̄i et sacerdotes aliq̄ fideles. **S**epti
ma. Cōgregatio ecclesiastica dici p̄t habe
re duplices p̄tes integrātes eā. q̄dā sūt fluē
tes. q̄dā p̄manētes et vt ita loq̄mur eētia
les. Prime sunt ip̄se p̄sone mortales cōsti
tute i graduū varietate. Alie sunt ip̄sime
gradus dignitatū et administratiōnū. Exem
plū in papa et papatu. in ep̄o et ep̄atu et fili
bus. papa fluit papat⁹ stabilis est. **D**e
q̄ 3

Propositio facta corā anglicis

na. **C**ōgregatio ecclesiastica cōstituit in suis p̄tibz fluētibus et q̄damō materialibus ministerio hoim / s̄m legē p̄mit̄ inditā et insi tam ip̄i corpi ecclesiastico / et pur ip̄m h̄z in se semē viuū et efficacē seip̄m multiplicādi atq̄ cōseruādi in successiōe specificatā ad p̄f̄ fluētēs / et i successiōe eadē materiali q̄ ad cēntiales. P̄z vitas ex illo s̄bo aplū h̄eo sibi assumat honozē rē. Et de p̄dicatōribz dicit. Quō p̄dicabunt nisi mittant rē. Et hec veritas s̄l̄r possit inflecti ad depositiōnes et degradatiōes et resecatiōes p̄tū scandalifantū sed p̄ nūc omittat. **Nona.** **C**ōgregatio ecclesiastica h̄z clauēs ordiōis et iurisdictionis / alio et alio mō in se et in suis p̄tibz fluētibus. Ut exēpli gratia / clauēs date sunt petro auctoritatiue et exercitatiue s̄z toti eccie v̄l̄r et susceptiue. Vel date sunt ecclesie vt in actu p̄mo. et petro vt in actu se/cūdo. **Decima.** **C**ōgregatio ecclesiastica sic instituta est vt castroz acies ordinata. vel vt corpus integerrime p̄fectū. sic q̄ n̄ est in p̄tate pape vel alteri cuiuscūq̄ deordinatiōne vel multitudine in suis p̄tibz essentialiter inducere. Vñ nec papa possit inducere q̄ nulli essent ep̄i / nec curati nec cardinales. p̄ q̄to sunt successores aploz i ecclesia sancta dei. Sunt enī gradus oēs seminari a x̄po in eccia p̄mitina q̄q̄ puula / in q̄ nōdū erant sic explicati gradus ecclesiastice hierarchie vt nūc inspicim̄ / quemadmodū sp̄ica totos numeros suos h̄z in grano. et nuc arbor in nuce virtualiter cōtinet. **Has vocāt p̄bi inchoatiōes formaz i materia.** **Undecima.** **C**ōgregatio ecclesiastica h̄z nō possit instituire papatū vel destitūere. nihilomin̄ p̄t p̄ se vel p̄ cōciliū eaz rep̄ntans instituire aliū modū eligēdi papā q̄ mō sit vt alias visum est. P̄t insup̄ remouere papā et rite electū et aliū cōstitūere si ita visū sibi fuerit expedire ad edificatiōz eccie. vt in casu grauis scādali. vel indubio aliter interminabili q̄ p̄ cessiōnez vel deiectionē pape aut alio tali casu. Ip̄e enī pastor instituit p̄ vtilitate gregis. et dū p̄sidentia sua cedit in graue detrimentū mercenarius reputādus est. imo latro. imo lupus rapax. si q̄rit in p̄sidentia tam damnosa remanere. Et hic fundat possibilis practican di viā cessiōis saltē q̄ ad effectū suū cōtradictōribz cōtendētibz et inuitis. Hic fundat p̄terea quō in casu vitatis istius. cōgregatiō v̄z gēs papā ad cessiōne deiciens enī si p̄tinaci libidine dñandi mot̄ renuat. non

est iudicanda q̄ eum p̄sequatur. sed ei potius et deo et eccie toti multipliciter obsequatur. **Duodecima.** **C**ōgregatio ecclesiastica licite et meritorie p̄t in casu fieri s̄i papa vel auctoritate sua. Itaq̄ cū possit dupliciter fieri cōgregatio. vno mō cōcordatiue vel assentiue seu caritatiue. alio mō auctoritatiue. Cōstat de p̄mo cōgregandi mō q̄ sine papa possibilis ē. imo fuit sepissime practicus tā ap̄d aplos / q̄ apud impatores scāctos et catholicos. q̄ sepe p̄uenerūt in vnuz p̄us q̄ cēt euocari vel auctorifati a papa. Pater de q̄tuor p̄mis cōcilijs memoratis in actibz aploz. De p̄mo nōdū erat ad huc petrus factus papa. q̄n s̄l̄r erant cōgregati ad examinatiōne testimoniōz de resurrextione. Vñ et q̄libet cōgregatio libera non subiecta tyrānidī h̄z hanc facultatē seipsaz cōgregādi. P̄z in cōfraternitatibz et alijs multis cōuentionibz caritatiuis. **Secūdus** modus cōuocationis h̄z maiorē q̄stionē. nihilomin̄ optet eū cōcedere possibile. Alioq̄n piclitaret respublica eccie / si necesse esset auctoritatē pape p̄us interuenire. **Exēpli gratia** Immineat casus periclitatiōis eccie sit in p̄palibus. sit in sp̄ialiibus. et q̄ tunc nullus esset papa nec possit p̄us institui q̄ esset puidēdū eccie p̄ assensum cōem. **Itē** in casu q̄ papa p̄didisset vsū rōis p̄petue. **Itē** in casu q̄ papa p̄prauatus eēt in intellectu p̄ heresim. et in effectu p̄ enormes et scādalosos mores q̄ ad destructiōne eccie patēter laboraret. **Itē** in casu q̄ req̄sit̄ sufficiēter et monitus dare nollet auctoritatē p̄cilio vt forte ē in p̄senti casu. q̄ signū est q̄ non vult audire ecclesiam si n̄ vult eā cōgregare. **Item** vbi p̄babiliter dubitat q̄ fideles nūq̄ ei prestabūt obediētā q̄lēcūq̄. aut non satis vtiliter atq̄ cōcorditer. **In talibz et s̄ilibz casibz** cōgregatio ecclesiastica sumit auctoritatē et virtutē seipsam vniēdi et diuio semie. p̄ vnuersum corpus suū diffuso. vt dictū est. Et ad hoc est textus legis Deut. xvij. et notat ep̄s Bath. xvij. resoluēs tandē oia ad ecclesie iudiciū. **Si** inq̄t ecciam non audierit. **Immutescat** igit̄ aialis siue litteralis et carnalis homo. et sp̄iali magis credat deducēti et p̄banti p̄pora / q̄ expediat q̄ ad p̄mam consideratiōne. et decet q̄ ad secundā et h̄z q̄ ad hāc q̄rtam q̄ congregent filij israhel et iuda piter Ad q̄d: nimiz vt ponant sibi met̄ caput vñū. non ad disceptādū et discutiendū et arguendū et litigandū sicut fā

tasari videbat aialis hō/hoc enī fortassis induce
 re posse indecētia z multā turbatiōis materiā
 Lererz q̄ ad allegatiōē q̄ fiebat ab aiali homie
 q̄ necē z expedies erat eē scisma. sic olim dñs vo
 luit dissentionē eē inter filios isrl̄ z filios iuda
 Solino facilis est qm̄ nō sunt faciēda p̄ hoies
 mala vt eueniāt bona. Neq̄ enī sciēt ex malis bo
 na dicere. sicut dñs ex nris pccis. z scādalis potē
 ter elicit bona/tanq̄ attingens a sine pccōz vsq̄
 ad finē cōprehēsoz fortiter. z disponēs oia suau
 ter faciēti. vt oia coopenē i bonū hū q̄ fm̄ ppositū
 vocant sancti. Deniq̄ nō pōt lege stāte policia
 fit ecclesiastica q̄ ē mō archiea i aliā trāsformari. sic
 in alia policia. Tandē multis p̄termisissis neq̄
 enī loc⁹ neq̄ tps nō stūl⁹ neq̄ ingeniu n̄ memoria
 patiunt oia dicere q̄ dicēda eēnt. fiat ad opuseula
 et tractat⁹ sup̄ his cōfectos recursus liberioz.
 Cōcludam⁹ q̄ ex q̄ uoz cāis p̄ totidē sideratiōes
 tactis potē q̄ deductis q̄ expedit decet z lz q̄ cō
 gregēt filij israēl et in da p̄ter. Cōgratulaf ama
 tric bonoz oim̄ p̄sentiū. vniuersitas m̄ mea vidi
 cere cepim⁹ cōgratulaf v̄re deuotiōi. v̄ro zelo ser
 uēt. v̄re rel̄ giosissime ad nr̄s ecciaz pietati v̄re
 tā dē laudabilissime legat. oī. o reuerēd. s̄m̄ z spe
 ctabiles viri p̄res z fr̄es det auxiliū de⁹ in p̄gressu
 egressu felicissimū z votiuū. Deniq̄ offert scip̄z
 totū z in mēbris singulis eadē vniuersitas ad oia
 cōi cōsensu z deliberatiōe auisanda/tractāda/cōi
 cāda/cōcludēda/p̄sequēda cū oī b̄nilitatez fauore
 nibil q̄redo qd̄ suū eē videat⁹ qd̄ oim̄. vt beatur
 vni z certū caput scd̄ariū in eccia sc̄a dei. postpo
 sitis cōtentionib⁹ oib⁹ z discussionib⁹ odiosis/ que
 ad h̄c nō s̄nt attinēt s̄ maḡ ad diuisione z
 practicādo viā cōpēdiōissimā z sc̄issimā celsiōis
 amboz cōtēdētū vt iurauerūt solēniter z ouerūt
 Neq̄ p̄terea sit cōtētiō q̄s in hoc negocio p̄se/
 quēdo videat⁹ eē maior vel potior l̄ doctior. Scit
 eadē vniuersitas q̄ stabim⁹ oēs an̄ tribunal dei.
 illic videbit⁹ q̄ q̄s aio/ q̄ zelo/ q̄ intētiōe pacē verā
 sue sp̄se q̄sierit. Sit igit̄ hec gl̄a n̄ra testimoniū
 cōscie nr̄e. sit gl̄a deo. Nā denūciās angel⁹ pacem
 boib⁹. Gl̄a in excelsis deo. Deniq̄ si filij isrl̄ p̄ut
 scriptura loq̄tur ibāt aio pacifico ad plū/ q̄lū aio
 et q̄ pacifico eūdū erit ad hoc pacis cōciliū/ sine e
 mulatiōe sine cōtētiōe sicut decz cōgregationē s̄a
 coz sine irascēdo i via quē admodū monuit Jo
 sep̄ fr̄es. p̄terea null⁹ def̄ loc⁹ diabolo q̄ in se
 diuōib⁹ h̄rat. Fiat i pace loc⁹ deo qui dirigat pe
 des nr̄os i viā pacis. doceat viā prudēte/ ip̄e q̄
 est viā vitas z vita et deus b̄ndict⁹ in secula amē.
 Trilogus in materia sc̄ismatis eiusdem cācel.
 Epenūero. sublimē rōis speculā (nec
 mētiō sol⁹ ascēdi. q̄tūs sup̄ oēs vicio
 sanū passionū nebulas possit⁹/ eo q̄ oia

supgressus/ q̄tū fas habui q̄ aspectui v̄o obstare
 crederent. ego liberiores mētis oculos hac illac q̄
 versarē sup̄ h̄ mare magnū z spaciosū hūane fluxi
 bilitatis p̄serti ad vidēda q̄ p̄ sedatiōe p̄cellaz su
 arū z elationū z nauē eccie hacten⁹ agitant. No
 nesto memorās/ cōspicio naucleros ecclesiastice
 nauis h̄/ strictis q̄si glad̄ijs v̄boz acutoz decer
 tare mutuo/ faces insup̄ ardētes cōtūeliariū z exp
 brationū scriptz infrariū iactare. Des se vicissim
 ipetere ita demū cōstingere. ita collidi. q̄ oissis ho
 stib⁹ exteris z sp̄etis salutarib⁹ studijs/ id vni sa
 tagere credi p̄nt/ vt q̄libz quēlibz extra nauē eccie
 deiciat z deturber. Scorsū vos acclamāt isti hoz
 rifico boatu. scorsū vos i malā horā vr̄z. p̄cul ab
 scedite/ qm̄ sc̄ismatici estis v̄parū genimia estis.
 Infelic cuculi p̄les estis. vos deniq̄ oī mulcratō
 ne z anathemate debito paricidis z p̄rie p̄ditozi
 b⁹ digni estis. Alioz ex aduerso z si minor sit res
 tū acerba ē. imo vos inq̄unt discedite a nob vt sc̄i
 sinas nutritores z fautores vt criminis p̄cipēs cū
 sc̄ismatico cū p̄uro cū heretico cū eccie subuerso
 re certissimo. Inter has belligerantiū voces in
 ter l̄ras maledicas hinc inde volūtates/ timor z tre
 mor venerūt sup̄ me et cōtererūt me tenebre. ma
 la sunt z valde mala q̄ video s̄z nesciēs interi q̄: s̄
 res euadat deteriora p̄sagiove ve si hereses caput
 extulerint. Jā tū qd̄es fidei iactat̄ inf̄ eos. multa
 q̄s p̄ solidis veris hacten⁹ bito p̄ponūt vt dubia/
 z q̄s nouit si corrupt⁹ passione p̄nti ai⁹ errabit (vt
 solet) a vero seu determinando q̄ flā sūt. aut q̄ n̄ ex
 pediūt seu repudiādo ea q̄ ab alijs v̄e determinata
 cognoscēt. Lererū a nōnullis pugnat̄ velut i tene
 bris/ ita aicos nō secernūt ab hostib⁹. ita qd̄ serē
 dū qd̄ ve ipugnādū sit/ n̄ vidēt/ oculos petes h̄nt
 et ferūt tales palpātes velut ceci. z ābulātes i cir
 cuitu. Exēplo q̄s eoz q̄ domū loth̄ circūvallabāt
 ip̄i tāq̄ acrisa p̄culsi/ viā neq̄ egrediēdi neq̄ in
 grediēdi iueniūt. Ip̄i rursus machinas maḡs q̄
 uissimarū infamiarū cōgerūt ex iuriū allegatiōe
 ḡnali. S̄z infirmo vel deficiēte p̄itat⁹/ fūdamēto
 i cis q̄ facti sunt nutabūde reddunt̄ he machie im
 mo corruūt z i edificantes z egeste eos dēppria mo
 le sternunt talis est de gigantib⁹ poetica fabula:
 hodie p̄terea velut oli in ip̄a babilonice turris e
 dificatiōe fit i in eccia cōfusio liguarū. vt se nō itel
 ligāt h̄i q̄ vel edificāt vel edificare sedicūt turrim
 ei⁹. Quid a cur⁹ s̄i miser hec aspiciēs. qd̄ molī
 ar hec aduertēs. obsistere neq̄ fas neq̄ vires h̄o
 nō moueri ip̄ibile. Sic lugēbā mēst⁹ sic an
 gustiabar anxi⁹. ve z ve crebris plāgorib⁹ ingemi
 nās dū ex secreto mētis tridinio/ due comites ger
 manecū s̄eyerterino astitisse mihi v̄ise sunt famili
 ariter satis note. nomē fr̄is zel⁹ cui⁹ bitatio in ca
 4

menula irascibilis. nomen vnus fororis/benivolentia cui locus est in concupiscibili. Altera vocatur discretio residens in rationali. he sibi mutuo dare erat in adiutorium tanquam vno germanitas necu circūplectentes se cum fratre. quoniam zelus absque benivolentia nimium rigidus est. grauis et austerus. Benivolentia absque zelo mollis et languida. zelus demum et benivolentia sunt absque discretione ad seductionem errorum valde prone. Porro absque eis discretio quid possit quid potest. Dec trina societas die noctuque pluries altercata est intra secreta domus mee cubicula. meum quod frequenter rupit silentium. zelus precipue cuius aliquando vehementer adeo impubusque fit impetum/ut nunc verbis nunc scriptis erumpere gestiret extrinsecus/non hoc non illud discrimen aduertens/neutri parti satis precens. dummodo pax par fiat/acclamaret. Ac vero benivolentia tractus quasi contrarius est suauior/nihil multo minus validus erat ad ignoscendum omnibus et de eis fauorabili interpretatione iudicandum. Quibus sic de certantibus discretio se mediatrix moderatrixque prebebat. Quod per os magis vero impossibile mihi est hoc certamen describere. nihilominus aliquando stilo mandare curauimus/ut ad obliuia vite sollicite/etenim dulce loqui miseris veteres que euoluere questus/ut preterea ad exercitium quicquidque ociosi studij mihi si dabitur satis erit. et si nemini ex alijs sim illaturus quod pia comodi. attamen si quos iunat a desse in si paulisper secedant a me. et zelum benivolentiamque et discretiorem non meloqui putent. zelum in primis

Zelus. Quid superest consilij o forores? Quousque non pudebit inertie/visque tandem mens placida contenta quere. Qualecunque sit concordie bonum qua pueres crescit/sicut discordia maxime dilabuntur/dum etiam atque etiam recogito/quibus non an pietati/ut geor/quebus non mordeor/doloribus. quoniam per quatuor lustra et amplius. propria ego mentem intueor. Et o quam mentem tunc/illam tuam spem unicam ecciam intueor/(dico) non in vna sui parte non vno letali vulnere sauciata/quin insuper campam non barbarica tantum debacatione ledi conspicio sed per suos introsum in visceribus suis acerbi/que delicatior locustis/est video (heu) his oculis/per scismaticam beluam infinitorum capitum/illam piam mentem dei lacerari et per omnes artus/truculenta rabie ac plusquam beluina feritate discerpi/ferre neque credite/et si ferre est animus. si naturales affectus etiam in bestijs si passiones vitiose in reprobis tanta audet quanta recusere stupor: sic non minas/non ictus/non verbera/non fustes/non ignes/non ipsa demum mortis imania iminentis horrenda discrimina pauent. dum sequatur que sua voluptas queque trahit. vel sua passio rapit. horum exemplum in animalibus respectu feruntur/in hominibus philo-

capris in auaris in vanigloriosis. in iracundis: et ceteris hominibus quotidiana cernunt. Si hoc (inquit) ita est furor vel vitio/que audere debet pietatis/que posse virtutis affectio/que tanto vehementior ad bonum affe conuenit/que tanto diuiniore et ex consequenti fortiore illa esse constat/preterea nemo diuina ueritatem qui uerum matris ecclesie zelator neque incedat quam sibi monstrauerit vel ratio vel conscientia vel auctoritas vel inspiratio vel tandem ipsa necessitas ad liberationem sue matris ab hac mortifica peste/et a voracibus bestiebus/scismaticis faucibus/que si prodesse fors acerba uenerit/tum pulcherrimum erit pro matre pro pace/pro libertate tali/occumbere morti. sed neque hoc magnam nobis quebus pro primio spes fida regnandi permittitur quoniam gentes que sperem non habent/spontanea neci sese deuouisse/celebra collaudant historie tum romanorum de duobus decessis et curio. tum exterorum de cordo/ quos subinde martires nostros que singuli singulas aias suas per fide ecclesie tradentes saluauerunt nos in mortali deuotionis titulo templis extollimur. Quid de labore illoque non vna aia non pauce sed totum ecclesie corpus presens et futurum sua salute potest. **Ex** Tace fratres obsecro et feruorem iusto spiritum comprime. Latueto tu sciens et videns/ne nos et te in apta picula mittas Egisti hoc pluries dum successus quispiam feruido spiritu tuo/se mediū se veluti contentiones se daturum inter pugnares/utriusque conflictus/oppo sit/ita christum comedit zelus domus/dei/dum mortuus est ut faceret utraque vnum/sic apud poetam/senior ille galeus occubuit/dum mediū pati se offert iustissimum vnum qui fuit re. Et pius enee/dextra tendebat inermem pacem/acclamans/dum iaculo femur transfigit est. hac tu cogitatione deterreri potueras ut sapientis visus consilio non miseres te ripe aliene. ne te et nos omnes morsibus seuis odiis et infamie lacerandos obiectares. lacerandos dixerim aut ab altera partem seu (ut frequens est) ab utraque vulgari dicti memineris. natans inter duas aquas/in utraque submergit. Ita experientia propria. hoc te docere et si cetera deessent debuerat. Nonne tutius erat consilium propheticum amos/vir prudens in illo tempore tacebit/que dies mali sunt. Nonne preterea salubrius id quod Ezechiel visio habet/ingere et gemere super cunctis abominationibus que fiunt. ut cum Jeremia sedere tristis aut cum regio propheta optare penas sicut colubem. volare et requiescere et in solitudine salutem fieri a pusillanitate spiritus et tempestate. dum est contradictio in ciuitate vbi sine passionum tumultibus se audiant se met intelligant. se coram videant. fallit me expectatio mea. si non prius abiectis armis/ambulabunt in domo domini cum consensu aut ostenso signo ad sal-

gittā hoc ē sine debito ip̄z sine diuinatione ip̄uida
mediū veritatis attingēt. aut si pugnādū fuerit ar
gumētariōibz ip̄i exēplo v̄silitariū ibūt oēs aīo pa
cifico ad plū. **Zelus.** Quid me aspiciēs o foro
res/ grandia videoz polliceri. sed grandiora fides
potest. amor audez. doloris materni necessitas in
uincit. **Beniuolētia.** Magna p̄sus reppm̄it. ff
sed maior in exoluēdo difficultas reponit. tot sapi
entes bucuſqz nequnt id facere qd̄ attentas solus
et iustus ita ne tot aīoz varietates. tot votoz mil
le sp̄es adunabis/ qm̄ idē bō plerūqz secū dissidet
z in eadē domo rixē regnant incompescibiles.
Quid ages p̄sertim vbi animo deliberato/ pla
cet error. placet diuisio. par sola voce nō corde cō
quiritur. vbi deniqz tāta q̄ta esse pōt. finū varie
tas inuenit. **Zelus.** y. **Holi** tandē obsecro
o germana beniuolētia. noli molestū silentiū tā p
tina ceter indicere p̄mitte me cōfabulari in amari
tudine aīe mee sine illud qd̄ me p̄mit euomere. do
lor indusus v̄rit acutus. Ego saltē litterulis in fo
diā q̄ sentio nullū ibi discrimē formidat. Discre
tio. Age ergo frater/ si detinere nō possum? p̄mit
timus interim scribere te oīa q̄ in aīu uenerunt tū
mō ab iniuriōsa temeritate ab irreuerentia quali
ber abstineo. Laue deseras ne germanas tuas.
beniuolētiā z discretiōē q̄tū beniuolētiā z di
cretus s̄mo tuus. nec accusans nec excusans ali
os plus debito. sed aurea mediocritate sp̄ in te oz
natus effulgeat/ z placeat/ mordaci odiosa dicaci
tate eiecia. **Zelus.** Facias qd̄ hortaris foroz di
cretio. Hā et tu beniuolētia significas te hui? esse
sine. vis enim oīa interpretari beniuole sed in nom̄
suū. nō tū ita beniuole q̄ ledat s̄itas s̄ vt caritas
nutriat. et veniat dico q̄ exultates canere fas sit cā
ticiū istud cāticū mia seu beniuolētiā z vitas obui
auerit sibi iusticia. et par osculate sunt. **Beni
uolētia.** Assentio ff/ nil aliud sane magis expo
stulo. sed ip̄z agere sup̄n? arbiter de? cōcesserit. Lo
mitabimur ergo te tu id qd̄ suggesserim? tuis ver
bis exp̄mito at vero sup̄ omnia vide ne sis zelus
talis/ qualem a plus nominauit nō fm̄ sciam quē
p̄trea dicit zelum cōtentionis qz vicz nec discreti
onem/ nec beniuolētiā germanas tuas audie
bat zelus/ alio. **Zelus.** Fiet v̄tqz ne dubites. et
quicqd̄ in v̄tāqz p̄tem dicendū videbit illud deli
berato sed breui libra mine rōnis explicabo. Nūc
alloquens oēs in cōe/ nunc ad p̄ticularioza mede
flectēs q̄ si post finito verbo dephēderitis me p̄e
uaricatozē pacti h? v̄tā erit correctio z meū v̄tō
p̄cere corrigētibz. Multa tū (id aduertite) locutu
rus sum noiatim sub mō triplicis epl̄c q̄lia loqui

vel posse vel debere p̄sonas introductas nō me li
cēna oratoria cōiecturate. **Et** in p̄mis omnes
in cōe cōueniā. **Z** Si sine diuerse sint inter
vos/ vt hūana fert fragilitas qm̄ incerte ac timid
sunt p̄uidētie nostre. p̄sertim vbi variat narra
tio in eis que facta sunt. Nunq̄d p̄trea cōtēntō
nes odiose regnabunt inter vos. nunq̄d exēplo
mulierularum res iniurijs pagetur. Nonne salu
brius est xp̄iano dignius vincē a bono q̄ malo
vincere. imo hoc pessimū est illud optandū. **Cre
dite** mihi par male p̄ scismata queritur nō v̄tiliter
iniuria iurijs/ sicut nec calliditas calliditate. nec
morbus morbo repellit aut sanat. Si p̄trea cō
tentiones et rixē sint inter vos nōne carnales estis
ego quidem dico q̄ vnusquisqz v̄strū dicit. Ego
sum benedicti. ego subtractionis/ ego neutrius/
et qd̄ venire solet inter oues dum ceca nocte p̄das
tot lupus irruerit. fugiunt p̄ bec fauces lupi ne
scia incurrit. bec in oppositū parietem impingit
bec nullo incerto vagatur attonita. Non alr̄ sp̄i
tu quodam vertiginis agitatur cetus ecclesie/ p̄
palpat velut in tenebris/ ignorans que petat. p̄
ambulat in circuitu. pars s̄istit expectans lucē ve
ritatis certam/ de tenebris splendescere. Pars ne
que scit neqz nouit quicqz agere. Nihilomin? ip̄a
et agentes v̄t̄m qz ridens d̄iudicat. Alios rapit
unt et transuersos agunt passionēs varie pessime
consiliatrices. ira/ odium/ inuidia/ cupiditas am
bitio timor et similes. adeo vt pro personis perse
quendum. sincerus amor pacis/ et serenissima ve
ritatis amicitia deserant aut impugnētur quo fas
cinore q̄le aliud execrabilius cogitari. possit neqz
q̄ inuenio. Per tales si non obuiatū extiterit ex
pone fides discrimi. si suis litteris fidēs. si eas
instr̄m suarū passionū efficere molietes/ determi
nauerint aut asseruerint leuius debito in hāc/ vel
illam p̄tem ea que meli? intractata manerent vt si
diceretur papam non esse caput vniuersale eccle
sie iure diuino. papam non expedire esse vnicū
pro ecclesia. pape passim in facie resistendum esse
passim et ab eo appellandum. vel ex aduerso si q̄s
assereret q̄ in nullo casu pape dicere licet. cur ita
facis et similia. **Quosdam** p̄trea videre est q̄
tanta animositate suis aut ceptis aut consultis in
herent vt nullis ad oppositū rationibus nulla
incommodorum experientia. flecti possint. **Da
lunt** omnia secum ruerē/ omnia frangi v̄turbari
quam pedem retroflectere a via sua. etiam iniuria
et ob hoc iam non via/ quoniam progressū ob
stare reperiunt vel spinaz. Hec vitioz sepes hor
rida vel fossatoz. Hec cordiū p̄fiditas incognita l
larriculoz malignitas. vel comitū mutua impus

gnatio vel viarū district⁹ hūiles q̄s ceruicosa tur/
gidaq; p̄suprio/neq̄t p̄tergredi q; neq̄t humiliari
Irascunt deniq; tales odio imortali s̄ oēs q̄s vi/
derint vel audierint. nō dicā aduersari sibi sed nō
plenis vocib; et tot; assentire sūijs. Alios ad oēs
uentū initar arūdinis videmus mutabiles q̄ pro
bucella panis iusticiā desererēt. Alios tandē iue/
nim⁹ (et vtiā multos) q̄ pati sunt obedire verita
ti cognite seq̄ p̄terea qd̄ sequi licebit vel expediet.
multa quidē licēt q̄ nō expediūt. Hi nullos odi s̄
unt. nullos p̄sequūt. q̄s absq; malignitatis ad/
mixtiōe cū puro et simplici oculo v̄itate q̄rere cog
uerint. etiā si nō datū fuerit inuenire. Remiscūtur
q; paulus et barnabas absq; pctō dissenserūt. ita
vt discederēt ab inuicē; nullo tñ odio seipos p̄se/
cuti sunt. nullis maledictis et iniurijs se inuicē cō
secrati legūtur. Qua in re/vident egisse nō sat; be/
nūole nec discretē (ne loq̄mur acerbi⁹) illi q̄ s̄b no
mine venerabilis vniuersitatis tholosane/ quan/
dam nup̄ eplam grādem serenissimo fr̄aco; regi
trāsmiserūt plenā maledictis pūgentē iurijs/ cor
ruptā opprobrijs. in illos oēs q̄ nō secū sentiunt
qui substrahēdo nō secū in obia (vt dicūt) debita
p̄seuerant. Verū sepositis interim p̄p̄ijs ad seipos
affectionib; et odijs ad alios (obnubilāt enī
ista veri iudiciū) aduertāt qd̄ ex opposito s̄btra
hentes p̄t̄ rescribere/ noiatim illi de alma vniuer
sitate pisien. q̄ pfundiori nota q̄rant inuri. **Exē**
plar l̄rarū r̄suarū et p̄sona vniūsitatis paris ad
epistolam tholosanam

Postulata in p̄mis r̄xp̄ianissime ma
iestatis tue licētia/ cōuertit se hūilis si/
lia tua/ r̄ndere tholosanis q̄busdam/ p
eplam tali sobrietate q̄lē te decet audi/
re et nos loq̄ cōtextā nō q̄liter meruerāt bi q̄ male
dictis ip̄obis q̄ execrandis execratiōib; infama/
re regiā dignitatē cum generali cōcilio suo conati
sunt. rupto de repēte diutino silētio. Loquimur
ergo sic ad eos. rex serenissime. te audiente te iudi
ce. **Ca** fr̄es sup̄ quib; accusamur a vob;. si talia
erant q̄lia exaggerando declamat (imo satirica di
cacitate mordet) caritatiua illa eplā vestra nisi ca
nina potius appellāda erat. p̄fecto vestrū vos ac/
cusat qd̄: iēnale silētiū. Cur enī tūc cōfestim vt nē
fero neq; arguistis neq; statuistis cōtra faciē no/
stram nos fr̄es v̄ros/ q̄ tā manifesta et sacrilega i/
pietate vestris iudicijs errabamus. sed p̄tinaces
nos ac desp̄ate errātes linquebatis. **Quo** pacto
igitur nūc frustra nos imperit; si tales iudicamur
a vobis. aut si ad regē vestrū et nostrū. dūtatat ser
mo vester est q̄ rōne ip̄m et oēs de generoso s̄gūi
ne suo. nō p̄tinus ab errore reuocastis. q̄s iuratis
vos scire. vos firmiter credere/ nequaq; p̄tinaces
esse in subtractione p̄ eos effecta. et sic palā effcā

vt nulla possit tergiversatione negari. testis es o
rer eoz q̄ dicimus. q̄ igitur vel infidelitate vel in
ertia nō monuistis eos cōtinuosi tam certo et pro
boso scismatis anathematis q; vinculo vestris
iudicijs nisi resipiscerēt ligabātur. Atqui stupi/
dos forte vos et elingues effecerat timor. q̄s nior.
timor cadēs in viros cōstātes. **Uñ** ortus: in deo;
tus. Quod sicut scribitis. vir quidam legatus ex
vestris fere necatus est in concilio parisien. cele;
brato **O** q̄s p̄uide trepidastis. nam tua res agitur
paries cū primus ardet. Poterat vnicuiq; vestr;
si obmutire p̄sumpsisset. sile cōtigisse. nō dū hō ita
desipitis fr̄es. vt hec dicatis. etsi ita loq̄mur. alio
quin q̄ aio certare vos pollicemini vsq; ad mortē
p̄ iusticiā. q̄ nō dū vsq; ad sanguinem restitistis. si
vos plus triēnio pauor puerilis exterruisset trepi
dātes timore vbi nō erat timor. **Hā** q̄lis timori lo
cus fuabit vbi tā p̄mptos defensores et p̄p̄ulsores
iniurie. ep̄us ille mor inuenit dños duces sicut te
stamini. Quid si cerebrosus. si capitosus/ si p̄sum
ptuose loq̄t aut minat/ cras ille vester ep̄us/ nō est
nostrū diffinire. sed neq; ē vsq; q̄s incredibile. cū si
talis erat dum in turbā alacriū ingenio; v̄naci
um iuuenū incautus impedit/ q; exagitat ab eis
fm̄ meritū suū et ex ibi latus extant. **S** ad
silentiū vestrū regredimur. **R**ūdere postulam;
vbi tunc erat dolor: isle ingēs/ qui (sicut ex histo
rijs trahitis) mutos etiā ex natura loq̄ cogit dum
recētiōr erat iniuria. dū plaga noua curatiōi p̄xi
mior. dolor iste vester q̄ nūc estuare vos iactat; q̄
sum abierat/ aut vñ nūc subitus emergit. deniq;
dolor iste dū ab initio erat q̄si mustū nouū absq;
spiraculo nōne instrepit? vastos forni⁹ erumpere
nōne clamores horridiores extorq̄re debuerat. **Et**
vero scandalū vob; erat formidini. **Quale** scanda
lū: passiuū an actiuū. datū/ sc; an acceptū/ et rō
rem q̄lemcunq; pauertis/ damnat grego/ q̄ tradit
non esse deserendā p̄pter scādālū/ veritatē vite do/
ctrine et iusticie q̄lē hic asserit; **S** ex r̄tū subtra
ctionis aut (sicut fmo vester loq̄mur) partum in
felicē p̄stolabamī. qd̄ ita q̄sumus: nunq̄ ab eue/
tu negotio; metiri iā actoz bonitatē/ cōgruū v̄
necessariū iudicatis: videte ne fallamī. **Quā**ta sūt
optimo initiata p̄ncipio q̄sta i q̄b; nihil virtuosē
et moralis prudētie defuit q̄ tñ successu prosp̄vel
intento caruerunt. ad qd̄ pōt violatē traduci illib
careat successib; opto. q̄s q̄s ab euentu facta notā/
da putat. **Ho**strū est plātare/ nostrū est rigare fm̄
prudētiā a deo nob; insitā. hec hō nihil sunt om̄ia
s; q̄ incrementi cōsumatiōez dat p̄ps est. **Har**rat iu
dicū lib. filios israel pugnātes dñi mōitu bis ma
gna strage corruisse. q̄s tñ dixerit eos de aggressu
pugne p̄ h̄ iculpādos. **At** forte plit⁹ fmo eplē
vestre talem temporis tractum. vt elaboraretur

et igitur utque coaceruaret iteri grade ggeri
 comaledicozi nos yboz vt isup gradiloqz
 tragediā cōtūctiaz / vt sales aspsos satirice
 ipbeas repbatōis expueret i nos / fīna illa
 vīa dilectio Sz pfecto si fuisz iniquitas no
 stra vīa alia audire meruisset (quod libera
 voceremellim / certe tñ vīa amicitia ex simi
 litudie qda; studioz nob obnoxia / vīa qz
 prudētia et gūitas blis deceret studiosos
 digna appebat q pulciori z non illoto ob
 scenoqz sermone / vteret dignū erat illō spe
 culū / qle vos eē gloriāmi / qd radijs purio
 ribz rutilaret / digna deniqz vīa vīa / q nō
 in his maledictoz labruscas degeneraret .
 Poeticū est inuolucrū / musas a grestes / nō
 in picas cōuersas eē / et qdā a grestes in ra
 nos / z alios in simeas . aragnes in araneas
 nioben in silicē . et alios i alia . qz liguis ab
 usi sunt . eas i maledicta lātes . **P**roclare de
 mū ab Aresto . dicitū ē / Honorē esse i hono
 rāte . ita pculdubio illiberalis z cōtūctiosa
 vitupatio sordidat exprobrāteē . **N**ā qlis
 vniūquisqz est talia dicit . sicut q de terra est
 de terra loquit **S**ed vitupare nos / sicut
 tñ epīe facies oīdit / vīa nullaten⁹ erat itē
 tio . qlis ergo nūmū laudare obediē . iā / zin
 obediētie scelus detestari . cām pīerea defen
 dere pape z eccie . deniqz a demio nos iufau
 stē sōstratiōis / auertere . est ne igit vīa frēs
 prudētia tā oblita sui . vt arroget sibi docē
 di nos officiū . in re pferim notissima q o
 bediētia bona ē . in obia mala gūiterqz ple
 cenda . qd hoc ignorare psumi pōt / marie
 apud nos qru studiū antiqui⁹ solenniūqz
 tam nūero qz merito z autoritate p extitit
 se nec tpe negaretis / Nam z inimici nri sūt
 iudices . q tñ ceteris supeminet vniuersi
 tas nra / quā inter virgulta cupressi . **A**m
 plius yo / p inobia (si ita necesse fuerit) nos
 edocēd . erat ne dispēdiōsissimus / mo tra
 bendus p autoritates emendicatas / inge
 stas qz sine ordine p puerles periodos assū
 due silēs et plus equo / sonozos . p fastidio
 sam nugacis repetitiōis eiusdē sinisterita
 tem / deniqz irascēdo dētibz frēdēdo z tabe
 scēdo in nos qsi beluina feritate mox cōcul
 candi lacerādi deuozādiqz videremur . **P**o
 teratis frēs / poteratis alr vīam iactare elo
 quētiam . aliter vīam officiū / vel docēdi vel
 monēdi vel corrigēdi vtilare . Namis cla
 psim esse a memoria vīa mōstratis illō cū
 ceronis documētū / cui scriptura sepe cor
 dat / sit monitio sine cōtumelia vel expbra
 tione . Nam et michael disputās cū diabo
 lo et corpe moysi . **R**ursus frēs / elucyio

nis vīe accuratio vel deserēda erat penitus
 vel accuratius incorruptiusqz seruanda qz
 qz dictādi viciū nō magnope culpāremus
 si nō viciōsissimo et pīus intollerabili ge
 nere cōfutatiōis vteret / illa elegans eloqū
 tia vestra . que enim viciōsioz cōfutatiō seu
 argumentatio adduci poterat qz que ad
 vtrūqz flecti potest / que defectū / si p totum
 hoc terminū oculis videre nequiuir vīa so
 lertia tot litteris erudita / quo ausu nos in
 obscurioribz cōmonere psumpserit cōside
 ret . **H**oc itaqz qd dicimus mōstrābim⁹ dis
 gito / tñmō oculos aperire nō pudeat . **S**i
 obediētia laudāda est (vt toriēs inculcatis
 quasi nō ita sentirem⁹) / si hec sit gladius ve
 ster acutissim⁹ quo nos iugulare imo cruē
 tis vulneribz cōfodere satagitis / attendite
 qz facili rectorione / gladiū vīam in iugulū
 vīam cōuertim⁹ . obedire siquidē oportet deo
 magis qz hoibz . nō hoc inficiābim⁹ . opoz
 tebat ergo vt deo iubenti recedere a consor
 tio vel heretici vel scismatici vel in talibz ve
 heriter notorie diffamati / aut in nocumen
 tū eccie pīdenti / vos ipos pīstaretis obedē
 tes / qd qz nō fecistis / fas habem⁹ ex conse
 quēti more vestro cōcludere / qz in obia hec
 vestre / plecti d; pena tali . imo maiori qz no
 stra facta / vt fieri dicitis / eius vicario . nam
 cōtemnenda est hec prās / vt altera superi
 or honorē . **S**ciamus / his auditis quid
 agitis qd obstrepitis . qd rugatis faciebus
 stomachantes acclamatīs . Nos certe nul
 lū fouemus in hac pte scismaticū . nullū he
 reticū . nullū depplātozē eccie . nullū de his
 vebemēter et notorie diffamātū . Ita ecce
 satis vos frēs / nos ecōtra pponimus accu
 samus suadem⁹ . purgātes nos silr p nega
 tionē eoz q nob imponitis . erat idcirco ra
 dit hec difficultas / z cōtrouersie ad qz euellē
 dam / totis eloquētie illius vestre mlliane /
 neruis incubere debuerat caritas vestra . q
 radijz p bare vicz dñm bñdictū nō esse scis
 manicū . nō hereticū . nō aduersantem eccia
 stice vnitati . aut nō de his merito vebemē
 ter infamatū . aut esse talē qui nō conuertit
 obediētie sue honorē . in instrumētū destru
 ctiōis eccie . hoc est qz in cōtentione versari
 qd vnicū cōfutari cōueniebat . nō de obedi
 entie pconijs et inobediētie supplitijs imo
 de pialibus maledictis membranā occu
 pare . **E**t istud tam / cur modo / et nō antea
 citius effecerit vestra fraternitas / nondum
 pspicua rō inuēta ē / nisi forte vī voluerim⁹
 suspitiōibz maliuol in vos / qtr abutim⁹ in
 nos . **D**i . ei forsan suspitiō⁹ aliqz qz liuida

B

emulatio v̄ra ob p̄clarissima; studij nostri
 famam/ aut aliunde male parata/ nūc tandem
 nacta opportunitate egesta ē q̄ si aperiat
 sepulcrū patris intus spurcidiū & olidū. **Su**
 spicabit aliq̄ nō inuidiā nō odiū nō rancor/
 rem/ sed vel adulationē vel ambitionē sue
 promotionis avidā. rupisse hoc v̄m silētiū
 dū spes arrisit nouarū puisionū hūdanarū / si
 noua restitutio fieret/ p̄sertim vob̄ petentis/
 bus & altercantiū. & vsq; ad piculū capitis/ de
 certare pollicentiū/ longe s̄o sint a nob̄ iter
 p̄tationes h̄mōi malivole & incerte/ fr̄es ca/
 rissimi. **Nūc** id agere nos cōtingat qd̄ i
 nos fieri rōablr̄ inculpam? **Ista** qd̄ est ri
 ratio vel feminea/ vel cania seu puerilis/ dē
 tibi & vnguib; iniuriarū. cām ducere ista pu
 gna goliad a cōtumelioso cōtēptu/ certam
 inire. **Est** t̄m fuerit in nob̄ aut n̄m nō
 nullis int̄tionis corruptio (qm̄ q̄s p̄ glo
 riarī se mundū h̄re cor/ cū nō sit hō sup̄ ter
 ram iustus q̄ nō peccet) **Hūilomin** qua
 le sup̄ hac corruptela adducit/ efficac̄ argu
 m̄tū vt̄ tā certo/ tā absoluto/ taz in generali
 vos feriat̄is iudicio q̄si vocis illi? immēo/
 res intonātis nolite iudicā & nō iudicabi
 mini. **Est** sint inter nos aliq̄ ab̄iciof. ad
 b̄nificia/ aliq̄ leues ad iudicia/ aliq̄ odiosi
 ad d̄m b̄ndc̄m. v̄n̄ t̄m cōstat subtractiō; p̄
 tales c̄mersisse. **O**mittamus nos r̄ndere
 quō talia fingere h; v̄ra discretio? de rege
 n̄ro & v̄ro de d̄nis ducib; cōsanguineis su/
 is. de baronib; regni. p̄terea de cōsilio re
 gis/ de p̄latis & toto clero francie. **P**ostre
 mo de toto regno hyspanie. **E**xclamabitis
 hic p̄mo tā exclaimatis q̄ p̄ nos seducti sūt
 excecari sunt. alienati sunt. mirū vero si vob̄
 soli & absentes & pauci/ aptos h̄tis oculos
 in eorū regimine/ si vob̄ solis sua illumina
 tio suaq; directio d̄c̄at. **A**tendite ne intole
 rabiliter n̄. mis arrogetis. **S**citis et credi
 tis firmiter q̄ rex & d̄ni de suo sanguine ge
 nerofo nō adherēt/ subtractioni p̄tinaciter
 hoc ē v̄m verbū. **L**erte neq; nos p̄tinacit̄
 adherem? **A**dheremus t̄m sicut et ipsi / do
 nec interim nob̄ patris corrigi si erram? cla
 rins aliq̄d. cōmodius q̄s p̄ eccl̄a diluēscar.
Aut igit̄ eos oēs pari nobis cōrimie pari
 q̄s reatu cōuoluit̄ q̄s subtraxerūt/ sicut nō
 vultis q̄ nō audet̄/ aut nos sicut ipsos ha
 betoie excusatos/ qm̄ p̄tinaces esse nō volu
 mus qd̄ t̄m oio facere refugitis. sed v̄. cet̄ si
 non citis p̄tinaces/ cur a damnate subtra
 ctiois cōtinuatione non cessatis? **I**nterro
 getis similiter/ cur ab eadē rex nō abscedit

q̄ si purgetis q̄rentes rōem/ nostra est cōis
 r̄sio. qm̄ nostram interim cōscia m̄ sequi
 mur. nam q̄stum licet dubitare de d̄no b̄n
 dicto an pdiderit ius in papatu/ aut q̄ obe
 dientia ad ipsum/ est eccl̄ie pestifera/ tan
 tū dē fas est ab eius obediētia secedere. **N**e
 q̄ enim negabitis qm̄ p̄ culpa heresis aut
 scismatis/ papa fieret inferior/ quolibet xpi
 ano **J**ura sunt ad hoc pl̄missima neq; p̄re
 terea latere vos. p̄tatem papalē data; esse in
 edificatiōe eccl̄ie non destructiōe **Q**uo
 abusu in destructiōe eccl̄ie notorio eti
 te. **N**onne exēplo pauli resistere in facie ge
 renti se p̄ papa liceret. **N**onne sibi dici pos
 set cur ita facis? **A**nastasius sūmus oliz pō
 tificet̄ alioz nonnulli sup̄ hoc sunt in exem
 plū **E**t o d̄cus arbiter equissime et q̄ pacto
 mirant̄ istud quidā hominū/ q̄si non intel
 ligibilis sit hec absurditas **E**t in reb; lōge
 minorib; id licere fieri magno assensu con
 cederēt. **S**i enim palaciū suū/ si ciuitatem
 suam/ papa facib; accensio p̄ sua libidine
 quereat̄ concremare/ si paganos armatos
 si a groz depopulatores moliret̄ apud xpi
 anos intromittere/ etiā vbi nihil fidei p̄re
 dicaret̄ aduersū/ si v̄gines igenuas aut ma
 tronas honorabiles violare sara geret / q̄s
 tā indulgētissimus vnq; aut blandus adu
 latoz ad papā fuit/ qui negaret̄ his ansibus
 obuiandū esse qui papā ipm̄ si verba non
 sufficerent diceret non debere factis arceri.
Jure naturali concedit̄ vim vi repellere iō
 q̄s concedit̄ vt̄ p̄sone singulari fas est; pa
 pam aut regem vel ligare vel carceri mand
 pare/ si eis iniuste p̄sequētib; hanc perso
 nam/ sibi non aliunde pateret̄ p̄p̄te mortis
 aut impudice violationis effugiū. si hoc in
 damnis corp̄alibus tam liquidum est / qd̄
 de spiritalib; incōmodis longe graniorib;
 relinquitur estimandū. **Z**ungamus hanc
 rationē ad rem que agitur. **S**i substra
 ctū habuerunt p̄babiles vehēntes q̄s con
 iecturas/ aut certas rationes ex his que fa
 cti sunt q̄ d̄ns benedictus aduersabatur ec
 cl̄ie scismate vnitati/ nunqd̄ non bono fine &
 intentione poterat̄ hec fieri subtractio: q̄/
 retis quo pacto/ sic q̄ppe vt̄ non assumeret
 obediētiā sibi factā/ in velamē aliquod
 neq̄cie aut p̄telatiōis scismatice p̄auitatis
Ex quib; medijs mille medijs/ aut conti
 nuādo honores suos/ sine p̄curatiōe vnio
 nis/ aut p̄mouēdo sibi fauētes in hac libi
 dine d̄nandi/ aut nūc ap̄te nūc occulte non
 fauētes sibi p̄sequēdo. **V**ides clare si qd̄

videtur qd nullis hoc loco utimur sophisma
 tibus. imo ne sophistici palogismi vos decipi
 ant (sicut fecerunt) nos ipsam ad nu
 da difficultate reuelam⁹ cu⁹ priu⁹ sit sophi
 stari se celare et positioes suas vel inuolue
 re vel trāsferre. Nullas p̄terea legū interpreta
 tioes subdolas aut fictas adducim⁹. solis
 innimur regulis iuris diuini et naturalis
 q̄s p̄ vobis allūtiis q̄sq̄ inmutabili verita
 te subsistere nequa q̄s ignoratis. hec sūt re
 gule. q̄ sūm⁹ eccie p̄lat⁹ p̄pter eccie utilitatē
 stabilit⁹ est. q̄ pape si apostata a fide resistē
 dū est in facie et si nō recte ambulet ad veri
 tatē euāgelij. q̄ vim vi licet repellere q̄ deo
 magis ē obediēdū q̄ hoībus. q̄ bonū p̄b
 licū p̄ferēdū est bono p̄culari. q̄ ad pub
 licū ordinatū est. Istis in q̄s innimur nō
 vifallo crimināmi t̄lib⁹ q̄ faciēda sunt mala
 vt bona eueniāt q̄ p̄sequēd⁹ est papa ver⁹
 vifcismatis. sal⁹ det. Hodum ita vfi silēs
 sum⁹ vt ita desipiam⁹. Quid ḡ mltos turpi
 ter plane inuoluūt sophismata / dū nimis
 fugiunt. q̄ ei videre neq̄ūt q̄le papa verus
 aut p̄ tali bit⁹ desinere possit eē papa / aut
 bnd⁹ ē p̄ tali ipi nō capiūt q̄ rōe substractio
 possit. (imo et dēat in casu) iustissima repu
 tari. hoc ē in q̄unt iobediētē esse. hē p̄secu
 tore capis exidere. cū nō nulla secessio a ca
 pite dici dēat in obediētia neq̄ p̄secutio ni
 si legi diuie fuerit cōtraria. Est aut diuina
 lex iubēs recedere a tabernacul⁹ impioꝝ. iu
 bens frēm postq̄ audire noluerit ecciaz ba
 bendū eē sic et bnicū et publicanū. iubēs p̄
 terca oculū aut mēbrū aliud emēdū eē / ne
 totū corp⁹ sua cōragione deprānet. q̄ diuina
 iustio q̄ter ad rē q̄ tractat ad optari dēat i
 sumari ē. **S**cim⁹ tū q̄ d ad bue mēdes ne
 gatis i h̄ negocio cās t̄les i facto. Hoc vto
 est qd in discēptioe n̄ra vsat. hoc p̄bare qd
 negam⁹ / aut impbare qd estimam⁹ debue
 rat caritat⁹ v̄re prudētia. aut nō notissima
 ingerere. nō nos mille puicis insectari. nō
 v̄bare latranib⁹ auras. nō nos p̄usq̄ intelli
 geretis arguere. Et qm̄ idipm̄ nō perozat⁹
 et res lōgiori disputatioe eger qm̄ vt sub es
 plebrenitate possit coartari. q̄ deniq̄ iam
 plurics tam scriptur⁹ tā viuīs vocib⁹ rōna
 bilitatē n̄re substractiois si nō pot⁹ libell⁹
 diffamatorū appellari meruit. Fleclater
 nos quā multa alia posuistis q̄ si rigidū ex
 amē itrarēt illa de errore in fide. de crimine
 in bonis morib⁹. de inobediētia lese maie
 statis regie / et alijs plurimis / dānāda pate

rēt / que oia oñdere sicut et p̄ncipalē cās nō
 strā iustificare patos nos offerim⁹ q̄stuz et
 quē admodū tu rex sapiētissime iusser⁹ qui
 b̄acten⁹ nos indiuiduos coadiutores tuos
 assumere dignat⁹ es. neq̄ enī diuersuz a te.
 qd q̄ agere fas putat discretio n̄ra. Et si im
 pbe puocari ad certamē impar min⁹ nūero
 et virtute / sufferre molestū sit. **P**otuerāt
 ista sufficere si nō vicissitudine referre velle
 m⁹ / reddētes p̄ malo bonū et b̄ndictione mo
 nitoria. p̄ exp̄bratioe maledica cū illo q̄ cū
 glorificad⁹ ait / maledicimur et b̄ndicim⁹.
 itaq̄ penam⁹ rōes frēs q̄ frēū q̄ v̄utilitate cō
 placuerit se iūgi a cōi regis et regni cōcilio.
Periret q̄ppe ois poline⁹ ordo si ea q̄ cōi
 sunt a sensu cōclusa q̄libz p̄ suo motu capi
 tis vel inculpare vel ad nouā cēsura reuoca
 re cōtēderet. **U**bi enī fuit vnq̄ tā apta tam
 p̄coris snia q̄ nō aduers⁹ calūniatū linguīs
 carpi possz. alijs amore / alijs iḡātia alijs so
 la cōtrariādi p̄teruia aut p̄uritu nouas res
 moliedū veratis s̄ neq̄ cōcilio generalib⁹
 p̄stit⁹ ē olim assensus vnanimus t̄r vt n̄ ex
 aliq̄ p̄re p̄dictores inuenirēt. **E**quū ē idcirco
 legib⁹ et cōmētudie serui vt in ore maior⁹
 p̄tis stet oē cōitatis iudicū. **A**lio q̄n si cūli
 bet assidue fas eēt obniti nihilo pl⁹ agere
 q̄ si inter naucleros eiusdē nauis / odiosū
 cōtinuaret iurgū ill⁹ velū tēdēt / istis lacar⁹
 alijs dectroꝝ sū alijs sinistroꝝ ex adūso cōa
 ri iplacabili aofitate tractatib⁹ / d̄liberatioe
 ei maior⁹ p̄s exceptata / sine cōsul⁹ ē eiros
 opē ferre l⁹ neq̄ p̄ticit aduersari et ita por
 tū q̄libet attingere quā sub dubia spe me
 liozis por⁹ cōfūdere interi oia seditioe cer
 tissima. mltā p̄inde tolerari debēt iā facta /
 quoz incepus p̄dicere dignū erat. **E**st vo
 bis appareāt l⁹ forte sint sanioꝝa cōsilia. n̄
 bilomin⁹ apd cōitātē c⁹ estis ps pua / abu
 lantē in opposita snia qd p̄dē tract⁹ v̄ p̄
 nat alioꝝū. imo qd aliud opat quā cōtērio
 nes scādala aiositates et disturbia ad rē oēz
 q̄ agit saluberior finiēda. **R**egociū aliō grā
 de p̄usq̄ certa cōclusioe firmet op⁹ b̄t cōsul
 tatioe in q̄ sit aim⁹ i cōsulendo lib⁹ poro ac
 ceptata cōlone tē ē tps faciēdi nō dijudicā
 di. **Q**d si opposueritis p̄ceptū dñi vt nō
 peccet aliq̄s sequēdo multiud inē. hoc de
 criminibus q̄ benefieri nequeūt / intelli
 necesse est. nō enī talia vnq̄ licere faciet q̄
 tulliber numerus peccantiū et stultoꝝ quo
 rum infinitus est numerus. **A**tuero sec⁹ est
 i eis q̄ fieri b̄n p̄nt in quib⁹ cōsciam p̄riam

E

Trilogus

ad alioꝝ formare iudiciū / quā licitū quāq;
debitū est q̄liter esse dicimus in p̄posito vbi
ea q̄ in facto sunt. nō q̄ fidē immediate respici
cū vclātur. Obicietis fortassis q̄ nō sin
ceris aīs / nō medijs vsq; quāq; iuridic; nō
p̄ p̄dās oī vitio p̄clusio s̄stractōis excepta
est / q̄ nō ita possit fingi in oī negotio pub
lico q̄ p̄terea p̄ solos bonos bñ placitū suū
oper de? opat̄ p̄ malos / q̄les etiā inf̄ vos
aliq; sunt etiā cōfirmatos vos p̄bariseace ia
ctentis p̄ ceteris hoīb; / et exceptos ab illa re
gula si dixerimus q̄ p̄ctm̄ nō hēm? Quot
p̄ncipes infideles. q̄t̄ r̄anos iūds legim? /
et vidim? a q̄b; eōssimas leges / edicta / q̄s
nesciat emanasse / q̄ in re p̄spiciū esse d̄z / q̄
negocij q̄litate mag; attēdere cōueniet si iu
sto sine / si pia inrēctione fieri potuerit / q̄ su
spitōib; duci ex agētū hac vel illa volūrate
Preterea fr̄es cessent cōtumelie. abeat si
nistrē de nobis suspitiēas q̄les h̄ri de vob;
nec vultis nec volum?. **C**redite fr̄es / nos
bñ cōscij nobis sumus de p̄cessu s̄ ad pa
cē eccie / qui v̄tinā tā p̄sp̄erū successū capet.
quā p̄isp̄ optam? optare aut̄ hoc mag; no
strū est q̄ illud exhibere. **T**andē q̄ res
(v̄ arbitram) discussionē exigit ap̄liorem
(nō enī p̄pter aliud nos ad certamē puoca
re deberetis) obsecram? ter rex serenissime si
cut iā obsecrauim? p̄ cōcilio toti? obie istū
us celebrādo in q̄ cōueniāt seniores / vide
de factis et de iure / q̄ ex factis exor̄it / exa
minatissimā veritatē. quā sp̄ amplecti pa
tos nos offerim?. in noie e? q̄ est v̄itas. in q̄
bū valere et sobria modestia sape. oēs opta
mus fr̄es n̄ros in eodē d̄no carissimos.
Talia in alioꝝ p̄sonam transfigurata sunt
(o sorores) p̄ recussioe eoz; qui nimia acri
tate sn̄iam p̄p̄iam defendere / et alienā car
pere repti sunt. **E**t q̄m̄ ita tibi placitū est o
soror beniuolētia (hoc enī nutu tuo signifi
cas) cōuertatur orō n̄ra ad eos q̄ acta oīm
p̄sertim sup̄ioꝝ tota seueritate recensent at
q̄ dijudicant nullū eis refugium ad correcti
onē / nullū locū ad veniā vel excusatiōem re
liquētes. cū p̄fecto male nimis eēt res h̄ia
ne / si semel peccātib; clauderetur mie sinus
q̄ si mīa cōceditur hominib; / illa obsecro
quib; rationabiliter iudicio p̄stabitur / q̄z
hoīb; occupatis q̄ hoīb; ad regimē rei p̄b
lice cōstitutis / si quidē ad eos ex omni pre
fallendos inuigilat assidue subditoꝝ quo
rundā malignitas nūc mēdacioꝝ fūco nūc
blanditijs adulationū nūc accusationū cō

fictionib; nunc in gestione suspicionū v̄v̄
sic rapiant spoliē et detrahant vel v̄t amo
rem simulant tanq̄ solliciti de salute domi
sui / si multos accusauerint / si mendacibus
nouitatib; aures prurientes p̄ncipū fricaue
rint / si accensos odij / si stimulos ira ani
mos uoz; magis inflammare v̄gere q̄ stu
duerint. **Q**uāobrem non absre videtur di
xisse **Seneca** cōsulendū esse bonē mēti sua
deret quā inquit bonam mentē / nemo oc
cupatus inuenit. et alibi tradit bacronē eē
vel difficile vel impossibile / v̄t idem sit p̄n
ceps et vir bon? **I**pi p̄fecto sup̄iores non
tam sup̄ hoies / q̄ homines sup̄ eoz; capita
positi sunt et nō tam inuidia q̄ mīa digni
habendi. tanq̄ miserabiliores ceteris bo
minib; / et velut positi ad sagittas causas de
ceprozie iaculatiōis. quoz; multoz; stultici
am / adulationē in infāciam vertit. alioꝝ
iracundiam in furorem / alioꝝ beniuolen
tiam indulgentemq; naturā trahit ad p̄di
galitatem crudelissimā. **R**apiūt enī a pau
perib; q̄ apud ditiores effundāt. **P**arēt
deniq; delinquentib; languida quadā spe
cie benignitat; illecti. sed redit bec mīa stul
tia / ad innotētū p̄ncipem triculētā. quan
tus erat ille rex et p̄pha dauid / quam sagax
quā puigil ip̄e tū ad v̄nius serui mēdosaz;
vocem seductus est / v̄t hereditatem cui? p̄
de dauid optime meruerat ad eūdem suuz
traduceret. postmodū q̄ etiam monit? nō
restituit sed diuidēdam imperauit. **Q**uoz;
sum hec omnia nimirū v̄t cōmonefacerem
tolerādos esse pia cōpassione defectus su
perioꝝ magis quā dijudicatiōe secura p̄se
quendos. **H**ecq; mibi quisq; opposuerit il
lud sapiētis / exiguo cōceditur mīa. **P**oten
tentes aut̄ tormenta potēt̄ patientur. **I**p
si vere p̄ncipes in hoc exigui sunt eo q̄ am
pli? si ex ignorātia forte sua ip̄i sibi grādes
sibi fortes et beati videātur. **R**ursus si plu
ra in hominib; vicia correctionis impossi
tas tolerat. reseruās ea diuini censure iudi
cij idem fieri de p̄ncipatū delictis n̄citas
maior expostulat. **E**t nō p̄tinus p̄ q̄lib; er
rato sp̄natur eoz; p̄ncipat? . cū ap̄s domi
nis etiā discolis et xp̄us p̄bariseis ypocri
s obedire p̄cepit et **A**resto. diffinit p̄ncipem
nō debere repecti. **C**ludit hoc tragicis ille
qui monuit atbenicē. ne leonē introduce
rēt in ciuitatē. introductū vero eū cū omni
mānsuetudine / et lenitate tractarēt q̄ siluado
fatis est accommoda rei quā agim?. **Q**uā si o

quolibet pncipate hec vera sunt / ipi domi /
no oim / et eo seruo oim / quo dno oim. pa /
pam loquor quis noboc coe mie debitum
impendendū arbitretur? Esto dñs bñdctūs
errauerit in nō offerendo celeriter viā cessi
onis / attendatur in eo potuisse cadere dece
prios qles nu meramus / Proueniētes ex
subditis. Attēdatur humane cordis fragi
litas ad honores qrendos auida. et pñax
ad retinēdos. attendat qstas vires habe
ant suspitiōes in gestē a maliuolis / nec esse
facile illos p libito diuellerē Attendat in su
per pnia ipius offerētis iam pdez id qd ab
initio querebat. Deniqs si erratū est ab eo
nunqd sibi ianua penitētie / que cuilibet in
feriori apra est / obcludetur. Nūqd penalis
carcer / nunqd innumeri dolores alij i cor
pore in bonis et in fama iam plus qdrien
nio tolerati. diluere sufficiūt hoc erratū. U
derint si q sunt mōstrātes oppositū vbovel
ope / ne plus hostili odio psonē / quam vni
tatis publice zelo se pdant in flāmatos.
Itaqz placet hoc loco inserere quādā eplāz
quasi noie suo ad regem francie destinataz
que sic contexta est.

Benedictus epus seruus seruoꝝ
dei / carissimo filio in xpo karo /
lo francoꝝ regi xpianissimo salu
tem aplicam qz benedictōem et
miserationis spm assumere. Si demolitio
hierlm terrestriū olim pstrinxit ad lacrimas
corꝝ pphē Jeremie et saluatoris ihu / si pteꝝ a
corpalis sepacio sponsi a sponsa fidei tan
te est molestie si deniqs ipa etiā natura suo
docet instinctu / turturē assiduos gemitus
edere / dū cōpari viduaram se senserit. null
mirabit si in desolatiōe miserabili spūalis
hierlm / et in acerbissima sepacione quaz in
ea sentit aim / conuocet et ploro quis igit
dabit capiti meo aquam / et oculis meis / so
tem lacrimarum / ad descendum iugiter lu
ctuosissimam sacrosctē eccie labefactionez
diuisionemqz. Quis me cōsolabit. qz me /
debitur? Cōsiliū qle mibi pueniet itaqz
planctus lugubris / dolor et angustia tan
gunt oēs in cōe filios eccie Sed lōge seui
us atqz pfundius dilacerat infelix cor meū
inaudita miseria. hoc exterminiu Ista pdi
tio / nimirū data mibi illa est in sponsā sin
gularē / q oim mī est vltis. his nihilominus
ocul aspiciō / tā nefando scismate eā q mī ē
pacis et vnitatis / tā execrāda et atroci psecu
tione eam fedari que fons est pietatis / tan

dem vili deiectione et ignominiosa seruitute
eā ipam pteri / q libtatē et honores largitur
eternos. O pia mī oim. o mea singlar spō
sa quousqz durabit pessimus iste lāguor tu
us qdū debachabit furor impi⁹ a i visce
ra tua. satis nimisqz tuis in mēbris pscue /
rat hec horreda diuisio. Et heu qle tibi mī
nistrabo cōsiliū. tuis q pacto medebor in /
cōmodis. Cruētiū hoc vulnus tuū / i me de
scendit vt vides qm hinc vastatrices cure
hinc solitudines puigiles intus timores
anxi. foris pūgne in tribulatiōe violentia
et diuturno indignoqz carcere q mibi de p
pria cōpar⁹ est domo et de specioso olim nē
domesticōꝝ manu obruto palatio. Quid
referā pbra qd diffamatiōes iniqz. qd sini
stras / interpretatiōes dictoꝝ factōꝝ qz meo /
rum. qd mille mei et meoꝝ inenarrabiles
afflictiones. Attū nō est hec maloꝝ sūma /
vtinā in caput meū refluēt oēs erūne tue
O fideis spōsa / vsqz ad dure mortis ppe
sionē / sine detrimēto aie Et tu bñdcta lib
tate foueres in gremio pacis oēs filios tuos
et ones pascue tue. **E**t o pater maxime et
optime. o saluator xpe vt qd natus sum vt
dere mala gentis mee vt qd datus sum cu
stos spōsus et pastor / si nō aliā opē / aliud so
lamē. et aliud ferri dabat auxiliū. Porro si
scti ptes qbz infausta tēpestate succedo ges
mebant olim sub verendo pondere cure
pastoralis / sicuti grego. et alioꝝ plurimi ē
dū eccia sua honore et pspitate flozaret / qd
nūc dicitur⁹ sū in sua et mea tā incōpabli ca
lamitate et tā mala maloꝝ mole. Hinc vel ma
xime pspiciū eē dꝝ / me in tali statu afflictō
nis et meroꝝ pnciosē retinēdo nō esse cōtu
macē. Alio qn pfecto miserabilior et stolidi
or sū oibꝝ hoibꝝ q miseriā certā cū certa dā
natiōe qrerē h auertat hāc isaniā a suo suo
misericos de⁹. Leterū nōne varijs et labo
riosis antea legatiōibꝝ attrit⁹ sū / si forte re
sarciret truculēta hec rupta et si discussis te
nebris serena vitas oriret⁹ Sz nūc eleuant
me dignitas gūius allisit et coāgustant vñ
diz. itaqz quis forinsec⁹ cernit corpal affli
ctio. sub h⁹ pōstroz⁹ plaga seuit acrior. dum
pia recogitōe / sidero / quē ad modū oēs
conat⁹ mei / omnis zel⁹ pi⁹ / oē seruens dsi
deriū ad pacē adipiscēdā cassati snut. Et o
mores o tpa ecce qd supra modū auget in
felicitar⁹ cumulū / a nōnull⁹ ē de puerfa itē
tiōe notoz et iclpor. qd dicā ad hec plāe et cō
stāt negabo. Potuit aliq foras surrepe i g

Trilogus

rancia/que tam vicina est humane fragili-
tati. et in hoc me meaq; oia p̄sus iustifica-
re nequaq; audebo illud nanq; aplicū ver-
bum quē hoim nō exerceat/nihil mibi cō-
sciū sum. sed non in hoc iustificatus sum
cuius dicti que alia est rō: nisi q̄ in multis
offendimus. et qm̄ nō est bō sup̄ terrā q̄ vi-
uat et nō peccet/et q̄ incerte sunt prudentie
nostre et iusticie omnes fordidē tanq; pan-
nus mēstruate. deniq; quales sumus in o-
culis diuine maiestatis nouit nullus. et si
iustus fuero (in q̄t Job) hoc ip̄m ignorabit
aia mea. verū si maligna fraude/si cupida
ambitione. Putaui qd̄q; agere qd̄ ecclesi-
ce vnioni vel obstaret vel eam retardaret/
sic in aiam iuder deus. qm̄ potius talia ab
initio vsq; in p̄ns obtuli/que salubria et suf-
ficientia p̄ vnionis p̄secutiōe fideliter estī-
mabam. et adhuc existimo/si nō obfuisset
pater ille mēdacū/qui oia in malū et turba-
tiōem euertisset. **N**osse potes hec oia fili
serenissime et xp̄ianissime corā quo fiducia-
liter querelā hanc effudi. nec habeo necesse
regias aures adimplere longa narratione
taliū oblationū p̄ me factarū/tam de via cō-
uentionis vtriusq; obediētie/p̄ cōsiliū a
fratribus meis cardinalibus p̄mitus datū
quā de via cōpromissi/et nouissime de via
cessionis. Cui vie imo et martirio sicuti pa-
lam testatus suz iugiter ad bēsi. fm̄ p̄para-
tiōem aī. Nec ab hac vnq; p̄mptitudine di-
scessurus sum si erdū verā parere vnionem
cessio videbit. testes sunt apud te harū ob-
lationū patētes littere mee. nisi dolofo alio-
rum silentio cōrecte sint. Arbitror aut̄ nūc
elucescere/si leuior fuisset et oportunior p̄
ineūdo tractata vnionis/p̄ma cōuentionis
oblatio q̄ subito incurfu talem arripē viā
que in has truderet angustias. et cui nullū
vnq; p̄buerunt vnq; assensum aduersarij/
absq; q̄bus generalē fieri vnionē q̄s ex-
pectet. **H**olo tū inclite fili ex his dictis vel
dicendis tuā inculpāre deuotiōem. ad pa-
cem eccie. q̄ vtiā deuotio nulla vnq; mē-
daci inforatione sup̄ meis et alioz gest̄
quesita fuisset illud et corripī/sed ammira-
ri nō sufficio/q̄ pacto ego qui sic egeri/sic
tracter infamer includar et nōdū p̄ liberati-
one ab indignis carcerib; tuū merueri au-
giliū. **N**ōne tui antecessores p̄p̄riū habuerūt
succurrere nō solū v̄xatōib; eccie/nō solū
summīs pontificib; in sua sede reponēduz
sed oib; cōiter iniuste passis. quasi nobilif

frantie domus/templum tale esset mie/que
apud arbenas fuisse memorat vbi cum cōis
afflictis erat p̄sto subsidium. nūc enī fili ca-
rissime vera regū frantie p̄genies et heres et
emploz insigniū vides coram oculis tue se-
renitatis/illū quem p̄ iusto papa coluistiz
colis/illū quē vt patrem summū in terris
aie tue pastorem sc̄m̄ frequētib; titulis ex-
tulisti. **I**llū p̄terea quē tu cuz regno tuo suc-
cessisse cōfiteris p̄ electiōem legitimā chri-
sto et petro illūq; quē viuētem prudentif
simus pater tuus viuens coluit vt talē/il-
lum dein ceptus qui etiam si caduci numerē-
tur honores/nobilis est p̄ sapie/illū deniq;
qui deo p̄p̄tio vitā bucuq; durit innocuā
sine quauis infamie nota deforis qz quid
intus agatur/ iudex erit cordiū inspector de-
us. tu inq; talis vides me talem. **D**e me enī
loquor et melaudasse coegit necessitas/vi-
des modo sic inclusum sic cōtumeliose tra-
cratū tanq; essem vnus ex seruīs abiectissī-
mus sine honore sine dignitate sine statu si-
ne generē et vite scelerate. **H**ihilomin⁹ aut̄
dissimilas fili aut cōtemnis/p̄bere succur-
suz/necq; me expediri iubēs/qui vnico mā-
dato tuo/ab his me incōmodis potes libe-
rare. q̄q; comptum habeo/nō te iubēte ita
fieri. necq; p̄suaderi sane p̄t. vt credas gene-
rosam animum tuū/erga meas crumnas/
tanta duricie stringi/qm̄ mollesceret ad cō-
passionē/si p̄funde et religiose cōsideratio-
nis oculos ad tante rei indignitatem con-
uerteret. **Q**uid de te loquor/qm̄ ip̄os etiā
barbaros et paganos/pietas naturalis tā-
geret/si viderent p̄sonam nup̄ talis aucto-
ritatis gradus et honoris et nobilitatis re-
pente deici et cōcludi intra parietes dome-
sticos et hostilit oppugnari. **E**xistimo qz
et in regno tuo maxima pars mee calamita-
ti compatitur. sicut et dolorem alioz regū
experior. **P**roinde si ex cōsiliarijs tuis a-
liqui (v̄tinam boni sint omnes et fidi) sedu-
care vellent regū aīm/nē mibi meoz sta-
tui misererēt/videant saltem tales et p̄des-
rent tuam et tui regni famam. qm̄ dedecus
filij est/pater sine honore. et i subditoz in-
famiam redundat p̄sidentis opprobrium.
quale est insup̄ illud qd̄ ab aduersarijs et es-
mulis quotidiana insultatione iactat/vel
lem silerent et ego digitū ponerem ori meo
sed vox alioz et populoziorē q̄ vt regi pos-
sit et qualis vox qz a gallicis tenetur obfesi-
us dire et hostiliter/papa suus/vox qd̄ nō

suo summo aduersi sunt. nec alter sequitur
et suū psequunt. vor q p libito mutāt pa-
pas nūc instituit. mox destituit. vor q scō
ipōzī nō verbo fatent se eos in scismate z
ptem corroborant quā impugnant. tles z plu-
res circūuolant rumores et imperia z quā
apparēter id fiat viderint illi q talium sūt
ocasio. Et vero fortassis obijciēt aliq/ me
in causa esse qm q ligemus. Nam cur in/
quint dignitatē tuā p fas aut nephas reti-
nes/ cur nō ad ea q pētur cōdescēdis. pos-
sem huic obiectioni/ planis z validissimis
obniti rīsōibz ad iusticiā meā (nisi qd ppo-
sitū hic habeo alterum. et qm aduersis qz
lubricis z instabilis esset oīs dñi stat/ si
repente ad vocē cuiuslibet cedēdū esset iu-
ri suo/ iure vel iniuria/ sine discretionē/ sine
fructu/ sine manifesta necessitate. sed non
hic insistentū decreui. **H**oc vñ postu-
lo et exhortor in dño p cōi bono totius ec-
clesie. qm depulsis ira odior z vindicta q
retro sunt obliuiscētes/ extendamus nos
in anteriora ad vniōnē pmerendā. tu preci-
pue inter ceteros q singularis pector es et
cultor eccie vt sollicitē cōsulās. quid pdest
imo qstū paci obē q includor carcere ego q
tam liberoz pato suz aio ad oia p eadē pace
vbi nihilominus ps aduersa/ pstat in erro-
re suo/ neqz verbo significās neqz facto vel
le se cognoscere veritatē iusticie nre. neque
offert aut recipit viā aliquā p quā intru-
suā hēat sedē deserere quā occupat l' saltez
pati pede par qrat/ scis tñ/ qd et qstis lega-
tōibz pulsati sunt. ex quibz ita esse nō igras
si nō ficticijs relationū cōmentis/ elusuf es
Hunc qli spe pseqmur ptem vlem si pti-
laris si multiplex z iugis sic inter nos diu-
sio? Qua fiducia resiltēmus falsitati/ si ve-
ritatem nrām inutiliter cōfundimus/ pro-
desse qd expectam? in nō obediēdo ei q ca-
nonice nō dubitat elect? z eē tanqz corz p-
lacerū membrīs a capite diuulsis/ qñ cerni-
mus alios ptnaci aiositate in sua vnitāte
nō vere vna cōiunctos Nec ista dico/ si ve-
ritas tanta sollicitudine ad liberatiōez cor-
palem (quā est tñ opro qz mirabil' qstūm
p affectu boni z honoris totius eccie et di-
gnitatis pontificalis scē sedis aplice. tui p-
tēta z regni tui z totius obie adherētis ve-
ritati. **Q**uāobrem cōcludēdo pcor z ob-
testor fili carissime in xpo/ qm hāc queri-
monia filiali deuotiōe et xpiano altoqz aio
suscipies. iubeas carcerale circa me cessare

custodiam/ que prius indigna est. z si non
forte de meritis prius erga deū. ecclesiasti-
ce tñ dignitati/ illi p inde q pater noiatur z
est talis regis q demū xpianus est/ et xpianus
dñi. In que xpianos. amo filios prius ab-
uti se uicia tyranoz qstūm qleqz piaculum
sit. ai aduersis. Audent quidā sacrilega im-
pietate (sicut accepit) impuriz pcar os la-
re/ ad notandū me p heretico aut scismatis/
co q vtiā tam tenaces eēt fidei aut religi-
onis qz longe sum ab hac blasphemia. Er-
rare vt cū Augustino fareor potero sed he-
reticus nō ero. neqz est alia indignius a me
vel impatiētius ferenda iniuria. iōqz obni-
tens talibz cū vno scōz patrū libere pnun-
cio/ mentiunt. **T**erminus inuoco fili. vt
feras mihi sic asilico velociter auxiliū. qm
admodū in tali necessitate (qualis nec tibi
vñqz nec sanguini cōtingat tuo) nequa qz
dissimulare sed totis conatū viribz obuia-
re satagerem. Pone qso ante puidētie tue
oculos/ qualis futura eēt eccie facies/ et qz
feda negotioz turbatio. ppletitas z inuo-
lutio scaturirēt si nūc migremus a carne nō
habito pus alio rerū stabilitūto vel ordis
serenitate sicut hri pōr/ dū viuo si nō vl' ne-
quiter prauiter abicioz. **P**ostremo si huc
usqz vt humana est ignorantia vel infirmitas/
quidā irōnabilius pcesserint. Nō pu-
deat vl' sero vinci rōe z supari veritate. nec
in casu iaccāt sed de resurgēdo cogitēt neqz
eni poterit alr' efficac? oñdi simplex cōscie
puritas in pcessu z q nō pceptis ira non tu-
mēs ambitio/ nō cecus odij rancor/ l' edax
vindictē furor sed pacis amor vnicus dñia
batur tractatū ipm hoc tate sobrietatis z
reuerētie negociū. **E**t tu pī misericordi-
arū z deus totius cōsolatiōis et pacis/ q p-
misti miam misericordibz/ q dimittere p-
cipis si nob dimitti volum? da demēter ve-
niā delictis prius z alienis. sis mihi ppi-
vt hac vna vindicta cōtent? sum q errata
corrigas suppleas defect? z deinceps oim
pedes in viam salutifere pacis dirige. deni-
qz cor regis qd in manu tua est/ ad hoc in-
clina z inclinatū corrobora cui des gloriā
et honorem nunc et in ppetuū. **V**is ita
se hñtibz allegatis/ sentio qd postulas o-
forores carissime. postulas itaqz ne regaz
silentiū velo vnam ex eplis/ quales misse vi-
deri pnt ab inclitissimo francie rege/ pdem
velut post reditum ab ambasiata scā sum-
mo pontifici substractiōe nondū facta/ pa-

25

f

Trilogus

rebo libes vos assistite. **P**ater (obsecro
pater sancte) ppauis alloqui pastorem
celsitudinis tue p'sidentia pater rogare ea q
ad pacem sunt hierlm. quos benigne facias
in bona voluntate tua syon vt edificent mu
ri hierlm. nihil hic exprobrado dicitur? suz
sed te obsecraturus sum vt p'rem. tu horra
do tu commonefaciendo cu instructioe filij
mei vt ea ante oculos tuos statuam. quoz
attentioem actualem/ obliterare potuerit
seu cure varie/ turbates ronis oculu suo pl
uere seu blanda quozudam assentatio com
mune mag'tibus malu. nihil ad veritatem
omnia ad gram dicentiu. Aut pinde natu
ralis quida amor sui/ qno sui cognitio no
nunq impedif. aut deniqz sbdola machia
menta eoz qui sub ouina pelle/ vulpem te
guut. Que eni ex sublimioribz personis se
ab his pestibz securam satis esse iactauerit
Vide pater sancte/ r si videas non pigeat
p'fundius iteru atqz iteru circūspicere. qua
le q'tu ve est pacis bonu. qd omnes in coi
appetunt. cōclamitates par par/ adeo sine
pacis pulcritudie oia suut deforma anxia
molestaqz. **D**ia qz pacem suam quandam
no minus qua vita desiderant. abhorren
tes diuisionē q'to magis ignoscere. imo ve
ro dignam p meritis laudem rependere te
cōuenit p' sc'e omnibz et singulis. q's pa
cem appetere querere psequi qz cognouerit
quos audieris psequētes ex aduerso/ exci
ale scisma p'ns quaquerum via p'sertim q's
cōpendiosiorē eis vel rō vl' necessitas co
gnata rōis/ oñdunt. Talem de te spem tui
mores tua vita a puero bñ instituta/ mun
do pbuerit. hanc insup expectatioem/ tua
gesta r'usa qz i negocio p'ntis scismatis apd
omnes genuerunt vt tu p'cipuus iudicatus
sis/ cui pastoralis baculus p cōterendo ne
quissimū maligni scismatis caput donare
tur. que p'terea papalis sedes suscipet ornā
do sessione tua si p'sideres in ea. nihilomi
nus yltronea cessio si ita res exigeret/ locuz
liberū ad postoris vniti collatioem appet.
Videbatur hec sufficere tali omni expecta
tioni. attū ipam vallauit insurandū q cō
trouersia omnis finem capit. **S**o do
lor plusqz dolor/ o sc'i sc'e qz oēs vñ maluz
istud irupit qd p'funderet nos ab expecta
tione n'ra/ heu/ q'tuz mortalia pectora cece
noctis hñt. qz terribiliter nullos excipiens
enūciauit p'phicus fmo/ prauū cor hois/ et
imp'scrutabile/ quis cognosceret illud **D**ave

niam pater sancte/ fideli mee interrogatioi
si animis n'ris hanc in veritate spem tuip
us ingenueras. si cor in ore et fronte/ gere
bas/ qd cāe qd ve fastinationis irrep'it. qd
nos vel falleret/ p'funderet ab expectatioe
ab illa inqz expectatioe q pollicebat nobis
te agente reuersuram peccē eccie rediturū se
culū aureū in terris **I**n cuius p'terea assum
ptione ad papatu/ noua lux oziri visa ē. in
hoc qz diluculo matutino/ sidus quoddaz
beniuolu sereno nobis fulgore micare pu
tabamus **A**t heu expectauimus pacem/ et
ecce turbatio indeterius q'ppe versa confu
saqz sunt omnia. **D**eruit hoc inquiens
subditoz improbitas volēs meipm p'cm
eoz/ ad illud cōpellere qd yltroneus agere
debueraz. **P**rimū (pater sancte) no vi
lentia sed oro plurima p'missa est. peris a q
a me filio tuo/ cū tora eccia regni mei. p' ra
les quales nosti. tales quibz alij supplicat.
et quoz fide ac prudētia gubernamur. fra
ter germaus r duo parui. q' si suspiciosū
forsan erat ozare illud ducū q'si foret/ speci
es violēta iubendi/ facilis plane p'tebat ex
itus. preoccupasses eoz p'ces/ offerē ab
qz vlla p'castinatione illā q petebat. **J**ura
menti impletioem oñdisses p'parationem
animi ad cedendum. si et dū cessio tua pa
cem illatura esset eccie. itaqz via cessiois nō
ne ab omnibz q'stūcumqz tibi vel tue estima
tioni fauentibz eē sc'issima r cōpendiosissi
ma iudicata est/ qz nō eē te cogenduz ad
ipsam fuerit q'ndam sententia sed te volū
tariū te spōte offerentē eā que coi assensup
bat viā/ q's oro coegisset. **S**i q igit fuerit
coactio ex renisu tuo venit. **A**ffirmant viri
sapientes r l'ati q mecum sunt. te pro salute
gregis astricū esse fm p'parationē animi
nō solū ad cessioem sed ad martiriū. et hoc
mō nō est relinq're gregē sed saluare/ qd qd
yltra cōem legis diuine obliuionē **J**uram
tū solēne sup additū te ligauit. **D**ices for
te te nec iuramento nec officio constrictū vt
cōfestim papatu renūcies. p'estim nō ex
pectato fructu pacis. **P**rofecto/ p' sc'e
neqz hoc q'rebat. q' si de me meoz qz ince
ritati/ qdā maliuole suspitōs aliene ab hac
veritate gratis assumpse sunt. audi qm ml
tos supplātauit suspitio illoz q'libus vnqz
suspitionibz p'ebere leuē auditiū nihil ma
gno viro indignū. nihil p' suo et sue reipb
lice statu incōmodius repif. hoc q'ppe agit
suspitio talis apud rēpublicā. qd zelonia

apud domesticam. zelotipia autem quales non domos inquietat et turbat. eas aliqui funditus evertunt. Esto fuerint qui stillarent auribus tuis / q' aliqui magis ad persone tue deiectionem / quam ecclesie reformationem anhelabant q' papam ambiebant alij. q' ps vna papam oprabat de cognatione et pria. q' ps altera p ambitione / aut vindicta / aut alijs causis repbis / incederat in via pacis. Examinandum sane erat no qd tales dicerent / no qd garirerit incerto auctore susurri. sed qd veritas a dno dirigenda postulabat. Neq' enim staret ois policia / si p adulatium / aut male suspicatum cofictione / et no p agendum veritate regeret. Et memineris patris si fecerit te talis malivoloz suspitio / dum te prestantem publicare suavit q' postmodum libens retraxisti. Protestationis autem hec erat snia. q' visis modis pcededi / q' erga te et mos tenebantur / notabas violentiam / tu omne inde secutus / et te concessurum inualidum reputabas et inane. q' si vices te priuacem facere contenderet / aut blanda adulatione / aut sbdola iumicatum officio nisi sagaci retractione puidisses. Quinetiam / si quis esset aliquoz / vt tibi videt / vel arrogancia / vel impietas / cogere te ad illud / qd agere sponte volueras. noue factus erat te vincere in bono malo / q' a malo vinci / sapiaz enim no vincit malicia. Pessima certe victoria vincere voluit alijs hoies / si ab ira ab odio ab ipa terna et vindicte zelo snpat / et a deo supatur aliqui vt omis oibz q' alioqn agenda fore cognosceret. ipe se in apra pcta et in magna mortis huius / et eterne discrimina tradit / dum frendes dentibus ait. ergo ne inuitus copel / lar ad hoc vel ad illud / ergo ne malis gratibus meis hec et illa sum acturus. Ita ne ego dms obrpabo subditis tanq' eoz vilis seruus / quis contempum huc. q' me huius dignitatis vitupium ferre possit. mori satius est quam talia ppeti fracti / presus animi et abiectione esset talibus assentire. Has voces pater fauce. scis no esse modestie xpiane neq' de stola illa pdire / ad quam inuitas xps discite inquit a me q' mitis sum et humilis corde qui cum malediceret no maledicebat cum pareretur no cominabat. Quid si q' ex emulit tue dignitatis cognitus magnitudinem cordis tui / aut suspicias forte puitate ad suspicaciones supererum musculos tles. p exagitatione turbida suscitanda p que oia sibi suspecta fierent. ac p inde certum discrimen in-

trares. sic aprum vni catuloz latrat / a tuto cubili remouent. et offerunt enecandum. sic qui timet pruinam / irruet sup eum nyx. sic postremo trepidates auicule / in veros laq' os cadunt obinane motaru plurimatum formidine. At vero suspitionibus bis reiectis ne ab eis dum reprobamur capi videamur / audire te videoz / et dicere q' via equis / simam obtulisti. viam conuentionis in quaz totus etiam ceterus cardinalium pmitus condescendit. Viam pterea quam appellas iusticie. viam pma p se ferre no dum q' repudias se cognoui / nisi q' p se insufficientis appareret. ppter qd vltior oblatio vie cessiois q' rebatur. ad qd ita / nimirum vt tantus apparatus conuentionis nequaquam sine congruo fraudaret. qui finis ex oim q' consulumus et aliorum pnc oim iudicio / non aliter comode / quam p vtriusq' contendentium cessione hri spabatur. Sufficiebat autem / vt tibi visum est / oblatio tua generalis ne eade facta i picaltri cornua darz aduerse pti tanq' diffideres di iure tuo / qui tam leuiter cedere sponondis / sed no fallit / no irridetur inspector cordium deus. sapiens / vt qdam ait / vita sua no pplari rumore sed conscie veritate metitur. Quid si quida impiti / aut supbi aut maliuoli tuam hac humilitate sanctissimam tuam caritatem xpi imitricem / tuum zelum feruentissimum / in oblatione spontanea vie cessionis sinistre detorsissent vt formidas alij supra numerum plures / graniores insup. tuum fidetum amicitia tua / tum pietate catholica te hec a gente collaudassent vt etes salomonis iudicio / q' veram huius maternaz caritatem / qui infantem xpm viuum in ecclesia stice sede sua alteri cedere maluisses quadiuidi. Ceterum vero no parum vergebat te pstitum iuramentum / nisi glosis corruptis / aliis quis illud sedare voluerit. aut dicere q' q' i detiorum exitum vergebat / no erat obfudum / absit pater / vt nos oes tue obie filij / iudicauerimus vnanimiter vt qui discors sit nescio / q' via cessionis ceteris emiebat. eratq' scra et deo accepta / si ipa sub iuramento pmissa nequiret salubriter vel offerri vel exequi. qd verisillius est decipi vel vni / vel vniuersos. qd pbabilius falli paucorum conscias vel oim. Adde q' si errasset vniuersitas / obediencie tue in hac snia. nihilominus pastoralis pietas astringebat te. potius cedere nobis pie errantibus q' omnia taz certeturbationi exponere. quippe ad huc

Trilogus

intellectu vere enunciati est / q̄ cōmunis er
ror facit ius. Non enī p̄sumere debueras /
omnes ad tuam s̄niam citius attrahendos
fore / q̄ ad aliorū iudiciū te vnicū / vel ad
modum paucos tecum posse cōverti. Nam
hoc vltimū liberū tibi erat nō alterū / obli
stentibus tot capitibus q̄ tamen cōuenisse in
vnam vie cessionis oblationē nonne mira
culū est / et pene diuinū. **O**pponet demū
aliquis patere satis nūc quā inuicilis / et cas
sa fuerit hoc via cessionis. que nihil hactē
nus p̄ pace valuit opari. **H**oc argumento
viam cōventionis aut illius quā nominal
iusticie. liceret inculpate. quā nihil adhuc
p̄fecisse cognoscim⁹. **S**ed nō accepte sunt
rūdebis he vie idē non temptate. ita certe
nec viam cessionis acceptasti. cuius intere
rat eandē p̄mitus offerre. **E**andē dico. tori
ens ante papatum p̄ te pater ventilatā / lau
datam / et fere p̄ vnica cōmendatam. q̄ si p̄
sumitur p̄ via cōventionis aut altera si sus
cipient acceptate q̄ dedissent pacem ecclesie
multo amplius hoc existimare cōuenit de
acceptatione libera via cessionis. q̄ si p̄ ob
lationem tuam caritatiuam. altera ps̄ contu
maciter renuisset pagere. ip̄a de se sua q̄ sa
lute vidisset. tu liberatus nobiscū. tu glori
osus. tu ab omnibus re / et nomine b̄ndictus
euasisses. **V**erum ignosce pater sacre / si
nimis v̄get celsitudinem tuam multiloq̄
um zeli mei. talia ego nō ad damnandū sed
ho: tandū p̄nuncio. quīs qui pacem eccle
sie p̄sequitur / non inculpes sinistris inter
p̄tationibus. q̄si de p̄uato nimo erga te v̄
dignitatem / tuam moneantur. quīs p̄terea
cōdescendente te capite n̄ro ad hūilē mem
broz voluntatē instar xp̄i. ambulem⁹ om
nes vno animo. vno passu. vna via. donec
occurrat nob̄ pax vera / in eo qui fecit vtra
q̄ vniū. d̄no n̄ro ih̄u xp̄o. qui est deus b̄n
dictus in secula. **Q**uid superest agere o so
rores. dum pars inuenit vtraq̄ causas. n̄
excusationis. p̄prie t̄n̄ accusationis aliene.
Qua ratione potest hoc fieri etiam si tu be
niuolentia tanto nisu conarcris vt p̄ser
cusanda censeret sed neq̄ in tā d̄ris indi
cīs videri p̄nt accidi. **E**t o fetissima mater
eccia. cui sn̄ie interim cessura es: quā āple
xaberis: quā pbabis: xp̄iana respublica /
inter has cōtentiones aiosas / et incertas q̄d
ager: interea quo se vertet / quali poterit re
gimine gloriari. **D**udum cōtentionibus p̄o
prio / et Julio cesare ciuilibus armis roma

na respublica neutrius p̄tem pbans remā
serat in medio desolata cū Carbone q̄ nul
li similiter p̄n̄ fauens erat. ita enī dicit Se
neca. **U**trū vero sile sit in scismate n̄ro tan
to deteriori q̄sto anime mors quā corporis
plus horrois habet nō determino. vnaq̄
veniat d̄ns / qui / et illuminet abscondita tene
brarū. et posita in lucem cōpleat in opere.
parū quidē videre est si non datur operari
Hoc quidē solū relicū videtur vt q̄ cognō
ramus q̄d agere debeamus humano con
silio p̄fugam⁹ ad ad diuinū nisi vobis ali
ud o sorores videatur. **B**eniuolentia
Hibi beniuolentie idem p̄or: sus est iudī
cium frater vt nullis accusatis maliuole si
cut obseruare nisi me fallit amor tui studui
sti / cōuertamus nos ad d̄m. quīs ad nos
cōuertatur. ambulans sup̄ aquas p̄nt / stu
cuationis: ventisq̄ ipetrant / et mari / et fiat
eo iubete tranquillitas. quid tacita recogni
tas soror n̄ra discretio. dicit tu q̄d censes a
gendū. **D**iscretio. **E**go vero hoc idē. ni
hilominus ne temptari videat d̄ns. cona
ri decet nos ad laborem si forte p̄is attem
pationibus aspirat deus vires. **Z**el⁹. **V**e
rissime suades p̄ meā fidem o soror discre
tio / saluberrime / et diuine. vis igitur vt ea p̄
lia q̄ penes nos seruam⁹ recōdita sup̄ hoc
negocio p̄feramus in mediū. tū de medio
p̄cis inueniēdo. tū de cōcilio sic vel nō ces
lebrādo. tū de pape accusatione / et excusatione
cū reliquis. illoz enī inspectio dare possit
occasionē sapiētib⁹ p̄fundiora cogitandi.
Discretio. **V**ideo te frater ad ingenium
redis. totus flamma es neq̄s nō velle foras
erumpere scio q̄ loqueris illa tu quodaz im
petu magis piecta sunt quā digeste ordia
ta / sine stilo sine limitatiōe. **A**ntū si ita fert
animus tuus nec cōpesci p̄t / tu in alia no
biscū cōtione ea p̄pone. nos secedere ad alia
tps vocat. et v̄ba tua (vt aspicias) iam p̄p̄ta
vis cōtione. iā scolastic⁹ cet⁹ / iā curia regalis
expectat. tuā rem ergo age et b̄n habe. **Z**e
lus. **P**olliciti memor obia vltro. et tu bene
hēas soror. nec v̄llo vnq̄ in negotio me de
sere. tuo q̄ spū o germana beniuolēna pro
cul ois a nobis et ceteris. maligna p̄uersi
tas exurbetur rē. **F**init.

Sequitur epistola

Christianissimi regis francie iusticia
subtractionū factaz a Petro de luna / non
obstante obediētia suo p̄decessori / et sibi

R qñq̄ prestita. Karolus dei gratia frāco-
 rum rex vni uersis xp̄i fidelibz salutem i do-
 mino / et ad eam quā sumope desideramus
 ecclesiasticam vnionem ynanimiter aspira-
 re / Pax ecclesiastica q̄ sub vnico r̄ certo / chri-
 stianario cōiungere debet vniuersa mem-
 bra ppli xp̄iani s̄m̄ ipsius xp̄i et apli suido-
 cumentū dum olīm post mortem felicitis re-
 cordationis Greg. pape vndecimi contur-
 bari cepisset / dumq̄ scisma p̄nciosum mō-
 strum horrendū ingens in eadē eccia subo-
 rin cerneret / ex causis toto orbe notissimis
 xp̄ianissimis tunc ac p̄clarissimē memorie
 p̄genitor noster Karolus q̄nt^o suasus mul-
 tis uehemētibus q̄ rōibus deliberauit ad
 herere obiam p̄stare illi quē collegiū cardī-
 naliū iureiurando asseruit in vita r̄ in mor-
 te atq̄ publicauit se canonice in summum
 pontificem r̄ uerū xp̄i vicariū sponte r̄ con-
 corditer elegisse Arbitrabatur nanq̄ ueri-
 s̄s̄r̄ idem p̄genitor noster ut erat totus ser-
 uens in zelo dom^o dei / et ex sua fide pia ali-
 os diuidicans q̄ ceteri p̄ncipes ac plati cū
 vniuerso clero r̄ pplō / p̄tinus obedir̄ cō-
 s̄s̄r̄ dū elect^o em h̄mōi p̄ collegiū p̄fatū car-
 dialiū sufficēter eis innotesceret / rite fuis-
 se celebratam / sed aliter euenisse / diuidū iam
 deploramus. neq̄ em̄ potuerūt vsq̄ hodie
 dici cardinales hoc ip̄m. Hos idcirco cer-
 nentes / experientia tpe q̄ docētibz / q̄ bec o-
 bediētia p̄tita inualida erat ad tollēdū s̄s̄-
 ditus scisma pestiferū. q̄ in exiliū grauissi-
 mum / pacem desideratissimā r̄ optimā des-
 truxerat / deliberam^o eadē pacē ad p̄p̄riū cus-
 bile suū q̄d est eccia uelut ad suam regionē
 p̄ alias uias totis conatuū uiribz reducere
 hinc cōcilia crebra / hinc legatiōes laborio-
 sissime ac sumptuosissime / p̄ oēs pene xp̄ia-
 nitatis regiones frequēte / r̄ ad aspirante
 deo via cessionis vtriq̄ cōtendentū pro re-
 uersione pacis turpiter exulāris inuenta ē
 cōpendiosior absq̄ vlla dubitatione expe-
 diētor indicata. Hanc p̄inde uia cū omni
 solēuitate p̄ntari fecimus successori illi^o cui^o
 p̄genitor n̄r̄ (sicut diximus) obiam p̄stite-
 rat / quā obiam / iō maxime postmodū ab
 eodem successore p̄ tpe subtraximus. q̄ nō
 satis ap̄re p̄ uie cessionis cōpendiū videba-
 tur uelle pacem reducere / postpositis disce-
 pationū interminabiliū anfractibus r̄ in-
 gressibiliibus aliaz uiarū labyrinthis. At
 ubi uisus est nobis ad salubriora se cōuer-
 tisse cōsilia. rursus absq̄ omni mutabilita-

tis culpabilis nota / obedim^o eidez / ita-
 tū animo nostro gerētes / si r̄ q̄diu bec obe-
 diētia n̄ra nō obstaret ecciastice vnioni q̄z
 admodū in cōcilio vltimo eccie regni n̄ri /
 meminim^o satis datū intelligi / neq̄ em̄ vo-
 luimus vnq̄ sciēter (neq̄ fas esse credim^o)
 obediētiā p̄stare cuiq̄ mortaliū in pacē vni-
 uersalis p̄iudiciū in scismatis fomite. in di-
 scordie instrumētū. Et o salutarē xp̄e prin-
 ceps pacis / q̄diu iam q̄siuim^o pacē r̄ n̄ ve-
 nit Expectauimus tempus mede / tps. s̄.
 iurate cōuentionis vtriusq̄ cōtendentūz
 p̄ cessione celebranda. Et ecce turbatio
 Animaduerte bec d̄n̄i p̄ncipes xp̄iani q̄
 bus est dolor talis tantaq̄ m̄ris dissipatio
 Attēdite insup vobis r̄ vniuerso pplō xp̄i
 ano vos sacri p̄ntifices in q̄ posuit vos spi-
 ritus sc̄tus ep̄os regere ecciam dei quā acq̄-
 s̄uit sanguine suo. Attēdite q̄sumus. nolite
 te dissimulāter agere / ubi depopulat gregē
 xp̄i miseris modis / tēpestas bec seuissima
 horreda q̄ vorago. Exurgat in uū pplū
 vniuersus / tollere de medio sui deformatissimū
 hōc porcentū v̄n̄ sit in obp̄riū hostibz
 incredulis xp̄isq̄ aiabz damnationis eter-
 ne discrimen ap̄tū / decidat uel inuit^o vn^o
 aut alter. imo vtriq̄ cōtendentū ab occupa-
 ta sede petri / potius q̄z vnitas eoz. conten-
 tione deperat / Nam dū neutri pplō obedi-
 et. neuter amplius de p̄matu uel frustra cō-
 tendet neq̄ audiet vltra uox illa crudelissi-
 me femine / nec mihi nec tibi. sed diuidatur
 sed illa pie matris / date illi infante uiuum
 Hos uero q̄ nihil ita post anime salutē de-
 sideramus / q̄z uidere serenissimam pacis fa-
 cie / n̄ris effulgere xp̄ibz / iudicam^o ex p̄mis-
 soz r̄ s̄s̄r̄ cōsideratiōe nullū ad p̄is pater
 validius in tam daspato malo remediū / q̄z
 q̄ neuter cōtendentū aut sibi forte successo-
 rum / p̄stetur deinceps obediētia a pplō xp̄i
 ano / deficiēte siquidē fomēto tantus ignis
 iste infernalis i se r̄ adē deficiēs d̄ate deo col-
 labemr. Qua p̄ p̄cedentibz et h̄ris super
 hoc vicibz repetitis. magnis r̄ maturis de-
 liberationū cōcilijs cū sapiētibz pitis et de-
 uotis hoibz / denz r̄ eozum salutē gerentibz
 p̄ oculis. Hos ut eccia regni n̄ri a delphīa-
 tus uienē. p̄ nob et subditis n̄ris eozūdez
 regni r̄ delphinatus / decreuimus talē am-
 plecti neutralitatē in festo ascensionis xp̄ie
 uēturo / nisi interea nob vltro pax aduene-
 rit. p̄cessuri. nihilominus uiterius assidua
 sollicitudine cū alijs p̄ncipibz r̄ catholicis

Sermo factus in die

omnibus. donec euulso scismate/par plan-
tetur. **N**ō si mirabūtur forsan aliq̄ ex aliter
affectatis vñ nob̄ ista licent/attendant po-
tius q̄ hāc nob̄is legem facit ip̄a q̄ legē ne-
scit/dura necessitas. imo et filialis pietas q̄
p̄ medios etiam ignes et gladios/mrēm ta-
lem ita collaborātem/eripe conaret. **E**cce
morbus inueteratus et putridus q̄ ex fossi-
tis leuiorib̄ in detriora quotidie velut can-
cer serpit. si ergo ferramentus cauterifans
adhibeatur/nullus recte culpauerit. **D**e
mum cū p̄ hac neutralitate in vnū tractan-
da/principes ac magnates vtriusq̄ obie-
cōmoda celeritate congregari non possent
n̄llos suo quēsumus cōtēptui depuret ius
ptis n̄re/quā pbabilissima rōe plibat̄ p̄ge-
nitor noster et nos hacten̄ fuim̄ infecuti/
in hac neutralitate cōdemnatum vel depl̄-
sum/cū n̄c n̄ de iure huius vel illius/sed
decedendo iuri vero vel p̄tēso / p̄ vnione
cōsequēda res agatur. **Q**uāobrem vos
omnes et siles hortamur in x̄po. et p̄ eā q̄
de immaculata sp̄se sue eccie laceratiōe fe-
da. cōpassionem geritis obrestamur arripite
nob̄iscū validū hoc et efficac̄ sicut expe-
ctamus in dei p̄tute pestis huius extermi-
niū vt denegatio hec obie vtriusq̄ cōtenden-
tū/afferat nob̄ tandē p̄petuam vnanimē-
q̄ obiam sub vno et certo x̄pi vicario/qua-
tinus seruiamus deo in pulcritudine pac̄
et req̄ie opulenta. **I**n quoz omniū fidē et re-
stimoniū p̄ntes literas nostri sigilli fecim̄
munimine roborari. **D**atū pisius die. xij.
Januarij. Anno dñi. Dcccxxij. et regni
n̄ri. xxvij. **F**init.

¶ Eiusdem sermo ha- bitus coram concilio Constantiē. in domi- nica qua erat festum sancti Antonij.

Nuptie facte sunt in chana galis-
lee et erat mater ihu ibi. **S**crip-
tum est originaliter Jo. ij. et re-
citate in euangelio dnice curre-
tis/q̄ ad honorem gloriosissimi p̄ris An-
thonij cuius hodie celebritas agit inferius
deducitur. **S**ed dum nuptie facte sunt in
chana galilee. erat mater ihu ibi. **A**llis et tu-
pia mater ibi nob̄iscū in hoc sacro concilij

loco vbi est mistice chana galilee/vbi alle-
gorice fiunt nuptie. **I**nterpretatur enim cha-
na zelus/et galilea transmigratio. **E**st autē
hic zelus transmigratiōes. sed quo et vnde
Aimirū ex hoc mūdo ad patrem/et chana
in hierl̄m que edificatur vt ciuitas q̄ pere-
grinamur a dño nec habemus hic ciuitatē
manentem sed futuram inquirim̄/que est
hierusalem mater nostra. **V**ides in h̄c bñ-
dictissima mater ihu. quemadmodum cele-
bratur sinodaliter in hac mistice chana ga-
lilee in hoc sacro p̄ciliij loco dignissima nu-
ptiarū x̄pi iesu filij tui et ecclesie copulatio.
Ad q̄d ita: sane quīs eccia sponsa agni/ne-
q̄ laceretur amplius scismate/nec detur-
petur errorib̄/nec deformata maneat vis-
cioz feditate. **A**llis igitur ad has nuptias
o Maria. **A**llis et filius tuus ihus cum
discipulis suis sc̄tis omnibus/inuitat̄ p̄ci-
bus a nob̄is. quo adueniente cōmutes ob-
secramus apud nos assidentes in his nup-
tijs/aqua grauis et insipida sapientie ter-
rene animalis et diabolice. in vini optimū
sapientie salutaris/q̄d nos ebria quadam
sobrietate letificet/cor roboret et sit in nob̄
vinum germinans virgines/hoc est virgis
nales puras et integras affectiones. imple-
antur ydr̄ie cordium aqua lacrimose com-
punctionis. **F**iat hoc intercedente te o sa-
cer heremi cultor **A**nthoni gloriosissime
filij matris eccie ac in vniuersa terra nomi-
natissime cuius hodie solennitas celebrat̄
Fiat et hoc insinuante et petente te beatissi-
ma et misericordissima mater ihu m̄ salu-
tis/quā ideo salutamus/depmentes suauis-
simū illud gabrielis epithalamij dñi in pa-
latio virginalis yteri tui nupsit humanita-
ti diuinitas. **A**ue gratia plena dominus te-
cum. **N**uptie facte sunt in chana galilee
et erat m̄ ihu ibi. **S**i dicam q̄ sentio pa-
tres ap̄lici patres deo amabiles et spectabi-
les dñi/tanta misterioz p̄ntis euāgelij ma-
iestate tanta dicēdoz numerositate suffun-
ditur et p̄mitur mee mentis acies inualida
vt quid p̄mum dicam quid omittam vici-
scerno. **E**adit in me illud narcissi p̄biloca-
p̄ri/iuuenis apud nasonem et ad fontem in-
opem me copia fecit. **E**cce nuper in ip̄o me-
ditationis mee secreto dum p̄ntis euange-
lij verbis intenderem apparuit ip̄m velut
fons illimis et nitidus/fons vite verbū dei
in excelsis. tanq̄ p̄trea speculum quoddā
purissimum sine macula. telissimumq̄ et

tale quale dicunt aliqd esse spectum in q re
 lucent et vnus corpus obiectu qruor ima
 gines speculo non fracto. **U**na est nem
 pe mibi respicienti psens euangelium qua
 druplex expositionis sacre scripture facies
 q̄i rōndē decore virgines / filie celestis sapien
 tie / quarum nomina et officia quidam me
 tro comprehendit dicens. **L**itera gesta
 docet quid credis allegoria. **M**oralis qd
 agas quo tendas anagogia. **H**is itaq̄ q̄ru
 or imaginibus insignitur fons et speculuz
 sapientie diuine / bis quattuor faciebuz or
 natur in vtroq̄ testamento sacra scriptura
 sicut figurat Ezechielis visio in animalibz
 et in rotis. **H**ec nempe duo testamēta sunt
 velut si sit rota in medio rote. **A**llegoria fi
 dem / anagogia spem / moralitas caritatem
 littera simul tria hec docet et edificat. **P**ru
 dentiam allegoria in fide. **F**ortitudinem a
 nagogia in spe. **T**emperantiam moralitas
 in caritate. **I**usticiam littera sub appropri
 atione quadam tradit. **S**apientia enīz cu
 ius sunt filie / sobrietatem et prudentiam do
 cet et iusticiam et virtutem. i. fortitudinem
 ait sapiens. **Q**ueret aliquis quorsū ista
 et quid obscurum hoc sibi velit exordium
 respectu thēmaris huius. **H**uprie facie
 sunt in chana galilee et erat mater Jesu ibi
 Dicam vt potero diuersas siquidem nup
 tias intuitibus mee cōsiderationis oppo
 nebat quadruplex ista species expositionis
 sacre scripture / quasi tetras virginalis / sua
 dens vna queq̄ virgo quatin⁹ de suis nu
 ptias p̄mum et potissimum habere verbū

Littera corporales nuptias
 Allegoria spūales et sacramentales
 Moralitas sensuales
 Anagogia eternales obiectebat.
 Dicat littera corporales nuptias hono
 rabiliores esse q̄s dñs hodie signoz suoz
 exordio / suaq̄ psentia cū matre et discipulis
 honorans consecrauit / quarum fuit p̄
 or institutio in paradiso terrestri. nondū in
 nocentie statu de pdito / quando oppherauit
 patriarcha primus adā p̄pterea relinq̄t hō
 patrem suum et matrem suam et adberet
 vxori sue et erunt duo in carne vna et cetera.
 Per quas nuptias impletur mūdus obe
 diendo p̄me iussioni. **C**rescite et multipli
 camini et replete terram. **D**ic igitur tu p̄
 dicatur / quales hodiernae et qualiū p̄sa
 rum fuerint nuptie. et si **J**ohes euangeli
 ste put opinati sunt aliqui qua rōne potu

it dici virgo si nubere disposuit. **C**ur ibi fa
 erit mater Jesu que vagari que misceri euz
 ludentibus non nouerat. **C**ur illic inuita
 ti ih̄ns et discipuli / quibus sobrietas et mo
 rum grauitas erat amicissima / et quales di
 scipulos cum nondum p̄dicaret / habebat.
Hunquid virginalis **M**arie sponsus **J**o
 seph interfuit / et si non / que ratio si sit / cur
 taceatur. **C**ur velut auster / respondit **J**es⁹
 matri verecunde petenti et dicenti. **V**inuz
 non habent / quid mibi et tibi mulier non
 dum venit hora mea. **H**ora qualis erat il
 la christe tanq̄ aliqua tu fati necessitate te
 nereris. **E**xpone p̄terea quale fuerit vinum
 illud et qualiter ex aqua factum. et si rubeū
 fuerit iuxta illud. **A**que erubescunt ydris.
Cur vinum bonum et ita inebriatū p̄
 nauit conuiuijs **J**esus / qui postmodū iul
 sit vt non grauentur corda nostra crapu
 la et ebrietate / de qua tamen ebrietate loq̄
 tur hic ad sponsum architriclinus quasi n̄
 reprobet eā in conuiuijs sed suaderet **D**m
 nis homo primum bonum vinum. ponit
 et cum inebriati fuerint tunc id quod dete
 rius est et cetera. **R**ursus habet questionem si nu
 ptie **J**oseph et **M**arie fuerint tempore suo
 hodierna more iudeoz et pene omnigeni
 tū solenniter celebrate qd̄ vtiq̄ faciēdū e
 videtur. **N**ō enīz fuit clandestinum mari
 monium sed legitimum. itaq̄ **J**oseph p̄
 desponsationem **M**arie in hierusalem pri
 mo suscepit eam. **P**ostmodum in familia
 rem conuictum more gentis sue scō / de in
 tertio post annunciationem angelicam iō
 seph super ea certificatus a maria et ab an
 gelo in somnis fecit iuxta textum euangeli
 cum sicut p̄cepit ei angelus et accepit mari
 am cōiugem suam. accepit intelligi ritu so
 lenni nuptiarum que acceptio dicitur con
 uentio illa. **D**e qua **M**attheus. **A**ntequā
 conuenirent inuenta est. non dubium. quā
 a **J**oseph / habens in vtero de spiritu sacro
Hon quidem ex vteri tumore cognouit **S**
Joseph eozum honore saluo qui opposi
 tum scripsisse et pinxisse videntur. **Q**uid
 enim scandalosius apparuisset iudeis cō
 nuenientibus ad celebritatem nuptiarū ma
 rie q̄s videre tumescentem eius vterum.
Sed hec in epla quadam sup̄ celebratioe
 virginalis coniugij **J**oseph et **M**arie / la
 tius notata sunt. **P**ostremo q̄re d̄ hoc ini
 tū eē signoz q̄ fec̄ ih̄s. nūqd̄ antea caruis
 se miraculis. nūqd̄ ocios⁹ fuisse credēd⁹ est.

Sermo factus in die

Littera virgo sepe itegerrima/quia semper verissima/ceteris auctoritate prior qua vacillante relique non subsisterent/cōquirere suadebat hec et similia/dum soror eius allegoria profundissimo intelligentie spiritu plena subintulit. pferende sunt/crede mibi spūales sacrales q̄ nuptie/q̄ sunt xpi sponsi ad ecciam sponsam/quarū fit cōiuiuium in templo eccie/cōione panis et vini in sacramento altaris/be fuerit in iūte in primo instanti incarnationis in thalamo vteri virginalis/ratificate in instanti mortis christi per aquā et sanguinē et cōsumabūtur in instanti eternitatis per felicitatē perpetuā. Unde sicut res perfectior est q̄ sit signū eius sic has nuptias digniores eē q̄ corporales fateri necesse est. **U**n quid dicit ap̄tus de corporibus nuptiis audi. **S**ac̄m in q̄t hoc magnū est signū/signū. s. rei sacre s̄ q̄liter et quōdā xpo dico et eccia. **F**iguratur celebriter hec d̄sp̄satio in solēnitate dedicationis templi materialis/et exprimitur a **J**obe in Apocalip. dū dicit se velle hierl̄m nouam descendente d̄ celo s̄ q̄ sp̄sā ornata viro suo. **Q**ua liter aut̄ m̄ionū ade p̄ statu innocētie si n̄ peccasset/quō p̄te rea virginalē cōiugū ioseph et marie nunq̄ cōsumatum/p̄signauerint sacraliter m̄ionū xpi cū eccia docere/paratus sum/dicit allegoria. si et dū studio sitas speculatrix familiaris n̄ra q̄suerit. **P**ausare videbat allegoria dū verbū sum/psit soror eius moralitas prudētissima et tota s̄m nomē suū morigera/suadēs commemorari debere nuptias sensuales. **N**ō qui dē vt exerceant (psul hec impietas) sed vt fugiant ab hoīb̄/q̄ in abominabili p̄stibulo cōcupie/et in volutabro luti carnalis fedissimo spurcissimoq̄ sūt/dum cōtrabit animalis hō cū sensualitate seu cōcupiscētia sensuali. **I**nitiā aut̄ m̄ionū hoc adulteriū in illecebrosa cogitatione. **R**atificat i consensu vero vel interpretatiuo. **C**onsu/matur in ope voluptatis libidinosē/q̄ feda est/q̄ deformis feralis et sordida/exosa tandem et penosa. **P**ropterea singulariter p̄cepit **I**saac Jacob filio suo ne acciperet vxorē de genere chanaan. **C**hanaan interpretatur erubescens. **E**t q̄d erubescendū q̄so magis ip̄a libidinū vili voluptate cuius sunt exitus odiosi tristes et amari qui plus aloes q̄ mellis habent. **F**igurat hoc nob̄ **A**mon qui nimio amore sororis sue **T**homas sac̄sensus/procurauit eius cōcubitum sed n̄

fario ope cōsumato audi q̄d sequit̄. et exo/sam habuit eam. ita vt manus eēt odii quo eam oderat. amore q̄ eam dilexerat. **F**ugēdas igit̄ doce tu nuptias istas idē moralitas qm̄ euenit sp̄ i eis illud machabeorū. **C**onuerse sunt nuptie in luctū et vox musicorū in lamentū. **E**cce tamē q̄ repluerūt mundū sordibus suis qm̄ corripit ois carū viā s̄am ita vt q̄ i apto et q̄ occulto sūt turpēlit dicere ita vt vx̄ etiā in cōfessioē possint extor̄ q̄ri nisi obstetricate manu dñi coluber tortuosus extrahatur a corde. **T**ur em̄ 30/doma interpretat muta. nisi q̄ muros sū cōfessione cōsuevit p̄cipitare in stagnum sulphuris ardētis/cuius fumus tormentorū ascēdit in secula. **H**as a puero nuptias sordidas libidinis/execratis **A**ntboni⁹ suspirauit cū ps̄. **Q**uis dabit mibi p̄nas sic colūbe et volabo et requiescā. **E**cce elongaui fugiens secure sane sicut ioseph pacem fugit egiptiā et mansi in solimdie. **A**d hāc de **A**ntbonij solitudine cōmemorationem q̄ toriēs in anagogicos rapus est mēs/cessus exorsa ē q̄tra soror anagogia nil mortalesonās et diuinā in facie monstrans originem. hec ad celestia librās oculos tracto eximo pectoris deuoto suspiria / suggerere/mibi videbatur et dicere **E**ya q̄d beatata/nimius tuus/q̄d vacillat dubius/an in poribus nuptiis vel in meis plus beat̄ insisteremo tuus. **L**ertū tene nuptias meas/ternales eē de q̄b̄ in matheo **C**enit sp̄sū et q̄ pare erant intrauerūt cū eo ad nuptias. **E**t clausa est ianua. **E**t in apocal. **H**audeamus et exultemus et dem⁹ glam deo q̄z veniūt nuptie agni/et vxor eius preparauit se et datū est illi vt opiat se bissimū splēdēs et candēs/bissimū enī iustificatiōes sunt sanctorū. **S**equit̄ beati q̄ ad cenā nuptiarum agni vocati sunt. **A**udi tu recogitāz suspiria. audi suspensus cor ad celestia exemplo **A**ntbonij cuius interpretatio sonat sursum tenens. **S**ed q̄ ad cenam em̄ agni vocati sunt. ita vere beati si tamē vocat venire vel nō tardauerint vt fatue virgines vel nō cōtēpserint sicut ille q̄ emerat villā mūdanevanitatis. alter iuga boū terrene curiositatis alter q̄z duxerat vxorē de q̄ nūc soror moralitas loq̄bat̄ pessimā/q̄ cōcupia carnal̄ voluptatis. **I**ta ēp̄ meā fidē (subintulit cōfestim moralitas vt erat acris in vicia) hec carnalis voluptas pessima est meretricis. **F**igurat enim **D**alida, seductrix que

sampsonē accensum et debilitatū tradidit
 balisibus philisteis/ac relicto eo pfida pri-
 nus copulata est alteri viro. **I**nunc igitur
 et spero fidem aliquam in tali cōiugio car-
 nalis cōcupiscentia contrahit ad interitū
 Sed neq; ibi securū est sed excrementū
 id est execrande rei signum scz adhesionis/
 anime cū demone/neq; ples deniq; quoni-
 am qui tener eam iuxta verbū Job pascit
 sterilem que non parit. **P**orro deficit vi-
 num deuore cōpunctionis in nuptijs eius
 quia non est mater Jesu ibi. neq; vocatur
 Jesus cum discipulis suis ad eas / sed nec
 vocatus interesse dignaretur. nimirū si fu-
 git eas Anthoniū. **L**oquēbas bec mo-
 ralitas dum visa est anagogia parum per-
 ferre moleste q; suam de nuptijs eternalib;
 orationem interruperat. **H**oc etiam litte-
 ra. mox et allegoria contendere parabant.
 (vt ita loquamur humano more) altera al-
 teram puenire/locutura pus vnaqueq; de
 nuptijs suis integro pfecto q; sermone.
Tunc ego quiescite pcor interim vos ger-
 mane din ineq; sorores **N**olite tumultuari
 nolite cōtendere/ne fortassis dicendoꝝ or-
 do turbetur. nihil egre tuleritis/sat id mi-
 bi fuerit hactenus vos reuclasse oculos me-
 os vt considerarem mirabilia de lege dñi/
 Anima duerto quippe velut vnā esse faciē
 omnium vestrum/qm nuptie tue corpora/
 les o littera significant et sacramentales ec-
 clesie. et spūales gratie. et eternalis glē. **E**t
 quarum pulcherrima puritate patet execra-
 tio nuptiarum sensualium quales iure suo
 detestatur moralitas. **R**ursus allegoria
 manuducit ad anagogiam et ad vitanq; li-
 tera moralitasq; subseruiunt. **S**imilitervi-
 dere est in singulis faciebus vestris. **R**elu-
 cer atq; peculiariter in littera/facies homi-
 nis qm solus inter animalia/litteris et bys-
 storis vt nouit **R**elucet in allegoria faci-
 es leonis ppter fortitudinem illius quā edī-
 ficat fidei. nonne leonina tibi videtur ista
 fortitudo que vincit mundū/beccamen est
 victoria que vincit mundū fides nostra.
Relucet in moralitate facies bouis ppter
 tempanciam et domabilitatem laborosam
 quam docet mos: **R**elucet tandem i ana-
 gogia pmissime facies aquile supeminens
 quoniam edocet p spem ad celestia leuare
 sursum corda. **C**ompssa est his auditis
 sororia quelibet disceptatio filiaz sacre sa-
 pientie q; sue sunt quattuor exponēdi scri-

pturam sacra modi. **A**ge inquit vt ere de/
 inceps p arbitrio tuo nobis oibus et singu-
 lis aberit liuor omnis. neq; suborietur /
 mur vlluz. **D**educ vt libuerit verba ihema-
 tis tui. **N**uptie facte sunt in chana galilee.
 et erat mater Jesu ibi. **E**st ego ptes sapi-
 entissimi. p. orthodoxi et honorabiles do-
 mini decreui mecum plus de reliquo pcedere
 iuxta doctrinam allegorie. que quō creden-
 dum est instruit et his q; littera tradit eē ge-
 sta. **D**ouet pcpue consideratio sacrifici
 huius generalis cōca. q; repñtantis ecciam
 quā in fide desposauit sibi xp̄us. **D**e quo
 Jobes baptista q; habet sp̄sam: sp̄sus ē
 figuratus in sole qui est tanq; sp̄sus pce-
 des de thalamo suo. **H**ic sp̄sus oia: didit
 oia repabit ppter cōiunctioz nuptiarū ista-
 rum. **N**am ppter nos homines et ppter no-
 stram salutem descendit de celis. **P**ropter
 quā et alias rōnes. dicitur est etiam a phis
 homo finis omnium sub deo. **I**niciantur
 autem he nuptie p grām fidem et spem in p-
 senti de futuris bonis. **R**atificatur p ade-
 ptioem p̄me stole in aiabus sanctis. **C**on-
 summabuntur in die nouissimo p possessi-
 onem stole duplicis anime et corporis.
Vel dic aptius q; matrimonium istud in-
 tatum est in promissione facta sanctis pa-
 tribus. **H**inc dicitur in Apocalipsi q; ag-
 nus occisus est ab origine mundi. **R**atifi-
 catum fuit in incarnatione quando verbū
 caro factum est. **C**onsummatū in passiōe
 postq; christus dixerat **C**onsummatū est.
Unde Aug⁹ **A**ubis sponsa dum sponsus
 moritur. **F**igurat hoc **E**ua de **A**de dormi-
 entis latere formata. **P**eter aliquis qua-
 le cōiuiū hñt he nuptie: **H**abēt qsi pran-
 dium matutinū in cōiuiū eucharistie vbi
 est vinū anime purissimū sanguis xpi con-
 uersione mirabili. **U**nde **D**avid exultabū
 dus in figura gloriabatur parasti in p̄spe-
 ctu meo mensam **S**equitur et calix me⁹ in
 ebrians quā pclarus est. **H**abent cenas ve-
 sprinam indeficientem in cōiuiū celestē
 glorie vbi beati sunt prout allegauit ana-
 gogia qui ad cenam nuptiarum agni vo-
 cati sunt. **C**onformiter hoc ad legisperitū
 dicentem christo. **B**eatus qui comedit pa-
 nem in regno dei. vbi etiam vinum bibe-
 tur nouum teste christo. dum torrente vo-
 luptat; tue potab eos dñe. **P**ergebat me
 ditatio cordis mei allegoria duce lat⁹ disse-
 rere q; nuptijs istis eccie ob fuerētā huius

Sermo factus in festo

sacrosancti generalis concilij. dum affluit studiositas speculatrix vna et ancillis sapientie/familiari dilectione sibi gratissima/ Hec tota videbatur alacris et leta. eaz q̄p/ pe nouiter introduxerat Rex et Archidiaconus in cellam vinariam. de qua proclamans inuitat sapientia/bibite amici et inebriamini carissimi. Istic biberat studiositas sobriam ebrietatem spūs/que more suo multa conquirens/nominatim super his nuptijs hodiernedie nunc a lra nunc ab allegoria. nūc a moralitate. nūc ab analogia in modum tetralogi. **S**terit tandem magis quoniam ita me velle conspexit in allegoria. cui verbum dirigens dicitur o doctrinē optima. Primum quibus ad ornata est dicitur ecclesia sponsa a christo sponso suo. Deinde qualis est habitudo christi sponsi ad ecclesiam sponsam. Rursum viceversa qualis est habitudo sponse huius ad sponsum suum. et ad eius vicarium quem appellamus summū pontificem. Amplius quarto/qualiter et quomodo carnale coniugium voluit huius spiritualis signum esse. Subinde quo pacto moralis ecclesia spūalem significat/sicut mutuas sibi laudes et nomina communicet. Demum sexto/quibus modis et locis sacre scripture figurantur be nuptie christi et ecclesie. **Q**uibus expeditis pergam ad reliqua. Verum recte ammones o religiosa deuotio/celebritas est hodie gloriosissimi et toto orbe famatissimi patris Anthonij cuius vitar tot admirandis ornata virtutibus fulsit vt magna sit institutio magnum exemplar et forma bone vite et fidei Anthonij scire quis fuerit. Quamobrem interferas precor non dicam omnia (hec itaq̄ fieri nequit) sed vel pauca laudum suarum preconiā/vt in tali filio glorificetur mater ecclesia in cuius mirificationem manifestauit gloriam suam/christus sponsum ecclesie. **H**abet scio littera gestorum suorum questiones non inutiles nec infimas. quas perscrutata sum ego studiositas si et dum vacauerit. sicut de comparatione vite solitarie et heremitice cum laudibus suis ad cenobiam/et vite actiue ad contemplatiuam. et prelatice ad religiosam. **S**i beatus Anthonius sacerdos fuerit. **S**i subiectus in ordine hierarchico platis maioribus et minoribus sicut tradere videtur Dionysius in ecclesiastica hierarchia. **H**abet proinde

dubium si discrete sumitur heremi solitudo in seruoze nouitio qui est sicut vinū nouum sine spiraculo. **H**ec enim reprobasse videntur sancti patres/quoniam plurimum habet bec vita solitaria aduersarie et impugnatore tentationis/prout ex his q̄ passus es didicisti o ablecta strenuissime sacerdoti Anthoni. **N**unc in flagellatione etiam visibili demonum. nunc in mille insidijs astutiarum suarum /super quibus astutius infallibiliter agnoscendis et distinguendis si habilis est ars certa dignum est inquisitione. **H**abet rursus questionem lra de bypocretauris et satyris. **S**atyri sunt q̄ pedes habent caprinos. frontem cornuta; nares aduncas. hos inuenisse memoratur beatus Anthonius dum ad visitationes pmi beati remite Pauli solus pergeret per vastam illam heremi solitudinem. dū fuerint vel bestie et monstra heremi. vel calodem ones/aut cacademones iuxta platonicoꝝ locutionem. aut homines. **S**ua deur hoc vitium/quoniam ipi stridore quodam fremdentes se in christum credere cofessos bieronimi refert narratio. **S**ed his interis et similibus silentio premissis questionibus illo pergas oro quo sacrificata es ordine/o allegoria. **Q**uod annūes ipa/delector inquit imprimis o studiositas cultrix sapientie. q̄ fidem. q̄ religionem. q̄ deuotionem tuam. q̄ zelum sciendi sedula monstras. nil bilominus q̄z arta sit hora loquendi vides. **E**xpediam de ppositis quātum dabitur. **R**eliqua vero que iam apud medicata te/neo scriptis interferam. **H**abet igitur prima questio tua quibus adornata est dotibus ecclesia sponsa a christo sponso suo. **E**t dotes offerunt in munere. **O**ffer se dos iugis secunditatis. ita vt non deficiat vsq̄ in finem generatio sua. **J**urauit hoc christus. **A**mem quippe dico vobis nō perteribit generatio hec donec omnia fiant loquitur de apostolis et discipulis quibus et ascendens in celum dicit. **E**cce ego vobiscum sum vsq̄ ad consumationem seculi. **D**os altera est plenarie potestatis tante siquidem si credis Augustino quanta habet sponsum suum et q̄ntam decuit et vtile fuit habere talem spūsam iure nuptialis copule. **H**abet licet summus pontifex plenitudinem potestatis ecclesiastice subiectiue ordinatiue regulatiue et suppletive super singulos de eccia. nilominus habet et

desia synodali congregata plenitudine patris
 et sup papa ordinantue reglative et supple
 tione q verba quod sint accipienda tractatu
 lus quidam nup editus pandit. qui prodi
 et in publicum magis ad examinationem
 q determinatiōem magis q ad elucidatiō
 nem veritatis q ostentatiōem vanitatis.
 q̄uis vltra multiplicare sermones qd opus
 est sup ea veritate cuius decisio clarissima
 solidissima q̄ facta est p hoc sacru conciliū
 cui nō licet obniti nec ipsam in argumen
 ta deducere qm̄ disputatiōnū et argumēta
 tiōnū et evasiōnū friuolarū nullus vnq̄ ef
 ferat nisi casus assidu⁹ errores absurdos
 infanos et impios. Tere et grauit̄ ecclesia
 stes inonuit q̄ cito nō proferet contra ma
 los iusticia. filij hoim absq̄ ylo timore p
 perat mala. Nunqd nō id sacre hui⁹ syno
 di cōstā. impugnantur iudicia que sic ha
 bent. **P**rimo declarat q̄ ipsa in sp̄sctō
 legitime cōgregata generale cōciliū faciēs.
 et eccia catholica militātem rep̄ntās. p̄tā
 tem a christo immediate bz cui qlibet cui⁹
 cui⁹ status vel dignitas etiā si papalis eci
 stat obedire tenet in his q̄ p̄nēt ad fidem
 et extirpatiōem dicit scismatis ac generalē
 reformatiōē eccie dei in capite et in mem
 bris. Item declarat q̄ quicunq̄ cuiuscun
 q̄ status vel dignitatis etiā si papalis eci
 stat qui mandatis statutis seu ordinatiōib⁹
 bus aut p̄ceptis huius sc̄e synodi et cui⁹
 cui⁹ alterius cōciliij generalis legitime cō
 gregati sup p̄missis seu ad ea p̄nentiōib⁹ fa
 ctis vel faciendis obedire cōtumaciter cō
 temperit. nisi resipuerit cōdigne penitēte
 subijciatur et debite puniat etiā ad alia in
 ris subsidia si op⁹ fuerit recurrēdo. **H**uic
 veritati fundate supra petram sacre scriptu
 re quisquis a p̄posito detrahit cadit in here
 sim iam damnatam quā nullus vnq̄ the
 ologus maxime p̄ficiē. et sanctus asseruit /
 vidi nup sc̄m Thomā et Bonauuēturā
 hic reliquoz libros nō habeo dant supre
 mam et plenā summo pontifici p̄tatem ecci
 desiacam recte proculdubio. sed hoc fa
 ciunt in compatiōe ad fideles singuloz
 p̄ticulares ecclesias. **D**ū aut compatio fa
 cienda fuisset ad autoritatē eccie synodali
 ter congregate subiecissent papam et vsu
 p̄tatis sue. eidē eccie tanq̄ matri sue cuius
 legem dimitti nō debere tradit sapiēs. tan
 q̄ p̄terea regule vel legi directiue et regulati
 ue infallibiliter cui se submittere tenet. o m

nis frater peccabilis de ecclesia / cuius au
 ctoritatem et iudicia si non audierit frater.
 quilibet etiam papa / qui nobiscum dicit pa
 ter noster / audiatur quid iusserit omni ca
 tholico christus / sit tibi inquit sicut ethni
 cus et publicanus. i. excommunicatus. **Ue**
 rum hac hactenus. alias plura si dabit.

Dona uir in sup tertio ecciam xp̄us / am
 pla temporalitate / nolens eam opprobrio
 mendicanti subditam esse / neq̄ contē
 ptui / absit. **V**era sit illa p̄dicatio q̄ medici
 tas est solum vel p̄cipuum medium secun
 dandi ecciam / per semen uerbi dei / quia di
 uitie inquit suffocant semen uerbi. **N**ō vti
 q̄ diuitie que corporales sunt sed cura di
 uitiarum nimia pungens et lacerans. adus
 latix et ambiciosa que si cadat in mendici
 tatem nō aliud testimonium q̄ experitēte
 mentiri nescientis exquiratur. **Q**uid q̄
 to q̄ dotata est ecclesia in filiis et in edifica
 tionem corpis sui tot sacramentis tot vir
 tutibus moralibus et theologicis / tot do
 nis / tot beatitudinibus / tot fructibus sp̄s
 rit⁹ / tot gratijs gratuitis a spiritusctō suo
 distribuentē vniciq̄ prout vult. **N**am ali
 os quidem dedit apostolos. alios prophē
 tas. **A**dde quinto q̄ affert ad nuptias
 istas vnusquisq̄ filioz ferculū suū / sym
 bolum suū et encenium suū. put iocun
 do satis nec inuili studio descripsisse legi
 tur **C**yprianus de nuptijs sacre scripture.
Sed hanc vnam pro p̄senti inuenim⁹ do
 tem q̄ et p̄posito n̄o et euangelio q̄ tra
 ctamus / et Anthonij laudibus videtur accō
 moda. **H**ec dos est vini bonitas. tristes cer
 te viderentur nuptie / si vor ista iugiter in
 sonaret. **V**inum non habent. **N**olunt hoc
 sponsus ecclesie christus / sed aquam con
 uertit in vinum. et manifestauit gloriā suā
Et vero paruam hanc nec reputandam
 fortassis ecclesie dotationem. sed bibulam
 et ridiculam existimabis o studiositas / si
 vel hecicris vel non aiaduertes precio
 sissimas vini de quo loquimur propria
 tes. **N**eq̄ enim de vino materiali quod in
 ebriat / i quo est luxuria litteraliter hic lo
 quimur. **D**e quo **S**apiens / multos extermi
 nauit vinum. **S**ed spirituale ac theologi
 cum vinum intelligimus prozsus optimū
 iocundissimum et sanatiuum. hoc est vinū
 sacre scripture ad quod iurat sapiētia **V**e
 nite inqt comedite panē et bibite vinum.
 c⁹ vini fortitudinē et effectib⁹ suis q̄s decē

Sermo in festo

inuenimus positos in **E**sdra si mystice loqui libuerit colligimus **U**bi primus triū iuuenū dixit forte viuiū & quous subdiderit alius fortior rex/et tertius fortissime mulieres. **V**eritas tamen est que sup oia vincit p̄cipue veritas fidei de qua **J**ohānes hec ē victoria que vincit mundū fides n̄ra **A**ncere mundū p̄fecto non est parua victoria **S**ancti vero p̄ fidem vicerūt regna/fortes facti sunt in bello/castra verterunt exterorū.

Et quā put antea notatum est/ dies hodie celebris agitur de gloriosissimo matris ecclesie filio/beatissimo anthonio/victore strenuissimo. **P**lacet opib⁹ eius q̄ tradidit nobis littera/que p̄terea moralitas no/uit et docuit. que tandem anagogia p̄fecit ducens cum sup excelsa. placet inq̄ etiā ex/emplū inducere p̄ se sufficientissimū etiam si aliud deesset quo fortitudinem vini hui⁹ sacre sapientie cōcludere fas nobis est.

Forsitan inquires vnde beatissim⁹ anachoritarum **A**nthonius/habuit vinū tale qui litteras non didicit. **R**espondet **A**ug⁹ p̄hemio de doctrina xp̄iana/q̄ non ex bo/minibus neq̄ p̄ humanū litterarū studiū hausit illud/sed diuine reuelationis infusione sibi collatum est. **C**uius odor vini ministratus p̄ litteram gestorū suorū / quid in **A**ugustino fecerit accipe. **I**nebriauit q̄ p̄pe eum pia sobrietate q̄ mox in virū alterū mutatus est/et fugit ab eo sollicitudo vite p̄terite/tandem velut luce quadam securitatis infusa/post egestum torrētem lacrimarum/solidatus est in ip̄a lege christi. **D**icebat quid agimus/surgunt indocti & celum rapinūt/nos aut̄ cum scientijs nostris sūi corde rē. **Q**uisquis igitur recogitat admiratur & gaudet augusti tibi traditū o sanctissima mater eccia. **B**audet oportet cōgratuletur & gratias agat **A**nthonio. **Q**uare: quā ip̄e tam eximīū et p̄clarissimū doctorem **A**ugustinū tibi dedit. & hoc p̄pter testatissima sicut idem **A**ug⁹. loquitur in confessionibus suis/ciuisdem **A**nthonij miracula. p̄pter admirabilē insup vite sanctitatem. q̄ deniq̄ cōsiderauit doctores varias ecclesie in hoc vno collectas fuisse. q̄les no/uem enumerat **A**p̄lus ad **L**oz. **S**ermo sapientie/sermo scientie. fidel/gratia sanitarū opatio. v̄rutū in demonijs cūciēdis. p̄ph̄a discretio spiritūū/genera linguarū/interp̄tatio sermonū/ & in epla p̄ntis dñice ad **R**omanos sumūtur decē & octo/ quā fuit **A**n-

thonius tribuēs i simplicitate/psidēs i sollicitudine/misericos in bylaritate/diligēs sine simulatiōe/odiens malū/adherēs bono/caritatem fraternitatis diligens/bonore ceteros p̄ueniens/sollicitudine nō piger spū feruens/dño seruiens/spe gaudens/in tribulatione patiens/orationi instans/necessitatibus scōz cōicans. s. spiritualib⁹/bo sp̄italitatē talib⁹ sectās apud fr̄es suos. **B**enedicēs psquētib⁹ b̄ndicens & non maledicens. gaudens cū gaudētib⁹. flens cū flentibus. nō alta sapiens sed humilib⁹ cōfentens. **H**ec oia opatus est vnus & idem spūs in **A**nthonio quē figuratiter vidit **J**oh̄es in apocalipsi filiū eccie rapitū in celum a facie draconis/de qua quidē ecclesia p̄mittit signū magnū apparuit in celo/mulier amicta sole iusticie/ & luna totius mutabilitatis sub pedib⁹ eius/et in capite ei⁹ corona stellarum. xij. que sunt vel. xij. apli/vel. xij. articuli fidei/vel vniuersitas gratiarū. **L**ib⁹ hic exclamare felix ista dies tanti patris anthonij in q̄ natus est olim illustrissime memorie **P**hilippus dux quondā burgūdie princeps pacis prudētissimus/memorā dus cū reuerenti semp suspirio. nedū mihi sed toti gallie. imo et eccie. p̄dicantī sepe numero parisijs in hac die natiuitatis sue dicens inter cetera/diem hanc celebrem esse sibi debere non. q̄ natus erat in mundum filius ire de matre que cōcepit eū in peccatis/maledicēda potius exemplo **J**ob & **J**eremie. **R**ecolenda vero dies hec q̄ baptisimū regeneratiōem q̄ natus est denuo meruisset. q̄ rursus patronum talem et tantū quasi peculiariter dedisset in animi sui deuotione dñs deus noster. **P**rofuerit tibi tunc et nunc tua hec deuotio p̄nceps illustrissime ad salutem anime p̄petuam. **P**ro fecerit insup ad inclite p̄seritatis tue bonum & acceptum deo statum. **S**ic opto. sic p̄cor atq̄ desidero. sine fictionis aut adulationis spū testis est i celo inder meus coram quo est omne desiderū meū/scis quoniam ita mihi sum cōscijs in veritate. percat ergo falsitas et veritas vincat. veritatē enim vinci falsitate/pessima ē victoria/vi et si inbet p̄ximū diligi deus sicut seipm/ q̄ vero diligit iniquitatem odit animam suā et seipm/ consequens est q̄ ille p̄ximū odit qui iniquitatem in eo nutrit & diligit/ put vidit philosoph⁹ in ethicis tollens omnē ab impio amicitiam/etiam cum seipso.

Sed videat unde captus est sermo do-
ceamus fortitudinem vim sacre sapientie
et effectus q̄s opatum est i Anthonio. ita/
q̄ dicit in Esdra q̄ seducit mentem. i. seor/
sum ducit. hoc nunq̄d nō in Anthonio p/
spicue monstratū ē. dum ad vnicam euan-
gelici vini p̄gustatiōem ad vna vt dicitur gut-
tam si vis p̄fectus esse vade et vende omnia
que habes et da pauperib⁹. ipe p̄tinus a ter-
renis ad spūalia/ab imis ad summa/ a visi-
bilibus ad inuisibilia/ a caducis ad eterna
seorsum ductus est/ qm̄ sedens in solitudi-
ne leuauit se sup se vsq̄ ad dō vt viuēs docu-
erit non esse p̄fectam oratiōem que non ita
rapere in deumq̄ sup̄p̄ius nequaq̄s memi-
nerit. Nonne bona tibi videtur et optanda
mentis hec seductio/ hec seorsum ductio/ q̄
inducit sapientie sacre vinū Tradidit sup
bac m̄s seductiōe doctrinas et idustrias diui-
nis dyonisius in de mistica theologia/ me-
morabile est id qd̄ littera refert/ de Antho-
nio qui occurrente sole faciem vertebat ad
orientem vbi tam diu fixus stabat/ suspen-
sus mentem ad celestia/ quousq̄ sol oriens
feriret radijs oculos eius/ qd̄ Anthonius
molestē ferens qd̄ impeditis o sol mentē me-
am celestia cōtemplari testis est huius ana-
gogia soror nostra/ qm̄ ea duce cernebat in
spū lucem/ de qua Boetius hanc quisquis
poterit norare lucem candidos p̄hebi radi-
os negabit. **S**equitur alter effectus vi-
ni nuptialis et theologic⁹/ q̄ reg⁹ et orpha-
ni facit mentem vanam/ alia littera vnam.
Item serui et liberi/ pauperis et diuit⁹ Tol-
litur hic acceptio p̄sonarū q̄ pusillū et ma-
gnū fecit deus. Nunquid soli diuites euan-
gelizantur. euangelizantur et pauperes. vn-
de in Hester nuptiis. dabatur vnicuiq̄ vi-
nū fm̄ magnificentiā regiam/ nou iuxta di-
uitias sedentium vel paupertatem. **E**st au-
tem vanitas aliqua mala vt ibi vani sunt
omnes homines in quibus non est sapien-
tia dei. hanc non affert sed tollit sapientia/
et addit vanitatem laudabilem que ex hu-
militate fundatur. quemadmodum tu felice-
beremi cultor et incola Anthoni/ super su-
sus hoc vino sapientie tere reputasti quasi
nihilū et inane in cōspectu diuine maiesta-
tis/ et cōsideratione pp̄ie fragilitatis dicēs
cū ps̄. Ego ad nihilum redactus sum/ et ite-
rum substantia mea tanq̄ nihilū est ante te
Beata proflus et rara vanitas hmoi/ quā
docet tradit et efficit p̄ viuū sacre scriptu-

re summus p̄ncerna christus Discite a me
quia mitis sum et humilis corde. Alioq̄n
euenit illud de marie cantico. Dispersit su-
perbos mente cordis sui. Est autē hec hu-
militas parens discretionis et custos/ dum
non pp̄rio quasi vano/ sed sanctorū patrum
credit iudicio. De qua discretionē saluber-
rimū est Anthoni documentum conclu-
sum et mutua patrum collatione q̄ ip̄a est
directrix auriga q̄ virtutum/ qua derelicta
virtutes ceterē/ vix aliud opant nisi p̄cipi-
cium casum vel interitū. Hinc est illud an-
thonio missum celitus oraculū/ dum aspi-
ciens mirabiles mūdi laqueos exclamass⁹
Domine quis euadet illos/ responsum est
humilitas/ conformiter ad illud ps̄. Du-
miliatus sum et liberauit me. **S**equitur
tertius effectus vini qd̄ loquimur/ omnem
mentem conuertit in securitatem et iocūdi-
tatem/ iam id ip̄m in Augustino memini-
mus hoc in Anthonio tradit littera fuisse/
quem non pus cognitum nouiter aspici ē
res agnoscebant inter ceteros patres ex q̄
dam angelica vultus iocunditate/ et frontē
oculorū q̄ serenitate/ quemadmodū cerne-
re est carnaliter/ q̄ homo potus vino bono
fit huiusmodi atq̄ iocundior/ et apud comi-
cum est videtur aquile iuuentus/ Propte-
rea iubet in misterio salomon merentibus
et his qui in tristitia sunt dari vinum. **U**
Quo circa subdit quartus effectus/ et non
meminit et nō meminit omnem tristitiam
et debitum. Quo pacto sic/ certe quoniam
vinum illud letificat cor hominis/ et excla-
mare facit cum p̄beta fm̄ multitudinē do-
lorum in corde meo cōsolationes tue p̄ vi-
nū sapientie/ letificauerunt animam meā.
Sed quid de debiti memoria vix exacto-
rio/ Audiatur dñs ad Job mystice loquēs
desolitario/ qualium pater dur et velut ini-
tium fuit Anthonius/ loquitur sub onagri
similitudine. Quis dimisit onagrū suū li-
berum. et vincula eius quis soluit. Cui de-
di in solitudine domū et tabernaculū eius
in terra saluginis/ cōtemnit multitudinē
ciuitatis/ clamorē exactoris non audit/ cir-
cūspicit montes pascue sue et virentia que
q̄ pcurrit. Preclara est et accōmoda p̄posi-
to beati Greg. sup hunc locum expositō la-
ta. **S**ed ad quintum vini transeam⁹ ef-
fectum. et omnia p̄cordia facit honesta/ q̄p-
pe nihil coinquinatū est vbi est sapientia ni-
hil impurum sordidū vel verecūdū. Hinc

Sermo factus in die

tu lacerationem tuam hinc denudationem
p demonū rabidos insultos non erubuit
agonista fortis **Antonius**. Propterea nota
tum est nomen tuum iuxta pmissiones bo
ni **Jesu** in vniuerso mundo / propterea rursus
dicitur potes martir qui tormenta pessus es
eo crudeliora quo truculentior erat tortor
demon inferens ea **Spectaculū** igitur p
ut loquitur ap[osto]lus. **Factus es angelus dei**
et hominib[us] imo et demonib[us] nec erubuit
tanq[ua]m bene ebrius sicut nec xp[istu]s nudus cru
cem nec hyppolitus ppriam nuditatem ne
q[ue] **Flo** in misterio / nec ap[osto]li vel martires e
rubuerunt vincula carcerem et ludibria . li
ceat hic carne eccie sopicū de **Bohe** factū
dicere iubilo cordis ad **Antoniu** / qui sil
fuit virgo martir et vates **D** nimis felix me
ritiq[ue] celsi nesciens labem niuei pudor[is] / p
potens martir heremiq[ue] cultor maxime va
tum / maxime quo ad cōsiderationes aliq[ui]s
Veniamus ad sextum vini salutaris ef
fectum quo debriat[ur] homo non memit re
gem neq[ue] m[ag]istrum **Q**ueratio plane q[ui] fa
cit hominem nō timere eos q[ui] corpus occi
dūt et p[ro] hoc nō h[ab]ent qd faciunt. **P**erspiciū
fuit hoc in **Antonio** q[ui] pncipibus et ipa
torib[us] tota mentis t[er]ritate rescripsit post
collaudatiōem q[ue] credebant in xp[istu]m eos de
bere remisit qm sup se d[omi]n[u]m habent terribi
lem qui aufert spiritum principum terribi
lem apud omnes reges terre **V**erū qd loq
mur de regib[us] hoib[us] et magistratib[us] cum nō
extimuerit **Antonius** illuz qui est rex sup
omnes filios supbie et cui nō est p[re]s filis
sup terram q[ui] factus est vt nullū timeret. de
monis eni certamina ne dū nō expauit. s[ed]
insultans puocauit. **T**radit littera **Anto**
nium dum adolescens impugnare a spiri
tu fornicationis rogasse deū vt videret im
pugnatozem suam / qui in specie pueri te
terrimi pedibus suis aduolutus est / q[ui] blā
diens et supplicans quem **Antonius** mor
tirisit et cōspuit dicens absit deinceps vt yn
q[ui] te timueri fedissime atq[ue] vilissime **D**ul
ta sunt h[ab]mōi q[ui] strenuitatem oñdūt **Anto**
nii aduersus pncipes tenebrar[um] haruz / nec
minus solernam discretionis cōtra suas in
sidias **A**gebat id qd alios docuit facere et
qd ip[s]us tentatus egit / adducebat testimo
nia scripturar[um] ad omnem actionem suam
Hoc autem non faciunt qui vel nesciūt vt
despiciunt scripturas sacras. aut q[ui] eas des
teriori pueritate corumpunt. **E**xemplo

Eue que de p[re]cepto dei firmissima fide tenē
do dubitans ait ne forte moriamur. **A**u
diuimus de magnanimitate **S**equitur in
effectu / septimo de magnificentiar[um] omnia
p talenta facit loqui **R**ecte p[ro]fus euenit
hoc in **Antonio** cuius mens ebria vino
nuptiali eccie nihil pusillum / nihil vile / ni
hil exiguum cogitare dignata est / sed omia
de celestib[us] q[ui] de sursum erat / loquebat[ur] in
star ap[osto]lor[um] qui vino hoc hausto repēte loq
bantur magnalia dei **S**unt hec p[ro]cor[um] ma
gnalia minura nūmismata sapientie terre
ne / non / sed talenta magna p que loqui fa
cit sapientia que de sursum est. effertens in
immensam cordis altitudines / sit hoc ana
gogia de **Antonio** cui tanta fuit bona ge
nerosi cordis clarior. q[ui] nō dignabatur ad
berere vel nubere sua vis irascibilis poten
ti alicui nisi summo. **N**ecq[ue] sua vis rōnalis
nubere sapienti alicui nisi summo. **N**ecq[ue] sua
vis cōcupiscibilis nubere bono alicui nisi
summo. dicens et sententia de[us] cordis mei
et pars mea deus in eternum / et iterum / mi
hi adherere deo bonum est. **S**i loquebat[ur]
igitur p talenta quid mirandum. **S**i diu
tias et opes hereditarias / si vas argenteū /
si nummos oblatos in deserto cōtempserit
nullus admiretur. **S**ed neq[ue] miretur il
lud qd sequitur octauo / **E**t nō meminerūt
cum biberint amicitiam neq[ue] fraternitatē
Quid ita meminerint cū dicat pincernā vi
ni huius sponsus ecclesie xp[istu]s / si quis ve
nit ad me et nō odit patrem suum et matrem
et vxorem et filios / ad huc autem animā suā
non est me dignus. **C**ompleuit hoc bea
tissimus **Antonius** etiam ab adolescētia
relinques domum paternam et sorores ve
lut immemor carnalis amicitie. **C**ui p[ro]
pterea conuenit illud qd sequit nono. **S**
post non multum sumunt gladios quidni
sic fecerit athleta fortissimus **Antonius**
habens in exemplum pincernam et archi
tridinum vini huius dicentem. **N**on veni
pacem mittere in terram sed gladium. **V**e
ni eni separe hominem aduersus patrem su
um / et filiam aduersus matrem suam / et na
rum aduersus socru[m] suar[um] inimici hominis
domestici eius. **D**aledicitur a propheta
qui gladium suum pbiberit a sanguine.
Hunc gladium sumpsit et exercuit **Anto**
nius tanq[ua]m potens crapulatus a vino / **A**e
dum aduersus carnem et sanguinem et ad
uersus potestates aereas tenebrarum bar[um]

aduersus etiam paganos phos quos mira
 verbo subtilitate vincebat aduersus insu
 per hereticos p̄sertim arianos pestiferos.
 dum accersitus est a sua solitudine in alexā
 driam ciuitatem magnam quā fides bea
 tissime trinitatis quā corde credebat ad iu
 sticiam/ore coram toto pp̄lo confiteret ad
 salutem/qd̄ et factū est. Quāuis enī docu
 erit q̄ monachus extra cellam aut solitudi
 nem/est sicut piscis extra aquam. Eucit ta
 men cum zelus fidei et obedientia p̄latis ec
 clesie debita ut iret alexandriam. in qua ci
 uitate dum p̄meretur a turbis certatim ir
 ruentibz/ut virū fama nominis celeberrī
 mū apud eos ip̄i vel visu cernerent vel ma
 nū tangere/et timentibz et compatiētibz
 nōnullis ut moleste ferret/ferretur respondit
 semibi quidem assuetis turbis insultibus
 q̄ demonū/nihil affert hic pp̄solus hoīm
 concursus molestie vel turbationis. Ecce
 quomō contempit hic onager solitari ml
 titudinem ciuitatis. Quippe tu scis o ana
 gogia quoniam inter hec omnia tota facili
 tate seruabat. Anthonius monitōem ecclē
 sie salutarem. sursum corda. responsio po
 puoz est. habemus ad dñm qui habet in
 patris vel ad forum. Plane sicut euenit a
 liquibus ut in vesta solitudine turbulēas
 simam habent cordis inquietudinē ac ml
 tiplicitatem/sic ex aduerso contulerat An
 thonio tranquillissimam cordis solitudi
 nem in medijs etiam populoz. circūstrepē
 tū occurribz/īpa iugis exercitatio contem
 plationis anagogie/cooperante gratiadei
 simpliciante et stabiliēte mentem cordis
 sui. Ea demū vera pax est quā christus ec
 clesie filijs liquit. Non turbetur cor vestrū
 neq̄ formidet aut. **S**uido cartusien. **S**e
 quitur postremo vini nuptialis et theolo
 gici mirandus nimis et apud carnales in
 comprehensibiles effectus licet de corpali vi
 no quotidie sit ceptus. Et cū a vino emer
 serint et surrexerint nō meminerunt q̄ gesse
 runt. Ita p̄fecto est quoniam aplicum exē
 plum secuti q̄stūcūq̄ biberint sobriam e
 brietatem spiritus/q̄stūcūq̄ p̄fecerint in
 virtutibus strennuis atq̄ magnificis ipsi
 ad anteriora se extendunt ea que postero
 ra sunt obliuiscētes/deputant p̄cedentia
 opera nullius meriti vel momenti p̄terea
 non ostentant illa sed cum Jeremia tanq̄
 pannum menstruate verecundius abscon
 dunt ab oculis sponsi/cuius hec est iussio.

Cum feceritis omnia que precepta sūt vo
 bis dicite serui inuitiles sumus. Et u deus
 equissime quis omnia que iussa sunt imo
 vel pauca se fecisse poterit gloriari: q̄s po
 terit certus esse. Quidni p̄terea filij homi
 num qualiacūq̄ fecerint ecclesie vino po
 tati libenter obliuiscantur nec meminerunt
 que gesserunt. Et hoc est in p̄senti vita per
 fectionis euangelice culmen summū istud
 vere et sine fictione ex intimo mentis sensu
 cognoscere/medum p̄ferre solo ore. **A**d
 uerte et sensibus hec imis/res est non par
 ua. **R**epone. quemadmodū paulus p̄ egre
 gia tot certamina post introductionem ei
 in superna fluentia vini vite/vbi debriatus
 quid de vestimento corpis sui factum/esser
 nescio inquit deus scit/oblitus fuerat tuni
 cam corporis sui in taberna celi proclama
 bar non ex fictione vel mendacio/absit/mi
 nimus sum ap̄loz qui non sum dign⁹ vo
 cari apostolus. **E**t iterum venit deus sal
 uos facere peccatores quoz p̄mus ego sus
 p̄mus peccatoz tu es o Paule. Et vbi sa
 crilegi. homicide. adulteri. ydolatrie. p̄fidi
 vbi facinoribus et flagitijs omnibus opples
 tissimi. **S**cat snia p̄mus sum peccatorum.
Quo circa meditando est quoniam ob
 stentare conobatur Paulo sicut et Antonio
 stultus p̄sumptionis spiritus laudes ipso
 rum merita gratias et p̄conia. **R**espōdebat
 vnusquisq̄ sibī ip̄i. Quid habes qd̄ nō ac
 cepisti. q̄ si accepisti quid gloriaris q̄ non
 acceperis. Tu nōne demassa peccatrice ea
 dem cum ceteris. tu nūquid non in eadem
 dānatione cum ceteris. Quid igitur extol
 lere te vis aut vales p̄ ceteris. **T**ibi gratias
 multiplicem contulit deus. **E**sto neq̄ enī
 ingratiū esse obliuiscendo vel negādo te cō
 uenit. **S**ed esse tanto debes humilior ex
 munere q̄ro te obligatiorem esse conspicis
 in reddenda ratione. **A**tuero nō es sicut ce
 teri hominū raptores/adulteri ieiunas bis
 in sabbato cum reliquis operibus bonis
 esto. **S**ed si tales esset hominū ceteri sicut
 tu/si gratias recepissent a deo sicut tu/ipsi
 plus in dei laudes/plus in gratiarum acti
 ones feruiscerent q̄ tu/neq̄ inaniter et luci
 feriano more gloriarentur ut tu/deniq̄ nō
 li altum sapere s̄ time. **N**unquid scis hodie q̄
 lis mortis futurus. **P**etrus negauit xp̄m/
 quando latro confessus est/et tibi pauper
 homuncio qui nescis an a more vel odio di
 gnus sis. **Q**ui rursus tua q̄stūcūq̄ bona

Sermo factus in die

videatur opera/quia districtione indicent
ab illo in cuius conspectu nō iustificabit
omnis viuens/quali p̄terea sine terminen
tur ignorans. Attendas deniq; q̄ hec iſen
ſibilitas tua pueniat nō ex defectu peccati
sed quia totus in peccatis obturpisti stu
pidus/lāguens/cecus ⁊ marcidus. **¶** **D**eſi
ciebatur ⁊ obſciebatur apud beatissimos
Paulum ⁊ Antonium et ſimiles qui bi
berant ebriam ſobrietatem vini ſapientie/
ſpirituſ arrogantie ſub increpatione tali/ne
ſurgentes ⁊ emergentes ab ebrietate ſpiri
rituali/meminissent p̄ arrogantiam q̄ geſi
ſissent qui iuxta quod p̄dicimus eſt effectus
ſcipuus vini theologici. **¶** **S**ic oblit⁹ fu
erat deuotiſſimus Bernardus qui ſener in
ſeruitio dei dum egrotaret alii gemebat ad
dñm/vapulem ſane/quis miſerearis affli
cto qui nō reperis in me bonū quod remu
neres. **¶** **T**empus meum p̄didi quia perditē
vixi/pro quo quid agam nō habeo/nifi q̄
cor contritum et humiliatum deus nō de
ſpicies. **¶** **R**efert littera de Agathone p̄re
ſancto qui proximus fuit Antonio. **D**ic
ueniens ad extrema vite ſtetit immortis ad
celum oculis p̄riduum/interrogantibus
eum diſcipulis ſuis/pater vbi es. reſpōdit
ad tribunal iudicis ſto/ **E**t tu times pater
In veritate fratres timeo. et nō cōfidis in
operibus tuis q̄ ſunt ſm̄ deum/interim in
quit ſtudui q̄ſtum valui/ſeruare mandata
dei ſed homo ſum et alia ſunt iudicia dei a
lia hominū p̄terea nō cōfido quouſq; ve
nero ante eum. **E**cce quemadmodū ſanct⁹
Agathon nō meminerat q̄ gesserat. **¶** **L**e
terum quid de te dicemus o maria pia ma
ter ihu. que impijs p̄ſens hodiernis. letici
am vini boni cōmunis impetraſti. neq; ſo
lis ipſis ſed vniuerſis eccie ſponſe filijs mi
ſterium cōdonaſti. **¶** **Q**uid de te dicemus in
q̄. nōne ſicut p̄ ceteris humilior et gratieyi
nō plenior inuenta es/ſic apud te vilior in
oculis tuis extiſti/pleamans toto humi
litate ſpū cum aplō. venit deus ſaluos fa
cere peccatores quoz p̄ma ego ſum. **E**xiſti
mano qualis ſit alioz nō diſſinio. **E**go at
iſtud ſobrie ⁊ abſq; d̄dictione exiſtimo cre
di poſſe non q̄ pia mater Jeſu peccato fue
rit vnq; obnoxia/vel actuali/de quo nō du
bitatur vel originali ſicut pie credereſ; pec
caſſet certe ſi nō veniſſet deus ſaluos facere
peccatores. **¶** **L**uius ſaluatiōis ipſa p̄nceps
p̄ma fuit prioritate nō tempis ſed dignita

tis excellentie/in modo ſaluandi. **¶** **I**taq; di
miſſa ſunt ei peccata multa. nō dico iam cō
tracta vel acta p̄ eam. ſed eſt dimiſſio q̄d az
peccati ne cōtrahatur vel agatur quō loqui
tur diuinus Dionyſius. de purgatione an
geloz quā p̄terea dicit vnus doctor angli
can⁹ quē p̄fundum ſchola nominat q̄ plu
res ſunt a deo nobis gr̄e p̄uatiue ſeu nega
tiue p̄pter quas ei tenemur ad gratiaz acti
ones q̄ poſitiue/q̄m̄ non eſt peccatum/nō
eſt piculum qd̄ ruere non poſſet homo ſi
non eſſet gr̄a dei p̄ſeruans/pueniens ⁊ p̄
bibens. **¶** **H**ec obſtat bis q̄ diximus illō xp̄i
Lui plus dimittit plus diligit. p̄bat ea po
tius et ſolidata. **¶** **Q**uid q̄ anima q̄ro bi
berit amplius de vino ſapientie ſi ſcite et
ſobrie fecerit tanto p̄ſpicatior eſt. i vidēdo
et delicatior atq; viuacior in ſentiēdo turpi
tudinē ⁊ puncturam peccatoz. iō ſane q̄ a
liena peccata ſola recogitatio ſentit dolet ⁊
deſer/pluſq; habentis illa. **¶** **H**oc in ambro
ſio fuit notiffimū. hoc quotidiano docent
exemplo viri iuſti **O**mittamus peccatores
omittamus puros homines. **¶** **H**ōne tu bo
ne Jeſu qui peccatum nō feciſti/defleſ no
ſtra facinora magis q̄ vulnera tua. cū da
more valido ⁊ lacrimis exaudir⁹ es p̄ tua
reuerentia. **¶** **Q**uid igitur putandum eſt ſie
ri dum talis aliquis ſctis peccatum aliq̄d
videtur ſibi/crede mihi q̄ non eſt dolor ſic
dolor ſuus/pudor ſicut ſuus ⁊ fetor ⁊ hor
ror/ſicut ſuus/hinc deſpicit ſe abominatur
ſe excauſcit aduerſum ſe factus q̄ intole
rabilis ⁊ odioſiſſimus ſibi. flagellat ſe/ru
giēs a gēitu cordis ſui. **¶** **N**on ita peccatores
ſterilib; ⁊ flagitijs omnibus pleniffimi q̄
rum ſenſus ſpiritualis vel obſtupuit vel ob
torpuit vel penitus emarcuit. **¶** **Q**uis talē vi
num/gnoſcere lege in lege quid dñs i apo
calipf. mandat angelo leo dicie q̄ neq; ca
lidus erat nec frigidus ſed tepidus. **¶** **D**icis
q̄ diues ſum ⁊ locupletatus ⁊ nullius egeo
Ecce virum ſanctum in oculis ſuis virum
memorem operum ſuoz. **¶** **S**ed quid ſequi
tur intellige **E**t neſcis q̄ tu es miſer ⁊ miſe
rabilis ⁊ pauper et cecus ⁊ nudus. **¶** **A**cci
pite/narrationem in tanta materie ſeu
ritate iocundam. **¶** **E**rat mulier incluſa/cui
ſubſcriuebat p̄ fenestrellam quedam ancl
la. **¶** **C**onueniebant alij multi/p̄ ex curioſi
tate/pars ex deuotione. pars ex miſeratiōe.
¶ **A**udi erat fortaſſis hec incluſa q̄ iuſtus in
p̄ncipio accuſator eſt ſui. **¶** **E**rat ei mos de

missis oculis/rauca et exili voce cū singul
 ribus/suspirijs et plangore se peccatricem
 accusare se indignam videre lumen celi/p̄
 multitudinem iniquitatum suarum. se p̄tes
 rea reclusam esse/audiebat ahalla frequen
 tibus hos sermones. Contigit tandem ali
 quando venire quosdam ad locum illum/
 quibus petentibus quid dñā sua bec bo/
 na mulier reclusa faceret. Respondit ancil
 la sustinete paulisper quoniam puto quies
 scit/inter loquendum vt sit quesierunt ab
 ancilla quid ei de domina sua videretur.
 Quid vultis dicam vobis/bec est pessima
 peccatrix pessima omni quas terra sustinet
 Subaudiēs hunc sermonem reclusa/exi
 lit de repente furens et insaniens/mentis
 vilissima mentiris venefica/Ego bona sū
 mulier Porro ancille non defuit vasa et a
 cuta responsio. Oro p̄ vestram fidem o do/
 mina/nec turbem/ existimabam vos hacte
 nus vera dixisse q̄ erat maxima peccatrix
 Quid responderet domina non habuit nisi
 q̄ est qui se nequit humiliat. Et iterum
 Est qui corde loquitur et ore. **R**edeam
 ad Anthonium quem nō meminisse arro
 gāter eoz que gesserat in ebrietate vini nu
 ptialis ecclesie cōiūimus tum et multis q̄
 littera tradit/ tum et hoc quia moriens ce
 lari voluit sepulcrum suum/ fecit hoc et hu
 militate quasi dicere deo/ qui laudatur ab
 hominibus vitupante te/ nō saluabitur ab
 hominibus damnante te. Hōluit igitur ab
 hominibus gloriam que est putredo et ymis
 noluit sepulcrū suum egipriato ritu venerari
 post mortem. Verū aliter puidit qui hu
 milia respicit deus immensa illum put cer
 nere est tumulauit gloria. **D** felicem dixerū
 Thienne et Burgūdie regionem que vene
 randis huius corporis sacro sc̄i reliquijs de
 coratur. **D** felices qui religioso et peculiari
 quodā tantis patris obsequio dedicari me
 ruerunt. **Q**uid q̄ gloriosissimus iste s̄
 cus potentissim⁹ in miraculis p̄sertim sus
 per obsessos a demonijs/ simplicitate hu
 milem et nociuam in discipulo suo paulo
 rusticano tantum coluit tantū venerat⁹ est
 vt ad eum remitteret energuminos difficil
 lis curatiouis/ se nō ad hoc ipm deputans
 ydoneum. Hec nōne grādis/ humilitas vi
 ri tanti/ cuius vita omnis fuit ascendendo
 de virtute in virtutem/ p̄ centum et quattuor
 or/ vel eo amplius annis. Errant q̄ sobrie
 tatem a carnib⁹/castitate veneris non vten

tem criminantur abbeniationis vite. imo
 et quādoq; mortis causas esse in religione
 viuētib⁹. Proinde notetur hoc et maneat
 alta mente repositum. nemo tam peccator ē
 qui non veniam consequi/ qui non saluari
 possit si cōuersionem haberet ad deū pau
 culo tempe vel momento qualem velut as
 sidue p̄ tot annos habuit Anthonius. Ex
 quo p̄pendite q̄t⁹ in eo fuerit cum m̄ meri
 toz in via/ quātus modo p̄mior in patria.
D viri num p̄celler vinum qd sic cogit fa
 cere vel put haber altera littera. **D** viri nū
 p̄celler vinum qui sic cogitat facere sic An
 thonius. H̄ ē vinum diuine sapientie/ vinū
 fidei. Non illud in fame quod fabulam et
 puerbium fecit in hoc concilio/ sed vinum
 fidei p̄ciosissimum quo dotauit ecclesiam/
 christus sponsus suus in nuptijs hodie
 nis si ad mysticum sensum traduxeris. **D**
 iuxta p̄missa et tanti patris Anthoni certis
 simum documentum/ si rite p̄pinatum fue
 rit non in aureo calice babilonis terrene a
 nimalis et diabolice sapientie fm traditio
 nes hominū veritatem in mendatio detinē
 tum/ si pia/ cum sobrietate bibitum extite
 rit/ mentes potantium seducit p̄mo hoc est
 seorsuz ducit. quod humiliat/ quod affecu
 rat/ qd iocundat/ quod honestat quod dat
 magnanimitatē/ qd confert magnificenti
 am/ quod tollit amicitiam noxiam/ quod
 atollit instrennuitatem/ mirabilem. Et tā
 dem posteriorum cogens obliuisti extēde/
 re semper in anteriora mentes facit. **E**ru
 bescant igitur detractores sacre scripture q̄
 vinum suum miraculose misstratū nuptijs
 ecclesie/ p̄sertim die penthecostes quando
 docti sunt apostoli omnem veritatem non
 voluit p̄mūz poni sed illud v̄l abominant
 et nauseat vel sp̄nūt v̄l negligūt aut certe mi
 serabiliter dum biberunt in furorem suum
 et insaniam vertunt. quemadmodum vide
 re est in febricitantibus/ quibus vinū quo
 melius eo nocenti⁹/ febris autem altera
 qualis est deterior ipa peccati malicia. De
 qua sapiens et excecavit illos malicia illoz
 neq; sperauerunt mercedem iusticie. **E**
 rubescant p̄terea qui laudibus tuis o glo
 riosissime et vsq; ad vltimum terre nomina
 tisse pater anthoni/ non applaudunt s̄z de
 trahūt/ q̄ mistros tuos vel non reuenter
 suscipiunt/ vel irridentes abijciunt/ miscē
 tes contumelijs suis impietatem hereticaz
 si veritatem habet accusatio que iudicialit

Sermo factus in die

facta est nuper in hoc sacro concilio. inue-
mus alium tibi fuisse deuotionis honores
o sacro sancta mater caput et magistra fide-
lium omnium romana ecclesia que constitui
sti vt vnus semp eius ordinis beatissimi pa-
tris Anthonij qui romanam curiam sequens
ipse et fragmenta a mensa pape colligat in
elemosinam paupm. et curatus prius et qui
prochialis omnium qui vulgari vocabulo
curtisanj nominantur existat. **O**mnit ad
hoc pius religionis christiane spiritus/reco-
gitans quot miraculis in vita et post mor-
tem beneficijs et opitulationibus refulsit idē
Anthonius/pferam in hac quadam spali
prerogatiua q ignem sacrum fugat ex cor-
poribus in signum q ignem concupiscen-
tie libidine pnciosorem inuocat refri-
gerat in cordibus. **E**xclamat ad odorē ig-
nis huius infernalis. **tempratus. O** sacer
Anthoni adiuua me. **C**ōfutaui hereticos
Anthonius iam dictum est et repeto q se-
nex et solitarius neq populū habēs subdi-
tum/neq litteras didicerat/epiuit heremū
et venit ad alexandrie ciuitatis magne con-
uentum **A**tendant obsecro/precor et abre-
stor/in spiritu lenitatis attendant exēpluz
hoc pfunda cogitatione qui constituti sūt
habere curam gregis dominici habere sub-
limitatem simul cum obligatione pastora-
lis officij/qui q salutes animarum qui pa-
cem regnoz/qui pullulantium assidue er-
rorum extirpationem/qui catholice verita-
tis elucidationem querūt/ qui p̄erea robur
decus et honorē huius sacrosancte synodi
cupiunt integrum seruare. cupiunt ab he-
resibus in sinu suo quotidie nascentibus ob-
uiare. p̄uideant celeriter ne pontifices sui
ne doctores et vocem habentes vel de igno-
rantia si nesciant vel de culpabili recordia
et acceptione psonarum si negligant argu-
antur. **E**rgo hoc loco zelus domus
dei/zelus ecclesie/zelus honoris et debiti hu-
ius sacri concilij. fortitudo vini nuptialis.
declamatoriam imo satiricam vel tragicam
inuectiōem in hereses et errores cum suis
defensoribus cum dissimulatoribus qui
non minus damnosū q culpandi sunt de-
latrare. **S**ed astitit moderatrix sobrietas
expectetur ait tempus aliud opportunus
locus alter aptior et actus capaciosior. **A**cque
enī desperandū imo sperandum est equa-
litter. q̄ hec sacrosancta synodus prout
cepit hereses extirpare/sic p̄ficiet que radi-

cem doctrine pestifere succidendo/dedit in-
telligi consequenter ramoz adulterina no-
tia q̄ genimina debere succidi. **P**ropterea
comprimatur vt posuimus sermo noster
ne vel loquacior effusar/vel plitior attediet
vel mordacior et satiricus exacerbetur. **n**az
quid opus teneres mordaci radere vero au-
riculas/ait p̄sius. **S**uccenseat licet ostē-
tatrix sui iactantia submurmurās illō eius-
dem satirici. **S**cire tū n̄ est nisi testi-
re hoc sciat alter. **F**eret nihilominus e-
animo studiositas speculari/questiuncu-
las ab ea motas cum solutionibus vel sup-
primi vel inscriptis distribui. **F**iat ergo
tandem finis in obsecratione qualem ab in-
itio p̄misimus. **C**onuertatur quiescens o-
salutifer christus nunc apud nos in eccle-
sie nuptijs congregatos turbida grauis et
noxia aqua sapientie terrene animalis rōi
abolice et fiat vinum sapientie salutarē in
sobrietate et sanitate potatum. **C**onsequē-
mur autem istud miraculum patres religi-
sissimi. p̄ces deo dignissimi. si mistice fuerim⁹
in chana galilee hoc est zelum habuerimus
transmigrationis ex hoc mundo ad patrem
si p̄terea nostri Jesu mater salutis istic af-
fuerit/si dixerit pia insinuatue orationis
voce ad Jesum p̄ orationes hic vocatū cū
discipulis. vinum non habent. **S**i subin-
de ministri qui sumus nos obseruauerim⁹
monitionem eiusdem matris Jesu quod/
cumq̄ inquit dixerit vobis (non dubium
quin Jesus) facite/quia vinum sapientie p̄
virtutem datur obedientie. **N**am initium
sapientie timor domini. **S**i denum ydē
as ad purificationem positas que sunt cor-
da nostra repleuerimus vsq̄ ad summum
aqua contritionis et lacrimose compuncti-
onis/que haurienda est de puteo profun-
de considerationis hinc miseriarum n̄ az
quia cor contritum et humiliatum de⁹ non
despicies. hinc miarum dei quarum non ē
numerus. **T**unc faciet Jesus initium signo-
rum conuertet aquam hanc in vinum. itē
q̄ licebit vnicuiq̄ nostrum dicere cum p̄-
p̄beta. **A**nnc cepi nunc est initium qz cum
considerauerit hō supple vineus hic tunc
incipiet. hec est mutatio dextre excelsi. **L**u-
ius mutationis sacratissime et beatissime
nos p̄ gratie sue miraculum participes ef-
ficiat. **J**esus christus ecclesie sponsus deco-
rus gloria q̄ est deus b̄ndict⁹ in seclā amē.
Finit sermo factus coram sacrosancto

generali constanti. concilio. p. dñm cancellari
um ecclesie parisiensis Anno dñi. Decccc
xxij. die dñica. xxij. Januarij qua die fuit
festum beatissimi patris Anthoni

Finit.

Tractatus eiusdem

In quo soluit questiones in pcedenti simo/
ne motas et tunc breuitate tempis vigen/
te non solutas.

Prius facere sunt in chana ga
lilee et erat mater Jesu ibi et
Alis et tu nobiscum pia
mater Jesu / quos te petente
ministratur nobis hodie Vi
num sapientie salutaris sancteque deuotio
nis qd vt fiat te salutamus dicentes aue
Nuptie et. Sup quadruplici themate hu
ius deductione coram scra constanti. syno
do tenuimus alias modum non dialogi so
lus sed teralogi quemadmodum quattuor
esse filias sacre sapientie eo tunc notatum
est quoz nomina et officia duplex. hoc opa
mentu pandit. Ita gesta docet qd credas
allegoria. **D**oralis quid agas / quo redas
anagogia. Porro subintroduca est studi
fitas speculatrix ancilla sapientie non in
dustria que multas ab his sororibus que
stiones sup nuptijs hodiernis / ab allego
ria scipue potuerat Et quando de gloriosis
simo anachoritam Anthonio cui tunc
celebris erat dies exorsit deuotio verbum
fidei / qm insup breuitas amor plurima ta
dictata linquere iussit. repetit sepe et multu
eadem studiositas auida sciendi quatinus
in medium pdeant omisa. hinc moze ge
rere pgnatit familiaritas secu velut a puero
traducta. **E**rat autem sextuplex ad alle
goriam studiositatis questio **P**rima qui
bus adornata est dotibz eccia sponsa a xpo
sponso suo. Altera qualis est habitudo cri
sti sponsi ad ecciam sponsam. Rursus vice
uerfa qualis est habitudo sponse huius ad
sponsum suum et ad eius vicariu quem ap
pellamus summu pontificem. **A**mplius
quarto qualiter et qz vtiliter deus carnale
coniugium voluit huius spualis signu ee.
Subinde quo pacto materialis eccia spi
rituale significat sic vt mutuas sibi laudes
et noia coicet. **D**emum sexto quibz modis et
locis sacre scripture figuratur he nuptie cri
sti et ecclesie. **E**t quidem allegoria tradi
dit doratam ecclesiam a xpo vini bonitate

quod vinum est non materiale qd multuz
potatum sicut loquitur sapiens irritatidz
erum et ruinas multas facit et in nouissi
mo mordebit vt coluber a quo opposuit sapi
ens abstinere carnem suam vt animu suuz
transferret ad sapientiam Vinum igitur ta
le sed electissimum spuale et theologicu icel
ligimus / prius optimum iocundissimu et sa
natiuum quod sensit semiuuus a samarita
no curatus / hoc est vinum sacre scriptu
re recreans viuificans atqz lenificans cor ho
minis mira iocunditate spūs. si fuerit in so
brietate potatum iuxta monitidz aposto
li **N**on plus sape qz oportet sape / sed sape
re ad sobrietatem que sobrietas est humi
litas. **D**efecerat olim vinum istud i nu
ptijs quas ab Abel iusto imo et ab Adam
deus ppositum voluntatis sue disposu
erat celebrare. ita vt iure dici posset vinum
non habent / habebant nec negamus pau
cissim i admodu vinum istud sapientie sa
lutaris. **S**ed quid inter tot et tantos illud
erat / potabant passim plurimi vinum pre
stitutionis de aureo calice babilonis quo
meretrix illa magna vanitas secularis in a
pocalipsi inebriabat reges terre **D**e quo a
pud moysen fel inquit draconum vinu eo
rum et venenum aspidum insanabile. **E**t
antea vna eoz vna fellis / et botrus amaris
simus. **V**inu istud si nescis est sapie terre
ne animalis et diabolice mixtum erroribus
impijs / heresibus et blasphemijs quasi to
tidem reptilibus venenatis. cuius toxica /
ta fer non est exinanita bibent et eo omēs
peccatores terre. **A**uero dum aduenit xps
cum discipulis suis ad mysticas eccie nup
tias / dum affuit ibi mater Jesu que illumi
nata vel illuminatrix interpretatur ppinatus
est vinum bonuz sapie que de sursum est p
reuelatiōem habitum qd reseruatū est vs
qz adhuc. i. dum aduenit plenitudo tempo
ris quando gratia et veritas p Jesum xpi
stum facta est / quando pterea tristicie et tri
bulationis aquam conuertit in vinum le
ticie spualis **A**udi quomō. **S**ed quia in
quit hec locutus sum vobis tristicia imple
uit cor vestrum / ecce ydrias plenas aq vs
qz ad summū. **S**equitur admiranda con
uersio dum subiungit **S**ed tristicia vestra
conuertetur in gaudium / hoc antea pdixit
rat ipse dum ait. **B**eati qui lugent quoniaz
spi consolabuntur. **H**ic autem luctu has
lacrimas inducit vinum sacre sapientie co

punctuum/ eo q̄ in multa sapientia multa sit indignatio ait *Ecclesiastes*/ et qui addit sapientiam/ addit et laborem *Ostendit* quippe sapientia et sapere facit quæ admodum nascimur natura filij ire/ filij mortis eterne/ nescientes introitum et exitum nostrum quia nemo scit an amore vel odio dignus sit in hac valle lacrimarum/ quantumcunq̄ ascensionem disposuerit in corde suo *Utrum* sunt hec abscondita a sapientibus et prudentibus huius seculi propterea ducunt in bonis dicitur suo/ querunt hic consolationem suam/ id sequitur/ quod est omnium pessimum atq̄ miserimum transferunt in affectum cordis/ dum dulcescit iam in eis acerbissimum iniquitatis vinum doctrina bibunt erroneas impias et blasphemias pro veris quibus aque furtive hereticorum dulciores sunt/ et panis absconditus qui se palam prodere non audeat suauior. **¶** Nunquid istud est vinum super cuius defectu coque sta es o misericordissima mater *Ihesu*/ dicens et insinuans/ vinum non habetur. nõ utique/ sed postulabas vinum aliud pro nuptiis christi filij tui et ecclesie/ vinum sacre scripture vinum theologicum/ quod ab initio propinavit ecclesie sue filius tuus frater et sponsus. **¶** Sed ecce pro ebrietas vinum istud euangelice doctrine merum/ factum est quasi plenum mictro/ multiplici mictione. *Miscet* auaricia turbidam et scensam aquam sapientie terrene quæ exquisierunt filij *Agar* secundum traditiones hominum *Hec* est ardens cautela et astucia conquirendi diuitias accumulando sibi densum lutum/ in auro et argento. iure vel iniuria. sed seruientibus ei dolis fraudibus/ peritijs usura/ symoniaca et prauitate *Hanc* aquam quæ biberit sitiet iterum vehementius quidem et acius *Causat* enim ydropicam sitim auaricia apud quam profecto quo plus sit potest plus sitiantur aque. **¶** *Miscet* luxuria sedam bituminosam atq̄ sulphuream aquam sapientie animalis que est ardens astucia pertingendi ad illecebrosas carnis voluptates nõ extinguentes sed augentes sitibundam carnis pruriginem sicut dyp/sas serpens que medijs sitit in vndis. ait *Lucanus* **¶** Propinat et miscet superbia aquam sapientie diabolice/ que est curiosa libido cognoscendi subtilia. sed inutilia. sed superuacua sed nocua quoniam inflat ea/

lis scientia violento potu suo generat et torsiones. et enecat corda superborum/ hinc et cogitatio magicarum artium/ hinc adiutio et defensio nouarum peregrinarum et doctrinarum. Quo contra vinum sacre scripture liberat a curis/ ideo liber dici potest. Purissimum est mundans ab inquinamentis sobrium est suppressens omnem superbiam mentis dum in obsequium fidei omnem capriuat intellectum. De quo vino terminetur sub consideratione triplici questionis prima solutio.

Prima consideratio

In nuptiis christi et ecclesie nuptiis debet vinum theologicum tanq̄ optimizat et salubriter inebrians anteponi. *Ratio* nem dat archiditriclinus in euangelio ut euz inebriati fuerint non curent neq̄ querat id quod deterius est/ contenti suauissimo prioris vini gustu/ quod sanar/ quod lenificat/ quod in consolationem etiam amara conuertit. *Iusticie* enim domini recte lenificantes corda. *Senserat* hoc sapiens qui ait. *Nihil* est dulcius q̄ respicere in mandatis domini/ hinc est illa prophete exclamatio quam dulcia faucibus meis super mel oris meo. *Duo* circa bibite amici clamat sapientia et inebriamini carissimi *Obediunt* rat anima que gloriabunda dicebat in epithalamio sponsi et sponse. *Introduxit* meretrix in cellam vinariam/ et p̄p̄ba. *Calix* meus inebrians quam p̄clarus est/ *Hinc* de vinum est illud ecclesiasticum in persona filii delium/ bibamus sobriam ebrietatem spiritus ritus. *Biberat* hanc ebrietatem petrus in monte qui factus est inde nesciens quid diceret. *Bibebant* hanc apostoli die penthecostes in taberna cenaculi grandis/ et strati/ dum supabundantissimo p̄fusi sunt vino supernaturalis sapientie/ omnem edocti veritatem salutarem *Sed* stulta gens multo madere deputat/ quos spiritus replentur *Vis* scire quantum in vmbra figuratiter docuerit *Moyse* sponendum esse vinum de calogi/ quod est vinum fidei/ custodite inquit mandata domini dei vestri que precipio vobis. *Sequitur* hec est eius vras sapientia et intellectus coram populis ut audietes vniuersa p̄cepta hec/ dicant *En* populus sapiens et intelligens/ gens magna

Predare quidem et diuina voce fert vnus
 in quodam generali concilio respondisse/
 dum querebantur constitutiones noue sic/
 ri. Quid sibi vult inquit cōstitutionum ra/
 lis multiplicatio crucibus imponenda fi/
 delium/ euangelio nec cognito nec obfua/
 to/sciatur in p̄mis et seruetur euangelium.
 Quid sonat aliud obsecro dictum tale q̄
 istud. omnis homo p̄mum bonum vinum
 ponit/ vere sic est/ sic agere conuenit eccle/
 sic synodaliter congregate. **D**icit aliq̄s
 reprobos ergo decretales et decreta summo
 rum pontificum constitutiones synodales
 dioecesanorum/ et ita ita derelinquit. Non
 reprobo fateor/ scio dictum esse per christū
 qui vos audit/ me audit. scio legem euāge/
 licam stabilitam. In sup̄ naturalibus prin/
 cipijs et in regulis vniuersalibus reliquit/
 se p̄iculariū agibiliū determinationes apo/
 stolis et discipulis suisq̄ successoribz. Hūc
 vero qualis insania est deserere legerem regē
 deserere fontem vini sapientie salutaris vt
 stabilitur p̄m̄is lex subditorum et ante
 ministratur/ non dicam vinum qualecūq̄
 sed aqua sapientie animalis et terrene. An
 de sit plerūq̄ irritū mā datum dei put se cō/
 formans christus ysaie verbis phariseos
 arguebat. Inuenies apud eos qui nomen
 sibi religionis appropriarunt/ plus puni/
 ri transgressiones humane constitutionis
 facis frivole super delatione vestis huius
 vel illius super vsu cibi talis aut talis q̄ si
 blasphemando quis deum negauerit/ deie/
 rauerit violauerit sabbata eius et vniuersa
 decalogi precepta. Quid vero de prelatiis
 sentire debeas/ curias suas intra sinodalia
 concilia lites/ puniōes excoōnes te do/
 cebunt. Quid q̄ fastidiunt vinum istud sa/
 cre scripture conquisitores huius seculi/ q̄
 niam animalis homo non percipit que dei
 sunt/ stulticia em̄ est illi/ et sicut gustato spi/
 ritu desipit caro sic carne gustata d̄sipit spi/
 ritus et fit velut in occasu lumiose verita/
 tis. quoniam p̄terea tumens p̄ arrogantia
 animus dedignatur captiuare intellectum
 p̄rium in obsequium fidei. quia rursus vi/
 deri refugit quasi discipulus sub magiste/
 rio theologoz. quos ideo despicit/ ne dum
 ignorare conscius est que sciunt/ ip̄e min⁹
 sapiens appareat in oculis suis vel alienis
 ita q̄ in theologie contemptū suam igno/
 rantiam consolantur.

Consideratio secunda

In nuptijs crescentis ecclesie dū vi/
 num sacre scripture seu theologicum p̄ia/
 batur discumbentibus principibus talijs
 ab arbitriis qui fuerunt doctores the/
 ologici/ tunc ecclesia dotata fuit ampla tē/
 poralitate sic formidandum ē ex contem/
 ptu vini huius/ ne tollantur aut notabili/
 terminantur dotes huiusmodi tempora/
 les ab eadem ecclesia

Consideratio tertia

In nuptijs ecclesie nunq̄ deesse poterit
 vinum theologicum q̄ est vinū fidei vsq̄
 ad consumationem seculi/ poterit tñ ap̄ p̄li/
 mos discumbentū et ministratū i hīs nup/
 tijs veri vinū vel istud inconieptum vel
 in nauseam vel in morbos varios i insani/
 am et in mortem. **H**as consideratōnes
 vt i predicto sermōe latius exponerem nec

De nuptiis

obmitterem purgebat zelus domus dei/zelus fidei/zelus presentis concilii/zelus professionis theoloice/q̄ videbatur tanq̄ potens crapulatus a vino nil metuens/sz obuia queq; vicia vel errata persequi nitens.

Sobrietas vero moderatrix expectetur aut tempus aliud locus alter et actus/meli⁹ est nichil q̄ pro rei magnitudine pauca dicere. **D**ulcis autem dicendis vt vides hora non suppetit/simul obseruandum est illud salustij a hieronimo comemoratum/frustra nisi/neque aliud se fatigando qua odium querere extreme dementie est. **Q**uo contra zelus in spiritu uehementi neque tardandum esse/neque dissimulandum/sed importune et oportune ingerendam etiam nolentibus esse doctrine veritatem. **L**iberet animam suam quisquis est inductus predicator aut doctor in cathedra non pestilentie sed religionis cristiane. **Q**uid michi detractiones quid odia? quid irrisiones? quid ludibria quid persecutiones? felix mors quam veritas pepererit. **P**arcius ista/respondit sobrietas/memineris casuum petri thome et aliorum sine numero / q̄ primus ad cristum/ **E**tiam si oportuerit me tecum mori no te negabo/alter ad coapostolos eamus et moriamur cum eo. **P**uras q̄ in cella vinariam introduxerit te rex vide q̄ ordia uerit in te caritatez secundum sniam. **I**taque Itaq; q̄ se existimat stare videat ne cadat.

Vix tandem isto alioq; plurimo sermone conpescuit tunc sobrietas zelus feruidum non vt pacem erroribus daret/absit/sz bellum quereret eo capitalius et efficacius q̄ moderatius tempora cospicit psonas et loca. ita quidem necesse est vt interim errores et vitia quos tollere nequit zelus a domo dei. toleret et gemat miserans eccie vicem horridam si in nuptiis eius p̄inare vinum bonum fidei conuiuiis symbolice conuenientibus vel non vocat vel non licet vel no expedit dum illud non pdesse sed obesse comperit eo q̄ pars non exigua vinuz istud optimum aut euz abominatione reicit nec bibit aut bibitum mor euomit cum nausea aut forte retentum visceribus illud in felle um virus vertit. **C**ausantibus hoc ira furore odio dissimulatione tanq̄ humoribus no / r̄is quibus infectus est spiritus bibentis.

Porro studiositas speculatrix bitrodna ta et p̄formadis q̄oib⁹ p̄missis/postulare videbatur in ipa meditatione mea dissolu

tionem earum/confestans nihil illic esse modicæ acrimonie nihil odiose vel amare ueritatis. **C**onsentiens allegoria/accipe inquit p̄ scda questione. primo q̄ sponsus ecclesie christus deus ipam se dignam no inuenit sed effecit. qz non ex operibus iusticie que fecimus nos sed fm̄ miam suaz salu uos nos fecit et prior dilexit nos vt qui gloriatur in domino gloriatur seruicus ei euz timore et exultans cum tremore. **A**ccipe p̄ secudo q̄ sponsus ecclesie. **J**esus recedens ex hoc mundo. non ita dereliquit ea sicut nec matrem ppriam dum uiuere qui habeat custodem. continuu saltem seipsum principaliter et ministerialiter p̄ illos quibus dixit. **E**cce ego uobiscum sum vsq; ad consummationem seculi. **A**ccipe tertio q̄ sponsus ecclesie. **J**esus dum comisit eam petro custodiendam illum maiori quo ad hoc insigniuit puilegio et autoritate q̄ iustu Joseph aut Johannē euangelista dum eis in custodie cura ppriam commisit matrem. **A**ccipe quarto q̄ sponsus ecclesie sibi dedit omnia in manus uirtute dilectionis illius qua maiorem nullus habet/que est vt animam suam p̄ eadem posuerit/quod etiam (put arguit a plus) si seipm tradidit no omnia simul inferior adonauit. **P**auent igitur et cotremiscant qui sponsam hanc vel contempit vel odio vel opprobrio uerbis aut operibus habuerint qui plenitudini p̄tatis sue non erubuerunt detrudere qm̄ ira uirt sui no p̄cet in die vindicte/zelotes ego sum dicit dñs exercituum. **C**eteru dñ alteram formas q̄dem o studiositas q̄lis sit bitudo sponse huius ad sponsum suum et eius uicariu. **T**rado tibi p̄mo q̄ ob honore spon si debet eccia synodaliter aut no synodalit cōgregata tractare summū pontificē reuerent et honorifice cum omni beniuolētia si landabiliter imo et si tolerabiliter ip̄e pontifex tractat eam/dico tolerabiliter quonia in multis offendimus oēs et p̄ usq; abijciatur/expectanda est iudicialis snia diuortij quē admodū in ep̄is inferioribus hacten⁹ obseruauit p̄cedentium patrum discretio. **T**rado p̄ter q̄ ob reuerentiā spon si dñ ecclesia vicariū et custodem sibi datū noiare patrem/et ip̄m uelut dominum et caput suum/honoribus et obsequiis p̄ se et filios suos sedulo p̄uenire. similiter et ecclesiaz romanam peculiari quodam consortio sibi iunctam/ueq; talem patrem conuenit de

tractionibus vel iniurijs exponere sed opere quoad licuerit turpitudinem eius. **S**umatur exemplum in beata virgine que Joseph appellabat dominum suum venerans et preponens in loquendo eum sibi. Ecce ait pater tuus et ego dolentes querebam te etc. **T**rado nihilominus tertio quod si vicarius huiusmodi frigidus fuerit aut maleficiatus a deo quod ad generationem filiorum spiritualem sit inhabilis, talis existimari non debet idoneus ecclesie sponsus aut sponsi vicarius. Est autem generatio huiusmodi semen sanctum verbum dei seu fidei in varia traditio filiorum huius seculi. **T**rado rursus quod ecclesia si fiat vicarius sponsi sui fornicator aut adulter ducens viciniam et repudiatam et sordidam et meretricem contra iustitiam legis in leuitico si se uere tractauerit ecclesiam. **S**i spoliauerit eam vestitu suo per dilapidationem, si abuti voluerit per symoniam, si suffocauerit fetus suos intra vel extra uterum, per exempli perniciem si peremerit gladio mortis se scandaloze quod doctrine vel operis pestiferi vel nocte dissimulationis in correptione viciorum et heresum, tali debet dari libellus repudij presertim si vicij suis incorrigibilitatem addiderit, ne retentio sit in dedecus et contumeliam sponsi sui et in perniciem filiorum, et ne videatur sue nutritrix malicie. **Q**uerebas vterius quarto principali tero studiositas qualiter et quomodo utiliter deus carnale coniugium voluit spiritualis signum esse, ego paucis expediam. Nulla in primis videtur anime deuote consideratio suauior alioz atque benignior, quam si pura cordis simplicitate et humilitate meditetur se sponsam christi, quoniam sicut in humanis affectibus amorosis, precellit dilectio sponse corporalis ad sponsum et e contra reciprocum super amorem patris et matris, sic non potuit amor mutuum anime ad deum et dei ad animam teneriori ut ita dicam, feruentiori et intimiori noie vel exemplo tradi quam sponsi et sponse, hinc est illud epithalamium de canticis canticorum quod pro contemplatiuis et in anagogicos raptis excessus, Salomone tunc amabilis domini composuit, put sanctissimorum doctorum sinceritas exposuit. **P**orro nulla videtur ex aduerso periculosa meditatio quam si presumat anima fedis adhuc cogitationum desiderio quod fatalissima vobis oppleta sordida quod debere licenter as

surgere ut se recogitet sponsam christi. **I**ntercurrunt enim protinus nuptiarum carnalium turpes imagines que desideria pariunt turpiora. **R**ecogitet potius anima talis. **Q**uia deus vltionum dominus est terribilis in consilio super filios hominum. **D**iscat ad eum quis nouit potestatem ire tue et pre timore tuo iram tuam dinumerare. **S**i milia denique proponat sibi timoris incus, sua. **T**unc anima si magis inserim profecerit vocet et habeat christum ut patrem ecclesiam ut matrem clamans in spiritu sancto Abba pater, denique tandem veniet ad oscula et amplexus sponsi. **T**radit Hieronimus morem apud hebreos hunc haberi quod audiendi cantica canticorum nullus admittatur minor annis, xxx. ne spiritualibus abutens canticis in carnalem ea verrat lasciuia. **A**d desco coniugium Ade si non peccasset illud non fuisse sacramentum christi et ecclesie, sed bene dei ac rationalis creature ab eodem gratificet desponsare. **T**ene postremo virginale coniugium Joseph et Mariæ licet consummatum non fuerit carnali mixtione, fuit tamen verum sacramentum christi et ecclesie. **T**um quod fuit in hoc coniugio cum virginitate mater nitas vera et plis secunditas, quemadmodum est in ecclesia, non sic in consecratore virginum ubi non est secunditas nec in consummatione nuptiarum carnalium ubi desinit virginitas, fuit in super ratione proles vera conformitas nature diuine cum humana. **E**t hic multa super hoc virginale sacratissimum quod coniugio salubriter et deuote meditata suppetunt purgatis aiabus in fide et moribus que pretereo inquit allegoria linquens ea anagogie forori diuinitissime. **R**ursus ad aliud quod inquiris o studiositas, quo pacto materialis ecclesia spiritalis significet. **R**atio patet facilis ex institutione consecrationis et dedicationis sue. **U**nde picipuum redditur quis et quibus honor quibus reuerentie cultus materiali debetur ecclesie contra begardorum errorem, contra superbiam illoz quos alloquitur apostolus dicens, an ecclesiam dei contempnitis contra dissolutiones indecoras seruientium deo cum garulationibus cum ineptissimis vanitatibus et insanis falsis. **D**enique non sine causa christi eiecisse legitur vendentes et ementes de templo grauitate in tonas illud propheticum. **D**omus mea domus orois vocabitur, vos autem fecistis eam speluncam latronum, faciunt et nunc o saluter christe

De nuptiis

Domus tuam stabulum porcorum grunientium vel canum latrantium vel ridicularum simearum non cogitantes animo quod exclaimauerit Jacob post visionem scale misti / ce in qua erant angeli ascendentes et descendentes / quod terribilis est locus iste. vere non est hic alius nisi domus dei et porta celi. **H**ic apertissime sacrum conuiuium nuptiarum christi et ecclesie celebratur et sumitur. **H**ic efficaciores sunt ceteris partibus orationes quae in loco vel puato vel pphano hoc pulcre post dedicationem templi saionis / deprecatione sua flexis genibus et manibus eleuatis dum laudaret deum et populo benediceret dedit intelligi. **S**imiliter in ornatu vario templi in ordine ministro rum. in cultu multiplici ceremoniarum debet accipi. in quibus singulis tot sunt misteria quot uerba signa uel opera. **V**eniamus ad illud quod ultimo questum est. **Q**uibus modis et locis sacre scripture figurantur he nuptie christi et ecclesie. **A**nimaduerte triplex coniugium quale tradit foroz litera in tribus patriarchis. in Abraam. in Isaac. et in Jacob. **A**ttende conformiter mystice quoniam nubit deus humanitati in incarnatione. nubit anime singulari in fide et deuotione. nubit ecclesie vniuersali in perfecta carismatum omni dotatione et in elargitione bonorum tam uie quam patrie. **A**n / delicta sit una sponsa. sunt tamen sexaginta regine et xxx. concubine et adolescentularum non est numerus. **F**iguratur hec triplex coniunctio nuptialis in matrimonijs uel p diximus trium patriarcharum Abraham Isaac et Jacob. **A**is scire quomodo **L**ete coniunctus est Abraam cum Sara que sui nominis interpretatione sonat idem quod da carbo / puto quod non extinctus carbo / sed igneus. ignis uero dum incorporatur carbo ni fit uelut uinum ex ambobus / quonia carbo suscipit actiones ignis factus ardens et lucidus. **O**ro uide si non fuerit tale aliquid in humana natura dum vnica suppositodi uino facta est sicut igneus carbo ardens per caritatem. lucens per honestatem. **F**acta quae est idiomatum comunicatio / uirtute ciuis homo dicitur creasse celos. et deus portasse dolores nostros. **I**ntende praeterea quoniam niam habuit Abraam de Sara filium unicum. cui nomen Isaac quod interpretatur dicitur risus uel gaudium in quo tota spes hereditatis erat reposita. **N**os uero nun /

quid non et matrimonio dei cum humana natura / risum suscepimus et gaudium reparationis nostre spem hereditatis perpetue. **F**alloz si non hoc gaudium nunciauerit angelus in die natiuitatis sponsi dum ait pastoribus. **E**uangeliso uobis gaudium magnum quod erit omni populo. **S**ed neque defuerunt encenis neque donaria nuptiarum dum nunciata est gloria in excelsis deo. et in terra pacem hominibus bone uoluntatis. **D**um in misterio floruisse perhibentur uinee engadi / cum ceteris miraculis. **L**eterum pro secundis nuptiis christi cum ecclesia. subiungamus figuram matrimonij Isaac cum Rebecca. cuius nominis interpretatio est / multum accipit. **E**t que sponsa / queso maius aliquid accepit a sponso quam a christo suscepit ecclesia. **P**otuerat hic dotes seu dotationes sue numerari super naturales. naturales spirituales et tempora / les. de quibus supra notauimus. **Q**uid quod fuerunt ex hoc matrimonio duo filij uarie sortis et indolis. **J**acob bonus et simplex. **E**sau malus feror et discolor. de quibus a deo dicitur **J**acob dilexi / **E**sau autem odio habui. **P**er istos uero fratres quid aliud datur intelligi quam in ecclesia que est congregatio fidelium. diuersa generatio filiorum quorum sunt aliqui solo nomine christiani. alij res simul et nomine. **H**ali subinde persequuntur bonos sicut **J**acob et ab **E**sau multa perpressus est. uix est itaque **J**acob in ecclesia quem non exerceat **E**sau malicia. **D**enique christi desponsationem cum anima singulari figurant nuptie **J**acob cum duabus sororibus **L**ya et **R**achel. **L**ya acriue uite. **R**achel contemplatiue typi gerit in anima deuota. quarum filios si nuerare et ad figuram traducere studeremus. recensendus esset libellus ille **R**ichardi pulcerimus de duodecim patriarchis ad quem remittimus. **A**dde quod ad praedicta **H**iesus totus desiderabilis tribus animam sciam appellat nominibus in canticis / sororem filiam sponsam. **S**ororem propter coniunctionem sui cum humana natura. **F**iliam propter coniunctionem sui cum ecclesia que mater est **S**ponsam propter coniunctionem sui per gratiam aut gloriam cum ipamet anima sancta. **C**onsidera tandem et inuenies nuptias omnes istas factas esse in chana galilee. **H**inc **Y**saia **Z**elus domini exercituum faciet has uices nuptias / **E**t hoc in galilea quae transmigratio est su

gnificat vide q̄ mirabilis q̄ multiplex trās
migratio. dum diues fit egenus/eternus tē
poralis/deus passibilis in p̄mo matrimo
nio. dum igitur sc̄do dimisit ecclesia suos er
rores/sua ydola/culturas deoz/cerimoni
as iudeoz/dum in tertio fit anima de me
retice sponsa xpi/sit vxor regis summi q̄ p̄
us erat scortum vel mūdi vel carnis vel di
aboli. **S**tudiositas his auditis gratias
agens verita ē allegoriam vltra fatigare q̄
mōlibet aut respo nsis que idcirco fines lo
quendi fecit in imp̄catione p̄cipitōis ha
bende cū his nuptijs xpi et eccie nūc et in se
cula seculoz. **D**ibi vero ad meipm reuert
tenti zelus domus dei nō defuit qui moni
tionibz sobrietatis obediens cōsenserat si
lentio p̄teriri tunc declaratiōem duplicis ap
posite cōsiderationis de vino sacre sapien
tie. Erat eni zelus sc̄dam scientiam p̄terea
fugiebat et multiloquij tedium / et amozere
dargutionis odiū p̄stolans cōmodius lo
cum alterum ips et acū. **E**xstimulauit me
nihilominus postmodū crebro quidem et
multum sibi vocem dari. que si negaref pe
tebat omnia scriptis inferi/inducebat seruū
fabulose mīde qui domini vidēs asinas
aures quia prodere palam rimuit submur
murauit et infodit terre. vnde serunfarun
dines exorte viciū mīde subfūlātes. **S**ua
debebat zelus in p̄posito saltem ita fieri pro
nūcians/neqz scientiam sibi que tempa p̄
sonas et loca circūspicit/neqz compassiōis
caritatem deesse. **R**ecte quidem quoniam
hic demum zelus est laudabilis/ qui mala
quelibet auferre vult q̄ videt in domo dei
Sed si tollere nequit tolerat et gemit to
lerat fm scientiam/gemit p̄ cōpassiōē. **E**st
itaqz scientia sine zelo languēs. **E**st et zelus
sine scientia p̄cipitans. **E**st et vtrūqz si dēet
compassiō nimis amaricans et inducēs nō
tam correctiōem viciū q̄ irritatiōem odij/ze
lus igitur ad vim irascibilem/discretio ad
rationales. compassiō ad concupiscibilem
mouendas vno mutuo qz cōsensu spectāt
vt ordinatus in se sit totus homo potens
p̄zelus sapiens p̄ discretionem beniuolus
p̄ compassiōem assecutus in hoc appria
ta beatissime trinitatis/que sunt potentie/
vigor/sapientie fulgor/beniulencie dul
cor. in quibz fundant apud opationes lau
dabiles modus species et ordo. **I**tem men
sura numerus et pondus. **R**ursum vnitas
veritas et bonitas/referēdo singula singu

lis appropriatis beatissime trinitati et q̄ om
nia efficienter p̄ quas omnia exemplariter
in qua omnia finaliter existunt. sicut ē om
nibus causa essendi/ratio discernendi/et or
do viuendi. **E**t quando zelus apud me cō
scium se fatebatur habere sibi socias scient
tiam atqz compositionem p̄cipue que nihil
p̄ iniuriam. nihil in iram. scandalum. lūo
rem. odium vel rancorem cuiusuis persone
dicere vellet aut scribere sed ad extirpatiōz
errozū et emendatiōē errantiū mozē ei ge
rere disposui scriptis inserens que circa du
plicis p̄dicte cōsiderationis p̄actiōem de
negligentia vini sacre scripture salubri mo
nitione videntur annotanda.

Rat igitur sc̄da p̄sideratio q̄ in
nuptijs crescentis ecclesie etc. **F**eruo
itacqz deuotionis qui
principes et alios dotātes eccle
siam mouit vnde queso genitus fuit si nō
ex p̄cepto caloze vini spūalis sacre scrip
ture uehementis ad eterna mentes suas terre
noz amore calcato. **N**ūc autem si viderint
p̄ncernas vini huius p̄claros et docto
res labi funditus in inferiora terre neqz vl
lam de spūalibus sollicitudinem gerere qd
ni reperāt que dederunt causa cessante con
ferendi aut q̄ a noua saltem donatiōe tepe
scant. **E**cce iam vidimus plimos in sa
cris etiam lris eruditos q̄ vii ihs p̄laroz ir
ritati/zelantes domum dei non fm scienti
am/nequa qz timuerūt suggerere p̄ncipibz
et p̄p̄lis vsqz ad p̄p̄siōē mozē q̄ fas erat
eis tollere spalia clericoz habitualiter deli
quentiū. **R**ursum q̄ bona eoz nō erant nisi
si pure elemosine. **D**is insup nō erant tradi
ta nisi sub cōditiōe bñ viuēdi et vtendi q̄
deficiente p̄ibat titulus iuris. neqz q̄cōs re
liquū clero tali sui erat. **A**dde q̄ nō d̄fuerit
neqz defunt seculares cupidis auribz et assē
su talia recipiētes/nihil aut facilius q̄ per
suadere volētibz spolia clericoz/dū vl aua
ritia vel odiū vel inuidia vel zelus indiscre
tus trahit eos. **O**pponūt aliū p̄latz et cle
ricis paup̄tatem eccie p̄mitine in aplis et di
scipulis/autenticant e celo missam vocem
dū a **C**ōstantino dorata est eccia maḡ di
uino iuxta p̄phiam danielis de regno chris
ti quā humano cōstituto. **H**odie venenū
effusū est in eccia dei. **Q**ue oia qd aliud q̄
spoliādam esse loquūtur ecciam. **V**erū qd
antiq̄ qd sola lectiōe p̄gnita p̄mōziam p̄
dicatū ē solēnit aprill̄ is v̄bis q̄ m̄dicitas

Mendicitatis et proprietatis

erat solum vel p̄cipuum mediū p̄dicatiōis
verbi dei/ quia spine diuitiarum suffocant
verbum. Et Paulo añ dum quereret ip̄e p̄
dicans qui sunt p̄dicantes. R̄ndit p̄fecto
soli m̄dicantes quoniam paupes inquit
euangelisantur. Taceo q̄ dixerat antea q̄/
dam ex mendicantibus p̄latis nos p̄ nob̄
p̄ncipes habebimus aduersus p̄latis. sup̄
addidit alius/ ac etiam mulieres/ subintu/
lit alter minaci vultu nos tale seminabim⁹
semen in vno die q̄d eradicare p̄ annuz ne
feceris neq̄ poteris. hec et similia si mihi
li penduntur a p̄latis secularibus/ sibi defen/
sores suos seculares rheologos vinum sa/
cre sapientie ministrantes in puritate. vel
abijciunt. vel negligunt. vel opprimunt. q̄d
p̄ntius est q̄ vt p̄ncipes dicant et statuanc
apud semetip̄os. si mendicitas solum v̄l p̄
cipuum medium est ad p̄dicatiōem verbi
dei. cum nihil magis incumbat ecclesie p̄e
latis q̄ huiusmodi p̄dicatio. p̄pter quam a
postoli dixerunt nō est nos equum relinq̄
re verbum dei et ministrare mensis. et pan
lus ait/ non misit me dominus baptizare.
sed p̄dicare. quid eligibilis nobis est q̄ vt
p̄latis reducamus ad mendicitatem sub
latis tot diuitijs et donationib⁹/ in quibus
ociosi gloriantur neq̄ superbiunt supra re
gum et principum potestatem. Nihil o/
minus hec et similia cum p̄dicantur dota/
tionis ecclesie subuersiua fit applausus. si/
gnificatur vt occurrat s̄mo. dum vero p̄ fa/
uore debito p̄latorum. p̄ libertatibus eoz
p̄ fidei quā tueri p̄fessi sunt vsq̄ ad mortez
defensione p̄dicatio fit. morositate. inq̄
ctantur submurmurant. et ablatum mul/
tiantur sinem vigent. Attendant pastorali
solicitudine. ne per impunitatem talium cre
scat in ecclesiastica hierarchia deordinatio
horror atq̄ confusio. Unde si mendicitas
post apostolos et sanctos doctores non iter
subintroduca. ministraret hodie solayinū
p̄dicatiōis p̄ populos in ecclesie nuptijs
In multis itaq̄ nūc male est fateor ecclesie
sed in multis deteriora venirent/ quemad/
modū sumi poterit exdicendis in altera cō
sideratione patens argumentū. **E**cce ve
ro dum talia maditatio cordis mei secū re
uolueret. cōspicere visa est hinc mendicita
tem religiosoz. hinc p̄prietatem p̄latoz q̄/
rum vira q̄ p̄dicabat laudes suas. alterius
altera statim p̄ferre se cōtendens. **P**roco
cupauit mendicitas et quis dubitauerit/ in

quit/ me p̄ferendam esse p̄prietati vel app̄
prietati tempalium. que volens esse p̄e
tra abij iuxta consilium christi. et vendidi
omnia que habui et dedi paup̄ibus. vt nu
da sequerer expedite nuduz christum. **P**re
cello quidem in multis. sed quinq̄ progā
tinas cūerasse suffecerit. **D**ens nonne
mihi liberior est ad cōtemplationem quo
niam egena sum. nō potens epulari quoti
die laute et splendide. p̄pterea neq̄ cibo ne
q̄ vino granor in crapula et ebrietate. neq̄
sommiculosa iaceo somno vino q̄ sepulta
Sum in sup̄ aprior ad p̄dicatiōem quo
niam doceo nedū verb̄ studiosissime bau
stis et intimo fonte sacre scripture. et arati/
ciosissime cōpositis in allegationib⁹ in ri/
gmis in rōnationib⁹ miscēdo seculares au
tores poetas et rhetores. **S**ed exemplo p̄
prio quod efficacissime doctrine genus est
predico contemnendas esse seculi diuitias
pompas honores atq̄ delicias. sequēs cri
stum qui p̄us cepit facere/ post docere. **Q**
uid tertio q̄ elongatior sum ab adulati
one q̄ nō tempale lucrum. nō fauorem di
uitum. nō applausum pp̄loz. sed sp̄ialem
dumtaxat aiarum salutem equiro. q̄d enī
mihi est sup̄ terram. **Q**uid p̄terea quar
to q̄ a formidine resistentium verbo dei li
berata sum. dum ab eis maior effici nō am
bio sed refugio. quereis in nuptijs. ecclesie
locū nouissimū nolēs p̄mos recubitus i ce
nis. nec salutarides in foro. nec vocari ab
hoibus rabi neq̄ p̄mos cathedras in sina
gogis/ scuta/ mūdus vniuersus aduersus
me ad quā me poterit fortem viliorē dei
ijcere q̄ mēdica queram panem meum.
Aostat deniq̄ me liberatam esse ab omni
solicitudine. **T**ur enī de crastino cogitares
que habens alimenta vnde cūq̄ queres et
quibus tegar etiam vilissimis refectis. q̄
saccis cōtenta dego. cōsiderans auer celi q̄
neq̄ laborant. neq̄ nent. neq̄ cōgregat in
horrea et pater celestis pascit eas. **P**ro/
prietas ex aduerso contendebat/ primo iux
ta sniam **A**resto. argumētis policia socratis
et platonis q̄ erat expedientior ap̄d ho
mines p̄supposito peccato secus in statu
gle **S**ecus in originalis statu iusticie vbi
fuisse oīa cōia. vbi nullus a p̄prietate di
xisset hoc meū est. hoc est p̄o tuū q̄ m̄yicū
q̄ fuisse omnia subiecta sub pedibus ei⁹
Dimitat de singulis hominib⁹ fiat v̄ platis
ecclesie tantū s̄mo/ quib⁹ ego p̄prietas m̄lū

offerro fructu spūs pferim dntuplice i edi
 ficatōes sbditoꝝ. **D**ñt ex me pmo subf
 dia spaliū. vnde miam exerceat apd subdi
 tos egētes afflictos ⁊ debiles pupillos vi
 duas neq; sub specie pietatis ⁊ qst^o spolia q̄
 runt onium neq; lac emungūt vsq; ad san
 guinem. qd vt exerceat possit scūs. **T**ho
 mas cantuariē studuit vsq; ad mortē pro
 seruanone reddituū ecclesiasticarū decertare.
Habent ex me plati scdo decetē ⁊ bo
 nestum statum fulgentem ⁊ reuerendū co
 ram pplis / qui sicut aiales neq; satis capi
 unt celestia neq; virtutes interiores plene
 cōsiderant / p̄terea facilliter egenos ⁊ p̄no
 sos homines p̄cipue si oppoztuner ipoztu
 ne questuati fuerint vertunt in opprobriū
 vel cōtemptum / maxime dum non assunt
 eis opationes heroyce ⁊ miraculose. quem
 admodū fuit in sanctis aplis ⁊ plimis suc
 celloꝝ. alioquin si quis ornatum exteriorē
 splendidum culpat in plaris / tollat ex con
 sequenti p̄ciosissimos ⁊ p̄clarissimos quos
 liberitus ⁊ ornatus ab eccia que incedit si
 cut regina in tunicis casulis cappis ⁊ ceteris
 vestimētis deauratis circūdata varieta
 te. **A**dde tertio q; tyrannis in curia formi
 dinem ego p̄petas. dum attendunt me pa
 raram ⁊ potentem ⁊ talem esse que sufficiā
 eis resistere. **I**n subditis p̄terea disculos
 ⁊ insolentes ego disciplinatas punatiōes
 potens exerceo / ne sua contra p̄boꝝ vitam
 tam quietam p̄ualeat effrenis iniquitas
 ⁊ vt regētis conseruetur auctoritas. **P**o
 stre mo sollicitudinem anxiam ⁊ quando /
 q; fraudium sectatricem ego p̄petas a pre
 latis ⁊ domesticis suis excludo. distribuēs
 vnicuiq; put opus est / ne vel rapere vel co
 gitare supra modū. de crastino compellat
 eos egestas cui parum esse fidei dicit satiri
 cus ⁊ lex. hec est ecclesie p̄mitiue institutio
 becaurea mediocritas / quā Salomon op
 tando descripsit. Diuitias inquit ⁊ pauper
 tatem ne dederis mihi / sed tantum victui
 meo tribue necessaria / pusilli animi est dicē
 Seneca non posse pati diuitias ⁊ indice /
 re sibi odiū auri vel argenti / refrenetur cu
 piditas. ⁊ sufficit. **P**arabat ad hec men
 dicitas contentiosa voce responsionem ad
 ūcere p̄ponens se talem esse cui mediocri
 tas amica est. quoniam nihil habens ipsa
 inre p̄petario / possidet omnia caritatis ⁊
 sufficientie titulo / querit enim primum re
 gnum dei ⁊ iusticiam eius / omnia idcirco
 apponuntur ei / nihil insuper se timere de

sendit / nimirum quia nihil pdere habet. in
 cultans illud satirici. **L**aniabit vacuus co
 ram latrone viator. **C**oncludit p̄petatem
 esse tumidam / elatam / pomposam / iactan
 cem sui. desideriosam. cecam. insciam ⁊ hebe
 tem. que quia tangit picem diuitiarum in
 quinatur ab ea. ⁊ spinarum aculeis cruen
 tata suffocatur. neq; pascit quia mercenna
 ria est oues p̄petas pabulo doctrine / s; emū
 git vsq; ad sanguinem. ⁊ excoziat vsq; ad i
 teriora ossium ⁊ discrimen vite. **C**eterū
 has impatienter ferens mendicitatis con
 tumelias ipa p̄petas dici non potest qua
 lia quanta q; reddere verba parabat. **V**o
 cans eam in p̄mis apostatam a lege quali
 ber nature scripture ⁊ gratie. nec deorat al
 legationum multiplicatio. **S**eductricem
 insuper arguebat eam / fallacem girovagā
 que penetrat sub obtentu / ne dum prolixe
 orationis / put loquitur apostolus. s; con
 fessionis domos captiuas ducens mulier
 culas oneratas pctis / que rursus nomē hu
 mile paupertatis facit instrumentum sibi
 ⁊ medium sub velamine p̄uilegioꝝ ad om
 nes diuitias. delicias. pompas. cum sū mo
 ocio sine labore plus ceteris hominib; asse
 quendo. **P**ergebat ultra p̄petas indu
 cere testes autenticos p se vitalium au
 gustinum. de opere monachorum librum
 de sancto amore / p̄positiones domini Ar
 macani cum similibus multis. **Q**ue demū
 sectas habens inter se p diuersitate habitu
 um ⁊ doctrinarum. coniungitur ad impu
 gnationem ceteroꝝ secularium ⁊ regulari
 um prelatoꝝ ⁊ doctoꝝ. **T**um exhoruī
 fateor in ipa meditatione mea quando ta
 lem suboriri contentiosam hostilitatem p̄
 p̄petatis ⁊ mendicitatis animaduerti qui
 prius in audiendis laudibus viriusq; se
 dulus delectabar. **E**xclamo proripus. abis
 te p̄coꝝ hinc / neq; iurgis istis me fatigas
 ueritis. **I**taq; non nostrum inter vos tan
 tas componere lites. **I**te potius ad experi
 entiam / hec siquidem mentiri nescit de quis
 bus nonit. nouit autem omnia ⁊ mentien
 tes non paritur non redargui / hec ideo te
 stis idonea hec index incorruptissima que
 si querebam hanc susceperit / suggerat ⁊ in
 sinu ⁊ sacro sancto generali concilio. **Q**
 uid sentiendum insuper allegas / vrim
 q; quid demum faciendum. **E**tenī si men
 dicitas probare voluerit testimonijs ope
 rum dilucidis q; ad illa p̄caꝝ proposita sic
 efficac; mediatrix ipa pro: sus suscipienda

Mendicitatis et proprietatis

fouenda q̄s iudicabitur. Similiter et pro-
prietas laudabitur et in platis/si tales i eis
quales pponit effectus opeatur. Verū p̄da/
redictū est a quodam respublica vel eccia/
stici non regitur p̄ si. sed nec solo dictamie
speculatiue vel imaginariē rōnis guberna-
tur/ēxecutio requiritur in practicatione o-
peris q̄ntum res humane p̄ iocis tempibuf
et p̄sonis paciūtur. Demiq̄s est inuenire sta-
tum imo nec homines viuicū nisi rarissime
in quo granis virtutū mixte nō sunt ples
numero palee defectuū. Nam et cūz tritico
crescūt zizania/qualia tolerare cōuenit/vel
sic eradicare ne sil' euellatur et triticū. Silr
vinū deuotionis secū fert acinos et feces q̄
rundam defectuū humane corruptiōis. E-
nitā status quilibet esse talis qualem vult
se estimari. atq̄ respectu finis sue cōstituti-
onis cetera conet moderari. Sic mendici-
tas v̄p̄tendit/ad cōtemplatiōem liberior/
sit ad p̄dicatiōem v̄tilē aptior/sit ab adula-
tione longior/sit a formidine et ambitione
remotior/sit ab omni tempaliū sollicitudi-
ne quietior. Proprietates vero sicut gloriaf
hospitalitatem exerceat. decetem et venerā-
dū absq̄ fastu supfluo statu teneat/formi-
dinem tyrannis incutiāt subditos insolē-
tes coerceat/sollicitudinem noxiam et an-
xiam p̄cul a se suis q̄s familiaribz abijciat.
Deminerit tandem v̄traq̄s iuxta comici se-
tentiam/quoniam hec omnia in mēdicita-
te et p̄prietate talia sunt qualis est animus
v̄rentis. hoc cernere est in vino bono sapie-
salutaris. Cuius odor: sapor et vsus fit alijs
in egritudinem et mortem. alijs autē pficit
ad sanitatem et vitam p̄petuā. Cōsumma-
ta est dictis istis secūda cōsideratio/sit trā-
situs in tertiam et postremam.

In nuptiis ec-
clesie nunq̄s deesse poterit zc.
Primā huius cōsideratiōis p̄tē
affirmat xp̄pus sacerdos in eternuz/cui⁹ lex
si deficeret sacerdotiū non subsistere conse-
quēs esset/sicut ecōuerso dicit apls q̄ trās-
lato sacerdotio necesse est vt legis transla-
tio fiat. Altera vero p̄s cōsideratiōis v̄ri-
nam falsa esset sed verissima eē nimis expi-
ri datū est. alioqui nunq̄s. tot errores tot in-
fanas falsas/tot hereses menstruofissimas
cōfisas fuisse etiam vsq̄ ad adulteratiōē. p̄-
moz p̄ncipioz moralū que sunt de p̄mis
imp̄sionibz et inscriptiōibz nature/ sensisse

mn̄s in hoc cōcilio/in cuius gremio per a-
liquos fouentur nutritur multiplicantur
et augentur sicut infra mirabim⁹. Sūt q̄/
bus vinū sacre sapientie et odor eius v̄rent
in abominatiōem quoz ista vox est. Quid
ad nos fmo de fide satis est q̄ xp̄iani sum⁹
credimus vt pentes nostri in simplicitate
bona/hoc sufficit et satis ē q̄ scrutator ma-
iestatis opprimeat a gloria nec opus est al-
tiora se queret. Dicitur hec nedum a sim-
plicitibz et idionis. sed a magnis platis. q̄bus
ex officio competit patos semp esse debere
ad satisfactiōem omi poscēt rōem de ea q̄
in eis ē fide. V̄ox alioz est dum p̄pinari q̄
ritur vel depurari vinum sacre fidei. queri-
mus pacem. querimus vnionem et ecce tur-
batio. cōturbat enim vinum istud plimos
diuisiones sectas odia dissensiones indu-
cit per vniuersum corpus huius sacri con-
cilij. Dissimulatio vel dilatio nōne salubri-
or: nōne discretior existeret. Sunt alij nec
facile dixerim si deteriores poribz/scioq̄ in-
saniores. Bibunt illi quidem vinum sacre
sacripture sed quia corruptis moribz q̄si se-
brūibus totidem humoribz infecti sunt de-
lirant ap̄ristimez in ip̄is vt autē ianuis p̄n-
cipioz cespitant impigūt palpāt et corru-
unt incurrentes illaz euangelice prophete
maledictiōem si ad allegoriam traducta sit
Verū bi quoz p̄ vino nescierūt et p̄ ebrie-
tate errauerunt/sacerdos et p̄pha nescierūt
p̄ ebrietate absorpti sunt a vino. errauerūt
in ebrietate/nescierunt videntem. ignora-
uerunt iudicium. Sequitur omnis eē mē-
se replete sunt vomitu sordiumq̄ ita vt eēt
locus v̄tra. Dic vomit⁹ et he sordes q̄d ap-
tius q̄s hereses ex indigestione vini sane fi-
dei p̄deuntes significant. quibz mensa sa-
cre sacripture reddiū abominabilis et hinc
videtur impleta de talibz imp̄catio p̄beti-
ca fiat mēsa coz/mēsa sacre sacripture/in la-
queum et in retributiones et i scandalū. ob-
scurentur oculi coz. ne videant. Et iterum
psalmus alter. Turbati sunt et moni sunt si-
cut ebrius. et omnis sapiētia coz deuorata
est. Rursus in Jeremia Sume calicem vi-
ni furoris huius. quia scz malos furere fa-
cit q̄d paruit in iudeis inuidis et auaris fu-
rentibz ad doctrinam xp̄i. Sequitur et p̄/
pinabis de illo cunctis gentibz ad q̄s mit-
tam te et bibent et turbabuntur et insanient
a facie gladij quem ego mittam inter eos.
Sequitur bibite et inebriamini et vomite

et cadite et nolite consurgere a facie gladii quem ego mittam inter vos. Per gladium hunc verbum dei sicut per unum doctrina fidei mystice designatur. Exempla heu maledictionis huius nimis apparent apud non nullos in nuptiis etiam huius concilii positos. Cuius hanc unam vel maximam accipe quod ad examinationem pestiferarum doctrinarum multipliciter euomitari nequaquam datum est theologis ac iurisperitis sepe a libere conuenire prohiberi questum est hoc potius visus et exemplo nimium scandalosus/ve detur/mentibus veritatem in mendacio de qua Jeremias/vero mendatio operatus est stilus scribarum mendax dum in calice prophano sit vini theologiae pinnatio. **¶** Duo circa pouatur hic una ex petitionibus compositis/ut ex assertionibus fieri examinatio per singulas nationes propter causas. **¶** Primo quod tandem sic oportet ut examinatione huius doctrine fieri si vera sit et sana/ut dogmatizet per christianitatem ita per populum quod clero/et an sit in foro conscientie salubriter consulenda et fiat hoc in concilio per singulas nationes et sacrum collegium pulchrum ferat in consensione sua. **¶** Rursus secundo quod materia talis est de qua possunt iudicare ne dum theologi sed canonice et legistice boni morale imo et generaliter omnes habentes sanum et integrum iudicium rationis/considerent enim precepta moralia que sunt prima principia naturaliter inserta cordibus hominum licet etiam sint diuina lege repetita et iusta propter malicie nubem que scripturam hanc obtenebrans obscurat in cordibus malignorum. **¶** Subinde quod constat quod assidue scandala multiplicantur occasione dilationis que fit et facta est ita per annum cum dimidio et ultra in hoc sacro concilio dum non est declaratum quod veritas habeat supra predicta. **¶** Amplius quarto quod talis dilatio cedere videtur in grade dedecus huius sacri concilii dicentibus multis variis modis quod concilium materia istam determinare vel non audeat quod est timiditatis et ignaui/vel nescit quod est cecitatis et ignorantie/vel non vult quod non est caritatis vel iusticie. **¶** Amplius quod si tanta sollicitudine damnati sunt errores et errantes a principio concilii usque nunc de alijs terris et puinitijs vbi multi potentes de illis terris nedum non querebant hoc/sed totis studijs per litteras et aliter obsistebant/gues nimis videretur et scandalosum in predictis terris quod errores in regno francie seminati in notoriam seditionem et scandalum totius re-

gni/in principem incredibilem tam aiarum quod corporum. non declararent hic vel damna/rentur/cum hoc requiratur rex francie christi anissimus cum concilio suo toto et clarissima vniuersitas pisicn cum tanta instantia tam per litteras patentes quod aliunde et cum testimonijs nimis credibilibus sup scandalis et seditionibus puenientibus assidue et doctria tali. Additur hic quod principes dicere possent Johem hunc et errores suos fuisse damna/tos/quod erant contra platos et clerum/sed dimittunt istos iohis parui quod sunt contra principes et seculares. licet ad veritatem tangunt ecciasticos cum secularibus sicut scribit imperator. **¶** Proinde sexto quod serenissimus rex romano et dum presens erat verbis et ab his litteris attentissime recomendauit eam istaz et damnari procuraui istam assertionem Qui libet tyrannus etc. In qua virtualiter et sufficienter hec doctrina et assertionum damna/ta est sicut patet intuentibus et declarabitur manifestius ex inspectione totius propositi principalis Jo. pui. pducte ex parte regis francie coram toto concilio generali/cum instantissima petitione examinationis diligentis de eadem faciente. **¶** Septimo quod si forsitan fin aliquorum iudicium hec materia potuisset ab initio dissimulari ad tempus hec dilatio seu dissimulatio non haberet modum locum quod per oportunitatem aliquorum ne durius quod loquamur effectam est ut nedum dogmatizaretur hec doctrina per unum sed magis Jo. parui/sed iam per plurimos in hoc concilio et alibi/que quauersum et spaliter per totum regnum francie cum multiplicatone errorum aliorum non minus periculosorum/et cum autoritate illorum qui se subscripserunt in modum comitatus seu congregationis ne dicamus monopolij vel conspiationis sicut in scedula fratrum mendicantium de quattuor ordinibus late patet. **¶** Amplius octauo quod necesse est concludere quod multi sunt heretici vel saltem hereticitates in hoc sacro concilio et alibi/que multi et vna parte dicunt et constantiter affirmant quod hec doctrina est erronea in fide et moribus ac multipliciter scandalosa. alij sunt in oppositum dicentes quod hec doctrina est vera. alij quod est opiabilis. alij quod est pbabilis ad vtramque partem. alij quod est forsitan vera. alij quod non iudicio fidei reprobanda quod non pertinet ad fidem. Constat autem quod assertiones iste sic contrarie stare non possunt cum fidei puritate et sine scandalo manifesto totius ecclesie.

Corrigendos esse errores

Est igitur de necessitate salutis puidendū
p̄ sacrosanctū cōciliū. Rursus cōtinuādo
q̄ si fieret vt aliq̄ grunt dilatio ad futurū
pontificē vel cōciliū/esset grauis nota hu/
ius sacri cōciliū/q̄ diceret sicut p̄actū ē q̄
materiam hanc terminare vel nō auderet/
vel nesciret vel nō veller/ergo et futurus sū
mus pontifex rōnabilius posset excusatio
nem prendere regerendo culpam sup̄ pla/
tos de hoc cōcilio/q̄ vel timuerūt vel nesci
uerūt vel noluerunt ponere terminum tali
cause. Et cōstat q̄ nō habebit plures cleri/
cos vnus papa q̄ habeat hoc cōciliū/nec
maiorē audaciā. **A**ddo decimo q̄ a
necesse est dicere q̄ rex francie vniuersitas
p̄ficiē. z pene totus clerus francie decipiū
tur circa hanc materiam/quā tāto studio p̄
sequūtur vt damnet. aut ex altera pte deci/
piunt illi q̄ ad oppositū tendūt querentē
absolui z iustificari in hac cā/potest autē
p̄s cōciliū finem apponere/declarādo ve
ritatem cui omnes et singuli dicunt se pa/
ratos obedire/et ita cessabit ois discordia.
Subiūgatur vnde decimo q̄ iam videtur
modus debitus tractādi/debet em̄ cā fidei
tractari simpliciter z de plano sine strepitu
z figura iudicij. Et q̄ p̄s an̄ oia fiat inq̄si
tio et determinatio de ip̄a veritate fidei et
suoliterē q̄ d̄ iterē p̄sali c̄ cū q̄ d̄ insu/
per audiri libere quilibet in denūciatione
sine hoc q̄ q̄ratur inuolui p̄ lites. debet p̄e
rea examinatio fieri nō in abscondito vel p̄
scedulas nec p̄ cōspiraciones sed in publi/
co coram p̄s vt habeāt ad inuicē colla/
tionem z examen diligens frequens z libe
rum/nec debent vota publicari saltē extra
cōciliū maxime cū signo notarioz autenti
co p̄s factū taliter exiterit. Demū null⁹
p̄tus p̄sertim theologus/p̄r aut debet in
tali materia fidei tāq̄ suspectus repelli q̄n
interit examini z iudicio/nisi forsā alle/
getur z p̄betur c̄tra eum q̄ est in fide meri/
to suspectus vel infectus. Vnū vero factū
fuerit oppositū oim̄ p̄dictoz in p̄cessu hu/
ius cāe iam notoriū ē et pateret ex p̄cessu q̄
et p̄positū est interesse p̄sonale z denūciato
res quesiti fuerūt inuolui z facte sunt inuo
lutiones p̄cessuū non sine grauib⁹ exp̄sis
Et reuerendissimus in x̄po p̄f̄ d̄ns cardinal
cameracē. summus inter suos theologus
nō in fide p̄ d̄i grām suspect⁹ cōmissari⁹ p̄
hoc sacrum cōciliū repulsus est. Et magi/
stri in theologia nullū inter se potuerūt ex

amen facere/deliberaciones quoq̄ secreta
prius in sacco posite/sunt p̄s q̄ eciaient
publicate p̄ vniuersum regnum francie a
libi cū signis notarioz vbi nedū fidei s̄ p̄
sonis imminet grande scandalum et peri/
culū cum materia hec tangat magnos z po
tentes. Et apparet satis clare ex mō et for/
ma cuiuslibet deliberantis que p̄sona sit vt
que p̄sona deliberātes q̄uis nō in scripta
sint noia singuloz sed aliquoz et specialit̄
ter mēdicantiū quattuor ordines exprimi
mur in scedula suas deliberaciones contiv
nente. Attento etiam q̄ alique deliberatio
nes loquūtur iniuriosissime cōtra magnos
et diuersos z innocētes/ita vt magis sint li
belli famosi p̄tinus lacerandi q̄ deliberati
ones recipiende vel p̄mulgende. **D**icat
postremo et vltimo q̄ p̄ l̄teras serenissimi
regis romanoz et regis francie ac vniuer/
sitarū p̄ficiē. z ex notorietate facti p̄stat q̄ se
tencia annullationis q̄ lata est ad ver⁹ se/
tentiā ep̄i p̄ficiē. z inquisitoris nullate/
nus exp̄licando causas annullationis gene
rauit z generat assidue scandala cōtra fidē.
z c̄tra bonū pacis p̄ vniuersum francie re/
gnum apud doctos et indoctos/dum ad/
huc penderet z pendeat p̄ncipalis materia
fidei coram hoc sacro cōcilio. nec debuisset
accessoriū terminari p̄s q̄ hoc p̄ncipale.
Preterea necesse est necessitate p̄cepti diu
ni affirmatiui/et salutis eterne q̄ ad occur
rendum istis et p̄oribus scandalis hoc sa/
cro sanctum cōciliū q̄ citius cōmode fieri
poterit/sicut fieri cōmode cito p̄r/deter
miner istō p̄ncipale declarando vicz verita
tem q̄m hoc deciso cetera faciliter vel defē
dentur vel quiescent atq̄ sedabūtur. Sed
oportet vt p̄mittitur z instanter p̄nt exa/
minationem fieri in sacro d̄no cardinali
um collegio et p̄ singulas nationes zc.
Subiūgatur sequens opusculum p̄ cōs
plemento consideratiōis huius vltimē vbi
videbit p̄s et sapiens lector quāta neces
sitas incumbit apud reuerendissimos pa
tres ac deo amabiles ep̄os cum p̄claris do
ctoribus et ceteris spectabilibus dominis
de cōcilio p̄uisionem apponere. Attenda
do q̄ ad extirpationem heresim p̄cipue ro
cati collectiq̄ sunt.

Finis.

Hereticorum

Hereticorum sermo sicut cancer serpit. ait ap[osto]lus. Canceris autem morbida tabes nisi caute serio celeri fort[is] q[ue] colat[ur] crescit assidue sua contagio nō aliter heretica pestis que dū se vult fouere fit egrior: dū de sensorem querit ille/mittit verbum in rete pedes suos et in maculis eius ambulat/se non enolues sed inuoluens ac pōdere suo de errore in errorem means. Terū quippe est illud p[ro]ph[et]icū vno incōueniētiā dato multa sequitur. p[ro]fertim dum error est in p[ri]ncipijs qui p[ro]p[ri]us crescit in p[ro]p[ri]os/et fit velut vna cathena tenebrar[um] qua colligant heretici. Aduertere siquidē est q[ui]as hoc vni[us] icō[n]ueniens qd est iustificatio mortis iniuste/ quales et q[ui] p[ro]b[ri]etas peperit et effuderit error[um] tenebras/hereses blasphemias et in sanias falsas. ita vt iaz sedeat heresis velut autorifata in cathedra pestilentie puagās corpus ecclesie/nec videtur remediū locuf nisi p[er] censuram iudicalem sacri cōcilij putrida labes cū omni celeritate cauterifetur nec audiat[ur] malessuada dissimulatio sua lacrarie et fauore que spēm discretiōis aut pietatis i summa desipientia / et impietate mēditur. **E**numerabimus ergo nonnullos error[um] ramos ab hac vna mortis radice p[ro]deūtes/iungendo quosdam alios/in gremio constā. buius concilij positos vel in p[ro]p[ri]a forma vel in audientū intelligētia/vel in cōsequētia necessaria et certa/quatenus euitetur error cognitus q[ui]as insuper pastoralis sollicitudo p[ro]uidere vigilantius animetur. **N** p[ro]ph[et]alia et moralia nō sūt de fide nec spectant ad iudiciū fidei. **N** hereses nō p[ro]nt aut debent cōdemnar[ur] nisi simul euocentur et damnentur errantes. **A**d ep[iscop]os nullo mō spectat heresim d[ic]t[ur] natio qm maiores omnes cause q[ue] sunt fidi sunt ad sedem ap[osto]licam referende. **N** nihil est iudicialiter fidei condemnandū nisi cōtra fidei articulos in simbolo positos q[ui] niam solitales articuli p[ro]p[ri]e spectant ad fidem. **N** implicat eandem p[ro]p[ri]em eē euidenter et fide credendam et asserens oppositum est hereticus. **N** nullus habitus fidei acquiritur p[er] verbum christi/sed a solo deo infunditur/et asserens oppositum ē hereticus. **N** allegans iudicialia vere legis/cit eo ip[s]o hereticus. **E**xemplū de

ista si quis p[er] industriam occiderit p[ro]p[ri]um suum aut p[er] insidias ab altari meo euellat eum vt moriatur. **N** demonstrata vna p[ro]p[ri]one affirmatiua vli vel vlt[er] posita hec cōsequētia est irridenda a logicis et erronea particularis negatiua que opponitur huic vniuersali affirmatiue ē vera/ergo hec vniuersalis est falsa. **N** nulla p[ro]positio que potest ad aliquem sensum verum trahi vel apponi etiam de vi logice vel grammatice debet condemnari maxime iudicio fidei. **N** iste non sunt condemnande/populares possunt ad arbitrium suum corrigere superiores suos. **T**emporales d[omi]ni p[ro]nt auferre bona ecclesiasticor[um] habitualit[er] deliquē[tium]. **R**atio q[ui] dens potest cōcedere predictis talem potestatem. **N** nullus alligatur virtute iuramenti p[ro]stiti/nisi ad illud dū rapat ad quod tunc aduertebat/ actualiter se volens obligare. **N** iste terminus p[ro] iudicium est analogus ad p[ro]iudicium anie quod est peccatum/et ad p[ro]iudicium corporis seu temporale detrimentum/ideo concedāda est ista simpliciter et catholice. **I**uramentum quomocunq[ue] factum si vergat in p[ro]iudicium iurantis v[er]oris sue/vel liberor[um] non est tenendum. **N** sensus grammatialis vel logicalis est sensus literalis sacre scripture. et ideo sepe falsus. **N** demonstratis aliquibus assertionib[us] q[ui] Jo[han]s theologus tenetur explicita fide credere falsas esse et contra sacram scripturam si dicat idem Joban. q[ui] etiā angelo de celo non crederet si diceret eas esse veras/hoc ē blasphemia et luciferiana supbia. **N** demonstratis aliquibus assertionibus q[ui] Darrinus theologus et platus/tenetur explicita fide credere falsas esse/et cōtra sacram scripturam/ excusatur ab errore vel heresi v[el] p[er] tinacia p[er] p[ro]fessiones conditionatas dicēdo vel scribendo q[ui] vult stare iudicio cōcilij generalis q[ui] tunc cunq[ue] defendat interim q[ui] ille sunt p[ro]babilis et forsitan vere/ Inducens ad hoc alios et se opponens necdantentur. **N** assertiones coip[ro] reddunt p[ro]babilis neq[ue] iudicio fidei veniunt reprobande/ si habuerint doctores deliberantes p[er] vtraq[ue] parte. **N** p[ro]positio habens duos sensus vnum verum et alium falsum nullo modo debet iudicio fidei reprobant[ur] etiā si fuerit scandalosa vel piarum aurium offensiuā vel ad errorem inductiuā. **N** assertiones posite p[er] vnum doctore[m] i theol[og]o

13

logia tanq̄ p̄ regalis/aut maximis/aut ve
 ritatibus ad inferendum constitutionem a/
 liquam/nullo modo sunt iudicio fidei re/
 probande si possunt ad vnum sensum trahi
 vel glosari/ q̄ tunc conclusio fuerit er
 ronca vel impia licet bene concedatur cuj
 hilario q̄ intelligentia dictorum ex causis
 assumenda est dicendi. **Q**uod dicens se fa
 cere conformiter ad legem diuinam natu
 lem et moralem occidendo hominem non
 eget alio mandato iudicis cuiuscumq̄ qm̄
 autorisatur a triplici lege put nec oportet q̄
 assignet expresse talem legem. **Q**uod in oc
 cisione hominis non requiritur notorie/
 tas allegationum seu pbationum q̄ fecerit
 talia p̄ que debuerat interfici taliter et a ta
 li sic occisus. **Q**uod fur nocturnus q̄ insi
 diator viarum q̄ hereticus et sortilegus oc
 ciditur meritorie a quocumq̄ et etia si po
 test horum quilibet duci ad iudicem suum
 nec imminet certū mortis periculum oc
 cisorii p̄pter quod ipse debeat vim vi repelle
 re occidendo. **Q**uod occisio hominis si fi
 at bona intentione redditur iusta vel excu
 sabilis vocando intentionem bonam zelū
 legis vel sui p̄ncipis. **Q**uod mors subitaz
 improuisa ac villana que fit sc̄z sine diffida
 tione p̄uia. potest et debet meritorie christi
 anis aliquibus non iudicialiter condem
 natis aut bannitis inferri. imo q̄ beccet p̄
 pria mors aliquoz christianozum. **Q**uod
 fides quis sit hosti seruanda/non tū tyrā/
 no. **Q**uod sortilegia et carmina sine tactu q̄
 cumq̄ hominis cōtra que sunt possunt vir
 tute sua hominem occidere non minus q̄
 gladius defixus in corpore. **Q**uod ab hac le
 ge Non occides excipitur tyrannus eo sc̄z
 q̄ occidēdus ē a quocumq̄ iuxta legem il
 lam Daleficos non patieris viuere. Et ē
 tyrannus qui in republica non iure prin
 cipatur aut p̄ncipari conatur. **Q**uod Mi
 chael occidit luciferum eterna morte/ sine
 mandato dei quocumq̄ vel alterius. **S**ilr
 Phinees occidit Zambri sine mandato q̄
 cumq̄ dei vel alterius. Et similiter Moysef
 egiptum et inde meruerunt. Et similr Pe
 trus volens occidere seruum pontificis
Quod faciens cōfederationes et iuramen
 to firmans multipliciter excusatur si nō in
 tendat aut vult eas seruare/ dnm hoc facit
 vt occidendus non sibi p̄caueat/ neq̄ per
 cipiat q̄ debet occidi. **Q**uod quotienscūq̄
 aliquis facit aliquam rem que est melior li

cer iurauerit illam non facere/ hoc non est
 piurium sed piurio contrarium. **Q**uod me
 ritorium est quandoq̄ occidere hominē vel
 occidi facere sponte absq̄ autoritate iudi
 ciaria extra casum necessitatis actualiter/
 stantis seu periculi inenitabilis nisi vis vi
 repellereur occidendo/ et seclusa reuelatio
 ne diuina. **Q**uod meritorium est quandoq̄
 occidere hominem vel occidi facere sponte
 non sibi subditum nō monitum/ nō diffi
 datum/ qui neq̄ vim neq̄ mortem inten
 ter actualiter. **Q**uod meritorium est vt p̄us
 occidere sponte hominem ex solis cōiectu
 ris. seu factis que non habent euidentem/
 vel notorietatem iuris vel facti. **Q**uod me
 ritorium est quandoq̄ occidere vel occidi
 facere sponte hominem qui nō intentat a/
 ctualiter vim vel mortem vbi neq̄ est accu
 sator neq̄ testis neq̄ pars neq̄ iudex qui
 hoc mandauerit. **Q**uod meritorium est q̄
 occidere vel occidi facere sponte homi
 nem modis p̄dictis sic q̄ potest cadere sub
 voto iuramento vel precepto et ex cōsequē
 ti sub debito q̄ sic fiat. **Q**uod meritorium est
 quandoq̄ p̄ insidias falsas occidere homi
 nem voluntarie vel occidi facere et p̄ blan
 dicias fictas in quibus est vsq̄ ad mortē
 deceptio. **Q**uod meritorium est quandoq̄
 imo debitum hominem christianum face
 re subito et viliter occidi/ sicut bestiam pre
 cludendo q̄ tunc in occidente est/ salutem
 anime spūalem/ et eo magis meritorium q̄
 fit a p̄sona maioris status atq̄ dignitatis.
Quod meritorium est facere occidi hominē
 nō accusatum q̄ p̄sumitur sortilegia fecis
 se aduersus regem suum/ supposito q̄ non
 constiterit legitime de actu vel non effectu
 huiusmodi sortilegiorum. **Q**uod meritori
 um est confederationes deliberate factas et
 iuratas non tenere/ supposito q̄ absq̄ p̄i
 udicio ac detrimento anime valeant obser
 uari. **Q**uod qualibet lege datur cuiuslibz sub
 iecto licentia tyrannum occidere. **I**te pec
 cat grauiter quilibet subiectus habens op
 portunitatem occidere et non occidit tyrā
 num. Et iterum autoritate legis diuine et
 exemplo xpi/ cuiuslibet subiecto sine superio
 ri intercepto licitum est tyrannum occidere.
Quod nulla. it. assertio denunciatari
 debet fidei iudicio reprobari imo quamli
 bet illaz non fore iudicio fidei repbandaz
 debet eodem iudicio declarari q̄ nulla est
 contra scripturam sacram. **I**nter quas r̄

sunt iste due scz decima et nona. Jus est ratio et equitas qz omnis tyrannus occidat villane/gallice vel ameniant p exempla riones et insidias. Et ppria mors qz debent mori tyranni infideles/occidere scz eos per bonas cautelas explorationes et insidias. In casu socialitatis iuramenti pmissionis seu confederationis factarū ab vno milite ad alterum quocunqz modo istud fiat aut fieri possit. Si contingat qz istud veritatur in p iudicium vnius pmittentium aut confederatorū sponse sue aut suorum liberorū ipse de nullo tenetur eas obseruare. Ex nullus epus potest de questionibus fidei cognoscere qz tunc sint notarie false et scandalose opprobando vel reprobando doctrinam quia tunc faceret nouos articulos quos bene possit et debet hereticos condemnare. Ex non ideo ppositiones spectant ad iudicium fidei approbatiue vel reprobatiue qz dicitur in eis aliquid licitū esse vel illicitum/meritorium vel demeritorium fieri fm legem diuinam.

Sequuntur erro

res de alia materia.

Ex mistica et sapientia in diuinis sunt formalitates realiter distincte. Ex receptio pmarum annatarū per papam et dominos cardinales nanqz fieri potuit sine symoniacā prauitate. Ex licet papez dominis cardinalibus querere solutionē primarum annatarum ab illis qui beneficia banantur incuria/vel alibi sic qz non expeditur eis bulle nisi prius realiter et de factō tales annatas soluisent/licet etiam extorquerent per arrestationem bullarum vel aliter qz se omnibz proprijs solitarios obligarēt. Ex nulli qz tunc multiplicari possunt condere legem obligantes nisi summi pontificis adueniat auctoritas. Ex concilium generale sine papa nūqz habere potest potestatem nisi limitatam quoniā non est nisi sue partes/que sunt plati habentes potestatem tantūmodo limitatam. Ex gladij spūal' suprema potestas est in papa legitime presidente et residente totalr quo ad executionē talis gladij et non tūc in concilio generali. Ex gladij spūal' suprema potestas residet in ecclesia inseparabiliter/ qz ad iurisdictionem/sepabiliter autem quo ad

executionem. Ex gladij spūal' suprema potestas sic est in papa legitime presidente et residente qz ad approbanda vel reprobanda in ecclesia solus ipse haberet diffinire et non concilium generale. Ex in concilio generali celebrato hierosolimis super cessatione legalium/ Petrus non presuit neqz diffiniuit/ quia suspectus erat in illa materia/ nec erat tunc legitime presidens et residens. Ex omnis papa conscius sibi qz est vel fuit hereticus post papatum/ tenetur eo ipso cedere papatu/ qz nullum ius habet in ipso etiam si de nouo peniteat secretum fuerit et ita de quolibet epō vel in ecclesia beneficiato dicendum videretur. Ex in omni concilio generali in quo papa legitime presidet et residet vox sua sic preponderat vocibus tonius residui qz nihil possunt diffinire sine eo/ nec ipm ad aliquid quolibet obligare. Ex papa dum accusatus est licet non quietus aut damnatus eo ipso nō legitime presidet et residet circa quecunqz diffinienda in generali concilio. Ex accusatio pape et pcpue mors eius naturalis aut civilis reddunt saltem per indirectū qz ecclesia vel generale concilium maiorum sit potestatis in executione et diffinitione/ qz papa nec accusato nec mortuo. Ex mendicitas est vnicum vel precipuum mediū predicationis verbi dei/ quoniam teste christo spine que sunt diuitie suffocant semē quod est verbum dei et qz pfecto soli mediantes predicant/ quia pauperes euangeli sauiunt. Ex papa non est immediatus p latus omnium fidelium nec sponsus ecclesie vniuersalis sed solius romane. Alioquin quelibet ecclesia cathedralis haberet duos sponsoz/ papam et episcopum. Ex papa est sic immediatus p latus omnium fidelium qz potest p libito per se vel alios commissos omnia exercere licite/ que potest quicūqz p latus vel curatus inferior etiam vbi nō subest necessitas ppter defectum inferiorum neqz rationabilis vtilitas. Ex omnis qz gloriare defendere seu tenere psumperit vndecim articulos positos in premissa bulla mendicantium que sic incipit. Regnās in excelsis. Ille tanqz hereticus est censendus et per inuocationem brachij secularis coercendus. Non obstantē statuto concilij generalis omis vtriusqz secus quorum tamē articuloz plures includunt illa qz soli

Errores contra preceptum

us facti sunt/nec sub fide cadunt/quos in-
super si concordari debeant glosare necesse
est. ¶ Confessi fratribus habentibus licen-
tiam generalem audiendi confessiones/ea-
dem peccata que confessi fuerint iterum con-
fiteri proprio sacerdoti tenentur. ¶ State sta-
tuto omnes vtriusque sexus edito in concilio
generali Romanus pontifex non potest face-
re quod prochiani non teneantur confiteri om-
nia peccata sua semel in anno proprio sacerdo-
ti que dicit esse prochiale curatum/nec de-
us possit hoc facere quod videtur implicat
contradictionem. ¶ Papa non potest dare li-
centiam generalem audiendi confessiones
sed nec deus/quin confessus habenti licen-
tiam generalem/teneatur iterum eadem pec-
cata confiteri suo proprio sacerdoti quem di-
cit ut permittitur prochiale curatum. ¶ Con-
fessus fratri admisso in forma dudum teneat
eadem peccata in numero iterum curato con-
fiteri/damnatur per Johannem papa. xxiij
in statuto quod incipit *Uas electionis*
¶ Conclusiones Johannis de pilato da-
nate per Johan. xxiij. sunt satis vere et a quo-
cumque licite possunt sufficienter teneri. ¶
Statutum Johis. xxiij. editi. *Uas electi-*
onis. est irritum et inane. quia cum illud fecit here-
ticus erat/et per consequens quicquid quod se-
xit dicitur Johan. siue mendicantibus siue
alijs antereuocatione inane fuit. ¶ State
statuto omnes vtriusque sexus nec deus nec
papa de potentia potest facere quin confes-
sus fratri mendicanti admisso. iterum tene-
atur confiteri suo curato. ¶ Confessio fratri-
bus admittis facta est dubitabilis et incer-
ta que propter homines tenentur dimittere in-
certum/et sic solum confiteri suis sacerdoti
bus curam animarum habentibus sub pena
peccati mortalis. ¶ Quiauis fratres admif-
si habeant auctoritatem absoluedi et audi-
endi confessiones. in populus subiectus non
habet potestatem accedendi ad mendican-
tes admittos sine licentia proprii sacerdotis.
¶ Fratres petentes privilegia per confessio-
bus audiendis et sepulturis habendis sunt
in peccato mortali/et romani pontifices ta-
lia privilegia concedentes mendicantibus/
aut eisdem confitentibus confirmantes/sunt
in peccato mortali et excommunicati et non fu-
erunt pastores sed fures et fratres latrones et
lupi. ¶ Sacerdos curatus dans licentiam
mendicantibus audiendi confessiones/ma-

gis dispensat enim statuto ecclesie/Omnes
vtriusque sexus que papa fratribus dans licen-
tiam mendicantibus/iuxta formam decre-
talis dudum. ¶ Ex nulla propositio seu con-
stitutio infra scriptarum octo deuiat a ve-
ra et sana doctrina fidei sed a quolibet fidei
li catholico proponi et recipi potest absque eo
quod potuerit vel possit a quoque zelus fidei ha-
bente et sane intelligente de errore vel scan-
dalo et in sana doctrina reprehendi potest et te-
nore eorum apparet euidenter. ¶ Quilibet
subiectus et vasallus qui per cupiditatem frau-
dem fortiligium et malum ingenium ma-
chinatur contra salutem corporalem sui re-
gis et superiorum domini per tollendo sibi et subtra-
gendo ab eo suam nobilissimum et altissimam
dominationem peccat tam grauiter et com-
mittit tam horribile crimen sicut est cri-
men lese maiestatis in primo gradu Et per con-
sequens est dignus duplici morte et prima
secunda quia quilibet subiectus et vasallus sic
faciens est tyrannus infidelis suo regi et do-
mino superiori peccat que mortaliter perbatur
auctoritate beati Greg. dicentis Tyrannus
est qui in republica non iure principatur aut prin-
cipari conatur. Nam sicut regnum rectus
principatus dicitur sicut et tyrannus domi-
nium puerum nuncupatur. ¶ Licet in ca-
su predicto quilibet vasallus et subiectus sit
dignus duplici morte et committat tam hor-
ribile crimen non possit nimis puniri/ta-
men plus puniendus est vnus miles que vnus
simplex subiectus. Et in isto casu Baro que
vnus simplex miles. et vnus comes que vnus
baro. vnus dux que vnus comes. cognatus
regis que extraneus. frater regis que cognatus
et filius regis que frater. ¶ In casu predicto li-
citur est vnique subiecto sine quocumque
mandato aut precepto secundum leges naturales
moralem et diuinam occidere aut facere oc-
cidi illum eundem proditorem infidelem et
tyrannum Et non solum est licitum sed hor-
ribile et meritorium/ maxime quando est
tam grandis potestatis que iusticia non pos-
test de eo fieri bono modo per superiores Et
quando perseverant in sua malicia/nec se
vult corrigere nec emendare et specialiter que
est periculum in mora. ¶ In casu supradic-
to magis honorabile licitum et meritorium
est quod ille tyrannus infidelis sit occisus aut
fiat occidi per vnum de penitentibus et subiec-
tis dicti regis que per vnum extraneum qui

non est de sanguine regali. et per unum du-
cem q̄ per unum comitem. per unum co-
mitem q̄ per unum baronem. per unum ba-
ronem q̄ per unum simplicem militem. p̄
unum militem q̄ per unum simplicem sb̄
iectum. ¶ In casu allegantiarum iuramē-
torum. promissionum. et considerationu
factorum militis ad alterum. quocūq; mo-
do sit aut esse possit. si contingat q̄ eas ser-
uare vergat in preiudicium sui principis/
eius sponse suoz. liberoz. / aut reipublice
nō tenet tal' miles eas obſeruare imo i tali ca-
su eas ſuare et tēre eēt facere 3 leges mora-
lē naturalē et diuinam. ¶ Si contingat q̄
dicte allegantie vergant in preiudicium a-
nime vite aut alterius pmittentium. et con-
federatorum ſue sponse aut ſuozum infan-
tium. ip̄e de nullo tenet eas ſeruare. ¶ In
casu predicto licitum est vnicuiq; ſubiecto
honorabile et meritorium occidere ſeu occi-
di facere ſupradictum tyrannum pditores
et infidelem ſuo regi et ſuperiori domino/
per aſtucias cautelas et inſidias. ¶ Est enim
licitum diſſimulare et tacere ſuam volunta-
tem ſic faciēdi. ¶ Quilibet ſubiectus et va-
ſallus qui a propoſito deliberat machina-
tar contra ſalutem ſui regis et ſuperioris /
domini. pro faciēdo ipſum mori i liguo-
recupidiſſate habendi ſuam coronam. et do-
minationem facit conſecrari aut magis p̄-
prie execrari in nomine demonum / enſes
dagas / pugiones / aut cutellos / virgas aut
anullos aureos facit dedicari in nomine de-
monum per necromanticos facientes iuo-
cationes caracteres / ſortilegia / ſuperſtitio-
nes / et maleſicia. ¶ Et poſt facit apponere ſi-
gi per corpus mortui diſſuſpenſi de partibz
lo. et dictos anulos facit poni i ore mortui
pdicti / et facit dimitti ſpacio plurium diez
cum grandi abominatione et horrore / pro-
pſciciendis dictis maleſicijs et vna cū hoc
portat ſupra ſe in vno panniculo ligato et
conſuto / de offibus et pilis loci inhoneſti
dicti mortui diſſuſpenſi. ille et omnes qui
hoc faciunt non ſolum committunt crimē
leſe maiestatis humane in p̄mo gradu. ſim-
mo committunt crimen leſe maiestatis di-
uine etiam in primo gradu / et ſunt prodi-
tores et infideles regi ſuo / et deo ſuo creato-
ri / et ſicut idolatre et corruptores falſarij ſi-
dei catholice ſunt digni duplici morte / et p̄-
ma et ſecunda / maxime quando dicta ſorti-

legia / ſuperſtitiones et maleſicia ſortium
tur ſuum effectum in perſona regis / p̄ me /
dium p̄aue crudelitatis dicatorum machi-
natorum inuocatorum et necromanticoz.

Finit

Vermo eiusdem

in feſto purificationis beatiffime Marie
habitus in concilio conſtantiē.

Suſcepimus deus miſericor-
diam tuam in medio templi
tui. Scriptum eſt p̄ſ. p̄vij.
et in introitu miſe p̄ſentis io-
cundiffime ſolemnitatis cele-
briter decantatum. ¶ Suſ-
cepimus deus miſericordiam tuam in me-
dio templi tui. Adim⁹ cuz fiducia thronū
gratie tue / vt miſericordiam inuentam⁹ et
gratiam in auxilio opportuno.
Adimus et te benedictiffima virgo / q̄ ma-
ter es gratie / mater et regia miſericordie / q̄
dudum miſericordiam incarnatam ſuſce-
piſti in medio virginalis vteri tui / dum do-
mus pudici pectoris templum repente ſit
dei / quā hodie te p̄ſtante ſuſcepimus cor-
poraliter / et quondie ſuſcipimus ſacramē-
taliter in medio templi materialis. Suſci-
piamus nūc hanc ipſam miſericordiam ſpi-
t

Sermo factus in die

ritualiter et inuisibiliter in medio templi cordis nostri quod est anima nostra/templum dei sanctum est quod estis vos/inquit apostolus. Fiat hoc nobis te pro nobis misericordiam ecorante virgo misericordissima quam ideo salutamus implorantes et dicentes. Ave gratia plena. Suscepimus deus te. Ecce quod apertis fidei oculis/in lumine veritatis euangelice conspiciendum nobis offertur gratum et grande spectaculum. Offertur pulcherrima sanctissima et pcellio domini de bethleem ubi natus/ubi circumcisus/ubi adoratus fuerat Jesus. expectatio gentium/desiderium celestium eternorum/misericordia et salus nostra/aduenit gloriosa mater sua/comitata viro suo iusto Ioseph/cui virgo signi matrimonialiter non carnaliter iuncta erat. aduenit ad templum sanctum hierusalem/distant a hierusalem per duas circiter leucas seu quatuor miliaria parua. Baulabat eadem decora virgo/tenero letos complexu puerum suum Jesum/tanquam signaculum super cor suum/et quasi signum super brachium suum dicens et snia. Dilectus meus mihi et ego illi inter vbera mea commorabitur/talis est dilectus meus O filie hierusalem/pulcher decorus et ipse totus desiderabilis. Aduenit et ipse Symeon senex iustus et timoratus/et ideo beatus quod timoratus/nam beatus vir qui semper est pauidus aduenit eadem hora in spiritu ad templum ubi erat mater illa fortis et annosa que non recedebat de templo ieiunijs et obsecrationibus seruans die ac nocte/anna scilicet prophetissa filia Phanuel de tribu Asser. Adueniunt non dubium et alij multi iuvenes et virgines senes cum iunioribus dum adueniret ad templum suum sanctum dominator dominus quem querebat ecclesia et saluator ipse quem volebat/speciosus forma pro filiis hominum/desideratus cunctis gentibus/nobis natus/nobis datus ex intacta virgine quem propheta suspirabundus optabat dicens. Ostende nobis domine misericordiam tuam/et salutare tuum da nobis Deus meus inquit misericordia mea. Et rursus Dic anime mee salus tua ego sum.

Eculta nunc exhilarare tu qui perieras miserande homo. exulta satis iocundare in/bila et gratias age/ ecce ne dum ostenditur sed offertur tibi ille qui est misericordia tua et salus tua Jesus benedictus. nam quod Jesus nisi salus/cuius interpretatio est saluator

Hoc sentiens et grate rememorans omni ecclesia sanctorum congratulatur et congaudet ad oblationem tanti doni/commemorat/dicens Suscepimus deus misericordiam tuam in medio templi tui. Desiderabat itaque peccator et reus homo non sapientiam accusantem/non iusticiam condemnantem/non potentiam penitentem/sed misericordiam indulgentem et saluantem. Hominem nimirum sub peccato venudatum et inobedientiam criminis lese maiestatis reum et miserum euocabat et accusabat sapientia Adam ubi es? Sen. iij. Et non inueniebatur eccusandi vel latendi locus/dum ait Quis tibi nunciauit quod nudus esses/misericordia et ligno de quo preceperam tibi ne comederes comidisti? Hinc Job trepidus dicebat. Si voluerit mecum in iudicio contendere non poterit respondere unum pro mille. et ps. Non intres in iudicium cum seruo tuo domine quod non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens. Non onero me libenter allegationum quotationibus ubi nihil est ambiguum vel perbadi. Porro iusticia sic accusatum condemnabat/ita ut non esset locus appellandi. quod audiisti vocem vxoris tue/et comidisti de ligvite ex quo preceperam tibi ne comederes maledicta terra te. Hoc attendens Job dicebat verebar omnia opera mea scies quod non pecces delinquens. Noiem sic demeraculatum pro sapientiam sic damnatum pro iusticiam/flagellabat et sniam executioni demendabat potentiam/nec erat locus euasivis. Eiecit quippe Adam et collocauit ante paradysum voluptatis cherubin et flammam gladii igni vite. hinc ps. A fortitudine manus tue ego defeci. Et Job. Non est qui de manu tua possit eruere te. Non ergo pereram sapientiam cui respondere nesciebam? non iusticiam cuius damnationem euadere non poteramus. nec potentiam cuius punitiones et iram fere nemo poterat. nec in celo. nec in paradiso/nec in mundo. patuit in lucifero in Adam in diluuisio/in submersioe petapulis in momento. Sed misericordias querebamus indulgentem quam hodie suscepimus o benignissime deus in medio templi tui. Aduenit prius in medio templi virginis vteri/quo nullus in terra/ctio locus erat secundum Augustinum. dum respondit maria. Ecce ancilla domini/fiat michi

fm verbum tuum sed sibi soli et virginali sponso suo Ioseph cui reuelatio facta fuerat ab angelo q̄ a Maria notum erat Apparuerunt in die natiuitas. sed paucis sc̄ pastoribus. Innocuerat in die epiphanie. sed paucis regibus qui venerunt ab oriente. hodie vero sicut audiuimus sic vidimus Dum suscepimus misericordiam tuā misericordissime deus in medio templi tui

Gratias tibi pater misericordiarū et de totius consolationis q̄ celasti sapientiam in infantili etate ne accuset iusticiam in humanitate. ne cōdemnet quia nobis damnata ē. potētiā in infirmitate ne seuiat cruciet quibz sup̄atis datur triumphus gratie datur et misericordie vt dominetur et super exaltet iudiciū. Nam miserationes eius super omnia opera eius. hac indigebam? hāc optabamus. hanc hodie suscepimus in medio templi tui deus. dum verificatum est illud in eccl̄e timpanistrie sc̄e marie Suscepit israhel puerum suum recordatus misericordie sue. hec sunt viscera misericordie dei nostri. quibus visitauit nos oriens ex alto.

Gratias tibi p̄ excellētia doni q̄d est misericordia quia etiam laudabiliter vite hominū inquit Aug? si femora misericordie iudicetur. Gratias et p̄ cōgruentia loci q̄ in medio templi q̄d est locus cōitarz ad quē omnes possunt accedere et equalitatis medium est q̄d attingere quisq̄ potest. Sāctum est templum tuū. mirabile in equitate ait ps̄.

Et quid aliud mystice templuz istud q̄ eccl̄a sc̄oz q̄ conciliū iustoz et cōgregatio vbi sunt magna opera domini ex quibz in omnes volūtas eius rē.

Decantet nūc igitur hec eccl̄a sanctorz. hoc conciliū iustoz. hec cōgregatio salū. de quibz dicit ap̄tus Jam non estis hospites et aduenē. sed estis ciues sc̄oz et domestici dei. sup̄edificati sup̄ fundamento ap̄oz et p̄phetarum ip̄o summo angalari lapide ip̄o ihu sequi in quo ois edificatio constructa crescit in templū sanctū in dño. Decantet et exultet in iubilo cordis sui dicens. Suscepimus deus miam tuā in medio templi tui. et ita plane suscepimus vt impletū sit q̄d p̄pheta pd̄terat. Dia dñi plena est terra. et iterū confirmata est sup̄ nos mīa eius cum reliquis in hanc sniam.

Dum hec in ipsa meditatione mea que nūc loquenda fuerant. pus ip̄e mecum reuoluerem p̄gebaz sic erumpe in vocem iocunditatis et laudis in

verba cōsolationis leticie ac edificationis sp̄ualis in tra sensum anagogicuz passum. p̄n̄ thematis nostri.

Studebam expr̄mere qualem in templo cordis nostri p̄cessionem agere nos hodie cōuenit in qua mystice fuit Maria Ioseph Simeon et anna. figurantes quattuor virtutes cardinales. In qua sint p̄terea lucerne ardentes in manibus p̄ exēpiū cōuersationes luminose et boneste in fide spe et caritate quas figurat triplex ignis. p̄prietas fulgoris sc̄ vigor et ardor. fides fulget i vi rōli. spes roborat in irascibili. caritas ardet in concupiscibili q̄ ad tria appropriata patris et filij et spiritus sancti. in patre vigorem. in filio fulgorē. in sp̄u sancto ardorem concipimus.

Decet rursus offerre par turturum. mutue dilectionis in omni castitate. et duos pullos columbarum in sancta fecunditate bonoz opationum. Adornetur templum cordis nostri. stoculis p̄iorum desiderioz et herbis virentibus sanctarum meditationū cōspargatur. Suscipiamus benedictū puerum Iesum inter vinas castissime denotionis confiteamur ei cum Anna p̄phetissa leuantes sursum corda. et cum iusto Simeone dep̄mamus quisq̄ hoc cāticum. Nūc dimitte seruum tuum domine fm verbuz tuum in pace rē.

Ita p̄gebam meditationibus dictare mecum que dicerem vobis sc̄um. dum ecce studiositas speculatrix astutisse visa est. tum satis a puero familiaris. huic anne p̄tinus cognita est. hec plimas i culcare questunculas et effragitare responiones cepit et vbi me attentum videt.

Dic inquit si maria legi purificationis erat obnoxia. q̄ si sic peccauerat. si non fingere videbatur et opere mentiri. simulans quod non erat et cur non hoc tempe mulieres eidem purificationis legi subdite sunt.

Dic si puer Iesus vere factus est sub lege sicut dicit apostolus quia constat secunduz dños iuristas. q̄ p̄nceps solutus est legibus.

Dic cur Simeon dixit de puero Iesu q̄ hic positus erat in ruinam et signū cui contradicetur qualiter in ruinam positus erat qui venerat ad salutem. quo pacto positus est in scandalum q̄ ve p̄ quē scandalum venit?

Dic cur iterū dixit ad mariam Et tuam ip̄ius animam pertransibit gladius vt reuelentur ex multis cordibus cogitationes rē.

Dic si ex verbo h̄ maria p̄coguit acerbissimam filij passionē q̄ si sic

nonne consequens fuit vt acerbissimo do-
lorum gladio iam ex tunc foderetur. que ra-
men eū leta cernebat gestabat offerebat q̄
qui se prius obtulerat deo patri in medio
virginalis vteri mor ab instanti concep-
tionis sue benedicte. ¶ Dic cur nō sit festiui-
tas apud latinos de ipso Ioseph virginali
li viro Marie nutricio ⁊ gerulo pueri Je-
su fidelissimo cui testimonium dat euange-
lica veritas q̄ iustus erat q̄ ei Iesus ipse q̄
est deus benedictus/mira res subdit⁹ erat/
et ita de plurimis ei⁹ excellētis ⁊ virtutib⁹
egregijs quem admodum etate nostra non
nulli conscripserunt. Si gratitudo repen-
denda est deo p̄ coniunctione ecclesie cū no-
uo ⁊ vnico summo pontifice sponso suo q̄
retributio cōuenientior q̄ vt de virginali
coniugio ioseph et marie frat⁹ signis aliq̄ cele-
britas i eccia. ¶ Dic vñ mos pm̄i⁹ ioleuit
q̄ ardentis hodie ferens cerei et cādele et si
sit hoc fauore ritibus gentilium p̄serpinaz
quasi pdictam cum sacibus querentium
¶ Dic cur Maria que nuper ditata fuerat
ex donis magorum non obtulit agnum q̄
diuinitum erat oblatio. ¶ Dic qua arte qui-
bus indicijs cognoscere poterat q̄ Anna
p̄phetis sermo/et ad interpretandum dif-
ficilis. ¶ Dic cur Ihesus dicitur nedum
misericos sed ipa misericordia cum tamē
plurimos deserat in tanta miseria ita vt plā-
gendum potius esse videatur ⁊ dicendum
Suscepimus deus miseriam et non mise-
ricordiam ⁊c. ¶ Dic qualiter stat cum libi-
tate vel meritis id q̄ d̄ misericordia dicit a
postolus q̄ non ex operibus dictum est E-
sau dilecti Jacob autem odio habui. et ite-
rum non est volentis neq̄ currentis. s; dei
miserantis. Nam si sola misericordia sal-
uat quid agit arbitrium qd̄ proficit cona-
tus eius ad meritum/cui⁹ vult miseretur ⁊
quē vult induat. ¶ Dic cur apud arbeniē-
ses templum mic carebat simulacro nullis
q̄ inclusa metallo forma dei inquit statius
mētes hitare ⁊ pectora gaudet loq̄ de mi-
sericordia. ¶ Multiplicata magis ac ma-
gis videbatur studiositas speculatric̄ hui⁹
modi questiones. vt de fructibus et vtilib⁹
misericordie quibus modis conquiritur/
quibus etiam ritibus animam purificat/
verbigenā. q̄lit ad eius curiam appellatur
a curia iusticie/quid in templo cordis est
altare quid atrium/quid sancta sanctorum

quid cimiterium. et ita de reliquis etiaz vñ
q̄ ad curiositatem vel garrule loquacitatis
viciū/cui dum morem gerere responden-
do pararet animus accōmode satis ad pre-
sentis celebritatis misterium (horresco re-
ferens) lamentabilis de repente vox inso-
luit ex ore p̄phico clamans ⁊ conquerens
¶ Corruit in platea vitas. Obstupui visu
subito gelidus q̄ pererrat ossa tremor. Hā-
o luctuosissimum o lugubre spectaculum
videre veritatem que p̄ualet. que sup om-
nia viuic prostratam positam q̄ in ruinā
et in signum cui contradicitur. ¶ Hāc s; b/
leuare misericordia/foror sua nitebatur. ¶
Ita enim misericordia et veritas obuiae
rūt sibi. sed obsistebat ⁊ reclamabat triplex
error velatus cortice iurium posituoz nō
recte intellectoz ad regulam diuini iuris ⁊
catholice veritatis. ¶ Error prius abicie-
bat p̄latos ⁊ ordinarios/ne subleuarent
misericorditer veritatē. Hoc inquit ad ve-
strum nequa q̄ officium pertinet/maiores
enī cause sunt ad solam apostolicam sedez
referende allegabat glosa/cum concordan-
tīs decreti. ¶ Preclamabat error alter q̄
non poterat subleuari misericorditer veri-
tas nisi prius vel simul euocaretur et assi-
steret aliquis qui p̄strauerat vitatum. S; b
iungebat tertius error non esse curandum
apud iudices fidei si veritas mores respi-
ciens corruisset in plateis/errant enim ta-
lia ab eis que fidem respiciunt aliena. ¶
Submurmurabat quatuor inter bec bu-
man⁹ timor/cauete a scandalis si subleua-
ueritis veritatem/cauete ne causam et sc̄m
verum/ex quo tñ ius oritur ponatis in me-
dium. alioquin mors imminet credite
mors. ¶ Atvero misericordia vt erat tota
visceribus affluens pietatis ⁊ zelans super
veritate et animarum salute q̄ optabat p̄-
pheta dicens Corripiet me iustus in mise-
ricordia et increpabit me. s; in q̄ iussit et ob-
testata est quatinus aduersus triplices hāc
errorem pestem improbam/ceteris preter-
missis insurgerem/neq̄ enim aliud opus
esse sibi misericordia gratius vel acceptius
affirmabat q̄ ad extirpationem errorum ⁊
emendationem errantiū opportune ⁊ im-
portune vigilanter intendere. exemplifica-
bat de m̄ribus quos ego inquit misericor-
dia taliter affeceram. q̄ tanto succēderam
veritatis zelo q̄ persecutores suos toto-
res/tyrannos/et interfectores/non des

sinebant ab erroribus tetrīs auertere cona-
 ri/ quā ad eos/ veritas luminosa venit/ sic
 Petrus et Paulus/ Herodem/ sic Jobānes
 herodem/ et ita de reliquis/ misericordissimū
 me dilexerunt/ quos tamen apud culpauerūt
 nō finire enī peccatores et snia agere ma-
 gne mie iudiciū est. **V**ide oro quā crudeli-
 or altera nō est impietas/ q̄ dum laudatur
 peccator in desiderijs anime sue/ et iniquū
 benedicat dū iustificatur impius p mune-
 ribus/ dum euenit illa p̄be crudelis lamenta-
 tio. p̄be tui viderunt tibi falsa et stulta/ nec
 apiebant iniquitatem tuam/ te ad penitē-
 tiam puocarēt. **E**t heu iam inquit mia/ ne-
 dam iam nō aperitur iniquitas p p̄bas
 platos sc̄z doctores et cōfessores sed iustifi-
 cam/ sed attollit et defendit etiaz in medio
 templi. in p̄sencia sacrosancti huius concilij.
Lōgas essem si cūcta piequerer mīe ver-
 ba plena gemitibus/ plena suspirijs/ plena sin-
 gultibus. lacrimis atq; plangoribus. **E**go
 vero reuerendissimi patres et viri celeberrimi
 insignes egregij sapiētes et doctissimi/
 qd dicerem/ qd rīderem/ sic pulsar/ sic ob-
 testar/ in ip̄o meditatiōis mee secreto/ p mi-
 sericordiā cōdolētē venienti q̄ tam infeli-
 citer et sede corruerat in plateis. **E**nirebar
 obsequi mie prout equum erat. sed de p̄fi-
 ciendo vir vlla superat spes mihi dū omnia
 circūquāq; reuoluerem illud p̄cipue q̄ om-
 nia apud multos verbuz de fide et veritate
 versum est in fabulā in canticū et nauseam
 obtigit q̄ illud apli de nouissimis t̄pibus
Sanam inq̄t doctrinā nō sustinebūt sc̄z co-
 acceruiabūt sibi mḡfos prurientes auribus et
 a veritate quidē auditū auerent ad fabu-
 las autē cōuertent. **I**llud itē. **S**enece deest
 est remediū locus dū que fuerant vitia / mo-
 res fiunt. **E**t nō min⁹ dū error veritas repu-
 tatur. **Q**uid nob inquit de heresibus vl' er-
 roribus/ ecce nos catholici sumus qd eadem
 iugiter nob cantilena repetitis est si cre-
 dimus vt pentes nr̄i simplices et idiote qd
 expedit p̄scruari/ p̄fundius. hec dicunt et i-
 bis aliq̄ etiā magni gloriātur. **I**ter hec
 v̄gebat mia dicēs vt tibi si nō euāgelis au-
 ris/ **N**ecessitas ei incumbit tibi necessitas
 ex professione et talento cōmisso. necessitas
 ex legatione/ necitas ex iuramento et fideli-
 tate. necitas ex veritatis periclitatiōe et ec-
 clesiastici ordinis p̄urbatione. necessitas
 ex aperta et p̄cipiti p̄uersione iusticie. **N**e-
 cessitas ex allisione cathedre/ vbi veritas sedz

que cathedra est p̄clarissima vniuersitas pa-
 rifici mater studioz. **H**e mihi qz tacui aut
 qz nō celerius potentius crebrū et cōstan-
 tius/ memetistis erroribus opposui. **F**uerit
 scio placētior altera multis materia sc̄z nul-
 la fortassis vtilior vel ad t̄ps v̄gentior vñ
 si q̄rerē solū/ hoibz placere si captare famaz
 p̄plare. si p̄dicare memetipm. ambularem
 nunc forte in magnis et mirabilibus sup me
 versans et reuersans fines p̄positos. **S**ed
 oportet imitatorē esse illius q̄ ait **E**go de-
 docēs te vtilia nō dicit subtilia. **D**icam
 igitur cum bona venia. qualiter spectat ad
 vos p̄sēs reuerēdissimos d̄nos platos su-
 per erroribus cognoscere/ q̄liter errores dam-
 nare possitis aliq̄ nō damnatis errantibus
 q̄liter deniq; teneat vniūquisq; v̄m scire
 p̄cepta decalogi et assertions eius opposi-
 tas. iudicio fidei rep̄bare. tandē nō oportet
 se trepidare timore vbi nō est timor. **A**t
 tenti sumus obsecro p̄ miaz d̄ni nr̄i ihu cri-
 sti et pastoralē. v. de/ qm̄ v̄a res agit spectat
 ad illā q̄ hodie suscepim⁹ miam in medio
 templi dei. **E**xtulimus alijs f̄monibus
 auctoritatē sacri cōcilij et errorem p̄niciosi-
 simū rep̄bauim⁹. quo scisma fouebat. **H**ūc
 efferre studeamus ordinariē p̄lationis hie-
 rararchicā p̄ratem/ et assignemus aliq̄ domi-
 nis p̄latis p̄veritatis misericordi subleua-
 tione fulcimēta. **E**t de q̄tuor ad p̄ns suffici-
 et. **A**d reuerendos et deo amabiles ep̄os
 spectat ex officio pastoralis r̄tatu hierarchi-
 co q̄ fundat⁹ ē in iure diuino cui nullū inf-
 canonicū rite intellectū cōtradicit q̄ ip̄i p̄nt
 in suis diocesibus errores in fide et moribus
 palam erroneos et scandalosos. iudicialiter
 cōdēnare et hereticare. hoc est hereticales
 decernere et anathematizare auctoritate tam
 subordinata ad sedē aplicā et p̄ticulari cir-
 ca solā plebē suā. **A**d reuerendos et deo a-
 mabiles ep̄os spectat q̄ possint errores qm̄
 q̄ dānare nō enotatis p̄s iudiciali q̄bus
 liber et at̄ibus. **A**d reuerēdos et deo ama-
 bilis ep̄os spectat ex obligatiōe suscep̄i pa-
 storali officij p̄scere q̄ p̄cepta moralia dec-
 calogi cū b̄ q̄ sunt de iure naturali cāonicorū
 civili. sunt nihilomin⁹ de iure diuino et de fi-
 de p̄p̄dicta p̄ q̄sto data sunt in scriptura
 sacra p̄ diuinā reuelatiōem et ordinatū ad
 vitā eternā p̄ opatiōem eoz. ex fide spe et ca-
 ritate et ita sunt assertions ip̄is p̄ceptis op-
 posite/ iudicio fidei p̄ eos rep̄obande tē.
Ad reuerēdos et deo amabiles ep̄os spectat

et debito pastoralis officij habere ppara /
nonem animi ad defensionem veritas ca /
tholice/etiam vsq ad mortem /spectat etiā
cognoscere cū Bieg. q vtilius scandalum
nasci pmittitur q̄ veritas deseratur. Po
stulemus tandem rē.

¶ Tantundem de hac oratione repertum
fuit Lugduni in monasterio celestinoruz
de manu ipsius dñi Jo. de gerson p̄scriptū

Berino factus in lo

co sessionis cōcilij generalis constanti. p̄
nouū recessum pape Jo. xxij. eodem con /
cilio Anno dñi Mccc. vij. vigilia domini
ceramū palmarum.

Ambulate dum lucem habetis
vt non tenebre vos comp̄hen /
dant / Juber hoc christus p̄res
ortodoci / patres non in tabulis
ereis vt olim apud romanos sed in libro vt
te conscripti. Juber in q̄ r̄ps originaliter.
Jo. xij. et recitatie i euāgelio sabbati p̄sen /
tis / vos obedientes audite / ambulate non
passibus corp̄is. sed gressibus mentis. ambu
late de virtute in virtute / dum lucē habetis /
et qualem lucē Respōdeat lux vera cui? h
verbū est qui sequitur me nō. a. in. te. s. h.
llyi. ¶ Assis innocatus dñe Jesu p̄clarissi
me sol iusticie dissice terrene nebulas et pō
dera molis atq̄ tuo splendorē mica / absq̄
te enim p̄cipiti mersa p̄fundo mens hebet /
et p̄p̄ia luce relicta tendit in externas ire te
nebras. Docne fiat tu mediatrix / tu aduo
cata et exoratrix n̄ra suppliciter adēūda es
virgo gloriozissima que tui nois interpra
tione tam illuminata q̄ illuminatrix dice
ris Et q̄ lūine p̄orsus lumie gratie / q̄ sic il
luminata es vt dicaris in apoc. Mulier a
micra sole hoc tu nobis lumē vt infundas
de plenitudine tua. suppliciter imploram?
salutates et dicētes. Ave rē. Ambulate dū
lucē habetis vt nō tenebre vos cōprequen /
dant. Lux ista est iam dicti et repero / lux ista
est p̄res celeberrimi / deus / qui glorificatur
in cōcilio sc̄toꝝ dicēte p̄s. Magnus et terri
bilis sup omnes qui in circuitu eius sunt /
cuius hanc tenemus infallibilem p̄missio
nem Math. xvij. Ubi duo vel tres cōgres
gat fuerint in noie meo / ibi in medio eoruz
sum / sicut vidit p̄s. Dū cecinit in concilio
iustoz et in cōgregatione magna opa dñi /
Et magna plac̄ imo ingentia iam vidim?
in hoc cōcilio iustoz dei opa spontan cam

et vie spatay cessionis viam / porro cum p̄
pter semetipm et vt glorificet fecerit oiade
us. quo pacto credendus est p̄clariori cele
britate glorificari q̄ in cōcilio iustoz q̄ ve
ra laus est in ecclesia sanctoroz ¶ Tres vos
esse cōuenit orthodoci et deo amabiles pa
tres ac dñi vt cōciliū sitis sanctoroz et iusto
rū q̄s posuit de? in mūdo q̄si q̄a toridē lūi
naria / vos in q̄t estis lux mundi / siquidem
in hoc constituti estis alios purgare illū /
nare atq̄ p̄ficere nūc maxime cum factus ē
cōuentus iste sacrosctūs / dum adunatus ē
cerus dum cōgregata est eccia / vt de Ma
chabeis scribit q̄tūs orarent et peterent mi
sericordiā a deo Et vt opitulanteco decer
neretur qd facto opus esset. ¶ Exultat ani
mus p̄fecto leuans in circuitu oculos et vi
dens omnes istos q̄ cōgregati sunt tibi hē
ad utilitatem tuam o p̄ple xp̄iane / congau
det admirās sp̄s meus. et in hāc erupit ec
clesiastici cātus vocem Lūes aploꝝ et do
mestici dei. aduenerunt hodie portātes fa
cem et illuminātes patriam. dare pacē gen
tibus et liberare pplm dñi. qualiter libera
ret et hortando clamando q̄. ambulate dū
lucem habetis vt nō tenebre et vos comp̄he
dant cuius delicie sunt esse cū filiis hoiz. ip
se tēbre d̄isionū sc̄ismatūq̄ tēbre tot erroꝝ
et heresum. tenebre demū horride tot vicio
rum p̄ccatiū corpus vasto quodaꝝ tur
bine miserabiliter erundantiū. ¶ Ambu
late igitur dum lucem habetis vt nō hevol
tenebre comp̄hendant / lucem itaq̄ habe
tis patres luminosissimi xp̄m q̄ vere in lo
co isto vel emanuel q̄ interpretat nobiscū de
us cuius hec est certissima p̄missio. ¶ Ecce
ego vobiscum sum oibz diebz vsq̄ ad con
summationē sc̄li. Deus iste est q̄ glorifica
tur in cōcilio sc̄toꝝ magnus et terribilis su
per omnes q̄ in circuitu eius sunt / et benei
circuitu tuo dñe res omnes esse dicūe quez
tu velut spera intelligibil? centū vbi
q̄ est. circūferētia nulq̄. tu vbiq̄ es extra nō
exclusus. intra nō cōclusus. supra nō elat?
infra nō p̄stratus. iō magn? valde terribil
gloriosus et superaltatus in secula. ¶ Ecce
patres orthodoxe q̄ ad hoc ipm vt glorifi
cetur deus et illustret eccia / nūc celeberrima
p̄ficiē. vniuersitas cultrix et amatrix eoruz
oim q̄ xp̄iane religionis pietatem q̄ sanam
doctrinā respiciūt ipa ad exēplar xp̄ianissi
mi reḡi frācoꝝ p̄fis sui dignatūssimi legat
onē mittit q̄rens p̄imo ea que pacis sun

Denique secundo quod fidei sunt. Denique tertio quod virtutis et ecclesiastice sunt libertatis / quoniam ad hec tria principaliter synodus hec sacra tendit. **I**nstitit hesternis vespere per ambasatores et nuncios suos hic presentes quatenus hoc matutino tempore / essem habiturus oratione nomine suo / per veritatis elucidatione circa ea que per hoc sacrum concilium agenda videntur occurrere. Nullus opinor mirabitur si ad hanc instructionem ego fragilitatis mee percipiam et tempore oratione percipiam expaui. **N**ihilominus in deo cuius glorificatio queritur / et de studio preterito super hac veritatis inquisitione memor regis preterea et ecclesie regni sui voluntate per instructiones cognita. **I**nstructioni denique matris inclinatissime / cuius legem dimittere neque monitus a sapiente / ego tanquam obedientie filius parere desiderans conatus sum aggredi cum humiliter dicendo / omnem ad hoc sanctorum concilium submissionem ut iure suo dirigat omnia vel acceptet vel corrigat. **E**t in primis quatenus habeat ordo dicendo / lucidus et brevis / quod vel est quod tenet ordine longum / pervertam interim dilato themate oculos nostre considerationis ad hoc quod dictum est deum esse qui glorificatur in concilio sanctorum qui magnus est et terribilis. **D**efigam in hoc psalmate verbo mentis intuitum ne per multa vagemur / fallor si non ibi videbimus huius sacro sancte synodi causam quadruplicem efficientem / videlicet formalem et materiam et efficientem et finalem. **Q**uod aliis cognoscere causam efficientem plane illa est. **D**eus magnus et terribilis / cuius instinctu miseracione afflatu et attractu collecta est nunc ecclesia sicut elevatur spiritu peccavit psalmista. **D**eum esse qui dispersiones israelis congregabit / qui congregat electos suos a quatuor ventis / a solis ortu et occasu / ab aquilone et mari. **T**antum modo qui cepit orandum est ut ipse perficiat / leua in circuitu tuo o sacer / oculos tuos et vide / omnes isti congregati sunt venerunt tibi. **Q**uidni contingat tibi quod idem propheta loquitur / ysaia. **T**unc videbis et afflues et mirabitur / et dilatabitur cor tuum. **E**t si dilates / nunquid non implebit illud spiritu suo deus. **P**orro causa formalis est hec ipsa collectio seu unio concilii sanctorum / vel spiritus sancto formate et exemplate. qui est nexus et vinculum copaginant in unum diversa membra sanctorum / sic agnoscit ecclesia petens per se ipsa ut spiritus sancto congregata hostili nullatenus incurione turbetur. **Q**uerit aliis preterea finale huius sacre conventus causam / sane illa

est ut glorificetur deus magnus et terribilis / iuxta vocem apostoli dicentis omnia in gloria dei facite. hec itaque recta hec efficax semita ad omnem que voluerim adaptionem / si primo quesierim gloriam suam / dedit hoc intelligi dum ait. **P**rimo querite regnum dei et iusticiam eius / et hec omnia adicient vobis. **O**mnes postremo qui in circuitu dei sunt / accipiunt veluti per causam materiali et de se informi. **N**am sicut homines per scismata peccantibus / sequens est univversa sub deo quodammodo deformari / quoniam homo finis est omnium / dicentibus platone et aristotele necesse est autem secundum exigentiam finis omnia moderari / sic et aduerso veniunt omnia per hoc sanctorum concilium domino efficiente formate et finirete reformada. **I**ta enim de precioso sanguine christi canit ecclesia / terra ponit astra mundum quo lauitur flumine. **Q**uo circa videre fas est deinceps / quo titulo relucet in causa efficiente ac residerit in frustrabilis auctoritas / que causa est deus magnus et terribilis ex quo omnia in mensura. **R**elucet in causa formali exemplaris unitas / ut sint omnes unum / sicut estis nunc in concilio sanctorum / et hoc in deo per quem omnia in numero. **R**elucet in causa finali spiritualis utilitas / quod ut glorificetur deus in quo omnia in pondere. **D**emum concludit in causa materiali generalis vivendum reformandorumque universitas / omnium scilicet que in circuitu dei sunt / quatenus omnia reformentur in numero pondere et mensura. **C**oncedente deo. **E**x quo omnia / hinc modus unitas et mensura. **P**er quem omnia / hinc spes veritas et numerus. **I**n quo omnia / hinc ordo bonitas et pondus / quo ponderere fluunt omnia in causam que dedit esse. **E**terum prima triplicitas appropriat per se / scilicet filio / tertia spiritus sancto bene habet / facta sunt fundamenta soliditate quadrangula / superedificare possumus tetras pythagoricum / hoc est quadruplicem constructionum pietate vel structuram / et dicere pro prima constructione. **D**eus magnus et terribilis sic glorificatur in hoc concilio sanctorum / quod eadem sufficientem prebet et infallibilem auctoritatem ut causa efficiens / quo ad primum fundamentum. **R**ursus per se / constructione deus magnus et terribilis trahit et allicit omnes in commune christianos / ad unum veri capituli unitatem / tanquam causa formas et exemplares / quo ad secundum fundamentum primum in reformatione. **A**mplius pro tertia constructione **D**eus magnus et terribilis sic glorificari vult in hoc concilio sanctorum quod omnia precipue fiat ad honorem et preservationem sue legis ac fidei sine qua ei

Sermo eiusdem

placere nemo potest / quo ad tertium funda-
mentum / scdm in reformatione. Demum p quar-
ta & dultione Deus magnus & terribilis / pa-
tus est reb. omnib. / maxime hominib. co-
cedere p hoc conciliū sanctorum / quādam re-
formationis pulcritudinē / glorificationes
ordinē & decorem cum pusionib. idoneis
aduersus eos qui nō in rectitudine morū /
sed in circuitu p̄gant vicioz. / & hoc p quar-
ta & dultione sup vltimū fundamentū qd
est tertium in reformatione. ¶ Poterat hic
ordo teneri sub his terminis / sed aliā pgre-
di viam suaserūt verba thematis / q̄ in me-
tib. phora lucis fundata sunt. Reuertamur
igitur & ponamus lucē diuinū p̄cepti / quia
p̄ceptū dñi lucidū illuminās oculos. Lu-
cernam in sup diem legis sicut petrus loq̄-
tur vt iubente deo posita sup candelabru
luceat omnib. que in domo sunt / que do-
mus est ecclia vel hoc sacrum conciliū vice
sua. Diffundat & spargat & sequēter lux ip̄a
veritas euangelica. ¶ Consideratōes qua-
si totidem effulgentissimos radios veritas
tam p̄culariū / splendidos & coruscantes
¶ Ponamus in primis imo iam positam
digito sicut aiunt demōstremus lucez apo-
stolici symboli / quo dicitur credo in sp̄itū
sanctū & viuificantē quid viuificantē
Certam vnam sanctam catholicam & apo-
stolicam ecclesiam vna propter colligatio-
nem ad vnum caput primariū xpm / & vica-
rium summū pontificem sanctam propter
sanctorū cōmunionē & remissionē peccato-
rum vt infra subditur / catholicam hoc est
vlem / quoniā ab eius obligatione nullus
viator immunis est apostolicam / quoniā in
apostolorū & prophetarū p quos sp̄itū san-
ctus locutus est doctrinis fundata est & si-
milū filioz successione duratura. ¶ Tertio
sum q̄ nullus qui vlt. haberi vel dici vult
xp̄ianus caligare sed cet ad hanc lucem.
¶ Sup addamus ii. cē alteram apostolici
verbi conformē huic luci. Solliciti serua-
re vnitatem sp̄itū / in vincula pacis / vnum
corp⁹ & vnus sp̄itū / sicut vocati estis i vna
spe vocatōnis vestre / vnus dñs / vna fides
vnū bap̄tisma / vnus deus & pater oim qui
sup omnes / per omnia & in omnib. nobis.
Sequit̄ & ip̄e dedit quosdā quidē aplos /
quosdā aut̄ p̄phas / alios vero euāgelistas /
alios aut̄ pastores & doctores ad p̄sumatō-
nē sanctorū in opus mīsterij / in edificatōez
corp̄is xp̄i / donec occurrat omnes in vni-

tatem fidei agnitionis filij dei / in vniū p̄fe-
ctum / in mēsuram etatis plenitudinis. ¶
Sequit̄ veritatē aut̄ facientes in caritate
crescam⁹ in illo p omnia qui est caput & p̄s
ex quo totū corpus p̄paciū & vnexū p om-
nem iuncturā submīstrationis s̄m opatio-
nem in mēsurā vniuscuiusq̄ mēbrī augmē-
tum corp̄is facit in edificatōez sui in car-
tate. hoc ap̄lus ad Ep̄. iij. & in hanc s̄ntiaz
multa ad Colossē. i. et. ij. et. i. Loz. xij. et
ad Ro. xij. posita sunt. Nec aut̄ p̄pacio vel
ri corp̄is ad mysticū multū lūis affert in q̄
sitorib. veritatis / nedū apud p̄hos sic ar-
stotelē & plutarciū / sed apud theolo. paulū
p̄cipue. ¶ Diffundunt vero sicut p̄missi-
mus. xij. p̄sideratōes ex hoc symboli & ap̄li
doctrinali luce q̄si totidem radij veritatis
splendidissimi. ¶ Ecclesiastica vnitās ad
vniū caput xpm fit & agglutinā p amorosū
sp̄itū sancti vinculū mediantib. diuinis ca-
risimatib. tanq̄ qualitatiuis dispositionib.
bus / reddentib. in corpore mystico cōple-
xionalē armoniā viuificantē & decentem ad
opera vite sp̄ualiter sufficienter exercenda.
¶ Ecclesiastica vnitās ad vniū caput secu-
darium qd dicit summus pontifex xp̄i vni-
carius secundior est multiplicior / cupiosior
or & maior q̄ fuerit p̄gregatio synagoge et
q̄ sit p̄gregatio civilis sub vno rectore rei-
ge vel impatore. ¶ Ecclesia habet potesta-
tem seu facultatē / ex viuifico germine sibi
instito p sp̄itū sanctū / q̄ seipam potest cō-
tinuare in integritate & vnitāte mēbroz
suoz / tam essentialiū seu formalū q̄ mate-
rialiū atq̄ fluentiū. ¶ Ecclesia h̄ sp̄itū
indefectibilem xpm sic q̄ lege stante nec cri-
stus potest ip̄i sponse sue ecclesie dare libel-
lum repudiij / nec ecōuerso. ¶ Ecclesia nō
ita ligatur matrimoniali vinculo ad vica-
rium indefectibilem sponsum quin mutuo
se possint absoluerē et dare libellum repu-
diij. ¶ Ecclesia vel generale cōciliū eā rep̄-
tās est regula a sp̄itū sancto directa tradita
a xpo vt quilibet cuiuscūq̄ status etiā pa-
palis existat eam audire ac eidem obedire
teneatur. Alioquin habendus est vt eibni-
cus & publicanus. Patet ex immutabili le-
gedi uina Bath. xvij. promulgata Con-
cilium generale sic describi potest. Conci-
lium generale est aggregatio legitima au-
toritate facta ad aliquē locum / ex om̄i sta-
tu hierarchico totius ecclesie catholice nul-
la fideli p̄sona que audiri requirit exclusā

ad salubriter tractandū et ordinandum ea que debentur regimē eiusdem ecclesie in fide et moribus respiciunt. **E**cclēsia vel generale conciliū dū dicitur aliq regimē ecclesie discernentia/papa nō sic ē supra iura etiā posita/ q̄ possit p libito dissoluere talia dictata p ecclesiā/ eo modo et intentione quibus dictata conclusa sunt. **E**cclēsia vel generale conciliū quibus non possit tollere plenitudinē potestatis papalis a xpo sup naturaliter et misericorditer collate/ potestamen vsū eius limitare sub certis regulis ac legibus/ in edificationē ecclesie/ ppter quas papalis auctoritas et alterius hominis collata est. **E**t in hoc est totius ecclesiastice reformationis stabile fundamentū. **E**cclēsia vel generale conciliū potuit et potest congregari sine expresso consensu vel mādato papę etiā rite electi/ et viuentis in multis casibus. **U**nus inter ceteros est/ qz accusat? **E**uocatus sit vt audiat eccliam iuxta legē euangelicā allegatā/ cui legi subiect? est/ et ipse renuit cōtumaciter eccliam conuocare. **A**lius casus vbi materie grandes cōcernēt regimē ecclie veniūt terminande per generale conciliū/ et papa renuit cōtumaciter illud euocare. **A**lius si etiā dictatū sit p generale conciliū q̄ debeat tali vel tali tpe conuocari. **A**lter casus est vbi pbabilis est dubitatio sup cōtendētia pluriū de papatu. **E**cclēsia seu generale conciliū si viāz aliquā conclusit seu dictauerit acceptandam esse a papa pro terminatione scismatis ipse tenetur illam acceptare/ et ita fm preparationem ai tenetur ad cessionem et duz vltro offert eam et preuenit ipse reddidit multipliciter cōmendā dū. **E**cclēsia seu generale conciliū precipue debet intendere cum prosecutione vnius perfecte ad extirpationem errorū/ et emendationem erratum sine personarum acceptione. **S**imiliter ad hoc qz hierarchicus ordo ecclesiasticus prelatorum et curatorum multipliciter turbatus reformetur/ ad similitudinē diuine celestis hierarchie/ et conformiter ad regulas primitiue institutas. **E**cclēsia nō habet efficacius medium ad generale sui ipsius reformationem/ q̄ si statuatur generalium conciliorum cōtinuatio/ celebratio nem provincialium nō omittendo. **E**t multipliciter. **E**t attendat benignus lector/ qz prolator huius sermonis J. cancellarius parisiensis preclus nimia temporis angustia/

probationes dictatas nō apposuit ad has considerationes/ sed prout in mentē et linguam et recordatione preteritorum opusculorum/ presertim tempore concilij pisanum abseus ab eo legebat parisius/ in serens materiam hanc quam in tractatulo quodam sub. xx. considerationū numero scriptam reposuit/ cuius initium est: **E**uenient autē dies cum auferetur ab eis spūs/ vbi predictę considerationes/ et in propositione vna coram legatis anglie pergeribus ad conciliū pisanum tunc parisi? habita/ prolixiori solidioriqz/ manifestate sunt argumentatione/ qui tractatus et propositio pdierūt in publicum/ vt habeat q̄ voluerit fas est.

Aplius vero iuxta legationis onus impositum per xpianissimum regem francorum ac vniuersitatem pclarissimaz parisiē. proposuerat idem cancellarius p verbum de ecclesiastica vnitāte subiungere de errorum extirpatione/ sed impeditus tunc partim amicorum suasionē/ partim tēporis artationē/ et vt in prolixitate non in esset fastidium/ silentio preterijt quoz alia qua summatim hic subiūcta sunt. **G**lorificationem dei/ patres apostolici/ patres gloriosi posuimus esse finem huius concilij sanctorum/ quatenus pleni sunt celum et terra. **D**eus magne et terribilis/ gloria tua/ quatenus non iam ambulēt in errorum circuitu impij super terram/ sed agnoscant. quoniam magna est gloria/ dicente sapiente/ sequi te dominum/ per semitas legis tue pacificas/ quoniam pax multa diligētibz legem tuam/ et nō est illis scandalum/ et quia si credis eidem sapienti/ nihil dulcius q̄ respicere in mandatis dei.

Sed ve mūdo a scandalis/ ve tibi mala voluntas/ et ideo mala quoniam arrogāti superbia gloriā propriam querens anteponis eam diuine/ nolens subici legi sue neqz captiuare omnem intellectum in obsequium fidei. hinc hereses et errores impij hinc scandalorum turbationes horride/ hinc ordine violato plurima fedaqz confusio/ hinc tandem in hoibz et cōmū p omnia que ppter hoies fecit deus/ suboritur frequēt nō gloria dei/ nō pax hoibz/ sed terra q̄dam alteratio/ mortificāz et abiciēs viuificantē gratie spūs/ et cadauerosam mōstrosorū defectū nō tam formā q̄ deformitatē inducens. **D**eplorat hanc puerilissimā rerum

Sermo eiusdem

vicissitudine christianissimorum francorum rex cum
ecclesia tota regni sui miseretur dolet et pariter
et ab h. sacrosancto concilio legitimas possessiones
effragitat. Non profundat precor ab expecta-
tione sua nolite careat piissimis desiderio-
rum suorum affectibus sed et patres sequitur sua
proles regem videlicet filia sua parisiensis. vni-
uersitas nec tantum sequitur sed preter humili-
tate salua quoniam consilijs nunc exhortationi-
bus. alquando doctrinis sciens quod veritas
custodit regem sciens preterea se posita apo-
stoli in suum ut potens sit exhortari in doctri-
na sana et eos qui contradicunt arguere que
posuit aref. opa duo sapientis. Denique pa-
ta est tamque posita in lucem ecclesie ad sanctifica-
tionem omni poscenti rationem de ea que in
ipsa est fide et spe ut in omnibus et per omnia
glorificet deus. **I**n surrexerunt ecce post
aliqua tempore plurime doctrine pegrine varie
pestifere et danate obtenebrantes ecclesiam
per multa christianitatis membra per regna
per prouincias per regiones insignes. Pro-
cessum est ad expellendas huiusmodi doctrinas
rum terras caligines nunc luce disputatio-
nis doctrinalis per doctores et vniuersitates
nunc stabello iudicialis reprobationis per
dyocesanos et inquisitores heretice prauita-
tis in anglia in scocia in praga in francia
Hodum tamen vel illuminari vel emenda-
ri sufficienter insperimus cecam et stultam
improbam asseritorem sectarumque suorum/
quin error assidue sicut cancer serpat et ali-
cubi palam quasi nudato ense per nationes
et populos imprudenter eripat. Propterea
necesse est per splendidissimam et inoffensibilem
huiusmodi sacre concilii lucem prouida celeritate
de remedijs institui ut qui sperauerunt prela-
tos et doctores diuisim positos tanquam lucer-
nas in domo dei reuerant eos respiciant et
obediant dum in vna hac ecclesie domo col-
lecti dabunt auctis sue robur et pondus ibunt
in splendore fulgurantis haste reprobationis
iudicialis. qualem nemo quod christianus vide-
re vult audebit condemnare. Esto contemnat
Ipe tamen de contemptu suo fulguratione
concrematione que subicit ut iustus est. **E**t
quoniam charitas sicut incipit a se et a suis dile-
ctionis exhibitione sic in correctionis et
emendationis percuratone priorum habere lo-
cum debet ne subeat illud in proprium puerbium
Medice cura teipsum. Et illud de apostoli sententia
qui predicat non furandum furaris non oc-
cidendum occidis non iurandum deicias

et ita de reliquis. Sic christianissimus rex
noster suaque per adoptionem dignitatem charis-
sima filia parisiensis vniuersitas voluerunt
bactenus a regno et a suis pueris quousque
errorum zizania mori ut erumpere seu ger-
minare sentiebantur diligenter opprimi re-
secari que nunc falce doctrine nunc securi
pastoralis sine. Ita tamen ut non simul es-
radicaretur et triticum. Sunt plurima rei que
loquimur documenta et quibus vniuersum quod no-
uitate acritateque precellit censuimus imediu
deducere. Ecce patentes regis nostri lites-
ras quas audire libeat legi debebat hoc lit-
tera patens cuius initium est post incita-
tionem Regia maiestas nostra De hinc
subiungendum erat. **A**ndiuit sacrosan-
ctum hoc concilium iustorum quatenus in
christianissimo rege nostro seruetur zelus ad ea
que fidei sunt absque omni psonarum accepti-
one absque respectu proprie etiam carnis et sa-
guinis. **T**erreat ipse deus magnus et terri-
bilis qui glorificatur in concilio iustorum quod
salubriter et potenter intonat. **A**mbulate in
lucem habentibus subdit monitionis causam
Ne tenebre vos comprehendant Et quales
oro densiores fugibiliores horribilioresque
tenebre que errorum et heresum circa prima
preceptorum moralium principia ut sunt. **N**on
perinrabis. **N**on occides. **N**on insidiaberis.
Terreat ipse ecclesiasticos pastores et
doctores positos in luce aliorum si non ad
exemplar tam in signe atque plucidum christi-
anissimi regis nostri non eos illuminet ac-
cendat et inflamet zelus domus dei. **V**ox
dicentis **L**ama ne cesses et annuncia po-
pulo meo peccata sua. **S**i non urgeat eos
procedere constanti celeritate ad effugatio-
nem errorum tenebrosorum et ad illumina-
tionem errantium neque enim potest integra sa-
lubritate sine secundo primu fieri quoniam
am dum impune pertinacia manet in erran-
tibus conualescant et seuiant errores necesse
est. **S**ed in ipsa meditatione mea vi-
detur occurrere animalis homo non sapiens
que dei sunt deum non inuocans. **I**llic pre-
terea trepidat timore ubi non est timor ma-
gnus est inquit susurratone tremula ma-
gnus credite et terribilis quem tangit et no-
tant errores huiusmodi princeps est. **S**ci-
mus autem quid sapiens enunciat. **I**udis
gnatio principis mors et vir prudens pla-
cabit eam quid queso si seuiat si seditio-
nes concitet si bella moueat si secum plim os

hos terroribus/hos pmissis in errorem suum trahat. Ita ut si fieri potest moueantur etiam electi. **U**ide sedulo ac iterum iterumque recogita/ait animalis homo/ ne fortassis obinde prestetur tam desideratis/ sine iam iamque in ianuis existenti/pacis ecclesie/grandis obex/vel totalis disruptio.

Atturo nihil hic tale timendum. **O** strenuissimi pugiles fidei. **O** potentissimi legum diuinarum defensores. **N**ihil inquam tale timendum; timentibus deum/et obedientibus iussioni/qua dicit. Nolite terri ab eis qui corpus occidunt/animam vero occidere non possunt. Ita dico vobis hunc timere. timeatur deus/ et non terreat homo time deum (suadet agu.) et minantem mundum vniuersum ridebis. Tollatur hec suspiciosa pigri formidatio/dicentis leo est in via/deuorandus sum quia profecto magna vnica securitas est nil time re preter deum. Cuius hec iussio est. **V**sq; ad mortem certa p iusticia/ et iterum. **E**sto fidelis vsq; ad mortem/ et similia. **P**otueramus rem hac in longius deducere/ p q interim satis sint breues et pauca considerationes/quasi totidem radij moralis/ luminoseque veritatis. **P**rouidendum est hereticali deuiationi demoni p ecclesiastica membra serpenti/non minus celeriter et efficaciter q; scismati sup cotendemia de papatu. Ecclesia quippe magis in fide q; in secundario capite fundata est. **P**rouidendum est constantius p hoc sacrum conciliū ad extirpationem errorum/emendationem errantium quanto qui errant plures sunt potentiores et maiores. **O** si quis dixerit q; bella suscitabunt/diffamat eos nimis/neq; ei leuiter credi debz. **P**rouidendum est ad emendationem errantium/p eos qui se dicunt amicos eorum vigilantiore solitudine q; per extraneos ceteris paribus. **P**restantes scienter impedimentū ne errantes resipiscant/ et corde credant ad iusticiam/ et ore faciāt confessionem ad salutē/habendi sūt hostes capitales errantium et salutis eorum. **P**restantes scienter impedimentū ne tollantur errores/ et errantes corrigantur/redidituri sūt rationem de damnis omnibus tam spiritalibus/ q; temporalibus que obinde perueniunt aut venient. **O**missio seu dissimulatio prestantium impedimentū nedū positine sed priuatue vel omisiue/directe vel indirecte/per cantelas hūanas/ ne tollantur errores/causat suspicionem de fau-

toria heretice prauitatis/quādoq; leuem/quādoq; vehementem/quādoq; cōuincen-tem iuxta varietatem obligationum. **I**n excusabilior et aliquādo perniciosior est error in principijs legis naturalis/sicut sūt precepta decalogi/ qm planum et vnitatum intellectum verborum apud omnes vrentes ratione/ q; sit error in articulis fidei/ q; sunt supra nature facultatem. **E**t in agibilibus q; speculabilibus. **C**onditionalis protestatio vel confessio/nō sufficit ad purgationem legitimam/super publicatione vel defensione vel auoatione errorum/ quorum oppositas veritates tenetur errans explicita fide tenere. **D**iffamatus publice et notorie/super publicatione aut defensione errorum contrariorū recte fidei et moribus tenetur seipm purgare/ si potest coram iudice legitimo etiam nemine cum personā accufante/ tenetur enī seruare famā propriam/ et ab alijs scādala prestita remouere. **P**ar regnorum per xpianitatē vic potest efficacius et diuinius procurari q; p legitimam extirpationem errorum/ et correctionem errantium. **Q**uerre prouisionem super extirpatione errorum/ et correctione errantium non est impedire professionem vniouis ecclesie/ sed est eam iuuare et accelerare multis attentis. ita ut verum sit/ q; oportet vnum facere/ et aliud nō obmittere. **E**xplēcit

Sequitur propositio

facta coram concilio generali Constanti ex parte regis francie per examū sacre theologie professorem/dominū Cancellarium parisiē. Anno dñi. M.cccc.lvi. die quinta maij. Rñsua ad quādam propositionē ex parte dñi Burgundie per episcopū Aterabastensem prius videlicet secunda dicti mensis factam.

Reverendissimi patres ac domini pcellissimi/deo insuper amantissimi/egregij ac spectabiles viri doctissimi atq; sapientes. Deus qui glorificatur in concilio sanctorū magnus et terribilis mihi locuturo. imo nobis humilibus ambasiatoribus xpianissimi francorum regis/pro parte sua et veritatis catholice defensione locutus/ coram hoc sacrosanctorum concilio/ in spiritu pacis et lenitatis congregato/ in quo glorificatur deus. exorandus est in primis/ ac sibi dicendū cum



Propositio facta

propheta. **D**ens iudicium tuum regi da. **A**cco-
modum satis est quod sequitur / et iusticiam
tuam filio regis. **I**uste quidem sic exposci-
mus. rite sic exordimur. quoniam dicente
eodem propheta. **D**onor regis iudicium diligit.
Que ratio? **A**mirum quis constituitur est rex
a deo iudex omnium in vindictam malefactorum /
laudem vero bonorum / neque enim sine causa
gladium portat. **C**onfitebor hoc ipsum pia gra-
tia recognitione / idem rex suis parentibus
litteris prout infra docebitur. **S**ed ve mihi
do a scandalis / ve caluniantibus christianissi-
mum regem superbis / ita ut exclamare fas
habeat tam apud deum quam apud hoc con-
cilium dei nam congregatum. **F**eci iudicium
et iusticiam ne tradas me caluniantibus me.
Et illud quod sequitur. **S**uscipe seruum
tuum in bonum / non calunientur me super-
bi. **E**t a quibus oro caluniantibus querit
rex eripi. quales sunt iste calunie. **D**icemus
pauci pro re tanta. ut protinus ad rem ve-
niamus quam exponere atque defendere missi
sumus nos humiles et devoti eiusdem regis
ambasiatores. **E**cce calunia dicentium etiam
in hoc concilio / quam auribus his accepi
Quid queritis? **R**ex vester non fecit iudicium
et iusticiam super necem luctuosissimam unius fra-
tris sui / quae vel dissimulavit vel indulxit.
Caluniantur ex adverso plurimi dicentes
Rex itaque iustificationem mortis illius non
iuste damnarunt vel permisit. quam mortem
non reprobare / sed approbare debuerat. au-
ditis calunias quaquaque sum dextros sum
et sinistros sum / quas quomodo dissolvemus
Atendite patres orthodoxi. **A**llegatum nunc
per hic audistis. et in epistola dominice cur-
rentis scriptum est. **S**equamini inquit ve-
stigia eius / qui peccatum non fecit. et hic est
christus iesus quem invenimus proprias
iniurias equanimiter indulgisse / qui cum
malediceretur sic: subdit petrus non ma-
ledicebat cum patre / non conminabatur.
Ipsam vero patris sui dei divineque legis
sue contumelias acriter repulisse legimus
semper. adeo quod referente **D**arco dicitur est
quidam de eo propter feruorem defendens
de legis dei / quoniam in furore versus est. **N**o-
tat ista **C**hrystus super illud mat. **V**ade retro
sathanas / ubi nos inculpat qui mires in ini-
urias dei sumus. acres vero et implacabilis
les imo crudelis in nostris vindictam in-
venimur. **N**on sic moyses qui mansuetis-
simus existens omnium qui erant in terra

mira severitate prevaricatores legis divi-
ne vindicare curavit. **R**ex igitur christianissi-
mus et vere mansuetissimus atque totum ama-
bilis / sequendo vestigia eius qui peccatum
non fecit / pronus fuit ac indulgentissimus
in personalibus iniuriis / sicut et fuerat ipse
frater suus quo iubente nemo unquam vita pri-
vatus est. **R**ecogitat idem rex velut ad sedi-
cum / quod reges israel clementes sunt. **E**t
illud **S**alomonis. **D**isericordia et veritas
custodiunt regem / et clementia roboratur
thronus eius. **Q**uamobrem sicut tradit
in his parentibus istis misericordia in eo
supercavit iudicium. dum de fratris aman-
tissimi necem vindictam non accepit. **A**u-
tem ad iniurias divine legis ac fidei / dum
in adulteratione sacrilegi verbi dei proce-
sum est. ipse nulla ratione potuit hactenus
induci / ut dissimulante eas ferret. appro-
bando iustificationem sceleratam hereticalem
et impiam huius execrande necis. **T**enuit
misericordiam in primo. veritatem in altero
custodivit. **A**ccipite patres scripti me-
moriter quemadmodum collaudavit. et gratias
egit ipse rex / huic sacro concilio. quod hanc
assertionem **Q**uibus tyrannis et damnatus
uerat ut hereticus. **Q**ue quidem assertio si-
cut referant predictae littere inuenta est ex te-
stimonio fide digno / sufficienter contineri
in damnata propositione defuncti **D**a. **J**o-
parni / qui iustificare mortem hanc iustitiam
horribilem. **E**t ecce testimonium. **C**vi. magis
strorum in theologia in his litteris quales
sunt apud iudices. **L**ectura vero tam istas
rum quam aliarum litterarum atque secularum pla-
ceat ut referretur in finem / ne fiat interim
nostra velut cicatrosa narratio. **P**orro
licet habeat paruitas mea / hoc loco patres
celeberrimi / grandem et multam adversus
caluniantes me respondendi materiam ni-
hilominus pudet me et pudere debet quod super-
pulis et unis. si non ad imitationem christi
capitis nostri. si non exemplo christianissimi
regis ut preferatur. si non ad publicam huius
sacri concilii iustionem. quam velut e
celo sonantem libens accipio / si non in qua
nunc agam dissimulante circa proprias ini-
urias / quatenus illas dei ac fidei morosis
us. et eo efficacius quo patientius / possim
prosequi. **D**ecretum preterea non insistere cir-
ca relationem eorum que sunt in facto. de
quibus constare poterit et potest / quis vel
tra vel falsa dixerit in prospectu tam sacri

conclij. Nam conari oia falsa reuellere. et mordentes remordere. contentio potius ca-
nina est. muliebris peccat et indigna / q̄ gra-
uitas et p̄iana. **R**pus iam dixi et repeto / cuius
maledicere nō maledicebat / cū patere nō
p̄minabat. vbi satis q̄d sequamur admo-
nuit. **L**egi q̄ dixit vba in q̄ p̄ualerit sup
nos. **S**equitur fructus. et impietatis n̄ris.
tu p̄piciaberis. fructus plane salubris et yber-
rimus. **F**uit ni fallor rex dauid cuius bec ver-
ba sunt qui cū maledicere a semey dixit ad
abifay nolente eū cōfodere. **D**imitte vt ma-
ledicat tibi si forte reddat tibi dōns bonū
p̄ maledictione hodierna. **P**orro si quē v-
bis p̄stringam / pusillū vel magnū / neq̄ ei
gloriosior me p̄fectū esse qualē iacobus loq̄t̄
dicens. qui verbo non offendit hic p̄fectus
est vir. veniaz supplex peto. **D**eniq̄ quali-
zelo vel intentione materia hāc fidei / castis-
sima mentis integritate tractandā p̄secut̄
vsq̄ modo fuerit / scis o cordiū deus inspe-
ctor / testimoniū tibi p̄hibente p̄sciencia /
q̄ nihil tibi p̄sciū sū aliud intendisse p̄-
cipaliter deliberato et recollecto iu se aīo ni
si dilectionem et emendationē hominū / cū
odio et extirpatione vitioꝝ et erroꝝ. etiam
vsq̄ ad certa discrimina corpis et vite. **D**oc-
odiū habebat q̄ dicit. **P**erfecto odio odes-
ram illos. **B**losa p̄fectū odiū est diligere na-
turā vel p̄sonā. culpā odisse. **S**ed quid se-
quit̄ inimici facti sunt tibi. p̄pterea si tale
tibi p̄tigerit amirari nō debeo. **V**etus ei
et trinuū vulgo puerbiū est. **V**eritas odiū pa-
rit. **Q**uasi nihil tibi p̄sciū sum. nihil omi-
nus p̄clamo tremēs et pavidus cū ap̄lo / q̄
non in hoc iustificatus sum. **N**am qui me
iudicari dōns est. dominus ille magnus et ter-
ribilis. ante cuius tribunal stabimus oēs
Illic apte videbitur quo quis zelo qua sin-
ceritate et simplicitate / fidem ac legem suā
seruauerit / defenderit / et p̄ eadez certauerit.
Felix qui iudicare poterit ex v̄o corde. **F**elix
ei iudiciū et iusticiā. **F**elix qui imitatus su-
erit modo quo p̄dicimus xpm / p̄ptias tole-
rando et diuinas absq̄ vlla miseratione i-
urias p̄sequendo. **F**elix deniq̄ cui p̄ zelo
domus dei dici poterit. **I**ste sanctus pro
lege dei sui certauit vsq̄ mortem. et a ver-
bis impioꝝ non timuit. fundatus enī erat
supra firmā petrā. **H**is itaq̄ p̄locutiō
liberatus videor ab onerosissima inutili et
forte p̄brosa p̄tentione / respondendi pun-
ctualiter vel articulatum ad omnia que sūt

in facto circa processum Reuerendi patris
episcopi parisiē. et inquisitores heretice
prauitatis in toto regno francie / **Q**ui pro-
cessus si sit in hac ciuitate **L**onstā. postu-
lamus atq̄ requirimus q̄ ponatur in ma-
nibus conclij constanter affirmo salua cu-
iuscunq̄ reuerentia et honore / q̄ aliter p̄-
die multa dicebantur q̄ habeat in se verus
p̄cessus. qualem autenticatum speramus
in breui recipere. **P**roinde quo ad process-
sus alios hic habitos / intendimus dū po-
stularos iudices habuerimus / copiam p̄-
tere / ac deinde procedere. et causam instrui-
ere. p̄ parte christianissimi regis / prout ras-
tionis ordo postulabit / et cū oim debita ces-
leritate. q̄ procrastinatōnes nō querimus
sed quod iustū est querimus iuste fieri / q̄d
iustus est inquit lex iuste exequeris. **C**redi-
te q̄ talis obinde fuit ad deum deprecatio
premissa. **D**eus iudiciū tuum regi da. **C**e-
rum submissimus ex persona regis eiusdez
Feci iudiciū et iusticiam / non tradas me
calumniantibus me. **I**llis itidem addidit̄
mus. **R**edime me a calumnijs hominum /
vt custodiam mandata tua. **S**uperstit̄
itaq̄ plurimi secundaz fontes calumnijs
am / vs̄ interim de prima sileamus / cuius id
pugnatio litteris istis inseritur. **H**ec est ca-
lumnia sicut audiuit ceteris iste sanctissim⁹
q̄ propositionem defendentem. **D**a. **J**o.
parui / et assertiones nouem excerptas ab
ipsa / rex idem christianissimus nō recte dā-
nari p̄ ordinarios iudices fidei fecit / p̄mi-
sit vel approbauit. **Q**ue quidem proposi-
tio iustificare nitimr mortez fratris sui / iu-
bente domino duce burgundie per alios i-
ffictam. **Q**ua super re conqueritur ipse rex
in his patentibus litteris. **T**estor attamē
deum in primis / me non leto ea sed mesto
ore recitaturū que continent / nisi q̄ ita fie-
ri defensio cause regis. imo catholice veri-
tatis et fidei nunc impellit. **P**rotestor igit̄
q̄ non ad iniuriam cuiuscunq̄ / nō in causā
sam criminalem vel personalem recensebo
ynam presentium litterarum particulam /
qua sic habetur ex persona regis / subinde
inquit. **Q**uid iniustius iustificatione cri-
minis / et talis criminis / in quo quid laude-
mus quid remuneremus perpendite. **N**ū-
quid auctores laudabimus. sed in eo defu-
it iudicialis auctoritas. et regiam nostram
sp̄rnens / inualidamq̄ predicans / et enoz
miser ledens / vsurpauit. tot abutens bene-

Propositio facta

ficis/tot necessitudinibus/ quibus maiestati nostre etiam ipso iactante tenetur obnoxius. **¶** Numquid ministros laudabimus? Sed eorum impietate prodicione vecordia crudelitate senicia cupiditate nihil exécrabilius fedius terrius excogitari potest. **¶** Numquid facti modum laudabimus? Sed hic per premeditatas diu insidias/per confederationem plurium/per simulationes blandas/per mille amicitiarum signa fallacia/ad subitum fraterni regis sanguinis exitum/tanquam de bestia processum est. et hoc hora tenebrarum/ et in tali ciuitate/ ybi securitas/plebeis etiam et aduenis esse debuerat. **¶** Numquid operis rationem et causas laudabimus? At nihil ibi probabile prius/nihil posterius inductum est pro testimonio/ quod tali notorie constet quales sint leges diuinas et civiles esse necesse est ybi vilissimus etiam homo rite vita priuatur. Qualis nempe lex non premonitum/non auditum/non conuictum/ morte damnauerit sicut ait nicodemus. sicut et a festo notatum est. Numquid tandem facinorosi uentum laudabimus/ et remuneratio ne dotabimur? Sed obinde florentissimum istud pridem regnum nostrum/ iam per septennium tot calamitatibus infandis attritum est/ tamen in eo sanguinis humani fassum fuit/ ut estimationem omnem effugiat. **¶** Hic plane est yerus casus/ patres equissimi atque sapientissimi/ hic est casus cum acuto/ breuis sed valide reprobationis/ telo positus autentice. Quo cognito quid adhuc egemus testibus/ quid ambagibus uerborum/ quid circuitionibus friuolis euasionum frustra niti necesse est. ybi mortem hanc comitate sunt lesa maiestas regia. assisiorum crudelitas impia. iuramentorum uolatio fallax et blanda. legum omnium diuine naturalis et humane preuaricatio notoria. denique regni totius infanda calamitas et feda. **¶** Huiusmodi o mores. o tempora. sunt etiam in hoc sacro concilio/ qui tales circustantiarum notas vel non aduertentes/ vel nescientes/ vel dissimulantes (negari quippe non possunt) calumnias si rere non cessant aduersus damnationem reprobissime iustificationis huius latam. **¶** Prima calumnia. **¶** Calumniantur alii qui primo dicentes assertiones istas assertore caruisse. nec ex consequenti ueniunt in

dicio fidei reprobande. Sed respondemus primo/ quod in errorum damnatione non oportet assertorem dari. ybi notorium est et patens scandalum ex doctrina tali. Et ytinam nec haberet nec habuissent huiusmodi assertiones assertores. sed habuisse processum indicat/ et nunc plurimos habere in hoc sacro concilio aduersam non pudentem partem gloriari. A qua factum est ut a loco hoc sacro et celebri/ unde ueritatis elucidatio sperabatur inde pro obdolor falsitatis tenebre depressiores per populum christianum resperserint. Dedit occasionem decretum publicationis uotorum seu deliberationum/ priusquam examinarentur inter magistros/ et conferrentur ad inuicem cause/ rationesque dicendi. Quibus aspectis et libratione/ pars aduersa nihil probabiliter/ nihil solidi fundamenti. nullum denique robur auctoritatis comperta fuisse habuisse. Et hoc perspicue uidebitur domino propicio. sed egre ferimus quod non citius atque prius. **¶** Secunda calumnia. **¶** Calumniantur alii secundo quod assertiones iste sunt infideliter et perperam/ presato magistro Jobanni parui per emulos attribute. Non strant beliter regis contrarium. quod monstrabitur in processu. ex ipsa propositionis inspectio ne liquefit quam hic examinanda et damnanda iudicialiter offerimus. Nec illa est uel similis/ quam in camera sua se presentente partim pronunciauit. partim pronuciari fecit/ multis transcribentibus idem Johannes parui. que et postmodum per exemplaria multa uenditioni publice fuit et posita. Veritas est nec negamus/ quod de conclusionem finali propositionis istius secularissime. que conclusio est domini ducis Burgundie/ sicut asseruit sepe et loquitur singulariter de ipso quod in nullo culpam debet dum fecit interficere ducem Aurelianensem sumptis quinque sex septem assertiones non propterea dolo malo uel ad ueritatis immutationem. sed ut honor ipsius ducis burgundie quantum fieri potuerat/ celando nominem eius seruaretur. Quale est igitur ea que in obsequium facta sunt/ in maleficium reuertitur. Porro non secus euenit in hoc concilio dum assertiones absque asserentis nomine nunciate sunt/ quod uerum uidemus in grande preiudicium cause fidei et catholice ueritatis. quia non ita potuit in

Telligentia dictorum et causis assumi dice-
 di. **T**ertia calumnia. **S**equitur alio-
 rum calumnia tertia idem dicentium quod
 priores sed et alio capite. **C**ontendunt eni
 magistram Johannem parui veritates oc-
 to pro sua maiore posuisse. que ab ipis as-
 sertionibus plurimum sunt dissimiles. **A**t
 vero calumnia talis non releuat in aliquo
 sed aggrauat. et gladio proprio facientem
 iugulat. **P**rimo quoniam pretense veritas
 res iste quedam reperiuntur in fide et mo-
 ribus erronee/ vt tertia quarta sexta et septima.
Alic/ vel false/ vel iniuriose/ scandolose et
 piarum aurium offensiuę/ imo et sacrilege
 si examinatio debita fiat. **F**atemur proin-
 de assertiones istas nouem non esse totali-
 ter extractas ex pretensis octo veritatibus
 quia ex conclusione principali tres vt pre-
 mititur sumptę sunt. reliquas vero cū plu-
 ribus alijs continent articuli quatuor hac
 illac sparsim inducti pro maiore cum suis
 probationibus. **Q**uis preterea nescit pos-
 uisse propositiones plures et varias scri-
 ptas fuisse pro eadem conclusione insti-
 tuta. imo et sic actum esse bis aut ter for-
 suan inuenietur testimonio fide digno.
Fuit autem vna variationis occasio/ pro-
 positio facta parisijs in castro lupare pro
 parte domine tūc ducisse Aurelian. ad im-
 pugnationem prefate propositionis Jo-
 han. parui. **I**ta qd non est verum salua pa-
 ce dicentis/ qd illa sua propositio non fuit
 rit ipso viuente quomodolibet impugna-
 ta. **L**ur autem non damnata iudicialiter
 fuerit/ plurima dici possent. sed amica bre-
 uitas et loquendi sobrietas non patitur.
Horum est illud ciceronis. **I**nter arma si-
 lent leges. qui audit intelligat. **D**enique
 hanc cum prioribus calumniam/ vnū ver-
 bum dissoluit. quia nihil actum est/ nihil
 processum iudicialiter contra personā ali-
 quam. sed dicitur contra quaternum istū
 et alios similis tenoris. damnando doctri-
 nam in eis pestiferam/ cum assertionibus
 istis nouem/ et alijs illic positis. quisquis
 auctor vel non auctor extiterit. **Q**uarta
 calumnia. **S**equitur aliorum calum-
 nia quarta. **V**eritatem inquit habent
 assertiones iste specialiter prima principa-
 lis/ et hoc in casu diuine reuelationis. **S**z
 facilis est responsio/ dicere/ doce me de re-
 uelatione. **N**am absurdum et blasphemie

proximum est detorquere diuinam reuelationem
 passim in casibus assertionis illi-
 us Bullas e celis super hoc non recepim⁹
 sed in oppositum scripturas de celis habe-
 mus autenticas. **Q**uinta calumnia.
Veniamus ad alteram calumniam qn-
 tam. **A**ssertiones iste/ dicunt multi/ vere
 sunt in casu inuitabilis necessitatis. **H**ic
 est principalis locus refugij partis aduer-
 se/ delitescunt in hoc antro subdole et ober-
 rantes ratiocinationum vnlpecule. **D**o-
 cuit hoc lectura quaternorum et allegatio-
 num/ fulcire conantium partem istam. **I**n
 loco hoc publice sessionis conuincantur.
 et hoc per inspectionem omnium fere sce-
 dularum/ ratiocinantium pro verificatio-
 ne huiusmodi assertionum. **A**t vero cre-
 dite patres orthodoxi/ defecerunt scrutan-
 tes scrutinio. et meditari sunt inania. **R**el-
 peremus hic pauca pro plurimis/ que ad-
 uersus calumniam istam et allegata et scri-
 pta sunt. **S**unt nimirum assertiones iste
 preter octauam vniuersaliter posite. neqz
 ad casum inuitabilis necessitatis coarta-
 te. imo potius exclusę/ quo casu etiam in-
 uitabilis necessitatis/ negaremus eas ex
 forma loquendi veras esse. qd scilicet meri-
 torium esset nedum occidere/ sed occidi fa-
 cere per insidias et villane sine diffama-
 tione etc. **O**missa vero contentione su-
 per hoc. constat vt predicimus assertiones
 istas octo sumendas esse pro vniuersalibus
 ex quadruplici radice. **P**rimo ex vsu com-
 muni et vulgaris acceptionis. **S**ecundo
 ex forma sue locutionis. **T**ertio ex modo
 syllogistice applicationis. **E**t quarto ex
 teologicis sermonibus ac moralibus regu-
 lis/ in quibus indefinita pro vniuersali so-
 let poni. **D**eclamationes omittite fastidij
 timor cogit. **N**am in prima multiplex di-
 stributionis signum ponitur dum ait. li-
 citus est vniciqz subdito etc. **S**ed et quar-
 ta palam est vniuersalis dicens. qd quili-
 bet tyrannus debet interfici per insidias
 etc. **P**orro quid dicemus de nona que sic
 habet. **I**n casu socialitatis/ iuramenti pro-
 missionis/ seu confederationis factarum
 ab vno milite ad alterum quocunqz mo-
 do id fiat aut fieri possit. **S**i contingat qd
 istud vertatur in preiudicium vnus pro-
 mittentium/ aut confederatorū/ sponse sue
 aut suorum liberorum. ipse de nullo reuel

Propositio facta constantie

eas obseruare. Pro quid vniuersalius/ac
proinde quid absurdius/quid falsius/quid
dementius dici potest? Sed non minus
inepta est defensio qua dicunt aliqui/ista
ideo veram esse/quia preiudiciū capit tan
tūmodo pro preiudicio anime qd est pec
catum mortale vel veniale. Atvero forma
propositionis vulpeculā hanc interimit.
quoniā homo non iurat in preiudiciū ani
me vxoris sue vel liberorū. Confutatur et
ex cōmuni modo loquendi apud vulgus/
apud iuristas et iudices. Unde et papias
dicit preiudiciū esse impedimentū in cau
sa. Rursus eque turpis et friuola est fuga/
dicendo qd preiudiciū analogice dicitur
de preiudicio spiritali et temporali. Pos
tremo etiam vbi preiudiciū concederetur
non posse dici nisi de preiudicio anime/
quod esset contra ius. Verūtamen homo
pro conseruatione iuramenti deberet hu
iusmodi preiudiciū non quidem facere/
sed ab alio factum pati/pro conseruatione
iuramenti. Patet in iuramentis per metū
extortis. Quanta est igit o salutifer chri
ste/scandali materia aduersus hoc concili
um/et constituentem ipsum/bonos et gra
ues literatissimos et peritissimos vtroq; iu
re. qd iam per vndecim menses vel eo circa
ventilari visa est hec doctrina tam paten
ter hereticalis/imo et sacrilega/tanquā de
propositione dubitabili/vel opinabili/aut
forsitan vera que secularibus illiteratis ne
dum christianis/sed et iudeis/paganis/et
barbaris debet esse notissima prout in his
patentibus literis rex perorauit. Habe
ret hoc loco paruitas mea instissimam in
uehendi causam aduersus famosos quos
dam libellos/innitentes super hoc casu in
euitabilis necessitatis. qui traditi sunt per
primum ex iudicibus in iudicio. et protin
nus data copia est habere volentibus. In
quibus quos atroces iniurie dicantur ad
uersus hoc concilium super cōdemnatio
ne errorum/aduersus xpianissimum regem
francozum/et enormiter supra modum ad
uersus prefulgidū illud iubar ecclesie pari
fici vniuersitatem. demū contra personas
diuerse dignitatis et gradus. recogitare ne
dum legere proorsus horror est. Quibus ta
men addita est hec iniuria/qd respondendi
locus negatus est vel nō dat. Illic auctor
inter cetera cadit in foueam quā fecit. dum
damnat et irridet ignorantiaz logice apud

illum qui cōsequentiā istam facit. Contra
dictiona istius licitū est vnicuiq; rē. est ver
ra/ergo ipa falsa/per legem cōtradictionaz
qua nulla melior est cōsequētia. Nulla vō
fallacior illa quā ipse facit et aduerso salte
implicite dum arguit sic. Verū est in aliq
casu possibili/vtputa in euitabilis necessi
tatis/qd licet occidere tyrannū. ergo licitū
est vnicuiq; rē. Nam oppositum cōsequē
tis stat cum antecedente/in casibus plurib;
mis centū vel mille. Sed hec interim mo
destie et breuitatis zelus pretereat. Sexta
calūnia. Veniamus ad sextam calūniā
dicentiū qd assertiones iste sunt satis expo
nibiles ad aliquē sensum verū. Responde
mus negatiue. si iuxta regulam bilarij pal
legatam/et in scedula fratrum mendicantiū
positaz perspicue pro nostro proposito/intel
ligentia dictionū et causis assumatur dicen
di. obinando scz conclusionē cum pmissis
et premissas cum probationib; ad inuicē.
Ceterū etsi verum esset id quod allegatur
de exponibilitate ad aliquē sensum verū.
nihilominus propter casus longe plures
falsissimos et notorie scandalosos/redderē
tur cōdemnāde. vt alis in quodaz sermone
et in scedulis que legentur deductum est.
Septima calūnia. Respondemus alte
ri calūnie. que a veritate vacua per nume
rositate conatur euincere. dicens assertio
nes istas plures habere defensores qd op
pugnatores. sunt idcirco vere vel salte opi
nabiles. O fallacissima et hereticis atq; er
roribus fauēs calūnia. Non insequeris in
quit lex multitudinē ad faciendū malum.
Quare: quia stultorū et etiaz malorū infini
tus est numerus. Nihilomin⁹ si ad numez
et meritū placeat attendere/nō dubitamus
multo plures/atq; grauioris auctoritatis
nos habere tā in hoc sacro concilio/qd ali
bi. attento qd plures magistri p̄sertim secu
lares/nondū dederunt deliberationes sus
as vt intelleximus. sicut illi de in dya na
tione anglicana/prout fertur. quos tamen
vidimus strenuos et industrios pugiles
aduersus hereticaz prauitatem absq; vlla
acceptioe personarum/vel patrie/etiam
proprie. Attento preterea modo deliberan
di/quem fecerunt fratres mendicantes de
quatuor ordinibus/qui sunt illi facientes
huic numerum. Putamus enim non esse
cum eis duos magistros in theologia secu
lares/vel si veniant ad ternariū totum est

Attento rursus / multas esse causas extrinsecas / que mouerunt aut mouisse presuntur / predictos fratres ad ita deliberandum in modum cuiusdam conuenticuli / ne dicam⁹ conspirationis / qualis sit ipsorum habitudo ad vniuersitate parisiensem / plures no⁹uit. Sed hoc referre admittentes offendiculi formidine / dicimus ad excusationem multorum / q⁹ in informatione plenaria caruerunt et in iure et in facto ex quo ius oritur. Quid igitur mirandum si ad pauca aspicientes / defacili enuicauerunt / quibus si collationi mutue maiorum ad inuicem et cum eis interesse datum fuisset / que admodum tanta et tam diuturna quantus est instantia a dominis commilitarijs in causis fidei / existimare non possumus quin mutassent vota sua. **R**ursus attendendum est / q⁹ materia presens non est sic appropriata theologis quin conueniat dominis canonistis et legistis apud quos materia preceptorum decalogi propter applicationem eorum faciendam ad iudicia / particularius et exquisitus enucleata est / q⁹ apud theologos. Quales plerumque sunt qui canones iura et leges eius speculatiue studuerunt / ad praxim tamen operis iudicialis nequaquam iraduerunt. Erunt igitur tales / imo et layci prudentes et boni iudicij / magistri in super moralibus eruditi super eorum deliberatione quid sentiant consulendi. **O**ctava calumnia. **S**ub iungamus pro calumnia octaua corum qui dicunt q⁹ assertiones iste / ideo quia reprobate ac damnate sunt parisijs / et hic reprobati queruntur / peperunt infinita scandala et parient / etiam vsq⁹ ad totalem destructionem communitatis. Fatemur cum christianissimo rege ac vniuersitate parisiensi / sicut et experientia prochdolorum nimis edocuit / q⁹ assertiones iste et propositio continens ea / dederunt infinita scandala / sed q⁹ ex reprobatione et damnatione sua / scandalum tamen multiplex datus sit / vel negamus omnino vel dicimus q⁹ scandalisati per huiusmodi condemnationes / nedum non habuerunt causam rationabilem scandali / sed ex hoc reddunt se ac de scandalo in fide / et de bonis moribus / immo et de pertinacia multipliciter ac uebementer suspectos. **U**ideant igitur qui reuoluent iniurias que contigerunt et calamitates ad reprobationes huius pestiferæ doctrine / ne dum alios inculpate latagunt assentientes damnationi / ipsi assentientes incidant in fontem et laqueum inextricabilem non solum heretice prauitatis / et fautorie / homicidiorum / perinoriorum / ac insidiarum / ac seditionum sine numero / sed in pertinacis obstinationis damnabilem / et viregressibilem laborintum se detrudant / ac detrusos manifestent. **N**ec enim certior est errantium pertinacia q⁹ si ob veritatis publicam / tentionem / vel damnationem erroris notorii guerras moueat quis / seditiones et bella / aut mouentibus p⁹inde faueat atq⁹ consentiat / sed in his pro nunc insistere non est nostrum.

Nona calumnia. **S**up addit nona calumnia dicentium assertiones istas spectare non ad iudicium fidei / sed ad causam sanguinis / et quia concernunt precepta decalogi / que idcirco ad fidem non pertinent / quia continent euidentiã in lumine naturali. **C**õcedam⁹ in primis q⁹ homicidium in se consideratum spectat ad causam sanguinis criminalem. Sed homicidij iustificatio / presertim p⁹ius diuinum atq⁹ canonicum / tanq⁹ illud sit licitum laudabile et meritorium / pertinet vtriusq⁹ ad iudicium et iudices fidei. Est enim longe aliud loqui de homicidio / aliud de homicidij iustificatione / sicut aliud est furtum / aliud est furti approbatio. Porro dum addit hec calumnia precepta decalogi non esse de fide etiam proprie dicta / fallit et fallit / sicut alibi presertim tua et irrefragabili ratione monstratum est. **E**docuit hoc tituli formatio obinde presertim vt fertur / dum questum est vtrum benouem assertiones sine fidei iudicio reprobande / sed hoc fieri procurans incidit in fontem quem fecit. **D**ecima calumnia. **S**ub inferitur tandem vltima pro nunc calumnia que me pariter cum rege querit in uolucere / tanq⁹ aliquid execrabile commiserim. **E**cce iniqui / iste christianissimum regem exponit discrimini turpis note erroris vel heresis in causa quam non voluit nec vult assumere. **D**ico rindeo primo q⁹ neq⁹ regem neq⁹ prudentissimum consilium suum totum / neq⁹ vniuersitates neq⁹ platos / neq⁹ clerum sui regni / ita in manu mea teneo / q⁹ eos sufficiã vel debeã prohibere a defensione cause fidei / neq⁹ certe volo. **O**b hoc enim red dicat christianissimum velut antihonomatice / quia fides pregit et defendit. **D**ico scdo / q⁹ anteq⁹ rex veniret hic in causam / assumpsi mihi causam ipsam modo quo decebat theologum / a quo modo neq⁹ discessi / neq⁹ discedo / neq⁹ discedam deo mihi propicio / sicut reperiri debet in

cy

z

Propositio facta constantie

actis me ita respondisse. Erat modus pcedendi p denūciationē euangelicā/ contra doctrinā erroneā in fide z moribz ac multipliciter scandalosam. **D**ico tertio q̄ duz sensi cōmissarios in causis fidei aliter intēdere. qz citabant me vt irem diuionē. z tu-
tius mihi forte fuisset ire in babilones/ qz insup nihil intēdebā pcedere contra per-
sonam qualēcunqz/ nec per strepitum z si-
guram iudicij/ interrogatus si facerē meaz
partē. respondi q̄ bñōi denūciationē con-
tra psonā neqz feceram neqz faciebam. z re-
tribuat deus in bonū illis/ qui contra fata-
gentes oppositum quibus ignoscat deus/
meā innocentia z simplicitate reuelauerūt
Hoc memori grataqz mente retineo. **D**i-
co quarto q̄ si materia stetit in puris ter-
minis theologicis/ tractando eā stilo theo-
logico qualis p̄descriptus est/ ita q̄ de inf-
esse psonali cuiuscunqz psonē nequaqz fuis-
set actū/ nō opus fuisset introducere regis
autoritatē. Hunc aut̄ dum res tractata est
z tractat per aduocatos z procuratores/ z no-
tarios/ z per strepitū z figurā iudicij/ sensit
aduersa pars/ credite sensimus z nos/ q̄ di-
uitibus z diuitijs opus erat. Et ecce lras
instructionis missas per partem aduersaz
ex hoc loco in burgundiā/ que satis hoc in-
dicant/ sed eas p̄palare iussio sacri hui⁹ con-
cilij cum p̄posita modestia/ nō pmittit. Hic
vero iuridicus procedēdi modus/ qualis
perdictus est/ multos exterruit/ ne manife-
stas hereses hic dogmatizatas z notorie p̄-
dicatas/ vellent vel auderent denūciare iu-
dicibus. Quis aut̄ sit stilus i hac fidei ma-
teria practicandī scedula posterius legēda
docebit. **C**oncludēdo tandē z stantē
affirmo/ me firmiter credere z nullaten⁹ du-
bitare/ q̄ hec doctrina p̄positionis defendē-
tis magistrū Jo. pui cum suis assertionibz
sicut innenta z in isto codice continet̄/ ē er-
ronea in fide z moribz/ ac multipliciter scā-
dalosa. Qz si fuerit aliquis/ vel aliqui/ quā-
tūcunqz multiplices/ volētes xpianissimū
regem calūniari/ q̄ nō fecerūt in hac pte iu-
dicij z iusticiā/ credendo z credi mandan-
do sicut modo dicim⁹/ z sicut opatus ē/ ego
nedū nomine regis xpianissimi/ sed etiam
proprio nomine cōstituo me partē defen-
dentem ad penam talionis/ pro me z mihi
adherere volentibus in hac parte/ z coram
hoc sacrosancto et vniuersali concilio/ dei
nutu congregato. Dico partem defenden-

tem. attendite. quia p̄tem accusantē contra
p̄sonā aliquā neqz feci/ neqz facere pro nūc
nisi quid aliud vigeat/ dispositū. Non enī
mibi colluctatio est aduersus carnē z san-
guinem/ sed aduersus principes tenebrarū
barū zc. **F**aciat igit̄ similiter ps aduersa
ponat p̄sonam p̄p̄iam in querela dñi sui/
imo certe p̄silio meo nō faciat aut si fecerit
cōquiescat. Absit a me vt gaudeā sup iniq-
tate z nō congaudeā veritati. **S**ed ecce
patres orthodoxi/ deo iure amabiles/ dum
inter loquenduz reor/ queo mentis oculos
ad p̄sumptū thema quo dicimus. Deus
iudicij tuū regi da. rapio: quodāmodo de
vuis ad mortuos/ dum id qd̄ subditur in
tueor/ z iusticiā tuā filio regis. Et si aduer-
sitate precor/ interim p̄res benignissimi/ vni-
mie quoqz iusticie obliuionē nō acceperūt
Aduertite nūc paulisp̄ ad me auribus v̄re
carnis z oculis. atqz sp̄ialibz oculis z auri-
bus. quid filius regis z frater istius ludo-
uici in clyte memorie dux olim aurelianū
māfuetissimus/ z benignus/ elegantis for-
me. p̄p̄icacissime sagacitatis eloquētie sin-
gularis z pene incomparabilis. quid in quaz
nunc ipse/ imo quid sanguis suus clamer
ad hoc sacrum conciliū/ misericordi pietate
te pensate/ cōpatiētes estote ex innata tene-
ritudine misericordie cordialis. reuoluen-
tes vobiscum intra miciviscera/ quo clamo-
re/ quo gemitu/ quo plangore/ querat mo-
do iusticiā. Nō equidē sicut existimo tārū
dem p̄ ip̄a morte nature. qz scit q̄ mortu⁹ ē
quāqz moriturus. quātū p̄ tali mortis mo-
do cōquerit. quātū p̄terea pro crudelissi-
me necis sue iustificatione que est infamie
mors altera. mors cōtinua. mors indigna
neqz minus fugibilis q̄ sit ip̄a mors natu-
re. Hec siquidem infamie mors civilis/ ne-
dum viuentes interimat. sed desinit i mor-
tuos. non vnū vel duos interficit sed poste-
ritatem totā. totū genus z affines diro la-
cerat ignominie celo. nos tres precipue fi-
lios illustres ac ingenuos supstitites. quoz
vnus ob ses. alter captiuus detinetur in an-
glia. non vt proditores quidē. sed vt regis
ac regni fidelissimi defensores. **D**si datū
esset bis liberis/ pupillis orphanis et ca-
ptiuis/ astare coram reuerendissimo ac ces-
leberrimo cetū presenti. si fas alloqui. plus
placitibus. plus suspirijs. plus singultibz
bus. lacrymis et gemitibus. quaz ore vel
vocibus clamarent. **D**ate patri. **D**ate

nobis iusticia. **O**si peccantes eos et aduo-
lutos vestris sanctis pedibus cerneret hi mi-
sericordes oculi vestri. concipite quibus ia-
culis intime compassionis vulnerarent p[er]s[on]as
sima corda vestra. quia neque verbis extrap-
ferre. neque intra me pro rei magnitudine co-
prehendere sufficio/ quod cupio. perficite quod
nequeo. **C**eterum nuquid non obsecro suffi-
cere debuerat/ patres sapientissimi atque mi-
sericordissimi/ nature morte immatura ca-
liter insidisse patri? Tollat ergo mors alte-
ra/ qua sacri lega impietate crudeliter infer-
re ac renouare non cessat tam patri mortuo/
quam superstiti generosissime. pli sue/ libellus
hic vere famosissimus? ut rex scribit. vere he-
reticalis. scandalosus. humani federis emu-
lus. catholice condemnat. sceleratissimus. vi-
perus. legis decalogi impugnat. quin
etiam miseramini pereantiu animarum/ pa-
tres ac domini misericordes. illorum videlicet
nullum loquendo/ qui damnabiliter. ita pro-
fecto est. damnabiliter/ in perniciem pprie sa-
luis et aliene/ libellum hunc letiferum pertina-
ci animositate defendit/ et seruare contem-
dunt ne pereat. **E**t ego nunc in spiritu le-
nitatis in spiritu sacri concilii presentis/ qui
est spiritus pacis et concordie. spiritus cari-
tatis que benigna est. que nec inflatur/ nec
irritatur. conuerto vocem meam ad vos/ reuertens
de pater ac domine domine **A**rrabatenensis/ cum qui
vixi olim familiariter et benigne. **A**d vos
similiter magister petre/ vice domini Remensis
compariora charissime/ quos ego diligo in
veritate dilexi/ et diligam domino ppicio. **N**az
qui non diligit manet in morte. optabilis
autem esset perdere vitam carnis quam in tali viue-
re morte mentis. **I**nterrogo vos nunc alii
qua. **R**idete p[er]cor. imo tacentibus vobis r[ati]o
debo ipse pro vobis. **N**one diligitis salutem
temporalem simul et spiritualem illustrissimi prin-
cipis domini ducis **B**urgundie. **D**iligitis scio
non diligitis securitatem in dextera posterita-
tis sue in dominis hereditatis. **D**iligitis
scio. **N**uquid p[er]icula non aduertitis vero
iudicio rationis mortem quam loquimur/ prauo
consilio perpetrata. quale et qualiter nunquam
prudenter recolende memorie philip-
pus attentasset. **P**uto quod sic aduertitis.
neque si affuissetis/ eratis enim tunc in italia/
dedissetis tale consilium/ de quali dum aliquando
viuere patre prefato/ fuisset aliquis fmo
habitus per nonnullos/ continuo camera ceteris
et medicum suum inuenies/ mestus ac turbidus

clamauit. **B**eatus vir qui non abiit in con-
silio impiorum. **D**enique cognitum est quod mortem
hanc mori ut patrefacta est et annotata/ sic ipse
dominus dux p[er]is exhorruit/ deestatusque est ut
diceret dominis de regio sanguine. **D**iabolus
inquit mihi psuasit. **Q**uod si mors iusta fuit/
sit iustificatio peior. sit defensio iustificatio-
nis pessima dominus est. **V**incat igitur vos. non
ego sed veritas. sed ratio sed pietas per sa-
lutem animarum vestrarum/ et per illam quam vos
expauescere ac refugere conuenit penam er-
rantium. per illam denique seueritatem sententie/
qua christianissimus rex francoz/ supremus
noster dominus cois/ per litteras patres suas/ cre-
ditur dicenti/ his oculis vidi. his manibus
palpauit eas. damnat hunc libellum tanquam in-
iuriosum regie maiestatis sue. mandatque
plecti defendentes illum pena crimini tali de-
bita/ que qualis sit non latet vos scio. et hec
cogibeat temporalis pena/ si non retrahere suffi-
cit canonica vel eterna. **T**andem ego ipse
revertor ad vos patres orthodoxi/ suppli-
cans petens et obtestans per desiderium il-
lud quod habent reuerentissime ac deo ama-
biles paternitates vestre ad salutem animarum ad
extirpationem errorum/ et correctionem errantium
siquid mouet illa **E**zechielis imo dei per
ezech expauescenda horribilis tuba/ que p[er]
euntium in erroribus et peccatis intonat sangui-
nem a speculatore muruo requiri/ tollatur
per iudiciale huius sacrosancti concilii sen-
tentiam/ libellus iste famosissimus/ morti-
fer/ et hereticalis/ et eradat memoria eius a
populo christiano. **E**t quid etiam membranas
occupat/ ut quid legentes et audientes sua
contagione sedat inficit concularque? **H**oc
in recessu suo quesuit serenissimus rex ro-
manorum. **S**upest scedula patens cui sig-
illum suum impressum est. **E**t quid pari-
sius egerit/ fame vox insonat. **H**oc ipsum
petit. hoc suadet. hoc obtestat christianissi-
mus rex francoz. **H**oc preclarissima pari-
sienis vniuersitas/ et alij quam plurimi. **H**oc
nos postremo humiles sui ambasiatores
supplicibus votis exoramus/ quatenus in
hoc adiutores sitis. dando regi iudicium/
et iusticiam filio regis. sequendo vestigia christi/
qui ad hoc venit in mundum/ ut oues err-
rantes ad se reduceret. **S**ic itaque de
prius errantibus si non obdormuerint.
si non in errore cepto prinaces quod absit/ ex-
titerint dicet ex sententia illud de epla domini
currentis. **E**ritis aliqui sicut oues errantes

Sermo de errorib' circa

sed nunc inuersi estis ad pastorem et episcopum aiarum vestrorum. Ad hoc quippe tendit oratio proposita vice thematis. deus iudicium tuum regi da et iusticiam tuam filio regis. Terminabimus in hoc prima presentis actus partem. reliqua per lecturam litterarum quarundam et scedularum quantum audire placuerit finietur. Finis propositio facta a domino cancellario parisiensi coram concilio generali constanti. ex parte regis francie.

Et tunc postmodum dictus cancellarius parisiensi. Ac magistri Jordanis morini b. p. de versailles ambasciatores prefati christianissimi francorum regis et eius nomine pederunt coram toto concilio generali. et in manibus pthonotarij Januensis. sub custodia concilij tradiderunt litteras. et aliam inuicem subsequenti prebentiam instrumentorum ab omnibus pthonotarijs et notarijs. de re super dictis datis et protestatis. Primo quedam paruum sermone papireum continentem tres partes principales. In prima ponebant sex conclusiones theologice contra propositionem cuiusdam Johannis parui et doctrinam in eadem contentam et incipit Quia ex patentibus etc. In secunda erant octo regule super stilo theologico tenedo in condemnatione errorum cum certis requisitis. Et incipit super omnia vincit veritas. In tertia erat breuis scedula petitua exaltationis facienda de deliberatione quatuor ordinum medicantium super. it. assertionibus etc. Et incipit attendens christianissimus. Cuius quaterni magna pars fuit tunc lecta et specialiter resqueste. Item magnam litteram regis patentem super condemnatione dicte propositionis b. Jo. parui et incipit Regia maiestas nostra.

Item quedam magnam quaternum papireum signatum signis duorum notarioz continentem propositionem magistri Johannis parui. Item instrumentum aduocationis domini cancellarij parisiensi super propositione per eum ex parte vniuersitatis parisiensi. als facta coram rege francorum. Item scedula papiream continentem appellationem a iudicibus fidei super publicatione votoz etc. Item litteram patentem vniuersitatis parisiensi. super approbatione sententiarum domini episcopi parisiensi. Item quedam quaternum papireum in quo continebat deliberationem fratrum de quatuor ordinibus medicantium super noue assertionibus. Finis.

Sermo eiusdem coram commissarijs fidei. de erroribus contra fidem et mores circa preceptum non occides

Estimo me beatum apud te Osa
rosanctum Constanti. concilium
Ocerus celebris reuerendorum
patrum ac ceterorum dominorum in omni
sapientia et doctrina ac morum honestate ful
gentium. Estimo inquam me beatum apud te cum
sim me defensurus hodie maxime te scien
te oia nedum que apud iudeos sed christianos
sunt consuetudines et questiones propter quod ob
secro ut patienter me audias. Tunc verbis
illis beatissimi lucas cuius hodie natalis in
stat celebratur qui comes indiuiduus fuit
egregij doctoris pauli lucas inquit est mecum
solus et alibi. Salutat vos lucas medicus ca
rissimus. Cuius verba oia sunt medicina. Unde cum paulus fuis
set a festo traditus in vinculis agrippe re
gi. Dixit idem rex ei permittit tibi rationes red
dere pro temetipso. Tunc paulus extenta manu
Estimo me beatum inquit apud te rex agrip
pa cum sim me defensurus hodie maxime te
sciente oia que apud iudeos sunt consuetudi
nes et questiones propter quod obsecro ut patienter
me audias. Sic ego de materia. it. asser
tionum reuerentissimis patribus ac ceteris dominis
commissarijs in causis fidei per me nunciaturum
ex ipsoz nunc ordinatoe roem reddidurus.
Estimo me beatum propter quod obsecro vniuersum
que ut patienter me audiat. Et in primis quod
donanda est ordo dicendis et euitanda confusio.
hinc est in super primo doctrinali absque ulla cir
cuitoe vel apparatu s. boz. quibus est materie que
tractat accedendum. Denique rememoranda est ne
distictio. ne fallat nos equocatio que distictioz
memi me notasse dum predicatas. it. asserciones
cum suis reprobacionibus nunciavi. Possum
itaque matiaz hanc dupli considerare. vno modo
pure theologice et absolute per consideratoz ad
proformitate vel deformitate secundum leges diu
inas traditas in scriptis sacra. Alio modo magis
respective et secundum terminos iuris positivi. in primo
modo tractat de interesse ipsius fidei. in secundo de inter
esse personali. vel ita dicam posse nos vno modo
considerare asserciones. vel alio modo ipsos asser
tores aut reprobatos. Primum hactenus ob
seruavi in omni iudicio itaque pisi. quia in hoc
sacro concilio. Recogitans primo pfectionem
meam et officium cancellarij pisi cui indignus
deserui. quam pisi sic tractant vice fidei. pla
cra theologice facultate domini deseruit frequenter
a diuersis modis patribus imo et a romana curia non
numquam que habet de facultate doctrinale iudi
cium vbi nihil vniuersum agit de personis nisi per salute

discussus fuerit de doctrinis. **C**onscius sum p̄terea mihi ip̄i / q̄ finalis int̄tio mea est ad extirpationē erroꝝ que fieri p̄t̄ possunt / et debet / p̄ eoz̄ reprobationē doctrinalem seu iudiciale q̄ damnentur errantes.

Rursus tertio constat qd̄ liberius / purius / verius et citius exquir̄ veritas et falsitas reprobaf̄ dum constituit̄ sola legē diuinā in deo / iuncta cōsiderationē aristo. in poli. qui ponit in q̄ legem iudicem ponit deum / qui autē addit hominē / addit et bestia et hoc dicit propter sensualitatem bestialē De quo virgilius in. vi. Hinc metuūt cupiunt / gaudentq̄ timentq̄ conformiter ad illud profaycum. Confusa sunt hic omnia spes metus meror̄ gaudium. Duo circa cōsulit apud boetium p̄bia. Tu quoq̄ si vis lumine claro cernere verum / tramite recto carere callem / gaudia pelle / pelle timorez̄ Spemq̄ fugato / nec dolor assit / nubila mens est / vincatq̄ frenis Nec vbi regnat.

Deniq̄ per hunc modum salubrius obseruatur illud Buga. in regula q̄ fiat cor / recto cum dilectione p̄sonaz̄ et odio vicioꝝ rum. Hec inde videtur queri qualiscunq̄ turbatio pacis dñi q̄ iudices facilius se expediunt si prius instituti erunt circa interesse fidei / quā qui scdm̄ terminos iuris positiui / prius discutiant materiā tanq̄ p̄phanam / sup̄ interesse p̄sonali. Quod mōstrant ap̄te quinq̄ menses in tali discussione sola fere iam occupati. Unde et nōnulli ex dominis cōmissarijs / sicut reuerentissimus pater dominus cardinalis Cameracē. et ip̄e promotor concilij / et hoc intendere quālibet voluerunt.

Hanc ego modestiam conabor in actu presentis posterentis obseruare qd̄ obsecro neq̄ mihi neq̄ cause fidei / sed fame que discutit̄ afficiat v̄l ob̄sit. Sciunt eni plurimi quēadmodū conati sunt aliqui iugiter hanc materiā trahere ad p̄sonalia in p̄iudiciū ne dñi cause fidei / sed fame p̄ l̄ras et aliter false lese / in quibus diluendis si sermo flecteret cognosceref̄ apta veritas in elucidationē clariorem cause fidei / et in laudem nō mediocrem ip̄am tractantium / aduersus obtrectantes.

Quāuis p̄terea nō sufficienter extirpantur erroꝝ vbi notorie p̄seuerant errantes. Nilominus sperandū est qd̄ corrigētur omnes ad sententiā concilij. Quid igit̄ necessesse puocare vel accusare p̄sonam errantis si damnare satis est erroꝝ.

His itaq̄ p̄

locutis veniamus ad materiā que nouem assertiones cū suis approbationibz̄ habet Pro cuius intellectu faciliori ponat̄ velut in vna decretali casus longus. Dehinc breuis sub his l̄ris A. b. c.

Casus est Rex sup̄mus habet a et b vasallos suos / q̄ vnus nō erat subiectus alterius / qui faciūt cōsiderationes ad inuicē iuramentis terribilibz̄ firmitas B p̄ducit hoies p̄ce et p̄cio qui p̄ insidias p̄meditatas interficiūt subito A non diffidatū nec de hoc p̄monitum neq̄ tale aliquid timentez̄ / et hoc inscio L rege / tandem B factum auocat / et proponit se laudabiliter egisse / imo fecisse debitū suū erga deum et regem. Pro cuius iustificatione ponit vel ponit facit tanq̄ p̄ quibusdam regulis seu maximis nouem has assertiones. Itaq̄ p̄ primā iustificat morte ipsius A / quia erat tyrannus vt dicit machinans p̄ fraudes et sortilegia ac malū ingenij in mortem sui regis L et maxime qz̄ per ipsum regem non poterat bono modo de ip̄o fieri iusticia. Per scōdam assertionē dicit se auctorizatū fuisse vt sic ageret p̄ leges diuinā naturalē et humanā. Deinde p̄ tertiam et quartā iustificat sub regula generali tyrannoz̄ q̄ A debebat vilit̄ et p̄ insidias mori. Rursus per quintam sextam et septimam iustificat qz̄ rex debet eū auorare remunerare et beneficare per epistolas et aliter v̄bicunq̄. Perinde iustificat se nihil egisse contra precepta dei bene intellecta / non scdm̄ literam sed ad sensū suū / et hoc in octaua. Postremo iustificat qz̄ in nullo periurus fuit confederationibz̄ non obstantibus et hoc per regulam generalem in assertionē nona datam.

Casus breuis Quilibet tyrannus potest et debet licite et meritoze occidi / per quēcunq̄ vasallum suū vel subditum. Etiam per insidias et blandicias vel adulationes. Non obstante quocunq̄ in armento seu confederatione factus cum eo / non expectata sententia vel mandato iudicis cuiuscunq̄. Dic casus quis sit de casu p̄ hoc sacrum concilium quod est hereticus / et sequatur ex tertia et quarta iunctis prima et vltima. Nilominus videtur aliquibus diminute poni.

Primo quia non loquitur de auctorizatione per leges diuinā nam naturalem et humanam vt in secunda. Secundo non ponit p̄dictos casus quod vilit̄ et ignominiose subito. i. sine

honorat +

+

diffidatione debeat occidi/ vt in tertia 2 q̄
ta. Deinde nō ponit qd rex debeat auro
re remunerare 2 honorare vt in quinta se
pta 2 septima. Quarto dimittit assertiones
octauas de falsitate sensus l̄alis scripture
sacre/ 2 q̄ quilibet sit interpres vel ep̄ykes
et̄. Deniq̄ silet q̄ Rex sup̄mus nō habet
talem potentia in suo regno/ q̄ de a vasallo
suo nō possit facere iusticia. ¶ **Q**uerit nūc
si be noue assertiones in forma sicut sunt/
veniūt iudicio fidei reprobande. Et q̄uis
questio hec materia determinata sic p̄ iudi
ces fidei inferiores de consensu 2 approba
tione ipsius Regis et fere totius cleri ex
his nouem assertionib; tanq̄ cōtentus in
eis sufficiēt licet diminute sicut paucis
detur intuentib; diligenter primā tertiam
quartā 2 vltimā assertiones/ nostra que
stio decisa est p̄ hoc sacrum conciliū/ dum
dānauit istam quilibet tyrannus 2c. velut
hereticam. Nihilomin⁹ ponitur hec qua
drimembriū conclusio. ¶ Nouem assertio
nes cum suis reprobationib; iudicialit̄ iu
dicare spectant ad fidem etiā explicite. Et
sunt due prout in scedula continetur/ ratio
nabiliter qualificate. Potuerunt insup p̄
doctores 2 ordinarios loco:um doctrinali
ter 2 iudicialiter condēnari. Sunt deniq̄
per hoc sacrum conciliū vel p̄ sedem aposto
licam/ de necessitate salutis reprobande/ et
hoc vere vel interpretatiue. ¶ Ex cuius con
clusionis probatione que spectat ad theolo
giam maxime 2 interesse fidei/ poterit fa
ciliter apparere/ quid de interesse persona
li sentiendū vel agendū erit per scientiā ca
nonicam. ¶ Sed prius q̄ sermo progres
diatur vltimus tollendum est quadruplici
ter scandalum/ quod nobis rationationis
iter agentibus posset obsistere. 2 aures ali
quorum querelis oppilare vt obsurdesce
rent veritati. ¶ Ecce inquit querela vna/
quanta vilificatio fidei/ quanta depressio
catholice doctrine/ vt in quolibet verbo v̄
actu dicatur hic est error in fide/ hic est he
resis. Responso breuis/ deputetur hoc er
rantib; qui prius ad ea que falsa erant scri
pturam sacram 2 fidem/ protrahere conati
sunt repugnantes. Hinc ista fidei vilifica
tio/ hinc conculcatio veritatis catholice/
non a defendentib; eam ne taliter concul
cetur. ¶ Ecce inquit aliorū querela q̄ ni
hil hic sit amore fidei sed odio personali v̄
rancore/ sed fauore inordinato/ sed p̄ciali

tate. Sed profecto omnium ille infeliciss
mus iudicandus esset/ 2 miserabilior om
nibus hominib;/ qui cum certissimis in
comodis ne dum bonorum temporalium
sed proprie vite periculo tenderet in infer
num/ 2 quomodo tenderet vtiq̄ per pecca
tum odij vel fauoris inordinati quia stipē
dia peccati mors/ non quecūq̄ sed eterna.
¶ Ceterum non quis in hac re loquitur vel
quo animo loquitur/ sed quā verum sit qd
loquitur attendere vos p̄cernit. ¶ Ecce rur
sus querulant alij/ videte quia nihil h̄ cui
modestia vel prudentia talis aut talis agit
sed innititur fantasie proprie 2 famositati.
¶ **Maledictus furor eius quia pertinax/ et**
emulatio quia dura/ cui tales 2 tales de il
la natione vel facultate/ per literas 2 aliter
contradicunt. At vero consolatur exemplū
christi/ quē ob predicationis feruorem sui
etiam parentes dixerunt in furorem versū
esse. Et de prophetis prioribus viris in
uenimus dictū vni/ quid querit insan⁹ iste
Deniq̄ profecto/ qui dicere potest cū pro
pheta domino Consiliū meum iustifica
tiones tue. Ille iam non proprio capiti fa
mositati vel imprudentie iniri dicend⁹ est/
sed solidissime veritatis auctoritati/ q̄uis
in hac parte si testimoniū hominum recu
pinus. Illud abundantius longe est pro
nobis tam numero q̄ merito. ¶ **Loque**
runtur ad extremū quidam. Ecce inquit
quanta regni xp̄ianissimi diffamatio in q̄
tot errores exorti dicunt 2 famantur. Im
mo vero responsum habeat quisquis hoc
obicit ad obprobriū quod ad singularem
2 incompabilem laudem eiusdem regni et
incolarum cedit ista errorū non quidem
publicatio sed virtuosissima debellatio/ q̄
neq̄ proprio sanguini/ neq̄ discriminib;
innumeris/ neq̄ proprie parit vite quan
do protinus vt errores in eodem regno ca
put vt ita dicamus exerere vel in noxiū
germen erūpere ceperint. Obseruetur illō
de psalmo/ filia babilonis misera beatus
qui tenebit 2 allidet paruulos suos ad pe
tram/ 2 illud de nasone/ apprime dum no
ua sunt praua mala semina morbi. Est enī
humanū peccare sed vere diuinum conse
stim a peccatis resurgere/ eaq̄ p̄terere viri
tutis forte pede. ¶ **Dis itaq̄ scandalis ne**
pergentib; nobis ad veritatis inquisitionē
noceant cietis. Deducemus primā partē
conclusionis ex multiplici radice 2 p̄cipali

investigando principaliter doctrinaliter et radicaliter quid proprie sit fides / et unde quis denominatur fidelis catholicus: Et ex opposito quid sit error in fide vel heresis. Et quis denominatur errans in fide vel hereticus. Et primo reiectis pro nunc acceptionibus alijs de fide / quia fides aliquando dicitur sponso. i. Thim. v. quia piaz fidem irritam fecerunt. Et quandoque fidelitas, puer. Et virum fidelem quis inuenit. Quandoque conscientia Ro. ix. omne quod non est ex fide est peccatum. Quandoque sacramentum fidei augus. ad bonifacium. Quid est paruulos habere fidem nisi fidei sacramentum. Accipiamus descriptionem fidei de qua locuturi sumus ex verbis apostoli ad Ro. i. ubi dicitur quod fides est ex auditu / auditus autem per verbum dei. Unde sicut Aresto. describit scientiam quod est habitus firmus / per demonstrationem acquisitus / sic potest describi quid sit fides / quod est habitus firmus et verus per auditum verbi dei acquisitus. Et vocatur hic verbum dei scriptura sacra / vel inspirata / vel predicata vel scripta seu lecta. Pro cuius descriptione declaratione sciendum quod sicut scientia multipliciter accipitur sic et fides / quantum spectat ad propositum. Accipitur quandoque enim scientia pro habitu ut descriptum est / quandoque pro assensu ex tali habitu procedente / quandoque pro obiecto illius habitus vel actus / et hoc dupliciter / scilicet est duplex obiectum quod scimus. Unus est conclusio demonstrata mentalis vocalis vel scripta. Aliud est res significata per conclusionem. Unum vocatur obiectum materiale. aliud formale sicut thomam. Amplius scientia quoque predictorum modorum accipitur solet sumi dupliciter. Uno modo pro unico vel simplici tali habitu vel actu vel obiecto. Alio modo pro collectione multorum huiusmodi habituum vel actuum vel obiectorum. Quoadmodum dicitur philosophiam esse unam scientiam / sic medicinam / sic medicinam / et sic de alijs. Conformer ad predictas distinctiones dicimus quod accipitur fides quandoque pro habitu / et sic data est descriptio. Quandoque pro actu ex tali habitu procedente / et proprie pro interiori assensu fidei / improprie pro actu exteriori qui ex hoc interiori procedit. Quoadmodum dicimus iste fideliter agit. Rursum accipitur fides pro ob-

iecto fidei scilicet propositione credita sicut est iste articulus Deus est unus et vnus / aut etiam res per hanc propositionem significata sicut dicitur deus est fides mea. Et hic est complexus significabilis haberi sermo possit quem obmittimus. Postremo fides accipitur quolibet modorum predictorum / quandoque pro unico habitu vel actu vel obiecto. quandoque pro collectione plurimorum vel omnium. quoadmodum in simbolo apostolorum / vel athanasij / vel concilij niceni / vel sacre scripture / dicimus fidem catholicam contineri. Unde et sic loquitur athanasius dicens. Quicumque vult saluus esse ante omnia opus est ut teneat catholicam fidem. Et de particulari fide subiungit / fides autem catholica hec est ut unum deum in trinitate etc. Consequenter notandum est quod fides pro habitu dupliciter accipitur pro infuso scilicet et pro acquisito / sicut est etiam vna scientia habitualis infusa / patet hoc in christo et salomone / alia acquisita qualiter descripta est quod est habitus firmus per demonstrationem acquisitus. Dicamus consequenter pro declaratione descriptionis premissae de fide habituali acquisita que infusam presupponit / vel eidez innititur et ab ea formatur si perfecta est / quod fides dicitur habitus firmus / ad differentiam opinionis vel suspicionis incerte / sicut ponebat Petrus abelardi per beatum Bernardum in hoc redargutus. Hec autem firmitas vel certitudo alia est a certitudine spei / quoniam vna respicit intellectus / affectum altera. Thomas dicit quod certitudo est ex voluntate figente intellectum. Adde in descriptione / verus / ad deum habitus hereticus fixi / quale habent heretici. Subiungitur tamen per deum specifica ad alios omnes habitus intellectuales per auditum verbi dei acquisitus. Pro quo notandum est quod ratio specifica fidei est quod accipiat certitudinem suam / et veritatem illustratiuam intellectus humani ab auctoritate diuina / quia scilicet deus ita iussit vel reuelauit mediate vel immediate per verbum suum inspiratum interius vel exterius predicatum / auditum / vel lectum. Et sic loquitur Thomas et antiqui quod formalis ratio omnium credibilium vna est scilicet veritas prima / ita quod assentire aliter non est pertinens ad fidem. Et hic requiritur fides infusa ad assentiendum catholice et hoc fieri non potest si quis errat in vna tali veritate pertinaciter / quia iam deest sibi ratio formalis

De erroribus circa preceptū

credendi altoqn non esset p̄nax. **H**inc
ozit d̄ra certitudinis fidei ad certitudines
sc̄ie/quoniam illa sumit ab extrinsecis tm̄
modo p̄ locū ab auctoritate/altera deducit
ab intrinsecis/sicut p̄ locū a diffinitione et
similibz/ita habemus certitudinē ynam
ab extrinsecis qualē habet fides/alterā ab
intrinsecis qualē habet scientia. Et h̄ suf-
ficit ad p̄positum de certitudine/nō intran-
do sermonē de alijs habitibz certoz p̄nci-
piorum tam intellectualiū quā moralium
in quibz est certitudo evidētie et terminis
In alijs per exp̄ntiā. in alijs per quādam
adherentiā voluntatis stabilientis se ac fi-
gentis in aliquo a quo non vult dirimi si-
cut diceremus hominē innitētē muro so-
lido certū esse/qualiter etiā dicimus q̄ cer-
ta est in deo spes nostra/caritas nostra/ti-
mor noster/ita de reliquis ad affectū spe-
ctantibz. Fortassis autē q̄ ip̄a fides certitu-
dinem suā sic accipit ex voluntate/que deo
iubente seu reuelante credere vult immobili-
ter/credere autem non potest nisi volens.
Ex quo fit vt fides et habeat meritum. et
capituet omnē intellectū in eius obsequiū
quārcūqz videant rationes ph̄ice/vel hi-
storice seu gr̄maticē seu fantastice/fidei re-
pugnantes/et q̄ ip̄e sint nulle saltem ab in-
trinsecis sumptē. Ex quo fit p̄terea qd̄ mo-
do viceversa vt ip̄am fidem neqz exp̄ntia
neqz intelligentia necessario tollat vel euas-
cuet/quoniam sic innitit auctoritati prime/
siue habeat evidentiā rationis/siue nō ha-
beat evidentiā/credens in auctoritatiua
et non altera p̄manet firmitate. vnde Tho-
mas exp̄sse sc̄da sc̄de. q. ij. arti. x. in respon-
sione ad primū argumentū/sic ait. Quan-
do homo habet voluntatē credendi ea que
sunt fidei ex sola auctoritate diuina/etia; si
habeat rationē demonstratiuā ad aliquid
horum/puta ad hoc qd̄ est deū esse/non p̄-
pter hoc tollit vel minuit meritū fidei/bec-
ibi. Ex quo fit insup qd̄ fides potest in pa-
tria manere cū v̄sione beata/vel hic in via
pro raptu qualis fuit in paulo/cum intelli-
gentia clariozi fide/qualis fuit et est in do-
ctozibz p̄replatiuis/et per anagogicos ex-
cellus illustratis mirabiliter a montibz et-
nis. Hec obuiat illud apli/fides est substā-
tia rerū sperandarū/argumentū nō appen-
tium. Hec illud Gregozij fides non habet
meritū vbi humana ratio p̄bet exp̄mentū
Quoniam responsio patet ex p̄missis acute

pensatis. Pro quibz facit exemplū illud qd̄
de ista triangul⁹ habet tres angulos equa-
les duobz rectis/potest idem homo prius
habere certitudinē ex auctoritate dicentis/
qualē nō oportet eū dimittere habita post
modum certitudine alterius generis ex de-
monstratione vel exp̄ntia fundata. **D**e-
niqz deducit ex p̄missis pro re quā intēdi-
mus qd̄ p̄ncipia tam intellectualia quam
moralia/similiter conclusiones ex eis demō-
strate. **S**ilr p̄positiones ph̄ice p̄ exp̄ntiā
habite/possunt cadere sub fide/qm̄ tradi-
p̄nt a deo iubente et auctorizante/sic qd̄ de-
tur assensus eis nō quia sint evidentes sed
quia sic deus iubet reuelat aut dicit prout
ecclesia catholica vel scriptura sacra nobis
tradit. **U**nde p̄nter ad hoc dicit potest nō
irrationabiliter/qd̄ fides hic in via semp̄ est
quodāmodo nō appentiū sub ratione for-
malī vel obedientiali ip̄ius fidei/qm̄ licet
veritas prima sit dese euidentissima et certis-
sima cui innit/nihilomin⁹ qd̄ veritas h̄ pri-
ma/tradiderit credibilia in euidentia/vel
alia quelibet ad credendū/scitur et sola si-
de ecclesie vel scripture sacre/qz sc̄z ecclesia
et scriptura sacra nobis ita tradunt. **U**nde
qd̄ tobias habuit canē/et abrahā filium/po-
tuit esse notū p̄ exp̄ntiā/ita de innume-
ris/sed qd̄ iste veritates sunt nobis a deo tra-
dite p̄ scriptores libroz p̄nentiū talia/et
creditiū est/nō sc̄rū nec euidentis. **A**ltera
distinctio/quedā sunt pure de fide et. et cō-
tinet quatuor gradus. **Q**uedā p̄nentiā q̄
rum opposita sapiunt heresim **Q**uedā im-
p̄nentiā tractatu de fide. c. ij. **C**ōsonāt
nostre descriptioni descriptiones alie vna est
apli ad **H**ebreos. xi. fides ē substātia. i. fū-
damētū rez quas sp̄m⁹ q̄ sunt de⁹ et x̄ps⁹/et
in q̄s tendim⁹ p̄ amorē/argumentū. i. certitudo
nō appentiū vel in se vel in rōne obie-
ctali sc̄z materialit̄ aut formalit̄ vt dictū est
Item aug. in li. de p̄destinatōe/fides est co-
gitare cū assensione ea que ad xp̄ianam p̄-
nent religionē. **I**tem ysidor⁹ fides est qua
veraciter cedim⁹ id qd̄ nequaqz videre va-
lemus. **I**tem crisostom⁹ fides est sanctissī-
me religionis fundamētū. **I**tem magistra-
liter. fides est virtus qua ea que ad funda-
mentū religionis p̄nenti recte firmiterqz
credunt. **H**is itaqz p̄suppositis ac deca-
ratis que in longius trahi p̄nt/dicam⁹ se-
quēter qd̄ in p̄posito nostro fidē accipimus
obicctiue p̄ collectione oim̄ credendorū

propositiōnū et habitu fidei/ prout descri-
psimus. Unde statim concluditur veri-
tas prime p̄tis nostre cōclusionis principa-
lis/ q̄d he nouē assertiones que spectāt ad
diuina p̄cepta/ sunt de fide. notando t̄m illud
aristo. q̄ oppositoꝝ eadem est discipli-
na. Deniq; p̄ declaratione maiori pla-
cet annotare ad quos moralia p̄cepta in
forma morali p̄cepta in forma vel affectu
articulos symboli speculatiōis reducantur
uis ita sit q̄ cuilibet p̄cepto cōrespondet
dictamen practicum verum/ q̄d ita creden-
dum est sicut articulus fidei in speculati-
uis. Huic p̄cepto diliges deū cōrespondet
istud dictamen. deus est diligendus/ et isti
non occides/ proximus nō est occidendus
glosa p̄pria voluntate/ et ita de reliquis. Di-
camus ergo q̄ iste articulus/ est de articulo
q̄ x̄ps est deus verus de deo vero q̄cqd̄ igitur
iubet faciendū est. Iubet autē p̄cepta le-
gis Non occides etc. Et Math. ii. 2. xvi.
et alibi multis locis ergo. Item articulus est
q̄ sacre scripture sunt vere/ q̄ p̄ducunt in
testimoniū resurrectiōis ibi sc̄dm scriptu-
ras/ tradit autē scripture decem p̄cepta igitur
etc. Item articulus est q̄ sp̄s sanctus locutus est
per p̄phetas q̄cqd̄ igitur p̄phete dicunt p̄ ipsius
verum est. Fuit autē moyses p̄pha qui tradi-
dit decem p̄cepta legis/ imo et x̄ps fuit ille
p̄pheta magnus de quo Deut. xviii. q̄ fuit
plenus gr̄e et veritatis et p̄ quem veritas fa-
cta est. Item in duob; p̄ceptis de dilectiōe
dei et proximi que tradidit x̄ps multis locis
tota lex pendet et p̄phete. Sunt igitur de lege
et p̄phete et p̄sequēter omnia moralia p̄-
cepta que deducuntur ex ip̄is. Item finis le-
gis sc̄dm apostolū est dilectio/ et v̄t̄n̄az v̄-
tam eternā p̄sequamur. Hoc autē facere nō
possumus nisi seruando p̄cepta. Si vis
ad vitā ingredi serua mandata. Et iterum
hoc fac et viues. Item ad aliam p̄tem arti-
culi qui dicit et p̄pter nostrā salutem/ que sa-
lus nō habet sine p̄ceptoꝝ obseruantia/ p̄-
tinent igitur ad hunc articulū vitam eternā
salutem reductiue. Item quodlibet p̄ceptum
includit in se dictamen rectū sc̄dm
quod sit bonus actus p̄cepti/ sicut hoc p̄-
ceptū Non occides habet istud dictamē.
non licet occidere/ fundatū in hoc vniuersali
p̄cepto Non facias alijs quod tibi fieri
non vis/ quod principium est de scriptu-
ra sacra Math. ii. 2. Item articulus est q̄
est vna ecclesia catholica et apostolica id ē

fundata in doctrina apostolorū quos sp̄s
sanctus docuit omnes veritatem/ et docere
non cessat successores/ et ideo ecclesia non
potest errare/ et ita quicquid iubet est verum.
Iubet autē decem p̄cepta et conclusiones ex
eis ergo p̄tinent ad hunc articulum vnam
sanctam ecclesiam. Amplius tertio de-
ducamus p̄ exempla et heresis descriptio-
nem/ omnis heresis p̄tinet ad fidem/ quia
sc̄dm hieronimū heresis est dogma falsum
fidei orthodoxe contrariū. Constat autē ex
determinatione ecclesie q̄ multe assertio-
nes iudicantur hereticę que sunt circa p̄-
cepta moralia t̄m modo. Exemplū de ista
usura non est peccatum mortale. Item de
ista/ fornicatio simplex non est peccatum
mortale. Item de ista/ non est licitum tene-
re vxorē fratris sui/ pro qua Iohānes mar-
tyr fuit. Item de ista licitum est vnicuique
non misso imo prohibito predicare. Item
de ista populares possunt dños suos ad li-
bitum corrigere. Item quilibet tyrannus
etc. que nup̄ damnata est vt hereticata. Itē
generaliter/ nulla p̄positio est vera/ que nō
possit fieri catholica/ dum se tradit creden-
da in sacra scriptura/ sicut ad p̄positum di-
xit hieronim⁹ q̄ ap̄lus de verū ethnico v̄l
poetico fecit catholicū dum ait. Corrum-
punt bonos mores confabulationes pessī-
me. Unde quid minus de fide videtur q̄
q̄ iobias habuit canem/ et aaron barbas
et tamen qui nunc negaret p̄tinaciter/ esset
hereticus/ quia repugnaret isti articulo.
Scriptura sacra est vera in se et in suis p̄-
tibus. fallit igitur hec argumentatio hoc nō
est de credilibus nostre fidei explicite/ igitur
non est de fide etc. Sequitur ex p̄-
missis q̄ geometria et philosophica possunt
ē et sūt philosophabilia aut geometricabi-
lia. Secus de moralibus/ quoniam illa faci-
unt ad vnitatem ecclesie que debet esse vna
necum vnitatem sacramentorum et credibi-
lium inuidentium/ sed etiam actione et cō-
uersatione pacifica in agilibus morali-
bus naturali lege cognitio. ita q̄ vnitatis ec-
clesie presupponit vnitatem moralem. Nota
de fide que sup̄eminet rationi semper/ si-
cut oleum aque. Sic q̄ incipit fides vbi
ratio desinit/ et non potest tantū crescere ra-
tio naturalis quin sup̄eminat fides ei etc.
Item constat sc̄dm plurimos doctores
q̄ exp̄diuit tradere multa ad credendum
generaliter omnibus populis/ quorum ali-

De erroribus circa preceptū

qua sunt euidentia docet ad deum esse. Et hoc propter errores phoz et aliorum/sicut in proposito de preceptis moralibus que licet sint euidentia bene dispositis in iudicio rationis/tamē ex consuetudine puerfa et aliunde/multi contingunt errores/ vt stoici dixerunt esse opus maxime virtutis se inficere/ et in quibusdam regionibus dicunt esse religiosum occidere parentes senes etc. Item de multitudine vxorum de furtis rapinis/de adulterijs in quibus errant homines/nisi per legem diuinā doceant/exemplū possit poni in casu nostro presenti etc. Nota tamen quod ad assentiendū catholice/cuiuscumque veritati quātūcumque sciat per experientias vel demonstrationē/requirat fides infusa/ que monstrat et ostendit rationem obiecta lem credendi/ istam quod deus talem veritatē tradidit aut iussit per se immediate vel per ecclesiam aut scripturam sacram. Nota quod modo nulla est noua heresis/ et quod determinatio pape non est nisi declaratio vel adiectio pene. Nota ockam libro scdo prime partis per totum. Nota quid est explicite de fide/ illud scilicet quid vere et clare sequitur ex his que sunt pure de fide et explicite continentur in scriptura. Unde quod christus habuit neros non explicite sub hac forma. Similiter quod non omnis mulier habens capillos rufos non potest interfici a quocumque/ sed sequitur euidenter ex scriptura. Nota quod nulla est querela dñoz tpaliū quin possit ad conciliū deduci generale terminanda/ si reducatur ad licitum et illicitum/iuxta considerationem vltimam illius sermonis/ per sperum iter etc. Deinde notandum est quod in hoc actu plurimerationes sunt inducte et ad declarationem secunde partis. Sed quoniam alibi sunt tā epilogando quā laciozi sermones deducite/istic committuntur. Tandem reuolando ad principium recitabatur quemadmodum festus ad paulum se defendentem/dixit insanis paulo/multe te littere ad insaniam conuertunt. Non insanio. respondit paulus optime feste/sed veritatis. et sobrietatis verba eloquens. De hinc conuersus ad agrippam credis inquit. Rex agrippa/prophetis/scio quod credis. Sic longe amplius habeo fas dicere vnicuique vestrum. Reuerendissime patres et domini ac doctorum omni sapientia et doctrina plenissimi/quod creditis prophetis. Illi autem testimoniū dant de decem preceptis/ et de sequelis eorum

quod diuina veritate fundata sunt et ad credendum. licet intelligatur imposita. Varias igitur agēs quod patienter et obsecratio facta erat/me audistis. Sit exoro merces vestra deus/quia quid tribuam non habeo. Credite vt facitis veritati/ et tempore liberabit vos/ et in eterna tabernacula sua luce perducet. Prestante eo per quem veritas et grana facta est Iesu christo qui est deus benedictus in secula. Amen. Finit.

Alius sermo eiusdem

Contra assertiones magistri Johannis parvi circa preceptum Non occides.

Posset hereses esse sicut dicit apostolus. i. corinth. xi. vt qui probati sunt manifesti fiant in vobis probati inquam per fides in intellectu/per caritatem in affectu/per exercitacionem in effectu. Prouidencia nimirum diuine sapientie/que attingit a fine vsque ad finem fortiter/suauiusque disponit oia. sapie. viii. non sineret mala fieri. teste aug. si non posset sciret et veller inde bona elicere/disponens finem amoris pueri ad finem finis boni atque gloriosi/quod vidit apostolus dum ait. Scimus quoniam diligentibus deum omnia cooperantur in bonum. Et sic omnia inquit. Huiusmodi kartusie vt etiam aliena mala imo et propria dum ex peccato consurgit quis humilior. Fit autem hic et heresibus hoc salubre quatenus sicut corde creditur ad iusticiam/sita fiat ore confessio ad salutem. ad Rom. x. profitendo scilicet fidem suam extrinsecus/quod cadit sub precepto obligante ad semper non pro semper/nisi casibus certis/qui possunt ad presens quattuor nominari. Unus est coram infidelibus et tyrannis sicut tempore martiri. Alter coram perfidis hereticis vt tempore doctorum. Tertius ad testificandum vel respondendum sicut fit coram iudicibus. Quartus doctrinaliter et iudicialiter erudiendum sicut fit a prelati et doctoribus. In casu primo exercetur patientia vt hymnus loquitur. In secundo sapientia et plerumque constantia/iuxta dictum augustini. In tertio meritum acquiritur/ vt dum petrus respondit/ tu es christus filius dei viui/dicit glosa quod fuit hoc ad meritum. In quarto doctrinale et pastorale officium exercetur. Jo. x. et Mathei. vltimo et Malachie. ij. et petri. ij. etc. Ex qua distinctione pronus elicatur/ quod quia professio

fidei sit extrinsecus ad salutem ne dum ore sed etiam gestu vel opere ut assistendo confitentibus vel docentibus veritate. Illi patres reuerendissimi et ceteri qui pridie remanserunt cum alijs assistentibus/ quibus nunc remanent vel assistunt/ collaudandi sunt/ tamquam beati qui audiunt verbum dei/ sit eorum merces copiosa deus/ quia quid retribuam non habeo. Qui ex deo est/ inquit christus/ ubi dei audit. Timendum est quod sequitur refugientibus propterea non auditis quia ex deo non estis. Sed reprimo. **C**ohortor autem per illud apostoli in epistola dominice currentis originaliter ad ephesios. Nolite fieri imprudentes sed intelligentes que sit voluntas dei/ ut dicamus ei/ fiat voluntas tua sicut in celo et in terra quod vtiq; prohibet fieri triplex sapientia terrena/ animalis/ diabolica. Elicitur preterea/ quod si quis voluerit testimonium sue fidei palam dicere/ quod si quis ille fuerit presertim eruditus/ audientia sibi publica dari debet/ meretur insuper dum refugit esse doctor nocturnus et in angulis/ aliter quam nicodemus qui venit ad deum nocte. Trepidus nepe et obscuros sue fidei professores arguit christus/ dicens que in tenebris audistis predicare super tecta/ quod qui me erubuerit/ **L**uce. et sermones meos/ et filius hominis erubescet cum coram angelis dei. Itaque sit fides vniuersiusque in ore sit in oculis/ sit in fronte. **E**t quibus ita prelocutis pronuntius eliceretur veritas duplicis ultime partis nostre conclusionis quadrimebris alias posite que talis est.

Novem assertiones cum suis reprobationibus iudicialiter nunciate spectant ad fidem etiam explicitate. Et sunt prout in scedula continetur rationabiliter qualificate. Potuerunt insuper per doctores et ordinarios locorum doctrinaliter ac iudicialiter condemnari. Sunt denique per hoc sacrum concilium vel per sedem apostolicam de necessitate salutis reprobande et hoc vere vel interpretatiue. **A**d elucidationem ponebatur casus longus/ dans intellectum de a et b vasallis Regis. Additus est casus breuis iste/ quilibet tyrannus etc. proposita sunt quatuor conclusiones/ rursus est per conclusionem hanc quadrimebrem tam firmiter in sermone quam certitudinaliter apud me est in corde/ quia quod scimus loquimur et credidi propter quod locutus sum. Nam et vbi intenderis/ ait inlius cesar ingenius/ valet.

Nemo autem facere metuit secundum vegetium quod optime didicisse cognoscit. Ut bene loquutus dicit socrates/ nil loquere nisi quod bene didiceris.

Quidem prima pars conclusionis sufficienter probata ex pluribus forte verbis quam necesse fuit eruditis in theologicis sermonibus/ sed fortassis non pluribus quam oportuerat pro non eruditis. Itaque deducta est hec pars ex quadruplici radice. **E**t fidei descriptione que est habitus certus et verus per auditum verbi dei acquisitus. **R**om. et **N**eb. ix. Cuius fidei obiectum est propositio credenda. vel collectio plurium ac omnium credendorum/ sicut accipit athanasius in hoc simbolo. Quicquid vult etc. Aliis fidei acceptiones reitio nisi pro quanto fides infusa requiritur ad credendum catholice. **D**ebinc scripture sacre testimonio ne quonia omnia in sacris scripturis biblicis contenta/ formaliter vel finaliter et in effectum. **E**t per consequens decem precepta sunt de fide/ quonia cum opposita assertionem pertinaci non stat fides. vnde gratianus ius naturale est quod in lege et in euangelio continetur/ quo quisque iubetur facere quod sibi vult fieri/ et prohibetur inferre quod sibi non vult fieri. **D**ebinc ex ecclesie observatione/ que damnat ut hereses nedum illa que contrariantur articulis speculatiuis nostre fidei/ ut ista deus est/ veruetiam contrariantur principijs et dicaminibus practicis/ ut quod deus est diligendus super omnia et proximus sicut nos. **I**n quibus duobus tota lex pendet et prophete/ que vtiq; lex est fides nostra vel deus fidei. **U**nde in scripturis sacris augustino teste quicquid alibi notius est damnatur. **D**enique ex heresis descriptione quam Hieronimus dicit esse dogma falsum fidei orthodoxy contrarium. **E**t illic habita est distinctio quod quedam sunt pure de fide sub quadruplici gradu/ quedam pertinent ad fidem et opposita sapiunt heresim/ quedam sunt impertinentia/ quia non apparet quod repugnant vel sequantur ad fidem. **I**nferebatur hoc corollarium quod hec consequentia impossibilis est et hereticalis/ decem precepta legis sunt euidencia in lumine naturali/ ergo non spectant ad articulos fidei/ nec ex eis deducuntur. **E**t hinc rationabiliter motus fuit reuerendissimus magister petrus de versa. exhibere scedulam quam tradidit alij vero dicit/ voluit quibusdam hereticare/

De erroribus circa preceptū

videat ne ex erroribus se inuoluat etc.

Quod iterum p scde partis deductione sunt inducte contra primā assertio nem licitū est vnicuique etc. Rarōes in triplici quaternario etc. Fundat prima sup hui⁹ aduerbū saigue. **D**ixi me iam p/serum iaz specialiter/ gallici me sinerit qz p/ supponit veritatē illius qd pcedit. **A**ltera sup hoc cōpleto absqz mandato quocūqz vel pcepto deducendo ad p/ radictionē/ quia lex dei mandatū est etc. **T**ertia sup in tellectu plano ac resolutio hui⁹ pcepti. **N**on occides scz hominē p/ria voluntate. **S**ed vel iubente deo p reuelationē/ vel p publi ce administrationis admissionē. **D**ath. cxxv. et. cxxvi. **O**mnes qui gladiū acceperint etc. **G**losa p/ria auctoritate etc. **U**nde lex occidit etc. nō homo **S**ibi vindictā etc. **Q**uarta sup defectu iurisdictionis v/ iudicarie potestatis in occidente tyrānū sicut ponit assertio. **Q**uis es qui iudicas alienum seruum etc. **A**d Ro. ij. **F**undatur prima ratio scōi quaternarij sup p/ dēnatione triū articuloz hui⁹ etc. v/ viciē/ de p/ dicanibz absqz missione/ de popularibz corrigentibz ad libitum dños/ etc. dñis bona ecclesiasticarum rapientibz etc. quoniā occisor in casu assertionis etc. peius facit quā in his casibz tribi fiat. **F**undabat altera sup omni policia vera vel p/ensa/ v/ p/ ueroz/ sub magistro/ etc. in ter se v/ latronum vel paganorum/ imo v/ demonuz/ pro statu presenti. **D**ath. cxx. v/ omnium bonorum quibz omnia ordinate fiunt. **E**st autē ordo parium dispariūqz reruz vnicuique ius suum tribuens iniqua non v/ surpans. **T**ertia super p/ patione tyranni/ dis ad heresim etc. alia vicia deteriora prope que nō veniunt homines passim occidendi etc. quomodolibet etc. absqz mādato. **Q**uarta etc. octana in ordine super cōpatione non habentis auctoritatē iudiciariā ad habentem/ sicut est rex/ qui quidez rex non possit sine iuris ordine non monitū non vocatuz non conuictū interficere/ quātominus ergo censendus est dare auctoritatem implicitam vel interpretatiuam altera cui nō mandatum est/ imo legibus regis prohibitum. **P**ro his loquitur festus Act. xxv. **E**t nico demus. cxxij. etc. in lege. **Q**uod iustum est iuste exequeris. **D**emū prima ratio terciū quaternarij fundabat super multiplici notorietate iuris aut facti/ que requirebatur pro qualibet circūstantia seu clausula hui⁹

ius assertionis/ v/ qz notarium esset talem machinari etc. quoniā ex incertis nullo pacto potest certa mors inferri. **E**t si non potest quis occidi ad testimoniū vnius quātominus nulli⁹. **A**ltera qd hec assertio quātūcūqz circūstantionata nō potest habere veritatem de p/riua p/sona extra casum diuine reuelationis notorie/ vel casum inevitabilis necessitatis sicut ex rationibz aduersariorum/ quas quidez pridem vidimus satis constat. **N**ec tamen casus iste necessitatis semp excusaret. **F**undabatur v/ decima ratio exaggerando qd hec assertio se p/ iudicalem oñdit ad omne genus hominum actiue etc. passiuē licet cōtracte poni videat. **E**t extendit se ad papā/ ad epōs/ ad abbates ad principes/ ad patres/ ad maritos/ ad sacerdotēs/ clericos/ populares/ etc. ad omnes in cōmuni/ patet p/ sideranti qz cui libet talia dici potest. **T**u es tyrānus vel machinarius in mortē dñi tui. **P**ostremo p quarta ratione. cxxij. in ordine etc. v/ltima/ fiebat epilogus sic arguendo. **C**ontradictoria hui⁹ assertionis que est p/icularis vel singularis negatiua est vera etc. catholica/ igit ista est falsa etc. nō catholica etc. p/nter heretica/ qd tenet p legē p/ radictoriaz/ etc. p dicta aristot. et dioni. qd verū etc. bonuz sunt ex omnibz circūstantiis/ falsum autē etc. malū ex vnicā/ añs est manifestū in multis casibz/ v/ dum occidens nō habebit sufficientē notarietate v/ procedat ad certā mortē nō monia nō conuicti etc. vel dū potest seruare iuramentū fidelitatis/ vel est sacerdos. **E**t p/ uideri pōt res p alterū vel alio mō etc. **E**xclamabit hic aliquis etc. dicit ponim⁹ casum necessitatis extreme. ponim⁹ qd oia sunt notoria qz p/ponuntur. **R**isio. **Q**uod hic non inuictigo qd alij dicāt. sed quid ponit assertio/ etc. in qbus terminis se regular. **R**eplicabit alter dicens trūcata est assertio. **R**isio qz nec hoc pronūc inquiri qz quis nō desint testes hic etiā p/ntes omni exceptione maiores qz nihil trūcatū est etc. **S**up/ sūt auctoritates sacrotoz. sup/ est multitudo exēploz etc. v/ historia rū. **S**ed interim discurrem⁹ p alias octo assertioēs etc. ad hec inducēda postmodū. ponit itaqz scōa assertio sic/ leges naturalis etc. diuina auctoritant v/ nūquēqz subditū de occidēdo vel occidi faciēdo dicitū tyrānū/ dānat v/ erronea in fide ac moribz etc. legibz naturali morali etc. diuine iniuriosa. **D**educat hec p/ dēnatō ex radice qd triplici

imo qd est infana & sacrilega. Prima qz leges diuina naturalis & humana pbibet ex plicite & expse qd nemo accipiat sibi honore iudiciaria vel dñandi ius in iurisdictionem sed qui vocat sicut aaron pater in epistola ad hebreos. Non igit auctorifant nō vocatum alioquin sed supma lex scz dissensionis deus in quo esset. Est & ptra aplm. Nec daret vniciqz qd falsum est & sic esset summa puerfio modi speciei & ordinis/dicit lex iudicioz rigor iuris publici tutela in medio pstituta est ne quis de aliquo qntūcūq; sceleribz implicito assumere valeat vltionē. Nec est etiā lex pueroz. Hora de binto cur filiū occidit. Qui infcio pncipi pe/inquit lex/bellū gerit reus est lese maiestatis. Altera radix ē quoniā leges diuina naturalis & humana pbibent ne idē sit erga alterū pars iudex & testis quod soli deo propriū videt. Unde duz ex officio pcedit iudex ptra errores qui sunt sicut leges lese maiestatis pars rea pstituit promouēs vel instigans tenens locuz partis accusantis/ propterea reprobari nō potest snia iudicis in causa appellationis vel aliter ipō nō vocato vel audito. Amplius tertia radix ē qz fm leges diuinā naturalē & humanā. Nō debet ex incertis causis & cōiecturis/ vel ex eis que secrete gerunt/ sicut sunt machinationes & cogitationes cordis/ publice puniri/ pferim ad mortē. qz cogitationis penā nemo meret quo ad forum scz pferentis vite secus quo ad forum pscie. Nemo inq; lex ad testimoniū vnus mortē. Demū quarta radix est qz nemo veller qd a non iudice suo dānaret ad mortē/ pferim non vocat non auditus nō monitus. Lex autē naturalis dicta est & sumpta **Barb. ij.** Omnia quecūq; vultis vt faciant vobis homines & vos eadē facite illis. vultis glosa velle debetis. **Procedam** ad reprobationē tertie simul & quarte assertionū/ qz pncere sunt & sic habent licitū est vniciqz subdito honorabile & meritorū zc. Et dicunt in snia qz quilibet tyrānus potest & debet occidit a quecūq; vilitate & p insidias & quomō hoc est ptra mors qua debent mori/ occidere scz ita eos. Assumit pro reprobatione quadruplex fundamentū primū sumit ex causā cōdendi decretalē illam in concilio lugdunien. li. vi. pro humani/ quarum prima est ne quis xpianus subito & impulse moriā in periculū dñationis eterne/ qd ibi dicit

horrenda inhumanitas detestanda & sceleratissima. Altera quoniā omnis potestas tribuit a dño ad iusticiā rectiq; iudiciū exercēdū. Tertia quoniā hoc in xpianitatis obprobriū exit. Alterū fundamentū ex reprobatione insidiarū/ dum frater p mēdacia aut piuria aut p finem illicitū sicut notat thomas scda scde. q. de insidijs. vnde lex dicit hominē homini insidiari nefas est. Et exodi. xxi. Si quis per industriam & per insidias occiderit proximū suū/ euelles eum ab altari meo vt moriatur. Constat autē qz insidijs de quibus fit hic mentio concurrunt frequenter hec tria/ mendacium/ per iurium/ ac finis. s. subita mors & vilitas alterius cui fides data erat. vnde et si quedam possunt esse insidie iuste/ non tamen iste attentis medijs & fine & non diffidatōe. Sumitur aliud fundamentū ex dictis sanctorum reprobantiū in Judibz hier. & similibz mēdacia & fictions falsas/ licet in eis collaudetur zelus ad cultum dei & saluationem populi/ & oppositum sentire hereticū est vt deducit augu. ad premiū zc. Demū pro quarto fundamento sumitur descriptio tyranni data ab assertionē. Tyrānus est qui in republica non iure principatur vel principari conatur. Constat enim iuxta venerabilem **Egidiu** de roma/ in suo de regimine principum/ & experientia loquitur/ quod vit est aliquis dominus qui non tyrannus in aliquo iure vel interpretatione iudicetur. Et ita debet actiue et passiue viriliter et insidiosē per subditos interfici. Cuius falsitatem deducit ore sine super quinto politicorum/ vbi **Aristoteles** dicit qz boni non faciunt seditionem. **Veniāmus** consequenter ad quintam sextam septimam simul assertiones/ que dicunt reges debere amare remunerare & glorificare talem mortem zc. De tres simul ex inēuenienti quadruplici reprobantur. Primo quidem/ quia rex teneretur amare remunerare et glorificare peccata/ qui ideo positus est in vindictam malefactorū. Nō enim sine causa gladium portat sicut dicit apostolus. Unde & si posset ad tempus dissimulare vindictā sicut fecit dauid & Joab. Nō tñ pōt absolute remittere culpā/ pferim in nō penitēte sed pcrim iustificatē passivam/ & in eo pferuare/ in scandalū subditorum/ que iustificatio neq; in **Chaym**/ neq;

De erroribus circa preceptū

In antiocho sceleratissimo/nec in Juda
pido inuenta est/ quia dixerunt peccauit.
Amplius scdo quia rex p has assertiones
deducitur nedū ad peccatū mortale omittē/
tendū/ sed ad heresim dum dicitur qd tene
tur tanq̄s licite laudabile et meritoziū ama
re remunerare et laudare id qd dese iniquū
est. Et quia dicente sapiente. Qualis est re
ctor ciuitatis tales et habitates in ea/ et dau
dianus ait Regis ad exemplū totus ppo
nitur orbis/ sequeretur hereticatio omniū
fere subditoꝝ. Attendant hic omnes pser
tim domini cōmissarij/ qualiter hec mate
ria tangit plures et magnos imo maximos
quia regem euz toto clero suo/ quibz impo
nitur nedū heresis sed qd sunt heretici/ dū
eoz snia pronō catholica reprobaf/ qz de/
terminare falsaz doctrinā pro vera nequit
fieri sine p̄tinacia/ vt deducit okam quarto
prime. Rursus tertio includit hic blasphem
ia cōpatio de michaele et phinees/ quasi
michael occiderit luciferū sine mādato dei
et p̄cepto quocūqz. Similit̄ et phinees ipz
zambri quoz pater oppositum tam ex rōe
quā ex epla iude de michaele/ qui nō est au
sus inferre blasphemiam zē. et de phinees
Numeri. cxy. Unde si phinees occidisset
licite sine mādato adulterū vel ydolatrā
zambri/ cur nō similiter tūc et nūc alter idēz
posset. Sic argueret de moyse respectu liti
gantiuz. Deniqz notaf vt ex assertionē ter
tia/ sicut etia; res se habet/ qd hec pestifera
doctrina multiplicata est p p̄p̄los et regna
sub eplis et p̄positionibz has assertiones cō
tinentibz. **D**educamus p̄terea falsitatē
ocraue assertionis ad intellectū ponentis/
quonia; si liceat vnicuiqz iudicare de lege
diuina/ vt de ista Non occides/ et eam inē/
p̄tari fm epykeam suā et p̄scia; relinquen
do planū rotundū ac solidū sensum positū
per doctores sanctos epick et p̄scia; quilibz
poterit scripturā intelligere sacra; aliter q̄
spūssanc̄ efflagret/ qd est heresim fm descri
ptionē hieronimi/ Et he incōueniente p̄se/
quūtur. Primo qz poterit quilibet interp̄
tari p̄ceptū illud Non furaberis. Sicut i
uentus est vn̄ dogmatizans qd p nutritō
ne pueri bone indolis ad eruditōz theolo
gie vel vtilitatē reipublice/ poterit rapi pe
cunia a diuite. alij qd licebat mittere vsu
ram p subleuatōe pauperz. Alij qd symo
niā p necessitate ecclie. Alij qd rapinā pro
fundandis ecclieijs vel hospitalibz nemo

aspiciēs ad malū zē. Ampli⁹ scdo idem ar
guif de hoc p̄cepto Non mechaberis. qz dē
ceret aliquis rex vel p̄potēs/ sterilis ē vroz
mea/ recipiā alteram ne successione defrau
der heredis. Alter idēz faciet p multiplicas
tione plis ad cultū dei. Rursus tertio p̄tin
git hoc idē circa p̄ceptū hoc Non mentieris
Dentiar inquit aliquis vt saluē p̄rimuz
vel meipm a morte seu dāno seu vitupio.
Dentiar ad salutē alioꝝ cozpalem vel spi
rituales. Dentiar vt licenti⁹ p̄dant impij
tyrāni vel heretici/ imo et p̄fessionē reuelas
bo ne p̄dant reliqui. Postremo licebit etiā
am sic parentes occidere in senectute ne lā
guēt diutius sic occidere seipm ad euitatio
nem indigentia seruitutis vel stupri vel cō
tumeliā dei/ sic fuerit temp⁹ dum omnis q̄
interficiebat xp̄ianos arbitrabaf se obseq̄
um p̄stare deo. Jo. xvi. zē. **A**duertitis ac
q̄ late pateat hec ruina/ si cui libet non fm
legē viuere sed de lege iudicare licuerit/ cō
tra illud decretū vulgatū Eius est interpre
tari cur⁹ est condere legē et illud angu. de ve
ra religioe dis. iij. c. In ipis tp̄alibz legibz
vbi dicit qd dū institute sunt leges nō lice
bit etiā iudici de eis iudicare sed fm ipas/
vñ fatemur sensu legis nō verba facere se
sum lrālē/ sed de sensu piri diffiniūt nō q̄li
bet p seipō. Deniqz cum ex solo sensu lrālē
scripturē sumit efficit argumētū solidū/ si
lrālis sensus scripturē in aliquo falsus di
ceret zē. **E**t andē reprobef assertio. qz q̄
scdula min⁹ dānata ē rigide i casu societatis
iuramētū/ heretica et sacrilega ē/ p̄nicio
sissima ē. Primo quidē qz piuriū fm gen⁹
suū si thome credit grati⁹ est homicidio/
qm̄ est imediaci⁹ p̄tra deū et p̄tra p̄ceptum
p̄rimetabule. Cedit insup in subuersionē
grauiorē toti⁹ reipublice dū vinculū ei⁹ qd
est iuramētū/ rūpit et dissoluit. vñ iuramen
tū est ois p̄trouersie finis fm aplm. Pōz
ro si p̄det de⁹ oēs q̄ loquūt mēdaciū/ ita qz
nulla adiccōe pōt licitū fieri/ qd de piurio
cēsebim⁹ iudicādū. Reges rō aug. et qre mē
daciū nō recipit p̄p̄sarōez vt fieri licitum
possit. Rursus exēplis sacre scripture doce
mur. iij. regū et palipo. i sine qd sedechias
cū toto p̄plo in deoz iō pempr⁹ ē qz n̄ tene
rit pactū cū idolatra nabuc. sed uci⁹ p̄ sacer
dotes dñtes qd cū ydolatre p̄fido et tyrāno
sed⁹ in itū non tenebat ex quo erat sine fide
Exemplū aliud est de symeon et leui quibz
tam maledixit pater quia fregerāt pactū cū

sibi in iudicio in iudicio. Exemplum aliud apud
gentes de regulo et fabrizio ac multis simi-
libus d quibus loquitur **Cyero. iij. de offi.**
Notetur quid reciter tempe hannibalis de
duobus remissis p romanos. Exemplum de p
fidia cartbaginensium. que subuertit eos/ qui-
bus dictum est p quos deus iurabit et vbi.
Exemplum de fide militum de fide mercatorum
de fide iohannis regis francie/ et aliorum
die sine numero/ pstat seruasse et hodie ser-
uare cofederationes et vtra iuramenta. Ne-
dum in iudicio ipse sui vel suorum/ sed etiam
in iudicio vite proprie/ qd est vltimum iudi-
cium temporalium. Nota de libardis. Nota d
lothringis q reducere capitani a suis si fa-
geret. Denique queritur si cofederatus de q
loquitur hec nona assertio/ poterat seruare
iuramentum suum non occidendo vel occidi fa-
ciendo tyrannum illum/ cu quo iuramentum et fe-
dus habebat/ et sic tenebat illud obseruare/
cum non cederet in iudicium anime sue
vel salutis eterne. Si vero non potuerit ob-
seruare cofequitur. Primo qd tenebat de
necessitate salutis tyrannum illum sibi cofede-
rati vel occidere vel occidi facere/ qd imp-
batum est prius/ qz non erat iudex eius vt
supponitur et qz iudex etiam obseruare fides
hosti debet. Sequitur preterea qd talis pre-
sentans illum esse tyrannum/ dignus morte
cui nec seruanda fides erat sicut eius/ iurauit
in mendacio/ et in dolo malo. Unde lites-
ralis intellectus planus et grossus apud om-
nes istius precepti Non iurabis q est omne
iuramentum deliberate et licite factum/ tenen-
dum est etiam vsq ad iudicium mortis tem-
poralis/ qm plus tenetur obseruare fidem
suarum que est quedam integritas et virginitas
anime qz corpus proprium vel alienum/ et est or-
do rectus caritatis. **Promiseram?** indu-
cere rationes cu auctoritatibus et historiis/
sumabimus illas/ plures itaqz continentur
secunda secunde. q. v. z. q. viij in aug. et biero.
Plures in summa confessorum sup bis voca-
bulis bellum/ homicidium/ insidie/ periurium
Sanctus thomas ad idem scda scde que-
stioni. lxiij. multis articulis et questione de
insidijs/ et questione de iuramento. Item
questione penultima secundi. Item libro
primo capitulo. vij de regimine principum
ad regem cypri determinans hanc questi-
onem ex intentione/ fundans se in hac au-
toritate petri. Serui subditi estote in om-
nibus timore dominis non tantum bonis et mo-

destis sed etiam discoloris. Exemplificat de
multis romanorum imperatoribus sub qui-
bus christiani passi fuerunt sponte/ licet eos
potuissent occidisse/ vt pater de sacra regio-
ne thebeorum. Sarreburicium. insuper qui
ab alijs distorset vel truncate allegatur facit
p dicens. libro tertio caplo. xvi. Ubi dicit
q tyrannus est qui vult contra leges domi-
nari. Et libro viij. caplo. xix. tradit q nul-
lus quantumcumqz tyrannus etiam notori-
us et intolerabilis interficiendus est con-
tra iureiurandum/ neqz p venenuz. Exem-
plificat de dauid respectu saul. Et tandem
dat consilium simile sancto thome. Sed
addi potest q p generale concilium possunt
tyranni iudicari vel deprimi non propria pre-
sumptione. Est ad idem alexander de ha-
lis diffuse tertio pre summe super hoc pre-
cepto Non occides. Ad idem aug. libro de li-
bero arbitrio. et secunda contra faustuz. Ad
idem libro de vitijs tractatu de ira capitu-
lo. xij. Ad idem leges civiles. **Exempla sunt**
in scriptura de chayn sceleratissimo de q
non licuit alteri vt interficeret eum. Item
de indeis qui licet christiani reputarent tyrannum
pessimum/ noluerunt tamen interficere p-
pria auctoritate. **Concludamus tamen**
ex istis omnibus veritate scde partis con-
clusionis nostre principalis/ scz qd be-
nem assertiones/ rationabiliter et catholice
put in scedula continentur repbate sunt et qua-
lificate/ imo profiteor euz reuerendissimo
patre domio cardinali cameracensi. et firmis-
sime teneo et nullatenus dubito/ quod hec
doctrina est heretica et damnata p hoc
concilium in ista. Quilibet tyrannus. et. Nec sup
hoc optz me **Judicio concilij** itaqz sim dubi-
us submittere/ qz crederem me peccare fa-
ciendo de fide carissima/ re incerta. Dabent
ecce criminatores qd intendunt/ me pfiten-
te qd opponunt et. **Elucet** ex his qd nullus
a pmissione circa materia fidei/ repellendus
est itaqz suspectus/ si dixerit hanc esse fidem suam/ que
admodum fecit idem Reuerendissimus pater dominus
Cardinalis Camera. pceptor me clarissimus ad
requestam Serenissimi regis romanorum
Sicut pfulgidus decanus canonistarum et flos gra-
tissimus dominus Cardinalis florentinus. **Adfestus**
vt alias me presente legit has assertiones ad-
miratus. Et potuerunt inquit in vomere
defensores quin mor fuerint aliqui contra-
dictores/ adeo sibi manifestus error vide-
batur. **Sequitur tandem Iuramentum**

De erroribus contra preceptū

tum fuisse licitum de repugnando talibus erroribus. **T**ertia pars conclusionis principalis.

Demonstratio itaq; duabus primis paribus nostre conclusionis ita ut non sit relicta dubitationis scrupulus/apud illos qui nolunt fieri imprudentes/sed intelligentes que sit voluntas dei. Nam ratio evidens et autoritas convincens. et hoc sacrum concilium deterriminans multipliciter hoc credere tradunt et impellunt etc. Expediamus nos breviori sermone de partibus reliquis duabus. Dicitur tertia pars que bene nonem assertiones potuerunt per doctores et ordinarios locorum doctrinaliter ac iudicialiter condemnari.

Stabiliamus hoc quadrupliciter. **P**rimus in iure divino spectat itaq; ad prelatos etiam inferiores pascere gregem pabulo doctrine Jo. x. Bonus pastor etc. et Dauid ultimo docere omnes gentes etc. **I**saie lviij. clama ne cesses. **D**ieremie. xxiij. ve pastoribus etc. **E**x. xxxiij. ve pastoribus israel. **E**t. xxiij. si speculator vidit etc. **E**t sicut eiusdem tertio **S**i dicere me ad ipm. **T**ren. ij. pphete tui viderunt etc. **D**eut. xxiij. et. xvi. **L**o. tra hereticos prima ad thim. iij. ad Titum iij. ad Galatas. ij. v. et. vi. **I**tem actu. x. at redite vobis et universo gregi etc. **E**t quibus omnibus fundatur est in scriptura sacra quod doctores et prelati possunt et debent populum subditum in doctrina sana pascere et ne errent providere. **S**tabiliamus scdo per eandem ex iure naturali et positivo. **E**t naturali quidem quo pater debet erudire filios/sapiens insipientes docere/videns cecos ducere. **C**aput in membra influere etc. **E**t ita de reliquis similitudinibus naturalibus. **E**t positivo vero iuribus iudicatis. extra de hereticis ca. ad abolendam et ca. excommunicamus. et ca. sicut. et extra de symonia licet hely. et. lxxxiij. dis. c. nil illo pastor etc. **S**tabiliamus tertio partem hanc et approbatione huius sacri concilii per practica eius. **L**ollaudant enim condemnationes factas contra errores et vycliff per universitates oronien. et pragen. et per ordinarios eorundem locorum/quas velut temerarias et iniq; reprobare debuerat si nequaquam cum condemnatione talis licuisset. **I**nducere enim sicut plura de prioribus conciliis tam generalibus quam provincialibus/etiam ante nicenū concilium etc. **S**tabiliamus deniq; quarto par-

tem eandem ex consuetudine laudabili in diversis diocesis presertim in parisi. **I**licentiam dantur sunt articuli et dantur quotidie per doctores sacre scripture et per episcopos et iurant baccalarij priusquam legant sententias in manu cancellarij parisi. quod si quid audierint dici in fauore articuloz parisi ad denotatoz/revelabunt infra octo dies episcopo vel cancellario parisi qui erit pro tempore. **S**cripsit ad hoc idem sacre theologie facultas in parisi. vniuersitate in tractatu quem misit ad clementem septimum soluens rationes vel allegaciones in oppositum superas ex iuribus male intellectis. **L**uius facultatis autoritas maior est in hac parte quam vnius glosatorum quod decreta sunt dicta doctorum sanctorum theologorum/que melius intelliguntur a theologis quam solis iuristis sicut archidiaconi iudicat de ceteris. **C**oncedimus tamen quod nulli inferiores ad papam vel ad generale concilium faciunt determinationes in fide que ligent generaliter omnes christianos ut patet sicut talium preterea dicunt inferiores prelati causas fidei magis ventilare quam terminare/ quod reseruat autoritas superiorum qui preterea habent vltimum diffiniendi et obligandi. **N**on si dicat quod prelati inferiores et inferiores quibus sunt ignari sacrarum litterarum/ sicut arguit occam/ plane ita fuerunt quibus summi pontifices/ preterea concedimus prelatos inferiores non debere questiones fidei iudicialiter decidere/ nisi per currentibus istis causis. **P**rima quod scandalum fuit ortum ex aliquibus assertionibus in sua diocesi/ quod ob his que foris sunt nihil ad eos nisi forte requisiti sint in fidei subsidium. **S**ecunda quod assertiones tales sunt que sine periculo non possunt diu admitti vel tolerari nec eorum falsitas ignorari seu dubitari. **T**ertio dum habet sufficientes copia doctorum in sacris litteris et hominum scientiam discernere si tales assertiones sunt explicate contra fidem et per sacram scripturam reprobare in finem vel affectum. **P**ossunt itaque imo et debent prelati et doctores scire multa esse contra fidem explicate/ que licet plus nescit nisi implicite. **T**ertio regula riter nec papa nec generale concilium debet facere determinationes fidei nisi percurrat huiusmodi causas. **Q**uod si dicat prelatos et doctores posse facere de aliquibus assertionibus declarationes que sunt contra fidem/ non tamen possunt determinare. **D**ocet nihil est quod papa vel generale concilium determinando de fide seclusa reuelat et specialiter non faciunt aliud nisi declarare talia esse contra fidem nisi cum penam adiectione. **D**enique non potest allegare contra prelatos vel doctores si

prius dānen t assertōes doctrinalē z iudi-
 cialit̄ q̄s euocēt z dānēt assertores. Exēplū
 multiplex de nūmismate falso / z de morbo
 canceris ac silibz. Hoc insup practicum
 est in hoc sacro concilio de erroribz z viclef
 z de isto quilibet tyrānus zc. Et in alijs cō-
 cilijs z de heresibz z apocriphis dogmati-
 bus / sine actione dānatis. Est enī pu^o dā-
 nare hereses q̄s dānari possint errantes / p-
 pterea puerissim^o ac pniciosissim^o est non
 quidē ordo iuris sed illius confusio nolle
 quolibet tractare prius de interesse fidei q̄s
 discussum vel decisum fuerit de interesse p-
 sonali. Et hic locus bz dictū cristi **Matth.**
xx. Irritū fecistis mandatū dei / ppter tradi-
 tiones vestras. Nūquid nō est iudiciū suf-
 ficienter fundatū vbi error nūciat^o est / reus
 promotor / accusans / iudex damnans. Ad-
 uertant plati ea que sequerent^r incōuenien-
 tia passim ac libere aliqui p̄dicarent quic-
 quid vellent. Heq; possent corrigi nisi refe-
 rendo causas ad sedem ap̄licam / vbi plerū-
 q; pauci sunt theologi / nisi fortetates qui
 p̄ntesse rei z pars audenter nō arroganter
 affirmo qd̄ in dānationē nouē assertionū /
 plures fuerūt magistri in theologia ac licē-
 ciati / absq; bacc. formatis z alijs q̄s sunt in
 hoc sacro concilio / z tribz mensibz durauit eo-
 rum deliberatio que fiebat publice z libere
 protestādo q; solū ad extirpatōes errorz sic
 sua p̄fessio requirit intēdebāt. Propterea
 non euocata est facultas decretoz tota sic
 theologi oēs vocati sunt / q; de solo fidei in-
 teresse querebat. Adde q; nullus vnq; in-
 uentus est me sciēte q; auderet dicere q; as-
 sertiones iste z siles eēt vere q̄uis aliqui
 diuerticula p̄fingent nē rīderent ad rem
 istā. Rursus executio facta est nō p̄nū aut
 p̄duos / sed p̄ sedecim magistrōs ad hoc iu-
 dicialiter depuratos.

Speit declarāda quarta pars z vl-
 tima dicens q; he assertiones no-
 uem sunt p̄ hoc sacru conciliū vel p̄ sedem
 aplicam de necessitate salutis reprobāde /
 z hoc vere vel interpretatiue. Reddit hec p̄-
 sp̄cia tam ex prioribz reprobationibz q̄s
 ex p̄bationibz partis p̄cedentis. videlicet ex
 iure diuino / ex iure naturali z hūano. Nō
 enim minus imo amplius conciliū gene-
 rale obligat vigilanter intendere ad extir-
 pationē errorz z emendationē errantium /
 quā prelati inferiores vel etiam ip̄i secula-
 res principes qui qualiter obligant^r noruz

est ex prioribz z scientibz legem loquor. De
 inde patet eadem pars ex verbis hui^o sacri
 concilij positis in condēnationē hui^o asser-
 tionis. Quilibet tyrānus zc. vbi sic dicit^r
 Precipua sollicitudine volens sacrosancta
 synodus ad extirpationem errorū in diuer-
 sis mundi partibz inualescentiū procedere
 sicut tenetur / z ad hoc collecta est. Sup ac-
 cepit zc. Deniq; sumitur probatio partis
 huius ex notori etate multiplicis scandali
 qd̄ verisimiliter tolli nō potest nisi p̄ deter-
 minationē hui^o sacri concilij. Scandaluz
 vnum est inter platos etia; eiusdem regni
 pluribz diffiniētibz vnā alijs murmurā-
 tibz z virtualiter reprobantibz dicendo qd̄
 de opinione fidem facere volunt q; senten-
 tie parisiens late p̄ regem z vniuersitatē ap-
 probate / ac per regnum acceptę / sunt int̄
 pridie dicebatur in publico. Reuera bene
 dicit apostolus de heresi / q; ipsa sicut can-
 cer serpit / quoniam ex vna iam centum ex-
 orze sunt / ita q; sanguis sanguinez tangit
 Scandalum aliud est inter doctores z sco-
 lasticos aliquos sicut pater eorum quāuis
 non expresse reprobent sentētiās istas / sed
 profecto seducunt sese diffamant / nec iura-
 menta custodiunt. Scandalum aliud est
 et fuit multiplex z horrendum inter secula-
 res. Sed ve per quos / quia non per fidei
 defensores / neq; per heresum reprobato-
 res / viderint ipsi qui fecerunt z faciūt ope-
 re vel consilio vnde scandalum tale venit /
 quia profecto non datum fuit sed acceptū
 Est enim par multa diligentibus legē do-
 mini / z non est illis scandalum. Ego fidē-
 ter pro me respondeo q; nec tam potēs suz
 q; possim operari destructionem talem to-
 tius cōmunitatis aut regni. Nec tam per-
 uersus z neq; vt hoc vellem deo propicio /
 et ad veritatem perscrutandam esset vigi-
 lantius attendenduz quod impotent vos
 ces tales / vt occurreretur destructionis pi-
 culo si tale sit et vnde sit hec percussio / est
 iniquum in destructionem cōmunitatis
 totaliter zc. Dicere habet omnis bonus ci-
 uis. Ecce si propter me tempestas hec orta
 est / mitte me in mare zc. Sed reprimo.
Tum hec ita se habeant de tantis scan-
 dalis / dum sacrum hoc generale conciliū
 potest occurrere / et opem ferre si dissilet / si
 p̄castinet / si in p̄sonaz acceptęz velit ha-
 bere fidē ihu xpi. Nōne iudicabit in se z in
 suis mēbris reprobabile z Nōne de reatu

apud deum et homines arguetur cur ita quia
vntco sine diffinitive verbo/tantis malis
occurrere potest/deuios ad se reducere et er
rantes reuocare/qd quanti meriti sit iaco/
bus ostendit. Dicunt itaqz omnes diffini
te pibimus recte qd non phibitis. Faciunt
pro hac parte dicta scripture et sanctorum.
extra de hereticis ca. ij. Qui alios cum po/
test et. xxij. q. iij. c. ita plane. lxxij. dis. c.
error cui non resistit approbat. extra de ho
micidio. c. sicut dignu. Qui potuit homi
nem liberare et. **Matth. xvij.** de tollendis
scandalis et membris nocentibus in corpore
mystico/ac de illa lege dic ecclesie q si eccle
siam non audierit sit tibi sicut ethnicus et
publicanus/debet etiaz ibi loqui sic vt au/
diatur et prime Petri. iij. parati semp ad sa
tisfactione omni poscenti et. **Obsecro** pe/
to et obtestor per matre omniu beneuuen
tium caritatem/per illam sine qua deo ne
mo placere potest neqz saluari fidem. s. ca/
tholicam/per beatas deniqz felicitatis spem.
Nolite fieri sicut monet aplos **Imprudē**
tes/sed intelligentes que sit voluntas dei.
Constat aut quatuor est ad pns dicere ta
lis intelligentia in quatuor considerationibus
in quibus morfinis erit. Protestor nibilo
minus soleniter et supposite quod mihi si
pudicer modestia mea/quaz hactenus te
nui coram dnis commissarijs et hic nolendo
quicqd dicere vel respondere circa materia
harum. i. assertionu preter id qd ad repro
batione earu theologicam spectat et ad app
tationem theologicam materia precado qz alte
ra pars similis se habeat/aut si otigerit qd
fiat descensus ad psonalia qualicunqz tan
gentia vel xpianissimu regem francie/cui
legatione fungor/vel sacra theologie facul
tatem/aut illa cui pars est vniuersitate pa
risien. aut psona mea/in fama/doctrina vel
aliter/def et pateat mihi legitime defensio
nis et rnsionis locus. Sic spero firmiter in
dno qz potentissima veritas vincet et fides i
qua est mundi victoria. Habet veritas simi
liter et iusticia dicente aug. quada luce sua/
que velut orbicularit se diffundit et termi
natur in ymbra/a qua luce dum quis refu
git excecatur et magis ac magis in tenebrosa
dimergit. **I**ntelligam igit que sit volun
tas dei sub considerationibus paucissimis.
Intelligere conuenit qz hereticus est. (si
cut dicit aug. in de vtilitate credendi et ha
betur. xxij. q. iij.) Qui alicui temporalis

comodi et maxime glorie principat? qz sul
gratia/falsas ac nouas opiones vel gignit
vel sequit. **E**cce qd dicit. Et nedu assenti
ens/quoniam dubius in fide infidelis est
dum videlicet dubitat in eis que explicita
et certa fide tenet credere/psiteri/vel docere
ratione sui status scie vel gradus/ ppterea
dixi me no dubitare. **I**ntelligere conue
nit qd heresis sola no facit de pse hereticu/
nisi dum diungit deprauatio ptnax ipius
voluntatis. iuxta illud aug. Errare potero
hereticus no ero et hic locu habet protesta
tio ac submissio dditionalis/que ptnacia
excludit. **H**oc veru est in dubijs/sed in cer
tis illa inquinat potius qua saluat et edu
plet iniquitas et. patet in hereticis dicen
tibus se fide catholicam semp velle psiteri. **I**n
telligere conuenit qz ille censendus est ptnax
qui no dimittit errore suu/ nec querit cau
sa sollicitudine veritate/vel que site et doce
no obedit/cui ptnaxie multa sunt signa si
cut enumerat. **Q**uia prima pte dyalogozuz
lib. quarto ponit decem et noue signa. **E**go
redigo ad duodecim/inter que illud est pti
pui et pessimu/diu error defendit factis et v
bis/minis et terroribus/cantibus et ambagibus
Aliud signu est in eis qui sentiunt erranti
bus sicut dicit ad Ro. i. quanto ampli? qui
errores vel errantes defendere fatagunt ma
lis modis. **I**ntelligere postremo conuenit
qz no licet homines ea nescire que spectat
ad officiu pxiu/sicut oportet iudices cogno
scere ea de quibus iudicare hnt vt de homici
dijs furtis et silibus. **S**ilr oportet platos et do
ctores scire ne du implicite/sed etia explicite
veritate nre legis/tam i speculabilibus qz
imagiabilibus/ qz necessarie sunt et viles ad
docendu et arguendu/ ad corripiendu/ ad
erudiendu in iusticia/sicut dicit aplos vt
pfectus sit homo dei/ad opus bonu instru
ctus. **N**ihil aut magis scire conuenit i pplo
xpiano et in omni republica/ qz q seruanda
sunt pacta seu iuramenta ad deum et pxiu/et
quo no inferenda sit iniuria pxiu/ pserum i
re sibi canissima/qz est vita corporalis et spua
lis se qz aie neqz occidenda no vero iudice suo
neqz impediatur per subitam mortem eterna
salus sua. **Q**uod deniqz no vsurpet/ quibus
no est accessa sibi potestate/neqz velit ee ius
dex testis et pars/ et sibi ius dicere qd nefas
est. **E**t ita de similibus pceptis moralibus et.
Hoc attendentes nolite fieri impruden
tes sed intelligentes que sit voluntas dei/

Assertiones magistri Jo. parui

et sicut corde creditis ad iusticiam sic potes
et consilas vestra sit oris confessio ad salu-
tem. quatinus qui probati sunt manifesti
fiant. Et patet que recuperat oem sensus
custodiat corda vtra / et intelligentias vras
in christo iesu dno oio / qui est deus bene-
dictus in secula amen.

Assertiones conten-

te in proposito defuncti magistri Johā-
nis parui et forma condēnationis earun-
de que facta sunt p epm parisiensem.

Item est vnicuique subdito abs-
que quocumque precepto vel mandato
sine leges naturalē / moralē / et di-
uina / occidere vel occidi facere
quolibet tyrannū / qui p cupiditate / fraude
fortilegiū / vel malū ingenium / machinā / co-
tra salutē corporalē regis sui / et superiorū oim
pro auferēdo sibi suā nobilissimā / et altissimā
dominationē. **P**edū licitū sed honora-
bile / et meritorium / maxime quā est potētie tā-
te / que iusticia nō pot bono mō fieri p supre-
mū. **E**rronea in fide et in moribus multipli-
citer scādaloza. **L**eges naturalis / moralis
et diuina autorizant vnicuique subditū
de occidēdo vel occidifaciēdo dictūz tyran-
nū. **E**rronea in fide / et moribus ac legibus na-
turali / moralis / et diuine iniuriōza. **L**icitū
est vnicuique subdito / honorabile / et meri-
torium / occidere vel occidifacere supra noia-
tū tyrannū / proditorē / et infidelē sui regi. et
supmo dno / p exploratiōes et insidias. **E**t
propria mors q dnt mori tyrāni / occidere scz
eos villane. i. sine diffidatione / p optimas
cautelās / exploratiōes / et insidias / et est lici-
tū dissimulare / et silere voluntatē suā de sic
faciēdo. **F**alsa / erronea et scādaloza. **I**us
est / ratio / et equitas / que ois tyrānus occidat
villane / p exploratiōes / et insidias / et est pro-
pria mors q debet mori tyrāni / et infideles.
occidere scz eos villane / p bonas cautelās
exploratiōes / et insidias. **E**rronea crudelis
et impia. **I**lle q occidit vel occidi facit
tyrannū supra noiatū modis pdictis / nō de-
bet de aliq repbendi / et rex nō debet solū ef-
se pētens / sed debet bñe factū acceptabile / et
auctorizare quantum opus vel necessitas ef-
ses. **E**rronea in fide et moribus ac regie dñia-
tioni iniuriōza. **R**ex debet premiare vel
remunerare illū q occidit / mō qui dicit est
vel occidi facit tyrannū supra nomiatū. in
tribus rebus scz in opibus / honoribus / et diui-

tijs. **E**xemplo remunerationū factarum
sancto michaeli archangelo / pro expulsioe
luciferi a regno paradisi / et nobili boi pbi-
nees p occasione ducis zambri. **E**rronea in
fide / moribus scādaloza ac regie domina-
tioni iniuriōza. **R**ex debet plus amare
q prius / illum qui occidit vel occidi facit
tyrannū supra noiatū / modis supra dictis
et debet facere pdicari suā fidē / et bonā fide-
litate suā per regnum suum / et extra facere
publicari p lras in modū eple / et aliter. **E**r-
ronea in fide / et moribus scādaloza ac regie
dñiationi iniuriōza / etc. **L**itera occidit
spūs aut viuificat / hoc est dicere q semper
sensum lralem seruare in sacra scriptura est
occidere aiam suā. **E**xpositio distorta / et
erronea. **I**n casu societatis / iura mētis / p
miliōis seu confederatiōis facta / ab vno
militē ad alterū / quocumq mō illud fiat aut
fieri possit. **S**i coningat qd illud veritatur
in preiudiciū vnus pmitentū / ad confe-
deratiōē spōse sue / aut suorū liberorū / ipe
de nullo tenet eas obseruare / hoc pbat ex
ordine caritatis quo quilibet tenet seipsum
plus diligere / vcorē / et liberos / **F**alsa erro-
nea scādaloza et ad periuria viam prebens

Pro declaratiōe prime assertiōis / place-
at atēdere qd cum bonū et similiter verū
sint et oibus circūstantiis vt dicit Simbro-
sius. si deficit vna circūstantia / propositio
vniuersalis reddiē falsa. **R**equirunt autēz
multe circūstantie si pdicta propositio de-
beat reddi vera. **P**rima circūstantia requi-
ritur ad verificatiōē eius q ille de quo lo-
quitur sit notorie tyrannus talis sicut descri-
bitur / et hoc notorie iuris vel facti / **A**lio-
quin quilibet fingere posset de quolibz qd
esset tyrānus. **V**bi notet quid sit notorius
iuris / q si reus confitetur in iudicio / vel pferat
sentētia cōtra eū / **E**t quid est notorius facti
quod scz nulla pot excusatiōē negari. q sic
semp euenit ex talibus argumētis. **U**nde
nō est procedendū ad certā mortē et incer-
tis / et leuibz cōiecturis / vel suspicatiōibz nō
probatīs. **I**te requirit q sit notorius talem
de quo loquitur / nō posse cōprimi p superiores
suū / et hoc notorie iuris vel facti / vt pri-
us / alioqn quilibet possit fingere vt prius
et ita periret omnis pollicia et dñatiōis au-
toritas / et in regno / et in ciuitate. et genera-
liter in omni societate. **I**te requirit qd nō
sit pbabile talē de quo loquitur posse occidi
per aliū eque bene. **A**lioquin mille / et mille

Casus contra propositionem

Deberet concurrere ad occisionem unius ty-
ranni sine lege et ordine/ ex quo ponit asser-
tio cum suis corollarijs qd a quolibet debz
talis tyrannus occidi. Item requiritur qd
non sit probabile quod expediat tolerare
talem tyrannu. Ne deteriore exitus proueni-
at/ alioquin periret consilijs christi de no-
eradicandis zizanijs. Item requiritur qd no-
sit probabile tale tyrannus esse faciliter cor-
rigibile/ vel qd possit aliter comprimi. cu faci-
litate maiori alioquin no daretur loc^o cor-
rectioni et timori domini. Item requiritur
quod non fiat occisio talis tyranni insidio-
se/ et subito cum certo detrimento anime sue
vbi potest aliter fieri/ prout requiritur vtili-
tas reipublice/ et anime salus quoniam in
hoc fundatur decretalis pro humani/ de
assessimis. Item requiritur qd ad occisionem
talis tyranni no assumant media de se ma-
la/ vt sunt fide confederaciones/ imo execra-
tiones/ et falsa iuramenta et medacia/ quo-
niam non sunt facienda mala vt eueniant
bona fm apostolu. Et quia simulata equi-
tas non est equitas. sed duplex iniquitas/
quia iniquitas et simulatio. Pro hac est il-
lud quod iustum est iuste exequeris Item
Item requiritur conformiter ad preceden-
tia circustantia quod bono animo fiat hec
occisio. Non ex vidicta vel rancore vel am-
bitione/ sed intuitu legis diuine et ciuili-
ac pro rei comunis vtilitate/ cum omnibus
circustantijs alijs moralibus/ quando vbi
oportet. Ratio est sicut ad precedentem/ vnde
non debet occidi p sacerdotem/ in loco sa-
cro etc. Sed quare non opposite sunt
conditiones pmissae ad assercionem illam. Re-
spondetur quod subsumptio in minoribus
habuit instantias p qualibet circustantia re-
quisita i morte domini aurelianensis. ymo-
etiam si dicitur conditiones oes concurreret
quod scilicet aliquis notorie esset tyrannus
et incorrigibilis p superiorē/ et intollerabi-
lis p subditos. Nihilomin⁹ stans thomas
in suo regimine principu ad regem cipri/
et magister Nicolaus oresinemi/ translatio-
ne sua circa principium quinti pollitico-
ri. et alior⁹ plures dicunt et deducunt ex inte-
tione. qd talis tyrannus magis est iudicio
dei referendus. quam p priuatam autoritatem
eorum responsiones. Constat autem qd in
hac parte magis credendum est catholicis
doctoribus. qd philosophis infidelibus. si

forfan aliter sentiunt in factis vel in scri-
ptis/ que admodum iudicabunt esse opus
fortitudinis semetipm occidere/ et multa
similia que lex christiana condemat. Atten-
datur qd vltra predictos errores/ sunt alij plu-
res istoru occasione seminati/ plus qd sexa-
ginta quoz reprobatio no est iudicialiter
facta/ sed doctrinaliter annotata etc.

Sequitur casus

breuis sententie/ late parisijs contra pro-
pitionem magistri Johannis parisi/ qua intro-
tulauit iustificationem ducis Burgundie etc.

P Resuppositis circustantijs
moris/ improprie ludouici du-
cis aurelianen⁹. fratris vnicuique re-
gis francie/ et p federacionibus
cum eo p iohanne ducem Bur-
gundie iuratis/ et alijs q sunt notoria in fa-
cto/ proponere publice et asserere ac defen-
dere/ qd hec mors fuit iuste facta/ et p bono
regis et regni francie/ et qd eaz rex debebat
habere gratiam/ et laudatam/ ac remuneracione
dignam/ est scandalose et perniciosissime cri-
rare in fide et moribus/ et specialiter contra hec
duo pcepta/ Non occides scz absqz autori-
tate iudiciali/ Et illud no piurabis vbi
omne iuramentu. Iubet obseruari qd no
vergat in detrimentu anime/ et contra illud etc.
xxi. Si quis p insidias/ ab altari meo euelles cum
vt moriat/ et contra illud. xxij. q. v. ca. No oc-
cides. Qd sumit ab Augustino libro de ci-
uitate dei. vbi dicit. His igitur exceptis qd
vel lex iusta generaliter/ vel spissant⁹ Ju-
sticie de⁹ specialiter iubet occidi/ quisquis
boim vel scipm vel quelibet occiderit/ bo-
micidij crimine innectit. Et. xxij. q. viij. ca.
Quicunqz. / quod sumit ab eode augu. co-
de libro. vbi dicit qui sine publica aliq ad-
ministracione malificum/ furere/ sacrilegum
adulteru/ et piuru vel quelibet criminoluz
interfecerit/ aut trucidauerit/ vel mebz de-
bilitauerit/ velut homicida iudicabit/ et na-
to acri⁹ quanto no sibi a deo pcessaz pntem
abusue/ et surpare no timuit/ Est deniqz co-
tra rationem codedi decretale illi p bñiani de
homicidio libro. vi. edita i Co alio lugdu-
nensi. vbi contra interfectores p assessinos po-
nit pena excoicationis et depositionis. a di-
gnitate honore ordine et bñificio ipso facto
Et qd quicunqz talis fuerit. a toto xpiano po-
pulo ppetuo diffidat⁹ etc. sic qd postqz pba

bilibus constituitur argumētis aliquod sceleratum tam execrabile commississe. nullatenus alia excommunicationis vel depositionis vel diffidationis aduersus eum inia requirit. **S**equitur conclusio quae episcopi parisiensis. misit nonnullis doctoribus et magistris in theologia alioquin iurisdictionis parisiensis. cum suis reprobationibus in die veneris. septima decembris. anni. 1413. ad reddendum deliberationem suam die mercurij. xiiij. sequentibus. in forma que sequitur. **E**x parte domini episcopi parisiensis. et inquisitoris et concilij fidei solemnissime congregati. magistri referendi mittit vobis scedula. continens assertiones aliquas cum suis reprobationibus. quare requirimus vos sub penis iuris. ut detis deliberationem vestram publice in scriptis vel verbis tenus. **S**i huiusmodi assertiones et quibus ortum est notorie scandalum. sicut notetur concilio fidei. sint erronee et taliter condemnande. ut consequenter procedere valeamus sicut ordo iuris postulat. et infra die mercurij. xiiij. huius mensis decembris etc. **Q**uilibet tyrannus potest et debet licite et merito occidi a quo cumque suo vasallo aut subdito. et per quemcumque modum maxime per insidias et per flaterias. **N**on obstante quocumque iuramento aut confederatione facta apud eum. non expectando finem aut mandatum iudicis cuiuscumque.

Equit reprobatio huius conclusionis in forma. **D**e assertio sic generaliter posita. et sine acceptatione huius vocabuli tyrannus. est error in nostra fide. et doctrina bonorum morum et est contra preceptum dei. **N**on occides. glo. propria auctore. **E**t contra hoc quod dicit dominus noster. **M**ors que gladium accepit. glo. propria auctore. gladio peribit. **I**tem hec assertio vergit in subuersionem totius rei publice. et vniuersumque regis aut principis. **I**tem dat viam et licentiam ad plura alia mala. et ad fraudes et violationes fidei et iuramenti. et ad perditiones. et generaliter ad omnem inobedientiam subiecti ad dominum suum. et ad omnem infidelitatem et diffidentiam vniuersi ad alterum. et consequenter ad eternam damnationem. **I**tem ille qui affirmat obstinate tale errorem et alios que inde sequuntur est hereticus. et tanquam hereticus debet puniri etiam post suam mortem. **H**otefi decretis. xxiiij. q. v. etc.

Equit tenor scedulae ex parte episcopi parisiensis. et inquisitoris prefatis doctoribus et magistris. anno predicto die mercurij. septima februarii transmissa. **M**agistri reuerendi mittit vobis scedula continens assertiones aliquas. extractas per deputatos

ad hoc. ordinatos per nos et deliberatione concilij fidei. et quaternis pluribus. **P**ositionibus magistri Johannis pui. quae ipse vocat iustificationem domini burgundie. requireres vos in favore fidei. ut die lune. prima de mane compareatis in camera nostra episcopali. ad dandum nobis salubre consilium super predictis assertionibus an sint erronee et rationabiliter condemnande. ut consequenter procedere valeamus sicut ordo iuris postulat etc. **P**retendunt aliqui defensores doctrine hereticas nouae assertionum condemnationem eorum. quae directe non possunt per indirectum impedire. **T**urbaret inquit pacem sanctam. diuisiones induceret illa damnatio. **S**ed respondet in oppositum. primo. quod doctrina hec radice est diuisionum. que remanente non succisa magis ac magis diuisiones pullulabunt. **S**ecundo quod doctrina hec pestifera tollit et enervat omnem pacem stabilitatem dum homicidia insidias et iniurias fouet. sicut patet intuitu. **P**ertinet in nona. ubi dicitur quod nullus iuras tenet seruare iuramentum in suum iudicium. uxoris vel liberorum. **T**ertio quod materia haec iam in contradictione posita solenniter in hoc sacro concilio non condemnare. est eam pariter approbare. **I**uxta illud canonis. **E**rrores cui non resistit approbat. **A**ttento quod hec materia moralis sub probabilitate relinquitur non potest. quod sub probabilitate non sunt homines occidendi. neque insidiandi. neque iniuriandum. **Q**uarto quod sic perseverant heretici. postquam effuderunt venenum suorum errorum dicere. **E**cce si valeamus ne turbemus pacem. sicut patuit in arrio et fautoribus eius. sic in proposito. quod defensores aliqui huius doctrine mortificare persequuntur assidue verbis et factis impugnatorem eius. tanquam iudicialiter in facto presentem appellatorem quae persequuntur coram domino Cardinali de vrsinis. quae extra iudicialiter. multis modis. **E**t attendat quod non potest dici iniuria maior vni christiano. perferimur plato vel principi vel professori. seu consiliario principum. quam quod suscitabit diuisiones et guerras si fidei materia discutatur atque terminetur. **I**lli porro dicendi sunt sediciosi vel scodalosi. quod doctrinas scandalosas seminant. nam quae iam pestifere seminat et nimis pro dolor aduitas. eradicare contendunt. scientes quod a speculatore silere. peremptum sanguis exquirat. **D**enique fidei veritas ubi dicitur si in generali concilio subiacenda cesset. **N**on ne gregorio. ait vtiliter nasci scandalum permittit. quam veritas deserat. **Q**ualis tandem crudelior impietas quam erratum in via morum.

Que veritates sunt credēde

rum. nolle petitiū tramitē ostēdere veritatē.
Alio modo querūt euasione aliqui dicentē
tes q̄ ille assertōes p̄nt exponi rationabili
ter. addēdo glosas aliq̄s. sicut exponunt p̄
positiōes morales de sacra scriptura. vt il
la maleficos nō patieris viuere. q̄ genera
liter intellecta esset falsa. Addūt p̄ regla q̄
nulla p̄positio dānanda est. q̄ p̄t trahi ad
bonū sensum. Sed illa respōsio cū sua ad
ditione p̄niciosissima est. r̄tra oēm ecclē
siasticū ritū. q̄ sic fundabāt se heretici. pro
ut vidimus in ricklef et buss. qui dum vr
gebātur. confugiebāt ad glosas. Unde pro
positiōes vniuersales de sacra pagina p̄nt
et debēt aliter exponi. q̄s p̄positiōes mgr̄i
Iohannis parui. primo q̄ scriptura sacra
exponit suas regulas p̄ semetip̄as fm di
uersos passus scripture. r̄ iuxta sacros do
ctores. Nō sic aut̄ inuenit q̄ magister Jo
hannes parui se exposuerit. imo pot̄ op̄
positū p̄siderādo causas dicēdi. Secunda
q̄ scripture sacre debet talis reuerentia. q̄
non licet eā esse falsam in aliquo sensu l̄rali.
Non sic est de p̄positione predicti parui
vel alterius doctoris r̄c. **Finit**

Sequitur declaratio

veritatū que credende sunt de necessita
te salutis edita per eundem dominum can
cellarium parisiensem.

Declaratio cōpendiosa. q̄ ve
ritates sint de necessitate salu
tis credende. que de sola pro
babilitate tenēde. que de pie
tate fidei reputande. et q̄ sint
impertinētes iudicāde. Et h̄
sub distinctione vel gradu septuplici. qui
ad quaternariū reducūt. Pro solutiōe dubi
tatiōis. q̄ nup̄ mouebat i sermone de nati
uitate b̄r̄e virgis marie p̄sideratiōe secūda

Primus gradus

Primus gradus veritatū credendarū
est canon. totū scripture sacre r̄ singulorū q̄
in ea l̄raliter asserta sūt. Sic videlicet q̄ nō
stat cū fide vt aliq̄s dissentiat p̄naciē. ali
cui p̄tēto in eadē scriptura. ad intellectū spi
ritus sc̄i. q̄ est veret̄ p̄rie sensus l̄ralis. Si
allegatio q̄rit̄ sufficit illud. **Matth. v. Amē**
q̄ppe dico vob. **Donc trāseat celū r̄ terra**
iota vnū aut̄ apex nō p̄teribit a lege donec
oia fiāt. **Sequit̄ Amē dico vob. Celū r̄ ter**
ra trāsibūt. v̄ba aut̄ mea nō trāsibūt. **Lon**

stat aut̄ q̄ canō biblic. lex est dei p̄reuelati
onē habita. cui⁹ assertiōes l̄rales innitunt̄
tur huic vnico l̄rali p̄ncipio. **Om̄e reuela**
tū a deo est ver. r̄ q̄ scriptura sacra diuinit⁹
est a deo reuelata. sic q̄ in oi sua p̄re. est ver
bū dei q̄ trāsire nō p̄t. facit ad hoc d̄isti.
ic. decreti capitulis. **Ego solis. Si ad sa**
cras. **Et quis nesciat.**

Secundus gradus

Secundus gradus veritatū ab ecclia de
terminatarū est. q̄ ab indubitata relatione
ap̄lorū. p̄ successiōe p̄tinuam deuenerunt.
Est aut̄ hec ecclie autoritas tāta. vt diceret
Augu. Euāgelio nō credere. nisi me auto
ritas ecclie cōpelleret. Quāq̄ vicissim dici
possit. ecclie nō credere. si non autoritas sa
cre scripture impelleret. Et ita diuersis respe
ctib. autoritas vtrāq̄ mutuo se cōfirmat.
Attēdendū t̄n est. q̄ nō oia q̄ tradit vel
tolerat ecclia publice legēda. sunt de necessi
tate salutis credēda. sic patebit ex q̄nto et sei
pro gradib. veritatū. sed d̄uraxat illa q̄ sub
diffinitioe iudiciali tradit esse credēda. vt
opposita reprobāda p̄currēt vniuersali to
nius ecclie. e p̄sensu implicite vel explicite ve
re vel interpretatiue.

Tertius gradus

Tertius gradus est veritatū specialiter
aliq̄bo reuelatarū. q̄ ab illis q̄bo reuelatio fa
cta est. absq̄ vlla dubitatiōe credēde sunt.
Alioquin nō esset reuelatio. de cui⁹ ratioe
est vt sit certa. **Ceteri vero q̄bo nō est huius**
modi reuelatio facta nō obligant̄ credere.
nisi p̄ miraculū vel scripturā sacra. r̄ p̄ci
pue p̄ eccliam de certitudo. Sic eni iohes
baptista missionē suā oñdit p̄ scripturā p̄
pheticā. **Et ap̄ls p̄trea p̄tulit euāgelium su**
um q̄o babuerat p̄ reuelationē cū petro et
alijs de ecclia. nō q̄ dubitaret de illo euan
gelio. peccasset eni. **Recidisset etiā si an**
gel⁹ de celo aliō vob euāgelisauerit anathe
ma sit. **Sz idō p̄tulit euāgelium suū. vt ap**
probaret p̄ eccliam ad credulitatē aliorū. et
nō ad suā. q̄ dicit q̄ nihil sibi p̄tulerūt pei
trus r̄ ceteri. sz dextas dederūt cū cognō
uissent grām dei q̄ data erat sibi. **De**
mus triplex hui⁹ grad⁹ veritatū reducūt ad
vnū sc̄z ad veritates q̄ credi debēt imediate
et explicite a deo reuelate esse.

Quartus gradus

Quartus gradus continet veritates omnes et singulas que concluduntur ex premissis veritatibus in consequentia certa in lumine fidei vel in euidenti lumine naturali quibus non in propria forma verborum illic habeantur. Quae admodum ista veritas est de necessitate salutis tenenda. quod christus habuit nervos et venas. quibus in scriptura sacra non habeantur in propria verborum forma. Et ita de similitudine numero. quia ista est euidens consequentia non in lumine fidei sed in lumine naturali apud philosophos christus fuit verus homo. ergo christus habuit nervos et venas. Propterea sine temeritate fidei vel discrimine fuerunt aliqui questiones fidei ad philosophos paganos per christianos deducte. quod videre poterunt acuti philosophi. quod ex premissis lege nostra licet ab eis non creditur. consequenter esset dicendum in bona et euidenti consequentia. Et hic est secundus gradus principalis. primis tribus ad unum reductis.

Quintus gradus

Rursus in quinto gradu qui tertius est modo dicto reponuntur veritates ille que ex veritatibus quadruplicis gradus antedicti. vel aliquibus eorum deducuntur in consequentia tantummodo probabilis vel topica. Vel dum in antecedente ponitur propositio que ad fidem est impertinens quibus supponatur esse vera. Dicit autem aristoteles. Illud est probabilis quod omnibus et maxime sapientibus vix apparet. non autem illud quod indoctis videtur esse vix dicitur probabilis quia stultorum infinitus est numerus. Veritas autem omnino impertinens ad fidem. illa sola dicitur que nec in consequentia euidenti. nec in consequentia probabilis. neque certa. sequitur vel repugnat. Porro dum propositio fidei apponitur aliqua que non est de fide. tunc totum quod est una copulativa. non potest simpliciter dici de fide. quod sequitur debiliore parte. ut si in ea esset una contingens. tota esset contingens quibus eorum multe necessarie. Dicitur nihilominus talis propositio ad cuius verificationem requiritur una propositio non pertinens ad fidem que sapienter dicitur si sit vera. vel quod sapienter heresim si sit falsa. Et sic potest describi propositio sapienter heresim. Quae est propositio ex cuius concessione. coassumpto aliqua quod non potest rationaliter negari. sequitur heresim in fide ut si quis diceret quod beatus gregorius non fuisset papa. quod supposito quod non possint rationaliter negari historie dicentes ipsum fuisse rite electum et

susceptum in papa. licet non sint de fide. sequitur ista heresim. quod rite electus in papa non est nec fuit papa. Cui non est propositio ita catholica si sibi iungatur aliqua impertinens ad fidem. quin totum hoc complexum remaneat ad fidem impertinens. Exemplum ut ista propositio. Biblia est falsa. est hereticalis. et si adderet quod biblia quam habet iohannes est falsa. non esset hereticalis de se. licet dici posset heresim. supponendo quod iohannes non haberet bibliam nisi correctam. Postremo in casibus huiusmodi gradus tertii sequentis. Tertium est quod cause fidei referre debent ad papam vel sacrum concilium. si super eas fieri debeat determinatio vel articulus articulus omnes. Sectus in alijs causis. que tres primos gradus et quartum respiciunt. nisi forte per appellationem.

tertius gradus

Demum in sexto gradu qui quartus est modo dicto. collocantur veritates ille que tantummodo faciunt ad numerandam vel fovendam devotionis religiosam pietatem. que si magis inducuntur ad instamandum affectum. quam ad instruendum intellectum ubi pietas devota magis aspicitur quam veritas certa. ubi si vniuersus reprobat si ad esset assertiois temeritas plusquam elucidaret alio modo per ecclesiam vel rationem certam ipsa veritas. Aut si suppositionem. habet religionem superflua. et vana induceret. Cui sicut dicit aristoteles. Nihil refert quedam falsa. probabiliora esse quam veritas. Ita nihil refert. quedam falsa. pie credi. non quod ea ratio que falsa sunt. vel si sciunt esse falsa credi possunt. procul habet a pietate fidelium. Sed cadit existimatio. vel pia credulitas. non super veritate vel falsitate. sed tantummodo super apparentia vel probabilitate. Et si vniuersus non est periculosus vel falsus. quod constat de apparentia et probabilitate dum falsitas vel veritas ignota est. Propterea sapientissime dicit hieronimus quod de talibus eligibilis est pie dubitare quam temere diffinire. Sic stat quodlibet contradictorium esse probabilis. et vniuersus stat cum altero. non in veritate sed in probabilitate. Sic diuersis respectibus. vniuersus contradictorium. credi potest cum fidei pietate dum non sit animus ab assertione pertinaci alienus. Respicit autem iste gradus legendas et miracula sanctorum. vitas patrum. visiones devorum personarum recitationes et opinionum sanctorum doctorum que omnia suscipit ecclesia et legi permittit non quod determinet talia de necessitate salutis esse credenda sed quod proficiunt ad commouendos affectus populi fidelium. et in edificationem.

Que veritates sunt credēde

ipoz. dū in talibus nihil de certitudine sci-
tur esse falsum. quibus etiā nesciat illud certi-
tudinaliter esse verum quod oportet. nec
ut tale credendū proponit. Ita q magis hic
attendit id qd pia recogitatioe fieri potuit
q̄ illud qd factū est. Et hoc apud oratores
creberrimū repit q̄ ex alioz psonis dicunt
ea nō q̄ psone dixerūt. sed q̄ dicere potuerūt
sicut in legēda bte Agnetis et beati Seba-
stiani et similibus continetur.

Sequuntur alie pro-
positiones corollarie que particulari ma-
teriam elucidant.

Primum corollariū

Falsum blasphemū et hereticū est asserere q̄ sensus lralis sacre scripture sit aliqua do falsus. patet ex dictis. in primo gradu et qm̄ fm̄ augustiniū. solūmodo pot̄ ex sensu lrali sacre scripture. efficax argumentū sumi. Non aut̄ esset efficax argumentū si sensus lralis nedū in dubiū. sed in falsum verteret. At uero ppter concordantiā aliquoz si videant̄ aliter dixisse. dicimus. q̄ aliū est litera. aliud est sensus lralis. Vel q̄ de sensu lrali scripture sacre improprie locuti sunt. Est enī sensus lralis. vere et p̄dictus ille que spūs sanctus p̄cipaliter intēdebat. et qui ex circūstantijs lre scripture sacre trahi pot̄ et debz. sicut expozitores sacri fecerūt atq̄ docuerūt. Alioq̄n periret omnis soliditas probatiois a scriptura sacra si cur arguit Augustinus. ad hieronimum. et habet̄ distin. ix. Si in aliq̄ sensu suo lrali esset falsa. qz̄ p̄picuū est q̄ falsum nihil p̄bat. et respōdens poterit semper dicere ad antecedēs sumptū. de sensu lrali scripture. q̄ sensus lralis bñ est falsus. et ita nihil probat. qz̄ regula nō tradit̄ ab aduersarijs quādo est falsus et quando verus.

Secundū corollariū

Falsum blasphemū et hereticū est asserere. q̄ de notis p̄ experientia vel de euidētibz p̄ rationē naturalē nō sit fides etiam proprie dicta. Licet nō sic sub ratioe experientie. vel euidētie ratiois naturalis fides habeat. sed alio respectu. innitēdo scz̄ diuine reuelatioi. put fides est ex auditu fidei p̄ verbū xpi. ad Ro. ix. Patet qm̄ p̄cepta decalogi. euidētia sunt in lumine naturali. et ista. Deus est. Similiter q̄ roma fuerit vlt̄

hierim. fuit notū est p̄ experientia. Nec nihilominus put nob in scriptura sacra tradunt. tanq̄ approbata p̄ ecclesia sunt certa fide tenēda. qm̄ credulitas oim̄ traditorū in sacra scripture innitit̄ huic p̄ncipio solū credito et naturaliter in euidēti. q̄ tota sacra scripture a deo reuelata est Remanet cui dēs totū sub hac credulitatis ratioe. Un̄ consequēter inferri posset q̄ tot sunt articuli fidei. q̄ sunt veritates p̄te in scripture sacra. nisi forte fiat restrictio acceptio. articuloz fidei. p̄ illis t̄mō vitantibz q̄ p̄tinet̄ in simbolo aploz q̄ scz̄ de directo. et immediate respiciūt mysteriū glose trinitatis et incarnationis bñdicite. quibus eadē sit vtrobiq̄ generalis. ratio credēdi. scz̄ diuina reuelatio. In tantū. q̄ sub hac ratione nō minus alie credēde sint firmiter h̄ est absq̄ formidine de opposito. p̄positioes p̄tingētes de futuro q̄ p̄positioes necessarie. Sicut apparet de ista. resurrectio mortuorum crit. Possent p̄sequēter inferri plurima. qualis sit vel nō sit autoritas p̄dēdi articulos fidei. et si possit fieri nouus articulus. Si p̄terea possit fieri p̄positio heretica de nō heretica. Si deniq̄ possit esse aliq̄s nescient̄ hereticus. et ita de plurimis que breuitas iubet omittre.

Tercium corollariū

Falsum blasphemū et hereticū est asserere q̄ p̄cepta decalogi nō sint de fide etiā p̄ predicta quibus reputari debeāt euidētia in lumine naturali. patet ex declaratioe p̄missorū. Un̄ Dicit̄. v. Qui igit̄ soluerit vnus de mandatis istis minimis. et docuerit sic hoies. minimus vocabit̄ in regno celozū. Et accipit̄ ly minimus negatine. i. nullus. et ita se parat̄ a regno celozū. quod est ecclesia et hereticus iudicāndus si se nolit corrigere.

Quartū corollariū

Falsum blasphemū et hereticū est asserere q̄ assertioes opposite p̄ceptis decalogi nō spectēt ad fidē tanq̄ repugnātes fidei Aut q̄ nō sint iudicio fidei reprobande. Et q̄ iudices ordinarij. nō habeāt sup̄ his reprobandi et p̄dēnādi facultatē. vbi notorie scādali sant. Patet ex p̄missis. Addito q̄ assertio p̄positiois ad vnā p̄te notat̄ ficā ad bñdētiā cū remotioe pbabilitatis alteri p̄tis. Et h̄i falsis p̄positioibz sine manifesta temeritate et p̄tinacia neq̄ fieri pot̄. Primum co

collarium sequens ex quarto gradu qui secundus est si tres primi reducuntur ad unum.

Primum corollarium.

Obligat aliquis certa et explicita fide tenere nullatenus dubitare et sub pena heresis. quod aliquis positio vera est de qua alius potest ad tempus sine culpa dubitare. Et hoc specialiter in exemplo triplici potest ostendi. sicut in triplici propositione corollaria subsequitur.

Secundum corollarium.

Obligat aliquis ut puta theologus exercitatus in scripturis sacris legendo et considerando eas. certa et explicita fide tenere et nullatenus dubitare multa de quibus simplex et idiota requisitus rationabiliter. si non principiter dubitaret ut quod thobias habuerit canem. Vel aaron barbam. vel archam testamenti de pilis caprarum coopertam. Quod enim circa hec regula quod dubius in fide infidelis est. quod intelligitur ubi dubitat aliquis illa quod tenet explicita fide credere. sicut oportet in multis presertim in doctoribus et prelatibus.

Tertium corollarium.

Obligat aliquis. ut puta canonista exercitatus in determinatiōibus sacre ecclesie legendo et considerando eas. certa et explicita fide tenere. et nullatenus dubitare multa de quibus simplex et idiota. imo et theologus alius quod in casu requisitus rationabiliter si non principiter dubitaret. Patet ut procedens. Et sic dicitur de exercitiis in predicatiōibus et narrationibus publicis nostre fidei. quibus etiam essent laici. quoniam ad plura explicita credenda tenentur ceteris paribus quod taliter vel aliter non instructi.

Quartum corollarium.

Obligat aliquis ut puta doctus et exercitatus in logicalibus moralibus et prudentialibus sciētiis certa et explicita fide tenere et nullatenus dubitare multa de quibus simplex et idiota. vel sic non exercitatus. rationabiliter dum non sine principiter dubitaret. Ratio autem procedentium omnium una est. quod cui plures committitur ab eodem plus exigitur. Unde reputari debet una sequentia deducta ex scripturis sacris vni magno logico vel philosopho. vel theologo euidēs vel certa esse quam alius idiota vel in exercitiis poterit ad tempus vel falsam vel solam probabilem et incertam reputare. Denique sequitur ex his omnibus quod in dicitur et conclusiones fidei. licet autoritative spe-

ctet ad platos et doctores. spectare tamen potest ad alios quos theologos delibatio. sic et cognitio super his que fide respiciunt. Ita etiam ut ad laicos hoc posset extendi et plus aliquando quod ad multos clericorum.

Primum corollarium.

Rursus corollarium unum ex precedentibus. Ex officio dignitatis episcopalis. tenet prelatus cognoscere. tenore preceptorum decalogi. nedum implicitate sed explicitate. presertim cum in consecratione sua profiteatur utriusque testamentum se scire. veteris et novum. Quod si nesciat vel dubitat ubi non est dubitandum. proinde reddat inexcusabiliter. attento quod de talibus princeps apostolorum dicit. parati dare satisfactionem. omni poscenti rationem de ea que in nobis est fide et spe. Unde etiam secundum iura humana. non admittit aliquis allegans ignorantiam in illis que ex officio suo. statu vel gradu scire debet.

Secundum corollarium.

Ex officio doctoralis autoritatis in theologia. tenet doctor cognoscere. tenore preceptorum decalogi. nedum implicitate. sed explicitate et paratus esse debet reddere saltem doctrinaliter rationem. iuxta intellectum communem doctorum. Nec in contrarium excusatio ignorantie. proficere tali debet.

Tertium corollarium.

Stat aliquem posse reputari vehementer et rationabiliter suspectum de heresi. dum dogmatizat doctrinam aliquam vel de ipsa dubitat. ubi vel quoniam alius similia facies vel dogmatizans vel dubitans suspectus in fide nequaquam haberi deberet. Patet in eruditissimis professoribus sacre scripture et sacrorum canonum. et in habentibus revelationem specialem. respectu non eruditorum rudium. atque simplicium et in plaris quibus anera est obligatio ista sciendi. nedum implicitate sed explicitate.

Quartum corollarium.

Stat in hoc sacro Concilio constantiensi. reperi quosdam. qui circa dilaciones reprobationis nove assertionum denunciatarum. in materia homicidii. parricidii et insidiarum mortalium. nequaquam culpandi sunt. quoniam aliorum expectabant iudicium. ubi tamen non preest aliquid de favora et suspitione pravitatis heretice vehementer. nullatenus excusari quoniam ad eos spectabat provisionis modus et pondus huius negocii.

Autoritates pro

primo gradu. Augustinus ad hieronimum epistola. viij. distin. ic. decreti. Ego solis illis libris scriptorū. i. scriptoribus qui iā canonici ap pellant didici hūc timorē. honorē q̄ referre. vt nullū eorū scribēdo errasse audeā cre dere. Idē i eplā ad hieronimū. Si ad sa cras scripturas vl causas. admissa fuerint vel officiosa mēdacia. qd in eis remanebit autoritatis? Que tandē de scripturis illis. sentētia profereť. cuius pōdere. i. scripture autoritate cōtentiose falsitatis cōteret im probitas? Idē eadē distinctōe de vnico baptis. libro. ij. Quis nesciat sanctā scri pturā canonicā; tam veteris q̄ noni testa mēti certis terminis suis cōtineri. eāq; po steriorib; oibus epōz lris ita pponi. vt de illa omnino dubitari z disceptari nō possit vtrū verū. vel vtrū rectū sit quicqd i ea scri ptū cōtinerit esse. Epōz autē lras q̄ post cō firmatū canonē. vel scripture sunt vel scribū tur z p sermonē forte sapiētiōe cuiuslibet in ea re peritioris z p alioz epōz grauiorē autoritatē. doctiorēq; prudentiā z p concē lia licere rep̄hēdi si quid in eis forte a veri tate deniatum est.

Nota descriptiōes

aliquas q̄ sequunt ex pmissis. Veritas catholica pōt describi. q̄ est veritas habi ta p diuinā reuelationē imēdiate vl media te. explicate in propria forma verborū. vel implicite in bona et certa consequentia. Fides p habitu infuso describit. q̄ ē ha bitus supnaturaliter infusus inclinās ad credendū catholicis veritatibus. Fides pro actu describit. q̄ est assensus verus et certus catholice veritatis et infusa fide p ueniēs. Fides p habitu acquisito sic de scribit cōformiter ad descriptiones q̄s dat phs de scia. arte et sapiētia. Q̄ est habitus verus z cert⁹ p auditū verbi xp̄i acquisitus si cut dicit apls q̄ fides est ex auditu. z audis tus p verbū xp̄i. Et augusti. dicit q̄ p scri pturā sacra fides saluberrima gignit. Dici tur verus. ad differētiā errorū. Cert⁹ ad dif ferētiā opinionū. Adquisitus p auditū ver bi xp̄i. ad differētiā sciētie. artis. sapiētie et intellectus. Fides p obiecto. q̄nq; di cit ipa ppositio credita. vel aggregatio mul torum credibiliū seu veritatū catholicarū

vt hic. Nec est fides catholica rē. Quis di citur ipa res significata p propositionē cre dita seu catholicam. Et ita nulla res est qn possit cadere sub fide. Quis dicit ipa ratio credēdi. et hec vna est oim credibiliū. scz au toritas prime veritatis reuelātis q̄ nūc vis detur in enigmate. Et sub hac ratiōe dicit fides argumentū nō apparentiū. Secus erit dū videbimus facie ad facie. Veritas impūnes ad fidē est que nec sequit nec repugnat ad catholicas veritates. Veritas sapiēs fidē est veritas p̄tens aliq̄ vel aliq̄ que sunt pprie de fide. cū aliquo vl aliquib; adiunctis que non p̄nēt ad fides seu catholicā veritatē. Et opposita falsitas dicit sapiēs heresim. si id quod adiunctus est sit tale quod nō possit vel debeat ratio nabiliter negari q̄uis nō sit de fide.

Finit.

De terminatio in

Concilio constantensi. Ecclesia vel generale Conciliū dūm di ctat aliqua regitiua. ecclesiā concernētia. Papa nō est sic supra iura positua q̄ possit sic pro libito disponere dissoluere. talia dictata p ecclesiā. eo modo et intentiōe. q̄ bus dictata. conclusaq; sunt. Ecclesia vel generale celiuz q̄uis nō possit tollere plenitudiez p̄t̄s papal. a tpo supnaturali terz misericorditer collate. pōt nī vsum ei⁹ limitare sub certis regulis ac legibus in edi ficationē ecclesie. Et in hoc est ton⁹ ecclesie siastice reformatiōis stabile fundamentū.

Incipit tractatus

magistri Johānis de Berson. de protesta tione circa materiam fidei contra hereses diuersas.

Prologus

Protestatio seu renocatio ge neralis aut cōditionalis / qz querit nōnunq; assumi tāq; velamē iniquitatis / z ad excu sandas excusatiōes in peccis / plerim ab hereticis. pposuimus declarare sub aliq̄b; cōsideratiōib; qd ptestatio gene ralis. qd cōditionalis renocatio iuuat vel i portat. maxime dū in h sacro Cōstā. cōcilio / sentim⁹ q̄ hereses vt cācer serpūt. z sub hmoi ptestatiōib; delitescere q̄rūt iūctis p

relatiōib; q̄ sub terminis iur; positivi velut
in causis p̄banis sedulo p̄curant. vt nō p̄
tinus in lucem p̄deat veritatis catholice
species atq; decus. ¶ Finit proemium.

Incipit tractatus

¶ Prima consideratio.

Questio circa materiam fidei de
qua sola nūc intēdimus est q̄dam
professio seu confessio facta exteri ad ostē
dendū qd de fide prestās sentiat interi. In
ca illud apli ad Roma. x. corde credit ad
iusticiā. ore autē confessio fit ad salutē. Et sic
ad salutē vt dicitur p̄p̄us Luce. ix. Qui me
erubuerit et sermones meos. et filius homi
nis hūc erubescet coram angelis dei Quo
contra Dathēo teste dicebat Dathēi. x.
Qui me confessus fuerit corā hominib; p̄fite
bor: et ego cū corā p̄re meo. Et quib; elicit
q̄ sicut credere cadit sub p̄cepto. sic cadit si
dē exteri p̄fiteri semp quidē. s; nō ad semp
per. cū sit affirmatiuū p̄ceptū. Obligat autē
semp et ad semp. dū ee omisiōe p̄fessiois li
bera dispēdiū fidei vel salut; dērimētū p̄
babiliter imineret. vt corā tyrānis. corā he
reticis. corā iudicib; corā pplis. fides ē di
uersimode palā p̄fiteāda. defendēda. testifi
cāda. et officio p̄dicāda. Floret Augusti.
sup illud apli. oportet hereses esse. p̄me ad
Luzin. ij. Et recitat. xxiiij. q. vlti. ca. finali
faciūt p̄ hoc dicta scripture Johis. x. scōa
Petri. iij. Malach. ij. Ezechie. iij. et. xxxij
et alibi sine numero.

Secunda conside.

Questio generalis vel specialis
de ipa fide. nō infert q̄ prestans er
rauerit similiter nec reuocatio p̄di
tionalis. Hoc est itaq; p̄spiciū. qm̄ hō qn̄
m̄cunq; fidelis. dicere p̄t. p̄fiteor q̄ nihil
intēdo dicere nec p̄tō dixisse p̄tra fidē. et
si oppositū p̄tingeret vel p̄ngisset. illud ex
nūc reuoco vel retracto. Sic inueniuntur
doctores catholici qn̄q; dixisse. imo et quot
tidian; mos apud exercitātes se in acibus
theologie scolasticis sic se hēt in q̄bo frequē
ter null; ē aut fuit de errore notat; q̄ sic p̄te
stas aut reuocat. Nihilomin; aduertēdū ē
q̄ referri p̄fiteari vel cōditionaliter reuoca
re circa ea q̄ clarissime et explicitē sunt de fi
de. sicut q̄ de est oipotēs. q̄ prim; ē diligē
das. Aliter vō circa ea q̄ disputabilitatē vlt
difficultatē hēt aliquā. In primo siquidē

casu fas est dicere cū aplo ad Galia. ij. Si
quis vobis aliud euāgelizauerit etiā ange
lus de celo anathema sit. Quo circa veni
unt irridēdi qn̄q; imo et corripēdi nōnul
li q̄ p̄clusiones theologicas posituri dicūt
Protestor q̄ nihil volo vel intēdo asserere
sed tm̄ disputatiue loqui. Deinde ponunt
talē aliquā conclusionē. Deus est oipotēs
deus est trin; et vnus. quasi videlicet cōclu
siones tales nō in certissima credulitate. s;
sub probabilitate tradi possint Deniq; sic
est iudicandū de oib; ad q̄ p̄fiteor fidē su
am obligat explicitē credere vel ex officio
vel ex eruditiōe vel ex diuina reuelatione.
vel ex aliq; tali mō Alioq; sic dubi; in fide
infidelis est. sic et dubie p̄fiteor certā fidē.
Nec tm̄ negādū est qn̄ protestatio seu sub
missio reuerētialis fieri possit. sic egit apo
stol; cōfiterēdo euāgelii suū. de q̄ p̄ reuelati
onē cert; erat cū petro et alijs aplis. q̄bo ta
men oppositū si fieri potuisset dicētib;
nequaq; credidisset.

Consideratio. III. ¶

Questio generalis de fide stat cū
errore p̄riculari circa eā. et similiter
cōditionalis reuocatio Vidimus
hoc et videmus in ipis hereticis. q̄ errāt vi
delicet pertinaciter contra fidē circa ea q̄ te
nent explicita fide tenere exteri; p̄fiteri.
quoz nihilomin; vox ista est / protestor
q̄ esse volo bon; catholicus. et si scirem ali
quid esse p̄tra fidē. illud statim vellē reuo
care. sic Arius. sic Sabellius. sic heretici
nri ipis p̄p̄s dixerūt. q̄s tm̄ dānatio iudē
cialis interemūt vel p̄didit. Dat ad cōside
ratio nē hāc ratio talis. qz stat q̄ aliq; cre
dat aliqd in generali. vt q̄ fides catholica
vera est et p̄ hac mori vellet. q̄ nihilomin;
in speciali credit de aliq; veritate catholica q̄
nō sit de fide errās p̄tinaciter circa illā Si
mile dicit Aristoteles q̄ p̄tingit aliqd scire
in generali et illud vel nescire. vlt de illo du
bitare in p̄culari. Exēplū est de ista. Dis
mula est sterilis. h̄ aial nō est sterile demō
strata mula quā aliq; putat esse pregnan
tē ob turgidū vētrē. et nescit vel nō aduertit
hā esse mulā. et ita sicut in h̄ casu iste nesciē
ter errat. sic et ali; de quib; loquimur dicun
tur nescienter heretici prout infra docebis
mus.

Consideratio. IIII. ¶

Protestatio generalis de fide, non sufficit ad purgationem erroris pertinaciter, sic nec conditionalis protestatio. Sequitur hoc ex precedenti. Cuius etiam ratio talis est, quod debet error particulariter et explicitè circa ea quae sunt fidei, quae re cauta sollicitudine veritatem fidei, et obedire quae site/ac sufficenter edoctræ, tam credendo interius, quae exteriùs profitendo. Alioquin ostendit se non paratù corrigi. Ostendit quoque se non credere sacre scripture catholice, dum non credit eis quae sufficenter contineri monstrant in eadem scriptura, formaliter, vel in consequentia euidenti seu certa, quoniam si non corrigitur per hanc regulam scripture, nihil reliquum est per quod ad viam veritatis reducat, sedulo miraculo. Denique talis prestans seu conditionaliter reuocans, dum facit vel dicit oppositum sue protestationis ac reuocationis, patet ipsum non inde iustificari, sed magis infici, cum sit ipse sibi met contrarius. Rursus talis alios per huiusmodi protestationes et reuocationes ab errore non reuocat, neque scandalum dat, tollit, neque captiuat intellectum sub deo in equum fidei. Stat enim talis protestatio cum infidelitate, cum scandalo, cum timore et arrogancia. Propterea statutum inuenitur in sacris canonibus, quod errores dum correcti recipiebant, dabatur libellum sue confessionis absolute de fide et abiurationis de errore. Recte qui dicit, sicut et in foro penitentiali non sufficit sub condicione facta confessio, dum aliquis scit vel scire debet absolute quod peccauit, sed ubi non habetur certitudo, sed scrupulus aliquis timidus, et vacillans, nesciens si hoc fecit, vel malo modo fecit, quemadmodum circa cogitationes carnis, quas incontinens sensit, trepidat, vel ignorat si consentit, quo casu sufficit conditionalis confessio et salua veritate doctrina Grego. Bonarum mentium est inquit agnoscere culpam ubi culpa non est. Hoc est penitentiam quasi pro culpa recipere quasi reus esset. Sed opponitur contra considerationem de nesciente heretico, qui mentiretur contra conscientiam, si reuocaret. Responsio plana est, quia tenet conscientiam deponere, et quo supponitur quod pertinax est, secus ubi quis errat non imputabiliter, quod pro tunc non tenet conscientiam dimittere, sed bene postmodum dum mouet legitime. Facit pro consideratione. Calixtus sicut habet extra de pe. et re. ca. i. Manifesta peccata non sunt occulta correctione purganda

nec sub conditione.

Consideratio. v

Protestatio generalis et conditionalis reuocatio, veraciter facte, sufficunt ad excusationem aut purgationem, dum prestans et conditionaliter reuocans errat circa ea quae non tenent explicitè credere, vel absolute confiteri. Declarat hoc in illis, quae promptum habent animum, statim obediendi veritati cogite, ut si theologus aliquis vel non theologus erraret circa unam propositionem in biblia positam. Exple gratia quod samuel venit in rege ipse saul, vel quod dauid fuit pastor ouium, non ideo diceret statim hereticus, quod forte nunquam vidit vel audiuit textum illius scripture, sed postquam ostendit in terra sic haberi, continuo credit et assentit, et ita protestatio et conditionalis reuocatio saluant eum, ne pertinax esse vel fuisse condempneret, praesertim dum de ignorantia sua potest afferre sufficiens documentum, alioquin forte iudicaretur apud homines pertinax fuisse, apud deum vero maneret innocens. Propterea positus est in consideratione hoc aduerbiu, veraciter, per quod excluduntur, qui non ex animo, sed ficte et inaniter protestantur dissidentes in semetipsis corde, voce, et opere.

Consideratio sexta.

Protestatio generalis de fide, quae dicitur aliquid sufficit mihi fides ecclesie, sufficit quod saluari fide parentum, sufficit mihi dicere credo in deum, non saluari se per huiusmodi protestationes etiam si non errat. Deducitur hoc, quod non sufficit sola fides generalis et implicita, sed explicita requiritur apud istos, quod de minimis, apud alios amplius. Unum symbolum generale apud omnes capacitate rationis est illud, quod posuit apostolus ad Hebraeos. Credere enim oportet accedere ad deum, quod est in quibus se remunerator sit. Porro apud christianos quibus scriptura est aptior reuelatio, dicitur credere, non sufficit hoc symbolum, sed dicitur explicitè credere symbolum apostolorum, et illud addiscere, pertinax ut veniunt ad annos discretiōis, sic ab initio dum baptizabantur adulti fiebant per catholicam professores explicitè fidei suae quemadmodum per puulos patrum nunciat. Deinde sunt multa de fide per uniuersos pene christianos promulgata in predicacionibus, in picturis, in mutuis relationibus seu collationibus, in obseruationibus aut celebrationibus sanctorum, et ita de reliquis. Haec autem talia que publice fiunt non est licitum sicut dicit canon ignorare. Non enim

excusarent laici si non crederent infernum esse, si non bonos angelos, si non malos, si non sanctos et sanctas. Si non preterea decem precepta legis iuxta planum et textuale eorum intellectum, ut quod non est idolatrandum, quod non iurandum, quod non occidendum, quod non furandum, quod non mendandum, et ita de reliquis primis impressionibus, legibus, ac inscriptionibus nature, quibus nemo capacitationis maxime postquam sibi traditi sunt per doctrinam permittit ignorare. **A**mplius vero sunt alii quos ultra simplices et commune vulgus hominum necesse est habere fidei explicitam de plurimis multiplici et specialiter quadruplici ratione. Primo propter officium pastorale super alios, ut pascant eos in fide et doctrina, et ab hereticorum argutijs sapienter defendant. **C**onstat enim quod alii sunt in ecclesia ad hoc obligati ex officio, alioquin non esset sufficiens instituta. **I**sti autem sunt plures iuxta quod profertur utriusque testamenti scriptura, quod et apostolus sepius explicuit dum timotheum et titum carissimos discipulos instrueret, et alios. **A**ctuum. xx. dicens. **A**tredite vobis et universo gregi in quo posuit nos spiritus sanctus episcopos regere ecclesiam dei etc. **D**einde secundo sunt doctores, in sacris litteris profectores, quos ignorantia non potest excusare, quin sciant explicitè plurimas veritates contentas in biblia, et alias ex eis deducas. **A**lioquin doctoris nomen et gradum dånabiliter et inexcusabiliter usurparer. **P**roinde sunt alii de statu etiam laicali, quos oportet multa scire de legibus divinis preceptorum moralium, de articulis et explicitè propter susceptum ab eis officium, ut quod rectores populorum, quod iudices eorum, quod consiliarii vel assessores sunt eorum, dem rectorum, et iudicum in causis varijs, et criminalibus atque civilibus, quod animaduertens salomon petiuit a domino cor docile, et intelligens ad faciendum iusticiam, et ad faciendum iudicium. **E**st itaque regula quod nullus ea que sunt officij sui permittit ignorare, que regula respicit nedum plures maiores, aut principes superiores, sed minores et inferiores, in utroque statu, clericali ut sunt curati et professores in foro penitentiæ, et in statu laicali ut prepositi vel ballivi. **P**ostremo surgit quarto generalis obligatio ad credulitatem aliquorum explicitam, non ex solo gradu hierarchico, sed ex alijs donis gratuitis, ut sunt vivacitas ingenij naturalis, ut iudicium solers, ut vis gnómica vel epieikes, ut particularis eruditio, ut vehemens applicatio ad scripturas

sacras canonicas vel civiles. **H**ic enim veritatem habet illud Gregorij. **T**antum ab uno quod dominus erigit quantum dedit. **Q**uo fit ut perspicua sit consideratio, que dicta est adversus reprobum nonnullorum perfidiam vel taciturnitatem, qui dum fides confitenda venit explicitè, se implicite latere tutos putant aut qui talentum multiplicis domini naturalis vel gratuiti, quod multiplicandum, susceperat a domino spiritualibus incrementis, defodiunt in terram supervacue vel nocivæ curiositatis temporalis, sibi blandientes quod in fide non errant, quippe de ea nihil sciunt, curant vel interrogant. **H**otetur pro consideratione sanctus **T**homas. ij. q. ij. arti. vi. **E**xplicatio inquit fidei ad inferiores homines, oportet quod veniat per maiores, quod probat autoritate Dionysij, concludens quod oportet eos pleniorè habere noticiam de credendis et magis explicitè credere.

Consideratio VII

Protestatio generalis seu condicionalis revocatio que dicitur ab aliquibus pernaciter errantibus. **S**i hec veritas mihi nota esset, scit deus quod libenter eam corde credere ad iusticiam, et ore confiterer ad salutem, non excusat tales apud deum vel homines. **F**undat hoc super illud evangelij ecce venit hora et nunc est ut omnis qui vos interficit arbitret se obsequium prestare deo. **S**ic apud prius errans in christianorum persecutione iudicabat de seipso. **S**ic ad iudeos loquens dicit, et nunc scio fratres quod hec per ignorantiam fecistis, quos tamen non excusabat de nece christi, dum alibi dicit, **I**gnorans ignorabitis. **E**rat quippe iuris ignorantia affectata crassa vel supina. **S**ic heretici dum se morti tradunt per defendendis erroribus suis, arbitrantur se catholicos et mereri, habent quippe zelum prout dat aliquibus testimonium paulus, sed non per scientiam, quare non per scientiam. **M**irum quia scientie dei (que est scriptura sacra) suam sophisticam scientiam sic preponunt, quod eidem non volunt esse subiecti, quibus aliter sint sibi met conscij, non tamen in hoc iustificati, quod mentitur iniquitas sibi.

Consideratio VIII

Protestatio generalis seu condicionalis revocatio, quandoque sufficiunt excusare protestationes apud fore

exterius / quē non excusat in interiori foro de / et ecōtra. Cōsurgit hec varietas . qm̄ aliter iudicat deus / aliter hō . deus inspiciat corda et scit quid inrus agat . cōformiter ad protestationē seu reuocationē aut difformiter ad eā . Humanū vero iudiciū id spectat quod foris est . et vñ certificari pōt p signa testes / voces et opa . Quo fit vt vere credēf interioris et explicitē . qm̄ nō possit hō ostendere ptra testes et signa / aliqñ aut fit econtra . vt q̄ veraciter est hereticus i corde / ille humano testimonio p allegationē ignorātie vel aliter catholicus cēseat et absoluat . Qualiter autē debeat aliq̄ pbare q̄ nō fit ptnax p allegationē ignorantie vel simplicitatis hoc maḡ iuribus positiuis cautum est / q̄bus inter cetera dicit q̄ allegans ignorantia pbare debet illā . Tradūt similiter / q̄bus argumētis testibz iudicijs pnt et debent iudices ecclesiastici ptnaciā conuincere p̄sentē vel p̄teritam in errante .

Consideratio. IX.

Protestatio specialis de fide / sicut et absoluta reuocatio de errore req̄runt ad iustificatiōē illi q̄ p̄ticularē errorē absolute tenuit in verbz et in factz q̄ si legitime monit⁹ facere renuit ip̄e p̄tinax cēsendus est . Ostēdit p̄ma ps tali ratione . Nulla p̄testatio seu reuocatio q̄ cōis est oibz catholicis . sufficit ad iustificatiōē errātis i fide p̄ticulariter et explicitē duz hoc scit aut scire debet . qm̄ nō est idē iudiciū de catholico et errāte . sicut nec innocente atq̄ p̄tore / respectu cōfessiōis sacramētis talis . Cōstat autē p̄testatiōē generalē cui reuocatiōē conditionali ab oibz catholicis . sine mēdatiōe . sine diffamatiōe fieri posse . Requirit igit p̄ errātibz specialior reuocatiō . Altera ps manifesta est / qz talis nō ostēdit se q̄rere cauta sollicitudine veritatē . sed forte quadā dissimulatiōē palliata vel amine reuocatiōis h̄mōi cōditionalis q̄ ad veritatē nō est nisi quedā p̄testatiō fidei generalis / et non p̄tice reuocatio . qz conditionalis nihil ponit . Facit pro hoc quod dictus est sup̄ius consideratiōē q̄ta circa finem .

Consideratio. X.

Protestatio catholica de fide / cū reuocatiōē particulari et absoluta de errore licet iustificet errantē q̄ mō non sit habendus p̄tinax aut hereticus /

nō absoluit tamen qm̄ talis extiterit . Presupposita notorietate primē pars in vtroq̄ foro dei et hominis . qz talis corrigif / et obedit veritati / neq̄ tenet plus errorē quē deserit p absolutam reuocationē . deducit altera pars . Constat itaq̄ hoc solo primari deū / facere . scz p̄terituz non fuisse . vt notat Hieronimus et salomon . quisquis igitur fuerit de p̄terito sic adherēs errori suo cui⁹ oppositum tenebatur explicita fide tenere aliquo modozū p̄tacto . quod persistebat i illo errore monitus etiā legitime / vel edocctus / seu fraternaliter / seu doctoraliter seu iudicialiter / p scripturā / sacram / p rationē euidentē aut aliter . talis vere fuit p̄tinax errore . et cōsequenti nedum hereticus . sed hereticus . propterea quantumlibet emēs . detur nunc / potest declarari fuisse talis . atq̄ hereticus : um penis subijci . sub perpetua carcerali custodia / vel aliter / sublat⁹ sibi q̄buslibet dignitatis officij vel honoris insignibus . Solet tamen apud ecclesiam / misericordia superaltare iudicijs p̄sertim humilitate reuocantis errorē sponte / palam et absolute prospecta . Q̄ si dixerit protestans huiusmodi / Ecce paratus fui semp̄ audire ecclesiā . audire detur minatiōē sedis apostolicę . vel sacri cōcilij / qualiter ac cusor nunc de p̄tinacia circa doctrinam aliquā / priusq̄ fuerit hoc modo declarata . difinita . et iudicata . Quid cui mihi de inferioribus iudicijs / quid de doctoribus . et errorum diffinitionibz / quibz obedire neq̄ q̄ astringor . vt qui subiectus ei nō suz . sed prelat⁹ vt ip̄i . doctor vt ip̄i . Sic blandif p̄tinax arrogātia sibi / sic se fallit et alludit / tanq̄ videlicet nihil explicitē credendū sit nisi papa p̄tice . nisi cardinalis illud sub pre scisa verborz forma snialiter dānauerit . Est itaq̄ lōge alit . iuxta deductionē illoz q̄ p̄bāt nullā iueniri posse nouā heresim . qz q̄ cūq̄ def̄ illa pus erat sc̄pture sacre p̄traria ab ip̄aq̄ dānata . sicut modo dicēte Augustino . si quid nocū est hic . salicq̄ in scriptura sacra dānat . Fatemur nihilomin⁹ posse fieri declaratiōē nouā . tā doctrialit̄ q̄ iudicialit̄ d̄ aliq̄ heresi / qz sc̄pture sacre r̄pugnāf est q̄ declaratiō / si fieri habeat p̄ncipaliori ac superiori autoritate generalit̄ obligante per sedē apostolicā et sacrum conciliū / Fit nihilominus quotidiē legitima declaratiō talis / per doctores et expositores sacre scripture ac p̄ prelatos inferiores . q̄s opoz

ter explicite multa scire ad instructionē po-
puli sui. Nec autē declaratio et si nō obliget
vt precise talis est/ alienos. obligat tamen
vt conuincat esse facta cōformiter ad sacrā
scripturā/ que est antecedēs. quo concessio/
si cōsequētia negari rationabiliter neq̄t/
concedēda est consequēter explicite cōclu-
sio/ que declarat et inferit/ qm̄ et veris nō se-
quitur nisi verum. Itaq̄ si quis dixerit. q̄
christus nō habuit neruos. aut q̄ om̄is pu-
er non baptizatus pōt licēter occidi/ aut q̄
pro bono cōmuni licitū est falsum dicere.
Talis p̄seuerās post declarationē sufficiē-
tem sibi factam/ non excusaret a pertinacia
quantūcumq̄ clamaret. p̄to iudiciū ecclē-
sie vel sacri concilij. huic me lubmitto/ hāc
audio. Potest equidē tali dici/ quod actus
est ne agas. qd̄ iam diffinitū est diffinien-
dum non expectes. diffinitū in q̄ et si non
in eadē verborū forma. tamē in effectu et in
sentētia. vnde fit vt aliquis vno tēpore te-
neatur aliquid explicite credere/ ad qd̄ pri-
us fides implicita satis erat. fm̄ A. homā.
ij. ij. q. ij. vbi loquit̄ de credendis implicite
vel explicite.

Consideratio. xi.

Rotestatio specialis de fide/ vt ab-
soluta reuocatio specialis de erro-
re. nō debet fieri necessario. dū q̄s
errat nescienter in fide. Constat itaq̄ q̄
nullus mēiri tenet. hic autem nesciēter e-
rans. si se diceret errare. mentiret stante ta-
li conscientia. Talis p̄terea penas hereti-
corū vel infamiā/ etiā postea q̄s dephendit
errasse et absolute reuocat. nō incurrit. Pa-
nit hoc in angu. q̄ multa prius nescienter
errata/ postmodū absolute correxit sub no-
mine retractatōis/ vel aliq̄ tali mō loq̄ndi/
quē reuocationē denotabat/ vt dō talibz
verbis temere dictū est. min⁹ considerate di-
ctū est. B. improbo. hoc nō approbo. B. mi-
hi nō placet. Notet ad hoc idēz Augu. ad
vincentiū. xxxij. q. vlti. ca. finali et gelasi⁹
ibidē. q. ij. ca. negat. Elicit cōsequēter
ex istis differētia multiplex inter sciēter. et
nesciēter errātes. et inter sciēter et nesciēter
hereticos. Et hoc quo ad tria q̄ sunt crimē
modus/ et pena/ iuxta qd̄ notet dictū angu
xxxij. q. ij. c. dixit apls. vbi ait. Qui sentē-
tiā suā q̄uis falsam aut p̄uersam/ nulla p̄ti-
naci animositate defendūt. p̄sertim quā nō
audacia sue p̄sumptōis ceperūt. sed a sedu-

ctis atq̄ i errore lapsis parētibz acceperūt/
querūt autē cauta sollicitudine veritatē. cor-
rigi parati cū inuenerint. nequaq̄s sunt in-
ter hereticos reputādi. **C**ū colligit q̄ q̄
duplex est modus errādi circa f. dē. Vno
mō credēdo q̄ fides catholica sit falsa. aut
scriptura sacra. et sic errās dicit̄ scienter he-
reticus/ qz nō est parat⁹ corrigi/ cū neget re-
gulā p̄ quā hēt dirigi seu reuocari. Potest
alio mō q̄s errare/ credēdo generaliter q̄ fi-
des catholica sit vera. sed estimat aliquā eē
fidē catholicā/ q̄ i veritate nō est catholica/
sicut arriani recipiētes scripturā sacra. s3 ad
sensum p̄uersum/ q̄ sectā suā solā putabant
esse catholicā/ hi sunt nesciēter heretici. Er-
rāt autē p̄cedētes i vtroq̄ mō vtra fidē quaz
tenent explicite credere. Sūt aliq̄ circa fidē
errātes i his q̄ nō tenent p̄ tūc explicite cre-
dere et hoc dupliciter. Vno mō p̄tinaciter.
qz nō parati sunt corrigi. sed p̄pter supbiaz
suā. aut aliter p̄riū defendūt errozē. Altes-
ro mō dū parati sunt corrigi prius agnō-
ta veritate. qz nō p̄tinaci adositate defendūt
errozē. s3 et sola simplicitate vel ignorātia
sunt i erroze. Letex iter hos q̄tuor modos
p̄mi mag⁹ peccāt q̄ scōi et secūdi q̄ tertij et
Mod⁹ errādi silt diuersus ē. qm̄ i duo-
bus p̄mis erroz inuenit̄ quē tenentur expli-
cite discredere et diffiteri. tertij vō p̄tinaci-
ter errāt i illo cas⁹ oppositū p̄tūc non tenē-
tur explicite fide tenere sed implicita. s3 qz
rennuūt corrigi dicūtur heretici. Qualiter
vero dephendat̄ aut cognoscat̄ talis p̄tina-
cia declarat̄ summam i alijs duodeci con-
sideratiōibz q̄ ad hāc vñā reducūtur hic ab-
augu. positā. q̄ tales nō q̄runt cauta solici-
tudine veritatē. s3 ei⁹ declaratiōi resistunt/
omissiue vel cōmissiue. varijs modis/ p̄ se
vel alios verbis aut factis/ iudicialiter aut
extraiudicialiter/ terroribz aut muneribus
minis aut blādicijs/ p̄pter deprauatiōez af-
fectus/ cā alicui⁹ cōmodi t̄p̄alis assequēdi/
vel incōmodi deuītādi. circa diuinas deli-
tias vel honores. **D**abem⁹ i his tripli-
citer errātibz diuersitatē i crimine et in mō.
pena silt diuersa ē q̄ ad aliq̄. Nihilominus
tertij punient̄ sic duo p̄mi/ si iudicialit̄ euo-
cati se corrigere/ si errozē absolute reuocare
si veritatē oppositā p̄fiteri noluerit. qz relin-
quent̄ curie seculari. aut si se correxerint pe-
nitentie salutari/ **A**uero q̄rti qz nō iūgūt
errozi suo pertinaciaz nūc vel antea. q̄uis
sint corripiedi per reuocationem errozis.

De pertinacie nota

ipsi tamen nequaquam sunt penis hereticorum plectendi nec infamia notandi. sicut apud scholasticos theologos in preclara vniuersitate parisiensi frequenter obseruatur. quos protestano generalis et aditionalis reuocatio inuit ad hoc ne de pertinacia notarentur iuncta humilitate qua protinus reuocant errorem ne dum conditionaliter sed absolute / quod reuocatio sufficit magistris ad purgationem nec ab actibus studij legitimis exercendis vel consequendis reuocatis obinde repelluntur

Consideratio. vii.

Protestatio generalis / aut conditio / nalis reuocatio / non obstat quin sic protestans aut reuocans dici possit suspectus de heresi. quoniam quod leuiter. quoniam vehementer. aliquando violenter. Patebit hec consideratio per precedentes. si docuerim quod est di / cendus de heresi vel leuiter vel vehementer vel violenter suspectus. Et hoc alias latiori sermone declarauimus / nunc summatim repetatur. Itaque suspitio leuis puenit ex signis exterioribus operum vel uerborum. ex quibus cognitio accipitur iudicium quod concludi potest non quod frequenter sed raro seu contingenter. ut in paucioribus / quod talia agens vel dicens est hereticus. Itaque sequentia leuis est et thopica si cur arguerem. Petrus non uenit ad ecclesiam in solennitate natiuitatis beate Marie uirginis ergo non bene sentit de ea. vel sic Petrus assumit nomen dei frequenter in uanum. de iuris et negas eum. ergo non bene credit de eo.

Porro uehementis suspitio prouenit ex signis exterioribus operum vel uerborum. ex quibus cognitio accipitur argumentum concludens frequenter et in pluribus. quod talia agens vel dicens est hereticus. ut si quis neget explicito. palam. et publice ea que debet ex officio scire plene quod alij quibus possit in rei ueritate negatio talis ex ignorantia puenire. vel animi leuitate non ex heretica prauitate. Dicimus demum suspitionem esse uolentem que sumitur ex signis exterioribus operum vel uerborum. ex quibus cognitio concludi solet efficaciter et ut semper / quod talia agens vel dicens est hereticus / quemadmodum si quis predicet publice quod ipse non fuit uerus deus. quod deus non est diligendus super omnia / quod licitum est passim homines occidere sicut bestias. quod iuramenta non sunt tenenda. aut si patenter adoret sepulcrum Machometi. uel si deferat habitum iudeis appropriatum. non quidem ioco faciens hoc sed serio. Costat nempe quod possibile est

talia facientem uel agentem tenere ueraciter interius fide catholica. sicut de salomone idolatrante. et de marcellino idolis sacrificante dicunt multi / quod neuter eorum fuit hereticus in mente. Subiominus ecclesia de exterioribus iudicans non de occultis / arguet in talibus uolentem presumptionem et sine eam feret iudicium. Exemplo salomonis de meretricibus. i. Regum. iij. et hoc nisi talis uolenter suspectus se legitime purgauerit. allegando uel ignorantiam uel timorem. uel fictionem. uel aliquid huiusmodi / paratum corrigi se demonstrans. Quo circa patet ualere plurimum circa suspitiones huiusmodi assumendas pro argumentis considerare consuetudines patriarum locorum temporum. personarum. modos et indicia. Euenit quippe quod uerbum uinum dabit suspitionem heresis in uno loco uel in una persona. quod in alio loco uel persona nihil reputabitur. Exemplum de negantibus et despicientibus deum quotidianis uerbis in certis partibus quod in alijs partibus multis horridum iudicantur et heresi proximam.

Has interim consi

derationes duodecim posuisse uelut in transitu suffecerit. xxij. mensis octobris anni M. cccc. xx. in ciuitate Constantiensi ubi factum agebatur generale concilium. protestante eo qui est deus benedictus in secula Amen

Finit

Sequuntur. vii. considerationes

fm totidem signa quibus solet aliquis de pertinacia notari uel committi. circa materiam heretice prauitatis. premitendo qualis sit pertinacie diffinitio uel ratio.

Pertinacie propria ratio que errantem in fide seu hereticantem efficit hereticum. consistit in de prauatione uoluntatis per superbiam. aut aliud officium. dum non uult errans cauta sollicitudine querere ueritatem aut dum perspete monstratque reuult assentire uel errorem dimittere. Dicitur enim pertinax fm ysidorum quasi imprudenter tenax. qui persistit in illo scilicet quod de heretico dimittere. Ceterum pertinacie signum exterius multiplex inuenitur. Cuius sustinet ex coactione uel uero. nec potest sufficere excusare. Et huiusmodi ex iuris presump

Alterum dum citatus pro leui / superfluo de etiam suspitione / iudicialiter renuit cō parere / vel respondere / et amplius si sit presumptio rehemens aut violenta et hec si / milititer oritur et iuris fictione. Alterum est pertinacie signum / dum quis asserit et defendit errorem / cuius opposita veritate tenet explicita fide tenere. Tenetur. Inq̄s vel ex publica obseruatione / vel ex cōmuni doctrina ecclesie / vel ex officio seu statu suo vel ex informatione sufficiēti / vel ex naturali iudicio rationis / quā admodū quilibet capat rationis tenet explicita credere neduz articulos fidei si sit christianus / sed etiam principia legis naturalis / que sunt de primis imp̄sionibus et inscriptiōibz indelēbilibus / vt sūt p̄cepta decalogi / recepta s̄m planū et v̄ficatū intellectū apud oēs v̄tēs ratione. Non deprauata in quacūqz lege. Alterum pertinacie signū dū quis veritatem fidei nedū non querit cauta sollicitudine / sed declarationes eius impedit ne veniat ad lucē / maxime si consiliū fidei speciale vel generale p̄pter hoc in se vel i suis impedit / directe vel indirecte molestat atqz persequatur. Alterū pertinacie signū dū quis veritate eccle docētes seu determinantes odire se mōstrant / et pro se q̄ verbis fatentis etiam si dicat seu protestetur se velle tenere quod ecclesia tenet vel determinabit / et q̄ paratus est stare iuri / quia si facta contradicant hoc ē equitas simulata / que duplex est iniquitas / solent etiam quantumlibet heretici taliter protestari / se catholicos esse qd̄ eos ab heresi nō excusat rē. Alterum pertinacie signum / dum quis negat veritatem q̄ prius docuit / vel cōfessus est nec est probabile q̄ sit etiam oblitus / quoniam s̄m iura p̄mo dicio credi debet. Alterum pertinacie signum / dum quis petit declarationē veritatis a peritis doctoribz seu iudicibus quēdum facta est nihilominus repudiat nulla penitus assignata ratione. Alterum pertinacie signum. dū quis potens cōmouet seditiones / suscitāt bella in populis et regnis / ideo quia facta est alicuius veritatis catholice declaratio vel erroris reprobatio rē. Alterum pertinacie signum / dū quis iurat se male mori quoniam contra honorem suum quicūqz permittit fieri / vel errorem aliquem reuocare. ponit enim obicē p̄ime atqz veritati. Alterum pertinacie signum. dum quis

fovet errantem et defendit iudicialiter vel extra iudicialiter sciens nihilominus / aut scire debens hunc errare. Alterum pertinacie signum. dum quis non resistit erroribus dum potest et debet / debet inq̄s vel ex officio sicut iudex / vel ex fraternali caritate sicut vniuersi / quoniam agentes et consentientes s̄m apostolorū pari pena puniuntur / consentiunt autem qui alios dum possunt / vt dicit canon / ab errore non reuocāt. Deniqz ista latius declarat ockam quarta parte primi dyalogorū s̄m que signa poterit applicatio particulariter fieri rē.

Explicunt duodecim considerationes. s̄m totidem signa quibus solet aliquis de pertinacia notari vel conuinci. circa materiam heretice prauitatis. premittendo q̄ lis sit pertinacie diffinitio vel oratio.

Incipit tractatus

magistri Jobannis de Berson. quomodo et an liceat in causis fidei / a summo pontifice appellare / seu eius iudiciū dedinare.

Queritur vtruz hec assertio sit catholica. Tam iure diuini promulgato. q̄ etiam humano / quibus sacrorum canonum auctoritas innititur. nulli fas est a supremo iudice videlicet apostolica sede seu romano pontifice / iesu christi vicario in terris / appellare. aut illius iudiciū in causis fidei / que tanq̄ maiores ad ipsum et sedem apostolicam deferende sunt dedinare. Arguitur q̄ sic auctoritate sanctissimi domini Hartini papae quinti / in sua constitutione ad perpetuam rei memoriam / facta et promulgata in consistorio generali celebrato Constā. se pro ydus marcij / pontificatus sui anno primo. vbi reperitur hec assertio sicut dicitur et videtur in canonū littera manifeste dari.

Arguit in oppositum primo auctoritate determinationis suae constitutionis generalis concilii Constantiensis, que determinatio multipliciter facta est et practicata, et specialiter in sessione publica, celebrata die sexta aprilis anno. M. cccc. xv. que sic habet inter cetera. Et primo declarat quod ipsa sancta synodus in spiritu legitime congregata, generale concilium faciens, et ecclesiam catholicam militantem representans, praesentem a christo immediate habet, cui quilibet cuiuscumque status vel dignitatis, etiam si papalis existat, obedire tenet in his quae pertinent ad fidem et correctionem ecclesiae dei in capite et in membris. Item declarat quod quicumque cuiuscumque status vel dignitatis, etiam si papalis existat, quod mandatis, statutis, seu ordinationibus aut praecipis huius sanctae synodi, et cuiuscumque alterius concilii generalis legitime congregati, super premissis seu ad ea pertinentibus, factis vel faciendis obedire contumaciter contempserit, nisi resipuerit condigne penitentiae subiiciatur et debite puniatur, etiam ad alia iuris subsidia si oportuerit recurrere. Deinceps arguit rationibus duabus ad inconuenientiam manifestam contra ius diuinum pariter et humanum.

Equeretur enim primo quod papa non subiacet legi diuinae vel euangelicae quae generaliter ab omnibus exceptioe promulgata est a christo. *Matth. xvij.* dum loqueretur ad personam petri, sicut tradit ecclesia, et circumstantia tectus satis indicat. Si peccauerit in te frater tuus etc. Sequitur dicit ecclesiae quod si ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus et publicanus etc. Hoc autem praesens est erroneum manifeste, quoniam papa est frater noster. Alioquin non deberet dicere praesens noster, si non simus fratres ipsi et nos. Sed haberet dicere pater meus, vel pater mihi. Sed nec cardinales nec episcopi fratres appellare deberet. Denique constat quod est primum noster et ex consequenti frater non obstante quod pater sit. Est insuper papa peccabilis, quoniam circumdat est infirmitate, sicut notat ad *Heb. quinto.*

Equeretur secundo quod paulus egisset contra ius diuinum et humanum, dum restituit petro in facie, hoc est publice et coram ecclesia congregata, sicut habet ad *Galathas ij.* Nec enim resistentia non fuit minor promoucatio pauli contra petrum, quam fuisset appellatio ad ecclesiam, imo fuit equivalenter appellatio. Unde et si petrus desistere noluit

set, fuisset ab ecclesia condemnandus. Constat autem quod petrus erat summus pontifex, et summus doctor confirmatus in fide et gratia post penthecostem. Propterea dicitur quod petrus non errabat in fide, nec hereticecabat, sed tantummodo nimis dissimulat se habebat circa obseruationem legalium, dicebat ideo paulus quod non recte ambulabat ad veritatem euangelii, et quod reprehensibilis erat. Et quibus palam elicitur quod summus pontifex qui succedit petro in apostolatu, reprehendi potest publice per doctorem theologum, qui in officio praedicationis succedit paulo, etiam ubi non hereticaret vel erraret in fide. Et hoc similiter elicitur generalius et inconuenientius, et auctoritate, prime allegata. Si peccauerit in te frater tuus, quoadmodum plures in sacro Constantiensis concilio latissime deductus est in sermonibus publicis et multiplicibus scripturis, quorum copiae sunt apud multos.

Equeretur tertio quod papa qui est membrum corporis ecclesiae sicut homines alij si scandalizaret totum corpus ipse non esset rescindendus, ut totum corpus sanum fieret, contra doctrinam christi euangelicam, fundatam in similitudine iuris naturalis. *Matth. xviij.* cum glossis et determinationibus doctorum in materia de scandalo, se fundamentum in hac lege diuina et naturali.

Equeretur quarto quod petrus summus pontifex non debuisset compelli reddere rationem ab apostolis et fratribus qui erant in iudea, quia uisitauerat cornelium gentilem, cuius tamen oppositum dicitur expressis. *Actu. xi.* cum adisset petrus hierosolimam, ubi erat ecclesia, disceptabat aduersus illum qui erant ex circuncisione dicentes, quare introisti ad viros preputium habentes et manducasti cum illis, et statim subiungitur obedientiae petri responsio, dicens in hoc successoribus suis formam debite humilitatis, quam expressit epistole suae *me. ca. iij.* Parati inquit semper ad satisfactionem omni poscenti vos rationem de ea que in uobis est fide et spe. Quod si destructio fidei summus aliquis pontifex uolens superbire, nollet hoc facere, constat quod a fratribus eque posset accusari sicut et petrus.

Equeretur quinto quod alicui iniuriato per papam sicut potest euenire, in corpore quod in membris imo et in fama, circa ea que fidei sunt, non pateret in casu dabilis aliqua defensio vel grauamini subleuatio

quod est contra ius naturale. cui ius diuinum non repugnat. Patet tamen consequentia. dato casu tali vel simili. Sic Petrus qui predicat coram papa et multitudine populi copiosa: quod Christus fuit verus propheta. iubeat tunc papa quod detur datus in carcere. eo quod predicat istam veritatem. Sentiat Petrus quod si appellet ad concilium generale summittendo se eidem. quod populus preterget eum nec scandalisabit in doctrina eius. sed manebit in recta fide: quod Christus fuerit verus propheta. si autem non appellauerit. populus reputabit quod papa verum dicat et bene faciat. et ita deferret fidem cum predicatore suo. Queritur in casu si Petrus dicere poterit concilium appello: quemadmodum Paulus timens a sedicioso occidendi. clamauit cesarem appello. Hanc autem materiam latissime et studiosissime persecutus est et fundauit orationem in dialogo suo. cuius solius auctoritati non oportet inniti. quantum fuerit egregius theologus. sed innitendum est rationibus suis: pro quanto robur et auctoritate accipiunt a sacra scriptura. cuius contemptus cum suis professoribus: sepe duxit et ducet in errores

Sequitur sexto: quod in nullo casu papa possit iudicari: vel deponi per generale concilium. ipse poterit de nunciari per aliquem vel aliquos coram concilio presenti vel futuro. Qui si velit grauam inferre talibus denunciare volentibus. non poterunt ipsi se ponere extra manus suas vel potestatem: ne de facto grauent eos et opprimant iniuste. Hoc autem facere est vere et equaliter ab eodem appellare. Et hoc praticatum est in concilio pisano per utrumque collegiorum duarum obedientiarum. scilicet Gregorij et Benedicti sic in suis obedientijs nuncupatorum. Hoc etiam praticatum est per quosdam reges et principes. qui se subtraxerunt ab obedientia illorum: quos isti vel illi iudicabant esse summos pontifices: qui tamen subtractiones approbate sunt per sacrum Constantiense concilium. quedam expresse. quedam implicite vel equaliter.

Sequitur septimo et magis ad hominem. quod concilium generale non esset supra papam: vel iudex pape legitimus. cuius oppositum deturminauit et praticauit sacrum Constantiense concilium. Hoc enim processum est ad inchoandum depositionem Iohannis: quousque fuisset ar-

ticulus iste declarat. sicut apparet et actis eiusdem concilij. quoniam alij videbant supra hesitare. Constat autem quod ab omni homine qui habet legitimum superiorem iudicem: siue sit vnus homo: siue vna communitas: sit siue rationalis et vrgens imineat causa fieri appellatio ad eundem iudicem. Et si dicatur alij fingere voluit quod concilium non est supra papam. nisi quando est hereticus seu deuius a fide: in quo casu non est mirum inquit si concilium sit supra tale papam. quod desit esse papa et est inferior omni homine. et ita nituntur etiam euadere illam inuasibilem Christi legem. Si peccauerit in te frater tuus etc.

Hoc breuiter ad presens reuelli. Primo quia Iohannes non est accusatus vel conuictus de heretica prauitate: et tamen concilium vocauit et iudicauit ipsum tanquam suum subditum. Unde et in toto processu usque post sententiam diffinitiuam sue depositionis. reputatus est ab eodem concilio verus papa. Amplius non est verus quod papa eo facto quod cecidit in heresim presertim latentem: sit depositus a papatu. sicut non est verus de alijs episcopis quemadmodum ista materia declarata est alibi latius. Reducendo hanc opinionem ad multiplex inconueniens: sicut ad incertitudinem ecclesiastice policie: et susceptionis sacramentorum. Et ad fauorabilitatem dante doctrine Iohannis. vnde et principaliter innitebatur tali fundamento. quod nullus existens in peccato mortali erat papa vel episcopus nec consecratus etc. Et qui bene ponderat causas reprobationis huius doctrine: vnde et in hac parte Ille vel similes cause concludunt quod peccatum heresis licet reddat vnum platum dignum depositione inuncta pertinacia. non tamen reddit eum depositum eo facto. sed requiritur humana depositio. Sicut enim nulla sanctitas quantumcumque magna constituit aliquem in statu papali vel episcopali. nisi per electionem humanam de lege communi: contra opinionem et valdensium. Ita nulla iniqtas remouet aliquem ab episcopali gradu vel papali de communi lege: si non interueniat humana depositio. Amplius tercio quo ad hoc arguitur. quod concilium sit iudex pape non heretici. imo sancti. assignando casus multos in quibus aliquis episcopus verus papa poterit per multos testes diffamari de heretica prauitate: seu fauoria heresis. aut per vehementes coniecturas ex operibus et conuersatione diffamabitur apud multos et

granes populos q̄ non recte ambulat ad
veritatē euāgelij/aut q̄ lapsus est in here-
sim iam damnatā. aut q̄ nouā uelut p̄sin-
gere. cōstat q̄ existente generali p̄cilio uel
proxime futuro. poterit idē papa iudicia-
liter cōpelli ut purget se. quē admodū exē-
plificatū est de petro. **Q̄** si noller hoc fa-
cere. put facere noluit marcellin⁹ sine accu-
satione sua de ydolatria. **Nō**ne conciliū
posset p̄sequēter ad depositōis sue senten-
tiā. p̄cedere. **E**t si dicat q̄ non. ex q̄ non est
heretic⁹. **R**espondet q̄ apud iudiciū eccle-
sie/ubi circa ea q̄ facti sunt fallere potest et
falli. simile est iudiciū de his que nō appa-
rent et que nō sunt. **E**t p̄ h̄ elidit manife-
ste frinola respōsio dicētū papā nō subij-
ci correctioni fraterne/aut iudiciali iusse
a xpo ubi prius. **S**i peccauerit rē.

Sequeret octauo et ad homines
multiplex incōueniēs in eis q̄
facta sunt/et que adherētes p̄e-
dicte assertioni/nullaten⁹ existi-
mandi sūt p̄cedere uelle. **E**t primo q̄ Jo-
hānes olim uicesimustercio reputand⁹ est
adhuc papa sicut pri⁹. et ita q̄ sanctissim⁹
domin⁹ noster papa Martin⁹/nō est legi-
time electus neq̄ papa. **Q̄** idem domin⁹
noster et suū collegiū noluit ea q̄ conciliariter
facta sunt p̄ sacz Constañ. conciliū in-
uolabiliter obseruare/cui⁹ tñ opposit⁹
idē dominus noster pluries palam dicit.
Q̄ impator nō est confirmat⁹ in imperiū
Q̄ grauit̄ peccant attendētes p̄dicta/q̄
dant obedientiā dño nostro summo pon-
tifici tanq̄ pape. **D**eniq̄ pet⁹ de luna su-
isset iniuste et perperā accusat⁹ in concilio
de materia heresis p̄cipue et principaliter.
Quoniā in quadā cōstitutione que d̄ uer-
bo ad uerbū ponit in actis concilij/ipe co-
natus fuit determinare/q̄ nunq̄ licitū est
aut fuit facere subtractionē ab eo/neq̄ ab
aliquo uero papa/fundans se in h̄ q̄ papa
non habeat superi⁹ iudiciū in terris. nec
p̄t ab aliquo iudicari. **D**ec autē reputata
fuit hereticalis p̄stitutiō/et ita d̄ plurimis
inconuenientib⁹ diceret.

Postremo dimissis illis que sūt in
p̄ facto/circa iustificatiōē uel in iu-
stificatiōē appellatōis dñoz po-
lonoz. **N**ā multa hinc et inde diuersa imo
aduersa et cōtraria uident̄ asseri. circa que
theologicū negotiū nō uersat. nisi p̄ q̄nto
sub regulis generalib⁹ et autenticis dare

ars/sicut et data est/convincēdi aliquē de
pertinaciā et fautoria heretice p̄auitatis.
Conuertat tandē inquisitō p̄culatē q̄sti-
onis/circa ultimā p̄culā suā q̄ sic habet.
Q̄ nulli fas est rē. **I**ll⁹/videlicet aplice
sedis/seu romani pontificis/iudiciū i cau-
sis fidei. que tanq̄ maiores ad ipm̄ et sedē
aplicaz deferēde sunt declinare.

Unt aliq̄ sic dicit/q̄ min⁹ istā p̄-
culā reputat sustinibile q̄ p̄cedem-
tem. q̄lificantēs eā/q̄ est palā here-
ticalis. et toti ecclesiastice hierarchie cir-
ca fidei defensionē/seu p̄seruationē finale
et resolutiā subuersiua. **H**icunt autē
fundare dictū suū in aliquib⁹ p̄positōib⁹/
quas reputant catholicas ueritates.

Prima p̄positio.

In causis fidei iudiciū inniri debet infalli-
bili regule. sic q̄ ultim⁹ et sup̄mus iudex/
cui sentētie necessario standū est tanq̄ ue-
re catholice/nō sit a fide deuiabilis. alio-
quin staret in casu q̄ hoies obligarent̄ af-
sentire cōtra fidem.

Secunda p̄positio.

In causis fidei nō habet in terra iudex in-
fallibilis. uel q̄ nō sit deuiabilis a fide de
lege cōmuni/p̄ter ipaz ecclesiā uniuersalez
uē p̄ciliū generale eā sufficiēter resp̄sentās.

Tercia p̄positio.

In causis fidei null⁹ p̄cularis hō p̄ suas
determinationē p̄t de p̄positione nō here-
tica facere hereticā. sicut nec de catholica
nō catholica. ita nec papa nec ep̄s p̄prie et
uere loquēdo/possūt p̄positionē aliquam
hereticare. **P**ossunt tñ p̄positionē aliquā
q̄ uidet̄ aliquib⁹ non heretica/declarare q̄
sit heretica. et h̄ iudicialiter/sicut doctores
scholastice h̄ faciūt uel doctrinaliter **E**t h̄
appellat̄ facere articulū. diuersimode tñ.
q̄ pape determinatio penalis extendit se
ad om̄es fideles/h̄ ep̄alis tantūmodo ad
subditos suos. ut p̄cise est ep̄alis.

Quarta p̄positio.

In causis fidei/ nulla determinatio iudici-
alis/ep̄i imo nec pape soli p̄cise ut est ep̄i
scopi uel pape/ligat fideles ad credendū
q̄ ita sit de ueritate fidei. sicut p̄tendit sua
declaratio. quoniā tā papa q̄ ep̄s deuiabi-
les sunt a fide. obligat tamen subditos
sub pena excommunicationis talis deter-
minatio. q̄ non dogmatisent oppositū ta-
lis determinationis/nisi appareat mani-
festa rō repugnādi/uel per sacra scripturā/

vel p reuelationē. vel p ecclesie seu genera-
lis concilij determinationē.

Quinta ppositio.

PA causis fidei sicut potest declinari iudi-
cū epī si appareat deuius a fide. z requiri
iudiciū pape/ sic de papa respectu general
paliū suo modo dici p̄t. Et hec est ad for-
mam respōsua/ sequēs ex p̄missis. Jun-
cto q̄ apud summū pontificē z ei⁹ sedē ro-
manā/ p̄t esse q̄nq; raritas peritorū in sacris
litteris/ z i vera fide p̄batorū magis q̄ apd
q̄sdā ex ipsis q̄ generalia habēt studia sa-
cre scripture z aliarū facultatū.

Sexta ppositio.

A causis fidei illa causa dicit̄ maior esse/
nō que est de re maiorē. sicut de trinitate z
vnitate psonaz. s; que difficilis est z am-
bigua ad determinandū iuxta textū scri-
pture. Exo. xvij. Deut. xvij. et. ij. Paral.
xix. In quib; fundant̄ canones dicētes q̄
causē maiores fidei sūt ad sedē apostolicā
referende.

Septima ppositio.

A causis fidei poterit vna causa dici ma-
ior apud aliquē ep̄m v̄l diocesim. q̄ apud
alium ep̄m vel diocesim nō reputabit esse
maior. vel ad superiorē sicut ad papam re-
mittenda/ q; scilicet apud talē ep̄m v̄l dio-
cesim ppter abundantā theologoz causa
ralis nō reputabit̄ difficilis v̄l ambigua.
sed per sacram scripturā iam damnata v̄l
approbata.

Octaua ppositio.

A causis fidei nō minus aliquē occurrēdū
est siue per ep̄m vel per summū pontificē
siue p generale conciliū/ dū cernunt̄ oziri
scandala z errores crudeles z impij cōtra
pacificū quietū xp̄iani ppli. q̄ maxime cō-
sistit in obseruatione mandatorū dei/ d̄ ser-
uando iuramēta. z de nō interficiēdo ho-
mines auctoritate p̄pria. z de non p̄stando
ad vsurā. vel de nō rapiēdo. vel d̄ nō adul-
terādo. q̄ dū insurgūt errores p̄tra aliq̄s
de articulis fidei/ q̄ numerati sunt in sym-
bolo. Formāt̄ igit̄ rationē suā qui p̄di-
ctam particulā impugnat̄/ iuxta ppositō-
nes p̄missas/ p̄sertim iuxta q̄nq; primas.
Fas est in casib; p̄ccernentib; causas fidei
declinare illi⁹ iudiciū. q̄ reperiret̄ deui⁹ a
fide. v̄l eis q̄ fidei sūt/ cū suis p̄ciliarijs ve-
hemēter suspect⁹/ p̄ apta signa nimie dissim-
ulationis/ vel acceptionis personarum
vel aliunde multis modis. S; (loquendo

semp cū reuerētia) staret̄ aliquē summum
pontificē cū suo collegio sic posse deficere
circa ea q̄ fidei sunt. quēadmodū petrus z
alii apli defecerunt in passione. imo q̄ mi-
nus videret̄ sicut petr⁹ deficiebat nec re-
cte ambulabat ad veritatē euāgelij. z rep̄-
hensibilis erat dū paul⁹ sibi restitit i faciē
ac p̄inde declinabat ei⁹ iudiciū/ ergo fas
est interdū sumi pontificis iudiciū in cau-
sis fidei declinare. **D**ec autē dicta sunt
vel argumentata magis ad veritatis inq̄-
sitionē. q̄ ad alicuius p̄sertim sanctissimi
dñi Martini pape rep̄hensionē. attēro q̄
p̄stitutio sua quantū ad illa q̄ fundant̄ in
facto/ nō iacet sub theologica rep̄hensioe
Et q̄rtum ad alia q̄ ius p̄cernunt/ sicut est
p̄d icta ps̄ excepta. Dicerēt̄ beniuoli sui q̄
nō obstantib; allegatōib; i oppositū. illā p̄t
suscipere rationabilē z verā interpretōez.
sicut recipiūt̄ p̄stitutiones posituē/ decre-
tis inserte quib; innitit̄. Sic intelligēdo
q̄ nō est fas appellare a papa/ vel ei⁹ iudi-
cium in causis fidei declinare. nō quidez
p̄ omi z in omi casu. s; q̄n facit id qd̄ in se
est/ z q̄n nō apparz̄ deui⁹ a fide. sed ambu-
lat recte ad veritatē euāgelij/ sine p̄sonaz
acceptione. quēadmodū in p̄hemio z nar-
ratione sue constitutōis dicit̄ esse faciēdū
p̄ summū pontificē. z q̄ ita fecit affirmat.
Hāc p̄stitutiones z leges fm̄ Aristotelē fe-
runt̄ vniuersaliter. quāuis in aliq̄ casu da-
bili pati possunt instantiā. **P**orro dñs
noster tollere poterit efficaciter suspitio-
nem sinistra. que cōtra sanctitatē suā fieri
posset/ si dicta sua factis cōpenset/ hoc est
si sponte nullo inquirēte damnet̄ doctri-
nam illā pestiferā z crudelē p̄tra polonos
cum similib; z alijs. cū tali celeritate z ri-
gore. qualē fidei materia vergēs i scanda-
lum z perniciē reipublice postulat z req̄-
rit. p̄cul abiecta quāuis acceptōe p̄sonaz

Finit tractat⁹ magistri Johis de Ber-
son sacre pagine p̄fessoris ecimij Quomo-
do z an liceat in causis fidei a sumo ponti-
fice appellare seu ei⁹ iudiciū declinare.

aa 2

Sequitur libellus

eiusdē doctoris/articulorū theologicorū & scholasticē cōpositorū. p̄tra petrū de luna ad p̄vincendū eū fuisse & esse notorie hereticū. & pertinaciter errasse/ & errare contra catholicam & angelicam veritatem/ super potestate & auctoritate ecclesie. Et p̄tinet duos tractatū. In primo ponuntur generales articuli. In secundo, speciales. & subsumpti specialiter ex generalibus.

A

Primus articulus

Et primo p̄stat q̄ iste est articulus fidei/ q̄ ē vna sancta catholica & ap̄lica ecclesia.

Secundus articulus.

Itē q̄ vnitās ecclesie nō sic depēdet a p̄sona pape essentialiter. quin posset manere vna/ & maneret de facto/ q̄ nullus est papa in ecclesia.

Tercius articulus.

Itē quāuis vnitās ecclesiastica essentialis sit ad primariū caput xpm. Nichilominus vnitās altera accidentalis vel secundaria/ consistit in obediētia ad vniū summū pontificē q̄ est caput secundariū in ecclesia cū xpo. Sic videlicet q̄ quilibet catholicus debet habere p̄mptitudinē seu p̄parationem animi ad obediendū vni summo pontifici/ dñi p̄stitit sibi aut p̄stare debuerit/ q̄ sit papa aliq̄s legitime electus. Et vltra secūdo requirit q̄ nō ponat scienter impedimentū cōmissiue vel omissiue. ne p̄ficiatur ecclesie dei vnus papa certus & legitime electus. Ideo em̄ p̄demnat⁹ est inter ceteras causas Johannes huys. q̄ dicebat q̄ ecclesia dei vsq̄ ad p̄sumptionē seculi poterat eque bñ regi p̄ sacerdotes dispersos p̄ mundū absq̄ vno capite. sicut cū tali capite. Tñ sicut dicūt theologi q̄ sacramentū p̄firmationis est sacramentū necessitatis. nō quidem simpliciter. cū sine illo staret salus/ sed sic q̄ obligat quilibet ad nō p̄temnendū susceptionē hui⁹ sacramenti. p̄ tpe & loco opportunis. Ita p̄portionaliter de vnione vel adhesionē ad vnicū papā potest intelligi. Sicut etiā dici solet apud theologos q̄ p̄ceptū affirmatum quale est de habēdo papā/ obligat ad semp nō p̄ semp.

Quartus articulus.

Itē q̄ culpabilis in priori articulo. primo modo vel secundo vere dicitur fautor & nutritor scismatis. imo & scismaticus si iungat p̄naciā. id est si nō velit corrigi/ quous staret q̄ ex h̄ solo nō esset hereticus/ si faceret hoc nō ex errore intellectus. sed ex depravatione affectus. quāuis apud ecclesiā habēdus esset ille vel hereticus/ v̄l de heresi vehementer suspectus.

Quintus articulus.

Itē q̄ ecclesia sic instituta est a xpo p̄fecto legislatore/ q̄ p̄t se p̄tinuare & de facto p̄tinuabit in vnitāte vsq̄ ad p̄sumptionē seculi/ & hoc intelligēdo. nedū de primaria & essentiali vnione/ q̄ est ad xpm. sed de accidentali & secundaria ad summū pontificē. sic q̄ p̄t & poterit sibi instituere caput vniū secundariū. qd̄ dicitur papa. Et quicūq̄ impedit scienter cōmissiue vel omissiue talē vnitātē ecclesie. agit p̄tra articulū iam dictū. vna sancta catholicam &c. Et iā vbi videt stare. cū prima vnitate ad christū. Inde patet q̄ aliquis existēs papa legitime electus. p̄t effici scismaticus. si det impedimentū scienter cōmissiue vel omissiue. q̄ tota ecclesia nō obediat vni summo pontifici dñi/ exēpli gr̄a. papa nō p̄t reducere maiore parte xpianitatis ad obediendū vni capiti nisi cesserit & alter p̄stituat. Ipe v̄o h̄ pertinaciter renuit facere/ aut in aliquo multiplici casu tali simile diceret d̄ obediendū vero pape/ q̄ possunt esse scismatici. & aliq̄ nō obediunt h̄ parati sūt obediēre modo p̄dicto & apponūt diligētiam suam q̄ vniat ecclesia/ sūt imunes a scismate.

Sextus articulus.

Itē si p̄bet de aliq̄ q̄ circa p̄missa sit hereticus/ h̄ est iuxta verba augustini q̄ singulat sibi nouū errorem/ vel antiquū sequat/ glorie sue principat⁹ sui causa. p̄babit cōsequēter manifestissime q̄ talis est nedum fautor scismatis. s̄ vere scismaticus. Et ideo sufficiat in sequētibus coartare sermonem ad heresim. quoniā ex isto sufficiēter p̄cludet scisma.

Septimus articulus.

Itē q̄ dū null⁹ est papa. vel dū lapsus est i heresim manifestā & iā damnatā. v̄l dū p̄sentire non p̄t q̄ ecclesia p̄greget. q̄. s. effectus est amens & insan⁹ incurabiliter. vel incarceratus est/ taliter q̄ haberi nō p̄t accessus ad eū. etiā si necessitas vel euidentis vtilitas imineat p̄t se p̄gregare sine papa

B

Et idē dicendū est vbi papa sufficiēter sū-
matus & requisitus p̄gregādo eccliam ad
vniendū eā in fide & moribz/ vel ad cōstituē-
dū sibi papā certū. nollit cōtumaciter eaz
p̄uocare. Iste articul⁹ sequit̄ ex prioribz
& ex negatione eius sequeret̄ q̄ ecclia nō
fuisse a x̄po p̄fecte instituta p̄ sui p̄serua-
tione & vnitāte legitima in mēbris suis/ in
fide & moribz/ & ad vniū caput secundarium
verū & certū. qd̄ apertissime est cōtra apo-
stolum ad Ephes. iij. & alibi multis locis
& D̄zee. i.

Octau⁹ articulus.

Item ecclia dicit̄ catholica id est vni-
uersalis & apostolica. quoniā om̄is homo
generaliter obligat̄ adherere firmiter illis
veritatibz/ quas eadem ecclia tenet. do-
cet & p̄dicat. que veritates sunt sufficiēter
in sacra scriptura contente. p̄sertim i euā-
gelio/ vel ex contentis in sacra scriptura
sufficiēter & clare deducunt̄/ vel per apo-
stolorum doctrinā successiue deducte sūt
de generatione in generationem vsqz ad
nos p̄ obseruationē legitimā. Un̄ dicitur
ecclia apostolica. quoniā in ap̄lorū do-
ctrina fundata est. tā verbis q̄ scriptis

Nonus articulus.

Item dum est data in euāgelio p̄ x̄pm
aliqua regula generalis obseruanda. illa
obligat om̄e hominem habentem vsū
rationis. nisi de exceptione alicuius hoīs
p̄stiterit per eandē legem euāgelicā. & nō
solum per humanā traditionē vel excepti-
onem. quoniā inferioris lex derogare nō
potest superioris auctoritati.

Decimus articulus.

Item q̄ bece est lex euāgelica generali-
ter p̄mulgata Math. xvij. Si peccauerit
in te frater tu⁹/ vade & corripe eum in te
& ip̄m solū Si te audierit lucrātes fra-
trem tuū. Si te nō audierit adhibe tecū
vniū vel duos testes. vt in ore duorum vel
 trium testiuū/ stet om̄e verbum. q̄ si nō au-
dierit eos dic ecclie. si aut̄ eccliam nō au-
dierit. sit tibi sicut ethnicus & publicanus
Sequit̄ continuo. Amē dico vobis. que
cunqz alligaueritis sup̄ terrā rē. Ubi fun-
datur potestas supernaturalis ecclie vel
tra naturalem.

Undecim⁹ articulus.

Item q̄ ad predictum articulum corro-
borandum ex alijs sacre scripture passibz
possent induci varie leges/ que sunt de in-

re proprie diuino & exp̄so. imo & in re pro-
prie naturali. p̄supposito diuino. vt d̄ ab-
ijciendo partē corporis scandalifantē ro-
tus corp⁹. siue sit pes. siue man⁹. siue oeu-
lus. Math. xvij. Et ita de reliquis. S̄
sufficit ad deducendū p̄positum hec vni-
ca lex p̄dicta. Si peccauerit. Et forte di-
ceret hic aliquis q̄ quicqd̄ sit de membris
abijciendis aut recidendis. caput t̄m non
potest abijci vita manente. Respondeo q̄
similitudo corporis veri & mistici non est
hic vsqz quaqz eadē. quoniā sine capite na-
turali corpus nō potest viuere. sed sine ca-
pite secundario corpus misticuū potest ha-
bere vitam. sicut in casu nostro patet d̄ pa-
pa quo remoto vel absciso. stat vnitās et
vita in corpore mistico ecclie. & hoc i vir-
tute capitis essentialis & primi. qd̄ est x̄ps

Duodecimus articulus.

Item sicut summ⁹ pontifex quantum
cunqz legitime fuerit electus est fili⁹ ecclie
sic. Sic dici potest & debet frater vniūscui-
usqz hominis de ecclia Unde & ad hoc si-
gnificādum dedit nobis x̄ps hanc formā
orandi. Pater noster rē. Si vnus ergo ha-
bemus patrē in celis. si vniā matrē eccliaz
in terris. p̄stat q̄ om̄es mutuo sumus fra-
tres. Et oppositū sentire vel dicere de pa-
pa esset apertissima dementia.

Tredecimus articulus.

Item q̄ papa quantumcunqz legitime ele-
ctus potest peccare. qz nō ē impeccabilis
et assumptōe papalis dignitatis. Oppo-
situm dicere. nisi p̄staret de aliquo per di-
uinam reuelationem/ esset intolerabiliter
sup̄bire. & contra testimonium experientie
p̄sentis & p̄terite.

Decimusquart⁹ articulus.

Item p̄dicta lex. Si peccauerit. q̄uis
data fuerit p̄ regimine totius ecclie & fili-
orum suoz. nihilomin⁹ appropriate da-
ta est persone petri. qui erat futurus sum-
mus pastor. sicut p̄missus fuerat Math.
xvi. & executioni demandatū. Joh. xxi.

Decimusquint⁹ articulus.

Item q̄ x̄ps in p̄dicta lege Si pecca-
uerit rē. nō accipiebat eccliam qm̄ dixit.
Dic ecclie p̄ ip̄o petro vel p̄ successoribus
suis sumis pontificibus. patet qz petr⁹ non
dixisset sibi qm̄ frater su⁹ noluisse obe-
dire monitioni sue/ seu fraterne correctio-
ni. Intelligebat ergo de ecclia q̄ est p̄gre-
gatio fidelium. p̄sertim qm̄ frater q̄ peccabat

Articuli speciales

et nolebat corrigi fuisset talis quod non habuisset prelatum supra se/sicut est papa. qui tamen subiectus est legi predictae sicut ipse est frater peccabilis.

Decimus sextus articulus.

Item christus dicendo in predicta lege. Quod si ecclesiam non audierit/sit tibi sicut ethnicus et publicanus/docet manifeste quod ecclesia habet auctoritatem iudicariam. alioquin si non audiret. non esset contumacia vel peccatum. Et patet aliunde per illud. Qui vos audit/me audit etc. Et iterum. Quaecumque alligaueritis super terram etc. Sic subiungitur statim post predictam legem. Si peccauerit.

Decimus septimus articulus.

Item quod omnis qui potest et debet licite puniri iudicialiter. potest etiam licite euocari ad iudicium. etiam per appellationem. aut prouocationem. aut citationem. prout visum fuerit expediens iudici vel illis qui ad iudicium accusare volunt fratrem delinquentem. presertim ubi non apparet per tunc modus conuenientior procedendi contra reum/et peccatorem fratrem.

Decimus octauus articulus.

Item quod nulla constitutio humana potuit aut potest preiudicare legi predictae. Si peccauerit etc. Cum sit de iure pure diuino. et de iure proprie naturali presupposito diuino.

Decimus nonus articulus.

Item quod constitutiones que dicunt quod papa potest deponi si labat in heresim. non sunt censende constitutiones pure humane vel positive aliquorum summorum pontificum vel alterorum. Pater quod tunc non ligarent papam. quod par in pare non habet imperium.

Vicesimus articulus.

Item quod fundantur he constitutiones principaliter in predicta lege. Si peccauerit etc. Et in alijs iuribus conformibus sic pretactum est articulo vndecimo.

Vicesimus primus articulus.

Item quod sicut hec constitutio christi. Si peccauerit etc. non specificat vel restringit de solo peccato heresis/sed et generaliter de quolibet peccati genere. quod potest deduci publicum. Sic quodlibet peccatum pape publicum seu notorium potest denunciari ecclesie. si fraternaliter monitus papa/nolit audire monentem. neque testes inductos. Nisi daret ex lege proprie diuina. quod aliquod peccatum christus illic exclusit. quod vtiq; fieri non

poterit.

Vicesimus secundus articulus.

Item quicumque cuiuscumque status fuerit/qui scripserit vel asseruerit quod papa non possit per alio crimine accusari coram ecclesia que pro heresi. ille negandus est simpliciter tanquam contradicens textui euangelico. Vel reuerenter glosandus est/si non appareat quod fuerit in hac assertione pinatus. et si in alijs bene sensit. Simile dicit de scripturis que sonare videtur quod papa non habet superioris iudicem in terris. et quod ab eo non que licuit/neque licet appellare. et ita de similibus. que si excludunt auctoritatem generalis concilii. sunt hereses manifeste. Sed non est leuiter presumendum quod alij doctores sic senserint generaliter absque omni exceptione possibili occasione vel colore.

Vicesimus tertius articulus.

Item quod glosa que dicit quod pro alio crimine que pro heresi potest papa accusari vel deponi. non habet auctoritatem vel robur tanquam ab vno glosatore vel homine. sed a christo immediate et expresse. alioquin non faceret fidem. sicut predictum est in altero articulo. quod par in pare. et vnus inferior in superiorem non habet iudicium.

Vicesimus quartus articulus.

Item quod de iure diuino et naturali est propria defensio suipsius dum leditur. dum tamen hoc faciat per media non prohibita in lege diuina et naturali.

Vicesimus quintus articulus.

Item quod stare potest in facto quod aliquis molestatus a papa etiam vero et legitime non possit habere sufficientem defensionem nisi pronocet vel appellet a papa ad iudicium ecclesie. et nisi subtrahat se ab eo. sic quod eius mandatis non obediat. que mandata vel obedientia tollerent lesio iustae defensionem suipsius/vel suorum. vt esset tutio proprie matris vel patris. aut patrie sue. imo et totius catholice veritatis/aut vnitatis ecclesie/sicut apparuit in subtractionibus multis legitime factis tempore nostro et per prius.

Vicesimus sextus articulus.

Item sicut alias predicatum est coram sacro concilio potest haberi multiplex occasio/et quesitus color/ad hoc quod possit et debeat per ecclesiam seu concilium generale vice sua dari libellus repudij vero pape. quandoque sine culpa pape. licet non sine causa/quibus cum

culpa pape etiā alia q̄ sit heresis. ⁊ nume-
rati sunt colores vel occasiones duodecim
quēadmodū viceversa summ⁹ p̄tifer po-
test dare libellū repudiij ecclesie. sicut patu-
it in celestino cedente. Uxor autē ⁊ vir nō
vident̄ hic ad imparia iudicari.

Vicesimusseptim⁹ articulus.

Item q̄ p̄dicti omnes ⁊ singuli articuli
sunt per hoc sacrum conciliū Constañ. so-
lemniter ⁊ iudicialiter declarati ⁊ multi-
pliciter praticati. tā in eiectione olim Jo-
hannis vicesimitercij. q̄ in constitutioni-
bus ⁊ decretis factis sup̄ autoritate gene-
ralis concilij. presertim sexta aprilis anno
M. cccc. quindodecimo. Et nouissime in
decreto facto q̄ pretenso constitutio petri
de luna non preiudicat subtractioni facte
sibi in Arrogonia ⁊c.

Vicesimus octauus articulus.

Item q̄ docens vel asserens nunc oppo-
situm alicui⁹ articulo p̄missorū cadit in
heresim iam damnatā ⁊ asserit ex̄p̄sse con-
tra p̄dictā legē euangelicā. Si peccauerit
⁊c. Et cōtra articulū istū. Unā sanctā ca-
tholicam ⁊c. Et cōtra determinatā ex̄p̄sse
p̄b̄ sacri deliū. sicut p̄tractum est.

Vicesimus nonus articulus.

Item q̄ p̄latus ecclesiastic⁹ etiā papa de-
terminans iudicialiter. aut p̄ modū con-
stitutionis p̄petue ⁊ penalis oppositum p̄-
missorū articuloz. nō potuit aut p̄t a per-
tinacia quomodolibet excusari. rū q̄ de-
monstrat q̄ non querit tota sollicitudine
veritatē dū eā scienter impugnat. ⁊ ad im-
pugnandum omnes alios inducit quantū
in se est. per ex̄cōmunicatōnes ⁊ alias pe-
nas grauissimas. tum rursus in casu p̄sen-
ti. q̄ nō ostendit se paratū corrigi. dum re-
gulam sui correctricē negat ⁊ impugnat.
scilicet autoritatē ecclesie vel generalis cō-
cilij vice sua.

Tricesimus articulus.

Item q̄ nulle p̄statōes facte in opposi-
tum releuant talē assertorē vel determina-
torē. quo min⁹ debeat errore suo p̄tinac
iudicari. q̄ cū talib⁹ p̄statōib⁹ generali-
bus d̄ volēdo stare i fide ecclesie ⁊c. Stat
d̄ facto p̄rticularis erroris assertio. sicut
possz lati⁹ deduci tā p̄ rōes q̄ p̄ exēpla p̄i-
orū hereticorū ⁊ etiā modernorū. dū factū
repugnat p̄testationi.

Finit liber primus.

Sequitur secundus

liber eiusdem doctoris/articulorū specialium/subsumptorum specialiter et generalibus articulis/super potestate et autoritate ecclesie/cōtra petrum de luna ad cōvincendum eum vt prius.

Et primo notandum est q̄ petrus de luna dum fecit quandam pretensā

constitutionem/et eam pluries solenniter publicauit et publicari fecit. imo et praucauit quantum in se fuit. tam contra christianissimum regem francie ante conciliū pisanum. q̄ nouissime contra illustrissimum regem aragonie. et generaliter contra omnes qui sunt in hoc sacro Constañ. concilio. sicut patet ex sua responsione ad citationem. Que pretensa constitutio incepit In dierum successu crescente malicia etc. Datum massilie quattodecimo kal. iunij. anno terciodecimo pontificatus nostri/ita q̄ sunt decem anni vel circiter.

Secūdus articulus.

Item q̄ in pretensa constitutione ponitur in forma talis clausula inter ceteras omnes etc. qui a nobis vel successoribus nostris romanis pontificibus canonice intrantibus appellare presumpserint. seu a nostra seu ipsorum successorum nostrorum romanozum pontificum/canonice intrantium obedientia recesserint. ac se subtraxerint. vel in premissa subtractione aut appellatione pseuerauerint seu perstiterint. seu eis in premissis impedimentis seu appellationibus. subtractionibus. vel prouocationibus/scienter per se vel per alium vel alios/quavis occasione seu quesito colore dederint. auxilium. concilium. vel fauorem. et qui pertinaciter asseruerint illos qui premissa committunt per nostras sententias non ligari/cuiuscunq̄ status. gradus dignitatis existant/vel conditionis. etiam si cardinalatus patriarchali. archiepiscopali. episcopali. imperiali. regali. vel alia quavis ecclesiastica vel mundana prefulgeant dignitate. ex nūc autoritate apostolica. excommunicationis sententiam pmulgamus. a qua nullus preterq̄ a romanis

pontificibus nisi duntaxat in mortis articulo poterit beneficiū absolutionis obtinere etc. Et addunt pene de politiois etc.

Tercius articulus.

Item q̄ dicta clausula/sicut patet ex forma sua est generaliter absq̄ omni exceptione posita/tam de petro et luna/q̄ de quo cuiq̄ legitimo successore suo. siue labatur aliquis eorum in heresim. siue in aliō peccatum quodlibet/quancunq̄ enorme. quia dicit quavis occasione seu quesito colore etc. Et quia si voluisset aliquam exceptionem fuisse. illam explicasset. Sed q̄ videbat exceptionem redundare potuisse contra seipsum. propterea nullā apposuit vel apponendam iudicauit.

Quartus articulus.

Item q̄ petrus de luna in suis responsionibus datis ad citationem contra euz factam/dat aperte intelligi. q̄ vult prauicare dictam pretensam constitutionem et tenet firmiter q̄ habuit et habet robur et vim suam/contra omnes et singulos qui sunt in hoc sacro Constañ. concilio. quia sic dicit in forma. Proestandum tamē q̄ per quemcunq̄ facta vel facienda. dicta seu dicenda/sub quacunq̄ forma/non intendit dictam congregationem aut eius pretensam citationem comprobare. nisi ipsam citationem quomodolibet et audire/aut ei quēcunq̄ seu quālecunq̄ vigorem tanq̄ a notorie nullam potestatem habentibus emanatam/quocunq̄ modo tribuere seu prestare. imo ipsam et alia quecunq̄ facta seu facienda/ordinata seu ordinanda contra ipsum/et romanam ecclesiam/cum sint de facto presumpta per eos. pronunciat/decernit/et declarat. cassa. nulla. et irrita/ipsi iure vt debis etiam/est solenniter protestatus. Postremo cum in pretensa citatione contineatur. q̄ conuenientes in vniuersam vniuersalem ecclesiam decreuerunt. etc. Respondet idem dominus noster papa/q̄ predicti congregati in Constañ. nō sunt generalis synodus. nec vniuersalem ecclesiam representant. cum sint excommunicati et omnibus ecclesiasticis dignitatibus/gradibus/et autoritatibus/et iurisdictione priuati. et p̄sequēs nullas pres iudicij potuerūt assumere. nec p̄t sicut nec etiam

jurisdictionem aliquam exercere. precipue cum minor in maiore. et maxime in papa. que nec iuris auctoritas. nec rationis debitum nec alicuius obligationis necessitas ad hanc actum imperiosum exercere non possit.

¶ Ecce temeritatem et pertinaciam aduersus hoc sacrum concilium et aduersus omnes indifferenter qui sibi non obediunt. Unde et reputat solam ecclesiam esse apud se et solum concilium generale et quod cathedra sua est archa. Hoc sicut dicitur verbo dans intelligi quod nullus extra hanc archam saluabitur. Et ita de plurimis.

Quintus articulus.

¶ Item quod hec preterita constitutio de directo et expresse repugnat omnibus et singulis prioribus articulis. qui elucidant hanc legem euangelicam. Si peccauerit etc. Et qui fundantur in hac lege cum suis similibus. et hoc notorium est ex terminis.

Sextus articulus.

¶ Item quod petrus de luna non excusatur vel releuatur ab heresi predicta et pertinacia per generales protestationes/ quas facit que sic habentur in forma. Dicit ac etiam profitetur quod in veritate fidei et unitate catholice ecclesie semper fuit et est. semper se fuisse et permansisse firmiter credit. non ab illis unquam modo aliquid deuiauit. sic nec deuiare intendit. nec fauorem scismati vel heresi aliquo modo dedit. sicut non dare intendit. imo semper tenuit et tenet firmiter et credidit et credit. quod sancta Romana et catholica ecclesia tenuit et tenet/ presertim et docet nec aliquid a predictis decreuit dicere. facere. scribere. docere tenere seu credere intendit in posterum. gratia eidem diuina assistente. nullus pertinaciter seu incorrigibiliter dixisse seu dicere voluit nec intendit. Sed omnia preterita. presentia. et futura quecumque dicta et dicenda. facta et facienda. scripta et scribenda. credita et credenda. docta et docenda subiicit subiectaque esse voluit correctioni et determinationi catholice ecclesie sacrosancte. Et si contra premissa vel aliquid premissorum dixerit. scripserit. aut fecerit quouis modo/ quod non credit. paratus est semper stare correctioni dicte sancte matris ecclesie. in cuius unitate vivere intendit atque mori/ sicut catholicus et fidelis. et facere et complere ea ad que astringitur in premissis et quolibet premissorum. Constat enim quod cum his protesta-

tionibus remaneret particularis error suus non purgatus.

Septimus articulus.

¶ Item si nunc predictus petrus de luna vellet a predicta heresi sua reuerti et redire ad gremium ecclesie. ipsa posset non claudere sibi gremium/ dando indulgentiam de scelere. sed non deberet ipsum impunitum relinquere/ vel in papatu preterito retinere. etiam ubi fuisset aliunde papa legitimus.

Octauus articulus.

¶ Item quod si mittat nuncios suos. videtur quod in primis et ante omnia proponendi sunt ipsi preecedentes articuli/ ut respondeant sigillatim ad quemlibet. quoniam per hoc fiet abbreviatio aliorum processuum iuridicorum. qui versarentur in his que sunt facti. quoniam per predictos articulos potest veraciter vno verbo dici ipsi petro de luna. Ex ore tuo te iudico serue nequam. imo videtur quod nuncij si mittantur erunt interrogandi super premissis nendum pro nomine seu vice petri de luna. sed etiam pro se ipsis. ut videatur quid sentiant super eisdem articulis. ut si male habeant et ipsi male iuxta demeritum et errorem. si bene/ condemnabitur eorum magister ex eorum professione catholica et vera.

Articulatio preterite

constitutionis petri de luna potest fieri contra ipsum sub tribus propositionibus sequentibus/ cum probatione summaria et aliarum quarundam additione conclusionum.

¶ Hec constitutio petri de luna est hereticalis que incipit. In die etc. Hec constitutio cum suis circumstantiis reddit petrum de luna hereticum. ¶ Hec constitutio cum suis circumstantiis reddit petrum de luna proprie scismaticum. temerarium. scandalosum. atque sacrilegum.

Robatur prima conclusio sic. Constitutio illa est hereticalis que directe et expresse preiudicat et contrariatur legi euangelice. de correctione fraterna/ et de correctione iudiciali per auctoritates ecclesie. si frater na non satisfecerit que habetur Math. xvij. Si peccauerit in te frater tuus etc. Sed hec constitutio petri de luna est huiusmodi igitur est hereticalis. ¶ Deducit maior per descriptionem heresis quod est dogma per

Articuli speciales cōtra petz de luna

uersum fidei catholice contrariū. Cōstat autē q̄ euangeliū est fides orthodoxa obiectiue. sicut dicit in simbolo. Nec est fides catholica rē. Sed minor in quo stat difficultas deducitur sic. Lex predicta. de correctione fraterna et iudiciali. aut comprehendit petrum de luna et suos successores quos reputat summos pōtēces futuros legitime/vel non comprehendit. Non potest dici secundū. quoniam lex fertur generaliter de omni fratre dum peccauerit tali peccato qd̄ potest deduci in publicum. Cōstat autem q̄ quilibet christianus est frater noster etiā si fuerit papa. quia propter hoc n̄ desinit dicere pater n̄r. Si igitur est pater noster. nos pariter sumus fratres. Si vero detur primum sicut dari necesse est. q̄ scilicet papa comprehenditur sub lege hac euangelica et immutabili que consonat etiā iuri proprie naturali. Sequitur ergo q̄ si peccauerit in nos. etiam frater noster debet fraternaliter primo corripi iuxta regulam generalit̄ ita positā. Q̄ si noluerit audire. adhibendi sunt testes. Q̄ si audire noluerit. denunciandus est ecclesie. quā si contempserit. habendus est tanq̄ ethnicus et publicanus id est excommunicatus et extra ecclesiam positus. Sequitur ergo consequēter q̄ ecclesia est iudex pape dum peccauerit peccato publico et ecclesie denunciato. Et potest ecclesia talem papam excommunicare et eijcere a consortio/multiplici occasione/et multiplici quesito colore. Cōstat autem q̄ ab inferiori ad superiorem legitimum/potest fieri appellatio/seu prouocatio seu deductio in causam. seu iudicialis citatio et euocatio/nunc ad denunciationem alteri. nunc ex puro iudicis officio. Sed manifestum est q̄ hec constitutio tollit omnia ista media dum fert generalem excommunicationis sententiā et penas depositionis in omnes qui quacūq̄ occasione vel quocūq̄ quesito colore p̄sumperint a persona petri de luna vel a quocūq̄ successore seu appellare seu prouocare. vel ab obedientia se subtrahere rē. qd̄ utiq̄ repugnat et tradidit manifestissime huic legi euāgelice pur modo deductum est.

Robatur secunda conclusio facilliter ex precedenti. Ille enim proprie dicitur hereticus qui pertinaciter asserit/imo detur

minat heresim. sed petrus de luna pertinaciter ita facit. Est em̄ pertinax qui non est paratus corrigi. et qui non querit cauta sollicitudine veritatem/ sed impugnat/ et ad impugnandum omnes inducit sub penis terribilibus quantum in ipso est. Sic est in proposito. Addeudo maxime q̄ hic impugnatur regula veritatis de directo. per quā errans frater debet corrigi. que regula ē auctoritas et potestas iudicialis ipsius ecclesie vel concilij generalis vice sua. Unde tollit quantum in ipso est omnia media per que debet errans ad viam et regulam reduci veritatis. Possent addi circūstantie quasi sine numero que probant hanc pertinaciam in petro de luna respectu constitutionis huiusmodi et aliorum errorum multiplicium/et scandalosissimorum. sed hec pro nunc sufficiunt. attento q̄ tam erga regē francie/et erga regem aragonie/ voluit praticare constitutionem istam hereticalem atq̄ pestiferam. imo et in omnes existentes in hoc concilio. sicut patet in responsione sua ad citationem.

Robatur tertia conclusio considerando materiā circa quam est heresis predicta. que de necessitate infert peccatū scismatis. quoniam tendit ad impossibilitandum reuincionē ecclesie/sub vno certo pastore supremo. quia tollit medium conuenientissimum imo necessarium/ scilicet auctoritatem iudicalem ecclesie/seu concilij generalis vice sua/ dum prohibet ecclesiam congregari rē. et dum remouet omnem papam a subiectione auctoritatis iudicialis ecclesie. Cōfirmantur omnia predicta per constitutiones huius sacri concilij factas et publicatas pluries. Cōfirmatur etiam per subtractiones licitas illoꝝ principum qui se subtraxerunt. Oportet em̄ concedere premissas tres conclusiones. vel dicere q̄ hoc concilium generale errauit/ faciendo questiones tales/ et in approbando nouissime subtractionem dominoꝝ Aragonensium. absit autem hoc a nobis ita delirare. Et si dicatur q̄ multa iura canonica/multe constitutiones papales/ et alie/ videntur sonare pro constitutione petri de luna Respondetur q̄ illa iura sunt reuerēter glosanda/ et interpretanda conformiter ad inuariabilem legē christi. Aut si vult aliq̄s illa tenere in suis terminis p̄terue et

rigide nos cum omni libertate talia scri-
pta negabim? esse vera /z p sequēs nec in
ra canonica. qm nullū ius esse censendū ē/
qd diuine legi quincit cōtraire. Ad dat
z hic clausula cōstitutionis q ponit supra
articulo scdo. In secūdis articulis Des
zē. qui a nobis zē. supra.

3 **Excerpta de articu**

lis dtra petz de luna in pcessu pductis.
Primo in tractatu quē fecit /aut fieri fe-
cit /z ab alijs factū approbavit /z ratū ha-
buit /z articulo de scismate ponit cōclusio-
nem sequētē. /z ponit cōclusio sequēs. Nul-
li cōuenit pātī nec diuine nec humane /q
qd sit intra vnū locū. /z extra eundē. Dictā
q cōclusionē pūaciter asseruit /z sustinuit
q heretica est cōtra sacra scripturā /z diui-
nā potentā est. cū de sit intra /z extra eun-
dem locū. /z h est notorium. Itē q dixit
scripsit. vel scribi fecit /z asseruit idē domi-
nus vocatus vt pmittit. B. q si iuisset ad
pisanū conciliū /vel misisset ad illud ad ce-
dendū papatui. vt aliqui sibi cōsulerunt
/z cōsulebant /iā nō essent claus in ecclesia
nisi deus incarnat⁹ fuisset /z claus de no-
uo dedisset. /z hoc est notoriū. Itē in tra-
ctatu quē fecit /aut fieri fecit /z factū app-
bavit /z ratū habuit cōtra pisanū cōcilium
qui incipit. Quia nō nōnulli in qtra par-
te via tertia. C. subsequēnt /z alibi i dicto
tractatu /dixit. asseruit. /z pertinaciter su-
stinuit. q stante dubio hui⁹ scismatis /illi
qui nō possunt certificari de veritate /z iu-
sticia alteri⁹ cōtendentū d papatu /primo
electorū obediendo papē Benedicto ter-
ciodecimo. s. sibi quo ad eū in cōscientia
sunt /z essent securi. Et h est notoriū. Itē
dicunt /z pponunt dicti. psecutores /z mi-
nistri /q idē. P. vocat⁹ vt pmittit bndict⁹
post pmissum p eos pntensum ppinianum
conciliū /dixit /z asseruit pūaciter /z psta-
ter. Q. si totus mund⁹ diceret sibi q cede-
ret papatui /z sibi videret q non sequeret
inde vnio ecclesie. aut videret sibi q ipse nō
deberet cedere /ipse nō cederet. Et si totus
mund⁹ diceret sibi q nō cederet. /z sibi vi-
deretur q deberet cedere /ipse cederet. Per
hoc suum iudiciū imo poti⁹ errorē pūa-
citer pferendo omni humano /z eccleie vni-
uersalis iudicio. qd manifeste pbat pūa-
ciam in errore. Itē q christ⁹ /z papa sūt
vnum caput ecclesie /posuit in quodā tra-

ctatu cōtra decē ppositiones stabilientes
conciliū pisanū. Itē q conciliū genera-
le nullo modo /z in nullo casu p̄ celebrari
sine papa etiā dum papa mortuus est Et
ita necessario dicendū esset /q in Constan-
tia post adunationē tot obedientiarum /z
regionū /nullū est aut fuit generale cōcilium
Cui⁹ oppositū tanq catholiciū determi-
naturum est /z praticatū in hoc sacro cōcilio
Et quoniā hoc errore dato sequeret ma-
nifeste q ecclesia nō fuisset sufficiētē /z per-
seueratē pro sui cōseruatione instituta a
xpo. Quia deniq nō apparet mod⁹ cō-
demnandi vel cūcendi papā scismaticū
inco:rigibilē /z hereticū contradicentē per-
tinaciter ecclesie. Ponunt consequētē
ad p̄bata de p̄dictis /z alijs articulis tres
cōclusiones sequētes. Dec assertio pe-
tri de luna q conciliū generale nō potest i
aliquo casu cōgregari sine papa est heresif
nunc exp̄sse damnata. Dec assertio pe-
tri de luna q si credidisset aliquib⁹ tempo-
re concilij pisanij /claus hodie nō essent i
ecclesia est manifeste heretica. presupposi-
ta duratione legis dei vsq ad cōsumma-
tionē mundi. Dec assertio petri de lu-
na /q christ⁹ /z papa sunt vnū caput eccle-
sie est hereticalis. nisi reducat ad aliquem
sensum sanum satis impropriū. Aduer-
tendum est postremo q super materia he-
resif /fundate sunt principaliter conclusi-
ones p̄dicte ex assertionib⁹ petri d luna.
Primo quoniā /z voces /z scripture signi-
ficant manifestius cōceptū mentis iuxta
dictum christi Ex verbis tuis iustificabe-
ris zē. Cui consonat dictum Aristotelis
q voces sunt signa earum que in mente
sunt passionum. Secundo quia conuin-
cere hominem hereticū esse ex solis ope-
ribus sine vocib⁹ difficillimū est. attentō
q heresif principaliter cōsistit i intellectu.
Propter qd tercio dicitur q licet ex p̄-
dictis articulis contra petrum de luna. /z
sufficiēter in facto probatis /possit /z de-
beat sufficiēter concludi cōtra eundem
petrum de luna /q ipse est notorie periu-
notorie scismaticus /notorie scandalifans
vniuersalem ecclesiam sanctam dei. /z per
consequēs de heretica p̄auitate vehe-
menter norandus /z suspectus /p̄fertim
circa hunc articulū Unam sanctā zē. Et
circa p̄ceptū hoc Nō piurabis zē. Ac p̄
inde p huiusmodi suspitionē vehementē

Alius tractatus eiusdē

et scandalū notoriū datū in materia scisma-
tis et periurij et incorrigibilitatē sit ab om-
ni officio papatū vero vel p̄tensio rationa-
biliter et iudicialiter deponendū put mul-
ti solēniter ex inribo allegarūt et pbauerūt
nihilomin⁹ ex solis eisdē p̄ductis et p̄bas
nō videt̄ sufficiētē cōcludi q̄ sit hereticus
p̄prie dictus nisi confundat̄ ex p̄p̄ijs as-
sertionib⁹ suis et p̄stitutionib⁹ et respōsioni-
bus datis tam p̄bo q̄ scripto. **Q**uā ob-
rem studios⁹ scriptū est vel articulātū cir-
ca h̄mōi assertiones/attēto p̄cipue q̄ non
nulli reuocāt̄ i dubiū an papa deponi pos-
sit. vel habeat iudicē superiorē in quocū-
q̄ crimine/nisi sit a fide deui⁹ vel heretic⁹
p̄prie dictus.

Finis tractat⁹ p̄tra petrū de luna

Discussio illius asser-
tionis S̄nia pastoris etiā iniusta tenēda
est p̄ eundē cancellariū.

Lafus est Quidā se gerēs p̄ cōmissario
pape/posuit i suo processu publico asser-
tionē que sequit̄. Sentētie nostre etiā si es-
sent iniuste/sunt tenēde et timēde. **Q**ue-
rit̄ sup̄ hac assertionē. Primo si sit falsa et
erronea. Secūdo si sit iudicō fidei reproba-
da. Tercio si assertor sit ad iudiciū fidei
rationabiliter euocand⁹. Arguit̄ q̄ sit
vera/q̄ fm̄ beatū Gregoriū/sentētia pa-
storis siue iusta siue iniusta fuerit timēda
est. Cui p̄sonat̄ vrb̄an⁹ papa dicens q̄ val-
de timēda est sentētia ep̄i licet iniuste liget̄
S̄z papa nedū est pastor vel ep̄s. s̄z super-
nus pastor et ep̄s. **S**z p̄tra est dictū hie
fundat̄ in dicto Iſaie. v. Si q̄s dixerit in
iustū iustū abomiabilis est apud deū. Et
gregori⁹ in omel. xxvij. Ipse ligandi atq̄
soluendi p̄tate se priuat̄/q̄ hanc p̄ suis vo-
luntatib⁹ et nō p̄ subditōz iurib⁹ exercet.
Et idē Tūc est p̄a absolutio p̄sidētis. cuz
interni iudicij sequit̄ arbitriū Et idē. Nō
debet is penā sustinere canonicā in cuius
damnationē nō est canonica p̄lata senten-
tia. Constat̄ autē q̄ sententia iniusta nō est
canonica rē.

Ponunt̄ p̄ decisione p̄positiones que
sequunt̄ ad examinandū.

Dec assertio p̄posita in p̄cessu publico
si sit erronea i fide et morib⁹ nō est dissimu-
lanter p̄tereunda/cū sit scandalosa et ex de-
liberatione p̄posita. **D**ec assertio est vna

p̄positio p̄ditionalis/includēs vnā p̄s̄n-
tiā talē/si sentētie n̄re sunt iniuste/ille etiā
sūt tenēde et timēde. **D**ec assertio p̄diti-
onalis sic resoluta/si sit falsa/est impossibi-
lis/patet hec p̄positio sic et p̄cedēs/ex regu-
lis infallibilib⁹ logicōz/addēdo q̄ assertio
p̄dicta p̄tinet istā vniuersalē/q̄ omnes s̄ntē-
dicti cōmissarij q̄stūcūq̄ iniuste sūt tenen-
de. **D**ec assertio falsa est/qm̄ oppositū
p̄sequētis stat̄ cū antecedēte/qm̄ stat̄ aliq̄s
sentētiās pastoris vel pape et suoz cōmis-
sarioz nō esse tenēdas/imo nec timēdas
dū sūt iniuste. Et h̄ in multis casib⁹. Pri-
mo si sentētia lata sit post appellatōnez le-
gitimā/ut notauit̄ Innocēti⁹ terci⁹ i epla
ad archiep̄m̄ senonen̄. Secūdo si p̄tineat ex
rozē intolerabilē/ut notauit̄ idē. Et hoc
m̄ltipliciter p̄t̄ euenire/cū null⁹ pastor vi-
uens i terr⁹/imo nec papa sit impeccabil⁹/
quin possit aburi sua p̄tate/cū circūdat⁹
sit infirmitate. ut dicit̄ ad Heb. Un⁹ cas⁹
est si sentētiat̄ exp̄isse vel etiā implicite p̄tra
fidē et scripturā sacrā. Alter si sentētiat̄ in
p̄iudiciū veritat⁹ vite et iusticie. ut si volēs
rape sp̄s̄lam alteri⁹/ferat in cōtra n̄cētēs
sentētiā excoicātōnis. Alter si sentētiat̄ in
p̄iudiciū iuste libertat⁹/ut si volens vsur-
pare ciuitatē vni⁹ p̄ncipis ferat sentētiā
excoicātōis i nolētēs eā sibi tradere/et ita
d̄ m̄ltis similib⁹/ut si excoicare velit illos
q̄ suo regi et suis edictis rationabilib⁹ obe-
diunt. Notauit̄ hec Innocēti⁹ vbi p̄tra et
habet̄ fundamentaliter ex infallibili lege
diuina et naturalī/cui⁹ deductionē hic ob-
mittim⁹. **D**ec assertio est impossibilis.
Sequit̄ hec ex p̄cedētib⁹. Florādo q̄ iura
quib⁹ inniti videt̄ nō loquunt̄ tali modo
p̄ditionali et p̄p̄teticō. nec dicūt q̄ s̄nia
pastoris sit tenēda. q̄ lōge aliud est dicere
q̄ sentētia aliq̄ sit timēda/et q̄ sit tenēda/
q̄ tyrānica iniq̄tas etiā timeri p̄t̄/s̄z nō te-
neri debet/imo p̄t̄emni vel p̄secq̄. **D**ec
assertio censenda est erronea s̄ bonos mo-
res et canones/patet q̄ cū spectet ad mo-
res et canones sic p̄stat̄/et nō est eis p̄formis
in veritate/imo nec esse p̄t̄/sic patet ex p̄ce-
dentib⁹. sequit̄ q̄ est eis dissona atq̄ s̄ria.

Dec assertio debet i fide merito sus-
pecta reputari/patet ex p̄cedētib⁹. et h̄ accipi-
endo fidē p̄ obiecto fidei p̄ scriptura sacra
et iure diuino. **D**ec assertio reddit asser-
torē suū in fide suspectū/et ita p̄sequenter
ad iudiciū fidei rationabiliter euocandū/

q̄ cōpellend⁹ erit vel se exponere/vel reuo-
 care/vl si prinaciter renuerit/reliquendus
 erit iusticie seculari. **C**ōsequēter ad ag-
 grauatiōē dicte assertōis cū prestatiōe
 q̄ h̄ sit ad finē ciuilem et ecclesiasticū/et p̄ de-
 fensione catholice veritatē/et ecclesiastice li-
 bertatē/et nō ad ingerendū crimē lese regie
 maiestatis/inferunt p̄positiōnes q̄ sequunt̄
Rex xp̄ianissim⁹ francoꝝ iurauit i sua
 p̄secratiōe defendere et tenere iura et libera-
 tes ecclesiarū regni sui. Rex idē pluries a
 viginti annis citra/habuit p̄uocatiōē et
 cōciliū p̄latōꝝ et vniuersitatū regni sui/ad
 q̄ deliberatōes et requestū p̄clusit solēni-
 ter p̄ arrestū curie sue sup̄me plamenti/q̄
 ecclesia gallicana i se et i mēbris suis/ad su-
 as antiq̄as et legitimas libertates reducere
 tur/nominatim i collatiōe b̄nficiōꝝ/p̄ or-
 dinarios/et i electōib⁹ faciēdis. **R**ex idē
 et legitim⁹ fili⁹ sui nunc regēs nouissime/
 post q̄ttuor et quinq̄ annos/secerūt idē are-
 stū solēniter publicari cū adiectiōe penarū
 in rebelles. **R**ex idē debz reputare q̄ sen-
 tentie cuiusq̄ pastoris etiā sumi pontificis
 facte vl late in oppositiū mediate vl imedi-
 ate/sūt iniuste/et p̄tinēt erroꝝ intolerabi-
 le/p̄tra publicā iusticiā/et i vsurpatōes in-
 debitā/et ex p̄sequenti nec tenēde sibi sūt nec
 necessario timēde/p̄sertim cū obrulerit in
 facie p̄ciliū general' Constañ./se paratum
 velle p̄uidere statui sumi pontificis sicut
 aliū reges et regna/p̄ pte sua. Dicūt h̄ q̄ nō
 sūt necessario timēde/q̄ possūt timeri a ti-
 moratis p̄sciētis/in aliq̄ casu/q̄nis non
 ob h̄ sint tenēde. **V**ultuz em̄ refert dicere
 q̄ sint tenēde/et dicere q̄ sint timēde. Et
 ideo assertō p̄dicet q̄ addidit de suo q̄ sen-
 tentie pastoris iniuste sūt tenēde/valde te-
 merarie et scandalose et erronee videt̄ fuisse
 locut⁹/n̄ iura quib⁹ inniti videt̄ loquun-
 tur modo suo/imo lōge modestius/ita vt
 possint ad v̄ez sensū reduci/nō aut̄ assertō
 sua modo q̄ posita est/sic patet ex p̄positiō-
 nib⁹ antedictis. **R**ex idē p̄ se tueri p̄tra
 p̄cedētes in eū vl suos/ocasiōe p̄dicta/
 sic p̄tra volētēs vsurpare possessiones tpa-
 les regni sui/imo mag⁹/q̄strū sp̄ualia et ec-
 clesiastica potiora sunt tpalib⁹. **R**ex idē
 debet habere subditos suos p̄sertim eccle-
 siasticos/fauorabiles in dicta p̄secutiōe
 et obediētes iurra monitiōē aplicam de-
 bent obedire regi tāq̄ p̄cellētī/et h̄ p̄cipue
 dū vti sua legitima p̄tate in obseruatōes

pp̄ij iurati/et ecclesiastice libertatē tuitōes.
Rex idē debet p̄tegere subditos suos/
 si p̄missōꝝ occasiōe/et p̄pter obediētā si-
 bi factā/pati habeat et assumere causā i se/
 et sub hac p̄tectiōe subditi tā seculares q̄
 ecclesiastici debēt et possūt in quiete viuere/
 nō pl⁹ sapiētēs q̄ oportet. **R**ex idem p̄t
 ratōnabiliter p̄queri de subditis suis/p̄re-
 sertim ecclesiasticis/si in p̄dicta reductiōe li-
 bertatū inueniant tepidi/et tergiversato-
 res/et claudicātes/et p̄ ab eis p̄ se aut suos
 erigere rōnes/quib⁹ mouent̄ sentire cōtra
 deliberatōes ne dū p̄ciliū sui s̄ suoꝝ p̄lato-
 rū/ac vniuersitatū regni sui. **L**etex de pe-
 nis p̄ eundēz infligēdis iubet ecclesiastica
 modestia quiescere/nec h̄re sermonē.

Tractatus eiusdem
 ad puinciale celestinoꝝ sup̄ vsiculo canti-
 ci marie. **S**uscepit israel puer suū. **D**e
 susceptione xp̄i allegorice p̄. xxiij. verita-
 tes Tropologicē vero et anagogicē p̄. xij.
 veritates.
Incipit epistola Cā
 cellarij Parisiē. de susceptione humani-
 tatis xp̄i et tropologica.

Prologus.

Reverēdo in
 xp̄o dño puinciali cele-
 stinoꝝ Fratri Johanni
 Bassandi. su⁹ Johānes
 cancellari⁹ parisiē. **E**a
 q̄ ad pietatē sūt xp̄iane religionis et sursum
 actionis iugiter meditari. **L**ecinit maria
Suscepit israel puer suū. **L**ecinit huic
 notule sui cantici canticoꝝ mater ecclesia
 xp̄o inbilās. **T**u inq̄t ad liberādum susce-
 ptur⁹ hoies nō horruisti v̄ginis v̄rez. **N**ō
 verbū sub hac pp̄rietate suscipi debz. **E**st
 em̄ impropriū xp̄s suscepit humanitates
 q̄ factū est. vt xp̄s esset hō. et hō de⁹. **Q**uia
 xp̄s de⁹. s̄ nō semp de⁹ fuit xp̄s. q̄ nec sp̄
 de⁹ fuit hō. nec ex p̄sequenti xp̄s. cū nōdum
 suscepit humanitatē xp̄s deus. de q̄ susce-
 ptione colligam⁹ aliq̄s veritates accōmo-
 das. petitioni tue pater honorāde.

Incipit prima veritas.

Christus per
 h̄mōi susceptionē q̄ dicūt
 bb

De susceptione humanitatis

in carnatio habuit ab instati sue ceptiois a nimā rōnalē pfecte beatā fm portionem mentis supiorē. hec veritas credi debet & ne cessitate salutis.

Secunda veritas.

Chris^{us} in aia beatificata vt sic cognouit totū decursū ecclie cū meritis futuris & demeritis hoīm singulorū. etiā p infusaz desup cognitionē aliaz q̄s in vbo. q̄lis suo modo fuit cognitio infusa ade p statu innocentie. & angel^{us} pfecti^{us} in sua pma creatiōne. hec veritas est certa fide tenēda.

Tercia veritas.

Chris^{us} vt beatificat^{us} in aia nunq̄ sensit dolores p pctis hoīm quozūcunq̄ nec p penis alienis aut pprijs i corpe suo vel in portione rōnis inferiore susceptis patz qz i beatitudine nō est lucr^{us} neq̄ dolor.

Quarta veritas.

Chris^{us} vt beatificat^{us} i aia habuit summa de pctis oībo singulorū hoīm detestatiōnē. q̄ largo & tropico modo loquendi p̄ notari displicētia cordis de pctis. v̄l extēsiōri trāsumptōe dolor aut tristitia q̄nq̄ notat. etiā in deo. Sic est illud Beñ. *Tactus dolore cordis intrinsec^{us} diceretur simili modo de beatis.*

Quinta veritas.

Chris^{us} ab instati sue ceptiois quāvis habuerit clarissimā noticiā & apphensio nē sue passionis future. Et q̄ aiaz dulcissime mem̄ris p̄trāsierit gladi^{us} acerbissime passionis. Ipe tñ nō habuit hmōi passionis dolozē expimentalē in corpe q̄lem habuit dū cepit tedere & mest^{us} esse. & psequēter ab agonia vsq̄ ad expirationē p̄tulit & sensit. Veritas illa p prima pte patet ex p̄cedētibz. S; secundā p̄cedit cōis oīm doctorū approbatoz schola qz sic & nō aliter videtur posse saluari illud luce q̄ ihs p̄ficiēbat etate & sapiētia. Experiebat em̄ p assidū clementū. noticias nouas rez. & si nouas noticias sensuales. ita nouas tristitias aut delectatōes isto modo.

Sexta veritas.

Chris^{us} voluit ab instati sue cōceptiois q̄ b̄ritudo sue mētis redūdaret in corpus p influentiā gaudiosā sic nunc facit in patria. Sicut & aia felicissime m̄ris in corpe glorificato v̄l carne dotata. q̄druplici dote sua. Veritas hec cōcedat ab omnibus vt catholica.

Q

Chris^{us} voluit q̄ beata mens sua vt sic

sumeret influxū ptis inferioris aut sensualis. & h̄ passibiliter & penose. licet bñ cognouerit p̄ri^{us} penas sensus intellectualis. imo & gaudiose. alioquin nō fuisset passus voluntarie desiderāter & p̄sone diuine voluntati. veritas hec est catholica & p̄cella.

Octava veritas.

Chris^{us} voluit q̄ p̄cognitio sue passionis quā habebat ex visione verbi. vel etiā ex reuelatōe in rōne inferiori descenderet aut redūdaret in sensualitatē sic q̄ a parte sensuū dolor expimentalis suscipet qualis in agonia vel i tota passione. aut etiā q̄lis fuit p decursū totū vite nūc aut miscendo leta cū tristibz. Sic ei puer & infan^{us} flebat sic fugendo btā vbera solabat & arridēti m̄ri blandus erat. Tultū est em̄ dicere q̄ nunq̄ gaudisus est aut letat^{us} expimentali solatōe. Nō em̄ p̄diderat gustū ciboz aut tactū suauitū. s; nunq̄ in viciū

Nonā veritas.

Chris^{us} voluit q̄ dilectissima m̄ sua dolores & solatōes haberet i vita sua iuxta modū sue p̄uersatōnis. ad ipm filiū & ad virginalē sponsū ioseph & ita p̄portio nabiliter respectu p̄rimoz. Nō em̄ fuit in ciuili. aut agrestis. aut lapidea. & insensibilis gliosa mater sua.

Decima veritas.

Chris^{us} voluit dilectissimā matrē suā dolores & penalitates hui^{us} vite destitute suscipere. Redū voluntarie pure sicut suscipit. s; ex p̄ditōe nature viatricis descēditis ab adā & cū necessitate p̄trabēdi originali pctm sic alij p̄ generatōez viri & mulieris cepti. nisi grā supnatural^{is} p̄uenisset casū in h̄ originalis culpe p̄cipitiū. factuz est p̄inde psequēter i maria q̄stū ad nature debitas ex originali sic in alijs sanctificatis aut baptisatis nisi q̄stum ex priuilegijs & gratijs sp̄ualibz fuit adiunata. Veritas hec pbabili pietate cordis credi p̄t.

Undecima veritas.

Chris^{us} p̄seruādo matrē suaz ab originali nō ob h̄ dedit dignitatē eq̄lem sib̄ipi etiā fm humanitatē viatricē. Rō qz nūq̄ xps habuit necessitatē originale pctm cōtrabēdi qz nō descēdit p naturalē ppagationes. p̄pterea rō sumpta ex hac eq̄litate q̄ maria p̄traxit originale p̄fus est inualida. Sill^{us} & altera q̄ maria nō indignisset redemptōe. Nō valeret apli p̄seq̄ntia. xps p oībz mortu^{us} est. ergo oēs mortui sunt

h in qua argumētū potest est ad oppositū
Quia si xps fuit oim pfectissim⁹ redēptoz
morte p oib⁹ sustinēs decuit q matrē pfe-
ctissime redimeret. h aut nō potuit pueni-
enti fieri q̄ pseruādo ne caderet potest q̄
tā lapsā releuaret. Veritas hec pbabilis ē
et pia. Sup q̄ mix est q nōnulli volentes
virginē bñdictā sup limites honorare pdi-
cant nihilomin⁹ q̄ p̄traxit originale sicut
vñ de quo infra.

¶ Duodecima veritas.

¶ Christ⁹ p̄tulit matri sue ab initio. et cō-
sequēter illas et tantas gr̄as q̄s et quantas
cognouit esse p̄ueniētes fm ordinē sue sa-
pientie. et in hac veritatē soliditate debz es-
se p̄tente q̄libet xpian⁹ q̄struēt sibi deuo-
t⁹. Attamē q̄ p̄icularisata p̄conia magis
ad deuotionē mouēt. aliqñ pios animos
placet adiungere aliq̄s veritates sup istis
ad vtrumq̄ libzatas.

¶ Tredecima veritas.

R Christ⁹ humanitatē suscipiēs dolores
nros sola volūtate n̄ necessitate portauit
i corpe suo. et vere languores nros ip̄e tu-
lit p̄sertim i cruce. et h cū tanta acerbitate.
quantā voluit de⁹ fm ordinē sue sapientie
ip̄az humanitatē passibilē tolerare. Veri-
tas hec cōsonat vltime veritati tradite de
maria. Et sufficit ad salutē q̄ de xpo tene-
atur sumatim fide certa et necessaria. Te-
merariū vñ est asserere q̄ dolor su⁹ fuit in-
tensior et acerbi⁹ q̄litate q̄ afflictio oib⁹
alioz hoim simul. imo q̄s et dānatoz.

¶ Decimaquarta veritas.

¶ Christ⁹ nō habuit ab instātī p̄ceptōis
oem illū dolozē vsq̄ ad instās mortis sue
q̄lē p̄tulit in cruce aut p̄ri⁹ p̄ decursū pena-
lis vite sue. Et oppositū scribēdo vñ p̄di-
cādo asserere est temerariū falsū et p̄sum-
ptuosū.

¶ Decimaquinta veritas.

¶ Christ⁹ potuit dare mltas gr̄as huma-
nitati sue et dilectissime matri pure gratis
q̄s tñ actualiter et de facto non p̄tulit. Et
oppositū asserere ē falsū et temerariū imo
hereticale. Patet hec secūda ps q̄ xps po-
tuit ab vtero m̄ris sue dare de potētia ab-
soluta impassibilitatē sue hūanitati q̄lem
habet d̄ p̄senti. s̄l̄r et m̄ri sue saltē post p̄ce-
ptionē bñdicte pl̄is sue. Et p̄stat certa fi-
de q̄ neq̄ fecit.

¶ Decimasexta veritas.

¶ Christ⁹ potuit dare sue humanitati. et
matri sue p̄ statu vic. gr̄as alias q̄s cōtule-

rit de facto. et si p̄tulisset h vtriq̄ fuisset de-
cens dare vñ dedisse q̄liter tūc facere n̄ erat
decēs fm ordinē sue sapientie. Veritas h̄
filiis est p̄cedēti. S̄z addit aliud de decen-
tia p̄ quo fit veritas sequēs.

¶ Decimasextima veritas.

¶ Christ⁹ potuit et p̄t mltas facere et h̄ de-
cet eū ergo fecit aut faciet. p̄sequētia talis
q̄ fit a mult⁹ sepe fallit p̄ fallaciā p̄titionis
principij. q̄ videlicet p̄supponit i minori
p̄positōe. qd̄ est eque ignotiū vel ignoti⁹
q̄ principale Rō q̄ nihil decet deū facere
nisi fm q̄ vult fieri/recte p̄ oppositā p̄sue-
tudinē ad volūtates creatas q̄ ideo volūt
agere q̄ p̄sentat eis aliqd̄ obiectū sub ra-
tione boni aut p̄ueniētis et ideo agunt q̄
videt eis bonū. et nō ideo illud est bonum
aut decēs. Causa est. Non em̄ sunt regule
prime s̄z regulate a prima bonitate.

¶ Decimaoctava veritas.

¶ Christ⁹ nescit aliqd̄ velle q̄ decēs nisi
a seip̄o. aut si ab altero h̄ ē p̄ reuelationē. vñ
opis exhibitionē. et h̄ argumēto a posteri-
ori et nullo modo a priori. Un̄ sic xps sol⁹
nouit patrē et se et sp̄m sanctū. nō excludē
do ip̄os patrē et sp̄m p̄pter vnitatē essen-
tie. Sic sol⁹ scit qd̄ deceat eū ad extra pro-
ducere. q̄ sol⁹ scit qd̄ vult agere et cui vo-
luerit reuelare.

¶ Decimanona veritas.

¶ Christ⁹ si asserit aliqd̄ ad extra facere
debere q̄ decet eū sic facere fallit asserens
modo tacto q̄ p̄supponit qd̄ est eque vel
p̄ ignotiū. vñ si q̄s ita palogizet xps potu-
it cōdicare m̄ri sue i vtero q̄ gliosa et p̄sum-
mate felicitatē nasceret. et h̄ decuit ip̄m fa-
cere. q̄ decuit eū matrē honorare q̄ sic fe-
cit. Cōstat q̄ p̄clusio hereticalis est. et tñ p̄
misse cōiter assumunt. a nōnullis in asser-
tionib⁹ suis p̄firmādis.

¶ Vicesima veritas.

¶ Christ⁹ nō cōdicauit m̄ri sue statim dū
p̄cepta vel nata ē vsum p̄fecte rōnis q̄uis
h̄ potuisset. et si fecisset decuisset. Et oppo-
sitū asserere scribēdo vñ p̄dicādo est peni-
tus temerariū sic et q̄ nunq̄ somniauerit
aut qd̄ in om̄i somno semp̄ actu deuz p̄tē
plata fuerit h̄ in via. Qd̄ aut ex scripturis
sanct⁹ autoritatē nō habet tūge nec ex p̄-
babili rōe. eadē facilitate p̄temnit q̄ p̄bat.

¶ Vicesimaprima veritas.

¶ Christ⁹ potuit p̄ferre dilectissime m̄ri
sue cognitionē lucidissimā toti⁹ decursus
vite sue et filij. cōfestim dū nata est. et si hoc

De susceptione humanitatis

fecisset h' vtiq; decussisset ergo fecit. temerariū est et contrariū sancti doctorib; h' inferre. Contrariū insup videt euāgelice doctrine sic asserere factū esse. Siquidē pditus fuit ihs ignorāte maria et ioseph/ideo dolētes p tridū q̄sierūt ipm/et nō intellexerūt respōsu; pueri ihu. Nesciebāt inq̄t q̄ i his q̄ p̄ris mei sūt optet me esse et ita in multif h' nō ob h' dicēda fuit ignorātia brā vgo si nō scierit oīa. Dicit em̄ ignorātia p̄uina tione sciētie debitā inesse. et ex p̄sequenti cul/pā. nō sic nesciētia q̄ in angel' repit.

Uicesima secunda veritas.

Christ' etiā si dederit acceleratōez v' rōnis m̄i sue sic opinant aliq̄ pie de ecultatōe Johis i vtero. nō optuit t̄m i talib; gratijs pseueratiā esse q̄uis sine p̄uina et re tractatōe sint dona dei. Sūt ei sine p̄uina supplēdū est h' modo q̄ donant quedā ad morulā parūā. q̄dā ad tps mat'. q̄dā i euū pater i gratijs ḡtis datis i p̄phetijs et gratijs sanitatū q̄ durāt ad tps.

Uicesimatercia veritas.

Christ' si p̄quiri a talib; cur matrem suā honorauit i gratijs istis. et nō in alijs oib; q̄b; poterat. R̄ndēas q̄s es o hō vt in uestiges sensū dñi q̄s es vt p̄siliari' et' fias. q̄s es vt p̄sumas dicere cur ita fac. ponat q̄būana loq̄citas digitū ori suo et terminis suis p̄tenta sit.

Uicesima quarta veritas.

Christ' posuit terminos n̄re p̄quisitiōis vt nō liceat d' diuis alia vel aliter asserere q̄s q̄ ex diuis scriptur' habent. v' euident' p̄cludunt v' ab ecclia q̄ sp̄sctō regit' credenda tradunt/hec est regula b̄ri dyonisi' p̄lices repetita. Letez d' opinione temeraria v' p̄babili v' de credulitate pia lat' p̄t dici put alibi notauim'. Et h' vnū placet repetere h' q̄d sit piū credere aut q̄ p̄positi ones d' pietate fidei sūt censende. Dēs ille scilicet q̄ nec euident' sequunt' ex p̄tentiā i sacra scriptura. n' etiā euident' repugnāt et edificāt charitatē. v' duotōez p̄j cordis temerarie nihil asserētis/tales sūt narrati ones sc̄tōz patz/tales deuote recogitō nes circa totū euāgelij decursū. erga xpm et matrē suā. p̄siderāda m̄lta nō explicita/ quēadmoduz fieri potuerūt v' q̄d egerint ihs et ioseph et maria ab initō vsq; ad mortē ioseph/qliter p̄cessū est i iosephino carmine heroice. Dualiter etiā iducit doctores illud miscōia et p̄ritas obuiauerūt sib i

iusticia et pax osculate sūt q̄si sint res aīate inuicē colloquētes et p̄cludēt dñs dabit benignitatē terra n̄ra dabit fructū suū q̄d vtiq; p̄stat factū dū suscepit de' isrl' puer suū.

Alie veritates duodecim.

Ubiūgunt alie duodecim veritates p̄pinqui' ad interrogatō nē tuā p̄ amārissime terminos nō deserēdo susceptos.

Prima veritas.

Susceptio sc̄i isrl' n̄ri fuit p̄ allegoriā incarnatio vbi. p̄ tropologiā v̄o et anagogiā susceptio sc̄i isrl' pueri sui est hoīs p̄ez ḡraz iustificatio. et ipi' ad p̄templatōez celestū eleuatio. Nūc p̄ intelligētiā nūc p̄ simplicē fidē. cū deuorōe q̄ mentē eleuat i deū p̄ piū et humilē affectū nūc p̄ vtiq; p̄ intelligētiā. s. et deuorōez fide spe. charita/teq; subnitā.

Secūda veritas.

Susceptio tal' multica nutrit maxie et roborat p̄ susceptōez dignā benedicte eucharistie sacri q̄ deus ip̄e sumit recolit memoria passionis ei'. mēs implet ḡra. et future gl̄ie nob' pign' dat. q̄ sup retractatus est sp̄ealis i notulā cārtic' marie. Et suriet' i pleuit bonis.

Tercia veritas.

Susceptio isrl' pueri sui dei q̄uis pos sit agnosci p̄ p̄babiles p̄iecturas ab illo q̄ suscipit nō t̄m euident' reuelatōe sup h' nō habita. Signa q̄dā sūt si q̄s sit isrl' p̄ certā fidei illuminatōez seu visionē. si sit puer n̄ sensib; s; malicia p̄ humiliatōez. si sit possessio dei. i. seru' p̄ dignariā ad op̄iō nē i charitate q̄ paties est et m̄tis sub sua ui iugo xpi.

Quarta veritas.

Susceptio p̄ ḡraz gratū faciētem nos semp' later ad certū q̄ten' impleam' illud Seruite dño i timore. Et ne seruit' mēsta et ḡuis videat. Exultate ei. Vex ne sit ecultatio dissoluta iungit cū tremore. Et subsequit' app̄hendite disciplinam.

Quinta veritas.

Susceptio gratificās videt hic in via potissimū cognosci p̄ cordis sentimēta sumendo cor p̄ toto ei' triclino s; m̄ triplex. cenaculū mētis. s. et orōnis et aīe iuxta tractata sup hac de cacordi' psalterij marie si dicula. Disp̄sit supbos mēte cordis sui. p̄ sentia inq̄t vbi Bernard' ex motu cordis accepi. Sic alij sere oēs p̄templatōi vacātes signa tradiderūt. nūc hec nūc illa multiplicia valde variaq; cordis sentimēta vsq; ad p̄fusionē lacrimaz de q̄b; nō est b

dicendū p̄ singula. S; sub cautele generalis monitione sustendū.

¶ Sexta veritas.

Susceptio gratificās stat frequēter sine quibusdā sentimentis actualib; cordis. patet in puer; baptisat; patet in iust; doct; mientib; aut in solo gr̄e habitu sine quibus actione grat; deo simul et acceptis.

¶ Septima veritas.

Susceptio gratificās sepe fit et est i suo actu intrinseco et formali elicitio vel exteri us impato sine pceptibilib; certitudinalr gr̄e sentimentis i corde vel sensib;. patet in actiuis p̄ varia distract; nullā i corde suo spūalium sentimentoz; mollicie. aut liq̄a/ ctionis suauitatē habētib;. imo maxima xpianoz; ps. absq; talib; sentimentis alias seruit deo. q̄s iudicare damnādos vel extra statū salut;. ob h̄ esse puerissimē est te meritatis et intolerabilis arrogātie. apud illos q̄ sentimentis h̄mōi crebro gaudent q̄ suā i illis totā salutē ponūt et gloriā S; heu sepe q̄s p̄funde fallit eos stulta p̄sum/ ptio cordis sui. q̄s frequēter illudunt a de/ monio meridiano. qz supbia meret illudū deniq; meret etiā dū eucharistiā suscipit illud impcatū p̄ psalmistā fiat mensa eozū corā ipsis in laqueū cū ceter; que sequunt sub trinodecimo numero maledictis.

¶ Octava veritas.

Susceptio eucharistie gratificās q̄nis nō fiat nisi sit aliq̄s in gr̄a gratū faciēte nō tū inducit semp nouū peccatū nisi in cō/ temnente. Lotēnit aut q̄ se scit habere im/ pedimentū legitimū ne suscipiat aut q̄ nō habuit pbabile sue p̄ficiētie examinatōez iuxta modū cōmuniter requisitū vt suū cognosceret impedimentū et cessaret a cō/ munionē vel tolleret nexū suū sic p̄ p̄fessio nē si p̄sciū est sibi culpe mortalis. Aut si p̄ statutū regule sue sit artat; de venialib; p̄fiteri licet dura videat; hec hortatio nisi forte p̄ grauib; et mltis venialib; valde di/ sponētib; ad mortale aut ppinq; multū.

¶ Nonā veritas.

Susceptio eucharistie si dimittat; qz nō p̄cipit accessur; sentimenta deuotōis actu alis i lacrimis et similib; si tū aliunde sit si bi bñ p̄sciū de carentia impedimētū stul te agit si sit temp; et loc; aliunde. ratio est qz magnis bonis se et suos p̄rimos puat et defraudat damnatōez incurres/ de susce/ pro talento ordinis nō multiplicato. Si

bi tñ absit gloriari si sentimenta nō senties deuotōis/ si sic; et arid; animo sit mons gelboe sine roze et pluuia si n̄ timeat lapsū qualē aliq̄n patiunt gloriātes d̄ sentimē tis suis qz si demones in viridi dei pmissi one h̄ faciūt; in arido qd fiet

¶ Decima veritas.

Susceptio gratificās si querit piculō se cognosci p̄ curiositatē in quolibet hoīe tñ h̄ maxime periculosū est in feminis et te naciis apphensionis et auaritatē temerā/ rie penetrādi secreta dei Sunt et lapsus et illusiones p̄liuissime. diligūt tales aliq̄n deū velut adulter; cōcubitu fornicario. q̄ re: sane qz delectatōez sentimentoz; ipsius dei solā nō plurificationē bonoz; sūt ope/ rum req̄retes S; perdes omēs deus qui fornicantur abs te.

¶ Undecima veritas.

Susceptio gratificās apud tales de vtroq; serui sepe fit in laqueū nō data sed accepta occasione scandali. dū sūt indigni ozes susceptōe dignissimi sacramēti quo scilicet post talia sentimenta. et nō aliter di/ gnos se ad suscipiendū semet existimant/ longe facti de q̄ legit; Reminē iudicās ne minē p̄demnans. oib; cōpariens sanctus martin; erat. Acc aliter p̄ agathon vl; pa storē est p̄ceptū. Nā inq̄t in oīni re dic Tu q̄s es. et ne iudices quēq;. Sed nec atten/ dunt aliud sue temeritatis rep̄ssuū p̄siliū. Nō accipe fiducia imo accipe fiducia. sed de sola dei misericordia. nō de tua sentimē tozū iusticia/ fordidā nimis ex se sicut pā/ nus menstruate. quē nō extereat illd̄ apo stolicū. Nihil mihi p̄sci; sum; s; nō in hoc iustificat; sū. s; nec meipm iudico. q̄ me ut dicat dñs est. Sic habita in adiutorio al/ tissimi secrete dices deo Susceptor meus es qz quē suscipis in sacramento ip̄e magis te suscipit māducat et bibit incorpando.

¶ Duodecima veritas.

Susceptio gratificās dū visa est apud multos colligi p̄ meditationē assiduā pas/ sionis ihu xpi causaliter de p̄ accidens de supbo vsu suo homib; d̄ vtroq; serui dure multū austeritatis in vita/ plurimas be/ reses et deliramēta. et tandē in abominan/ dissima carnis sentimenta plapsi sunt et in/ nominaliter maculati/ sunt in exemplum veteres et noui fraticelli et sozelle begardi et begarde seu begute de quib; nō est h̄ di/ cendū p̄ singula. Suffecerit t̄gere aliq̄s

De susceptione humanitatis

Per qd Sahesay

passus scripture. cuiusdā q̄ nō i om̄ibz sa-
tis sobrie videt esse locut⁹ q̄uis i hac sce-
lerata secta iam tacta fuerit. seuerissim⁹ &
laudand⁹ sicut in alijs multis. veritatem
in multis contra p̄dictas veritates speciali-
ter de p̄uilegijs xpi & marie & penis suis
min⁹ sobrie scripsit & docuit. Et q̄s est hō
q̄ viuat & nō peccet. Quis est hō q̄ nō pati-
enter reprehensionē debeat accipere charitat⁹
qualē sciens ego sum mihi velle fieri q̄ h⁹
scribo. Rursus p̄ eū null⁹ extollit stat⁹ ni-
si ille qualē notat se tenuisse & formiter ad
feminas alijs magne vt asserit elenatōis
& p̄phetici sp̄s. quaz tū doctrine sunt su-
specte in b̄te ap̄lo qui habebat sp̄m dei.
mulierē docere nō permitto. Secūdo addit
itez licet nō semp eo ordine quo ponunt
ista/ait in quā q̄ p̄ tales inueniret xps qui
tūc suo tpe perdit⁹ erat: & absōsus ab ec-
clesia. & q̄si iacens mortu⁹. Rursus q̄ sta-
tus iste terci⁹. & cito manifestand⁹ erit de-
structiu⁹ status p̄hariseoz modernoz q̄s
notat p̄latos cū clero & religiosos omnes
maxime fratres minores q̄ nō viuūt vita
xpi crucifiri. neq; vt su⁹ nuncijs fr̄cisc⁹.
& sancta clara verilliferi ihu xpi cū cruci-
fira vita sua. Sūt & iam habite reuelatio-
nes vt dicit sup̄ illo. ¶ Rursus attēde p̄
oculatissime q̄ cepit error iste a ioachim
ponente triplicē legē fm̄ tres p̄sonas. p̄-
ma p̄ris p̄ moysen. sc̄da filij p̄ xpm. tertia
sp̄s sancti p̄ euangeliū eternū cui⁹ nō erit
finis. legat ergo text⁹ expositōis ist⁹ sup̄
nūc dimittis i fine. & expositio sup̄ illud d̄
perditōe & inuentōe iesu. & alibi pluries.
Attēdat ergo sol⁹ finis in acerrima sati-
ra seu tragedia magnis boatis inuehēte
zelo viderit. quo edificatōnis auditu fru-
ctuoso multi iudicāt q̄ nō fm̄ scientiā. At
tēto q̄ p̄ cognomine vult noiari maxim⁹
peccatoz q̄liter ergo nō p̄t⁹ auferabat tra-
bem de oculo suo q̄liter obsurduerat ad il-
lud. p̄brum. medice cura teip̄m. diceret q̄
ex humilitate sic iudicari vult. S; si non
ex veritate. quid nisi vanitas & dānabilis
vanitas. Si ex sensus intimitate se ita iu-
dicari volebat. attēderit ne paulus imo
maria plus paulo p̄cellerat in hac laude
vt non iam ipse maxim⁹ aut primus esset
peccatorum quia nō humilior plus oibz.
¶ Ampli⁹ arguit de heresi doctores do-
ctissimos cū Innocētio terciō q̄ ponunt

substantiā panis post desitionē corpis xpi
destructis panis & vini speciebz itez d̄ no-
no creati. Sunt alie sup̄ hac re positōnes
sz ista quicqd̄ difficultatis habeat seu ha-
bere videat. non est heretica appellanda.
potest em̄ de⁹ creando reparare destructū
idē in numero. & si nō generādo modo na-
ture. Quicqd̄ d̄ paruulis affirmare p̄sum-
psit cōtra omniū doctoz cōmunē scholaz
q̄ pueri in limbo nō baptisati acriter pu-
niantur pena ignis sensuali. ponereq; vi-
detur q̄ in afflictōne carent om̄ino ratiois
iudicio & libertate arbitrij. Sed nōne do-
cumenta plura scripsit bona: & vtilia & de
nota scripsit. Fatemur imo libere cōfite-
mur & nunc stetit in isto sal⁹ sua/ vrinaz
p̄formasset se doctrinis illoz quos allegat
q̄nq;. Sepe em̄ magnas partes excerpit
& rapit in p̄pria forma tacitis auctoz no-
minibz. nescim⁹ si par esse voluerit elopi
cornicule. plumis aliaz volucru⁹ se ornari
creber fuit apud istū bonauentura cū suo
breuiloquio. sz vic nominat⁹ ex illo. Al-
ti sūt p̄terea sermones sub p̄textu sue locu-
tionis quos in forma legim⁹ apud libros
alios nō modice vetustatis. Postremo n̄
rememoram⁹ ista detractōis malignātis
zelo quantum sciētia testis est. sz caute de
prudētis & cōmonēt. studio q̄ten⁹ reli-
giosi simplices & inscijs theologie nec habē-
tes sp̄m discretōnis spiritū in deuotis
apparentibz sentimētis falli valeant in le-
ctura vlt studio sub feruore nouitio sub in-
discreto iudicio q̄ liber tot⁹ sit euāgelicū
q̄ d̄ euāgelio loquit⁹. Sic p̄ oprime no-
tasti mihi de q̄busdā. habēt em̄ aq̄s paten-
tes & publicas sancte sapiētie p̄ doctores
approbatos/ non est necesse ipos obedire
meretricule dicenti. Aque furtive dulcio-
res sūt & panis absōsus suauior. Siml⁹
hec interim scripsim⁹ & formiter ad tracta-
tulū istū q̄ d̄ examinātōe doctrinaz cōpo-
sit⁹ est q̄ ad p̄tē primā. Et de reliq̄s tribus
vlt roneo & deliberato p̄silio siluim⁹. Hec
habuim⁹ p̄ religiosissime siml⁹ & prudētia
p̄stantissime/ q̄ currēte calamo linguā ani-
mi feruētis exprimente volui satisfaciens
tue petitiōni notare p̄ cedulā istā. S; an-
no dñi. M. cccc. xxvi. decimo octa. decem-
bris de mane vsq; p̄pe meridiē p̄sonās te-
xtui qd̄ exponendū erat in manibz de can-
tico marie canticoz. Suscepit ist⁹ puerū
suū qd̄ inchoabā dū meī capella vīsitante

Per Joachim

¶

benignitas tua mihi iure colenda. vale vale

Finit epistola cancellarij Parisiensis de susceptione humanitatis xpi allegorica. anagogica. ⁊ tropologica.

Epistola Iohannis

de Berson ad fratrem Bartholomeu carthusien. super tertia pre libri Ruysbroech de ornatu spiritualium nuptiarum

Enerabili pa

tri ⁊ bone simplicitatis fratri in christi charitate dilectissimo fratri Bartholomeo carthusien. Suo Johanes Cancellarij indignus ecclesie parisien. nuptiarum agni picipem fieri. Pridem librum quemdam per te habitus cuius titulus est de ornatu spiritualium nuptiarum in transcurso legeras. novissime illum attentius relegens coperi multa ibidem tradi salubria ⁊ alta documeta. Nam prima pars instruit ad vitam actiuam. Secunda ad vitam spiritualem que affectualem dici potest inducit sub varis ⁊ pulchris similitudinum manuductionibus ⁊ tropis quorum intelligentiam soli experti plene concipient. Sunt nempe ex eis que in affectu plus aguntur quam in intellectu ⁊ que percipiuntur amplius saporis cuiusdam intimi gustu quam ratiocinatione vel discursu. Tercia pars notificare nititur que sit excellentia vite contemplatiue. que beatifice visioni in anima appropinquat. Tradunt quidam sicut accepi. quod prefatum librum ydiota vnus sine litteris composuit. Exinde non sine miraculo ⁊ inspiratione diuina ipsum fuisse confectus patenter astruunt. Ex quo consequens esset omnia contenta in eodem esse verissima sanctissima. Sed meum quale sit super hac re iudicium tibi non esse celandum decreui ne fortassis incerta aut falsa pro veritate certa. aut diuina amplecti contingeret. Scis quid iuber apostolus. Doctrinis varijs ⁊ peregrinis nolite abduci. Sunt vt meuz interim est iudicium due partes priores satis viles in quibus nihil deprehendi quod non possit salua fide ⁊ morum puritate sal

uari quaque modestum lectorem in multis eslagitent. ⁊ talem qui non sit penitus expertus earum que secunda pars loquitur affectionum. Ceterum stilus ipse libri non sordidus est nec abiectus. Certe tamen induci nequeo credere librum ipsum fuisse conflatum per os ydiote quasi per miraculum. Stilus enim ipse magis sapit ⁊ redolet humanam eloquentiam quam diuinam. Nam ⁊ poetarum verba vt therentij ⁊ boetij ⁊ philosophorum sententie ⁊ orationis cursus ostendunt palam illic studiosam industriam ⁊ diligentie laborem diuturnus precessisse. Plane impar valde est stilus diuine scripture prophetarum ⁊ euangelistarum ab hoc loquendi genere. Quauis hic diceret pertinax assertor oppositi. quod deus scientiarum dominus est. habens facultatem nunc hoc. nunc illo modo scribendi per ora scribarum suorum. fatemur ita possibile fieri. Sic autem in proposito satis contigisse non elucet. presertim quia testatur auctor seipsum latinis verbis plurimum defudasse. Hoc vero cur oportuisset si fuisset tantummodo calamus scribe velociter scribentis / spiritum sanctum loquor / qui tarda molimina nescit ⁊ cuius velociter currit sermo. Verum alia potior est ratio que me non ita sentire compellit. Siquidem tertia pars eiusdem libri proorsus repudianda rescindendaque est tanquam vel male explicata. vel plane abhorrens ⁊ discrepans a doctrina sana doctorum qui de nostra beatitudine locuti sunt. Nec stat cum determinatione expressa decretalis ponentis beatitudinem nostram consistere in duobus actibus visione ⁊ fruitione cum lumine glorie. Et si hoc ita est in beatitudine consummata quod deus non est visio ⁊ claritas nostra essentialis sed tantum obiectalis. quanto magis erit hoc alienum in beatitudinis quadam assimilatione imperfecta quam fas haberemus hic degustare in via. Ponit autem tertia pars libri prefati quod anima perfecte contemplans deum non solum videt eum per claritatem que est diuina essentia sed est ipsamet claritas diuina. Imaginatur enim sicut scriptura sonat quod anima tunc desinit esse in illa existentia quam prius habuit in proprio genere ⁊ conuertitur seu transformatur ⁊ absorbetur in esse diuinum ⁊ in illud esse ydeale defluit quod habuit ab eterno in essentia diuina. de quo esse dicit Iohes

bb 4

in euãgelio. Quid factũ est in ipso vita erat
 Et hoc esse p̄supponit autor iste causã no-
 stre existentie temporalis. et esse vnũ cũ eo
 fm essentialẽ existentia. Addit q̄ perditur
 anima p̄templãtis in esse tali diuino abyf-
 sali/ita vt repibilis nõ sit ab aliqua crea-
 tura. Similitudo talis possz adduci que
 nõ tamẽ ab ipso ponit. si gutta modica vi-
 ni in mare dilaberetur constat q̄ mox ab-
 sorpta cõuerteret in illud. **¶** Nec positio
 deficit in multis. Quãq̄ nõ facile induce-
 bar aliquid falsitatis suspicari in illa ter-
 cia parte quãdo in alijs prioribz tot vera
 altaq̄ p̄sperã q̄n etiã legebã obtestatio-
 nes autoris ne cito damnaret a nõ intelli-
 gentibz ne pessumarent. Et qz p̄fecto pro-
 nioz debet esse doctoz om̄is ad pie interp-
 tandum dicta aliena si fieri possit absq̄ si-
 dei et simpliciũ periculo q̄ ad rigide con-
 demnandũ. At vero diligẽs et repetita in-
 spectio dictoz illoz magis ac magis i-
 illis errorem aperuit. Nec autem sũt pau-
 ca de dictis suis excerpta ad litteras. Ait
 em̄ secũdo capitulo terciẽ partis. In ipsa
 quidẽ sui vacuitate p̄ fructiuũ amorẽ spi-
 ritus perdit semetipm. Deniqz claritatez
 nullo intermediante suscipit ac sine inter-
 missione ipsa fit ea claritas quam accepit
 Et terciõ capitulo dependetq̄ nostrũ esse
 creatum ab esse eterno et fm essentialẽ exi-
 stentiam vnũ cũ illo est. Sequit̄ vnũersi
 quoz supra sui creationẽ in vite cõtem-
 platiue altitudinẽ sublimati/vnũ sunt cũ
 hac deifica claritate/imo ipsa claritas ipi
 sũt. vident proinde sentiunt et inueniũt p̄
 hoc deificum lumẽ se fm esse vitãq̄ suã in
 creatam. eandẽq̄ fore simplicẽ diuinitatẽ
 abyssum. Sequit̄ atqz cũ eo quo videt et
 qd̄ vident lumine idẽ sũt. Et primo ca-
 pitulo dixerat. Vniuersi deuoti spiritus
 vnũ cũ deo p̄fundo amoris deflunio sicut
 defecti nõ quomodolibet quidẽ vnũ s; id
 ipsum qd̄ est ipa in se essentia dei eo modo
 quẽ beatifica beatitudo. Et q̄rto capitu-
 lo exp̄ssius ait. Illuc spiritus est supra seip-
 sum trãslatus et deo vnificatus gustãt vi-
 densqz in vnitate viuide abissus in qua se
 se fm esse suũ increatũ possidet immensas
 diuitias q̄ ipemet iuxta eũ modũ quo eas
 deus gustat et videt. Et his et similibz di-
 ctis intentionem autoris fuisse qualẽ di-
 ximus. Neqz em̄ de ipa que later aliunde.

q̄ ex scriptis suis sumi potest certitudo.
 ¶ si deficit autor in explicando sicut pa-
 lam aut errat aut deficit sibi impuret qui
 nõ solum litteratis doctisqz. sed indoctis
 etiã et rudibz taliter locut̄ est. Sed ne-
 qz amirari vel indignari quispiã debz. nec
 de temerario iudicio arguere eos q̄ legen-
 tes eũ p̄sertim imbuti in sacris litteris in-
 tentionem suã ex verbis colligũt/collectã
 examinat̄/examinatã se dicunt intellige-
 re. et intellectã si erronea est rep̄bendere nõ
 omittunt. Nõ enim maioris sanctorisue
 autoritatẽ est autor q̄ sanctissimi diuinis-
 simiqz theologi doctores nostri qui tũ di-
 cta sua alioz examini libero. vt Aug. ait.
 iudicãda reliquerũt. Deniqz materia ter-
 cie partis nõ est de illis q̄ per defectũ et ex-
 perientia s; per intellectũ sanctis inspira-
 tum/cognoscuntur et scripta sunt. Doruz
 autẽ noticia et dijudicatio p̄cipue apud ex-
 ercitatos theologos in sacris litteris que-
 renda est. nõ apud deuotos solum. **¶** Am-
 plius non ignoro fuisse et esse quosdam ex
 theologis disputãtes satis curiose si pos-
 set de absoluta potẽtia anima rationalis
 cognoscere formaliter beatificari p̄ diui-
 nam essentiam absq̄ medio alio. ita qd̄ de-
 esset ipsi anime sua cognitio et fructio non
 tantũ obiectalis s; quasi formalis. Hocẽ
 deus nõ solum esset cognitio que cognos-
 ceretur ab anima. sed per quã anima ipa
 cognosceret. et pari modo de fructione.
 ¶ Quicquid vero sit de possibili nullũ ita
 esse de facto p̄sumit asserere Nam ecclesia
 stica determinatio ad oppositũ est. Nul-
 lum vsqz inuenio theologũ. qui non dico
 posuerit. sed qui yllam omnino fecerit q̄sti-
 onem q̄ per talem modum qualis explica-
 tur ab hoc autore. anima posset deum vi-
 dere et beatificari in eo neqz de facto neqz
 de possibili tanq̄ videlicet anima desine-
 ret existere in esse p̄prio et transformaretur
 in illud esse diuinũ ydeale quale habuit i-
 deo ab eterno. Quoniã vt interim dispu-
 tationem de ydearum pluralitate in deo
 omitram que a multis ignorãter ponitur
 si corpus xpi vel aliud corpus beatifica-
 tum hoc modo perderet animã suã in sua
 contemplatione et beatificatione pro illa
 haberet essentiam diuinã ipsum formaliter
 viuificantẽ. Alioquin esset absqz vita.
 Sed nec anima esset tunc eiusdẽ speciei si

107
 cū prius. quippe nō haberet aliud esse et
 viuere q̄s habuit ab eterno in arte diuina.
 In quo esse sicut erat ab eterno anima q̄
 libet etiā damnata vita diuina erat beati-
 tudo sua. Porro corpus humanū nō pos-
 set in gloria regere animā suā ad sui uiuifi-
 cationē formale aut si posset iā anima nō
 esset p̄dita. q̄liter ip̄e loquit. Alie demū se-
 querent innumerabiles absurditates. q̄s
 p̄sequi longū esset. **S**z videbit̄ fortal-
 sis p̄ ista assertionē facere illud apl̄i d̄bz
 Qui adheret deo vn̄ spūs est. Et multa
 p̄p̄ dicta sūt in hanc sententiā imp̄cantis
 patrē. vt fideles vnū sicut pater et fili⁹ ipsi
 sunt vnū. Dudū vero certa est sanctorū pa-
 trum sup̄ his expositio dicentiū illā vni-
 tatem nō esse essentialē nec p̄ seīsam simi-
 litudinē. s; sola ibi norat assimilatio et par-
 ticipatio. quēadmodū dicit lucas q̄ mul-
 titudinis credentiū erat cor vnū et anima
 vna. Et de duob; amicis itidem dicit vul-
 garis vsus habz. Quēadmodū etiā carbo
 ignit⁹ et aer illuminat⁹ vnū appellant̄ euz
 suo igne et lumine. Hoc tropo p̄bat boeti-
 us hoies bonū esse deū iuxta illō ps. Ego
 dicit̄ d̄i estis. nō quidē p̄ veritatē et vnita-
 tem diuine essentiae et locutionē p̄p̄riā. sed
 participatiue et assimilatiue imitatiue et
 nūcupatiue. **Q**z si autor iste pari modo re-
 spōderet se dicta sua intellexisse d̄ vnifica-
 tione spūs cū deo. nō p̄tendo nec p̄tradi-
 co cōtra intentōez. s; explicatiōē alit̄ so-
 nare nō dubito. qm̄ p̄terea nihil magnū
 diceret de contemplatiōe vltra omnes gene-
 raliter qui sūt filij dei p̄ gratiā ad optōnis
Qz miraberis forte pater in xpo dilectis-
 sime miraberis hec audiens. quo pacto in
 talem errorem vel insciā vir tam deuot⁹
 et instruct⁹ corruerit. Noli solū mirari sed
 time et humiliter sapere iugiter stude. quā-
 do audis nō istū tantūmodo sed alios in-
 numeros qui non parue videbant̄ sancti-
 tatē circa veritatē deuiasse quoz aliquos
 ipse autor iuste reprehendit in sine secūde
 partis qui blandiebātur tamē sibi de sub-
 limitate cōtemplationis legis. quēadmo-
 dum p̄bat eos a demonio meridiano fu-
 isse seductos. Erat autē de secta begardoz
 que olim p̄ ecclesiastica decreta damnata
 est. Erat sicut estimo autor iste proximus
 eorum tempore. potuitq; fieri vt cōtra su-
 am imaginatiōē de beatifica visione vel

cōtemplatiua que forte tunc cōmunis si-
 bi erat cū multis. decretalis expressa con-
 dita sit. constituens beatitudinem in duo-
 bus actibus. **P**reterea nō est necesse vt in-
 dicetur fuisse pertinax hereticus ante hu-
 iusmodi determinationē. si tunc et postea
 semp̄ paratus erat audire ecclesiam. nunc
 vero sec⁹ esset in alijs. **P**ostremo atten-
 damus precor quo pacto sibi cauere ha-
 bent omnes in sacris lris non satis imbuti
 neq; eruditi p̄ diuturnū ac vehemēs studi-
 um. v; ne talib; tractatulis insolit⁹ nimis
 adhereāt. quāq; m̄ta vera sint. **N**ō em̄ p̄-
 suadet demon falsa sine p̄mictione veroz
Ne subinde p̄sumant ip̄i theologicas ar-
 dualq; materias nouis v̄bis et p̄ sua esti-
 matione affectioneq; repertis p̄tractare.
Nobis em̄ ad certam regulā loqui fas est
 inquit Aug. alioquin secus agentes faci-
 lem ad precipitiū sibi viā sternūt. Ad tali-
 um itaq; questionū determinationē aut
 ad eas plane intelligēdas vel explicandas
 nō sufficit q̄ homo sit deuot⁹ et sit adept⁹
 illā cōtemplatiōis speciē sanctissimā prius
 et optimā que versat̄ in affectōe et feruore
 charitatis quādo scilicet homo transit in
 affectum cordis ad virtutes. **H**anc enim
 speciem cōtemplationis adipisci et con-
 descendere fas habent etiam ipse mulier-
 cule et ydiote sine litteris p̄supposita fi-
 de simplici et plerūq; facilius q̄ viri ma-
 gno ingenio et litteris sacris p̄diti qui
 altera cōtemplationis specie longe p̄re-
 cellunt. **D**ec autem species altera cōte-
 plationis versari ponitur in perscrutatio-
 ne diuinarum virtutum per quas fides
 saluberrima sicut ait Augustinus gigni-
 tur. nutritur. defenditur. roborat. **Q**z em̄
 secari possint ab inuicem he cōtemplati-
 onis species et experiētia doctrix est et hu-
 go significat dicens. sepe amor intrat vbi
 cognitio foris stat. Nullus tamen p̄prio
 vocabulo dici debz cōtemplatiū v; sapiēs
 et p̄fect⁹ theolog⁹ q̄ prima cōtemplationis
 specie caruerit. **V**ult ergo aliq; esse et dici
 vere sapiens habeat vtrāq; cōtemplatiōis
 speciē. illaz videlicet affect⁹ q̄ sapore dat.
 et illam intellectus que scientie luminosi-
 tate p̄stat vt cōstituat sapiētia id ē sapida
 scientia. **Q**z si altera carendum esset eligi-
 bilius iudicaretur cōmunicare in prima
 q̄ in secunda sicut optabilius est habere

Defensio iohannis de scoenbauia dictorum

pium affectum humilem et deuotum ad deum quam intellectum frigidum solo studio illuminatum. Scientia quippe inflat intelligi si sola est. charitas edificat. Nihilominus ubi de veritate fidei queritur tradita in sacris scripturis magis interrogandi consulendique sunt theologi vigentes in contemplatione secunda quam ydiote pollentes in prima. secluso in eis patenti reuelationis miraculo. et nisi forte manifesta esset in huiusmodi theologis deprauatio intellectus et intolerabilis morum peruersitas que etiam mentiri quandoque facit non tantummodo circa fidem: sed circa morum principia ut apostolus et Aristoteles. cum experientia testantur. Adde adhuc quod sicut ex caritate pie affectus et magis ex infectione eius per vicia errant nonnunquam peritissimi in sacris scripturis. excecavit enim eos malicia eorum et dati sunt in reprobum sensum. ita ex paruo lumine intellectus et parua logica prolabantur quandoque in errores periculosissimos illi qui maiorum sunt erga virtutes affectuum. quales apostolus notauit habere zelum sed non scientiam adeo ut si non humiliter sapiant. et nisi sese contrahant intra metas sue cognitionis nulli pertinacius inueniuntur neque absurdius errores confingere. Propterea non leuiter scribere debent vel docere. sed nec absque cautela magna adhibendum est eis. non preuia discussione diligenti et doctorum examinatione. In talibus quippe plurima sepe reperimus aut falsa aut male explicata. ac proinde multa erronea materia prebetur simplicibus quibus in multis diuina altissimaque sunt. Inter tales scripturas narratur alique narrationes aut regule vel doctrine particulares aliquorum patrum veterum que magis admirande quam imitande dicuntur. Quoadmodum Iohannes qui clymachus dicitur ponit virtutes esse impassibiles et quedam valde austeram super penitentia et peccatis. Et cassianus de libero arbitrio notatus. Et alij alia parum examinata aut nimis rigida tradunt que communis schola theologice veritatis merito non admittit aut recipit. Quoadobrem bonum est mel cum sauo. sauo scilicet deuotionis cum lumine eruditionis aut si alterum dumtaxat obrigerit. vratur quilibet dono suo. ambulet in uocatione sua abundet in sensu suo. et cor

medat mel quantum satis est. non plus sapiens quam oportet. Rectum quidem verbum enunciat Oratorius quod ab ipso postea Hieronimo non longe a materia traductum est. Quod medicorum est promittunt medici tradunt fabrilia fabri. Conformeriter satis ad illam logicorum maximam. Unicusque in sua arte perito credendum est Bene vale pater et frater in christo apud quem tuarum me orationum participem fac Amem.

Explicit epistola magistri Iohannis de Berlon ad fratrem Bartholomeum cartbusiensem. de libro Ruysbroech.

Incipit libellus fratris Iohannis de scoenbauia qui niritur defendere quedam dicta fratris Ruysbroech contra magistrum Iohannem de Berlon Cancellarium parisiensem.

Boniam quidam doctor eximius parisiensis artis theologice quedam dicta fratris Iohannis de Ruysbroech in libro que intitulatur de ornatu spiritualium nuptiarum minus iuste ut opinor calunias et reprobas asserens doctrinam eiusdem viri in quibusdam passibus et specialiter in tertia prepositi libri esse erroneam a regula theologice veritatis ac traditione sanctorum patrum et doctorum discrepantem. et ob hoc non esse recipiendam et abijciendam. Idcirco ut veritas huius doctrine quam a spiritu sancto arbitror effluxisse et emanasse. que magis est veritas et non erroris planius eluceat. in quantum tenuitas mei ingenii et exiguitas mee scientie appetat. tria per ordinem facere dei gratia aspirate attemptabo. Primo intentionem fratris suorum quantum ad ea que ibi arguuntur et reprehenduntur et tamquam erronea iudicantur explicabo. secundo qualiter hec doctrina non sit noua adinuentio et supstitiosa. sed omnino sanctorum notatissimorum doctorum catholice fidei persona et ipsorum autoritate commedata et approbata per dominum dederit explanabo. Et tertio qualiter rationes obiecte minus efficaces sunt nec pre dictam doctrinam euacuant declarabo.

Quantum ad primum est sciendum quod frater Iohannes de Ruysbroech autor predicti libri

de ornatu spiritualiū nuptiarū i tertia pte
 eiusdē libri nō loquit de illa vnione q̄ est p
 identitatē realis existētie. d̄ qua dicit x̄ps
 Job. iiii. Ego et pater vnū sumus. imo in
 om̄ib; alijs libris suis p̄testat ip̄e q̄ crea-
 tura nō p̄t fieri creator. Nec loquit etiā d̄
 illa vnione. q̄ est solū p̄ consensū et r̄formi-
 ratē volūtatis. q̄ est om̄ib; sp̄ialem gratiā
 habentib; quemadmodū legit̄ Act. iiii. q̄
 multitudinis credentiū erat aīa vna et cor
 vnū in d̄no. S; loquit de illa vnione q̄ ē
 p̄ amorē liq̄factiū et excessū p̄remp̄tōis
 extaticę. q̄ p̄ nimia suauitate et magnitudi-
 ne interni dulcoris et vehemētia amoris.
 animā liq̄facit et resoluit et totā virtutē ra-
 tionis absorbet d̄ q̄ dicit paul⁹. i. ad Cor.
 vii. Qui adheret deo vn⁹ sp̄s est. Et p̄ce-
 ptione em̄ diuine p̄sentie et degustatōe in-
 terme dulcedis aīa deuota in seip̄a quīeta
 tur. et sibi ac om̄ib; reb; creatis p̄ desiderii
 um inflāmatū et in deū totaliter expansus
 fundit⁹ morit⁹ vt se possit dicere cū ap̄lo
 Vniū ego iā nō ego. viuit aut̄ in me x̄ps.
 id est ego tot⁹ transformat⁹ in deū p̄ amo-
 rem nō sum i me s; in x̄po. et ideo p̄ amorē
 tot⁹ deificat⁹ loquit⁹ vt x̄ps. Qd̄ etiā idēz
 ap̄ls dicit Corinthijs. An experimentus
 q̄ritis ei⁹ qui in me loquit⁹ x̄ps. Qd̄ aut̄ li-
 quefcit et resoluit in seip̄o nō existit. sed re-
 currit et transformat⁹ in illā imaginē q̄ sibi
 p̄sentialiter exhibet. Et quo patet q̄ ima-
 go anime rōnalis p̄ efficaciam diuini lumi-
 nis in suā imaginē increatam deifice pote-
 rit transformari. put̄ docz ap̄ls. ij. ad Cor.
 iij. Nos aut̄ reuelata facie gloriā d̄ni con-
 templantes in eandē imaginē transforma-
 mur a claritate in claritatē tanq̄ a d̄ni spi-
 ritu. q̄ a claritate imaginis create p̄ quan-
 dā similitudinē transformabimur in clari-
 tatē imaginis increate. Et in hac transfor-
 matione imago rōnalis constituit i rāta cō-
 formitate diuine assimilatiōis q̄ est inexpli-
 cabilis om̄i lingue Qd̄ subtiliter videt in-
 nuere ap̄ls cū dicit. i. ad Cor. ij. Oculi
 nō vidit nec auris audiuit nec in cor hoīs
 ascēdit. bonū. s. inenarrabile qd̄ p̄parauit
 de⁹ diligentib; se. Hoc em̄ bonū inenarra-
 bile qd̄ p̄parauit de⁹ diligentib; se p̄t dici p̄
 secta r̄formitas et indicibil̄ charitas diui-
 ne assimilatiōis q̄ om̄i lingue indicibil̄ est
 et incōprehensibilis est om̄i mēti. nec vnq̄
 p̄fecte cognoscit nisi in speculo eternitatis
 qd̄ est verbū diuinū et essentia diuina et er-

go de ista vnione et transformatiōe credēdū
 est magis noticiā affectualē et experientia-
 lem habentib; q̄ solū intellectualē. qz ne-
 mo hec scit nisi q̄ accipit p̄ experientia v̄l re-
 uelationē. Et de ista indicibil̄ claritate di-
 uine assimilatiōis locut⁹ est trater Jobes
 de Ruybroech in tertia pte libri de orna-
 tu sp̄ialium nuptiarū et de hac vnione ex-
 tatica intelligēda sūt ei⁹ v̄ba et recipienda
 De q̄ vnione loquit̄ beatus dyonisi⁹ libro d̄
 diuinis noib; capitulo d̄ amore Et amor
 diuin⁹ extasim facit et nō sinēs suūp̄soz
 esse amatores sed amandoz. Propter qd̄
 paul⁹ magn⁹ in p̄tinētia diuini amoris di-
 uino amore p̄cipiās. Vniū ego iā nō ego
 viuit s; in me x̄ps tanq̄ sui amati viues
 v̄ta sic valde diligibiliter. Nec dyonisi⁹.
 v̄n̄ patet q̄ amor extatic⁹ duo supponit.
 scilicet esse nature nostre et esse gr̄e q̄ intro-
 ducit in tanto gradu vt aīa poti⁹ x̄pm sen-
 tiat q̄ seip̄am. S; em̄ tanq̄ deifica habz
 mentē deo assimilare et ip̄am deiformi di-
 spositōe induere. Ad hos deiformes habi-
 tus tā excelsos tā a n̄ra infirmitate tā lon-
 ginquos et visui nostro tā absconditos ex-
 ponendos om̄ino minores sumus. qz ista
 sūt misteria regni dei q̄ vt existimo nō cō-
 muniter oib; sed puritate intelligētie et di-
 uinis illuminatiōib; et gr̄a p̄uilegiatis cō-
 municāda sūt. Int⁹ audiunt̄ ibiq; dicūt.
 ideo is q̄ foris sūt dici nō debuerunt. He-
 t̄n̄ hī q̄ foris sūt derelinq̄rent si ab his q̄ in-
 tus sūt nō vocarent. aliq̄liter erāt innote-
 scēda vt discerēt infirmi q̄tū eis desit. et ad
 quā p̄fectōez aspirare deberēt. Nec em̄ ar-
 chana et p̄funda si n̄ gustant nō amant. et
 si nō amant nō intelligunt. et q̄ dijudicāda
 nō sunt ab his q̄ nō gustauerūt. vnusq̄sq; s; q̄
 em̄ bñ iudicat q̄ nouit et hoz est bon⁹ iu-
 dex. vt ait philosoph⁹. et h̄ de primo.

Secundo videndum est quali-
 ter doctrina p̄fati viri a senten-
 tijs sanctorū patrum nō discre-
 pat. sed per om̄ia ip̄is cōsonat
 et concordat. De hac em̄ vnitate dicit bea-
 tus Bernard⁹ in ep̄stola ad fratres d̄ mō-
 te dei. Vnitas spiritus cum deo. homi-
 cor sursum habentis proficientis in deū
 volūtatis est p̄fectio. cū iā non solūmodo
 vult qd̄ deus vult. s; sic est nō tm̄ affectus
 sed etiā in affectu p̄fectus vt nō possit vel-
 le nisi qd̄ deus vult. velle autem qd̄ vult
 deus hoc iam simile deo esse est. nō posse

in manifestam

Defensio iohannis d' scoenbania dictor

velle nisi qd vult de. h est ia esse qd de est
cui iaz velle et esse idipm est. vñ bñ dicit qz
tūc videbim eū sicuti est cuz sic similes ei
erim? h erimus qd ille est. Quibz em ptas
data est filios dei fieri data est ptas non q
de vt sint de. h sint tñ qd de est/postmo/
dū loquit d' triplici similitudine hoim cū
deo. et deinde subiūgit. Dicit aut hec simi
litudō dei vnitas spūs nō rñ qz afficit spī
ritū hois spūssanc. h qz ipa est spūssan/
ctus de' charitas q' cū sit amor ptis et filij
et vnitas et suauitas et bonū et osculū et am
plex? et qdqd comune p't esse amboz in su
ma illa vnitate veritatis et veritate vnita
tis. h idē homi suo modo fit ad deū qd cō
substantiali vnitate filio est ad patrem v'l
patri ad filiū. cuz in amplexu patris et filij
mediā qdāmodo se inuenit hominis brā
p'sciētia/cū modo ineffabili incogitabili/
q' fieri meref hō dei/nō de. h tñ qd ē de.
Ecce quō ista snia bñ omīno p'cordat do/
ctrine fratris iohis d' Ruybroech et mu
tuo sibi p'sonāt. Hoc idē patet ex epla in/
feri? annotata. quā qdā vir deuotissim? et
doctrissim? cōposuit in q' sub breuibz ver/
bis descript? est tot? p'cessus libri fratris
iohis Ruybroech d' ornatu spūaliū nu
ptiaz/cū his p'cordat gilbert? sup cantica
f'mone. ij. vbi distinguit d' triplici lectulo
Prim? est p'p'ri? spōse. Scōs est cōis spō
se et spōsi. Terc? p'p'ri? est spōsi. Sponse
lectul? est cū quietis et pacatis et cōpositis
moribz intra se collecta req'escit. Cōis est
cū iā incipit oblectari i spōso. S'z p'p'rius
spōsi est qñ sui oblita penitus et ex se exuta
rota trāsit in ipm et qst induit ipso dilecta
ipm. In lectulo suo nō effluit spōsa extra
se nec turbat i se. In lectulo cōmuni afflu
unt illi deliciae qdā de p'sentia spōsi. In il
lo lectulo q' sol? est spōsi amoris exagitata
incendū ebullit et excrefcit. effusa et effluēs
tota trāsfundit in ipm. et i simile absorbet
q'litatē. In primo penes se est. In secūdo
penes illā spōsū. In tercio penit? est ipa
penes ipm. et si dicit p't non est nisi ipē. In
pmo q'rit. In secōo adheret. In tercō vnif
illi. In primo tranquillitatē p'p'riā possidet.
In secūdo quandā meret cōmunitatē cū
dilecto. In tercio absumit et absorbet i qñ
dā charitatis et g're vnitatē. Dec gilbert?
vbi supra. Cū p'dictis p'cordat dyonisiū
magn? sic patet in auctoritate supius alle/
gata et pluribz locis librorz suoz. Et hugo

de sancto victore cōmentator p'fati dyoni
si sup septimū angelice hierarchie dicēs.
Sic intelligas qnta est vis veri amoris et
dilectōis si tñ intelligi p't qm dilectio sup
em iner sciētie et maior est intelligētia plus
em diligit q' intelligit. Intra dilectio et ap
ppinqt vbi sciētia foris stat. Et reddit ra
tionē istī. Quia ver? amor siue charitas
nullū patit mediū inter se et obiectū qd est
de. h vehementer tendit in ipm imediate
Et ideo nunq' quiescit donec oīa trāseat
et ad ipm dilectū et in ipm veniat. Un sub
dit ibidē. Dilectio siue amor impetum se/
quens ardētis desiderij sui nec dissimula
re valēs donec ad amatū p'uenit/amato
appropinqt q'stū p't et eo ampli? sities in
trare ipm cupit et esse cuz ipō/ et esse tā ppe
vt si fieri posset h idē ipm sit qd ipē. Nihil
em veloci? nihil acuti? nihil subtili? amo
re aut penetrabili? qz natura suā nō quie
scit donec naturaliter amabilis totā pene
trauerit virtutē et p'funditatē et totalitatē
q'stū p't. Quic etiā sentētie alludit p' omnia
vercellēsis sup cantica dicēs. q' affect? et in
tellect? simul coambulāt vsqz ad nouiss/
mū defectū intellect? vbi habet sue cogni
tionis et sui lumis p'summatōes. Affectus
autē adhuc p'tinet principalia in deū suspi
ria et supintellectuales extēsiōes et imissi
ones/seruidos vulgares et fulgidos seruo
res ad quoz oīm sublimes excessus et ex
cedētes sublimateas intelligētia trahi nō
p't. h sol? principal' affect? deo vnibil'. Et
postea ibidē dicit. Tanta est virtus veri
amoris et pulcritudinis q' nō solū facit ho
mines et āgelos excedere naturā p'p'riā vt
in deū ascēdant. h etiā deū qñ naturam p
p'riā egredi vt ad creaturas qñ infra natu
ram suā p'ducendo descendant. Ecce quō
oēs isti excellētissimi doctores in h' p'ueni
unt q' aīa qñ rapit i diuini lumis abissū.
tota deficit a seipā et i illū quē diligit tota
liq'scit et supintellectual' ei vnif. et vnifici
me trāsformat in ipm ita vt aīa dū a seipā
alienat dū i istō diuini archani secretariū
rapit. dū ab illo diuini amoris incendio cir
cūdat itime penetrat et inflāmat seipāz pe
nit? eruit et diuinū qndā affectū induit et
inspecte pulcritudini p'figurata tota i ali
am gloriā trāsit.

Is p'libat' rñdendū ē tercō ad ob
iectōnes et rōnes qbz dñs cancell
larius doctor venerabilis et vir

eloquentissimus doctrinam prefati viri videlicet fratris Johis d ruybroech videtur aliqualiter calūniari et reprobare. Sciendum est quod autor prefati libri d ornatu spūaliū nuptiarū nō sic ille magis arbitrat homo ediora fuit et sine trīs in h male erat informatus. s; erat sacerdos ut spero deo acceptissim^o prim^o prior et fundator cuiusdam monasterij canonicorū regulariū in brabātia appellati viridis vallis cameracensis dyocesis et siti i quadā silua q̄ vocat zonia intra ciuitatē famosā que dicitur bruxella. Qui doctrinā suā nō latino sermone sed theutunico cōscripsit licet em̄ cōpetentis sciētie fuerit nō tñ tā em̄nētis sciētie erat q̄ pfatā doctrinā latino sermone tā cōposito et stilo tam elegāti scribere potuisset nisi speciali dono dei sibi datū h̄ fuisset. Sed quidā frater eiusdem monasterij vir valde ingeniosus et lītatus postmodū ob pfectū oim̄ nationū quosdam librorū suorū latino sermone transferre in psona ipsi^o curauit. Admirātes ergo doctrinā ei^o laico sermone scriptā facilliter pendere possunt q̄m nequaquā hāc didicisse ab homine ut ab humana sciētia. s; accepisse a deo et a diuina sapientia et magis vnctione. et fratribus em̄ ei^o cognosci potest q̄ fuit hō misus a deo. cui in his nouissimis diebus hoc deuota archana et p̄funda atq; diuina d^o dispensanda largit^o est ut noua admonitio suos meli^o attraheret auditores et ut sectā illoz libero rā spiritūū q̄ tpe vite sue multū in brabātia et illis partibus pullulabat extirparet et errores ipoz denudaret. Uixit em̄ homo iste dei postq̄ illud lamētabile scisma i ecclesia surrexit. nā a tpe mortis sue. xxv. anni fluxerūt vel circiter. Hac ergo occasione et necessitate cōpulsus hec p̄funda et subtilia theutunico sermone p̄teruit. Qui quidem hāc doctrinā absq; aliq; labore studij sola grā spūsancti ei^o mentē docente et p̄lustrante eructauit sic bene comptus est illis q̄ secū p̄uersati sūt et secretorū suoz consēci fuerūt. Si ergo stil^o libri latinū trāslati magis redoleat humanā eloquentiā q̄ diuinā h̄ nō imputandū est auctori s; trāslatori. Qui quidem trāslator p̄ eo q̄ ornatus et eloquentie sermonū plus opam dedit q̄ forte expedit et quedā p̄ arbitrio suo addidit in p̄dicti libri trāslatōe multū desudauit. licet autor ab hac desudatōe liber et expert^o fuerit cui oīa q̄ docuit. put pie cre-

dit^o spūsanct^o inspirauit et am̄nistratū licet etia; doctrina istius viri in latinum trāslata sit multū gratiosa cōpunctiua et deuotōis excitatiua. tñ ignitū eloquium dñi uehemēter qd̄ in verbis illius theutunicis inuenit multo gratios^o est. magis mouens afficiēs et accendēs legentē ita ut durissim^o corde sit q̄ nō ex eoz lectione compungat ad deuotionē excitet et ad meliora p̄uehat et sublimet. Verūtamē q̄ dicit^o doctor egregi^o sentiat terciā partē hui^o libri penit^o rescindendā tanq̄ discrepantē a doctrina sana sanctorū doctorū nō p̄sentio sibi in h. s; videt mihi esse approbādā doctrina hui^o terciē partē et asserēda tanq̄ p̄sona et p̄cordās p̄ oīa doctrinis et sententijs sanctissimoz et famosissimoz doctorū tot^o ecclesie. sicut satis declaratū est capitulo p̄cedenti. Doctrina em̄ hui^o terciē partē intelligenda est de illa vnione extratica sic super^o dictum est i primo capitulo. De q̄ vnione iste magis nullā facit mentionē i epistola sua. **D.** etia; dicit q̄ terciā p̄ eiusdem libri repudianda est tanq̄ male explicata notandū est q̄ d̄ deo meli^o possum^o cogitare q̄ loq̄. Conātes ergo hoīes sancti de deo loq̄ nec valētes nisi v̄bis. aptioribus v̄bis q̄ dicēda sūt exprimūt et modū loq̄ndi quē vsus sanctorū patrum tenuit imitant et sic autor hui^o libri in ista materia altissimi et sume p̄templatōis imitat^o est modū loq̄ndi sanctorū patrum qui de hac materia locuti sūt. v̄tēdo quibusdā v̄bis nō p̄prie s; trāsumptiue sicut ista materia erigit. Scdm̄ exigentiā materie sermōnes sūt expectēdi. sic em̄ dyonisi^o i libris suis caliginē vocat. qm̄ spūs rōnales inducunt i istō interi^o cenaculū diuine claritatē. vbi clausis sensuū hostijs secreti^o castissimo amplexu p̄ueniūt cū dilecto. et tñ maxia illustratione ibi irradianē. Sicut qm̄ mentē p̄rigit rapi et in suūp̄sus extasim perducit tunc annihilari dicit. quia mens in extasi posita sibi et omnibus creaturis funditus moritur inquantū seipam nesciēs sui et omnium creaturarū obliuiscit. Ideo de talibus mētibus dicit ap̄ls ad Col. ij. Dormi estis et vita vestra abscondita est cū christo in deo. Sic etia; spirit^o rationales seipos p̄dere est omnino non sentire semetipos et a seipsis extrināri et pene annullari vbi tñ meli^o secum sūt. cū sic sūt q̄ tñ vbi sint nesciant et licet bucusq; seipos habent. tñ se

Defensio contra Lancellariū dictoꝝ

modo p̄dicto p̄diderunt. Quod utiq; videt
p̄tigisse ap̄lo cū i raptu p̄stitit an in coz
pore v̄l extra corp̄ esset p̄sus se assent ig
nozare. Scriptura sacra eo sp̄u exponen
da et intelligēda est q̄ plata. Et sic arbitroz
q̄ si dicta hui⁹ prioris fm illū sensū diu
nū et sp̄m intelligant q̄ plata sūt q̄ in eis
error nō apparebit s; mera et clara veritas
relucebit. Sepe sancti viri d̄ altissima cō
templatōne quedā p̄ferūt q̄ min⁹ p̄fecti qz
penetrare nō possūt lapsū erroris putant
Nō puto dici potuisse. qd hunc priorem
puto sensisse. Est em̄ iste mod⁹ sentiendi
alien⁹ ab om̄i modo v̄sitato sentiendi. Un̄
nec v̄sitaris v̄bis p̄t aliq̄ten⁹ explicari. Et
ideo qn̄ viri p̄fecti n̄ra instantia et inopoz
tunitate ac charitate deuicti aliqd nobis
de tali affectōe vel intelligētia temp̄ane
runt reuelare succūbunt verbis. vel talia
v̄ba loquunt q̄ n̄m intellectuz excedunt.
Suauitas hec q̄ deuot⁹ mentib; in vnio
ne intima dei p̄pinaf tā sublimis est q̄ n̄
vocali nec m̄tali v̄bo est exp̄ssibilis s; so
la attingibil est exp̄ientia. et nō est mirū
si illud qd dicit̄ d̄ indiciali eo modo q̄ di
ci p̄t sit min⁹ gratū min⁹ placeat min⁹ ac
ceptet ab his q̄ talia nō sūt exp̄erti. Et qz
hāc vnionē intima et extatica in q̄ sp̄us rō
nalis p̄fecta assimulatōe cōformaf imagi
ni sue increate. p̄dicet̄ autor conat⁹ est ex
plicare q̄ tñ difficillima est ad differendū
idcirco quedā v̄ba ptulit q̄ a q̄ plurib; n̄
capiunt. Que tñ si recte fuerint intellecta
et ad intentōez dicētis respect⁹ habeat nō
errorē s; p̄cessam puto p̄tinet veritatem.
Pro quoz verborū pleniori intellectu
habendo sciendū est q̄ hec vnio extatica q̄
p̄sistit in amplexu vnitiuo sūmi boni tri
pliciter et sub triplici habitudine p̄cipit i
hac vita. Aliq̄n em̄ p̄cipit ex diuine clari
tatis et essentie trāsitoria visione et p̄tēpla
tione. Interdū ex diuine suauitatis p̄libato
ria fruitione. Interdū v̄o ex diuine immē
sitaris iocūda amiratoe. Et de aliq̄ istoz
triū modoz siue d̄ vnoquoq; puto esse in
telligēda dicta terciē p̄tis illi⁹ libri de or
natu sp̄ualiu; nuptiaz potissime tñ d̄ pri
mo modo. videlicet de illa vnione et p̄tem
platione q̄ fit in raptu. Primū hoz liquet
in paulo q̄ fuit i raptu intuitiua p̄tēplato
ne diuine essentie trāsitorie illustrat⁹. Et li
cet paul⁹ i illo raptu habuerit actū beati
ficū tñ ex h̄ nō potuit dici p̄fecte beat⁹. qz

n̄ habuit statū beatificū nec etiā illū actū
modo cōp̄chēsoꝝ puto p̄manētē et imo
biliter sic habēt beati. s; fluxibiliter et trās
itorie sic lumē p̄tinuat i aere ad solā p̄sentī
am solis q̄re nō debuit dici ex h̄ p̄fecte be
atus. Secund⁹ mod⁹ apparet in p̄p̄beta
dauid q̄ tāta dulcedie diuine suauitatis re
plet⁹ fuit q̄ tanq̄ ebri⁹ clamauit. Delecta
tiones in dextera tua vsq; i finē innuens
p̄ h̄ q̄ mēsurā et magnitudo hui⁹ suauita
tis nullo termino v̄l sine poterit coartari.
Terci⁹ mod⁹ patebit i regina saba q̄ visa
gloria et magnificētia reḡ salomonis p̄e
magnitudine amiratois defecit et in erra
sim rapta fuit. De talib; mentib; verificat
illud qd scribit̄ Isa. lx. Tūc videbis et af
flues et mirabis et dilatabis cor tuū. qz in il
lo lumie thearchico tibi diuinit⁹ influro
videbis illa q̄ nec ocul⁹ vidit nec auris au
diuit et. in q̄ excellētia illius visionis et co
gnitionis designat.

Quo ampliori vero declaratoe
illi⁹ dicti q̄ p̄fatus mḡr dicit q̄
doctrina illi⁹ terciē p̄tis n̄ stat
cū determinatōe decretal. Sci
endū est q̄ quicūq; pie lib; alicui⁹ ecclia
stici doctoris legit si quid i eo q̄si dubiū et
scrupulosū inuenierit. nō statim exardescē
do inuadit. sed inhyicit et discernit et retra
ctat ex circūstantijs et ex scriptis eiusdē au
toris. et ad vltimū p̄t eligat cōfiteri se ig
nozare v̄l nō intelligere q̄ illi erroris no
tā impingere nisi manifesta i eo heresis de
p̄hendat. Cōstat em̄ catholicos p̄tes q̄ di
uersos libros p̄scripserūt d̄ eadē s̄ma nūc
obscuri nūc apti fuisse locutos. nec h̄ du
cit̄ p̄ incōueniēti. Varietas em̄ affert pul
critudinē et delectat audiētes siue legētes
rara et difficilia bis delectat aut orati⁹ poe
ta. Sic iḡt sp̄edit̄ frater Johānes de
Ruybroech licet i terciā p̄te libri d̄ orna
tu sp̄ualiu; nuptiaz de illa sublimissima
materia et obscurissima obscuri⁹ sit locut⁹
i alijs tñ loc; libris suis vbi d̄ eadē mate
ria dogmatizat plani⁹ et apti⁹ suā intērio
nē explanauit. Un̄ i libro suo q̄ d̄ de cal
culo v̄l de p̄fectōe filioꝝ dei ip̄e manifeste
p̄testat q̄ impossibile ē nos ex toto deificari
n̄ramq; creatōez i creatorē mutatos amit
tere. Diuina em̄ natura sic i se ē imurabilis
et incōuertibil. ita nō sinit aliā naturā i se
essentialr̄ querti. Impossibile ē ei vt crea
tura de⁹ v̄l creator efficiat. Uerūm deo p

mediū & sine medio vnimur per medium
videlicet grē sue & nostrorū opey. **S**ra em̄
dei mentē nostrā irradians docet nos ve-
ritatez. dirigitez nos ad omnes virtutes &
lētēnā dei dilectionē. & amoris exercitiū
veritatem vltra has grāz & virtutes inter
deū & nos mediātes deo etiam sine medio
vnimur qm̄ ipetu ardētis amoris excedi-
m⁹ omne creatū vsq; i ipas supsubstantialēs
dei diuitias vbi i amore cūcta trāsim⁹ mo-
riētes om̄i cōsideratōe in quandā insciētī-
am & caliginē ibi agimur & superinforma-
mur ipō s̄bo etno qd̄ ē imago p̄ris. **H**uic
s̄nie oēs p̄res superi⁹ noiati cōcordāt. **C**ū
q; sic deo vnimur remanet tñ i nobis scit⁹
viu⁹ & amor actiuus. **D**ñm absq; scitu n̄ro
deū videre nō possum⁹ nec sine amoris ex-
ercitio deo vniri vnitionēq; fuare valem⁹
Si me ignorāte toti⁹ mūdi dñs essem qd̄
mibi p̄staret solatiū. **I**dcirco sentiem⁹ nos
eternalr gustātes & possidētes teste xpo q̄
ait. **D**ec est vita eterna vt cognoscāt te so-
lū vey deū zē. **S**ic ḡ pater vitā n̄ram eter-
nā cōsistere i discreta sine distinctiua cogni-
tione dei & cōplacōe dei intuitiua. **U**ltra
oia tñ hec erim⁹ q̄si expirati supra sp̄m̄ s̄i
ne spiritu i abyssali & incōprehēsbili & im-
mēsa dei gl̄ia. **I**te sp̄s dei q̄ nob̄ stat efflu-
it & inspirat vt deū diligam⁹ & virtutes ope-
mur/nos em̄ ad se & i se attrahit & intrahit
vt in ipō quiescam⁹ & eo p̄suamur. **E**t in
his duob; eterna vita stat quēadmodū p
aeris inspiratōez & expiratōez diastole & si-
stole n̄ra vita p̄seuerat materialis. **E**t ex
his patet qd̄ nō cōtradicit decretali qz ipse
ponit sic decretal assērit b̄ritudinē nostrā
cōsistere i visione dei intuitiua & fruitōe di-
uine essētie. **P**reterea scio qd̄ beat⁹ **T**ho-
mas de aqno clare dicit qd̄ i visione q̄ vide-
tur de⁹ p̄ essētiā optet qd̄ de⁹ sit forma in-
tellect⁹ n̄ri/qz quacūq; alia informare/il-
la nō duceret nos i essētiā diuinā. & ḡ i ip-
sa essētia diuina erit q̄si forma intellect⁹ q̄
intelliget. **D**ō quidē nō optet ita intelli-
gi qd̄ diuina essētia sit s̄a forma intellect⁹ n̄ri
vt qd̄ ex ea & intellectu n̄ro efficiat vnū sim-
pliciter sic in naturalib; ex forma & mate-
ria naturali. s; qz p̄portō diuine essētie ad
intellectuz nostruz est sic p̄portio forme ad
materiā & qd̄ fiat vnū q̄ru ptinet ad actuz
intelligēdi. **E**t vltēri⁹ dicit qd̄ de⁹ i patria
nō tñ erit cognitio q̄ cognosceat ab aīa s; et-
nā p̄ quā aīa cognosceat. **E**t q̄ cōcludit qd̄

beat⁹ thomas fuit isti⁹ opinionis qd̄ de⁹ p̄
suā essētiā est iungibilis intellectui n̄ro
nō tñ sic quin ibi erit lumē glorie mediuz
qd̄ eleuabit intellectū nostruz ad h̄ qd̄ possit
iungi essētie increate. s; ab h̄ medio nō
dicit cognitio mediata. qz non cadit inter
cognoscētē & rē cognitā s; est istud qd̄ dat
cognoscētī vim cognoscēdi. **I**stud erit in
patria. **S**z i statu vie null⁹ intellect⁹ pure
creature p̄t in visione dei p̄ essētiā pueni-
re p̄ aliquā dispositōez sibi inherētē. s; cō-
tingit aliqñ diuina virtute qd̄ aliq̄ res mira-
culose pducit in aliqd̄ in qd̄ nullo modo
p̄t p̄ aliq̄s dispositōes sibi inherētes pdu-
ci. sic qd̄ virgo pariat & qd̄ ignis in aīa cōbu-
rat. **E**t s̄lt̄ p̄t miraculose fieri qd̄ diuina vir-
tute aliq̄s intellect⁹ creat⁹ nō habens nisi
dispositōes vie eleuet ad videndū deuz p̄
essētiā. nec tñ ex tali visione dicit beatus
simpliciter. s; fm̄ qd̄ tñ q̄ru cōicat i actu
beati. **P**uto qd̄ hec dicta beati thome p̄ba-
biliter sustineri possūt absq; piculo here-
sis & p̄iudicio fidei. **I**nsup p̄dicit⁹ m̄ḡ dī-
cit qd̄ null⁹ theologoz vnq; talē modū be-
atitudinis posuerit q̄lis ab isto autore ex-
plicat videlicet qd̄ aīa tūc desinit esse in illa
existētia quā p̄ri⁹ habuit i p̄prio genere &
p̄uertit seu trāformat & absorbet inesse di-
uinū & illud esse ideale desinit qd̄ habuit
ab eterno i essētia diuina. **P**ro cui⁹ dicti
euidētia est cōsiderandū qd̄ qñ aliq̄ scriptu-
ra est mystica & obscura tūc obseruādū est
q̄ interpretatio fiat fm̄ intencionē dicentis
Nihil est em̄ ita bñ dictū qd̄ nō possit ma-
le interpretando & narrādo deperari. **F**a-
teor ergo vey esse qd̄ null⁹ doctoz moduz
beatitudis ponit fm̄ quē iste m̄ḡ sua ver-
ba intelligit & recipit. **S**ed nequaq; arbi-
trorū autorē hui⁹ libri ita desipuisse qd̄ ipse
sic sentiret sic iste m̄ḡ sibi imponit nec il-
lū sensū s̄ba sua p̄tendunt si diligenter in-
spiciant. s; pot̄ sic itelligēda sūt. qd̄ mēs
dulcedine verbi diuini illecta rapit. & illa
bit a seipsa vt verbo fruatur. **I**llicq; ibi nos-
metipsos excedim⁹ in caliginē & in modū
carentiā inscrutabilē ibi nos de⁹ ex nobis
ip̄is trahit trāformat & deglutit in ipsam
p̄fundissimā diuinitatē trāquillitatem in
ipam sui supessētiā & sui sp̄s vnitatem
amozisq; absorptōez vbi vi amoris ecta-
ctici assequimur illā cōformitatē & deiformi-
tatez quā fm̄ rōez idealē habuim⁹ ab eter-
no i mēte diuina ibiq; vnū effecti sumus

cum deo. Nec vnitas non intelligēda fm identitatē realis existētie. s; fm quandaz pformitatis z trāsformatōis similitudinem. Nequaquē ergo estimādū est pstatū fratrem Johannē de Ruysbroech fuisse istius opinionis vel erroris q; voluisset asserere spiritū rōnalem in beatifico vniri diuine essentie p trāsformatōes essentialē in identitatē diuine nature. aut q; nō sit necessariū q; potētia intellectiua creata sit eleuata p habitū supnaturalē lumis glie ad eliciendum actū beate visionis. S; ita videt sapere q; q; ipse de^o ppter summā e^o simplicitatē mēti illabit ideo cognoscem^o eū in seipō obiectiue z etiā per seipm rēpēntatiue vt ly in ipō excludit mediatiōnē speciei q; i patria deus absq; specie z similitudine cognosce^t. z ly per ipm excludat mediatiōnē lumis extranei diuinā essentiā rēpēntantis. q; essentia diuina i suo pprio lumine videbit. Nō em̄ requirit aliud lumē de foris ab essentia. sic lumē solis requirit ad videndū colores z rez species: q; in tenebris videre nō possum^o. s; p h nō vult dicere/quin actu nro creato ipm deū cognoscam^o. z psequēs optet q; ipa potētia intellectiua sit p habitū supnaturalē infor- mata vt possit ptingere ad istud obiectuz finitū ad qd ex se ptingere nō p̄t. Et q; in visione beatifica ipm visū nō videt p similitudinē s; p essentiā efficiē qdāmodo intra videntē. Ex h aut q; ipm visū receptū est intra videntē vniri subipm videntē. vt fiat qsi quedā penetratio mutua p amorē sic dicit Job. iij. Qui manet i charitate i deo manet z de^o in eo. Ad vnionē aut maxime pueniētis sequit delectatio sūma z i h pficit nostra felicitas. Ex q; patet q; gaudiū fructōis in actu diuine visionis q; videt diuina essentia nude in seipā inchoat s; in dilectōne z amplexu vnitiuo z gustu affectuali diuine dulcedinis pficit z psumat. Quāuis em̄ fructio nō sit sine visio- ne. pfect^o est tñ in dilectōe. Sic em̄ hic pfectius est diligere q; agnoscere sic z ibi intellect^o noster implebit leticia visionis: s; affect^o noster implebit leticia dilectionis cui puenit p̄ire z trāsformare. Ad gaudiū beatitudinis tria pcurrūt. perfecta visio. plena cōprehensio. inhesio amoris consummati. Et i isto stat tota sūma dictorum fratris Johannis de ruysbroech p̄cipientiaz p̄sentē materiā. Cū sicut ex ipis dictis ma-

nifeste colligi z elici p̄t ipse ponit beatitudinē nostrā p̄sistere in distinctiua siue discretiua cognitōe z p̄templatione dei intuitiua. z hanc vocat beatitudinē actualē. z in fructiōne dei quiescitiua vbi aīa igne diuini amoris resoluta liquet z deficit a seipsa z spoliata oim viriū suaz ppria z naturalī actiuitate mentalē simplicitatē induit z imaginis increate assequit assimilationē. Gaudiū fructōis est tante magnitudinis z tā indicibilis suauitatis q; mēs beata vel humana plene cōprehēdere nō p̄t. s; tota absorbet ex plenitudine illi^o gaudiū sic stil la aque absorbet a vino forti. vt dicit Be^o. Et istū gustū fructōis oēs vires aīe indicibili gaudiū absorbet z hāc inhesionē z amplexū mellifluū indissolubilis charitatis et absorptiōnē abyssabilē amoris vbi aīa in abyssat z totaliter in deū traicit z trāsformat appellat beatitudinē essentialē. q; ibi aīa oim viriū suaz actiuitate spoliatur z vniri sola p̄solatōe diuine suauitatis. Ibi inquit in pace in idipm dormit z requiescit. dormit i quietatōe plena intellect^o. requiescit in plena sariatōe affect^o. Et sic patet q; sensus ei^o est verissimus nec discrepat a sentētia sanctorū patrum. Et si est aliq; error in dictis suis ille solū stat in qd nois. noia aut sūt ad placitū. z ideo talis error nō est magni ponderis. Q; aut dicit q; ad fructiōnē spectat plena cōprehensio. h non est sic intelligēdū q; beati cōprehendūt totaliter ipm deū fm omnē modū q; est cognoscibilis. talis em̄ mod^o cōprehensionis diuine nature est impossibilis omni creature vt patet Job. i. vbi dicit. deū nemo vidit vnq; s; iste mod^o cōprehensionis attenditur q̄rū ad imediatiōnē cognitōnis. de q; super^o dictū est. q; beati verbū eternū et oīa alia in seipō z p ipm cōprehendēt z cognoscent. Iuxta illud ps. In lumine tuo videbim^o lumē h est teipm qui es lumen subsistens dicit Augustin^o.

Restat nūc vlteri^o videre quiter sane intelligēda sunt illa dicta fratris Johannis d' ruysbroech q; dñs cancellari^o in epla iudicat esse repudiāda tanq; erronea vel male explicata quoz primū est istud q; dicit. Perdidit aīa p̄templantis i esse tali diuino abyssali. ita q; non sit repibilis ab aliq; creatura. h vix est si sane intelligat. Sic quippe intelligendū est q; in h gadiū p̄templatiōis

qm̄ mens rapit̄ in diuini luminis abyssū
oīm exteriorū obliuiscit. nesciat̄ penit̄ se
ipsam/seipm̄ eruit̄ et diuinū induit̄ quen-
dā affectū et supmundanū/ totaq; trāsīt in
deū suū/ et in aliā gloriā quā creatura sub
esse creaturali nō attingit. q; in tali statu
esse suū creatū et sue nature hō excedit/ et
sub esse diuine gr̄e ita sublimiter diuine sub-
stantie vn̄it̄ q; oēs vires et potētie rōnales
supra se eleuant̄ et in diuinā claritatē trās-
formant̄/ et sic non est repibilis ibi ab aliq;
creatura. **S**upra intellectū em̄ et mentem
ibidē deū cognoscit. **I**n intellectū em̄ noster
et sensus corpore? intra terminos creatu-
re exercet̄ nec etiā intellectus excedit ens
aut speculū. **U**n̄itio aut̄ excedit sublimi-
ter intellectū theoreticū q; intellectū imagina-
tionē vel sensū. **D**ens em̄ in hac vn̄ione
diuina et etatica transcendit omnē crea-
turā et seipm̄ et omnē actū viriū apphensī-
uarū. **E**t p̄ rāto dicit̄ q; nō est repibilis ab
creatura. **A**d hanc abstractionē dionisi?
inuitabat thimothēū i m̄stica theologia
dicēs. **T**u aut̄ amice thimothēe/ circa mi-
sticas visiones forti p̄tride et sensus relin-
que et intellectuales opatōes et oīa sensibi-
lia et intelligibilia et oīa existētia et nō exi-
stentia. **E**t sicut est possibile ignote p̄sur-
ge ad ei? vn̄ionē q; est sup omnē substan-
tiā et cognitōes. et em̄ excessus tui p̄si? ab
oīm irretēibili et absoluto mūde ad sup-
substantialē diuinā tenebray radiū sur-
sum ageris. vide aut̄ vt null? indoctorū
hec audiat. **I**n h̄ v̄bo dionisi? sapiētia sū-
ma includit̄/ et culmē toti? p̄fectōis vt pos-
sibile est/ via et p̄funditas librorū dionisi?
ariopagite. **Q**uōd p̄terea subiūgit̄ q; intē-
tio auctoris p̄fati videt̄ esse q; aīa desinit̄ es-
se in illa existētia qua prius habuit claret̄
ex supra dictis q; intentio auctoris talis n̄
fuit q̄lis exprimit̄ a p̄dicto magistro. s; ex
abundāti licet nō in cōueniēter possumus
dicere q; intentio auctoris talis est q; excel-
lencia rationalis creature in h̄ p̄ficiē et cō-
summat̄ qm̄ p̄surrectōe amoris etatici in
illud principiū reuertit̄ vnde primordia
liter exiuit. et qm̄ aīa intrat in istud diuini-
tatis archanū et in illud intime quietis se-
cretū. tunc non oportet q; ibi fiat corpis et
aīe dissolutō/ s; in h̄mōi trāsformatōe aīa
diuidit̄ a spū p̄ hūc modū vt qd̄ aīale cor-
pulentū et fetulentū est deorsū remaneat.
Spūs aut̄ et qd̄ spūale est ad sūma euolet

et vsq; ad speculatores diuine gl̄ie sublime
tur/ et in eandē imaginē trāsformet̄. **N**ihil
in creaturis vt dicit **R**ichard? in libro de
exterminatōe mali hac diuisione mirabi-
lius cernitur/ vbi istud qd̄ est essentialiter
vnū atq; indiuidū/ in seipm̄ in quanda;
portione diuidit̄/ neq; in hoīe vno aliā est
essentia ei? spūs atq; aliā ei? aīa s; vna ea-
demq; substātia simplicis nature. **N**ō em̄
in h̄ gemino vocabulo gemina substantia
intelligit̄/ s; tū ad distinctōes ponit̄ gemi-
na portio eiusdē essentie. **T**ū supior p̄ spī-
ritū. aliā inferior p̄ aīa designat̄. **U**n̄ p̄
plantiori intellectu istoz habēdo est p̄side-
randū q; spūs noster qm̄q; intantū a corpe
et aīa diuidit̄ vt spūs in spiritu et asserat̄ et
qm̄q; spūs sup spūm esse dicat̄. et qm̄q; spī-
ritus sine spiritu esse credat̄. **P**rimū partē
in **J**ohāne q; de seipso dicit **A**poē. i. **E**go
sui in spū d̄nico die. **Q**uōd exponēs haymo
sup apocalipsum dicit sic. **J**ohānes sic in
spū fuit q; tū ipaz carnē fundit̄ nō de-
seruit s; spiritū eternitatis spūs ei? adhe-
sit et a spū docēte assumpt? fuit spūs docē-
tus. ideo tā mirabilia et p̄funda vidit̄. **R**i-
chard? aut̄ exponēs idē verbū dicit sic/ an-
h̄ est spūm in spū esse semetipm̄ intra seip-
sum totū colligere et ea que circa carnē seu-
etiā i carnē gerunt̄ interim penit? ignora-
re. **S**ecundū liq̄t in petro d̄ q; in ac̄tib; ca-
ri. dicit̄. **E**t petri? ad se reuertit̄ dicit̄ et.
Quōd exponēs **R**ichard? libro. ij. de p̄tēpla-
tione. **H**oc sane non insipienter dicit̄ q; pe-
trus lōge supra homiez fuerit. q; lōge a se
metipō et supra semetipm̄ recessit̄. **A**liōqn̄
nō erat a q; ad se reuertere. **H**oc idē ostē-
dit hugo sup septimū hierarchie dicens.
Acutū amoris est cū oīa trāscedēdo de-
spicit **S**upferuidū aut̄ amoris est cū etiā
semetipm̄ p̄templādo relinq̄t. et in p̄tēpla-
tione dilecti se d̄spicit et miro modo fit vt
p̄ dilectōis ignē in illū sustollit̄ q; est supra
se et p̄ vim amoris expellit̄ et creat a se nec
se cogitat dū deū solū amat. **T**ercii appa-
rebit in regina saba. de q; legit̄. iij. **R**eg. iij.
c. q; regina saba vidēs sapiētia salomonis
et domū et habitacula et ordinē ministran-
tiū nō habebat vltra spūm. **Q**uōd exponēs
Richard? lib. v. d̄ p̄tēplatoe. c. xij. recte
nōne dicit̄ spūs seipm̄ nō habere. qm̄ inci-
pit a seipō oīmō deficere et a suo esse i su-
permundanū quendā et se plus q; huma-
nū statū trāsire/ in mirabili trāsfiguratoe/

Defensio iohannis d' scoebauia dictoy

spūs ille ab humano videat in diuinū de
ficere ita vt ipse iā nō ipse eo dūtarat tpe q̄
dño incipit aliq̄ inherere. Qui autē adhe-
ret deo vn̄ spūs est. Et sic totū i istud di-
uinitatē archanū irrat clamās cū ps. dese-
cit i salutare tuū aīa mea. hec ille. Isto ha-
bito i intellectu facillime oīa illa dicta hu-
ius terciē partis de nuptiis intelligunt̄ r
exponunt̄. ¶ Et isto patet facillime intel-
lect̄ clausule illi q̄ subiungit̄. In ipa qui-
dem sui vacuitate p̄ fructiū amorē spūs
p̄dit semetip̄m deiq̄ claritatē nullo inter-
mediatē suscipit. Spūs semetip̄m p̄ rāto
dicat̄ p̄dere. q̄ i tali statu vbi spūs huma-
nus instantū amoris feruorē supra se rapi-
tur vt merito sine spū esse dicat̄. factus est
tanq̄ vas p̄ditū. eo q̄ semetip̄m nō sentit
s̄ penit̄ a seip̄o exinanit̄ absorbet̄ r defi-
cit. luce clar̄? stat q̄ p̄grue dicit̄ q̄ regina
saba spūm suū p̄didit q̄ vltra spūm nō ha-
bebat. Sic s̄lt̄ paul̄? ueniēter dicit̄ spi-
ritū suū p̄didisse qm̄ in raptu ostendit̄ vtz
in corpe vel extra corpus esset ignorauit.
Dñ̄ autē mens humana hūc sup̄mum ver-
ticē id est mēt̄is excessū attigerit tunc dei
claritatem nullo intermediatē suscipit q̄
ab oīibz imaginibz r simbolis absoluit̄ r
ab oībz opatōibz oīm viriū app̄hensuarū
tā inferiorū q̄ superiorū ociat̄ atq̄ in super
substātiālē radiū diuine luciditatis ducit̄
remoto oīm velamine r imediatē deo vni-
tur. sicq̄ dei claritatē nullo intermediatē
suscipit. Istud autē qd̄ dicit̄ ac sine inter-
missione ipse sit ea claritas quā accipit satis
claret ex p̄dictis nō sic intelligendū r qua-
liter doctores sancti idē sentiūt. Vñ i epi-
stola inferi? annotata sic habet. Hac hora
incēsi sic aq̄ gutta vniat̄ infusa multo vi-
no. Sic ista efficit̄ lux in dño optimata i
optimo. Optima quippe ac omnipotēs ef-
ficat̄. qm̄ in optimū ac in omnipotentē rota
trañcit̄. Cui satis h̄cordat sup̄ septimū an-
gelice hierarchie dicēs. Contēplatio ē dei
fica silitudo q̄ dū p̄ eā illuminati lucētēs
fiūt qd̄ammodo ipi? lumis lucētis silitudi-
nē accipiūt. Quō em̄ aer solis luce p̄fusus
in eandē trāformat̄ lumis claritatē adeo
vt nō tā illuminat̄ q̄ ipm̄ lumē esse vide-
atur. Et sic ferrū in ipm̄ ignē missū magis
efficit̄ ignis q̄ ignitū. Sic viri p̄fecti cha-
ritate induti siue imbuti charitas vidēt̄
poti? vt emphatice loq̄r q̄ charitate suc-
censī. Induimini ergo dñm̄ sic aer lucē si

cut ferrū ignē. r eritis lux in dño. Sic em̄
ferrū inflāmatū accipit i se formā ignis et
dat se totū r nō partē r eripit se sibi/ rema-
nendo i se substātiāliter inflāmatū/ ita aīa
vnita deo p̄ ignē diuini amoris q̄si totam
dat se r mittit se in deū r in deū trāforma-
ta nō mutata substātia p̄pria trāformat̄
se totā in deo amore q̄ est vita sua r p̄ amo-
rē fit q̄si tota diuina. Naturale nāq̄ est qm̄/
cunq̄ aliq̄d trāformat̄ in aliud istud acci-
piat̄ p̄prietates r d̄itōnes illi? nature in
quā trāformat̄. Sic igit̄ mēs deuota cū i
lumē thearchicū trāformat̄ sit qd̄ammodo
claritas quā accipit. ¶ Itē qd̄ sequit̄ dep̄
detq̄ nōstz esse creatū ab esse eterno r fm̄
essentialē existentiā vnū cū illo est/ sic acci-
piendū est. q̄ mēt̄i nr̄e diuina essentia realit̄
r p̄sentialiter cōicat̄. Vbiq̄ tot? est de? p̄
existentiā s̄ nō in singulis eqliter p̄ efficiē-
tiā. Et licet ex toto se vbiq̄ opet̄ tñ nō to-
tū qd̄ potētē sue ē vbiq̄ imo poti? nullq̄
opat̄. Vñ q̄ p̄p̄riū est diuine nature rebz
illabi r eoz intimis cōmorari r p̄ sui illa-
psum p̄seruare rez naturas ne decidāt in
nō esse. idcirco dicit̄ q̄ nr̄m esse creatū de-
pendet ab esse eterno. iurta illud qd̄ p̄hs
dicit̄ i libro de celo r mūdo. Ab h̄ quidez
ente. s̄ deo dep̄det celum r terra. Et q̄ ex
nature sue p̄p̄riatē cōpetit̄ ipi deo vt in
habiter i intimo aīe rōnalis. p̄pter qd̄ dicit̄
Aug. tu intimior intimo meo p̄pterea di-
cit̄ q̄ esse nōstz creatū fm̄ essentialē existē-
tiā vnū cū illo est. diuerse substātie sūt spi-
ritus dei r spūs hoīs r ergo spūs hoīs nō
est ita vn? cū spū dei sic fili? cū patre vnus
est de?. S̄z q̄ illapsu sue p̄sentialitatē in-
habitat aīaz rōnalē quā iner oīa crea-
ta imagine sua insigniuit. penes quā ima-
ginē trāformat̄ trinitati p̄sonaz r p̄ci-
pabilis est diuine nature r beatitudinis il-
lius. ideo dicit̄ q̄ om̄e nōstz creatū fm̄ es-
sentialē existētiā vnū cū illo est. De? em̄ s̄a
ctis suis triplicē vnionē tribuit. s̄ nature.
gr̄e. r gl̄ie. Et de hac vnione naturali per
quā de? cōmorat̄ in intimo aīe rōnalis di-
ctū istud est intelligendū. ¶ Qualiter autē
illud sit accipiendū. Vniuersi quoq̄ sup̄
sui creationē in vite p̄tēplatiue altitudie
sublimati vnū sūt cū hac deifica claritate
imo ipa claritas ipi sūt. atq̄ in eo q̄ vidēt̄
r qd̄ vidēt̄ lumine idē fiunt. satis patet ex
p̄dictis r sp̄cialiter ex his q̄ dicta sūt in illa
clausula. Ac sine intermissione sit ipa claritas

quā accipit. Nō cū vult autor iste dicere qd spūs adherēs deo p amplectū vnitiū r supra se rapt⁹ virtute extatici amoris qd si ar vn⁹ vel idē cū deo simpliciter substātie identitate qd h est impossibile s; sit vn⁹ cū deo/trāsfōrmatōis silitudine/grecoz r bea tūdinis participatione/seruidi amoris amplecti r inhesionē Et h satis innuit in his vbi q postea subiūgit vnūuersi deuoti spūs vnū cū deo p fūdo amoris deflu uio sūt effecti nō quomodolibet qdē vnū s; idipm qd est ipa in se essentia dei. eo mō quē deifica beatitudo reqrit. Et istud idē mlti sancti doctores dixerūt. s. beat⁹ dio nist⁹. Bernard⁹. Dugo. sic patet ex supra allegatis. Sic in ipa beatissima trinitate a patre fili⁹ egredit ab vtroq; spūs sanctus amor ver⁹ pcedens onectit patrē r filium sic a fonte bonitat; supne sapiētia vnitiua pcedens mēti deuote illapsa tanta vnio/ ne ipam onectit spiritū i tanto vt mereat vt vnū dicat esse cū ipō. Dāc vnitate pte bat spūs cū dicebat. Rogo p̄ vt ipi vnum sint sic ego r tu vnū sum? Proinde his verbis q sequunt. vidēt insup sentiūt r in ueniūt p h deficiū lumen se fm esse vitasq; suā increatā candē fore simplicē diuinita tis abyssū satis mihi concordare vidēt sen tentia sancti augustinū in. vi. lib. cōfessionū vbi dicit. Inde amonit⁹ redire ad meipm intravi in intima mea duce te r potui qm fact⁹ es adiutor me⁹ r intravi r vidi qlicū q; oculo aie mee supra eundē oculum aie mee supra mentē meā lucē dñi incōmuta bilē nec ita erat supra mentē meā sic oleus supra aquā. nec sicut celū supra terrā s; su perior q; ipē fecit me r ego inferior q; fact⁹ sū ab ea. Qui nouit veritatē nouit eā. nouit eternitatē charitas nouit eā. Ad cui⁹ euidentiā est sciēdū q; creature pexistūt in mēte diuina siue i deo simpliciter r vnice r h q̄stum ad tria exēplaria fm rationē di stincta. Primo pexistūt creature in diuina essentia fm rōnes suas pfectionales r qz omnes pfectōes sūt in deo vnissime ideo sic sub omimoda distinctōe in essentia p existūt diuina essentialit̄ potēcialit̄ r cau saliter. Secōdo pexistūt in mēte p̄na origi naliter fm rōnes suas ydeales r iō ibi pu to apparet creaturaz distinctio fm rōnes intelligēdi. Tercio pexistūt in vbo eterno tanq; in exēplari pprio q̄stū ad rōnes su as factiuas r exēplares. r ideo ibi appa

rent silitudines rez sub distinctōe pfecta Est autē intelligēdū q; cū creatura dicit in deo pexistere fm silitudinē suā exēpla rē nō est intelligēdū q; illa silitudo sit ali qd additū essentie. q; sic aliqd accidēs ca deret in deū. S; illa silitudo est realit̄ ip sa diuina essentia r ipm verbū intellectu r tū cū habitudine. put est imitabile r p̄ci pabile a creatura. Vult ergo autor in ver bis p̄actis dicere q; qm mēs rōnalis rapti tur i diuie lucis abyssū r supra se eleuatur statim deū sentit r inuenit r experimērali suauitate degustat. q; ipa creatura non est aliud in deo fm suū ydiale q; ipa creaturē essentia. put dicit Anf. Porro illud vl timū dictū q; sep̄ dicit⁹ m̄gr censet calūni andū r reprobandū videlicet. Illic spūs est supra semetipm trāslat⁹ r deo viuifica tus gustas vadesc; in vnitate viuide abis sus in q; sese fm esse suū increatū possidet immēsas diuitias q; ipemet est iuxta eum modū q; eas de⁹ gustat r videt. non discre pat a veritate si recte intelligat r pie inter p̄tē. Intellect⁹ em̄ hoz verboz talis est. q; qm spūs celestis introducit spōsā suā in cellā vinarā id est abyssū siue dulcedis ei pcedit degustare tūc plenū gaudiū r pfecta delectatio spōse id est mēti deuote p pinant ex q; torū desiderū ei⁹ pfecte qer taf. q; tūc introducūt in gaudiū dñi sui. et in cubiculū genitric; siue qd nihil aliud est q; ipsa diuina essentia sub rōne obiecti be atifici r vt exēplar r ydea rōnalis creatu re. q; vt sic habz mentē rōnale; pprie qui etare r tūc assequit vbertatē r affluētā di uine grē a q; ois satietas r grē fecūditas in aīam diriuat. q; in claritatē verbi diuini transformata deificat. vbi gustat imēsas diuitias q; ipemet est. qm quidē aīa infini tatē illi⁹ gaudiū nō comprehendit. s; tū bea tificā eius identitatē raptim apphendit. iuxta modū supra expositū. Istud marie fit in raptu. Pro declaratōe autē illi⁹ di cti qd subiūgit gustas r vidēs immēsas diuitias iuxta eū modū quo eas deus gu stat r videt est diligēter aduertendū q; ver bū eternum est quedā relectio mentalis r qdādam gaudiū intellectuale ipsoz ange lozum r omniū beatoz q; pari voto r con cordia plene possidēt omnē thesaurū cele stis sapiētie r bonitatis diuie. q; d torrēte diuie voluptat; p̄tinue potant. r ab vber tate suauitatis in ea degustant puritate

Defensio iohannis d' scoebauia dictorum

obiectiua qua deus fruif in seipo/ideo dicit q gustat & vident immensas diuitias iuxta eum modum quo eas deus gustat & videt
Ult autem sine loquendi facia & tertia cum gloria proferat. conclusio finalis omnium predictorum & explanatio clara dictorum illorum tertiae partis de ornatu spiritualium nuptiarum stat in isto/ quod sancti iuxta vaticinium **I**saie prophetae in terra sua dupliciter possidebunt/ quod sancti in patria dupliciter reficient & beatificabunt/ hoc modo. quod vires & potentiae rationales ad imaginem pertinentes. scilicet memoria intelligentia & voluntas bibent de fonte viuo in ea puritate obiectiue sicut de sua fontali bonitate fruif in seipo. & iste cedere vires satiabuntur & inebriabuntur & hoc essentialiter gaudium de fruitionis & gustu intellectuali diuine dulcedinis/ ubi per efficaciam diuini luminis absorptae in diuina suauitatis degustatione & amplexu & inebriatione summam amoris sopienter. & requiescent ab omni operatione intellectuali/ sic iste vires semper erunt actiue et operose cum hoc quiescentes & ociose/ semper famelice semper saturate/ diuersis tamen respectibus. **I**stud donum quibusdam sanctis licet paucissimis praedit in hac vita. sic **P**aulo datum fuit in raptu. sed hoc non sic non imobiliter sed raptim transitorie & fluctuabiliter sicut supra dictum est. **I**stius opinionis fuit autor istius libri de ornatu spiritualium nuptiarum & eiusdem opinionis arbitror fuisse beatum dionysium. sicut patet inspicienti librum suum de mystica theologia. & huic opinioni ego adhaereo sed non pertinaciter. **S**i quid enim huius dictum videtur quod appareat repugnare veritatibus articuloz fidei. hoc totum renoco & correctioni sancte matris ecclesie in qua spiritus sanctissimus auctoritate transfundit me & quicquid hic dictum est summito. **A**d extremum hoc infero quod magistra intelligendi est experientia patrum sancti testantur. **E**t ille optime veritatem iudicij nouit qui non audiendo solum sed gustando & faciendo iudicat. **Q**ui enim veritati vnitus est ex ipsa vnione bene nouit quod bene sentit. quibus enim multi corripiant tanquam mentis excessum passum. **I**n tali ergo materia quae solum per experientiam & gustum cognoscitur. magis est credendum his quae notitia experientiali haec gustauerunt quam his quae solo lumine intellectus & litterarum studio polent. **H**ec autem sapientia vnitina & anagogica quae omnem rationis apprehensionem transcendit sola diuina immisione percipitur. quae

non tantum affectum supra se erigit & amore ecstatico sponso altissimo creaturam perfecte vnit sed insuper instanti eleuat intellectum ut multo plus omni prudentia & cognitione diuinis fulgoribus illustretur quam aliquo ingenij exercitio valeat obrineri. **E**t ergo non videntur mihi recte sapere qui nolunt quod aliquid de diuinis scientijs differat nisi fuerit philosophicis & naturalibus scientijs praeditus & imbutus. **I**ncongruum enim videtur instanti nature deferre studio artis & sollicitudine hominum/ quod plus possint hominibus afferre quam gratia quae repente agit. subito impunit. infallibiliter docet. & inhesitanter facit existere mentes in his quae docet. & luce clarior quae alijs videntur obscura demonstrat. **I**ta enim sapientia & scientia quae sola sancti spiritus inspiratione percipitur certissima & amantissima comprobatur. quod sine omni dubitatione & opinione praeditur/ & omnem alterius discipline leuitatem excedit. **H**aec doctrina praclare sapientie sibi soli increata sapientia refuare voluit ut sciat omnis mortalis creatura quod est doctor in celo qui sola vera sapientiam solis electis scholaribus per celestes emissiones & sue claritatis radios manifestat & omnes mundi sapientes confutet. cum simpliciter vetula vel idiota ad istius sapientie vnitine resurrectionem perfecte possit attingere quam nulla philosophica scientia vel mortalis industria apprehendit. **Q**ue melius intelligimus melius perferimus. **S**piritualis omnia iudicat. et ipse a nemine iudicatur. **P**atet ergo ex his quomodo sanctissimi & excellentissimi doctores qui in vtriusque specie contemplationis perfecti fuerunt eadem docuerunt & senserunt quae tertia pars libri de ornatu spiritualium nuptiarum dogmatizat licet forte sub alijs verbis. **N**on autem refert diuersitas narrationis ubi eadem res narrat sicut dicit **beat**us **Augustinus**. **E**t ergo praedicta doctrina non est abiicienda & eliminanda sed ubique sustineri potest absque periculo erroris tanquam consona & conformis sanctorum patrum traditionibus/ unde quia verba huius libri ex seruido affectu & vigore dictionis prolata sunt. non sunt recipienda secundum sensum quem secundum sonum vocis videtur facere/ sed secundum sensum pro quo sunt intelligenda sunt & interpretanda/ & secundum materiam subiectam sermones eius interpretandi. **I**ta sunt spiritualia & mystica & ideo solis spiritualibus sunt companda & comunicanda

nec huiusmodi in scholis sunt tractanda
 Sed esto q̄ sepe dicit̄ autor in aliquibus
 forte nō ita dixisset sicut aliqui vellent. v̄l
 quoniā melius v̄l veri⁹ dici quivisset. que
 cura de hoc. In opusculis tractatorū ml/
 ta corrigenda inveniunt. Si ad abiectio
 nem alicui⁹ tractat⁹ sufficeret aliqd̄ dictū
 in eo corrigendū. pauci tractatus recipiē
 di essent. Regare nō possum nec debeo ait
 Aug. sicut in ipis morib⁹ meis. ita multa
 esse in tam multis opusculis meis q̄ pos/
 sunt iusto iudicio ⁊ nulla temeritate cul/
 pari. Itē idem. noli meis litteris quasi ca
 nonicis scripturis inseruire. sed in illis et
 qd̄ nō credebas incunctanter tibi inveni
 endum crede. in istis autē qd̄ certū habe/
 bas nisi certum vel certe intellexeris noli
 firmiter tenere. Nō em̄ par autoritas scri
 pturę canonice debet ⁊ eaz̄ expositōibus
 In omnibus bene agere ⁊ in nullo deviare
 nō est humanitatis sed deitatis. Estimo
 tamē qd̄ doctrina eius quantū ad intel
 lectum suū in paucis calumniā patiat̄. li
 cet forte quedā plani⁹ ⁊ irreprensibilis
 potuisset dixisse. Nec dicta sufficiat con
 tra eos qui doctrinaz̄ predicti viri vident̄
 calumniari sub correctione tamē semper
 melius sententiuz̄. Sed dicit aliquis
 quis est iste qui ausus est os suum pone
 re in celum ⁊ respondere domino. Cancellā
 rio parisiensi discretissimo ⁊ eruditissimo
 viro. Fateor charissime qd̄ ego sum mini
 mus clericorum ⁊ religiosorum qui nō sū
 dignus vt solvam corrigiam calciament/
 torum domini mei Cancellarij qui incō/
 parabiliter vita morib⁹ ⁊ scientijs me p̄cel
 lit. Protestor tamē qd̄ non ostentationis
 gratia nec temeritatis motus audacia p̄/
 sumpsi respondere obiectionib⁹ tanti viri
 Sed duo sunt que me mouerunt ⁊ incita
 uerunt ad scribēdum ista. Primum est qz
 emulatoz̄ existēs paterne traditionis ⁊ ze
 lum gerens pro doctrina patris nō potui
 patienter sustinere vt ille liber que p̄ spiri
 tum sanctū spero fuisse compilatū vilipē
 deretur abijceretur ⁊ contemptū habere
 tur. Secundū est qz annuens pijs p̄cibus
 ⁊ desiderijs fratris bartholomei qui instā
 ter put quibusdā referentib⁹ intellexi ro
 gauit sibi intellectū verborum illius ter
 cie partis libri d̄ ornatu spiritualium nu
 ptiarum exponi ⁊ referari institi ⁊ labora
 ui inquantū potui dicta tercię partis p̄e

fati libri explanare ⁊ ad que intellectum es
 sent capiēda enodare. Si scripsi vt debui
 approba tu ⁊ tui. Si vero nō vt debui ig
 nosce x̄pe tu ⁊ tui. Amen.

Finit libellus Johānis de schoenba
 iua i quo defendit dicta fratris Johānis
 Ruybroech cōtra magistrum Johannē
 de Berfon Cancellariū parisiensem.

Epistola magistri io
 hannis de Berfonno ad fratrem Bartho
 lomeum Carthusiensem contra predictā
 defensionem.

Gratia tibi ⁊ **B**
 par vir exēplo Job sim
 plex ⁊ rectus ⁊ timēs de
 um. Oblata est mihi nu
 per sicut nosti grandis
 epla tendēs saluare mo
 dos locutionū p̄sitos in terciā parte tra
 ctatus cuiusdā intitulati de ornatu spiri
 tualium nuptiarū. Duos ego modos alias
 p̄ catholice veritatis sinceritate seruanda
 apud animos minus instructorū ostēdi p̄
 epistolā tibi directā nō esse seruādos. Sed
 quid agimus. Duo nos inter tot occupa
 tiones vertimus. Itaqz̄ faciendū plures
 libros vel eplas. arguendo v̄l replicando
 null⁹ est finis. Strenuus igit̄ infra limites
 eplę prime. ⁊ p̄ consideratōes aliquas. facili
 planoqz̄ stilo sumptas ex eadem iustifica
 tio sua monstratur.

Nobis ad certā regulaz̄ loq̄ fas
 est/posita est illic sententiosissi
 ma hec. verissimaqz̄ augustini
 sentētia/q̄ tollit barbarā ⁊ fusi
 onē linguaz̄ a sacra doctrina/nā qualis al
 tera esset efficacior via p̄hibendi edificati
 onē turris dauidice in bonū. q̄ si fieret no
 minū v̄l terminoz̄ p̄ libito cuiuslibet va
 riatio. Nō em̄ tūc intelligeret vn⁹ alteruz̄
 s; in quadā babilonis ⁊ fusiōe laboremur
 Nō ergo sufficiēter excusat̄ autor tracta
 tus illi⁹ p̄ suū defensoz̄ q̄ sic ait. Et si sit
 aliq̄s error in dictis suis ille solū stat i qd̄
 nominis. nomina aut̄ sunt ad placitum. ⁊
 ideo talis error nō est magni ponderis. Si
 em̄ sancti doctores vt Aug. ⁊ hieronim⁹



admississent modos loquendi hereticorum prae-
tinus habuissent pacem cum eis sed malae
pacem. Notetur responsio magni basilii in
casu simili qui noluit nec in solo verbo qui-
dem deuiare profitendo catholicam veritatem
Sic nec hieronimus dicit verbo isto omouison
sic alij sine numero. Fuit quidam tempore
meo scotus qui respondendo dicebat patres
esse causam filij. hoc dicebat id est pater pro-
ducit filium. Coactus est statim reuocare di-
ctum suum nec expositio sua quomodolibet
admissa est quous esset ad intellectum suum et
explicationem verissima.

Modus loquendi doctorum si repe-
riatur improprius et parabolicus
et inusitatus aut figuratus exten-
di vel in usum trahi non debet
sed ad sensum proprium et non figuratiuum reue-
renter exponi. Alioquin frustra essent do-
ctores in theologia constituti principaliter
ad hoc officium elucidandi sacra scriptu-
ram quam magis atque magis aliter agendo
confunderent unde si quis ad vim vocis su-
stinere vellet quod deus ad liberandum susceptu-
rus hominem non horruisti virginis uterum
utique erroris reus esset. Tolerent igitur pa-
tienter homines inferioris gradus et scientie
si dicta eorum querant ad proprium usum con-
artari non in perniciem doctrine catholice di-
latari. Hac consideratione permotos exi-
stimo doctores nouissimos thomam bona-
uenturam alexandrum de halis et similes duz
omisso omni verborum ornatu tradiderunt
theologiam per questiones ut sub certis re-
gulis et sub precisa verborum forma tutissimam
haberem theologia tam practicam quam specu-
latiuam reducendo doctores omnes potest ad
vnam securam locutionis proprietatem.

Nicuique in sua arte perito cre-
dendum est hec est ratio cur do-
ctoribus in sacra theologia exer-
citantibus deus auctoritas interpreta-
di doctrinam literam sacra scripturam quod maxime
habet fieri in scholis doctrinam improprie his
qui tam ingenio quam exercitatione continua
capaces sunt ad intelligendum. Cum igitur qui
ponit tertia pars tractatus prenominati sunt
de punctis sacre scripture imo de summa
theologia que mystica nominatur et quam scola-
stico more albertus magnus et quidam alij cla-
ro proprioque sermone exposuerunt quis non
mirabitur audire ab huiusmodi auctoritate defen-
sore que hec in scholis non sunt tractanda Ita

videlicet publicabunt nunc scriptis nunc
verbis idioma vulgare seruantibus et apud
simplices adolecentulos apud senes bebe-
tes apud illiteratam plebeculam apud anas
decrepitas nunc in foro nunc in angulis et
viri doctissimi tam ingenio quam exercitio pro-
diti ab alijs recte loquendis quia scolasti-
ci sunt arcebunt.

Ut adheret deo vnus spiritus est
hanc unitatem nullus sane potest in-
telligere vel exponere quantum
cumque verba multiplicauerit ad
aliu sensum quam per assimilationem de qua dicit
Iohannes in canonica. Scimus quod cum ille ap-
paruerit similes ei erimus. Omnis enim mo-
dus alter loquendi metaphoricus vel figura-
tius vel hyperbolicus vel emphaticus docto-
rum sanctorum ut dionysius et aliorum si non refe-
ratur ad hanc regulam repudiandus. Assi-
milatio autem non tollit sed perficit naturam
neque tollit quod habet creatura in proprio ge-
nere quoniam illud perdere nisi per annihila-
tionem anima rationalis nunquam potest ac-
cipere sequitur quod similitudo adducta per
qualicumque doctorem de infusione gutte aquae
in dolium vini fortissimi ad unionem ani-
me contemplantis cum deo tanquam sit omnino
da similitudo repudianda est propterea tan-
quam habens errorem imo insaniam almarici con-
demnati ponentis creaturam verti in deum
et in suum esse et principium ideale sicut notat
hosiensis super illud capitulum damnamus
de summa trinitate et si catho. Denique simul fan-
tasia fuit alias parisi tanquam fatua et inin-
telligibilis aduersus vnus augustinum em
damnata.

Deuotio illorum culpanda est qui
nituntur inuoluerent sententias
sermonibus imperitis peregrinis
et inusitatis vel eos qui sic
volunt laudare atque defendere et defendendo
seipos magis inuoluerent quam enoluerent. Ad-
ducam hoc loco ne mihi soli videar inuerti per-
tinentiam cuiusdam sermonis facti in capitulo
vno fratris Carthusien. Anno domini. M. cc.
cc. viij. cuius thema est. videamus si floruit
vinea etc. Quartam deo deuotionem falsam id est
vanam et curiosam illi exercere qui sine mortifica-
tione proprie voluntatis a zelo domini seruati
vita spirituali consistere credunt in ruminatioe
vel potius fantasiarum reze spiritualium estimantes
hanc ipsam fantasiarum vel saltem dele-
tationem inde consequentem deuotionem esse

vnde hi ad hanc ipam psequenda no pten
ri modos loquedi scripture sacre adinne
niunt sibi vel fingit de rebz spualibz mo/
dos abstractiones/ eo qz tales maiores eis
delectatione generent. Pleruqz etiā ob h
materias satis faciles obscuris modis et
abstractis in quibz delectant obuoluētes
aut vocantes/ humiliatione vel fortassis
etiā altā contemplatione. summersione in
abissali pfundo. diuinū amozē annihilati
onem vel in nibulū redactione/charitati/
uum motum mentis in deū/ influxū i deū
vocantes/ mo? ad opus ppter deū/ efflu/
tus a deo/ sic de alijs similibz/ quibz nū
tūps pphete z apostoli z omnes doctores
scripture sacre tractatores quantū pore/
rant z expediebat ea que difficilia fuerūt
p modos loquendi fecerūt facilia. Dec re
uera falsa deuotio est religiosi periculo/
sissima/ quoniā mltos vt quotidiana heu
doct z dolenda docuit experientia/ qd spi
rituales ac religiosi apparebāt/ decepit in
fatuaui vt penit? excecavit/ ita vt fierent
in obseruatijs regularibz qd desperant
desides. superioribz quos rudes reputa/
bant rebelles. etiā aliq fugerēt z apostata
rent. Aliqui etiā hereticarēt/ vel ante tem
pus ppheterent/ dicētes hec dicit dñs cū
dñs nō esset locutus. S; supba vel saltez
fantastica capita eoz hec ipsa cōfingērūt.
Aliqui quoqz mirabiles fatuitates extrin
secus in pretensis iubilationibz tripudij
solationibz z huiusmodi ostenderūt. Se
quitur. Quarta deuotio est vinū valde su
mosum id est supbie generatiū z est libi
dinosum de quo mystice z illa fortassis in
bibitio apostolica accipi potest/ nolite in
ebriari vino in quo est luxuria. Et reuera
in hoc ipso est spūalis luxuria eo qz sic sal
te deuoti non dei cultum z honorem sed p
prium querunt delectatione. hec ibi. **D** si
vidisses quisquis auctor fuisti sermonis il
li? si vidisses epistolā nouiter ostensā mi
hi qd dixisses: qd stomachi habuisses.

Dicus plato amicus socrates
magis amica veritas. Peruer
tit enim affectio nimia ad do
ctorem aliquem vel doctrinaz
iudicium non solum practicum quod s;
pissime contingit sed etiam speculatiūz
de quo minus videretur/ quasi videlicet
more pitagoricoz non liceat aliud iter
rogare qz si magister hoc dixerit. Tollēda

est igitur e medio sicut odiosa concertatio
z insectatio iuidiosa sic pertinax z animo
sa hui? vel illius doctrine defensatio. Pa
ter autem conscientia mea apud te de? qz
nullatenus odio cuiuscunqz fueram indu
ctus scribere que scripsi. Sed quia veris
sime tunc mihi videbatur sicut z nūc ma
gis ac magis inspicio modos illos loquē
di nimis improprios esse vnde z sic dixi
inter cetera postqz de vnitare ad deū que
dam inducta fuerant. hoc tropo in quā p/
batboetius hominem bonū esse deum ut
ita illud. Dixi dñs estis. non quidem p ve
ritatem z vnitatem diuine essentie z locu
tionem ppriaz. sed participatiue z assumi
latiue immutatiue z nuncupatiue. **Q** si
auctor iste pari modo responderit se dicta
sua intellexisse de illa vnificatione spirit?
cum deo non contendo non contradico/
sed explicationem aliter sonare non dubi
to. Dec ibi. **V**ide queso o lector si mode
stior esse potuerit sermo meus. addito qz
postmodum tam verbis excusare conat?
sum predictum auctorem postqz innotuit
mihi qz in alio loco plus exprefferit qz cre
atura nullo modo perdit esse suum qd ha
bet in proprio genere. qz si idem inseruiss;
ad verba tercię partis sui tractatus. non
ita prebuisset occasionem errandi z se cul
pandi. non solum apud simplices sed litte
ratos z edoctos. **V**idebit hoc qd dico ve
rum esse qui forsitan inciderit in tractatu
lum vnum quem d theologia mystica tam
speculatiue qz practice conatus sum ordi
nare. habens hanc intentionem deducere
ad noticiam familiarem z propriam scho
lasticoz ea que deuoti homines de ea ma
gis affectiua declamatiōe z figuratiua lo
cutione qz litteratoriua proprietate tradi
derunt. **N**otetur locus ille vbi theologia
mystica differentia hanc a litteratoriua po
nitur inter ceteras habere. quia vnit z tras
format.

Hij qui amant. sibi somnia fin
gunt ait virgilius Super hoc
dicto cum experientijs z ratio
ne certa fundat dictuz prioris
eple mee qz sic ponit. Sic ex carētia pij af
fect? z magis ex insectiōe ei? p vicia/ errant
nōnunqz peritissimi i sacris. excecavit em
eos malicia eoz/ z dati sūt in reprobu sen
sum. Ita z paruo lumine intellect? z pua
instructōe i studio līraz etiam secularium

quos presertim in logica/prolabunt aliqui errores piculosissimos illi qui magnorum sunt erga virtutes affectuum. quales apostolus vocavit habere zelum sed non scientiam. adeo ut si non humiliter sapiant et nisi sese contra habent infra metas sue cognitionis nulli perniciosis inveniuntur neque absurdus errores confingere/propterea non leuiter oportet eos scribere vel docere. sed non absque cautela magna adherendum est eis nisi preuia discussione diligenti et doctorum examinatione. In talibus quippe sepe reperimus plurima aut falsa aut male explicata ac pinde multa erroris materia presentia simplicibus quibus in multis diuinitissima altissima sunt. Adde nunc id quod euenit tempore meo de quadam que prophetissa et miraculorum operatrix reputata est a multis. quam et vidi et allocutus sum. Nec tandem dixit et scribi iussit. quod spiritus suus deum contemplando fuerat annihilatus/vera annihilatione et hinc recreatus. Et dum quereretur qualiter hoc scire potuerat respondebat se expertam. Dies mihi non sufficeret si numerare vellem innumeratas tales insanias amantium in omni et amentium quod non scientiam quales videntur fuisse begardi et begarde quemadmodum in quodam tractatulo de distinctioe verarum revelationum a falsis meminisse anno talle.

Decendus non est vel monendus qui errorem suum defendere manu tenet corrigere. Hoc orator posuit in fine poetrie sue. Exigitur igitur correctio seuerior si sic iterum fuerit pugnator ad saluandam tanquam propriam hanc verborum improprietatem. Duo pacto sit vel quo ordine postulandum/quippe videtur ordinari et inquisitionis iudicium quam parua radix peregrini sermonis serpit ut cancer et modica errorum scintilla sicut in arrio patuit dum non conuenienter opprimitur vel artatur/magna erumpit in flammam. Sic nuper actum est parisiis per sacram theologie facultatem aduersus illos qui doctrinam quandam peregrinam Raymond mundi lullii conabantur inducere que licet sit in multis altissima et verissima quia tamen in alijs discrepat a modo loquendi doctorum factorum et a regulis doctrinalis sue traditionis et veritate in scholis ipsa edito publico repudiata prohibitaque. Dicam hic quod sentio si tales locutionum modos publicari perciperem/apud aliam vniuersitatem

parisiensem vel per sermones vel per scholas deducere proinde ex officio cui indignus deseruio. ad censuram theologie facultatis/ut examinaretur et examinata suum quale mereretur iudicium sortiretur. Bene vale pater emerite. memor mei in orationibus tuis.

Finit secunda epistola Johannis de gerson contra dicta fratris Johannis Ruysbroech in tertia parte tractatus sui de ornatu spiritualium nuptiarum.

Incipiunt lectiones due peritiles super marcum et ad commendationem propositi nostri et voti multum faciunt valent doctoris Johannis de gerson Cancellarii parisiensis.

Sicut scriptum est in Isaia propheta Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam qui preparabit viam tuam ante te. Tertius presens hodiernae lectionis sunt diuersas punctuaciones et postillas sententias ad precedentia et subsequencia varie coaptat. Nam quod autoritas ista. Ecce ego mitto angelum meum. non de Isaia sed de malachia Malach. iij. sumpta est referri posse dicitur quidam hanc periculatam sic scriptum est in Isaia propheta ad illud quod immediate premitur tamquam in eius confirmatoe atque fulcimentum. ut sit sensus. Initium euangelij ihesu christi filij dei id est qui fuit filius dei et quasi pater sibi absque prophetico testimonio istud posuisse. addidit sic scriptum est in Isaia propheta Potest enim ab hoc propheta trahi christum fuisse deum atque dei filium. vel quod vocat est emanuel. Isa. viij. et liij. Generatione eius quis enarrabit. De eterna eius a patre productione dictum est. et ex primo capitulo et alijs ibidem elicit. Dissolutum modo ipia Porphyrii heretici blasphemia quam nisus est pbare euangelista nostrum danare mendacem. quod illud quod dictum est Ne quis tamen coartat talis obiectio ut ad hanc expositionem fugiamus. **C**onstat itaque prophetas omnes uno et eodem spiritu suas preceperisse prophetias. ac perinde quod vnus posuit (quia non tam ipse quam spiritus sanctus loquatur) potest ab altero (qui similiter est spiritus sancti instrumentum) intelligi quemadmodum

dictū seu positū. et si nō explicite tū impli-
cite. Dicunt igit̄ alij vel iūdem aliter/duas
i textu particulas a duob; pphetis excer-
ptas. Prima est malachie tā sensu q̄ s̄ b̄is
Secūda est Isaiē q̄ cū prima similit̄ satis
explicat sententiā vbi dicit̄ vox. Et q̄niaz
Isa. p̄ncipalior fuit atq; famosior et legē
tū notior. q; insup finis plerūq; rem to-
tam denominat placuit euāgeliste nostro
qui etiā breuitati studebat nō duos pphē-
tas s; vnū et hunc maiorē nominare. Et
sub hoc sensu recepit ecclia/sue originale
Darei euāgelij sic habuerit vt tenet Be-
da in cōmento. siue a quibusdam nō recte
scribentib; additū fuerit quēadmodū sen-
sisse videt̄ Hiero. sup ps. **I**ncipit igit̄
fm hunc expositōis modū euāgelista no-
ster suā texere rationē vbi notandū occur-
rit qd̄ ait in cōmento. **S**criptur̄ inquit
euāgelij marc; cōgrue primo ponit om-
niū testimonia pphetarū q̄ hoc futur; p̄ci-
nebant/vt eo cunctis vera et sine scrupulo
dubietatis sustinēda q̄ scriberet intimar;.
quo hic a pphetis sp̄sancto impletis an-
tea p̄scita et p̄dicta esse mōstraret. simulq;
vno eodēq; euāgelij sui p̄ncipio. et iude-
os qui legē ac pphetas susceperant ad su-
scipiendū euāgelij sacramēta q̄ ip̄soz p-
phete p̄dixerant instituit. Et gentiles qui
per euāgelij p̄conia ad deū venerāt. ad au-
toritatem quoq; legis et pphetarū suscipi-
endam venerandāq; puocaret. **D**ic in-
struimur dicta nostra sacrarū scripturarū
testimonijs roborare. quia parū ignitum
est et minus efficax verbum qd̄ nō incalue-
rit et falcitum fuerit ab eloquio dei qd̄ est
ignitum vehemēter. et nisi viuificatū fue-
rit a sermone eius qui est vinus et efficax
fm apostolū et penetrabilior omni gladio
incipiti. Non tamē estimo curiositatē in
allegationib; huiusmodi consecrandā. s;
quousq; profunt studiosis et edificat̄ char-
ritatem. alioquin cum ille truncatarū
autoritatū male congestus et informis cō-
geries allegationū sue origini nō puenien-
tium/quid p̄ficat. nisi fortassis ostentatio-
nem operat̄. **S**ed neq; sunt inculpabi-
les qui pphanas postpositis lectionib; sa-
cris toto ore personāt totis virib; ample-
ctuntur/sicut scriptū est p̄ Isaiā pphetā.
Nō in philosophis. nō in poetis et fabul-
sed in ppheta. **U**bi p̄rer hec elidit̄ im-
pia manichei blasphemā. quia sic delira-

re ausus est vt diceret pphetas veteris te-
stamenti a deo tenebrarū missos esse. qd̄ si
vex esset sicut non est. nunq; veritatis no-
tarius. euāgelista noster eundem euocaf-
set in testimonium narratōis sue. Nihil
enim roboris hab; verbum illius qui pa-
ter est mendaci. **S**ed in hoc loco conue-
nienter essent improbādi qui pphetas ve-
ros/aut constellationib; impurant/quē-
admodum Auicenna. Albumasar et alij
nonnulli/aut qui execrabiliori deliramen-
to pphetas fabulantur magicam artez
exercuisse/tanq; medium adipiscendi pre-
cognitionem occultorū. verum super his
olim latius tractabimus si de; annuerit.
Nunc audiamus quid i Isaiā prophe-
ta scriptum est. **E**cce inquit ego mitto an-
gelum meum. Non dubium quin Johā-
nem baptistā qui vt Beda ait angel; vo-
catur non societate nature iuxta heresum
Origenis. sed officij dignitate quo nomi-
ne recte appellari potest homo ille qui su-
it missus a deo vt testimonium perhiber;.
de lumine et venientem in carne domi-
nū mundo nunciaret. quia angelus nuncius
appellatur. **I**n hoc qd̄ premititur. ec-
ce. notatur et demonstratione grandis et
insolita nouitas. **I**n hoc qd̄ subiungitur
ego mitto datur intelligi ex maiestate mit-
tentis dei missi magna dignitas. **D**ebinc
p̄fens pro futuro ponitur. quia incon-
cussa erat tanq; de presenti fieret certitu-
do demonstratōis atq; stabilitas. **J**ohā-
nes insuper nō quicunq; sed angelus su-
us scilicet dei. **A**tende p̄ximam cū
ait. ante faciem tuam. vt eius puritas. in-
tegritas. et sanctitas cōmendaretur. **P**o-
stremo officium ei; honorificum designa-
tur qui p̄pabit viam tuam ante te. **Q**uā
viam si forte quesieris. **R**espondet **C**hris-
t; et inferius datur intelligi. **V**ia domini q̄
ad homines ingredit̄ penitentia est p̄ quā
deus ad nos descendit et nos ad illū ascen-
dimus. vnde angeli ascendentes descendē-
tesq; memorantur super filium hominis.
Nec est secūda loquēdi materia. hoc vnū
tantū ad p̄sens dilatemus. quo pacto Jo-
hannes angelo similis p̄hibet. **E**t primo
si virginitas Johānis attēdit̄ subit̄ illud
Hiero. ad paulam et Eustochiūz. q; semp
angelis est connata virginitas. et q; in car-
ne p̄ter carnem viuere non terrena vita
est sed celestis. **C**onuerte oculos fidei

S

S

ad virtutes Johis nō vnā tantūmodo s; q̄
 libet angeloz hierarchiā videbis i eodē
 figurari. Inflammavit itaq; eū charitas vt
 esset filius seraphin. q̄netiā ali? in amore
 diuinū ardore exardescere suis pdicatōi-
 bus amonuit. Si sapiētia ei? attēder; nū
 qd cherubin parē dices. Si spūales i ere-
 cutione virtutū potētia nōne p̄similē ip̄z
 ptāti designabis. Si pacatissimā animi
 sedē. nūqd thronos in ip̄o reperies. Fuit
 em̄ vis ei? occupabil' inflammata p chari-
 tatē vis rōnalis illustrata z edocta p sapi-
 entia. vis irascibil' p potētia z virtutes ro-
 borata. Charitas impabat. p̄sulebat sapi-
 entia. potētia p̄firmabat. Sic est sup̄mus
 ternari? hierarchie? bñ velle scire z posse.
 hec trinitat' sup̄celestis imago. potētia. sa-
 piētia. z bonitas seu volūtas. Porro i Jo-
 hanne fuit tanq; in dñationib; vltimitas
 subiectōis z iocūdissime ac fidelissime ser-
 uitutis ad deū. liberaq; magnificētia oim
 subiecta alteri p̄sus aduersa. Fuit p̄terea
 sic in principatib; ita z in Johāne emine-
 tia incorruptibil' rectitudinis in suo regi-
 mine. eminētia etiā inuincibilitatis tanq; in
 ptātib;. Porro vltimitas quedā virtu-
 ositatis eū similit' reddidit virtutib;. Deni-
 q; p̄uidētissima cura quā in p̄paratione
 vie dñi ad hoies exhibuit ostēdit q; ratio-
 nabiliter archangelis z angelis compef.
 q̄ in re x̄ps infallibilis auctor veritat' pro-
 p̄hetia hāc text' nostri ad Johānis comē-
 dationē inducebat. *Matth. xi. z Luc. xij.*
 Sic inq; de q̄ scriptū est. Ecce ego mitto
 angelū meū q̄ p̄pa. vi. tu. aū te. ¶ Quo cir-
 ca nō penit' absurde videri possit aliq; b;
 q; charitas infusa z sapiētia. cetereq; vir-
 tes enumerate abundāti? a Johē pticipa-
 te sunt q; ab angel'. Nā q̄sto potētia natu-
 ralis debilior i se est z minorē habēs capa-
 citatē. tāto ad ip̄i? eleuatōez z dilatōem
 q̄ndā spūales virt' infusa copios' exigať.
 ¶ Quā aut' iohis vtpote hois iserior angelis
 natura sit p̄spiciū est. Ad qd forsan tēdit
 illud x̄pi *Luc. xij.* vbi cū dixisset. nō surre-
 xit maior int' natos muliez iohē bap. ad-
 didit Qui aut' minor est i regno celoz ma-
 ior est illo. quāq; aut' z de ḡnitis id itelli-
 gi poterit. Neq; em̄ charitas vis seu virt'
 altera virtutib; patrie coequat. Et de Jo-
 hāne qdē gloriificato nūc loq̄mur quē ad
 sup̄mū ordinē sblimatū neminē arbitroz
 doctoz abigere. Quic s̄p̄ie suffragat' illud

Hiero. vbi p̄r? In carne angelicā gl'am
 q̄rere maioris est meriti q; habere. cū ali?
 nitit' obtinere cū grā qd habz āgel' a natu-
 ra. Adde aliud nō p̄tereudū quēadmodū
 nōnulli Johannē esse i p̄ma hierarchia su-
 p̄mū sic venerari conant'. Ruina inqunt
 angeloz ex hoib; repat'. z p̄sentancū est ra-
 tionē vt sedē sup̄ioris loci vacāris p̄ deie-
 ctionē z apostasiā luciferi. illi cōtulerit al-
 tissim' q̄ inter natos muliez nemo surre-
 xit maior. Si igit' lucifero dū stabat sup̄-
 mā in vltimo ordine sedē Breg. attribuit.
 sup̄mā illā nūc obtinet is quē in ip̄i? locū
 successisse innuit veritatis assertio.

Explicit p̄ma lectio. Incipit secūda.

Quē clamātis in deserto para-
 te viā dñi. rectas facite semitas
 ei? Magna est p̄phetiaz inter-
 se p̄cordia. z cōcoris in diuersis
 etiā p̄phis sentētia. eodē q̄ppe spū doctēte
 locuti sūt z ad vnū finē q̄ x̄ps est respect'
 Finit' em̄ leg' fm aplm est x̄ps. Quāobrē
Elc. iij. dicebat petr' de x̄pi tpe q̄ oēs pro-
 pheta samuel z deinceps q̄ locuti sūt an-
 nunciauērit dies istos. Itaq; nō opoz
 ē intueri q̄tū int' se p̄ueniat h' verbū *Ma-
 tth. xij.* z illud p̄missū de malachia. Illic iohēs
 dicebat mitti aū facie x̄pi ad parandū viā
 ei'. hic. ecce inq; ego q̄i iā missionis suet
 ecuror ait. *Uox clamātis in deserto para-
 te viā dñi zc.* S; cur iohēs vox dicat et
 nō verbū. Bēda apit. Cōstat inq; q̄ vni-
 genit' dei fili' verbū vocat' p̄ris. Johāne
 attestate q̄ ait. In p̄ncipio erat verbū zc.
 Ex ip̄a nostra locutōe cognoscim' q̄ p̄r?
 vox sonat vt verbū postmodū possit au-
 diri. Johānes ergo vox a p̄beta dicit qz
 verbū p̄cedit. Aduentū itaq; dñicū Jo-
 hannes p̄currēs. vox dicit qz p̄ ei? ministe-
 riū patris verbū ab homib; audif. hec ille
 Unigenit' siqdē dei fili' p̄ modū vbi p̄e-
 ctissimi z sentētiosissimi a patre in eterna
 generatōe p̄ducit in quo pater det sc̄ipm
 qui z exemplar est formosissimuz oim ad
 extra p̄ducibiliū. ¶ Quia igit' verbū hoc
 in sua maiestate absconditū p̄ Johannes
 reuelatū est hominib;. ipse nō absq; ratio-
 ne vox dicit q̄ per exteri? signū p̄dicatōis
 interi? signat' misterii generatōis. Hinc
 p̄co iudicis. hinc lucerna ardens et lu-
 cens. hinc nunciuz vel angelus. hinc p̄e-
 cursor appellat'. Hec officia tunc susce-
 pit z peregit dū vineret p̄dicando nūc illō

idē in suis deuot' opat' suis meritis et orati-
onibus ad xpi grāz noticiāz suscipiendā salu-
briter ispirado. Nis nosse verbū qd apud
patrē manet absconditū qd lucē habitat in
accessibile. Dices volo. Couerte pces ad
Johannē. hic nēpe vor est vbi et index ei'
et pco. O vor delectabil' et pereūti mundo
supercellēter amabil' Voces priores erāt
luct' et gemit' p calamitatibus et angustijs.
aut erāt insani freneticorū risus inter pesti-
feras voluptates et in puncto desituras et
abituras i infernū delectatōes. Dec vor
fuit penitētie salutar'. vor doctrīe et liber-
tatis. vor turtur' post imbrē. vor confrin-
gens cedros. i. supbos phariseos. S; vor
dulcis et suavis/hūiles alliciēs. vor absqz
balbuncie mendacio. vor absqz raudēdinis
simulatozie vicio/deinceps vor p omnes
modū vtuose resonatōis canora. viuat. et
iocūda. vor ad postremū forz' vehemēs et
audibil' qm vor nō est quecūqz s; vor cla-
mant'. Obsurauerāt nēpe iudei qd alloq-
bat' et obcurauerūt aures suas instar aspi-
dis surde vt nō audirēt vocē incantantis
sapiēter. Nil ppterea mirandū si vor cla-
mosa ad eos mittebat'. Clamosa dico nō
tā strepitu et aeris verberatōe exteriori/ qz
ppter latentē energiā in ipius viue vocis
actu reconditā. Sciebat em̄ dictū esse p-
dicatori cuiuslibet. clama. ne cesses. qsi tuba
exalta vocē tuā. Qualiter fiat. rñdeo q
p vite meritū et p vim interioris grē et ser-
uide charitat'. ex quibus reddif qdāmodo
vor ipa viuat ardēs et forz' et lucens et p
sui intelligibilitate clamosa. O qm̄lci no-
stre etatis v' nō clamāt. facti canes muti.
nō valētes latrare/ v' si clamor forsan est i
voce/ plus ad aures corporis demulcendas
vel exasperādas exhibet/ qz ad aures cor-
dis expgiscendas. instruendas et leuādas
pfiat. Dissilis vor Johis q vor est cla-
mantis a q comora sūt supliminaria car-
dinū pur de seraphin apud Isaiā scriptū
est. Isa. vi. Supiora cardinū mūstico itel-
lectu i boie supiores ptes accipe possum'
q sūt ratō et volūtas. et hec supliminaria a
voce clamātis comouent dū ad bñ agēdū
vtuosa cōcussione spūs sancti impellunt et
sancto castoqz timore ptemiscūt. Ho-
tandū q ly clamātis p̄t referri ad xpi cui'
clamor triplex repit in scriptura In resur-
rectione Lazari/ in expiratōne/ et dū inul-
taret sitientes ad aqz spiritalia. In tripli

ci em̄ deserto clamauit. in vtero virginis.
in mūdo h' literali. et in mūdo mūstico seu
morali aie rōnalis. s; qm̄ alia magis plā-
cet expositio hanc nō psequor. Audini
mus igit' de voce Johānis et ei' formatio
ne clamosa. audiamus de loci q̄litate vor
clamātis in deserto. Est aut' multipliciter
intelligere h' desertū. et pmo fm̄ literalem
sensū. loc' est materialis et iordanis. mūsti-
ce vo ē ipse ppls iudeorū quēadmodū Be-
de et Hiero. verba declarat. In deserto in-
quit Beda. iohēs clamat. qz derelictē ac
desitute iudee solatiū redemptōis annū-
ciauit. Et Hiero. Clamabat ad iudeos
furdos ppter peccata lōge positos ita de-
sertos indignatōe clamoris dignos. Des-
ti quippe erāt a spū dei sic dom' vacans et
scobata. et deserti a ppha lege et sacerdote.
Possum' deinceps forsan desertūz aliud
inuenire vbi Johānes vor clamātis audi-
ta est. et h' est limbo patz ad quē moriēs io-
hānes descēdit vt eū inferis nūciaret quē
in terr' posit' indice monstrauerat. Et
qm̄ suberit loc' ad loquēdū ampli' de de-
serto. trāseo ad id qd sequit'. Parate viam
dñi etc. Parat viā dñi q bñ docet et p̄dicat
S; si viciose distorteqz vixerit nō rectas
facit semitas ei' Parabāt viā dñi scribe et
pharisei. de quibus ait xps. Que dicit' fac-
te. S; ex eo qd addit'. Et q faciunt nolite
agere. Cōclusio q nō rectas faciebāt sem-
tas eius q si quis interrogat q via est dñi
Respondeo illā esse quā ppheta cucurrif
se gratulabatur cum diceret. Viam man-
datorum tuorum cucurri cū dilatasti cor
meum. De qua Isaias. Dec est via domi-
ni. ambulate in ea. non declinantes ad de-
xteram per indiscretū seruoze. neqz ad sin-
istram per remissum corpore. Et bene ait
ppheta cucurri. Nō est pigritādū cū dies
sūt parua et dieta magna. nec sit infra para-
disum mansio securā. Atvero notande
sunt conditōes vie domini. quonā eis co-
gnitis meli' ipsa parabit'. Pabet siquidē
mund' viā suā et hec est lapidosa et vndiqz
spinis. vepribus. vtriciqz curarum mor-
daciū et sollicitudinū animas nostras
suis aculeis lacerantium atqz dissipanti-
um respersa. quāqz aurea a quibusdam ar-
genteas videatur. per eam ambulantes
suscitant sibiipsis puluerem importunū
oculis spiritualibus et serenitatem mentis
p̄turbantem/ ne q labatur interitu valeat.

intueri. Dabet caro viā suā et hec herbosa
iocūdaq; nitet introeuntib; eā. s; later an
guis i herbis. anguis. s. dolozose penitu/
dinis. anxietatis. s; et lurosa colluione ro
ta int? respicit. Dab; demon viā suā q̄ est
tenebre et lubricum et p̄ruptis circūquaq;
cautib; pompaticoz statiu; vallata. vbi
supbi tollunt in altū vt lapsū grauiori ru
ant. Et ppha. Allisisti eos dū allenarent.
Dabet aut dñs viā suā hec est munda de
cens et pulcra. Prouerb. iij. Vie eius vic
pulcra Et Isa. xxxv. Erit ibi semita et via
sancta et nō trāsibit pollut? p eā. Et in ps.
Ambulās in via imaculata. hic mihi mi
nistrabat. Et insup. Via ista via equitatis
et iusticie quā sapiēs expostulabat Ecclī.
xvij. Da nobis dñe viā iusticie. Et ne ab
ea diuertem? monebat ppheta. Apphen
dite disciplinā ne percatīs d viā iusta. Et
p̄terea viā veritat; elegi iudicia tua nō sū
oblīt? **S**ūmo aut studio aīaduertēdū
est qd̄ alibi p eundē pphētā dicif. In via
ait in qua ambulabā absco. supbi la. mibi
Et rursus. Juxta iter scandalū pos. mibi
D̄t laq̄os. q̄s mltiplicia scandala ponit
aduersari? noster in via hac q̄ ambulam?
et ne dephendat spūs virtutis aboluūt am
bulans alijs p viā iusticie ptendunt ei cō
festim secūdo laquei. vn? ad dexterā q̄tin?
rigorē seueritatis crudeliter exerceat ali?
ad sinistrā vt i degenerē secondiā p nimia
misericordiā timid? plabat. In via humi
liratis abscondit laque? stulte deiectionis
et desperatōis pessime. In via aut magna
nimitatis laque? est vane p̄sumptionis et
detestabilis supbie. Si viā frugalitatis in
trogressus fueris. absco det ilico dyabol?
sordide tenacitatis laqueū. Si rursus ad
liberalitatē gressus tuos puerteris nō de
erunt pdige p̄sumptionis insidie. Soli
tudinis et p̄templationis viā si a te queri
tur. caue fantasticas illusiones obumbra
tas specie quadā visionū altaz seu reuela
tionū vel p̄solationum insolitaz q̄lib; aīa
nōnunq; turpissime delusa et derisa deti
netur. Qd̄ si actiua magis placuerit vide
ne curis hui? seculi debriat? in omnia cor
ruas inimici vincula laqueos et retia. Ne
p̄terea illud scandalū incurras si nō p̄spe
re cūtra successerint. de q̄ Dierē. xij. Qua
re via impioz p̄spetat? Sic in singularis fa
cile est inspicere q̄ ampli? sollicitudinē ge
ram? ad parādū viā dñi et laqueos inimi

ci vbilibet p̄tensos declinandū. **E**t p̄se
cto nullū aliud p̄siliū est salubrē. nullum
p̄sus aliunde refugiu q̄ vt parui sim? in
oculis nostris et hūiliemur sub potētī ma
nu dei et timidi semper ac pauidi inuenia
mur. Verissimū siquidē est oraculū illud
diuinū qd̄ audire meruit Anthoni?. Qui
dū vidisset in spū tot laq̄os et suspīras et
pauisset dicēs. Quis hos euadet. R̄sum
est. humilitas. Quippe humilitas tā gra
cilis est tā extenuata et tā nihil habēs q̄ te
neri valebit vt frustra iaciaf rete vel laq̄us
p cōprehensione ipi? Sic minuti piscicu
li maculas retis trānsiliūt et dephendunt
grossiores. Sic fm poetica fabulā anthe
us ab hercule nunq; vict? est dū terre be
sit. s; p inane lenat? p̄tinuo strangula? in
terit. **Q**uā accurata et p̄funda estimati
one cōprehēderat h̄ Dierē. ppha. Dierē.
x. Scio dñe qz nō est hoīs viā ei? nec viri
ē q̄ ambulet et dirigat gressus suos. Quip
pe ē viā q̄ videt homini iusta et nouissima
ei? ducit ad mortē. vt sapiēs ait. Erube
scant igit pelagiani supbi et ingri grē dei et
resipiscētes audiāt qz nō est hoīs viā eius
et. Qualiter q̄ obediem? voci clamantis
pate. Lerte p humilitatē oñdens q̄ grē m̄
est quō sacri sancteq; omēs Dinc est illud
Dirige dñe de me? i p̄spectu tuo viā meā
Et itez. Deduc me dñe i viā tua. Et r̄ho
bias ad filiū. Cōsilia tua in ipō pmanēt.
et pete ab eo vt vias tuas dirigat et similia
Hoc mō pate viā dñi. viā regiā et liberam
viā artā q̄ ducit ad vitā. ne forte vob verū
fiat illud pphē. Dimisi eos fm desideriu;
cordis eoz et. **Q**uinetiā facite rectas se
mitas ei?. Quō rectas. Qz nimir i circū
tu impij ambulāt. s; rectitudo pios decet
Recurue atq; retrograde instar caneri illi
viā pagrat q̄ ad seipos amore p̄prio tracti
p̄tinuo reflectūt. et q̄cūq; p̄gūt gressib; affe
ctionū extra semetipos n̄ lōge exeūt. qz cir
ca palū p̄prij cōmodi colligati sūt catena
qdā amoris et cupiditatis. quē admodū vt
los ligare solēt histriones. aut sic eā circa
molā assidua agitatorē p̄uoluunt. Et ecō
tra pij et iusti sc̄to itinere redūt i deū. et ma
gis ac mag; ipz intrāt. amorisq; pedib; ad
ipz sine quib; reuorsioe ad semetipos facta
gdiūt. Aliq; viā ad p̄cepta referūt. semital
ad p̄silia. Per viā generalr oēs incedere et
cā pare nccē ē. semite aut p̄fectos recipiūt
aut qdā cōpendio ad p̄fectōes introducūt.

Uel si viā dñi ⁊ semitas ei⁹ ad idē specta
re dixerim⁹ adiuuabit nos p hac expōsiti
one Grego. q̄ p̄cepta dñi ⁊ multa esse dicit
⁊ vñū. multa in diuersitate opis. vñū i ra
dice charitat̄. qm̄ finis legis dilectio. Si
parauerim⁹ igit̄ viā dñi q̄ est charitas tūc
rectas faciem⁹ semitas ei⁹ adimplēdo iu
ste dignos p̄cepta. Uel parare d̄r viā dñi
q̄s faciēdo qd̄ in se est p̄ attritionē. s̄ post
q̄ insula est gr̄a. iā rectas facere p̄t in ei⁹ ⁊
tute semitas dei. Fac iterim qd̄ potes pa
rando viā dñi vt tandē possis eo miserate
rectas facere semitas ei⁹. Uel vt p̄dictū ē
parare viā dñi ad p̄dicatores respicit. ⁊ re
ctas facere semitas ei⁹ cōiter ad oēs. s̄ op
tet p̄dicatores p̄t in seip̄o rectas facere le
mitas dñi. q̄ inefficacit̄ p̄gredi audeat ad
parandū viā ei⁹ circa alienos. Alioq̄n cō
parabit cancro q̄ cū reptādo retroq̄ cedē
do hac atq̄ illac oberret. dicit̄ in fabulis
aliū cancrum monuisse vt recte incederet.
Cui qd̄ aliud r̄ndendū erat q̄ vt p̄ior re
ctū iter oñderet. Si ductor greḡ ariel nō
rectas faceret semitas suas. greḡi cetero q̄
liter viā parabit. Ducet poti⁹ in p̄cipitiū
⁊ ruinā quēadmodū si cecus cecū du xerit
ambo in fouē cadūt fm̄ dictū veritatis.
Et hec est prochdoloz cā nō mediocris q̄
re tot puuli deserūt iter vey: et ambulāt p̄
vias tenebrosas. difficiles ⁊ asperas. Du
ctor nēpe rarus est q̄ rectas faciat ante eos
semitas. s̄ sicut p̄pls itat̄ sacerdos: ⁊ vti
nā nō deterior. turpior ⁊ p̄ditior sacerdos
q̄ p̄pls. Hinc iohes q̄ vox erat clamans
in deserto ad parandū viā dñi p̄t i seip̄o
rectas fecit semitas. Castigauit corp⁹ suū
⁊ in seruitutē redegit ne cū alijs p̄dicaret:
⁊ ip̄e reproboz efficeret. ne qd̄ docebat v̄bo
dissiparet exp̄plo: ne pleno ventre de ieiū
nijs disputaret. ⁊ certe difficile est imo im
possibile vt q̄ viā fr̄ut̄ bñ opando nunq̄
ingressus est: nūq̄ exp̄t̄ est sc̄iaz declinan
di picula vie circūspiciēdiq̄ insidias: effi
cacit̄ doceat illos qd̄ nescit: nec didicit q̄
dem. p̄feret fortasse v̄ba plurima ⁊ de fr̄u
tibz q̄i cec⁹ de coloribz. vel pica garris di
spurabit. sed longe alit̄ docent̄ lecta vl̄ au
dita. aliter ea q̄ opibz ⁊ experientia cognoui
mus. Propterea venit iohes viā peni
tentie doctur⁹ homies. Hec est prima ve
niendi ad deū post lapsum viā. illā primū
tus strēnue fortiterq̄ pagrari. ⁊ p̄t q̄ do
ceret iniq̄s viā dñi. puidit ne iniq̄s br̄cti

pprio corp̄is regno seruos. ⁊ q̄ libertatē a
peccato docebat: ip̄e liber ⁊ rex haberetur
Qualit̄ oro p̄ doctrinā alijs recte p̄sident
q̄ seruituti ⁊ sordissime seruituti subiacer ⁊
mancipiū corp̄is effect⁹ est p̄t. **I**nsup
iohes hausit ore cordis apto fluenti gra
tie celest̄. quaz satageret in alios loquēdo
diffundere: ⁊ q̄ alios ad amorē eterne feli
citat̄ succendere venerat. p̄t in se p̄ san
cte meditatiois studiū ⁊ vehementiā desi
derij celest̄is felicit̄ exarsit. **Q**uocirca re
sumo p̄clusionē alias positā q̄ vita iohis
fuit angelica. ⁊ int̄ viatores post xp̄m ⁊ ma
trē eius p̄fectissima. Deducet ista p̄clusio.
tum ex sublimitate p̄phetadi. tū ex auste
ritate viuendi. tū tercio ex multiplicitate
merendi. Itaq̄ p̄phetia iohis mirabilior
fuit q̄ alie certior ⁊ clarior. Mirabilitatē
vide dū puer infans adhuc in vtero sextū
mēsem agens sic illustrat⁹ in rōnali fr̄ute
vt p̄sentia nouit̄ p̄cepti saluatoris ⁊ agno
sceret ⁊ gestibz exultatiois qz v̄bo non po
terat nunciaret: nec ip̄e t̄mmodō p̄pheta
uit. sed ⁊ p̄phetadi sp̄m vtriq̄ parētī cō
tulit. Inde est canticū illud eccl̄ie. Uetr̄is
obstruso posit⁹ cubili senseras regē thala
mo manentē. Uetr̄ fm̄ vaticiniū Diere
mie hinc sterile gestatē in vtero p̄phetaez
iam puez. Ihs puer erat oim̄ q̄ vnq̄s exi
terūt corp̄alibz lineamētis minor. Alioq̄n
vel tumuit statim vterus v̄ginal̄ post nū
ciationē angeli. vel nō viuificat⁹ ⁊ forma
tus repente xp̄s cū maria r̄ndit. Fiat mī.
fm̄ ver. t. ⁊ vtrūq̄ falsuz est. Nā q̄uis ma
ria cū festinatiōe ascēdisset in mōtana p̄
angelicā visionē dicta est nihilomin⁹ mī
dñi. Et vñ mibi inq̄t elysabeth vt veniat
mī dñi mei ad me. Et si mī. iā tūc erat flū
Porro iohes hūc ⁊ talē puerū nō corp̄ali
visione. s̄ illustratiōe p̄phetali cognouit.
salutauit. adorauit Et hec ē singular̄ ⁊ su
pra modū mirabil̄ p̄phetia cui par in alio
hoim̄ nulla repta est. p̄pterea q̄ ad hoc ma
ior iohes nemo surrexit q̄ in deserto etiā vte
ri sterilis vox clamāt̄ inuētus est. **A**tte
dam⁹ insup claritatē certitudinēq̄ p̄phe
tie sue dū iā ex vtero nat⁹ prodijt ⁊ veniē
tem ad se dñm̄ digito demonstrauit. **L**ete
ri t̄m̄ (cantat eccl̄ia) cecinere vatū corde p̄
sago. vt in illo q̄z deserto vox clamāt̄ exi
steret. **D**eniq̄ iohes mories/patribz il
la sedētibz in tenebr̄ nūciauit. qd̄ q̄li lin
gua. q̄li ve fm̄de factū est/nō pua est q̄stio.
dd

Lectioes

Qualiter etiā vixit ip̄a ioh̄is an̄ia cū ceteris in limbo iustoz/ & an alioz sciam. fidē. spem & caritatē ceterasq; virtutes sua denūciatione adauerit. aut verū sua p̄ntia clarifica eisdē illustrauerit/ grata est. sed p̄a a doctis tradita est materia. Et de locutione siquidē cōs est difficultas. de angelis de aiabo separatis. saluat. seu dānat. q̄lis ē bec. Idcirco pro nūc sufficit agere qd̄ mihi pbabil̄ faciliusq; videt cū paucis & quibusdā antiq̄z. Imagior igit̄ quālibz substantiā separā liberā esse tam q̄ ad morōez obiectalē sui & eoz q̄ in ea sunt/ q̄ etiā q̄ ad receptionē influx̄ seu motiōis cuiuslibet extrinsece obiectalis/ ita vt rōne primi q̄libet posset dici tabula q̄daz lris plena seu liber inscript̄. q̄ tabula & qui liber p̄ libitu nūc apiunt. nūc claudunt. nūc parum. nūc multū. & dum apit̄ a libero arbitrio liber sube huius separe/ ip̄a dicit̄ loq̄. dū clauditur est i ea silentiū. Uoco autē claudere hic & agere nō pprie vt i materialibz fit. s; silitudinarie/ dū morio obiectalis intētiō nū existentiū in substantijs separatis suspēditur a voluntate. vt dū rursus ab eadē extra agere seu radiare pmittit̄. Et talit̄ quidez imaginat̄ locutio subaz separaruz q̄ nihil aliud est q̄ manifestatio libera & intelligibilis sui vel eoz q̄ in eis sunt. q̄ locutio tāto ē vehēntior & clamorosior. q̄nto itelligibilior atq; aptior. Intra qd̄ Ioh̄es merito vor clamant̄ vocat̄ ē. **S**ile poia q̄ ad auditiōē intelligere possum̄ ponēdo libertatē in recipiēdo p̄ aures ment̄ motiōes hmōi obiectales. quēadmodū si ess; speculū vsquequaq; speculū respectu cuiuscūq; radiatōis lumine sup ip̄m incidētis. Hoc mō ioh̄is an̄ia loq̄ potuit in limbo. & sic audiri ip̄e vor clamant̄ in deserto. **E**t qm̄ sancti p̄res incole limbi deserti. & bñ deserti & a felicitate alieni. cupide multūq; de sua liberatiōe certuz aliqd̄ audire sitiebāt. Interrogāt nō ambigo iohannē nouit̄ e terris ad eos descendentes. si qd̄ boni nūcū. si qd̄ sperāde liberatiōis afferret. at qui nō amaro silētiō subtruncit ioh̄es nō locutiōibz eozūdez aures clausit vtpote q̄ p̄eco iudicis venientis/ & sol lucifer oriētis/ & nūc saluatoris iā apparētis in deserto pate viā dñi rectas facite semitas ei. q; veniens veniet & nō tardabit. **I**ā in terris visus & cū homibz p̄uersatus est. iam a me cognit̄ est. p̄dicatus. baptisatus

& indice demonstrat̄. Ad hanc vocez noua lux oriri visa est in deserto illo inferiori sedentibz in tenebris & in vmbra mortis. gaudiū q̄ leticia & tripudiū. **I**ā min̄ redet eos exiliū sui. q̄nto minore gnoscut̄ spei sue dilatiōē. nā maḡ et maḡ. p̄ sanctas affectiōes. parant in seip̄is viāz dñi & p̄ ignita desideria caritatis. rectas faciūt semitas ei. **P**lura sciscitant̄ a iobanne de celeritate & mysterio redēptiōis sue. de cōditionibz redēptiōis. de forma. modoz redimēdi. nec sariant̄ interrogatiōibz/ sed qd̄ plurimū delectat audire/ vt sepī iteretur expostulat̄. Quid agit ioh̄es vor clamant̄ in deserto. Rūdet ad singula. cōfirmat fidem. spem corroborat/ caritatis feruorē erascit. **H**ec tñ ista dixerim q̄ sc̄os patres post obitū ignorē fuisse positos extra merēdi statuz/ sed quin in sc̄ia & q̄busdā alijs p̄fectiōibz nouiter acq̄sibilibus p̄ficere potuerint & etiā p̄fecerit nō videri deo. Ponūt q̄ppe doctores absq; vlla absurditate gloriā beatoz accidentalē plerūq; maiore fieri tā in cognitiōe q̄ dilectiōe ac delectatiōe. q̄nto min̄ absconuz videri debz si nōdū saluati nec terminū felicitatis adepti in cognitiōibz q̄busdā amoribz & dilectiōibz p̄ficere potuerūt. Sed & de pueris absq; baptisimo decedentibus/ apud nōnullos excellētes nō improbabile p̄orsus videt eos in p̄ntia & alijs q̄busdā artibz & cognitiōibz posse instructiores fieri tempoz successiōe diuturna & experientiaz multitudine coadiuti. Sic etiam Enoch & helyas nō ita ociose viuunt vt tanta etatis longeuitate nihil nouū cogitent vel addiscant. **S**z reuertamur vnde digressi sum̄ vbi dixim̄ ioh̄em in propheta ceteros excessisse/ qd̄ ex p̄dictis reor esse p̄spiciū: si tñ aliq̄ prius obiectiōnes q̄ aduersus ea fieri p̄nt absoluerimus. **E**t quo pacto dicit aliq̄s. ioh̄es p̄phetas se dicit̄ illud & de eo qd̄ ante suos oculos positū tenebat. Videbat iesum/ tangebāt & audiebat & tu mihi dicit̄ q̄ illū esse ioh̄anes p̄phetabat. Non enī est p̄phetia nisi occultozū & a sensibz humanis alienozum. **S**ed acute cogitem̄ qd̄ ioh̄anes sensu viderit/ & quid nō viderit/ & exinde qd̄ & quē admodū p̄phetauerit cognoscem̄. Erāt in homine iesu plurima corporeis sensibz & experimento cognoscibilia. vt q̄ hō erat ambulās. docēs/ cū publicanis & p̄ctōibz

manducans. et ad hec cognoscenda non erat opus prophetico spiritu. Alia larebatur plurima et maxima: ut quod talis esset deus. mediator constitutus per redemptionem et reconciliacionem peccatorum. quod agnus esset per sacrificio communitate immolatus et similia ad quod cognoscenda et publicanda hominibus Iohannes non nisi spiritu suppletus attingere valuisset. Tale est illud. Qui post me veni. ante me factus est. Et ecce agnus dei. et cetera huiusmodi. **O**ccurrunt autem illi dicentes non debere iohannem arguere mendacium. Alioquin si mendax quomodo profectus? Ipse ei interrogat. Tu quis es. et an propheta es tu? Respondit. non sum. Quod si ex humilitatis affectu quod eum sic mendasse contingerit/ videat quomodo humilitate vera cum vitio mendacii connecteretur. Que enim precipatio lucis ad tenebras. que conventio christi ad belial aut apulum. Fateor plane iohannem non quesivisse humilitatem per mendacii culpam. Absit huiusmodi catholicoz quospiam sic delirus inveniat qui hoc dicat. Verarum quod si fuit iohannes non quo negavit se prophetam. negavit dico non simplicitate. sed ad intentiones querentium. Scriptum erat in lege dei Deuteronomio xvij. prophetam suscitabo eis de medio fratrum suorum. silem tui et ponam verba mea in ore eius loquaturque ad eos omnia que precepo illi. Qui autem verba eius? que loquetur in nomine meo audire noluerit. ego ultor extitum. Interrogaverunt ergo iudei iohannem an propheta esset. non quod sciret sed quod sciret ipse pollicebatur futurum. Et confessus est et non negavit. quod non erat ille propheta promissus in lege. Christus itaque non iohannes fuit propheta ille quem ibidem moyses venturum prophetaverat. Cuius precursus et angelus iohannes extitit. ut quemadmodum Isaia olim ante per nunciaverat dicens. vox clamantis. Ubi liceat attendere quante dignitatis iohannes fuerit atque autoritatis. ut etiam a propheta tali de eodem fieret prophetia/ et sue predicacionis clamor tanto ante prodere. quanta iohannes illud esse prophetatum de seipso non humana sed prophetica instructione cognovit. Intrauit enim puer deservitum ubi de libris Isaie aut alijs ab homine nequaquam instructus est. **D**icuntur difficultas non mediocri de modo cognoscendi veras prophetias et de modo distinguendi eas ab illis hominibus et divinationibus demonum que aliquando transfigurant se in angelos lucis secundum apostolum/ et de cautelis se huiusmodi in talibus ne seducant. sed ad presens dicta sufficiant. **S**equitur. Fuit iohannes in deserto. ubi de huiusmodi iohannis profectio que ad austeritatem vite et meritoz multitudinem videbitur domino procedente prophetiam Iohannis. dum querit. Tu quis es. Ego inquit vocatus. et dirigite viam domini. Et egrediebantur ad eum hierosolimita universi et omnis regio iudee et baptisabant ab illo in iordanis flumine confitentes peccata sua. Et erat iohannes vestitus pilis camelorum et zona pellicea circa lumbos eius. et locustas et mel silvestre edebat. Jam per aliquot dies iohannem in deserto tenuimus. dum enim scrutari pia curiositate conatus sum. quod ageret iohannes. et solus. et in deserto. Dum preterea super huiusmodi admirationem aliquorum carnalium/ turba tumultuosa gaudentium contentare satagerem. inducitur sum referre que pacto verum esset de eodem iohanne et sibi sibi huiusmodi heremicolis in contemplatione suspensis. nunquam minus solus quam cum solus. Huiusmodi apud Ciceronem dixisse celebrat scipio superior africanus. Hac occasione in materia contemplationis incidi latissimam viam et non dum funditur echaurenda ut ipsa explicanda semper sit ultra quod inuenire et veniendum cum hierosolimitis et omni regione iudee. tandem hinc ad iohannem in iordane predicantem et baptisantem. Sed tandem egrediendum est ab huiusmodi deserto/ contemplationis materie silentium indicendum/ quoniam subsequens evangelij nostri textus loquitur. Spero et deo propicio me super hac materia contemplationis certe pulcherrima et sublimissima quodam posterius locutus atque non tam ex nostra quam aliorum sententia/ neque tam magis locutione quam colloquutione familiari. non demum polito curiosorum sermone/ sed quod quidam non loquendi more/ et extra lectiones ordinarias inter audire volentes propositi differere placuit itaque paterne providentie suppone malitatis. me per aliquot iam tempora in deserto tribulationis et cuiusdam solitudinis collocare. ubi. que mane contemplationis in deserto solitudinis veri israelite comedunt. etsi non pleno ore comedere. degustare tantum datum est/ ut saltem eius odor ex aliorum eructatione. que mane cibi se replerant. potui aspirando sentire/ verum quod textus non dicat audiam? **E**grediebantur inquit ad eum. non dubium quod ad iohannem baptisam hierosolimita universi et omnis regio iudee. Ad hoc verbum super logica/ et logic tractatores vel scandalisantes vel inculpant locutionis huiusmodi formam. Neque enim est mandatum est pueros. imbecilles. aut infantes in cunis. imo nec hierosolimitas omnis adultos ad iohannem egresos fuisse. quanto minus omnem iudee regionem. Igitur logice virtus et sermonis proprietates videntur falsitatis

arguere euangelistā marcū. q̄ hoc vniuer-
sali f̄mone vsus est. Obiectio ista nō huic
loco dūtaxat. sed innumeris sacre scripture
locutiōibz aduersa est. ¶ Pro q̄ dissoluen-
da notandū sūmope arbitror etiam iuxta
phī sniam q̄ duplex est logica. q̄dā subser-
uēns sciētis naturalibz ac pure specula-
tiuis q̄ vsitato noīe r̄ q̄si antonomatice lo-
gica noīat. r̄ q̄ ad oīm methodoz p̄cipia
viāz h̄re describit ab hyspano q̄ sermoci-
nalis a q̄busdā noīat. ¶ Porro altera ē lo-
gica quā appropriato vocabulo rhetori-
cam dicim⁹ q̄ principalit̄ ancillat seruit r̄
ammuniculū p̄stat sciētis moralibz/poli-
ticis r̄ civilibz ad intellectū practicū spe-
ctantē. Dabet aut̄ vtrāqz logica h̄mōi su-
as regulas in loquēdo. modos insup pro-
prios q̄bz docemur. erudimur. r̄ discimus
vex a falso discernere. ¶ Prima respicit lo-
gica potissime f̄monis pprietatē alienā a
methaphoris r̄ q̄buslibz trāsumptionibz
explicando adēq̄tionē rei ad intellectū/et
iuxta regulā suppositionū. ampliatiōnū
r̄ appellatiōnū. vim locutiōis aut f̄mōis
strictissima p̄cisione dūiudicando. Nec lo-
gica exulat a se r̄ abdicat oēm fere figurā
r̄ locutiōnē/oēmqz locutiōis ornatum/r̄
q̄ntū p̄t̄ primū r̄ breuī p̄ceptibz interi-
oribz correspōdet q̄ntū v̄itas p̄ eas i spe-
culatiuis sciētis p̄cisior atqz lucidior ha-
beat. ¶ Atvero rhetorica quā logicā alte-
rā dicim⁹ potissime figuris. et tropis atqz
schematibz v̄it. coloribz q̄z floribz nō tā ne-
cessarijs q̄z decoris locutiōnē suā exornat.
Ceterū vulgari vsitateqz locutiōi plimū
p̄descendit/q̄rens ex sua quadā tū familia-
ritate/r̄tū speciositate vt auditorz affectus
impellat q̄ vult. r̄ vel in irā vel indignatio-
nē odiū v̄l amorē cōcitet audietes. Dicta
est idcirco logica hec necessaria ad sciētias
morales. qz ad affect⁹ cōcitādos genera-
dosqz si boni sunt/aut ad sedādos. aut cō-
pescendos seu tollēdos si mali repiant/lo-
gica p̄cedens nō sufficit. Illa enī inquiri-
tīmō veritatē in rebz put v̄itas est adēq̄-
tio rei intellecte ad intellectū speculatiū
istā aut̄ put est adēq̄tio q̄daz ad affectū seu
practicū intellectū. ¶ Dicamus q̄dū q̄rif
de veritate p̄positiōis alicui⁹ f̄m vim vo-
cis aut pprietatē f̄monis. aliter iudicādū
est r̄ req̄rendū in speculatiuis sciētis ad
quas deseruit logica prior. aliter in mora-
libz atqz politicis. vbi rhetoricā vigere do-

cim⁹. Et quisqz istas logicas duas vel-
let cōfundere. ita vt rhetoricā in speculati-
uis. r̄ logicā priorē in practicis sciētis ex-
igeret. ille in absurdissimos ineptissimos
qz errores corrueret totus. ¶ Dinc est q̄ a
Tullio i rhetorica veteri r̄ alijs politicis
tibz irridens. r̄ inculpanē illi q̄ f̄m logicas
priorē enitunt leges atqz cōmūes hoīm
cutiōnes interpretari. Vocant siquides ta-
les verbosi. sophiste. garruli. de solo nomi-
ne p̄trouersā neccētes. inciuiles deniqz et
ceruicosi fantastici r̄ ad nullum civile seu
politicū negociū regimē atqz consiliū ido-
nei vsqz adeo vt vix ipi q̄ tales sunt. loqui
quicqz audeant. /vix aliqd̄ audire p̄nt/q̄d
nō statim calumniandū aut negandū aut
distinguedū esse p̄tendāt. Sed fallit eos
plane ignorātia p̄misse distinctiōis inter
logicā atqz rhetoricā. r̄ qz logicā primā in-
troducere satagūt vbi ea non opus est.
¶ Illi et a duerso nō parū aberrauerūt q̄ dū
speculatiua veritas sola cōquerit. rhetori-
cos loquēdi modos principalit̄ secuti sūt
Innumeris itaqz r̄ infinitis vincū dū se
nitunt absoluerē semet p̄strixerūt. ¶ Neg-
tamē nego q̄n vicissim logica vna. alteri⁹
opem quqz requirat. Et quin pari quodā
sensu ad veritatē vni⁹ inquisitionē. p̄ter-
qz p̄currant. Sed quādo. vbi r̄ q̄liter hoc
fit nō cuiuscūqz. sed sapientis r̄ artificis est
istud discernere. r̄ eius insup q̄ vtrāqz p̄-
cte cognouerit. et qui sciuerit f̄m materie
exigentiam. cognatos inferre f̄mones. ¶
Dinc fit vt aliqui carentes logica priori.
reperiunt in tractatibz aut doctrinis paz-
resoluti. sed rudes r̄ indigesti/sicut cōtra-
dictum est q̄ soli logice innitētes sophiste
sunt. leues r̄ garruli. r̄ in civili cunctatiōe
parū aut vix tolerabiles inueni. imo ad p̄-
dicationes aut deliberatiōes positas ra-
ro vident̄ eleuari. qz nec in illoz exercita-
tione seipos tradiderūt. ¶ Iuxta hoc nō
operosus est. obiectionē p̄tractā dissolue-
re. dicēdo q̄ nullo modo in hystoricis nar-
rationibz. sicut nec in p̄phetijs r̄ documē-
tis moralibz exigūt vel attendūt veritas di-
ctorū conformiter ad strictas regulas pri-
oris logice. Sed sufficit q̄ modus loquē-
di cōmunis cui maxime se cōformat rhe-
torica seruetur. vbi figurate locutiōes tro-
pice r̄ transumpte p̄ parabolas r̄ similitu-
dines admittunt̄ et ampli⁹ q̄z relique. Et h̄
est q̄d quidaz non irrationabilit̄ dicunt q̄

theologia sua habz logicā z modū loquen-
di p̄p̄riū / z q̄ in ea nihil eē falsum de virtu-
te f̄monis debz admitti. Imo dictus h̄mōi
tanq̄s irreligiosum impiū z blasphemuz a
catholicis auribz rejci cōgruit. Si q̄s ve-
ro dixerit oppositū / z recte sensit / ille dūta-
rat ad vim loquēdi prioris logicę oculos
cōuertebat. Quis nō vsquequaqz rōnabi-
liter. **Hinc est q̄ egregi⁹ doctor Aug⁹.**
tū in locis plimis. tū speciali⁹ in li. de do-
ctrina ch̄r̄stiana reglas p̄ expositione sa-
cre scripture dedit z ab alijs datas collau-
dauit. Inter q̄s vna est p̄ synodochen vbi
ps p̄ toto sumit. Alia p̄ hyp̄bolen vbi ve-
ritas ad exaggerandū excedit. Alia vbi lo-
catiū p̄ loco accipit. f̄m quas regulas tex-
tus n̄ a falsitate defendit. Nā dicēdo egre-
diebant ad euz hierosolimite vniuersi / si-
milis est locutio sicut cū dicim⁹. oīs ppl̄s
vel tot⁹ mūdis. vadit ad tale spectaculū.
Dicūt ei h̄ nō p̄ p̄cisionez. s̄ ad rei magni-
ficationē adaugēdā. **Silicqz ē locutio cū**
subdit. Et oīs regio iudee. nisi q̄ vltra h̄
locus p̄ locato. regio sc̄z p̄ habitātibz regi-
onē ponit / z in talibz iuxta quorū dā expli-
cationē attendit sensus. nō quē vba faci-
unt. sed pro q̄ fiunt. **Juxta p̄dicta sumi-**
tur cōsideratio moral̄ q̄ p̄dicatores in ser-
monibz publicis detestādo vitia z collau-
dando v̄tutes auctoritatē h̄nt v̄tēdi locu-
tionibz trāssumptiōis f̄m regulas q̄bz ex-
ponit. z iuxta licentiaz rhetorice artis. ita
vt q̄nqz dicat aliqd̄ vniuersaliē viciōsū qd̄
pro pauc̄ aut nō oībz p̄t verificari. v̄l a-
liud tale. p̄nunciat qd̄ de v̄tute z reglā lo-
gice prioris eēt falsissimū z scādalozum et
iniuriosum. Nō habeo hic exēpla mul-
ta curiose scrutari v̄l adducere. legant oēs
pp̄bete q̄ fuerūt. quidā f̄mocinatores iue-
bentes in vitia / z vitiōsos arguētes. atten-
dāt p̄dicatio ch̄r̄sti. Johis bap. pauli. ste-
pbani p̄thomartyr. z alioz. reuoluantur
f̄mōnes z epl̄e doctor. rep̄iet q̄si v̄bilibet
licentia tal̄ loquēdi vniuersaliē vt dicim⁹
Isaias dicit. i. c. Dñe caput languiduz z
oīe cor merens a plāta pedis vsqz ad ver-
ticē capitis nō est in eo sanitas. Et paulo
post. Om̄es diligūt munera sequunt̄ retri-
butiones. Jere. ij. scriptū est. Quid vultis
mecū iudicio cōtendere. oīs dereliquist̄
me dicit dñs. Ezechielis. ij. Om̄is quip̄
pe dom⁹ israhel attrita fronte ē z duro cor-
de. Ch̄r̄stus z Johānes p̄hariseos incul-

pabant generalit̄. Ch̄r̄stus vocans eos
ypocritas. sepulcra dealbata. superbos et
auaros. Johānes p̄geniem viperarū. Et
Actū. vij. dicit stephan⁹. Dura ceruice z
incircūcisi cordibz z auribz vos semp̄ spi-
ritū sancto resististis. sicut z patres vestri
ita z vos. Apl̄s deniqz vocat galathas in-
sensatos. z in cretensibz approbat dictum
poete. Cretenses semp̄ mēdaces. male be-
stie. pigri ventres. Primo etiā vocat apl̄s
poetā hunc p̄phetaz. Et apud gētiles po-
ete p̄ p̄betis z varibz atqz theologi habebant.
z poesēs eozū sicut methaphoricas
locutiōes veritatē continentēs / occultas
tū / attendebāt. tales sunt in scripturis ge-
nerales in docendo locutiōes innumere.
Ex his sequit̄ alia cōsideratio q̄ incui-
liter agerēt. imo insipient̄ z cōtra artes p̄-
p̄riam clerici qui locutiōes h̄mōi morales
in quibz forte tangerent̄ / vellent generalit̄
inculpare. aut v̄tentes eis molestare. nisi
for̄san vbi manifesta z p̄ricularis iniuria
(que magi eēt detractoria z cōtumeliosa
q̄ ad edificatiōē valens) dephenderetur
qd̄ si fieret corā quibz nō oportet. Qd̄ vbi
z q̄n cōtingit nō est possibilis p̄ arte docere.
sed tūc agendū est vt sapiens iudicabit
z put̄ edocebit v̄ctio. Cōstat enī q̄ plerū
qz fit sermo generalis ad principes qui sci-
unt se z statū suū grauiter increpari z tan-
gi in modis loquēdi generalibz. tolerāt tūc
Qua igit̄ fronte et temeritate nollent cl̄ici
de isto vel illo statu sup̄ eoz. vicijs genera-
liter morderi vel culpari. Ista proxius es-
set p̄harisaica cōditio qui rep̄bendere nō
rep̄bendi q̄rebant. Tercia addo cōside-
rationē cōtra illos q̄ in locutionibz mora-
libz ponūt captiosos loquēdi modos i-
logica priorī seruatos licet veros. In quibz
tū est falsitas apta aut scādaloza iux-
ta locutiones v̄sitas z f̄m rhetoricas in
materia tali seruandas. Exempli gr̄a. po-
netur vna indiffinita q̄ apud morales eq̄-
ualet vniuersali q̄ tū indiffinita de vi logi-
ce vera erat. apud rhetoricū z politicū fal-
sissima. Propterea nō imprudent̄ cōdem-
nate aliquē p̄positiōes tanq̄s articuli er-
ronci aut reuocandi. in quibz tū erat veri-
tas de vi vocis z logice prioris / vt ista. Ec-
clesia manens eccl̄ia p̄t errare. de⁹ z crea-
tura nihil sunt. z similes multe. z alie etiā
que in philosophia fuissent recepte vt ve-
re vel saltez p̄babiles sicut sūt articli qui

de loquuntur extra meritoria. Et maxime consideratio hec locuz h3 vbi audientes no sunt triti vl vsitati tales locutiones audire vel admittere. sed vulgares sunt aut puri morales. legiste vel canoniste. Et sane imprudent agunt. ne dicā impudent/qui corā talibz in actibz publicis talem logicā purā adducūt aut phiaz seu methaphisicā. p̄sertiz vbi materia talis q̄ nihilomin⁹ mores respicit ⁊ apud eos scādalum. Obseruandū est enī illud Grego. Jurta mores auditorū forme sermo doctorū. Vnius opposituz creberrime fieri dicit in anglia. ⁊ prochdolor nisi puideat inualefcer in francia. q̄ vero apta esset ⁊ lata fenestra ad errores ⁊ scandala seminandos talis pmissio liquet ex p̄missis ⁊ experientie vox ⁊ clamat. Deniqz cur ob aliud appellanr theologi nr̄i r̄pis sophiste ⁊ verbosi imo ⁊ fantastici. nisi qz relicti vtilibz intelligibilibz p̄ auditorū q̄litate transferūt se ad nudā logicā vel methaphisicam aut etiā mathematicā vbi et quādo nō oportet nūc de intensione formarū. nūc de diuisione corinui. nūc deregētes sophismata theologicis terminis obūbrata. nūc prioritates quāsdā in diuinis. mēsuras duratōes instantia. signa nature ⁊ silia in mediū adducentes. q̄ ⁊ si vera atqz solida eēt sicut nō sunt. ad subuersionē tū magi audientiū vel irrisionē q̄ rectā fidei edificatiōez sepe proficiunt. **CR** Sed derinuit ecce nos aliq̄s diu modus loq̄ndi euāgelic⁹ spero tū nō p̄orius inutilit ad rem accedētes videamus q̄nte auctoritatē atqz dignitatē imo p̄tuoſe attractatiōis Job. bap. fuerit. qm̄ ad eū egrediebant hierosolimite vniuersi ⁊ omnis regio indee. tam valida erat ⁊ tam effica sua solitudo/sua viuēdi austeritas sua demū sinceritas ⁊ libertas predicādi. Da mihi aliquē de occupatis. ⁊ accursus/solitarios irridentiū. q̄ p̄ omnes totū erat̄is sue discursus ⁊ sudores angios tantūdem pficiat. q̄ntū solitarius iste manēs in deserto fructificauit. Dirari ⁊ colere solent homines p̄sertim simplex vulgus eos viros quos in vita sublimes ⁊ sibimet austeros aspiciūt. ob hoc maxime q̄ nllā cupiditatē aut ambiōis nota respergūtur. nulla proinde cōtra eos fallendi suspitio: aut mentiendi suboritur quādo despiciūt quicqd̄ terrenū est. quicqd̄ vile vel iocūdum. Et opposito predicatorēs nr̄i r̄pis.

qz talibus inbiare vehementer popularē ⁊ ardentē agnoscunt. sit sermo eoz in op probriū. sit de mendacio aut praua intentione suspectū. Dicit cōfestim eis auditores voce vel anio. medice cura teipum. **CR** Vidim⁹ nostra etate ⁊ nup̄ quēdam moduz vnus p̄pter huiusmōdi vite austeritatē p̄ne incredibile in suis p̄monibz multitudinē aggregabat cui vite sue ⁊ zelo si scientiam ⁊ discretione humilē sociallet. quā vrinā sociallet. fecisset vtiqz fructū multuz. si verū est illud Bern. zelus sine discretione p̄cipitat. Discretio autē esse nō p̄t absqz humilitate nec hūilitas in cōplacencia sui et innitendo p̄rie prudētie cōseruat. **CR** Deniqz difficile est ⁊ plus diuinū q̄ hūanum ⁊ nō absqz diuturno vir tutū exercitio acq̄sibile. vt in duobz his seruet humilitas in solitudine. s. ⁊ p̄dicatiōe. Cur ita. Quoniam solitudo facit boiem leuiter ceteros occupatos diiudicare ⁊ eis se p̄ponendū estimare. Predicatio autē vbi est applausus p̄curusqz populoz verba dicentē in celuz ferentū p̄temprat grauissime atqz periculossime p̄dicatozis animū vt gaudeat vt sibi cōplaceat vt postremo in linguis boiminū tamā suā foris ponat. se estimet magnū aliquē esse qualē se audit a ceteris/ac proinde cōtemnit ab alijs edoceri moneari vel eozū duci cōsilio. Ruit p̄pterea in temeritate quālibet. improuid⁹ loquit. nō iam ex rōne sed furore. nō ex hūilitate s. elatione. nō quod dictat rō sed qd̄ succensa indignatio. nō qd̄ verū sed qd̄ audientibz placitū. nō oportune s. semp̄ impoztune. nō q̄si monēs s. q̄si potentē imperās. Qui rursus libertatē atqz fortitudinē zeli sanctorū imitatricē eē. si lingua maledica carpat omnes clam ⁊ palā in supiori dignitate p̄stitutos. nec attēdit si populū inde subuerteret ⁊ ad rebellandū antiabit. sed si cōplacebit eis dē tota solitudie considerat. **CR** Ceterū cū inualuerit hūmōi p̄dicatiōis fauor ⁊ seruo: effrenis/vix adhibere remediū p̄mitter plebs indocta q̄n signis extrinsecē sanctitatē. q̄ interi⁹ corrupta est attendit. ⁊ quicqd̄ aduersum dicit ad iniurias refert ⁊ odiū. Ab hac mētis elatiōe ⁊ indiscretione p̄dicandi longe fuit Job. iuxta inferius dicēda. qm̄ fm̄ auditorū qualitatē p̄monis linguā variat ⁊ nō ad seditionē sed edificatiōē ad humilēqz p̄niam singulos p̄ capacitate cohortans. **CR** De

S quis. Et baptisabatur ab eo. Qualis iste baptismus extiterit olim dicebat. et sup hoc remitto vos ad ea q tractant a magro et doctoribus. iiii. sententiarum. Confiteres peccata sua. Quoadmodum iohannis baptismus non erat sacramentalis. sic nec ista confessio. Erat tamen utriusque et baptismus et confessio preparatoriu quoddam et introductiuum ad vera sacramenta baptismi et confessionis posterius instituta. **D**ec aut confessio vel fiebat fortassis in generalitate quadam. quoadmodum ecclesie mos habet fieri in publico an in gregebus. Vel fiebat de publicis. in publico. more iudeorum in suis conventibus. Vel si secreta erat et particulariu expressiuu proficiebat ad humiliacionem et consilij susceptio nem et pnie agende cognitionem. **D**ic ppentitur baptismu iohannis non habuisse stru tem peccatoru sacramentalit delecturam. Que ro est. qz siue baptisadi siue baptisati neqz confessione altera. neqz pnia aliqua p preteritis delictis aliquatenus eguissent. Idcirco pre rea non parificant i oibus baptisima iohis et confessio cu baptisimate christi et ab eo instituta confessione. Baptismus enim christi confessione non erigit postmodu de peccatis an actis. neqz prius an baptismu conferri pot hmoi sacramentalis confessio alioqn non esset baptismus sacramentorum ianua. qd falsu est. **S**ed oris incidens qstio. Nunqd platus alicui nouit baptisati iubere posset ut se summitteret ipe confessioni sacramentali obedientie causa. **E**stimo q non. qm non est aliqs obligat confiteri sacramentalit nisi q de peccato mortali sibi conscius est. Et hec obligatio non iure humano sed diuino p surgit. Si vero aliqs de peccato suo apud deum satisfecerit iuxta pceptu ei datum et regulas institutas. non pot itez p institucionem pure humanam ad satisfaciendu rursus tali pcepto inuit astringi. **C**ostat autem q baptisat satisfecit deo de peccatis preteritis sic q non habet aliud pceptu diuinu ad implendu pro delectioe hmoi peccatoru. **P**relatus vero non habet ius obligadi qlcunqz ad confessionem sacramentalit nisi qritus h a iure diuino descendit. alioqn possit instituere q qlibet qntucunqz immuis a peccato confiteretur sacramentalit qritus sibi coplaceret. **S**uma igit et cardo huius ronis est. nullus obligat idem peccatu bis confiteri sacramentalit. **Q**uod q absurdu sit videt nemo. **O**pponet forsitan aliqs de baptisato/ vere corrito

post peccatu/ ille immunis est a peccato. nihilominus obligat p eccliam confiteri. **R**nde q non p eccliam. s; ex pcepto diuino tal ad confessionem semel fienda de peccatis post baptismu commissis/ et an non tenet. **P**ropterea quisqz satisfecerit/ aut firmiter et loco satisfacere pposuerit/ hmoi pceptoru manebit obligatio a q poterit absolui/ et non alit sel confitendo. **I**uxta hec apit via ad sciendu si semel confessus posset itez ad confessionem sacramentalit suscipiendā artari. **S**z qz alibi ventilat ea ptermitto q dici poterat qcur qz pscriptera. **T**ota insup hanc confessionis materia qvis vtilitatis et a textu nro non abhorrenter remitto ad. iiii. sniaz p pnti et ad scripta doctoru. **O**bjiciet itez de illo que in mortis articulo absoluit simplex sacerdos sup casib; pape et reseruatis. obligabit enim talis absolui/ si conualescat itez papa adire et absolutiois beneficium recipere. **F**ateor hic cu durado et alijs qbusda doctoribus inuolutissimam et vir enodabilem tangi materia. **D**e modo se hndi in confessione casuu hmoi reseruatoz. qz difficillimu saluare videt qliter iuxta vsuz ecclie non dimidiatur confessio/ q p duos adimplet. dum. scilicet apud penitentiariu solu reserunt casus reseruati. **H**anc p nunc difficultatem non incipiam enodare tmm modo p qnto ad pns spectat dubiu qd mouim. **D**ico q hoi in articulo mortis aut alias se sacrallit absoluit. non pot absqz consensu pprio obligari rursus p hoiem sacrallit eadem peccata confiteri. **D**es oppositu. **I**ta confessio prior sacrallis suu plene effectus opata non fuisse/ qz non absoluisse hoiem a pcepto dei qd est de semel confitendo peccatu commissu. **N**olo tamen negare qn de consensu pprio itez possit hoi sacrallit confessionis sup eisdem peccatis iterare et ad h sponta nec obligari. **N**o nego etia qn publica peccata aut etia reseruata possit itez referre alteri post confessionem sacramentalit. et ad h forsitan obligari pot/ qritus pnam salutare euz discretionem maiori picipiat. illud tamen non assero. **A**liud fundamentu tangit Duradus ad confirmandu pdicta. **S**upponit itaqz p regula q nunqz platus ecclie vel alius iudex pot circa aliud pceptum iubere nisi circa illud qd ad foru suum publicu pot deduci si non fiat. **A**lioqn pot prelatus ferre pcepta sup occultissimis cogitationibus sibi remediandis. vel super illis quorum transgressionem punire non pot neqz sciret

et ita frustra lex huiusmodi ferretur ab illo. quoniam executio per eum impleri non valeret. **Occultissimum** autem omnium est confessio sacramentalis de qua stare non potest nisi per unum qui confitetur. et hoc etiam si velit. **Quocirca** dicit idem doctor ecclesiam non iubere fieri confessionem semel in anno. nisi per indicationem. quia scilicet precipit recipere eucharistiam. ad quam rite suscipiendam debet seipsum probare homo iuxta preceptum apostoli ab ecclesia sic interpretatum quod de mortalibus exigat confessio. **Exemplum** in bonis dicendis et intentione habenda sile ponere tur. **Scotus** fundamenter alteri inicit. **Ait** quippe quod nemo tenet aut obligari potest per se suum occultum et secretum facere publicum sic quod de foro dei cui prius soli subiacebat trahatur quantum ex natura facti in forum publicum. **Sed** stat inquit quod dices precepta sua duobus sacerdotibus facit illa esse publica quantum est ex natura facti. quoniam in ore duorum per se illud posuit quod testificari possent. quibus non sine peccato contra eum. **Iuxta** quod testimonium per sententiam publicum iudex. nec impediret sententiam iudicis quod sacerdotes duo peccant confessionem reuelando. quoniam si dedit in secreto bene fidei aliquid per se meum duobus extra confessionem proculdubio peccabunt si me prodant apud iudicem. nihilominus quod denabit caput meum. **Secundum** ista datur via ad dissolventem rationem quam dominus Aristoteles insolubile sibi reputabat. ad probandum quod stare decretali omni vtriusque sexus quilibet et confessio privilegiatur iterum tenebat pro proprio sacerdoti confiteri. **Non** inquit propter defectum sacramenti ut dicebat magister Jo. de polliaco. sed propter aliud. **Supponit** primo quod confessio sacramentalis potest pluries super eisdem peccatis salubriter iterari. **Supponit** secundo quod due affirmatiue propositiones non repugnant ad invicem. sic quod posterior institutio positiva prioris reuocet si sit in affirmatione stare possint. **Supponit** tertio quod decretali omni vtriusque sexus sit propositio affirmatiua et sub obligatione posita. **Supponit** quarto ex predictis quod licentia data de precepto privilegiatur ex affirmatiua est non tollit preceptum prius factum de precepto semel in anno. **Ex** quibus concludit propositum ut estimat. et exemplificat de missa audienda die dominica. **Si** inquit daret preceptum alicui quod missam semel audiret in parochia sua quilibet die dominico. nihilominus daret sibi postmodum licentia quod posset audire missam in loco alio processio licet non reuocaret preceptum

Ex quo simul stare potest quod iste duas missas audiatur et ad unam obligatur et solui licentia ad aliam. **Sed** diligens inspector premissorum reperiet rationem hanc non esse insolubilem neque exemplum per se penitus esse validum quod adducit etiam supposito quod non esset decretali expressse determinans se confessio sacramentalis non rursus ad confessionem obligari quoniam tamen esse debet. **Concessa** itaque suppositio precepta iterari salubriter potest confessio sacramentalis si tamen semel est recte facta de licentia illius quod ius habet non potest iterum cadere sub precepto pure humano sicut nec nouit institui super inuitum sicut ex premissis arbitror esse perspicuum. **Et** quod aliter loquens in finitas absurditates corrueret in illas nominatim quod baptisatus adultus potest inuitus obligari per placitum precepta dimissa confiteri. imo mulieres confiteri. **Non** enim repugnet baptisatus. et sublequens sacramentalis confessio sic nec due sacramentalis confessiones. **Si** quis dicat quod baptisatus habet effectum plenissimum deletionis peccatorum a peccato et culpa. **Ita** respondeo prius unam confessionem habere potuisse. et habere sicut per omnia completa sit nihilominus ad augmentum gratie poterit iterari. quibus non baptisatus propter characterem secundum doctores in eo susceptum. **Ex**inde pro facile est diuersitate inuenire inter exemplum positum de missa audienda et confessionem. quia missas audire positum est ius. licet in diuino fundatum. et ideo potest ad plures missas per ecclesiam obligari. sic quod una audita remanebit attrita ad alteram. **Unica** autem confessio cadit sub obligatione diuini precepti. quod expleta non remanet ad papam in ad alteram confessionem super eisdem obligandi. sicut per auctoritatem vniuersalem missa potest ut prius ad alteram ferre preceptum. quia sine possibilitate subiacet dum ratio subest numero missarum audiendarum restringere vel ampliare. imo et tollere. **De** confessione autem loque diffinitur. quia iuri diuino obligatio principaliter inicitur. **Facendum** igitur quod papa non potest dare licentiam privilegiam. ut confessiones audiat et ita ad curatos eundem erit. sed ex licentia preterit ex sequenti relaxatione pro supposito iure diuino ne precepta cadent rursus confiteri sacramentaliter inuitus aliquid tenere tur. **Denique** oppositum asserere de papa et ecclesia est dicere populum innumerabiles per confessiones hactenus fuisse seductos in uoluntarios et deceptos. quia vel noluerunt confessionem sacramentaliter privilegiam. esse sacramentalis quod hactenus creditum est esse falsum. vel si sacramentalis fuit indubitanter non habet ab

hinc ostendit rursus erigere ut precepto diuino de semel ostendit cui obediuit itez nolens obtemper. nolens dico. qz volens vltro pre. Porro secus est de pccato q ad confessionem pot obligari. qz nodu a dei iussione semet absolvit. **Sed** videam? vñ subortu est in iohane q sic egrediant ad eu hierosolimitate vniuersi z omnis regio iudee z baprisabant ab eo ostentes pccata sua. **Stati** subiungit ro qm virtus sua perabebat in admiratione pplos in reuerentia z amore z erat odor boni vite in vitam. **Erat** inquit subleues tertius **Johes** vestit pilis camelarum. **Ubi** iohes de virtutu qtuoz cardinalium possessione sil z ornatu implicite comendat. **In** vestitus asperitate rpancia notat. **Erat** vestit pilis cameloz q tunica erat cilicina z rudis z aspera. **In** luboz succinatione notat fortitudo. succinge sic vir lumbos tuos dicit scriptura. **In** mellis comestione prudentia comendat. **Del** comederit de christo vt sciat reprobare maluz re. **Demu** in alioz eruditione z suppius respectu christi humiliatode aspiciat iusticia. z pdicabat dices. **Veniet** fortior post me. **At** vero hec materia collaudatiois vberior est q vt nuc totu valeam? expmere. sil z difficultates plime morales scde p ceteris includunt. **Una** e de abstinentia z appropriate de obseruatione cartbusiensiu sup uesu carnium. qua difficultate olim a domio Lameracesi in hac cathedra mota noduz ad calcem dissolutionis deducta esse agnouit sed me deducturu deo ppicio pta lectioe. **Altera** qz de supfluo atqz pompatico vestitu an sit tolerabil in platis. z viri ecclesiasticis. **Reseruat** igit istis ad sequentia. regrediamur paulisp/ z statim finis ad pcedentē textu. z aliud mysticu seu morale ad pteplatione attines eliciamus. **Per** iohem nullu apri? q pteplatiuu viru moralit accipim? hic iohes manet in deserto quoda no ta materiali q spuali du sed z solitari? z eleuat se sup se. q subleuatiode supra sup cuncta hac pfusam rez fluctuantium z exundantiu multitudinē attollit. hac sub? deserit. q derelicta. pfecto manet i deserto qdam mens secretissimo z abditissimo. solis deniqz exptis agnito z puio. **An** no bn reliqrat mudu z habitabat in deserto q dicebat. **Sibi** mudus crucificus est z ego mudo. **Qui** pterea a seipo etia deseritus clamat. **Vino** ego. ia no ego. viuit re.

Et rursus. **Siue** mente excedim? deo in qd. **Doc** qnt fiat dat posse experiri fm beati Berni. no exprimi. nec doceri pr. sz haberi. sic h no p inuestigatione curiosam aut p studiuz qntuicuz vehemens neqz per scrutiniu scripturarū. **Ibi** eni defecerunt scrutates scrutatio. sz obrinet p forte pteplatione spūs humiliati fm beatus Dion. vbi ampl? lacrima pfunt qz lre. spūsancti vnetio q lectio. z ozo qz ro docet. **Hō** e tñ respūda vsquequaqz lectio vl doctrina qz etsi no manifestu qd est tale desertu qd nemo nouit nisi q incolit. aniat tñ ad que rendu z via qlibuscuz signis aminstrat. **Doc** fecit eleuat? doctor Greg. pcpue in moralib. **Doc** pssim? Aug. in pfessione nito z soliloquijs. **Doc** deuot? Berni. sup Lantica. **Doc** venerabil? Dugo et Rich. de san. vic. in suis opibz varijs. **Doc** deniqz multu cōpendiosa z sententiosa breuitate tradidit Bonauē. in libello que appellat speculu amoris. z in alio que intitulat itinerariu mentis in deū. **Itez** parz in rhetorica diuina: z silis alijs. **Eos** potius qz me hortoz audias. z aduertam? qd sequitur. **Dū** iohes iste pteplatiu? nñ in deserto q dā mētis inuio z ab fluru carnalitatē in aquoso. egrediūf ad eu hierosolimitate vniuersi z ois regio iudee. **Regio** ista iudee atqz hierosolime ad lram terra e pmissionis fluens lacte z melle. **Et** pculdubio no alit efficit hō tor? regio pmissiois/fluēs lacte pie deuotiois. z melle saporose eruditionis qz in pteplatoe. **Hā** extra eā pot? est sepe hō regio qdaz egestat. vt Aug. loqitur in pfessionali. **Est** regio plena mōstris. feris z beluis viciosa cogitationū z serpētibz horridis atqz pestiferis venenataz z inficientiū cupidinū. **In** q demū regiōe neqz pluuia est aut ros deuote affectionis. neqz viroz herbaz florentiū. aut fruct? plantarū ramificantū p vtuosaz opationē. neqz decor est neqz species p celeste puerfationem. **At** vero vbi iohanes est in deserto mentis pdictio/solitarius in pteplatoe/vbi comedit māna absconditū. **Adiacet** circū quaqz regio iudee. regio scz glorificationis cuiusdā z decor pfessiois. regio insup hierosolime. regio visiois pacis. sic eni iudea z hierlm interpretant. **Qui** regiois speciosissime z vberime hitatores sunt. cogitationes scē. z affectioes pie. q sunt reuera hierosolimite vel pacifice. z ppter cōfessiones.

laudis et glorificatione iudee regione inhabitare merent. **Q** certe pulcherrimum ob-
stipendūq; spectaculū; videre hierosoli-
mitas tales vniuersos; et omnē iudee re-
gionē egredi ad iohannē in deserto h̄ ha-
bitantē. **U**adant alij spectatū colles altis-
simos. alij siluas et flumina. alij longe patē-
tes campos. alij maria fluctibus altis intus
mescentia; alij theatrales ludos aut mon-
stra milleformia. **P**laceat alijs celū cerne-
re; et omnē ei⁹ ornatū. decorāq; militiā. ni-
hil proorsus tale. nihil dignū cōpatione ad
prefatū spectaculū poterit vsq; inueniri.
Et enī ibi videre est q̄ forma. quo ve ordie
egrediunt hierosolimite tales vniuersi et
omnis regio iudee ad iohannē in deserto.
Gratū proorsus inspicere est omnes inclitos
in vestitu deaurato. in sumbrijs aureis. i va-
rietatis circūamictu. egredi a recessibus ab-
ditis. quos etiā habz mystica regio iudee.
Egrediunt a mēoria. egrediunt ab itel-
ligentia. egrediunt a voluntate. egrediunt
tur insup tanq; sponsus et sponsa a q̄dam
triclinio capacissimo. viriūq; rational. cō-
cupiscibilis et irascibil. **E**grediunt de-
mum ab estimatiua. a fantasia. a sensu cō-
muni. de oibus deniq; locis patentibus q̄n-
q; sensuū. **E**grediunt nō vt videant va-
nitate exteri⁹ ad instar dine. sed ad iohannē
in deserto. **H**oli numerū velle sciscitari q̄-
niā innūerabilis est. ita vt fas sit dicere. mi-
lia miliū ministrabāt ei. et decies centena
milia assistebant ei. qm̄ egrediunt hieroso-
lomite vniuersi. **S**ed qd agunt duz ve-
niunt. **U**triq; baptisant ab eo. qz purificā-
tur magis et magis cogitatioes et affectio-
nes tales pacifice. **E**t q̄ fortassis vlt̄ mini-
ma peccata p negligentia aut surreptōem
aut vanitatis p̄mixtionē admiserit/illa cō-
fitent. **C**onfitētes inquit p̄ta sua. vel cer-
te id̄ confitētes peccata qz dimissa sunt/et
inde sacrificiū laudis offerūt se mutuo co-
hortantes et hymnidice canētes. **C**onfite-
mini dño. qm̄ bonus. qm̄ in se. m̄. ei⁹. **E**t
rursus. **D**isericordie dñi. qz nō sum⁹ con-
sumpti/et silia. **S**tudeam⁹ documētū.
et sapiētes fieri studeam⁹. et enitmur tale
nob̄ intus formare spectaculū et cōuent⁹.
Affirmo. quisq; tale sibi fabricare merue-
rit nō magnopere vagabit exteri⁹ ad viden-
dū vanitatem. impleuit quoq; iocūdus illō
satirici **T**ecū habita. **H**ō erit solus q̄ taz
numero ordinatoq; stipabit comitatu.

qui p̄terea regnū dei intra se stabilierit
ab omni p̄turbatiōe semorū. **E**terū nō ha-
bet aliud sup homines imo vic supra bru-
ta q̄ nō talit̄ ascēderit ad cor altū vt sit ta-
liter iohānes alter in deserto mō q̄ prefati
sumus. **H**ec vita p̄ficiatur semp̄ nescio
qd̄ erit q̄ ista vita nō erit iuxta dictū **A**u-
g⁹. **N**unq; alibi meli⁹ experit hō illud qd̄
de sapiētia p̄nūciat sapiens. **I**ngrediens
in q̄ domū meā cōquiescā cū illa. **H**ō enī
habz amaritudinē p̄uersatio illi⁹. nec tedi-
um cōuicē illi⁹. sed leticiā et gaudium. **A**-
turo si delectat nos ad h̄ spectaculū dī
uinū p̄tingere et bñ disponi i multis vt p̄-
in paucis vecemur necesse est. **I**ohannē q̄p̄
pe morely suos imitari p̄ueniet. de q̄ sub-
dit euāgelista qz erat iohes vestit⁹ pilis ca-
melozū et zona pellicea circa lūbos eius. et
locustas et mel siluestre edebat. **C**irca
quē locū finē faciens expositiōi l̄rali et plu-
rima p̄rāsiens q̄ro. **U**trū vita iohis fue-
rit angelica et in h̄ hoies p̄fectissima. qz non
Vita iohānis fuit innatural. qz solitaria.
Domo enī fm̄ p̄hm. i. **P**olit. naturaliter
est aīal ciuile **U**n̄ et p̄uersatio dñi iesu chri-
sti q̄ est n̄ra instructio fuit cōis et nō solita-
ria. **E**t p̄firmat. qz iohes nō insegurus est
corpali chrištū in terris p̄uersantē. q̄ non fu-
it p̄fect⁹. **N**esciētia tenet p̄ illud qd̄ ostēdit
chrišt⁹ inueni **D**at. xix. **S**i vis p̄fect⁹ eē
vade et v̄. oia q̄ h̄es et da pau. et se. me. **O**p-
positū p̄z ex dictis et allegari sup litteraz.
Questio ista principalit̄ est ad inuētū
gandū dī vita solitaria seu p̄replatiua qm̄
tenuit **I**oh. et de cōpatoe ei⁹ ad actiuam.
Ponā notabilia et eliciā p̄clusiōes. **N**ō
tandū qz vno mō vita p̄replatiua seu acti-
ua a q̄busdā accipit p̄ ip̄a ania q̄ est vita p̄-
ma. et ita nō esse dīam int̄ istas duas vitas
in eodē hoie nisi reducā⁹ ad hūc sensum
qz ania viuēs vita speculatiua alit̄ se habz
qz dū viuūt vita actiua. **S**ecō mō accipi-
tur p̄ opatione v̄ cōuersatiōe a vita p̄ma
p̄cedēte q̄ duplex est. qdā immanens. alia
trāsiēs. **N**otādū qz fm̄ hāc acceptiōes
est diuersitas loq̄ntiū. **A**ccipiūt ei qdā vi-
tā actiuā p̄ oī opatione corpali merito:ia
terminata ad obiectū extrinsecū. et sic gene-
ralit̄ omne op⁹ bonū cū grā factū trāsiens
i exteriorē naturā erit de vita actiua q̄ntū
cūq; spūale vel corpale videat/et ois actus
imanes merito:⁹ eēt vita p̄replatiua/et p̄ci-
pue si sit r̄spectu dī cui⁹ mōi ē speculatio et

delectatio et amor seu fructio habita dō
Alii aliter distinguunt dicentes q̄ vita
 actiua est conuersatio corporal̄ meritoria
 fm̄ quā p̄uideat ecclie v̄l p̄tici p̄rio et p̄nci
 paliter q̄ ad corpus. v̄t ē exercitiū in septē
 opibz mic exterioribz sicut **B**artha p̄u
 uidebat corpi xp̄i. **V**ita autē p̄tēplatiua ē
 p̄uersatio meritoria fm̄ quā p̄rio et p̄nci
 palit suffragat ecclie q̄ ad mentē et bona
 spiritalia. et sic p̄dicatio/sac̄roz m̄stratio/
 et oīo spectat ad p̄tēplatiōez. **E**t iste est p̄ue
 nientior modus. **Q**uo circa adhuc p̄tē
 fieri distinctio d̄ bōis spiritalibz q̄s v̄idea
 tur ip̄propria. ex abusu t̄m loquētiū/q̄is
 sic accipit v̄t dicam⁹ generalr̄ bona sp̄ua
 lia q̄ spectat ad p̄tē clericoz et sacerdotū q̄s
 antonomatice appellam⁹. et sic p̄dia et pos
 sessioes ecclie et eius iurisdictiones erunt q̄
 dā sp̄ualia. **T**alia h̄o sunt q̄ in p̄tē laico
 rū cesserūt. et sic eadē bona erūt p̄tē et poste
 ri⁹ sp̄ualia et sp̄ualia. et fm̄ h̄ distinguūt iurī
 dictio sp̄ualis et corporalis siue sp̄al. **T**er
 cio notandū q̄ in eadē ecclia p̄tē imaginari
 q̄druplex mod⁹ viuēdi. **Q**uidā viuunt vi
 ta q̄ nec est p̄tēplatiua nec actiua p̄prie sic
 p̄ueri baptisati nōdū capaces rōis **S**ecūda
 est vita pure actiua. **T**ercia ē speculariua
Quarta est mixta ex v̄traq̄. **Q**uarto no
 tandū q̄ aliqd̄ d̄z meli⁹ altero dupl̄. vno
 mō absolute absq̄ respectu ad aliud. alio
 mō relative seu p̄ditionalit. **E**xēplū p̄h̄
 ad h̄ est de h̄ q̄d est p̄hari. **N**ā simplr̄ me
 lius ē p̄hari q̄ d̄itari. et t̄m in casu extreme
 necessitat̄ v̄l indigētie meli⁹ eet h̄re aut ac
 q̄rere vnū panē q̄ illo deficiente. pulcrā
 phie cōclusionē addiscere. **S**ilr̄ i statu in
 nocētie vel gl̄ie multa esse poterāt bona q̄
 sub p̄posito p̄tē mala eēt si obseruaren
 tur. **E**t in corpe sano aliqd̄ p̄dest q̄d ob
 est p̄supposita infirmitate v̄l crapula p̄ce
 dēte. **E**t istud d̄z notat̄ attēdi dū sit cōpa
 tio aliqd̄ in bonitate v̄l vtilitate. et silibus
 vel dū q̄rif. q̄d expedit in regimēvie hu
 mane. **D**icam⁹ p̄mo q̄ stat in q̄libet istoz
 q̄rtuo: statuū boiem saluari. **D**e p̄mo nō
 est dubiū de p̄ueri baptisatis. decedentibz
 aū vsūm rōnis. **D**e q̄rto nō est dubiū de p̄
 latis et alijs sc̄ris q̄ diu vitā mixtā ex cōtē
 platiua et actiua exercuerūt et saluati sunt.
Quo ad duo mēbra est difficultas. **E**t di
 uerūt q̄dā impossibile esse aliqm̄ adultum
 saluari q̄ nō vixisset vita p̄tēplatiua. q̄z oī
 q̄ oīo capax rōis diligit deū sup oīa si de
 beat saluari. et in tali dilectiōe q̄ p̄sequitur

et cōgnitōe dei reperit vitā speculariua. **S**
 casus ē dabil̄ sic dat holkor vbi hō dū p̄i
 mo incepit v̄t rōe exercebit statim in opibz
 mic corporalibz v̄l alijs bōis exercitijs exte
 rioribz absq̄ h̄ q̄ actualit̄ et formalit̄ elici
 at actū dilectiōis dei sup oīa. et in agendo
 talia poterit p̄ fide a tyrānis repēte interfi
 ci. et ita saluabit tal̄ q̄ nūq̄ vixerit vita spe
 culatiua. h̄ t̄m raro euenit. **L**etex de vi
 ta speculariua nō ē difficultas q̄n hō pos
 sit saluari in casibz multis q̄ nūq̄ vixerit vi
 ta actiua. q̄z ad h̄c nō est vocat⁹. v̄l q̄z ca
 sus nō occurrit exercēdi illā vitā. **P**at̄z ec
 de christo i v̄tero p̄ginis. de **J**ohē bap. si
 habuerit p̄tēplatiōē salutando. **R**aro t̄m
 hō manet i vita ista diu. q̄n v̄taf vita mix
 ta. p̄sertim fm̄ p̄mā distinctiōez. als. p̄sentē
 dispositiōez. **S**ecūdo loquēdo absolute
 nō h̄ndo respectū ad lapsuz bōis. tal̄ ē or
 do int̄ q̄rtuo: modos viuēdi p̄iores i bo
 nitate et eligibilitate q̄ p̄ria vita bona est/
 sc̄da melior et q̄rta q̄ ē cōposita melior ē q̄
 sc̄da et t̄rcia optia int̄ oēs. **N**ec appēbūt
 si q̄s diligēt aduertat vitā ade p̄statu in
 nocētie. **N**ā si q̄s ibi vixisset ex b̄nplacito
 dei absq̄ vsu rōis actuali et t̄m in gr̄a b̄n vi
 xisset si vixisset vita actiua laborādo et co
 lendo parad̄sum terrestrē ex iussu dei meli⁹
 vixisset et si cū h̄ fuisset aliqm̄ in p̄tēplatiōe
 dei meli⁹ habuisset. **S**q̄z oīs indigētia
 remota erat nec exigebat t̄nc labor extrise
 cus ad subleuatiōē q̄rūcūq̄ indigētiarū
 vita ei⁹ speculariua optima t̄nc exiitisset/
 q̄d ampli⁹ p̄picuū erit ex seq̄ntibz. **T**er
 cio p̄ accidēs et suppositiōe stat in casu
 vitā actiua vita p̄tēplatiua p̄ t̄nc meliorē
 et eligibiliorē existere. **P**ōt enī tanta indi
 gentia esse in primis corporal̄ ad iuuādūz.
 q̄ p̄tē eēt omittēre eos et eoz subleuatiō
 nē p̄ speculariōe seu cōtēplatiōe **P**at̄z in pla
 ris vel in casibz necessitat̄is. **E**t si dicatur
 q̄ homo nō debz omittēre mai⁹ bonum p̄
 p̄ter minus bonū. **D**icat q̄ in casu illo cō
 templatō nō est istī maius bonūz fm̄ p̄i
 mam distinctiōē de duplici vita. **U**n
 de et quarto quādo licite potest v̄traq̄ vi
 ta exerceri speculariua sc̄z et actiua. specu
 lariua eligibilior est et dignior et statui glo
 rie seu innocentie conformior. **V**ita enim
 q̄ digni⁹ et excellenti⁹ habz obiectū. et q̄ ex
 digniori virtute procedit eligibilior est. sic
 est de intellectu dei et dilectione seu frui
 tione eius. **N**am iste sunt operatiōes op
 timarū potētiarū in b̄ oīe respectu. optiū

obiecti. fm h̄ posuit p̄hs felicitatē in boie
i. Et hi. in p̄tēplatiōe p̄me cāe / r̄ p̄formiter
(licet maḡ eleuate) ponūt theologi b̄tū
dinē in fruitiōe r̄ p̄gnitiōe dei / r̄ etiā dele
crabilior. vt p̄t. i. Et hi. **S**ilis p̄clusio
p̄t poni fm aliā distinctiōe r̄ ex ista dedu
ci r̄ p̄ aliud mediū. sic. Quāto anīa melior
est q̄ corp⁹ tanto vitā regulās aiām r̄ diri
gens in finez. melior est r̄ dignior q̄ illa q̄
tūmō respicit corpale regimē / sic est de vi
ta speculatiua respectu actiue i. ecclīa. ḡ r̄c.
Quinto / p̄supposito p̄cto r̄ indigētis
varijs in ecclīa dei ex p̄cto originalit̄ veni
entibz r̄ ceteris paribz. melior ē vitā q̄tra scz
cōposita ex actiua r̄ p̄tēplatiua / q̄s simplr
actiua vel simplr speculatiua. h̄ est q̄ vna
earū sine immixtiōe alteri⁹. **P**ro q̄ ad
uertendū est q̄ tota multitudo opoz meri
torioz vni⁹ hoīs imaginat̄ q̄i corp⁹ quod
dā r̄ homogeneū ad modū loquendi r̄p̄i:
Mat. vi. Si ocul⁹ tu⁹ fuerit simplex to
tū corp⁹ tuū lucidū erit. **Bl.** Si intētio
simplex. bona q̄libz opatio erit. **P**roba
tio. Vita illa melior est q̄ est vite r̄p̄i p̄for
mior. s̄ r̄p̄s p̄uerfat⁹ est fm totū corp⁹ vi
te sue ad regulā. r̄ vitā cuiuscūqz mēbri sui
scz tā actiue q̄ speculatiue. ḡ r̄c. **C**ōfirma
tur. qz corp⁹ alicui⁹ p̄fecti⁹ viuūt dū p̄ lo
co r̄ tpe vitā q̄libz mēbro suo. nūc isto. nūc
illo. q̄ si p̄tinue vno vteret. qd̄ est; p̄fecti⁹
v̄puta oculo. p̄suppositis indigētis ad q̄
rū reuelationē quodlibz mēbroz vtile est.
r̄ p̄uiso q̄ ocl̄s sit in suo vsu ad directōez
man⁹ r̄ pedis. **E**t ex h̄ sumit̄ r̄sio ad in
stantiā q̄ fieri p̄t r̄ moueret paz. p̄sideran
tes qz vitā p̄tēplatiua fm se p̄siderata me
lior est r̄ dignior fm dicta. ḡ melior est h̄
dū fm eā viuūt q̄ dū viuūt fm actiua. **S**ic
enī argueret q̄ hoīm corp⁹ eēt nobilit̄ si ef
fet totū ocul⁹ q̄ b̄ndo varietates q̄s ad p̄
sens obrinet / r̄ pictura pulcrior si tota eēt
albedo q̄ dū varijs colorū appositionibz
decorat. **S**ilr̄ dicendū est h̄ q̄ corp⁹ o
perationū hūanaz qd̄ imaginat̄ q̄si et ho
mogeneū r̄ diuersaz r̄onū / p̄fecti⁹ est dū p̄
q̄libet sui p̄te est i. exercitio (p̄supposito sp̄
q̄ vitā speculatiua est velut illustratio r̄ di
rectio / r̄ viuificatio anie sit in suo actu suf
ficienti) q̄s si dimissa actiua esset p̄tinue in
speculatiōe sub ḡdu intēsiōi / p̄suppositis
indigētis primoz. **S**peculatiua enī vt q̄
dā ait vidēs fr̄is inopias r̄ torpēs a iuua
mine. deficit a fraternā dilectione / r̄ p̄ p̄se

quēs a dilectiōe dei cōnexa. r̄ tūc nō viuūt
p̄tēplatiue q̄ cōplect̄ in diuina dilectiōe. s̄ in
curiosa p̄hoz speculatiōe. **E**t si q̄rit q̄
de necessitate r̄ sub pena p̄cti tenet h̄o vi
uere fm vitā actiua. **D**ico vel ex suscepto
officio / vl̄ dū videt fr̄is necessitates exte
riā r̄ nō apparet q̄ ali⁹ succurrat. **E**xem
plū de elcōsina. **E**t his habet radice q̄re
star⁹ p̄latoz est p̄fectissim⁹ in ecclīa sc̄a di
qz est star⁹ req̄rens vtrāqz vitā p̄ loco r̄ tē
pore instar r̄p̄i r̄ moȳsi r̄ alioz. nā r̄p̄s tūc
in monte orabat. nūc p̄dicabat. nūc p̄p̄of
cibabat. **S**ilr̄ moȳses in mōte syna p̄tem
plabat ea q̄ postmodum p̄plo ministraret / r̄
descēdēs iudicia dabat p̄plo. r̄ arce fabri
cam ordinabat. **I**ta q̄libz corū dz esse bi
nomi⁹ ad modū **J**acob q̄ et isrl̄ dz. **E**st ei
p̄lar⁹ isrl̄ in p̄tēplatiōe / r̄ iacob in viciōiū
supplātiōe tam i se q̄ in subditis. **E**st ei
duplici v̄rozi copular⁹. **I**te r̄ rachel. appli
catio mystica cōis est. **S**ecta p̄cto. **L**e
teris paribz v̄tilior r̄ secūdiōz ē in ecclīa dei
speculatiua q̄ sit actiua. **P**ro q̄ aduertē
dū q̄ duplex ē v̄tilitas r̄ secūditas i ecclīa
qd̄ est grossa atqz palpabil⁹ q̄ a vulgo et a
viuētibz more vulgi p̄cipue reputat. r̄ illa
p̄sistit in mltitudie r̄ p̄seruatiōe bonoz
fortuitoz / r̄ corpis / r̄ pompa extrinseca
Aliā v̄tilitas respectu bonoz aie vl̄ meri
toz vl̄ alioz donoz ḡuitoz. **S**ecūdo ad
uertendū q̄ p̄ia bona nō p̄sunt. imo ple
rūqz nocēt nisi p̄ q̄nto ordinat̄ r̄ disponūt
ad sc̄a bona. vñ nec capiūt bonitatē ali
quā moralē aut ḡuitā. nisi a bonis h̄mōi
tanq̄s a fine ad quē d̄nt ordinari / vl̄ tanq̄s
instrumēta ea ad p̄scedēdi / vl̄ tanq̄s obiecta
circa q̄ sit h̄mōi opatio fr̄uosa. imo q̄nqz
talia bona p̄cedunt deo irato vt **A**ug⁹. ait
qz videlicz v̄tili⁹ eēt illa nō h̄re dū obsunt
bonis moribz quēadmodū r̄ obsunt diui
tie piture. generāt ei vermē pessimū q̄ ē su
pbia vl̄ voluptas effrenata. **E**t sic in vno
boie h̄ bz veritatē. sic r̄ h̄re p̄t̄i toto corpe
mystico ecclīe. ita q̄ nūerabis merito inter
magna diuie mie dona paup̄tas ip̄i / i ta
libz bonis fortuitis. r̄ iurisdic̄tiōibz ciuili
bus. **J**uxta qd̄ dicūt h̄ystorie. r̄ legi in po
stilla sup̄ biblīā q̄ dū dorata eēt ecclīa bo
nis r̄palibz p̄ constantinū / audita est vox i
aere. **D**odie venenū effusus ē in ecclīa sc̄a
dei. **E**t qd̄qd̄ fuerit de h̄ / potuit ei tūc do
tatio h̄mōi esse v̄til. p̄pter bonitatē r̄ fide
litate d̄spēsantiū / r̄ dilatatiōe ecclīe post

aduersitates habitas/nihilomin' nūc aut
 alias poterit spoliatio silr esse utilis/pro/
 pter maliciā eccl'asticorū talib' bonis ab/
 utentiū/vt claudat via malignantiū. spi/
 nis aduersantiū ne cadāt in p'cipitiū vici/
 orū. **Jurta** qd' ait dñs. **Septiā** viā tuā spi/
 nis. **Nūc** ad p'positū p'clusiōis p'stat q'
 p'replatiū? vt sic p'ficiat eccl'ie in bonis spi/
 ritualib'. q'si de p' se r' imediate. actiu' aut
 in bonis t'palib'. **Uñ** moyses plus p'fecit
 in monte adorādo dū ali' p'liarent. q's mul/
 titudo magna bellantiū. **Sic** de' q' nō de/
 struxisset penthapolim peccatrice p'p' de/
 cem iustos/si repri fuissent. p'p' miserē ec/
 cl'ie r' eidē parciat p'pter orōes paucorū
 p'replatiū q's facit p'p' labores r' discurs/
 sus r' turbatiōes multorū actiuorū. **Jurta**
 qd' dicebat **Jero.** de heremitis antiq's/eos
 esse vitā mūdi. r' ipm p' eos ne corrueret sta/
 re. **Doc** infer' cōtra illos q' terrena t'm/
 modo cogitātes dicūt iuristas r' p'ricos
 terrena tractātes. r' diuinitis vel edificijs l'
 epulis aggregandis occupatos/vtiliores
 in eccl'ia q's p'replatiū bonevite r' spūali
 bus exercitijs intendētes. q's deliros vel
 fantasticos vel inutiles reputāt. q' aīalis
 hō nō p'cipit rē. **Et** allegāt q' spūalia abs/
 q's t'palib' diu stare nō p'nt. qd' dictū absq'
 dubio nisi sane intelligat blasphemū est.
Nūc enī eccl'ia fuit melior q's duz vixit
 in paup'ate. qd' etiā **Jero.** poit i' vita mal/
 chi. r' de Romano imperio dicunt hysto/
 rici r' recitat **Aug.** rē. **Potius** r' veri' di/
 ceret ecōtra/q' t'palia r' p'sertim in eccl'ia
 diu absq's spūalib' esse nō p'nt. **Et** certū est
 q' cū eis nō adesse nō p'nt. **Alioq'n** falleret
 christ' q' dixit. **Primū** q'ri. re. dei. r' hec oīa
 adij. vō. nō dixit ecōtra. primū q'rite dita/
 tionē r' post hec regnū dei r' iusticia ei' vō
 bis adijciēt. imo sicut alias memini decla/
 rasse nimū studiū in multiplicatiōe bono/
 rū t'palū r' iurisdictionū in eccl'ia nō pua/
 causa est sue desolatōis tam in spūalib' q's
 t'palib' r' h' manuducebat p' silitudinē cor/
 poris mystici eccl'ie total' ad corp' verum
 hōis. **Nā** intēdere nimis regimini sensua/
 litatis. sp'eta directiōe rōis/est vtrūq's taz
 sensualitatē videlicet q's rōem extinguere.
Dinc est q' multi p'boz r' p'replatiūorū in
 eccl'ia/parū curāt si depauper' eccl'ia v' cō/
 culcetur in t'palib' istis vocatis bonis/vi/
 dentes tot vicia r' abusus ex his puenire i'
 cōiuijs supfluis. in venationib'. in symo

nijis r' p'ediis r' violentis. p'motionib' in
 dignissimorū/in ambitioib' p'laturarū r'
 beneficiorū/in supbijs dissolutissimis. i' vo/
 lupratiōib' effeminatis. ceterisq's innumera/
 bilib' r' nefandis abusionib' in q'bus se re/
 putant gerere vitā actiuā. dando onera q'
 uia rē. **Et** hec oīa cessarēt/aut nō ita saltē
 abundarēt/in paup'ate modesta. **Ampli**
 us nō ita diuenterēt eccl'astici etiā de p'ri/
 monio christi dotati ad traditiōes r' ad in/
 uentiones hōim p' diuitijs cumulandis/
 sp'eta lege christi sicut nūc facere cōspici/
 mus. fornicatiōe quadā spūali p'niciosissi/
 ma. **Et** ad grandē tempestatē moderni tē/
 poris r' scismatis. p'olandā possent appli/
 cari q' omitto. q' facile est ex p'cedentib' eli/
 cere. **Septima** p'clusio. **Vita** Jo. bap.
 post vitā christi r' m'ris ei' fuit angelica r'
 inter viatores saltē q' ad aliq'd p'fectissima
Pro cui' declaratione aduertendū q' vi/
 ta iohis p't cōpari ad vitā aliorū tripliciter.
Vel q' ad p'phetiā vel q' ad austeritatē vi/
 ctus vel q' ad meritū interi'. **Si** cōpemus
 p'phetiā iohis ad p'phetias aliorū. q' ad hoc
 iohes est p'fectior. q' modo certiori r' clari/
 ori demonstrauit christū. p'pter quē p'phe/
 te oēs illustrati sunt r' suas p'teruerūt. p'
 p'phetias. **Et** h' forsan innuere volebat ipa/
 veritas cū ait q' inter natos rē. **Hec** moue/
 at aliq' q' iohes videbat certa exp'ientia
 christi. r' ob h' nō p'phetabat de eo. **De** cer/
 tis enī r' p'ntib' nō est p'phetia. **Fateor** enī
 q' aliq' in homie illo videbat respectu q'ri
 nō erat p'phetia. sed scia v' exp'ientia. vt q'
 hic esset v'n' homo sic ambulans rē. **Sed**
 alia erant quē nō videbant vt q' talis ho/
 mo esset de' r' messias in lege promissus r'
 agnus dei qui tolleret peccata mundi rē.
Si dicat v'teri' q' **Johānes** interrogat'
 respondit se non esse p'phetam. **Dicūt** ali/
 qui euz hoc dixisse ex humilitate non ex
 veritate. quasi videlicet aliq' esset humili/
 tas sine veritate aut quasi humilitas per
 mendaciū acq'ratur. **Et** ideo verius r' ap/
 tius dicat q' **Johes** negans se p'phetā ni/
 dit ad intentionē querentiū iudeorū. scie/
 bant itaq's iudei scriptū esse in lege eorum
Deut. xviii. dicēte dño. **Prop'etam** tibi
 suscitabo post me rē.

Sequūtur propo
 siones eiu'dem de sensu l'rali sacre scriptu
 re. **Et** de causis errantium.

offensiva/aut aliter male sonans/hec seq/
tur ex pdictis. **Sexta.** Sensus literalis sa-
cre scripture fuit primo p christu & aposto-
los reuelat/ & miraculis elucidat/ deinde
fuit p sanguine martyru confirmatus/ post
modu sacri doctores/ p rationes suas dili-
gentes contra hereticos diffusius elucere
predictu sensum lralem/ & conclusiones ex il-
lo clarius vel pbabili/ psequetes/ postea
succesit determinatio sacrorum concilioz
vt qd erat doctrinalit disculsum p docto-
res/ fieret p ecclesia sententialit diffinituz.
Opposite sunt tandē pene p iudices tam
ecclesiasticos q̄ seculares/ contra eos q̄ pro/
terua temeritate nollent ecclesiastice deter-
minationi subiaccere. **Et** hoc necessaria pui-
sione factu est/ qm̄ in ratiocinādo & alterā
do aduersus veritatē nō est apud multos
finis. **Septima.** Sensus lralis si & dū
expugnā epibus nostris/ in his que sunt
iam apte p ecciam determinata ac recepta
nō oportet agere curiosis ratiocinatioibz
aduersus impugnatores/ sed statutis pu-
nitioibus vri. patet ex vltima pticula pro
positioibz pcedentis. **Octaua.** Sensus
lralis sacre scripture si reperitur determinat
& decisis i decretis & decretalibz/ & codicibz
concilioz/ iudicādus est ad theologia & sacra
scripturā nō minus p̄tinere q̄ symbolum
aplozū. Propterea nō est spernendus tan-
q̄ humana seu positiaua p̄stitutiōe funda-
tus. **Et** in hoc errāt pene om̄es heretici q̄
post cōpilatiōem decretorū & decretalium
inualuerūt/ vidētes enī q̄ errores sui suffi-
cienter coarguūtur p sentētias doctorum
& summorū pontificū/ & concilioz generali-
um/ dicūt om̄es tales scripturas apocri-
fas esse/ vel falsas nisi ostendat/ q̄ fuit ex-
presse in scriptura sacra/ & ita psequēter ne-
gant q̄tuor doctores/ & concilia/ putātes q̄
ex sacra scriptura cōuinci nō possint. **Ve-
rū** est q̄ ex aduerso quidā inueniunt nolē-
tes vel nesciētes distinguere in ip̄is decre-
talibz & decretis/ ea q̄ sunt de iure diuino
pp̄redicto/ ab his q̄ sunt de iure pure po-
sitio/ vel de iure pp̄rie naturali. l. de mix-
to iure ex pluribz. **Sup** qua re tam i lecti-
onibz q̄ in collatiōibus/ p cōmēdatōe do-
minorū iuristarū sepe locut⁹ sum/ q̄ntum
mibi datū erat/ & vrile videbat. **Siquidē**
ignozātia hui⁹ rei turbatiōem in eccia in-
ducit plus q̄ dici possit. **Nonā.** Sen-
sus lralis q̄uis sit in multis p̄sertim in

his que sunt necessaria ad salutē satis ex-
pressus in libris sacre scripture/ vel ex illis
euidēter psequat apud eruditos in eisde
libris/ nihilomin⁹ expedit tales sensus
sub certis articulis cōpendiose in publi-
cum tradere/ quēadmoduz de simbolo a/
postolorū & arhanasij factū fuisse cognoui-
mus. **Exigit** hoc marie cōmunitas rudis
hominū/ & capitū seu iudicioz varietas/
prout deducit sanct⁹ Thomas in princi-
pio sūme cōtra gentiles. **Decima.** Sen-
sus lralis sacre scripture rationabiliter ex-
plicatur apud studia generalia/ & in certis
dioecesibus/ ne dū p totaz ecciam/ sed per
diocesanozū sententiā cū cōsilio doctorū
theologicozū in eisde studijs degentium.
Que ratio: q̄nta scz effrenis quorūdam li-
bertas in loquēdo & docendo/ taliter cōpe-
scatur/ quoniā apud theologos debet esse
p̄scripta loquendi forma sicut tradit Au-
gustinus/ liberis inquit v̄bis vtunt philo-
sophi/ & in rebus ad intelligendū difficulti-
bus offensionē piarū aurū nō p̄mescūt/
nobis autē ad certā regulam loqui fas est.
Nota de studio parisiē. & articulis eius.
Nota de anglia & scocia & praga. **Nota** de
godfrido de fontibz/ et de q̄stione quā tra-
ctat/ & qualiter argumēta sua nō pcludūt.
Undecima. Sensus lralis quorūdam
articulorū/ vt precise declaratus p vnum
episcopum/ etiam cum cōsilio doctorū
si negetur esse scripture/ non redditur ex h̄
precise ip̄e negans hereticus. **Sed** penas
appositas talis incurrit si sit diocesanus/
& ad reuocandum rationabiliter condem-
natur. **Probat**ur prima pars. quia potest
ad papam appellare ex causis rationabi-
libus in casu. imo & a papa ad concilium
generale. **Ratio** est. quoniā nec papa nec
episcopus aliquis/ est sic confirmatus i fi-
de de lege cōmū q̄n possit errare. **Duo-
decima.** Sensus literalis sacre scriptu-
re/ si negetur esse verus/ & impugnetur ras
verbo q̄s facto. per illos p̄sertim qui sub
sunt p̄latis & inquisitoribus qui sensuz
talem declarauerunt esse de sacra scriptu-
ra. **Consurgit** vt frequēter vebemens su-
spitio contra tales q̄ sunt heretici/ scilicet
q̄ habent deprauatiōē i intellectu p erro-
rem/ & in affectu p incorrigibilitatē vl per-
tinaciam. **Ratio** est primo: quia p̄ferunt
sensem suum iudicio prudentiorum & sa-
pientiorū. **Transgrediuntur** etiam ter-

De causis errantium

minos quos ponunt patres eorum. Altera ratio est dum ea que determinata vel declarata sunt per iudices et concilium fidei. sunt talia que debent explicite credi per illos et ab illis que contradicunt. Exempla sunt manifesta in articulis parisiis condemnatis. quorum plurimi sunt de articulis fidei: quos quilibet adultus et capax rationis conuersans inter christianos tenetur explicite credere. sicut quod deus est trinus et unus. quod resurrectio mortuorum erit. quod fornicatio est peccatum mortale. quod mundus fuit creatus et non ab eterno. Et ita de plurimis. Sic etiam temporibus nostris condemnate sunt assertiones aliquae quarum oppositas quilibet capax rationis et conuersans inter christianos ut communitate explicita credere obstringitur. sicut quod iuramentum licitum est tenendum quando non vergit in detrimentum salutis eterne. quod homicidium non est licitum nec approbandum quando fit absque iudiciali et legitima auctoritate. quod rex non debet remunerare homicidia et per iuria. et ita de similibus.

Transeamus consequenter ad dicendum aliqua de causis errorum et cautelis errantium. Et dicam summarium et velut ab alto. quod omnium errantium primaria radix et principalis origo fuit et est inordinata affectio vel voluntatis deprauatio. Hoc vidit Augustinus dicens approbare falsa pro veris non est natura instituti hominis: sed pena damna. Declaramus propterea istud quod nunc dicimus et intendimus: et hoc narrando potius quam disputando vel conclusiue loquendo. Ecce in primis. quod error omnium in luciferorum coplicibus angelis. puenit ex damnatione voluntatis vel affectus per arrogantiam et superbiam in seipsis concupiscentiam per declaratur Augustinus in suo de ciuitate. et doctores communitate in secundo sen. Ecce quod ena idcirco errauit: quia curiose percipuit fructum pulcrum visu et ad vescendum suauem. ita ut consequenter delapsa sit in hunc errorem ut crederet fieri sicut deus sciens bonum et malum. et ut etiam renocaret in dubium diuinam sententiam. quam absolute tenebatur credere: ne forte inquit moriamur. Ecce adam qui et si non seductus sit: sicut mulier. prout dicit apostolus. seductus tamen in hoc fuit secundum doctores: quod nolens contristare delicias suas. scilicet concupiscentiam credidit veniale. quasi pro nihilo esse illud quod erat mortale. Sic habem

quod superbia et quedam sensualis concupiscentia inducunt errores. Consideremus inuidiam et iram ipsius cain aduersus abel. et inueniemus quod propter eam cain cecidit in buccam. et in alios multos. quod credidit peccatum suum maius esse quam diuinam misericordiam. Sic post eum errauerunt plerique tam ex iudeis quam ex vocatis christianis. qui dicebant non esse penitentiam vel salutem post certum numerum. vel vices peccandi. sicut Augustinus. et Hieronymus. de lyra notat. et sicut alii exposuerunt illud apostoli ad Hebraeos. Impossibile est eos qui semel lapsi sunt. Consideremus propterea sicut iam tactum est. quod propter inuidiam iudei prius habentes notitiam de aduentu christi. conuerterunt in oppositos errores de christo. dicebant quod erat samaritanus. demonium habens. vorax et portor. vini. et publicanorum amicus. Similiter posterioribus et etiam modernis temporibus. Quidam reputantes se iustos. et considerantes vitam prelatorum et sacerdotum. subiectam esse multis vitiis. et prauis moribus. acceperunt viam suis erroribus. sicut experientia docuit mille modis. Et ad ostensionem huius et confirmationem eorum que diximus. inferamus hic verba: formalia que actor summe de vitiis et virtutibus posuit tractatum de fide. Prima causa erroris est ignorantia capacitatis intellectus humani. quidam enim non attendentes limitatum esse intellectum humanum. credunt eum capacem esse omnium. et ideo credunt illud non esse quod ab eo non capitur. Sicut si aliquid crederet circum solis omnia continere. ipse crederet illa non esse que infra circum illum non continentur. Similis error est illis qui credunt non posse esse scientiam de magnitudine in solis et lune. et stellarum. quia ipsi non habent eam. Secunda est auersio intellectus a credendis. et ab his que possunt hominem inducere ad credendum. et conuersio ad errores. Quidam enim sic amant errores suos. ut pertrahant eis non velint cogitare vel audire. Prover. viii. Non recipit stultus verba prudentie nisi ea dixeris que versantur in corde eius. Non est datum homini videre post tergum suum. nec videre intuitu. sic nec intelligere ea a quibus intellectus se auertit. Nolunt audire qui sunt in erroribus aliquid demiraculis. nec sacra eloquia. nec rationes doctorum. quibus possunt ad veram fidem

induci. ideo non est mirū si remanēt in erro-
ribus suis. **Tercia** est rerū subtilitas
et intellectus grossities/ qui turbidum ha-
bet visum pilū qui ab alijs videt non vi-
det/ sed nō ideo cōtendere debz eum/ ibi nō
esse/ nō videt visus humanus quicquid vi-
det acquinus. **Quarta** est distantia a
credendis. quidam enī cōmorantur in sen-
sibilibus/ qui longe sunt a credendis que
sunt inuisibilia/ nō appropinquātes ad il-
la nec studio nec exercitatiōe. ideo non est
mirū si illa non vident/ ipi sensum volunt
habere ducem ad credenda qui cecus est qm
tum ad ea. Unde sic disputant de spūali-
bus/ sicut ceci de coloribus. **Berū. super**
Lañ. Quomodo lux incassum circūfun-
dit oculos clausos vel cecos/ sic animalis
homo nō percipit ea que sunt spiritus dei.
Augustinus. Deus lux est nō corporū sed
mentū. hanc lucem qui nō vidit/ est qua-
si cecus in sole. Quinta est negligentia
querendi dei adiutorij ad ea credenda.
Fides nō est naturalis/ imo est in electiōe
diuine bonitatis/ et donū gratuitum. Si
esset naturalis eadez esset apud omnes/ nec
esset tanta dissensio de ipa quāta est/ ideo
a deo petenda est. **Bar. ix. Credo domie**
adiuna incredulitatem meam. Ephet. ij.
Gratia estis saluari p fidem/ et hoc non ex
vobis/ dei enī donum est. et. i. Joh. v. De-
dit nobis sensum vt cognoscamus deum
verū/ sicut sol nō videtur nisi ex lumie suo
sic sol intelligētie nō videtur nisi ex lumie
suo/ scz ex luce gratie quā infundit. Sz a-
liqui sunt vt vespertiones solem non vi-
dentes de nocte quādo volant/ quia tunc
sol nō lucet sup terram/ de luce vero eū nō
vident/ quia tunc dormiūt. Sic isti soles
intelligētie ideo non vident/ quia in nocte
sunt cum ipse eis nō luceat/ lucez gratie in-
fundendo/ non propter hoc affirmare de-
bent eum nō esse. Sexta est obstaculuz
peccati/ quidam enim immūdia operuz
suozū/ qsi obiectu manuum/ lumē solis in-
telligētie a se repellunt. **Job. xxiij. Ipsi**
rebeldes fuerūt lumini. Septima est su-
perbia que est velut inflatio faciei interio-
rum. **Augustinus. vij. cōfess. Tumore meo**
sepabar a te/ et nimis inflata facies claude-
bat oculos meos. Berū. super Lañ. Su-
perbo oculo veritas nō videtur/ sincero
prz. sup illud Dier. xlij. Arrogātia tua
et supbia cordis tui deceptit te. dic glo. Dis-

hereticus arrogans/ qz supbia facit here-
ticum/ nō ignorātia. **Augustinus. Super-**
bia meretur illudi. Abac. ij. Quomō vi-
num potantem decipit/ sic erit superbus.
Unde Gregorius de supbis. Tanto in-
quit a dei luce longe sunt/ quanto apud se
humiles nō sunt. Octaua est affectio i-
ordinata. intellectum trahens ad contrā-
ria fidei. vt timor inordinatus/ vel amor/
vel odiū. Affectio inordinata est velut lip-
pitudō respectu oculi interioris. **Augusti-**
nus. Si quis alteri digito solem ostende-
rit et videre nō potuerit culpet potius ocu-
li lippitudinē/ qz digiti ostensionē. Hanc
lippitudinem purgari oportet. Augusti-
nus. Purgāus est animus vt prospice-
re illam lucē valeat. Timor multos re-
trahit ne crederent in christum. qui enim
credebant in christo despiciebant ab alijs
et extra sinagogam fiebant. ideo qui glori-
am amabant/ et contemptum istum time-
bant/ nolebant ad christū conuerti. **Jo. v.**
Quomodo credere potestis qui gloria ab
inuicem recipitis/ et gloriā que a solo deo
est nō queritis. Amor etiam diuitiaruz/ et
timor amittendi locum et gentem iudeos
impediuit ne in christum crederēt. Amor
diuitiarum oculus est auarozū. **Et amor**
deliciarum est oculus voluptuosozū. Za-
cha. v. dicitur de impietate. Dic est oculus
eorū in vniuersa terra. Prouerb. xxi. Lu-
cerna impiorū peccatum. ideo auaro vi-
detur aliquid licitum quod alijs nō vide-
tur. quia auaricia est lucerna ei/ fm eā enī
iudicat. Lurioso videt illa quā nimis
amat pulcra/ cuz sic deformis/ quia amor
facit eum errare in iudicio illo. **Diū** eti-
am intellectum multozum a fide auertit.
multi valdenses odientes prelacionē cle-
ricozum/ dicunt deo obediendum esse/ et nō
homini. Aliqui etiam ex eis dicunt solis
prelatis bonis esse obediendum. Dicunt
etiam ordinem non esse necessarium ad h
qz aliquis liget vel soluat. **Et qz nō est ne-**
cesse vt aliquis confiteatur peccata sua
sacerdoti. Et qz relaxationes quas epis-
copi consueuerunt facere non valent/ nec
suffragia ecclie profunt mortuis. Item
timentes errores suos per iuramenta pro-
pallari dicunt in nullo casu esse intranduz.
Item timentes se occidi dicunt in nullo ca-
su esse hominem occidendū. **Sic transie-**
runt heretici in affectum cordis etc. Za-

De cōione sub vtraqz spē.

les corrumpūt omnē ordinē hierarchicū /
nedum in ecclesia / sed etiā in seculari poli
cia. Tales nihilominus protestantur se si
dem catholicam tenere / et cum euocantur
querunt subterfugia sophistica / et captio
sas rōsiones / et linguis et linguis loquūt.
Tales infecerunt regnum anglie / destru
erunt studium pragense / et vsqz ad scociā
venerunt. Et prohdolor experimur / in
hoc regnum qualiter multiplicati sunt su
per numerū. qui ad seditiones et rebello
nes contra omnē dominationē eriguntur
et nolunt q̄ infima p̄ media reducantur in
deum / sed p̄stituant se iudices et sup̄mos.

Finis.

Incipit tractatus

magistri Johannis de Berson cōtra here
sim de cōmūicatione laicorum sub vtraqz
specie.

Oblatus iuxta senio
rum hui⁹ sacri concilij
Constantien. monitio
nem generalem / nōnul
la que concernūt expu
gnationē heresum et he
reticorū nostri tempis.
nominatum secte nouiter exorte / et protin⁹
isdicialiter damnate / de necessitate cōmu
nicandi laicos sub vtraqz specie. panis sci
licet et vini / profero cum euangelica pau
percula duo minuta / que dici possunt du
plex ille denarius quem samaritanus pro
tulit et dedit stabulario p̄ cura vulnerati.
vnius denarius decē regulas speculatiuas
alter decem praticas habet inscriptas.
Prima. Scriptura sacra est fidei regula.
contra quā bene intellectam / nō est admit
tenda auctoritas. ratio hominis cuiuscūqz
nec aliqua cōsuetudo. nec constitutio. nec
obseruatio valet. si contra sacram scriptu
ram militare cōuincatur. hec regula fun
damentū est cōmune nobis et hereticis q̄s
impugnare conamur. Propterea conce
dimus et approbam⁹ omnes vel auctorita
tes vel rationes que hanc probant / p̄ quā
to nō ad aliud probandum p̄ eos ducunt
vel induci quererētur. Quāobrem sacrascri
ptura debet considerari / quasi sit vna pro
positio copulatiua / cōnectens singula s̄ p̄
tes. et vnam cōfirmans per alteram / duci

dans et exponens. quoniam si propositio a
liqua sacrescripture posita assertiue p̄ au
ctorem suum / qui est spiritus sanctus / esset
falsa. tota sacrescripture sicut dicit Augu
sti. vacillaret auctoritas. quia simul est ra
tio assentiendi per fidem cuiuscūqz propo
sitioni signate in sacra scriptura. ita vni si
cut alteri. scilicet auctoritas diuine reuela
tionis. que vtrobiqz cōmunis est ratio cre
dendi. **Secunda.** Scriptura sacra dū
consideratur in aliqua sui parte vel propo
sitione / non est tenenda in solis terminis
illius propositionis / aut in illo sensu quē
illa propositio sic p̄ se et nude considerata
facit. Sed conferenda est et concordanda
p̄ comparationem ad alios sacrescripture
passus. Paret hec regula ex precedenti / et
p̄ exempla manifesta / qualia sunt innume
ra. Dixit itaqz christus Math. vlti. Qui
crediderit et baptisatus fuerit saluus erit.
si quis voluerit in hac precisa forma sen
tentia stare / non admissa quacūqz colla
tione ipsius cum alijs. sicut inuentos ali
quos esse tales notat Augusti. de ciuita
te dei. xxi. constat q̄ errabit manifeste / po
nendo q̄ sola fides sufficit i baptismo ad
salutem / sine alijs virtutibus. sicut trabe
rent alijs ex simili verbo christi Qui credit
in me habet vitam eternam. Amplius ar
guendo ad homines sic. Inducem⁹ illud
christi Joh. vi. Ego sum panis viuus / q̄
de celo descendit. si quis manducauerit ex
hoc pane viuet in eternum. Et amen s̄m
istos nō sufficit manducatio solius panis
id est sumptio corporis. sed requiritur bi
bitio sanguinis. **Tercia.** Sacra scriptu
ra potest et debet in suis partibus et parti
alibus assertionibus / reuerenter et humili
ter et diligenter expositionē recipere / con
cordando passum cum passu et vnum p̄ al
terum indicando. Sequitur ex preceden
tibus. Et quia sic fit in omnibus alijs sci
entijs et doctrinis / in quibus intētio et sen
sus vnius dicti trahitur ex alijs / ex quibus
apparet intētio dicentis. quoniam s̄m Di
larum intelligentia dictorum / et causis est
assumēda dicendi. Alioquin plura essent
mendacia et contradictiones i qualibz sci
entiarum. et precipue in sacra et diuina q̄s
essent veritates in omni modo loquēdi cō
muni. **Quarta.** Scriptura sacra in ex
positione partium suarum requirit et re
quirit homines primo predictos ingeni o

Sacra p̄ sp̄o cōmū

nō credent nisi me auctoritas ecclie cō/
pulisset. **D**eceni est ineffabilis regla a spū
sancto directa/ q̄ in his q̄ fidei sunt nec fal
lere pōt/ nec falli. **P**robatiōes omitto. **E**t
q̄ hoc est primū z principiū in fide tenē/
dū. quo nō credito/ nō sup̄est arguere p̄tra
sic negātem/ sicut nec cōtra negātem p̄ma
principia in moralibz/ z speculabilibz ar/
guendū esse tradit **A**risto. **A**ddit p̄secuti
ue q̄ sacra scriptura i expositiōe habz z ha
bere debz in reuerētia z auctoritate maio
ri/ p̄suetudinem v̄lis ecclie/ circa ea q̄ fidei
sacramēta respiciūt/ z dispensatiōe ip̄oz
q̄ auctoritates doctoris vni⁹ p̄ricularis.
etiā sancti. **E**t sic tradit sctus **T**ho. in il
la questiōe. qua q̄rit. vtrū pueri infidelibz
sint inuitis parētibz baptisandi/ in ratiōe
ad oppositū. **U**n̄ valde mirandū videtur
apud aliq̄s p̄sideratiuos/ dū vidēt q̄ statū
vt doctor aliq̄s cōposuit vnā lecturā/ vel
vnā cōpositiōe/ aut glosam sup̄ decreta/
libus aut decretis redēgit in scriptis. habet
illa glosa seu lectura in reuerētia tali/ q̄ al
legatur autērice in scolis et iudicijs. **Q**ui
doctor si viueret/ nō esset cōpandus mille
z mille q̄ iam sunt i vita. **E**t tū si tota vna
vniuersitas. exempli gr̄a. q̄ habz doctores
in om̄i facultate peritissimos/ declararet
aut determinaret vnā expositiōz/ circa vnū
passum scripture sacre/ v̄l decretorū/ aut
decretaliū/ v̄l reputabilē aut recipiē hu
iusmodi testificatio. q̄ si videlicet scriptura
mortua sit maior auctoritas q̄ v̄ua. **E**t
si opponat q̄ in viuis pueris iudiciū pro
pter p̄uersionē affect⁹. cur nō silr p̄t dubi
tari/ q̄ in mortuis regnauerint dū viuerēt
h̄mōi passiōes iudicij subuersiue. **D**e
cima. **S**criptura sacra patit in suis lecto
ribz/ p̄mittente deo/ q̄ errant z p̄terue agāt
q̄tin⁹ q̄ p̄bati sunt sicut manifesti. sicut dic
ap̄ls. **E**t vt studia doctorū multipliciter ex
citantur. put notat **A**ug⁹. z vt p̄culares
veritates q̄ridiano exercitio inueniantur
z eliciant. **J**uxta illud. **P**etrāsibunt plu
rimi z mltiplex erit sciētia. **E**t illud. **D**e
claratio s̄monū tuoz illūinat. cū similibz
mult. **N**ihilomin⁹ dū sacra scriptura pa
tit in suis lectoribz aut allegatoribz p̄uer
sum z p̄teruū intellectū/ aduersus illa que
manifeste sunt i eadē scriptura tradita/ et q̄
declarata sunt p̄ eccliam v̄lem/ z ita rece
pta p̄ fidelū obseruationē/ dz h̄re defensi
onē suā/ maḡ iudiciali seueritate/ z execu

tione punitiua/ q̄s ratiocinatiōe curiosa
p̄ scripturas aut v̄ba. **P**atet ex p̄cedētibz.
Verificat eni in talibz q̄ stult⁹ v̄bis n̄ eru
die. q̄d z experiētia q̄ridiana manifestat.
Illa q̄ppe tales negant/ p̄ q̄ sola p̄nt z de
bent ad viā veritatē reduci/ z si nolūt aliq̄
credere nisi q̄ rep̄it in biblia. inueniāt il
lic si poterūt formā sacramētoz/ z q̄ chri
stus miscuit aquā cū vino q̄d p̄secrauit. et
ita de plurimis.

Sequit̄ alit̄ denari
us regulaz p̄aticaz i expugnatione errorū
z errantiū circa materiā de laicoz cōmū
cariōe faciēda d̄ necessitate salutis subv̄tra
q̄ specie.

Debet pot⁹ h̄ sacru generale cō
ciliū iuocare auxiliū brachij se
cularis si op⁹ fuerit/ q̄s p̄ ratioci
natiōes/ s̄ tales/ attēta sua des
minatiōe q̄ iam trāsit in rē iudicatā. **N**ibi
lomin⁹ in expugnatione tali p̄nt aliq̄ docto
res de p̄cilio vel aliūde scribere v̄l alit̄ age
re p̄tra tales errores z errates/ p̄ rōnes z p̄
suasiōes/ z allegatiōes/ quēadmodum sic
nūc p̄ errorē p̄futatiōe p̄ns opusculuz sub
generalibz regul. q̄ p̄nt lati⁹ trabi z p̄icu
larius applicari p̄ rōnes deductas aū de
cretū dicti cōciliij. **P**rima. **I**n expugna
tione h̄mōi/ debz in p̄mis p̄cedi p̄teruen
tibz aduersarijs/ quicqd est rheologicē et
rōnabiliter p̄cedendū/ vt accepto illo in q̄
est cōtrauersia/ facili⁹ z cōpendios⁹ ad er
roris depositiōem induci possint. **D**ebet
eni p̄cedi sicut z sancta synodus concedit.
q̄ aliq̄n potuit fieri z factū est sine peccato
imo cū merito/ q̄ aliq̄ laici cōmunicarent
sub v̄traqz specie/ sicut aliq̄n fiebat p̄secre
tio in fermēto/ ne iudaisare videret ecclia/
sicut z chris⁹ z forsān plures post eū p̄u
mitiua ecclia p̄secrauit/ z dedit hoc sacm̄
post cenā. **C**oncedat etiā ip̄is q̄ p̄tra sacra
scripturā nec auctoritas h̄mana/ nec cōsue
tudo aliq̄ robur habet. sed addat q̄ inter
p̄tationē vel expositiōz ip̄a recipit/ sicut
in regul. deductū est. **S**ecunda. **I**n ex
pugnatione h̄mōi/ principale illud circa q̄d
veriat̄ difficultas/ sicut in p̄c̄to centro l
cardine/ est. **S**i cōicatio talis sub v̄traqz
specie sit iusta generalit̄ a chris⁹/ sub debi
to salutis eterne/ z indispensabilē ab homie/
quēadmodū dicim⁹ q̄ baptis⁹ aq̄ est de
necessitate salutis/ indispensabilē p̄ hoīem/

sic q̄ nulla auctoritate v̄l consuetudine possit
 introduci v̄l institui v̄t certi hoīes nō ba-
 ptisarent bap̄tismo aq̄. Diffinit autē sac̄rū
 cōciliū/ r̄ verissime negatiuā/ sicut nec sū-
 ptio sacramēti tal̄ est necessitatē aū cibum
 vel etiā post cibū. Circa q̄d est rememorā-
 da distinctio necessaria et notāda. q̄ circa
 ministratiōem v̄l institutiōem sac̄roz que
 dā sunt de necessitate sac̄ri r̄ de iure diuino
 q̄dam s̄o sunt t̄mmodo de necessitate p̄ce-
 pti r̄ de iure hūano seu positiuo. Exēplū
 in materia n̄ra q̄ fiat p̄secratio p̄ talē s̄bo-
 rū formā. q̄ in tali materia panis. q̄ p̄ sa-
 cerdotē. H̄ est de necessitate sac̄ri r̄ iuris di-
 uini. Q̄ autē fiat in tēplo seu altari sacra-
 to. q̄ cū talib; vestib; r̄ cū lumie. q̄ cū tali-
 bus orōib;. epla r̄ euāgelio. r̄ q̄ ieiunio sto-
 macho. ieiunio etiā nature. Nec inq̄ om-
 nia atq; s̄ilia sunt de solo p̄cepto hūano et
 variabili. Sicq; ecclia possit ex caus̄ ra-
 tionabilib; etiā p̄missa oīa vel aliq̄ talium
 immutare r̄ imutata sub p̄cepto tradere
 sic q̄ tūc peccaret hō faciēdo illud in q̄ nūc
 meret. r̄ q̄ trāsgrediēdo peccaret. **Ter-**
cia. In expugniōe tali declarari p̄ facile
 apud nolētes p̄teruire/ v̄l ex affectu p̄auit-
 ter errare/ q̄ sūptio sac̄ri sub vtraq; specie
 a laic/ modo nō est/ aut vnq̄s fuit de neces-
 sitate p̄cepti iuris diuini sub pena dānatiōis
 eterne. Attū dū fiebat a laic/ p̄cipite v̄l p̄-
 mittēte v̄l p̄sulēte ecclia/ bñ fiebat. sic dū
 p̄ficiēbāt sacerdotes in fermētato. Hunc
 vero dū certa rōne inoleuit opposita p̄sue-
 tudo p̄ eccliaz laudata r̄ iusta/ q̄ iusta p̄t̄
 ex tali consuetudine q̄ est optia legū interp̄tes
 Sūptio tal̄ temeraria est: r̄ p̄sumptiosa:
 scandalosa: seditiosa r̄ eccliaistici ritus tur-
 batiua. r̄ ex p̄sequenti eterne dānatiōis indu-
 etiua. **Nec** valet cū inducūt q̄ laici p̄-
 merent sumendo sub vtraq; specie q̄ sub
 sola forma panis. Rūdel falsuz eē. q̄ meli-
 or est obediētia q̄s victime. Et q̄ p̄t ecclia
 p̄hibere aliq̄ q̄ p̄t aliq̄ meritū augere in
 aliq̄b; p̄p̄t meli⁹ bonū cōe adipiscēdū vel
 malū declinandū. **Quarta.** In expugni-
 one tali/ dicendū est q̄ asserētes talē sūpti-
 onē esse licitā r̄ vtilē laicis sub vtraq; spe-
 cie/ tantū errāt q̄ntū illi/ q̄ dicūt eam eē ne-
 cessariā de necessitate p̄cepti diuini/ r̄ iuris
 indispensabilis q̄si sacramēti. Patet. q̄m̄
 isti scōi dānant ap̄tissime de heresi/ oīis et
 singulos q̄ nō volūt laicos talit̄ esse cōicā-
 dos: r̄ ponūt eos extra eccliam. Et ita cō-

sequēter reputant q̄ sola general̄ ecclia sit
 apud eos. sicut olim fuit ep̄ib; Augustini
 de donatistis. que q̄s horrenda sit p̄sūptio
 videre stupor est. Et valde notandū est q̄
 ex hac auctoritate christi. Nisi manduca-
 uerit/ carnē filij hoīs r̄ biberit/ sanguines
 nō habebit/ vitā in vobis Joh. vi. volunt
 cōcludere ineuitabiliter errozē suū/ r̄ non
 attendūt q̄ in eodē capitulo christus p̄e-
 misit. Ego sum panis viuus/ si quis mā-
 ducauerit ex hoc pane viuet in eternum.
 vbi nihil loquit̄ de potu. r̄ ideo mendaces
 faciūt christū. si requirāt etiā cū manduca-
 tione sacramentali panis. sumptio etiam
 vini sacramentalis. quoniā dictū suum est
 vna cōditionalis. Si q̄s. cui⁹ opposituz
 cōsequēris stat̄ p̄m eos cū antecedēte sum-
 pto in se/ r̄ p̄m verba sua. imo consequens
 hoc modo repugnat antecedēti. **Est** in
 super mirabile q̄ ex illo vno verbo volūt
 concludere q̄ sacramentalis sumptio cor-
 poris r̄ sanguinis christi cadat sub tanta
 necessitate salutis r̄ iuris diuini sicut ba-
 ptismus aque. cum oppositum manifeste
 pateat p̄ doctores/ quoniā sine tali sum-
 ptione stat̄ salus. salē in paruulis r̄ pue-
 ris circa perfectū v̄sum rationis sicut ob-
 seruat ecclia. q̄uis reperiat ex quadam
 ep̄istola Cipriani/ q̄ puuli quattuor an-
 norum recipiebant aliq̄ corpus christi.
 Pontifēni pro miraculo puez v̄nū talem
 q̄ oblato cibo idolis imolato nolebat aut
 nō poterat comedere/ sed bene de pane cō-
 secrato gustabat si bñ meminī. **Quinta**
In expugniōe tali trādendū est ad au-
 ctoritates aduersariorū inductas. primo
 q̄ aliq̄e cōcedunt̄ p̄ quāto fundamentuz
 veritatis dicūt esse sac̄rā scripturā r̄. s̄ r̄
 te intellectā. Alie similit̄ cōcedunt̄ p̄ quā-
 to dicūt sacramētū altaris aliq̄ sumptuz
 fuisse a laicis sub vtraq; specie/ q̄uis p̄ba-
 bilius videat q̄ hec obfūatio nunq̄s a tē-
 pore doctorum cōmunis apud om̄es ex-
 titerit. Alie que dicunt sacramentum al-
 taris integre sumi debere sicut expressius
 inter om̄es allegatos tradere videt̄ Be-
 lasius papa de consecratiōe distinctiōe. ij.
 cōperim⁹. debent exponi de sacerdotibus
 ecclie q̄ celebrāt p̄ toto p̄plo apud q̄s sem-
 per fuit r̄ est de necessitate p̄cepti saltez ec-
 clie/ q̄ sub vtraq; specie cōmunicarēt/ in-
 tantū q̄ plus obligant̄ hoc facere q̄ q̄ ier-
 um: celebrēt/ in tra p̄siliū doctorū dicētū

De cōione sub vtraq3 specie

q̄ vbi hō veniens ad pceptionē sanguinis
regit primo ibi aquā/quā putās fuisse vi-
nū degustat et ita frangit ieiunij nature.
debet psecrare nouiter vinū et ita sumere.
Et ita dicit pplus sanguinē bibere/q̄ mi-
nistrantes p eis/illū bibūt put intelligun-
tur auctoritates inducte/ ex canonib3 ec-
clesie. et iuxta v̄bū Augustini p̄dictuz. cre-
de et bibisti. Est enī manducatio et bibitio
iuxta eōdem distinctionē duplex. Una spi-
ritualis p fidē et amoz q̄ necessaria est in
adultis. Alia est sacramentalis q̄ si sit sine
spūali nedū nō pficit sed officit. Ladit tñ
in pcepto dñi ei3 sumptio nequaq3 p̄temni-
tur. put de p̄firmatiōe et extrema v̄ctiōe
dicit a doctorib3 q̄ dicunt esse sacramenta
non necessitatis. Et de h̄ sacramēto notef
quid egit venerabil' hugo de sancto victo-
re in morte sua. Et q̄ colligit sumptiones
sacramentalē nō esse necessitatis sicut ba-
ptismū. et ex alijs notatis sup quartū sen-
tentiā p doctores dif. xi. et p glosas Jo-
han. vi. Et p̄me ad Ehoz. xi. **Sexta.**
In expugnationē tali sunt inducēde aucto-
ritates doctorū sacre theologie/q̄ scripse-
runt in hac materia q̄s hic omittim3/ par-
tim q̄ fuerūt sufficient' allegate in h̄ sacro
cōcilio ante dānationē erroris p̄dicti. par-
tim q̄ multe sunt vulgate et note. Deniq3
q̄ stat p parte hac exp̄ientie testimonium
v̄būbet divulgatū/quale q̄ negaret debet
nō rōne/ sed sensu et flagellatiōe compesci.
Septima. In expugnationē tali p̄fice-
re videref/ q̄ serenissim3 rex romanoz in-
uocat3 a sacro cōcilio/ accipet factuz illud
psequendū et terminandū/ sicut et alias be-
refes in bohemia/ cū potētia etiaz brachij
secularis. Attento p̄cipue q̄ p̄ns fuit et est
in cōcilio vbi facta sunt decreta in hac pte.
Attento p̄terea q̄ in regno fratris sui cuius
est successor/ hec heresis h3 exordij. et nisi
p̄uideat serpet in longinquū. **Octaua.**
In expugnationē tali videref multū p̄fice-
re/ p̄sertim apud bohemos/ si cōciliū aut
supposita ei3/ palā oñderēt nedū verbis et
epistolis. sed factis et exēplis. q̄ nō ex odio
vel inuidia p̄cedit p̄tra eos/ sed zelo solo fi-
dei et salut' aniaz. Et hoc tūc fiet eis p̄sua-
sibile si videāt et sentiāt in factis/ q̄ queri-
tur in h̄ cōcilio extirpatio omnij errorum
sine acceptiōe gentis alicui3 vel p̄sonaruz.
Et q̄ nō solis eis fiat sicut nec fiet dñio cō-
cedente p̄secutio/ et nō alijs deteri3 aut nō

min3 errantib3 detur fauor/ dissimulatio/
aut eē defensio. **Nonā.** In expugnationē
tali videref maximū esse p̄iudiciū/ si nō li-
bere p̄uenirēt theologi collatiōes mutu-
as cū caritate et absq3 p̄tentiōe frequenter
habitari/ cū p causis minorib3 et propba-
nis/ fiat q̄tidie alioz p̄uentio. Rursus o-
portet q̄ stilus p̄cedēdi theologie3 obser-
uetur. nō litigiosus aut p̄phan3. Super
q̄ re alibi scriptū regit ampli3. **Decima.**
In expugnationē tali/ viderent idonei esse
q̄ntū ad expugnationē doctrinalē/ theolo-
gi vniuersitatū illaz que nō debēt a dñis
bohemis de odio vel inuidia haberi ratio-
nabiliter suspecti. et q̄s cōstare p̄t in alijs
materijs sinceriter et vera citer et cōstanter
bacten3 decertasse/ sine nota heresis v̄l er-
roris in alijs materijs. Et ad hoc non du-
biū est parati sunt inter ceteros/ theologi
de alma vniuersitate parisiensi/ q̄ magno
in numero p̄sentes sunt in h̄ cōcilio. Sunt
et de alijs vniuersitatib3 p̄claris/ tā nume-
ro q̄ merito/ theologi p̄cellētes. **Unde**
dicūt eozū plurimi/ qui sup hoc fuerūt si-
mul p̄gregati/ q̄ p̄suetudo licite et rationa-
biliter fuerit introducta/ de nō cōmunicā-
do laicos sub vtraq3 specie. p̄sertim p3 mlti-
plicationē fidelij. Et hoc p̄pter euitati-
onē multiplicis periculi/ irreuerētie/ et scā-
dali/ circa susceptiones huiusmodi benedi-
cti sacramēti. **Primū** piculuz in effusione.
Secūm in deportatiōe de loco ad locum.
Tercijū in vasoz sordidatione q̄ deberent
esse sacrata nec passim tractata vel facta a
laicis. Et multo min3 deberet vinū conse-
cratū vendi apotecis/ sicut fit apud tales
v̄t dicit. **Quartū** in barbīs longis laicoz
Quintū in p̄suatiōe p infirmis/ qm̄ pos-
sit in vase acetuz generari/ et ita desinet.
ibi esse sanguis ch̄risti/ nec suscipiendū esset
nec nouit p̄secrandum sine missa. Et fieri
posset q̄ dare acetū purū p sanguie ch̄ri-
sti. addito q̄ in estate bibiones aut musce
generarent q̄ntūcūq3 eēt vas clausuz. qm̄
q̄ eē putresceret aut fieret velut abomina-
bile ad bibendū. et hec rō est efficax valde.
Et ex alia ratiōe qm̄ alij multi p̄bibissent.
Et queritur in quo vase fieret cōsecratio
tanti vini/ quantū requireretur in pasca-
te pro decem aut viginti milibus p̄sonaz.
Sextum damnum esset in sumptuosita-
te vini/ saltem apud multas p̄tes in quib3
vix inuenitur vinum ad celebrandum. et

alibi habere compatur. Esset preterea periculum in congelatione. Esset rursus periculum in false credulitatis inductione/et hoc multipliciter. Primo q̄ tanta esset dignitas laicorum circa sumptiones corporis christi. sicut et sacerdotum. Secundo q̄ hoc facere semp̄ fuit et necessitatis/et ita perierunt omnes. et pereunt aliter sentientes facientes aut docentes. Et om̄s generaliter tam clerici q̄ doctores et prelati qui non possentenus opposuerunt se tali consuetudini/verbis scriptis aut sententijs. et q̄ sacram scripturam om̄es illi peruerteret. Tercio q̄ virtus huius sacramenti non est principaliter in consecratione q̄ in sumptione. Quarto q̄ ecclesia romana non rite sentit de sacramentis nec in hoc esset imitanda. Quinto q̄ concilia generalia et specialiter Constantiensi. errauerunt in fide et bonis moribus. Sexto multipliciter occasio esset seditionum et scismatum in christianitate nostra/sicut experientia nunc manifestat in bohemia/que seditio nedum ad spiritualem sed temporalem dissipacionem tendit/nisi dei providentia et regis romanorum prudentia provideant et predisponant.

¶ Finit tractatus aduersus heresim nonam de necessaria comunicacione laicorum sub vtraque specie. raptim editus Constantiensi Anno. D. cccc. xvij. die. x. augusti.

Incipit tractatus

eiudem magistri Johannis de Bersoni de probatione spirituum.

Probate spiritus si ex deo sunt/iubet discipulus ille que diligebat Iesus. Neque enim nesciebat illas contra apostoli sui sententias. Angelus sathane transfiguratus se in angelum lucis/sic ut fiat demonum meridianum/dum per tenebris errorum/quas ad tempus celare permittitur/luce veritatis claras se fingit offerre. Patuit hoc apud sanctum Martinum visibiliter/pars apud alios plimos inuisibiliter/dum teste berni. sub specie magni boni et ardui/grande peccatum operit suggerit et inducit. ¶ Probare spiritus si ex deo sunt/non cuiuslibet datum est. sed aliquibus per spiritum factum/qui unus

existens diuisiones gratiarum distribuit singulis prout vult/ad edificacionem corporis christi/quo est ecclesia/ cui nunc desuit in necessarijs. Sicut igitur non omnium est prophettare/nec euangelizare omnium est/nec omnium interpretari sermones. sed aliquorum ex officio usque in fine seculi. Sic non omnium est probare spiritus si ex deo sunt. sed quibus datum est. quales sunt spirituales quos unctio docet de omnibus/qui et de omnibus iudicant etiam in die et diem. Quale donum beatus martinus et anthonius et plures alij legunt habuisse.

¶ Probare spiritus si ex deo sunt contingit multipliciter. Uno quidem modo per modum artis et doctrine generalis/sicut per erudicionem sacrarum scripturarum/diligenti persequendo studio adquisita. Sunt nimirum scripture in quibus putamus nos fidem habere continentes arte/falsos prophetas a veris/et ab illusionibus reuelaciones cognoscendi. Alius inuenitur modus per inspiracionem intimam/seu internam saporem/sive per experientialem dulcedinem quandam/sive per illustracionem a moribus eternis/effugantem tenebras omnis dubietatis. hoc autem est manna absconditum et nomen nouum in calculo scriptum/quod nemo nouit nisi qui accepit. hoc Gregorius in dialogo. hoc Augustinus in de confessione de seipso et matre. hoc Hugo de arra anie. cum pluribus alijs notauerunt. ¶ Probare spiritus si ex deo sunt/per regulam artis generalem et infallibilem/pro particulari casu aut non potest aut vix potest humaniter fieri. sed requiritur donum spiritus sancti. quod apostolus nominat discretionem spirituum/quo dono fit ut mens nesciat in se et de se sciat probare spiritus si ex deo sunt. sed etiam de alijs et in alijs nescit. Sic autem est modus tercius alius a predictis/probandi spiritus. quoniam primus est doctrinalis/secundus est experientialis. tercius officialis ex officio hierarchico atque spirituali dono processus. Itaque sicut nemo nouit que sunt spiritus nisi spiritus. Ita nemo cognoscit infallibili certitudine ea que per sola experientialem noticiam vel sentimentum interius et sensum aguntur in alterius animo. Quemadmodum ergo tradere regulam generalem/que distingueret infallibiliter inter visionem somnialem et illam que fit in vigilia/nullus facile posset/propter varias similitudines inter vtrasque visiones. multo magis in proposito. Scit nihilominus homo vigilans se certitudinaliter et experientialiter vide

De probatione spirituum

re. quis non ignoret se habuisse in somnijs visiones valde vicinas et similes sue vigilie/ adeo quod somnium suum narrare somnando quadoque videatur. quis dicat seneca esse vigilantis somnium narrare. Scit similiter homo spiritualis in vigilia vere lucis diuine positus. videre se diuina que videt. vere sentire/odorare et sapor. Quare. quia vigilat. Potest nihilominus cogitare ex se vel alijs quod non nunc ponitur in quodam somnio naturalis cognitionis/ aut diabolice illusionis. qui dum sic se habet et quod ammodo dormit ad diuina. putare potest quod vigilet ad ea. sicque falli. Vidit hoc beatus Gregorius asserens spiritus prophetarum non semper esse in potestate vel distincta cognitione prophetarum. Probans hoc per Nathan qui ad dauid cogitantem edificare domum dei respondit Domine quod est in corde tuo vade et fac. quonia dominus tecum est. Cuius contrarium ipsa nocte reuelauit ei deus. Probare spiritus si ex deo sunt ex primo modo (qui magis est ad propositum videlicet per scripturam sacram et eruditos bonos in eadem/ quia de puerse viuentibus quale iudicium nisi puerum et illusorium reportare sperabimus) contingit multipliciter et sufficienter quantum ad presentem spectat militiam/ et ad statum communem viatorum. Quia super re/ nedum unum et ab uno/ sed plures a diuersis tractatus compositos inuenimus: quos nunc manualiter habere fas esset/ et diligenter inspicere dum in hoc sacro concilio querit tractari de canonisatione sanctorum/ et examinatione doctrinarum suarum. presertim unius que Brigitta nominat/ assueta visionibus quas nedum ab angelis/ sed a christo et maria/ et agnate/ et ceteris sanctis familiaritate iugis sicut sponsus ad sponsam loquitur/ se asserit diuinitus suscepisse. Est autem utrobique vel in approbatione vel in reprobatione periculum. Approbare enim falsas et illusorias aut frivolas visiones pro veris et solidis reuelationibus. quid indignum/ quod alienius ab hoc sacro concilio. Reprobare vero nunc eas que multifarie multisque modis quaqua verum/ per diuersas nationes probate dicunt/ non parua exinde scandalorum in christiana religione et deuotione populorum formidatio. Denique in ipso etiam silentio et dissimulatione. ex quo res in medium posita est/ non nihil esse discriminis pre-

mescimus. Inuenire vero medium aliqd expedire inter hec extrema. laudabile quidem sit aut affectabile sit nec dum satis certum exploratum. Probare spiritus per modum artis et doctrine/ sicut tota deiceps versabitur intentio: nemo perfecte potest per solam sacrescripture eruditionem/ qui non etiam expertus sit in semetipso variam affectionum spiritualium pugnam/ tanquam ascendit nunc in celos/ nunc descendit in abyssos/ et viderit mirabilia dei in profundo. Nam qui nauigant mare hoc mysticum diuersarum affectionum quasi collidentium se fluctuum. enarrant mirabilia eius. Inexpertus autem talium quid nouit eorum. Dic autem est quartus modus probationis spirituum. Ceterum puto differentiam inter homines quos loquimur/ unum theologum/ alterum contemplatiuum/ talem esse. qualis est inter peritum in arte medicine et inter expertum seu praticum in eadem qui duo posse conuenire in eodem nullus dubitauerit. Sic fit et fieri potest domo propicio/ ut idem sit in scripturis sacris eruditus/ qui simul in contemplationis exercitatione probatus est. Hunc vero talem habere vult materia presens. sicut alias scripsisse dum de tractatu quodam spiritualium nuptiarum sermo fieret meminimus. Probare vero spiritus isto modo doctrinaliter/ dum querimus in alienis personis: quarum corda neque videri neque scrutari datur. oportet ut ab operibus signa sumamus dicente christo. A fructibus eorum cognoscetis eos. Fallit tamen unum signum vel pauca/ si non in unum plura conglobauerimus Ita enim tradit Tullius. ita Boetius. ita Aristoteles in coniecturali causa faciendum. Sed quonia infinita est quidem hominum signorum confusio/ coartemus ad pauciora et dicamus sub huius metro. Tu quis quid quere. cui qualiter. unde requere. Quis est cui fiat reuelatio. Quid ipsa continet et loquitur. Quare fieri dicit. Cui per consilio detegit. Qualiter viuere/ et unde venire reperit. Probatio spirituum dicitur quare fieri/ consideret in primis persona suscipiens visiones/ si sit boni et discreti iudicij/ rationis naturalis/ quare leso cerebro turbat iudicium rationis. Si lesum fantasias patiat non magno opere querendum est a quo spiritu veniant melancholicis/ illuzorieque visiones/ ut per in freneticis/ in egrotis varijs/ qui vigilantes se talia videre putant. audire/ gustare etc. qua-

de hanc/ p. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

propter rubeam yoni B
apocryf

lia somniantes patiuntur. Habet preterea
quelibet passio profundata / suam lesionē
suam ebrietatem. suum vt Origenes loq/
tur demonium. Pater in philocaptis. in
zelotipis / r iracūdis. i inuidis / et auaris.
Unde poeta. An qui amant sibi somnia
fingunt. Queritur ergo si psona sit noui/
tia in zelo fidei. quia nouitius seruo: cito
fallitur / si regente caruerit / presertim in a/
dolescentibus r feminis / quarum est ardor
nimius. auidus. vari⁹. effrenis. ideoq; su
spectus. Rursus plurimū refert attendere
qualis sit r fuerit psona. qualiter erudita.
quibus assueta. quibus delicata. cū quibus
cōuersata. si diues / vel egena. In p̄ria sup
biam vel secretam voluptatem. in altera
fictiōem timebimus. Hoc sup omnia con/
ueniet obseruare / ne lateat interior super/
bia sp̄ialis / quā Bernardus vere nomi/
nat subtile malum / quoniā r hec de humi/
liatione sua nascitur / de sordibus / r cilicio
de ieiunijs r virginitate. imo r de sua mor/
te / suos cōtrario trahit originē. Quid igit
tur erit tutum a supbia / cū nec ip̄a virtus
tuta sit ab ea. Est autem supbia quedā in
intellectu / dum nō vult subijci alieno iudi/
cio / sed innititur proprio. Quedā in volū/
tate / dum renuit obedire. r hec citius dep̄
benditur / ideoq; facilius corrigitur q̄ p̄ri/
ma. ¶ Probatio spirituum respicit ne duz
p̄sonam que visiones patitur. sed visionū
qualitatem / si vera sunt omnia / etiā vsq; ad
minimā propositionē. quoniā in spiritu
veritatis falsitas non est. in spiritu autem
mendaciū mille quādoq; sunt veritates a/
perte / vt in ynica latenti falsitate decipiat
Hac ratioe prohibuerūt a testimonio ve
ritatis quā fatebantur / christus demonia
cos / et paulus phitonissas. Si p̄terea sit
in visionib; sapiētia / que de sursum est cū
suis titulis quos Iacobus enumerat. pri
mū inquit pudica est. deinde pacifica. mo
desta. suadibilis. bonis cōsentiens. plena
misericordia / r fructibus bonis. iudicans
sine simulatione. Si rursus excedāt he visi
ones cōmunē intelligēdi modū / vel i scri/
ptura sacra positū / vel in ratione naturali
vel morali collocatū. quia si nō videretur
illud asseribi frustra reuelationi. Quod i
scriptura semel locutus est de⁹ / sicut Job
loquitur / idipm nō reperit. Onerosus q̄p
pe esset ne dicam⁹ vanū visiones sup visio
nes in immēsum multiplicatas / debere re

cipere tanq̄ ab ore dei prolatas / ac deind
certissima fide credēdas. Sicq; demū no
stra fides nostras religio quas deus / teste
Augustino / voluit sub paucissimis conti
neri articulis / redderetur plus absq; vlla
cōpatione q̄ lex vetus onerosa. Vnde cla
re memorie magister Henricus de bassia /
comprimendā esse tot hominū canonisa/
tionem scripsit. Vnde alia ratio sumitur /
q̄ omisso diuinarū scripturarū studio / ma
gna pars christianorū / ad has visiones id
placentiores. quia recentiores cōuerterēt
oculos et aures prurientes / sicq; necessa/
ria nescirent. quia iuxta Seneca verbum
superuacua didicissent. Sint oportet in
om̄i reuelatione Moyses r Helyas / h est
fm venerabilem Richardum testimonia
legis r prophetarū p̄ totum alioquin su/
specta est. Et inde sit perspicuum q̄ neces/
sarij sint theologi in canonisationib; san/
ctorum / r examinatione doctrinarum. ¶
Probatio spirituum requirit vt psona cui
visiones huiusmodi recitantur / habeat se
prudenter r cautissime. presertim in prin/
cipio cōsideret acriter quare mouetur hec
persona secretum suum pandere. sup quo
fiet ista cōsideratio. Caue ergo q̄sq; eris
auditor aut p̄sultor. vt n̄ applaudas tali
p̄sone. nō obinde laudes eam. nō mireris
quasi sanctam / dignamq; reuelationibus
atq; miraculis. Obiste pon⁹. increpa di/
re. sperne eam. cuius sic exaltatum est cor
r elati sunt oculi / vt ambulet in magnis et
mirabilib; super se / vt digna sibi videatur
que nō humano aliorū more operetur sa
lutem suam / per doctrinam scilicet scriptu
rarum r sanctorū / cum dicamine ratiois
naturalis. nisi consilium habere p̄sumat /
r putet nedum ab angelis sed a deo / nedū
semel in necessitatib; / sed pene iugiter / ve
lut in quotidianis colloquutionib;. Talem
admone non sublimē sapere. sed sapere ad
sobrietatem. quoniā verissime ait q̄ dicit.
Superbia meretur illudi. r eo dignius / q̄
instar pharisei latentem herentemq; ossi/
bus supbiam / sicut nec phisicus febrilem
calorem / supbus attendit. Quid enim fa
cilius q̄ se vilissimū peccatorem dicere: s;
veraciter simpliciterq; ita sentire ex inti/
mis / hoc diuini muneris. nō humani soli
us exercitiū. Enarrenē exēpla sanctorū pa
trū q̄ curiositatē hmōi visionū vl miracu
lorū p̄niciosissimā fallacissimāq; refugerūt

De probatione spirituum

A qua se Augustinus liberatū i suis p̄fessionibus gloriatur in domino. quā p̄te rea domin⁹ Bonauētura abhorrendam nimis esse determinat. totoq; conatu repellendā. nūc orōnib; nūc increpatiōib; seu flagellatiōib; pp̄ie mētis ⁊ corpis. exemplo illi⁹ qui vt temptatiōe careret sup̄bie/ q̄siuit et obtinuit a dño/ vt p̄ tres menses demoniaca vexaret obsessiōe. Alter sc̄tōz patrū dū sibi demon trāfiguratur in ch̄ristū diceret. Ego sum ch̄rist⁹ p̄sonaliter vi sitans: qz dign⁹ es. p̄festim clausit oculos vtrāq; manu/ vociferans. Nolo hic ch̄ristū videre. satis est/ ip̄m in gloria si videro. morq; disparuit. Alter sub alijs verbis si milē in hmōi illusionē fuauit humilitatē. Uide inquit ad quez missus sis. ego certe talis nō sum q̄ dign⁹ sum hic videre ch̄ristū. Alterū qz nolebat intrare templū/ dicens sibi satis esse. qz oculis corporeis aspexisset ch̄ristū. colligauerāt catenis. solvere ieiunius. carnib; vesci. vinūq; bibere cōpulerūt. sicq; timore cōpresso sanatus est. **O**pponet forsitā aliq; ex ap̄lo iubēte. Nolite inq̄t sp̄m extinguere. Si sit ḡ visio a sp̄s̄sancto/ que nihilomin⁹ repellitur. qd hoc est nisi sp̄s̄sancto resistere/ suā qz nascentē grām suffocare. Sed profecto sp̄s̄sanctus/ q̄ se dat humilib; nequaq; ex humiliatiōe quā p̄ditimus se subtrahet. Intrabit pot⁹/ et i bñplacito suo deducet victor sup̄ excelsa aniam hāc in oculis suis vilem/ ⁊ absq; vlla ruga fictiōis humilē ⁊ simplicē. Porro dici nō pōt/ q̄ntum hec curiositas/ vel cognoscēdi futura et occulta/ vel miracula vidēdi/ vel faciēdi/ sefellit plurimos/ ⁊ a vera religiōe frequēter auerterit. hinc sup̄stitiōes in pplis q̄ religiōnē inficiūt ch̄ristianā/ dū sicut olim indei sola signa q̄rūt. dūz imaginib; exhibēt latrie cultū. dū insup̄ hoībus nec dū canonisat̄ scripturis q̄z nō autēticis/ plus q̄ sanctis in euāgelio p̄stant fidem. **P**robatio sp̄rituū cōsiderat quare fieri dicunt visiōes/ p̄sertim q̄ sine/ nedū proximo. nedū ap̄to/ sed occulto ⁊ longi quo. Potest itaq; finis primus apparere bon⁹ ⁊ salubris ⁊ deuotus/ ad edificatiōnē aliorū/ q̄ tandē prolabetur in multiplex scandalū/ dū vel nō respondēt vltima primis/ v̄l aliud falsū/ fictūq; dephendet in p̄sonis fuisse/ quod reputabat sanctitatis ⁊ deuotiōis. Docuit hoc etas n̄ra/ de p̄dicatiōib; dñorū Jo-

bannis de varēnis ⁊ Johānis buss ⁊ similib; . Rursus dū aliqd fieri potest p̄hūanaz industriam. sit hoc in vita. sit in doctrina. quare necesse est vel q̄rere vel expectare diuinā celit⁹ allocutiōnē. Hoc nēpe tentatiōni dei q̄ honoratiōi apparet simili⁹. **L**eterū finis artēdēdus est q̄re sit cōmunicatiō taliū visionū alteri p̄sonē. vtrū ad ostērationē vel ad necessitatē/ vtrū ad dandū vel recipiendū consiliū. vtrū fiat experto l̄ inexperto taliū. qz si videat̄ hec p̄sona q̄rere t̄mmodo consiliū ne fallat/ videndū est si parataz se monstrat obedire consilio alioquin iam de curatione vix spes erit. q̄ niā vt dicit Johānes climachus/ non iaz eger demone tentante se/ qz fact⁹ est sibi demon. **A**uero dicit aliquis. hec idcirco p̄sona non credit alieno iudicio/ qz de suo certa est/ p̄ reuelatiōnē intimā ⁊ secretam. Sed p̄fecto nō est diuisionis deus vt vni menti se reuelat vnū/ ⁊ p̄ alterū similit̄ mentem est/ vt dicat vnū contrariū. Ita qz si visio ex deo fuit/ nō dissipabit i humiliante se sub alieno iudicio p̄pter deū/ sed vigorabit amplius ⁊ vincet. **Q**uocirca tradimus p̄ cautela/ qz in huiusmodi visioib;/ nedū suspensum teneat iudiciū ex emplo beati Ambrosij ⁊ Luciani p̄s̄byte ri. Sed dicat reuerenter cū Petro. Eciā me dñe/ qz peccator sum/ qz vilis sum. qz visioib; tuis indignus sum/ quas hic ne qz quero. nec accepto. sed repello. sit in celo nō in hoc seculo visio tua/ tota merces mea dñe deus. ⁊ sufficit/ quid ad me de visioib; tuis in hac vita. quid de superior meorū monitiōibus: mitte potius obsecro quē aliquādo missurus es. ⁊ me meus spiritus hūili tegat obscuroq; loco. **A**ltera potest addi sup̄ huiusmodi visioib; recipiendis cautela/ qualē de somnijs tradidit vnus dicens. Si monitiōes aliquę bone inquit fieri videantur in somnijs/ vel ex persona defunctorum/ vel aliunde recipiantur. eas non quasi somnia penit⁹ abijciendo. neq; eis ex aduerso velut autēticis vel diuinis adherendo/ recogitentur potius tanq̄ rememorationes aliquę ad faciendum bona/ vel mala declinandū/ iuxta somniorum qualitatem. **P**robatio spirituum considerat qualiter et quomodo persona que visiones se habere dicit conuersatur. an in secreto vel in publico. an in vita actiua v̄l p̄tēplatiua. an i de

notione nimia q̄ notā affert in vestimētis
 ⁊ ceteris. aut si cōmunē habz cōuersionē
 accōmodā bis q̄bus cōiuit. Doc precī
 pue p̄siderare necesse est si sit mlier/qualit
 cū suis cōfessoribz p̄uersat ⁊ instructoribz.
 si collocutionibz intēdit p̄tinuis/sub obtē
 tu nūc crebre cōfessōis. nūc proluxe narra
 tionis visionū suarū. nūc alterius cuiusli
 bet cōfabulatiōis. Expertis crede/nomi
 natim Augustino ac dño Bonauenture.
 vit est altera pestis v̄l efficacior ad nocen
 dū v̄l insanabilior. Qd si nihil h̄ret aliud
 detrimētū nisi t̄p̄is p̄ciosi latissimam hanc
 p̄sumptiones. abunde diabolo satis esset.
 Habet aliud scitote. habz insanabilē vidē
 di loquēdiq̄s (interim de tactu silentiū sit)
 p̄uriginē. Euenitq̄ illud de didone ap̄d
 poetā. herent in fici pectore vult⁹. Verba
 q̄ nec placidā mēbris dat cura q̄etes. Lū
 tū in pace sit dei loc⁹. Nullus idcirco mi
 rabif. si tales ad fabulas p̄uersi auertunt
 a veritate. Si p̄terea mulieres he curi
 agentes sunt. q̄ies notat ap̄ls/ sp̄ discētes
 ⁊ nunq̄ ad sciam veritatē p̄uenientes. vbi
 aut nō est v̄itas sit vaitas ⁊ falsitas necesse
 est. Probatio sp̄um p̄siderat v̄n sp̄s
 veniat aut q̄ vadat. Itaq̄ Bern. testatur
 h̄ in se nūq̄ sciri datū eē. q̄ tū exp̄t se plu
 ries asserit hūiliter sancti sp̄s p̄ntiam ex
 intimo motu cordis siue mētis. Mirabi
 tur igit fortassis aliq̄s. q̄ pacto p̄sona sta
 tus inferioris/dicat se frēq̄nter agnoscere
 v̄n sp̄s veniat. p̄sertim cū dixerit christ⁹
 nichodemo. Vocem inq̄t eius audis ⁊ ne
 scis v̄n veniat aut q̄ vadat. Quid porro q̄
 in spiritibz diuersis multa in inspiratiōibz
 inuenit similitudo. Est enī sp̄s de⁹. spirit⁹
 angelus bon⁹. sp̄s angel⁹ mal⁹. sp̄s hu
 man⁹ tam rōnalis q̄ aialis. Potest autē si
 millis visio spirari p̄ quēlibz hūc sp̄s suo
 modo. longe q̄ tū diuerso/sz diuersitatem
 faciliē p̄cipi q̄ daz similitudo nō sinit ap̄d in
 expertos taliū/q̄ neq̄ p̄ seip̄os ex acumie i
 genij. neq̄ p̄ eruditōez i theologicis/ l̄ phicis
 disciplis. neq̄ p̄ alioz traditionē sciūt ta
 lia distinguere. Certe nec mirandū cū pau
 cissimos inueniam⁹. q̄ plene sciūt scerere
 re cogitatiōes ⁊ affectiōes siue rōnalis ani
 me vt rōnalis est/ ab illis q̄ sunt animales
 videlicet in sensu cōmuni v̄l organo fantā
 sie. Quē inuenies p̄cor ex timētibz deum/
 peccataq̄ fugientibz/q̄ semp ⁊ in oibz ad li
 quidū p̄spiciat dū tēp̄tatiōes vigēt/ si sen

sus eoz sit t̄mmodo in imaginatiōe v̄l cō
 sensus in rōe. Adeo non facile ē discernere
 sensuz a p̄sensu. Quāto plus hz difficultra
 tis p̄batio q̄druplicis p̄notati sp̄s/dum
 videlicet instinct⁹ vnus/v̄l inspiratio v̄l
 bemens tangit mentē/si sit a deo/l̄ ab an
 gelo bono/aut malo/vel a p̄prio sp̄u būa
 no. Cui⁹ rursus sensus portio duplex su
 perior ⁊ inferior ascripta est. Cui⁹ sentire
 diuisionē p̄fecte dat illud h̄bū dei: q̄d per
 tingit vsq̄ ad diuisionē sp̄s ⁊ aie. Quā
 lē in se diuisionē passa erat q̄ exclamauit.
 Magnificat aia mea dñm. Dehinc secer
 nens sp̄m ab aia: subiungit. Et exulta
 uit sp̄s me⁹ in deo saluari meo. **¶** Dec
 interim sub cōpendio cursim notata sint
 q̄tin⁹ dū ad singularia descēdendū erit/ fa
 cili⁹ hac occasione sapiētiores diiudicent
 p̄suasum h̄ntes viuere hoīem/ cui⁹ nomē
 sit in libro vite/ cui pluries ⁊ in pl̄ibz p̄so
 nis hui⁹ t̄p̄is: datū est experiri ⁊ praticare
 omnia que dicta sunt.

¶ Finit tractat⁹ de p̄batiōe sp̄uz magi
 stri Johis de gerson cancellarij parisiē.
 in Constantia. Anno dñi. D. cccc. xv. in
 die sci Augustini t̄p̄e general' p̄ciliū inibi
 celebrati/ edit⁹ p̄pter aliq̄ q̄ de canonisati
 one Brigide in p̄fato cōcilio oriebantur/
 sub. r̄q̄. p̄siderationibz cōp̄ehensis.

Tractatus eiusdem

Cancellarij parisiē. de examinatione do
 ctinarum.

Attendite a falsis p̄phetis
 clamat christ⁹ sūmus do
 ctor n̄r. Cui cōsonat ap̄ls
 su⁹ doctor in v̄itate. Do
 ctoris inq̄t varijs ⁊ p̄grī
 nis nolite abduci. Patres
 ⁊ fr̄es/q̄ hz aures audiēdi audiat. qz nulla
 monitio salubrior. nulla si negligat pote
 rit eē piculiosior. Quia sic venenū corpus
 enecat. sic p̄phetie false/ sic doctrine varie
 ⁊ p̄grine trahūt aias ad interitū/ non q̄lē
 cūq̄ s̄z eternū. Turbāt insup eccliaz/ poli
 tias demū oēs t̄pales ⁊ sp̄uales euertunt.
¶ Quapropt̄ occasionibz intra cor ab ex
 traq̄ susceptis. p̄posuit n̄ra sedulitas opu
 sculū cōponere. q̄druplici mō de examia
 tiōe doctriaz. P̄mo theologicā. sc̄do ex
 eplariē. t̄cio p̄hiscalr. q̄rto p̄ticalr. P̄m⁹
 mod⁹ q̄ p̄nt⁹ ē opusculi/ sex cōsideratiōes

de examinatoribus idoneis doctrinarum et totidem de examinationis arte perstringet quod non tantum in his scriptis. Concilium. papa. presul. doctor. bene doctor. Discretor quoque spirituum de dogmate censent. Qualis sit doctrina docens quod quis sodales. Si finis sit factus/questus siue libido. Protestamur in primis nihil nos in docendo vel narrando fore dicturos/intentione corrupta fauore l' odio/sed tanquam in articulo mortis positi coram iudice deo/volumus cautelam insinuarere/contra falsas prophetias suspectas doctrinas/maxime de his istis malis/quoniam studiū theologie refriguit/quoniam magna ex parte dissipatus est/vbi potissime florere solebat. Fiet insuper sermo presens talibus et per talibus/qualis fuisse laudat iob/quod sunt simplices et recti ac timētes deum et recedentes a malo/ne dyabolus cuius non ignoramus astutias improvisos forte repiat seducatur. Tales alloquimur venerandos presbiteros carthusien. et celestinos/quos afflictos/vel iob/optet esse in terra bus/que sonat concilium. Et orientales esse/perceptione luminis gloriosi/quibus testimonium prohibendum est de lumine. Ania denique iusti annūciat aliquando vera. plures septem speculatores constituti in excelsum ad speculandum. Quibus an locutus discurrem per vnaquamque considerationem/duodecim veritates aliquasque cautelam miscendo.

Prima consideratio.

Examinator auctentice et finalis iudex doctrinarum fidei rationem est generale concilium. Deducit hęc consideratio primitus auctoritate generalis concilii constantien. cui forte par in duratione nullum fuit. Forma decreti sui facta habet et posita est in tractatu de prelate ecclesiastica et in opusculo. An liceat appellare a papa. Summum insuper ab euangelio cum ratione talis confirmatio. Christus fuit summus et optimus institutor ecclesie non deficiens in necessariis/quod et dixit. Ecce ego vobiscum sum usque ad consumationem seculi. Opus tunc igitur in ecclesia relinquere regulam infallibilem per fidei suadendam et dubijs emergentibus terminandis. non autem repit in terra altera talis infallibilis regula nisi generale concilium legitime congregatum. nam persona quilibet singularis de ecclesia cuiuscumque dignitatis etiam papalis/circumdata est infirmitate et deuiabilis est vel fal-

lere possit et falli. Propterea non imparem posuit Augustinus auctoritatem in ecclesia et in euangelio/dicit. non credere euangelio nisi me auctoritas ecclesie commouisset. Opponet aliquis quod in agibilibus et constitutionibus humanis/vel sententiis/vel scripturarum canonisationibus/ecclesia falli potest et fallere secundum iura et experimentis plerumque. Rūdet secus esse in his que sunt facti vel iuris humani et in his que sunt iuris diuini de necessitate salutis cognoscendi/cuius modi sunt veritates fidei/præcipue articuloz propterea assistit specialiter vbi non sufficit humanum auxilium. sicut in determinatione veritatis fidei quod in alijs in quibus non necessario stat falli. Hihilominus attendendum est multiplicem esse doctrinarum per ecclesiam seu concilium vice sue approbatione. Quaedam approbantur vel certitudinaliter vere necessariis credende. Quaedam vel utiles ad morale religio samque doctrinam/sine mixtione falsitatis proprie/non tamen sunt sic ut credantur obligatores. sed dicuntur de pietate fidei. Quaedam solum permittuntur vel legantur. non quoniam sunt mixte falsitates/sed hinc aliunde plerumque utiles doctrinas/sicut sunt scripta multorum doctorum. Et ita Augustinus. sua scripta recipi volebat. Holi inquit meis scriptis que canonice scripturæ de se deseruire. Et itez. Regare non possunt nec debeo sicut in ipsis maioribus. ita multa esse in terra multis opusculis meis/quod prout iudicio et nulla temeritate culpari. Summum hic duplex fitas. Canonisatio persone non compellit firmiter adherere doctrine sue. Pars etiam in martyribus. vel ihero Lypriano. Patet de pleribus canonisatis. quod quædam positiones a scolasticis non tenentur/sed palam negantur/aut cum reuerentia si fieri potest exponunt. Altera veritas. Debet cum maturitate maxima et non sine grandi necessitate rei publice/determinatione fieri in materijs fidei maxime condendo articulum vniuersaliter obligantem. Alioquin formidandum est de scanda/lo vel scismate non facile exterminabili si quod dissenserint. Doceat nos scisma grecorum. Hac ratione sacre theologie factas parisiens. frequenter dum quærun ab eadem decisiones dubiorum que neutrorum. solet non per se totam dare determinationem/sed deputatos per concilio dando suos committere. Quæto amplius hęc auctoritas generalis in generali concilio/necnon in summo pontifice preseruanda. Nec tamen ita declinandum est ad nihil determinandum quod aptum in fide et moribus scandalum radices etc.

Secūda consideratio

Saminator iuridic^o doctrinarū fidem tangentiū: papa sup̄mus est in terris post generale conciliū vel cū ip̄o. Deducit auctoritate canonū: cui rōne morali: p̄supposita fide. Quomā sup̄mus in omni policia iuris habet dubia circa policiā emergentia de terminare/vel interpretari: v̄l declarare cum appositione penarū in rebelles. hoc autē ē iudiciū auctoritatiū. **D**iceret aliq̄s. nō oportet ita fieri: cū papa sit deuiabilis: nō enī est mag^o firmat^o q̄ petr^o erat. **U**n̄ reprehensus est a paulo eo q̄ nō recte ambularet ad veritatē euāgelij. **C**onfirmat hec obiectio consideratiōe p̄cedentē: sed pl^o infert q̄ oportet. **N**ec enī pōt assidue conciliū generale haberi p̄sentialit^{er} p̄ decisione dubiorū: nec expediret passim ita fieri. **S**uprem^o autē in ecclia facili^{ter} adit. **Q**ui si nōlet oīno p̄tinacit^{er} ea q̄ sunt fidei declarare. vel erraret declarādo/sup̄est iudiciū concilij. **P**orro nō sequit^{ur} papa p̄ in diffiniedo fallere vel falli/igit nō est iudex idoneus sicut in alijs p̄t̄ instantia. **C**oncludit tūc hac radice duplex veritas. **P**rima q̄ de terminatio solius pape in his q̄ sunt fidei nō obligat vt p̄cise est tal^{is} ad credendum. **A**lioq̄n staret in casu q̄ quis obligaret ad p̄dicatoria/vel ad falsum p̄tra fidē. **S**ecūda veritas est/q̄ sentētia pape ligat oēs fideles ad nō dogmatifandū cōtrariū: nisi p̄ illos et apud illos. q̄ manifestū cōtra fidem deprehendūt errorem. et scandalū grande fidei suo silentio fieri: si nō opponerent se: cognoscūt. **Q**ui si fieret p̄secutio sentētiarū et penarū cōtra eos/sciant beatos esse q̄ p̄secutionē patiunt^{ur} p̄pter iusticiā. **S**up̄est q̄z remediū concilij general^{is}: cui^{us} finalis auctoritativa. iudicialisq̄ p̄t̄as fundata ē in destructibilit^{er} in illo s̄bo christi: de correptione fraterna. **Q**ui si eccliam nō audierit sic tibi sicut ethnic^o et publican^o. **L**ui legibaud dubie subest papa/licet hacten^{us} mult^ois hec veritas nō placeret: p̄pter inordinatum fauorē ad summū pontificē. vel scrip̄ta sua male suscepta/plus q̄ ad christū et euāgelia. **N**ūc autē opposita falsitas ē heresis expresse dānata p̄ concilium Cōstantien^{se}. cum alijs multis in utilitate totius policie christiane.

Tercia consideratio

Saminator iuridic^o et ordinarius doctrinarū h̄mōi est p̄latus in sua iurisdictione: cui cōmunicat inq̄sitor. **D**educit hec consideratio p̄ canonicas monitiōes: et cēsuras p̄latorū exhortatiuas/ vt dioceses suas extirpare studeant ab hereticis et heresibus p̄niciosisq̄ doctrinis. **S**umit p̄terea rōne p̄portionalis ad auctoritatē pape: necnō p̄ ordinē hierarchicū figuratū in concilio dato moysi p̄ iethro socerū suū. **S**ed notet^{ur} hic duplex veritas. **P**rima q̄ nullus ep̄s inferior pōt condere articulū fidei catholice/ q̄ videlicet ad totā eccliam se extendat. **N**on enī p̄t in eos obligationē ferre q̄s nō habet i iurisdictione subiectos. **D**iffert igitur determinatio pape: qm̄ general^{is} est. et ad oēs catholicos se extendit q̄ ad penas. **S**ic intelligere debet dicentes nullā p̄ter papaz condere posse articulū. **A**lioq̄n falleretur qm̄ in suis diocesis p̄latus ius habent cum appositione cauti concilij. **P**ro q̄ sit secunda veritas distinctiōe p̄missa. **Q**ui aliq̄ sūt doctrine palā hereticales apud oēs. **A**llie dubie simplicib^{us}: sed manifeste sapiētib^{us} et peritis. **T**ercie veluti neutre h̄ntes pro se doctores cū rōib^{us} ad vtrāq̄ p̄tem p̄babilibus: nec in vna t̄m̄ diocesi vel paucis. sed apud oēs christianos aut longe plurimos. **E**st q̄ veritas/ q̄ in primis et secūdis auctoritas inferiorū p̄latorū se extendit et ad suos t̄m̄modo. **I**n t̄rcijs h̄o nequaq̄s. qm̄ merito dicunt maiores cause fidei/ p̄t̄ difficultatē decisiōis: cū piculo scandali. ideo sunt ad sedē ecclie. v̄l ad sedentē in ea summū pontificem referēde. **I**uxta illud. **S**i q̄d ambigū v̄l difficile rē. vocans causa grandē. nō rōe materie. sed ambigue difficultatē in terminatiōe. **L**ui^{us} distinctiōnis ignorātia v̄l dissimulatio culpabil^{is}. n̄ paucos depulit i errores/scandalosq̄ iudicia. **S**ordiarā et doctoralē p̄t̄atē n̄ra tēp̄tate

Quarta consideratio.

Saminator p̄t̄im autētic^o p̄t̄im doctrinal^{is} h̄mōi doctrinarū ē q̄ libet i sacre theologie facultate licentiat^o aut doctor. **D**educit hec consideratio p̄ formā s̄borū q̄b^{us} dat licentia m̄gralis. **E**go auctoritate ap̄lica/dicit

cancellarius/do tibi licentiā legendi. regē di. disputandi. docendi in sacra theologie facultate/hic et vbiq; terrarū. In noie patris et filij et spūs sancti. Amen. **E**x hoc absq; vltiori deductione sumit duplex veritas. Prima q; doctores theologici nō sunt arcedi sine causa rationabili ab exercitio pdictorū actū. quoniā papal auctoritas licentiā confert eis. nō ita tñ/qñ dio cesani seu locor ordinarij: pnt obsistere v' nō consentire p rationabili volūtate. **E**xemplū de pte sacerdotali q̄ equalis est i quolibet q; ad corp' cristi verū. sed diuer sificat quo ad mysticū/qd iurisdictionis respicit potestātē. **E**xemplū in mgris in ar tibus: q; nō legūt semp artes vbi volūt. nisi scolasticor' p̄sensus habeat. **E**t vero sumit ex hac declaratiōe veritas altera. **Q**uod doctores theologici nō obligant p̄cise ex pte sibi tradita/pdictos actus legēdi. p̄ dicandi rē. passim exercere. Secus de pla tis ordinarijs: quor' officio pastorali an nexū est debitū vel obligatio pdicandi rē. subdito sibi gregi. sicut iungit ap̄lus hec duo pastores et doctores/qd ratio manife sta cōvincit. **O**portet enī q̄sdā esse i ecclia qui sint ex officio instituti tales act' exerce re. Alioqñ nō fuisset instituta p̄fecte: cō tra illud dei p̄fecta sunt opa. **N**ō aut sunt aliq; sic obligati p̄ officiū q̄ pastores simul et doctores: et nō soli doctores. **P**ossent p̄sequēter inferri veritates multe salubres de necessitate studij theologici: nisi silenti um breuitas indiceret. **D**ictū est p̄cise passim/quoniā aiūde pot' doctor' theolo gus obligari pdicare v' docere v' scriptu ras interpretari: vbo v' scripto: duz necessi tas imminet/hereticos et hereses repellen di. **A**ur q; videret ingrat' dōis dei/quēad modū loquūtur q̄rētes si sacerdos nō be neficiat' possit sine p̄cō ab omni celebrati one cessare. **A**ddit tertia causa dū speciali ter mittit p̄ ordinariū suū/quo casu tenet sibi de sustentatiōe sua sufficient' p̄uidere qua data/iā p̄trahit obligatio q̄si pastora lis in p̄fato doctore. **H**ec enī tūc dicere p̄t in sui velamē ocij. **N**emo me p̄duxit.

Quinta cōsideratio

Examinator huiusmōi doctria/rū est: p̄ modū doctrine/q̄libet in sacris litteris sufficiēter eru ditus. **D**educit hec p̄sideratio

p̄ illam maximā a sapiente et philosopho positam. **Q**uod eorū que quisq; nouit est iu det bon'. **I**terum q; nullis existentib' q; bus cōferret gradus licētie. q; vel nollēt recipere/vel nemo conferret. **P**ossent nibilo minus plati secū assumere p̄ plebis erudi tione: et fidei concilio sufficienter in sacris litteris eruditos. **H**oc tamē obseruato q; dignus est mercenari' mercede sua/ con tra illos q; precijs et magnis pensionib' cō ducūt procuratores: et aduocatos: v' soli citatores causar' prophanarū. theologos vero vit vel gratis dignant' assumere. **A**deo terrā sapit animalis homo. adeo querit nō que dei sunt sed sua. nec tam sua frequē ter ex abusu. **I**ungat huic cōsideratiōi cū sua declaratiōe duplex veritas. **P**rima staret q; aliq; simplex nō auctorizat' cēt tam excellenter in sacris litteris eruditus: q; plus esset credendū in casu doctrinali sue assertioni q̄ pape declaratiōi. **C**onstat ei plus esse credendū euāgelio q̄ pape. **S**i doceat igit' talis eruditus veritatē aliquā in euāgelio cōtineri. vbi et papa nesciret vel vltro erraret: patet cui' p̄ferēduz sit iudiciuz. **A**ltera veritas. **T**alis erudit' deberet in casu/ si et dū celebraret generale conciliū. cui et ipse p̄sens esset: illi se oppo nere/ si sentiret maiorem partē ad opposi tum euāgelij: malicia vel ignorantia de clinare. **E**xemplū/ beatissim' dedit bilari us. **U**nde quibus ab initio militantis ec clesie/ que cōponebat ex apostolis: et ime diatis successorib' nouiter et certitudina liter a christo doctis. de multis que nō sūt scripta plus esset credendū auctoritati ra lis ecclie. q̄ euāgelio cuiusq; priusq; cēt ab ea receptū vel auctorizatū. **A**bilomi nus post approbationē et auctorizationē q̄ttuor euāgeliorū p̄ dictā ecclēsiā/ pl' el set credendū euāgelio q̄ alteri cuiusq; humane auctoritati. **N**on dicit q; tot' ec clesie. quoniā illa est auctoritas dei et euan gelij. **H**ec potest errare in fide: lege stante.

Sexta cōsideratio

Examinator huiusmōi doctria/rum. **E**st omnis habens discre tionem spiritū: q̄ntum h' do num spiritus sanctus in eo vult extendi. **D**educitur ex terminis: quoniā spiritus sanctus in manifestatiōe veritatis itima: nec fallere nec falli p̄t. quēadmodū

5 p. 11

theologi fundant / q nec fidei nec sensui literali scripture subesse potest falsus. Alioquin nihil auctoritatis ad credendum / nihil roboris ad persuadendum sibi subsisteret. Est autē sensus literalis nō soluz grāmaticalis / sed nec stricte logicalis. Veruz ille quē spiritus sanctus principaliter intendebat. qui ex circūstantia littere cū causis dicendi et modis exponendi magis patet. Unde generaliter in parabolicis locutionibus sensus literalis est: nō qui p̄ vba sed p̄ res et facta designatur / vt de lignis cōstituentibus sibi regem etc. Porro donū discretionis spiritū / quādoq; datur ad priuatam instructionē recipientis: quasi priuata lex. De qua canon tradit eos qui priuata lege ducunt generalī nō teneri. Est autem operatio sua facere quodā intimo sapore cū illustratione certa: cognitā esse veritatem. Exemplū de **Donica** matre sancti augustini / fm relationē eius in confessionibus. Datur aliquādo discretio spirituum principaliter ad edificationē ecclesie: sicut et donum p̄phetie. vel linguarum vel gratia sanitarū cum similibus. Et hoc reperitur in reprobis fm apostolū et euāgelium. Quibus si semper et quomō credere debeant fideles: grandis questio est. Quā videtur summatim absolucere canon dicens. **Remini** dicenti se missum de super: oportere credi: nisi de sua doceat missio: exemplo **Johannis baptiste**. **Juxta** qd sumitur prima veritas. **Q** habendi sunt respecti vel nō statim admittendi in doctrinis suis / maxime si sint extranei. tales qui se dicunt discretos et viuos spiritū: dono sancti spiritus possidere. Alioquin cito credunt leues sunt corde: et faciles ad errores. **Q**uid fiet igitur. **L**erte iudicium expectabitur fm p̄missos quinq; gradus examinandi doctrinas ab infimo vsq; tandē ad supremū. **Q**uod est conciliū si res apparuerit prioribus ambigua. et vrgens decisio reputeretur. **A**ltera veritas. nemo facile debet estimare se priuata lege moueri. qn humano se paratus sit subdere parereq; iudicio. quoniā nō est dissensionis deus. **N**ec formidet / qui huiusmodi est: si cuius veritate humilitate cōsiliū querit alienum: se p̄pterea decipiendum. vel a spiritu sancto deserendum. exemplo predicatoris n̄re etatis egregiū magistri **vincentij**. **C**oncludit dominus **Bonauentura** pro p̄missis: vbi

querit si quis possit excusari adorando diabolū ostendentē se vice christi. **Q** neq; q̄. **R**atio. quia supest tali casu triplex remediū. videlicet suspensio iudicij proprii / petitiō alieni consilij. aut tandem imploratio diuini auxiliij. quod nō deerit faciēdo quod in se est primis duob; modis. **E**xemplō beatissimi martini. et aliorū plurimorum. **O**bjicit idē **Bonauentura** de adoratione eucharistie quādoq; nō consecrate in manib; sacerdotis. **R**espondet casus istum cōmunē esse. qui semp implicitā habet conditionem vel presumptionē q̄ sacerdos fecerit fm debitū ecclesie ritum: que cōditio nō debet exprimi in adorationē. **S**aluetur tamē adoratio ne peccatū sit p̄pter morem fidelium. **E**xempluz de adoratione imaginū. **N**on sic de adoratione panis in mensa / etiā si cōditio poneretur / dicendo: adoro te si tu sis consecratus. **N**on enim sunt tales circūstantie prout in altari. **S**umitur inde sequēter cautela pro laicis circūstantibus altari / q̄ hostiam nō adorant quātūcūq; videatur in manib; sacerdotis. nisi cum eleuatur et postmodū. **S**ed nec sacerdos caute facit nō abscondendo visionē a populo dum cōsecrat. **A**ut cortinā vsus deberet opponi **A**ut a circūitu altaris arcēdi cēt alij / maxie populares.

Secūda pars principalis.

Prima consideratio

Etendendum est in examinatione doctrinarū. **P**rimo et principaliter si doctrina sit cōformis sacre scripture. itaq; in se q̄ in modi traditōe. **D**eclearatur ex auctoritate beati **Dionisij** dicentis in sentētia. **N**ihil audēdum dicere de diuinis / nisi que nobis a scriptura sancta tradita sunt. **C**uius ratio est. quoniā scriptura nobis tradita est tanq; reglā sufficiens et infallibilis pro regimine totius ecclesiastici corporis / et membrorū vsq; in finē seculi. **E**st igitur talis ars. talis regula vel exemplar. cui se uō conformās alia doctrina. vel abijcienda est vt hereticalis. aut suspecta. aut imprinēs ad religionē pro: sus

ff 2

est habēda: **D**inc glosa quedā super illud Apparuerunt moyses et helyas loquētes cum eo: scilicet iesu in transfiguratione. Suspecta est omnis reuelatio quā nō confirmat lex et prophete cum euangelio. Quē tria significant moyses helyas et christus. Alioquin delusiones demonum. aut potius prop:ij capitis fantasiaciones quā reuelationes habeantur. Talibus ideotis obijciatur illud christi. Erratis nesciētes scripturas. **A**t vero dicit aliquis. Ecce q̄ a principio et vsq; nunc doctrine salubres tam verbis quā scriptis inserte sunt quas scriptura sacra nō continet. Immo cōtinet respōdemus / s̄m aliquem gradus veritatum catholicarum. quos gradus quā niam alibi explicauimus breuitas hic nō apponit. **Q**ueret alius quid sibi vult finis huius cōsideratiōis loquēs de modo traditionis scripture. Nūquid potest alia salubris doctrina taliter tradi q̄ redderetur inepta et nociua. Potest vtiq; Ponit ad presens exemplū de doctrina raymundi lulli que quidē alta et vera et copiosa multa continet / nō tamē in multis absq; ponibili calumnia / de quibus nihil ad presens. **D**oc vnum placet inserere tempibus nostris in sacra theologie facultate parisiis institutū. Habet ipse lulli modū traditionis specialem / sub magnis voluminibus ad certa nomina / ad caracteres et figuras. Sensit eadem facultas nōnullos de suis suppositis. vt prouisi sumus ad nouitates. velle traditionē huiusmodi multiplicare p̄ studiū. Nam et in arrogonia dicit edoceri. Constituit protinus statutū / quod patribus cartusien. prope parisiis significauit p̄ litteram. habent enī copiam librorum dicit lulli. Quo statuto prohibebat omnib; suppositis suis / ne derelinquētes modum doctrinalē sanctorū doctorum p̄ ecclesiam approbatorū. et qui tenet est hactenus in sacra theologie facultate / transiret ad nouam hanc fantasiandi curiositatem.

Elicitur ex his cum p̄cedentibus duplex cautela nedum pro examinatorebus sed receptoribus doctrinarū maxime religiosis. quos sua sancta nō dicam rusticitas / cū hieronymo / sed humilior deo amabilis simplicitas / cōmendat. Nam q̄ ambulat simplicit̄ ambulat p̄sidenter. Simpliciter intellige nō ignoranter / nō infanti sensu. nō negligenti. vel hebeti intel-

ctu. sed absq; plica dolositas. versutia. curiositatis superbie. Alioquin qui ignorat ignorabitur. **P**rima cautela sit eis. nullam recipe doctrinā absoluto iudicio. nisi altero ser modorū prime partis approbatam. et eo magis si sermo vel modus sit extraneus / a cōmuni sermone doctorum. quibus sententię graues apparent motales vel philosophice. Theologizat aliquādo demon: ait climacus: et patet in euangelij / etiam corā iesu quē tentare presumpsit et dicere. **S**criptum est. Angelis suis mandauit de te et c. nihilominus prohibuit christus. Cui paulus et alij se p̄formant ne testimoniū quātūlibet in sup̄ficie veruz acciperetur a demoniacis vel phitonibus vel simulacris: et prophetis insaniētib; vt sibille sunt / et ventiloqui. cum ceteris magicis maledictis. Nam que cōmunicatio lucis ad tenebras: et christi ad belial. Ratio prima. quia sunt excommunicati. **S**ecūda. quia nullū verū bono sine dicit. Tercia quia cōtinuo aut tandē falsitates ingerunt. Et si mille p̄mitterint veritates. Rō est enim doctrina fallens que vera non misceat s̄m **S**ecūda. **A**ltera cautela est. Cōferre protinus doctrinā que terminos habet extraneos. vel sententias nouas et p̄grinas. ad terminos doctorum cōmuniū et sententias eorum. **D**oc christus contra diabolū egit. **D**oc magnus antoni? docuit. **D**oc paulus intellexit cū diceret ad discipulū. prophanas vocum nouitates deuita. **D**oc Augustinus vob inquit ad certam regulā loqui fas est. **D**oc Hieronymus. **E**t verbis inquit inordinate p̄latis oritur heresis. **D**oc serenissime custodiuit sacra theologie facultas p̄sien. Cuius vnum e multis sit hoc exemplū / vnus licentiatu; posuit in vesperis. **D**oc pater erat causa filij. id est pater generat filium. **C**onfestim oppressum est os eius / neq; sibi permissum est talibus vti terminis. licet ostenderet exponendo se verum tenere sensum. **S**ic Augustinus loquens de facto in tra philosophorum aliquorum verā sententiā / q̄ deus erat factum. **T**ene inquit sententiā: sed corripue linguam.

Secūda p̄sideratio.

Atendendum est in examinatione doctrinarum cuius sit p̄ditionis docens seu publicans siue scribēs

Raymundi lulli 126

Declaratur quia nō modicum refert iter doctum rei quaz loquitur et inter indoctū inter senem et iuuenem/inter morigeratū et dissolutum. inter hominem boni naturalis iudicij et patiemem in cerebro vlt impudentem. Demum inter virū et mulierem. Fuit Salienus in arte sua peritissim⁹ medicine. Demini dum puerulus studeres in artibus ipm irrisum: quia posuit quare tam figurā in silogismis. Dicit inquit falcem suā in messem alienam. quia nō loquicus sed medicus est. Loquitur aduersus eundem rabbi moyses medic⁹. Quia psumens de sciētia medicine. psumpsit cōsequēter de multis: tanq̄ illa sicut medici nam cognosceret/ in quibus turpiter ipm errasse notauit. Et hic error familiar⁹ admodum sapiētibus huius seculi/ qui duz se vident honorari pro aliqua scientia. sic legum. sic canonū. sic industrie mundialis larant facilliter ora de sermonib⁹ quos nesciunt. vt de theologia/ quasi verecūdarentur aliquid ignorare. Aut aliquādo maior dementia/ que nō cognoscat in se. despicunt in alijs tanq̄ supuacua et noxia/ ne videantur ea que sunt vtilia/ nequaquā cognoscere. Quāto cōsultius iubet sapiens prudentie tue pone modum. quoniam magna pars sciētie est. dicit hieronymus scire quid nescis. Dagne demum modestie taliter agnoscere. Porro differentie patent relique. De senibus expertis. quibus ideo est sapiētia. De bene morigeratis q̄si humilibus. De naturaliter prudentibus respectu iuuenem. quos ait Aristoteles. nullus eligit/ cum cōstet eos nō esse prudentes propter inexperientiam. Respectu q̄z maliuoloz q̄s etcecat malicia. Respectu deniq̄ melancolicoz/ qui seipos regere vel propriam domū nesciūt/ desipientes in manifestis. Postremo sexus muliebris ab apostolica prohibet auctoritate. ne palam doceat. doctrinam intellige seu verbo seu scripto/ nomine suo publicatam/ maxime si fuerit ad viros. nec qualescūq̄ sed sapientes sed eruditos sed itatus in deuotione vel religione p̄cellētis. Sentētia est Gregorij/ presumptiōem esse/ velle docere sanctiorem doctiorēq̄. Culpat Hieronymus eos qui discūt/ prohpudoz a feminis qd viros doceāt. Quid si talis sexus apposuerit ambulare in magnis et mirabilibus sup se. visiones quotidie sup visio-

nes addere. lesiones quoq̄ cerebri p epilepsiam vel congelatiōem. aut aliaz melancolie speciem/ ad miraculū referre. Nihil deniq̄ dicere nisi vice dei. sine medio reuelātis. Appellare sacerdotes dei filios suos. docere eos professionem suam in qua nutriuntur assidue/ qualiter obedire superiori bus deberēt etiam vbi diabolus eēt incarnatus. Qd si dolent in aduersis pro sensu alitaz amore/ sunt imperfecti. cū nec paulus nec maria imo nec christus haud dubie perfectissimi fuerint doloris expertes imo si desunt pene sensus. qualis erit patientie virtus. Dicit altera se annihilataz fuisse pro morula temporis. Altera q̄ mirabiliōri vniōe deus vniebatur sibi/ q̄s humanitati suscepte christus iūgebatur. cuz talibus sine numero/ que nec magnis voluminibus plene referētur. aut relate conuincerētur p singula. Dicitum est grauitera poeta. varium et mutabile semper femina. Quales describens apostolus vitare docuit curiosas et verbosas ductas varijs desiderijs. Et ve parēti nostre prime. que primo verbo sup relatione diuini p̄cepti bis mēta est. Precepit inquit deus ne comederemus/ et ne tangeremus. hoc addidit ne tangeremus. sequitur ne forte moriamur. Ecce incertus retulit qd erat certissimum. Neq̄ tamē ista dicētes derogamus gratie dei/ neq̄ mulieruz quas elegit priuilegiatē sanctitati. sed nobis vigilandum est aduersus astutias diaboli iam ab initio ceptas. Et cautela duplex inter alia sumēda est. Prima omnis doctria mulierum maxime solennis verbo vlt scripto reputanda est suspecta/ nisi prius fuerit altero sex modoz/ quos prima pars refert diligēter examinata/ et multo amplius q̄s in doctrina virozum. Cur ita. Patet ratio. Quia lex cōmunis nec qualiscūq̄. sed diuina tales arcer. Quare. Quia leu⁹ seductibiles. quia pertinacius seductrices. quia non constat eas esse sapientie diuine cognitrices. Aliud quoq̄ est garrire que venerint ad fantasiam. Aliud de scripturaz sanctis proferre sermonem. istud cum artis stabilitate subsistit. Aliud dilabitur sine firmitate. Vbi sunt scripta tot deuotissimarum eruditissimarumq̄ seminarum sicut paulē sicut eustochium. Certe nulla sup sunt. quia nulla presumpserūt. Secūda cautela que tacta est. Cōferat statim

De examinatione

doctrina p singulas sententias z verba si sit conformis ad doctores approbatos/z si sic/quid addit ad illos in pondere sententiarum. vel religionis edificatione penset. Sunt enim doctrine quedam habentes folia verborū q̄i speciosissima. que si discutiantur inueniuntur similes ficulnee/cui maledixit dominus. quia sunt sine fructu aut pro fructu reddunt instar pomorū 3o dome solum cineres. quo turbatur sensus nō reficitur affectus. nec tandem illuminatur intellectus. ¶ Notetur ad extremum q̄ sancti prophete/z doctores iam vniuersaliter approbati/recipiunt in suis verbis obscuris vel ambiguis interpretationem qualis non debetur nouellis prophetanribus de corde suo/aut prius q̄ constituerit quasi de suo/q̄ suis diuino.

Tercia consideratio

At tendendum est in examinatione doctrinarum/cuius conditionis sunt huiusmodi doctrinas vel audientes/vel conductes/vel recipientes. Dicit sapiens de principe/id quod ad om̄s trahi potest. Qui libenter audit verba mendacij/omnes ministros habet impios. Quid nempe est efficacius ad corrupendā om̄em doctrinā/quam adulatio subdola. vel consulentium. vel conscribentium. vel audientium. vel recipientium/cū indiscreta laude z iexannata gloria/simul cum admiratione. Quātiens vidimus impletum illud comici de adulate/ hic profecto ex stultis insanos facit. Quod in de amicitia vetuit cicero: dicens hoīes adulationis impletos ventro sibi sumere species improbilissimas vel errore suo fundatas/vnde nihil superest ipis nisi discrimen et perditio/dum tales hi se reputant quales audiunt/doctos. sapientes. deuotos. eloquentes. Duo 2tra nihil est optabilius ad virtutem humilem/q̄ libenter nedum audire. sed inquirere diligenter. qui dicat ei cum omni libertate veritatem. Sint in exemplum nobis lucifer cū angelis suis. quos quid aliud q̄ propria sefellit adulatio. Sint homines qui se tanq̄ deos hac tracti vesania/coli iusserūt extorseruntq̄. ¶ At vero quid ad rem spectat que nūc agitur queret aliquis. Pulchrum certe per omnem modum/quod sub

cautela duplici notabim. ¶ Sicut nullum habet vir vel mulier efficacius apud se remedium pro delusionibus euitandis quam eas cum humilitate sedula fugere. nec q̄rere per miracula/vel reuelatiōes reigi/spreto humano sapientum concilio. sic aliorum respectu nihil fugibilis habere debet/q̄ adulationem indoctorū/vel prauorum/nihil quoq̄ desiderabilius q̄ bere re comitibus. sint confessores. sint aliq̄. qui sine plica dolositatis ingerūt assidue simpliciter z humiliter sapere. Talem habuisse beatum Bernardum fratrem suū. gerardum referunt. qui nec in manifestis signis applaudebat beato bernardo. Sicut cum aspernatiōis cachinno rejiciebat. nō ad nequiciam proteruam. sed humilitatē piam agens. Sunt confessores qui de nō nullis quos vel quas audiunt. verba faciunt in bonum. Quos pura mens/q̄ itera q̄ sine mortali delicto. Essem talis vniū cum mei similibus. nō aduerteret qui taliter agunt se p indirectum. culpares reliq̄s confitentis eis. quos nō ita predicant/simul z occasionem dant suis laudibus. nō qualitercunq̄: sed in confessione mentienti. Esset hic habendus sermo latior. preferim in materia canonisatiōis z testificatiōis sumpte p confessores. Sed sup his z alijs particularior erit inquisitio faciendā/duz modus exemplaris/id est per narrationes exemplorū tractabitur. ¶ Sequitur altera cautela pro prelatiis/z specialiter doctoribus/apud inferiores preferim ideorū/ac sine litteris multerculas. Caueant qui dati sunt in regimen z exemplum/ne leuiter suis verbis aut factis approbent doctrinas earum/vel miracula seu visiones insolitas/ipsis maxime scientibus seu corāz eis. Nulla plane posset altera dari talibus ad fingendum fortior occasio. Experti pluries loquimur. z Gregorius xi. testis fuit idoneus/ sed tardus nimis. hic positus in extremis habens in manibus sacrum christi corpus. protestat̄ est coram omnibus vt cauerent ab homibus siue viris siue mulieribus/sub specie religionis loquentibus visiones sui capitis. quia p tales ipse seductus. dimisso suorū rationali cōcilio/se traxerat z eccliaz ad discrimen scismatis imminētis/nisi misericors pvideret sponus iesus/q̄ horrendus vlt̄ q̄ buc nimis beu patefecit euentus zc.

Hic papa cum esset in uisione per Katherineas de senis inductus est quod se romam transferret cardinalibus et ceteris dissuadetibus. Quo cum ueniret circa dimidium annum obiit. Et tunc cepit scisma quod circa xl annos durauit urbano. vi. et suis successoribus in roma videlicet bonifacio. ix. innocencio. vij. gregorio. xij. alexandro. v. iohanne. xxij. et martino. v. usque ad scilicet Constantiam. In uisione uero clemente. vij. et benedicto. xij. qui et petrus de luna electus. Hoc cancellarius non ponit nec usque ea nominat. Sed dominus stephanus olim prior carthusie in seculo postea papie asserit propria manu ex Katherine p prior ore eisdem litteras scripsisse ad papam etc.

Quarta consideratio

At tendendus est quis finis sit huiusmodi publicationis doctrinarum. secundum alterum trium finium qui sunt bonum honorabile uel delectabile. Et primo de honorabili ut de fastu describens Augustinus hereticum dicit eum esse qui alicuius temporalis commodi et maxime glorie principatus que sui gratia falsas et nouas opiniones uel signat uel sequitur. Horat summa de uirtutibus et uirtutibus in tractatu de fide causas octo confectiois heresum. Remittam ad illam quae libenter hic et alibi commemoramus summam quoniam ex optimis uidecunq; collecta est. Cuius auctor contemporanus fatis fuit Guilhelmo parisiensi. et sancto thome uir sine gradu de conuentu predicatorum lugdunensi. Hic nihil in consiliatio de fantasia proprii capitis sed de communi aceruo scripturarum doctrinas neccit. Cui si comparent nouelle uisiones nostrarum uel nostrorum o sapientissime de quantum solidoiores. non umbratiles inuenirentur ab eis tamen quibus aduersus sapientiam scilicet non est persuasum quod aque furtive dulciores sunt et panis absconsus suauior. quibus magis ea mirantur quam uel non intelligunt uel insolita sunt separati uolentes hinc uini uel siles athe nientibus uolentes semper audire aliquid noui prurientes auribus. Quo pro sit caute la duplex. Ruminet assidue docens uel scribens uel studens quod suus sit finis intentus. Pauci sunt admodum qui non rideant ut tandem saluam. Sed sepe sub generalitate mentis iniquitas sibi dum ad priculares et priores uenit sine et sub negotio caritatis

agit negotium uanitas. Tentatione supbie reputauit Augustinus id difficile cognoscibile quod non habet homo fas experiri quoadmodum parat est gladius tenere. sicut non est fas homini maleuere ne laudetur. Accipiebat autem sibi quaedam nisi tempus signum tale. Querebat a seipso coram deo de doctrinis propriis quod uel ex officio uel per laudabilem opera oculum in exercitio uel per quodam distributio talenti uel per tempus necessitate scribebat. Ecce fuerit intergra tibi merces aucta domino. proseruet et alim de sua primis tuis edificatio per alienam doctrinam seu per tuam uelut alienam quasi mortuus sis a corde quod rideas. Numquid non adhuc in publicum prodire tua cuperes scripta. Si tandem inueniebat in pacis serenitate quod equo animo celari scripta sua tali casu uellet gratias agebat deo. tanquam excussus a palea uanitatis. Sinautez gemebat sub pondere gloriatiois uane. Quisiti fuerunt a beato gregorio libri sui. Remisit ad libros augustini suades in illis potius exerceri. Altera cautela suadet breuiter promptitudine. quod doctrinae quod aliis legit aut studet aut scribit publicum subeant examen et potius in uita quam post mortem. ut si quod erroris deprehensus fuerit corrigat uiuens. Sonant hanc promptitudinem per tentationes fieri solite in actibus sacre theologie publicis. Hoc intendebat quod dicitur hereticare potero sed hereticus non ero. Quare. Quia nemo nisi peritina hereticus est. Nemo quod patet corrigi peritina est. Respicit hec cautela uenerabile et deo sacrum presertim occasione scriptum est presens opusculum. quod libros alios sui tempus nouellos uoluit examen breuiter. Respicit et omnes in communi doctores quantum ea studio sitate doctrinas componat suas tanquam peritina interrogandas ab omnibus. Fuit iste ut arbitror non paucus stimulus beato hieronymo. quod se tot aspiciat habere obseruatores et emulos. ut quod optime scriberet uel transferret.

Quinta consideratio

At tendendum est in examinatione doctrinarum de fine. Si sit ad commodum temporale uel questum. Dicit non potest quod medax est cupiditas nec diuini perit nec humanis. Docet aduocatus per librum eruditus ad medacium quilibet in causa. Docet in doctrinis usurarioz et symoniaco rum. Docet in quodam publicis super confectioe miraculoz uel reliquiarum uel indulgentiarum

Handwritten scribble or signature.

De examinatione

81
Necheu dolorosus/quo pñitiosi? et indi-
gnus/in pñicatoribz nōnullis ad pplm/
suas vltra modū pcessiones/ et pñilegia
dignitates pñudicialit amplifcātibz/ vbi
quoqz crebro videre miserabiliter est/quē
admodū sarbanas in se diuisus est/habēt
doctrinas suas suozūqz/mutuo pferūt/ex
altant/p fas nefasqz defendūt. Ac proinde
quot in fide. quot in bonis moribz scanda-
la. quot errores/ etiā circa nob naturaliter
impresa prima legi pñicipia viderit eras
nostra. Plangere nūc magis q̄ in mediuz
reducere libet: duplicēqz notare cautelam

Prima pñilit simplicitati deuotoz: q̄/
rum nō interest curiosos esse sup intentio-
nibz occultis scribentiū/ quatin⁹ expeditā
regiāqz viam incedāt/ legendo scripturas
quas sciūt ab ecclia tota receptas. quales
vtriqz sufficiūt. Aut si pro dubiozū decisio-
ne nōnunqz occurrentiū/ habendū sit cōsi-
lium. querant ab illis tales / quos minus
est probabile. fauore vel odio: questu vl fa-
stu trahi. q̄les sunt iam mortui/ viuentes
in scriptis suis/ si materiā que q̄rit atrige-
rint. Si p̄reca fuerint in illa tam intenti
q̄ experti. Dulci nimirū multa scribunt
velut in transcurso/ multa q̄nqz non satis
ad suam spectantia facultatē/ vt si theolo-
gus purus veller de punctis exquisitē ca-
nonū pure positiozū/ aut purus canoni-
sta de apicibus theologie declarādis ferre
sententiaz. Cuiuslibet in arte sua potior est
danda fides. si nō. alia ratione pactum vt
aiunt reformetur. qd̄ medicozū est promit-
tūt medici: tractāt fabrilia fabri: refert ab
Oracio hieronym⁹ **B**randis aut conq̄-
silio caderet hic de doctrinarū hereticaliū
cognitoribz atqz iudicibz/ qualis sit apti-
oz scientia. Nunqd̄ theologica vel canoni-
ca. Sed distinctio p̄cordiā facit/ que suuz
cuiuslibet tribuit officii theologo de veri-
tate catholica/ aut opposita heresi. iuriste
de penis et modo iudicij confert pres suas
Cui⁹ declarationē alibi traditā/ hic nō in-
serimus/ secūdā ilico cōponētes cautelas
Prouidendū est sedulo p̄ rectores chri-
stianitatē/ ne studiū theologie veritatē de-
perat: s̄ alicubi resideat velut i fonte. A-
lioquin timendū est ne supseminēt bere-
sum zizania/ p̄pter varietatē tot capitum
tot insup passionū diuersarū. vnde multi-
plicatio sequit iudicioz/ vbi si desit recur-
sus ad theologos nō deprauatos: et vnū

collectos. quis oro p̄uidebit. Si dixerit
aliquis fiet recursus ad sedē et curiā sum-
mi pontificis. Nō negabim⁹ hoc si theo-
logia illic habuerit suos doctores/ nō pri-
ales. nō seductos. nō fastuosos. nō questu-
osos. aut inuidos. non p̄tati seculari. non
spūali plus q̄ veritati fauētes. Alioquin
tolerabili⁹ esset nullos habere q̄ tales pa-
ri. Acclamātes hic et deridētes nouimus
hic de satrapis eccliarū. Quid nobis et ec-
clesie de theologis. Nā p̄ quos alios here-
ses oriunt et orre sunt: certe p̄ eis siles quo-
tidie. et si nō in p̄dicatione saltem in v̄bis
domesticis et opatione. Sed esto pueniāt
hereses p̄ theologos deprauatos. nō enim
theologia sicut nec canonica scientia con-
firmat hominē in veritate. Nunqd̄ eo ca-
su plus eniti cōuenit suscitare cōtra tales
reprobos et noxios/ plures alios potētes
obstistere suis heresibz palliatio/ quas soli
theologi vel dep̄bendere vel cōvincere suf-
ficiunt. Illi vero culpant rationabilē. he-
reses introducere/ q̄ ex officio resistere de-
bentes: facti sunt speculatores ceci. canes
muti. nauē stulti nauē ecclesie naufragijs
oibus exponētes: quā regere nec sciūt nec
volunt. Scientibus deniqz. volentibusqz
succurrere. viā claudunt. ipos abijciunt.
infamant. spernunt.

Sexta consideratio

Atendendū est in examinatione
doctrinarum de fine. Si sit bo-
nus delectabile/ vel carnale seu
spūalis luxus. Et sicut mani-
festum est q̄ omnis excellens affectio tra-
hit ad se iudiciū rationis. Ueruntamē si-
cut nulla est vebemētor q̄ luxuriosa libi-
do. sic ad errandum falsumqz docendum
nulla pñitiosior. Paruit in sectis turdipi-
norum/ q̄ sequaces nō desunt vsqz hodie
q̄n et vbi latere putauerint/ serpūt vbi libz
Epicurei sub tunica christi. qui mulierca-
lis primo deuotionē fingentes sp̄ tenuis
paulatim eis fidem tanqz lumen et oculos
tollere querunt/ quatenus eas licenti⁹ ad
desideria sua maligna prostituāt. Non est
nostrum seditates horredas detegere. p̄si-
derantes illud apostoli. Que in occulto fi-
unt ab eis turpe est dicere. Porro lux⁹ spi-
ritualis accipitur omnis curiositas impro-

ba sciendi. que nō oportet / v' plus q̄s oportet / iuxta p̄sonę qualitatē. ¶ Sic igit̄ p̄ma cautela. nō plus s̄ape velle q̄s oportet sed ad sobrietatem. quia nō omnibus om̄is doctrine cōueniūt. Sed studentibus alia inbentur cognosci. que vel a religionū p̄fessoribus. vel ab hominibus parū idoneis ad apices doctrinarum sublimiū / p̄hibentur. quibus lacte opus est nō solido cibo. qui diligentius ad inflātionē affectus pię et deuotam / nutriēdi sunt. q̄s intellectionis eruditionē. Non q̄ spernēda sit intellectus seu ratiōis illuminatio. sine qua p̄ceptis in seductionis baratrā. cecus iret affectus. sed curiositas in cōcessa sciendi sup̄ba vitetur. ¶ Unde generale finalem q̄ statuimus cautelam. p̄positum apostoli verbum. Doctrinis varijs et peregrinis nolite abduci. Quod vt prudēt̄ obferri valeat nō minimā dabūt p̄missę cōsiderationes occasionem. Juncta sedulitate solertiaq̄ superioris / in om̄i collegio. v' vniuersitate vel monasterio. Sed p̄uideant nō minori sollicitudine. quales apud suos doctrine frequētentur ad antię fomentum. q̄s panis qualis apponatur ad corporis nutrimentum. ¶ Super sūt alia plurima eo fortassis accommodatiora quo p̄mo de moralibus particulariter et exemplariter seu practicabiliter traditus et citius accipitur in estimatione. et plus heret i recordatiua memorię / sed ad p̄sens ista cursim dicta sufficiant.

Exemplum quoddā

de seductione mulieris / quod accidit Anno dñi. D. cccc. xliij.

Recitatus est nuper Lugduni gallie / corā clero / processus cuiusdam mulieris delate et detecte Burgi in bressia / que est notabilis villa ducis sabaudie. Circa quaz est domus sellionis ordinis carthusienf. Hęc mulier sub pallio deuotionis et reuelationum fingeat mirabilia. Astruebat enim se esse vnam de quinq̄ feminabz missis a deo / compassiue pro redimendis innumeris animabus de inferno. Et iā sua collusionē subdola deceperat in religione illa q̄ plurimas simplices mulierculas. Sciebat videndo frontem peccata que se

cerat vnusquisq̄s. hoc enim fm Augusti. etiaz diaboli malicia scire potest et suis reuelare. nō autem ea que futura sunt absolute. siue que in secreto cordis latēt / et nullo exteriori motu aut signo sese produnt. Dabebat etiam supradicta mulier duos carbones in pede / qui eaz affligerant quotienscūq̄ aliqua anima ad infernum descendisset. Quotidie tres animas ab inferno liberauit. vnam vel duas sine difficultate. aliam seu alias cū pena maiori. vt dicebat. Dentis quoq̄ excessus seu extaticos frequēter habebat. in quibus mirabilia per reuelationem didicerat. Eratq̄ mire abstinentie. singularissime etiam vite. Plura vero alia de ea scribenda foret. At per autem cum spiritus almus sancte sue ecclesie / rector verus / vt creditur / hūc spiritum falsū detegere vellet. hec mulier capta. et penis vt torqueretur ē addicta. que om̄em veritatem p̄fessa est. qualiter predicta cupiditatis occasione fuerat. vt hoc modo se nutiret / et sue paupertati subueniret. Aut fortasse pro hōi / diabolo se miseram in famulā dedicauit. Inuēta est in super morbū caducū habere / ac eundem sub extaticis excessibz quos furerat palliare. De qua cū varia opinio eēt an tāq̄ heretica p̄demneretur. iudicātū est a doctis ad penitentia eam admittendā. nec esse hereticam / q̄ illa que fecerat dimisit. nec obstinata permansit.

¶ Finit tractatus de examinatione doctrinarum quo ad p̄cipuum modorum i p̄bentio p̄positoꝝum.

Sequuntur aliquę

consideratiōes q̄ ad tres modos reliquos.

Supererat ex q̄ttuor modis examinandi doctrinas p̄positis / p̄sequi de tribus. Sed cur istud nō sit ad noticiam deductū tangunt consideratiōes que sequūtur. ¶ Prima consideratio / q̄ in examinatione doctrinarum non sp̄ expedit notificare p̄dicāres defectus / q̄ reperi sūt apud eos qui se alios docere iactabant. P̄io ne secretū datū a viuētibz et notis violēt. Secūdo ne veris doctrinis et canōicis miraculis seu prophetijs apud simplices aut malis

De examinatione

gnos calumnie locus datur. Tercio ne particularis enumeratio paucorum / sufficiens pro singulis estimetur. Rursus in examinatione doctrinarum consilendi sunt experti circa particulares casus: et euentus. Quos suis temporibus inuenerunt. Primo quod certius secundum Aristotelem iudicat experientia quam ars: et expertus quam artifex. Secundo quia non sunt actiones humane circa generalia sed indiuiduis / sicut medicus non sanat hominem sed hunc hominem. ita moraliter agens non dicitur facere opus in genere / sed hoc opus in singulari / scilicet cum circumstantiis debitis omnibus istis et illis. Tercio quod prudentia que doctrinam est operum humanorum / presupponit experientiam tam ex preteritis quam ex presentibus et quibus futura coniecturatur. **A**mplius in examinatione doctrinarum cauendum est ne decipiat examinans vel examinanti credens / propter relationes insolitas / nunc ab illis nunc ab istis preceptas vel auditas / proferuntur a feminis aut a laicis usurpantibus sibi nomen sanctitatis et docentis. Primum iuxta vulgatum auctorem. Rara fides ideo / quia multi multa loquuntur / et hoc fit sepe sine consequentia / sine ratione / sed ex fantasia capitis perturbati. Secundo quod multi sunt qui decipiunt / quibus se decipi nesciant / nec decipere vellent. Tercio quod sunt alii multi qui se decipi non credunt / alios tamen decipere volunt / fingendo mirabilia et illa que sciunt esse falsa. Et istorum infinitus est numerus / et a me qui loquor frequenter expertus / ita quod ex istorum relatione si credere si referre si scribere voluissent / grandis effectus fuisset liber atque mirabilis apud curiosos. Benedictus deus qui pro taliu irrisione et preceptu me totiens a seductione seruauit. Fui primum fatuus pro relationes aliquorum magne merito reputatis / primus seductioni. de quadam heremina remensi / nisi modum responsionis proprie deo volente tempassem. Circa quod tempus opusculum compilauit seu lectionem unam de distinctione reuelationum verarum a falsis. **S**ubinde in examinatione doctrinarum / maxime circa doctrinam theologie mystice que consistit in affectibus et spiritualibus sentimentis non est fas homini magisterium assumere sibi in omnibus / sed spiritui sancto debet hec gratia precipue relinqui. Primo quod spiritus ubi vult spirat / et vocem eius audis / et nescis unde veniat aut quid vadat / propterea non debet ei inspiratio sub

certis regulis aut terminis comprehendi / sicut nec gratuita visitatio / que ideo gratuita dicitur / quod pure gratis datur / quibus ut plurimum non conferat nisi preparatis et facientibus quod in se est / quales sunt quod exemplo mulieris fortis considerant semitas domus sue. Secundo quod diuisiones gratiarum sunt / vni cuius dedit deus mensuram fidei / solitariis aliter / aliter scolasticis: et ita de reliquis. Tercio quod semel loquitur deus et idipsum non repetit. dedit itaque deus per scripturam suam sacras et per expositores suos: habere sufficientem intellectum in omnibus / iuxta vocationem vni cuiusque. **C**eterum vocatio solitariorum et monachorum ista est ut plus studeant affectui deuotionis quam intellectus eruditioni. nihilominus quia dedit deus mundum dispositioni homini tanquam occupationes pessimam / saltem malicia penes ne per otium dederit homines torpescerent / ne preterea pre fastidio deficerent: abominantes manna celicum condescendendum est humane fragilitati. pro mittendum est ideo circa religiosi aliquibus inquirere de doctrinis scolasticorum / que tractari solent circa libros sententiarum. **P**orro si querat a me quis inter ceteros doctores / plus videat idoneus. Respondeo sine preiudicio / quod dominus bona uentura / quam in docendo solidus est: et securus. propter iustus et deuotus. Preterea recedit a curiositate quantum potest: non immiscens positiones extraneas: vel doctrinas seculares dialecticas aut philosophicas: terminis theologicis obumbratas more multorum. sed dum studet illuminationi intellectus / totum refert ad pietatem et religiositatem affectus. **U**nde factum est ut ab indeuotis scolasticis quorum procholor maior est numerus / ipse minus extiterit frequenter: cum tamen nulla sublimior: nulla diuiniore: nulla salubrior atque suauior: pro theologia sit doctrina. Quam denique diligentem in senectute meam reuolutus ad studium ipsius. tanto facta est amplius confusa garrulitas mea. **D**ixi quod mecum: sufficit hec doctrina. ut quid stulto labore consumeris. quid dicat. quid scribas. Multiplicentur potius et transcribantur opera doctoris istius. De quo vere dicitur illud christi de iohanne. Erat lucerna ardens et lucens. Preterea sicut apud grammaticos / donatus de prioribus orationibus / et apud logicos summe petri byspati traditum ab initio nouis disciplinis ad memoriam recolendum

et si statim intelligat sic apud theologicos discipulos/breuiiloquium Bonauenture quod incipit. flecto genua. videretur valde salubriter imponendum iuncto itinerario suo metris in deum. quod incipit. in principio primū principium. Itaque laus omnis inferior est his duobus opusculis quia vi agnoscere etiam sola credulitate non paruum est profectus. Denique sermo de sentimentis spūalibus/in prelatōe/in deuotione receptus nullatenus intelligitur si non expiat. Et si non intelligitur non amat. si non amat non libenter audit. sed negligitur spernit. nisi quod ita fuerit instituitur quod firmis et pie credat se preparans ut sapiat et non intelligat. neque sequat sanctas proprias capit et alieni. Sed doctores approbatos et eruditos in utraque theologia/scolasticarum mystica perducibus amplectatur. Sicut industrie quodam norate super homini negotio theologie mystice/quis sepe maxima sit industria/deserere qualibus industriam et quod homo seculi habitans magisterio spiritus sancti tota fide. tota spe. tota caritate. tota se demum deuotione committat. Sicut aliquid scripta et impulsibus et de preceptibus et de concordia theologie mystice cum scolastica et silia multa quod proficiunt ad examinationes doctrinarum. Sed hec interim suffecerit ad summationem huius opusculi subnotasse.

Explicit de examinatione doctrinarum a Johanne cancellario parisiensi.

Epistola laudans mel

liffua et ignea domini Bonauenture doctrinas a prefato Johanne cancellario parisiensi. Anno D. m. cccc. lxxvi. lugdunū. missa cuidam fratri minori.

Ignem veni mittere in terram dicebat christus. Et quod volo nisi ut ardeat. In dextra nepe dei est ignea lex/cuius eloquium ignitum est vehemens/cuius oculi sunt sic flamma ignis/cuius pro iohannes dicitur est lucerna ardens et lucens instar helye. Consideras ista nisi Eustochi domine Bonauentura/voluit esse doctor ardens/sciens quoniam lucere par est et sepe vanum/sepe notum/quoniam scientia inflat et demonem facit. quod ei demon interpretatur nisi sciens/sed absque caritate. Sortitus est idcirco secundum laudem vite sue pie et doctri-

ne nomine ipse Bonauentura ut antho matice doctor seraphicus noies. Docet et in speciali suo itinerario metris in deum. Cuius opusculi imo propriis imens/laus superior est ore mortalium. Docet et suum breuiiloquium theologie/processus proprie theologicum retinens et qui uersum ad priora/quoniam a primo principio descendit ad alias veritates. Docet denique lectura sua gradior igne suum cum lumine. Unum mirum imo miserum et miserabile videtur ne dicam danabile/quod pacto plate sunt doctrine quodam alie/sub specie subtilitatis plus in quodamates/qui cinifes egyptie/que sabbatum mentis incendio terre gessem afferentes. Sicut est doctor iste/se testate/doctrinas communem et solidam quod parisi vigeat matie tpe suo. Unum et allegat ad confirmationem doctrine sue/parisien. articulos quos per B. parisien. de concilio et assensu magistorum omnium dicit fuisse danatos et excomunicatos. Viuente tunc et consentiente fratre alexandro de halis/cuius doctrina quante sit veritas dicitur sari nequit. De qua fertur ruidisse sanctus Thome. dum in quodam ab eo quod est optimus modus studendi theologiam. Ruidit exercere se in vno doctore precipue. Dum ultra peteres quod est talis doctor/alexander inquit de halis. Testor ita me legisse pridem in tractatu quodam de uisione beati iohannis vigesimum secundum. Testant scripta eiusdem sancti Thome. matie secunda secunda/que intimus sibi fecerat et familiaris/illum quem laudabat doctorem alexandrum. Et ecce pro chopudo doctor res isti duo/halis et bonauentura/videntur quod si sepulti cum illis quorum non est memor amplius/prefertur in cordis amore. Tolluntur alij quidam/quorum sint veritatem nomia in libro vite/non enim studiosis invidemus. Sed multe aliquos ipsorum littere fecerunt sub nomine subtilitatis infanire/cum sequacibus ipsorum. Nunquid non infania concedere quod duo contradictoria sunt simul vera pro eodem instanti tempore/licet non nature/quod preterea multe sunt veritates ab eterno et multa eterna que non sunt deus. Ille est vnus articulus inter primarios ratos damnatus/anno domini. D. cc. xl. Legatur secundus Bonauenture. dist. xxij. circa finem/vbi recitatur hec damnatio. Et ponitur alter articulus/quod primum nunc et creatio passio/non sunt creator vel creatura. Error. Reperita est eadem damnatio eiusdem articuli de eternitate veritatum per dominum stephanum parisien. inter illos. cc. xix. articulos famosiores

Epistola laudās doctrinā

anno. **D.** cc. lxxvi. scz p duos annos post felices obit⁹ sancti thome z vere sc̄ti z gloriosi dñi Bonauēture/ q̄rū p̄ri⁹ obiit septima marcij/ alius ydus iulij seq̄nte/ tpe p̄ci li general' lugduū. p gregoriū decimū celebrati. Dānata est nouissime p celeberrimū Constañ. p̄cilium inter errores hull' z hieronymi. positio ista de vniuersaliū re/ aliū z eternoz positioe/ z maxie q̄ aliq̄ sit entitas realis eterna cōmūis deo z creatu re. qz tūc nulla creatura potuisset creari q̄ si de nihilo/ sed nec posset annihilari. Ita fuit tūc argutū me audiēte z a dicto hieronymo statim p̄cessum/ sed dānata z/ nuper ec̄ parisi⁹ fuocatū. Dānauerat p̄ri⁹ ip̄e idē stephan⁹ pauciores articulos/ vinctib' ad huc p̄fatis doctorib' scz anno dñi. **D.** cc. lxx. die mercurij post festuz b̄ti nicolai hie malis/ cui⁹ nūc crastino scribam⁹ hāc sc̄dulam. Causa h̄mōi dānatiōis faciēde fuit tūc introducta/ fuit z postmodū p̄rinuata. Quia sicut tradit Aug⁹. viij. de ciuitate/ nobis ad certam regulā loqui fas est/ liberis autē p̄bis loquūtur p̄bi/ sed inde miserabili⁹ q̄ liberi⁹ errant. Sic Aug⁹. z ceteri doctores antiq̄ sic inter recentiores beatus Bernardus/ z mgr̄ cū reliq̄s p̄rinus obstiterūt errantib'. sicut Petro abelardi sicut berēgario/ sicut Johi scoto de theophanis/ sicut gilberto porretano/ q̄ gilbertus si minus errabat i materia de relationib' diuinis/ q̄ plurimi posterioris t̄pis/ patebit euident' illi q̄ subtilit' z absq̄ p̄sonarū acceptioe voluerit z sc̄tuerit iudicare/ z argumētū beati Bernardi a petro de tarērasia recitatū/ ponderare. **D.** Dānata ē nup p̄ p̄decessores meos/ in sacra theologie facultate sub plurib' articulis/ doctrina quā nōnulli solā impune/ subtilē garriūt/ q̄ ignorātes vocē p̄riā nōnulli/ veluti p̄ce loq̄cissime/ stabilire nitunt' / cui⁹ sit mera infantia z vanitas falsa. Unus articulus in ter ceteros est/ q̄ aliqd sit deus realiter qd nō sit formalit' deus. Error. Ali⁹ q̄ in diuinis sint ponēde prioritates z posterioritates alie q̄ originis. Error. Ali⁹ q̄ p̄sone diuine distinguant' p̄ absoluta. Error. Constat autē q̄ nulla est maior distinctio realis nec ex natura rei/ in diuinis/ q̄ triū p̄sonaz. Nulla est igit' distinctio i diuinis p̄ absoluta/ de q̄ nō est dubiū q̄ maior ē q̄ p̄ relatiua solū. Deniq̄ q̄ p̄t fidei pietate christian⁹ asserere/ q̄ essentia diuina sit ex

pte rei/ seu realiter distincta ab intellectu diuino z volūtate/ q̄si possit essentia diuina esse z nō esse vniuersalit' p̄fecta/ nec intelligens nec volēs. Quāto salubri⁹ est asserere nec offendere pias aures/ etiā gentiliū p̄hoz/ q̄ essentia diuina vnica z simplicissima/ supeminēt' p̄ter oēs p̄fectionē/ quā dū q̄ri⁹ separari z sc̄indi a suis p̄fectionib'/ ipsa remaneat monstrū quoddā in forme/ causa/ oēs p̄sum. Egregie dudū mihi tūc adolescentulo/ dixit vnus in theologia doctor z famatissim⁹/ dū q̄suerit/ inquit aliqd/ si p̄scindat' essentia diuina ab intellectu diuino/ qd est illa essentia/ dic q̄ est deus/ z q̄ nō est deus. Est itaq̄ de⁹. qz nihil est i deo qd nō sit de⁹. Et tūc nō est de⁹. qz de⁹ est su⁹ intellectus/ nec esse p̄t sine ip̄o. Hoc est sententia argumētū beati Berni. cōtra gilbertuz. Dic tūc/ addebat ip̄e doctor q̄ intelligi p̄t essentia diuina/ nō intelligēdo intellectū suū/ sicut z de attributis diuinis. Est enī fm̄ Aristotele z ei⁹ cōmentatore z experientia tanta vis intellect⁹ n̄ri/ q̄ cōiunctissima imo penit⁹ eadē p̄t p̄ distinctos cōceptus separatim accipere. sed separatio dicitur rōnis nō rei exterioris. **S.** Sed acclamant alij q̄ de entib' rōnis nihil curāt/ vadam⁹ inquit ad res/ q̄si de reb' possit sine terminis esse fm̄o/ quasi logica frustra sit tota. Addūt q̄ ficticiū sunt h̄mōi cōceptus si nō ita sit in re sicut significant' q̄si res ip̄ita sit/ sicut est sua cognitio in nob' imo in deo q̄ cognoscit materialia immaterialit' fm̄ Dyonisiū z Boeciū. Tradūt nōnulli vnde mirandū videt' q̄ p̄cept⁹ z entia rationis/ nō sunt vere res nec entia. ita q̄ ens nō dicit' vniuoce de ip̄is z de reb' ad extra cū tū accidētia anie/ tam habi⁹ q̄ p̄tutes z opatiōes immanētes/ tā naturales q̄ supernaturales/ sint entia longe p̄fectiora: q̄ albedo v' nigredo/ saltē q̄ relationes sex p̄dicamentoz. **S.** Sed p̄gredit' hec sc̄dula lati⁹ q̄ p̄positus fuerat ab initio/ sup laude n̄ri eustochij bene fortunati z doctoris seraphici/ cū de ploratiōe q̄ ita postpositus est/ nō dicit' absq̄ canonisatiōe. viderint h̄ summi pontifices: s' absq̄ scolasticoz frequētatiōe in vsu p̄tinuo studio sitatis sue. Sint alij doctores/ q̄ dicant' cherubici. h̄ vcrissimo noie seraphic⁹ sil' z cherubicus qz inflāmat affectū z erudit' intellectū/ reducit z vnit ad dū p̄ amorē p̄ccitatiū/ dū alij multi solum diuicant et dispergunt

intellectum / p pccationes poritates et poste-
rioritates et signa et contingencia. cu tamē
vnum sit necessarium. **D**um p̄terea suos
imitatores reddunt inflatos / sine caritatis
igne / ac p̄inde supbos / et indigestos q̄les dī
sp̄rgit dñs mēte cordis sui / iuxta canticū
Darie iuuēcularū tympanistrīaz p̄cellen-
tissime. in cuius cōceptionis sc̄ificare / per
p̄nentiōem p̄uilegiatam / vigilia / maturia /
volui nō p̄ fat̄am. sed p̄ elegiam pon̄er̄
hortatoriā tue caritati studiose cartulā hāc
scribere frater dilectissime in x̄po. in q̄ bene
vale. Et itinerarium qd̄ hēs cōdicare pluri-
bus stude / simul et librū tuū recipe / seruās
illud apli. Qd̄ bonū est tenere. ab omī spe-
cie mala abstinere vos zc.

Finit.

Epistola eiusdē ad

patrē **O**thvaldum cartusien. **S**ra z par
Spūs est qui viuificat. z caro nō p̄dest
quicq̄. vñ et eplē Pauli fortes dicebantur
qz solū sp̄m sapiebāt p̄ntia vero q̄ carnem
oñdebat reputabat infirma. **D**in chabuit
orū illud x̄pi / q̄ nemo p̄pha acceptus ē in
patria. Rursus aliud metricū. **D**inuit p̄-
sentia famam. **C**ertissime hic verū ē pater
z domie xp̄iana caritate colende / desiderat
vestra caritas vt accepti a litteris eiusdē ca-
ritatis / videre faciē meam / et miscere collo-
quia sup multis / oro q̄ sc̄ite dedit deus ser-
mones dari posse sp̄s interpres / **P**recor
senō immisceat carnis infirmitas / q̄ nihil
p̄sertim in me nisi scandala p̄fert / z q̄uis a
pud p̄fecte cōpositos z ornatos corpus eē
possit simulacrū quoddā lucidū z pulcrū
interioris hoīs z sp̄s / fateor imperfectū meū
in hac p̄te / cōsciū assidue z toties ex parte
fragilitatis. **P**orro sup cōicatiōe q̄rūdam
opusculoz meoz postulata / suggerūt mul-
ta mibi dicēda in vtrāq̄ p̄te q̄ coartās in p̄-
mis gr̄as ago / z hēo beniuolētie v̄re / confi-
dens ab ea sine fictione diligi / deinde p̄po-
no diligēs esse copias ministrare / v̄m fue-
rit cū reuerēdis patrīb̄ et dñis fratrib̄q̄
meis. in x̄po carissimis / ad formā cōpletaz
mensuram qz redigere cū multiplicatione
put̄ ipoz solitudi visū fuerit opportunū
Deniqz doctrinā theologica p̄prie dicēda z
etimij z seraphici doctoris dñi Bonauen-
cardinalis / offero me laboraturū q̄ habea-
tur ad transcribendū si ita cū effectu po-
stulauerit sacer ordo vester / cuius orōibus

me cōmendo scriptū Lug. D. cccc. xxiiij.
in Aprilī.

Finit.

Sequitur epistola z

eiusdem. quid et q̄liter studere deat nouus
theologie auditor z cōtra curiositatē studē-
tiū ad studētes collegiē Flauerre.

Timulauit me plures / tum co-
gitatio mea minus forte sobria
tum familiaris amicoz suasio /
quīs ex auditis lectis / intellectis
quedā electiora cōscribēdo ceteroz v̄l eru-
ditōi vel edificationi deseruire. **A**cuet / in-
quirit ex hac re studiosum ociū tuū. **I**mita-
retur p̄decessoz industria cōsecraret nomē
tuū memorie posteroz / deniqz fortassis n̄
pauci q̄ nihil interim lecturi erāt. in scripta-
tua vel amore vel ex nouitate vt fit / incidē-
tes. p̄inde p̄ficerēt. **A**uero modestior alioz
sum merapit cōsideratio. recogito illud sa-
piētis. qm̄ faciēdi plures libros nullus est
finis. **V**ideo itaqz tāta volūna ab egregiis
z sumi ingenij atqz sapie viris cōscripta ne-
glecta tñ a plimis. ita vt vix nudo noie co-
gnoscant. **V**ideo in q̄ z gemebūdn̄s dete-
stor / vel ignauā vel arrogantiā nrām simul
qz cōsidero cuius momenti eēt q̄stulacū
qz scripta mea si p̄cellētissima sic calcātur
Vereor p̄terea me idipm̄ intrare vicij / qd̄
in alijs vehemēter inculpo. **E**t q̄le petes z
Sunt q̄ nescio q̄bus nugis ineptissimis
qz nouitatib̄ / mēbranas / z auditoroz p̄ser-
tim inceptoz mētes occupant. **I**mplēt eos
sterilib̄ v̄tinā nō pestiferis doctrinaris / lo-
lijs et memorie ventrē nō cibis sed siliquis
onerant. **A**grū in sup cordis spinis inserūt
p̄ frugib̄. **I**ncidūt qz auditoroz vel lecto-
res in illud **S**ene. **R**ecessaria nesciūt / q̄a
supuacua didicerūt. **V**era beu nimis hec
esse recognosceret q̄ quis p̄pius obfuare vo-
luerit. **O**si tandem respiscāt lectores illuz
vel auditoroz **O**si meliorib̄ auspitijs p̄ i-
eptias h̄mōi vertant oculos ad salubriora
documenta / lugebūt affirmitate sorte suā t̄p̄qz
cōsumptū / q̄ tabulā aie sue q̄ vtiliorib̄ inte-
rim pingenda erat / z vix adhuc sui exigui-
tate suspectura q̄busdā litteris in nullo p̄-
futuris oppleuerūt / nō dicēdū erat / defoz /
mauerūt. **S**ed dicāt eandē nob̄ q̄ et an-
tiqz scribēdi l̄niam esse relictam. **D**iferuz
in sup esse causant v̄ri sp̄ inuentis / z nunqz
inueniēdis. **D**ine incidit in omnes illud

SS

Quid studere debeat

Oratū de poetis Scribimus indocti doctique poemata passim / Scribimus / s; absque potest suari / absque numero et mensura verborū. Est enim illud quod scribimus floccidum illiberale fluidum. Scribimus non noua sed antiq̄. nouiterque versando et transmutando dū nostra conamur efficere / praua reddimus et inepta. quasi vicis iuxta vulgare fossilatoꝝ veterū q̄ solida sunt / non tamen reparatores q̄ demolitores. Quasi p̄terea similes illis q̄s norat **Theren.** q̄ ex bōis comedijs grecis latinis fecerunt non bonas. Sic quidā excerpentes aut magis p̄prie lacerantes ex libris optimis et p̄batis p̄tuculis / indigētia tendunt volumina. obnubilantes et p̄ incuriam scribēdi legendiq̄ reddentes originalia velut supflua et mortua a corde. **Vides in sniaz lecturis / dū pudet quēlibet etiam maiores seq̄ q̄ facilis lecturaz varietas in immēsam successerit.** Porro q̄sto cōsultius erat vti bene inuentis q̄ dū querūtur inueniēda nec illa afferre. q̄netiā subuertere bñ iam inuenta. q̄ non a loquacibus iuuenibus leuiter / q̄ ad pauca alpicunt. enūciantib; nō ab argumētatoribus dialecticis / nō ab improbe sordide p̄ditēq̄ viuētib; sed a sanctissimis et exp̄tissimis qui faciebāt q̄ docebant solidissima cautissimaq̄ traditione fulcita subsistunt. **Iuxta quod memorandū valde est dictū viri q̄ multa vidit legit atq̄ scripsit. Buridanū loq̄z q̄ in egregiū scripti sui sup̄erbicā ingenuo p̄hemio fateatur se nouis rōib; nequaq̄ adhefurū / q̄tūcunq̄ apparētib; q̄ ab illis pluris deceptus est. ex antiquoz aut dict; nū p̄sertim in moralib;. Propter quod etiam dicit **Arest.** viij. ethic. **Oportet extendere exptoz et senioꝝ vel prudētū enūciationibus nō minus demonstratiōe. p̄pter habere enī exp̄ientia visum vidētur p̄ncipia.** Rūdens igit rūdebo ad cogitationes meas et amīcoꝝ sup̄ nouoz cōscriptione et hortationes. Sufficiat interim mihi mei q̄ similibus / sobria in humilitate vti bñ inuētis. Abscedat ois pomposa sup̄ insolitaz rogantia. ne multiplicem loq̄ sūlīmia gloriātes. Et cōmuni vti ita dixerim minerva cōtēremur. **Seq̄mur triūm iter cōmodius plaue et ab erroꝝ scandaloz q̄ discrimine remotius. Tot habem; sapie salutaris fontes viuos ne q̄so cisternas dissipatas fodiedo nos casto. imo stulto labore fatigemus. Doctoz verumtū et reperēs iterū q̄ mone****

bo quos electioꝝ et amatiōꝝq̄ scripta cōplectamur. Est itaq̄ nra capacitas nō mō finita. s; exigua et q̄ ad tot libros viles q̄ occurrūt enoluēdos nō sufficit. Quosdam in transitu raptim videamus / q̄si eos non penitus ignorasse satis sit. vt eis fiat vale perpetuū. Alijs p̄ vices vramur / put se necessitas dederit vel delectationis cōgruitas. **Atvero quosdam familiares nob̄ assiduos aduocemus / et tanq̄ domesticos fidelissimos intra mentis nostre cubicula inter se creta quotidianaq̄ colloq̄a iugiter colloquemus.** **S**iq̄s aut̄ curiosus interrogare pigrit q̄ vel q̄les libri sunt q̄s alijs p̄ponēdos censuerim. Rūdebo me vna et absolutam responsionē dare nō posse. Varietas siq̄des studentū fm̄ etiam ingenii / et tpa / aliud expostulat et aliud cōsiliū. **Hoc vniū verū / tñ apli dictū maneat apud theologos alta mente repositū / qm̄ plenitudo legis et finis est caritas seu dilectio. Cū igitur fm̄ exigētiam finis cetera debeāt moderari. q̄cquid plus et immediatius edificat caritatē plus legatur. memoret. ruminet / quōs cū intellectus refectione / affectus vbi plus est meriti esca sapientie hoc est sapide scientie sicut adipe et piguedine repleat.** **Ad hec autem dinoscēda solers sit theologie nouus auditor / cōsulere vniū e multis cuius sibi doctrina mores fama q̄ cōplaceāt q̄ longo / multoq̄ viuendi legēdi / ac bñ viuendi exercitio / docere faciliter possit / quā amplecti docerent. sine p̄pre illa theologie q̄ inter scholasticos magis vti. siue p̄ illa q̄ legentis mores edificet regulet et componat. siue p̄ illa q̄ p̄dicantib; cōgruit. **Hec autē tria sūt nō vsquequaq̄ disparata in q̄bus quotidie et si nō eq̄litter tñ vicissim deberet ver; theologie discipulus exerceri qm̄ p̄mū sine secūdo inflat et inquietat. **S**cōm sine p̄mo acumen ingenij sufficiens et resolutū nō administrat. **Tertū deniq̄ sine duob; reliquis sepe nō tam erudit alios q̄ fascidit et precipitat.** **Ad p̄mum iuuat exempli gr̄a q̄d nes doctorū sup̄ snias et p̄sertim illorū qui purius et solidius cōscripserunt. inter quales meo iudicio dñs Antistiodoren;. Bona uentura et Durandus vtiq̄ resolutissimus numerandi vidētur. **Excellit q̄dem in suis quolibet **Henricus de Bandauo.** excellit sc̄tus **Tho.** p̄sertim. ij. ij. **Excellūt multi in multis. in quib; hoc vniū minus placet q̄**********

De libris greg.

pure physica / aut metaphysica / aut
 qd amplius pudet logicalia sub terminis
 theologice involuta miscuerit. **P**reter
 rea ad fm et psumpto vel psumposito pmo
 spectent historie sacre / in quibus fit rce vis
 uentiu comemoratio vt dialogus Grego /
 rii / ecclesiastica atq; triptira historie. colla /
 tiones et vite patru confessiones Augustini
 et sacre ipsius alioz q; meditationes. diuina
 rhetorica Builbel. pifici. legende sancto /
 rum ecclia. in qbus est ardens lectio et ad
 virtuosus impetus capefcendos vehemē /
 ter excitulans. nūmō pus non elatus pre
 stetur instinctus. vbi speculationes altissi
 mas pulcherrimas atq; saluberrimas / subt
 lis si simplex fuerit studiosi oculus inuenit
 Et errant pfecto qui ista tanq; rudioraz fa
 cilia dicūt obstare subtiliorib; agnoscēdis
 dum mō tpe suo et mensurate retrahentur.
 Spectant nihilominus ad hec mistice di
 uinarum scripturarū expositōs. qles apud
 celebres sanctissimosq; doctores plurime
 sunt quales apud Greg. in moralib; et pa
 storali quales apud Bern. sup canti. apud
 venerabilem Richardū in suo de contem /
 platione et alijs opib; satis nunq; admirā
 dis. quales apud B. pifici. q; miro grato
 q; opificio speculatiua cum suis moralib;
 absq; cōfusione pmiscuit. **V**eterū scriptis
 gentiliū se non tradere sed cōmodare / et ea
 velut pegrinādo pcurrere nequa q; impio /
 bauerim. tum p copia sententiarū moralium
 tum p stilo et ornatu verborū. tum pro poe
 matum et historiariū qualicunq; peritia. de
 mum p oblectamento quodam ex variera
 te lectonis. quanq; et in sacris doctorib;
 vt in Aug. de ciu. dei. in Oratio. in Vie /
 ronimo Lactantio et silib; ista abundāter
 nec minus si nō plus valiter inueniēda cre
 diderim. **R**ursus quolibet triū ex pdictis
 aliter et aliter tractandū est. **P**rimus di /
 sputatiua inter cōsocios disputatione ro /
 bur sumit. disputationem intelligo nō pter
 nam nō ceruicofam. nō amaram nō pna /
 ci aiositate tumultuariam. sed modestā / qle
 esse decet veritatis inquisitionē. que acuet
 et excitet ingeniu. que studiū renouet et in /
 flammet. que stabiliat q; veritatis positio
 nem falsitatis oppositione patefacta. **H**inc
 fit vt nō extimescat studiosus etiā in ppatu
 lo defendere qd secretius se bene didicisse
 cognouerit. **A**uero perigitur in scōo si
 pfici debeat secretū silentiū / sepositū interi

ab omni turba / non solū hoim sed sollicitu
 dinis et cure rēpalis. imo et a priori studio
 vacare tūc necesse est qm sano quietem ani
 mo p̄stare nequit q loquit **T**unc mēs dau
 so sup se ostio ad ea legerit discat affici. p /
 ponat sibi q̄terribilis deus sup filios hoim
 q̄scuerus improbis et electis misericors. **C**
 Ascendat eternitatis speculā. vñ videat
 cū sapiente qm vanitas vanitātū et omnia
 vanitas. **N**ō discuro p plurima qm sapi
 da eoz q̄ dicta sunt lectio / docebit de oib;.
 Addam ceptus q; nihil ferme q̄ti mentis
 et cōtemplationi plus insidiosum. nihil ita
 p̄ciosissimereci / t̄pis sc̄z cōsumptiuū. nihil
 postremo p̄fectioni scholasticorū aliūde p /
 batorū plus obuians. quemadmodū collo
 quia nō solū praua q̄ corrumpunt bonos
 mores. sed illa etiam que supflue diuiz p /
 trahunt / aut sup rumorib; vulgo volutan /
 rib; aut sup ludicris plurib; / et ineptis fa /
 bulationib; aut sup cōtentionib; hominū
 in aduersa tendentiū et silib; quib; a mane
 vsq; ad vesperam. imo pfundam plerunq;
 noctem dies sensim atterit. p que dū se ob
 lectauerint vel ignauie. vel indignationi /
 vel fastidio suo mederi putantes. tristiores
 et inq̄eniores et mēte dissipatiores remane
 bunt **F**allo: si vnq; ascendet in montē dñi
 in arcem cōtemplatiōis q̄ non ad vanilo /
 quas huiuscemodi fabulatiōes factus fue
 rit sicut hō nō audiens / et sicut mutus nō
 aprensus os suū. **E**t hoc bonū / vñ in domo
 glorioz attulit matris cura / q; huiuscemōi
 cōfabulationes frequēter sustulit / mib; q;
 loqui et vacare passa est qm rarus admod
 alius eū q̄ mutuos miscere smones collibe
 ret tanta mox erat inter nos studioz q; va
 rietas. **P**rosunt tū nec nego pbatorū viro
 rum colloquia. q̄ ascensum cōtemplatiōis
 et sue arduitatis. discrimina / suo labore su
 isq; piculifexpi sunt **D**ent; terrū. i. exte
 mū et p̄mis duob; genitū ac nutritum vbi
 p̄dicatio nūc inter paucos familiares / nūc
 palam cōsummat vbi sumope curiosuz oē
 et omne scandalosum et breui verbo q̄cqd
 audientiū caritatē edificare nō h; fugien /
 dum reñciendūq; est. **A**d qd q̄tra discreto
 nis cautela sit adhibenda / pastorale vos
 gregorianū p̄docebit bñ vale. et tūc dē socij
 et frēs p̄cipua caritate cōiuncti. bona faci
 te studia v̄ra et me ōoib; vestris cōmenda
 tū habetote. **S**uperueniat mansuetudo et
 corripiamur. **F**init.

112



Sequitur alia epi

stola ab eodem cancellario missa eisdem studentibus collegij nauerre parisiensis.

Ecce pariter vobis vestris socij & fratres dilectissimi. Sup siquidem ad vos vnam excogitationibus meis litteris exposui. Hoc bonum precipue monens. quoniam electioribus doctrinis vestrum studium insudaret. Neque enim haberis necesse instar virgilij in luto aurum querere. aut ex sterilibus doctrine petra sugere mel oleumque de saxo durissimo. Super addidi colendum sic intellectum esse. ut in cultus et aridus minime desereret affectus sed transiretis in affectum cordis. Rescripsistis ista bene uole vos accepisse. et ut tale aliquid pluries agere postulastis. Sic fiat. Accipite rursus aliud quod ex familiari vobiscum allocutione meum alleuet studium quod animi indignabundo luctu plenus exoneret amaricationis bilem euomat. cui tamen usque quaque sua non desit utilitas. Olim plurimae sed nonissime crebris atque perfidius in quodam ocio aduersae ualitudinis meae pia meditatione recogitaui statum almae uniuersitatis parisiensis. matris meae ut absentiam meam ab ea ego unus ex filiis eius minimis mentis praesentia compensarem. Occurrunt animo multa spe in ea preclaris laudibus attollenda. Aspiciat quippe tanquam coruscus quidam sol spiritalis ecclesiasticam machinam irradians. errorum quoque tenebrosas caliginis sua nitenti purorum fulgore dispergens. Uides insuper quasi fluitare ille paradisi in quatuor praecipuis irrigans uniuersam superficiem terre. Sed heu hic nihil apud nos ex omni parte beatum. Ingerunt se rursus cogitationi meae non pauca lugubria et quae seueram correctionis aure meditationis manu exigunt. quae est illud quod praeter opinionem atque sententiam praualitates quaedam illic nimis pertinaces praestrepunt. quae et studium ueritatis interrumpunt plurimum. et totum uniuersitatis corpus actuosum in quietem et parum modestum et tumultuosum magis quam sua requireret praesessio constituit. Ab his in quibus erationum praesertionumque fluctibus uel vos quantum exiterit alienos effici. Neque frustra niti omnes recuperare conatur in praecipuos praesertionum praesertim ubi ex altiori trahunt suae factionis aut impbitatis originem. Capite quod dico. alioquin non par vobis. non quae securitas et studio vestro non quae decem tranquillitas deo.

bi. Obsunt praeterea praualitates quaedam affectus. et vincendi praenata animositas. praesertim insuper nationum uel praesceptio uel contemptus. Non enim sinunt ambulare in domo domini cum sensu per ueritatis atque charitatis iter. quod commune pacificum et a talibus expeditissimum esse debet. Cum christo enim neque aduenata neque scilicet neque barbarus. Alium subinde in christo cerno uniuersitatis studio defectum et hunc quidem maximum. Iste est circa iuuenum disciplinam in moribus imo et in fundamentali praesertim suorum eruditione non mediocri defectus aut error. age te hoc ut plimum nimis exuberanti pedagogorum multitudine. quorum aliquid salua laude bonorum et absque contumelia cuiusque dixerim uel ceca ignorantia uel segni negligentia uel questuosa maleque placete adulatione uel inepta leuitate uel quod intolerabiliter praesertim est contagioso praesertim uice praesertim prolopiis suis scholaribus notum sunt. a quibus non extirpant malas inclinationum radices. sed nutriunt et augmentant. dum uel corrigere eos ne abeant exi mecum. uel quae religio pietasque fordet eis et suum indignum officio deputant talia suos edocere scholares. aut quoniam uerent ne doctores illis. quod negligunt incidunt illud imperperum praesertim etiam notissimum. Turpe est doctori cum culpa redarguit ipsum. Sic adolescentie frenata laxant. sic eunt in ad inuentionibus suis dimissi sunt desideria cordis eorum. et praesertim uia ruunt praesertim pites. Fuit etiam contumeliosi. uagi. petulantia iobediens. praesertim ad inimicicias inferendas impatientissimi ad illatas. irreligiosi praesertim rea nihil amplius a paganis quam christiana religione praesertim. Postremo ut de quibusdam Judas apertus ait. Daucle sunt. uel ut uulgus loquitur sacci carbonum. alter alterum pessimis modis maculantes. Sed et quales. domi sunt foris in praesertim palam faciunt. ubi praesertim quae ibi obseruanda erat morum modestia insolentissimis atque inconscabiilibus sibilatiobus. gestibus et obmurmurationibus omnia confundunt et uerbum dei cum suo euangelisante probrose spernunt impediunt. turbant. et obrupunt. Nequaquam existimandum est illud incommodum. quoniam satis est scitum illud. Ar. Non parum refert iuuenem sic uel sic aliter fieri. Et quae certe ex non bene morigeratis et ex sinistra instructis adolescentibus fuit iuuenes atque uiri post modum non tamen utiles reipublice uinuer

fitatis. sed ipius etia; totum corpus fedat/
lacerant q; et in bonoz pncipem crudeliter
seuiunt. Quid sane mirandū si ex discipulis
discipulis sunt perniciosi doctores? Neq;
gradus collatus adimit sed nequiciam au
get potius ex supbia vel latentem foris p/
dit. Deniq; sicubi nutat fundamentū do
ctrine/ideo q; p; opere impfecte vel inep/
te collocatū extitit. q; qd amplioris sciētie
sup edificaueris vacillare minus q; habere
solidi roboris necesse est. **¶** Nec in ipa me
ditatione mea video/et cōfundo: plangor
simul et lactu cōcutior. et vltra quid agam
qualiter ve pvideam/quib; vtiliter conque
rar non satis inuenio. Scriberem hec ip/
sis sigillatim pedagogis. sed immēsus eē
et apud eoz plurimos nullū habeo mutue
cognitionis seu familiaritatis cōmeritum
Scriberem ad omnes collectiue. sed vide
te ne stulto labore cōsumeret. qm̄ et parui
tatis mee zelum plures eoz more suo vl' ir
riderent vel ei succēderent/vel de psumptio
ne culpārent. Credite mihi amarissima est
veritas. sed nescio quo pacto apud nullos
eoz amplius q; apud literatos qui sapien
tes sunt in oculis suis. apud quos omis vl'
admonitio caritatiua/vel fraterna corre
ctio cōtumeliose et vindicande deputat in
iurie. Postremo p'dicarem talia adolefcenti
tibus ipis. sed me absentem scitis/et ipi mo
nitoribus asperi sunt vt Flaccus ait/atq; ob
vehementissimos passionū strepitus/ob/
sunderent veritati. Neq; verbis rudes eru
diri pnt. stulticia colligata est in corde pue
ri ait. **¶** Sapiens. sed virga discipline fuga/
bit illam. virga dicit non verba. **¶** Tertio
defectus acriter viget animū qui nouit sb/
ortus nō paruo dedecore in vniuersitatis
gloria maculā ponit. Pluries itaq; relatio
fide dignoz mihi tam ppe q; remote degē
ti significauit deesse frequenter sermones i
vniuersitate. etiam dominicales ad cleruz
q; nup aliqd monstro simile et pene into
lerabile semel accidisse visum extitisset. **¶** Lo
gorum et hoc/rum et alijs quibusdā illā
deslere scissuram miserabilem et mutilatio
nem luctuosam/partis non modice vniuer
sitaris p'sentis. p'sertim a sacra theologie fa
cultate. cuius scissure cām pbuerunt illius
de monte sono erronee temerarie impie as
sertiones. Nolo puter aliquis me hoc loco
iustificatiōem seu defensionē partis illi' q;
depulsa vel auulsa est/suscepisse. fratres p

dicatores loquor. Viderint ipi quid egerit
ego enim fidenter et cōstanter affirmo con
demnationē erroz p'sati de monte sono rō
nabiliter et catholice factā. que dum deferre
tur in romana curia. ego ipse baccalari' cur
sor tunc existens cū ceteris p'cellentissimis
atq; sapientissimis viris ab vniuersitate le
gatis p'sens interfui. Sed nunqd q; cecide
runt nō adijcient vt resurgant. quin etiam
pia mater vniuersitas hec q; hactenus filij
irata est. nūquid tandem mē recordabitur
aut cōtinebit in ira sua mias suas? Nūqd
tot oues pascue sue si deliquerint aut erra
uerint/eternaliter abijcet? imo etsi redire
cōtemnerent. exemplū xp̄i p̄i pastoris imi
tandū erat vt quereretur. et pia quadam vi
olentia ad ouile p'riū obnitentes traherē
tur. q;to amplius dū id totis vt dicitur affe
ctibus et votis expostulant et p'cant. At vis
dere mihi videoz quosdam nō fm scientiā
zelum habentes qui mox obijcient Para
ti inquit sumus eos suscipe. pacem refor
mare. sed integritas fidei sed vniuersitatis
honor. sed ipius demū indemnitas a labo
ribus et expēsis p'termitti nequa q; pnt At
uero non sic loquor vt talia iudicem negli
genda. nego tñ illa tanta seueritatis animo
sitate require debere/et ad vinum vt dicitur
nūsecari qd in illo de sillana victoria di
ctum est. excessit medicina modū. **¶** Christia
ni sumus et in schola caritatis quodidie ver
samur sub illo qui ait. Discite a me qz mi
tis sum et humilis corde. Et nisi remiseri
tis peccata rē. Ergo nō tam qd liceat ex iu
ris rigore/et quid expediat exquirat. Cete
rum memoriter teneo/cur et qualiter p'mi
tus ab vniuersitatis cōsortio/via quadam
indirecta segregati sunt fratres p'dicti. **¶** Sta
tutū enī et cōclusum erat vt omnis gradus
et honoris in vniuersitate expers fieret/qs
quis nō iuraret tenere cōdemnationē sup
errorib; p'dictis ab vniuersitate p'us. de hic
ab ep̄o p'isicē factā; Distulerūt hoc aget bac
calarij fratribus p'dictis tunc expediendis
causantes se a superioribus suis licentiam
ab hmōi p'stationem iuramenti necdū pe
tisse vel babuisse. **¶** Ex hac origine neq; gra
dus neq; cathedram neq; sermones poste
rius adepti sunt. Audini tñ expost aut om
nes aut plurimos eoz ad p'sate conditionis
adimpletiōem p'sto fuisse. q; si etiā nūc vel
lent nō videretur penitus nō admittendi.
Astenderent o vti nam omnes/et benigna

Epistola missa studentibus

recognitione secum tractarent / quæ qual' ve-
lactura spūalis est et fuit / tot hactenus ser-
mones / tot lectiones / tot salubres instru-
ctiones / in vniuersitate et alibi exide cessas-
se. Quinetiam natural' pietas exigit vt mī-
filio aberranti. et corpus mēbro egrotanti
cōpassione moueat. Deinde considera dā-
num. prius in sermonibus. in ppositionibz
et alijs. tum audi monitionem metro com-
prehensam. Si nō vis alijs pccere / parce ti-
bi. nec loquar verationes. opprobria et car-
ceres. ab illis quos loqmur platas / qm mā-
fucos et benignos estimatores ad miseri-
cordiā velocius impēdēdam deflecterent.
Passa est ex aduerso fateor vniuersitas la-
boz et expensarum damna plurima. ipa tū-
meo iudicio leuiter obliuiscenda aut cōtē-
nenda sunt p cōmercio pacis. p fraterna re-
cōciliatione. p reintegratione tante pris ab-
rupte. nō mō fidei sua integritas. et vniuer-
sitati suus honor pmaneat vel fallos l' fatz
est. **Exclamabunt** fortassis ad hec pluri-
mi eiusdem mecum esse sine. qm pacis zela-
tores aut sunt aut videri volūt. Vereor tū-
dum ad excusationē ventū erit. quibusdaz
eoz. nihil qd offerri possit ad reconciliati-
onem eius sufficiat / quin assidue calum-
nientur vel fidei vel vniuersitatis bono-
rem non seruari. ita demū neqz recōciliatio
vnqz. neqz pax habebitur. **Leterū** nō sum
tam insolens vt vsurpem diffinire quo pa-
cto ea q p dīximus fides scz et vniuersitatis
honor illesi manerent. Hoc vnū apud me
persuasum firmiter habeo. posse ista etiam
de facili contingere. si ad hoc non dicā om-
nes. nō dicam multi sed paucissimi de vni-
uersitate cum paucis fratribz recta integra
qz volūtate operam dare voluerint. Quod
si ex corde noluerint quicqd ora blanda lo-
quantur / nulla via nullis pabus / nulla ob-
latione idipm valebit obtineri. **Tur** ita nō
mirum semp allegabunt hanc esse cām fidi
nec ex ea posse quicqz remittere. **Quid** igit
reliquum est mihi vt apud semetipm qd
qz redeat constituat ante cordis oculos lu-
ctuosam hanc scissuram cum preritis incō-
modis. **Videat** diligenter et acriter ad re-
parandam hanc iacturam / qm facultat
aut gratie donum / desup acceperit tūc omī
deposito cōtentionis studio inquirat pacē
et psequatur eam. hoc est qd nunc agere sa-
rago. hoc est qd p vice mea his inscripīs of-
fero. Porro qm pficiam vel obero proz

sus in incerto fluctuat anim' / noui pub-
licos hoim mores / noui qm iudicioz sni-
arum qz varietas / noui q implacabiles in-
domabiles qz regnant in quorūdā cordibz
affectiones / qm vigeat i eoz linguis ob-
loquendi libertas effrenis qliter in opibz
psequendi bonos / feroc licētia defeuat. no-
ui deinde quā paucoz est bona et sollicita fi-
de que Iesu xpi non q sua sunt querere.
Hec vt scripta studui nō in publicum. sed
ad paucos traducere qz pdesse nō obedē-
fiderem. **Oblatrabant** scio si ad quosdam
scripta hec delata fuerint ferentes indigne
imo p scelere vel mutabilitate deputantes
qz pacem iacobitarum videar optasse aut p
ea verbum scriptum ve fecisse. sed libera vo-
ce fatebor nec illud vnqz pudori depurabo
me nūc et pus olim sp dū modeste volui vt
opraui / reconciliatiōem ipoz in medijs et
libz optauisse. **Perceant** qui de nra matris
aut mistici corporis feda mutilatione gloriā-
tur / q non sanationi student / sed medelam
querentibus crudeliter irascuntur / et q addi-
uifoz magis qz pulcerrimā vniōem demo-
niaca impietate pelluntur / quoz psecutio si-
pgunt in pacificos vnitatis amatores fu-
ere spnende est. et generoso aiōsebtur / pede
calcāda hoc puiso ne dānosī inde nascā-
vniuersitati vel republica scandalū / hoc ē
qd vebemēter pmiiscēdū censo magi qz
psecutiōem priam. **Hunc** et alias enitavi
palam dicere l' agere aliq q dicēda vel agē-
da suggerebat zelus meus / nisi mihi mēto-
verat in eis et deuotus. **vestrū** igit erit has
quales qz lras vel pdere ve obtegere. **dedu-
cere** rem ad qsdam qui extra sunt / vel peni-
tus omittere. **Atū** quis scit si ppitius as-
pirabit deus / et dabit voci sue vocē / vntis
ex hac rememoratiōis occasione / vt audi-
entes audiant / et intelligētes intelligāt / et p
bono pacis adipiscēdo / benigniori mente
laborent / hoc ē qd depcor / qd supplico / qd
p illū q paz nra est obtestor. **In** quo bene
valete mei memores / in oīoibz vris. scri-
ptum **Brugis.**

Finit.

Ancipit apologeti

ca siue nra venerabilis mgti Johānis
de Berson sacre theologie doctoris egregij
et cācellarij pificij. ad quēdā monachū do-
mus carthusie maioris querentes. **Utrum**
licitū foret p studio lectionis et exercitij spi-

ritualis conuentum et plicitatem diuini officij dimittere. Et q̄ libri cēt fructuosius frequētandi. In qua q̄dē r̄isina p̄mo epla ris p̄mittit̄ plogus post subnectūtur decem et octo consideratiōes. In q̄m̄ p̄mis. xij. suadet cenobitica stabilitas. et arguit suspecta loci seu cōuentus mutatio p̄tertu seu colore maioris q̄eris et p̄fectus. In reliq̄s uolunt consideratiōib̄ agit de libris a monacho in diuino officio et regularib̄ obseruatiōib̄ cōtinue occupato frequētandis.

C Rana uobis et par. Si inimicos iubemur diligere q̄to magis eosq̄ nos diligūt i ueritate et sinceritate salutis. Nihil quippe ita debitū/nihil plus nature cōsentaneum uihil efficacius ad diligē q̄ redames si a maris. et ames ut amaris. hoc est enī amari uolū p̄uolū. Seneca teste sine ueneficijs sine carmine. Si uis amari amari. Durū idcirco uideri potuit uerbu illud v̄re caritatis de me et ad me. quis phibet etiā non amantē diligere. sed fuerit hoc dicitur licentia f̄monis amorosi q̄ legē nescit. necesse capit sepe. Veniā ad alia sup̄ q̄b̄ illico rapuit aīn̄ me stilo currete cōsideratiōes uel delicta aliq̄s annotare p̄ncipib̄ anecas. Superpeteb̄ alie cōsideratiōes p̄les sed lassitudo corporis et formido redij cōpescuerūt scribēte. Sane suadeo p̄mū totū religiōis studiū transire in affectū cordis. nō tamen accipio p̄ affectū q̄lēcūq̄ sed sanctum et castū. Nā transibant illi de q̄b̄ p̄s. loquit̄ i affectū p̄uū. dū p̄dij q̄si ex adipe iniquitatis eoz. H̄z autor de spū et aīa/breue inter ceteras magnas multas a laudabiles cōsideratiōem istā. Affectus inq̄t q̄ est spontanea et suauius inclinatio ad aliud. tripliciter in nob̄ at̄ditur. s. in sup̄iori p̄te rōis. et in inferiori et in imaginatione. Si spūs n̄r seq̄tur affectū p̄mū d̄z hō spūalis. si scōz d̄z hō rōnalis. si tertū d̄z hō aīalis. Poteritis in originali si placet uidere latius. Item q̄ in epla beati Bern. ad v̄ros fr̄es de monte dei. Fuit opinio celebris q̄ rota theologia n̄ra deberet magis cēseri affectiua q̄ speculatiua. Rōem assignat vnus validas. qz iuuenimur redigere oēm intellectū in captiuitatem in obsequiū xp̄i. Plus est igit̄ ois intellectus theologicus ad cultū xp̄i p̄ caritatis obsequiū q̄ ad speculandum maxime cuz si nis legis sit caritas. Rursum circa monitionē infra delectura doctrinaz. Placet h̄

addere q̄ sermones maḡales qui sūt succitate p̄ distinctiones valde illuminant intellectū et sine labore graui demulcēt etiā affectū cū inspiciat̄ mo dei uiuus et efficacius ad modū loquētis et cōtinētis eidē se insudat suauiter p̄ p̄riculas ordinatim. Habet q̄z ueritatem materia circa pene singula psalmoz et alioz diuinoz. v̄ba p̄ exercitio meditationis. Exēpli gr̄a. Beatus uir q̄ non abiit in cōsilio impioz. hic pōt assumi distinctio de beatitudine. Item de viro. Item de abire. Item de cōsilio. et ita de reliquis. Demū nō est cōsiliū meū ut difficiles q̄es et p̄fundas speculatiōes occupatus in assiduo dīno fuitio sibi assuet̄ intelligēdas ubi requirit̄ oīū maximū ac ingenij uiuacitas cū dispositione uegeta cerebri. q̄eta et serena ne forte frenesis aut alia incurran̄ in cōmoda. Sufficiūt igitur tractatuli faciles et ad pietatem idonei. Scriptum Lugduni Anno domini. D. cccc. xxvi. ij. Julij. per Job. cancellariū p̄ficiē.

Finit epla.

Incipiunt cōsiderationes ad p̄positū q̄s b̄n̄ cōsiderare debz religiosus in diuinis multū occupatis. p̄ seruatione conscientie

Consideratio prima.

Religiosus ille cōsideret in p̄mis q̄ dei p̄uidēna q̄ in sua dispositione non fallitur deduxerit ipsum ad ordinem celebrem et approbatū i q̄ia ita profess̄ ē p̄ p̄batōez solentā ut resiliere fas n̄ sit. Faciat q̄d pia n̄ccitate

In monachis pro studio

virtutem gratuitam et meritoriam. quod dicitur
est si contra stimulum calcitret. Sacilegiū q̄s
si voluntatem suam rursus usurpet/quas in
superioris sui vice dei resignavit manus.

Consideratio secunda

Consideret sc̄do q̄ iam sibi viuendum
est non ppria sed aliena lege. nō ppria s̄ ali
ena voluntate que nō originaliter sua volū
tate p̄cessit. Ad enim quispiam ad p̄fēdū
cogebat. Sequenda est igitur deinceps a
liena voluntas non p̄occupanda. non docē
da.

Tertia consideratio.

Consideret tertio dicitur religiosus qm̄
deus bonorū n̄orū nō eger. Ac p̄inde meli
or est obia q̄ victima. Propterea ceteri de
beat. p̄regula generali/illud esse melius/il
lud pulcrū/illud nobilius/illud vtilius
delectabilius et honestius/q̄d est obie p̄ri
mus. sit illa res in qua obeditur vtilis. abie
cta. turpis. inutilis. laboriosa. vana. stultā
q̄rūlibet inhonesta. solo peccato excluso.
Exemplū habemus in dño n̄o ihu xp̄o q̄
sacerdotali et regio genere ac spiritu p̄b̄cti
co. insignis/nudis ābulabat pedibz/aliq̄s
maxime humilitatis gestis se deiecit h̄c ex
istimans vt beatus Hiero. finaliter innuit
summā nobilitatem vicz deo p̄fē obediē.
Vñ et beata Agatha p̄ iudicē suū inculpa
ta eo q̄ seruilem p̄sonā p̄pter xp̄i seruitium
gereret. r̄ndet prudētissime theologisando
dicēs Summa ingenuitas hec est. q̄ serui
tus christi comprobatur.

Quarta consideratio

Consideret quarto q̄ sicut in domo pa
tris mei mansiones multe sunt/et vie multe
p̄ueniēdi ad eā/et in via dei fm̄ q̄d loqui
tur b̄tus Auḡ alius sic alius ibat. Idē cō
formiter iuxta aplm̄. In q̄ vocatione vo
catus est ambulet. De q̄ idem apl̄ s̄ exem
plum p̄osuit alio in loco de varijs veri cor
poris officijs. Quo exemplo ad p̄positum
nullum accommodatus esse p̄de/si profun
da cogitatione ruminetur.

Consideratio quinta

Consideret q̄nto q̄ aduersarius n̄ dia
bolus iuxta beati Petri verbū illo mane le
ctū in eplā ad missam q̄ quo hec post meri
diem scribitur/tanq̄ leo rugiens circūit q̄
rens quem deuoret. nō habet autē efficac̄
malignandi machinamentum q̄ si possit
b̄moi su adere displicentiā status sui itz as

sumptiā q̄ p̄fessi. Et hoc facere conat̄
nunc sub velamine maioris vtilitatis in a
liā vocatione vt in p̄dicando. nunc sub fi
gm̄neto quietudinis cōtemplatiue. nunc
sub arrogantia scie amplioris. nūc sub v̄m
braculo quasi omnia sint inutilia que agit
in vocatione sua. p̄sequēdo singula et anni
hilando. Ieiunia/vigilie/pluritas cantus
et horarū solitudo grauis/et iuge silentium
cū sibi sint. p̄ exemplo. Subiungēs q̄ de
us solum inspicit cor. et corporalis exercitiā
tio ad modicū vtilis est. Addendo vt quid
deniq̄ p̄ditio hec. Poterat em̄ vngentū su
um vt sibi videt venūdari multo et nō sic d̄
p̄ret. Dicit hoc q̄nq̄ sp̄s seductor. insta
bilis cellis. q̄ se p̄sumit idoneos ad do
cendū alios vt seducat et eos ita finaliter d̄
cella salutis in mūdū p̄ditionis reducat. D

Sexta consideratio.

Consideret etiā sexto q̄ oia suspecta sūt
tanq̄ a demonio meridiano (q̄d se transfi
gurat in angelū lucis) immissa et suggesta
que loci vel p̄positi semel arrepti et suscepti
mutationē ingerūt et suadent directe vel in
directe. p̄cipue nisi manifest̄ sit in via quā
ambulat positus obex carne salutis q̄ po
ni tunc solū creditur dum cum bacvaz in
ip̄a non stat salus.

Septima consideratio

Consideret septimo q̄ schola religionis
valde distat a schola secularis inquisitionis
Dicebat hoc vnus fratrum meorū alteri fra
tri suo et meo dū simul in ordine celestino
ruz morarent. Frater hec religio nō ē scho
la theologie vel phie sed xp̄iane felicitatis
et discipline. nō venisti ad doctrinā et secu
laris scie vanitatē sed ad disciplinā et humi
lis vite bonitatē. Linq̄ q̄dēs scholastic̄ vi
ris q̄ erudiūt intellectū/ibi satis sint regu
lares n̄e obfuantie que inflāmare suffici
unt tui affectū. Et vere ita est et verissimū
est quod dixit.

Consideratio octava

Consideret octavo q̄ viatores hic sum̄
nō comp̄hensores. Sit igit viator vt via
tor nec q̄rat hie in via que p̄ p̄mo questi
ta debentur in patria. Comp̄hensio. s̄ di
uinitatis sine fantasmatibz et sine labore.
vbi nec languor nec sentū r̄. Et dicamus
cū apl̄o. Nihil iudicauit me scire inter vos
nisi Iesum xp̄m et hunc crucifixū. Suffi
ciat hic nobis corporaliter ambulanti bus
per corporalia/transire per fidem per q̄s

De libris legēdis a religiosis

inquirere. qui vel quales libri sint frequē/
tandi tali religioso sic instituto. sic q̄ altri
cro ad q̄lez sermo nūc currit. pro admonen
do ⁊ hortando. censeo rīdēdum. Primo
sub doctrina generali. q̄ nō omnes mouē
tur silt. ex silib. Liber omnis sit historicus
sit moralis. sit allegoric⁹. sit anagogic⁹. in
quo plus repiet ad deuotioē se moueri. le
gatur interim memorē et ruminetur. Ita
tū si pbate sit auctoritatis. Sup̄ q̄ reditū
est opusculū de examine doctrinarū. Cui
cōsonat libellus de laude scriptoz.

Consideratio secunda.

Ceterū non est hec regula fixe data. nisi
p̄ hic et nunc. Quā sepe variatis affectioi
bus p̄varietate taz humoz in corpe q̄ mo
rum in mēte. necesse est studia variari. p̄na nī
mirū fastidio est n̄ra natura. tpe hui⁹ mu
tabilitatis n̄re. Obseruandū est nihilomi
nus vt hec mutatio studioz nō sit solū mō
nauseatis q̄si stomachi cui⁹ est m̄tra degu
stare ⁊ parū digerere s; veniāt ex mēis dicitū

Consideratio tertia.

Proinde q̄tū occurrit p̄ hic et nūc ⁊ q̄
tū ad exhortatiōem p̄ntē attingere videt. sūt
narratiōes p̄m pur in libro vitaspattum
digeste cōtinētur bñ salubres qz pot in q̄li
bet narratione pausa fieri dū vacat hora ex
obīa ad factum diuinū sine ad ad alia In
sup̄ (q̄q̄ mirer q̄ pacto id fiat) monēt p̄ ce
teris scripturis plus ea documēta q̄ veluti
alterius p̄one sub tipo ingeruntur intellectu
⁊ facile demulcent affectū cū q̄si p̄sonā ip̄
sam in mortuis litteris loquētē viuacit p̄n
tem cū sua auctoritate imaginamur. Consi
liū cōsile sit de paribus piarum historiarū
narrationibus.

Consideratio quarta.

Amplius si q̄o fiat de doctrinalib; et nō
de historiacis traditiōib; veniūt ad aim p̄
tinus aliq̄ q̄ memit idē aim⁹ antea cōposu
isse tāq̄ sibi familiari⁹ cognita. vtinā non
vani⁹ occurrētia q̄ qz p̄ hic et nūc hēo ipse
suspecta. nō q̄dē de nō vitate s; de vane glie
vera vanitate eadem p̄tereo Sūt libri plu
res beati Bern. viri deuotissimi. Et p̄tūm
eplā ei⁹ ad fr̄es carthusien. de mōre dei. Jē
sermones eius sup̄ cāntica canticoz vbi lo
quitur tanq̄ religionē p̄fessus et sicut expi
entia multa edocet. Sūt insup̄ moralia be

ati Greg. pape omni admiratione et vene
ratioē atqz vtilitate p̄clara. q̄ etiā p̄ magnis
et q̄tumcunqz magnis ingenijs sine sedu
sione tū tardioz qz singulis lac ⁊ mel mini
nistrāt sufficere p̄nt sua vbertate Sūt de
niqz ad maiore abūdantiā. imo sup̄abūdā
tiam libri illius venerabilis Richardi de
sancto Victore de. xij. p̄iarchis de archa
mūtica Et q̄d laborare p̄ singula. Sibil ⁊
eni cōposuit nisi diuinū et misticū edocul
a p̄ceptore suo doctore celeberrimo Hugo
ne de sancto victore Cui⁹ opusculū de ora
tiōe q̄o incipit Duo affectu q̄ve studioz.
superat omnem laudem.

Consideratio quinta.

Subinde nescio si p̄cipuus inter om̄s
numerādos sit Eustachius. itacni nomen
istud suū vulgātū Bonauen. videoz posse
tradere. Ille enī singulariter inter oēs do
ctoz catholicos pace oim salua / videtur
idoneus ⁊ securissimus ad illuminandum
intellectum. et ad inflammandum affectū.
Cuius opuscula duo. vt lecturam ⁊ alios
tractat⁹ ei⁹ interim p̄tereā tanta sūt arte cō
pendij diuinit⁹ cōposita vt supra ipa nihil
breuiloquiū noto et itinerariū In q̄bus p̄
cessu ⁊ duab; vijs cognoscēdi deū Prim⁹
nanqz hoz duoz tractatū. p̄cedit a p̄mo
p̄ncipio q̄o de⁹ est vsqz ad alias veritates
sub deo creditas ⁊ habitas Alius ecōtra p̄
greditur a creaturis ad creatorē p̄ ser grad⁹
scalares vsqz ad anagogicos excessus Qui
h; sūt difficiliores ⁊ rariores. d; tū ois p̄ia
n⁹ ad illos aspirare qm̄ theologia tal mistic
ca p̄prie ē xp̄ianoz. Que et p̄cipiāte et reue
lante spū xp̄i Jesu facillima est sup̄ omnia
et vtilissima sed abscondita a sapiētib; et in
oculis suis prudētib; et ipsis pene inaccessi
bilis et impossibilis. iuxta eiusdē dñi sal
uatoris diuinam sententiam qua ait Cō
fiteor tibi pater ⁊c.

Consideratio sexta.

Confiteor itaqz et ego in inspie
tia mea p̄ cōclusionē m̄sue eple
ne vltra in lōgū vergat q̄a. xxx.
annis ⁊ apli⁹ citra volui h̄re sa
miliares mibi p̄dcōs tractatulos sepe legē
do. sepe ruminādo. Et vsqz ad s̄ba ne dum
snias. Et ecce hac etate h̄ octo velut ad vo
tū vit̄ pueni ad iūniū gustus eozūdē. q̄ ⁊ re
petiti sp̄ mibi noui sūt ⁊ placēt iuxta illud
flacci de poemate l' imagine ⁊ p̄posis elegāt

Decies repetita placebit. Allegauerim cō
modius grauius dignius et verius illō de
sapientia quā ille describit qui ait. Nō ha-
ber amaritudinem cōuersatio illius nec rei-
dium conuictus eius sed leticiam et gaudi-
um. Sicut quoq; ip̄a eadem sapiētia se col-
laudans dicit. Qui edunt me ad huc esuri-
unt. Et qui bibunt me ad huc sitient. q; scz
in edendo saturitas est ne quid desit. et i de
siderio auiditas manet cōtinua ne fastidiū
sit. Nō etiam fruuntur inquit p̄sa nec fasti-
diant quo frui magis sitiunt. **Decad** sa-
tisfaciendū scriptis caritatis vestre dicta li-
cet satis curiosie sufficiant. **Finis**

Frater fratri. Gra- tia et par.

Ex verbis tuis iudicaberis notat r̄pus
Et q; in verbo nō offendit hic p̄fect^o est vir
Sed cū linguam hoim/nemo domare p̄t.
quid cōsultius q; tenere silentiū/mibi qd
necessitas vel pia cogit vtilitas rumpere.
Est sup hac re fructuosum de silentio capi-
tulū in summa de vicijs p̄re vltima relegat
Hocideo frater p̄miseri q; vir euenit mibi
inire cū aliquo colloquiū. qui peniteat me
aliquorū. Et qd p̄fecerim alteri sum igno-
rans qd autem obfuerim mibi recognosco
p̄pterea conor indies dño p̄p̄tio me cū mo-
rari. Et si dandum est cōsiliū malo per
scudulam q; p̄ linguam respondere. **Vide**
or eni mibi responsionē securiorē p̄ h̄ dare
Ceterum super mō studendi/multi mul-
ta scripsere. Summa de v̄tutibus tractate
de prudentia colligit v̄tiles doctrinas. Ho-
tantur in super aliqua p̄o theologie mi-
stice que stat in affectibus acquisitione. p̄
ticularēs industrie duodecim p̄re sc̄da. p̄n-
cipali de theologia mystica que nūc penes
vos habetur. Tanguntur subinde nōnul-
la in tractatu de laude scriptorū. vbi sit mē-
tio de dicto beati Bernardi q; quere^o et fa-
gus docuerunt eum. **Habem** a Seneca
specialis super modo studendi epistola.
Dicit inter cetera q; fastidientis stomachi
est multa degustare/et q; peregrini habent
hospicia multa/sed paucas amicitias. sic
semper ingerentes animum grauant non
nutriunt/quia nec ruminando conterunt/
nec digerunt meditando. **Scripsit** deniq;
venerabilis Hugo didascalicon. i. m̄gr̄m
docentem discipulū. **Nunc** aliqua q; reli-

giosum respiciunt cursum et punctatim vt
occurrunt annotabo iuxta circūstantias a
philosophis et theologis positas. **Recogit**
terur p̄mo quis sit ille qui studet in p̄fessio-
ne et statu in ingenio et etate. **Recogit** ip-
se cur studet. i. quo fine. Nam finis ē in mo-
ralibus p̄mum/quasi p̄ncipium p̄mitus /
et p̄ncipaliter intendendum fm cuius cō-
gentiam debent alie circūstantie/ mode-
rari vt tertio sciat quid sit illud quod studz
quarto tempus. quinto locū. sexto cui; qui-
bus et ad quos suum applicare studiū licz
deq; r̄ expedit. **Alio** qui si desit moderatrix
discretio/ponderans istas circūstantias
non institutio sed destitutio non instructō
sed destructio subsequitur. **Et** q; paucorū
valde est p̄fecta discretio p̄pria datur in reli-
gionibus aliena per obedientie v̄orum qd
qui deserit nec obseruat satagens p̄pria vo-
luntate que sibi nulla debet esse regere se /
nihil mirabile si currens incurrit et offen-
dit. **Scitum** est quid Bernardus dicit de
talibus q; nullum machinamentū; effica-
tius habet demon ad seducendū; q; si mo-
dum in seruoze bono faciat p̄tergredi. **De**
niq; de tali dicit **Limacus** Qui sibi dur-
esse vult sp̄reto duce p̄prio q; non iam indi-
get demone temptante quia factus est sibi
demon. **Regulet** igitur obedientia stu-
diū eius qui obedientiam professus est.

Postremo frater rogo te/rogo et illos q;
bus h̄ pauculū cōicere decreueris vt app̄ in-
teriorib; oculis reorq̄ant illos ad p̄iores
collocutiōes/et acriter dijudicēt si frequen-
ter plus inuenerint ea q; mibi cōtingere fa-
teri nō erubescō. **Et** vt interim sileamus de
tractiones iras zelū murmuraciones ama-
ras q̄lia nemo nescit esse criminalia/ p̄pen-
dant fabulationes ineptas facilliter immi-
sceri cachinnos scurriles nugas rumorū;
volatiliū sensim effluere/ qd q; surrep̄t mē-
dacia/zelāda p̄adunē temeraria sūt in ab-
sentes iudicia cum sibi in cōmodis inter-
q; volat interim r̄ps irrepabile. **Et** aim^o q; se-
talib; nisus ē oblectare remanet inanis ste-
rilis vanus tristis r̄ ad seriosa necessaria q;
lāgidiōz r̄ ineptior sibi q; displicēs gūis r̄
penitēs. **Dagnus** ē crede mibi magnum r̄
p̄ciosum ocij talētum q; q; v̄rit̄ multiplicato
senoze manipulos iusticie cū exultatione re-
portabit/ q; v̄o malez in ether illō dissipauē-
rit. **disperdet** illū de^o ē r̄ i h̄ seculo. **Sūma** eniz
malicia est ocium iners. ait **Barnardus**.

De quorū dā libris legēdis

Et desideria occidunt pigrum / desideria i-
tellige non ea sola que palam improba sūt
et scelerata. sed que specie boni se velant et
palliant. vt sunt desideria edificationis et
correctionis alioꝝ. sciendi quoq; plurima
ad expulsionem tenebrarum intellectus. s;.
euenit pfecto deterior obscuritas et curio-
sitate quā qui sequitur ponitur in numero
talium quales loquitur ap̄plus verbosus cu-
riosus semper discens et nunq; ad scienti-
am veritatis venientes sunt cribro in aqm
merso simillime. sunt vas plenum rimarū
qđ hac illac effluit. nec sapientiam contine-
bit. maxime dum nō obfuant illud vulga-
ti auctoris. Tabulis sup̄ma notato. Bñ va-
le frater carissime. **S**criptum hoc mane
mercurij Lugduni breuiori proꝛsus spa-
cio tempoz qđ scio sit ad vos et redicio vti-
nam fructuosiori / scio qđ mibi min⁹ ē mole-
stus. Tu quoq; fac simile / si tempus postu-
lat aut res. rē.

Johannes cancellarius pistensis

Admonitio quedam breuis et neces-
saria. quōd caute legendi sunt quorū dā li-
bri. ppter errores occultos venerabilis ma-
gistri Joh. de Berson.

Prohemium

Quia vnum est necessarium opti-
mum et eternū sufficere debet qđ
renti bonas margaritas vt tan-
dem inueniat vnā / r vendit / oi-
bus eompeteam. Nec me cōsideratio per-
mouit sepius facere oꝛoem in mari r i aq̄s
multis sacre scripture nominatim hodie p̄
ma octobris anni. D. cccc. xxv. dñi p̄scrū-
tatis scripta. Hubertini / relegēdo qđ su-
per illud canticū Simeonis. Nūc dimittis
seruū tuū dñe / notauerit / apparuit mibi sic
et alias aspectu p̄functorio / grande nimis
et p̄fundū qđdam super meditatione Jesu
xpi r pacis sue misterio. Et dñi magi r ma-
gis introitus aspecti / singulaq; notauit ma-
nifestarūt se vulpes puule / qđ demoliuntur
vineas maxime dñi vinea floruit. **F**uerūt
tpe Hubertini illius hereses aliq; radicē ac-
cipiētes ab abbate Joachim / et cōsequen-
ter pullulātes in spuria vitulamina diuer-
soꝝ error. etiam p̄cholor vsq; ad tpa no-
stra. Unus error et p̄ncipalis fuit de susci-
tatione r publicatione euangelij eterni. Fin-
gens qđ sicut pater habuerat suam legē tpe

Novi et legis scripte / Filius vero tēpe le-
gis gracie r euāgelice. Ita sp̄s sanctus le-
gem inspirar; cōsummatam sub paupertas
legis euāgelice. sicut ep̄sse / notare videtur
dictus Hubertinus expositione dicit cā-
tici. Nūc dimittis rē. **F**uit alter error de
lege vel sp̄i libertas / sub qđ begardi r begar-
de nefanda r abominabilia p̄petrarūt faci-
nora. Ponit error iste qđ aia p̄fecta reducta
ēra in deū / p̄dit suū velle. ita qđ nihil h; vel
le vel nolle / nisi velle diuinū / quale habuit
ab eterno i esse ideale diuino. Quo adiecto
dicūt se cōsequēter posse agere quicquid car-
nalis affectio deposcat sine peccato vel cri-
mine cū non habeant velle et nolle. Diuer-
sificatur aut̄ modus iste qm̄ sufficit aliqui-
bus vt sub deo solo suā totaliter vel it̄ ab-
negent voluntatem. In qđ abnegatione dicūt
summā cōsistere p̄fectiōē. **S**unt alij ru-
diores idiote et simplices qđ seducti p̄ astu-
tos faciūt hāc subnegatiōem p̄rie voluntas
tis p̄ modū p̄fessionis r obedientie in ma-
nibus suis. Qua facta p̄mittunt astutiales
et pueri qđ amplius peccare nequnt / sub qđ
p̄textu p̄petrant innumerabiles nec referē-
das abominaciones. **F**uit alter error qđ
hō p̄fectus nullā curam debet habere de re-
bus humanis quocūq; vadant / imo nec
de seip̄o si damnet vel saluet sed in omnib;
et singulis diuinam expectare voluntatē / dy-
et in illa cōplacere siue saluet siue damnet.
Quia etiā qđcūq; velit voluntas dei. fiet. Ha-
bet error isteramos plurimos pullulantes
ex dicitis ap̄li. Augustini et filij male intel-
ligētes sup̄ p̄destinatione dei r sue puiden-
tie infallibili infirmitate. de qđbus nō ē hic
scribendū p̄ singula. **S**uffecerit igitur
ad p̄sens cōmonuisse lectorem p̄dicti Hu-
bertini sicut et alioꝝ extranea tradentium
sub specie subtilitatis vel excellentis dogm̄
qđ omnia regulēt r examinet iuxta veritatē
euāgelicam. et doctores cōiter app̄batos. a-
liquin nouerit se piculis maximis error
et heresum p̄ximū fore. **D**eniq; nuper
sup̄ hāc re compositum est opusculū de ex-
aminatione doctrinarum. et aliud sup̄ do-
ctrina Raymūdi lulli. Et qui de singul; er-
roribus cum originibus suis particulare
vellet facere tractatus nūq; finis. Scrip-
ta sunt insuper dudum aliqua sup̄ libro qđ
dicitur Alimacus de triginta gradibus p̄fe-
ctionis cuius radicē est error stoicoꝝ. ponē-
tium virtutes esse insensibiles. s. ad nihil

passionabiliter affici/tra illud apli tam generaliter experru Sentio alia legem in mebris meis etc. unde etiam reperunt i doctoribus theologie qui subtiles et psondi nominati sunt quedam positiones mino sobrie vt qd de vult et facit nos peccare. Q, in ordine ad deuz omnia necessario veniunt/ita necessario peccam. Q, diuina voluntas pnt vult res esse qd su intellectus indicat eas fore. Q, in eode instanti temporis. licet no nature duo contradictoria simul possunt stare. Q, multa sut eterna pter deum. Q, quicqd intellectus cognoscit vniuersaliter vel abstractiue vl precisiue/habz cor respondentiã talẽ in re/sicut in deo dũ p scindit intellectus sapientiam a bonitate. et ita de reliquis quoz plura damnada articuli parisienses ordinauerunt.

Finis

Tractatus de distinctione veraz visionu a falsis magistri Joannis de gersonno Cancellarij parisi.

Esper vna ex lectionibus meis/sup n estu carniuz apud ipsos carthusiensis recensui eis deqz trãsmisi. Nunc alia quandã silr recensens/tibi germane frater mitto. Dec lectio generali quodaz tropo aperit quẽadmodũ numisma vez diuine reuelatõis/a falsato denario dyabolice illusionis secerni pot. ne fallat nos angelus sathane p trãsfignationẽ sui in angelũ lucẽ. sz pbem spũs si ex deo sũt. et qd bonuz est obediẽtes aplo teneam. Dec doctrina et si cuiuslibet xpiano vtilis est/viris tñ religiõni et contemplatõi dedicatis/qualẽ te pfectis elegit/saluberrima imo necessaria iudicaf. Bñ vale frater cordis mei/in eo q te iugiter custodiat et in q bñ valere ptes et fratres tuos celestinos vehemẽter exopto. comendãs me orõibz eoz. atqz ea q tibi deputo volẽs esse ipis comunia/vtinaz et vtilia sũt. Dec aut lectio sic habet. Ut Johannes baptifans i deserto. In hac pricula comẽdatio Jobis pcursois ex tribus

õndit/ex fama p nomẽ expõsa. ubi. Fuit io hãnes. glosa. gra dei. A gra incipit. nã nominari solẽt nisi famosi. Secdo ex sua opatione ytuosa qz dicit baptifans. Tercio ex loci congruẽtia. in deserto. Circa nomẽ videre est ipm reuelatũ fuisse celitẽ fm histõriã Luc. i. scriptã. Et nõ est hec mediocris laus hre nomẽ qd p angelũ. et talẽ angeluz qlis est gabriel/os dñi/ noiauit. Concludit nãqz mirabil vite pfectio futura/ex pñuncia seu psaga miraculõis nois assignatõe. alioquin frustra fieret in nomie miraculi opatio/si nõ in re ipã aliqd magnificũ sup qz naturã excelsũ designaret. Sz insurgit statim curiosus inuestigator. et qret q pacto scit hãc pñunciatõez nois isti fuisse angelicã pl qz illusionẽ dyabolicã. Et enim angelus sathane fm aplm trãsfignatur se nõ nõqz i angelũ lucẽ. Ita est dubitatio q in nouissima lectõe est tacta/et dilata ad tps altez/q petit artẽ discernedi reuelationes angelicas/ab illusionibz demoniacis. Quocirca dicam i pñis sic va religio nis assignatio/p sophisticas et fallaces hereticoz argumẽtationes impugnat. sic per mendaces angelos miraculõz veroz. sanctazqz reuelationũ autorital/factis qbus dã sophisticis et magoz pstigijs qrit infringi. B dicit Petrus apud clemẽtẽ i itinerario suo. Cur itaqz tenent p hã abducant hoies a spũalis veritatẽ cognitõẽ q p miraculõz aut reuelationũ media tradita e/qũ ad falsitatẽ silia videntẽ introduci. Dicam p terea qm nõ est humanitẽ regula general vl ars dabil/ad discernẽdũ semp et infallibiliter/q se sũt et q false aut illusorie reuelationes. Tũc em nõ haberet solũ fides õ nostris pphetijs/et psequẽter de tota religione/sz esset euidentẽ certitudo. Nã q sciret euidentẽ aliqd esse a deo vl ei angelo reuelatũ/sciret pfecto aliter qz p solã fidez illud esset vez. Quẽadmodũ si qd habere scientiã clarã de dissolutõẽ fallaciã et argumẽtationũ ptra veritatẽ fidei peccatiũ eandẽqz impugnantũ. haberet vtiqz noticiã nõ em certã ex fide/sz ex demonstratõẽ de fidei articulis euidentẽ. Cõstat igit nõ esse querẽdũ a catholico vt sibi fiat elucidatio pspicua et euidẽs de pñunciatõẽ huius nois Jobes facta zacharie/qliter p babiliter sciet esse reuelatio angelica. De hẽ fides est et nõ sciẽtia. Et sic nõ oim est fidelis fm aplm/sz est donũ dei/sic nõ oes verã a bb

De distinctōe verarum visionū

falsa reuelatōe secernūt. s; aut verā sper/
nunt/ r falsā amplectunt. vel sacrilega im/
pitate r incredulitate/ talia negant repro/
bāt r ptemnūt. **H**ihilominū alia est que
stio q̄liter p̄suppositis q̄ fidei sūt/ cogno/
scere nos fideles poterim? r fm doctrinā
Johānis pbare spūs si ex deo sūt ne falla/
mur. Et i hāc q̄stionē sciēs incidi. ppter il/
lusiones plurimas q̄s nro tpe cognoui cō/
tigisse. Et etiā in h̄ senio seculi. In hac bo/
ra nouissima/ in p̄curfione antiēpi/ mūd/
tanq̄s sener delir?/ fantasias p̄les r illusio/
nes somnijs similes pati habz. r multi di/
cent. ego sū xp̄s/ r recedētes a veritate cō/
uersi ad fabulas seducēt mltros. De mult/
iā audiri/ q̄z q̄libet sibi reuelatū esse p̄ cer/
to iā habebat/ q̄ erat futur? papa. Inter/
q̄s quidā bñ l̄ratus r famosus/ h̄ etiā p̄pa/
manu i scriptis q̄ legi reliq̄t/ r argumētis
p̄iecturisq̄ plurimis asserere conatus est.
De alio silr l̄rato/ p̄ relationē accepi. p̄mo
p̄suasū esse sibi q̄ foret papa. debinc anti/
xp̄s saltē p̄curfor antiēpi. nouissime vt se/
ipm perimeret instigat? est vehemēter/ ne
videret tm̄ asserere nocuissimū p̄plo xp̄iano
Tādē dō miserāte ad saniorē mētē p̄ueri/
ista de se scripsit ad eruditionē r cautelas
alioz. Porro de alijs mult/ in religione r
austeritate vite p̄stitutis. incredibilia fere
sūt ea q̄ idoneis testib; referētib; agnoui.
Si veniat igiŕ aliq̄s q̄ se reuelationem
habuisse p̄tendat quēadmodū zacharias
r aliq̄ p̄phetaz cognoscunt ex historia sa/
cra recepisse/ q̄d agem?/ q̄ pacto nos habe/
bimus. Si statim negem? oia/ vel irridea/
mus/ v̄l inculpem? videbimur infirmare
autoritatē diuine reuelatōis q̄ nūc vt oliz
potēs est. neq̄s em̄ man? ei? abbreviata est
vt reuelare nō possit. Scandalisabim? p̄
terea simplices dicētes q̄ ita de nostris re/
uelatōib; r p̄phetijs poterūt esse calūnie/
r censendo erūt fantasie vel illusiones Te/
nebim? ergo mediū. r fm apli Johannis
documentū. Nō credem? om̄i sp̄ritui/ s;
pbabimus spūs si ex deo sint/ r obediētes
aplo q̄d bonū est teneamus. Erim? sic nu/
mularij seu campozes sp̄uales/ ad soler/
ter r acute examinandū numisma p̄ciosū
r extraneū diuine reuelatōis/ ne forte demo/
nes q̄ monetā quālibet diuinā/ r bonā q̄m
libet falsare satagūt/ subintroducāt p̄ va/
moneta r legitima falsatā r reprobatā. est; h̄
in detrimentū nō mediocre eccl̄iastici fisci

vel erarij/ seu thesauri imperialis dei. Et
tanto ampli? q̄sto moneta p̄ciosior est r ra/
rior/ quēadmodū sunt act? virtutū heroi/
car/ atq̄s supnaturaliū visitationū. Tan/
to igiŕ vigilantior adhibēda est ad discer/
nendū cautela/ quāto est; iactura damno/
sior. **E**t qm̄ similitudo hec sat; idonea
est ad id palpabilius ostendēdū q̄d intēdi/
mus/ p̄sequamur eā dicētes. Primū. q̄ ex/
aminator hui? monete sp̄ualis/ debet esse
theolog?/ arte pariter/ vsq̄s peritus. non
q̄les sūt q̄ semp addiscētes nunq̄s ad sciē/
tiā veritatis pueniūt. q̄les garrulosi/ v̄bo/
si/ p̄terni/ p̄tērosi. morib; deniq̄ pessimis
dediti/ r plus ad epulas vanaq̄s gustu di/
scernēdū/ q̄s act? suos d̄judicandū indu/
strū r seduli/ quib; om̄is sermo de religio/
ne fabula est siue onus. postremo quicq̄d
lingua magniloqua oñdit/ vita q̄ mentiri
nescit p̄tradicit r blasphemāt. Apud tales
numularios noua quibet moneta diuine
reuelatōis sic incognita est r barbara. vt
cōfestim ad se deductā. cū grandi cachin/
no r indignatione reijciāt irrideāt r accu/
sent. Alij sunt/ nec nego/ q̄ ex aduerso i op/
positū ruunt viciū/ q̄ suspiciosa etiā r va/
na r illusoria delirōz hoiz facta r somnia
necnō egrotantiū r melancholicoz porten/
tuosas cogitatōes/ reuelationib; ascribūt
Istis leue cor nimis ad credendum/ alijs
nimiū intractabile r asperuz esse videns/
scio certissimū esse q̄ apud Platonē scribit
medio tutissimū ibis. **E**st autē moneta
ista sp̄ualis reuelatōis tanq̄s aurea/ in q̄n/
q̄s principaliter examināda. s. in pondere.
in flexibilitate/ in durabilitate/ in p̄figura/
tione/ r in colore. Et h̄ fm quinq̄s v̄tutes
ex quib; sumit argumētū monete sp̄ualis
legitime. Humilitas dat pond? discretō
flexibilitatē. patiētia durabilitatē. veritas
p̄figurationē. charitas dat colorem. Das
quinq̄s v̄tutes legim? Mariā habuisse in
angelica reuelatōe sibi facta. silr in zacha/
ria r elisabeth cōcludunt eccl̄iaste ex serie
enāgelij Luce. dū Johānis nomē fuit re/
uelatum.

Itaq̄s quo ad primā p̄ditionē
si cognoueris aliquē q̄ p̄ sup/
bam curiositatem r vanā lau/
dem atq̄s p̄sumptionē sanctita/
tis/ cupid? sit habere reuelatōes insolitas
q̄ se dignū istis reputer/ qui in talib; de se
narrandis gloriabund? delectet. scio quā

illudi mere? Neq; magnipendas si aliquam habuisse reuelatione iactate affirmet: de est em pondus humilitatis. Preterea d sanctis patribus habem narrates plurimas sup tanta humilitatis obseruatoe copositas. Cuidam ex patribus demon apparuit trasfiguratus no solu in angelu lucis/ sed in xpm dixit se ad h venisse in mundu/ vt ab h patre videret et adoraret. Logitabudus aliqsdm masit sanctus ille pater/ instar marie virginis/ et cogitans qualis esset ista salutato. Dicebat intra se. Nunqd no adoro quotic xpm. qd sibi vult talis apparitio. Et ad humilitate ilico pfugiens ait ad demones. Vide ad que mitteris. Non em dignus sum hic videre xpm. Duo dicto tam humili demon pfusus et pudibundus abscessit. Alio pater clausit oculos in re simili. Nolo inquit videre xpm in terris illu in celis videre ptentabor. Et beatus Martinus ex supbo demonis ornatu/ falsitatem loquere dyabolice/ qz se xpm dicebat agnouit. Est igit hominibus saluberrimum consiliu contra tales demonu illusiones podus humilitatis obseruare. se reputare intellectu pariter et affectu indignissimum/ qui sup alios homines reuelationem accipiat. qui pre alijs a deo mirabiliter visitet. Et si que talia pter solitu euentu circa eum ptingerit reiciat a se cu sancto humili verecundoq; pudore. Deputet talia vl lesioni pprie fantasie/ et se habere aliquid simile freneticis et maniacis aut melancholicis reformidet. Vel caueat ne propter enormitate pcedentiu peccatoru/ datus sit in reprobu sensum vt talibus illusionibus seducat. Si talia sint dyaboli machinamenta seu tentamenta ex humilitate huiusmodi euanescent. Aut si velit de qd i his tolerandis exerceat/ no nocebunt. Si vero sit diuina reuelatio non ficta/ humilitas pie renitens/ magis pparabit locu ad ipsius susceptionem et audire merebit/ amice ascende superi. quato i loco plus infimo recubere conabit. Dabes in exodo/ quotic ens Moyses a se repulit diuina iustionez du ad pharaonez mitteret. Obsecro inquit dñe mitte que missurus es etc. Et hieremias clamat A a dñe deus. ecce nescio loq; qz puer ego sum. Et Iohes baptista non audet sanctu vertice xpi tangere. h eum a se repulit dicens. Ego a te debeo baptisari. Et aplos paulus se primu inter peccatores

deputat/ qui nec dignus su inqt vocari apostolus. Et si quis obiecerit qd aplos suas reuelatoes iactanter aperuit atq; diuulgauit. Respondet sancti doctores in qd. Libris. sub hac sententia. Aliud est inquit et quadam necessitate vel habendi pfusu. vel ad vtilitate audientiu/ secretas gras suas aut vtutes suas prodere seu manifestare aliud sine quantis sua aut alioz vtilitate talia p inanem gloriā ventilarē. Un maria virgo que pfervabat omnia verba hec coferens in corde suo. postmodu aplis pfertis luce sacra misteria sibi soli credita disse/runt. no ad iactantia/ qz no tantu tardassent cu viciu omne pceps sit. h ad ecclesie religionisq; edificationem. Quinetia deuotissimus Bernardus qd toriens iussit vt ho vtutes suas plus abscondat etia familiarissimis et deuotissimis/ qd alij vicia sua occultare sagunt. pluries de suis donis et gratijs p contemplatione adeptis palam nedu loqui h scribere no esse supbia arbitrat est. Duo pacto sic qm h agere copellebat no vanitas h charitas. et ia in humilitatis terraradicē vtutis. ne iactantie aura velleret alite demiserat. Hec charitas et edificatiois necessitas a psumptiois suspitione beattiz paulu absoluunt. qz ppter subintroductos falsos aplos/ qd gloriosos se monstrabant/ autoritatis sue pondus impulsus e ppalare quaq; pla sint in ei/ etia laudatione plenahumilitatis et recognitiois pprie fragilitatis et ignorantie. An in corpe inqt vl extra corpus nescio. deo scit. Et itez. Factus su infans etc. Est igit no quelibet manifestatio reuelatiois sibi sacre arrogas vel superba/ h ea tantummodo qd sit inaniter vane et absq; fructu edificatiois vl pfusu/ h sit ad exonerandu tumorē animi a ventro iactantie qd plen est. Ad scalpendu deniq; prurientes aures astantiu curiosa hmoi narratoe vanitatu. Et si no aliud afferret hec loquacitas incommodu. abude illud est/ qd magne rei et inappciabilis sit psumptio. du. s. rps inutiliter delabit. Duo circa no paz ad re attinet si res de qd fert esse reuelatio/ sit vtilis ad mores. ad republicam. ad diuincul honore vl augmetu. aut si sit supuacuis reb seu narratioib imicta. Proinde in secularibus historijs/ et actibus humanis. sic reperire comune est/ et laudare se ptho absq; culpa iactantie/ du sue defensionis vtget necessitas. Sic Tullius porando ne

De distinctōe verarum visionū

pelleret in exiliū ſernationē ciuitatis ro-
mane a se factā aliq̄s egregia opa ſui ſu-
lar̄ cōmemorauit. Sic africanus ſcipio
triumphū quē de cartagine ſubiugata re-
portarat in deſenſionis ſue patrocinū cō-
tra accuſatores ſuos allegauit. et vtrolibz
abſq̄s imputatōe ad iactantiā. Refert de-
niq̄s plurimū ſi q̄s nouicius ſit i exercitio
virtutū aut veteran⁹. qm̄ virt⁹ dū incipit
leuiſſimo ſtatu ſuelliſ. Inueterata at ſua
ſtabilitate nixa conſiſtit. ¶ Dabes et his
primi ſigni qualēcūq̄s delucidationē/p
q̄d diiudicari p̄t ſpūale numiſma vere re-
uelatōis a falſato denario dyabolice illu-
ſionis/q̄d ſignū eſt pond⁹ humilitatis. Et
nōne h̄ pond⁹/hec habuit reuelatio facta
zacharie et Eliſabeth ſup Johānis nomi-
natione. Lege h̄iſtoriā et videbis q̄ vicini
et cognati vocabant puez noie p̄ris ſui za-
chariam/qz nō garrula et vana curioſitate
ſup noie pueri parētes vulgauerūt. Illaz
dicere ſola extorſit neceſſitas dū in circūci-
ſione puer eſſet nomē acceptū. Sz et eli-
ſabeth ſancto humili verecūdoqz pudore
ornata/occulatbat ſe meſibz ſer. Et zacha-
rias tāte humilitatis fuiſſe ſuincit/ut ad
verbū aspectūqz angeli ſtupidus et gelido
timore ꝛcuſſus/vix crediderit nunciāti.
¶ Addendū t̄m eſt q̄d vult beatus Greg.
dyal. Humilitatē verā nō eſſe p̄tinacē/ſz
obſtāntē cū tremore/quēadmodū de q̄dā
libertino refert/q̄ rogabat et adiurabat re-
nitens ſuſcitare puez. Virtutis inq̄t pe-
ccus nō eſſet ſi h̄ charitas non vicifſet. Et
plane nō iā hūilitas ſz ſupbū d̄ ſua eſtima-
tione eſt iudiciū. ſi q̄s p̄tendēdo hūilitatē
p̄tēnat p̄latū aliqd̄ opis ardui p̄cipietez
Neqz em̄ h̄ ageret/ſi nō eſſet ſapiēs i ocul
ſuis. ſi nō prudentie pprie innitēs potius
q̄s ſuperioris ſui iudicio ſenſui et arbitrio
ſubijci parat⁹ exiſterez. Vide q̄ quēadmo-
dū puſillanimitas et ſupbia generetur.
¶ Addit ip̄e Greg. p̄ regula q̄ miraculuz
et hūilitas duo ſūt ſigna/q̄ ad manifeſtan-
dā alicui⁹ ſanctitatē ſufficiūt. Neqz em̄ mi-
racula p̄ ſe valēt/cū a malis iuſto dei iudi-
cio p̄mittuntur fieri i edificationē ecclie.
Dens q̄ diuio ſpiritu implet inq̄t greg.
habet cuidētiffime ſigna ſua. veritatē. ſ. et
humilitatē. q̄ ſi vtrqz in vnā mentē perfe-
cte ſueniūt/liq̄t q̄ de p̄ſentia ſancti ſpūs
teſtimoniū ferūt. Quāqz refert multū ſi
miraculū fiat in atteſtatōez fidei vere. aut

ad ſanctitatē alicui⁹ manifeſtatōez. Nā et
mali p̄mo mō faciunt miracula vt ſcribit
Math. vii. Dm̄ veritas a quocūqz dicat
a ſpū ſancto eſt. nec eā vincit malicia. Sz
in approbatōez ſanctitatē pprie/mal abſ-
qz dei p̄tradictōe publica et ſufficiētī nullo
modo ſuenire p̄t miraculoz opatio. alio-
quin de⁹ eſſet falſat⁹ teſtis mēdacq̄. Quā-
re ſic qz ſignū pprie manus. i. potētīe/a ſe
ſolo factibile/appēderet l̄ris falſis p̄ſenſe
ſanctitatis/nec reclamaret. Addit h̄ n̄ re-
clamaret/pp̄ter antiēpi miracula q̄ nō nul-
li h̄a fore p̄tendūt/ad p̄batōez electoz et re-
probōz ſubuerſionē. Licz t̄m antiēps mi-
niſter miraculi mēdaciffim⁹ erit/in vita
ſceleratiſſim⁹. Sz de⁹ ipi ſuiſqz miracul-
ne crederet/p̄ ſuas aliozūqz p̄nunciatōez
innumeras reclamauit atqz p̄tradicit. p̄
pter q̄d inexcufabilis erit ſibi credēs.

¶ Secundū ſignū in legitimo nu-
miſmate ſpūali/eſt diſcretio q̄
dat flexibilitatē. Intelligo p̄m
p̄tudinē ad credendū ꝛellio/
q̄ eſt humilitatis filia. Si videris aliquē
exēplo zacharie et eliſabeth incedētē via re-
gia et corde ſimplici in oibz iuſtificarōnibz
dei q̄ nō vult ambulare in magnis neqz in
mirabilibz ſup ſe. Sz medio quodā teno-
re/regulas viuēdi ſequit⁹ a p̄ribz inſtituat
nec trāſgredit⁹ fines q̄s p̄ſes ſui poſuerūt.
d̄ tali noli credere leuiter/q̄ falſat⁹ p̄ demo-
nū illuſiones/quē et credere ꝛillio/et i oibz
ceterz moderatē diſcretōis obſuare p̄ſpe-
xeris. Atvero ſūt alij/quibz placet ppria
ſentētia duci/et ambulāt in adinuentōibz
ſuis. Ducit eos piculoſiſſimus rector/aut
verius impellit ppria opinio. icin q̄s ſup
modū ſe macerant. p̄tendūt vigilias. la-
crimis pluſqz oportet cerebz turbāt et ex-
tenuāt. Et inter hec nullius credunt mo-
nitis. conſilio neminis adqueſcūt/ut tē-
perati⁹ ſe habeāt. Doctores p̄terea et i lege
peritos audire ſeu conſulere non curant.
et conſultos ſpernūt. Admirum qz magnū
iam aliquid eſſe perſuaſerūt ſibip̄is. et qd
eos agere conueniat plus omnibus ſapere
arbitrantur. De talibz pronuncio qz cito
prolabuntur. in omnem demonum illuſi-
onem. cito impingunt ad lapidem offenſi-
onis. quia ceca precipitatione et nimia ve-
locitate rapiuntur. Propterea quicquid
de reuelationibus inſolitū pronunciant
runt habeto ſuſpectū. ¶ Pauci ſūt mēſes

dū eram Attrebatī. audiui de quadā mu-
liere coniugata et hūte liberos. q̄ aliq̄s diu p̄
duos dies. nōnunq̄s p̄ q̄rtuor. et ampli⁹ ma-
nebat absq̄ cibo. erat p̄inde multē amira-
tioni. Feci ut loq̄rer cū ea. examinaui eaz
multē s̄monibz. reperi hāc abstinētiā nō so-
brietatē sed vanā sup̄bāq̄ p̄tinaciā. Nam
post tale ieiuniū dira fame excruciatā/in-
explebili voracitate comedebat. Nullā in
sup̄ assererat solidā cām q̄re sic ageret. nisi
q̄ se indignā dicebat q̄ pane vesceret. Fa-
tebat p̄terea neq̄s a p̄fessore suo. neq̄s ab al-
tero h̄re hanc viuēdi regulaz. Hāc dimi-
dio anno et ampli⁹ null⁹ habuerat p̄fesso-
rū v̄l absolucionē v̄l p̄siliū. Expauit fate-
or et exhorui. dissimulās t̄n cepi ostende-
re demōis hos eē laq̄os. et eaz piculo insa-
nie vicinā eē. Nam et erat vultu attonito. et
color silis iamā morture videbat. Pete-
bam si sciret aliq̄s q̄z auctoritas fides et
prudētia maior. eēt ponder⁹ et reputati-
onis apud eā. p̄prie estimatōis iudiciū
Rūdit ilico suspirabūda et gemēs/demissis
hami ocul⁹ se miserā/se peccatricē/se indo-
ctā plus oibz et insciā. Subintuli q̄rens si
vere ita de se sentiret. q̄ pacto sine cuiusq̄
alteri⁹ cōsilio. tā insolitā et ab alijs sancti-
oribz et fortioribz nō obseruatā abstinētiā
seq̄ret. Lepit nescio q̄s m̄sionū ambages
voluere. quia q̄uis euadere nescire deerat
hūilitas. et possidebat mentē ei⁹ q̄dā arro-
gantia. que se victā erubescere confiteri.
Tandē monui eā bona fide et sub attestati-
one maximi discrimis sui. i ania et corpe.
ut fatuā desereret hanc ieiunādi obstinati-
onē. et absq̄ peritorz consilio nihil singula-
re. et ab alijs inobseruatū seq̄ret. marie qz
viro suo displicebat. et peior erat edacitas
insaturabilis sequens. Non rūdit ad hec.
Plane discessi et qd postmodū egerit igno-
ro. **D**ec idcirco introduxi ut exemplo
p̄piciū facerē q̄ntus est in q̄busdā discre-
tionis defect⁹. q̄ nō pmittit necē ad credē-
duz p̄silio. Nō mirandū si numisma qd a
talibz fabricatū est repudiat. tanq̄s si ex fer-
ro sit nō aureū. **Q**ua in re saluberrimū
est sapient⁹ p̄siliū. ne hō sit sapiēs in ocul⁹
suis. et ne innitat prudētie p̄prie. sed agat
oia cū p̄silio. in etnū nō peitebit. Nec suffi-
cit q̄ridianis interrogatōibz fatigare prudē-
tes. s̄z fides et obediētia p̄stet necē ē. alioq̄n
stult⁹ erit hō h̄mōi. put loq̄ sapiēs. q̄ n̄ re-
cipit v̄ba prudētie leu p̄siliū. nui ea dixerit

q̄ versant in corde suo. Est sane donū nō
mediocre spūscit. h̄ donuz p̄siliū q̄ scz dari
possz. v̄l h̄ri v̄l credi recte p̄siliū. **A**it ita
qz Iohes climaci de q̄dibz p̄tingēdi ad de-
um. qz hō arrogās et seipm ducē sui p̄stitu-
ens. nō indiget demōe tentate. qz factus ē
sibiipi demō. Estimo deniqz qz nūc maxi-
moz maloz cumul⁹. que in scismate pati-
mur et expimur. ab hac indiscretōis peste
p̄cesserit null⁹. acq̄scere p̄silio pmittent⁹.
De hac discretōis h̄rute tractat abun-
de Cassian⁹ in collatiōibz patz. Tandē i
p̄sona magni illi⁹ Antonij p̄cludit solam
hāc h̄rute esse q̄ imp̄turbato calle deducit
ad regnū. et ab insidijs et seductōibz demo-
nū tutos reddit. **S**ubiūgunt exēpla q̄bz
h̄astruit. Miserabiles p̄terea erit⁹ illorū
q̄bz hec h̄rute defuit mēozant⁹. Itaqz ad par-
eritiū h̄gūt abstinētia nimia et crapulosa
voracitas. nisi qz irremediabilior est excel-
sus i abstinētia. **D**ozbos ei affert incur-
biles et lesiōe cerebri. et rōis p̄turbatiōe. q̄
fit ut p̄ manā aut furā v̄l ceteras passiōei
melācolicas sic p̄fundant et intime radica-
tur fantasmatata interi⁹ refuata in cerebro
qz esse reputant vere res extrinsec⁹ appētes
et audire se putat hō videre v̄l tāgere quod
nullo sensu exteriori p̄cipit. **I**nualescit autē
hec passio vsqz ad hāc aliq̄n insaniā. ut iu-
dicet se hō aliud eē q̄ est. **Q**uēadmodū re-
pert⁹ est q̄ se murilegū. ali⁹ q̄ se gallū. ali⁹ q̄
se asinū. ali⁹ q̄ se mortuū reputaret. **U**nd
fuerūt nōnulli doctoz q̄ hac egritudine p̄-
cussum arbitratī sūt fuisse ipum nabucho-
donosoz. ut brutū aial eē se crederet. et non
veracit indueret corp⁹ heluinū. **P**leni sūt
medicoz libri p̄ortuosos h̄mōi app̄itio-
nibz. et iudicioz corruptiōibz. et lesiōe viri-
um interiorz nascētibz. **D**e his ait hierony-
mus qz magi indigēt somēto hypocratis.
q̄s alio p̄silio. **P**ultos talū vidi. multos
etiā examinaui. qz aliq̄ in plerisqz negocijs
sanissimā videbant h̄re sniam. desipiebāt
t̄n in certis casibz et rātionibz. vbi fantasie
sue lesio certi⁹ eminebat. **C**eterz q̄ p̄scrui-
taf acut⁹ artū magicaz traditiōes sacri-
legas et impias. facillime noscūt plūma ibi
de obseruāda p̄poni. sup̄ imoderatis ieiu-
nijs et alijs nō ad aliud q̄s ad sensus et rōis
p̄turbatiōē. q̄ fit ut etiā plerūqz talibz de-
diti. cadant in insaniā. et vult⁹ oculoꝝqz
horrozē terrificā patiant. **A**ttū ne quis
ea q̄ dicta sunt. p̄tra iohes baptistā et eius

De distinctiōe visionū

abstinentiā valeat retorq̄re. **D**ic aduertē/
dū est diligēt/ q̄ hoīm diuerse sūt gr̄e/ tū
et naturali boitate cōplexiōis. tū et dono
illī q̄ diuidit singul. putat. Quocirca
fieri p̄t q̄ absq̄ culpa et nota indiscretiōis
arripiat vn̄ modū viuēdi austeriorē q̄ nō
oibz pueniret. **E**xplū hēm̄ in Iobē n̄o
Fuit ille cōplexiōis optie natural/ et armo
niā viriū inferiorū ad superiores/ q̄nta natu
ra lapsa patiebat p̄ncra/ integrāq̄ posse
dit. **D**ic si cui forsā sit h̄ ambigū/ sciat q̄
niā fm̄ scripturā dei p̄fecta sūt opa. **S**ed
nōne Iobes n̄ baptista a deo miraculo/
se p̄duc̄ est. **S**emē igit̄ materiale ex quo
corp̄ cōpaginādū erat nec durūz nimis/
nec rursus fluidū abūdātū fuit/ s̄ t̄e p̄oz
sus q̄le disponere et m̄strare talē et r̄tū de/
cebat artificē deū. **D**ic aliquē defectū mō
struosuz incidisse/ q̄d seq̄t. **J**ā nō nature q̄
nō opabat. s̄ deo miraculo se causanti fuit/
set imputata tal̄ imp̄fectio q̄d dicere nefas
est. **E**t h̄ ampli⁹ liq̄t q̄ iobis cōplexio nō
melācolica s̄ sanguinea fuit. et q̄ i sua cōce/
ptiōe et ānūciatiōe p̄stellatōnibz celi neq̄q̄
subdebat. **F**ecellerūt insup̄ aut fallere po/
tuerūt regle astronomoz de iudicijs circa
eū/ nec ad ip̄m extēdi potuerūt. **A**pta est rō
p̄ceptiōis miraculū. **E**t bis q̄d rursū p̄clu
dit. **N**imīz vide q̄ iobes dū puer heremū
cōcupiuit et introiuit. h̄ nō ex lesione cere/
bri. nō ex melācolica passiōe egit/ s̄ potius
a sp̄sc̄to duct⁹ est i defectū. **S**ilr̄ vic⁹ sui
singlarietas: et cetera h̄mōi (q̄ eē añ ei⁹ con
ceptiōem p̄nūciata sūt) p̄tuosa sagacitate
obseruabant a iobē/ q̄ ab alijs āmirari po
terāt/ s̄ nō est discretiōis p̄tute penit⁹ imi
tari. **H**ō oīm auīū par ē volat⁹ ad adlam.
nec bestie oēs cursu tigrīdē equāt. **S**ic in
p̄tuitibz dispar ē cuiq̄q̄ partitio. **H**ōne san
ctus b̄ndict⁹ desertū locuz puer incoluit.
ip̄i tū documētū est/ vt nō p̄mittant pas
sim/ et p̄ libito mōachi solitudinē aggredi
tū. **H**ā q̄ sp̄iā ad huc tyrūcul⁹ nec expe⁹ leuio/
res iūlt⁹ pugne sp̄ritual/ quō tute cōmit
tit se bello gūiori gigantē. **H**ā q̄ cōem vitā
agūt i societate. maḡ experim̄t bella mū
di et carnis tāq̄ rudiores potētioresq̄ pu
gnarū p̄gressus. **Q**ui aut̄ solitarij degunt
p̄tra gigantē immanissimū diabolū dimi
caturū et fraudibz subtilioribz atq̄ fortiori
bus aggrediēdi/ fatigādū: et nisi discretiōis
gr̄a succurrerit turpit̄ deiciēdi exponūt.
Ignoscit̄ igit̄ q̄ necessaria ē discretiōis

virt⁹/ quā parit nutrit et saluat humilitas
vere obedientie copulata. **E**xpediam⁹
reliqua sub breuitate maiori.

Tertiu⁹ igit̄ signū i numismate sp̄ū
ali/ dixim⁹ esse paciētiā q̄ dat dū
rabilitatē/ dū p̄ ignē tribulatiōis
examinat̄/ et dū p̄ contumelias et probra
pulsat. **D**octrina viri inq̄t sapiēs et pari
entia cognoscit. **S**i q̄s itaq̄ et manifesta
triōe illoz q̄ sibi dicit fuisse reuelata: repoz
tet n̄ nisi deiectionē/ irrisiōnē et opprobria
facili⁹ inducit credere sibi/ q̄s vbi suspitio
de vane laudis captatiōe rōnabilis exoi
tur. **F**allax tū ē h̄ signū/ nō dubito nisi cau
tissima circūspectiōe cū alijs adiūctis exa
minet. **N**āz obstinatio sepe paciētiā simu
lar. et nōnulli ex p̄tumeliāz fatua p̄pessio/
ne glorianf. **Q**uēadmodū ip̄e etiāz sordes
vestiū et ciliciū/ aliq̄n sup̄bie vermē morda
cissimū generāt et nutriūt. **A**rbitrant̄ isti se
iustis et sanctis esse siles q̄bus tot aduersa
cōtigerūt v̄l qui egerūt silia. **I**mpleri rur
sus in se putāt illā christi p̄missionē. **B**ea
ti q̄ p̄secutionē patiunt: qm̄ ip̄oz est signū
celoz. nō sat̄ aduertētes/ qm̄ addit christ⁹
p̄pter iusticiā/ s̄ tante cecitat⁹ est ip̄a men
tis arrogātia/ tam silis esse p̄tuitibz vultū
deri temeritas. **L**etex nunq̄d nō obsecro
repiunt qui de suis etiā defectibz de negli
gentijs et necessitatibz improbissime glori
ant/ absurdūz dictū. sed ita glorianf: certe
depurātes sibi talia a deo p̄mitti/ ne cum
paulo magnitudo reuelationū aut virtu
tū eosdē extollat. **E**t vide q̄ntē p̄sciētie ar
rogant/ calamitas: q̄ nec humiliat̄: nec a
suis defectibz spoliāt̄. **H**ā q̄z vtili dispēsa
tione sibi datos putat stimulos negligēti
arū culpabiliū: vt eis carcat nequaq̄q̄ emi
p̄tur. quinpoti⁹ in sue p̄fectiōis traducit
argumentum.

Quartum signū est veritas/ q̄ dat
configuratiōe et inscriptionē le
gitimā. **E**st namq̄ sacra scriptura
locus v̄l officina/ vbi cunus regi⁹ monete
sp̄ualis recondit. q̄ si in aliquo vel mini
mo puncto denari⁹ discrepet in sua figu
ratione et superscriptiōe ab hoc cunio regis:
absq̄ vlla dubitatiōe falsatus est. **A**ttamē
tanta est nōnunq̄ silinudo denarij falsi ad
verū: vt vic̄ nisi a doctissimis possit falsi
tas dep̄bendi. q̄ inter tot veritatis lineas
ad fraudem positas: nō statim vnus falsi
tas punct⁹ semet aperit. **V**isi sūt heretici

qui magnos catholice doctrine cōpingebant libros/ vt solam heresim inf tot veritates latenter insererent/ & cautiōi efficacioris fraude publicarent. Nec res indicat ex q̄nta necitate tal̄ q̄libz moneta reuelationū insolitaz debet a theologis/ p̄uicq̄ admittat/ examinari. quoz p̄cipue interest inter verā & falsam religionē. mores q̄ cōcernens discernere. Palam est insup̄ q̄ perniciofa sit scripture sacre reiectio: et ad antichristi susceptionē preparatio certissima. **¶** Hoc signū quartū manifeste trahitur in lege Deut. xiiij. & xvij. **¶** Et pro elucidatione maiori placet hic repetere q̄ tuoz p̄ditioes vere reuelationis: q̄ ad veritatis inscriptionē alias p̄ me positas: & p̄ nūciatas i q̄dā collatōe de angel̄. **¶** P̄ia cōditio. Nullus angeloz sc̄toz siue p̄pheta rū quicq̄s eē futurū p̄nūciat: q̄n veracit̄ futurū sit/ in sensu quē ip̄e v̄l sp̄sctūs intēdebant. Sic nō est r̄sum demonū. quia & fallūt & fallunt. & hec cōditio habet Deut. xvij. Si tacita cogitatioe r̄deris. Quō possum intelligere verbū q̄ locut̄ est dominus? Sequit̄ r̄sio. Hoc habet signū: q̄ in noīe dñi p̄pheta ille p̄dixit & nō euenerit. hoc dñs nō locut̄ est. sed p̄ timorē a nimi sui p̄pheta cōfingit. Contra h̄ videt̄ esse instantia foris de Jona q̄ p̄dixit de structionē miniuitarū. & de Isaiā respectu moris ezechie. & de Hathan. **¶** Pro q̄ ponit sc̄da cōditio. Si idipm q̄ angel̄ aut p̄pheta p̄dixit/ nō ex modo q̄ vocaliter p̄tendebat eueniat. plus sup̄ h̄ a sp̄sctō reuelationē accipiet: de p̄pheta aut reuelatione sic vel sic intelligenda: p̄ditionaliter aut mystice: vel l̄raliter. Sic factum est in Jona et Isaiā. alias debuissent lapidari fm legē Deut. xvij. scriptā. hoc est q̄ prius appellauit deū reclamare/ v̄l p̄radicere vel de suo intellectu salubrit̄ informare. **¶** Tercia p̄ditio. nihil bonis moribz aut sincerē fidei p̄trariū: angeli sc̄ti & p̄phete verip̄dicūt aut p̄cipiūt. Nō sic demōes v̄l antichristus: q̄z signa dicunt̄ signa mendacij. q̄ ad mēdaciū credendū inducūt. Nec p̄ditio habet Deut. xiiij. Si q̄s instet de p̄cepto dato abrae sup̄ immolationē filij. Responsio est: q̄ deo iubente seu dispensante nō fuisset illicita mortis huius infliccio. S̄ ita diceret p̄tinax idolatria imolans filios suos & filias suas demonijs. **¶** Pro quo ponit quarta p̄ditio. **¶** Reuelatio angelica

siue p̄phetica sup̄ aliq̄ q̄d bonis moribus obuiaret. nisi diuina interueniret iussio siue dispensatio. talit̄ circūstantionata est aut esse debet: q̄ de ea reuelationē accipiēti vel eis p̄ q̄b̄s sit reuelatio dubitare nō liceat. **¶** Oportet enī vt tam clare cognoscatur reuelatio eē a deo/ q̄s clare scit̄ aliquid esse scripture sacre vel rōni p̄forme. Et in hoc casu maxie necessariū est donū quod apls vocat donū sp̄rituū. **¶** Queres. q̄d agit hoc donū q̄ discretionē sp̄rituū appellam̄. Agit equidē vt sapore quodā intimo/ & illuminatiōe quadā experimentalē sentiat hō differētiās inter veras reuelationes/ & deceptorias illusiōes. Hoc tradit beatus Gregorius in dyal. Hoc idē de seip̄o beatus Bern. in suis miracul̄ ferebat. Genitiebatur enī & vt sic dixerim gustabat interno quodā afflatu & odore/ q̄n ad faciendū miracula sibi virtus aderat/ v̄tpote ad sanitates opandū. Quēadmodū de dño nostro iesu christo dicit euāgelista: q̄ sensit p̄tutem de se exisse dum sanata est m̄l̄ ex cōtactu simbrie vestimēti. Alioq̄n idem & alij similes: nulla ratione visi fuissent aliqui excusabiles a temeritate aut a tentationis diuine peccato dū ad operandū miracula semet ingerebant. **¶** Aug. quoq̄ refert in suis confes. matrē suam isto modo int̄ veras & falsas nocturne quietis imagines et visiōes discreuisse. Cur igit̄ aliquis si regula vniuersalis aut doctrina certa & infalibilis nequeat tradi sup̄ hac materia d̄ discretionē sp̄ūm: aut de reuelationū veritate: cum ista res plus in experientia & cōditionum particulariū q̄ infinite sunt cōcursu/ q̄s in arte verset̄. **¶** Videam̄ similem in re pari imo longe faciliōri difficultatem. Ridebunt ad exemplum forsan aliqui sed attendāt ne semet irrideant. **¶** Petamus ab aliquo dari nobis sub arte & doctrina vniuersali: p̄ quam sciri poterit euidenter de seip̄o v̄l alio semper: q̄n somnijs illuditur: aut veris vigilijs exercetur. **¶** Attende in primis q̄ visiōes somniorum plerumq̄ discursiue sunt: racionales & super se referre. **¶** Hāz querit hō si somniat. v̄trinq̄ insuper arguit. & tandem deliberate cōcludit q̄ vigilat. **¶** Adde q̄ tanta est somnij ad vigiliam propinquitatis similitudo: vt hesitet homo etiam vigilans: ac visa se cum retractans: si tunc vere dormiebat. **¶** Rursus apud quosdam dormientiū put

De distinctiōe visionū

scribit p̄bus ⁊ experientia loquitur vigilan-
tū opa incurſu voce ⁊ alijs plurimis repe-
rire est. Deniq; tot ⁊ tales aliquādo occur-
runt ſimilitudines ſomni ad vigiliam/ q̄
ſolum videt experientia ad diſcernendū
ſufficiens. Interroga aliquē de vigilanti-
bus/ quō ſcit an vigilat. Reſpondebit illi/
co forte inſulſam hanc queſtionē tuā. ſ; v̄
gere nō deſinas/ reſpōdebit ſubſtomachā
bene ſcio. Perſiſte vltra ⁊ dic/ quomō be-
ne ſcis. dicit q̄ maxima eſt inter ſomnium
ſuū. ⁊ vigiliā diſſimilitudo. Si ſimilitudines
varias adduxeris/ quas p̄rigimus. eſtimo
q̄ nullus ſue reſponſioni alius erit exitus
q̄ v̄ dicat certe ſcio/ q̄ ſic experior. Sed
perge vltra inſiſtere ⁊ affer/ q̄ ſimilem cre-
bro habere ſe indicat experientia. dū ſom-
niat/ credēs ſ; loqui. legere ⁊ audire. imo
⁊ nō ſomniare. Ad hec quid iſte reſponde-
bit niſi dicere/ v̄ eſt ⁊ tunc decipior. **D**
ſi ampli⁹ proteruire ⁊ cōtraniti volueris di-
cens/ ita nūc. **D** bone vir etiā tu falleris.
q̄ ignozes. **V**ideat ip̄e quid vltra obmu-
tate aut ſufficiēter allegare valeat/ ad libe-
randum pedes ſuos ab hoc labyrintho. p̄-
ter ſolam experientialem noticiā ip̄ius vi-
gilie. que valde diſpar eſt a ſomnijs. forti-
or ſcilicet/ atq; lucidior. p̄ quā nō ſe tā op̄i-
natur q̄ ſcit ⁊ intelligit vigilare. **T**ranſ-
feratur hec ſimilitudo. que videt puerilis
ad rem ſublimiſſimā que tractat/ compri-
metur p̄ eam/ ſi nō erro/ inſolens arrogā-
s q̄ humana curioſitas. que fidei ſacramen-
ta ſi nō penetrat indignaſ. quādo nec quoti-
diana puerilia ⁊ ludicra/ ſufficit attingere
Dec etiā nos cōſideratio cautiores effici-
et/ nō in reuelationib; t̄modo ſecernēdīs
ſed in om̄ib; generaliter n̄ris actib; diūdi-
candis. **D** quotiens ſibi videt homo ſapi-
ens/ ſibi iuſtus/ ſibi humilis. ⁊ ſibi dicit. q̄
dianus eſt in p̄tute. ⁊ nescit q̄ miſer eſt ⁊ mi-
ſerabilis ⁊ paup̄ cecus ⁊ nudus. **P**reualet
in vanitate ſua ⁊ in multitudine ſp̄ualiu;
diuitiarū ſuarum gloriaſ. dicit in exceſſu
ſuo/ nō moueboz in eternum. **S**ed p̄ cer-
to alto ſomno preſuſ fallitur. q̄ om̄ia hec
aſpicit nō in lumine veritatis vigilia. ſed
ſub ſimulacro ſomniculoſe vanitatis expe-
ritur hanc fraudē **T**unc primū homo dū
deo p̄picio excitatur a ſomno peccati. ⁊ ni-
hil inuenit diuitiarū ſomniatarū in mani-
bus ſuis. **F**it hoc dum regreditur ad lu-
minofum ⁊ p̄fulgidum diem humilitatis

⁊ ſibi vigilat qui vanitati dormiebat. vi-
det tunc erroz ſuum/ ⁊ illū ſecūz diūz re-
tractans/ q̄ ip̄e patiebatur/ qui ve deſipi-
at/ obſtupescit. **F**lam ⁊ vere ſup̄bum et ar-
rogantem ⁊ tumidū aut aliter vicioſuz ſe
fuiſſe de p̄ ebendit/ q̄ aliter prius exiſti-
mabat. **Q**uare ſic. **Q**uia mentiebat iniq̄-
tas ſibi. **E**t quid mirū ſi mentitur iniq̄-
tas ſibi plus q̄ ſi ſomnians de ſomnijs. ⁊ ma-
niacus de furia. ⁊ ſolidus de ſapiētia cor-
ruptiſſime iudicant. **S**ic eſt plane q̄ vi-
cioſi de p̄p̄ijs vicijs/ v̄ de tenacitate par-
cus. de arrogancia ſup̄bus puerſe cōiectu-
rant. ⁊ tanq̄ acrisia p̄uſſi palpant i meri-
die. **Q**uāobrem eluceſcit quantuz/ imo q̄
neceſſariū ſit eis alieni conſilij ducātū ha-
bere ⁊ ſequi. quia de ſomniante alius vigi-
lans p̄fectius indicat. **I**deo ve ſolū q̄ cūz
ceciderit nō habet ſubleuantem. ⁊ ve ceco
ſi ceca eum ducat impietas ⁊ illuſio. quia
ambo in foueā cadunt. **D** formidādas er-
go iugiter fraudes qui nō expanſcat. **D**
fallaces v̄libet mille deceptionuz tendi-
culas/ quis has euadet. **Q**uis arto tramē
re/ ſic obſcuro/ ſic obſeſo ſecurus ambula-
bit. **P**roſecto ſolus ille beatus ⁊ decies bea-
tus/ humilis ⁊ paup̄culus/ qui ſapiēti o-
bediens ſemp eſt pauidus/ qui in dei timo-
re inſtanter ſe tenet/ ne cito ſubuertat do-
mus ſua. **P**uras ne fuerat hoc expertus q̄
dicit. **L**uſtodiens paruulos domin⁹ hu-
milatus ſum: ⁊ liberauit me. **D**eniq; h̄ te
ſtatur oraculū illud digne diuinū ⁊ ſempi-
terne memorādū: de humilitate **A**ntonio
monſtratus. **C**onformiter ad quod iurat
deuotus **B**ernardus taliū expertiſſimus
ſup̄ cantica. **I**n veritate inquit didici/ ni-
hil eque efficac̄ eſſe ad gratiā dei p̄meren-
dam/ retinendā/ recupandā/ q̄ ſi om̄i tē-
pore inueniatis coram deo nō altū ſapere
ſ; timere. beatus homo q̄ ſemp eſt pauidus
Hanc humilitatis lucem quiſq; intraue-
rit/ per medios tentationū laqueos q̄ntū
libet abſconditos/ tur⁹ incedet. **F**ruſtra ru-
giet aduerſarius vt leo. **F**ruſtra circūiet q̄-
rens quem deuoret/ **F**ruſtra inſidiabitur i
ſpelunca ſua vt rapiat paup̄em ⁊ pauper-
culum ⁊ cōtritum/ quoniā tibi dñe dereli-
ctus eſt ille pauper ⁊ orphano adiutor es.
Doc eſt primū ⁊ precipuum ſignūz in-
ter ſigna noſtre monete ſp̄ualis diſcretiū
Donitiones om̄s itaq; intrinſece/ ocl̄
inſtinctus rebemences/ om̄is reuelatio

omne miraculū / omnis amor extat / omnis
 nis cōtemplatio. omnis raptus. omnis de
 nis nostra interior exterior ve operatio: si
 humilitas pcedit et comitetur et sequatur.
 si nihil eam perimēs misceatur / crede mi
 hi) signum habēt q̄ a deo sunt / aut bono
 eius angelo / nec falleris. Si vero p̄dicto
 rum aliquid sumat originem a supbia. si
 eam secum duxerit / suspecta habe omnia.
 Humilitatis ergo signum si p̄fecte nosce
 retur / frustra multiplicarent alia. quoniā
 supbia et hūilitas numisma spūaliū opati
 onum sufficienter condistinguunt. Hanc
 nihilominus sublimissimā paruitatem et
 paupertatem ditissimā / sed in deo / hanc sa
 pientissimam vt sic loquar insipientiaz / q̄
 sibi de se diffidit / que nemini se preponit
 que idcirco suafabilis est / et nemini detra
 hens aut indignans / disponit omnia sua
 uiter. Hanc inq̄ quisquis ppria virtute
 studio vel industria adipisci et seruare cre
 diderit / errat proculdubio: etiam supbissi
 mus est. preparat se homo ad eam non ne
 gabo: sed ab eo solo gratis infunditur et cu
 stoditur: a quo omne donū optimū est. et h̄
 scire et sentire iam magnū dei donum est: et
 humilitatis inicitū. **E**cce magistri vene
 rables et fratres dilectissimi ecce quo rela
 psus sum de quarto signo ad primū. ita ē.
 sed nunq̄ profecto satis crebro / nunq̄ ver
 bis sufficientibz potest apud nostrā elatio
 nem p̄ditissimā / inculcari laus huius vir
 tutis. nunq̄ nimis sub pedibz rep̄bensiō
 nis / valet aduersa supbia deici conculca
 ri et conteri. **M**onstrū horrendū ingens
Portentuosissimū supbie negociū. **H**ā
 beu calcata refurgit fortior / instar fabulo
 si **A**nthei / euulsa repullulat vberior. sua
 demum rescisioe velut ydre poetice caput
 redit fecundior. Sic et suo nedū cōtrario
 vt ex humilitate. ex sordibz. ex pallore: sed
 ex sua morte rediuiua generat. **Q**uero
 tandē reuertamur si placet ad q̄rtū signū
 in q̄ eramus. **N**ō dixim⁹ esse veritatē / que
 dat p̄figurationē legitimāz monete nostre
 spūali. **U**bi queso animaduertere nequa
 q̄ omittamus / q̄ aliq̄ sic se habere p̄nt: vt
 q̄uis nō sint palam et directe obuiātia si
 ue p̄traria diuie omnipotentie / que p̄ scri
 pturam sacrā et rollitur / q̄n absolute pos
 sint fieri. sunt nihilomin⁹ reuellenda tāq̄
 inania et fatua et diuine sapiētie incōgrua
 nec testimonio veritatis. legitime forma

ra: sed aliūde protracta: quēadmodum si
 quis diceret sibi eē reuelatū q̄ tot⁹ mūdus
 mouebit cras motu recto / q̄ vn⁹ angelus
 annihilabit postmodū recreabit / non ad
 duendo aliā vtilitatē / q̄ qliber p̄latozum
 debz solus: et nud⁹ incedere: et baiulare cru
 cem materialē sup hūeros suos: alias to
 ra p̄bit ecclesia. **T**alia inq̄ velut delira et
 diuina reuelatiōe indigna: statū abicien
 da sunt. **N**eq̄ enīz relucet tūmodo in di
 uinis opibz potētia: sed bonitas: et sapien
 tia quā effudit sup oīa opa ei⁹. **O**mnia in
 q̄t p̄s. in sapia fecisti. **A**d h̄ refert q̄ antea
 dictū est de narratiōibz supuacuis fanta
 sticaz apparitionū: et de inuiti p̄ eas sp̄is
 p̄sumptione. **P**ro h̄ valet q̄d habemus ex
 determinatione doctorū et glo. mat. iij. sup
 illo si fili⁹ dei es mitte te deorsum. **M**ira
 culū si pia vtilitate aut nccitate careat: eo
 facto suspectū ē aut reijciendū. sicut fuisse
 chūstū volare p̄ aera: et vt cōiter sunt om
 nia magoz sacrilega p̄stigia. **F**uit nostris
 sp̄ibus mulier in talibz famata reuelatiōi
 bus quā h̄ signum nisi fallor delirasse cō
 uincit.

Quintum signum.

Expediamus nos ad postremū de
 quinto vltimo signo. **I**llud est si
 meministis. carital: seu diuinus a
 mor: q̄ dat colorē aureū numismati. **D**oc
 signū nō vsquequaq̄ statū sufficiēs est: pro
 pter sopsiticū et fucātū colorē aureū: va
 ne seu carnal dilectiōis. **S**iquidē exptuz
 est mulierculas q̄sdā fuisse q̄ circa deū vel
 alios viros sc̄tōs maḡa fficiebant dilecti
 one viciosa ignorantiq̄ vera sc̄tā et sincer
 ra caritate mouerent. **E**t de idolatris con
 stat q̄ deū se diligere licz errātes existimāt
Propterea primū hic incident infero non
 esse turā mulierū q̄ntūcūq̄ sanctarū cū vi
 ris etiā religiosissimis: cohābitationez et
 familiaritatez. **Q**uare sic. **Q**uia p̄t fieri vt
 amor a spū incipiat: s̄z vehementer formidā
 dū est ne p̄ blādicias sensim carne p̄sumat
 tur. **N**ō deerit inq̄ **M**iero. vis⁹ diaboli.
Hā et ferreas mentes libido domat et car
 pit vires. **U**ritq̄ vidēdo semia. inq̄ d̄gi
 lius. **Q**uocirca scripsit q̄dā deuota muli
 er: nihil ita se habere suspectū sic dilectio
 nē: et pl⁹ q̄s diaboli: etiā dū circa diuina et
 p̄sonas probate sanctitatez p̄fat. **D**oc non
 muliebriter tradituz est: quoniā passio seu
 motio quāto vehementior tanto precipi
 t

Porro nō ē p̄tereundū q̄ eadē p̄sona sic nūc p̄t esse bona ⁊ ornata caritate/nūc declinare in vitiū ⁊ rursus a malicia in iusticiā p̄verti. Sic possibile ē eandē p̄sonam nūc verū reuelatiōibz visitari. nūc fatigari vlt̄ tentari s̄lis illusiōibz. Nā ⁊ pp̄be n̄r̄ vt dauid. helize⁹ ⁊ nathā/nō sp̄ ad nutū p̄sto hēbant fm̄ Grego. ⁊ historiā pp̄bet̄ icum sp̄m. Tū nathān ex fr̄ eq̄nti vsu pp̄bet̄ice visiōis/credidit pp̄riā estimatiōnez esse reuelatiōnez. dū ip̄i dauid q̄renti de edifi- catione tēpli: r̄ndit. fac q̄cūqz bēs in corde tuo/dñs tecū est. Valer̄ h̄ exēpluz ad ea q̄ de vsu dilectiōis diuie p̄tracta sūt. Quam obrem q̄ in talibz se existimāt pp̄rio sensu/ arte vlt̄ industria/discernere/ videat ne erret. qm̄ si p̄sūptiōis sp̄s obrepserit: sub- irabit facile vātas illusiōis. Laue tñ h̄ audies ⁊ pauescēs ne deteriorē infidelita- tis aut desperatiōis foueā incurras/ tanq̄ videlicz nlla sit aut fuerit i sc̄is reuelatiōibz ⁊ bone spei/certitudo Sicut de reue- latiōe dicit apl̄us. Scio hoīem rē. Et de spe inq̄t. **Ter⁹** sum qz neqz mors rē. Da- beſ sane certitudo s̄ a diuio lumie/ nō hu- mana solā inuestigatiōe aut estimatiōe. Scis p̄terea qz nō sequit̄. cadit deceptio ⁊ illusio i iudiciō de somno ⁊ vigilia. igitur nlla ē de vigiliatiōe certitudo. nullaqz adhibēda vigiliatiōibz fides indubia. vigila- bāt sc̄i i diuio lūie. nos pct̄is obruti ⁊ ob- uoluti/ plerūqz portēta vitiōz aut illusio- nū sompniā/ numiz si fallimur. illi neq̄s

Houi hoīem q̄ p̄ mltū tentatiōis inuo- lucrū/sup vno ex fidei articul. in tāā sub- ro lucē veritat̄ ⁊ certitudis introduc̄t̄ est vt nulli p̄orsus residerēt dubietat̄ reliq̄e nulla vacillatio. s̄ serenitas mlt̄a. iubente eo q̄ fluctibz impat. Addebat q̄ nō ex rōne aliq̄ noua/ sic tūc se interrogabat/ ⁊ opt̄ie me- minit. s̄ ex sola hūilitatiōe ⁊ captiuitatiōe in- tellect̄ in obsequiū fidei/ ⁊ oipotētie dei/ istud meruerat/ vt nō pl̄ dubitaret de illa fide q̄ de sui existētia. q̄rebat rōem tāte so- liditat̄ ⁊ pac̄ in credendo. Nihil aliud re- periebat nisi q̄ sic exp̄iebat ⁊ i aliū transu- disse nescisset. Nō credēt forsā mūdani sa- piētes tales fieri illūiatiōes/ qm̄ verissime p̄nūciatū est ad deū p̄ pp̄ham. Illumināſ tu mirabilē a mōtibz et̄nis turbati sūt oēs insipiētes corde. Qui n̄ sapiūt vicz q̄ cor- dis sūt ⁊ sp̄s/ q̄ nec secuz h̄rant in corde suo. s̄ for̄ in plateis vanitatū. Sic cō-

stat iustos i spem sue salut̄ certā erigi. cer- tā dico nō in se. s̄ in eo q̄ afflatu secreto di- cit anie. sal̄ tua ego suz/ q̄ in medijs icert̄ qz tentatiōnū hūanaz fluctibz/ ancorā spei firmā figit. qui etiā dilectā in trāquillita- tis cubiculū/ ex tot irruentibz hūane vicis/ situdinis turbinibz introducit. Dec sunt plane mirabilia dei in p̄fundo hūani cor- dis/ q̄ vident illi qui descēdūt mare p̄riti- onis amare ⁊ fontis in manibz virtutis/ ⁊ p̄stemplatiōe ⁊ meditatiōe sedulā non curiosam/ sed piā ⁊ fidelē faciūt op̄ationē in aquis mult̄/ tam diuinor̄ iudiciōz/ q̄ humanor̄ affectuū. Vis videre hanc visi- onē magnā/ vis ad ista p̄scendere/ nō opus est viribz hūanis/ tuū posse nō est posse/ tu- um scire vt socrates dicebat est qd̄ nescias tua iusticia nihil de iusticia tua confidere. **Quo sic.** Accede ad cor altū ⁊ tibi exalta- bitur de⁹. videbis q̄ nō tu solus/ s̄ oēs gē- tes. iuxta dictum pp̄be. q̄si nihil ⁊ inane sunt in p̄spectu ei⁹/ ecce tuum nihil posse. **Exclamabim⁹** nihilomin⁹ cū pp̄ha. **Di- rabil̄** facta est sc̄ia tua ex me. p̄fortata est ⁊ nō potero ad eā. **Ecce** tuū scire nihil fate- ber̄. **Deniqz** cū alio pp̄ha. **Om̄es** iusticie n̄re q̄si p̄anus mēstruate sic sunt aū te. **Ab- hac** imbecillitat̄ tue valle. **Ab hac** insipi- entie caligie. **Ab h̄** puluere hūilitat̄ ⁊ ster- core vilis reputatiōis. vocabit te de⁹ i mō- te/ loq̄ns tibi de caligie atqz suscitās d̄ pul- uere egenū/ ⁊ de stercore paupem erigen⁹

Sz dices. scio iā me nihil posse nihil sc̄i re. nihil deiceps h̄re iusticie. nihil tñ tale q̄ le pollicer̄. experior. **Uerūt̄** p̄cor attēdes/ quō scire dixer̄. videto ne audias illud im- properiū. **Et ore tuo te iudico** fue nequā. **Nā** si h̄a ⁊ absqz vlla dubitatiōe ita eē iudi- ces forte p̄ intellectū ⁊ p̄ rōem/ vt fere om̄is. cur affectio. cur op̄atio p̄tradicit̄. cur vlt̄ n̄ p̄formit̄ afficer̄ ⁊ agis. aut cur sic afficer̄ ⁊ sic agis/ q̄si possis tuis viribz. tua indu- stria. tuaz iusticia dignū aliqd̄ op̄ari. lau- do iudiciū tuū q̄le dixisti/ s̄ exp̄imētalem gustatiōz coercigo. **Aliē** q̄ppe iudicāt se ne scire ideote/ q̄ difficultates sc̄ie aliē nūq̄ attēdūt. aliē sapiēs ⁊ exp̄t̄ q̄ sc̄iedī impos- sibilitatē ex ip̄a rei p̄ditiōe aut rōnū p̄ple- ritate p̄siderat/ sentit ⁊ masticat. **Hullo** pa- cro insup culpo neqz p̄hibeo te conari. te op̄ari. te totz viribz exerceri. s̄ arrogantiā in istis penitus execroz ⁊ exulo. **Alioquin** noli mirari si tua spes nutat et fluctuat/

Trigilogiū astrologie

dum vñ in modico/tuis viribz q̄s fateri in
ualidas inuit. Si p̄terea cū venerit tibi
pes sup̄bie claudicas ⁊ correis. vbi ceci/
derūt om̄es q̄ opant iniquitatē. In deo q̄
solus est immutabil/spes dūtarat figēda
est/cū illo qui dicit mihi adberere deo bo/
nū est ⁊c. **I**ntellige p̄terea vt ad cepta re/
grediar vñ diuerti longi⁹: p̄sequendo sup̄/
biam. intellige in q̄d salomon repit duz
solo hūane industrie studio ad cognitōez
diuinorū nifus est p̄tingere/quis est p̄ns in
quisitio de veris atq̄ falsis reuelatiōibz
Lucta inq̄t tentauit in sapia/dixi sapiens
efficiar: ⁊ ipa longi⁹ recessit a me/m̄ro ma/
gis q̄ erat ⁊ alta pfunditas. q̄s inueiet eā
Et nunq̄d nō aspicitis doctissimi viri. nū
q̄d nō animaduertis/ si ē aliq̄d in p̄posita
questione. q̄ plane tanto ampli⁹ mihi vifa
est exaltari/ q̄nto plus q̄sita est penetrari.
Et ibi vere deficiūt scrutantes scrutatio.
Atriū bene actū est. nō p̄didim⁹ operā: vof
audiendo: ego loquēdo. si de nob nō de dī
munere diffidim⁹. si p̄inde iugiter hēam⁹
ad dñm sursum corda/petētes ne fallam⁹
⁊ fallamur. **N**ā homi bono in p̄spectu suo
dedit de⁹ sapiam ⁊ scientiā: inq̄t salomon
Si monete sp̄ualiu reuelationū nos era/
minatores esse p̄tingit/studeam⁹ esse q̄les
descriptim⁹. **A**dbercam⁹ deo et scripture
ei⁹/p̄ quā ⁊ in q̄ semel loquit nob de⁹ ⁊ id/
ipm nō repetit. **D**ebem⁹ in eo q̄dē iudi/
cio tū in oibz. tū p̄cipue in ista examina/
tione nō p̄cipitare sniam/sz vsq̄ ad plenā
simā examinatōez suspēsuz tenere iudiciū
marie nisi falsitas aut fatuitas cognata/
falsitatis apta sit. vbi q̄o nihil p̄mo aspe/
ctu falsum vñ delirū p̄spicit. nō solū explo/
rare p̄uenit q̄ acta sunt sz exitū expectare.
Nā p̄mittit aliq̄n demon veritates pluri/
mas ⁊ post t̄pis tractū q̄n p̄suasit hoibz
tūc id q̄d fallit sumministrat. ⁊ h̄ vel ad de/
ceptionē singulari p̄sone: vñ ad impugna/
tionē miraculosa opationū n̄re religiōis
quibz fides innixa subsistit. vñ ad vitupe/
riū toti⁹ deuotiōis/aut ad scandalū verbi
diuini **E**t ei dū cadit vñ/que antea m̄gni
ē nois talū reuelationuz fama vulgaur
Irrident ipi deinceps seculares/seculari/
ter viuētes/vnūquēlibet q̄ religiosa sim/
plicitate vitaz agere decreuerit. **A**ppellat
p̄festim illusor ⁊ illusus/clamat fantasti⁹
excitatur papetardus: begosus: ⁊ begar/
dus ⁊ sic occasione accepta irridetur iusti

simplicitas. **S**z ⁊ simplices p̄ralia palaz
decepti/aut vit aut nunq̄s p̄nt ad viā veri/
tatis reduci. **Q**ue cū est/qm̄ neq̄s audiunt
clericos q̄s hypocrisi inuidia: ⁊ maligni/
tate laborare credūt. neq̄s emendant p̄ lai/
cos q̄s ignorātes vt seipos esse cognoscūt
Predictorū oim̄ bec summa est vt era/
minet numisma diuine reuelatiōis/si ba/
bear pondus hūilitat: absq̄ curiositate ⁊
tumoris vanitate. **S**i flexibilitatē discre/
tionis/absq̄ sup̄sticiosa estimatiōe: ⁊ abie/
ctione p̄silij. **S**i durabilitatē patientie in
aduers: absq̄ remurmuratiōe ⁊ ficta emu/
latione. **S**i veritatē p̄figuratiōem absq̄
mendosa aut inepra assertione. **S**i colorē
viuidū ⁊ sincerū/diuine charitatis: absq̄
carnalitat: scoria ⁊ fece. **E**t qm̄ bec omnia
circa elysabeth ⁊ zachariā extiterūt i reue/
latione eis facta de iohē ⁊ ei⁹ noie. **C**omē/
dari n̄ irrationabilē dicit⁹ est ipē Joban/
nes/tanq̄s hūis nomē reuelatur: qd os dñi
nomiauit. qd notari dignuz in prima no/
stri textus p̄ricula fuit iohes ⁊c. **L**ui⁹ me/
ritis ab om̄i nos errore custodiat ipa veri/
tas christus iesus/qui est b̄ndictus i secu/
la seculorum. Amen.

Trigilogiū astrolo
gie theologice/ate/ab eodē scriptū lugdani
Anno dñi. M. cccc. xix. ad delphinū vni/
cum regis francie filium.

Prohemium

Sapientia que a dño deo
est. que ⁊ de se p̄dicat. **P**er
me reges regnāt/ quā vsi
tato nomē theologia di/
cim⁹/ null⁹ recte existima
bit p̄trariā eē cuiusq̄ vere
scientie. om̄e ei⁹ vez om̄i q̄o p̄sonat. **Q**uā/
etiā theologia scias oēs alias sibi subdi/
tas h̄z/velut ancillas/in q̄bz si qd pulcrū
est/illud approbat ⁊ decorat. si qd nocū ⁊
turpe illud abiecit ⁊ mūdāt. porro si quid
sup̄fluū est resecat. sup̄plēs q̄cqd fuerit di/
minutū. **P**ropterea nō est h̄ negādū ab a/
strologia/quā eē sciam nobilē ⁊ admirabi/
lē p̄mo p̄sarche adāz seq̄tibz reuelatā/the/
ologia nō abnegat. **V**erūtū hāc ancillam
suā astrologiā nōnulli tot vanis obfuar/
onibz/tot imp̄is erroibz/ tot sup̄sticiōibz
sacrilegis deturpātes maculauerūt/ nesci/
entes in ea sobrie sapere/ac modeste vri. q̄

op̄to in p̄m̄e p̄d̄no d̄m̄e 1268

apud bonos & graues reddita est nedū in famis/s; religioni xpianoy/suisq; cultori bus pestilēs & nocina. Succurrendū igit existimari huic errori/pcipne ppter te pnceps illustrissime Delphine/q; supes vnicus heres xpianissimi regni francoy/z ut re regēs ipm/quatin? seduci nō possit op/ tina insoles tua/ab extranea muliere/q; mollit sermones suos ostentatōe psciētie futuroy/z operatōis mirandoy. Astrologiā loq; q; runda pphanoy se philosophari dicentiū. Hāc ego nūc a dñā sua theologia/veluti modeste cōpositaz, mundatā, z ornatā/sub triginta ppositōib; q̄si cū toti dē monilib; p̄ciosis deducendā fore/salu/ briter iudicau/ corā celsitudinis tue p̄sili ariozūq; tuoy prudētissimoy/claro intui tu. de q; sapiēs/ret q; sedet in solio iudicij/ intuitu suo dissipat omne malū. Opro de niq; nitoy z supplico. quatin? p̄ p̄p̄ez: religiofuz: vey: z deuotū regimē regni. dñs noster ih̄s xp̄s: ret regū: z dñs dñantiū/te pprio sanguine suo redemptū/perducat ad eternū.

Prima ppositio.

Quā a deo gloriofo libere/ptin genter z cū tpe/stitutum esse. Quoniam dixit z facta sunt.

Cōmentū. Errauerūt h̄ mlti astrologi/nō illuminati p fidē/q; posuerūt p̄petui tatē mūdi/ eo q; de? agit imutabiliter. z in de posuerūt aias rōnales/cum nō possint actu esse infinite numero/aut migrare de corpib; in corpa/ vt plato p̄thagoras vir gil? z ali; p̄les. Aut q; generant z corrumpunt cū corpib;. vt Alexander z epicurus. Aut q; vnic? est intellect? in omib; hoib;. vt Auerois iponit aristoteli. vnde timē dū est ne nimis astrologifare aut philofo phari volētes. sic Drigenes i sine vite sue incidāt in p̄dictos errores vel aliq; eozū vel sequentium.

Secunda ppositio.

Quā esse velut instrumentū dei gloriofi/z p ipm machinā mūdi corruptibilis r̄gulariter guber nari.

Cōmentū. Errauerūt hic aliq; dicētes celū nihil agere/s; tantūmodo signū esse/ allegātes illud. Et erūt in signa z tpa. Dicitur aut mundi corruptibilis ppter aias rōnales que regunt a deo imediate sine ce lo/quo ad naturā/quo ad gratiā/quo ad

gloriā/z generaliter q; ad omnia dona z illu minatōes supnaturaliter infusas. Addit aut regulariter ppter miracula facca tā i celo q; in terra/sicut in statōne z retrogra datione solis t̄pib; Josue z Ezechiē/z in eclipsi tpe passiōis. i diluuiō generali. i sa cramēto altar. z i alijs sine nūero miracul

Tercia ppositio.

Quā nihil in creatōe aiaz ratō naliū istuere/z ipas aliter post? ante lapsum regi.

Cōmentū. Errauerūt h̄ Auicēna z sui seqces q; ad primā partē. Et q; ad secundā omnes tam astrologi q; ali; q; nō posuerūt corruptionē peccati originalis/putantes nullū statū esse nature lapsē. s; ill? tantū

modo que primō instituta est/ vt z nūc sumus p̄m eos/ mort. i. passionibusq; de ne cessitate subiecti. Cōstat aut q; si adā non peccasset/tūc nec fuisset infern?. q̄lis nuuc est pro hominib;. nec xp̄s fuisset incarna tus/saltem ad moriendū. nec sp̄s sanctus fuisset dat? in varijs linguis. z ita breuie de omib; nostre reparatōis misterijs. At tamen est probabilis opinio z subtilis/q; deus p̄scius futuri casus hominum/de scripsit in celo quasdam congruentias cō currentes in decursu totius mundi/ vsq; ad finale iudicium. Et hoc intenderūt illi qui voluerunt concordare astrologiā cū theologia/sicut reuerendissimus pater do minus cardinalis Cameracens. z illi q; inducit loquentes de sectis/z de diluuiō sensisse videntur. Facit ad hoc q; vix reperitur aliquod miraculum fuisse factum quin in circūstantijs concurrerit aliqua naturalis actio. **P**reterea fides quā uis sit supnaturalis/non refurat ratio/ nes/z congruentias naturales. nec chari tas supnaturalis/motiuā naturalia ad amandum/quoniam talia faciunt ad con solationem fidelium atq; mundanorum. Hoc tamen obseruare conuenit/ne fide lis dei amicus/vtatur talibus rationib; z obseruationibus/tanq; principalib;/et cogentibus motiuis ad credendum deo/ sibiq; per charitatem inherendum. Alio quin meritum fidei perderet/z irritio ma ior apud infideles z humanos sequeretur scientibus illis q; talia non conuincunt. Et sub hoc sensu dicitur in epilogo. q; mi sterium nostre reconciliationis nihil ha bet in celo. hoc est cui principaliter intey

*Josue 10. in fine. dicit de h̄m̄y
est 20. ca. q̄d 38. i. dicitur orat
fuit h̄m̄y 32. h̄m̄y.*

h̄ n̄

supra 27. p̄d. 3. addidit v̄m̄y

Exord. Salu

Commentū. Errauerūt hic astrologi illi q̄ volētes iudicare d̄ natiuitatibz/vel morte vel alijs inferiorz conditionibz/respiciendum esse dicunt ad solū celū ⁊ ⁊stellatōes eius vnde ⁊ experientia quincit eos. sicut deducit Augustin⁹. v. de ciui. dei. de duobus geminis diuersaz fortunaz. Sicut ⁊ experientia docet de terra ⁊ luto ⁊ similibus. Et de varietate sine numero diuersarum herbarz ⁊ plantaz in eadē puula preagri. Q̄ si dixerint varietates tales fieri ppter diuersitates anguloz influentiarū celi/qui terminantur velut in indiuisibili/⁊ inde diuersificant in partibz loci suos effectus. Et h̄ salte habet quēadmodū de geminis ⁊cludit Augustin⁹/⁊cōtra responsionē de rota siguli mora ⁊ p̄cussa/q̄ iudicium cuiuscūqz astrologi ferri nō p̄t sup̄ tanta incertitudine ⁊ ignorantia diuersitatis huiusmodi imperceptibilis influentiarū angulariū velut indiuisibiliū. Deniqz videntur regulas astrologie de ventis ⁊ plantis. ⁊ alijs naturalibz effectibz/alijs ⁊ alit̄ verificari seu falsificari. p̄ diuersitate situum ⁊ figurarum ⁊ dispositionū huius terre vel illius.

Propositio octaua.

Elum cū sideribz ⁊ planetis. in omnibz suis cōbinationibz motuū. directionū. retrogradatio num. oppositionū cū reliquis circūstantijs. multo plus ab hominibz ignorari q̄ sciri.

Commentū. Errauerūt hic quidā iactantes se de omnibz scire r̄dere. vt Horzias. Contra quos fuit Achademicoz discipula. ⁊ si nō verior tamē plus sobria dicitur se nihil scire. Nec mirum de toto celo. cum nec minimū foliū arboris tantū sciatur ab hominibz quātū ignoratur. cū p̄tinet numeros ⁊ figuras ⁊ earum combinationes infinitas. Preterea sunt aliqui motus octaue spere ⁊ planetarum prius ignorati ab astrologis: ⁊ satis nouiter inuenti. Deniqz presupposita creatione mūdi cuius duratio nondū est septem milia annorum q̄m veritatem fidei/non potuit per observationes astrologicas/inueniri saltem quo ad affectus/calculatio magni anni quem Plato posuit. xxxvi. milium annorum. Et ita de calculationibus aliarum constellationum/que non potuerūt totiens repeti vt facerent experientia cer-

tam ⁊ naturales astrologis de talibus vel talibz effectibus consequentibz huiusmodi constellationes/quarum aliquę nunq̄ fuerunt. aliquę raro. aliquę semel aut bis propterea finxerunt astrologifantes pagani ⁊ infideles arabum ⁊ indozum/infinitam vel velut infinitam annorum multitudinem. vt Albumasar ⁊ Darcian scribunt Potuerunt igitur per solam diuinā inspirationem factam adē vel abrae vel similibus/dari vere regule/vel de tota virtute celi quantū voluit de⁹ reuelare ⁊ nos scire sine curiositate. Valde autem pauca sunt talia pro statu p̄sentis miserie/que ordinata est ad visum beatitudinis eterne/ vbi videbit de⁹ omnia in omnibus.

Hona ppositio.

Elum habere cōmensurabiles vel incōmensurabiles motus signoz/insuper ⁊ certos planetas huic vel illi genti dominari p̄orsus incertū esse.

Commentū. Errauerunt vt experientia docuit certitudinē afferre volētes. vbi solam posse haberi rhetoricā pbabilitatē/ deducit magister Nicolaus orefine ⁊ post eū domin⁹ petr⁹ cardinalis Lameracen- sis/sumens exinde radicē vnā difficultatē astrologicoz iudicioz. Et inde forsā est q̄ nondum videt̄ reperta p̄cisa quantitas anni solaris/aut ex qua radicē p̄cedit. Ceterum varietas assignantium huic vel illi plage terre talia vel talia signoz/ dominia/satis incertitudinē esse monstrat.

Propositio decima

Elum cum sideribus et planetis: suum lumen insurium p̄ varietate fractionis et refractionis radiorum luminariū: et diuersitate mediorum diuersificare: ⁊ nō veros situs aspicientibz ad terram monstrare.

Commentū. Errauerunt hic pauci vel nulli qui sciunt cum astrologia perspectiuam: vnde sumitur radix altera difficultatis astrologice iudicationis. Inuenitur ⁊ alia difficultas et collatōe zodiaci: vtrū videlicet sit in primo celo q̄d cūqz sit illud an in firmamento q̄m figuratōne stellarū fixarum i eo. Compertum est enim firmamentū moueri cōtra motū primi mobilis Et ita ⁊ sequēter zodiac⁹ mutaret̄. Sunt ⁊ alie difficultates motōis planetaz i suis

Trilogium astrologie

augibus/epicidias/centricis/fm ascensu
descensum. statione. retrogradatione. riru/
batione. circugiratione in centro pprio/q
oia punctaliter obseruare poterit nemo
in quibz et similibz diuinae sapietia ludere
dicit et ostendit.

Propositio vndecima.

Qelum cum sideribus et planetis/il
los qtu i se est culpate et i abu/
sum trahere q de singularibus
effectibus pdicere psunt coper
tum esse et eos crebro falli et fallere posse.

Comentu. Errant tales/ex ignorantia
vl ex fraudulencia vl ex arrogancia. Et qz
no attendut veritate vni ppositonis pce
dent/qz celu est solu influens generale. Lu/
ius ratio particularisat vel singularisat aut
a deo solo. aut a dispositoe materie. **S**i
aut obijcit q inueniunt pdicere multa ve
ra. Rndet q mlto plura falsa. et ideo vera
dicunt vl a casu/vl a multitudine eoz q di
cunt/vl a malis q psagiunt q sut vt in plu
ribz apud hoies/vl a fantasmatoe et obfua
tione eoz q audiunt/vl a cognitoe secreto
ru/maxime dnoy et eoz qs frequetant/q
inuestigat diuersis medijs p fautores su
os. et h est freques et expertu. aut fit deniqz
ab imixtione opationis demonu/ppter se
ducendos ta pdicentes/qz fide adhibentes
in talibz p damnabile curiositate sciendi
futura et ea q pater solus habet in sua pote
state. Dinc vulgare autor ait. **N**o de in
tendit noli perqrere forte. **N**o statuit d te
sine te deliberat ipe. Dinc rursus. **D**itte
archana dei. **L**osomiter ad sapiete. **Q**ue
tibi pcepit de illa cogita semp et in plibz
opibz eius ne fueris curiosus. **D**eci ob/
seruaueris/miscebit se tibi tuosqz actioni
bus angelus bonus. **S**ignu aut unmixtio
nis dyabolice actionis est/qz iuxta dictuz
cuiusdam magni viri sepe i iudicijz astro
nomicis/vbi minus est de ratione natura
li et nihil de miraculo/ibi crebrior euentus
inuenitur. qd esse signum pactionis cu de
monibus Augustinus tradit/secundo de
doctrina christiana. **E**t sacre theologie fa
cultas parisiens idipsuz alias declarauit
contra idolatricam prauitatem. **N**otetur
hic Augustinus libro de ciuitate dei satis
circa principium. **H**is inquit omnibz co
sideratis/no imerito creditur cum astro/
logi mirabiliter multa vera respondent/
occulto instinctu fieri spirituum no bono

rum/quorum cura est has falsas et nocias
opinionis de astralibus satis inserere hu
manis mentibus/atqz firmare/non bono
scopi notari et inspecti aliqua arte que nul
la est.

Propositio duodecima.

Qelum super somnia et sup au
um volatus et garricus/multa
vim habere/sz no ob hoc som
nia/vel auguria/vel traditoes
magicozum/se super celestem virtute fun
dantiu/in geomantia.chiromantia.piro/
mantia.cu similibus obseruadas esse.

Comentum. Errauerunt hic q ad par
tem secundam omnes fere gentiles et idolatre
romani.arabes.indi et ceteri.errat et supsti
tiosi xpiani.sortiligi et magici. **E**t eo dam
nabilis quo per fidem vera sunt illumi
nati et per eam prohibiti/ne talibus inten
dant vel vtantur. **L**um etiam videant se
ueritatem iudiciorum contra tales per ec
clesiasticos ad incarcerationem perpetua
per seculares ad igne. p dei ad gebennam

Propositio tredecima.

Angelos vel intelligentias non
animare/sed regere celum/cuz
sideribus et planetis ad dei glo
riosa voluntatem.

Comentum. **O**ppositum dicitur sen
sisse plato et quidam aliorum/dicentium
totum mundum esse animal magnu. **S**z
tenenda est fide certa nostra ppositio/cui
pors est philosophia aristorelis.

Propositio quattodecima.

Angelos seu intelligentias per
imperium et voluntatem influ
ere in speram corruptibilem/
frequenter cum celo. et aliquan
do sine celi adminiculo.

Comentum. **O**ppositum sensisse vide
tur maior pars philosophoz/dicentium
contra fidei veritatem. q angeli no agunt
nisi mediante motu celi cum suis orbibus
vnde et per orbem Lune dari posuerunt
formas in inferioribus virtute actionis
sue intelligentie et superiorum. **S**ed qz p
imperium et voluntatem agant intelligen
tie/concedere videtur Auicena/ponens li
bertatem contradictionis in angelis et ma
gis qz in hominibus/sicut est veritas si
dei. **Q**uauis albertus philosophus as
mit ad peripateticos/vl qsdam astrologos
voluerit h impugnare/ducedo ad h qz

tunc nō possunt haberi determinate regu-
le de actionibus vel influentijs intelligētijs
rū/et quo libere cōtradictorie agerēt. Hoc
autē esse incōueniens reputassent astrologi
et philosophi/ quos sequitur. Et similiter
idolatre oēs/ qui per carminatiōes et magi-
cam artē posuerunt demones in idolis cō-
cludi vel alligari posse/ quē admodū tradit
Hermes trimegistus de egyptijs/ qui non
habētes quō crearet animas/ inuenerunt
artem quō spūs includerēt/ et inde miracu-
la facerent ac responsa darēt. Veritas autē
fidei concedit cōsequentia et consequēs il-
latum p Albertū. Addens demones non
cogi p artes magicas. sed ita fingere cogi/
ut colant sicut di/ et homines fallacia multū
plici decipiant.

Propositio. xv.

Agelos seu intelligētijs/ ad crea-
tionez anime rationalis nequaquā
attingere. sed nec eidē illabi posse.

Commentum

Oppositum senserunt aliq̄ philosophanti-
um et hereticorū/ ponentiū anias rationa-
les extraduce fieri vel corrūpi. Ceterū q̄c/
quid dixerint aliq̄ de energuminis/ lunati-
cis/ et similib. q̄ demon opprimit aias eo-
rum q̄si subintrans eas. Quicquid p̄terea
dicat veritas catholica q̄ demones sūt in-
cēsores vitioz/ et boni sunt illuminatores
animaz/ nihil istoz fit p illapsū qui solū
deo prius est/ possidēs aiam ad suū plenū
imperium.

Propositio. xvi

Agelos vel intelligētijs ad immu-
tationē humane libertatis/ natura-
liter et immediate p statu vie nequa-
quā attingere.

Commentum

Oppositū videtur posuisse Auicēna et ca-
tholicorū aliq̄/ dicētes aiam rationalē sup
irradiari/ et sup illuminari immediate etiā p
statu vie/ p lumina supiora dei et angelozum
non cōcurrētī sensuali vel fantastica visio-
ne. Et inde conati sunt propbetias tam in
somno q̄ in vigilia/ et p̄uisiones multas oc-
cultas p energuminos. Et ita se saluabat
machametū epilepticus/ q̄ cadebat nō po-
tēs ferre illuminationē angelicā. Sed ari-

stoteles. cui fides p̄sentit est p nra p̄positio-
ne/ dicēs necesse est quācūq̄ intelligen rez
fantasmata speculari/ dās signū hui⁹ q̄ de-
ficiēte nobis a natura vno sensuū/ deficit et
nobis sciētia de illo sensu. Stat nihilomi-
nus q̄ aia rationalis in sui creatione susce-
pit formationē seu illustrationem desup a
deo/ in qua et p quā cognoscit veritatē p̄n-
cipioz primoz/ sine p̄uia acceptiōe p sen-
sus seu fantasmata/ q̄uis in actū nō creat
fantasmatibus nō p̄cūsis. Ad qd̄ referri
posset Boecij de aia verbū et platone. sum-
mamq̄ tenens singula perdit.

Propositio. xvii.

Agelos omnes esse administrato-
rios spirit⁹/ et a deo gloriozo bo-
nos in ministeriis p hoib⁹ q̄ here-
ditatem adepturi sunt salutis/ datos esse.

Commentum

Oppositū qui dicit/ est heretic⁹ si se gerat
pro christiano/ tradicēs exp̄ssis verb apli
Et hec est magna p̄solatio illoz q̄ tenēt ve-
raciter et sine fictiōe fidē iesu xpi/ et q̄ captis
uāt oēm intellectū in obsequiū fidei/ quia
si fiducia capimus de hoib⁹ peritis in me-
dicina vel astrologia/ aut arte alia/ q̄ adiu-
uare nos possunt/ q̄nto magis h̄ facere pos-
sumus de angelicis spiritibus.

Propositio. xviii

Agelos bonos et malos/ inter cau-
sas liberas et alias q̄s de⁹ sic insti-
tuit ut eas proprios motus agere
sint numerandos esse.

Commentum

Oppositū null⁹ fidelis aut aliq̄s rite phi-
losophās dicit/ Et inde fit q̄ absq̄ tēratio-
ne dei possum⁹ ad angelicū subsidiū recur-
rere/ sicut ad peritū medicū/ et eum q̄ p̄t iu-
uare nos in necessitatib⁹ n̄ris de cursu cōi-
et naturali. Excipit angeloz maloz cōsul-
tatio et inuocatio q̄m nō est licitū p̄cipare
cū eis tanq̄ eccōicatis a deo et ecclia tota et
q̄ fallaces sunt/ fallere semp cupiētes. nō
iuuare nisi fictē. Cū iuxta puerbium vulgi
ludunt ad falsam societatem.

Propositio. xix.

Agelos celū et terraz/ iuxta qd̄ exigūt
electoz dei de p̄catio/ sal⁹ et ordo/ deo

Trilogium

iubete vel pmittete/posse mutare vt solem
facere stare, et ignem non ardere,

Commentum.

Oppositū putat oēs astrologi infideles et
pagani/negātes vera miracula posse fieri/
nec illuminari cū ppha dicere. Quia q̄cūq; vo
luit fecit deus in celo et in terra in mari et in
oib; abyssis. Nesciētes p̄terea vel negātes
miracula veteris legis et noue /q̄lia legere
prōptū est in biblia/et autenticis christia/
norum libris.

Propositio. XX.

Angelos p̄ deuotas ad deum p̄ces/
ponit q̄ p̄curiosas inspectiōes/vel
obseruatōes p̄stellationū. posse cō
ciliari/et p̄ ipos opē hoib; dari. An et p̄ si/
dem sancti vicerūt regna. non p̄ celum.

Commentum.

Oppositū dicētes quincunt ex p̄missis
iuncta p̄missiōe dei dicētis. Quēcūq; orā/
tes petitis credite et fiet vobis. cū similib;
multis. iūcto q̄ non semp̄ expedit nob̄ h̄re
prosp̄a q̄ petim; . s; mag; aduersa q̄ fugim;
Nec oportet in recursu ad eos et deū/ tēp;
oratiōis p̄ cōstellatiōes obseruare/ vt Guil
helmus parisiēsis notāter ait et deducit.

Propositio. XXI.

Angelos p̄sertim malos in artibus
magic; et oib; sup̄stitiōis opatōib;
q̄ necratiōe naturalē/ nec mira/
culū verē habent/ sed ex pacto noto vel oc/
culto/ nō dubiū opari/ et effectū sortiri.

Commentum

Oppositū posuerūt q̄ negauerūt demonē
esse/ p̄tra ep̄stam sacre scripture l̄am i ve/
teri et nouo testamēto. Fuerūt etiā experie
tiē multēi oppositū/ et etiā doctrine scōz
notarim. Augustini. q̄ notāter dicit. Oēs
tales obseruatōes tāto magis suspectas et
fugiēdas esse. q̄nto sepi; vidētur suū sortiri
effectū. **E**t si alleges q̄ frequēter multa
tubent illic obseruari i artib; magic; v̄l soz
tilegijs/ q̄ sunt scā et honesta. vt ieiunare.
castū esse. dicere p̄ n̄. et euāgelij. Respon
debat vn; vere et catholice. sup̄stitiōe tan
to peiorē esse. q̄nto plura miscēt bona. q̄
niā v̄n deberet honorari de; . honorāf dia/
bol;. **N**emo t̄m ex s̄b intelligat obseruatō
nes christianoz reprobatae esse. q̄ vel ab
ecclia p̄stituta. v̄l ab eadē rationabiliter to
lerate sunt. q̄uis nō appareat ratio huius

magis q̄ illius. nisi vel ex voluntate seu au/
toritate instituer; . vel a deuota quadā ima
ginatiōe faciētis. q̄ nō recedit a deo. s; in ex
teriorib; signis aliq̄o se exercet. vt i tali nu
mero orationū. in peregrinatōib;. in noue
nis. et oblatiōib; nūc cādēlatū. nūc panis.
nūc galloz. nunc in gestatiōe et reliquiarum
et bibitiōe ab lutiōis earū. In quib; pia fi
de factis/ nō minus pōt se imiscere bonus
angelus/ q̄ malus in impia et p̄hibita fide
factis. Fortassis et empirica medicorū to/
lerari p̄nt. Dāc generalē habētia ratiōe/
fortificatiōe. s. imaginatiue virtut;. Dē
dar assertio tamen desit.

Propositio. XXII.

Angelos mediate et indirecte seu
dispositiue/ posse sup̄ intellectū et
voluntate p̄ imutatiōe sensuū/ tā
interioz q̄ exteriorum/ pro dei iussu vel p̄
missiōe multipliciter operari.

Commentum

Oppositū pauci vel nulli senserūt. ex astro
logis p̄his et catholicis. q̄ p̄sentūt angel/
los vel intelligentias esse. Nā et sup̄ bacradi
ce fundāt astrologi reglas interrogatiōū
et responsiōū. et alias multas. s; fallunt in
plurib; . ex p̄actis causis. q; ponunt ange
los influere pure naturaliter. nec satis attē
dunt liberi arbitrij potestatem. dei volūta
tem et materie diuersitatem.

Propositio. XXIII.

Angelos vel intelligentias in suis
actiōib; et influētib; liberis. p̄nt
sub certis regulis coartari. tradi et
cognosci. temerariū et impiū. necnō a vera
philosophia et theologia alienum esse.

Commentum

Oppositū dicētes quincunt ex p̄dictis. ma
xime p̄pter arbitrij libertatem in angelis re
gentibus et in hominibus gubernatis.

Propositio. XXIII.

Angelos et deū cui; mistri sūt. illos
offendere. q̄ regulas et traditiōes.
p̄iudicātes infurui libero dei et an
geloz. imo et hoim libtati/ tradūt et palliāt
sub noie astrologie vel alteri; naturalis sci
entie. et talib; autoritate vel approbatiōis
occasionem dari non debet.

Commentum

Oppositū dicētes quincuntur ex p̄missis

intra lege dei tam veteri q̄ noua Juncto
preterea p̄ secūda pte illo qd̄ dicit apostol⁹
Ab omni specie mali abstinere vos. hoc est
ab omni scādalo dāte occasiōē ruine.

Propositio .XXV.

Humanā rationem posse et debere
aītris cognitis vel incognitis dīari
nec ab eis in vitium trahi.

Commentum

Concedūt istā sapiētes astronomozum vt
Ptolome⁹. maxime de sapiēte q̄ p̄cogno/
scit celi stellatiōes inclinatiuas. qm̄ pōt
adhibere remediū cōtra noīas/sicut faci/
mus regulariter p̄tra h̄yemē puidēdo d̄ ca/
lesaciōe r̄ domibz. r̄ p̄tra calozes estatis p̄/
uidēdo de refrigeratiōibz. r̄ ita de pestilen/
tijs. diluuijs. bellis r̄ silibz Tradūt itaqz ve/
re et bñ iudicia astronomie tenere mediū i/
ter necessariū r̄ impossibile. qz scz sūt de cō/
tingētibz r̄ possibilibz aliter se h̄re. S̄ eti/
am q̄ hūana ratio dñe stellis icognis nec
trahat i vitium pbat ex libertate arbitrii. r̄ ex
adiutorio dei libero qd̄ dat timētibz eū/et
ex libero angeloz misterio. qd̄ adiutoriaz
dei r̄ angeloz impet̄t sup̄ oēm dispositio/
nē stellaz si des spes et caritas q̄bz derelī/
ctis euenit frequēter vt volētes infortunia
vitare i ea ip̄a se tradāt r̄ inuoluāt vt com/
prehendantur sapiētes in astutia sua.

Propositio .XXVI.

Humanā rationē indignā esse p̄ va/
nitates r̄ infanias falsas. aut saltes
icertissimas i sua actiōe se captiua
re r̄ metacolijs quādiānis anxijs et pericu/
lois agitari.

Commentum

Concedūt hoc exp̄n r̄ inter alios Tull. i fi.
li. de diuiniōe. Et h̄ dicebat dñs petrus
cardinal Cameracē. cū obfuatōes h̄mōi
reprobaret. Ad dēs se timere reḡ adolese/
cie ne talibz imbueret/et post ab eis nō pos/
set auelli.

Propositio .XXVII.

Humanā rationē debere p̄ cōsultas
nones pbatoz et exptoz viroz p̄
leges insup̄ morales r̄ dinas /se in
suis actiōibz maxie in gubernatiōe reipub/
lice/spretis sup̄stitiōibz fallacibz /regulare.

Commentum

Concedūt istā q̄ attēdūt/qz nō frustra dōdis

nob̄ de rationē liberā/pl⁹ q̄s b̄uz. Dēd it
insup̄ leges diuinas naturales r̄ politicas
prudētiā q̄z p̄ q̄perētias m̄ias generatā.
Ex ergo hūana ratio /libras r̄ prudētia cē
tū vel mille hoīm imo vni regni derelinq̄n/
tur ad insequēdum op̄inōnē vel deliratio/
nē vni⁹ vel duoz aut paucissimoz /singē/
tū se scire mirabilia ex aītris vel aliūde (ne
scio quō) p̄ fantasia capis sui/sup̄ euenibz r̄
agēdis i republica/ vt q̄ nō ē bellādū vsqz
ad tres mēses/vel vniū annū euz hostibz/q̄
tū destruit oīa r̄ ita de silibz absqz nūero.
Ex inq̄ p̄ter paucos tales/derelinq̄t hūa/
na ratio r̄ prudētia /indignissimū ē /fatūū/
et delirum /imo merito dei iudicio punien/
dum/et in stultum finē precipitandum.

Propositi. .XXVIII.

Humanam rationē p̄pter hoīes vi/
les r̄ ignotos r̄ de corruptela iudi/
cij m̄plicat suspectos. pessimeqz
vt i plurimū fortunatos r̄ sine fide /q̄les in
tenebris susurrāt /indignissimum captiua
ri vel dimitti.

Commentum

Concedūt istā q̄ p̄cedētē attēdūt r̄ ex terminis
suis se verā eē demonstrat. p̄suppositis his q̄
poit q̄ tū sūt p̄ exp̄ētias quādiānas manifesta

Propositio .XXIX.

Humanā rationē p̄pter sui cōcausa/
tionē liberā/nō posse vel debere p̄
q̄lescūqz exp̄ētias cuiuscūqz ip̄is
sub necessarijs eueniū regl̄is vl̄ arte p̄cludi

Commentum

Concedūt istā q̄ rex p̄neciōes attēdūt r̄ hī
q̄ didicerūt ex logica. q̄ oīs p̄positio copul/
latiua cōposita ex pl̄ibz necessarijs cathego/
ricis vl̄ ypotheticis reddīt p̄tingēs /si p̄tine/
at vnicā p̄positiōez p̄tingētē. Ac p̄inde su/
mū efficac̄ argumētū p̄tra regulas astrolo/
gie sup̄ras ex q̄ntificāqz exp̄imēt̄ /si liberuz
arbitriū p̄currēbat vt eā dīuina ad effectuz
req̄sita. Potuit enī semp̄ dici de effectu ta/
li/q̄ indifferēs erat ad sic fieri vel nō fieri.
nec inde ligari alterius arbitrium potuisse

Propositio .XXX.

Humanā rationē /ad deū gloriozuz
q̄ nutu libero cūtra rēperat r̄ ad si/
nē sup̄naturalē hoīm gen⁹ p̄cipue
ordinat /debere sedulo p̄uerti /p̄ fidē spem
et caritatē. Per adiutoriū insup̄ angelozū

Trilogium

et sanctorum / quos liberaliter et libere vult de
us agere / et ad eos recursus habere. Quoniam ordinis
ne hierarchico infima redascatur ad superio
ra per media.

Commentum

Accedit ista omnia veri / et non solum nomine christiani /
reputantes tale providentiam dei / et ita libere
ra quae insinuavit ipse dicens. quod nec solum ar
boris / nec passer unquam cadat in terram / sine praesentia
deus. dum rursus sit. Petite et accipietis. Et si
habueritis fidem sic granum sinapis etc. Imo
et tota veteris testamenti series / legalis et histo
rica atque prophetialis / praecipue in psalmis et ora
tionibus scripturarum / videlicet / ut alio nobis iculcare
vel profiteri videtur. unum facta in domino cura tua / et
ipse te enutriet. Non dicit. iacta cura tua in celo
Quoniam in me speravit libabo eum. non dicit in ce
lo. Dominus vir cuius est nomen domini spes eius. non di
xit in celo. imo venit cum addit. Et non respicit
in vanitates et insanias falsas loquens de cu
riosis qui defecerunt scrutantes scrutiny Et su
per addit de miraculis tam novae quam veteris le
gis. Multa fecisti tu domine deus meus mirabilia
opa tua. Denique si paulus opponat dicens
Inuisibilia dei per ea quae facta sunt cognosci Re
spondendum est quod haec scala creaturarum / non est am
plius necessaria fidelibus tenentibus dei solum nunc
in luminosa spe. tamen in apta visione. Si po
namus illud quod rarissime potest inveniri scripturis istis
ponamus quod plures scientifici in astrologica dis
ciplina conveniant / quod sunt graves viri in moribus
et honestate vitae tales quae multa sunt scriptura in
iudiciis astronomie traditis / secundum veram philosophiam
et in naturali ratione fundatis. nunquam fuerunt tales
contemnendi nec audiendi ab uno principe coram
suo consilio. Rursum plane quod audiendi erunt / sed
non ita penitus insequendi / quoniam ex adverso velut
in equilibria ponant rationes humane prudentie /
super experientias / et circumstantias humane res
gum inferiorum / quemadmodum etiam si conveni
ret ex una parte astrologi / et ex altera parte medici
ci super curatorem alicuius egroti. Dicant igitur ex
plura gratia prudentes astronomi / concorditer / dum si
atque questio de bello incedo / contra hostes regni.
Ecce stellatio talis notoria est prohibens / non tamen ex
necessitate / iniri bellum per francos contra anglicos.
dicant ex altera parte prudentes capitanei et mili
tes christiani / quod necesse est vel expedit francos inire
bellum contra anglicos / praesertim circumstantiis hic
et inde convenientibus / ex inferiorum dispositione
vel radice. Tunc omnibus his in equilibria positus /
debebit assumi conclusio quae per praepoderabit et
exequenda erit. Non enim oportet ut omne praesens

iudicium ex radice superiorum celi sumptum rem
nat. Sed nec expedit ut plures praepoderet quod oportet
ubi / et quando / et per quos seu propter
quos non oportet.

Epilogus pre

missorum. Epilogantes sagamus
duodecim radices / ab astronomorum iudici
orum curiositate arcetes. Prima est dei glo
riosa libertas / immitas / et agendo. Secunda age
lorum tam bonorum quam malorum sub deo libertas in
exequendo. Tertia radix est / celestium lumina
rum sola generalitas / influendo. Quarta
est celestium combinationum et situum incomprensibi
bilis varietas / et concurrendo. Quinta radix
mediorum diversitas / et radiando. Sexta. se
minalium rationum / particularum diversitas / et con
principiando. Septima libertas hominum / quae
diversa quilibet causis necessarii / et contingenti
reddit / et effectu suo. Octava legalis et propha
lis severitas / talia iudicia prohibens / et immitas
factorum / insuper veterum et novorum doctorum dili
gens talium reprobatio / maxime propter fomias
corruptionem scientiarum / quae ad hereses idolatrias
et superstitiones est humana inclinatio propria. Non
na. Raritas studiorum et peritorum / et vera astro
logie disciplina / cum in iudiciis dandis multum
plex supra modum / consideratio requiritur / vel ob
servatio. Decima. Mysteria a seculis abscon
diti reparatio / vis nunc recogitatio / quae nisi
habetur in celis quicquid reuertens auctor li
bri de vetula dicitur / et false ascriptis Qui
dicit. Undecima. Veritas ad finem supernatu
rale ordinatio. et in medio supernaturalis p
uisionis / et supernaturalis spes habet / et deo alit
quae bono aut brutis conveniat / aut bono sine
deus. Duodecima. Miraculorum quae legem
communem fecerunt crebra / et pene quotidiana / il
los / et propter illos / quae ad finem supernaturale dicit
ati sunt / ostensio.

Eliciuntur sex

doctrinae notantes moralitatem quod ex
pedi / obstruere iudicium / astrologie nomine co
loratis. Prima doctrina. Expedies
est christiano cuiuslibet / imo necessarii ad salutem
te / quod non adhibeat fidem superstitionibus / et somnile
gijs merito suspectis. de operatione demonum.
vel invocatoe aut de pacto cum eis secreto vel
expresso. sunt leges et decreta / et biblia per haec do
ctrina locis innuunt. Secunda doctrina
Expedies / est cuiuslibet catholico diligenter
cognoscere prius si effectus quae promittit / vel esse

caatur fieri p aliquas obseruatōes / habeat aliquā cām naturalē vel miraculosā Quia si nō. tūc uehemēs est suspitō q talis effe-
 ctus prouenit ex opatiōe demonū fallaciū et ex pacto cū eis latēte vel ap̄to. et h̄ p̄mit-
 tēte diuino iudicio / in deceptionē / salen-
 tiū / vel cōfidentū in talibz / p̄pter curiosita-
 tē notā aliqd habēdi vel sciēdi. **Tertia**
doctrina Expediēs est nō adhibere fidē
 hoibz promittētibz q faciāt effec^o magnos
 et mirabiles / nisi prius p̄stiterit q sint xp̄ia-
 ni / et bonoz mox. et q uelint et offerāt di-
 cta sua vel artē dēducere ad examē et iudici-
 um peritoz in pb̄ia naturali et in medicina
 iuribz et theologis. alioq̄n h̄ri debēt merito
 suspecti de fallacia / vel ignorātia / vel here-
 tica prauitate. nā sicut lucē ueritas amat.
 sic odit falsitas. **Quarta doctrina** Ex-
 pediēs est pro principibz maxime / et p̄ sua
 republica / q nec ip̄ nec sui familiares inti-
 mi et secreti / dent fidem q̄buscūqz iudicijs
 etiā sub noīe astrologie vel alteri^o scie pal-
 liatis. nisi pri^o habitum fuerit cōsiliū. vel ex-
 aminatio p̄ viros multos / et graues viros
 in regimine reipublice / ubi prudētia mari-
 melocū hēt. q̄ innitit cōsilijs et dicitamie ra-
 tionis et experiētia multa collecta. non ex
 supstitiosis obseruatōibz / q̄ deduxerūt sem-
 per in malū finē p̄ncipes p̄fidētes in eis si-
 cut n̄ro etiā tpe satis nimis expertum est
Quinta doctrina Expediit illos q̄ sedi-
 cūt futura cognoscere / vel mirabilia secreta
 facere per astrologiā / prius examinari dili-
 gēter de cognitiōe ip̄oz / et de libris quales
 sunt / et q̄liter habiti / et vñ cōpositi. qz non
 credēdi est cui libet dicēti se astrologū. sed
 probādi sunt et in publico audiendi. sicut
 fit de medicis. et artificibz alijs. Alioq̄n si
 tales nō audiāt i publicū offerre dicta sua
 debēt h̄ri merito suspecti de supstitiōe / vel
 fallacia / vel heretica prauitate. Aut q̄ non
 q̄runt nisi pecunias / vel honores / sic intro-
 ductores vel fautores eorū dē faciūt / prout
 millefies exp̄tū est i curijs p̄ncipū. et adhuc
 proobdolor dicit inueniri. **Sexta dos-**
ctrina Expediēs ē amatoribz p̄ncipū et
 tor^o reipublice / materiā istā astrologicorū
 declarare vel declarari facere frequēter / tam
 scriptis q̄ p̄monibz publicis et domesticis
 Alioq̄n negligētia sciētū et scire debētūz
 nocet hostiliter p̄sonis p̄ncipū et eaz saluti
 tā sp̄aliter q̄ et ne Hocet regnis et pollicijs
 publicis. Hocet deniqz ip̄is negligētibz v̄l

impeditoribus ad discrimē dānatiōis per-
 petue a q̄ nos cripiat dñs iesus x̄ps Amē.

Ritur aut que

Ostio cōcernēs oīa q̄ dicta sunt in
 trilogio astrologie theologisate
 Si libri cōpositi astrologos p̄sertim infi-
 deles et idolatras / sint a catholicis toleran-
 di vel penit^o extirpādi. **Pro cui^o dissolu-**
tionē / et p̄cedētū elucidatiōe notent p̄posi-
tionēs que sequuntur

Prima propositio.

Libri astrologici in q̄bz plā uerā et vti-
 lia continent / q̄ inutilia supstitiosa et falsa /
 p̄nt tolerari seu tolerabiliter relegi / fuādo
 illud apli. Omnia p̄bate qd̄ bonū est tenere
 Tales aut̄ vt plurimū sunt libri. q̄ de mos-
 tibz et mēsuris et cōiunctōibz corporū cele-
 stiū sunt editi / et ex geometricis demōstra-
 tionibz cū experiētia fundati. sic ē gliosus
 Almagesti.

Propositio secunda

Libri astrologici. in q̄bz plā iutilia sup-
 stitiosa et falsa imo impia et sacrilega continē-
 tur q̄ uerā et utilia / debēt a xp̄ianis oibus
 euitari dānari et penit^o aboleri. Tales aut̄
 erāt libri de q̄bz scriptū ē Actū. x̄v. vbi d̄r.
 Multi aut̄ ex eis q̄ fuerunt curiosa secretis
 cōtulerūt libz os / et cōbussērūt oēs corā oīs
 bus / et cōputat̄ p̄c̄ijs illoz inuenerūt pes-
 cuniā denarioz q̄nq̄ginta miliū / ita fortit̄
 crescebat uerbum dei et confirmabatur

Propositio tertia

Libros astrologie multū expediit discer-
 nere / q̄tin^o appareat q̄ sūt et q̄ nō sūt tolerā-
 di. Cōposuit sup̄ hac re magn^o albr^o opu-
 sculū / qd̄ appellat̄ speculū albr̄i. narrans q̄
 modo ip̄ibz suis uoluerūt aliq̄ destruere li-
 bros Albumasar. et q̄sdē libros alios. Uī-
 det aut̄ saluo tāti doctoris honore / q̄ sic in-
 exponēdis libz pb̄icis p̄serti peripateticis
 coz nimia curā apposuit maiorē / q̄ xp̄ia-
 nū doctorē expediebat. nihil adq̄ciēdo de
 pietate fidei. Ita et i approbatōe q̄rundā li-
 broz astrologie. p̄serti de imagibz. de nati-
 uitatibz. de sculptur̄ lapidū. et caracteribz
 de interrogatōibz nimis ad partē supstitio-
 nū. ratōe carētū determinauit. Sc̄tus aut̄
 thomas i suis op̄ibz min^o attribuit b̄mōi
 supstitiōibz imaginū. caracterū. interrogatio-
 nū. imo ex intentiōe cū efficacia rationum
 reprobauit.

Propositio quarta



Rationes arcenes a curiosis

R Libros astrologicos qui tolerant et legunt apud christianos, sicut Ptolomei / Albulmasar et Bala. non ideo oportet i auctoritate tale adducere, vt credendum vel tenendum sit quicquid ex eis vel deducit vel allegat. Falluntur in his plures astronomorum / et simplicium christianorum / vel aliorum non imbutorum litteris sacris, quod primum vt legunt vel audiunt aliquid de libris talium credunt et assentiunt, cum tamen repiant illic errores contrarij fidei. Nec mirum cum etiam in libris Aristotelis / Avicene / Averrois, et aliorum quod dicitur die legunt simile inueniant. Sed cauerissima religio sitate pueris est in pelara artium facultate parisiensi, vniuersitatis, nam per articulos parisiensium, quos per statutum iureiurando firmatum per quemlibet quod licetiam in artibus, vbi sententia liter sic habet. Jurabitis quod dum contingit vos determinare questionem aliquam de philosophia, illam semper per parte fidei determinabitis, et rationes philosophia in oppositum factas dissoluetis. Quanto magis hoc esset obsequandum in libris astronomicis quod de iudicijs compositi sunt per infideles, et idola, tras vbi multa posita sunt ex superstitionibus idolorum et cultibus demonum, et fallacibus responsis eorum, et quibus processit modus compositionis idolorum, quos deos appellabant loquentes et prophetantes et mirabilia operantes, put loquitur Hermes trimegistus, et refert Augustinus. Vnde et multa tradunt in dictis libris quod nulla penitus inducunt rationem, nisi per modum narrationis quod in tali constellatione sic eueniet, et in alia tera aliter. Et tamen astrologi superstitionis plerumque inuenire se dicunt vitas, et certi euentus, et talibus regulis, quos ex illis quod naturali ratione fundant sic de ventis et pluuijs et alijs impulsionibus meteorologicis. Tamen autem pauci sunt astrologi, imo nulli, intrinsecus se de iudicijs astronomicis, quod non insequantur tamquam per fundamentis regulis predictos libros astronomicos et similes. Concludit hinc pro doctrina christiana quod saluberrimum tamen et deo acceptum est, continere talia iudicia, cum suis auctoribus, quos dimissis alijs vtilioribus studijs, si vult talibus cognoscendis et practicandis curam dare. Rursum addit et altera doctrina, quod saluberrimum tamen et deo acceptum est, non requirere imo nec permittere fieri iudicia publica super euentibus humanorum actuum, quemadmodum dicunt aliqui in italia et studijs vniuersalibus attemptare. Ratio quod miscet multa falsa et superstitionosa, et contra experientias insequentibus manifestas et terret inde reges et regna, principes et principatus, et homines de omni statu, et per vanos

timores vel stultas permissiones malorum vel bonorum euentuum, eos aliter agere quam vera et recta ratio moralis dicitur, idcirco. Porro magnam faceret obsequium christianitati collegium aliquod theologorum. Si libris astronomicis diligenter inspectis, notaret sigillatim passus suspectos, aut palam erroneos et hereticos, et ceteros in eisdem, quemadmodum factum reperitur nedum de libris Aristotelis auicene et auerrois, sed etiam de quibusdam libris catholicorum sicut notati sunt passus vel articuli in quibus magister comiter non tenet. Postremo si libri magicorum et superstitionosorum aliorum sub velamine astronomico vel philosophico palliantium quod iam inueniuntur fuisse dantur cum auctoribus custodiretur alicubi sine periculo manifestationis vel abusus, videretur expedire, quantum resurgentibus vel occurrentibus materijs similibus, comestum habere referentiam adis facte modus. Sicut euenit parisiensis de libris Johannis de barro magici superstitionosi, combustis, quales reperit adhuc in hispania sub titulo semmaforas. Sicut in super notat est rotulus quidam magister quez ingerebat clandestine quidam in vesperatione se noians. Et in proemio articulo parisiensi, aliquid tales notati dantur sunt. Superaddam illos nedum fatuos esse sed peruersos christianos, quod solent quasi iocando dicere. Quails mihi cura est quod me sanet, quis victoriam, quis honorem, quod diuitias det, quis denique adiuret, sit deus sit diabolus, dummodo pueniat illud mihi quod opto. Dum ergo dicat alicui et principibus. Ecce dicitur tales homines per sua arie sciunt multa facere magna et mirabilia, et futura predicere, et victoriam de hostibus promittere, si credat eis et si fiat ea quod iusserint. Respondeat princeps plena fide et inquit. Sunt ne tales homines sancti dei, quod et reuelatione et gratia sibi diuinitus processa hoc promittunt. Et si tales sunt credi poterit eis dum probabunt, et dum nihil vident nisi sanctum et diuina lege cautum, maxime si fuerit dictis eorum vita concors et probata nedum vulgari rumore, sed iudicio sapientum qui freneticas illusiones a veris sciunt reuelationibus separare. Si vero tales homines mira promittunt se facere per philosophicas disciplinas, vt per medicinam vel prospectuam vel geometriam. Respondeat princeps quod studentes de vniuersitatibus publicis magis in tali re sunt credendi, si ratio consonet naturalis. Demum si tales promissores mirabilium, neque miraculis

neq; ratione naturali se fundant. illos habeo suspectos. superstitiosos. repellendos. Auertat diis a me xpiano seruo suo. vt velim abnegare fidē suā. vel in eius legem q̄ modolibet peccare. p̄ quocūq; cōmodo tēporali consequēdo. siue sit sanitas. corpis. siue victoria in bellis. siue opulētia in diuitijs. Non enī nego talia q̄q; deo pmittente. puenire ministerio demonū et hoīm eis deditōriū. sicut magi pharaonis multa fecerunt similiter ad moysen. Sed nō est bonū mibi relinq̄re baptisimū meū fidē meā. legē meā. etiā vsq; ad mortem propitius sit mibi deus Amen. **Finis**

q̄nq; priorib; causis arguit p̄ indirectū et p̄ locum ab auctoritate. q̄ dari non possunt. **¶** Cū si deē cā p̄ astrologiā. Interrogādī sunt astrologi. et inuenitur h̄ esse contrariū suis regulis atq; principijs. qm̄ astrologi variāt sua iudicia fm̄ varietatē horoscopi. id est positōis siderum. ita q̄ nō possit confiēci almanach vniforme p̄petuū. Quia dies lunē et eplī gr̄a q̄ mō est indisposita vel infausta fm̄ reglās eoz. si etiā erūt vere. erit i hebdomada seq̄nti dispositōis alteri. Ac tēto maxime q̄ in eis q̄ cōcernunt arbitrij libertatē. astra nō imponūt necessitatē. Juxta dictū Ptolomei q̄ sapiēs dñabit astr̄.

*Almanach p̄p̄tuo
festud 159 10 p̄*

¶ Et hec ratio fieri solet efficaciter cōtra signationē q̄ repit̄ in kalēdarijs. de dieb; egiptiacis seu periculosis. Cōsequēter per locum ab auctoritate sic argueretur. de medicis. sic de philosophis naturalibus. sic de philosophis moralibus. sic de theologis. Nam cuiuslibet experto in sua arte vel scientia magis credēdum est. q̄ idiotis et inscijs. Nec oportet saragere ad reparatiōē subtilem p̄ principia predictarū scientiarum. cōtra tales inexpertos. quia nec intelligerent nec assentirent. Si autem credere nolunt edoctis gratis errant. et vltro se seducunt.

¶ Sequitur tractatus eiusdē cōtra superstitiosas diez obseruationem presertim Innocentium similiter Lugduni compilatus.

¶ Alpat apostolus eos qui dies obseruabāt et annos quales multi sunt qui dies egyptios putant infaustos. amo et die innocētuz per totū anni circulū pestiferū esse credūt. Cōtra q̄s sic ralis argumētatio. Si dies innocētū dicit̄ infortunatus vel infaustus ad aliq̄d inchoandū. et aliq̄ dies sequēter p̄ totū annū similitem situati oportet dare cām radicalē hui; infortunij. q̄ nullus effect; est sine causa faciēte. Si uero me ergo cā altero modo sequētū. sufficenti diuisione. Primo vel ex dispositōe siderū fm̄ astrologiā. Secūdo vel ex dispositōe corporū inferiorū fm̄ medicinā. Tertio vel a formali cōditōe seu a tota specie fm̄ naturalē ph̄siam. Quarto vel ex dispositōe morū fm̄ moralē disciplinā. Quinto vel ex diuina ordinatiōe fm̄ theologiā. Sexto vel ex demonū actōe fm̄ artē magi cā. Septimo vel ex sc̄tōz innocētū merito seu opatiōe fm̄ religionē xpianā. Octauo vel ex obseruatiū fantasia vel imaginatiōe q̄ allegat expiētā. **¶** S; nulla cāz istarū sufficiens est. aut rationalis. vt hec ponatur obseruatio. nec oēs sil. Talis ergo obseruatio vana ē et reprobāda. **¶** Et primo de

¶ Superest igitur discurrere p̄ alias tres causas. et primo de actōe demonū. Si aliter q̄ causant infortunium hoc manifeste vergit in idolatriam. si querantur placari per nihil agendum. tanq̄ plus in hoc timeantur q̄ deus ip̄e et sancti sui. **¶** Rursus quia non in his tantum diebus sed assidue. sicut dicunt petrus et paulus. aduersarius noster diabolus. circūit querēs quē deuoret. cui resistendum est fortiter in fide non in vana superstitione. **¶** Preterea deducunt sacri doctores precipue Augusti. tales agere illicite. et contra baptismalem sanctitatē. ita q̄ euenit iam baptisatis per tales obseruationes. illud de euāgelio. Dū immundus spūs exierit ab homine. sc̄z in baptisimo. sequitur q̄ reuertens adducit se p̄tem spiritus nequiores se. et fiunt nouissima hominis illius qui eos recipit. peiora prioribus. Melius est enim veritatem non agnoscere q̄ post agnitionem peruerse vivere. eamq; factis aut verbis abnegare. **¶** Rursus attendatur hic nullam diem esse que nō plena sit infortunijs. nūc istorum nunc aliorum. pro quibus t̄m non est dies qlib; euitandus aut timēd;. s; hoīm

Contra superstitionem

infelicitas vel miseranda est / vel culpanda quae
operatioes male faciunt / iuxta verbum angustum. ma-
los dies Denique nihil est fallacia / stulti vulgi
traditionibus quae vel septem faciunt de non causa
Exempli gratia precipitabit aliquis ab equo
effreni / et indomito / in via lubrica. vel in flu-
mine summergeat. confestim vulgares vel au-
dierint / assignabunt homini infortunij causam di-
uersi diuersimode / quae tamen nullatenus cause sunt
huius causus / Dicit unus quod in exitu domus
obuium habuerat unum canem vel leporem. vel quod
in egressu hospitij offenderat pedes / vel quod
mane camisia euerfam induerat. aut calci-
dexter per sinistro acceptus fuerat. quod signum ce-
sar augustus sibi reputabat infaustissimum.
Dicit alius. Ego sic somniaueram. Crocitas
bat cornu super tectum / aut bubo cum stridore su-
per uolitauerat. vel gallus proter horam uoces
dederat. Dicit alius. Ecce mala dies erat / et
infortunata / vel egra. Dicit alius. Luna quarta
erat vel septima. aut sol in ortu nubibus ob-
noluit palluerat. aut stella decidens per aere
micauerat. Vel sicut apud comicum legitur. In-
troiit in edes ater alienus canis. anguis per im-
pluuium decidit. De tegulis gallina cecinit
Interdixit ariolus aruspex (supple vel astro-
logus) ueruit ante brumam noui negotij aliquid
incipere. Alij uero traducunt ad mores. dicen-
tes homini tali non poterat bene contingere quae sic et
sic egerat. vel rapiendo bona vicinorum. vel
fraudando. vel blasphemando. aut quoniam ex in-
iustis aut reprobis parentibus traxerat origi-
nem. Longum esset omnia persequi. quibus falluntur et
fallunt homines inducentes per se experientiam. quasi
certa et fundat confictiones inanes et falsas
Si autem allegetur altera causa quae propter rationem
occisionis innocenti uenit istud infortunium
num in tali die / nescio in proprio et solo festo /
sed sequenter per totum annum. Istud caret ra-
tione. alioquin theologi et uiri religiosi atque
deuoti deberent istam obseruationem magis cogno-
scere et custodire. cuius oppositum inuenit quod
dissuadet illam reprobam et irridet. Dicunt pres-
tera quod hoc agere non cedit in honorem dei / vel
scorum innocenti / vel ad salutem corporalem aut
spiritualem. sed vergit ad contumeliam dei et san-
ctorum innocenti et pnicie corporum et animarum.
Rursus talis honor magis debere si esset ra-
tionabilis domino nostro Iesu christo / et gloriosissimis
matris suae / in suis et per suis festiuitatibus / quae
in festis innocenti. Relinquit ergo per causam
octauam et ultimam. quod talis obseruatio fingit
vel tenet / vel exercet / ex sola hominum fantasia

tionem et melancholicam imaginationem. Et haec
fantasatio superstitiosa et corrupta. uenit in
hac materia sic et mille. imo in mille milibus
alijs similibus / ex varijs seductionibus / seu cor-
ruptela multiplici uirtutis fantastice in ho-
minibus / tam ex lesione intrinseca cerebri / sic
testantur medici quod infinite sunt species melanco-
licae / sicut in somniatibus ita frequenter in uigili-
tibus et semidormiuntibus. et manifeste in multis
egritudinibus. Prouenit rursus haec lesio ab
intrinseco / iusto dei iudicio permittente per dias-
bolicas illusiones / sicut per auctoritates et by-
storias posset introduci. Sunt praeterea
cause particulares aliquae per se quae per accidens quae
tales fantasias et superstitiones et per uulgo di-
cuntur forcerias / causant aut nutrant / quae omnes ad
duas radices promissas pertinet trahi. Proueni-
unt enim homini false credulitates et confite ob-
seruationes quae sunt. Primo et demonum sug-
gestionem et illusionem / ad animarum damnationem / et si-
dei christiane subuersionem. et scorum infamationem.
Vel secundo ex gentium et paganorum et aliorum
infidelium derelicta in principio uersionis ad
fidei christi superstitionem. Vel tertio ex poetarum
confictionem. Vel quarto ex magicorum malis-
gna traditionem. Vel quinto ex somnium origi-
nalis corruptionem. sic in uisibili. ita
et in rationali. Vel sexto ex fantasia et ima-
ginatione uirtutis debilitate. Cuius signum est
quod uetule uerue puelle et idiote priores sunt
ad tales superstitiones credendas vel obseruan-
das. Quibus ortum habuit illud de uetulis epis-
theton. Uetule sortilege. gallice uelles for-
ciers. Iuxta quod unus praedicans aliquam coram rege
et nobilibus dixit. Solebat inquit appropriare
dici uelles forciers. uideat dominus nobiles / ne
trahat ad se ut dicantur gallice nobiles forciers
nobiles sortilegi. Et quod uidit testimonium
prohibuit. Attendendum illud psalmite ad
dominum. In manibus tuis sortes meae. Qui dat
per hoc intelligi. non in superstitionibus et sortilegijs
huiusmodi fictis et plerisque uocibus / esse con-
fidendum. Retrahunt enim spem a deo suspitionibus
occupant. in moribus inquietant / obseruant
quae reipublice et uia ad heredes aperunt. Vel
septimo prouenit haec corruptio iudicij ra-
tionis / ex pmeua a puero per stultas matres
et nutrices enarrationem. Delectant enim dice-
re fabulas admirabiles. et puerilis etas im-
buta talibus uic repellit. quod nona testa-
mentum inueterata sapit. Vel octauo ex huius-
modi timore. et diffidentia domini auxiliij / et curiosa
sciendi futura libidine sic patuit in saul / et in alijs

sine numero. **¶** Vel nono et supba psum-
 ptione boim q̄ volūt reputari scire mirabi-
 lia / et despiciūt cruditos in scientijs / et indu-
 cūt p̄ autoritate quicquid imaginant / et maxi-
 me si fuerit i terris longinq̄s / et audierint
 stulticias aliar̄ sectar̄ aut boim sibi simi-
 liū. **¶** Vel decimo et certa et excogitata p̄fi-
 ctione / ad fallēdū alios / et irridēdū / quē ad
 modū sit apud aliq̄s pueros scolasticos v̄l
 alios mufatores. **¶** Vel vndecimo et le-
 ctione q̄m dā romācioz / id ē libroz cōpo-
 sitioz i gallico / q̄si poeticoz de gestis mili-
 taribz. in q̄bz maxima p̄ fabulosa est / ma-
 gis ad ingerēdū quā dā nouitate et amiraci-
 onē q̄ vitatis cognitōez. **¶** Vel duodeci-
 mo et inobediētia ad diuinā legē / et ex mo-
 dica ei⁹ reuerētia vel cognitōe. Cui⁹ signū
 est q̄ tales supstitiosi cit⁹ crederēt verba vel
 scripta. vel narratiōibz fabulosis quāntilibz
 i apparētibz q̄ diuine auctar̄ / suis docto-
 ribz. imo et facili⁹ inducunt difficultia valde
 opari / vt i ieiunijs et certis oratiōibz et certis
 votis / put dicūt vota scē katherine / q̄s pos-
 sent induci fuare legis xpiane et facilia / sicut
 sunt ieiunia p̄ ecclesiā instituta. q̄lia oia ei⁹
 tuis frāgerēt. q̄s dimitterēt suas supstitiōes
 longe difficiliōzes / q̄ nec vnles sūt s̄z in dā
 nationē aīa p̄. et sepe cozpoz vergūt. q̄ p̄te-
 rea faciūt et accersūt infortuniū / sicut dō q̄
 imaginatio facit casuz. **¶** Pro: suis vnū p̄
 talibz est salubre remediū / credere peritio-
 ribz et eis q̄ i lege dei recte viuunt et docēt /
 alioq̄n talibz put supra tāgebāt sūt icassuz
 ratiocinatiōes. et potabūt iudiciū suū. **¶**
 vtinā soli q̄m volūtarie se seducūt / et alios
 secū trahūt / put vn⁹ p̄ncipiū tpe n̄o. dū in-
 ducere vt q̄reret p̄siliū a sapiētibz / q̄s scie-
 bāt eē tales et sibi beniuolos. vtrū licite es-
 sent supstitiōes q̄s exercebatz credebāt Re-
 spōdit. Cur inq̄rerē a talibz. Ego ei⁹ scis q̄
 discōsulerēt mibi. ego tū sic agere et sic crede-
 re penit⁹ disposui. nec omittā. Et in hac in-
 felicitate posit⁹ et p̄uētus morte repēna de-
 stitit. vellet / nollet. **¶** Hūc agnosces q̄m odit
 dñs obp̄uātes vanitates supuacue. Et ecō-
 tra. Bt̄is vir cui⁹ ē nomē dñi spes ei⁹ / et n̄
 resp̄i. in vani. et insanias fallas.

¶ Finit

¶ Itē ab eodē cācellario. viij. decembris.
 i 4 28. Lugduni. aduersus doctrinam cui-
 iusdā medici delati in mōre pessukano / scul-
 pētis i numismate figurā leonis cū certis ca-
 racteribz / p̄ curatiōe renū et. aliō opusculū

¶ Cuius est imago hec et super scri-
 ptio. **¶** Cōformiter ad casum p̄po-
 sitū de leonis imagine pro cura-
 tiōe renū / dicuntur duodecim
 propositiōes cum additis que sequuntur.
¶ Prima propositio. **¶** Imaginū q̄ astro-
 logice noiant fabricatio et vsus. suspect⁹ est
 plurimū de supstitiōe et idolatria / seu ma-
 gica obseruatiōe. patebit ex sequentibus.
¶ Secūda propositio. **¶** Imaginū hmōi
 fabricatio et vsus. ratiōabiliter p̄hibet⁹ ē
 p̄ sacros doctores et ecclesiā. **¶** Tercia p̄po-
 sitio. **¶** Imaginū hmōi fabricatores p̄nt et
 debēt p̄ suos superiores p̄hiberi / in q̄ri et cul-
 pari. et si parere noluerit. p̄dēnari. nō obstā-
 ribz palleatis allegatiōibus suis sub titulo
 sub titulo astrologie. maxime q̄m nō sūt hu-
 ius scie multū periti. s̄m terminos. a veris
 astrologis. nō idolatris cōstitutos. **¶** Po-
 nunt ad istarū p̄positiōnū declaratiōē q̄
 dā regule fundamētales. Et est quarta pro-
 positio in ordine. **¶** Omnis obseruatio
 cuius effectus expectatur aliter q̄ p̄ ratio-
 nē naturālē aut p̄ diuinū miraculuz. debet
 ratiōabiliter reprobari. et de pacto demo-
 nū exp̄presso vel occulto vehemēter haberi
 suspecta. Sic determinauit tpe n̄o sacra
 theologie facultas parisiē. vniuersitatis.
¶ Propositio quinta. **¶** Dis obseruatio
 quārcūm q̄s sc̄a et salubris videat in decez
 aut viginti aut centū p̄ticulis. si habeat vni-
 cā p̄iculā de idolatria. vel de heresi. vel de
 apostasia suspectā aut infectā. debet tota
 suspecta et infecta reputari. nisi fiat manife-
 sta sepatio p̄ciosi a vili. **¶** Propositio se-
 pta. **¶** Dis obseruatio p̄ticularis sup effe-
 ctibz mirabilibz et extraneis sub titulo vera-
 r̄i artū palliata. debet examiari ex circūstā-
 tijs libroz et autorū q̄ obfuar̄ q̄ hmōi p̄-
 ticularē tradiderūt. **¶** Ponunt p̄sequēter p̄-
 positōes seu regule ad declaratiōez p̄missio-
 r̄i. et ad p̄ticularē applicatiōē sup imāgie
 leonis de q̄ sit inq̄sitiō. Et est prima. septi-
 ma in ordine. **¶** Caracteres seu figure vel
 l̄fe nō h̄nt vel sortunt ex cā pure naturali et
 corporali efficaciam. sicut nec entia mathe-
 matica. cuiusmodi sunt figure et caracteres
 sunt de potētis actiuis. et in eis s̄m p̄hm
 nō est bonū neq̄ finis. **¶** Propositio octa-
 ua. **¶** Caracteres seu figure vel l̄tere non
 h̄nt de ratiōe sua q̄ ordinē ad aliq̄s effect⁹
 nisi mediāte ratiōali vel intellectuāli suba.
 Significare enī ē rē i intellectu p̄stituere.

Contra superstitionem

Propositio nona. **C**aracteres huiusmodi si habeat vel habere credantur efficaci am/oporret qd hoc sit a causa spūali/non a pure naturali et corporali/qualis causa est celi cum suis influentijs in corpora. **A**c cipiatur ex precedentibus regulis consiliuz quid agendū sit in materia p̄senti de imagine leonis cū circumstantijs. Et sit hec **Propositio prima decima i ordine.** **C**ōstat in primis ex inspectōe qd ibi sunt caracteres. litere. figure et dictiones/que nullū effectū habent naturalē pure corporale ad curationē morbi renū/et similiū/fm p̄positionem septimam precedentem. **I**uxta qd notet in speciali sanctus **T**homas qui tribuit astrologie/quantū rationabiliter dari p̄t ad exemplar Alberti magni magistri sui consone tamē ad fidē catholicā. **N**otet in quā in. ij. et. iij. contra gentiles i multis capitulis. a. cxij. et specialiter. cxvij. et cxvij. **Propositio. xi.** **C**onstat qd talis observatio non est posita ab ecclesia et sacris doctoribus/ tanq̄s eueniat effectus sperat̄ per miraculū diuinū. imo nec p̄ sanctos angelos dei. qui sunt administratorij spirit̄ propter electos dei ad vitā eternam magis q̄ ad curā corporale. et medicus et astrologus verus nō hēt se multū intromittere de actionibus sanctorū angelorū circa homines. patet ex immediate p̄cedenti cum inspectōibus iurū. et ratio satis est manifesta. **Propositio. xij.** **C**onstat qd si talis observatio n̄tatur et expectet effectus a malis angelis seu demonibus. illa est manifeste penitus reprobāda/ etiam si videat̄ si nis bonus/ vtilis vel honestus. quāto magis si esset malus vel suspectus/ sicut est inter alios. finis quest̄ p̄ simulationē astrologie aut mirabiliū effectū/ sup quibz admirāboies pauce religiōis aut fidei. **V**erū tamen circūstantie p̄dicte magis apparēbunt iuxta practicā primariū p̄positionū si reperiat̄ coniūctio illius observatiōis de imagine leonis cum alijs observatiōibus contentis in auctoribus vel libris tradētibz huiusmodi figuratiōez. **E**t hoc ideo dicitur. qm̄ ip̄ibus n̄ris inuentus est liber magnus/ continēs tales observatiōes. quarum aliq̄e videbant̄ pie et vtilēs. alie vero manifestissime erant condēnande/ et superstitiose/ et idolatrice/ et de heresi suspecte vebemēter. et vt tales fuerūt etiam igni tradite pio zelo. **T**ales multe sunt observa-

tiones apud hispanos in libro senaforas. **T**ales apud iudeos in numero. tales apud xpianos superstitiosos sicut de **R**escio quo sydrac. **T**ales deniqz practitari quocūqz ne duz p̄ vetulas sorcerias/ sed per multos arma sequētes p̄tinēt. **P**ostremo totiens occurrit ista materia/ quod si p̄ quolibet casu/ scribendū esset. scribēdi nullū esset finis. **P**oterit inter alia videri tractatulus de astrologia i theologis/ specialiter circa finē. **C**oncludit tandem et oibus practica sup hoc casu p̄riculari/ postq̄s facta fuerint q̄ dicta sunt sumarie et de plano sine uoluntōe p̄cessū/ maxime si delatus reddiderit se obedire paratū. sine p̄terua defensione. phibeat̄ ei de futuro qd nō amplū viatur. sed antidotis medicine cuius dicit̄ professor. **D**e p̄teritis aut̄ sufficiat sine quis in familia delati/ qd honor iudicij fidei. cū plarō et officarijs suis maneat stabilitus. **E**t ita in catholica et fraterna caritate consulēdum est/ qd delatus taliter obediat sine strepitu et figura iudicij. et p̄ iudicē ita fiat. **S**i aut̄ inueniat̄ p̄terua defensio. nō p̄teruerit go. sed iusticie vigor fiat. **P**articularis modus reparandi poterit esse talis. postq̄s melius et plenū informatus sup de fabricatiōe et vsu talium imaginū/ qd nō sunt fm catholicā traditionē/ p̄mitto bona fide/ qd deinceps nequaquā vsar̄ illis. **S**ed si mitius iudex velit agere/ dicat̄ hoc p̄ alii i tertia p̄sona. **P**ostq̄s talis delatus rē. fuit melius informatus rē. p̄mittit rē. **I**udex finaliter poterit declarare snias excoicatiōis cōtra oēs tales. rē. **P**roinde non valet allegatio quorūdā et historia scolastica. qd moyses fecit imagines. vna p̄ obliuōe. alterā p̄ memoria. **E**t salomō exorcismos/ qz vris sanctis cōcurrebat miraculū. vel si salomō iam erat p̄uersus ad idolatriā p̄ yrozes/ potuit dar̄ in reprobū sensū excoicitare magicos rē/ sic de nectanabo legit̄ et zoroaste. qd nascēs r̄sit/ et postea magicas artes exercuit. **D**eniqz Auicē. et similes/ de actiuitate aie rationalis i materiā exteriorē/ et fascinatōe non sunt audiendi in modo ponendi.

ExPLICIT Lugduni. viij. decēbris. 1428 per Johannem cancellariū parisiensem.

Equitur tracta **P**tus cōtra magistrū Jacobū angeli medicū studiij insignis ville/ mōtis pessulancij. de observatiōe dicz quantū ad opa.

Prima conclusio

Omne opus dei sanctum est et laudabile. Probatur ratione et autoritate. Ratione scilicet quia a bono et optimo non exit aut procedit nisi bonum. Deus altissimus omnium creator est summus et optimus. Ergo omnia eius opera bona sunt. Autoritate probatur conclusio per illud sacre scripture. Genesis primo. ca. Vidit deus cuncta que fecerat et erat valde bona. etc.

Secunda conclusio

Omnes dies anni sunt opera dei altissimi. Deducitur conclusio ex textu sacre scripture. Gen. primo. ubi per totum capitulum describuntur opera sex dierum. Et qualiter prima dei opera fuerunt dies et anni. Primum autem bonum a bono incepit operari. Hoc idem testatur regius propheta David. ita psalmus. Tuus est dies. et tua est nocte fabricatus es aurozam et solem. Quod circa canit ecclesia. Eterne rerum conditor nocte diemque qui regis et temporum das tempora ut alleues fastidium.

Tertia conclusio

Omnes dies anni boni sunt. Ita conclusio clare apparet et sequitur ex duabus prioribus. quod dies et anni sunt opera singularia / summe et infinite bonitatis. optimi autem est optima adducere. Dicere ergo aliquod dies esse natura sua malum est iniuriari deo / quod artifex est dierum et annorum. Opus namque malum maliciam arguit operantis et artificis.

Quarta conclusio

Omni anno / omni die / et hora diei / bonum et laudabile est opera quolibet sancta licita et honesta inchoare / facere / operari et perficere. Patet conclusio quod sicut dies et anni / et etiam hora diei / a deo creatore procedunt et ducuntur. Sic et omne opus sanctum licitum et honestum / quod omni die et hora inchoatur et perficitur a deo diriguntur / inchoatur et perficitur. Dicente christo. Sine me nihil potestis facere. Et rursus euangelista Johannes ait. Omnia per ipsum facta sunt et sine ipso factum est nihil. Intelligitur conclusio nisi precepto dei vel ecclesie illud opus inchoatur sicut in diebus festiuis aliquod opera laudabilia prohibentur. alias bona / nisi prohiberentur operari festo die.

Quinta conclusio

Superstitiosa et vana religio ac merito redarguenda est / non inchoare operari vel perficere certis anni diebus opus bonum vel sanctum ab ecclesia non prohibetur. Istud est expressum de mente apostoli ad Galatas. iij. ca. ubi arguit et reprehendit illos de Galacia ita dicens. Observatis dies et menses tempora et annos sequitur. Timeo autem vos ne forte sine causa laboraverim in vobis. Item si timet aliquis vel recusat bonum aliquod operari vel inchoare certo die. vel hoc est propter reverentiam et sanctitatem diei. quod vult die illum sanctificare. et si sic multo magis deberet abstinere ab inchoatione alicuius operis diebus solennibus vel sunt festis sanctissima Natiuitatis christi / Resurrectionis domini / Ascensionis et Aduentus spiritus sancti / quod non faciunt observatores dierum et annorum. Vel talis observantia fit propter deuotionem ad sanctos / quorum dies aguntur / vel quorum celebritas tali die colebatur. et talis deuotio nullum habet fundamentum / nullam habet rationem / nisi solam voluntatem observantis tales dies. Quod si dicatur se tales dies observare propter euentus et picata que consueverunt euenire his diebus inchoantur aliquid opus vel iter aliquod / hoc vanum est et superstitiosum ac sine aliquo ratione. Quolibet enim die anno et hora diei et bona et mala contingunt. Sic ergo periculum diceretur quilibet die aliquid inchoare. Vel dicatur ratio a talibus. quod hec observantia quam nec philosophi / nec medici / imo nec astrologi docent. tales observantias de festo innocentium vel alijs festis. Voluntaria igitur est et absque apparentia rationis alicuius talis observantia.

Sexta conclusio

Sicut vera et christiana fides mirabilia operatur in bene credentibus. Sic et falsa et mala credulitas / deo permittente euentus malos interdum operatur / vel potius demeretur. Prima pars ad longum deducitur per exempla que plurima. Apostolus ad Hebræos. xi. Sed et de virtute fidei ipsa euangelia multa loquuntur. Reliqua pars conclusionis experiri quod dicitur in male credulis / quod ita deus punit propter malam fidem immo dum cognoscit dominus nimium ad herere aliquibus vanis observantijs permittit aliquos euentus contingere / et ita eos plures consequenter firmari in tali opinione / ut maior fiat cecitas eorum. et in laqueum cadant quem sibi fecerunt. Preterea dum imaginatio

De erroribus

taliter obseruantiu dies et annos/actuatur
vltia nimis circa tales dies/quicquid ma-
li euenit tali die imputat malicie diei . nec
aspiciunt ad ea q̄ bñ aut prospere successerit
tali die a deo . et occupatur vis imaginati-
ua circa aliquos euentus minus bonos/ q̄
non potest conuerti ad alia bona que illo
die contingunt. Quare periculū est firmare
fidē vel credulitatē/ que tollit omne iudici-
um et oēm rationē ad oppositū. Unde me-
rito pmittit deus tales decipi / et in laque-
os sue credulitatis vane incidere. **R**eij-
ciat ergo fides catholica ac iudiciū exper-
torum seu virozū literatorū/ tales vanitas
tes et superstitionas obseruantias.

Septimacōclusio

Victoria bellinō diei/ sed soli deo attri-
buenda est/ Patet q̄z attribuere tantū op-
us est victoria diei/ est tollere honorem deo
debitū cuius est vincere. Ex autē victoria
fit soli deo habetur in multis locis scriptis/
re sacre In libris Regū Paralipom. et ma-
chabeoz. Hoc testat et resapientissim⁹ Sa-
lomon puerbiozū . xxi. sic dices. Equus pa-
ratur ad diem belli. Dominus autē salutē tri-
buet. Propterea dauid rex deuotissimus/
Quoniscunq; pugnaturus erat auxilium
dei et consiliū quesisse et inuocasse legitur.
Unde est prouerbiū vulgare. Les bēmes
font la guerre et dieu la victoire.

Incipit tractatus

magistri Johānis de gerson de erroribus
circa artem magicā/ et articulis reprobatīs

Ollaudān mibi nup̄ vt mos
hēt venerabiles licētiatos in
medicina oblata est occasio.
vt cōtra superstitionas obserua-
tiones/ nra p̄ nefas tempesta-
te/ et minus et nimis p̄ualcentes/ aliq̄ disse-
rerē. Ea nūc seorsum ad vtilitatē aliquoz
separe curauim⁹/ ne p̄mixta alijs min⁹ pla-
cerēt/ et min⁹ cōmode p̄dirent in publicum
Sūpto itaq; hoc puerbio p̄ thēmate De
dice cura teipm. Circa hāc inter reliq̄s me-
dicū decere retuli/ vt esset ornat⁹ ad deū p̄
filiale subiectionē/ ne quicq; impiū/ vel su-
perstitionas/ aut diuinis legib; aduersū/ sa-
nitatis adipiscēde cā/ suis egr̄ suaderet/ re-
memoret quoq; iugiter illi⁹ decretalis Cū
corpalis infirmitas rē. Incidit vt conque-
reret de superstitionib; pestiferis magicoz/ et

stulticijs vetulaz/ sortilegaz/ q̄ se p̄ quosdā
ritus maledictos mederi patiētib; pollicēt
at ego data occasiōe facili⁹ in hoc diuini-
culū lapsus suz quo vtili⁹ et q̄ in patrocinū
hui⁹ corumprele quidā adducere nitunt in-
crimē medicinā. Nōne inquit apud solē
nes quosdā medicoz tales superstitione obi-
seruatiōes inducunt/ q̄s etiā scriptis suis in-
serere curauerūt. Et p̄sistūt in ligaturis in
caracterib; .i. figuris. q̄nq; i verb; pegrinis et
incognitis. Quāuis autē ab ipis/ nulla p̄ ta-
lib; ratio adducatur naturalis. hñt nihilomi-
nus efficacā in curādo. Alioq̄n vane simo-
stulte locute fuissent de eis medicoz. sapiē-
tes/ et scriptis inseruissent. Un̄ refert yfido-
rus. iiii. ethimol. q̄ apollo quē deū fecit an-
tiq̄tas p̄ methodica quedā .i. p̄ carmia et in-
cantatiōes. Esculapi⁹ in sup̄ et filius ei⁹ p̄
emperica .i. p̄ experimēta/ sanauerūt boīes
q̄ngētis annis añ vpoctatē/ q̄ ratiocinanti-
uā medicinā q̄ vtuntur adinuenit. Deinde
vox publica vtutib; hñmōi carminatiōnū
et ligaturaz/ et empiricoz attestat. quā et
toto falsam dicere videt inciuile. Nec dees-
sent argumēta ad h/ et dicit poetaz/ virgī-
lij/ ovidij/ lucani/ et alioz/ et varijs q̄z gēti-
liū celebris historijs. Tur nō licebit inqui-
unt istis vti/ p̄sertim cū de oipotēs vtutes
suas indiderit vt vulg⁹ loquit/ verbis/ gē-
mis et verb; hāc dubitationē ego nūc mib;
dicitis seu p̄siderationib; breuiter absolui.

Primū dictum

Probabile in philosophia natura-
li et fm veritatē fidei/ certū est eē de-
mones. Primā p̄tē tenuerūt elegā-
tissimi phoz/ hermes termegestes plato/ et
oēs doctrine sue sectatores. apuleius/ por-
phyri⁹/ et ceteri. Doctrinā ab eis editi. hñt
bri de ciuitate dei ab augustino palā docēt
Dinc ē illa famosa inter eos distinctio de
cacodemonib; et kalodemonib; . malis scz
et bonis spiritib; . Nec ē positio de existētia
demonū apud philosophātes faciliōri ra-
tione q̄ opposita defendit/ saluādo effect⁹
quosdā mirabiles. q̄les referunt historie fi-
de digne in q̄libet gēte obrigisse/ q̄s oēs ne-
gare p̄tinaciter preruire est. et ciuitatē hu-
manam societatemq; politicā dissipare.
quam mutua fides et credulitas vnus ad
alterum consonat / coniungit agglutinat
q̄. Porro negare demones eē. negare eos
plimoz effectū opatores existere/ dānat

apud christianos vt erroneum/vt impiuz
et sacris litteris aduersum. Qua in re ridē/
di sunt. imo dure corrigendi qui theologos
derident/mor vt sermonem de demonibus
faciunt/mor vt eis effectus quosdam attri
buunt/quasi fabulosa sit eoz rrsio. Pro/
uenit error iste apud quosdam litteratos/
tum ex defectu fidei. tum ex debilitate et in/
fectione rationis. Serunt pprie animas sic
occupatam circa corpus/circa res sensibi
les/aceaz sollicitas curas/vel ita in causa/
rum pticularium z visibilibus pscrutatioe
consistunt/qz de vniuersalibus z pms enu
tibus/ac spiritibus/nihil credere vel sape/
re/nihil tenuiter z eleuate cogitare possūt.
Hoc Plato dicit maximū esse impedimē/
tum veritatis/refert se z omnia ad sensus z
non aucti ab eis. Hoc idem Tullius hoc
Aug^o in de vera religione. hoc Albertus z
Guilhelmus pisen. imo et experientia docu
erunt Tales erant apud iudeos saducei q
referente Iosepho et hieroni. negabāt spi
ritus esse. Tales inimici phi quidā vt tul
lius loquitur/tales epicurei z alij vitas pe/
cudum eligentes. qui nil esse cōcipiūt aliō
a corpaliibus z extensis. In quoz psona lo
quitur Eccl^o. z sapiēs Sapie. ij. Ita qua/
si sint incantati et dementes/nullas sibi in
esse rōem/nullū spū nullos effectus spūa
les atqz inuisibiles iudicare vident. nō mi
nus errantes a nabuchodonosor q crede/
bat se bouem esse/et ab alijs maniacis qz
aliq se gallos. aliq murilegos opinari sunt
De grege talū erat insipiens ille q dixit in
corde suo Non est deus. qz si est deus vniqz
est spūs. et si nullus est spūs nullus ē deus
Reas eni ego negaui quosdā plerūqz ni
mis leuiter ea demonibus ascribere que fi
eri a causis materialibz. naturalibz. rōnabi
lius diceretur. nam multas et miras in re/
bus sensibilibus efficacias/multas virtu
tes existere quis abnegauerit/et qru cōbia
tione alteratione z cōfiguratione/sūt effe
ctus mirabiles. sicut ex applicatione varia
speculoz. sicut ex celeri motu et iactatione
quarundā rerum. sicut ex immutatione di
uersa imaginatiue potētie in boibus sicut
ex alijs quidam docuerunt et opati sunt. q
rum opationū noticia dici potest magica
naturalis. de qua inuestigare q̄uis sepe cu
riosum esset z maiorū boni impeditiū im
mo et ad errores pnūm/non tñ est fidei no
stre contrarium/dum mō pbia suis conten

ta limitibus nihil impium/nihil mēdosū/
nefarium ve miscuerit.

Secūdum dictum

Obseruatio/ad faciendū aliquē
effectū qui rōnabiliter expecta/
ri non potest a deo miraculose o
perante/neca causis naturalibz
deber apud xpianos haberi supstitiosa/et
suspecta de secrete pacto implicito vlexpli
cito cum demonibz. Ista est doctrina scō/
rum doctoz noiatū Augustini in loc p̄li
bus/quibz has obfuationes valide cōdē/
nauit. v. de ciuitate dei. iij. cōfessionum. ij.
de doctrina xpiana. Et recitatur multa in
decretis. c. vi. q. v. et. q. vij. plibus ca. Hāc
cōsideratiōem notauit vniqz facultas theo
logie in multis articulis quos ad elucida
tionem huius materie censuit condemnā/
dos. ¶ Articulus tertius est talis qz inire
pactum cū demonibz tacitū vel exp̄ssum n̄
sit idolatria vel idolatrie spēs et apostasie/
error. Et intendimus esse pactū implicitū
in omni obseruatiōe supstitiosa cui effect^o
nō dz a deo/vel a natura rōnabiliter expe/
ctari. ¶ Porro ad sciendū qd vocam^o pa
ctum implicitū vel explicitū cū demonibz.
et cur istud/vel nō fiat narrabim^o verā fidi
nostre traditionē. z hoc qdem breuissime.
qm̄ latior pscrutatio aliam facultatem eri
git. aliū locū et actum ¶ Tradit vera fides
qz demones neqz sunt spūs hūane nature
hostes acerrimi. seuissimi. astutissimi. qzuz
violentiā imp̄bissimamqz tyrannidē. si nō
compesceret z frenaret diuina bonitas/de
boibus actū eēt qz ipi fundit^o depirēt. Job
li. Hū est p̄as sup terram q comparet ei z
actū suus conatus oīno vanus est nisi p̄ q̄
to pmiserit deus. ¶ Sed cur pmittat/ob
stupescūt insipientes corde. Pōt tñ b̄ p̄mit
ti ob altera quoz cāz vel obstinatoz dam
natiōem. vel ad peccātū purgatiōem z pu
nitiōem. vel ad fidelīū p̄batiōem z exercita
tiōem. vel ad glē dei manifestatiōem. ¶ De
obstinatoz dānatiōe scriptū est in ps. Im
misit in eos indignationes suas/indigna
tiōem z iram p angelos malos. et hoc pp̄ē/
ditur in damnat. ¶ De peccātū purgatiō
ne z punitione patuit in magdalena q sub
secta erat septē demonijs. qz carnalibz vaca
bat vitijs fm glo. Preterea dabant excōi/
cati ab initio eccie ipi sathane corpaliū ve/
pandi vt spūs saluus fieret. ¶ Unus ex sc̄is
kk

De erroribus

patribus magna peccata obtinuit a domino / ut torquere
retur a demone / quibus careret elatione. **L**e-
terum de fidelium probatione et exercitatio-
ne / patuit in Job et Antonio et Paulo se-
cundum quosdam cui datus est angelus satanae.
Sicut enim necesse est secundum eundem apostolum be-
refes fieri. ut qui probati sunt manifesti fiant
ita fiant ad hoc illusiones filios miraculis.
quod admodum perspicue positum est Deuterio. xiiij.
Temptat inquit vos dominus si ex toto corde
diligatis eum. hec causa nostris temporibus magnam lo-
cum habet. **D**enique manifestatio glorie dei potest
esse causa talis venerationis sicut in ceco nato. de
quo est bodiernum euangelium / patuit Job. ix.
et in legione demonum que porcos intravit et
summersit. non ad porcorum punitionem sed ad
potentie christi manifestationem. **A**mplius
vero necesse spiritus dum seuire permittit. sicut non
solum apertis viribus. sed frequenter astutus do-
lis et fraudibus. non tam ad pendendum corpora
quam ad seducendum animas. eas in idolatrie et
apostasie et inferni foveam dando precipites.
Quamobrem excogitavit ut superbo / ut
fallax et dolosus. quo pacto usurparet sibi
ab hominibus honorem divinum / et a sua re-
ligione abducere reperit quosdam ex hominibus falli
magis idoneos. quales sunt omnes qui deo reie-
cto nil aliud curant / ad nihil aliud student
quam per fas aut nefas sua desideria pessima com-
pleri. **Q**uorum alij ad divitias inopes. Alij
ad honores vanos / Alij ad infames concu-
bitus. Alij ad curiositatem libidinosa / fa-
ciendi futuros / et effectus aut alia nature
secreta / damnabiliter aspirant. Tales cum as-
pexerit demon intendit nunc occulte nunc a-
perte ad observandum quodam instituta sua qui-
bus mediis fide habeant optata consequi.
Suadet itaque has observaciones fieri. non quod
a seipsis habeant efficaciam aliquam aut quod per eas
ipsi necessitent. iuxta determinationem facul-
tatis theologie nunc factam sed ob alteram qua-
tuor causas. **P**rimo ut dei lex pariter Se-
cundo ut ipse demon divino cultu et ritu ve-
neret. **T**ertio ut spes de deo minor aut nul-
la habeat. **Q**uarto ut fraus sua minus videat-
ur. **D**e lege dei prohibente talia habet epistole
sectus Leviticus. xix. et. xx. et Deuterio. xvij. et in
secundum opusculis. In legibus quibus naturalibus
ita per omnem modum quibus leges transgreditur tali-
bus operam prestitit. **V**nde Exo. xxij. Malefi-
cos non poteris vivere. **C**olitis preterea demoni-
um per omnes sacrificia et purificationes iussas
fieri in arboribus magicis. **D**anet siquidem ipse ne-

que spiritus in priorum fantasia supbissima qua
quesivit esse filius altissimo: immo et extolli
vult super omne quod dicitur deus secundum apostolum. **E**t
ita verum est quod hi ritus tanto plus habent de
sacrilega idolatria et minus excusant / quanto
sanctiora sunt que in eis ad honorem demoni-
um impenduntur. **R**ursus scit ipse spiritus
anticuus quod beatus vir cuius est nomen do-
mini spes eius et non respexit in vanitates
et insanias falsas et contra maledicti sunt et
odio habentur observantes vanitates super-
vacue. **Q**uid igitur mirandum si talibus que-
rit implicare homines ad inventionibus. **P**o-
tremo. quod demon semper dare quod permittit
necesse vult necesse permittitur. ad invicem quomodo
cultores sui deputarent illos defectus
non demoni. non sine arti. sed proprie vel negli-
gentie vel impie. atque dicerent se non omnia
atque taliter observasse qualia et qualiter
beabantur. **C**onstat quod falli citius homines sub
quodam boni specie. et in hoc mira et pro-
sus miserabilis est humane cecitatis insa-
nia. quam in hac re decem aut crebra menda-
cia per unam casualiter si obtigerit veritates
excusat. ubi mille in alia materia veritates
per unico mendacio comperto despiceret
Denique tanta ad credendum prohibita / no-
tia et vanam libidinem. in tam modica fi-
de credendo. quis non mirabitur. **D**icere
origo hic finis artium magicarum. danabili-
umque superstitionum ac nefandorum rituum.

Tertium dictum

Philosophica aut medicinalis con-
sideratio / nullatenus admittere
debet traditiones illas superstitio-
sas que dicuntur methodica vel
empirica. quarum scilicet nulla potest ratio naturalis
assignari. Itaque scribentes ea magis in se-
cuti sunt errorem vulgi. aut magorum ritum im-
pios quam medicinas rationes. **E**t mirandum
quomodo dudum a libris medicine non ius-
sa sunt abradi. ex quo enim de ratione natura-
li nihil habent illa vel innituntur operati-
oni divine et supernaturali et hoc nihil ad medi-
cum ut medicus est sed est theologie specu-
lationi remittendum. aut innituntur ope-
rationi demonis et hoc sibi nihil ad medi-
cum sed ad idolatrie cultum. **S**i vero dicitur
fieri per immutationem virtutis imagina-
tive in egrotis. quatinus fortificetur in co-
sum sanationis. aut ut cogitatio sua aliorum
sum diverteretur. esset hic fateor aliqua ratio

naturalis. qm̄ vim imaginatiuā plurimū
tum conferre. tū obesse regimini sanitatis
quis nesciat? Hinc est illd̄ vulgatū. **I**ma
ginatio facit calum. **A**erū caueat obsecro
medic⁹ ne volendo sanare corp⁹ alienum
seipm̄ desipiens inficiat. **Q**uo pacto infi
cietur? **H**umilz p̄ mēdacia. dū suis patien
tibus asserit tales obfuationes efficaces eē
pro sanitatis obtentu. q̄s osno imprinen
tes/ aut fabulosas/ aut fortassis illicitas
esse agnoscit. q̄nto rectori fide spem i teo
figendā esse docet. q̄ vite h̄z 7 mori impu
tū. **H**am inculpat ipse rex asa. ij. **P**arali
pomenon. xvi. q̄ in infirmitate nō quesuit
dñm. s; magis in medicorū arte cōfusus est.
Quis nō videat maioris criminis eē. si q̄s
in talib; supsticiosis spem apponat? **Q**uod si
hęc empirica 7 methodica supsticiosa. repe
riantur esse p̄ritus alicui⁹. t̄aro p̄nitioso
ra sunt fm̄ aug. q̄nto sunt ad seducendū
validiora. **I**lle siquidem effect⁹. cū neq; a
miraculo p̄ro/ neq; a cā naturali fieri agno
scat. vt a seductorib; demonijs pueniat cō
sequens ē. **A** seductorib; aūt fallacib; a pa
tre mēdaci; ab hoste crudelissimo/ qd̄ bo
ni/ qd̄ veri. quid cōmodi speres/ tu videri.
Profecto demōnes et si sanarent corpora/ il
la sanaret deo irato. **Q**uō deo irato/ quia
certe necarent aias. 7 deteri⁹ tādē varijs
incomodis suos cultores 7 invocatores
afficerent. **D**eniq; odienda est; p̄sus cor
poralis valitudo/ q̄ aie p̄cio 7 morte vende
rerit. **T**ec pauca si q̄s religiosa fide di
ligēter aduertit. nō eū turbabūt obiectio
nes ille (opinioz) quib; iperiti/ a spū mali
gno. rurgidi/ obstrepere solent/ p̄tra fidei
pietate que has om̄s supsticiones impias
dānat/ execrat⁹. **D**icit aliq; nō vanā eē
aut falsum talū noticiā/ qm̄ sua veritas
pbat p̄ effect⁹. q̄i videlz negare cōtēdam⁹
nihil a demonijs 7 suis cultorib; posse fie
ri dño p̄mittēre. **A**dx sit **H**os itaq; 7 ma
gos p̄paradis/ et phitonissam saulis/ 7 sy
monē magū/ 7 phitonissam in actib; ap̄lō
rum/ et exorcistas iudeoz/ 7 idola gentiū
et futura anti xp̄i portenta. nō solū non ne
gam⁹. s; ea negātes reprobam⁹. **S**icut ei
vera fides mereret totari miracul⁹/ dum
opus ē ad edificatōem. ita falsa fides por
tentis 7 figmētis in sui dānatōez. vt alio
tum pbatōem temeret illudi. **D**icunt
alij multā in obfuationib; h̄mōi scitratē
in esse. tum in p̄tib; ad deū deuotissimis

tum in ieiunijs. in castitate. 7 vigilijs. in
thunificatōib; i euchaistie etiā sumptio
tione. in ceteris deniq; religiosis obsequi
is. **S**i plane hic mentit iniquitas sibi. q̄si
videlz rex op̄imaz sanctissimazq; nō eē
possit abusus/ q̄ nequior ille ē 7 flagicio
sior q̄ aliaz/ q̄si p̄teca temō talia q̄teret
ad sanctificatōem. q̄ spurcissim⁹ est. 7 n̄ po
tius ad sui adoratoez/ ad malicie sue tegi
men. 7 ad sacrificiū sacrilegū. alioq; nun
q̄ deus. nūq; sancti viri q̄ deo inspirante
locuti sunt. hęc fieri tāta seueritate vetuis
sent. **H**unq; insup theologica talib; est; ad
uerlata. cui t̄m in hacre 7 suis p̄fessorib;
credi debet. nō indoctis mulierclis. nō im
pijs idolatre. nō hominib; datis in repro
bū sensum. **Q**uilibet ei in sua arte sapiēs
est/ 7 ei credi debet. iuxta maximā topicā
Dicit seruis; p̄ hęc om̄ia intēdere ob
sequiū dei 7 nō diaboli **L**erte ita idolatre
ita ind̄ necatores ap̄lōz arbitrabāt se ob
sequiū prestare deo/ nec p̄inde saluānt.
Quanta queso est illa cecitas. dicere se
seruire deo/ suis maxime p̄traviando p̄ce
ptis? **L**etoz quisquis relegerit has ob
fuationes nefandas/ videbit eas eque ad
malos sicut ad bonos effectus introductas
Propter qd̄ potissime teste **A**ug. x. ci. dei
circa mediū magici in omni secta plectū
tur. **I**llie videre est impietate. illic otutis
impugnatioem/ in docendo furta 7 stupra
fieri. in volēdo scire t̄pa 7 momēta que p̄
posuit in sua p̄tate. **D**eniq; p̄figit t̄bi teri
minus opandi ipi d̄ine omnipotentie. p̄h̄
tuit modus quo q̄si compellat operari ipi
diuine sapientie/ statuit etiā finis ipi di
uine bonitati 7 clemētie. **H**az qd̄ aliud so
nant iste traditōes. scribat hoc in p̄game
no virgineo. portetur in figura triangula
ri/ cū caracteribus incognitis 7 thunificet
suspendat ad collum. fiant ista certis horis
tunc infra tridū aut q̄dridū/ pueniet
absq; vlla dubitatōne effect⁹ ille que q̄ri
mus. imo hoc sub periculo capitis asserit.
Si quidē reuelauerit deus eis. ipi vides
runt. nos scimus qm̄ reuelatōes diuine nō
tales sunt/ nec phibet deus. credere illud
quod dignat reuelare. **A**rguūt iterum
et nos in similit̄ eam trahere satagunt. **N**ō
ne inquit talia similit̄ fiunt aut. tolerātur
ab ecclesia/ in peregrinatōib; certis in cul
tu imaginū. in cereis aut ceris aut aq̄s be
dictis/ 7 in exorcismis. **N**ōne dicit quoti
kk 2

De erroribus.

die si nouē diebus pdurat in hac ecclesia
si ex aq̄ illa pfundat/aut si tali se uoueat
imagini. aut si aliquid talium faciat. ipse
mor sanabitur vel optato potietur. Fate
or abnegare nō possumus. vlt̄a inter chri
stianos simplices sub specie religionis in
troduc̄ta esse. quoz sanctior est om̄sio.
Tolerantur tñ quia nequeunt funditus
erui. et quia fides simpliciū quancz mun⁹
in aliquibus bene sapiat. regulatur tamē
7 quodammodo rectificat. saluaturqz in fi
de maiorum. quā fidem generali saltem
intētiōe in omnibus suis obseruatiōibz
presupponit. si pie et humiliter. hoc ē chri
stiane sapiunt. et si ad offensam veritatis
normā ob̄dite parati sunt. Hec autē est
intentiō. vt talia suscipiatur aut fiant nō
tanq̄ necessario efficiacia. aut tanq̄ spes
principal̄ in talibz posita sit. dō postposito.
sed q̄ pietas fidei per ista nutrit. et auget
et exaudiri mereat. Secus vbi fides ledit
tur 7 diuina lex violat. Vane igitur 7 pro
terue sumit in hac re vlexemplū vel argu
mētū. ex his q̄ vulgus indoctū nō que cet
tus theologoz 7 sapientū voc̄ obseruatqz
Quid mirū si theologia 7 fides corrupto
res quosdā patiantur vt herencos 7 supsti
ciosos. vt temerarios assertores. quādo 7
medicina 7 philosophia 7 astrologia vera
et om̄s vniqz ars vt sciētia. pati tali ali
quid cognoscat: sed fundamētum stabile
stat. Tandē oppositionē suam p̄uertunt
alij in q̄relam dicentes. Ecce talis infir
mus est/ in grandē 7 lucuosaz totū gētis
vnius pditiōē. ipse resp̄a a medicz. Cur
nō inq̄unt per supstitiosa curabit. p̄stūm
si p̄ supstitiosa p̄sumit in egritudine tene
ri 7 per similia p̄ mittit liberari: Nōne va
na vanis. sicut clauū clauo licz repellere?
Nōne sanitas 7 auxiliū vnde cūqz queri
possunt. sicut ab herbis ita a verbis 7 a vir
tute spiritūū. sicut a virtute lapidū vel cor
porum. Cur postremo philebit aliq̄s cog
gere demonem ad obsequendum sibi in
bonis. quādo sc̄oz plurimos vt antbidū
archiepiscopū bysontinū: 7 exorcistas ali
os ita fecisse cōmendat hystorie. Rūdebi
mus ad hoc dicentes p̄zo ad vltimū. q̄ de
mones p̄nt 7 licite p̄nt p̄ deū 7 sc̄os eius
ad hoc inspiratos 7 electos cogi. ad p̄stan
dum hūana q̄daz obsequia. Ita enī recta
fides tenet fecisse xpm 7 moysen 7 rapha
elem angelū et dauid respectu saulis: et

sanctos quasi innumerōs demōnias
corum. imo et salomonē 7 q̄sdā exorcistas
iudeoz. sic egisse videt sensisse Iosephus
quancz de salomone qui postmodū idola
tra fuit. magis dubia sit sententia. an vi
delicet de peccato in pctūm. de errore ydo
latrie in errorē magicaz artium relapsus
erriterit. an deo reuelante dū bon⁹ erat ta
lia cognouerit. At vero si coactio demōis
aliter expectet q̄ p̄ miraculū deo specialit̄
coopante. istud false credit 7 piculose q̄ri
tur. False q̄dem p̄tē liberatē demōnibus
infirmā. q̄ nec ab illis corporalibz quibz p̄fe
ctior est. nec a carminibz cogitur. Istō au
tem periculose q̄rit. qz hostis est dolosissī
mus. et nunc fin git se cōpelli p̄ tales rit⁹
impios q̄lo honorari querit. 7 a las p̄dere
Hūc perplexit respōsio iuoluit sentētiā
vt tilius loquit 7 hystorie testant. nunc se
mitas tortuosas sue fraudis mille modis
tegit. Nobis propter hoc interdicia est so
cietas sua ne queram⁹ ab eo veritatez qui
mendat est. sicut xps 7 ap̄s eius paulus
ipm etiam vera loq̄ntē ommutescere p̄ce
perūt. Nō sperem⁹ insup p̄speritatē ab eo
qui hostis est. nec pactū ineam⁹ cū eo qui
infidus est. nec cōmunicatōem cum excomunicato
nec fidem pditori perfido adhibeam⁹. Fe
sellit reuera om̄s et fallit. quos sibi aut i
stitū suis deditos inuenit. Hystorias
hoc docentes qz innumere sunt. nō nūera
mus de Juliano apostata. de joroaste p̄i
mo inuētore magice artis. de neptenabo
et ceteris absqz numero. Affirmamus
consequē cū apostolo q̄ nō sunt facienda
mala. vt bona eueniāt. Nō igit sunt male
ficia maleficis repellenda. Aliter sapre
est p̄tra fidem resp̄ere. Superest igit in om̄i
nī a necessitate sentire cū Josaphat rege
7 deo dicere. Cum ignozam⁹ qd̄ agere dei
teamus. hoc solū hēm⁹ refidū. vt oculos
nr̄os dirigam⁹ ad te. Tentetur via natu
ralis rōnis 7 prudentie 7 artis. quantum sci
uerimus. Hoc vocatur facere qd̄ in se est
ne videat tentari deus. q̄ via naturali ven
ficiente. solum restat in dei misericōdia refu
gium. Hec asit mīa nō supstitiosis obsua
tionibz. s̄ pijs obsecratiōibz. nō demōniz.
inuocatiōibus. sed vite emēdatōe. nō p̄ bo
mines reprolos. s̄ p̄batos cōparat. Si
deum volum⁹ mutare sententiā suā. nr̄as
im meli⁹ mutemus vitā. Ecce si per
mittēte iusto dei iudicio licz occulto. fiat

in aliquo verationes et immisiones p an
 gelos malos/mediantibus pactis qndas
 sacrilegorum cu temoito/vt p inuolutioes
 per fascinaciones. aut carminaciones. qnqz
 te se prozsus ad hec inefficaces. Dicit vn
 doctor talia si repianf/posse destrui. quibz
 amotis et dissipatis/negz spūs dissipare
 poterit a veratione. ad hoc vt pactū suū ser
 uare. rartē suā confirmare videat. aut qz bo
 na fides destruentū opera hec dyaboli sic
 meret exaudiri. Ita egit philippus qndā
 rex francoz de imagine qdā cerea quā di
 cebant baptisatam. r excreatam taliter no
 mte suo. q ea destructa ipe rex moreretur
 Et videbim inqt pius rex fide plenus/si
 potentior erit demon ad pdendū me. qz de
 us ad saluandū Et hec dicens cetā ptecit
 in ignē. Ita concipe eos arbitroz q dicūt
 vana vanis esse reuellēda. r q nō malefi
 cīs contra maleficia liceat abut. Sz hūa
 nam rursus impatientiā audire videoz. **O**
bssecrauim inqt deū nec exaudir. ieiui
 nauimus. pegrinatōes multas fecim/et
 processiones. nec attendit. sic murmur re
 sonat/sic querimonia. quasi gens que fece
 rit iusticiam. r quasi popul' qui nō auersus
 fuerit a deo suo. sic erecta ceruice deū suis
 petitionibz oibus volūt esse obnoxiū/cum
 tamen verissime sint popul' q labijs suis
 deum honozat/rutinā r hoc inuenit. nec
 verius diceref/hic blasphemat/cor aut eo
 rum longe est a deo. Conticescat hec ob
 stinatio diabolica. frendens r tabescēs cō
 tra diuinā puidentiā/qn potius patiēter
 expectem. non pfigentes terminū diuise
 misericōdie iuxta cōsiliū sancte Judith. Nos
 in deū totiens reliquim r in oēm iusticiā
 imo in oēm creaturā suam. cur nō tolera
 bimus flagella pij pīs. Nos filij nequā
 dum p filios dientes etiā reprobos/ pla
 cuit nos punire. durū sane ē ptra stimu
 lum et talem stimulū dei calcitrare p ipa
 tientiaz. qz duplici cuspide mortis in aīa
 et corpe recalatrantes feriūtur. **H**ec in
 terim de tota collatōe p medicz antedicta
 libuit excerpere. **P**lacuit insup determi
 nationē sacre facultatis theologie/ cuius
 mentio facta est huic opusculo cōnectere
 quia ad dictoz firmitatē/etiā nō medioc
 riter vtilē iudicauit. **D**atū p copīā sub
 signo et subscriptione me inotarij publi
 ci subscripti.

Amersis ozilpore fidei zelatori

bus/ cancellari' ecclie parisiensis. r facul
 tas theologie in alma vniuersitate pificē.
 matre nra/cum integro diuini cultus ho
 noze spem hie in dño. ac in vanitates r in
 sanias fallas nō respicere. **E**t antiqs late
 bris/emerges nouiter erroris feda collu
 uio. recogitare cōmonuit. qz plerunqz veri
 tas catholica apd studiosos. in sacris litter
 ris apertissima ē que ceteros later. nimirū
 cum hoc pziū hz oīs ars/manifestā esse ex
 ercitatis i ea. sic qz exinde r surget illa ma
 xima. **L**uilibz in sua arte perito credendū
 est. **H**inc est. **O**zōnū illud qd Hieronim'
 ad paulinū scibens assumit. **Q**uod mediz
 corū est pmittit medici. tractant fabzilia
 fabri. **A**ccedit ad hec i sacris litteris aliud
 speciale. qd nec experientia nec sensu pstant
 vt alie artes. nec pnt oculis circūolutis
 nule vicioz facile replendi. eccecauit eniz
 eos malicia eoz. **A**it siqdem apostol' qz p
 pter auariciā multi errauerūt a fide. pro
 pterea nō irōnabilē idoloz seruitus ab
 eodem nomiat. **A**lij ppter magnitudinē. q
 cum cognouissent deū nō sicut deū glificā
 uerūt in omnē idolatrie impietate. sicut
 idem cōmēorat corruerūt. **P**orro salomo
 nem ad idola. r vidonē ad magicas artes
 ptraxit effrena voluptas. **A**lios ad hoc ip
 sum intozit supba curiositas. inuestigan
 dozūqz ocultoꝝ dira cupido **A**lios postre
 mo misera timiditas. tota ex craftino pen
 tens. in obfuarōnes supstitiosissimas im
 piatqz repulit. quēadmodū apd **L**ucanū
 de filio pompeii magni. et apd historicos de
 plurimo notatū est **I**ta fit vt recedens pec
 cator a deo. declinet in vanitates r insani
 as fallas. et ad eū qui pī est mēdaciū. tan
 dem imprudēter palā apostasiādo se puer
 tat. **S**ic saul a dño derelictus phitonissaz
 cui prius aduersabat p̄siliuit. sic octoziāz
 deo isrl' spzeto. misit ad p̄silendūtes acca
 ron. sic teniqz omīs eos/q fide vel ope abs
 qz deo vero sunt/vt a deo falso ludificētur
 necesse est. **H**anc igit nepharias pestife
 ram mōstriferāqz insaniāz fallaz cū suis
 heresibz atominationē pl' solito nraetate
 cernētes inualuisse /ne forsan xpianissimū
 regnū qd olim caruit mōstro. et deo prote
 gente carebit. inficere valeat tā horēde
 impietaz r pniciosissime cōtagionis mon
 strū. cupiētes totz conatibz obuiate. **D**e
 mozes insup nre p̄fessionis. pioqz legi ze
 lo succensī paucos ad hāc rem articulos/
 bk 5

ulay

De erroribus.

damnationis cauterio. ne teinceps fallat incogniti. notare texerim. Rememorantes in cet era innuera. dictu illis sapiētissimi doctoris Aug. de supstitiois obfuationib⁹ q̄ q̄ talib⁹ credūt. aut ad eoz pomū eites aut suis tomib⁹ introducūt aut iterrogāt. Sciāt se fidē xpianā ⁊ baptisimū puuicasse et paganū ⁊ apstatā. i. retro abesūt. ⁊ dei inimicū ⁊ irā dei grauter in eternū incurrisse. nisi q̄s eccliaſtica pnia emēdat do re cōalief. **Dec ille.** Necq̄ tñ intentio nra est in aliquo derogare q̄buscūq̄ licitis et veris traditōib⁹. scientijs ⁊ artib⁹. sed in nos errores ⁊ sacrilegos insipientiū. ⁊ rit⁹ ferales. p̄ q̄nto fidem ortodoxā ⁊ religio nē xpianā ledūt. cōtamināt. inficiūt. radi citus q̄ntū fas nob̄ est extirpare satagit mus. et honore sui sincere relinq̄re vitat.

¶ Est aut prim⁹ articul⁹. Q̄ p̄ artē magi cas et maleficia ⁊ inuocatiōes nefarias/ querere familiaritates ⁊ amicitias ⁊ au/ palia demonū nō sit idolatria. **Error.** qm̄ demon aduersari⁹ ⁊ p̄tinax ⁊ implacabilis dei ⁊ hoīs iudicat. Nec ē honore vel domi niū cuiuscūq̄ vere seu p̄cipatue vel ap̄ri tudinali susceptū. vt alie creatē rōna les nō dānate. nec in signo ad placitū in/ stituto. vt sint imagines ⁊ tēpla. deus in ipsis honora. **¶ Articulus scōs.** Q̄ dare vel offere vel p̄mittere demonib⁹ q̄lecūq̄ rem. vt adimpleāt desiderū hoīs. aut in honore eoz aliqd̄ osculari vel portare. n̄ sit idolatria. **Error.** **¶ Articulus tertius.** Q̄ inire pactū cū demonib⁹ tacitū vel ex pressum. nō sit idolatria vl̄ spēs idolatrie et ap̄stasie. **Error.** Et intēdum⁹ pactus eē implicitū in oī obfuatione supstitioſa. cui⁹ effectus nō t̄ let a deo vel natura. rōnabi liter expectari. **¶ Articulus q̄rtus.** Q̄ per artes magicas demōes i lapidib⁹. anulīs sp̄ualis. aut imaginib⁹ nose eoz p̄secratis vel poti⁹ execratis. includere/ cogere vl̄ ar tate. vel eas velle viuificare. n̄ sit idolatria. **Error.** **¶ Articulus v.** Q̄ licitū sit magicis artibus vel alijs q̄buscūq̄ supsti tionibus a deo aut ab ecclia p̄hibitis. ali qua facere p̄ q̄scūq̄ bono fine. **Error.** quia scōm aplm̄. Hō sunt faciēda mala vt bo na eueniāt. **¶ Articulus sextus.** Q̄ licitū sit/ etiam p̄mittendū maleficia maleficijs repellere. **Error.** **¶ Articulus septim⁹.** Q̄ aliq̄s cū aliquo possit dispensare in q̄ cūq̄ casu. vt licite talib⁹ vtat. **Error.**

¶ Articulus octauus. Q̄ artes magice ⁊ files supstitiōes ⁊ eaz obfuationes sint ab ecclia irrōnabili p̄hibite. **Error.** **¶ Arti culus non⁹.** Q̄ deus per artes magicas et maleficia. inducat. demōes p̄pellere suis inuocatoz obediē. **Error.** **¶ Articulus decim⁹.** Q̄ thurificatiōes ⁊ suffumigatiō nes q̄ sūt in taliū artū ⁊ maleficioz ex eratio/ sunt ad honore dei ⁊ ei placeāt. **Er roz ⁊ blasphemā.** Q̄m̄ deus alias nō p̄hi beret vel puniret. **¶ Articulus xi.** Q̄ tali bus ⁊ talib⁹ nō est sacrificiū seu imolare demōibus. ⁊ ex p̄scōnti dānabili idolatra re. **Error.** **¶ Articulus xii.** Q̄ xba scā ⁊ orōnes q̄dam deuote ⁊ ieiunia ⁊ balnea tiōes ⁊ cōtinētia corpāl in pueris ⁊ alijs et missay celebratio et alia opa de genere honoz q̄ sūt p̄ exercēdo hmoi artes erui sent eos a malo ⁊ nō poti⁹ exalient. **Error.** Nam p̄ talia sacre res. imo ipse de⁹ in eu charistia demōib⁹ temp̄at immolari. ⁊ b̄ pcurat demon. qz vult in hoc honore sūt altissimo. vel ad fraudes suas occultādas vel vt simplices illaq̄at facilius ⁊ dānabi lius pdat. **¶ Articulus xiii.** Q̄ sci p̄be te ⁊ aliū p̄ tales artes habuerūt suas p̄be tias et miracū fecerint. aut demōes expu lerint. **Error ⁊ blasphemā.** **¶ Articulus xiiii.** Q̄ possibile ē p̄ tales artes cogere lib̄tū hoīs arbitriū. ad voluntatē sine vesi detū alteri. **Error.** Et conari facere ē im piū ⁊ nefarium. **¶ Articulus xv.** Q̄ ideo artes p̄fate bone sunt ⁊ a deo. q̄ licet eas obfuarē. qz p̄ eas q̄scūq̄ vel sepe euenit. sic vtentes eis q̄rit vel p̄dicūt. vl̄ qz bonum q̄scūq̄ puenit ex eis. **Error.** **¶ Articulus xvi.** Q̄ p̄ tales artes demōes veraciter cogunt ⁊ cōpellunt. et n̄ poti⁹ ita se cogi fin gunt ad seducēdos hoīs. **Error.** **¶ Articulus xvii.** Q̄ p̄ tales artes ⁊ rit⁹ impios per sortilegia. p̄ carminatōes. p̄ inuocatio nes demonū. p̄ q̄sdaz inuoluntatiōes. ⁊ alia maleficia. null⁹ vnq̄s effect⁹ ministerio de monū subseq̄tur. **Error.** Nā talia q̄scūq̄ p̄ mittit de⁹ p̄rigere. vt patuit in magis p̄ba raonis ⁊ alibi pluries. vel ad p̄batiōes si deliū. sicut h̄ Deuterof. xij. vel in q̄run dā hoīm dignā flagellatōz. vl̄ qz abutētes seu cōsulētes p̄f malay fidē. aut alia p̄cā nefaria data sūt in reprobiū sensum. ⁊ de merent sic illudi. **¶ Articulus xviii.** Q̄ b̄ boni angeli includant in lapidib⁹ ⁊ conse crent imagines vel v̄stūta. aut alia faciāt

que in istis artib' continent. Error & blasphemia. **Articul' .xix.** **Q**uod si quis v'p'p'pe vel edi vel alteri animalis, vel pgamenu' v'irgineu', aut coriu' leonis & filia h'ant eff'icacia ad cogedos vel repellendos demones ministerio hm' oi' artiu'. Error. **Articulus .xx.** **Q**uod imagines de ere vel de plumbo vel auto vel de cera alba vel tutea vel alia materia, baptisate & exorcisate, & sacrate, h' pot' exorcate sm' pdictas artes, et sub dieb' certis, h'cant vtutes mirabiles q' in libris taliu' artiu' recitant. Error in fide, in pbilosophia naturali & astrologia vera. **Articulus .xxi.** **Q**uod v'ri talib' & fide da re, no' sit idolatria & fidelitas. Error. **Articulus .xxij.** **Q**uod aliq' demones boni s'nt aliqui benigni, alij oia sciētes, alij nec saluati nec d'antati. Error. **Articulus .xxij.** **Q**uod fumigatores q' s'nt in hm'oi' opatoib' couertunt in spūs, aut q' s'nt debite eis. Error. **Articulus .xxij.** **Q**uod vnus de mon' sit rex orientis, & p'tim suo merito, alius occidentis, al' septentrionis, al' meridi. Error. **Articulus .xxv.** **Q**uod intelligentia motus celi, insit in animā rōnalē hanc corp' celi in corp' hūanū. Error. **Articulus .xxvi.** **Q**uod cogitatioes n're itellectuales & volitioes interiores, imedia te caulent a celo, & q' p' aliquā traditioem magicā, tales p'nt sciri, & p' illā de eis certitudinalit' indicare sit licitū. Error. **Articulus .xxvij.** **Q**uod p' q'scunq' artes magicas possumus deuenire ad visionē diuine essentie vel scōp' spiritūū. Error. **A**cta sunt h'ec & post maturā crebriq' inter nos & deputatos nrōs examinationē cōdusa, in n'ra & gregatōe generali p'fius apud sc'ri' maturinū de mane sup' hoc specialiter requisitos Anno d'ni. M.ccc.ccc.iiij. die, xix. mēsis septēbris. In cui' rei restio nū' sigillū dicte facultatis p'ntib' l'ris duximus apponendum. **Finit.**

Incipiūt propositioes venerabilis cancellarij p'fien. Johannis de gerson sup' assertōib' fr'is mathei galton ordinis pdicator' in cōcilio cōstan' nensi in causa fidei, de vera religioe & pfectione. Quibus propositioib' tredecim doctores maiores, quos p' tunc mund' h'uit in theologia, de diuersis vniuersitatibus contra predictas assertioes adhe'ret.

Reuerendissimo in xpo p'ri ac d'no p'stantissimo, d'no Anttonio cardinali veronēsi Johes cancellari' p'fien. h'uit o're dire Reuerendissime p' sup' scedula p' reuerendissimā p'finitatē v'ram ex commissioe d'ni n'ri mihi transmissa, r'ideo p'formū ad respōsionē reuerendissimū p'fien ac d'ni mei ac p'ceptoris p'pui d'ni cardinalis cameracē, quā r'isionē in scriptis ego vidi, et huic adhe'reo, par' si op' fuerit ad declaratioē nō veriorē, s' forte latiorē. Scriptū constat p'ria mān' die tertia Aprilis anni millefimi q'dr'igētesimi decimoctau.

Ad elucidatōem v'itatis & ad obedientie meritū sex propositioes sequentes cū totidē corollarijs offerunt vobis reuerendissimo p'ri d'no cardinali veronēsi, iudici i hac pte p' me Johem cancellariū p'fien. **Prima propositio.** Sola religio xp'iana est p'prie v'e & autonomatice dicēda religio quā xps obf'uauit p'fectissimo et sūmo mō. Pat' p'la ps. qz ex tra fligionē xp'ianā nō est sal'. Scdaz p're nullus p' negare xp'ian'. qz sic eaz vocuit xps in euāgelio, sic r'fecit, qz cepit facere et docere. **Secunda propositio.** Religio xp'iana nō obligat ad obf'uantiā p'silior, ne qz cū voto neqz sine voto, patz qz iam nō ecēt p'silia s' p'cepta. **Tertia propositio.** Religio xp'iana p' absqz voto obligate ad consilia, p'fecte, imo p'fectissime obf'uari. Patz de xpo q' nō legit' vouisse p'silia, q' fuit tñ sue legis p'fectissim' obf'uator. Patet isup' de apl'is & discipul' & xp'ianis i p'imitia eccl'ia, quoz multi erāt v'rozati, multi possessiones habuerūt q'dam in cōi, quidam in proprio, multi subijciebant solis prelat'is suis, ep'is & curatis. Constat itaqz q' nō erāt de religionib' basilij vel augustinij, qz nondū fuerāt institute, vel p' eccl'ia approbate, nec talib' regulis subdebant. **Quarta propositio.** Religio xp'iana nō requirit ad p'fectionē sui obf'uationes tam in p'ceptisqz in cōsilijs, q' sup'addat alia religio, qles dicitur obf'uationes institute p' sc'os Basilij et Aug. & c. et qles Anselmus vocat religioes facticias, p'z ex p'cedentib'. **Quinta propositio.** Religiones hm'oi' facticie satis improprie & abusive & forsan arrogāter dicte sunt status p'fectionis, p'z qz stat' homines im'p'fectissimos tales religiones p'fiteri, sic noy

Propositiones in causa fidei

tat Aug. q. nō priores repit q̄ eos qui in
hmoi religionib⁹ defecerit. S; aliūde dēla
rat hēc abūsiō vel vsurpatio noīs. qz scōm
illos q̄ nouit. post scōs doctores. vñ sūt ra
li vocabulo stat⁹ pfectōis. Ne stat⁹ non
dicit ap̄d religiosos pfectōem habitā vel
adq̄sita. sicut ē de statu plator. s; tñ modo
dicit pfectōem adq̄rendā. Constat autē qz
pfectio adq̄renda nō ē iam adq̄sita. Et iō
melt⁹ nomīaret vīe qdā vel instrūtra seu
dispositōes ad pfectōem adq̄rendā. quas
dicerēt status pfectōis. imo ⁊ sicut hmoi
status sic dicit⁹. dirigit ⁊ iuuat quosdā ad
perfectiorē obseruatōnem vere religionis
xpiane. sic ⁊ multos impedit atqz p̄cipitat
quos tut⁹ fuerat in seculo remāsisse. quia
displicet deo stulta ⁊ infidelis pmissio. q̄
s; vel indiscrete sumit. vel nō obseruatur.
Sexta p̄o. Religio xpiana pfecti⁹
potest ⁊ debet obseruari a papa. cardinalib⁹
et prelatib⁹. etia; si nullo voto sint astricti.
vltra legē rei. q̄ simplices religionū facti
ciar p̄fessores. Patz qz sunt in statu perfe
ctionis exercende.

Primū corollariū.

Sequit primo q̄ acceptio religio
nis sicut s; matheus iacobita de
scribit i scōa acceptōe vbi vult de
clarare qd ē pprie ⁊ antonomatice religio
est nedū stulta ⁊ insana. s; ⁊ heretical blas
phema. qñ dicit sic. Alio mō inq̄t accipit
hoc nomē religio. s; q̄ a religādo. s; pur
bō obligat se ad ea que p̄nēt eēntial: ad
statū pfectōis. Et illo mō s; antonomati
ce tñ de illis q̄ sunt in aliq̄ re approbatz
regulis pprie dicit. p̄fessi cuiusmōi sūt Au
gustinū Basilij Bndicti Francisci ⁊c. Patz
corollariū ex p̄cedentib⁹ deducendo ad s;
incōueniēs. qz xps ⁊ papa ⁊ plati n̄ obser
uauerit vel obseruat eēntialē statū pfectō
nis. qz s; nō p̄fessi sunt regulas p̄dictas
imo nec debent dici de vera religioe. nisi
improprie ⁊ analogice. extra primaz. p̄posi
tionē q̄ solide fūdata ē. Hec ē credibile
qz aug⁹ ⁊ sc̄s ⁊ h. hoc somnauerit. Cū ⁊
si possint in religioe xpiana assignari duo
modi viuēdi. seculariū videly ⁊ illoz q̄ p̄
fitent religioes facticias. quos cōis vltis
religiosos appellat. Nō tñ ita distinguūt
isti modi. qñ multa q̄ ueniūt talib⁹ reli
giosis. cōueniūt ⁊ uenire possint vere et
meritorie multis secularib⁹. imo ⁊ p̄feci⁹

sicut patz ⁊ prelat. q̄ sunt i statu pfectōis
exercende. tñ maiores q̄ minores sic sūt
curati. put multi tenēt extra sc̄m thomā.

Secundū corollariū

Sequit scōo q̄ extra religioes factici
as p̄t aliq̄s cū voto simplicia. vel sine vo
to xpiana religioe in suis p̄ceptis ⁊ cōsi
liis p̄fecte obseruare. Et dicere qz tale voi
tū simplex si fieret eēt nullū. et p̄ nō voto
deberet cōputari. est ap̄tissim⁹ error ⁊ insa
nus. sic tñ iste stat⁹ ponit circa finē. ⁊ in fi
ne sui scripti vltimū.

Tertium corollariū.

Sequit tertio qz tota doctrina fratris
isti inuitit stulte ⁊ insane fantasie. imo
et blasphemie. Propterea si est mirandū
si hoc incōueniētū dato multa posuerit ⁊
deducere conat⁹ est. Et qz implicet cōtra
dictionē aliquē de seculo seruare siliū
paupertatis vel castitatis vel obedientie. imo
qz hoc est mortale pctm̄ extra religioes fa
cticias q̄s solus vocat veras religiones.
Et qz papa si possit dispensare qz aliquis
in seculo sic obseruaret cōsiliū paupertatis
⁊c. Et qz dicēs oppositū ē heretic⁹. Hec va
let ratio sua qz si secularis voueret pauper
tatē ageret extra illō p̄ceptū. Nō ocades
qñ multis modis possit secularis sicut et
religiosus viuere rectē ⁊ sufficiētē in cō
muni sine pprio. imo et nihil balendo nisi
labores manū suaz. P̄t etiā aliq̄s de se
culo sicut p̄fites ⁊ vep̄ ē. vouere solēnt
castitatē. patet in sacerdotib⁹. Cur nō s;
muliter vouere possz obedientiā plato suo
seculari. ⁊ cū secularib⁹ viuere in cōmuni.

Quartū corollariū.

Sequit q̄to qz fautores et defensores
isti fr̄is sunt arcēdi seu repellēdi. ⁊ nisi re
sistete voluerint. graui⁹ puniēdi. ita tñ qz
nō laxet nimia licētia ad defensionē legat
dor ⁊ legutar. si repiant effrenes ⁊ discō
li. ⁊ scādaloſi in suis obseruatōib⁹ p̄firi
in contemptū prelator⁹ suoz seculariū ⁊ cura
torum. iuxta mentē decretaliū. cōtra tales
editurum.

Quintū corollariū.

Sequit quinto qz dñs n̄ papa q̄ seclā
ris ē. ⁊ s; h̄i sui cardinales ⁊ plati s̄a maio
res q̄ minores de seculo debent celeriter

et vehementer operari dare / q̄ talis doctrina pestifera ac blasphema atq; iniuriosa eis extirpet iudiciali et publice. ne secpat in maiorem perniciem.

¶ Tertium corollarium

¶ Sequitur sexto / q̄ si auctor tal' doctrine cū suis fautorib; inueniat pertinax et arguens. et a lōgo tpe. tā p̄tra p̄latū suū. q̄ m̄gr̄os et doctores. tā in s̄bis q̄ in scriptis debet sic attestari. q̄ nō habeat facultates reddendi et veteriora perpetrādi. sicut iā d̄z hoc pluries fecisse recedēdo. s. a plato suo et iudice. et se q̄nt̄ sel ab hoc consilio. Alia sunt de validis medicantib; et de actiōe contra iura canōica que dimitto.

¶ Sequitur tenor re-

sponsoris dñi cardinalis Cameracē. de qua supra.

Reverendissime p̄ et dñe super scedula papirca sigillo v̄fo sigillata mihi ad instigatoriū in iuriam in q̄dā causa fidei. tñdeo deliberatione in eā istam eē p̄ p̄nti. q̄ coram reuerēdissima p̄mitate v̄ra cōnocent̄ theologi qui sunt in hoc sacro cōcilio / q̄to p̄ponat materia. vt cōmunicatis inuicem cōmuni deliberatiōe sine cōtentione dicat tandē vnusquisq; in publico id q̄ sibi v̄ debet s̄formiter ad sacra scripturā. Et illic ego i fauorē fidei volo libet̄ interesse. Non enī debet tal' materia in teneb; vel p̄ticulariter terminari. s; cōiter et in luce. vt q̄lib; q̄ intererit possit v̄ docere v̄ doceri dñi se mutuo q̄libet̄ itelligit. et talē modū seruari in hoc sacro in causis fidei mihi cōmissis. Et nihilomin' q̄ nescio si occurrerit occasio q̄ n̄ posses interesse i p̄uocatiōe p̄missa. dico q̄ mihi occurrat vt sequē.

¶ Propositiones siue p̄sones sup̄ q̄to sit in quisiō. h̄nt fundamētū p̄ime cōclusionis p̄ncipale q̄d ē erroneū. repugnās nedū rōm̄ theologicē et morali. s; etiā obfuarōi p̄mitate ecclie q̄ scribit̄ Act. iij. vbi sic in forma d̄z. Multitudis autē credentium erat cor vnū et aia vna. nec quisq; eorū q̄ possidebat aliqd̄ suū eē dicebat. s; nec q̄s egens erat inf̄ illos et. Constat itaq; q̄ illa congregatiōe p̄mita fuerit mlti v̄rotati. et alij diuersarū cōditionū seculares qui. s; n̄ erāt astricti p̄ votū ad tria cōsilia euangelica. castitatis obedientie et paupertatis que admodū sunt p̄fessi religionū. p̄ beatū

Basilii b̄ndictū et auḡ. ac filios. Introducta r̄. q̄s iste ponēs h̄mōi cōclusiones / ap̄pellat veras religiones tanq̄ extra illas non sit vera religio / q̄d falsus ē. imo hereticū si sic p̄ p̄sionē intelligat. Quā xp̄iana vera est religio etiā ap̄d seculares. vt iacob' in canonica sua notāter expressit. Sūt p̄terea in dict' p̄positionib; multe clausule apposite. v̄ltra predictū p̄ncipalē fundamentalē errorē q̄ seculares n̄ p̄nt viuere sine. p̄prio q̄ continet magnā temeritatem scandalū atq; p̄teruā. et q̄ possent singillatim reprobari. vt q̄ dicere oppositū illi q̄d alię cōclusiones siue continēt. sit hereticus q̄ sit implicās contradiciōne q̄ sit p̄ctū mortale. q̄ omīs faciēs contra iura canonica. peccat mortale. et ita de filio. Est igitur deliberatio mea. q̄ p̄ ista et similia q̄ tractat' vel libellus a q̄ sunt extracte cōclusiones seu p̄siones a iudice continet d̄nand' ē. vt errone' et temerari' et scandalosus. et vt dogma falsū sacre scripture contrariū. Et p̄ consequē q̄ tractat' ē hereticus et igni tradēdus. Ceter' de cōposito re tractat' deliberet dñi iuriste. istis attētis. q̄d agendū. In testimoniū p̄missorū p̄pria manu subscripsi Vester tot' Petrus cardinalis Cameracē. ¶ Finit.

¶ Sequitur cōclusio

nes fr̄is Barthel' grabou ord̄is predicatorū in sacro cōcilio Constātiē. oblate ad examinandū. contra q̄s cancellari' p̄ficiē. propositiones scripsit supra.

Beatissime p̄ exponit' sc̄ritati vestre et parte v̄ri deuoti oratoris fr̄is Barthel' grabou / conuētus wysmarie. p̄uincie saxonie ordinis predicatorū. ac merzeburgen. dioce. Quōd cū lector ipse ex̄ns i p̄uētū gronigen. dioce. Traiectū. dicte p̄uincie et ordinis videret q̄ p̄les p̄d̄as ser' v̄riusq; noue religionis h̄tū allūmētū. et conuētula faciētes. nullū h̄tū approbatū p̄ficiētes. statuetesq; sibi p̄sibus superiores p̄ libitū volūtatū. et s; simulata deuotione p̄lm̄ attrahētes. et multa s; veritatē sacre scrip̄e ac sacros canones attrēptantes. et de elosinis p̄p̄fidelū domos s̄ptuosas ad modū monasteriorū regulariū edificātes. et se inuicē in eis includētes cū obfuarōe q̄rundā rituum minime per eccliam approbatorum. Cepit super hoc ap̄d semetipm̄ ardetet cogitare. et an hoc statūto regul' fidei

Conclusiones fratris

et sacris canonibus ecclesia dissimulare deberet. Reuoluentibus diligenter sacre scripture sanctorumque doctorum libros et sacros canones quasdam conclusiones reprobantes illo modo viuendi extraxit et scripture comedauit. Quarum una principalis est, ex qua habet de duant exceptis paucis. Nullus potest licite et meritoze imo nec veraciter obediencie paupertatis et castitatis, vniuersalia conuicia coniunctim, extra veras religiones manendo adimplere. Ex qua sequitur immediate formalis sequentia articulus seu conclusio nona in ordine quod nullus potest predictum paupertatis consilium meritoze imo nec vaciter obsequiare, nisi fuerit in statu ipsius perfectiois siue vere religionis. Et dico notate de istis tribus consilijs simpliciter seu vniuersaliter sumptis. Scilicet quid dicitur in aliquo casu possunt laudabiliter et meritoze extra religiones obsequari. Quod enim aliquis secularis dat elemosinam in casu aliquo, quod casus de necessitate precepti non tenet, implet illud consilium paupertatis in illo casu tantum. Et quod continet se ab yxoribus amplexibus tunc illo quod illud facere non tenet, implet consilium continentie in illo casu, et sic quid tenet. Quod etiam dicitur alicui suo prelo curato vel episcopo, in casu quod hoc de necessitate precepti non tenet obsequat illud obediencie consilium in illo casu. Et ista precepta extra religiones viuentes voto vel sine voto deo offerre. Unde dicit sanctus Thomas, secunda secunda, quod in seculo viuentes aliquid deo dant et aliquid sibi reseruant, et sic hoc placet ecclesie subdunt. Regulares autem optant totum deo quod habent ratione holocausti offerre, et hoc fit et fieri potest in partibus consilia vniuersalia predicta. Et idem dicit ibidem quod ad seculares pertinet tantum particularia vota offerre, ad regulares autem vniuersalia vota. Unde particularia vota dicuntur sacrificia more veterum, de cuius ratione fuit de offertorio deo oblato parte dare et parte retinere. Vniuersalia vero vota holocausti sunt dicuntur, de cuius ratione fuit totum deo offerre et nihil retinere, quod pertinet ad solos religiosos se et sua in modum cuiusdam holocausti deo dedicantes. Ex quibus sequitur vnde prima quod abdicare quicquid omnia propter christum extra predictas religiones manendo, seu nisi veram aliquam religionem ingredias est sibi et suis quorum cura sibi incumbit vitam subtrahere, quod est homicidium tot hominum committere, quod eius cure subditur. Hec est de mente sancti Thomae, secunda secunda, quod xxxij, argumento. Et quibus sequitur quod nullus potest abdicatorem omnium

propter christum facere extra veram religionem manendo sine peccato mortali, quod subtraheret sibi vitam. Ex quibus sequitur quod omnes peccati qui bona sua simpliciter in elemosinam largiuntur extra religionem veram manendo, quod est tertia conclusio in ordine. Et etiam quod peccent, quod sua propria resignant non intrantes religionem aliam, quam approbata quod est decima octaua in ordine coincidentis cum tertia immediate precedente. Ex quibus sequitur decima quod reputantes se bene facere assumendo predictum consilium paupertatis remanendo in statu seculari, mortaliter peccant. Ratio quod talis non est assumptio ipsius nisi fantastica, puerilis et non vera, ut docet dominus Iobannes, xxxij, in quibusdam extraneis. Gloriosam ecclesiam, et ratio idem conuincit. Ex quibus sequitur quod seculares credentes se mereri tali abdicatorem in seculo seculo manendo vitam eternam credunt se posse mereri vitam eternam mortaliter peccando. Ex quibus sequitur quod aliquis sit voluntarie pauper propter christum in seculo manens omnino nihil habendo, nec etiam ipsam voluntatem habendi, propria induit omnino contradictionem, et quia includit quod secularis sit religiosus et econtra, quod est omni contradictione. Ex quibus sequitur quod non effundi omnes opes simul ab his qui volunt in statu seculari remanere, reducitur quasi immediate ad illud preceptum decalogi non occides, vno casu tantum tempore secundum expositionem sancti Thomae, quod xxxij, allegantis ad confirmatorem dicti sui Ambrosii dicentem in primo de officiis, Deus non vult simul omnes opes effundi, nisi forte ut helise quod mactauit boues suos et pauperes, et eo quod huiusmodi nonnulla cura teneret domesticam, si ut se daret in prophetica disciplina, quod verbum, nisi forte ut helise exponit sanctus Thomas, nisi quis velit statum suum secularem mutare per religionis ingressum, aut principem de extrema necessitate liberare, et. Et iohannes in summa confessio, sub aliis verbis nisi quis velit ex toto seculum relinquere. Et magister summe summarum titulo de elemosina dicit idem et loquitur ibi Ambrosius de effusione seu abdicacione actu habitorem ex quibus possit hoc conuenienter vitam transigere secundum conditionem status et persone. Ex quibus sequitur quod dices pertinaciter omnia esse meritoze abicienda propter christum in seculo manenti, hereticus est dicendus, excepto vno solo casu de liberando principem de necessitate extrema per quem, et. Ex quo sequitur quod proprietas se

poralif retū & statū ſeculari eſſentiali an
nera. Et p̄ ſc̄q̄ns dñs papa ſalua aucto
ritate ſua non p̄t diſpenſare cum ſecula
ribus. vt om̄ibz in ſingulari careāt ſeu ni
bil in ſingulari habeant. ¶ Ex q̄bus ſc̄q̄
ſertus articū reddens p̄cedentis quiti
articuli rōnem. Si eni dñs papa poſſet
hoc alicui concedere. ſeculari videlz poſſz
ei concedere p̄ ſic vite ſubtractionem &c.
Poſſet etiā q̄d p̄ om̄i tpe contradicōis
implicat q̄d deus ſm̄ ſanctos facere nō po
teſt. ¶ Sequit̄ etiā q̄ religioſus ſine pec
cato mortali nō p̄t abdicare voluntatem
habendi cōmunia. etiā q̄n actu talia nō hz
Quia enim illd̄ q̄d nullus facere p̄t ſine
p̄c̄tō mortali. null̄ p̄t illud velle facere. &
religioſus h̄ p̄t abdicare cōmunia. q̄ ſine
illis viuere nō poſſet. cum p̄ ſua p̄feſſio
nem renūciauent oibz et ſingul̄ p̄p̄is ſin
gularibz. ſc̄q̄ ergo q̄ religioſus &c. Quia
etiā t̄ ſc̄tō 2. lo. ſc̄da ſc̄de. q̄. xxxij. arti
culo &c. null̄ debet in cōueniēter viuere tri
bus caſibz exceptis. Sequit̄ q̄ male faci
ant & peccāt illd̄ abijcētes. & q̄ ſm̄ ſtatū
ſuū & additōz p̄ ſc̄e poſſint cōueniēter viuere
& dicit̄ tribz caſibz exceptis &c. Null̄ etiā
corpore validus extra verā utilitatē & verā
neceſſitatē exiſt̄ p̄t ſine p̄c̄tō xp̄iſideliiū
elemoſinas tollere. ¶ Ex quibz ſequitur
q̄ p̄dicta tria ſaluatoris cōſilia ſunt ita cō
catenata. vt vbi paupertas veraciter ſeu
meritorie inuenitur. oportet q̄ neceſſario
obediētia & caſtitas veraciter ſeu merito
rie inueniatur. Probat̄ iſta quia papa
ſic arguit in decretali. Cum de quibz dā
Qui nō renūciant p̄p̄is. nō ſunt religioſi
Ergo p̄p̄is renūciantes ſunt religioſi. Et
om̄is religioſus eſt neceſſario ſimul cu
paupertate ad alia duo cōſimilia veraciter
obligatus &c. ¶ Ordo et numer̄ articulo
rum et cōcluſionū p̄dictorū ¶ i. ¶ Pro
prietas temporalium rerū. ſtatū ſeculari
eſſentialiter eſt annexa. ¶ ii. ¶ Null̄ ſine
peccato poteſt illud abijcere. quo retento
poteſt cōueniēter viuere ſm̄ ſtatū ſuū
¶ iii. ¶ Om̄es peccāt qui bona ſua ſimpli
citer in elemoſinā largiuntur propter chri
ſtum. ¶ iiii. ¶ Abdicatōem om̄iū p̄pter
chriſtū nullus facere poteſt extra veras re
ligiones manēdo ſine peccato mortali et
dico veras religiones p̄ ſedem apoſtolicā
approbatas. ¶ v. ¶ Papa nō p̄t diſpenſa
re cum ſecularibz. vt om̄ibus in ſeculari caſ
teant. ¶ vi. ¶ Si papa poſſet alicui cōce

dere hoc. tunc poſſet ei concedere p̄ ſic vite
ſubtractōem. q̄d eſt contra ſceptum decalogi
gi nō occides. ¶ vii. ¶ Religioſus nō po
teſt ſine p̄c̄tō mortali abdicare voluntatē
habendi cōmunia. q̄n actu talia non habz
¶ viii. ¶ Ex alio ſit voluntarie paup̄ pro
pter xp̄m in ſeculo manēs. oīno nihil hab
tendo in ſingulari. nec etiā ipſam voluntatē
habendi. p̄p̄ia includit om̄i tpe contradicō
nem. ¶ ix. ¶ Null̄ p̄t paupertatē cōſiliū me
ritorie obſeruare. niſi fuerit i ſtatū ſp̄ialis
p̄fectōis ſue vere religioſis. dico aut̄ verā
religionē. ſc̄do mō dictā religionē. ¶ x.
Reputātes ſe bñ facere aſſumēdo paup̄
tatē q̄ eſt ſaluatoris cōſiliū. remanēdo i ſta
tu ſeculari. peccāt mortali. ¶ xi. ¶ Abdi
care oīa etiā p̄t xp̄m niſi verā & approba
tā religionē ingrediat̄. ē ſibi & ſuis q̄z
cura ſibi incūbit vitā ſubtrahere q̄d ē bōicū
dū cōm̄tere tot hōim̄ q̄t etiā ei cure ſb̄
dunt. ¶ xii. ¶ Redētes ſe mereri vitā eter
nā tali abdicatōe. credunt ſe poſſe mereri
vitā et̄nā. mortali peccato. ¶ xiii. ¶ Effūdā
oēs opes ſil ab his q̄ volūt in ſeclo manēs
re. reducat̄ q̄ ſi immediate ad illd̄ p̄ceptū nō
occides. ¶ xiiii. ¶ Dices oīa meritorie eſſe
abijcēda. p̄t xp̄m remanēti in ſeclo. ē he
retic̄ iudicad̄. ¶ xv. ¶ Null̄ p̄t meritorie &
ſm̄ xp̄m obediētie paupertatē & caſtitatē cōſilia
extra veras & approbatas religioſes manēdo
adimplere. ¶ xvi. ¶ Tria ſaluatoris cōſilia ſunt
ſic cōcatenata. vt vbi paupertas meritoria
in q̄ntū ē ſaluatoris cōſiliū. oportet vt nēcario
alia duo. ſ. & obediētia inueniatur q̄ a pau
p̄tate ſepari n̄ p̄t. ¶ xvii. ¶ Heteroſe
m̄lieres cōem vitā ducētes. in ſiml̄ cōmo
rātes. tegutte vulgariē nūcupate. q̄ ſc̄q̄
errores nō tenētes aut p̄dicātes. ſeu alia
de erroribz. p̄t heretica p̄auitate nō ſuſpe
cte. et̄ne dānatōis ſunt filie. Et ear̄ ſtat̄ ē
p̄hibet̄ & dānat̄. ¶ xviii. ¶ Peccāt q̄ p̄p̄ia
ſua reſignāt n̄ intrātes religionē approba
tam. Rō eſt ſm̄ eū q̄ religioſoz ē carere
p̄p̄io. ſic ſecularibz ē neceſſariū retinere p̄
p̄riū. ¶ xix. ¶ Nō licet p̄b̄ris & clericis cō
mune vitā ducere. niſi i religioſe approba
ta ſub pena p̄c̄i mortal̄. ¶ xx. ¶ Peccāt oēs
qui fouēt cōſilio & auxilio cōem vitā ducē
tes extra religionē approbatā. ¶ xxi. ¶ Ex
cōicati ſunt oēs cōem vitā ducētes. extra
religionē approbatā. ¶ xxii. ¶ Ex ſil̄t̄ ex cō
municati ſunt illi q̄ vitā cōem extra reli
gionē approbatā ducēt̄ ſb̄t̄ elemoſinas
Et qui tales fouent cōſilio & auxilio vel

defensione simit stant et sunt in statu pre
tue dānatois. et nisi de hmoi corū excessi
bus magna p̄tritione penituerint ad vitā
eternā non possunt peruenire neq; salui p
manere. ¶ xxiij. ¶ Omnes vitā comunē
ducentes extra religionē approbatā. sunt
illi a quib; saluator noster p̄cipit esse ab
stinendū. et tanq; a falsis p̄phetis attenden
dum. ¶ xxiij. ¶ Quilibet faciens p̄tra iu
ra canoica peccat mortalit̄. ¶ xxv. ¶ Nul
lus corpe validus absq; cōmuni utilitatē
et necessitate potest extra veras religio
nes sine peccato elemofinas christifidelis
um tollere ꝛc.

Renocatio et abiu
ratio predictorū articuloꝝ et conclusionū.

Quo frater matheus grahou ordi
nis fratrum p̄dicatoꝝ p̄fessus
Conuētus ruyfmarie. Diets
burgesi. dyocesis p̄uintie saro
nie. cognoscens veram catholicam et apli
cam sedem anathematizo et abiuro omnē
heresim. omnemq; falsam et erroneā doctri
nam in quodā meo opusculo tractulo seu
libello (incipiente Suppono me primo q̄
non intēdo infra scripta neq; quomodolibet
aliam p̄tinaater defendere ꝛc. et sic fin
nientē. Et aliam specificat Jobānes an
dree. cuius inuentrices seu assumptrices
conscientiā peccatū reputabāt vt inuenit
in glosa vtriusq; sup dictū caplm. Et per
hec patet responsio ad decimū maxime ad
decem et septē conclusiones p̄uertas siue
assertiones. quartū alie sunt heretice. alie
erronee et alie scandalose ac piatū autū
offensiue per me editas et manutentas/
in dicto p̄uerto opusculo siue tractatulo
aut libello contentas de qua hacten⁹ in
fatus cōuictus et sentēcialiter cōdem
natus sum. Cōsentio sancte Romane ac
clesie et apostolice sedi Ac corde et ore pu
ris. profiteor eandē fidem et doctrinam
me tenere et credere. quā sancta m̄ acclē
sia tradidit et firmavit. Jurans p̄ sanctas
trinitatē et per hec sacrosancta chabi euan
gelia eos qui p̄tra hanc fidem orthodoxā
veniunt cum dogmatib; suis. eterno anat
hemate dignos esse. Promitto etiam q̄
si ego ipse aliquādo contra hec aliquid sen
tire docere aut predicare presumpsero/ ca
nonum seueritati me submitto. Presenti
abiurationi per me lecte et plecte māu p̄

pria me subscripsi. hancq; meam cōfessio
nem et abiurationē coram vestra reueren
dissima paternitate dñe cardinalis aquil
legē. iudex et cōmissarie. reuerēdisq; pa
tribus dominis p̄relatis doctoribus et
magistris hic presentibus ad hoc speciali
ter vocatis et requisiti feci et approbaui/
ad futuram rei memoriam in testimoniū
premissorum.

Tractatus eiusdē

Cancellarij parisiē. contra sectam flagel
lantum se ꝛc. sub aliquibus consideratio
nibus.

Lex christi dicit lex amoris quā
quā dominus sicut dicit Aus
gustinus voluit paucissimus
sacramentis esse contentam.
Et inde culpatur eos qui seruili
bus cam p̄mant onerib; conformiter ad
illud primi pastoris Petri Actuum. xv.
Quid temptatis vbi. Imponere iugum
sup ceruices discipuloꝝ qd neq; nos neq;
patres nostri portare potuim⁹. s; p̄ gratias
dñi nri iesu xpi credim⁹ saluari. quē admo
dū et illi. Opus vtrū certe. vtrūq; acce
ptōie dignissimū. ¶ Lex xpi nō min⁹ tēret
in cultu suo vitare supstitiōes gentilium
et idolatratū p̄sertim crudelēs et horren
das q̄ antiqua lex. in qua tamē prohibi
tio fit per expressum Deuterōn. xiiij. vbi
dicit filij. Et tunc dñi dei v̄ri nō vos inci
detis. Glosa. nō tēretis in aliq; ydolatriis
assimilari. Et in lebeo h̄. Non vos lace
rabitur hoc aut faciebāt ydolatre. sicut h̄c
iiiij. Reg. xvij. Vbi dicit q̄ incidebāt se ut
ta ritū suū cultū et lācieolis donec p̄funde
rent sanguis. Cōptū siq; deus est et traditū
homicidas illos et apostatas demōes eē cui
pidos effusionis sanguis. p̄stam h̄iani.
¶ Lex aliq; q̄nto ē iniquior et demōijs ob
sequētor. tāto sp̄ inuenit crudelior et ama
rior. Patz i illis q̄ filios suos et filias in
molabāt demōijs. Hinc dñs ait p̄ p̄phas
Seruietis dñs alienis. q̄ nō dabunt vob
requiē. xps aut ex grā sua. sic notat i dicto
petri prius allegato. voluit nos misericordi
diter saluare p̄ sanguinē suū sel' effusus. p̄
quā fact⁹ est nobis a deo sapia. iusticia. sā
ctificatio et redēptio. ¶ Lex xpi maximas
fortit' virtutē ex mīa et grā sua. cui⁹ grē vasa
sunt sacra noue legis ex virtute opis op̄
rati. et iō q̄cqd auerit a sacris su sapiedis

presertim a sacramento confessionis. debet
reijci fideliter. Constat autem per experien-
tiam. quod tales se flagellantes non curant sacra-
mento confessionis vel penite sacramentalis di-
centes quod hec flagellatio potior est ad velen-
dum peccata quam quecumque confessio. imo
eam equiparant nonnulli. vel preponunt
martirio. quoniam faciunt in quantum vltro fudendo
sanguine proprii quod ab aliis martires pas-
si cegebant. Formidandum tamen istuc est
ne apud personas clericales. et in locis sa-
cris. causet hec pollutio sanguinis. vel et com-
municatione vel irregularitate vel cotami-
nationem. et profanationem in eisde locis
sacris. **L**ex christi prohibet sollicite pe-
nitentias publicas dandas esse clericis
sacerdotibus et prelatiis. propter reueren-
tiam status clericalis. quanto minus de-
bent tales persone suscipere penitentias hu-
iusmodi publicas. sicut sunt vt fert multu-
de numero se flagellantium. qui licet videantur
celare se. tamen satis agnoscuntur. Si-
militer diceretur de personis insignibus
in vtroque sexu. de seruanda insuper recun-
dia iuuenularum. et iuuenum illic se ve-
nudantium. et de non infringenda grauitate
virozum. vel auctoritate minuenda pare-
tum. **L**ex christi si videatur flagella indul-
gere. iuxta illud. Ecce ego in flagella pa-
ratus sum. nihilominus circumstantie de-
bent apponi. quibus rationale fiat obse-
quium nostrum. Vna quod huiusmodi fla-
gellatio fiat iudicio superioris imponentis
talem penitentiam. et quod ab altero fiat. et
moderate et sine scandalo et ostentatione
ac sine sanguine. iuxta traditionem S. pal-
risiensis. quem admodum fit huiusmodi fla-
gellatio in religionibus approbatis. et ab
aliquibus deuotis personis. Sed aliter
longe videmus in illis que reprobamus
flagellis obseruari. **L**ex christi declarata
per ecclesiam. cuius auctoritas maior
est in sua consuetudine. dicente sancto Tho-
ma. quod sit auctoritas vnius doctoris. sicut
Dionysii vel Augustini semper sectam
flagellantium se reprobauit. postquam insur-
gere videbatur in diuersis mundi parti-
bus. et hoc de memoria plurimum hominum
viventium. et inlothoringia quam in alma-
nia. et in francia pluribus in locis. iuxta
narrationes hominum et chronicas fran-
cie. ac scripturas fidedignas. **L**ex christi

si frequenter prohibuit multas obseruatō-
nes legardorum et begardorum. que in
prima sui introductōne pretendebant speci-
em magne religionis. ac multi fructus spū-
ritualis in animabus. et exempla salutis
atque austeritatis. Prohibuit inquam pro-
pter sequelas malas et multas. que sub hoc
pretextu fieri sunt inuēte. Non enim est ma-
lum quod subsistere possit si non aliqua spe-
ciem haberet in se boni. Propterea fallit
hec argumentatio. Proueniunt ex hac ses-
ta flagellatorum multa bona. non igitur tol-
lenda vel reprobanda. **L**ex christi ne-
dum ordinat hominem ad deum. sed etiam
ad primum. et ad principem seu prelatum
suum. interea non debet qualiscumque ritus
induci per populos. qui possit cau-
sare seditionem. vel partialitatem vel sup-
stitionem. sed debent omnia regulate fieri
et ordinate. de mandato et ordinatione su-
prioris. vt nullatenus ordo hierarchie con-
fundatur. quod fieret si quilibet ad arbitrium suum
posset instituire vel fouere nouum ritum sine
duce. sine lege stabili. sine ordine. vbi sunt
iuuenes et virgines. senes cum iuniori-
bus simul in vno diues et pauper. et illo-
rum turba magna. de quibus ait Ecclesiastes.
Sultorum infinitus est numerus. **L**ex
christi sufficienter data est in preceptis
decalogi. quorum obseruatō facta cum bo-
na simplicitate. et vt ita dicitur grossa fit
de satis est ad salutem presertim laicorum
et popularium. absque noua grauissimorum
onerum impositione. Iuxta illud christi. Si
vis ad vitam ingredi. serua mandata. **A**-
cc valet si dicatur quod populares suscipi-
unt voluntarie tales flagellationes sine pre-
cepto alio. dum inuenitur quod ipsi diuina
precepta libentius in multis inde contem-
nunt. Est enim contumax humana natu-
ra. que postquam restituta est ab originali ius-
ticie statu. cupidius fertur in illa que sunt
ad inuentionem sue quam que sunt diuine iussio-
nes. Et hic est vnus superbie gradus. quem
apud religiosos loquitur Bernardus in-
ueniri. dum plus gaudent in abstinentia
vel oratione particulari spontanee. sumpta
quam in tota regulari disciplina. **L**ex christi
sufficienter ab apostolis et sacris docto-
ribus explicata. non inuenitur tales no-
uitates flagellantium se constituisse. pre-
dicando vel aliter. sed potius reprobasse

Inducit

D

L

tanq̄ suspectissimas et piculosisimas. et q̄
vergere possunt in scandalū christianorū/
apud iudeos. saracenos et paganos. tanq̄
lex christi sit austerā. crudelis. et in sangui-
nibus. non in miserationibus enutrita.

Lex christi docet ex pmissis et libris multū
prelatos ecclie pastores et doctores. imo et
principes. q̄ sectā hmoī cruentā et sanguis-
nolentā (gallice sanglate) studeant et labo-
rent destruere seu compescere. tam bonis
predicatoribus et bonis fiasionibus. q̄ cen-
suris nedū ecclesiasticis. s; etiā tempali-
bus. more p̄decessorū. attento q̄ sub hoc ve-
lamine ac p̄textu penitētie. fiunt inuisera
mala. sicut expti testant̄. Insurgunt here-
ses. vilipendunt p̄prij sacerdotes. cōtēnun-
tur p̄fessiones et p̄nie sacramentales. extor-
quent colosis modis pecunie. oca que pi-
gros occidūt nutriunt. Silemus d̄ furtis
de stupris et adulterijs. de periculis q̄ sunt
in falsis fratribus et fraudulentis sollicitatōi-
bus. ad om̄e facinorū atq; flagitiū. ita vt bo-
nis et malis hinc inde statera iusta vel eq̄-
lance pensatis. mala multo plū q̄ bona
parturire cognoscat hec secta. se flagellā-
tium. pridē et plures iā dānata. Propte-
rea dū repullulat vel excrestat toto studio
fundit̄ euellenda p̄tendatq; censetur.

Et ceterū qm̄ oportet in hoc malo iā radica-
to et qd̄ latissime serpit p̄cedere pedetētim
et caute dum q̄runt eradicari zyzania fla-
gellatorū hmoī simul euellat̄ et triticū pri-
us scmiatū boni salubrisq; verbi rei. No-
tetur igit̄ cautela q̄druplex infra scripta.

Fiat in primis exhortatio relexmens et
crebra. de et sup̄ auctoritate facti concilij.
dum illud est. Similit̄ de auctoritate pa-
pe et ecclie romane. q̄tinus quilibet habe-
at p̄mptitudinē animi. parere vel obedi-
re mandatis vel institutōib; seu consilijs
predicatorū. quemadmodū facit egregius
et feruidus p̄dicator magister Vincenti-
sicut pater ex litteris p̄pria manu subscri-
ptis nouissime missis Constantiā. In q̄-
tidianis inquit recōmendatōibus facti
et vniuersalis concilij constantien. quas
facio post sermonē docui et doceo om̄es si-
deles. summittere omnia facta et verba.
ac etiam scripta. determinationi ac etiam
correctioni eiusdem facti concilij. Subs-
dendo. Et sic facio in omnibus factis et
dictis. ac etiam scriptis meis. Nec ibidē

que manifestant discretam humilitatem.
et humilē discretionem tanti viri. que di-
cretio posita est a sanctis patribus. ductric
aurigaeq; virtutum. dum instar veni her-
nardi plus alieno q̄ p̄prio credit iudicio.

Porro non est formidandū retractationis
(que forsitā opponetur opprobrium. Sic
in exemplo beatus Augustinus. cuius re-
tractatio nec inhonorauit eum. nec aucto-
ritatis dictorum suorum robur euertit. Ni-
hil enim vt quidam ait. eff. caciū ad do-
cendum. q̄ verbum verax. simplex et humi-
le. nihil habens fictionis vel superbe p̄-
sumptionis admixtum. quoniam deus est
qui cum simplicib; graditur. dāns eis gra-
tiam et virtutem vberibus suis. sine qua
laborat in vanū lingua loquentis. **F**iat
ostensio quemadmodū fuerūt. quandoq;
inclinata pia deuotione. que processu tem-
poris inueniuntur deteriorēs exitus acci-
pere. vel propter scandalum pusillozū. vel
propter scientie defectum. sicut loquitur
de quibusdam apostolus. Testimonij in-
quit perhibeo eis. quia zelum dei habent
sed non scdm̄ scientiam. **F**iat itaq; sic to-
cendo. sic predicando. q̄ non ita reproba-
būt persone singule que p̄sentibus tem-
poribus flagellauerunt se. q̄ videātur nūc
damnande vel penitus excreande. dummo-
do deinde obediant monitiōi salutari. in-
culcando quemadmodum melior est obe-
dientia q̄ victime. Et q̄ iussione diuina
in omni sacrificio tuo sal offeres. **F**iat
exhortatio diligens et relexmens. sup̄ lau-
dibus patientie que perfectum opus ha-
bet. preferendo eam talibus vltro accep-
to flagellatōibus. **J**uxta quod loquitur Au-
gustinus cōformiter ad senecam. q̄ aduer-
sitates seculi huius. non tam instigende
sunt. q̄ dum euenerint patienter toleran-
de. faciendo per patientiam de necessita-
te virtutem. Non sum itaq; demens inquit
seneca vt egrotare velim. sed si egrotādus
est patienter relexabo. Debebūt proinde
numerari diligēter atq; sigillatim tribu-
lationes varie. nunc temporales. nūc spi-
rituales. que assidue nobis dant et inge-
runt velimus nolimus patientie mater-
tiam. cuiusmodi sunt infirmitates pauper-
tates. veratōnes. angarie. mortes penitū
atq; filioz. bella. rapine. incēdia retractō-
nes. p̄tumelie. latroes manūū i agricol et

mechanicis. temptationes sursum varioꝝ
peccatorum quando intus pugne et foris
timores. Et q̄s cunctas huiusmodi tribu
lationes dinumeret: que tot et tales sunt q̄
non oporteat nouas superinducere. quo
niam satis esset tolerantia foris tribulati
onum huiusmodi quotidianarum. p̄ pur
gatione magna peccatorum. p̄ferim ad
iuncta contritione ⁊ humili confessione in
re vel p̄posito/tempe et loco. Juxta q̄d ro
gabat quidam. Fiat pars purgatiōis mee
purgatorium meum/labor quo hic per sin
gulos dies exerceo. Et profecto sic est. p̄
aliquando valet p̄ia flagellorum dei s̄ ei⁹
manu tolerantia sine murmure. sine repre
hensione diuinoꝝ iudicioꝝ. sine ranco
re vel odio contra superiores suos. vel ali
os affligentes se iuste vel iniuste. q̄ si ma
nens iracundus et ipatiēs ne dū flagellaret
seip̄m ad sanguinē s̄ la ceraret decerperet
membratim ad mortem. ¶ Imo sicut nō
licet hominem seip̄m p̄ria autoritate mu
tilare vel castrare. nisi pro sanitate toti⁹ cor
poris consequenda. sic nec licet vt videtur
q̄ a seip̄o quis sanguinem violenter eiciat
nisi causa medicine corporalis. Alioquin
simili ratione posset se homo cauterizare p̄
ferum ignitum/q̄d adhuc nemo posuit v̄l
concessit. nisi forsitan idolatre vel falsi chri
stiani quales reperiuntur in india. q̄ se pu
tant baptisari debere per ignem. ¶ Fiat in
speciali velut in quadaz radice p̄uissio so
lers et exacta circa societatem illam multū
numerofam a qua videtur inchoata. v̄l sal
tem multum continuataz obfirmata flagel
latio talis. Unde cum dicant se sub obedi
entia esse/primitus imperandum est q̄ de
sistant/et desistere suadeant alios/sub mo
deratione que dicta est videlicet nisi vel q̄
usq̄ sacru cōciliū vel ecclesia rōana māda
uerit l̄ tolerauerit hec fieri. allegando regu
lā morale q̄ vbi dubitatio surgit de aliq̄ ac
tu an possit licite fieri vel omitti. tutius est
omittere q̄ facere. P̄ferim vbi factio ge
nerare cernitur scandalum aliorum/ vnde
est illud apostoli. Si esca scādaliset fratre
tuum non manducabo carnes in eternum
Videretur proinde numerus talis coartā
dus/et solcite purgandus. ne sub eoꝝ ml
titudine etiam bonorum/ mali et reprobi
delitescant. Deniq̄ populus quando erig
itur ad nouitates. ille sunt illis ingerēde.
in quibus est cura salubris q̄ deuotio sicut

de misericordia sanctorū et recursu ad eos/
vt ad angelum proprium custodem. Ad sā
ctum cuius nomen persona gerit. Ad illaz
matrem dei. et virginalem sponsum suum
Joseph numerando prerogatiuas eorum
¶ Proinde si predicandum fuerit de fina
li iudicio. vel antichristo fiat hoc in gene
rali. concludendo q̄ in morte quilibet ha
bet suum iudicium proximum et incertū.
¶ Et si quis inducere voluerit miracula nos
tra super antichristi aduentu proximo. Ho
ret q̄ mundus senescens patitur fantasias
falsorum miraculorum. sicut homo senex
fantasiatur in somno. Propterea sunt nūc
habenda miracula valde suspecta nisi scā
prius examinatione diligenti. ¶ Obseruā
dum preterea sumopere videtur apud illes
de societate q̄ nullo modo viuāt oāiose/ si
laborare possint vt sine admōitionē ⁊ exē
plar laborantium vt preterea nihil agant
contentiose et velut ex vituperio et cōtem
ptu prelatorum maiorum et minorum vel
aliquorum generaliter clericorum. neq̄ in
predicationibus faciendis. neq̄ in confes
sionibus audiendis. Propterea debent in
omni loco quo primo veniunt primit⁹ ha
bere colloquutionem et beneplacitum cū ec
clesiasticis. vel eorum capitibus ne scisma
forsan fiat laicorum ad clericos vel ecōtra.
¶ Tandem si forte senserit doctor insignis
magister Vincentius non posse conueni
enter super premissis salubriter et efficaci
ter prouidere. videtur consultius vt ad tem
pus segregaret presentiam suam. effugiēs
tantam societatem quod si posset/visitādo
sacrum conciliū vel altera occasione sibi
sumpta. ¶ Nec interim nosata sunt velut
in quodam transursu magis ad remoran
dum q̄ docendum. xvij. Julij. Anno do
mini. D. cccc. xvij. Constā. rpe concilij.

Sequitur epistola

missa magistro Vincentio ordinis predi
catorum dei seminuverbio feruentissimo
coram se flagellantes. per magistrum Jo
hannē de Beron.

Domina rissimo doctori et p̄
dicatori zelanti. salutem ani
marum Magistro Vincen
tio de ordine fratrum predi
catorum patri meo in xpi car
itate dilectissimo Jo. de ger.

schaf

2

n

Tanta de virtutibus tuis. doctor egregie
fama referente crebrius accepi. tanta spali
ter i collocutione familiari cum reueredo pre
dno generali tui ordinis predicatorum agnoui
ut mihi videaris recte figuratus secundum nomen
tuum. per illud apocal. quo speculatus totus ec
clesiastici decursus. Iohes ait Vidit ecce
equus. et qui sedebat super illum habebat arcum.
et data est ei corona et exiit vincens ut vin
ceret. Existi quidem ut vinceret. o vincendi
gloriosi. sed quales tu vinceret. qua ratione
quibus armis. quo apparatu bellico. qua
li arcu tandem ipse coronatus triumphaba
res. Responderet ille cuius es imitator. pau
lus dicens. arma milicie nostra non esse carna
lia. cum reliquis similibus qualia melius ipse
nostri. **S**uppetunt hoc loco plurimorum
di meo. qui libentius et forsitan vilius verbo
ore ad os. quam calamo muto referare tue sa
pientie. nisi quod aliorum me trahit occupa
tiones alie. Et quod te grauius assidue labori
bus intentum prabere longa scriptorum serie
non visum est satis equum vel modestum. hoc
vnum quod in votis nesci meis sed quamplurimo
rum versat apiam. **R**eddunt tue caritati
tuo quam zelo pacis ecclesiastice. testimonium hoc
insigne. hoc celeberrimum preconiium. cum mul
ti. cum nominati presatus magister ac domi
nus generalis. quam inclito arragonum regno nunc
quam fuissent concordata pacis capitula. nunc
quam subtractio. que tam viriliter et legitime
facta est ab illo nimis procheckboxolor. erga ma
trem ecclesiam obdurato. De. de luna. fuisset
attempata. si non auctoritatis tue pondus
et concilii robur addidisses. cuius fauoris
tam egregium nos ipsi sacro generali concilio
presentes. desideratissime pacis annis iam. se
re. et miserabiliter exulantis fructum et res
ditam primam expectamus. **E**t te felici
cem. o te rer quaterque beatum si presentiali ad
esses. si non auditu solo sed propriis oculis co
ram cernere volueris. quamquam velut iam
nunc summi pontificis electionem. si videlicet
efficaci celeritate. sepositis interim turbis
iocundam tue presente faciem huic eidez sa
cro concilio conspiciendam attuleris. fructus
nisi fallor ampliorum. et tuis quam moribus
digniorum. asseres quam si hoc neglecto per
manseris in inceptis. **D**emineris huius pau
li ad Gal. scribentis. Deinde ait per annos
paucos. Ascendi hierosolimam cum barnaba
et tito. et contuli cum illis euangelium quod predi
co in gentibus. **S**eorsum autem his qui vi

debantur aliquid esse. ne forte in vanum cur
reres aut cucurrisses. hoc satis pro tua re tu
bi dictum puto. **E**st siquidem apud nos al
tera velut hierosolima. sunt apologetarum succes
sores. reuerendissimi et deo amabiles plura.
Sunt legisdoctores cum quibus tuam ipsam
predicationem conferre tam salubriter quam
milititer poteris. ut interim sileam de alio pro
fectu multiplici sperato si veneris. **C**rede
mibi doctor. emerite multi multa loquuntur
super predicationibus tuis. et maxime super illa
secta se verberantium. qualem constat pre
feritis temporibus fuisse pluries. et in locis
varijs reprobata. quam nec approbas. ut
testantur notii tui sed nec efficaciter reprobas.
Iactantur inde varij rumores per populos
et apud nos. quorum multa etiam neque vera
neque credenda censentur. ab illis qui te si
cut prius loquitur intus et in cute nozunt.
nihilominus exemplo Pauli qui per reue
lationem certissimus erat predicationem su
am esse secundum deum. voluit propter condescen
sionem ad infirmos. propter autorisationes in
super pleniorum per apolos. descendere in hiero
susalem. et collationem habere cum aposto
lis. **S**ic agere placeat vobisissime ma
gister ac domine. ac interim bene vale. be
nivolus susceptor huius litterule quam in
pincatu scripsi. die qua solemnitatem ipsius
quem pronominavi barnabe beatissimi pauli
consortis pueniendo recensebam. **I**unij
in vigilia sacrosancti sacramenti. **P**or
ro quia nescio si forte non exaudiat hac ex
hortationem zeli mei tua prudens discre
tio. nolens huc accedere de presenti. **J**udicas
mi tecum agere. sicut mihi in veritate consci
us sum quod in simili vellem erga puitate me
am similiter et sinceriter agi. **D**iximus re
uerendus pater pronominatus et ego querebas
aliquorum que in manus nostras nesci
verbis sed scriptis deuenerunt. et id agimus
non ad damnationem tuam. non ad incul
pationem. non ad irritationem. nouit deus
sed cautelam super his omnibus amplio
rem. **S**cio milites exptus. quam varia sepe. quam
falsa de predicantibus referuntur. partim
ex auditorum imperitia. partim ex arroganti
quorundam malicia. contemptu vel inuul
dia. **S**cio denique qui ait Da sapienti occa
sionem et festinabit accipere. **I**nterim bene
vale in domino. qui tuam in bono viam
dirigat custodiat et confirmet. Amen.

Finis.

Renerede magister et pater carissime. familiaria colloq̄a que tecū in ianua et ba-
dua et quibz alibi me habuisse recolo. fmo
neqz tui salutare quos audiui de te om̄e
bonam. precipueqz humilitate que virutū
omniū fundamentū p̄sumere agunt. Ido
cum dilecto fratre et socio meo cancellario
parisiensi. ad p̄missa te caritative exhorta-
ri p̄suasus sum. Tuus p̄ omnia p. car-
dinalis Lameracen. Post scripturā et
datā litterarū istarū fuerūt die veneris. vlti-
mo p̄terita. vniū sacro cōcilio dñi castella-
ni. qui similit̄ ad alios fecerūt et publicaſc
subtractione a pe. de luna Digneris ad pa-
cem regni. imo de regnoz laborare. et bene-
vale. Scriptum. xxi. Junij. Constañ.
Vale in dño. qui tuā in bono viā dirigat/
custodiat et confirmet Amen.

Tuus ad te deuot⁹ Jobānes Lancel-
lius parisiē.

Finit epistola magistri Jobannis de ger-
son ad sanctū vincentiū ordinis predica-
torū missa. in qua hortat vt concilium con-
stantien. sua personali presentia accedere
dignet. sectamqz se flagellantiū vt ad tem-
pus deferat. modestissime p̄suadet.

Incipit tractatus

cōtra proprietarios regule Augustini q̄ asseri-
bit cancellario p̄sien. q̄uis suū non esse ve-
rissimi sit quia neqz in silo neqz in doctri-
na scriptis suis p̄sue concordat.

Delus domus tue Augustine
pater. amicorum sal⁹. obseq̄
um debitiū. sinceraqz dilectio
aduersus proprietarios regule
tue p̄fessores et proprietatis de-
fensores amicitia iūctos. suadet fraternus
amor tricuspide ferrū iacere. nō vt ledat s3
suadeat tutiore viā veritatē. Impugna-
bit q̄ proprietatis p̄mo loco p̄ ipam regulā Au-
gustini solito voto p̄missam. Secūdo per
antiquit̄e scripturē sacre et canonū. Tertio dis-
soluēdo p̄ viribz rōes q̄tū. vepzibz p̄-
prietatis excussis radicibz. vos amici q̄z oc-
casionē hec tracto iudra vocationē vestrā
et regulā. sicut in vniū estis q̄gregati. vniū
mes biter. in domo dei. et sit vobis cor vniū
et anima vna. et oia cōmunia. nec sint scis-
mata int̄ vos. q̄ p̄pter meū et tuū oriuntur.
Caritas enī dicit regulā v̄rā nō q̄rit q̄ sua
sunt. sed cōia p̄p̄tis antepōnit. nō p̄p̄tia cō-

munibus. Et q̄sto ampli⁹ rem cōmunem
q̄ p̄p̄tia curaueritis. tāto vos ampli⁹ p̄fice-
re noscatis. At in omnibz quibz vtil̄ trās-
toria necessitas sup̄eminat et p̄maneat ca-
ritas. Qm̄ innocētes dicit pater Augusti-
nus nō estis. si tacēdo fr̄em perire sinitis.
fraternū enī vuln⁹ crudelit̄ dissimulat. nec
sine anime piculo. misericorditer indicat.
Propriū siquidē h̄re p̄hibet Aug⁹. alū-
nis suis in regule exordio. quo magis cari-
tate et pacē ostenderet finē esse religiōis in-
ter fratres. cū dicit. In vniū estis q̄gregati
vt vnanimes biteris in domo. et sit vobis
cor vniū et aia vna in dño. Sequit̄. Et
nō dicatis aliqd̄ p̄p̄tiū. Graui⁹ aut̄ peccatū
est facere q̄ dicere. Cū exterius opus mali-
ciā superaddat interiori. vt furari. occiderē
et mechari grauius q̄ dicere aut p̄ponere in
mente. ergo si p̄hibet exp̄ esse verbū p̄p̄ti-
tatis a fortiori et factū. Nā dicitur neq̄ciam
nō habet aut bonitatē. nisi sit signū rei. cu-
ius est dicitū. ergo si p̄hibet dicere quicqz p̄-
p̄tiū. magis p̄hibet habere illud. Secū-
do mor sequit̄ in textu regule quā voluistis
Et sint vobis omia cōia. Om̄e aut̄ fm lo-
gicos est v̄le signū qd̄ distribuit p̄ vniuers
rebo generaliter. que sub possessione cadūt
cuiuscunqz nature sint. siue sint localia. si-
ue pecunia. vel aliud. Ergo falsificat v̄lis
ista regula in voti vestri periculū. per quod
cunqz p̄ticulare p̄p̄tiū. qz p̄p̄tiū et cōe oppo-
nunt. Tertio sequenter in textu regule
le subiungit. Et distribuat vnicuiqz vestrū
a p̄posito v̄ro. vici⁹ et tegumētū. nō eq̄litez
oibz. qz n̄ eq̄l̄r valetis oēs. sed sic cuiqz op⁹
fuerit. Nō dicit viginti libras aut scuta. sed
tegumētū paratū. qd̄ lōge paucioris est oc-
cupamētū q̄ p̄ciū ei⁹. Nec p̄form⁹ vite a-
ploz a q̄ regularis vita originē cepit. Nā
sequit̄ in regule textu. Sic enī legit̄ in acti-
bus aploz. qz erāt illis oia cōia. et distribuē-
bat vnicuiqz put cuiqz opus erat. Nō aut̄
distribuēbat aplis et eoz. seq̄abz pecunia.
sed vici⁹ et vestitus. q̄ p̄positū cōfirmat. Nā
pecuniāle vestitiū. eq̄litate quaz intendit
Aug⁹. corrūpit. Pater si p̄tingat senē fr̄em
et debile cui op⁹ est ampli⁹ vestimētū. q̄ sa-
no. p̄digū fore sui vestitiū. et libalit̄ supra
modū in cōmefationibz exponere. qd̄ in te-
gumētō cōuertendū est. talis senex infirm⁹
male vestiet et iuuenis fortis nō p̄dig⁹. me-
lius ip̄o induet. q̄rā intētiōē Augustini.
Quarto arguit p̄ thopicā regulam. Si

Contra proprietarios

quod minus videtur iesse/ineff/ & illud qd
magis propriū ergo habere tolerabilius esset
in nouitjs ordinis/ q̄ seniorib/ ppter imp
fectionē eoz sed illis p̄hibet regula/ q̄c̄q̄
retinere de seculo dices. Qui aliquid ha
bent in seculo/ quādo ingressi sunt mona
steriū libenter illud velint esse cōmune. q̄
non habent/ nō querent in mōasterio. Er
go si qd de seculo affert in monasterio esse
cōmune oportet. a fortiori illud qd de mo
nasterio est/ similiter de redditib/ cōib/. De
mū si in cōreponere habet/ & propriū vitare
nouiter ingressi. A fortiori etiā seniores il
lis/ quozum debet esse status & vita p̄fecti
or. Et in signū huius eis reuerentia echi
bet a minoribus ordinis. Retinere ergo n̄
licet propriū his qui habuerunt in seculo ne
q̄ non habentib/ in seculo/ in monasterio
querere permittit Augustinus. Ergo om
nib/ iubet propriū non habere. quia om
nes qui ingressi sunt aut habuerūt aut nō.
Si primum relinquendū est. si scdm non
est querendum. ergo nullo modo retinen
dū. quatin⁹ hac arte & modestia diuites hu
militer/ & pauperes non inflectur. **Quin**
to edocet Augustin⁹ q̄tum sibi cordi fue
rit cōmune caritatis inter fratres/ & abomi
nabile propriū/ dissensionis & brige fomes
quia de hoc primo loco tractare incipit in
regula/ vsq̄ ad locum de oratione. Non ne
scius/ quomodo proprietas scismata fac. vna
nimitati aduersat & paci. quib/ opus est or
rantib/ teste Hugone in expositione regu
le. Non prodest inquit vna dom⁹/ si sepa
rat diuersa volūtas. Quoniā longe maior
vnitas animi q̄ loci. habitus & coniectus
cordis/ q̄ corporis. Caritas autē est q̄ habita
re facit vnanimis in domo & pacem veraz
tribuit. Orationē quoq̄ exaudibilē facit/
nec que sua sunt querit. sed que Jesu chri
sti. Hinc etiam fratres monet ibidē ne sa
pientes sint in oculis suis. opinionis pro
prie defensores aut p̄cordie turbatores. Si
ergo cōcordie aduersat/ propria voluntas. er
go etiam propria cista aut bursa nō conuenit
cōmuni caritati/ quia illa cōmunia propri
is antepone. **Sexto** vbi de oratione/
Augustin⁹ in regula. consequēter de cibo
infirmorum specialiori loquens q̄ sanorū
inquit. Etsi eis qui ex moribus delicatio
ribus venerint ad monasteriū/ aliquid ve
stimentoꝝ aut alimentoꝝ datur quod non

fortioribus rē. Frustra nempe dari diceret
nisi hos nihil habere vnde bec comparans
intenderet. **Septimo** idem facit/ sed im
plicitate. cum prohibet non figi oculos in vi
sa muliere. Accidatis inquit vos animos
habere pudicos/ si oculos habetis impudi
cos. Ergo cum pari voto promittitur pau
peritas sicut castitas. abijcienda est a manu
omnis proprietaria possessio. sicut ab oca
lo omnis femine delectatio carnalis. quia
oculus & manus in istis se habent cōformi
ter/ & vtrunq̄ est reuertit ad vomitum. Sic
in visibilibus carnis. illic in opib/ seculi/
corā iusto iudice. Et sequit in regula. Hoc
inquit quod dixi de oculo non figendo/ eti
am in ceteris p̄hibendis obseruetur/ cum
dilectione hominū/ & odio vitiorum. Con
uictus autem si recusauerit ferre vindictaz
p̄ruetur a consortio fratrum. Confirmat
quia plus est rem illicitam tangere/ q̄ vide
re tantū. & ad huc amplius possidere/ & ad
nitium habere voluntatis/ q̄ tangere aut
velle. Ergo si in voto castitatis p̄hibetur os
culus figi in feminā/ q̄re non in voto pau
peritatis p̄hibetur etiam propria possessio.
Non enim minus scandalizat apostata
sua seu tergiversatio secundi/ q̄ primi in cō
spectu hominum. **Octauo** non aliter sa
pit venerabilis Hugo in expositione. Et
non dicatis aliquid propriū. Non dicit
mus inquit quicq̄ meum aut tuum. sed nos
strum. vt dicitur. capa nostra/ vestis nra.
grasium nostrū. sicut dom⁹ ecclesia & claus
strum. omnia in communi habenda sunt.
Carnales sunt fratres/ qui cōmunia diuis
dunt/ spirituales qui diuisum in cōmuni
reponunt. Ergo si volum⁹ hereditate possi
dere dominū/ nihil habeamus/ aut/ preter
ipsum. Quoniā si aurū. argentū. vel quid
aliud cum chriso queritur/ dicit Hierony
mus cum istis & similibus propriis/ para
fieri dedignat de. Apli imitemur sicut ad
Thimo. vi. Hūres alimēta & q̄b/ regamur
rē. Quippe trib/ Leui nō habuit p̄cem in
tra. **Nono** in expositione regule. Et distri
buat vnicuiq̄ put op⁹ fuerit. Dns ordina
uit ecclesiam vt pleriq̄ spūalib/. ceteri autē
spūalib/ vacaret. Prepositoꝝ officia sūt sub
ditis corporalia ministrare. Subditoꝝ vero
spūalib/ insistere/ orōnib/ vic/ & replatiō/
& lectioni. Ergo confundit religio cum q̄
q̄ p̄uisor efficiunt necessitatis/ & cōis n̄gr ve
stiarū tollit. **Decimo** q̄ vestiarū eq̄l

ter distributū strariat regule dicēti. q̄ non equaliter est omnibz tribuendū qz nō equa lic valēt oēs. Pluribz enī stidiget eger qm san⁹. ⁊ sener q̄ iuuenis. Itā enī fuāda nature necessitas vt nō intēreat corpus s; ser uiat ⁊ nō supbiat. ¶ Undecimo p̄ eūdem venerabilē Hugonē in expositione huius passus. Et qui aliquid bebant in seculo lib benter illud velint esse cōmune. Duo inq̄t sunt q̄ relinqui oportet. p̄p̄ deū facultas. s. possidendi ⁊ volūtas habēdi. iuxta dñi sē tentā Lu. xij. Nisi q̄s renūciauerit omnibz q̄ possidet n̄ pot̄ me⁹ esse discipul⁹. Nō. n. suf ficit exteriorē relinq̄re subaz. nisi interiorē rescindam⁹. cupiscētā. alias eēt renūcia tio vocalis tñ. ⁊ hypocrisis / dissimulatio facta corā hoibz nō corā dō. q̄ nouit absco dita cordis. ¶ Duodecimo Hugo expo nēdo hūc passum. vnanimē viuere. Sic inq̄t. Paup̄tas ⁊ hūilitas generāt caritatē inter frēs. Caritas vero nutrit ⁊ fouet vna nimitatē cordē ⁊ pacē. Ergo per locū ab oppositis. possessio ⁊ supbia discordiam ⁊ iurgū. vt cū vn⁹ est altero ditior ⁊ sequēter supbi⁹ ⁊ infelior. Despectatores ei sunt ⁊ iniuriatores diuites vt dicit Aristō. iij. eth. ⁊ se dignificantes sup alios. q̄ deperit ⁊ festum fraternitatis vnitas. ⁊ p̄ sequēs caritas deuotio ⁊ religio. ¶ Tredecimo in ter occasiones alias pp̄rietatē inducētes. potissimū arbitror fuisse hūanū timorem deficēdi in necessarijs / tpe egritudinis et senectutis / qm̄ tūc opus est multo pluribz q̄ cū valem⁹. Nunq̄d aut̄ tāta fortitan pui sio foret in regula circa infirmos ⁊ debiles nisi hāc sollicitudinē a cordibz fratru intē deret Augusti. euellere. vñd sanos / ne moleste ferāt lautius egros pasci / ostendit feliciores esse dicēs. Helius minus egere q̄ plus habere. ¶ Decimoquarto pp̄riū reli giosoꝝ regulariū impugnat p̄ illud Augu stini in regula. Quicūq̄ intm̄ malū p̄gresh sus fuerit vt occulte ab aliq̄ lras aut mu nus accipiat / si hoc vltro offert. parcat illi ⁊ oref p̄ eo. Si aut̄ dephendit aut quincif graui⁹ emēdet. Ubi Hugo. aliqd̄ occulta re inq̄t / est ordinē infringere ⁊ sanctū po sitū paup̄tatis. Qui absco dit / inq̄s mortā liter peccat⁹ velut alter Siesi fact⁹ sacrileg⁹. Nō ait / uenit bñ viuere ⁊ bonū exem plū dare ⁊ malā tollere suspicionē. Nō est malū qz mun⁹ cū vt sic ex amore pcedit. ne q̄ qz cultell⁹ / aut bñmōi / ergo qz pp̄riū. Lō.

sequētia pbat. qz ei q̄ nō fecisset votū pau pertatis / vtp̄ta seculari nō eēt peccatū ac cipe ⁊ seruare / sicut regulari. Nisi ergo pe riculosum eēt pp̄riū saluti / non vocaret illō Augu. grāde malū / grauitēq̄ puniendū. etiā si ex dono vel munere pcedat de pp̄rijs bonis seculi. q̄sto magis ergo si ex impia volūtate seruetur de bonis cōmunitibus. ¶ Decimoq̄nto impugnat pp̄rietatē p̄ re gulam beati Augustini / vbi dicit. Vestes vras sub vno custode habeatis / vel pluri bus / ne a tineā ledant. Custodiri iubet ve stes dicit Hugo ibidē. p̄pter duo. Primo ne p̄ incuriam a tineā ledant. Secūdo ne frater. quispiā illā quā habet vestē pp̄riam credat si in pp̄rio loco seruare. puta in ca mera / vel in cista ei⁹. Ad extermindā enī omnē pp̄rietatē ⁊ sequēter dicit Augusti in regula. Nō ad vos p̄tineat qd̄ vobis in dumentū p̄ tempoz congruentia p̄oferatur vtrū illud qd̄ deposuerat / an aliud recipiat dum tamē vniciq̄. pur opus est non ne getur. Neq̄ querat deterius se accepisse / q̄ posuerat. sed magis pbate inq̄t q̄stū vo bis desit in sancto interiori habitu cordis qui pro habitu corporis ligatus. ¶ Deci mo sexto p̄firmat extermindatō pp̄rietatis ex positione Hugonis in regule passu. Disca mus inq̄t frates supflua refecare / vt dum quod opus est non negatur / vltra q̄ opus sit a nemine requirat. Supflua qd̄dem est scda tunica. p̄fectionis religionis euāgelice cōtraria. Matth. x. ⁊ Luc. ix. Neq̄ duas tunicas habeatis. Et intellige p̄ tunicam vnā / q̄tam sufficit de vestitu p̄ regumento necessario vni⁹. Supflūū est etiā hñmōi an belare ad qd̄ nō p̄t puenire cū salute. Nā in voto paup̄tatis sibi velle abstulit ⁊ posse Ad semel vero abiuratum velle anbelare n̄ minus ridiculosum est / q̄ si quis de mona cho studeret non esse monachus aut de ste rili p̄ficus. ¶ Decimosextimo hoc idem vniū pp̄rietatis ⁊ demnat Aug⁹ in regula dicef. Et sicut pascimini ex vno cellario / sic induamini ex vno vestiario. Vnū ⁊ multa opponunt. iij. metaph. Cum ergo iubeat vnū ⁊ cōem vestiariū. sequit̄ p̄ locū ab op̄ positio q̄ pbibet pp̄riū ⁊ singulare multū. Videte q̄ si votū fuatis regule. cū toniēs i fringitis ⁊ tā ex p̄sse nō sel s; q̄midie. Judi cate si ex vno vestiario induimini / eo mō q̄ pascimini ex vno cellario / ⁊ si que fuatis in vris cameris vel cist / sub cōi sint custodia

Contra proprietarios

sicut vinū in penu/aut bladum in horreo.
Ad si dixeritis pfecto die negatis et expie-
tia opposita. et contradictoria siml vera pce-
ditis. Contra quos nil amplius disputandū
dicit Aristote. nisi tales aut in igne pūcere
aut excecāre. Quia idē est pūcere et nō pū-
cere illis. excecāre et nō excecāre. Negare ē
nō potestis qm̄ pmissam paupratē fidē vio-
letis et ad vomitū reuertimini possessionis
derelictae. **Decimo octavo Aug.** necdū
tentus est cōe esse vestiarū/aut dona seu
mūera parentū et amicorū/sed etiā vult esse
cōmunia opa singulorū qd est malus dicens
Nullus aliquid sibi opetur /sed omnia opa
vsa in vniū fiant. maiori alacritate et studio
q̄ si vobis ipis faceretis. Caritas enī post
ponit ppria cōib. imo ppria nescit. Et qm̄
to amplius rem cōem q̄ ppria curaueritis. tā-
to amplius vos noueritis in religione. p̄fice-
re. qm̄ cōia curare caritatis est meritorie.
sua autē ppria nature reciprocē. **Decimo**
nono pbatur hoc idem p̄ illud quod sequi-
tur in regula. Consequēs est enī vt q̄ filiis
suis in monasterio cōstitutis aliqua stu-
lerint vestē. siue quodlibet aliud inter ne-
cessaria deputandū/illud nō accipiat ocl-
te. sed sit in p̄tate p̄positi/ vt in rem cōem
redactū/ cui necessariū fuerit p̄beat. **Da-**
ior autē rō cōitatis videt esse de bonis eccie
cōmunib. q̄ de ipsorum parentum dona-
rijs. que ex proprio p̄cesserunt corū. Ergo
si pprium p̄hibet in secundis. sequitur etiā
q̄ in primis. **Vicesimo** ostenditur hoc
ipsum per Hugonem exponētem hunc
passum. In cōmuni omnium vita inquit cu-
iusmodi est religionis cōuersatio. nihil licet
recipi. nihil occulte retineri. Alias iam nō
esset cor vniū et anima vna/ si non essent om-
nia cōia. vbi autē omnia cōia nulla sunt pro-
pria. Dic mihi queso. nōne regulā Augu-
stini vouisti. nōne vitā regularem scdm̄ eā
tenere promisisti. nonne omnia predicta
dicit esse cōmunia. Ergo necessario aut il-
lam p̄missam non tences. votifragus. aut ni-
hil penes te pprium habes. alias regularis
non es sed magis irregularis. Tū enim ni-
hil retinet/ dicit Dugo /pprium. auari-
tia restringitur. inuidia religatur. et omne
fomentum discordie superfluum refecatur
caritas vnanimis connutritur. et pauper-
tas deuota custoditur. Et dū non licet ter-
rena retinere/ cogitur amplius celestia co-
gitare. tractare. diligere. tanto minus enī

superna diligit quis/ q̄to magis in infimis
delectatur. **Vicesimo primo** proprie-
tas repellitur Hugonis auctoritate. Sic
inquit qui grauitur turbantur inter fratres
cum non licet donaria retinere parentum.
amantes seruare munuscula suorum/ et in
proprio delectantur. Adeo enim sepe inar-
descunt vilius et paruis istis oblectamen-
tis/ vt eorum occasionibus soleant turba-
re concordia fratrum. quod persuasione dia-
bolica fieri dubium non est/ qui in eo ten-
tat in quo magis se p̄ualtre cognoscit.
Propterea diligenter omnia terrena calcā-
da sunt/ que caritatem fraternam turbare
possunt/ vt sit laqueus contritus et nos libe-
rati simus. **Vicesimo secundo** superad-
dit Dugo supradictis q̄ frater qui munus
acceptum celauerit/ furti iudicio condem-
net. Parum dixi imo certe sacrilegio/ qd
peius est/ q̄ si inde similis factus proditori
Prodit enī conuentū totū/ cum rem eius
cōem ecclesie/ de sinu caritatis subtrahit in
ppriū vsu. **Veni** dixerim p̄didit seipm̄
cū retrospectis ad abiectū seculū/ et regulam
violat et votū. Ergo si furtū cōmittis fm̄
Hugonē/ seruando seculare donariū/ nun-
qd erit sacrilegus/ qui de cōi sacro ppriū suū
facit. In cōmuni dederūt fundatores. et ni-
si in cōmuni retinere potes cum salute. **V-**
Vicesimo tertio lauatū corpus infirmi
et lotionē vestīi curiosam p̄hibet August.
in regula fieri fm̄ pprium arbitriū fratrum
sed magis p̄positi/ vt etiam si nolit frater
faciat iubente p̄posito/ quod illi expedit
pro salute corporis. Et si velit/ negate illo nō
faciat vt nō obediat sue cupiditati. Tū er-
go beat⁹ pater Augusti. cuius regula/ vota/ p̄-
missa/ maximus et prim⁹ sit p̄positus post
deum/ regularib. filiis suis canonicis/ p̄ci-
piēs in tot locis et passibus omnia habere
cōia. et in pprio nihil. sequitur q̄ illi paren-
dū est/ et non pprie lasciuie. qm̄ Hugone te-
ste non ornat nitor corporis aut vestīi sed
moz. et spūalis magis querenda est mun-
dicia q̄ corporalis. Si ergo ppria libido p̄-
hibet in lotionē vestīi aut corporis rōe obedie
p̄missa q̄ ppria abiicit voluntate/ q̄re etias
nō p̄hiberet p̄petas pecunie et localū/ repu-
gnās voto paupratē/ caritatis/ fratne. mul-
to min⁹ rōabile videt i forēsib. et aliēis pp-
uiz licet cui⁹ mōi sūt fortune. bōa i cista/ aut
i camera fuata/ q̄ i p̄pa corporis sanitate lō-
ge magis necaria. s; in ista scōa p̄pa volūtas

prohibet et aufert vt dictu est. ergo similr
 z in prima. **V**icesimo quarto arguitur
 p illud in regula augustini de egrotantiu
 cura laborantiu debiliu vel seniu. que ali
 cui est frater in iungenda. vt petat de cella
 rio quod cuius op^o esse pspexerit. Quando
 quide ergo necessitate petede sunt de coi
 cellario. ergo si no sit opus proprio p necessi
 tate infirmitatis. multomin^o tpe sanitar.
Vicesimo quinto arguit p eundem Augu.
 ibide. Siue inqt qui cellario. siue qui ve
 stibus siue q codicib^o scribendis preponu
 tur sine murmure seruiant fratrib^o suis.
 Propriu ergo vestiariu tolerare aut ppeti
 ti est regula interimere pmissam q comu
 ne statuit magistru vestiarij p exp^o ssum.
 Cois aut tollit. cu quisq p se cura gerit
 z p consequens regula corru p^o frangit vi
 dentib^o scientib^o. z volentib^o vobis singu
 lis in graue discrimē salutis aiaz vestraz.
 Regula ponit vnu coem. vos autē prios
 oēs. Dicit ergo si regula pmissam serua
 tis. **V**icesimo sexto cofirmat hoc ipm p
 illud qd mox sequitur in regula. Vestimenta
 inqt aug. z calciamenta quado fuerint in
 digentib^o necessaria. dare no differat sub
 quozu sunt custodia que poscunt. Ubi hu
 go. Ministrare debet frater deputat^o coi
 vestiario sine murmure. Laueat ergo fra
 tres ne nimis petat importune. aut super
 flue. na quicqd supfluu est mortifer est il
 lis. Na ynde paupes erim^o si penuria no
 habem^o. Attendant q oblatōes fidelium
 sunt q vestiut z comedunt vt formidet pos
 puli pctā portare. Vsqz ergo ad pusionē
 calciamentoz Aug. no descenderet si qe
 qz fratrib^o priu cocessisset. **V**icesimo se
 ptimo cofirmat per illd Augu. in regula.
 Lites autē nullas habeatis inter vos. zc.
 Darimū autē fomentū litiu est priu q
 secant interuolūtates teste Seneca. Fel
 cem inqt dixerim humanā vitā si hec duo
 pnoia possessina. meū z tuū tollerēt de me
 dio. Et in epla. iiii. Si vis viuere in pa
 ce. aut paup sis. aut paupi sis. Rica autē
 est inter cōpetitores. Et Ephi. v. Brige et
 dissensioes sunt institute. Et Boetius in
 tertio. vnde foren ses qrimonie. nisi q vi
 vel fraude a volētib^o pecunie repetitur cu
 pite Tolle propriū de claustro. z lapades
 exticisti inuidie. luxurie. rite. auaricie. ce
 terozūq defectuū. **V**icesimo octauo ar
 guit p illud de regula ppe sine. Ut autē cu

eta ista seruent. dicit aug. z siqd min^o fua
 tum fuerit no negligent ptereat. sz emēdā
 dum corrigendūqz curet ab eo q pceest vo
 bis. Ipse eni quāto loco supiore tāto in
 periculo maiori versat. nisi corrigat vsus
 manifestos z defect^o patētes. quib^o regula
 corripit. lacerat in piculū salutis aiarū.
 quoniā illi est reddere rationē p ouibus.
 Nouit abbas vitā fm regulā Aug. z silr
 frēs Illa toties clamat omnia esse coia vnu
 cor. z aiam. nihil habere proprium. cōue
 stiariū. z tū cōtrariū agit quotidie. Et qd
 deter^o est vsqz adeo infecit hoc virus cun
 ctos vt neminē cōscientia remordeat. nes
 mo ex abusu verustate doleat. aut peni
 teat. qd indicū est obstinatiois z irremis
 sionis periculū. quoniā qui cōscientiā re
 mordeatē non habet. minime penitet. si
 no penitet fecisse. no dolet. si no dolet no
 conterit. qd no conterit no cofitet nec ab
 soluit vsqz in fine vite. Discrimē hoc cōe
 est. sed tū priu capitis. z consequenter mem
 brorū. capitis qz regulā pmissam nec ser
 uat nec seruare cogit. iuxta vocatōis offi
 ciū cui est fm August. corripe inquietos.
 cōsolari pusillanimes. infirmos suscipe
 z patientē ad oēs fore. Dembrorū autē.
 quia no tenuerūt pmissam regulā. Pudet
 dicere sed veritas viget. ne in fermentum
 phariseoz descēdat. verē dū est hodie de
 quo **Matth. xxiij.** scribit **U**erobis zc q de
 cimatis mentā. anenū. ciminū. z reliqstis
 que grauiora sunt legis iudiciū miam. z
 fidē. Si breuis pducit z longa corripiat
 si innotula cāmus. si in lectura vocabulo ti
 tubat. si rumpit leuiter silentiū. si cerimon
 nie reuerētiales no seruant. si vestes inde
 center compe. si ceterisqz minimis defe
 ctus modicus cōmittat. corrigat diligēter
 Que at maiora sunt. z in corpe regle pro
 misse expressa tā frequēter voraqz tria con
 cernētia. cuiusmodi sunt supbia. rancor.
 comestōnes. luxurie. ppietas auaricia p
 ciose vestes. vasa argētea in camera. ceterē
 qz curiositates. pro chdolor. negligēt. Ta
 les increpans eps prelatos. vbi supra. ce
 cos cecozūqz duces appellat. deglutietes
 camelū. z culicē excolātes. **V**icesimo
 nono cōcludit p regule calcem. in quo dis
 cit august. Et autē in hoc libello tanqz in
 speculo possitis suspicere. ne p obliuionē
 aliquid negligatis semel in septimana vo
 bis legatur. Et vbi vos inueneritis que



Contra proprietarios

Scripta sunt facientes. agite grās deo bonorum omnium largitori. Ubi autē sibi qui cuius vestri vider aliqd deesse doleat de pterito caueat de futuro. orans vt ei debitū dimittat. et in tentationē nō inducat amē Ideo autē legit dicit venerabilis hugo et legi precipit ab augustino septimanatim vt memoriter teneat et obseruet diligenter Ex quo igit regula bti patris Augustini vobis speculū est o regulares / tā frequenter vobis corā facie preposita. quō trabes in oculo nō videtis. q̄ festuca videtis in alieno. Trabes enī vt dicit Cris. sup Barth. est peccatū cleri / festuca autē seculariū Ut cuncta seruētur dicit Augusti. q̄ in regula sunt regula legal. et min⁹ obseruatū nō preceat sed corrigat. Quo animo ergo tanto tpe dissimulatis pterire cōuestiariū vt induamini ex vno vestiario sicut yescimi ex vno cellario? Negare nō potestis quin h voto pmiseritis solenni. qd̄ in regula legitis quotidie tot in passibus et locis Anteyotū dicit aug. libez erat reddere. sed necessariū saluti post votū. Votū nāq̄ cōsilia. vobis facta sunt pcepta / et libera necessaria. Aliquē ergo dolendū est de pterito pmissio et futurū cauendū vt sitis factores verbi et nō auditores tm̄. Jacobi. i. Qm̄ si quis auditor ē et nō factor. cōpabitur viro confiderati vultū natiuitatis sue in speculo Cōsiderauit enī se et abijt statim oblit⁹ est sui ipsius Sic est audire quotidie in regula legi (si tamē legal) p̄ vocati estis et cōgregati vt vnanimēs. habitetis in domo. q̄ cor vnū et anima vna. et om̄ia sint generaliter vniuersali cōia. et nō dicat aliqd propriū. Quetiā donariū aut paternū mun⁹ vel littera nō seruet. sed p̄hibeat in cōi. q̄ vestes sub vno cōi custode habeant q̄ induamini ex vno vestiario sicut yescimi ex vno cellario q̄ nullus sibi aliqd opetur. sed oia opa in vnū fiant. q̄ quāto plus cōe q̄ propriū curatur. tāto amplius in religione pficitur. Quē caritas / que sua sunt nō querit. s; post ponit propria cōibus. Audire inq̄ hec s; nō facere. audire paz est aut scire regula; nisi facere seq̄tur. Seruare deniq̄ obediētia et castitatē nō sufficit. si paupertatem et abiectōem paupertatis neglexeris. quoniā apostolo Jacobo testante. Qui in vno offēdit. factus est oim̄ reus. Quinimo. q̄n̄ to crebrins et sepi⁹ auditis et nō impletis tāto culpabiliores estis. Qm̄. ij. Petri. iij.

dicit Delius erat viā iusticie nō cognoscere / q̄ post agnitā retrosum cōuertit. Legitis ergo in ruinā vestra / nisi vos prepetis ad cōmendatōez. neq̄ regulares vocari meremini. aut habitū eoz gerere. seu de eozū bonis necessaria vite sumere in tra intentionē fundatoz. nisi regulā obfuetis propriis amodo in futurū. de pteritis penitentiā agentes. Donet autem dñs vt verbis vtar aug. vt obseruetis hec om̄ia. p̄rium abijcetes vt vouistis / quicūq̄ regulares estis tanq̄ cōcordiet pacis aduersarium. Vos q̄ p̄ p̄estis p̄ dei misericordia cogitate aio. deuia reducere. et obliqua indirectū. neq̄ dissimuletis vltcri⁹ Nō est enī grandis differētia vtrū letū inferas vel admittas ait Simachus papa Innocēti⁹. Error cui nō resistit approbat⁹ veritas si nō defendit opprimit. Ezechielis. xxxij. Sanguinē eius de manu tua requirā Dec de pria p̄re sufficiant in qua proprietatis regle bti augustini visa est repugnare. In scda p̄videndū est q̄lter proprietatis impugnetur p̄ sacraz scripturaz et canones tam autoritatibus q̄ exemplis.

Incipit secunda

pars huius tractatus.
Religiosoz status dicit sanctus Thō. ij. q. cxxxij. est p̄fectoz sicut epoz p̄bat autoritate saluatoris mat. xij. Si vis p̄fect⁹ esse vde oia etc. Et Lu. x. Maria optimā p̄e elegit Ad vitā eternā ingredi volentib; necessaria sunt pcepta. ad p̄fectōem cōsilia. Hoc idē dicit Dion. in. v. et in. vi. caplis celestis gerarchie. monachos vel theopetas. i. do famulātes p̄fectos vocās. Cōformit enī. Paulus ad colof. iij. Sup oia caritatem habere. q̄ est vinculū p̄fectiōis. Anūq̄q̄ enī p̄fectū est cū suo iūgnit̄ fini. q̄ntum possibile est. hoc autē est p̄ caritatē. i. Jo. iij. Qui manet in caritate in deo manet et deus in eo Et Dion. de diuinis noib; Et talim̄ est faciēs diuin⁹ amor. trāspōnēs totalitē amantē in amatū. sane tū intelligēdū Totū enī et p̄fectū totalitate diligibilis nō diligit nisi a seipso deus totalitate diligit anime nisi a beatis. hoc est toto affectu. semp in deū tendere. sed bñ totalitate viatoris q̄ in affectu nihil h; non solū repugnans caritati. qd̄ est peccatū. qm̄ hoc etiā incipientib; p̄ficientib; cōuenit. sed

Tota h. b. v. v. v.

etiam impeditiū eius ut sunt sollicitudo. cura
 spūaliū. possessiōes. diuitie. propria vo
 luntās. cōiugium. et bñdī que abijciuntur
 religionis voto. Nam teste Augustino ve
 nentū caritatis est cupiditas. Dicit in col
 latōib' patrū in q̄ abbas **D**orico Jenu
 na. vigilie. meditatio scripturaz. nuditas
 et prīnatio facultatū nō pfectio sed p̄fecti
 cōdis instrumēta sunt. nec in ipsis consistit
 discipline finis sed p̄ illa deuenit ad finē.
 quia nō om̄is religiosus pfectus est s; tñ
 p̄fectū habet statū. **P**recepta remouēt
 que caritati sunt cōtraria. cōsilia autē im
 pedimēta actus ei'. Dicit aug. in enchirid
 ion. **Q**uicūq; mandat de' quoz vnū est
 nō mechaberis et quicūq; nō iubet s; am
 monet pot' cōsilio. quoz vnū est. bonū
 homini mulierē nō tangere tūc recte fuit.
 cū ad charitatē ordinant. q; mor vnū q̄s
 deo. i. ad **T**himo. vii. Finis precepti carit
 atis. **P**recepta ut ait Hieron. ad demetria
 dem virginē. Et prohibitiōes de necessari
 tate sunt salutis. ut colere deū et sabbatuz
 nō occidere non mechari. etc. q; mala p̄bi
 bentur precipiuntur bona p̄ illa. Sed cō
 silia de concessis sunt et licitis. ut est liber
 tas voluntatis. vltus carnis in cōiugio pos
 sessiones et diuine. i. **C**orin. vii. De virgī
 nibus dñi preceptū nō habeo. cōsiliū
 autē do. Ab horū abstinentia voto se astrin
 git religionis pfectio. quo pfectius vacet
 deo ad augmentū meritorū victoriā tēta
 tionū et maiore vnionē cū deo. Dicit **J**h
 do. de summo bono recedere inq̄t bonuz
 est corpe. sed longe meli' voluntate. Et **A**n
 selm' in libro de similitudinib'. ponit de
 homine vlcenib' et arenulis pleno. q; se li
 gari facit et secefr sanat. Et greg. sup **E**ze
 chielē. Sicut holocaustū est pfectū legis
 sacrificiū q; totū incendit. sic q; nihil refer
 uant sed sensum linguā atq; substantiam
 om̄ipotēti immolat solenni voto. ut deo
 totaliter se mancipet. pfectiore hñt status
 cuiusmodi est religio. Finis siquidē reli
 gionis pfectio caritatis cui' sunt impedi
 mēta tria. que abijciuntur voto. libertas sui.
 possessiōes et diuitie et carnis voluptates
 licite secularib'. et p̄bibe religiosis. qua
 ritus p̄ abstinentiā horū pmissam opam
 dent caritati pfecte. **C**onfirmat id ipm a
 sancto **T**ho. vbi supra. **S**tatus inq̄t reli
 gionis est q̄dam exercitiū et disciplina. q̄
 ad p̄fectū itur caritatis. **A**d hoc autē necessa

riū est ab amore mundaliū affectū diuert
 tere. ut patz p aug. li. x. cōfessionū. **D**in'
 te amat. inquit. dñe deus q̄cunq; p̄ter te
 aliquid amat. **E**t **P**arb. vi. **N**ō potestis
 deo seruire et māmone. **E**t **J**ohānes in cat
 nonica. **F**rēs nolite diligere mundum etc.
Quoniā qui diligit mūdū nō est caritas
 dei in eo. **E**t greg. in omel. **T**anto inquit
 quisq; min' supius diligit. q̄ntomag' in
 ferius delectat. **A**mor ergo siue cōcupiscē
 tia carnis et oculoz et supbia vite p̄pedit
 unt p̄fectōem caritatis dei. p̄tini trabūt
 q; hominē inferius. **S**ed p̄ oppositū pau
 peratio votū. castitatis quoq; et obedientie
 tendit sursum in deū. veluti nihil inferi'
 habens. qd̄ delectet. **P**aupertatē cōmēda
 uit p̄s caput ecclie nascendo. **L**u. v. qm̄
 a paupere matre virgine nascit in stabulo
 pannis inuoluit. et inclinat in p̄sepio. **I**n
 om̄i dentis vita sua relucet paupertas. **N**il
 bil possidere in p̄rio cōmēdat vetus tes
 tamentū **R**om. xviii. **D**icit dñs ad aarō
In terra coz nihil possidebitis. nec hēbi
 tis partē in ter eos. **E**go pars et hereditas
 tua in medio filioz israel. **N**imis auarus
 est dicit **A**ugu. cui nō sufficit de'. **E**t **H**ie
 ro. **D**ñs cum istis infimis pars fieri dedi
 gnas. **E**t amb. **D**i apti sunt ad regnū celo
 rū. qui nullis cupiditatib' occupant. sed
 ad futura festinant p̄missa vite celest'. **E**t
 grego. **I**lluc cupit anim' assistere vbi se spe
 ret sine fine gaudere. **E**t ad magna p̄mia
 pueniri nō potest. nisi p̄ magnos labores
Si p̄pter te dñs sue renūciat matri. cū di
 cit **Q**ue est mater mea et q̄ sunt fratres mei
Cur tu dño tuo cupis anteferri? **U**n' ius
 ueni querēti quo pacto vitā haberet eter
 nā. **R**espondit veritas. **S**ivis inq̄t ad vi
 tam ingredi serua mādara. **R**ursus dicēte
 iuvene. **H**ec om̄ia feci a iuuetute **A**diecit
Sivis p̄fectus esse vade et vende om̄ia q̄
 habes. et da paupibus et sequere me. **H**oc
 summope claustralib' notandū. **N**on enī
 ait domin' manduca. quiesce. dormi. frue
 re delicijs et honorib' mundi. thesauros
 habeto. vasa argentea. iocaliaz cetera. sed
 dicit vende om̄ia. non partē sicut **A**nani
 as et saphira. sed om̄ia tua supple. que ha
 bes iusto titulo. **H**ec ait da proximis. sed
 paupibus. **H**ec attendendū dicit **A**ugust.
 quib' monasterijs aut indigentibus hoc fe
 cer'. quoniā oim̄ christianoz res vna pub
 lica est. **A**udiant paupes et letētur. que sit

Contra proprietarios

pars hereditatis eorum. Beati inquit xps
paupes quonia ipsoz est regnu celo: um.
Econtra paulus ad **Tim.** vi. Radix in-
quit oim maloz cupiditas. Hac cupida
te plus bndi q opus est. fm glosam magi
stri. z diabolus cecidit de celo in infernu
z paretes nostri primi de paradiso in exili
um. In greco autē habet radice oim malo
ru z philargia. i. amor pecunie. Scribit
etiā **Ecc.** x. Auaro nihil est scelestius. Et
apls vbi supra. Quā quidā inquit appe
tentes errauerūt oino a fide xpm deserer
tes. qz in duobz locis nō potest affect⁹ no
ster partiri desideriu suū. Breuiter diuers
in locis sacra scriptura laudat z approbat
voluntariā paupratem. In religione ergo
que est dom⁹ dei abijcēda est ois negocia
tio z proprietatis possessio. Non sit inq
Hieron. in domo orōnis. negociatio. nō
possessio amor. nō cupiditas. ne ingre
diat **Iesus** iratus speluncā latronū. z mē
sas subuertet vendentiū in hora nouissi
ma mortis. Multi inq⁹ **Origenes** sunt in
domo dei que est ecclesia non spūaliter vt
pmiserūt viuentes. sed carnalr magis. vē
dentes z emendētes. q rarius orōi debite
vacāt secularibz intenti z dediti negocijs.
¶ **Actenus** pprietas collisa lapidib⁹ sa
cre scripture. supest eā p canones sa
cros impugnare. extollēdo voluntariā pau
pratē. **Clemēs** quart⁹. xij. q. i. dulcissi
mis. z sic dicit **Lōis** vita oibus est neces
saria fratres. maxime his q deo irreprehē
sibiliter cupiūt militare. z vitā apostolorū
imitari. **Lōis** enī vsus omnū que in mū
do sunt oibus esse debuit. sed p iniquitatez
alius dixit hoc esse suū. alius istd. z sic in
ter mortales orta ē dissensio. Deniqz gre
corū quidā sapiētissimus omīa cōmunia
esse amicosū dixit. Et sicut aer ait. aut lux
solis diuidi nō potest aut mediari. ita nec
cetera quecūqz cōmunia/que data sunt oi
bus ex natura. Propter quod dñs ait per
pphetā. Ecce qz bonū z qz iocundū habita
re fratres in vnū. Et apostoli cōmunē in
vnū duxerūt vitam. Quā vt in eoz actibz
dicit. multitudinis credentiū erat cor vnū
et anīa vna. nec quisqz aliquid dicebat su
um. nec erat egens inter eos. Omēs q do
mos vel agros possidebāt/ venditis illis
offerebāt precium ante pedes apostolorū
sicut quidā vestrū cognouerūt z viderunt
nobiscū. **Ananias** autē vir auster⁹ z Sa

phira vroz: citis qz mentiti sunt nobis pñ
tibus corruerūt. **Sequitur** Quapropter vo
bis cauenda mandam⁹ z vobis obedire p
cipim⁹ doctrinis apolorū z exemplis vt ab
apostolicis regulis nō discedatis/ sed cō
munē vitā ducentes adimplere saragatis
¶ **Ibidē** statim allegatur post. **Hieron.**
ad nepotianū. Clericus interpret vocabu
lum suū/ z esse nitat quod dicit **Cleros** gre
ce fors est latine. qz dñs pars ei⁹. z de sorte
dñi sunt. Talis ergo esse debet vt possidea
tur a dñoz possideat ipse dñm. Ex si qui p
piā preter dñm possideat pars ei⁹ non erit
dñs. verbi gratia si aurū. si suppellectile/
cum istis nō dignat⁹ dñs fieri ps ei⁹. **Dine**
leuita nō accepit partē in terra sicut ceter
re trib⁹. **¶** **Ambrosi⁹** consequēter de fuga
seculi. hoc in loco inducit. Qui ait portio
est deus. nihil curare debet nisi deū. ne al
terius necessitate z solitudine impediā
¶ **August.** in eodē loco **Holorē.** Due res
in vobis pollere dñt. cōscia scz fama. **Lōis**
sciētia est necessaria tibi. fama primo tuo
Sequitur paulo post. Nulli licz in societate
nostra aliqd habere ppriū. Et si qui ha
buerint faciūt qd nō licet. **Sequitur.** Qui
habent ppriū vel habere volūt aut de pprio
vivere cōtra pceptū/ nō meū manebūt in
socialē vitam. **Dalo** habere claudos qz
plāgere mortuos. **¶** **Et concilio lateran.** **B**
extra. c. ij. de statu monachorū. **Donaci**
nō precio recipiant in monasterio. nec p
mittant habere peculū. **Peculū** habere/
vt dicit magister **Berard⁹** magn⁹ in tracta
tu de ppriate monachoz non est habere
principale dominū in re ipsa. sed vt seru⁹
sub dño. sub patre fili⁹/ sub abbate mona
chus. ex licētia ipsoz sub qb⁹ sunt. Et nū
hoc nunqz monachis cōcedit fm glo. **In**
no. qui est lucerna iuris. nisi p adiucta ad
ministratōne. vt si fuerit vestiari⁹ elemosi
narius vel thesaurari⁹/ vel hmoi cōtune
habēs officū. deseruiens vilitati cōmū
ni ecclesie. vt fidelis sit z prudens dispen
sator nō querēs que sua sunt/ sed que oim
Qui autē peculū habuerit nisi ab abbate
fuerit ei pro iniūcta administratōe pmis
sum/ a cōmuniōne priuef altaris. Et qui
in extremis cū peculio fuerit inuētus. z di
gne nō penituerit. nec oblatio pro eo fiat
nec inter fratres habeat sepulturā. **Quod**
de vniuersis religiosis precipim⁹ obserua
ri. **Abbas** autē qui diligēter ista non caue

rit officij sui lacturam nonerit se incursum
Consequenter Clemens tertius
 paulo post super quodam canonico regu-
 lari qui in articulo mortis agens licet a
 prioris suo monitus propriū quod extra
 regulā latentē habuerat noluit resignare
 et sic diem clausit et fuit inter fratres traditus
 sepulture. Et infra Inquisitioni tue res-
 pōdem q̄ ille canonicus nō tantū fue-
 rat xp̄iana sepultura priuāda. verū etiā
 si sine maximo scādalo fieri potuit. de ipa
 proq̄ dignus est ecclesia. **I**tem ibidē.
 Innocētiū tertius abbatē et connētū sub
 lateū. Cū ad monasteriū. rē. firmiter inbi-
 bem⁹ neq̄s decetero monachoz lineis cas-
 mīstis vras. Prohibem⁹ dūctice sub arte
 statōe diuini iudicij ne quis monachozū
 propriū aliqd possideat s; si q̄s aliqd pro-
 priū habz totū incōtinenti resignet. Et in-
 fra. Si proprietās. rē. apud quēq̄ inuē-
 tū fuerit in morte. ipsa cu; eo in signū pdi-
 tionis extra monasteriū in sterq̄lino sub-
 terret. **S**in q̄ beat⁹ greg. in dialogo se nar-
 rat feliciter. Unde si quis alicui fuerit de-
 stinātū. nō p̄sumat illud accipere. sed ab-
 bati aut priori aut cellerario assignet. De
 quib; in fine. Nec estimer abbas q̄ sup pro-
 prietate possit cū aliquo monacho dispē-
 sare. Quia abdicatio propteratis. sicut et
 custodia castitat; adeo sunt annexa regu-
 le monachali. vt circa eā nec sum⁹ pon-
 fec possit licentiā indulgere. **Q**uā autem
 votū solenne religionis indispefabile sit
 patet **L**euitici vitimo. vbi dicit q̄s semel
 sanctificatū est dño nō potest i alios vsus
 cōmutari. Nec facere potest p̄clar⁹ quā
 deo cōsecratas per votū religionis obligē-
 tur ad hoc q̄s vōit. **I**dem sentit **B**er-
 nar. in libro de p̄cepto et dispēfate. Quic-
 quid ait in spūalibus in regula est traditū
 in manu nō relinquit abbas. Et paulo
 post. Neq̄s enī abbas sup regulam est cui
 semel etiam ipse spontanea professione se
 subiecit et deuouit. **V**otum etiā paup-
 ratis indispefabile ostendit sanct⁹ **T**ho-
 scda secūde quest. lxxix. **B**rauius enī ait
 est q̄s peritūū votū fractū. et eo q̄ deo so-
 li votum fit et promittit. Juramentū autē
 deo et hominibus. **S**ecundo quia votum
 obligat ex fidelitate reddendi deo promif-
 sum. Juramentū vero ex reuerentia veri-
 fatis que est ipse. **B**rauior est autē infide-
 litas q̄s irreuerentia. ergo rē. Et confirmā-

tur per eundē in eodem libro in materia
 de voto/ vbi dicit q̄ si votum fiat solenne
 etiam de impossibilibus/ verbi gratia **P**e-
 regrinatio egrotis/ elemosina pauperib⁹.
 et huiusmōi. nihilominus debz semp̄ hab-
 beri promptitudo voluntatis. quōtēs oc-
 currit memorie/ et facere quod in se est. **I**
In his etiam que p̄ se mala sunt bene fie-
 ri nequeūt. dispensatio non cadit secūdu;
Bernardū in epistola ad **A**dā monachū
 et in libro de p̄cepto et dispensatōe. cui-
 iusmodi est habere propriū monacho/ q̄
 ad non habendū se astringit per votum re-
 ligious. **P**ropriū inquit possidere homi-
 ni seculari licitū est. monacho autē purz
 malum. Nam vbi proprietās ibi singula-
 ritas/ vt dicit **B**ernard⁹ ad **L**artbusiensē.
 vbi singularitas ibi angulus. vbi angul⁹
 ibi sordes. vbi sordes ibi rubigo et diuisio
Benedictus. xij. Illis inquit quib⁹ in-
 cumbit onus de vestiarijs/ calciamentis. et
 alijs corporis necessarijs prouidendi. sta-
 tuimus vt hoc decēret faciant tempe con-
 gruo/ iuxta suppetentiā facultatū/ et con-
 ditionē regionis. **E**t sequit modus. **E**t il-
 lud quod erit dādum singulis canonicis
 pro vestiario/ tacef in annuali. **N**ō est in-
 telligēda huiusmodi taxa in pecunijs dās
 dis cuiuslibet singillatim. sed magis fm̄ lici-
 teram regule/ magistro vestiarij qui debet
 ista prouidere in cōmuni pro omnibus illi-
 bus in quā quibus incumbit onus de ves-
 tiarijs/ et calciamentis. rē. Nam distribu-
 ta cuiuslibet portione pecunie vt isti falso
 opinātur. sequitur q̄ nulli incumbit on⁹
 ista prouidendi in cōmuni pro singulis.
Est hoc de anathemate **I**berico aliquid
 cum **A**chor referuare. **A**chor id est peruer-
 tens promissum votum. tria de anathema-
 te prohibito contra deum furatur. regulā
 auream/ palliū coccineū/ et trecentos argē-
 teos id est propriā voluntatem. carnis vo-
 luptatem/ et diuitias seculi. **T**ot enim mo-
 dis religionis frangitur sacramentū. **S**;
 non est tacenda punitio huic sceleri infli-
 cta. **N**ot enim derelicti sunt filij israel a
 domino/ et prostrati ab hostibus vrbis
Day. i. a vitis cunctis deducti in precipi-
 tium morū. **C**um autem fletet **J**osue stra-
 gem istam. ait domin⁹ illi. Peccauit popu-
 lus israel. et p̄uaricatus est pactum meū
 tuleruntq̄ de anathemate/ et furati sunt/
 et mentiti/ et abscoederūt inter vasa sua. nec

Contra proprietarios

poterit stare ante hostes suos. quia pollutus est. Et nō eroystra vobiscū donec cōteratis virū qui huius sceleris regus est. In q̄ innuit q̄ dñs in totā eccliam irascit propter vnū proprietariū / vt dicit autor summe viciōrū. propterea psequendū est talis ne propter vnū ceteri patiant omnes. Quā vt ait ap̄ls ad Rbo. i. Qui talia agūt scelerata supple prius enūerata digni sunt morte. Non solū qui faciūt sed q̄ cōsentiūt faciētibus. lxxv. di. dicit. Symachus papa in decretis. Nō est grandis differētia an letum inferas vel admittas. Et Innocenti⁹ ibidē. Error cui nō resistit approbat. Pius etiā papa. Quid pdest suo errore non pollui. qui cōsensum prestāt errāti. Et ambrosius in libro de patientia inq̄t. Qui a socio si p̄t iniuriā nō repellit. tātus in vicio est q̄ ille q̄ facit. Formidanda sentētia religio⁹ que sequit. Josue. vij. Anathema. i. pprietas in medio israel est id est contemplatiuoz. Non poteris stare corā hostibus tuis. donec cōteras qui cōaminatus est hoc scelere. rē. Sequitur in fine capituli. Et lapidauit Achor / omnis multitudo filiozū israel. et cuncta que cōtulerat de anathemate igne cōsumpta sunt. Potius pprietas in seculo cōteras lapidibus correctōis. et cremet facio charitatis et zeli dei q̄ post mortē supplicij dissimulando deputet eternis. Scribit ad propositū scōo Dachab. xij. q̄ cū corpa que ceciderāt in bello cōtra Borgia ydumcz post diē septimū Judas pararet sepelire inuenit sub tunicis occisorū de denarijs idolorū. qui ap̄d Janiā ceperāt cōtra legē et eos cōperit corruisse ob hanc cāz. Sicut ergo iudeis viris popularibz tam grauis vicio cōtigit pro acceptis semel et retētis cōtra legē corū denarijs. quid pfectus viris si et trāsgressione vtorū solenniū. nec semel sed p totā vitam corū. Apostasia quedā est dicit autor summe viciōrū pprietas monachoz maior / q̄ relinq̄re habitū aut exire metas ecclie preter plati licentiā / qz paupertas voluntaria magis est de substantia religionis q̄ habitus. Religio enī ordīnat ad pfectōem caritatis. que est amor dei vsq̄ ad cōtempnū sui. Habere ergo ppriū vt dicit sc̄tus Thom. ij. q. d. lxxvi. arg. vij. repugnat pfectōni religionis. Voluntaria paupertas pacis est fundamētū vt dicit aug. in li. x. de ciuitate dei. Inter fra-

tres inquit cōcorz et amica consonāria caritatis fraternae. cū nihil habere nō qd non omnes. Ecōtrario inter proprietarios rige q̄tidiane. inuidie. susurratio. detractio. nulla pax. nulla caritas. nulla sal⁹. opiniones et brige. adeo vt quicqd placere nō displicet alteri. Hinc scissure et discordie. in qualitates in habitu et victu. hic abiecte. hic curiose inquit. hic vt dñs. ille vt seru⁹. hic vt pater. ille vt diues incedit. hic esuric ille ebrius est. hic aurū cōtra votum possidet. ille debitis multis obligat. et oīa dilapidat et expēdit. Et sic fraudat intētio fundatoz. cōtemnit ecclie institutio. vilipēditur euangelica instructio. negligit ppria salus. et lumē pfecte religionis quondā in ecclia radians pro maiori parte modernis spibus pro chdolor obscuratur ne dicam extinguat. Et hec de secundo membro dicta sunt.

Incipit tertia pars

huius tractatus. Scussis vicijs telis duobz ep̄phraetra. incult⁹ q̄ exposeret ordo et dignitas materie. sup̄est accedere ad tertium. q̄ p viribz reuellēde sunt pprietas obiectōes. Prio si qdē loco qdā polliamēto fallere vident. dicētes veltariū nō esse ppriū. s; mag. pcuratio. qd abusus est nois. Nā pcurare ē curare p alijs pprietas autē p se solo curat. Itē pcurator veltariū p regulā dicit eē cōis p oibz. isti aut p se em. In q̄ Brian regle necnō et voto paup̄ factis. In deut. xxij. ca. scribit. Cū votū ueris dño deo nō tardabis reddere. qz requirit illō dñs de tu⁹. Si morat⁹ fueris reddere imputabit tibi in peccatū. Et paulo post. Qd semel egressus ē de labijs tuis obfrabis et facies sic pmisisti dño rē. Et malach. i. Ad vos o sacerdotes q̄ despiciis. rē. Et infra. Et offertis sup altare meū panē pollutū. Et paulo post. Non est mibi voluntas in vobis. dicit dñs exercitū. et munus nō suscipiam de manu vestra. Sequit in fine. Baledictus dolosus q̄ hz in grege suo masculū et votū facies immolabit debile animal. Masculū uouit dño regularis cum paup̄a tē desponsauit. sed debile reddit q̄ adhuc seruat propriū. In die ne est augustinū patrē dicēte in exordio regule. Nec sunt que vt obseruatis p̄cipim⁹. rē. Et seq̄. Et nō dicatis aliquid

Propriū. Secūdo obijciūt consuetudi
nē tanto tpe. & a psonis tam discretis & erudi-
tis / & in tot monasterijs obfervatā. Quis
bus rīdet regula iuris dices. q̄ possessor
male fidei nullo tpe p̄scribit. Et augu. in
enchiridion. lxxxvi. Hostris ait t̄pib⁹ mul-
ta mala ita in ap̄tam cōsuetudinē deveni-
runt. vt aut parua. aut nulla esse credātur
que magna atq; horrenda sunt. vsq; adeo
vt nō solū nō occultanda. vtz etiā p̄edi-
canda & diffamāda videātur. Item idē sup
illud ad gal. Timco ne forte sine causa la-
borauerim in vobis. exdamare inq̄t p̄pul-
sus sum. Ne peccatis hoim. qz sola iūsta
et horrefcim⁹. Usitata vero pro q̄b⁹ ablu-
endis filij dei sanguis effusus est. quāuis
tam magna sint vt oīno claudi cōtra se re-
gnū dei faciāt. sepe videndo oīno tolerare
& sepe tolerādo etiā facere cogimur. **I**te
in sermone q̄rte dñice aduētus. Nolite in-
quirit p̄ctā continere in q̄b⁹ forte iā cōsuetu-
dinē fecistis. Omne enī p̄ctm cōsuetudine
vilefcit. & fit hoī quasi nullū. **I**lico vt ob-
duruit iā dolor ē pdidit. & putre est nec am-
pli⁹ dolet. qd̄ autē nō dolet nō pro sano ha-
bendū est. sed magis pro mortuo cōputā-
dum. Cū vlcus pungit & dolet. aut sanū
est aut adhuc spem h̄ sanitatis. Cū autē
pungit & nō dolet p̄ mortuo h̄ndum est. &
de corpore p̄cidendū. Dicant igit̄ prop̄ieta-
tis defensores q̄ vouerūt paup̄tatē an con-
suetudo ista eos excuset. **S**ed dicēt forte
q̄ papayl ecclia cū eis sup hoc disp̄saut
Audiat papā Innocentiū exp̄esse dicētē
Abdicatio inq̄t prop̄ietatis. sicut & iusto-
dia castitatis adeo est annexa regule mo-
nachali. vt nec summi⁹ p̄ntifex possit circa
eā dispensare. ergo a fortiori nec generale
capitulū ord̄is. nec abbas p̄r indulgenti-
centiā. cū papalis p̄tās excedat oēm pote-
statē inferioꝝ post ep̄m. vt habet̄ dif. c. cū
ciprian⁹. r. nō decz. **Q**u autē votū hoc
nō seruetur multis in locis / a plib⁹ annis
& magnis viris nō excusat. s; magis aggra-
uat. Inoleuit autē hoc ex negligentia pla-
toꝝ in salutis eoz piculū. Nihil magis dis-
sonū rōi q̄ habitū ordinis gerere exterius
in oculis hoim & statū p̄fectiōis simulare
inter⁹ autē vota saluti necessaria infringe-
re. Rōnalis est cōis cōsuetudo que a iure
approbat̄ dicit̄ Joh. in summa cōfess. li. ij.
ti. vi. Et quā romana ecclia seruat. aut p̄-
cipit seruandā. Irrōnabilis autē vel iniq̄

non p̄scribit̄ Innocenti⁹ dicit. q̄ rōnabil
illa dicitur q̄ nō obuiat canonicis institu-
tis. aut quāuis sustinet Irrōnabilis ac
que cōtra canonū instituta & a iure ip̄oꝝ
bat. cuiusmodi est prop̄etas inter religio-
sos. Ait enī Greg. cuidā ep̄o. Si cōsuetu-
dinē opponis. tibi est aduertendū. q̄ dñs
dicit in euāgelio Joh. iij. Ego sum veri-
tas. Nō ait. ego sum cōsuetudo. Quā Lip-
ani martiris sentētia est. q̄ qlibet cōsuetu-
do quāuis vetustate vulgata. sp̄ est veris-
tati postponēda. & vsus oīs veritati dñis
abolēdas est. Cōsuetudo q̄ sine veritate
vetustas est detestabilis error. Frustra er-
go. cū hic abusus prop̄ietatis. euāgelioꝝ
rū. canonū & sc̄oꝝ patrū autoritatibus re-
probat̄. cōsuetudo dicit̄. sed magis vitata
culpa debet vocari. q̄ obligat mentē pon-
dere suo vt ait greg. in quarto moralū. vt
nequaq; etiā surgere possit cū velit. et q̄t
vicibus frequētatiōis p̄aue astringat. q̄ si
tot vinculis in mēte sua colligat. **S**cri-
bit quoq; Hiero. ad Edantiā. Asperā in-
quit & insuauē fecit nobis virtutū viā lon-
ga cōsuetudo peccādi. **I**sid. etiā in li. solū
loquioꝝ p̄rio Praxius inq̄t viter vsus abo-
leri difficulter p̄t. & assidua cōsuetudine vi-
tū in naturā cōuertit. Anīm⁹ scelerib⁹ irre-
rit⁹ vir diuelli p̄t dicit Beda. in li. de tem-
plo salomonis. Non est p̄ labor a cōsue-
tudine sc̄e pestifera reuocare. Inanis er-
go est hec excusatio in p̄ctis. & friuola q̄ p̄-
tendit̄ propter cōsuetudinē malā. q̄ si dice-
ret. q̄ abolita sunt p̄cepta legis / q̄ iā a ma-
iorib⁹ & maiori p̄te hoim nō seruant. & qz
nō fuare ea a lōgo est cōsuetū. **T**ertio
obijciūt prop̄ietatis defensores. q̄ in capi-
tulis eoz de h̄mōi p̄p̄ietatē vsu dispensa-
tū est vsq; adeo q̄ apli⁹ nō sit timidū p̄ace
salua dicētū. vt dicit̄ ē supra. & allegatus
p̄ decretalē Innocentiū. iij. extra de sta. mo.
cū ad monasteriū q̄ votū paup̄tatē. adeo
annexū est regle monachali. vt nō estimet
abbas q̄ sup h̄nda p̄p̄ietate possit cū ali-
quo dispensare. imo nec summi⁹ pontifex.
Idem dicit sc̄tus Tho. in. ij. q. lxxxviii.
de voto solenni / q̄ est indispensabile. Cō-
s̄omiter ad decretalē. quoniā min⁹ est cō-
mutare votū q̄ absolute vel dispensare.
Sed aial deo votū cōmutari nō p̄t. **L**eni.
xxvij. Sanctū erit inq̄t l̄ra & cōmutari nō
poterit propt̄ meli⁹ aut pei⁹. Cū assignat
doctor sanct⁹. Quoniā moꝝybi vouebat

Contra proprietarios

deo. sanctū reputabat/ quasi diuino culti mācipatū. Sicut nec modo calix aut alia res cōsecrata deo posset cōmutari in meli⁹ aut peius. Si ergo nō p̄t summ⁹ pōtifer sanctificatiōem rei inaiate tollere. vt lapidis altaris calicis. aut vestimentoꝝ. ergo multomin⁹ ab hoīe deo sanctificato pervotū solēne religionis Ideo facere nō potest papa q̄ q̄ religiōis p̄fessione sc̄tifi- catus est deo. nō teneat tribus essentiali- bus votis q̄d̄iu stat in religione. **Rur-** sus q̄ votū est p̄missio deo facta dicit sanctus Tho. et nō reddere deo votū. sp̄s q̄ dam infidelitatis est/ q̄ sub dispensatiōe nō cadit. **Et** sicut nō p̄t abbas p̄cipere malū suo monacho/ vt dicit idē sanct⁹ sc̄da sc̄de in materia de voto. ita bonū deo debitū nō p̄t phibere. Et in manifestis malis dispensatiō nō excusat a culpa. Hinc sc̄tus Bern. in li. de p̄ceptoꝝ dispensatiōe dicit. In p̄ se malis nō cadit dispensatiō/ et que bñ fieri nō p̄t. cuiusmōi est h̄re p̄p̄riū ei qui omnia abiicit in voto paupertatis. Hoc inq̄t Bern. ad adā monachū secula- ri p̄p̄riū possidere licitū est. monacho vero purū malū. **Deniq̄** si dispensatū est iure aut facto. nō deberet hoc votū exigi a p̄fitentib⁹ nec p̄mitti in regula. Dicit quoq̄ Bern. in li. de p̄ceptoꝝ dispensatiōe. q̄ q̄c quid in regula traditur. in manu nō relinquit abbas. Neq̄ abbas supra regulā est. cui semel ipse sese sp̄tanea p̄fessione subiecit. **Quarto** obijciunt et dicunt q̄ traditio illa clauū excusat que fieri solet q̄libet anno in manu superioris. Istud repugnat obiectiōi p̄cedenti. Nā si dispensatū est de hoc p̄p̄riatis voto/ vt obiectio p̄cedens p̄tendit. frustra est clauis tradēda abbatī in signū cōsensūs. **Est** etiā p̄tra decretalē sepius allegatā. que votū in dispensabile ponit paupertatis sicut castitatis. **Er-** go sicut abbas nō posset dispensare de fornicatiōe. ita neq̄ de possessione in p̄prio nisi dūtaxat in cōi. ratōe alicui⁹ administratiōis vel officij. et nō p̄vestiario vel necessitate singulari. **Teste** decretali ex cōcilio lateranēsi extra de statu monachoz que ait. Monachi prece nō recipiant nec peculium habere p̄mittant. Peculū lōge min⁹ est q̄ p̄p̄riū. q̄ fm iura q̄ res h̄nt in peculio nō h̄nt plenū aut principale dominū sibi. s̄ suo superiori. vt seru⁹ sub dño. filius sub parētib⁹. et monach⁹ sub abbate. sed ex

eoꝝ sub q̄b⁹ sunt licētia p̄tēpe p̄mutādi. vendendi. et. **Et** hec potētia nō est libera sed limitata et subiecta. et tñ p̄ciliū Lateranēsi. hoc phibz monachis. a fortiori ergo p̄p̄riū. **Obiectio** ergo p̄dicta abusus ē. et irridere deū qui tñ nō irridet vt ait apostol⁹ ad Gal. vi. Solū ergo licitū est illis et p̄missum clauē abbati vel superiori referre/ qui h̄nt administratiōem. vt magister vesteriarij. thesaurari⁹. cellerari⁹. aut elemosynarius. in signū subiectiōis et administratiōnis. **Vendosa** quoq̄ est. et delusoria veritatis p̄tense. clauē abbati referre. q̄ clauem referunt. sed retinēt opoz affectu. que sunt sub clauē reclusa. Duo sunt inq̄t Hugo de san. vict. que relināre oportet p̄ter deū. Facultas retinēdi quicq̄ p̄p̄riū. et voluntas h̄ndi. **Et** tñ tradēdo clauē neutri relinquitur hoz. Dic q̄so defensor p̄p̄riatatis/ q̄d̄ suas in cista. tuū est an nō. Tuum dicere verat regula in p̄cipio. Nemo inq̄ens dicat aliqd̄ p̄p̄riū. Ergo tuū nō est sed omnīū. nec tibi seruare debes/ aut in usum accipe q̄d̄ tuū nō est. Quid ergo custodis nō tuū. **Repone.** repone in cōi q̄d̄ tuū non est sed oīm in cōi. neq̄ clauē referas/ q̄ clauē habere nō debes. **Quinto** obijciunt defensores p̄p̄riatatis dicētes nō esse p̄p̄riū. p̄ hoc q̄ ad nutū manz abbatī quōsiēs uolet reuocare. **Cōtra** hos iaz in parte respōsum est supra. P̄rio q̄ neq̄ religiōsus retinere potest peculū/ aut seruare nisi pro administratiōe officij nec abbas p̄t dispensare. **Secūdo** q̄ nec abbas est supra regulā que hoc phibet. s̄ regule obligatus et subditus. vt dicit Bern. in li. de p̄ceptoꝝ. et dispensat. Fallit ergo et q̄ retinet peculū. et p̄lat⁹ q̄ cōsensit. nisi p̄ administratiōe. **Fera** seuior est leone p̄p̄teras. maxime si hypocrisi cōmiscet. **Simulata** enī equitas duplex est iniq̄tas. dicit aug. sup psal. lxxvi. Duplici gradit̄ via dicit Grego. q̄ corp⁹ exteri⁹ s̄ p̄ amorē glorie mūdo uiuit. **Et** cōtra phibitiōē Moyse induit veste cōtexta ex lino et lana. Deu. xxiiij. Per lanā simplicitas. p̄ linū subtilitas subdola intelligit. **Linū** celat interi⁹. lanā exteri⁹ ostendit. Nulla res inq̄t Chrysostomus sup Math. sic exterminat sicut simulatio. Nā maluz sub sp̄e boni celatū nō cauetur dū non cognoscit. Huiusmodi est proprietarius. q̄ p̄p̄riū excusat palliat p̄ abbatī licētiā. Non habeo inq̄t. non possideo. s̄ abbas

mens et tamen contra abbatis voluntatem si
 forsan per communem necessitatem fratri sciret ab
 batem receperit quod possidet absconderet.
 Aut si bono modo non possit inuitum expo
 neret. **S**exto obicitur dicentes proprium non
 esse aliquid custodire per necessitatem secretis
 et potissime infirmitatis. Quos beatus Au
 gustinus confundit in eo quod talibus providere non
 negligit in regula cum dicit. **E**grotantibus
 cura siue post egritudinem efficiendos siue
 imbecillitate laborantibus aliqua aut febris
 bus vni alicui debet iniungi. ut de cellario
 petat quod cuius opus esse prespexerit. Siue
 autem qui cellario siue qui vestibus aut codici
 bus preponuntur sine murmure seruiant
 fratribus suis. **I**ncidit ergo in altero laqueo
 rum. quia vel patre Augustini. corrigis
 nisi non sufficienter prouiderit necessitatibus
 singulorum aut de fidelitate diffidit fra
 trum dubitatis ne circa egrotantes faciant de
 bitum suum. val quod verisimilius de te so
 lum cogitas cui parum aut nihil cure est de
 ceteris. dummodo tu ipse prouisus es. **A**
 udeo dicere quod obiectio predicta officit ea
 parte unde sanare putat. Quoniam si pau
 pertatis obseruaretur votum inter fratres lo
 ge feruidior arderet caritas fraterna et cura
 atque sollicitudo maior esset infirmorum pie
 tas in timore et visitatio cordialior quoni
 am tunc vno infirmate omnes infirmarentur.
Iuxta illud. **L**ex. **S**i patitur vnus me
 brum compatuntur et. **S**i propria nul
 la essent nemo alium expectaret ad iuuan
 dum et succurrendum fratri infirmati. **N**e
 mo diceret hic qui infirmatur satis habet.
 unde medicos habeat et custodes. **T**unc
 quisque succurrendo fratri exemplum daret
 quomodo vellet sibi in simili casu succurri.
Septimo obiciunt antedicti defenso
 res proprietatis dicentes necessarium pro
 prium pro festiuandis et suscipiendis amicis
 Respondit eis. quod ad hoc est in ordine Au
 gustini hospitalitas instituta. et prouidus
 frater eloquens et discretus est eligendus
 qui sciat amicos et benefactores ecclesie be
 nigne suscipere secundum facultatum possibilita
 tem. iuxta doctrinam Pauli ad Hebr. xiiij.
Caritas fraternitatis inquit maneat in vo
 bis et hospitalitatis nolite obliuisci. Quia
 per hanc quendam placuerunt et. **N**ec multum vri
 lis religiosus uersat frequens amicorum car
 naliu quod reliquerunt mundum. **P**ropter quod
 ait Aug. filijs suis in regula circa finem.

Non carnalis sed spiritualis sit inter vos dilec
 tio. Quapropter vero religioso cui mundus
 crucifiscus est. non multum affectanda est carna
 lium propinquitas visitatio. **N**am qui de terra est
 de terra loquitur. **T**ractantque fabulilla fabri.
Que omnia veteris religiosi sunt fugienda.
 imo veteris abominanda. **Q**ui non relinquit in
 quod est prope et in meo et non potest esse di
 scipulus. **O**ctauo obicitur quod paucioribus
 expensae ecclesie prouidentur de vestuario da
 do cuiuslibet portione pecunie que in comuni.
Doc non est verum. **E**sto tamen quod ita sit. tamen propter
 hoc tale commodum paruum non est frangendum
 votum. **Q**uia non sunt facienda mala ut veni
 ant bona. **A**d Roman. iij. **P**reposterus ordo
 vota postponere pro lucro. solem in nubibus
 nocte lucentibus. aurum et gemmas carbonibus
Anponere ditias et temporalia bona bonis ani
 me. absurdum est et ordinem pervertit ergo et.
Nono obicitur dicentes minorem occupa
 tionem fratrum esse dare vnicuique sumam pecu
 nie pro vestuario. **C**ui reuerentia dicentibus non
 est ita. imo paucior est occupatio vni aut
 duorum quam omnium in officio vestiarum. **H**oc eri
 am resonat dicto patris. **F**rustra fieri per plus
 ra quod per pauciora. **I**n vnitatem siquidem ecclesie
 tas est caritas. pax concordia. et quod super omne bonum
 est deus. **I**n pluralitate autem singulari
 tas. diuisio. invidia. rixa. superbia. et omnia ma
 li fomentum. **E**t processu ad huc quod ita non est
 quod occupatio maior adesset in communi vestuario
 puiso pro vno aut duos quam pro omnibus singula
 tim in proprio. nihilominus tamen minus malum est
 occupatio quam voti transgressio et regule cuius
 modi est proprietatis. **I**te non minus abiurata est
 proprietatis in vestuario quam in cellario pro re
 gula. **E**rgo si pro cellario vnus solus impedit
 quare etiam vnus an duo pro vestuario non
 sufficiunt ut obseruetur regula que hoc tonies iu
 bet fieri. nam negari non potest quod occupatio v
 nius aut duorum minor sit quam omnium fra
 trum. **E**t sic retorquet obiectio in confusio
 nem obicientium. **D**ecimo et ultimo sub
 dunt obiectiones contra voluntariam proprietatem
 quas ponit sanctus Thomas in. iij. **C**
 contra gentes. **H**ic siquidem inuadit primo.
Vigilans hereticus et quidam sequaces sui non in
 telligentes de quibus loquitur neque qui affirmant.
Naturale est inquit cuiuslibet animalis ut sibi ne
 cessaria vite prouideat. vni non animalibus pro animalibus ap
 ta est frugibus et puiscis iporum. **F**aciunt hanc estate
 formice et apes ut congregent vni bieme viuunt
Sed homo multum indiget quod non se iuueniunt prout.

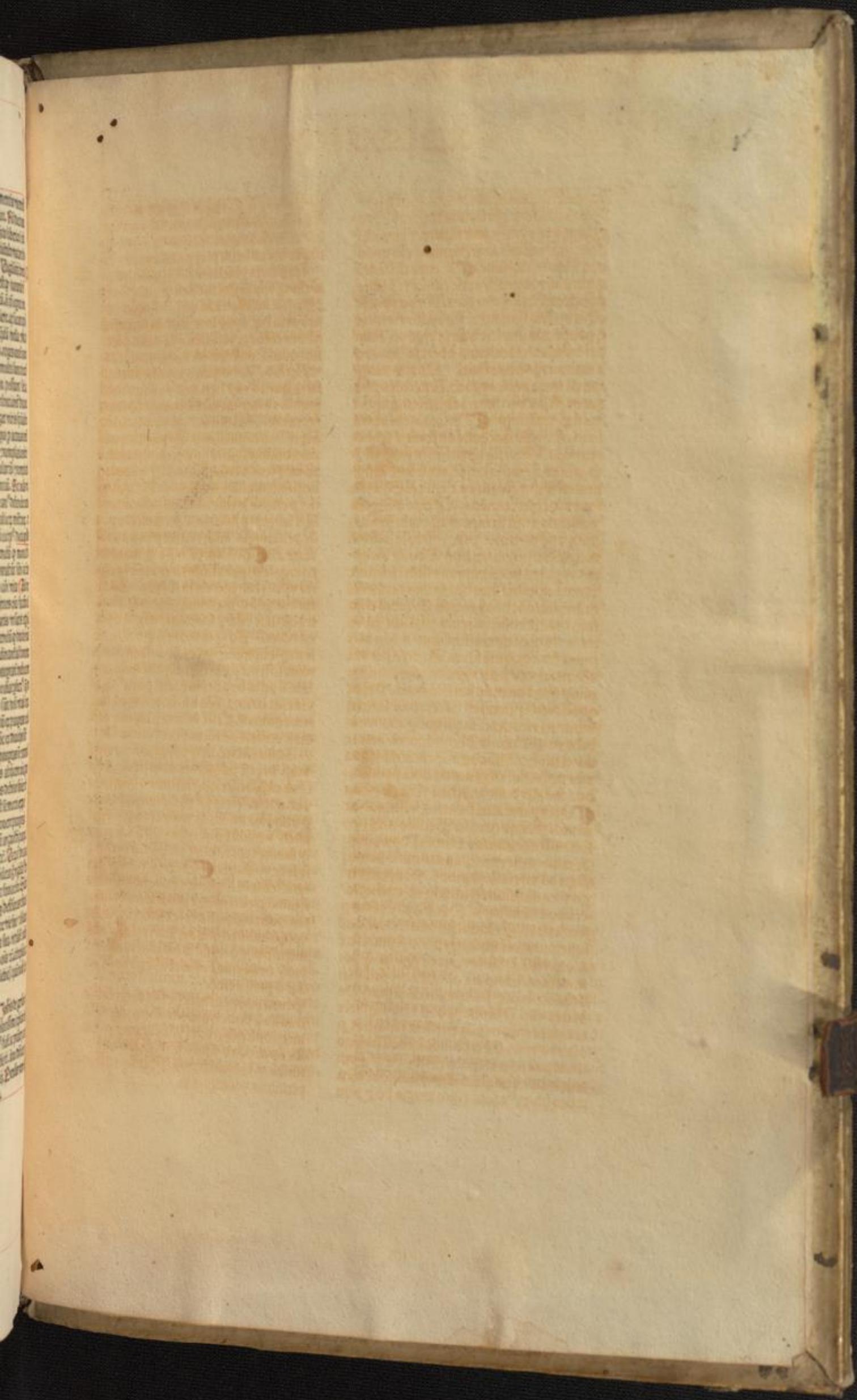
Contra proprietarios

92^{ma}

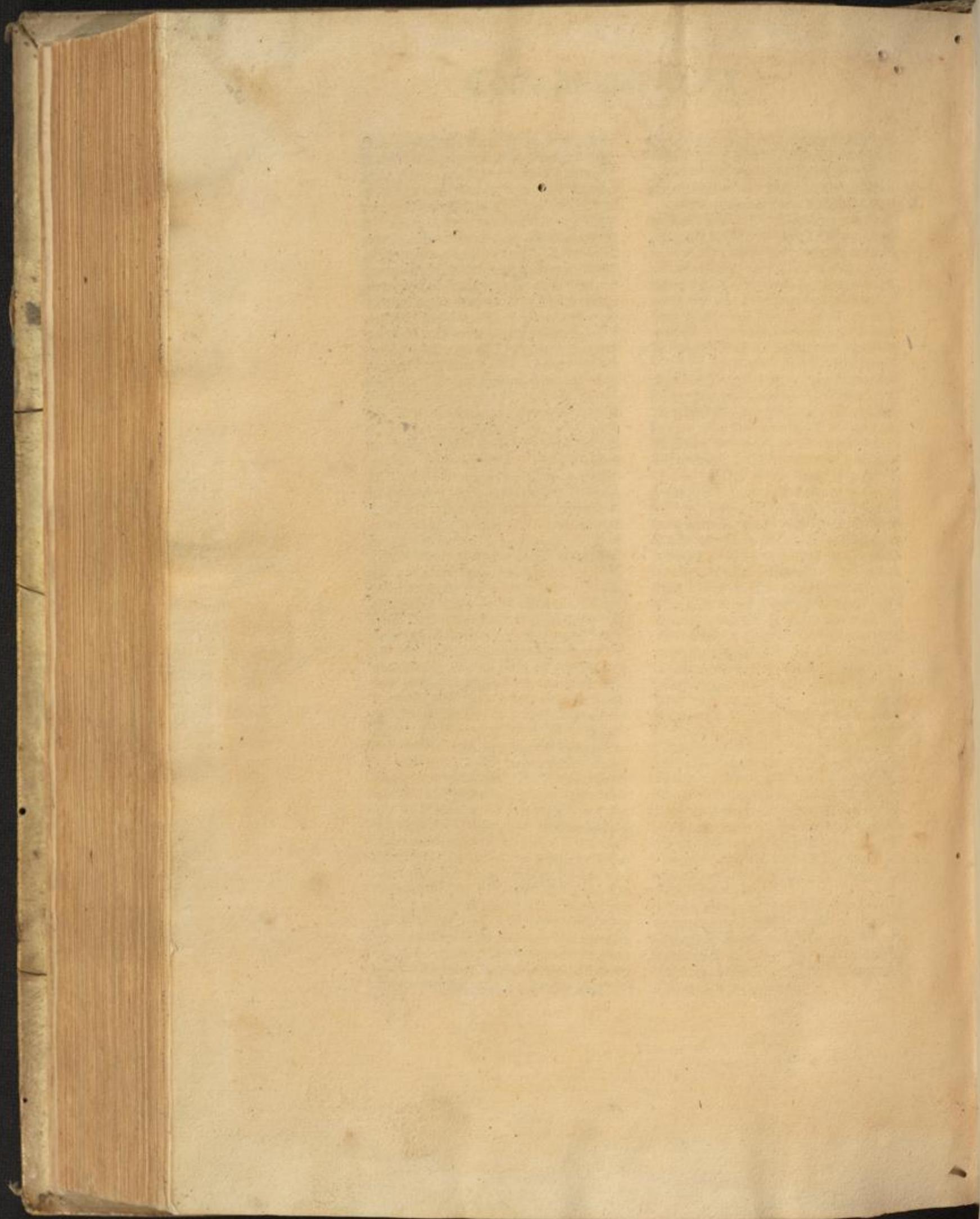
opus est illi p[ro]visione. **S**ecundo q[ue] p[ro] sub-
stantia diuitiar[um] esse hominis confirmat. ergo
paupertas est contra legem nature. Naturalit[er]
enim diligit vn[us]quodq[ue] p[ro]p[ri]etate / et id quod
necessariu[m] est ad illud. **T**ertio est homo
naturalit[er] animal sociale civile / vt i[n] libro
politico[rum] Aristotelis dicit. Societas autem
est in mutuo iuuamine et subsidio amicitie
q[ue] paupertas implere non potest ergo etc. Nam
per diuitias et facultates liberam[ur] amicos
a malis. ergo bone sunt. **Q**uarto paup[er]-
tas est mala per se. ergo etc. Antecedens p[ro]ba-
tur q[ue] est occasio furti. adulationis. p[ro]p[ri]etatis. et
maloz multoz. **Q**uinto. nam libera-
litas est virtus que datida tribuit et retinet
retinenda. Virtus illi oppositu[m] in mai[us] est p[ro]-
digalitas q[ue] omnia largit. virtus autem in mi-
nus est illiberalitas / que retinet q[ue] danda
sunt et dat que retinenda. Est ergo paupertas
voluntaria virtus in maius. q[ue] omnia sua lar-
gitur et nihil retinet p[ro] se. **P**ro solutione
dictoz dicit idem sanctus **Th**o. q[ue] melio-
ra et maxima bona hominis sunt / scientie et
virtutes. minima sunt bona fortune extrinse-
ca. media sunt bona corp[or]is. In tantu[m] ergo
sunt diuitie bone. inq[ue]stum p[ro]ficiunt ad v[er]-
tutis vsum. q[ue] que ad finem suu[m] / modu[m] acci-
piunt fm exigentia[m] finis. Si vero per v[er]-
tutis diuitiar[um] impeditur virtutis vsum. non am-
plius bona dicenda sunt sed mala. Prop[ter]
quod dicit q[ue] bonu[m] est habere diuitias ei q[ui]
virtutem ad virtutes. et malu[m] qui p[ro] eas retra-
hit a virtute / nimia sollicitudine vel amore
aut elatione. **V**nde dicit q[ue] contemplatiua
vita perfectior est q[ue] actiua. quia pauciori-
bus indiget diuitijs. actiua vero pluribus.
Occupatur autem humana sollicitudo cir-
ca tria. Primo circa se. Secundo circa per-
sonas sibi coniunctas et familia[m] domumq[ue].
Tertio circa res p[ro]curandas quib[us] homo i-
ndiget ad vite sustentatione[m]. Paupertas er-
go voto abijcitur sollicitudo rei exterioris /
c[on]silio diuine legis **D**an[us] xij. Si vis p[ro]-
fectu[m] esse etc. Voto autem continentie abijcitur
sollicitudo rei familiaris c[on]silio scripture scilicet
1o. Qui sine vxore est cogitat q[ue] do-
mini sunt. Voto autem obediencie abijcitur soli-
licitudo sui / cur[am] ei[us] committendo superiori **D**e-
breoz vlti. Obedite p[ro]positis v[est]ris et subiace-
te eis. ipi enim pugnant q[ui] ro[ati]o[n]em redditori p[ro]
aiabus v[est]ris. Est ergo inq[ue] sc[ilicet] **Th**omas
ibid[em] paupertas laudabilis / q[ue] liberat a viti-
is. q[ui]b[us] homines p[ro] diuitias implicant / vt men-
te deo liberi[m] vacent. et q[ui]sto magis ho[m]o p[ro] pau-

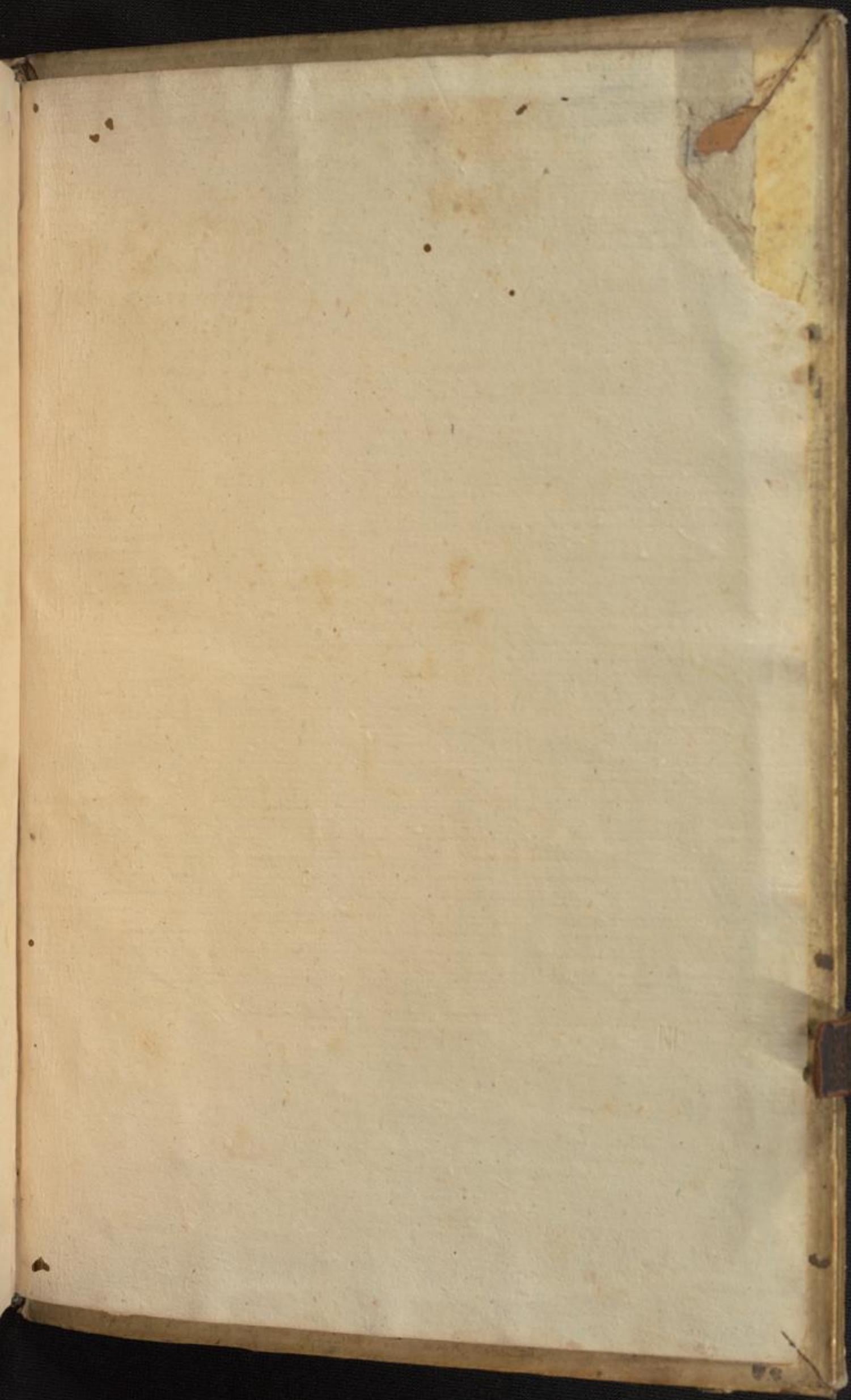
perat[ur] libera[m] ab impedimentis vacandi
sp[irit]ualib[us]. t[ame]n est laudabilior. **N**o dicit tan-
to melior q[ui]sto maior. sed q[ui]sto liberior e[st] ab
impedimentis seculi p[ro]p[ri]etate vacare do-
Ad p[ri]mam obiectione[m]. Vigilantiu[m] hereti-
ci et suoz sequentiu[m] dicendu[m] est q[ue] naturale sit
p[ro]gregare necessaria ad vitam. n[on] t[ame]n optet om-
nes circa hoc opus intendere. q[ue] sicut ap[er]t[us]
no[n] o[mn]es eide[m] op[er]i vacat. sed q[ui]da[m] mella p[ro]fici-
unt. quedam construunt edes. reges autem non
vacant istis. Ita hominibus multa sunt neces-
saria / que ab vno fieri non possunt / sed a
multis et diuersis fm distributione[m] diuine
sapientie. Vita n[ost]ra indiget v[er]is sp[irit]ualib[us]
a sp[irit]ualibus curis alienis / qui p[ro] actiuis inte-
dant diuinis sacrificijs et p[ro]tentionib[us] /
ad sup[er]plendu[m] defectu[m] seculariu[m] / p[ro]tentioni
uoz sustentationi insistentiu[m]. Sic oculis vi-
det p[ro] ceteris membris / man[us] defendit oca-
lu[m] / et laborat p[ro] sustentat[i]o[n]e alioz m[em]broz. et
sic de alijs / q[ui] multa vnu[m] corp[us] / dicit ap[osto]l[us]
1o. **A**d sc[ilicet] dicendu[m] q[ue] monachi
relinquendo sp[irit]ualia no[n] subtrahunt sibi nec[ess]a-
ria vite / sed remanent eis in co[m]muni vita **A**d ter-
tiu[m] dicendu[m] q[ue] nec relinquentes o[mn]ia faciunt co[n]-
tra caritate[m] hu[m]ane societatis / vt satis exp[er]ie[n]-
tia docet. **A**d q[ui]ntu[m] dicendu[m] q[ue] diuitie no[n]
sunt p[ro] se bonu[m]. **S**unt ordinant[ur] ad bonum
ro[ati]o[n]is. **V**n[de] nihil p[ro]hibet paupertate[m] meliorem
fore / si ad id bonu[m] ro[ati]o[n]is ordiat p[ro]fectu[m] / q[ue] di-
uitie / q[ue] exteriora / bona no[n] su[n]t / nisi vt ad inte-
riora ordinant[ur]. Et sic v[er]it[as] ex paupertate orit[ur]
male ordinata ad ro[ati]o[n]em / sic ex diuitijs s[er]u-
Quintu[m] dicendu[m] q[ue] paupertas no[n] p[ro]trahat
virtuti / nec est p[ro]digalitas abijcere o[mn]ia p[ro]pter
x[ristu]m / cu[m] h[ab]et facit religiosus debito sine ro[ati]o[n]is
et caritatis. Nam pl[ur]i[m] est se morti exponere
p[ro] virtute fortitudinis q[ue] vouere paupertate[m] p[ro]
liberi[m] vacandu[m] deo. Et cu[m] arguit de paupertate
q[ue] suadet et cogit furari etc. **V**er[um] e[st] de co[m]muni
n[on] ar[bit]r[um] de voluntaria. **S**ilicet q[ue] vigilantiu[m] hereti-
ci cu[m] suis coplicib[us] et fautorib[us]. Silicet
q[ue] amo[n]i p[ro]p[ri]etarij / eo[rum] q[ue] defensores et fauto-
res / ouertant[ur] ab errore vite sue / et soluant
vota q[ue] distingerunt labia sua. vt t[ame]n audire
mereat / vos q[ue] reliquistis o[mn]ia etc. ceteru[m] acci-
piet / et vita eterna possidebit / qua[m] nob[is] p[ro]ce-
dat q[ue] p[ro]misit am[en].
Prima p[ar]t[is] op[er]e[m] mag[ist]ri **J**oh[ann]is de gerson / sa-
crap[er]is et doctoris resolutissimi / xpianissimi
mi[sericord]ie / p[ro]p[ri]etates tractat / fide ac p[ro]p[ri]etate[m] ecc[lesi]e
stic[am] p[ro]cernentes / finit felicite[m]. anno d[omi]ni millesimo
centesimo xxxvij. **D**ensis vero se-
ptemb[ri]s v[er]sus quarto.

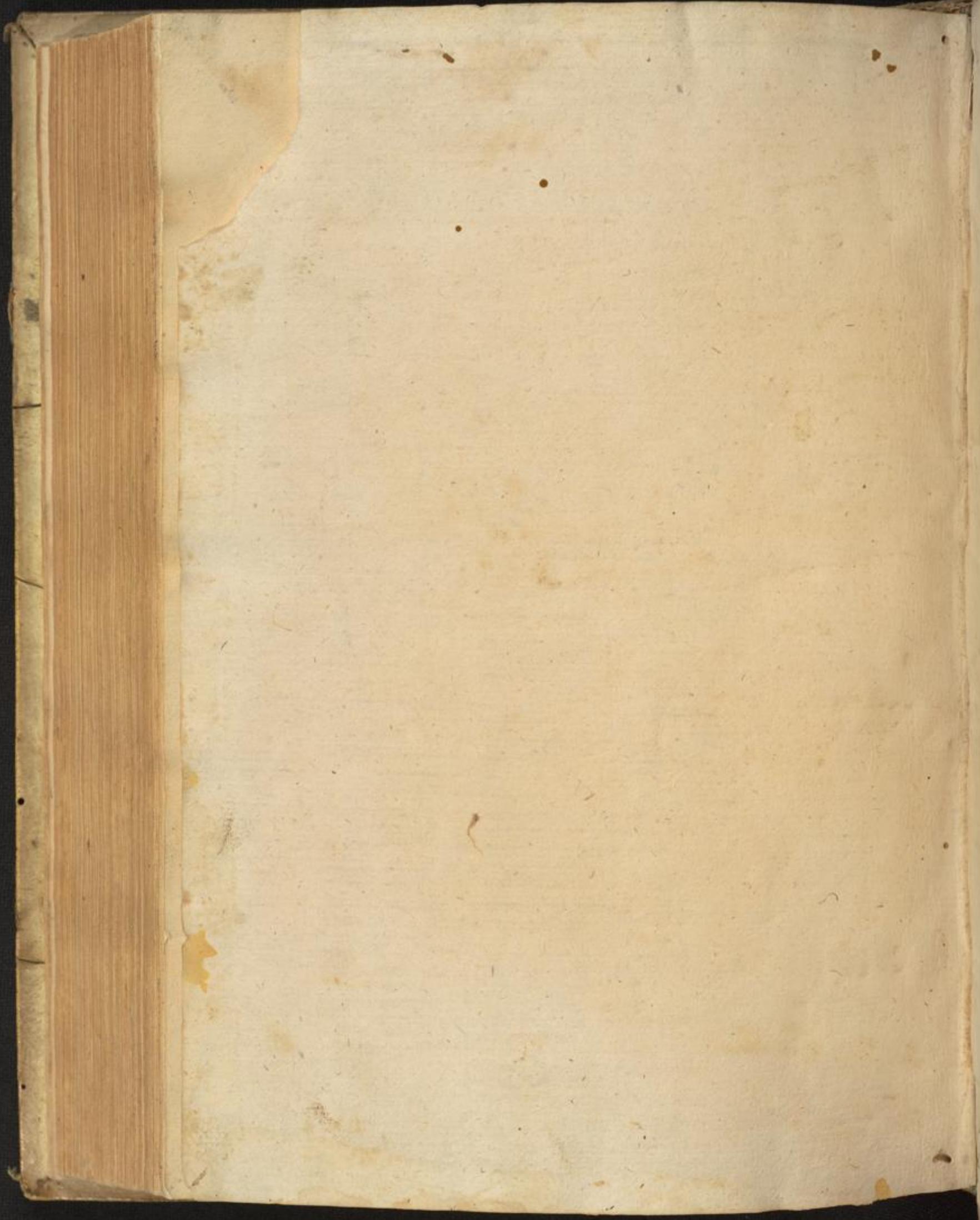




Faint, illegible text from the adjacent page is visible along the left edge of the page.







B. VI. 1



B. VI. 1

